Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

In no[m]i[n]e d[omi]ni amen. Incipit su[m]ma de casib[us] per fratrem Astexanum de ordine fratru[m] mino[rum] : co[m]pilata ad honore[m] dei i[m]mortalis & diligentem exhortatione[m] d[omi]ni Joha[n]nis gaietani diaconi cardinalis s[an]c[t]i Theodori.

https://hdl.handle.net/1874/461387

Sna Ps
Sūme Athanau.

Dit boek is gescand in het kader van het Incunabelen project.

Een incunabel of wiegendruk is een boek of geschrift dat gedrukt is vóór 1 januari 1501. Gezien de bijzondere aard van deze vroege gedrukte werken is besloten deze uitgebreid te beschrijven en te digitaliseren.

Meer informatie over de collectie is beschikbaar op:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

Bij deze boeken wordt ook de volledige buitenkant gescand en een scan gemaakt van het geopende boek. De hierna volgende scans zijn (in volgorde waarop ze getoond worden):

- het midden van het geopende boek*
- de rug van het boek
- de kopsnede
- de frontsnede
- de staartsnede
- het achterplat

*Een deel van de banden in deze collectie bevatten meerdere titels, het is dus mogelijk dat de pagina's in deze overzichtsscan horen bij een andere titel.

This book has been digitized as part of the Incunabula project.

An incunable or incunabulum is a book, pamphlet, or broadside that was printed before January 1st 1501. Due to their special nature a project has been started to better describe and then digitize these early printed works in our collection.

More information on this collection is available here:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

The digitized version of these books includes scans of the outside of the book and a scan of the open book. The scans after this notice are (in the order in which they are shown):

- the open book (opened approximately in the middle)*
- the spine
- the head edge
- the fore edge
- the bottom edge
- the back board

*Some of the bindings in this collection contain multiple titles, therefore it is possible that this scan shows pages which belong to a different title.

ꝛtestatione crimis ⁊ ad terroꝛ alioꝝ. vñ quo ad hoc ē alijs medicina. Hec obstat illud. z4.q.z. dānatōis. vbi dr̄ viuentes nō mortuos solue posſum⁹ vel ligare. nā ibidē legr̄. ꝛra ß nō ē ꝛ oi crie itelligēdū sūt. n. qdā cria ꝛ quib⁹ post mortē etiam accusari pōt quilz vel dānari. vt hereſis. Hec Ricar. 4. di. 18. q. 5. ar. 4.

De causis excōicatōis ti⁹. 7⁹.

Deinde ꝟsiderādū ē qb⁹ ex causis fereda ē snia excōicatiōis. Et circa ß querit⁹ pla. ſ. vtrū aliqs ꝓ tpali dāno ꝛbeat excōicari. R⁹ ꝓ excōicatōez inder ecclasticus excōicatos excludit a regno ꝛi quo dāmō. vñ cū nō ꝛbeat excludē a regno nisi idignos vt patuit ꝑ ex diffinitōe clavis. nec aliqs reddat idign⁹ nisi charitatē amittit ꝓ petñ mortale que ē via oncēs ad regnū. ió nullus dz excōicari nisi ꝓ petō mortali. ii. q. 3. nemo. Et q. i dānificādo aliquē corpalr̄ vel i reb⁹ corpalib⁹ aliqs mortalr̄ ꝑccat ⁊ ꝝ charitatē facit. ió ꝓ dāno tpali illato ecclesia pōt aliquē excōicare. Dz q. excōicatio ē grauissima pēna ꝛ quas ecclia iferre pōt. z4. q. 3. corripiant. pene aūt medicine sunt ſm pBm. ꝛ. etbi. sapiētis aūt medici ē a leniozib⁹ incipe medicinis ⁊ min⁹ piculosis. ió excōicatio iſligi nō dz alicui etiā ꝓ peccato mortali nisi ꝓtumax fuerit. ii. q. 3. absit. ß ꝓtumax multiplr̄ dr̄. ē eni ꝓtumax aliqs si citat⁹ nō ꝛparuit vel si veniēs si recedit. vel si veniēs ⁊ nidens illicētiat⁹ recedit. Patēt hec ꝟba. ii. q. 3. certū ē. ⁊. c. epi. ⁊. c. nemo. Itē ꝓmittit ꝓtumacia aliqñ in latendo vel in absentādo. vel ne citatio ꝑueniat ad cū ꝑcurando. ex vt li. nō ꝓtequēter. vel nō restituendo. ff. ꝛ rei ven. que restinere. vel nō satisfaciēdo ꝛ offensa siue ꝛlicto. ex ꝛ v. sig. ex pte. vel nō exhibēdo. ff. ꝛ appr. creditoꝝ. ſ. iussus vel pniam nō agēdo. 3z. q. 5. ꝓceptū. ⁊ ex ꝛ spon. ad audiētiā. vel al⁹ nō obediēdo. vt ex ꝛ maio. ⁊ obe. signis. Nō q dicit. ii. q. 3. certū ē. ꝓ his trib⁹ crimib⁹ aliquē excōicari ꝛbeat. exꝓne. i. ꝓ trib⁹ ſpēb⁹ ꝓtumacie. ß et ꝓ alijs ꝛ quib⁹ dictū ē. hec hosti. Nō q fuerit aliquis vocat⁹ vel admonit⁹ trib⁹ edictis vel vno ꝛceptorio. ꝓ oib⁹ pōt si cōtumax fuerit excōicari nō distincto vtruz ꝓ magna cā vel ꝑua fiat vocatio ſm ray. Citat⁹ q nō dz excōicari nec ei⁹ aduersari⁹ in ꝓssionē mitti nisi post citatōez trinā vel vnā emptoziam. z4. q. 3. ꝛ illicita. ⁊ ex ē. sacro. si tū ad solā citationē nō venerit ꝺdēnabit in expēsis alteri ꝑti in z^a citatōe cū venerit ex ꝛ. ꝑcur. querela. vbi ꝺc. ⁊ ꝛ. ꝑba. qñ ꝺ. in glo. Dz ⁊ in diuersis casib⁹ infligit a iure vt dictū ē s. quod nec sine ꝓtumacia ē. Nā ⁊ qui venerit ꝺ ius contumax dici pōt. ⁊ etiā furiosus ex ꝛ tēp. ordi. vl nō ē cōpos. hec hosti. Minoꝝ etiā excōicatio ꝓ ꝓtumacia imponi pōt. 5. q. z. pñti pōt etiā ꝓponi ꝓ aliqs culpis. ⁊ hoc duobus modis. ſ. ꝓ aliquib⁹ culpis cōmissis noie pene ad tps a iudice infligēde. di. 86 tanta. ⁊ noie pene a sacerdote imponende ꝛ pe. di. i. in actione. Aliqs etiā sine culpa lz nō sine cā intellige sine culpa ꝓpria sed nō sine culpa dñi vel patrifamil⁹. vel ꝑncipis. ß hosti. Q aūt dixi supra quelibet subditū posse excōicari ꝓ cōtumacia. intelligendū est generaliter vbicūqs. ſ. ß dic⁹ iustis ꝓceptis iudicis renuit obedire. ß hosti. Quid si epus ercōmunicet clericū suū ꝓ eo q nō obedit ei ꝑcipienti q ꝛt libros suos nepoti ei⁹ vel q resignet ecclesie sue vt alij cōferat. Rndet hosti. ⁊ Inno. sup. c. inquisitioni. q si tale mādatum grauamen contineat snia tamē ligat participans tamen in hoc. ſ. ei consulēdo vel al⁹ assistendo non incidit ꝓpter hoc in maiozem excōicatōez. quia non participat ei in aliquo crimine. sed incidit in miozem ſm Inno. sed ſm hosti. forte nec in miozem oīmodo al⁹ non excedat. Et idem est vbicunqs ꝛ iniusto mādato nozio liquet. Utrum vroꝝ sit ercōmunicanda ꝓ peccato viri. Rndeo exquo vt dictum est non nisi ꝓ mortali ꝛbet imponi excōicatio ⁊ illis qui non pñt aliter corrigi. ii. q. 3. nemo episcopoꝝ. peccatum vero viri non est peccatum vroris. ⁊ ió vroꝝ non ꝛbet ercōmunicari ꝓ peccato viri nisi esset particeps criminis. sed tē ercōmunicaretur ꝓ peccato suo. Similiter filius non ꝛbet ercōmunicari ꝓ peccato patris. nec seruus ꝓ peccato domini. z4. q. 3. si babes. ꝟ. vt ergo. vbi dicit q illicite ercōmunicatur quis ꝓ peccato alterius. nec aliqua ratione nituntur qui ꝓ peccato vnius in totam familiaz ercōmunicatōis sententiam ferunt. Dz nōne fuit excōicata familia bonifacij

ꝓ eo quia oblatōes familie eius nō recipiebāt. i7. q. 4. miroꝝ. R⁹ ß factū fuit tñ ad ꝟfussionē dñi. sic etiā nō recipiūt oblatōes raptoꝝ. lz si sint excōicati. vt ꝑz di. 90. oblatōes. 7. ii. q. 3. qñ multos. in glo.

Utrū dñs iuste possit excōicari ꝓ peccato populi sui. Rn. nō nisi ꝓmittendo vel omittēdo ꝓceps cēt peccati populi. si eni ꝓnceps nōbilr̄ negligēs vl remissus fuerit i regimie ꝑpli ita q ꝓpe ß popls labat i publica crimia maxie ꝺ ecclesiā si sufficiēter admonit⁹ suā negligētiā emendare nō curauerit excōicari iuste poterit. ß tūc nō excōicabit ꝓ petō ſbditoꝝ ß ꝓ petō suo. hec Ric. 4. di. 18. q. 3. ar. 4. c. Ad hoc nota q oēs q ꝓhibiti vel nō permissi ꝓter auctez papę vel epi catholici publice vel ꝑuate ꝓdicatiōis officiū vsurpare ꝑsumunt ꝛbent excōicari. ⁊ nisi ꝙs cito resipuerint punient alia pena ꝓtēti ex ꝛ bereti. excōicam⁹. §. quia vero.

De forma excōicandi ti⁹. 8⁹.

Postea ꝟsiderandū ē ꝛ forma excōicādi. ſ. qualr̄ snia excōicatōis ē fereda. Ad ß aūt q ꝛbi te ferat⁹ opz cā ita ferri q teneat ⁊ q nō sit nulla. opz etiā q sit iusta al⁹ eā ferēs cēt dign⁹ magna pena. Et nō circa hoc ꝓ ꝟsiderādū ē qñ sit que snia ē nulla. 2⁰ que snia ē iusta ⁊ que iusta. 3⁰ qua pena ꝛbeat puniri q iuste excōicat. 4⁰ qñ sit que que snia ferri dr̄ a iudice ⁊ qualr̄ ē fereda. 5⁰ quō ⁊ qñ dicit snia ferri a iure. Circa ꝑmū sciendū q snia excōicatōis dr̄ cē nulla sine inualida siue nō tenere in multis casib⁹. Eln⁹ ē qñ snia excōicatōis lata fuit post appellatōez legitime factā. ex ꝛ ap. dilectis. tñ aliqñ lata post appellatōez legitime factā tenet. puta si duo adinuicē litigēt ⁊ vn⁹ appellet ad iudicē imediatū ⁊ alter ad papā. ⁊ ille q appellauit ad iudicē pseq̄r̄ appellatiōez ⁊ citari faciat alterꝝ tacito q appellauit ad papā si ille legitime citat⁹ nō venerit vel missionē nō miserit si excōicet⁹ a iudice tenebit excōicatio nisi iudex sciuerit eū ad papā appellasse. ex ꝛ ap. si duob⁹. 2⁰ ē qñ error intolerabilis in snia fuit expssus ex ꝛ offi. ꝛle. cū ꝓtingat. ⁊ ex ē. ꝓ tuas. §. nos igit̄. ⁊ li. 6. e. venerabilib⁹. §. pen. ⁊ vlti. Pōt aūt dici intolerabilis error ſm hosti. gof. ⁊ ber. quodlz petñ mortale. vt si eps dicat. excōico te nisi ꝓ tali heretico celebraueris. ii. q. 3. siquis eps. vel q. cre dis in ꝛū. vel q. ꝓniam agis. vel q. nō furaris. vel simile quod notoziū ē petñ ee. ii. q. 3. si is qui ꝓest. 7 duob⁹. c. sequē tib⁹. vel si ꝑcipiat aliqō impossibile. vel tur ꝑe. ex ꝛ de pactis. c. vlti. ar. ꝺ ex ꝛ odi. apo. c. vlti. in fi. Pōt etiā dici intolerabilis error cū expresse ꝺ ius ꝓnūciat. vt si eps excōicauit subditū suū q. nō solueret. io. in quib⁹ fuerat die feriato. sinaliter condēnat⁹. z. q. 6. §. diffinitiua. v. itē si snia. ⁊ ex ꝛ ferijs. c. vlt. Nota ſm ber. ex ē. ſuper. c. p tuas. si excōicās ꝓnūciat ꝺ ins ⁊ erroꝝ exꝓmit in snia nō tenet snia. si vo ex ius ꝓnūciat nō tamē erroꝝ in snia expri mat tenet snia nisi fuerit appellatū ab ea.

3⁰ casus si ille qui tulit sniaz nō sit inder cius ꝺ quē tulit sniaz. ex ꝛ cōsue. c. 3. 4⁰ si sit inder ß tū excōicat⁹. z4. q. i. audiuim⁹. 5⁰ qñ ꝛlegat⁹ excōicat ali quē ꝺ intentionē ꝛlegantis. ex ꝛ ꝑben. c. vlt. vnde si ꝛlegat⁹ aliquid fieri ꝑcipiat ß iniuste ⁊ ideo excōicet nulla ē snia. vt ꝑz in. c. ꝑdicto. alind tñ ē ꝛ ordinario. q. eius iurisdictio ē latioꝝ ⁊ firmioꝝ. hec Ino.

6⁰ ē cū ab intruso vel a iurisdcōe suspenso snia ferr̄. ex ꝛ de elec. nosti. 7⁰ cū ferr̄a violāte interdictū bois. ex ꝛ de excess. pla. tanta. 8⁰ qñ ferr̄ in participātes nulla ꝓmissa monitōe. li. 6. e. statimus. 9⁰ cū prelatus excōicat subditū suū ꝓtra tenorem ꝓuilegij sui. ex ꝛ de ꝓuil. cū capella. ⁊ hoc siue directe vel indirecte. vt cū excōicat cōicantes sibi volens enerware vim ꝓuilegij sui. ex ꝛ de ꝓuil. quanto. in ter. ⁊ glo. 10⁰ cum episcopus excedit in exactione ꝓcurationis. ⁊ quia sibi nō paretur excōmunicat. ex ꝛ de excess. prela. cuz ad quoꝝdam. Nota q hoc. c. cum ad quoꝝdam. ſm Ber. continet ius spāle. ſ. ꝓuilegioꝝ super hoc a papa. vñ ſm cum sententia contra alios lata teneret lz iniusta esset. Secundz vero alios continet ius cōe. ⁊ hoc videt velle gof. Inno. vero ⁊ hosti. dicunt ibidem q si episcopus excōmunicet dicendo sic. excōmunico te quia ꝛnegas ꝛbitam ꝓcurationē sententia tenet nisi ille super hoc sit specialiter ꝓuilegiatus. si vero excōmunicet sic dicendo. excōmunico te quia non vis me ꝓcurare cum centum equitaturis non tenet. quia errorem itolerabilez ꝓtinet. 11⁰ est cum quis supponit se

E. fo.
49

Rariora

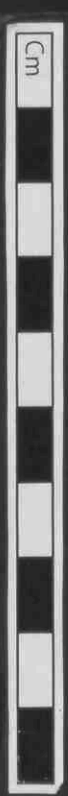

Cm

27
E.
Cm

Cm

Theologia
Folio n°. 49.

Universitetsbiblioteket
Uppsala

N. 6. A.

liber monastery sancti pauli apli in hiecto infenore.

T. Li.v. I.

Incipiunt tituli quinti libri.

De virtute penitentie. .i.
De sacramento penitentie. 2.
De quibus penitentia debet agi. 3.
De effectu penitentie. 4.
De impedimētis vere penitētie. 5.
De duratione ⁊ iteratione penitētie. 6.
De penitentia sera: vel finali. 7.
De partibus penitentie in cōmuni. 8.
De contritione. 9.
De confessione quid est. ⁊ de institutione eius: ⁊ necessitate. 10.
De tempore confessionis. 11.
De obiecto confessionis. i. de his que debz quis confiteri. 12.
Cum est confitendum. 13.
Cui presbytero est confitendum. 14.
De quibusdam specialibus personis quibus debeant confiteri. 15.
Qualis debet esse confessor: ⁊ qualiter se debet habere ad confitentem. 16.
De interrogationibus faciendis a confessore. 17.
Qualis debet esse confessio. 18.
De confessionis affectu. 19.
De confessionis sigillo. 20.
Quid est satisfactio. 21.
De possibilitate satisfactōis. 22.
Cui debet fieri satisfactio. 23.
Per q̄lia opera satisfactio fieri debeat. 24.
De partibus satisfactionis. 25.
De elemosyna. 26.
De oratione. 27.
De ieiunio. 28.
De restitutione in cōmuni. 29.
De restitutione acquisitorum in ludo alearum ⁊ taxillorum. 30.
De mensura satisfactionis. 31.
De canonibus penitentialibus. 32.
De speciebus sive differentijs penitentie i communi. 33.
De penitentia publica. 34.
De penitentia solenni. 35.
De clauibus vtrum sint date ecclesie. Et quot sint. 36.
De effectu ⁊ virtute clauium. 37.
De ministris clauiū. 38.
De his in quos clauium vsus exerceri potest. 39.
De indulgentijs. 40.
De vnctione extrema. 41.

Incipit liber quintus sūme Astesani qui tractat de sacro penitētie. titulus p̄m⁹.

Finita quarta pte huius libri: que est de sacris in cōi. ⁊ de tribus p̄mis sacris. s. cōfirmatione. eucharistia. ⁊ baptismo. Sequit̄ q̄nta que est de sacro pnie: ⁊ de sacro vnctionis extreme. Primo aūt dō ē de sacro penitētie. ⁊ p̄mo de vtute pnie. 2° de sacro pnie. Circa p̄mū p̄mo de pnie q̄ditate. 2° de eius origine ⁊ ordine. Circa p̄mū queruntur pl̄a. scz vtrū penitētia sit vtus. ⁊ vtrū sit vtus specialis. Rndeo p̄m Ric. 4°. di. 14ª. q. i. ar. i. .c. ⁊ cōiter p̄m alios doctores penitētia pōt quatuor modis accipi. Uno mō p remedio ꝓtra petit̄ mortale actuale p sacerdotes ministrādo. ⁊ sic penitētia ē sacr̄m: ⁊ nō vtus. Allio modo p habitu habilitāte hominē ad penitēdū sb debitis circunstātijs: ⁊ sic est vtus. 3° modo p actu penitendi. ⁊ sic non est vtus: ꝫ vtutis actus. 4° mō ꝓ dolore sēsibili p petō ꝓmisso: qui si p̄cedit actū penitēdi ipm̄ p̄mouet seu intēdit. Si aut̄ sequat̄ tanq̄ cātus ex illo: intēdz ⁊ pfectionē eius ostēdit. ⁊ sic nō est vtus: ꝫ passio. Est q̄ pnia 2° mō accepta vt⁹: ⁊ vt⁹ spālis. qō ꝫ Ric. vbi supra ar. 2°. c. pz ex hoc q̄ obm pnie vtutis ē actuale petit̄ sb rōe qua ē transgressio dine legis vindicabil' ⁊ expiabil' p actū ipsi⁹ penitētis. ⁊ q̄ sb rōe hac petit̄ nullius alteri⁹ vtutis est obiectuz: sequit̄ q̄ actus pnie est p cētiam distinct⁹ ab actibus aliaꝝ vtutū. dr̄a. n. vtutuz innotescit nobis p actus. distinctio aūt actuū p obiecta. Est aūt vtus pnie reducibilis ad iusticiā. qō pz p illud qō dicitur de p̄. di. 3ª. c. i. Pnia est ōdaz dolētis vindicta puniētis i se quod se dolet cōmisisse. vindicare aūt maleficiū puniēdo ptinz ad rōem iustic̄ie. ꝫ Ric. 4°. di. 14ª. q. 2ª. ar. 2°. .c. Cuius aūt vtutis est actus qui ē penitere. R°. ꝫ Sco. 4°. di. 14ª. q. 2. ar. i. q̄ faciendo vi3 in vocabulo penitere idē est qō pnā tenere. Hoc aūt nō tñ importat passionē pene vt inherentis: ꝫ etiā actōem volētis r̄spectu pene. vñ pnia actualis est punitio voluntaria: vel volūtas punitiōis. In hac aūt est multa ꝓsiderare: p̄mo velle p̄ccatū punire: siue vindicare. 2° se p̄ccasse

nolle:siue pctm̃ ꝛtestari.3° punitõem iam inflictã velle libere acceptare.4° pnã iflictã patiẽter ferre. Jn quolibꝫ boꝝ ẽtuoꝝ actuũ saluat̃ ꝓprietas huius vocabuli.scꝫ pnitere.vnde in his ẽtuoꝝ ꝓprie vr̃ ꝙsiltere significatũ eius. Põt aũt quilꝫ eoꝝ esse actus vtutis. qz potest esse actus recte rõi ꝙformis:non q̃ semp sit actus vtutis.i.cli cit⁹ a vtute: vel gnãtus a vtute:ß qz cõformis recte rationi:in quo ꝙsistit bõitas moralis actus humani.Et qz ꝑmus ꝑdictoꝝ actuũ põt esse insticie particularis.s.vindicatiue.iõ est actus vtutis pnie.vt ꝛ pr.di. 3ª.c.i.pnia est quedã dolẽtis :vt supꝛ.7ẽ. z⁹ autẽ 7 3⁹ pñt esse cuiuscũqꝫ vtutis que est in appetitu puta humilitatis:que inclinat ad ꝛtestãdũ peccatũ supbie: 7 ad acceptãdaꝫ pnã que soluit reatũ supbie.Castitatis quãtuꝫ ad peccatũ luxurie.7 sic ꝛ aljs vtutib⁹ appetitiuis. 4⁹ vo actus põt cẽ act⁹ vtutis patientie. Quid est pnia ꝑm diffinitõem. R̃ñ ꝑm mgr̃m 4° sen.di.14ª. Penitẽtia est gratia vel vtus qua cũ emẽdationis ꝓposito ꝑterita mala plangimus: 7 odimus:7 plãgenda itez cõmittere nolumus.7 ß diffinitõ ꝛ pnia ad pñs sufficiat quia cõpletissima est tangit.n.genus eius 7 actũ 7 obiectũ.Dicit̃ autez pnia gratia ꝓpter sil'em effectũ iustificatõis.plangẽ vo sumit̃ ibi cõiter ꝑ planctu siue exterioꝝ:siue interioꝝ. Jntelligẽdũ est q̃ dicit̃ plangimus:non q̃ penitẽs semp in actu plãgẽdi sit.ß qz semp habilis ad plangendum. Meta est q̃ plãgẽ siue lugẽ ꝓ peccat̃ suis est pnie.ꝑ malis alienis est miſicoꝝdie.ꝑ bonis eternis ẽ beatitudinis luctus.

Sequit̃ vidẽ ꝛ z° articulo .s.ꝛ origine 7 ordine pnie.circa qõ queruñt plura .s.vtꝫ aliquis penitere possit ex seipso. Rndeo pnia ꝑt dici vno modo cõiter quecunqꝫ ꝛtestatõ peti ꝙmissi.7 ß est in dãnatis ꝑm illud saꝑ.5°. Penitẽtiã agẽtes:7 prę angu.sps gemẽtes. Detestãtur.n.peccatũ qõ fecerunt ꝓpter pnaꝫ quã inde sustinẽt.Allio modo põt dici ꝛtestatõ peti inquãtuꝫ est cõtra iusticiã legis ꝛi in spe venie.7 hoc non ẽ in eis.Primo modo punire petm̃ põt quis ex sola natura sine gr̃a aliqua.Sic̃.n.se homo naturaliꝫ diligit:ita naturaliꝫ odit omne ꝓpter qõ malũ incurrit. ß i hac pnia regnat voluntas mala:cũ ꝓpij boni sit amica: ꝓpter qõ non est ꝛo accepta :nec sic penitẽs invenit gratiã vel veniã.2° modo nõ põt fieri sũ gr̃a gratuꝫ faciẽte:vel gratis data.Et hec adeo disponit ad gratiã q̃ nullus sic penitet qui non invenit gratiã:7 veniã: 7 nulli dat ꝛus bi⁹ pniaꝫ:nisi cui ꝓ onit facere miſricoꝝdiã.7 quia dãnati hãc nõ habẽt nec habẽ pñt:vt supꝛdictuꝫ est.ideo nõ pñt consequi veniã. Sꝫ si ꝑ impossibile ponatur q̃ dãnati banc haberẽt vtiqꝫ ꝛus eis pareceret.Hec igit̃ est potissima cã irremediabilitatꝭ. petm̃ diaboli.quia.s.non põt penitere.Ratõ autẽ quare non põt penitere est:quia libeꝝ arbitriuꝫ eius: 7 etiã dampnateꝝ est ita in malo obstinatũ q̃ non potest verti ad penitẽduꝫ.ꝛ malo ad veniaꝫ petendã.Huius autẽ inuertibilitatis ratio ꝓncipalis est sumẽda ꝑ cõparatõem ad statum peccantis.quia.s. sunt extra statũ merendi.7 hanc assignat Dañ.2° li.c.4° d. q̃ hoc est angelis casus qõ est hominibus moꝝs .vnde sicut merẽdi statũ homo erit statim in moꝝte: ita 7 angelus i ꝓma auersione.Et hoc cõgrue:quia angelus est ſba pure ſpiritualis:nullam habẽs retardationem homo vero est ꝙsit⁹ ex ſpiritu 7 coꝝpore corruptibili:ipsũ ſpũm aggrauante. Et hic modus dicẽdi est ꝑꝫ Bon̄.4.di.14. .p.z.q.i.ar.3°.c.sup 4° sen. 7 cõiter ꝑꝫ alios doctoꝝes .Scõm autẽ Scotũ 4° di.14. .q.2ª.ar.2°c. dicẽdum q̃ peccatoꝝ põt exsuis naturalib⁹ cũ gnãli influentia ꝛi considerare petm̃ cõmissum :7 vt ꝛi offensiuum:7 vt est ꝙtra legẽ ꝛi:7 vt a ꝛo auersiuum:7 hi⁹: 7 uolũtas eius põt illud sub aliqua vel sub plibus taliũ rationũ consideratuꝫ ꝛtestari.7 ille motus ꝙtinuari potest:7 intẽdi ante infusionẽ gratie. Põt etj. sufficienter esse circũstãtionat⁹:7 pfecte ꝛ bitis circumstantijs moralib⁹. Jlle aũt motus dicit̃ attritio: 7 est dispositio siue meritum ꝛ ꝙgruo ad ꝛlationem peti mortalis Jn illo.n.instãti quod ꝑfixit ꝛus esse ꝛbere terminũ illius mot⁹ attritionis: quẽ vꝫ tunc vult cõtinuari ad hoc vt sit meritum ꝛ ꝙgruo ad iustificatõem infundit̃ gr̃a. 7 sic si manet idẽ motus circa petm̃ in esse nature 7 moꝝis:qui ꝓius.tunc idẽ motus qui ꝓius fuit informis:7 attritꝰ fit formatus.scꝫ gr̃a 7 sic fit cõtritio.7 tunc simpliciter petm̃ ꝛletur. Põt etiã dici q̃ si ñ cõtinuaretur idẽ mot⁹ in genere nature 7 moris qui ꝓius: adhuc in illo instãti gr̃a infunderet̃. quia sufficiẽs meritũ ꝛ cõgruo iam ꝑcessit.s.motus attritiõis sufficienter circumstãtionat⁹.Et ꝑm hoc diceret̃ q̃ nõ

oportet ad electionē peccati continuari aliquē actuz: nz formatū neqz informē: sz mñ actū pnie informē p̄cedere in tpe vsqz ad illud instans. ꝓma tamē via rōabilioꝛ videt.qz vīsimile est q̄ nisi ꝓtinuet in illo instanti actuz similē in genere moꝛis: non bñ illud ad quod disponit .hec Sco. ibidem.

Utrū pnia ꝯcipiat timoꝛe. ℞ndeo q̄ sic.vt dicit magister sniaꝝ li.4°. di.14. Ad cuius euidētiā sciēdū q̄ ordo pnie duplex est.s.efficiens in deo: & dispones in subo. qz deus nō iustificat adultuz sine sua p̄paratione.qz vero dispositō ex parte nr̄a volūtaria est.ideo non pōt accipi vnus modus disponēdi determinat⁹: vt semp: ꝛ vt in pluribus. Mā oēs sermones moꝛales fz p̄m z°. ethi. vt in plibus sunt intelligēdi: nō sē per. Pnia vero est reuersio hois exīstētis in pctō ad deū. ideo opz p̄cedere aliquid illuminās ad cognitōem peccati & dei. & hꝰ est fides informis: per quā peccatoꝛ cognoscit seipm peccatorē: & deū vt iustuz iudicē: mala omnia puniētē. & vt pius patrē paratū suscipere p pniam reuertētez: aliꝫ nūqz peniteret. Aliquid vo est ꝛ trahēs ab amore peccati. & hoc est timoꝛ pene. postqz enīz hō se recognoscit peccatorē: & deū iudicem incipit timere dei iudiciū: & refugē peccatū Aliquid vo est inclinans in amoꝛez dei. & hoc est spes iformis. Mā ex quo cognoscit deū vt piū patrē inclinat⁹ ad eū diligēdum & de eius misericoꝛdia sperāduz: alr̄ desparz nec pniaz sumēt. Sic g̃ ex cognitiōe ꝓprie culpe: & diuine iusticie generat⁹ timoꝛ. ex cognitiōe vo diuine misericoꝛdie spes. & ex his volūtas redeūdi: & ei p̄ gemitū & aliaꝫ penas satisfaciēdi. Et si incipiat facē quod in se est disponit⁹ ad iustificatōem. Quia g̃ timoꝛ incboat motū recedēdi a pctō ad deum. fides vero solū ad hoc disponit. spes ād ad hꝰ p̄mouet: ꝛ nō cōcipit. Iō oꝛigo pnie magl. appꝛopiat⁹ timoꝛi p modū disponentis q̄s fidei vel spei. Magis aūt dicit⁹ pnia ꝯcipi timoꝛe q̄s generari. qz generari ē p̄n cipij effectiui: ꝛ ꝯcipe receptiui. hꝰ p. 4°. di. 14. ar. 5°. q. i. c. Quo timoꝛe pnia ꝯcipitur. ℞: timoꝛe seruili qui respicit penaz. nec tamē oportet q̄ sit sil' cū ea. quia ē cā ei⁹ infieri: nō in eē. sicut etiā sumptio medicine ē cā salutis. nō tñ est sil' cū ea. sicut. n. ꝯcipiens ē sil' cū ꝯcepto: nō p̄m eē ꝯpletuz: sed incboatū & materiale. sic timoꝛ seruilis est cum penitentia quo ad attritōez. hꝰ Bonā. 4° di. 14. p. i. q. z. ar. z°. c. Utr̄ pnia sit p̄ma vtutū. ℞: q̄ sic. sz in via reformatōnis. Sciendū. n. q̄ vtutes oēs formate sil' infunduntur. vnde in eis nō ē ꝓpositas fz tē pus. tñ p̄m ordinē nature in ꝯpatione ad actū est in eis ꝓpositas. pnia vo est reuersio ad deū. In motu aūt reuersionis p̄cedit cognitio: sequit' spes & possibilitate puenīēdi sequit' motꝰ ī r̄cessu a t̄mīo a quo: cōsequit' ap ꝓpinquatio ad t̄mīnū ad quē. hinc est q̄ ī iustificatione ꝓpr est motus fidei. deinde motus spei. deinde motꝰ timoris. & deinde motꝰ pnie ad deū reducētis. & vtutes alias ḡsi introducētis. Sz q̄ fides & spes nō bñt ratōem pfectām vtutis: nisi p̄m q̄ sūt iformate charitate. iō pnia naturalr̄ p̄cedit oēs vtutes p̄m eē vtutis ꝯpletū: qō est itelligēdum per viā reformatōis imaginis. qz per pniaz fit amotio ꝓhibēt⁹. hinc est qō super illō Matth. 3°. Pniaz agite. dicit glo. ꝓma vtus ē per pniam interimē veterē hoiem. In via vo ꝓme formationis fides est ꝓpr. hꝰ Pe. 4°. di. 14ª. ar. 5°. q. z ª. c.

De sacro pnie titulus secundus.

POstea cōsiderāduz est de sacro pnie. Et p̄ vtz pnia sit sacr̄m: & z ª tabula post naufraginz. z° de mā & forma. 3° de necessitate. 4° de institutōe. Circa ꝓmū queruntur pl'a. sz vtz pnia sit sacr̄m. ℞: sicut patet ex p̄dictis: sacr̄m dicit' esse illud qō ex institutōe dīa sub aliq̄ re visibili sāctificat. Est autē duplex pnia. vt dicit mgr̄ sniaꝝ li. 4°. di. 14ª. q̄daz interior tñ: que est de iure naturali. quedā exterior que fit ad arbitriuz hois. ꝓma nō est ꝓprie sacr̄m: ꝛ z ª. Est aūt in hꝰ sacro res. peccati remissio. signū. exterior pnia: in qua est humiliatio cōfitentis tanq̄s materiale. & absolo ꝓfessoris tanq̄s formale. Res vo & signuz interior penitudo p̄m Bon̄. 4°. di. 14ª. p. i. onbij circa lr̄az. q. z ª. & ꝓuenit cuz eo Pe. 4°. di. 14ª. ar. i. c. Mōndū vo q̄ iterior pnia p̄t dici dupliciter. vl' ꝓut est q̄daz actus per se. & sic est actus virtutis: & est causa penitentie exteriozis. sicut alij actus vtutū interiores sūt cā exterioꝝ: vel ꝓut ꝓiūgit' pnie exteriori in ꝓposito. & sic ē ps sacr̄i pnie valēs ad remissionē pctōꝝ. & ē res pnie exteriozis: & signū remissionis peccatoꝝ. Intellīduz est q̄ res sacr̄i p̄t dici quā efficit sacr̄m & hoc vel actu dispensatū: vel in ꝓposito susceptuz. qz g̃ remissio peccatoꝝ actualium

ꝓsupponit sēper vt cām sui sacrm pnie: vel
i actu: vel in ꝓposito. ō dr recte res h⁹ sacri
ß pe. trahit a Pe. in 4°. ce pnia i diuersis
locis. Utr sacrm pnie sit vnū. R⁹ q sic
.s. vnitate ordinis vel finis. qz totū qō ibi
gerit ordinat ad vnū significādū 7 effici
endū. ita q nihil eoꝝ pfecte illō significat
7 cāt: ß oia sil'. Si obiciat q nō sūt sil'.
dō q imo quātū ad ꝓpositū. Mā qui vere
ꝓterit ꝓpōit ꝓfiteri 7 satisfacē. ß Boñ. 4°.
di. i6ª. dubi. circa lram. q. i. c. vñ sacrm pe
nitētie nō regrit tātā ꝓtinuatōem dicēdo
rū 7 agēdoꝝ q̄tū exigūt alia sacra. vñ pe
nitētiarij q̄ndoq audiūt aliquē ꝑ parte vna
die: 7 ꝑ parte alia die. q̄ndoq vna die audiūt
ꝓfessionē: 7 in alia die absoluūt: 7 pniam
iniungūt. q̄ndoq etiā ce quibusdā pctis absol
uūt. 7 cos ab alijs absoluēdos mittunt ad
alios. ß Rndō. Utr pnia ꝓgrue dicatur
a Hieronymo 2ª tabula post naufragiuꝝ.
R⁹ q sic. put est sacrm. 7 ß metaphorice.
7 sil'r baptism⁹ dicit ꝑma tabula. qz sicut
nauta naue fracta adherēdo alicui tabule
euadit maris periculū: ita etiā. posteaq huma
na natura i Adā naufragauit: 7 inocētiā
pdidit p eius pctm̄ hō picula huius mūdi
euadit p baptismi 7 pnie sacrꝝ. ß baptism⁹
ꝑma tabula appellat. pnia vō 2ª. qz ꝑ oc
currit baptismi remediū: cuius sāctitas si
fuēit pdita p pctm̄: nō restat remediū nisi
pnie ad euadēdū pctī naufragiū: 7 ad pue
niēdū ad salutis portū.

Equit vidē ce 2°. s. ce mā 7 forma
hui⁹ sacri. Circa qō sciēdū q ꝓxi
ma mā hui⁹ sacri sūt act⁹ pnie. vt
pꝝ ex supdictis. remota vō mā pctā sūt: ce
quibus dolet: 7 ce quib⁹ ꝓfitet: 7 ꝑ quib⁹
satisfacit. pctā iquā nō acceptāda: ß cōstru
enda: 7 cetestāda. Absolo vō ꝓsbri ē ibi
sicut forma. ß Tho. 3°. q. 84. ar. 2°. c. 7 ꝓue
niūt Boñ. 4°. di. i6ª. dubi. circa lram. p. i.
. q. i. 7 Pe. 4°. di. i6ª. ar. i. q. i. c. ꝑm ät Ric.
4°. di. i6ª q. i. ar. 2°. c. ꝑm. absolo nō ē forma
sacri pnie: nisi eo mō quo dr pars ꝓn
cipalioꝝ totius integral' esse forma. sicut di
cunt boies q tectū ē forma dom⁹. 7 sic su
mit impropōe forma. Sꝝ forma hui⁹ sacri
est ordo ad significādū 7 dispositiue effi ci
endū pctī remissionē: respectu cui⁹ forme
ꝓpunctio. ꝓfessio. satisfactio. 7 absolutō st
materiales. Forma autē absolōis est hec
Absoluo te ab oibus pctis tuis. 7 sumitur
ex vbis xpi: qui dixit Petro Matb. i6°.
Nōcūq solueris sup terrā: erit solutū 7 in
celo. 7 ea vtit eccl'ia in absolone sacrali.
Hi⁹ aūt absolones in publico facte. s. miſe
reatur tui: vel nostri. 7c. 7 indulgentiā. 7c.
non sūt sacrales: ß sunt orōes ordinate ad
remissionē pctoꝝ venialiū. vñ i sacrali ab
solutiōe non sufficēt illas dicē. qz ꝓsbr nō
significat per eas fieri absolonē: ß petit vt
fiat. cū predictis ꝓuenit Tho. 3°. q. 84. ar.
3°. c. iᵐ. Rō aūt cōgruēte dicte forme est:
quia sacrm none legis efficit 7 significat:
vt habitū est supꝝ. 7 iō effectus sacri dr ex
terius significari. In absolone aūt ꝓsbri
semp: nisi sit ex parte cōfitētis defectus: ex
ordinatōe diuina remittunt pcta Jo. 2o.
Quoꝝ remiseritis pcta re. cis. 7c.. que sūt
sic intelligēda: q delet pcti vincula. ꝑm il
lud psal'. Dirupisti dñe vincula mea. Hi⁹
aūt remissio significat: cuꝝ dr. Absoluo te
per modū indicatiuū: 7 iō est cōuenies for
ma. Premittit tamē deprecatio. s. Miſere
atur tui. 7c. vt. s. effect⁹ absolonis nō impe
diat. nō tñ est de esse sacri. ß de bñ ee ci⁹ ꝑm
Tho. ibidē. Absoluit. n. deus p ministeriū
ꝓsbyteri iquātū vbis eius assistit ad gr̄az
infūdēdā. vñ absolo ꝓsbyteri est causa. sñ
qua nō. qz sine ea l'facto vel uoto susceptа
nō remittunt post bapm pcta. cū ꝑdicti cō
ueniūt Boñ. 4°. di. i8ª. p. i. q. 2. ar. i. c. Ric.
4°. di. i8ª. q. 2ª. ar. i. Quia tamē ꝓsbyter: sī
cut minister absoluit: cōueniēt apponit ali
quid quod ptineat ad ꝑmā auctoritatē. scz
dei. vt dicat. Ego te absoluo in no. pa. 7 fi.
7. s. s. vel vtute passiōis xpi. vel auctoritа
te dei. sic Diony⁹ exponit. iz. c. celest hierar
Quia tñ ß nō est determinatū ex vbis xpi
sicut in baptismo: talis appositō relinquit
arbitrio sacerdotis ꝑm Tho. 3°. q. 84ª. ar.
3°. c. 3ᵐ.

Equit vidē ce 3°. s. ce necessitate sa
cramēti pnie. circa qō queritur vtr
ß sacrm sit de necessitate salut. R⁹
q sic. Luc. 8°. Si pñam nō egeritis oēs sil'
pibitis. Sciēdū tñ q aliquid ē necessariū
ad salutē dupliter vno⁹ absolute. Alio⁹ ex sup
positione. Absolute est necessariū illō sine
quo nullus salutē pōt cōsequi. sicut gratia
xpi: 7 sacrm baptismi: ꝑ quod aliqs i xpo
renascit. Ex suppositōe aūt est necessariū
sacrm pnie: qō quidē necessariū nō ē oib⁹:
ß pctō subiacētib⁹. dr. n. z. psal'. vlt. Dñe iu
stoꝝ nō posuisti pniam iustis Abraham.
Jsaac. 7 Jacob. bis qui tibi nō peccauerūt.
Peccatū aūt cū cōsūmatū fuēit gnāt moꝝ
tez. Jacj. i. 7 iō necessarium est ad salutem

peccatoris q̄ pctm̄ ab eo remoueat: qō ñ eri nō pōt sine sacr̄o pnie: in quo opatur vīus passionis xpi p absolutōem sacerdotis simul cū ope penitētis: qui coopat ad dēstructōem pctī. vnde dicit Aug⁹ sup Jo. Qui creauit te sine te: nō iustificabit te sin̄ te. vñ pz q̄ sacr̄m penitētie est necessariuz ad salutē post pctm̄: sicut medicina corporalis postq̄ homo morbū periculosū inciderit. ℔ Tho.3°.q.84ª.ar.5°.c.

Egtur videre dē 4° scz dē institutō ne pnie. circa quod q̄rit q̄n. quō. vbi. ⁊ a quo sit institutū sacr̄m pe nitētie. Rndeo dē pnīa ē loqui dupl̄r. vno⁹ put reconciliat deo. ⁊ sic est dē dictamie legis nature: q̄ dictat dē peccato ꝓteri ⁊ humiliari dēbē cuz quadā fidei illustratione. ⁊ sic tale sacr̄z potius bēt insinuatōez q̄z institutōem. Eo.n.q̄ natura dictabat: insinuare sufficiebat. tunc autē dñs īsinuabat quādo post pctm̄ Adam vocauit gen̄.3°. vbi dicit glo. q̄ monebat euz ad cor redire: iuxta illud ꝓphīcū. Redite p̄uaricatores ad cor. Alio mō est loqui dē pnīa ſm q̄ est sacr̄m ecclie. ⁊ sic institutōem bēt a lege scripta: siue mosayca: siue ewāgelica. In lege mosayca: qz nōdū erat veritas patefacta: nec recōciliatō pfecta: institutōez habuit ſm impfectōem .ſ. quātū ad generalitatē in dēterminatiōe oblationū: q̄ erāt loco ꝓfessionis ⁊ satisfactōis. In lege autem noua vbi vītas est patefacta ⁊ recōciliatō pfecta ⁊ plena: instituta fuit ſm statū pfectionis: ⁊ quātū ad formale: qō est absolo sacerdotalis: ⁊ quātū ad materiale: qō est lucida ⁊ apta cōfessio: non soluz in gnāli: verūetj. in spāli. Primū dñs instituit p se: ⁊ promulgauit. ſ. dicēs pt̄ātez Matℏ.16° ⁊ Jo.20.zᵐ vo institutū fuit p aplos: vl̄ vt melius dicā promlgatū. quia dñs aplos docuit: ⁊ ipi a dño edocti: ⁊ auctoritate ab eo accepta: imo ei⁹ auctoritate promulgauerūt. nō.n. nobis tradiderūt: nisi qō ipi a dño: vl̄ a spu dñi acceperūt ſz Boñ.4°.di.zzª. .q.zª.ar.i.c. Recolligēdo g̃ ꝑdicta dē institutione pnie brevit dō est. q̄ pnīa instituta est quātū ad actū interiorē a lege nature: ⁊ quātū ad actū exteriorē a lege mosayca: que ꝑcipiebat p pctis quedā sacrificia: ſ quo ad modū dēterminatuz i vtroq̄ a lege noua: que ꝑcipit confessionē ⁊ satisfactōem ad arbitriū hominis faciendaz ⁊ facere. Ad hoc aūt vltimo bēt q̄ sit sacr̄m ⁊ cā remissionis pctōr̄. ℔ De.4°.di.zzª. .q.zª.ar.4°.c. Aliqui dicūt q̄ sacr̄m pnie imediate fuerit institutū a xpo etiā ſz oēs partes suas. Aīm̄.n. passionē xp̄s instituit hoc sacr̄m q̄tū ad interiorē ꝓtritōez penitentis: ⁊ quātū ad opis satisfactōem. cum dixit Luc.5°. Non veni vocare iustos: sed pctōres ad pniam. ⁊ p alia vba quib⁹ ad pniaz inuitabat. maxime cū dixit. Nisi penitētiā egeritis: oēs simul pibitis. Luc.13°. Cōfessionē aūt implicite i exēplo. cū dixit leproso. Vade oñde te sacerdoti. Matℏ.8°. Absolutōem autē in mysterio. ſ. in Lazaro resuscitato. cum dixit. Soluite eū. Jo.ii°. ſ exp̄sse non dēdit auctoritatē absolvēdi vsz post refrectōem. cum dixit eis: vt bēt Jo. .20. Accipite sp̄m. ſ. quo. re. pec. remit. eis. Ante vo pt̄ātē iurisdictōis sup totā ecclīā p̄misit se datuz Petro: cuz dixit ei. Matℏ.16°. Tibi dabo claues regni celoruz. ⁊ qōcunq̄ ligaueris. cē. nō tamē tunc dēdit. vñ dēcretū Anacleti. di. ziª. in nouo testamēto: exponēdū est dē p̄missiōe ſz glo. ibiō Nec tamē tūc tīn̄ p̄misit se datuz pt̄ātē iurisdictionis: ſ etiā pt̄ātē absolvēdi ⁊ ligādi in foro pnie: quā post resurrectōem cū aliis discipulis accepit. ſ potestas iurisdictionis sup totaz ecclīam sibi sola fuit data ꝓ se ⁊ successoribus eius. cuz xp̄s post refrectionē suā dixit ei. Pasce oues me. Jo.zi. quod pōt ꝓbari p illud quod hī.5ª.di.cōsiderādū. 7.c. fideliores. cē dē elec. significasti. ℔ Ric.4°. di.zzª.q.zª.ar.5°.o. ſ dē hoc vide. ſ. ti. dē institutōe confessionis quid dicat Scotus.

De quibus pnīa dēbz agi. titulus 3°.

Deinde cōsiderādū dē quib⁹ penitentia dēbz agi. ⁊ circa hoc q̄runt plā. Primo vtrū pnīa sit agenda dē peccato originali. R.° q̄ non. Mā pnīa non est nisi dē facto ꝓprio ⁊ voluntario. originale aūt nō est factū p p̄priū: nec volūtariū: voluntate que sit i ipo ſ in altero. ideo pnīa in eo non requirit. In adulto tamē illo ꝓsiderato requiritur displicētia eius: sicut ⁊ cuiuslibz mali. ideo dicit Aug⁹ li. dē cor. ⁊ gr̄a q̄ pctōr ꝓ originali est arguēdus. supple ne in illo velit p̄manere. ℔ Petr⁹.4° di.16ª.ar.4°.q.3ª.c.

Utrum dē pctō añ bapᵐ cōmisso. Rndbuius babet sup dē suscipiētib⁹ baptismū qōe vtr̄ pnīa requirat ante baptismum.

Utr̄ dē pctis mortalibus ꝑpetratis post

baptismū. R°q̄ sic. Jn baptismo.n.datur gr̄a ad purgatōem pctō⁊ p̄teritō⁊.non aūt ad ꝓfirmatōem ꝫ pctā futura. vñ post bap^m pōt bō p̄ccare. ⁊ q̄ ite⁊ baptizari nō pōt:pnīe remediū mīr̄icōdia dīna ei p̄uidit. Sz ꝫ ad hebr̄.io.voluntarie p no bis p̄ccātibus nō relinquit hostia p pctō R^s apl's loquit̄ ꝛ hostia quo ad effectuz passionis in bap°.Si vo obīcit illō.i. Jo. 3°.Qui nat^s ē ex ꝛo:ñ p̄ccat.dō q̄ ß sic itl' ligit̄.s.q̄ talis p se nō p̄ccat.s. inquātū est ex ꝛo nat^s:ß nihilomin^s p̄ccat: inquātuz p̄ccare pōt.ß Pe.vbi supꝫ ar.5°. Utruz possit agi pnīa ꝛ quolz pctō actuali. R^s q̄ sic. differt.n.sps vnit^s carni a sepato a car ne.q̄ ille ē susceptibil' pnīe.ß nō ßz Dam̄. Hinc ē q̄ ꝛ oi pctō ꝓmisso a spu in carne exīte:dū ē i carne pnīa agi pōt.vñ Chry. etiā si ad sūmū pueniat quis malo⁊:deus libēter suscipit reuertētē. post sepatōem vo a carne:non pōt. Sūt tamē pctā quedā ꝛ quibus pnīa difficilius agit̄:que.s.ñ ꝓmit tunt̄ fragilitate carnis. vel ignorantia ob nubilate rōis p carnē:ß ex malītia: sīc p̄c catū sps separati . iō difficili^s agit̄ pnīa ꝛ bis q̄s ꝛ alīs.Et ꝛ tali p̄ccato pōt intelli gi illud Matb.12°. Qui dixerit vbū ꝫ spi ritū.s.nō remittet̄ ei nec in hoc seculo: nec in futuro nō remittet̄ ei.i.vix vel nō ꝛfacī li.q̄ tale pctñ nō bēt in se cām excusatōis vel q̄ p tali p̄ccato punit̄ aliq̄s in hoc se culo:⁊ in futuro : vel vbū illō intell'ndū est ꝛ finali impnīa. vt dicit Aug^s in li.ꝛ vb. dñi.Sz finalis impnīa dicit̄ dupl'r . vno° ꝓpositū nūq̄s p̄nitēdi. ⁊ sic ē pctñ in spm sanctū.Alio° finalis pnīe ꝓuatio . ⁊ sic dicit ꝓditōem cuiuslz pctī finalis . p̄mo° pōt ꝛ eo pnīa cē.z°mō nō q̄ sic nihil aliō ē q̄s ꝓ uatio pnīe.ß p̄.4.di.14.ar.7.q.1.o. Utꝫ requirat̄ pnīa siue ꝓtritio ꝛ singulis:mor talibus.R^s q̄ ꝓtritio pōt ꝓsiderari dupl'r .s.quātū ad sui p̄n^m.puta cogitatōez:qua quis cogitat ꝛ pctō:⁊ dolet.⁊ si nō dolore ꝓtritōis:saltē attritōis.vel q̄stū ad suū ter mīnū:puta quādo dolor ille iā gr̄a iformatur .Quātū ḡ ad p̄n^m opz q̄ sit ꝛ singulis pctis:que quis bēt in memoria. vñ sup il lud psal'. Lauabo p singulas noctes. glo. p singula pctā ꝓsciētiā. quātū vo ad t'mi nū sufficit vna cōis ꝛ oīb^s.tunc.n. ille mo tus agit vi oīuz dispositōum p̄cedētiū.hoc Tho.4° di.17^a.q.2^a.ar.2°.q.6^a.c.Jntelli gēduz aūt q̄ pctā mortalia aut sūt bīti no ta:aut ignota.ꝛ notis est necessaria cōtri tio ⁊ pnīa ad hoc vt remittāt̄ ꝛ lege cōi : nō tñ in cōi:ß etꝫ. in spāli:si ad cogitandū ꝛ quolz in spāli assit oportunitas ꝓportio nata infirmitati humane:q̄ iō dico quia posset ꝓtingē q̄ pctōr esset in tali piculo : q̄ q̄uis posset recogitare ꝛ quolz i spāli nō tamē bēret oportunitatē ꝓportōatā hu mane fragilitati. Jgnota aūt aut sūt igno ta q̄stū ad factū.nō aūt q̄stū ad ius.vt cuz p̄ccator nescit se aliquid fecisse: q̄ tñ scit esse pctñ mortale. Aut sunt ignota q̄stum ad ius.nō aūt quātū ad factū.vt cū p̄ccā tor scit se aliquid fecisse : q̄ nō credit esse mortale pctñ.⁊ tamē ē. Aut sūt ignota q̄s tū ad vtrūq̄s istoꝛ.⁊ quocūq̄s istoꝛ mōrū accipiat̄ ignorātia:sbdistinguēdū est.quia aut est inuincibilis:⁊ ꝛ p̄ccatis sic ignora tis:nō est necessaria pnīa in spāli:ß sufficit q̄ ꝛ illis p̄niteat in cōi:inquātū .s. p̄nitet ꝛ omnib^s mortalib^s.Si aūt ignota sūt sibi ignorātia affectata : que ē quando bō vult ignorare.vel crassa que ē q̄ñ ignorās vel let scire.nō tamē vult ita efficacit̄ indaga re q̄ quātū humana patit̄:siue pmittit fra gilitas velit facē quod in se est: ad hoc vt sciat.De mortalibus istis duobus modis ignoratis necessaria ē pnīa i spāli. Nec tñ sic ignorās p̄plex^s est:q̄ pōt facē q̄ō i se est:ad hoc vt sciat.quod si fecerit : aut sibi ꝛnus ea manifestabit:aut indulgebit. Illō aūt Ambro.supꝫ illud ad Ro.2°. Ignoras q̄ñ benign^s ꝛnus.ꝛē.grauissime p̄ccas.q̄ ignoras.loquit̄ ibi ꝛ granitate piculi: nō p̄ccati. Utrū pnīa requirat̄ ꝛ peccatis scient̄ ꝓmissis:⁊ postea oblitis. R^s aut ali quis est oblit^s in spāli:⁊ recordat̄ in gnāli ⁊ sic tenet̄ p̄nitē ⁊ ꝓteri in gnāli ꝛ negli gentia sua ꝓpter quā venit in illā obliuio nē :⁊ tenet̄ facere q̄ō in se est: vt recordet̄ in spāli: vel p recogitatōem:vel p orōem . Aut est oblit^s in spāli:⁊ in gnāli. ⁊ sic ad huc tenet̄ p̄nitē in gnāli:nō sub ꝓditione ß sub ꝓbabili estīmatōe.oz.n.bō ꝓbabilit̄ credē q̄ in multis offendit:quoruz nō me minit.⁊ sic ex hac estimatōe doleat : sicut si essz certus ⁊ p̄nitēs ⁊ ꝓtrit^s. Sz obīcit̄ ß.q̄ sup illō.i^a.cor.4°. Nihil mihi cō scius sū:ß in hoc non iu.sū. dicit glo. q̄ pt latere q̄ō nescio.ḡ pctñ latēs pōt impedire iustificatōem.ḡ exigit pniam. R° si pctñ lateat p negligētiā:impedit iustificatiōem. alit̄ nō. Utꝫ pnīa siue ꝓtritio requirat̄ ꝛ oīb^s circūstātijs mortaliū pctōꝫ . Et vr̄ q̄ sic.q̄ dic̄ Aug^s q̄ hō oz ꝓteri ꝛ singul'

circunstātijs. ℟o circūstātie quedā trahūt ad aliud gen⁹ pctī. quedā nō. ꝓtritio ꝛ circunstantijs ꝑmis est sub ꝑcepto : ß ꝓtritio ꝛ sc̄dis est sub ꝓsilio. Illud tñ ꝑceptū non obligat ad semp ß quādo est loc⁹ ⁊ tēpus. ⁊ qñ ꝑnitēs ita se macerauit: ⁊ sēsualitatē domuit ꝙ ad cogitatōem circūstantiaꝝ: ignis ꝛcupiscētie nō calescit : ß magis indignatio volūtatis crescit. tunc.n. ꝺz talia recogitare: maxime qñ est in actu oꝛōnis: ⁊ gemitu: alias ꝛbꝝ talia potius abigē ꝙs ruminare: maxime in pctis carnis: in qb⁹ habꝝ hō incitatōem intra ꝓp̄ qō signant dicit̄ .i. coꝛ.6. Ingite fornicatōem. q. d. nō tātū in volūtate ⁊ ope: ß etiā in recogitatō ne. ß Bon̄. 4° di. i6ª. p.i. dubi. circa lr̄am. .q.6ª. Utꝝ pnīa ꝛ ꝓccatis venialibus sit necessaria. ℟o �means Ric. 4°. di. i6ª. q.5ª. ar.i.c. ꝛ pctis venialibus pniam ee necessariā duplr̄ pōt intelligi. aut ꝙ sit necessaria ad coꝛ remissionē. aut ꝙ sit necessaria ad salutē. Primo mō ꝛ lege cōi pnīa ē necessaria ꝛ ꝓccatis venialib⁹ explicite vel implicite. in spāli: vel in cōi. ꝙdiu.n. volūtas ꝛordinatōi actualr̄ inherꝝ: opꝝ eā ꝛordinatā esse. vñ ad remissionē pctī venialis necessariū est ꝙ voluntas ꝛsinat ꝛordiationi inherere. Nec tamē hoc sufficit ꝛ lege cōi: ß etiā requirit̄ ꝙ ꝛordinatōem ꝑteritā actualit̄ ꝛtestet̄ explicite vel implicite. vt illa ꝛtestatio sit totius emēde solutio ⁊ radix seu fundamētū totius solutōis. alia qua.n. emēda ꝑ quacūqꝝ volūtaria ꝛordinatōe ꝛo ꝛbet̄. 2° modo nō est necessaria pnīa ꝛ venialib⁹ pctīs p se i hac vita. qꝛ sīl'stare pñt cuꝝ gr̄a: in cui⁹ ꝑtute cum ea volūtas ꝛtestat̄: post mortē in purgatorio remittunt̄. ꝑ accīs tñ est necessaria ꝑnitētia ꝛ illis i hac vita. s. aut rōe dubij ꝓbabilis. vt quādo vehemēter hō dubitat. vtꝝ pctñ sit veniale vel mortale. tunc enī si ꝛ illo nō ꝑnitet exponit se discrimini tā ꝙs ꝓtēptoꝛ sue salutis. Aut rōe piculi. s. qñ ꝓpēdit homo aliquā affectōez ꝛordinatā venialē tamē: ita in ipo intēdi ꝙ ꝓbabiliter ꝓiecturat ꝙ nisi eā p pniam abūciat : trabat ipm in pctñ mortale. Aut rōe statuti. qñ. s. hō nō tenet nisi pctñ veniale: cū tenca tur semel in ānο ꝓfiteri pp statutuꝝ ecclie. Sꝝ ß vlti⁹ nō ꝓcludit ꝙ sit necessaria ꝑnitētia interioꝛ. vñ dato ꝙ hō nō bñs nisi pctā venialia: nō ꝑniteat ꝛ illis: nec velit ea ꝓfiteri suo ꝓbro: nō est ecclīastici statuti transgressoꝛ. De quoꝝ tamē veniali ūplicite: vel etiā explicite est necessaria pnīa in hac vita: vel i alia ad ß ꝙ hō ꝓsequat̄ vitā eternā: qꝛ nullū pctñ quātūcunqꝝ leue sit̄ pōt ee cū glā. ß Ric. ibidē. ⁊ ꝓcoꝛdat Bon̄. 4° di. i6ª. p.2ª. ar.2°. c. Tho. 3°. q. 87ª. ar.i.c. ⁊ Petr⁹. 4° di. i6ª. ar.6°. q.2ª. c. Scot⁹ 4° di. i7ª. q. vnica. ar.3°. vo dicit ꝙ statutū ecclie nō stringit. bñtes tñ venialia Aliqui vo sic distinguunt. s. ꝙ venialia q̄ daꝝ sūt ex tēlatōe. ⁊ ꝛ his nō tenet̄ hō cō fiteri nisi ꝛ ꝓgruo. quedā ex cogitatione. volūtate. vel ꝓsensu. vt cogitatio ꝛ mulie re. vel ꝛlectatio citra ꝓsēsū in ꝛlectatōe. ⁊ ꝛ his tenet̄ hō ꝑnitē: nō simplr̄: ß in casu sīue p loco ⁊ tpe. s. qñ ea recogitat: ne si cō sentiat cadat. Quedā vo sūt cū volūtate ⁊ ꝓsensu vt mēdaciū iocosū: ⁊ ꝛ hi⁹. qꝛ per sui mltitudinē augēt libidinē: tenet̄ hō ꝑnitere ne multiplicēt̄ ⁊ discrimini se ꝓmittat. vñ ꝛ his sanū est ꝓsiliū ℘m Aug^m su stinē pniam. ⁊ ß modus dicēdi ē ℘z Bon̄. 4° di. i6ª. p.3ª. q.2ª. ar.2°. c. Sꝝ obijcit̄ illud Hze. ꝙ est gutta aque ad caminū: ß est veniale ad feruoꝛē charitatis. ß feruoꝛ charitatis pōt esse sīñ ꝓtritōe. pōt.n. aliqs feruēter ꝙerti in ꝛū. ⁊ tñ tūc ꝛ pctō non dolere: qō ē ꝓteri. ꝙ veniale pōt dimitti si ne ꝓtritōe. ℟o lz feruoꝛ charitatis possit ee dñ hō fert̄ in ꝛū motu charitatis. tamē in illo motu ꝓtinet̄ implicite displicentia venialis vni⁹: vel pluꝝ vel oiuꝝ. qꝛ si feruēter fert̄ in ꝛū: displiez ei quicquid a deo retardat. vñ pōt ee tā fernēs mot⁹ charitatis in ꝛū ꝙ oia vēialia ꝓsumit et̄ sīñ actuali cogita. ōe ipoꝛ. Obijcit̄ ēt. qꝛ aliqs exīs in veniali pctō pōt doꝛmiēs moꝛi. ⁊ talr̄ ꝙ statī euolat. vt si pp fidē pus ꝓfessā occidat̄. ß dū doꝛmit nō pōt ꝓteri. ꝙ cū ei etiā veniale dimittat̄: vr̄ ꝙ sine ꝓtritione possit veniale dimitti. ℟o ꝙ passio ꝑ xpo susceptā obtinet vim baptismi. vt dcm̄ est supꝛ. ⁊ iō purgat ab omni veniali ⁊ mortali: nisi inuenerit voluntatē actualr̄ obsistē tē. ⁊ iō illud vltm̄ veniale quod forte etiā p⁹ ꝓfessionē feruētē icurrit nō retardat cuꝝ qn euolat. Alijs āt ꝙ moꝛiunt doꝛmiētes dimittit̄ illud vēiale ēt q̄ ad culpā p⁹ moꝛtē hec Tho. 3ª. q. 87ª. ar.i.c. 2m̄. ⁊ 4°. di. i6ª. .q.2ª. ar.2°. q.2ª. c. 2m̄. Utꝝ ad pniam ꝛceatoꝝ venialiū regrat̄ ꝙ nō tñ ꝛ ꝓteritis doleat: ß etiā ꝙ a futuris cauē ꝓponat. ℟o ꝙ nō. Nā hō in gr̄a ꝓstitut⁹ pōt vitare oia pctā mortalia: ⁊ singula. pōt et̄. vitare venialia. ß non omnia. vt in li. 2° dixi. Et

iō pnīa ꝛ ꝑteritj mortalib⁹ requirit q̄ hō ꝓponat abstinē ab oīb⁹ ⁊ singulis mortalibus. Sed ad pnīam venialiū requirit q̄ homo ꝓponat abstinē a singulis: nō tamē ab oībus. qz hec infirmitas hui⁹ vite nō patit. ⁊ iō in ꝓtritōe ꝛ venialib⁹: nō exigit ꝓpositū nō peccādi venialr: sicut in ꝓtritōe ꝛ mōtali exigebat. ß q̄ displiceat ei ⁊ peccatuz ꝑteritū ⁊ infirmitas: qua ad venialia inclinat: liez ab eo oio īmunis ē nō possit. Dz tn̄ hēre ꝓpositū se ꝑparādi ad pctā venialia vitāda. Alioqn ēet ei pculū ꝛficiendi: seu tollēdi impedimēta spūalis ꝓfectus: que sūt pctā venialia. ℔ Tho. 4° di. 16ª. q. 2ª. ar. 2°. c. 2m.

De effectu pnīe titulus quartus.

Postea ꝓsiderādū ē ꝛ effectu penitētie. ⁊ ꝓmo q̄stū ad remissionem pctō ꝓ mortaliū. 2° q̄stū ad remissionē pctō ꝓ venialiū. 3° q̄stū ad reditū dimissoꝝ pctoꝝ. 4° q̄stū ad restitutōem vtutū. Circa pmū queritur pl'a. s. vtꝝ p pnīaz pctā tollant. ℞ fm Sco. 4° di. 14ª. q. 4ª. ar. 3°. q̄ sicut adult⁹ pmā gr̄am ꝛlētē originale pōt hēre dupliciter via. s. vel ex receptōe baptismi: vl' ex bono motu dispōnēte ꝛ ꝓgruo ad gr̄am. ita etiā gr̄am ꝛlētē pctm̄ actuale mortale pt hēre duplici via. s. p penitēdi actū: vel p penitētie sacr̄m. In pma via requirit ad susceptōem gr̄e motus meritoz⁹ ꝛ ꝓgruo. In 2ª vero requirit talis actus q̄ sufficit ad meritū ꝛ ꝓgruo. ß sufficit voluntaria receptio sacr̄i pnīe sine fictōe. i. cū intētōe suscipiēdi qō ꝓfert ecclia. ⁊ sine obice pctī mortalis. tūc. n. recipit effectū sacr̄i pnīe: ⁊ gratiā pnialē. ⁊ hoc nō ex merito: sicut in pma via: ß ex pacto dī assistentis suo sacr̄o ad illuz effectū ad quē īstituit ipm. ⁊ ℔ in vltio instāti platōis vbꝝ absolōnis. alīs nō apparerez quō sacr̄m pnīe ē 2ª tabula: si nūq̄ p illud vt ē sacr̄m recuperi possit gratia: ß tn̄ p attritōem tāq̄ p dispositōez ꝓuiā. ⁊ p ꝓtritōez tāq̄ p dispositōez ꝓpletiuā. Ad ℔ ē ēt quod dr̄ Mat℔ 15°. ⁊ Jo. 20. Quoꝝ remiseritis pctā. ⁊c. Dz obijcit illud qō dicit Aug⁹ sup illō psal'. Dixi cōfitebor aduersū me iustitiā meā. ⁊c. Non ingt pnunciat: ß pmittit se pnunciaturꝝ: ⁊ ꝛus dimittit. ℞ q̄ ex hoc nō sequit q̄ p sacramētū pnīe nō dimittat pctm̄. qz si illa alia dimissio q̄nz nō assit. nō tn̄ ꝛficit ℔: que min⁹ regrit. s. itētōez recipiēdi sacr̄z sine obice ꝓ ei⁹ effectū. ℔ Sco. ibidē. Utrū pnīa regrat necessario ad ꝛletōez peccati mortalis. ℞ ℔ dz Scotū 4°. di. 14ª. q. 1. o. Ad maiorē tn̄ intelligētiā videndū ē vtꝝ in peccatore cessāte oī actu pctī mortalis maneat aliqd: a quo dicat peccator. qz si nihil maneat: vr̄ q̄ per pnīaz nihil ꝛleri possit.

Circa hoc q̄ sciendū fm eūdē q̄ nō manet i eo aliquid reale absolutū vl' respectiuz posituū: vel puatiuū: a quo dicat peccator. qz si dicat manē aliqd ꝛrelictū ab actu pctī: illō nō est formalr pctm̄: qz pōt esse i iustificato: sicut habitus vicios⁹: ul' dispositio ad illū manz in iustificato subito. qō pz: qz in pncipio ē pnus ad exequē duz incl. natōem illius habit⁹ vicios⁹. ß pugnādo ꝓ eū mereat ⁊ acquirit bitū ꝓriuz. Manz aūt tn̄ quedā relō rōis inquātum est obiectū intellect⁹ vel uolūtatis ꝛei. quia positq̄s qs peccatū cōmisit intellect⁹ ꝛei puidet ⁊ voluntas eius ordinat eū ad penā cor respondētē pctō. p oī tpe: donec pena ꝛbita sit soluta. Predicta aūt relatio rōis. scz ordinatio ad penā. put est discōueniēs aie dicit macula eius. ℔z vo q̄ ē formalr obligatio ad illā penā dr̄ reat⁹. fm ât q̄ est act⁹ voluntatis diuine: dicit offensa. Jn ꝛo. n. irasci vel offendi nihil aliud ē q̄s uelle uindicare pena tali. His visis dō est ad qōez pncipales q̄ illud qō dictū est remanere in peccatore p⁹ actuz peccati ꝛleri pōt. Et q̄nz ꝛlet fm illud symboli. Remissionem peccatoꝝ. i. ꝛ⁹ ē remissiu⁹ peccatoꝝ. ⁊ q̄nz remittēs peccata. Non remittit aūt ꝛus sine pena: vel aliquo equalēte in acceptatōe sua: qz per qōcunq̄s peccatū offenditr ꝛus offensa autē ei⁹ vel ira vt dictū est: est eius velle vindicare: vel aliqd sufficiēs ad placādū exigere. q̄ quocūq̄s peccato posito ꝛus vult vindicare se ꝛ peccāte. hoc ât ē vel le punire. q̄ ad ꝛletōem pctī requirit aliq̄ punitio: uel aliqd equiualēs i acceptatiōe diuina. Nō tn̄ p quācūq̄s punitōem ꝛlet peccatū: ß p aliquā ñ. vt pz ꝛ pena dānatoꝝ. ⁊ ille pena que statim sequit culpā. fm illō Aug. li. 2 confl. Justissi domine: ⁊ ita ē vt pena sit sibi quisq̄s peccator. Inter punitōem aūt que pctm̄ ꝛlet: ⁊ punitōem qua nō ꝛlet: non ē aliqua dīa ita ꝓbabilis: sicut dīa voluntarij: ⁊ inuoluntarij. tū qz punitō dānatoꝝ p quā peccatū non ꝛlet: longe maior est punitione uiatoris. per quā peccatū ꝛlet: per qō pz

q̄ magis ⁊ mīꝰ nō facit differētiā īnt̄ pū nitōm ꝫlētē pctm̄:⁊ nō ꝫlētem.tū q̄ vide mus in offensis q̄ pena vl displicētia volū taria placat offensū.nō aūt oio inuolunta ria:⁊ cū murmure accepta. Ygit̄ rōabile est si p̄ aliquā penā ꝫleri habeat offensa ⁊ p̄ aliquā non. q̄ pena volūtaria regu larit̄ regratur ad ꝫletōem peccati.Ex p̄dī ctis igitur patet q̄ ad ꝫletōem pcī morta lis post baptismū ꝫmissī : requirit̄ punitio voluntaria:vel voluntas punitōis.⁊ p cō sequēs pnia sine qua neutrū illoꝝ esse po test.pnīa inq̄s actualis.i.actus penitēdi : in distincte accipiēdo actū penitēdi ad quēlꝫ actuꝫ supdictoꝝ. Intelligetamē q̄ ad ꝫle tōem peccati non regrit̄ simplr necessario actus penitēdi:quia ꝫus posset si vellet re mittere pctm̄ sine omni actu ciꝰ: cui remit tit.posset etiā remittē p aliquē motū feruē tē dilectōis ī ꝫū:sine quocūq̄ pdictoꝝ q̄ tuoꝝ actuū sub ꝓpria rōe : puta in actu fer uoris ad martyriū statiꝫ sustinēdū:vbi foꝝ te nō esset cogitatio ꝫ quolꝫ pctō p̄us cō missō.nec p ꝓsequēs aliqs illoꝝ actuū : ⁊ hoc formalr:lꝫ v̄tualr in illo motu eēt actꝰ penitēdi zᵒ modo. Et iō supdictū ē q̄ actꝰ penitēdi reglarit̄ regritur ad hoc vt peccā tū mortale ꝫleatur: q̄ regularit̄ dicit̄ fie ri illud q̄ fit p̄m regulas ꝫterminatas a sapientia diuina.quaꝝ vua est q̄ peccatū cōmissuꝫ nō ꝫleat̄ sine displicētia ciꝰ : ad quā reduci p̄nt alī tres actus penitēdi . ℔ Scotꝰ ibidē. Utꝝ p pniam possit vnum peccatū mortale remitti sine alio. ℟ᵒ q̄ nō q̄ esset ꝓtra pfectōem miſicoꝛdie ꝫi:cuiꝰ perfecta sunt opa.vt dicit̄ ꝫute.zᵒ: vnde cuiꝰ miſetur totalit̄ miſer̄.⁊ hoc ē q̄ dicit Augꝰ li.ꝫ pnīa.⁊ hr̄ ꝫ pᵉ.di.zᵃ.§ itē. vbi dicit̄ q̄ quedā ipietas infidelitatis ē ab il lo qui iustꝰ est dimidiam sperare veniam .

Utrū remissa culpa p pniam remaneat reatus. ℟ᵒ q̄ pōt remanē.sicut.n. qui ho minē:ita ⁊ qui cū offēdit duplicit̄ peccat . q̄ ꝫ equalitatē amicitie: inquātū affectuꝫ ꝫbitū nō impēdit.⁊ ꝫ eq̄litatē iustic̄ie inq̄ꝫ tū illi rē vl honoꝛē vel obsequiū subtrahit opꝫ ḡ vtrūq̄ restituē.Et q̄ restituta am ici tia nō statiꝫ restituit̄ res ablata. iō post re missionē culpe remanet reatꝰ pene satisfa ctoꝛie .℔ Tho.4ᵒ.di.14ᵃ.q.2ᵃ. ar.1.q.2.c.

Utꝝ remissa culpa mortali tollātur oēs reliquie pcī. ℟ᵒ q̄ non opꝫ.nā pctm̄ mor tale ex pte ꝓuersionis inoꝛdinate ad boꝫ ꝓmutabile quādā dispositōem cāt in aīa : vel etiā habitū:si actus frequēter iteretur. sicut autē dictū est culpa mortalis pcī re mittitur inquātū tollit̄ per gr̄am auersio mentis a ꝫo.sublato aūt eo q̄ est ex par te auersionis: nihilominus remanere pōt illō q̄ est ex parte ꝓuersionis ioꝛdinate: cuꝫ hanc cōtingat esse sine illa : vt p̄us di ctū est.Et iō nihil ꝓhibet quin remissa cul pa remaneāt dispositōes ex p̄cedentibus actibus cāte.que dicūtur reliquie pcī . re manēt tamē ꝫbilitate ⁊ diminute . ita vt hī dominētur magis p̄ modū dispositō nis q̄s p̄ modū habituū.sicut etiaꝫ rema net fomes post baptismū:quō ḡ vꝝ ē q̄ō Augꝰ dicit li.ꝫ pnīa. Mūq̄s dns aliquē sa nauit:quē oio non liberauerit.totū .n. ho minē sanauit in sabbato. quia coꝛpꝰ ab oi infirmitate: ⁊ aiam̄ ab omni contagione ℟ᵒ dns totū hominē p̄fecte curat. § alū subito sicut socrū petri statim restituit perfe cte sanitati.ita vt resurgeret ⁊ ministraret sicut legitur Luc. 4ᵒ Mq̄ꝫ aūt successiue cu rat sicut legitur ꝫ ceco illumiato Mar.8ᵒ ita ēt spūalr q̄ꝫ tāta ꝓmotōe ꝓuertit coꝛ hoīs:vt subito seq̄tur bonitatē perfecta spi ritualē:non solū remissa culpa : § etiā sub latis omnibꝰ reliquijs pcī. vt pꝫ ꝫ Mag dalena Luc.7ᵒ.q̄ꝫ aūt p̄us remittit culpā p̄ gr̄am operātē.⁊ postea per gr̄aꝫ coop ꝛantē successiue tollit peccati reliquias. § Tho.3ᵒ.q.86ᵃ.ar.5ᵒc.

Circa 2ᵐ. s. remissionē venialiū q̄ rūtur pl̄a.s.vtꝝ petā venialia sin̄ pniaiteriozi possint dimitti. ℟ᵒ huius q̄ōis hr̄ in titulo īmediate p̄cedēti. i vltia q̄ōe. Utꝝ venialia ꝫleri possint si ne gr̄a. ℟ᵒ q̄ nō.oē.n.pctm̄ aliquo modo aīam fedat:⁊ aliquo mō ꝫordinat . ⁊ ne cesse est ex hoc q̄ ꝫo displiceat . q̄ igitur nota displicētie minima que esse possit sin̄ habitu ḡ reducit ad ꝓplacētiā ⁊ amicitiā auferri non pōt. Yō tenēdū ē oio ꝫ omni pctō gnāliter q̄ nullū oio pōt ꝫleri sin̄ gr̄a gtū faciēte.Sic.n.ꝫcrenit nos diuina sapi entia sanare. ⁊ § dicūt sancti ⁊ sonat scri ptura.que marie ponit gr̄am esse necessa riā ad ꝫlenda peccata. Utꝝ ad remissi onē venialiū pctōꝝ regratur gr̄e infusio. ℟ᵒ q̄ nō. Mā vnūq̄q̄ tollitur per suum oppositū. pctm̄ autez ueniale non ꝓriatur gr̄e habitui vel charitatis.§ retardat actū eius inq̄tuꝫ bō nimis inheret bono creato.lꝫ non ꝫ ꝫū.Et iō ad hoc vt pctm̄ veni ale tollatur:non requiritur q̄ infundatur

aliqua gra habitualis: ꝫ sufficit aliqs motus gratie vel charitatis ad eius remissionē. Quia tamē in hūtibus vsū liberi arbitrij in quibus tātū pōt esse pcā venialia: nō cōtingit cē infusionē gre siñ actuali motu liberi arbitrij in cū: ⁊ in pcñm. Jō quā docūqꝫ ꝛ nouo gra infundit: peccata venialia remittunt. hec Tho. 3ª q. 87ª. ar. 2ª. c. Unde nota q sicut in corpore cōtingit esse maculā duplr. vno. per puatiōem eius qō requirit ad ꝛecorē. puta ebiti coloris: aut ebite pportōis mēbrorꝫ. Allio. per isupinductōem alicuius ipediētis ꝛecorē. puta luti ul' pulueris. ita in anima inducit macula. vno. p puatōez ꝛecoris gre p pcñm mōtale. Allio. per inclinatōez affect' iordinatā ad aliqō tpale. ⁊ hoc fit p pcñm veniale. Et iō ad tollēdā maculam peccati mortalis requirit infusio gre: ꝫ ad tollendaz maculā pcti venialis requirit aliquis actus pcedēs a gratia per quē remouet' inordinata adhesio ad rē tēpalē. Per que remedia remittūt venialia pcā. Ad. sicut dictū est ad remissionē venialiū peccatorꝫ nō requirit' nouꝫ gratie infusio: ꝫ sufficit aliquis act' pcedēs ex gra quo aliquis ꝛ testet' pcñm veniale: vel explicite vel saltez implicite. sicut cuz aliquis feruēter mouetur in cū. Et iō q̄druplici ratōe aliq cānt remissionē venialiū pctorꝫ. vno. inquātū in eis infundit' gratia. q2 p infusionez gre tollunt' pcā venialia: vt dictū est ꝟ. Et hoc modo per eucharistiā ⁊ extremā vnctōez ⁊ vlr p oīa sacra nouē legis: in quib' ꝟfertur gra pcā venialia remittūtur. vñ credē dū est q aliquo nibil ꝛ peccatis suis cogitante: ꝫ tñ passionē xpi recolente in sacro eucharistie feruent' q venialia pcā vl' oīa vel quedā remittunt' ei p gram adintā. Et sic dō q lz venialia valde ꝟgrue ꝛleant' p pniam. pōt tñ ꝛleri p graz adintā. ⁊ hic modus dicēdi est ſm Boñ. 4°. di. 21ª. p. i. q. i. ar. 2°. c. 2°. inquātū sunt cū aliquo motu ꝛtestatōis pctorꝫ. Et hoc mō ꝟfessio generalis tunsio pectoris. ⁊ oratio dominica opant' ad remissionē venialiū. Mā in orōe dñica petim'. Dimitte nob ebita nostra. 3°. modo in q̄tū sūt cū aliquo motu būlitationis vl' ꝛnotōis ⁊ reuerētie ad cū: ⁊ ad res diuinas. Et hoc mō benedictio epalis aqua bñdicta. panis benedictus. cōpassio alieni peccati. ꝛlicti dimissio. ⁊ si qua alia bi' sunt opant' ad remissionē venialiū. In talibus. n. vt in plūbus est humiliatio ⁊ ꝛnotio: que ē act' gra informatus venialirepugnans. q quātū est ꝛ se charitati feruorē ⁊ ꝛnotōem diminuit. 4°. ratiōe alicuius penalitatis ānexe: que ꝛlectatōi inordinate repugnat: put illa pena iuncta ē ordini. q ⁊ hoc mō plā ex pdictis ⁊ quecū q̄s leuis pena operāt' ad remissionē venialiuz. Sz videt' q supfluāt pdicta remedia: cuz pnia sufficiat ad remissionē venialiū. Ad. q non supfluunt: q2 oīa ista cānt remissionē venialiū: inquātuz inclināt aiam ad motū pnie: qui est ꝛtestatio pctorꝫ iplicite vel explicite. ꝫ Tho. 3ª q. 87ª. ar. 3°. c. ⁊ c. i^m. Utꝫ veniale pcñ remitti possit sine mortali. Ad. q nō. sicut. n. supdictū est remissio culpe cuiuscunq̄ nunq̄ fit nisi per vtutē gratie. Ille autē qui est in peccato mōtali carz gra ꝛei. vñ nullū pcñm mortale sibi remittit' Utꝫ vnū veniale remitti possit sīñ alio veniali. Ad°. q sic. nā peccatū veniale nō excludit oēz actū gre p quē possūt alia peccata venialia remitti: ꝫ peccatū mortale totalr excludit habitū gratie sine quo nullū pcñm mortale remittit'. ⁊ iō vnuz veniale potest remitti sine alio. nō āt vnū mortale sine alio. ꝫ Tho. 3°. q. 87. ar. 4°o. Uñ lz qōlibz supdictorꝫ operātiuz ad remissionē venialiū quātū est ꝛ se operet' ad remissionē oīum venialiū. pōt tñ cōtingere q p ca vnū remittat' sine alio. ⁊ ꝫ duplr. vel q2 volūtas bitualr adherz vni ⁊ non alij. ⁊ tunc culpa remittit' illius cui non inheret: ⁊ remanz culpa illius cui voluntas inheret. Uel ideo q2 volūtas vnuz peccatū magl. ꝛtestat' q̄s altez. vñ gra magis ꝛlet culpā venialē: in cuius ꝛletiōem volūtas magis ꝟsonat ⁊ adiuuat. ꝫ Boñ. 4°. di. 21. q. i. ar. 2. c. 5^m ad opp^m. Utꝫ per supdicta remittāt' venialia etiam q̄ ad penā. Ad°. q per pdicta tollūt' venialia quo ad culpā: tū vtute alicui' sanctificatōis. tū etiā vtute charitatis: cuius motꝰ p pdicta excitat'. nō aūt per qōlibet pdictorꝫ sēper tollit' reatꝰ totius pene. q2 sic qui essz immunis a pctō mōtali aspsus aq̄ benedicta statim euolaret: ꝫ reatus pene remittit' p pdicta ſm motū feruoris in cū: qui p pdicta excitat'. qñz magis: qñz minus. ꝫ Tho. 3°. q. 87ª. ar. 3°. c. 3^m. Utꝫ veniale remittatur in purgatorio. Ad. q opinio verior ⁊ securior ⁊ cōsor dicit q sic. ⁊ hoc pbat' p̄mo auctoritate magistri sen. qui ꝫ dicit li. 4°. di. 21. ⁊ Greg. qui dicit li. 4° dial'. q q̄dā leues culpe remittunt' in futuro. ⁊ ipius notio: que ē act' gra informatus venialirepugnans. q quātū est ꝛ se charitati feruorē ⁊ ꝛnotōem diminuit. 4°. ratiōe alicuius penalitatis ānexe: que ꝛlectatōi inordinate repugnat: put illa pena iuncta ē ordini. q ⁊ hoc mō plā ex pdictis ⁊ quecū q̄s leuis pena operāt' ad remissionē venialiuz. Sz videt' q supfluāt pdicta remedia: cuz pnia sufficiat ad remissionē venialiū. Ad°. q non supfluunt: q2 oīa ista cānt remissionē venialiū: inquātuz inclināt aiam ad motū pnie: qui est ꝛtestatio pctorꝫ iplicite vel explicite. ꝫ Tho. 3ª q. 87ª. ar. 3°. c. ⁊ c. i^m. Utꝫ veniale pcñm remitti possit sine mortali. Ad°. q nō. sicut. n. supdictū est remissio culpe cuiuscunq̄ nunq̄ fit nisi per vtutē gratie. Ille autē qui est in peccato mōtali carz gra ꝛei. vñ nullū pcñm mortale sibi remittit' Utꝫ vnū veniale remitti possit sīñ alio veniali. Ad°. q sic. nā peccatū veniale nō excludit oēz actū gre p quē possūt alia peccata venialia remitti: ꝫ peccatū mortale totalr excludit habitū gratie sine quo nullū pcñm mortale remittit'. ⁊ iō vnuz veniale potest remitti sine alio. nō āt vnū mortale sine alio. ꝫ Tho. 3°. q. 87. ar. 4°o. Uñ lz qōlibz supdictorꝫ operātiuz ad remissionē venialiū quātū est ꝛ se operet' ad remissionē oīum venialiū. pōt tñ cōtingere q p ca vnū remittat' sine alio. ⁊ ꝫ duplr. vel q2 volūtas bitualr adherz vni ⁊ non alij. ⁊ tunc culpa remittit' illius cui non inheret: ⁊ remanz culpa illius cui voluntas inheret. Uel ideo q2 volūtas vnuz peccatū magl. ꝛtestat' q̄s altez. vñ gra magis ꝛlet culpā venialē: in cuius ꝛletiōem volūtas magis ꝟsonat ⁊ adiuuat. ꝫ Boñ. 4°. di. 21. q. i. ar. 2. c. 5^m ad opp^m. Utꝫ per supdicta remittāt' venialia etiam q̄ ad penā. Ad°. q per pdicta tollūt' venialia quo ad culpā: tū vtute alicui' sanctificatōis. tū etiā vtute charitatis: cuius motꝰ p pdicta excitat'. nō aūt per qōlibet pdictorꝫ sēper tollit' reatꝰ totius pene. q2 sic qui essz immunis a pctō mōtali aspsus aq̄ benedicta statim euolaret: ꝫ reatus pene remittit' p pdicta excitat'. qñz magis: qñz minus. ꝫ Tho. 3°. q. 87ª. ar. 3°. c. 3^m. Utꝫ veniale remittatur in purgatorio. Ad°. q opinio verior ⁊ securior ⁊ cōsor dicit q sic. ⁊ hoc pbat' p̄mo auctoritate magistri sen. qui ꝫ dicit li. 4°. di. 21. ⁊ Greg. qui dicit li. 4° dial'. q q̄dā leues culpe remittunt' in futuro. ⁊ ipius

xpi.d.Matħ.iz° Qui dixerit vbū ꝯ spz.s. non remittet ei nec in hoc seculo: nec in futuro. Implicat g̃ dñs aliq̄ pcā remitti ī futuro.ß hoc nō nisi ī purgatorio.g̃ ꝛc. z° ꝓbat rōe. nā ꝓtigit aliquē iustū ꝛcedere in culpa venialī:vel añ mortem:vel in ipa morte ꝯcta. Aut g̃ purgabit p° hanc vitā ꝛ sic aliqua culpa in purgatorio ꝛlebitur Aut cū culpa vēiali saluabit. Aut ꝑ sola culpa veniali dānabitur: quoꝝ vtrūq; est impossibile.sic g̃ dō est q̄ venialia pcā in purgatorio remitti pñt . ꝛ remittūt qñ qs ꝛcedit cū cis:ꝑ eo q̄ gr̃a non fuit adiuncta finalr ad ꝛlēdū ipa. Remittunt inquā nō tm̃ quo ad pnā:qz sic remittūtur ei. peccata mortalia:inquātuz postq̄s remissa sūt ī hac vita q̄tū ad culpā:solnt in purgatorio pna eis ꝛbita:ß etiā quātū ad culpā. Non sic intelligēdo.s.q̄ sine pnīa per ignē purgatoriū ꝓsumāt sicut p ignē argēti rubigo ꝓsumitur. ß q̄ per pnā aīe iuuāt ad penitēdū ꝛ venialibus:ꝛ quib⁹ ħ nō penituerūt:ꝛ p charitatē cū qua ꝛcesserūt:earū pnīa formatur ꝛ acceptatur.ħ Ric. 4° di.zi.q.z^a.ar.i.ꝛ.z°.o. Quia.n. volūtas p⁹ hāc vitā pōt esse gr̃e ꝓformis. Iz nō possit esse adinrix ꝑ eo q̄ cessauit tps meriti . iō indiget adiutorio exteriori.ꝛ cuz nō sit locus sacrī:habz adiutoriū ignis punitiui sine purgatorij.ꝛ sic anima purgatur a venialī culpa:si trāseat cū illa . qz sicut dictū est supꝛ ad ꝛlectionē venialis sufficit q̄ liberū arbitriū gr̃e se conformet.ħ Boñ.4°.di. .zi.q.z^a.ar.i.c. Est.n.triplex genus pcti qōdā.s.oīo inuoluntariū:ꝛ in vlī:ꝛ in particulari.sez originale. Iō pōt remitti ꝛ sine actōe ꝛ sine passione volūtatis . z^m est oīo volūtariū ꝛ in vlī ꝛ in pticulari.sez mortale. Iō nō pōt remitti sine actōe ꝛ passione volūtatis . z^m est partiz volūtariū.s.in pticulari.ꝛ ptim inuolūtariū .s.in vlī.vñ partim est culpā :partim est pna vt venīale. Ideo pōt remitti vel actiōe voluntatis in pñti:vel passione in futuro. Ad ꝛlectiōem tamē illā ꝓcurrūt tria.s.pna pñs.gr̃a comitās.ꝛ meritū añcedēs.ħ Pe.4°di.zi. .q.z^a.ar.z°.c. ꝼm āt Sco.4°.di.zi.q.i. ar. .z° pctm venīale in purgatorio remittitur: duz pena totalis sibi ꝛbita solnitur.qz idē est ueniale remitti:ꝛ pnā sibi ꝛbitā solui. Uel dici pōt ei. ꝼm ipm ibidē. q̄ venialia per merita habita in vita ista:ꝛ reservata ī acceptatōe diuina:ꝛlentur in istanti mortis.Causa enīz impedibilis dum ē impedita non ponit suuz effectuz . dum aūt non ē impedita ponit . Nunc autē merita huius morientis in charitate sufficiunt ad ꝛlenduz venialia eius.ꝛ relata ad ħ ab eo: vl̄ a ꝛo acceptante. Sunt autē impedita dū iste uiuit:si semper actu manet in veniali . post mortē vero : ꝛ etiā in instanti mortis non sūt impedita. g̃ per ea ꝛlentur venialia ī instāti mortis. quia tūc non manet impedimētuz.sez actus peti venialis.Ex hoc etiā sequitur q̄ omne pctm̃ veniale morīē tis in charitate remittitur in hac vita: nisi continuet actū venialis peccati vsq; ad instans mortis. Ponere autē in aīa aliquez motū bonuz post mortem:per quez tanq̄s per dispositiōem vel meritum ꝛ congruo venialia dimittuntur:non videtur doctrie theologice consonuz.hec Scotus vbi supꝛ

Utrum veniale remittatur in inferno . Rndeo q̄ non. quia in inferno nulla ē redemptō.licz.n.peccato veniali per se nō ꝛbeatur pna eterna.quia simul potest stare cum gratia.per accidēs tamē multa venialia puniuntur pena eterna:eo q̄ sunt ī ipo carēte gratia:ꝛ in actu ꝛ in potentia : sine qua non potest remitti pctm̃ . ꝛ ideo quia diuina iusticia requirit vt manente culpa maneat pena.ideo pena eozuz est eterna .

Contra hoc arguit Scotus 4°.di.zi^a. .q.i.ar.i.sic. Peccatuz mortale ꝛ veniale sunt improportōabilia ī ratiōe offense. qz infinita venialia si essent: non equarentur vni mortali in ratōe offense.qz nec oīa illa auerterēt a fine vltimo : sicut facit vnum mortale.g̃ pena ꝼm iusticiaz correspondēs peccato mortali:in infinituz excedit penaz correspondētez veniali . non aūt ꝼm intensionem.qz quelz pena ꝼm intēsionē finita finite excedit: uel excedit cōparata ad aliam. igitur hoc erit ꝼm extensionem.igitur peccato veniali non ꝛbetur pena eterna . Et ideo dicendum ꝼm ipsuz ibidez q̄ peccato veniali siue hic puniendo: sine in inferno : sine alibi non ꝛbetur pena nisi tēporalis . Et per consequens pena temporali soluta est liber ab istis. ꝛ hoc sine per se : sine per accidens . Ratio huius est.qz ꝼm se est talis offensa: que sufficienter punitur per penam temporalem . Nec est inconueniens penam ꝛbitam veniali habere terminuz in inferno.qz etiā nūc penitēs ptē pnīe explens : ꝛ ante totam ꝓpletam

recidiuans in mortale: ⁊ in illo mortali ꝓcedens: ꝑ reſiduo penitẽtie ꝙplẽde ſoluet pnaz in inferno: ſed nõ niſi tẽpozalẽ: q2 ex quo in remiſſione ꝓoꝛ pctoꝛ cõmutatũ ẽ ꝓbitũ pne eẽne ĩ ꝓbitũ pne tpalis: nũq̃ ille eſt ꝓbitoz ꝑ illis: niſi pne tpalis: ⁊ ꝑ ꝙ̃s pna tẽpozali ſoluta eſt liber ab illis. Ꝛ aũt dr̃ q̃ in inferno nulla ẽ redẽptio: verũ ẽ illius pctũ: ꝑ quo ille ẽ dãnatus: q2 ꝑ illo ꝓbitũ pne eẽne nũq̃ fuit ꝓmutatũ in ꝓbitũ pne tpalis. ⁊ iõ ſẽp manet illõ ꝓbitũ exquo nunq̃ põt illa pna eẽ ſoluta. ℔ Scotus vbi ſupza.

Qrca 3m. ſ. reditũ ꝓcatoꝛ ꝑ penitentiã remiſſoꝛ bzenit ẽ dõ q̃ ꝓcata dimiſſa ꝑus ꝑ pniaz dicũt redire quo ad culpã q̃cunq̃ pctã ſint illa: ſiue oꝛiginalia: ſiue actualia mortalia: vl̃ venialia ꝑ pctũ ſequẽs ĩq̃ſtũ ex dimiſſiõe ꝓcedẽtiũ pctoꝛ aggrauat̃ ſeq̃ns pctũ: nõ q̃ pctũ ſequẽs ſit eque graue: ſicut oĩa ꝓcedẽtia: ſ̃ grauiꝰ eſt ex dimiſſione ꝓceden tiũ ꝓp ꝓſtiũ bũficij ꝓtẽptũ. Et ſic redire dicunt̃ ꝓcata nõ in ſe: ſ̃ in effectu aggrauãtõis ꝓcati ſequẽtis. ⁊ ſic dr̃ ꝓ. ꝓ. di. 4ª. q. recedit a xp̃o. §. finis buĩ. ⁊ ẽ dcm̃ Greg. Si ex coꝛde nõ dimittim⁹ q̃ ĩ nos ꝓdelin q̃t̃: illud rurſũ exigit̃: q̃ nobis iã dimiſſũ eẽ ꝑ pniaz gaudebamus. Et ſil̃e dr̃ in glo. ſuper illud Matb. 18º. Sic ⁊ ꝑr̃ meus ꝯele ſtis faciet vobis. ⁊c̃. ℔ Ric. 4º. di. 22ª. q. i. ar. i. o. Nõ tñ ꝑ pctã venialia incurrit aliquis ingratitudinẽ: quia bõ ꝓcẽdo veni alit̃ nõ facit ꝙ̃ ꝓ̃ũ: ſ̃ ꝓtr̃ ꝓ̃ũ. ℔ Pe. 4. di. 22ª. q. i. ar. 3º. q. 2ª. c. im.

Qrca 4m. ſ. reſtitutõez vtutũ ꝑ penitẽtiã q̃runt̃ pla. ſ. vtz ꝑ pniam ꝛſtituãt̃ vtutes. Ꝛº q̃ ſic. Nã gr̃a ⁊ vtutes ĩ nobis ex influẽtia dina cãntur: ſicut in aere lux ex irradiatõe ſolis ꝑ modũ cãe efficiẽtis. ꝑ pctũ vo ſicut ꝑ nubẽ illa in fluẽtia ꝓhibet̃. Et q2 ꝑ pniam nubes illa tollit̃. iõ q̃ſi ꝑ modũ cãe efficiẽtis ꝑ accns. q̃. ſ. remouet: ꝓhibẽs repar̃ ĩ nob ꝑ pniaz omnis vtus: ⁊ gr̃a ſm ẽntiã: non ſm ſtatũ. vñ Aug⁹ in li. 5º rñ. pnia eſt quedã res optima ⁊ pfecta oẽs effect⁹ reuocãs ad pfectũ. ℔ pe. 4º. di. 4ª. ar. 8º. q. 2ª. c. Utrũ ꝑ pniam inquãtũ eſt ſacm̃ reſtituãt̃ vtutes. Ꝛº q̃ ſic. nã eodẽ mõ pnia ꝛſtituit vtutes: ꝑ quẽ modũ eſt cã gr̃e: vt dcm̃ eſt: ſ̃ ẽ cã gratie: vt ſacm̃. Nã inquãtũ eſt virt⁹ magis eſt effectus gratie. ⁊ ſic non opz q̃ pnia ſm q̃ eſt vtus: ſit cã oĩuz aliaruz vtutũ ꝑ ſacm̃ pnie cauſata. ℔ Tho. 3. q. 89ª. ar. i. c. im. Utz ꝑ pniam reſurgat homo ſẽp in eq̃li vtute. Ꝛº quidã dicũt q̃ opz ſemp in eq̃li vtute vel maiozi cha ritate reſurgẽ. ſ̃ hoc nõ põt ſtare: q2 omnis charitas potẽs eſt ꝛelẽ oẽm culpã: ſ̃ nõ eſt neceſſe iſti hr̃e ꝛe gr̃a ad reſurgẽdũ: niſi in q̃ſtũ ſufficit ad ꝛelẽdã culpã. q̃ reſurgere põt in minozi. iõ dõ ẽ q̃ poſſibile ẽ ipm re ſurgere in equali: vl̃ maiozi: vel minozi ſz q̃ ſe meliꝰ ꝓparat: ⁊ diuina largitas diſpẽ ſat. hec Tho. vbi ſup̃ ar. 2º. Sciẽdũ autẽ q̃ ille q̃ ꝑ pniam reſurgit in maiozi cha ritate: ꝙſequit̃ ꝑmiũ ſm q̃ſtitatẽ charitatꝭ in qua ꝛecedit. Hẽbit tñ maius gaudiũ ꝛe opibus in ꝓma charitate factis q̃s ꝛe opi bus factis in 2ª: quod ptinet ad ꝑmiũ ac cidẽtale. ℔ Tho. 3º. q. 89. ar. 5. c. 3m. Sz ꝙ̃ ꝓdicta obijcit̃ illud q̃ dicit Apl's Ro. 8º. Diligẽtibꝰ ꝛeũ omnia coopant̃ in bom. ⁊ dr̃ ibi in glo. q̃ ℔ iõ vez ẽ: vt ſi qui ꝛeui ent ⁊ exoꝛbitẽt hoc ipm ꝛeus faciet eis in bonũ ꝓficere: ⁊ ſic vr̃ q̃ homo ſemp reſur gat in maiozi charitate. Ꝛº q̃ nõ oibꝰ dili gentibus ꝛeũ coopat̃ in bonũ hoc ipm: q̃ ꝑ pctũ a ꝛei amoꝛe cadũt: quod patet in his qui cadunt: ⁊ nunq̃ reſurgunt. vel q̃ reſurgunt iterũ caſuri: ſed his qui tãtuz ſz ꝓpoſitũ vocati ſunt ſancti. i. in ꝑdeſtinatis: qui ſẽper q̃ cadũt finaliꝰ reſurgunt. Cedit eniz eis in bonuz hoc q̃ cadũt: non q2 ſẽ per in maiozi gratia reſurgant: ſ̃ q2 reſur gunt in ꝑmanẽtiozi gr̃a: nõ quidẽ ex pte ipius gratie: q2 quãto gr̃a maioꝛ: tanto ꝛe lege cõi eſt ꝑmanẽtioꝛ: ſ̃ ex parte homis qui tãto in gr̃a ꝑmanet ſtabilius: q̃to eſt cautioꝛ ⁊ humilioꝛ. vñ ⁊ glo. ibidẽ ſ̃dit q̃ ideo ꝓficit eis in bonũ q̃ cadũt: q2 humi liozes reddũt̃: atq̃ doctioꝛes fiunt Utz homo ꝑ pniam reſtituat̃ in dignitatẽ eccli aſticã. Ꝛº bõ ꝑ pctũ dignitat̃ pdit q̃ſtuz ad ꝛeum: ⁊ quãtuz ad eccliam. q̃ſtum ad ꝛeuz pdit duplicẽ dignitatẽ. vnã ꝑncipalẽ qua cõputatus erat int̃ filios ꝛei ꝑ gratiã: ⁊ hanc recuperat ꝑ pniam: quod ſignifi catur Luc. 15º. in filio ꝓdigo: cui petenti iuſ ſit pater reſtitui ſtolam ꝑmam ⁊ ãnulum: ⁊ calciamenta. Et alteram ſecũdam. ſez in nocentiam: ꝛe qua: vt ibidem loquitur glo riabatur filius ſenioꝛ dicẽs. Ecce tot ãnis ſeruio tibi: ⁊ nunq̃ mandatum tuuz ꝓꝛe teriui: ⁊ hanc recuperare non ꝓteſt. Re cuperat autem quandoq̃ aliquid maius: quia vt dicit Gregoꝛius in omel. ꝛe cẽtuz

ouib⁹. Dnr in plio plus eu3 diligit q̄ post fugam ꝓuersus hostē fortiter ꝑmut q̄3 eu3 q nūq̄3 terga vtit:7 nūq̄3 aliqd fortiť egit. Dignitatē aūt ecclīastica3 hō perdit p ħ q̄ se reddit indignū ad exercēdū ea que ꝓpertunt ecclīastice dignitati: quā qdē ꝓhibēť recuperare.ꝑmo q2 nō ve ꝑnitet eos qui nō ꝓpť odiū crimis:ħ ꝓpť timorē vilitatis 7 amissionis ꝓpij gradus 7 celsitudinis: pniam agūt.vt hr̄ di.50.oño.z°. q2 pniam negligēť agunt:vt dr̄.ea.di.siquis.3°. quia ꝓmiserūt aliqō pctm̄ habēs aliquā irregularitatē ānexā.vt hr̄.ea.di.ex ꝓsilio Martini papę.4°.ꝓpť scādalū.vt hr̄ ea.di.ꝛ bis Si tm̄ ꝑmi.s.silantes:7 scōi.s. negligentes pniam agāt pp odiū criminis:7 amorē iustīcie:ꝑñt p° lapsū gradū ꝑstini status recuperare. Hā 7 Petrus p°negatōe3 ꝓstitutus ē pastor ouiū.vt hr̄ ea.di.l.quicūq̄. tm̄ nō ꝑñt vlterius ad altiora officia ascēdere vt ea.di.l.hi qui sācto.7 intellr̄ ꝛ bis q publicā pnia3 agūt Utꝛ opa vtuosa ī charitate facta possint mortificari. ℞° opa dicunť viua duplr̄.vel q2 sūt a vita:vel quia efficiunt vitā.ꝑma rō vite ab opib⁹ factis in charitate tolli nō pōt. z^a vo rō 7 st tolli possit quo ad subm ꝓpriū:nō tm̄ ꝑm ꝓpatōnē ad aliq̄s:quib⁹ ꝓficit opatio bona:opa q̄ bona mortificari dicunť nō simplr̄ in se ħ quo ad vtilitatē operātis. Res nanq̄ viua p mortē perdit opatōem vite.vñ p quā dā silitudinē dicūť res mortificari qñ impediūť a ꝓprio suo effectu:vel opatōe.Effectus aūt opꝛ vtuosoꝛ que in charitate fiunt est pducē ad uitā etnā: qō quidē impeditur p pctm̄ mortale sequēs: quod gr̄am tollit.Et ꝑm hoc opa in charitate facta dicunť mortificari p sequēs mortale pctm̄, vñ dr̄ Eze.14°. Si averterit se iustus a iustīcia sua omnia q̄.7ē.ħ Tho.3.q.89^a.ar. 3°.c. Utꝛ opa mortificata p pctm̄:p penitētiā reuiuiscāt. ℞° qdā dixerūt q̄ opera meritoria mortificata p pctm̄ sequēs: non reuiuiscunt p pniam sequētē ꝓsiderantes q̄ opa illa ñ manēt vt itꝛ vinificari possint.Sz hoc impedire nō pōt qn viuificēť nō.n.habēt vnde pducēdi ad eternā vitam: qō ptinz ad eoꝛ vitā ꝑm q̄ solū actu exisiunt:ħ etiā postq̄3 actu esse cessūt ꝑz q̄ remanēt in acceptatōe diuina.sic aūt remanent q̄stū est ꝛ se:etl. postq̄3 p pctm̄ mortificanť :quia sēp eius opa illa ꝓut facta fuerunt in charitate acceptat:7 sancti gaudēt ꝛ eis ꝑm illō apoc. 3°. Tene qō habes ne alius accipiat coronā t.Sz q̄ illi qui ea fecit nō sint efficacia ad ꝛducēdū in vitam eternā,pnenit ex impedimēto pctī supueni entis:per quod reddit indignus vita etna ħ aūt impedimētū p pniam tollit: inquātuz p eā pctā remittūť. vñ ꝓstat q̄ opera ꝑma mortificata recuperāť p pniaz efficaceꝛ pducēdi eū qui fecit ea in vitā eternā:quod est reuiniscē. 7 ita pz q̄ opa mortificata p pniam reuiuiscūt. vñ dicit Aug⁹ q̄ pnia oīa ablata restituit.ħ Tho.3°.q.89. ar.4. .c.7 cōiter alij doc. Sz objicit.q2 dicit Hu. ꝛ san.vic.q̄ nemo dz in spe correctionis peccare. q2 qō semel amittit amplius nō recupat. ℞° q̄ logr̄ ibi ꝛ bonis omissis non mortificatis.ħ Pe.4°.di 15^a.q.4. ar.2°.c.i^m Itꝛ objicit:q2 tūc resurgēs a pctō mortali resurgēt ī maiori gr̄a q̄s cēt illa a qua cecidit:q2 refgēt ī oībus bonis: que ꝓus habuit iā vinificatis. 7 cū hoc in illo actu pnie p quē resurgit: 7 quē illis ꝓteritis supaddit. 7 ita in maiori gr̄a:cuius ꝓtrariū supius dictū est. ℞° ꝑm Sco.4°. di.zz^a.q.vnica.ar.2°.q̄ resurgēs pl'a merita bēt in acceptatione diuina q̄s habuit q̄ cecidit: 7 p ꝓns ex illa parte ordinať ad maiorē gloriā : ħ non opz eū in maiori gr̄a resurgē.q2 ꝑm dispositōez eius in ꝛtestando pctm̄ ꝓmissū intense vl'remisse:datur sibi tunc maior vel minor gr̄a. Sed ꝰ hoc objicit:q2 tūc reportaret talis ꝓmodū ꝛ lapsu suo.q2 resurgit dign⁹ maiori ꝓmio in acceptatōe diuina. Dctā rnsio data vr̄ includē repugnātia:q2 si ē dign⁹ maiori gloria qui resurgit q̄s fuēit qui cecidit: 7 cecidit a magna gr̄a p quā fuit dignus magna gl'a.igit nō resurget in parua gr̄a q2 illud vnicū meritū:quod resurgēdo supaddit:ñ addet tātū ꝛ gl'a q̄stū ꝛfect⁹ vel miꝛatio scōe gratie respectu ꝑme diminuret ꝛ glia. ℞° ad p^m dicit Sco. ibidē q̄ ī habz cōmodū:ħ magnū incōmodū: nō solū q̄stū ad pctm̄:ħ etl q̄stū ad ꝑfectū.quia totū tēpus quo māsit in pctō est sibi pditū: quo tpe potuiss3 multiplicasse merita si māsisset in gr̄a . Ad z^m dicit q̄ ꝑscindēdo illud ꝛ gl'a:qō correspondz meritū. 7 illō dicat.b.ab illo qō correspondz gr̄e: qō dicatur.a.forte .a.excedet.b.Et qñ iste resurgit q2 oīa merita ꝓra resurgūt in oī acceptatione:etl redit sibi ius 7 dignitas ad totuz .b.sed ad.a.non redit sibi ius 7 dignitas : si gratia z^a sit minor q̄s ꝑma. igitur reuiniscūt merita:ħ non gratia ꝓr:quia ꝑius

habita. Et illud est sat̃ ꝓsonũ iustꝫcie: quia gr̃a ꝓr fuit tñ donũ ꝛei. merita aũt ñ erãt tñ opa ꝛei: ꝫ etl hoĩs. ⁊ iõ illa sĩ sẽp sibi salua in acceptatõe dĩna. nõ aũt gr̃a: vt ꝓpter eã ordinet̃ ad aliquod ꝑmiũ: qz habuit eã ꝫ ordinat̃ tñ p eã: si nunc bẽt eã. ℔ aũt via tenẽs gradũ glie essẽtialẽ correspondẽ merito ꝓsonat scripturę: que in multis locis istã sniaz dinine iustꝫcie asserit. d. q reddz vnicuiq; ꝑm opa sua. in psal. zz⁰. ⁊ ad ro. z⁰. Musq; autẽ hr̃ q reddat ꝑm suũ bitũ. Itẽ ꝓsonat obsuãtie legis dinine. qz ꝑm ipam vtile est q̃tũ ẽ possibile ꝓtinue opa meritoria exercere: q̃nis remissa a ꝛo: vt p ipa non statĩ augeat̃ gr̃a. qz correspõdz singlis ĩ acceptatõe dĩna ꝛeminat⁹ grad⁹ glie. Nec adeo expedit saluare gr̃az q̃tuz opus remissũ agẽ: q quod nõ auget̃ gr̃a. qz ꝛsĩ ille sic remisse agẽs nõ bẽat maiorẽ gr̃am p opus suũ: q̃ ali⁹ dormiẽs: in q̃ salnat̃ gr̃a sine tali ope. nõ tñ frustra egit iste nec ĩ nullo excedit illũ qui dormiuit: imo p hoc qõ egit: iã digꝰ ẽ aliq̃ bono et̃no: quo nõ est ille dign⁹. ℔ Sco. vbi ꝫ. Dz nunq̃d merita mortificata aliquid faciunt in acceptatõe dĩna ad ꝑmã gr̃az dãdã homini lapso. Rndet Sco. 4⁰. di. zz^a. q. vnica. ar. z⁰ correla⁹ z⁰ q lz ꝑm strictã iustꝫciã iste inimicus ꝛei non sit dign⁹ ꝛe ꝓpinq ad aliquã gratiã ⁊ gl̃az. tñ excellẽs ꝛei miserdia ꝓpter merita ꝑcedẽtia lz mortificata: citi⁹ dat gr̃az ad refgẽdũ. vñ credit q sicut pfectior ꝯius cadit ꝓp maiorẽ ingratitudinẽ. ita credit q ceterl parib⁹ citi⁹ resurgat pp dinãm bonitatẽ merita ꝑterita ad hoc aliqualr̃ acceptãtẽ. vñ ipe narrat q audiuit ꝛe quodã viro valde pfectõ: ⁊ p⁹ ea pfũdissime lapso. q cũ pp facinora sua eẽt mõ ĩ adindicat⁹ misericordiosissime visitato: fuit sibi subito pfectissima pnĩa inspirata. Et subdit q hoc bñ dz allicẽ aiaz cuiusl libz ad opa meritoria sẽp agẽda ꝑ viri⁹: qz siue sit pmãsur⁹: siue lapsurus: nõ erũt illa ĩ obliuiõe totalr̃ corã ꝛeo. ℔ Sco. ibidẽ

De impedimẽtis ve pnie titulus 5⁰.

Postea ꝓsiderandũ est ꝛe impedimẽtis ve pnie: que ponit mgr̃ sen. li. 4⁰. di. i6^a. d. inter alia esse ludos. spectacula. exercitiũ militie. ⁊ negociatõis. Et circa ℔ querit̃ pl̃a. s. vtr hypocrisis poni ꝛebeat ipedimẽtuz ve pnie ꝑe aliꝫs vicijs. ℟⁰ opa pnie exteriora ꝑcipue sũt nata oñdere sãctitatẽ. ⁊ iõ hypocrisis cũ falsc ⁊ ficte sãctitatis opa oñdat: intẽtõem excludit recte pnie: ꝓpr̃ ℔ directius ipedit effectũ pnie: q̃s alia vicia ꝯuiora. ℔ Tho. 4⁰. di. i6^a. q. 4^a. ar. i. q. 4^a. c. Utr ludi ipediãt verã pnĩam. ℟⁰ ludor ꝛ est triplex or̃a. quidã. n. ludi ex scipis habẽt turpitudinẽ: ⁊ tales sũt ab oĩbus vitandi: ⁊ ꝑcipue a ꝑnitẽtibus qui p fletum ꝑccata corrigere ꝛebẽt: sicut etl ludi qui ĩ theatris agebãt̃ ad luxuriã ꝓuocãdã. Alii qui vo ludi sunt qui ex gaudio ꝛeuotõis ꝓcedũt. vt cãtus eccliaz. ⁊ ꝛe tali ludo dixit Dauid. Ludã ⁊ vilior fiam plusq; factus sz. z⁰. Reg. 6⁰. ⁊ tales ludi sũt laudãdi ⁊ emulãdi. Alĩq vo nullã turpitudinez habẽt: quos ph̃s liberales vocat. ⁊ hi sũt materia vtutis. s. eutrapelie. Et tales ꝯuenl. circunstãtijs ꝛebitis pñt fieri laudabilr̃ ad ꝓpriã quietẽ sil̃ ⁊ alijs ꝛelectabilr̃ ꝓuiendũ. Dz ꝓtingit in eis eẽ petñ: eo q ꝛebite circũstantie nõ seruãt̃. Mã in talib⁹ ludis aliquid ꝛecet vnũ: quod nõ ꝛecet aliũ. Jn his ẽt ludis ꝑnitẽtes alr̃ se ꝛebẽt hr̃e q̃s alij ĩquãtũ ꝑnitẽtia fletũ requirit eis vti moderate põt ꝑm q ptinet ad recreatõez animi. aut ad ꝛocietatẽ eoz quibus cõuinit. vñ Sen. Sic te gere sapienter: vt nullus te habeat tanq̃s aspez: nec cõtemnet quasi vilez. hec Tho. 4⁰. di. i6^a. q. 4^a. ar. z⁰. q. i. c. Utrũ spectacula impediant pnĩam. Rndeo spectacula si sunt rez turpiũ: ⁊ ad petñ ꝓuocãtiũ in spectaculo studiosa ꝑccata sunt. ⁊ quãdoq; tanta libido põt adbiberi q sunt mortalia. vnde a talib⁹ oẽs se ꝛebẽt arcere: ⁊ ꝑcipue ꝑnitẽtes. quedã vero spectacula sunt ꝛe reb⁹ vtilibus: ⁊ necessarijs ad vitã: vt venatões ⁊ cibi: ⁊ bi⁹ ⁊ talia distrahũt animũ. vñ lz eis sine ꝑccato possit intendi seruata dispositione ꝛebita: quo ad conditiones ꝑsone ⁊ aliarũ circunstãtiaruz. sunt tamen ꝑnitenti vitãda ꝓpter hoc q ꝛebz coz elenare ad ꝛeuz: nisi quãtum necessitas aliud exposcit. hec Tho. vbi supra. q. z^a. c. Uel potest sic dissi gni ꝑm aliq̃s. sez ꝑm Pe. 4. di. i6. ar. z. q. z^a. c. q spectacula quedaz sunt inhonesta: a quibus est omnino abstinẽduz. quedam vo sunt honesta: quibus vti lz. quedam vero sunt leuia: ⁊ hec sunt tẽperãda. Et potest dici q ab eis canẽdũ ẽ nõ ꝛe necessitate salut: ꝫ ad maiorẽ pnie pfectõez. magl aũt dissuadentur curiositates in his sensibilibus q̃s itelligibilib⁹. qz magis distrahũt

mentē. vñ ꝛ pe.di.5ª.c.i. Cohibeat se a lu/dis ⁊ spectaculis seculi qui vult pfectā cō sequi remissionis gr̄az. Hā si diuina se co bibuisset:⁊ int̄ suos māsisset:ab exneo ra ptore violata nō fuisset. Utrū exercitiū militie vel negociationis pn̄az impediat. Rº officiū militie ⁊ negociatōis ⁊ publica no⁊:qui.s.exigunt publica vectigalia hñt pctm̄ ānexū.Iz q̄z possint exerceri sin̄ pec cato.Et q2 penitēs ꝺz occasiōes peccati vi tare in satisfactōe: iō laudabile ē etj si hⁱ officia vitz.nō ē tamē ꝛ necessitate pnie. q2 penitēs non pōt oēs occasiōes pcti vita re:ꝺuz est i hac uita.Et iō sufficit pcm̄ hoc in his officijs vitare.vt scz fm ꝓsiliuz Jo. baptiste.neminē ꝓcutiat: ⁊ stipēdijs iustis cōtētus existat:⁊ non vtat officio militari ad ostētatōem:ꝫ ad vtilitatē eccl̄ie: ⁊ reip. ⁊ ad exercitiū vtutū.Et q negociatoz in se non habeat ꝓditōem que cuz ab hoc offi/cio ꝓhibeat:sicut clicis ⁊ monachis nō lz negociari:q̄uis eis liceat ꝓpria vēdere ꝺi. 88ª.Cōueniēs ē etiā q tpe ꝛbito mereat: nō i festis:nec in tpe quo caristiā inducat. Et modus ꝛbitⁱ seruet.s.vt sine fraude fi at:⁊ fm licitū ꝯctū. Jn publicanis aūt: vt ꝛ auctoritate p̄ncipis:⁊ cā cōis vtilitatis: ad ꝛpensionē terre:⁊ nō imoderate recipi ant thelonea.Ꝫ Tho.4ª ꝺi.16ª.q.4ª.ar.2. .q.3ª.c. Obj̄cit aūt ꝫ predicta. q2 Jn no.ꝺicit ꝛ pe.di.5ª. Fratres falsa est pn̄ia: cuz penitēs ab officio curiali vel negociali nō recedit:qō sine peccato nullaten⁹ agi p̄ ualet. Jdē etiaz vñ dicē Gzegoꝝ ibidez.c. falsas.dicēdū q boc itelligit: nō q sin̄ pec cato fieri nō possit:ꝫ q2 frequēter implicat ad pctm̄. Uel pōt intelligi ꝛ soleniter peni tētibus:qui nō ꝛbēt post susceptā solēnem pn̄iam secularit viuē.ꝛ pe.di.5ª. ꝓtrariū. 7.ii.ª.q.3ª.illud.vel planius qñ iniūctuz ē eis in pn̄iam . tunc enim si recidiuarent: ⁊ manifestū essz:ꝛberēt excōicari.ꝛ peni. di.5ª.ꝛ bis.Ꝫ Ray. De hac mā scz ꝛ lu/dis ⁊ alijs bⁱ plenius ꝛ terminatū ē sup̄ i li.2ª ti.ꝛ modestia fm q existit in exterio ribus moꝛibⁱ coꝛporis.

De ꝺuratōe ⁊ iteratōe pn̄ie.ti.6ª.

Deinde ꝓsiderādū est ꝛ ꝺuratō ne ⁊ iteratione pnie. Et circa Ꝫ querunt pl̄a.s. vt⁊ ꝛ pctō per pn̄iam remisso teneat bō āpliⁿ penitē. Rº pn̄ia pōt accipi ꝓ pn̄ia que est vtus:vel ꝓ pn̄ia que ē sacm̄. Dico q̄ q ꝛ pctō remisso p pn̄iam que ē vtus:tenetur bō sacm̄ pn̄ie suscipe:si pōt. Ꝺz accipien do penitē ꝓ exteriori actu vtutis: nō tene tur homo penitē ꝛ pctō p pn̄iam remisso: ⁊ q̄tū ad culpā:⁊ q̄tū ad pn̄ā. Silr nec loquēdo ꝛ penitere inquātū dicit interio/rem actuz vtutis:nisi in casu.s.quādo non adest ꝓbabilis ꝓiectura ꝛ remissione pec cati.aut quādo ꝛ pctō suo ex ꝛliberatiōe cogitat.tunc.n.tenet illud ꝛtestari.nō .n. fideliter seruat reparatū fedus diuie ami citie:cui actu nō displicz:quādo ꝛ Ꝫ ꝛlibe rat illud quod int ipm ⁊ ꝛū fuit cā inimi citie.continue tamē tenet habitualr penite re.quia nō pōt homo dimittē habitū pnie nisi ruēdo in pctm̄ mortale. De habitu āt pnie aut ꝛ interiori actu in casibus sup̄di ctis:intelligi ꝺz illud vbū Aug.li.ꝛ sacfis pte.14ª.c.2º.Cū dicit:necesse hēs sp penitē satisfacē potes.nimis facere nō potes:me/lius est vt plus facias q̄s minus. Et illud Augu.ꝛ penitētia.doloz in penitētia con tinue custodiat.Simili modo intelligende sunt similes auctoritates. Ad hoc nota q quia homo ꝛ cōmuni lege non pōt esse certus ꝛ remissione pcti certitudine scien tie. quia nemo scit vtr odio vel amoꝛe ꝺi gnus sit. ecclīastes.9º. iō sufficit certitudo ꝓbabil ꝓiecture ad boc q ñ exponat se ꝺi scrimini:si non vacet ita actui penitēdi: sic añ q̄s hēret ꝓbabilē ꝓiecturā ꝛ remissione sui pcti. Tunc aūt est ꝓbabilis cōiectura: quādo homo fecit quod i se ē.dolēdo.con fitendo.satisfaciēdo.canēdi ꝓpositū haben do.Ꝫ Ric.4º.di.14ª.q.9ª.ar.1.o. Utruz homo possit post veraz pn̄iam peccare.Rº q vā pn̄ia dicit dupl̄r.vno modo dicitur vera pn̄ia.quia homo habet vtr actū vir tutis. scz penitere. ⁊ ab hac homo cadere pōt pp libtatē arbitrij:qō i ista vita sēp ē vti bile.iō pōt pdi ⁊ recuperari. exm̄ bº ē in Da uid. Allioº ꝺr vā pn̄ia q̄ pducit i finez vtu tis:⁊ ab hac cadē: vl̄ recedē ñ ꝓtigit.q2 pº q̄s bō ē in vita etna nūq̄ cadē pōt.Ꝫ Boñ. 4º ꝺi.14ª.p.2ª.q.1.ar.1.c. Tractat āt Ꝫ qō in ꝛcre.ꝛ pe.di.2ª.⁊ 3ª. vbi dicit Jsi. Jnanis est pn̄ia quā seq̄ns culpa coīgnat Jntelligit q ē inanis: nō q2 careat fine p rio.s.remissiōe pctoꝝ: ꝫ q2 caret fine vlti mo salutl vite etne. Utr pn̄ia possit ite rari. Rº q sic. ⁊ ꝓriū ꝺicere ē erroz pessi/mi⁹ ⁊ crudelissim⁹:q2 ꝺne misericoꝛdie viscera claudit:q2 tūc oēs peccatoꝛes:vl̄ q̄si oēs

cogerēt ꝺesperare. ſm aūt Aug^{m} p̄ li. retra ctatōz. c. 18. ꝺ quocūq; pessimo in hac uita constituto: non est ꝺesperādū. Est etiā ex presse ꝟ sacrā scripturā. vt patz in Dauid qui p̄mo peccauit homicidio: ⁊ postea penituit. postea peccauit populū numerādo ⁊ penituit: ⁊ vtrāq; pn̄iam dn̄s acceptauit. Sz q̄re pn̄ia iterari pōt: baptiſm^{o} aūt nō. Rō huius est q̄ntuplex. p̄ma q2 in pn̄ia nō imp̄mit caracter: qui est indelebilis: sicut in baptiſmo. 2^{a} ē q2 pn̄ia est ꝟ mozbū iterabilē. ſ. ꝟtra pctm̄ actuale. baptiſm^{o} vo non p̄ncipaliꝝ: ß potius est p̄ncipaliꝝ ꝟtra pctm̄ oziginale: qō non iterat. 3^{a} est: q2 baptiſmus totā efficaciā habz in passione xp̄i tā tū semel factā: ß pn̄ia requirit etī actū nostrū: vt dcm̄ est: qui est iterabilis. 4^{a} est q2 baptiſm^{o} est regnātio spūalis. pn̄ia vo est quedā sanatio. semel aūt tm̄ aliquid gnāt: ß aliquid pluries sanari pōt. 5^{a} est q2 per pn̄iam non fit totalis purgatō. sez a culpa ⁊ ab omni pena debita p̄ peccatis. sicut fit p baptiſmū. ſi vo vlis: sine tota purgatio posset iterari: ꝺaret hominibus incētiuz semper peccādi. Sed obȝcit ꝟ p̄dicta illud ad hebr. 6°. Impossibile est eos qui semel illuminati sūt: ⁊ plapſi rursus renouari ad pn̄iam. R^{o} q̄ loquit ibi ꝺ pn̄ia. cū baptiſmo: non ꝺ altera penitentia: vel intelligit ſm glo. ibidē. q̄ impossibile est tales rursus renouari. i. rebaptizari ad penitētiā. i. post pn̄iaz. Obȝcit etiā illō Hze. Facilitas. n. venie incētiuū tribuit ꝺelinq̄ndi. Rndeo licz ꝺus facilꝝ pctm̄ indulgeat quo ad culpā: non tamē quo ad penaz. Facilitas autez venie quo ad penā parit incentiuz ꝺelinquēdi. vel potest ꝺici q̄ lz quidaz ex hoc sum̄at occasionē ꝺelinquendi. hoc tamē non obstat: quia ex cōtrario sumerēt occasionez ꝺesperandi: quod esset grauī^{o}. Obȝcit etiā illud Ozige. In grauibus cr̄iminib^{o} tātū concedit semel pn̄ie locus. Rndeo triplex est modus siue genus penitētie. est. n. quedā penitētia p̄nata: q̄ fit in secreto p̄ peccatis occultis. quedā publica que fit in manifesto: ⁊ p2o manifestis. quedā solēnis: que fit in capite ieiunij extra ecclesiam p̄ hozrēdis. p̄ima pōt semper iterari: vt ostendit magist̄r sn̄iaꝝ li. 4°. di. 14^{a}. multis auctozitatibus ⁊ exēplis. ⁊ habetur in ꝺcm̄ ꝺ pe. di. 3^{a}. 2^{a} etī non ita frequenter ꝺcz iterari. 3^{a} autē ꝟz antiqua iura non ꝺcz iterari. ſm tamē cō suetudinem eccliarū aliquarum iteratur.

De penitentia sera siue finali. ti. 7°.

POstea cōsiderādum est ꝺ pn̄ia p sera siue finali. Et circa hoc q̄runt plura sez vtrū homo vere possit penitere in fine vite sue. Rndeo q̄ sic. ꝺus enim nulli negat misericozdiaz facienti quod in se est ad suscipiendum eam. Ad faciendū autez quod in se est requirunt duo in peccatoze: que diffinunt ⁊ integrāt pn̄iam. sez doloz ꝺ peccatis p̄teritis: ⁊ p̄posituz caūēdi a futuris. Cum ḡ dum est vsus rationis in homine. possit homo hec duo facere: potest quātuz in se est se ad ꝺei miſicozdiā p2eparare. cuz aūt non ꝺsit ꝺei misericozdia se p̄paranti pōt misericozdiā consequi. Potest ḡ veram ⁊ fructiferā pn̄iam agere. vnde latro in fine vite sue penituit Luc. 23° ⁊ statiz remissionem inuenit. Et Eze. 18°. dicit. In quacunq; hoza ingemuerit peccatoz. ⁊c. Sed obȝcitur illud Aug. li. ꝺ penitētia. Si vis agere penitētiaz quādo peccare non potes peccata te dimiserunt: tu non illa. Rndeo dimittere peccata est dupliciter: vel quo ad affectuz: vel quo ad effectum. p̄mo modo penitens in mozte peccata dimittit. ⁊ hoc ad veram penitētiaz sufficit. 2° modo dimittitur ab eis. Intelligēdum tamē q̄ in illis verbis ostendit Augn. q̄ penitētia quā aliquis in fine vite sue facit: non est certū signuz salutis: licz possit esse efficax ad salutez. quia incertuz est quādo aliquis ꝺ peccato quod iam facere non potest: penitet. vtruz sez voluntatez peccandi amiserit sed manifestius est ꝺ illo qui potest: si peniteat q̄ voluntatez mutauit. Cum etī quando aliquis peccare non pōt: potest voluntatem mutare: vt nolit quod p2ius voluit: etiaz si posset. Illud autē eccl'. 9°. Viuus ⁊ sanus cōsiteberis. consiliū est quo ad salutem. p2eceptū autē quo ad vitā. hec ꝟ De. 4° di. 20. q. i. ar. i. q. i. o. Utrum penitētia sera sit melioz q̄s tempestiua. Rndeo simpliciter melioz est tempestiua: quia plus hēt ꝺ voluntario. aliqua tamen sera: vt latronis est melioz aliqua tēpestiua. Et ideo tanq̄s melius penitētiaz agere in sanitate consulit Aug^{o}. Utruz penitentibus in fine reseruetur aliqua pena post mozte. sez vtz qui ꝺcedit ꝟtrit^{o} in purgatozio penā aliq̄s sustiebit. R^{o} ꝺi iusticia exigit ut pctm̄ vl'a ꝺo: vl' ab boie puniat. ḡ si ñ ē sufficiēter punitus ab boie qui ꝺcedit añ ꝟpletā

pñiam puniet a deo. Alioquin de negligẽ tia pñie dilate ꝓmodũ reportaret. vñ Augustin⁹ ꝓbus est purgãdus igne purgatorij qui in aliud seculũ distulit fructũ ꝓfessionis. Si ꝙ obijcit ꝙ pẽa purgatorij excedit pẽã huius mũdi: ꝫ pena ad quã obligat penitẽs post ꝓfessionẽ & absolutõem: nõ est tanta quãte sunt multe alie pene hui⁹ mũdi. ꝙ talis i purgatorio punit iniuste. Ad hoc dõ ꝙ deus plus requirit emẽdam q̃s pẽã. Ideo plus ponderat in pñia q̃titatẽ vtutis quã ipe accipit ex penitẽtis volũtate: q̃s q̃titatẽ molis quã accipit a sua acerbitate. vñ apud deũ plus ponderat in valore modica pena pñs voluntaria q̃s multa in futuro: que non ẽ ita volũtaria. Et ideo merito pene pñti que est minor in acerbitate succedit purgatoria: que minor est i valore. vñ apud deũ plus ponderat in valore vt recõpensatio fiat. hec Tho. 4° di. 21. q. 1. ar. 1. q. 1. o. Pe. 4° di. 21. q. 1. o. Sco. 4. di. 21. q. 1. o. & Ric. 4°. di. 21. q. 1. ar. 1. o.

De partibus pñie in cõi ti. 8°.

DEinde ꝓsiderãdũ est de partib⁹ pñie. Et ꝑmo de partibus eius integralib⁹. & de his ꝑmo in cõi 2° in spãli. Circa ꝑmũ querũ tur pl'a. s vtrũ partes pñie ꝓgrue assignẽt ꝓtritio. ꝓfessio & satisfactio. R° in sacro penitẽtie fit emẽda volũtaria: & p viam iusticie. vñ fit p viaz iudicij volũtarie suscepti. ad subeundũ aũt iudiciũ sponte requiritur cõtritio quasi quedã citatio: sequitur rei apud iudicẽ spontanea ꝓfessio: subsequit emẽde a iudice imposite solutio. Ideo ad pfectũ eẽ pñie sacri requirunt hec tria. vt partes integrales essẽtiales: vel in re: vel saltẽ in ꝓposito. de pe. di. i. perfecta. Intelligẽ dum tñ ꝙ satisfactio dicit duplr. vno mõ recõciliatio. & sic quia oẽs ptes pñie ordinant ad recõciliatiõem: quelz earũ satisfactõ dici põt. Alio mõ solutõ pene debite: & hoc modo satisfactio ẽ ꝓprie pars vna penitẽtie: que est assũptio siue adimpletio pene iniuncte. Nihilominus tñ etiã partib⁹ alijs pñie ꝓuenit p accẽs satisfactio. vt cõtritioni ratione doloris cõiuncti qui est in parte sensibili. ꝓfessioni rõe erubescẽtie. ℔ Boñ 4° di. 16ª. p. i. dubij circa lram. q. 2.

Utrũ absolo sacerdotis sit ꝑncipalior pars pñie sacri q̃s cõpunctio cordis. R° i sacro est pars ꝑncipalior ista que ꝑncipalius cooperatur ad sacri ꝑncipalez effectũ Principalior aũt effectus sacramentorũ none legis ẽ sanctificare q̃s sãctificatõez si gnificare. Illa ꝙ pars sacri pñie est ꝑncipalior: que magis ex vi sacri coopatur ad remissionẽ culpe & pene eterne que remittit p gratiã sanctificantẽ. ꝓpunctio aũt nõ tã tuz coopat ad remissionẽ culpe: ex vi sacri ꝫ etiã inquãtũ est actus vtutis: vel efficax dispositio ad vtutẽ. Dico ꝙ q̃ si cõpunctõ ꝓparet cuz vtraq; vi sua ꝓiunctiz ad absolutõez: ꝑncipali⁹ coopat ad remissionẽ culpe q̃s absolutio. Si autẽ ꝓsideret illud: ad quod coopat ꝓpunctio ex vi sacri tñ: sic dico ꝙ non ita ꝑncipalr coopat ad remissionẽ culpe: sicut absolo sacerdotis. qz cũ sacerdos sit xpi vicarius ꝑncipalius & p prius assistit vbis suis: in quib⁹ absoluti onis ꝓsistit vtus sãctificãs q̃s partibus sacramẽti: que sunt ex parte penitẽtis. Quantuz aũt ad actũ significãdi ꝑncipalior ẽ absolutio q̃s ꝓpunctio. Et sensibili⁹ & magis p se significat pcti remissionẽ q̃s ipa cõpũctio: que ita sensibilr nõ significat hoc: nisi inquãtũ manifestat in ꝓfessione oris & satisfactione operis. Predictaz aũt ꝓparatiõnẽ nõ intelligo i efficiẽdo gratiã: ꝫ i disponẽdo ad eius susceptiõem. ℔ Ric. 4° di. 16ª. q. 1. ar. 2°. c.

De contritione. ti. 9°.

POstea ꝓsiderandũ ẽ de partib⁹ pñie in spãli. & ꝑmo de cõtritõe de qua ꝑ q̃rẽ qd sit. 2° circa qd sit. 3°. quãta dz eẽ. 4° de ei⁹ duratione. 5° de eius effectu. Circa ꝑm sciẽdũ ꝙ ꝫ mgr̃os ꝓtritio est dolor volũtarie assũpt⁹ ꝑ pctis cũ ꝓposito ꝓfitẽdi & satisfaciendi. Ad cui⁹ euidẽtiã sciẽdũ ꝙ sicut i materialib⁹ duꝫ dr̃ qõ nõ cedit tactui. & ꝑm pBm 4°. metbe. ℔ frãgi dr̃ qõ p aliqõ fortius agens in ptes magnas diuidit. Conteri vo dr̃ qñ in ptes minimas redigit: & q̃si annullat. ita metaphorice coz bois duru dr̃ qñ diu diuine inspiratõi q̃si manui se tãgenti non cedit: sed obuiat. i. duz in affectu morat. Frangit aũt quãdo a ꝓposito resipiscẽ icipit. licz nõ totalr ꝙuertat. Conteritur vo quãdo affect⁹ pcti ꝑm oẽm sui ptẽ in eo totaliter ꝺstruitur. Et hoc fit quando voluntas perfecte ab effectu peccati resilit. vnde talis resilitio contritio appellatur. & quia talis resilitio est quidam

doloꝛ. ideo per doloꝛem tanq̃ per genus
essꝫtialiter diffinitur. Et quia non omnis
doloꝛ: puta doloꝛ naturalis est voluntariꝰ.
7 ex consequenti nec meritoꝛius. ideo vo-
lũtarie assumptus additur ꝓ differẽtia
ponente in genẽ moꝛali. 7 qꝛ doloꝛ volun
tariꝰ esse põt ꝛ bono alieno. 7 sic essꝫ ma
lus: non meritoꝛiꝰ. ideo apponit͛ specificãs
ſ. ꝛ pctõ ꝓ differentia vltima. Sic ḡ cõtri
tio ut est actus ⁊tutis diffinit͛: ß ut est ps
sacramẽti opꝫ aliquid addi in ꝯpatõe ad
alias partes. 7 iõ additur cũ ꝓposito cõfi-
tendi 7 satisfaciẽdi Sciendũ etiã q̃ ī cõ
tritione sunt tria. ꝓmũ est illud quod ꝯteri
tur. 7 ß ẽ coꝛ qõ q̃si ad litterã totuꝫ terit͛:
7 scindit͛ ꝛe nimia angustia. doloꝛe. ira. 7
indignatõe: quã concepit ꝰ pctã. vñ Ioel͛
zº. Scindite coꝛda vestra. ⁊c. Uel etiã illõ
quod cõterit͛ sunt pctã que doloꝛe illo ꝯte
runtur in coꝛde. i. simul 7 totalit͛ teruntur.
zm ẽ quo conteritur. 7 hoc est duplex
mola. vna superius sursũ elenãs. ſ. spes ve-
nie: veniens ex ꝯsideratione misericoꝛdie.
altera est ꝛ oꝛsũ ꝛ primẽs. ſ. timoꝛ pene: ve-
niẽs ex ꝯsideratõe diuine iusticie. 3m ad
quid ꝯterit͛: quia nõ molestat. coꝛ. n. durũ
male habebit in nouissimo. eccl͛. 3º. vel me
lius vt pctī ꝛ lectatio totalit͛ effundat͛. Iõ
dicit͛ ꝯtritio: non fractio. Sicut. n. supdictũ
est: fractio est in partes magnas: 7 tunc re-
manet saꝰoꝛ. sed contritõ ẽ in minimas: 7
tunc nõ remanet saꝰoꝛ: nec ⁊tus. pctã ⁊o
ad ß ꝯteruntur: vt simul 7 totalit͛ ꝛstruãtur.
ß Boñ. 4º. di. 16ª. p. i. q. i. ar. i. c. vltiᵐ. Dif
fert autẽ ꝯtritõ 7 attritio �means Tho. 4º di.
i7ª. q. 2ª. ar. i. q. 2ª. c. 3m. qꝛ attrito dicit ac
cessꝰ ad pfectã ꝯtritõem. vñ in coꝛporali
bus dicunt͛ attrita que sunt aliqualit͛ ꝓmi
nuta: 7 non pfecte. ꝯtritio ⁊o dicit͛ quãdo
oẽs partes sunt simil͛ trite p diuisionẽ vsq̃
ad minima. 7 iõ attritio in spiritualibus si
gnificat quãdã displicẽtiã ꝛ pctis ꝓmissis
ß nõ pfectã. Utꝛ attritõ fiat ꝯtritõ. Rº
ꝯtritõ põt duplir sumi. vno modo ꝓ actu
pnie elicito a ⁊tute pnie: charitate fozma-
ta. Alioº ꝓ fozmato actu penitẽdi elicito:
mediãte aliquo habitu pnie: vel a pnia in
fozmi: que postea charitate fozmat͛: illo ad
huc durãte. Primo mõ loquẽdo ꝛ ꝯtritõ
ne: attritõ nõ põt fieri ꝯtritio. quia idẽ actꝰ
numero non põt elici a pnia infozmi. 7 pꝰ
hoc elici a pnia fozmata. qꝛ voluntas mo-
uẽs vt infozmis: 7 post hoc monẽs vt foꝛ
mata: vicẽ tenet duoꝛ motoꝛ: a quibꝰ nõ
põt esse idẽ motus in numero. ꝓterea actꝰ
elicitus a pnia fozmata ẽ ea posterioꝛ ozdi
ne nature. actus autẽ elicitus a penitentia
infozmi est ozdine temꝑoꝛis: vel nature pꝛi
oꝛ q̃s pnia illa sit fozmata. 2º modo loquẽ
do ꝛ attritione põt fieri ꝯtritio. qꝛ ly motꝰ
voluntatis sit simplex: 7 in instãti quãtuꝫ
ad suuꝫ esse. põt tamẽ tã diu manere idez
numero: quouꝫ pnia a qua elicitꝰ est: cha
ritate fozmet͛. ꝓ cuius fozmatõez actus il
le efficit͛ cõtritio q̃nis elicitꝰ fuerit a pnia
existẽte infozmi. ß Ric. 4º. di. i7ª. q. i. ar. 2º
. c. Utꝛ attritõem faciẽtis qõ ī se est: ne
cessariũ sit fieri ꝯtritõem. Rº attritõez fie
ri ꝯtritõem ꝟm q̃ cõtritio accipit͛ ꝓ actu
pnie elicito a ⁊tute pnie: charitate fozma-
ta: nõ est necessariũ: ß impossibile: sicut vi-
deri põt ex qõe ꝓcedenti. Si aũt accipiat͛
ꝯtritio ꝓ actu pnie elicito a pnia infozmi:
que postea charitate fozmat͛: illo actu ad-
huc durãte. sic liez attritiõem possibile sit
fieri cõtritõem: nõ tñ ẽ necessariũ. Possibi
le est. n. q̃ attritio faciẽtis quod ī se ẽ: ꝓꝛi
oꝛdine nature ꝛsinat esse q̃s ꝛus tali gra
tiã infũdat. qꝛ q̃nꝫ infũdit eã ipi voluntati
ꝯuerse ad aliquẽ aliũ bonuꝫ actũ: qui nõ
est attritio: nisi forte ĩplicite. Sꝫ faciẽti qõ
ī se ẽ: necessariũ ẽ aliq̃ mõ a ꝛo dari gra-
tiã gratũ facientẽ ñ necessitate coactõis: l͛
ĩmutabilitat͛ absolute: ß necessitate immu
tabilitatis ex suppositõe ozdinatõis sue: q̃
ĩmutabilit͛ 7 liberal͛ ozdinauit se daturuꝫ
gratiã omni ꝑnitẽti: 7 qõ in se est facienti.
ß Ric. 4º di. i7ª. q. i. ar. 3º. c.

Sequitur videndum ꝛ 3º. ſ. quãta ⁊ eẽ cõ-
tritio. Ad q̃ꝫ. ſ. circa qd: sine ꝛ qbꝰ
⁊ eẽ ꝯtritio. pꝫ ꝓ ea q̃ dicta sunt
supra. ti. ꝛ quibꝰ pnia ⁊ agi. Circa q̃stitatẽ
⁊o ꝯtritõis querũt͛ pla. ſ. utꝛ doloꝛ ꝯtri-
tionis ꝛbeat eẽ nõ soluꝫ intellectualis: sꝫ
etiã sensualis. Rndeo sicut dicit Chryso.
vnumqõq̃ ꝑ quas causas nascitur: per
easdẽ dissoluitur. cuꝫ ḡ ꝓcatũ per actum
voluntat͛ possit sufficiẽter nasci: sufficiẽter
etiaꝫ per actũ volũtat͛ tñ a parte mẽa: cuꝫ
gra põt dissolui. ꝛus. n. nõ regrit ab boie
nisi qõ ẽ in eiꝰ potestate. cũ ḡ hẽ doloꝛem
volũtariũ. ſ. displicentiã ꝓcati semp sit in
hois ptãte. hẽ ⁊o doloꝛẽ sẽsibilẽ nõ semp
Iõ ꝛ nõ regrit doloꝛẽ sensibilẽ ꝛ ꝯtritõ
nis necessitate: sed ꝛ eius perfectione. vn
de psal͛. Qui sanat contri. coꝛde. ⁊c. Sꝫ
contra hoc esse videtur quod dicit Augu
sti. Sciat se culpabiliter durum qui ꝛflct

dãna tẽpozis:7 mozte amici:7 dolozem pcti non ostendit in lachzymis. Ꝛ° li clpabiliter nõ significat ibi clpã: ß dispositõez ad culpaz. Uel hoc dicit Aug⁹. quia talis dz se eẽ culpabilẽ reputare. vel sic sciat se eẽ culpabili. du. 7ẽ. s. si ꝓtingat exterioz lachzymaꝝ effect⁹ ex effectu dolozis: vt hõ min⁹ doleat ꝛ pctõ q̃s ꝛ tpali dãno. Sed q̃z abũdãtia dolozis lachzymas excitat ꝓpter calozẽ excitatũ. quãdoq; etiã homo se ꝓtinet vt tñ cozã ꝛo doleat. q̃z etiam ex duritia ꝓplexionis: vel ex siccitate capitis est q̃ hõ nõ põt cozpaliṫ flere ꝓ pctis: 7 si fleret ꝓ mozte amici. q2 ille doloz. ẽ magis sensibilis. 7 iõ vicinioz ad resoluẽdum cozp⁹ ĩ lachzymas. Obijciṫ ct;. illõ Hze. Nimis durus ẽ qui dolozẽ peccati lachzymis non ꝛclarat. Ꝛ° illa nimietas nõ importat excessuz qui sit culpabilis: ß est dispositõ ad culpã: 7 resolui dz nimis. i. valde. ß ꝑ. 4°. di. 17ª. ar. 3ª. q. i. o. Utrũ ꝓtritio sit maioz dolor qui possz eẽ in natura. Ꝛ° in ꝓtritõe ẽ duplex dolor. vnus in voluntate qui ẽ eẽntialiṫ ꝓtritio: qui nihil aliud est q̃s displicẽtia pcti ꝓteriti: qui quidez si sit informis est attritio. si sit formata est contritio: ß nõ formaṫ ꝛ lege cõi: nisi sit maxima ĩ ꝓpatõe alioꝝ doloꝝ. Et taṫ dolor in cõtritõe excedit alios dolozes. q2 q̃s tũ aliquid placet: tñ eius ꝓriũ displicet. finis autẽ sup oĩa placz: cũ omnia ꝓpter ipz ꝛsiderẽt. 7 iõ pctm̃ qõ a fine vltimo auertit sup oĩa displicẽ dz. vñ Jere. 6°. Luctum vnigeniti fac tibi. 7ẽ. vbi glo. docz penitentẽ quid facẽ dz. Nihil. n. dolẽtius vnigeniti mõte. vnde opz q̃ iste dolor sit maxim⁹ in genere. s. ĩ ꝓpatõe alioꝝ doloꝝ. nõ tamẽ opz q̃ sit maxim⁹ in spẽ sui⁹ dolozis: sicut gliz amoz charitatis est maxim⁹ in genere: ß non in sua spẽ. Alius dolor est ĩ parte sensitia: qui cõtur ex ꝑmo dolore: vl ex necessitate nature: fm q̃ vires inferiozes sequunt motũ superioꝝ. vel ex electiõe fm q̃ homo penitẽs in seipo habet dolorẽ: 7 excitat animũ vt doleat ꝛ pctis. 7 neutro mõ opz q̃ sit maxim⁹ doloꝝ. Nã ꝑmo modo non opz. q2 vires inferiozes vehemẽtius monẽtur ab obiecti. ꝓpijs q̃s ex redũdantia viriuz superioꝝ. 7 iõ q̃to opatio virium superioꝝ ꝓpinquioz est obiectis inferioꝝ: tãto magis sequunt motũ eaꝝ. Et ideo maioz dolor est in pte sensitiua ex lesione sẽsibili q̃s sit ille qui redundat in ipam ex ratione Similiter maioz est qui redũdat ex ratiõe ꝛ cozpoalibus ꝛliberãti: q̃s qui redũdat ex ratõe spũalia ꝓsideranti. Unde dolor ĩ sẽsitiua ex displicẽtia rõis ꝓueniẽs ꝛ peccato: non est maioz aljs doloribus: qui sṫ in ipa. Et silr nec dolor qui est ꝟoluntarie assumpt⁹. tum q2 nõ obedit uis inferioz superiozi ad nutũ: vt tãta passio sequaṫ in inferiozi appetitu quãtã ordinat superioz. tum etiã q2 passiones ex ratione assumuntur in actibus ꝟtutũ fm quãdã mensurã: quã quãdoq; dolor qui est sine ꝟtute non seruat: ß excedit. ß Tho. 4°. di. 17ª. q. 2ª. ar. 3. q. i. c. Utz possit eẽ nimis magn⁹ dolor in cõtritione. Ꝛndeo in actu pnitẽdi ẽ duplex dolor. vnus est eẽntialis pnie. 7 hoc est in volũtate ratõali. est. n. quedã displicentia voluntatis qua sibi displez peccatũ inquãtum est trãsgressio legis diuine. Et quia hec displicẽtia directe causaṫ ex charitatiua ꝛi dilectõe: que nimis intẽdi non poteṫ. iõ hec displicẽtia nimis magna esse non poteṫ. Est alius dolor nõ essẽtialis penitentie. 7 hic ẽ duplex. vnus in cozpore: quo homo cozpus suũ affligit ꝓ pctis suis 7 hic dolor possz esse nimi⁹. quia cuz tali tẽperamẽto ꝛbet homo cozpus suũ affligere: vt non interimat naturã. vñ Apls Ro. 12° Rationabile sit obsequiũ vestruz. Est alius dolor interioz: qui est passio appetit⁹ sensitiui. 7 hic est duplex. quãdoq; n. cãt talis dolor ex cõsideratione amissiõis cuiusdam honestatis: seu glozie accidentalis ꝓ pctm̃. sicut est dolor quãdoq; in mulieribus ex hoc q̃ amiserunt sui cozpis integritatẽ. 7 talis dolor posset eẽ nimis magnus quãdoq; cãtur directe ꝓ quãdã redundãtiaz ex displicẽtia uolũtatis: qua sibi displicet peccatuz inquãtũ est legis diuine transgressio. Et sic adhuc dicũt quidã q̃ dolor posset esse nimis magnus: quia pnia ẽ virtus mozalis. 7 ideo cozrũpi ꝑt ꝓ superabũdantiã 7 effectũ. 7 hoc videṫ sẽtire Tho. 4° di. 17ª. q. 2ª. ar. 3ª. q. 2ª. c. Aljs videtur q̃ hic dolor non possz eẽ nimius. quia si non posset esse excessus in causa: nõ possz esse excessus in effectu. hi⁹ autẽ dolozis cã est supdicta displicẽtia peccati: ꝛ qua concessuz est q̃ non posset esse nimis magna. vnde si penitẽs ex vehemẽtissimo ꝛi amore tam vehemẽter dolerz ꝛ suo peccato q̃ ex hoc causaret in appetitu sensitiuo tã vehemẽs dolor q̃ cozrũperz armoniã cozpis ad vitã necessariã. si eẽt excessus ĩ gñe moris: nec pfctõi pnie ꝛrogãs: ß cõcordans.

nisi forte hominis voluntas directe ex intentione ferretur ad p̄curādum talē passionē ad hoc ut ipe moreret.⁊ sic credo q̄ intelligunt illi qui dicūt q̄ in dolore qui ē in appetitu sensitiuo potest esse excessus.⁊ hᵒ opi.est Ric.4°.di.z^a.q.i.ar.8°.c. Non aūt obstat p̄dict. dictum Anselmi. Ut sic impinguāt viscera aie mee vt medulla corporis mei exsiccetur.q̄ ipe cōsiderabat ex piguedine cuotōis medullas corporales exsiccari: ñ quo ad humorē corporalē:ſ̄ q̄ ad p̄cipiscētiā carnalē. Uel exsiccatiōem medullarū vocat vulnera charitatis:qua anima lāguet ex absētia xp̄i. Nō obstat ēt quia culpa cuz innocēs pnā in inferno ñ sentirz.⁊ peccatori paradiso di.se eē dignū oculos cecare plorādo. quia licz se cognoscerz esse dignuz amissione oculoz: quia quilz peccator est dignus nō tātuz eterna morte :ſ̄ etiā tēporali . non tamen nolebat oculos sibi cecare. Utrū cōtritus cberz malle in inferno esse q̄s peccare.⁊ videtur q̄ sic.dicit.n.Anselmi.cē similitudinibᵒ. q̄ aliquis cbz magis eligē esse in inferno sine culpa q̄s i paradiso cuz culpa. Rndeo ſm Tho.in quadā qōe cē quolibz:cōtritᵒ tenetur in gnāli malle pati quātācunq̄s penam q̄s peccare:q̄ cōtritō non est sine charitate.Ex charitate.n.homo plus diligit cē um q̄s seip̄m.peccare vo est facē p̄tra cū. puniri vo est aliquid pati p̄tra seip̄m . vñ charitas requirit vt quelibz pena p̄eligat culpe.ſ̄ nō tenet in spāli hanc penaz vel illā p̄eligere.imo stulte agerz si quis se vel alinz sup hoc sollicitaret .quia per hoc i tētatōem inciderz: ⁊ occasionē peccandi daret:q̄ terribilia cōsiderata in particulari magis terrent.

Sequitur vidē cē 4°.s.cē tpe ⁊ duratione contritōis. Et circa hoc q̄rūt plura.s. vt̄z p̄tritō cē petis sit sēp necessaria .Rᵒ. q̄ sic in hitu rōe displicentie peccati.nō aūt est sēper necessaria i actu vnde tenet homo semp malū qō fecit cē testari. ſ̄ q̄ tēio talis est p̄cepti affirmatiui:qō semp obligat:ſ̄ nō ad semp. iō tenetur cōteri semp.ſ̄ non ad semp:ſ̄ in casu . Sic ēt cē actu penitēdi iteriozi dcñ est s̄ ti. cē pnie duratione.q.i. Et sic dicit Hug. cē sancto victo. q̄ cus absoluēs hoiem a pena eterna:⁊ a culpa: ligat cū vinculo perpetue cōtestatōis peccati:sicut etī dicit Augᵒ li.cē pnia.q̄ vbi dolor finit:nihil cē venia relinquit.Secus autez est cē satisfactione que attēdit ſm penā taxatā:que iniungit p̄ peccatis.⁊ iō pōt terminari.hec.n. pena p̄cipue p̄portōat culpe ex parte cōuersionis ex qua hēt finitatez : ſ̄ dolor p̄tritōis respondet culpe ex parte auersionis : ex q̄ habz infinitatē. ⁊ ideo cōtritio va sēp manere cbz. Ratiōe vero gemitus vel planctus vel doloris sensibilis: nō est necessaria maxime viris pfectis:qui audierūt nocte interna quod audiuit Magō. Dimittunt tibi peccata tua.sicut dicit Ber.in cā ti.circa pn^m. Sz vlteriᵒ pñt ⁊ cbēt meditationē suā ad dulcedinē supne patrie p̄uertere. Ante vero hūc statuz p̄siliū sanuz est peccata sua āte oculos cordis ad dolorē ⁊ gemitū reuocare.Hᵒ Bon. 4°. di.16^a.p.i.q. 3^a.ar.2°.c.⁊.c.4^m ad opp^m. Utr̄ dolor cōtritōis iterrumpat necessario p gaudiū Rᵒ. q̄ non:cū non sint cē eodē .ſ̄ cē diuersis.dolor.n.qui est in pnia est cē peccato cōmisso.vñ sil' cuz hoc nō pōt esse gaudiuz cē eodē:ſ̄ pōt esse gaudiū cē spe venie quā concipit p dolorē. vel cē hoc q̄ in habēdo dolorē cē peccatis p̄missis facit quod cbz Et iō cōtestatio peti cōmissi: que est causa doloris.⁊ voluntas: que est cā gaudij sūt simil.volens.n.cōtestat : ⁊ q̄ vnū est ratio alterius:iō anima sil' p̄uerti pōt ad vtr̄q̄s inquātuz ex eis quodāmodo fit vnū.⁊ sic non opz q̄ dolor p̄tritōis interrūpat per gaudiuz illud: p̄pter quod dicit Augᵒ. Penitēs sēper cē petō doleat: ⁊ cē dolore semper gaudeat.Sicut.n.dicit Ber.mel absinthio admiscēdum est. Utr̄ necesse sit sēp habē pudorē cē petō cōmisso: sicut ⁊ dolorem. Rᵒ. q̄ non. Nam erubescētia respicit peccatuz solū inquātū habz turpitudinē. ⁊ sic postq̄s petñ est quātuz ad culpaz remissuz:nō manz pudori locᵒ.dicit.n. Ambroᵒ. Nō hz qō erubescat:cui petñ dimissum est.manet aūt locᵒ doloꝛ qui nō solū est cē culpa inquātū hēt turpitudinē: ſ̄ etī. inquātū habz nocumētū annexū.Hᵒ Tho. 4° di.17^a.q.z^a.ar.4°.q.i.c p^m. Utrum post istā vitā anime cē peccatis p̄terantur. Rndeo q̄ non.nā in cōtritōe tria sūt cōsideranda.scz ciᵒ genus:qō est dolor.ciᵒ forma:quod est actus vtutis gratia informatus.⁊ eius efficacia : quod est actᵒ meritorius:⁊ sacrāl':⁊ quodāmodo satisfactoriᵒ. Post hanc igitur vitaz anime que sūt beate contritionē habere non possunt:quia carent dolore p̄pter gaudij plenitudinē. que vero sunt in inferno carent cōtritione. ⁊ si

dolorē habeāt. ꝛficit tñ in eis gratia dolorē informās. que vo sūt in purgatorio hñt dolorē gratia informatū: ß nō meritoriuz qz nō sūt in statu merēdi. Jn hac aūt vita oia prēdicta tria inueniri possunt. ℔ Tho. 4°. di. 17ª. q. 2ª. ar. 4°. q. 3ª. c.

SEquit videre ꝛ 5°. ſ. ꝛ effectu cōtritōis. Et circa hoc querūt pla. ſ. vtrū ꝓtritio sit cā remissionis pcati. ℟° q sic. cā in quā saltē meritoria: ⁊ pōt reduci ad cām efficiētē ꝑm Ric. 4° di. 17ª. q. 1. ar. 7°. c. vnde sup illud psal. Sacrificiū ꝛo ſps ꝓtribulatus. dicit glo. Cordis ꝓtritio est sacrificiū in quo pcā soluentur.

Utrū ꝓtritio possit totaliꝫ reatū pene tollere. ℟° ītēsio ꝓtritōis pt upliꝫ sumi. vno modo ex parte charitatis: que displicētiaz cāt. ⁊ sic cōtingit tātū charitatē intendi in actu q ꝓtritio ꝓsequēs merebit nō tātuz culpe āmotōem: ß etiā absolutōem ab omni pena. Alio modo ex pte doloris sensibil' quē voluntas in cōtritōe excitat. Et quia ille quedā pena est: tātū pōt intendi q sufficiet ad ꝛletōem pene ⁊ culpe. Exm est i latrone Luc. 23°. Nihilominus tamē qz nō pōt aliquis esse certꝰ q ꝓtritio sua sufficiat ad ꝛletōem pene ⁊ culpe tenetur confiteri ⁊ satisfacere. maxime cū ꝓtritio va non fuerit: nisi ꝓfitendi ꝓpositū habuēit ānexū quod dz ꝑduci ad effectū etiā si cēt certus q sufficēt ad ꝛletōez totius pene: nō ꝓpter remediū: ß ꝓpt̄ preceptū ꝛ ꝓfessione datū

Utrū ꝑ quātocūqꝫ magno peccato sufficiat q̄tūcunqꝫ pua ꝓtritio. ℟° q sic. naz cū ꝓtritio dicat actū penitēdi charitate formatū: ⁊ q̄tūcunqꝫ modica charitas sufficiat ad remotōem q̄torūqꝫ ⁊ quozūcūqꝫ magnoꝝ peccatoꝝ mortaliū. Jgit q̄tumcunqꝫ parua ꝓtritio sufficit ꝑ q̄tocunqꝫ magno peccato. Sz nō sic dō est ꝛ attritione. cuz. n. cogitant peccata in spāli necessaria est maior attritio ꝛ maiori peccato q̄z ꝛ minori. Et q̄uis in penitēdo ꝛ oībus sil'nō sit necessaria displicētia in actu maior ꝛ vno q̄z ꝛ alio. ē tamē necessaria in habitu. vñ ꝑ quātocunqꝫ magno peccato q̄tūcunqꝫ pua attritio non formaꝝ gr'a ꝛ lege cōi: ꝑ quā gr'am attritio fiēt ꝓtritio si formareꝝ. ℔ Ric. 4° di. 17ª. q. 1. ar. 5°. c. Utꝫ sola ꝓtritio cordis sine ꝓfessiōe sufficiat ad ꝛlēdū oia pcā. ℟° hec qō tractaꝝ ꝛ pe. di. 1. ⁊ ponūꝫ ꝛ ipa opiones pl'es ibidē in glo. ⁊ cl'. in R ay. ⁊ Hof. quibꝰ ad pñs omissis firmiter est tenēdū q sola contritio cordis sine ꝓfessione in re ꝛlet oia peccata: dūmodo sit in ꝓposito cōfitēdi ⁊ satisfaciendi implicite: vel explicite. alꝫ non esset ꝓritō va. vnde dicit Augº. ⁊ habeꝝ in dicta. di. magna pietas ꝛi. vt ad solā ꝑ missionē pcā dimittat: nōdū ꝓnūciat oze. ⁊ tamē iam ꝛus audit i corde. hoc fuit figuratū in Lazaro quē dñs prius suscitauit q̄z a discipulis solueret. ⁊ i. io. leprosis qui in via añq̄z ad pīstos venissent: mundati sunt. ⁊ in psal. Dixi. i. firmiter in aīo meo ꝓposui. confitebor aduersū me iniusticiam meā domino: ⁊ tu remisi. iniquī. pec. mei. Alr aūt sola ꝓtritio non ꝛlet peccata mortalia: nisi confessio habeaꝝ in re vel i ꝓposito explicite vel implicite. ⁊ sic dz itel ligi illud qō dicit in ca. di. c. 2°. §. ex his. Nullus añ cōfessionē oris: ⁊ satisfactōem opis pcī abolet culpam.

De confessione qd est: ⁊ ꝛ institutione eius: ⁊ necessitate ti. io.

COnsequēter ꝓsiderādum est ꝛ ꝓfessione. Et ꝑmo quid est confessio. 2° ꝛ eius institutiōe ⁊ necessitate. Circa ꝑmū querūtur plura. ſ. quid ē ꝓfessio ꝑm diffinitōem. ℟° ꝑm Augm. Cōfessio est per quā morbus latens spe venie aperit. Ad cuī⁹ euidētiā sciendum q ꝓfessio sit triplicit. Aut i foro cō scientie coram ꝛo. aut in foro pnie coram ꝛi vicario. aut in foro cōtētioso coram iudice. Jn ꝑma peccatū non apitur: qz aptū erat. Jn vltima non apit i spe venie. Jn media vo peccatū latēs spe venie apitur. Utꝫ confessio sacramētalis congrue ꝛscribaꝝ ibi per materiā que est pctm̄: ⁊ p actū: qui est aperire tanq̄z per formā. Rndeo cōfessio pcī ꝛ se dicta nō dicit actū vtutl. ß cōfessio facta vt dz: ⁊ quō ꝛbz: ⁊ cui dz: nominat actuz vtutis. Et licz ꝓfessio vi pertineat absolute ad vtutē vitatis. ꝑz tñ q ad diē aliqua rō specialis boni: ad aliaz vtutē incipit ptinē. ⁊ ideo dicit plus 4° ethi. q cōfessio que fit in iudicijs non pertinet ad veritatē: ß magis ad iusticiā. ⁊ silr confessio beneficioꝝ ꝛi in laudē diuinā: non pertinet ad vtutez vitatis: ß ad vtutez latrie. ita cōfessio pctōꝝ ad remissionē eoꝝ consequēdā non ptinet elicitiue ad virtutē vitatis: vt quidaz dicunt: ß ad vtutem pnie. imperatiue tamē ad multas vtutes pertinere pōt ꝑm q in finez multarū virtutum

trahi pōt actus cōfessionis.ℏ Tho.4°. di. .17ª.q.3ª.ar.2°.q.3ª.c. Utrū cōfessio.7 penitētia ptineāt ad eundē articulū fidei. Rndeo q̄ non.cōfessio.n.q2 magis ex spe venie p̄cedit:magis innitit articulo de vita eterna:quā respicit spes q̄s articulo de iudicio:qō respicit timo2. Penitētia vo eo se habz ratione contritionis. ℏ Tho.vbi sup̄.q.3ª.c.4m.

Circa 2m queritur a quo fuit instituta cōfessio.7 vtrū sit p̄ceptuz. Rndeo p̄m Sco.4°.sen.di.17ª. q̄ confessio talis qualis est nūc in ecclia: nō est ex p̄cepto legis nature:alʒ ad eam fuissent homines obligati p̄ statu cuiuscunq̄ legis: quod ē falsū: quia nec obligabātur in lege scripta. Dicunt aūt quidā q̄ cōfessio non cadit nisi sub p̄cepto ecclie. Sed ꝓtra hoc est: quia nō inuenit vbi hoc ab ecclia p̄cipiatur:quin añ hoc factū reputaret p̄ceptū obligatoziū de cōfessione. Si.n.allegat illud caplz ex̄ de pe. 7 re.ois vtriusq̄ .7c. Illud caplm est Inno.tertij: ante quē plusq̄ p ānos.500.fuit Aug.qui multū cōfessionē esse necessariā p̄dicauit: vt pz in li.de vera 7 falsa pnia.cui9 etiā auctozitates alique ponunt de pe.di.3ª. Hui9 tamē opi.videt esse glosato2 de pe.di.5ª. in p̄ncipio. Sup hoc tamē non allegat aliqō caplm.7 ideo irrationabiliter dicit. Preterea ℏm hoc papa non teneret ꝓfiteri: nec etiā infideles tenerētur cōfiteri.i. co2.5°. Quid mihi est de his qui foris sunt iudicare. Videtur g̃ rationabilius dicēdū q̄ confessio cadit sub p̄cepto dei positiuo.7 certuz est q̄ super hoc nō traditur aliquid in veteri lege. Si aūt aliquid in euāgelio traditur:hoc videt esse illud Jo.20. Accipite spīm sanctuz quoz remiseri.pecca.remit.eis. Ex ℏ arguit sic. Potestas remittēdi peccata data est aplis 7 in eis oībus p̄sbyteris:7 certuz est q̄ non p̄cipaliter:quia hoc est p̄ziū dei.g̃ ministerialiter 7 arbitrarie:ß nō possūt arbitrari i cā igta.g̃ mānifestāda ē eis cā i q̄ debēt arbitrari. ℏ ām manifestatio ē cōfessio igitur ex hac collatōe ptātis arbitrarie facta p̄sbyteris:obligātur peccatores ad accusāduz se eis tanq̄s arbitris:quod ē confiteri. Ad aūt ad hoc teneant declaratur sic. Quicunq̄ amisit p̄mā gratiā: tenet ex necessitate p̄cepti.s. Diliges dominū deuz tuuz 7c. agere quantū in se est ad recupatōem eius:7 in vtute cuī illius p̄cepti. Diliges teip̄m. Sed peccato2 per petīm mortale gratiā p̄imā amisit:7 pōt eā recupare ab hoc arbitro suscipiēdo pnīe sacm. Jo.20. Quoz remi. 7c. 7 sic cōcludit necessitas p̄cepti cōfessionis ex hoc verbo.s. Quoz remiseri.pec.7c.7 illo p̄cepto simul iūcti. Si dicatur q̄ per hoc nō p̄bat q̄ hec via sit p̄cisa ad recuperādū gr̃am: arguitur q̄ imo sic quilibet tenet recupare gratiam p viaz faciliozē 7 certiozē: alʒ videtur ꝓtem nere p̄ziā salutē: ß hec via ē faciliozē 7 certioz s. recuperādi p sacm pnīe. quia hic ñ requirit aliud: nisi q̄ homo nō ponat obicez gr̃e: quod est multomin9 q̄s attritōem habere: que p modū meriti de ꝓgruo sufficiat ad iustificatōem. Pōt etiā aliquis esse certioz q̄ nō ponat obicē. s. actualit peccādo q̄s q̄ habeat attritōem. g̃ quilibz tenet ad hanc viaz. Dicunt aūtē aliqui q̄ p̄ceptū de confessione habet ex vbis apli Jacob.5°. Confitemini alterutrū peccata vestra. 7c. ß hoc non videtur. dicendo.n. confitemini alterutrū peccata non magis dicit confitēdū esse p̄sbytero q̄s alij. subdit etiaz statim. 7 orate p inuicē. vbi nullus diceret euz instituisse: vel p̄mulgasse sacm penitētie: vel p̄ceptū diuinū: ß intēdit ibi psuadere p p̄muz vt simus humiles. s. nos apō p̄imos peccatores cōfitēdo. ß p 2m vt simus charitatiui. s. pro nobis inuicē orādo.

Tenēdū est g̃ q̄ hoc p̄ceptū est de iure diuino p euāgeliū promulgatū: vt sup̄ declaratū est. vel si illud nō sufficiat dicēduz est q̄ de iure diuino p̄mulgato p xp̃m aplis: 7 p apl̃os ecclie sine omni scriptura: sicut multa alia tenet ecclia p alios p̄mulgata. ex̄ de cele.mis.cū marthe. hec 7 plā alia de hac materia optime tradit Scot9 4°.di.17. .q.vnica.ar.i. Sic g̃ patet institutio ꝓfessionis 7 necessitas eius. Sed esto q̄ aliqs conteret: 7 nihil cogitet de ꝓfessione: 7 nō omittit ꝓfiteri ex cōtemptu. g̃ nō carz gr̃a q2 non intervenit ꝓtēptus. g̃ q̄diu nō cogitat de ꝓfessione non peccat. dato g̃ q̄ sic moriatur: cōstat q̄ saluat sine ꝓfessione. g̃ confessio nō est necessaria. R° q̄ tal nō cogitet de ꝓfessione pōt esse p̄pter duo. Primo p̄pter intēsionē dolozis. 7 tunc q2 deus coz suū occupat: si nō fuit moza sup̄flua: nec indiscretio aliqua: credo q̄ deus absolut euz: 7 p opc cōputat volūtatez: 7 computat iste cuz illis: qui excusant p̄pter impossibilitatē habētes in sacro ꝓfessionis deuotōnem. 2° pōt hoc cē p̄pter occupatōem superflue sollicitudinis circa alia. 7 tunc non

excusatur: maxime si locū ⁊ tēpus habeat cōfitēdi: immo ꝑpter peccatū omissionis reputabitur reus mortis: maxime si nō fuerit ꝓuentus morte: quia bene posset ⁊ ꝺeberet recogitare: ⁊ ꝓtere sacm ecclie. hec Boñ. 4°. di. 17ª. p. i. q. 2ª. ar. 4°. c. 4m ad oppm. Utrū infideles teneant ad confessionē. videt ꝙ non: qz dictū caplm. oīs utriusqꝫ sexus: solū loquit ꝺ fidelibꝰ. oīs inquit utriusqꝫ sexus fidelis. Rº ꝙ regula riter tam fideles qꝫ infideles tenētur confiteri: in quātū est ꝓceptū ꝺi: quod vlr ꝺcit qui ptātis hēt plenitudinē sup omnia. Si autē nō eēt ꝓceptū: nisi ab ecclia: non teneret ad eius obseruātiaz illi qui nō sunt baptizati. quia vt ostēsuz est supꝫ ti. ꝺ confirmatione. q. vtruz epi ꝺgradati possint ꝓfirmare: vicario xpi nō fuit cōcessa directe potestas suꝑr oēs qui nō suscepерūt baptismū: qui est ianua qua intrat ad ecclīā militantē. hec ꝺ Ric. 4°. di. 17ª. q. 2ª. ar. 4°. c. ⁊ cōueniunt cuz dictis ꝑm Sco. supꝫ in ꝑma. q. huius ar. Utrū pueri teneantur cōfiteri. Rndeo ꝙ sic. s. pueri qui ad ānos discretiōis peruenerūt. vt patet in dicto .c. oīs. Et ꝑ annos discretiōis ibidē ꝑm glo. intelligit tēpus quo homo capax est doli. siue ꝑm bosti. tempus in quo discernit iter bonuz ⁊ malū: quia tūc peccare pōt quod acceleratur citius in vno qꝫ in alio. hec ꝺ Boñ. 4°. di. 17ª. p. 2ª. q. 2ª. ar. i. Utrum habētes tm̄ venialia ꝺbeāt confiteri. Rnt tenent ꝑm aliquos: nō quidē ex vi sacri: ꝫ ex vi statuti ecclīastici quādo nō habent mortalia que cōfiteant. Aliq tamē dicūt ꝙ tales nō tenent cōfiteri etiā ex vi statuti ecclīastici. quia statutū ecclie nō obligat nisi habētes ꝓcata mortalia: quod videt ꝓcludi ex hoc: qz dicit ꝙ ꝺbent oīa ꝓcata cōfiteri: quod ꝺ venialibus nō pōt itelligi. qz nulluꝫ oīa venialia pōt cōfiteri. Et ꝫ hoc nō habēs mortalia: nō tenet ad cōfessionē: ꝫ sufficit ei ad implēdū ꝓceptuz ecclie: vt se ꝑ sbytero repītet: ⁊ ostendat se eē absqꝫ ꝓsciētia mortalis ꝓcati: vt ad cōmunionē recipi possit. ⁊ hoc reputatur ei ꝑ confessione. Cadit. n. sub ꝓcepto magl. ta ratio tpis ꝙ actus ꝓfessionis. ꝺ ꝑma sīa sē Boñ. 4°. di. 17ª. p. 2ª. q. 2. ar. i. c. 3m ad 5m. Ric. 4°. di. 17. q. 2. ar. 4°. c. im. Tho. 4°. di. 17. q. 3ª. ar. i. q. 3ª. c. 3m. ⁊ Pe. 4°. di. 17ª. ar. 4°. q. i. c. im. dicētes ꝙ ꝑma sīa ē securioꝛ. Sco. vo 4°. di. 17ª. q. vnica. ar. 3°. est scōe opi. ⁊ reꝓbat ꝑmā. ⁊ ꝺ hoc hēt etiā. j. ti. ꝺ obiecto cōfessionis. q. vtrū tenēantur venialia cōfiteri. ꝫ nunqd ille q non haberet remorsū ꝺ aliquo etiā peccato venīali: teneret ꝓfiteri ꝑm ꝑmā duaꝝ ꝓdictaruz opinionū. Rndet Boñ. 4°. di. 17ª p. 2ª. q. 2ª. ar. i. c. 4m. ꝙ credit ipossibile ꝑm statuz viatoris ꝙ aliqs diē vel septimanā: ⁊ multominus āmuz trāseat sīn remorsu venialis. Et vix credit Boñ. ibidē hoc fuisse nisi in xpo. ⁊ eius matre. ⁊ iō quilz vel habet cōsciētiā: vel hēre ꝺbz: vel in omni hora ptē. Dimitte nobis. ⁊c. Si tamē aliqs esset qui nō habēt p superabundātē grām sufficēt ꝺcē se nullū pctm̄ cōmisisse. quod faciat postꝫ ꝓfessus est legitime. vl pōt ꝺci ꝙ talis nō tenet ad illud mandatuz: qz solū ꝓcatoribus ⁊ viatoribꝰ est datū. tal aūt iam habitat in celis. Preterea ꝫ nō pōt ꝓuenire homini: nisi ex ꝑuilegio spāli: ꝫ statuta nō extēdunt se: nisi ad ea que ꝺ iure cōi eueniunt. i 9ª. q. 2ª. duc. §. lex. vbi ꝺcit ꝙ qui lege ꝑiuata ducit: nulla ratio exigit: vt a lege publica astringat. Si vo non haberz remorsū vel ꝑpt ignorātiaz: vl ne gligētiaz: nō excusaret a mādato. ꝫ Boñ. vbi supꝫ. Sco. aūt 4°. di. 17ª. q. vnica. c. 6m. circa ꝫ ꝺcit ꝙ simplr inocēs a mortali ⁊ a venīali: tenet simplicit non ꝓfiteri. vñ si beata vgo fuisz ꝓfessa beato Petro post ascēsionē xpi: cōfitendo ꝓcassz. ꝫ si sit in nocēs a mortali tm̄ pōt cōfiteri venialia: ⁊ nō cōfiteri mortalia. Utrū papa teneatur cōfiteri. videt ꝙ nō. qz cōfessio ꝺbet fieri iudici in quolibz foro. papa vo super se nullū iudicē hēt. g. ⁊c. Rndeo ꝙ papa hēt iudicē xpm cui ꝺbz per suū vicarium ꝓfiteri: qui licz sit inferioꝛ eo: in quātū plātus. est tm̄ eo supioꝛ in quātū est ꝓcatoꝛ: ⁊ ipse ꝺ minister. ꝫ Tho. 4°. di. 17ª. q. 3ª. ar. i. q. 3ª. c. 3m. licz etiā vnus papa non hēat imperiū in successoꝛē suū. tm̄ ꝺ hz imperiū sup eos qui ꝑcipit iplicite ꝓfessionē ꝑ sbytero eē faciēdā: vt visū ē. ⁊ ratiōe huius tenet obꝺuare biꝰ ꝓceptū ꝺ necessitate. Ob seruare vo ipm ꝑm circūstātias ordinatas a gnāli ꝓcilio: tenet ꝺ ꝓgruitate. 25ª. q. i. iusticie. vbi ꝺcit sic. Iusticie ac rōis ordo suadz. vt qui a successoꝛibꝰ ꝺsiderat mādata sua ꝺuari: ꝑdecessoꝛis sui volūtatē ⁊ statuta custodiat. ꝫ Ric. 4°. di. 17ª. q. 2. ar. 4°. c. 3m. Utꝝ possit cuz aliquo dispēsari ne ꝓfiteatur homini ꝓcata. Rndeo ꝙ nō. ministri. n. ecclie instituunt in ecclesia diuinitus fundata. ⁊ ideo īstitutio ecclesie

ꝑsupponit ad operattonē ministrorū:sicut opus creationis ad opus nature.ß qz eccle sia est fundata i fide:7 in sacris. iō ad ministros ecclesie nouos articulos fidei edē: aut editos remouē.aut noua sacra istituē. aut instituta remouere nō ptinz. ß hoc est potestatis excellētissime:que soli xpo debet qui est ecclesie sue fūdamētū.Et ideo sicut papa non potest dispensare:vt aliquis sine baptismo saluet.ita nec ꝙ saluet sine confessione fm ꝙ obligat ex vi sacri.pōt tamē dispēsare fm ꝙ obligat ex ꝓcepto ecclie:vt possit aliquis diutius cōfessionē differre: q̄s sit ab ecclia institutū.ß Tho.4°.di.17ª. .q.3ª.ar.1.q.5ª.c.

De tempore confessionis titulus.iº.

Deinde ꝙsiderandū est de tempore cōfessionis.scz an ꝙlibz tenea tur statiz ꝙfiteri quādo ꝓccauit. Rndeo de cōfessione possumus duplr loqui. vno mō quātū ad ꝙfitē di ꝓpositū.7 sic cōcedūt oēs ꝙ tenet tunc confiteri quādo tenet ꝙteri. ꝙteri autē tenet quādo suoꝝ ꝓccatoꝝ habz memoriā 7 tunc tenet etiā ꝓdicto mō cōfiteri.ſ.q̄tū ad ꝓpositū. 7 ꝓcipue quādo est in articulo mortis:aut in aliquo articulo in quo sine ꝓccati remissione oporteat cū pcm̄ incurrere.vt cū tenet celebrare:si desit copia sacerdotis:saltē tenet ꝙteri:7 habē ꝓpositz confitendi.Alioꝙ quo ad ꝙfessiōis actū.7 sic est distinguēdū:qz aliqui obligāt tātz ad ꝙfessionē ex statuto ecclie. vt habētes tātū venialia. 7 hi non tenēt statiz cōfiteri.ß differre pñt vsz ad pascha.qz illa ꝓcretalis.oīs vtriusq̄.obligat ad eucharistiaz: ad quā ꝓparat ꝙfessio. Alij vo etiā obligant ex ꝓpio ꝓccato.vt oēs qui habēt ꝓccatū mortale. 7 hi ꝙfiteri tenētur etiā ex institutōe sacri.De his aūt scōis dicunt aliq ꝙ tenēt stati cōfiteri: habita oportunitate sufficienti.nec ꝑdicta ꝓcretalis excusat eos qz itēdit ꝓpē negligētiā hoīuz tēpo artare: nec ampliare.7 ß opi.ē tutior ꝑz Jnno.ex .e.oēs. Alij dicūt cōius:7 verio.vt Pe.4° di.17ª.ar.5°.c.7 tutius vt dicit Sco.4°.di. 17ª.q.vnica.ar.3°.ſ.ꝙ non tenēt regulariē statiz ꝙfiteri.qz fm Ric.4°.di.17ª.q.3.ar. 6°.c.ad hoc nō obligant nec ex iure nāe. qz confiteri ꝑticulariter non est de iure nature absolute.nec de iure diuino: qz lz xps iplicite ꝓcepit ꝓcessario confiteri. non tamē ꝓcepit hoc statiz fieri:nec ex iure positiuo: ß tātuz ad semel in āno.Cuz.n.sit ꝓceptū affirmatiuuz: nō obligat nisi ꝓ loco 7 tēpore. ecclesia vo potuit in hoc ꝓcepto tēpus determinare:cuz sit ꝓceptū disciplīe:nō nature.vnde ex iure nō tenet homo cōfiteri nisi semel in anno.ſ.in pasca quādo necesse habz cōicare.Et sic regulariē nō tenet statim cōfiteri:nisi in q̄tuor casibus. Unus ē ratione sacri.ſcz quādo vult cōicare vl ce lebrare. Dicit tamē in hoc casu Ric. vbi supra.ꝙ si forte de ꝓpinquo expectet aliū cui uuotius 7 securius ꝙfiteat:nullo iure cōi care ꝓhibet:si ve penitet.Scōs est rōe piculi.vt quādo est i mortali:7 iminēte periculo mortis. Tertius ratōe cōsciētie.ſ. qñ cōsciētia dictat ꝙ statim teneat ꝙfiteri de necessitate. 4° rōe dubij.ſ.quādo ꝓbabiliter videt se amplius āno illo copiā ꝙfessoris habē non posse:qui ipm possit absoluē 7 hec opi.est ꝓbabilioꝙ fm Ric.vbi supra Tho.4° di.17ª.q.3ª.ar.1.q.4ª.c.7 Pe.4° di.17ª.ar.5°.c.Boñ.vo 4°.di.17ª.p.2ª.q.2. ar.2°.c. de ß dicit ꝙ gnāliter asserē ꝙ bō pōt differre ꝙfessionē vsz ad pascha: videt periculosū. Silr ꝙ teneat semp ꝙfiteri qñ se offert oportunitas:videt valde duꝝ. iō videt rōabilr sentiendum mediū.ſ.ꝙ oportunitas tpis.loci.7 ꝓbri pōt triplr se offerre.ſ.aut ita ꝙ timet ne vnq̄s se offerat.vt cū aliquis grauiter infirmatur:7 tunc tenet statiz confiteri.Aut ita ꝙ maioꝙ oportunitas expectat:vel quo ad locū: vel quo ad ꝓbrum.7 tūc differri pōt sine ꝓccato.Aut ita ꝙ nunq̄s ratōabiliter maioꝙ oportunitas expectetur.7 tunc sine ꝑiudicio tenet. hec Boñ.ibidē. Sz nunquid religiosi tenē tur statiz cōfiteri. Rndeo aliqui dicūt ꝙ sic.si mortaliter ꝓccauerint 7 ꝓbri copiam habeant.Et intelligūt statiz sicut dictat recta ratō.vnde fm eos referunt seculares 7 religiosos:qz illi nō tenēt aī q̄dragesimā cōfiteri: q est eis tēpus pnie.isti vo statim tenētur:qz ē eis tēpus pnie totuz tps vite sue. Si dicat ꝙ status non obligat aliquē nisi per mandatū.Rndēt ꝙ status nō obligat:ß mandatuz oībus datū.ad nuuc autē vl tūc obligat oportunitas que offert se diuersimode diuersis.7 hoc vez est i oibus ꝓceptis affirmatiuis.ꝙ ad aliquod tēpus obligatur vn° ad qō nō obligatur alius.vt patz in honore parētuz.7 huius sētētie est Boñ.vbi supra. Jtē dicunt alij ꝙ non refert quo ad hoc inter seculares 7

religiosos:q2 religiosi nō tenent ad alia ꝑs alij homies:nisi ad que se obligāt ex voto. ⁊ hec est opi. Tho. vbi supra. Pōt tamen dici ꝫ Ric. vbi supꝝ. casu 5°. q religiosi rōe suoꝝ statutoꝝ:⁊ sui stat⁹: tenent confiteri frequētius ꝙs statuat ꝓcilij gnāle. Nec tñ ꝓpter hoc sequitur q teneant statim cōfiteri habita cōfessoris oportunitate:nisi adsit dies quo ꝫm statutū religionis sue teneretur cōfiteri. Cōsiliū tamē omnibus sanū ꝫm Boñ. vbi supꝝ. est q oēs qui cadunt per mortale ꝙcitius possunt confiteantur. non.n. videt vere ꝓtritus qui tādiu portat mortale vulnus peccati occultū. Unde cōstitutōem penalē supdictā Inno.tertij ꝯ negligētes ꝓfiteri sua peccata credit emanasse.extra de pe.⁊ re.que dicit sic.Omnis vtriusq; sex⁹ fidelis exquo ad ānos discretionis ꝓuenerit: omnia peccata sua solus saltē semel in anno cōfiteat ꝓprio sacerdoti:⁊ iniunctaꝝ sibi pniam ꝓ viribus studeat adimplē: suscipiens reuerenter admin⁹ in pasca eucharistie sacrm:nisi ꝓpij sacerdotis cōsilio ob aliquā rōabilē cām ad tēpus ab eius peptōe duxerit abstinēdum. Alioquin ⁊ viuens: ab ingressu ecclesie arceatur:⁊ mortuus ecclesiastica careat sepultura.

De obiecto cōfessionis.i.de bis que debet quis confiteri.titulus.iz⁹.

POstea considerādū ē de bis q debet qs ꝓfiteri. Et circa ꝫ queritur pl'a.s.dato q bō teneat ꝓfiteri peccata mortalia.vtꝝ teneatur etiā cōfiteri circunstātias peccatoꝝ. Rndeo circunstantiaꝝ quedā trabūt i aliud genus:vel in aliā spēm peccati.vt coire cū muliere ꝓiugata:⁊ istas tenet bō ꝓfiteri. Nō.n. sufficit ei q cētuꝫ marcas habuit de alieno dicē.ego accepi alienū.cuꝫ ꝫ posset esse vtꝝ si accepisset vnū denariū. Sꝫ tamē ꝫ aliquos cū hoc ꝓceptū sit affirmatiuū:nō obligat ad semp:ꝫ ꝓ loco ⁊ tēpore .s.quādo bō eas cognoscit vel per se:vel p ingsitōem alienā. vñ sapiēs ⁊ intelligēs tenet cōfiteri si inquirat ab eo.ꝫm vo alios cōiūs:ꝫ nō tutius opinātes:nō opꝫ eas cōfiteri:q2 sufficit notificare ꝙtitatē peccati in specie:liꝫ non pcise.q2 ꝫ non pōt fieri. Nec opꝫ ꝫm totā ꝙtitatē peti pniam taxare.ꝫ tamē est bonū ⁊ cōgruū. ⁊ quāto sunt magis sapiētes ⁊ perfecti:tāto magis debēt eas distincti⁹ explicare:ꝫ non tenent ad ꝫ nisi forte ex ꝓpria ꝓscia obligēt.q̄dā vo circunstātie alleuiāt: ⁊ bas non dꝫ qs per se ꝓfiteri. q2 ꝓfessio eaꝝ nō facit ad accusatōem peccati:⁊ peccatoꝝ i ꝓfessione debet se accusare:⁊ non excusare. Per accidens tamē ne ꝓfessor scādalizetur:vt etiā vt eius ingsitōi satisfaciat. vel si tñ alleuiat q sit in genere venial': q2 tenet dicē genus peccati:bonū ē aliꝙs tales ꝓfiteri: vt si qs cōmedat carnes in q̄dragesima ex dispensatōe ⁊ cā.ꝫ Boñ.4°.di.17ª.p.3.q.2ª ar.3°.c.⁊ Pe.4°. di.17ª.ar.4°.q.2ª.c. Quedam vo aggrauant i eadē specie:⁊ illaꝝ q daꝫ non aggranāt notabilr sicut sciētia ⁊ ingratitudo:⁊ bas nō tenetur quis cōfiteri:q2 sunt quasi venialia peccata.quedam aggranāt notabilit.⁊ istas ꝫ mgr̄ꝫ Huil'. altisiodoren̄.opꝫ ꝓfiteri. Sed ꝯ p̄dicta obijcit. q2 Aug⁹ p enumeratī multis peccatoꝝ circunstātijs. omnis iquit illa varietas ꝓfitēda est:⁊ flēda. Rº q illud est de pfectōe pnie:nō de necessitate. Itē obijcit.q2 delectabile carnis ꝫm pīm .3°. ethi. ꝙto magis in particulari ꝓsideratur: tāto magis appetituꝫ mouꝫ.ꝙ non vī q ad minus peccatoꝝ carnaliū aliquis debeat oēs singulares circunstātias ꝓfiteri. Rº circā stantie pticulares carnales peti carnal': q̄ trabunt in spēm peti mortalis:semper sunt confitēde.quia gr̄a que i sacro dat restaurat si qua inclinatio a peccato ex taliuꝫ cogitatione ꝓueniat:vel in ꝓfitēte: vel in confessore.vnde dicit Greg⁹ in pastorali. Fit plerūq; vt dū rectoris aīus aliq̄ tētamēta cogitat:auditis tētatōibus etj. ipe pulsat. ꝫ ꝫ nequaq; pastori timēda sunt.q2 tanto facili⁹ a sua cripitur : ꝙto mīꝰicordius ex aliena tētatōe fatigat. Si tñ sacerdotes lasciuū ad peccata bi⁹ pnū viderit: debꝫ accipere licētiā ꝓfitēdi alteri sacerdoti.⁊ si non dederit licentiā:debꝫ ad superiorē recurrere. Si autē bi⁹ circūstantie nō aggrauant in infinitū nouā spēm mortalis peccati ꝓstituendo:qñꝫ laudabilr reticētur:adhibita debita discretōe ꝫm ꝓsideratōem turpitudis circunstātie:⁊ pnitatē iclinatōis ad petiñ: ex eius ꝓfessione in ipo ꝓfitēte: vl' sacerdote.ꝫ ex Tho.4°.di.17ª.q.3ª. ar.3°.q.4ª.c. 5m. Utꝝ teneat quis ꝓfiteri peccata precedētia tāq̄s circunstatias aggrauantes. Rº Sco.4°.di.22ª.q.vnica.ar.3°. in fi. dicit q licet forte hoc sit vtile. nō tamñ videt necessarium esse confiteri ea i spāli. quia

inquãtuz aggranãt: possunt exprimi sufficienter in cõfessione generali.s. dicendo se multis ⁊ magnis peccatis alias penitui. ⁊ ideo nunc in peccando magl. ingratus fui

Utruz teneatur quis confiteri peccata venialia. Rndeo q̃ non:nec ꝓpter peccati venialis morbũ.cuz.n. sint se sui nã venialia:per se possunt veniam cõsequi: siue p pniaz interiorẽ:siue per exteriorẽ assũptã: siue etl. p pnã purgatoriã:siue p aliud remediuz cõpetens ⁊ idoneũ.vt dictũ est supꝛ Nec etiã ꝓpter statutũ ecclie ꝑm Sco. 4° di.17^.q.vnica.ar.3°.q2 cum extra se pe.⁊ re.omnis.7ẽ.dicat oĩa pcta sua.Aut ẽ ibi distributio.p pctis venialib⁹.aut nõ. si sic. g̃ habẽs mortalia tenet ex vi pcepti cõfiteri venialia. si nõ.g̃ habẽs tm̃ venialia:nõ tenet confiteri ea.⁊ sic videt ꝓtradictõ dicere q̃ ille tenet cõfiteri venialia:⁊ ille nõ Et sic ex statuto ecclie generali null⁹ tenet venialia cõfiteri in quocũq; casu. Si q̃ratur quõ ꝑs byt cognoscet cũ:nisi ꝓfiteat qui bẽt tm̃ venialia. Rº veniat tm̃ ad pre⁊ byterꝝ:⁊ dicat ei.Dñe exquo fui ꝓfessus p gr̃am xi non habeo ꝓsciam se pctõ mõtali.⁊ sic cognoscet eũ sufficienter.ꝟ ⁊ plura alia dicit Sco.vbi supꝛ.Licz aũt se ratione sui generl non sit necessariũ ea ꝓfiteri. tm̃ est ꝓgruũ maxime viris pfectis. q2 vtile ẽ multũ:⁊ pena eis debita minuit ex vi clauium. Precipue aũt cõfitẽda sunt pcta venialia frequẽter iterata. vt etiã dicit mgr̃ se. li.4°.di.zi^.⁊ hoc ꝓpter vitãduz piculũ q2 ꝓsuetudo frequẽter ducit in libidinẽ ⁊ cõtemptũ.Et sufficit stare in gnãlitate:⁊ nõ opz ad singula descẽdẽ.Si tam̃ quis velit descẽdere multũ est laudabile ⁊ vtile:⁊ necessariũ velẽti ascẽdere ad pfectõem. hoc igit̃ est dictũ se venialib⁹ gnãlit̃ ꝟ Boñ. 4°.di.17^.p.3^.q.2^.ar.i.c. Jn casu tm̃ ꝓtingit q̃ homo tenet ea ꝓfiteri: siue ꝓpter dubiũ:siue ꝓpt̃ ecclias̃ticũ statutũ.ꝓpt̃ dubiũ: qñ dubitat ꝓbabilr vtrũ sit veniale vl mõtale. Jõ si nõ penitz sicut se mortali: diserimini se exponit.⁊ iõ dz ꝓfiteri illõ nõ qui dẽ asserendo ipm esse mortale. q2 vt dicit Aug⁹.15°.se trini. nõ tm̃ ẽ mẽdaciũ dicere falsũ:ꝫ etiã asserere dubiũ.ꝫ dz ꝓfiteri illõ sicut iacz in ꝓscia ⁊ iudicio sacerdotl relinquat vtꝝ sit veniale vel mortale. sicut.n. dubitat:ita dubitãdo ꝓfiteri dz. Debet tm̃ ꝓteri ⁊ pniam̃ sustinẽ: ac si cẽt mortale. ⁊ tunc mẽs assecurat̃:⁊ nullo mõ vitati pñ dicat̃.ꝟ Boñ.vbi supꝛ. Sz obijcit̃.quia glo.sup illud Jacl.5° Cõfitemini alterutꝝ peccata vra.7ẽ.peccata ingt que ex humana ignorãtia:vel infirmitate veniũt dicit: ⁊ pcipit ꝓfiteri.hi⁹ aũt peccata sunt venialia .g̃ tenet̃ ea cõfiteri. Rndeo q̃ si hoc intelligatur se venialib⁹:tunc sumit̃ ibi pcipere ꝓ docẽ ꝑm illud Luc.5° Preceptor ꝓ totã noctẽ labo.7ẽ.verbũ autẽ beati Jacobi: licet sit ꝓpositũ p modũ impatiuũ.tamẽ pro mortalibus tãtũ tenet̃ impatiue. pro venialibus vo magis exhortatiue.vñ precepti est quo ad mortalia: ⁊ consiliũ quo ad venialia.hec tamẽ non procedũt ꝟ Sco. vbi supra.vt patz ex dictis. Objcit̃ etl. illud Augu.Si cepisti fluctuare confitere motũ:ne plangas ruinã.ꝑm hoc ruere vr̃ qui nõ cõfitet̃ venialia. Rº nõ est pceptũ: ꝫ cõsiliũ.vñ dicit hoc nõ q2 nõ possz alit̃: nisi per cõfessionẽ vitare ruinã:ꝫ q2 ꝟ via est sobria ⁊ idonea. Utꝝ aliquis posset licite cõfiteri pctã que nõ fecit. Rº peccata que quis nõ fecit ꝟ rez:fecit tm̃ ꝑm suã estimatõem:põt quis ꝓfiteri.que vo neutro mõ fecit:nõ põt licite ꝓfiteri. ꝑmo mõ facit ꝓtra vitatẽ rei:nõ tamẽ ꝫ vitatẽ ꝓscie z° modo facit ꝫ virũq;.ꝟ Pe.4°.di.zi.q. 3^.ar.z°.q.i.c. Quid se gnãli cõfessione in qua ꝑm morẽ aliquaꝝ ecclias̃ pr̃s byteri ⁊ alij ꝓfitent̃ se cõmisisse oĩa peccata.d. peccauí in oĩbus vitijs in quib⁹ bõ peccare põt. Rndeo talit̃ cõfitẽs loquit̃ in persona ecclie.vel sicut dicit Aug⁹ in vno peccato pñt multa peccata notari. vel q̃ dicit in oĩbus vicijs cõprehẽdit gnã singulorũ: ⁊ non singula genes̃.q.d. locutione. cogitatione.opatiõe.omissione.ꝟ ho.Et quasi eadẽ dicit Hosti.⁊ addit.vitupandi tm̃ sunt pr̃bi qui addũt se pollutõe credẽtes ꝟ sufficẽ sibi.p ꝓfessiõe: quod nõ est vez:quia ad hĩ⁹ mortalia requirit̃ ꝓfessio spãlis ⁊ sacr̃alis. Utꝝ liceat in confessione alieã peccata referre. Rndeo aliena peccata aut non ptinẽt ad peccati ꝓpij accusatõem.sed magis ad accusatiõem eius qui cõfitetur ex quadã associatõe aliorꝝ. q2 solaciũ est miseris br̃e socios penarꝝ.sicut qñz alig sim plices ꝓfitẽdo oẽs vicinos suos accusant. dicẽdo.oẽs sum⁹ latrones vsurarij piurij. ⁊ similia.Et hoc modo peccata aliena ĩ cõfessione referre non lz. ⁊ a confessore talis confitens corripi dz.Aut sunt peccati nr̃is coniuncta:ita q̃ sine eis non põt bene explicari culpa ꝓpria. ⁊ tunc licet ea in ꝓfessione dicere eo modo quo sine ipsis non

potest culpa ꝓpria explicari. vñ sufficit alñ dicere in gñali. vt si mulier sit ab eo cognita q̄ absit: sufficit dicere se esse cognitā ab aliquo magno plato. Si a persona religiosa: a religiosa. quia satis apparz genus culpe. Si vo accēderit ad psonaz ispāle: increpari debet. Similit nec confessor debz inquirere de psona curiose. Si tamē suspicetur q̄ sit psona cui pōt pdesse: z conueniēs: z vtile sit ipam scire: pōt ex cōfessionis foro de illa ingrē. Nā talia sē sepe occasio frāgendi sigillū cōfessionis: vbi est maximū piculū. vt .j. patebit. Si vo petñ explicari non possit sine psona. vt si mulier sit inordinate a viro suo cognita: tūc si de viro dicat: non peccat: q2 nō pōt aliter ꝓfiteri ꝓpriā culpā. ℔ Boñ. 4°. di. ziª. p. zª. q. i. ar. 3°. c. In hoc tamē mēbro vltio subdistinguit Pe. 4° di. ziª. q. 3ª. ar. 2° q. zª. c. scz q̄ aut imminet piculū illi psone p hoc q̄ manifestat: z tunc nō dz manifestari: ℈ sufficit sine hiꝰ circunstantia petñ dicē. aut non. z tunc dz manifestari. ℔ Pe. ibidē. Sic ḡ generaliter est verū q̄ peccata aliena nō sūt dicenda in ꝓfessione: nisi inquātū sūt ꝓpria. psal'. Dixi cōfitebor aduersuz me iniusti. meā dño. glo. petā mea: non aliena. nec cōfessores de illis inquirere debēt. vt illi qui ramunculos i ꝓfessione ingrūt: z de alijs malū audiunt: z sustinēt: vix aut nunq̄s a detractione excusari pñt: z aiabus mederi nesciunt: duz patiunt' venientes ad medicinā: alios accusando sibi infligē graue vulnus. ℔ Boñ. vbi supꝛ. Roð. tñ dicit q̄ si cōfitens psonā exp̄mat cū qua peccauit bona intētōe pniario qui pōt z vult pdesse: z non obesse: nō vt pdat ipm peccatorē: sed vt pniarius oret p eo: vel secrete laboret ad correctōem eius: nō peccat: ℈ potiꝰ meretur. ar. ad hoc vf. zzª. q. 5ª. hoc videtur. Silr si pniarius ingrat de illa psona bona fide. s. vt oret p ea: aut eā corrigat i occulto: credit q̄ nō peccet: dū tñ ꝓfitētē nullo mō cogat ad nominādū eā: aut eius exp̄ssionē extorqueat ab inuito. ℔ Roð. Scōz vo Ric. 4° di. ziª. q. 5ª. ar. z°. o. penitens celare tenet' personā cū qua peccauit. nisi i tribus casib°. Omnis è quādo hoc è necessarium ad exp̄mēdū ꝓpriū petñ. tūc. n. tenet' eā exp̄mē ꝓfessori eo modo quo dcm̄ è supra. Alius est quādo è vtile ad correctionē vel pservatōem illius a recidiuo. tūc. n. ꝓfitens bñ facit si dicit extra cōfessionem alicui psone que possit z velit illi pdesse: z non obesse. ℈ hac de eā non expedit eā i cōfessione nominare. q2 p hoc nō posset ad correctōem illius pcedere. 3° est qñ est vtile ad pseruāduz penitētē a recidiuo. tūc. n. expedit ꝓfitēti exp̄mē ꝓfessori illā personā. pōt. n. ꝓtingē q̄ ꝓfessor p cognitōz illius psone monita dabit: per que a recidiuo melioꝰ pseruari poterit.

Cui è ꝓfitendum. ti. iz°.

Deinde ꝓsiderādū est cui sit confitēduz. Et circa hoc queruntur plura. s. vtrū sit ꝓfitēdū ps byteo soli. Rndeo de ꝓfessione possumus loqui dupliciter. vno° modo est opꝰ vtutis directe repugnās hypocrisi: in quo qs se ipm accusat: ne alius sit q̄s appareat: vel mala sua aperit ad mozbi inuestigādā curatōem. Et hoc modo cōfessio pōt fieri cuilibz qui pōt adiuuare instruēdo: vel orando: de quo hō pōt erubescē z humiliari: z ille exemplo būilitatis meliozari: nō peccatoꝛ cognitione exp̄nari. z sic qs pōt petñ suuz cuilz cōfiteri: sine clico: sine layco. Sicut. n. dicit Ber. sup canti. Uir pfectꝰ est vitatis amatoꝛ. z oēs vellz noscē sua mala: duz tamē non eēt causa mali: ℈ boni. Alio modo cōfessio est opus sacrale ꝓut ordinatur ad reconciliatōem que fit p absolutionē z ligatōem. z q2 ℔ ptās collata est solis pbzis: vt habitū est supꝛ ti. 4° hꝰ li. z bēbit' .j. ti. 37°, ideo hec cōfessio nulli nisi ps bytero est faciēda. ℔ Boñ. 4° di. i7ª. p. 3ª. q. iª. ar. i. c. Utꝛ in casu necessitatꝭ. quo presbyter deesz sit necessariuz layco confiteri. Rndeo Tho. 4°. di. i7ª. q. 3ª. ar. 3°. q. z. .c. videt' dicere q̄ sic. ℈ tenendū è q̄ non. q2 cōfiteri ps bytero: non aūt layco est precepтuz. vt patet ex pdictis. imo aliquādo eēt valde periculosū z stultū: q2 tali layco pōt aliquis cōfiteri qui cōfessionē reuelaret. ex quo forsā magnū malū eueniret. vñ in tali casu est ita iudicāduz: sicut qñ non bēt copia cōfessoꝛis. Est tamē licitū z si assit layeus idoneus ꝓgruuz. Et hoc modo intelligit magister sniaꝛ li. 4° di. i7ª. c. 5°. d. Si deficerent presbyter ꝓmo est facienda confessio. Sic etiā debēt intelligi auctoritates: z iura que ℔ dicunt. vt de pe. di. i. quē peniteт. z di. 3ª. qui vult. Et hꝰ opi. est Ric. 4°. di. i7ª. q. zª. ar. i. c. 3m. Sco. 4°. di. i7ª. .q. vnica. ar. 3°. z ℙe. 4°. di. i7ª. q. zª. ar. 3. .q. iª. o. Ad quid valet confessio layco

facta. Rndeo baptismus bēt efficaciaz ex sanctificatiōe māe. 7 iō a quocūq; cōfera tur alicui: ille recipit sacm. Sed vis pnie sacralis consistit in sanctificatōe ministri. 7 ideo qui layco cōfitet: lz impleat ex par te sua qō est ꝛ cōfessione sacrali. sacramē tale tamē absolutōez nō cōsequit. 7 iō ali quid valet ei ad diminutōem pne: que fit per cōfessionis meritū 7 pnā: ß nō cōsegt diminutōem illā pne que fit ex vi clauiū. 7 iō sic confessus magis punit post istam vitā q̄s ꝓfessus sacerdoti. hec Tho. 4°. di. .i7ª.q.3ª.ar.3°.q.2ª.c.3m. vnde ꝛ pr. di. 6ª Qui g̃ vult cōfiteri. dicit q̄ tāta est vis cō fessionis: vt si ꝛsit pſ byt cōfiteat homo p ximo: 7 si ille potestatē absoluēdi non bēat sit tamē dign⁹ mīsericordia ex ꝛsiderio sa cerdotis: qui socio cōfitet suā turpitudinē 7 ita est misericordia ꝛi vbiq; : que 7 no uit isti parē: 7 si non tam cito q̄s si absolue ret a sacerdote. hoc est argm q̄ layeus nō pōt absoluē in necessitate: qō etiā est verū ꝑm Jnno. vnde male ꝛsit Ber. ex ꝛ offi. ꝛdi. pastoralis. d. q̄ layeus absoluere pōt in necessitate. 7 hoc non tm̄ a pctis: ß etiaz ab excōicatione.

Cui pſ bytero est confitendum. ti. 14⁹.

POstea cōsiderādū est cui pſ byte ro sit ꝓfitenduz. Et circa hoc q̄ rūtur pl'a. s. vtr̄ pr̄es byter par rochialis posset audire cōfessio nez: nisi pr̄i⁹ data sit sibi potestas ab epo l' a papa. Rndz Ray. q̄ non. ß dō q̄ sic. qz talis recepit potestatē clauiū quādo ordia bat. Jurisdictōem vo recipit quando ab eo qui pest prochie pſbr instituitur: q̄ duo requrunt: 7 sufficiunt ad ligādū 7 soluen duz. Preterea coipo q̄ alicui cōmittit cura alicui⁹ prochie bēt ptātē ligādi 7 soluēdi a iure. ꝛ pr. di. i. multiplex. 7. c. vbuz. 7 ideo nō indiget alia licētia spāli .s. epi vel papę. 7 hui⁹ snie est Hof. 7 Host. Utr̄ necesse sit cōfiteri pr̄io pſ byt̄o. Rndeo vt dictuz est supr̄. cōfessio nō sacralis sine licentia 7 mandato alicui⁹ fieri pōt cuilz ad libituz: dū tm̄ sit fidelis: 7 non sit excōicat⁹ vel p̄ci sus. Cōfessio vo sacralis non pōt fieri nisi pres byt̄o: qui potest absoluere. talis autē est pſ byter pr̄ius. ex ꝛ pen. 7 re. ois. 7 ꝛ pr. di. 6ª. placuit. al's dz itez cōfiteri. Ad effectū. n. aliquem requirūt duo. s. potētia actiua in agente: 7 mā ꝛbita in recipiēte. Hinc est q̄ ad ligādū 7 soluendū requirit potestas clauiū: que dat in ordinatione 7 matia ꝛbita. i. subdit⁹: q̄ bī ex iurisdictōe vñ opz confiteri pr̄io sacerdoti. Propr⁹ vo sacerdos est triplex: vel ex iurisdictiōe ordinaria: vt sacerdos prochialis. epūs. vel papa. vel ex iurisdictōe ꝛlegata: vt ille cui cōmittit ptās audiendi ab aliquo istorum triū. vel a legato domini papę. vel a iurisdictōe a iure cōcessa: sine pmissa. sic dicū tur pr̄ij sacerdotes illi: quos epi: vel abba tes exempti in suos eligunt ꝓfessores. Et illi qui subditos alienos audiūt in casib⁹ a iure cōcessis: quos casus require. j. vsus finē buius ti. ꝑmo mō dī pr̄ius pres byter 2° magis pr̄ie. 3° minus pr̄ie. Sumēdo igit pr̄ū pſ byterū p pres bytero iurisdi ctōem habēte aliquo triū dictoꝝ modoꝝ: non est ꝓfessio facienda nisi pr̄io sacerdo ti ad hoc vt homo non trāsgrediat ꝓcce pti: 7 consequat confessionis effectū. Su mīdo vo pr̄iū sacerdotē ꝑmo° lz sit ei fr̄gla rit faciēda ꝓfessio. Jn multis tamē casib⁹ non opz. vt ostēsū est p ꝛcre. ß Ric. 4°. di. .i7ª.q.3ª.ar.i.c. Pōt etī archiepūs duz visi tat puinciā suaz subditos sui suffraganei ad cōfessionē audire. absolnē 7 eis pnias salutares iniungē. li. 6° ꝛ censib⁹ ꝓpetuo. 7 est p tpe illo pres byter pr̄ius ꝟz ꝑmum modū. Ad ß vo nunc iure nouo est exꝓres sum q̄ frēs minores 7 p̄dicatores audire pūt cōfessiones. illi .s. frēs qui sunt ad hoc electi: 7 epo pūtati li. 7°. ti. ꝛ sepul. sup ca thedrā. Quid si sciat ꝓcator suū pſ by tex̄ hereticū esse: aut sollicitatorē ad malū aut fragilē 7 pnuz ad pcatū: qō quis cō fitetur. vel revelare ꝓfessionē ꝓbabilr exi stimatur. vl' si pctūꝫ cuz cōmissū sit ꝛ q̄ quis cōfiteri dz. Rndeo in hi⁹ casib⁹ a par rochiali: vel eius supiori petēda est licētia alteri confitēdi: que si neget sufficit petita: licet non obtēta. qz in tli casu non tenetur pr̄io sacerdoti ꝓfiteri. ꝛ pr. di. 6ª. placuit. etiā si non bēt aliuz cui confiteat': intellit in hoc casu ꝑm aliquos nō br̄e copiā pres byteri: nec in hoc trāsgredi preceptuz ec clie. qz precepta iuris positiui nō extēdūt vltra intētōez precipientis: qne ē finis pre cepti. Hec aūt est charitas ꝟz apl'm: nec ali qua iniuria fit in hoc sacerdoti: qz priuile gium amittē meret qui cōcessa sibi abu titur potestate. 7 huius snie est Tho. 4° di. .i7ª.q.3ª.ar.3°.q.4ª.c 5m. 7 Pe. 4° di. i7ª. .q.2ª.ar.3°.q.2.c.2m. 7.3m. 7 similr Jnno.

7 hosti. super illud. c. omnis. Utrum pre sbyter parrochialis debeat faciliter dare licentiam suis subditis alteri confitendi. Rndeo quia multi sūt adeo infirmi q̄ potius sine confessione decederent q̄s cōfiterentur tali ꝑsbytero. vnde illi qui sunt nimis solliciti vt conscientias subditorum sciāt multis laqueū dānationis iniciūt: 7 per cōsequens sibiipsis. ℔ Tho. 4. di. 17. q. 2. ar. 3. q. 5. c. 6m. Host. etiā consulit q̄ si parochianus aliquā latētez cām non confitendi ꝓprio sacerdoti habeat licentiā et nulla tenus deneget: ℔ concedat. ℔ si forte cōtenni visibiliter se ꝑsumat: negare potest. de cōscientia tamē caueat. hec hosti. Sz nū quid dicenti se habere licentiaz a suo parrochiali confitendi alteri: credenduz est sine litteris. Rndeo q̄ sic. licez. n. in iudicio cōtentioso nulli sit credēduz sine ꝓbatione ar. extra de foro cōpe. significasti. In penitentiali tamen credēdū est cuilibz si dicat se licentiam habere a suo iudice ꝑm hosti. 7 Jo. Sed Rob. dicit q̄ non tenetur ei credere q̄ sit superiori confessus: 7 ab eo absolutus: nisi hoc ei constet ꝑ litteras superioris: vel alio modo legitimo: quod potest intelligi verū esse de peccatis manifestis: vl̄ quādo habet ꝓbabiliter suspectum subditum suuz Utruz sacerdos parrochialis possit audire subditum suuz extra territoriuz parrochie sue. q̄ non. arguitur. ff. de iu. om. in. l. fi. sed illud hz locum in his: que sunt contentiose iurisdictōis. Porro cuz penitentia sit de iurisdictione voluntaria: quilibet ꝑsbyter curatus pōt vbiq̄ subditum ꝓprium expedire. ff. de offi. proconsul. l. z. Et .j. de loco nihil expīmit concilū generale. ℔ hosti. Utrū presbyteri seculares: vel et regulares: sine monachi quibus nulla cura cōmissa est ab epo vel alio superiori: audire possint subditos parrochialis ꝑsbyti de licentia eius. Rndeo Ber. videt dicere q̄ non. extra de pe. 7 re. omnis. in pnci. glo. magne super illud. Alieno sacerdoti. ℔ tenenduz est q̄ sic. cuz enim quilibz ꝑsbyt recipiat potestatē soluēdi 7 ligandi in ordinatione: si materiaz. i. subditum habeat: soluere potest 7 ligare. vt dictum est supra. talis autē habz materiā: erquo de licentia ꝓprij iudicis aliquē audit. Nec requiritur in hoc licentia epi: sed tantum ꝑsbyteri parrochialis ipius cōfitentis: vt patz in. c. omnis. nisi in casibus ad epm spāliter pertinē tibus. 7 hoc opi. est hosti. Sed predictis obuiare videntur Gof. 7 Ray. dicētes q̄ religiosi vel reclusi non habent potestatez soluendi vel ligandi: nec baptizandi: pdicandi: nec alia que ad curaz animaꝝ pertinent faciendi: nisi fuerint electi a populo l'ab epo: 7 cuz assēsu sui superioꝛ instituti .16. q. i. alia. 7. c. pruēit. Sed dicēduz ꝑm hosti. q̄ illa iura: 7 similia intelligi debent de religiosis qui volunt sibi vsurpare parrochias sine licentia superioris sui: 7 sine auctoritate epi: vt etiam bene innuitur in eisdem verbis. vel quando volūt aliquez audire sine licētia iudicis eius: vel etiā sīn licētia superioris sui: nulla alia necessitate instante. vt innuit. 16. q. i. placuit. Utꝝ in articulo necessitatis teneat quis confiteri heretico. scismatico. vel cōsimili: si catholicus non possit haberi. Rndeo q̄ nō. qz nullus habz claues eccīe: nisi sit catholic⁹ de pe. di. i. verbum dei. 7. c. qnē penitet. Sunt etiā tales excōicati excōicatione maioꝛi: q̄ absolucre non possunt. 24. q. i. audiuim⁹. Quinimo ꝙsulerez q̄ nullo modo cōfiteretur eis de petis: ℔ de peccatis dolēt. 7 qz tātuz distulit confessionē: 7 cōfiteat in cor de bene deo. 7 sufficit ei. tles. n. ponerēt ipz de facili in aliquo erroꝛe vel desperatōe. sicut pbet Judā dicētes cum ꝙfiteretur eis petīn suū. Math. 27. Quid ad nos tu videris. de pe. di. 6. c. i. A talibus vel etiā notoꝛijs peccatoꝛibus nullus sacrm est recipiendus preter baptismū. 32. di. §. veruz. 7 .i. q. i. sacra. Similiter credo q̄ etiaz in articulo necessitatis nullus debz confiteri excōicato excōicatione maioꝛi. quia talis absolucre non potest. vt dictū est. Cum predictis ꝙueniunt hosti. Ray. 7 alij Quid si quis est fornicatus vel aliqd tale fecē occulte in prochia aliena pp qō sit excōicat⁹ a ꝑlato illius loci. numquid debz de illo peccato ꝙfiteri ꝓprio sacerdoti. vel illi in cui⁹ parrochia fecit illud. Rndeo q̄ ꝓprio. Si autē sit excōicatus ꝓpter illud peccatuz. sicut consueuit fieri in furtis. rapinis. 7 bi⁹ quoꝛuz ignoꝛātur actoꝛes: mittendus est talis ad excōicantez absoluendus ab excōmunicatione bi⁹. quia non potest absolui p ꝓprium sacerdotē. Et illud quod dicit ius q̄ ratione delicti sortitur quis foꝛum: intelligendum ē quo ad pertinētia ad foꝝ contentioſuz. qz potest ibi de crimine cōmisso publice conueniri. iudicari. 7 puniri. Sec⁹

est ꝛ occulto fm Rob. Scom tamen aliquos illud intelligitur non tantum ꝛ foro contentioso:sed etiã ꝛ penitẽtiali. Quid ꝛ peregrinis ⁊ romipetis. Rndeo si acceperunt peraz ⁊ baculum a sacerdotibus ꝑ ꝓuis:vel ab alijs cum licentia ꝓpiozuz:vl iter iam arripuerunt:eoipso presumenduz est esse datam eis licentiam alij ꝑ byterocõfitendi ꝛ bis que cõmiserunt in via: vl etiam que per oblionem confiteri omiserunt.aut etiam scienter: dum tamẽ ꝛ illis confiteri ꝓponant postꝯ redierint ꝓpio sacerdoti. Tales etiam intelligo habere licẽtiam recipiendi eucharistiam in pasca.hec Rob.⁊ conuenit cuz eo Inno.super.c.omnis. Et addit ibidem ꝙ si sine licentia ꝓbyteri ꝓpij peregrinantur:absolui nõ possint a ꝓbyteris alijs nisi in necessitate.⁊ idem est ꝛ negociatoribus ⁊ alijs viatoribus.Unde tutius est in biꝰ semper petere licentiam.⁊ idem dicit Hosti.ibidẽ. Quid si tale est peccatuz cuius absolutionem sibi epꝰ dyocesanus retinuit: nunquid poterit ꝛ illo in via: vel ante iter arreptum commisso absolui dum est in peregrinatiõe a simplici sacerdote. Rndeo credo ꝙ sic.maxime si insteterit tempus generalis confessionis in pasca. ꝛbz tamẽ ei iniungi a penitentiario ꝙ cum habebit copiam episcopi sui iterum confiteatur ei peccatuz illud: ⁊ ab eo penitentiaz recipiat ꝛ illo.Ꝟ Rob.

Nunquid vnus ꝑ byter audire potest ⁊ alius potest absoluere penitentem. Rndeo ꝙ non. quia sacramentuz penitẽtie nõ est diuidendum:sicut dicitur ꝛ episcopo: qui manuz in ordinatione ponebat: ⁊ aliꝰ ꝑbz vba pferebat.zz. di.quozũdã Utꝝ confessi non sacerdoti: quez parrochialis sacerdos loco sui posuit:credens eum esse sacerdotez teneãtur illa eadem peccata iteruz confiteri postꝯ consteterit eis illuz cui confessi fuerunt non esse sacerdotem. Rndeo ꝙ tales tenentur illa eadez peccata: si illozũ sunt memozes iteruz confiteri sacerdoti:qz ꝟz rei vitatez ꝛ illis non sunt rite confessi: nec sacramẽtuz penitentie susceperunt:nec tamen indicandi sunt peccasse tã ꝯ transgressozes statuti ꝛ confitendo :qz ignozantia eos inuincibilis:seu ꝓbabilis excusauit. Et dico ꝙ illa confessio fuit eis meritozia. non tamẽ tam vtilis eis ceteris paribus:sicut si confessi fuissent sacerdoti. quia non sacerdos non potest conferre penitenti illud beneficiuz: quod sacerdos ex vi clauiuz admĩstrat.hec Ric.4.di.17ª.q.3ª.ar.3ᵘ. Utrum sacerdos parrochialis teneatur audire confessiones parrochianozuz suozũ quocienscunq; voluerint in eodẽ anno. Rndeo ꝙ hec.q.potest intelligi.aut ꝛ tentione necessitatis: aut ꝓgruitatis. ꝓmo modo non credo ꝙ ordinarie teneatur audire confessiones parrochianozuz suozuz: nisi quando illi tenentur ꝛ necessitate confiteri: quod est saltem semel in anno.⁊ quando sunt in infirmitate graui ꝓstituti:vel iminet eis aliquod periculũ mortis.Si tamen pluries voluerint confiteri:⁊ sacerdos curatꝰ noluerit eos audire: tunc libere possunt subditi aliuz sacerdotem adire:⁊ eidem cõfiteri.⁊ ille potest eos absoluere: nisi ꝓius cozum sacerdos eos quos audire noluerit ad aliquẽ ꝛtermiatum sacerdotez miserit: qz si non vult eos audire:nec ad aliquez sacerdotẽ ꝛterminatum mittere: eos implicite licentiat: vt illa vice confiteantur cuicunq; sacerdoti voluerint. Loquendo autez ꝛ tentione cõgruitatis: tunc dico ꝙ sacerdos tenet eos audire quotienscunq; voluerint confiteri. quia tali tentione tenet laborare ꝑ ꝓfectu animarũ suozuz parrochianozuz quã tũcunq; ⁊ quotienscunq; potuerit. Ꝟ Ric. 4ª.di.18ª.q.2ª.ar.3ᵘ.c. Nota tamẽ ꝙ ⁊si ꝑ byter ꝓchialis ad audiẽduz confessiones parrochianozũ non obligetur explicite per statutuz ecclesie:nisi semel in anno. tamen per illud statutũ obligat implicite: ⁊ etiam iure nature ⁊ diuino ad audiendum eos quotienscunq; tenet ꝛ necessitate confiteri:etiaz si multotiens occurrunt i eodem anno casus in quibus tenent confiteri ꝛ necessitate.Ꝟ Ric. vbi supra.c.1ᵐ. ad oppᵐ. Utruz possit aliquis confiteri alij ꝯ ꝓpio sacerdoti:etiam per ꝓuilegio vel mandato superiozis. Rndeo aliqui dixerunt ꝙ non: ⁊ huius sentẽtie fuit Ber. vt patz extra ꝛ pe.⁊ re.omnis. in glo. sup illud. alieno sacerdoti. vbi ipse dicit ꝙ nõ sufficit ꝓuilegiuz sine licentia ꝓpij ꝑ byteri: ꝓpiuz ꝑ byteruz intelligens ꝑ byterum parrochialez. Sed firmiter est contrariuz tenenduz.scz ꝙ sufficit ꝓuilegium sine licẽtia ꝓpij ꝑ byteri.⁊ hoc ꝓbatur sic.Dupliciter põt impediri aliquis sacerdos ne audiat confessionẽ alicuius. Uno mõ ꝓpter ꝛfectum iurisdictionis. Ulio modo ꝓpter

impedimētū exercentōis ordinis. vt excōicati vel degradati: & hi⁹. quicq; aūt hz iurisdictionē ordinariā cōmittē pōt ea que sūt iurisdictōis. alij habēti ordinē ꝓueniētē ad illō officiū exequendū. ex te ꝓfe. eccl'. vl' alta. aq. & iō si qs impediat p iurisdictōis effectū: ne ꝓfessionē alteri⁹ audire possit: pōt sibi p quē cūq; iurisdictōez hītē imediatā in illū: sui hēat ordinē: sine nō ꝓmitti q ꝓfessionē audiat: & absoluat: sine p ipm sacerdotē: sine p epm: sine p papā. Si āt pp impedimētū exercentōis ordinis audire nō possit: pōt ꝓcedi sibi q audiat ꝓfessionē p eū: qui impedimētū remouē pōt. g. te. p. quod pōt inferior pōt superior. ſ prochialis sacerdos pōt dare licētiā subdito suo alteri ꝓfitēdi. g & ſ multomagis pōt eius superior. ſ. papa & eps. p. ptātē quā hz sacerdos in pplo: hz ab epo: ſ ex illa ptāte pōt ꝓfessionē audire. g & ea de rōe alius cui eps ſ ꝓcedit. p. ꝓuilegia sic sūt interptāda: vt aliqd valeāt: nō vt peāt ſ si prochialis ꝓbibē possz tres talib⁹ ꝓfiteri: vel si nō licēt eis cōfiteri: nisi te licentia ꝑtior sacerdotū pirēt ꝓuilegia. g ſ nō e dō. Insup q predictis oīb⁹ ꝑponderat domin⁹ papa Clemēs qrt⁹ in qdā ꝓuilegio fratribus minoribus ab eodē ꝓcesso bāc sentētiā approbās: & ōrīā tāq; temerariaz & erroneā ꝓfutās declarat. q ꝑdicti fres si tur eis licētia: ꝓmittat vl' ꝓcedat a legato sedis aplice. ordinarijs loco⁹: vel etī. a papa: subiectos cisdē sibi confiteri volentes: pñt audire. absolue. & pnias eis iniūgere salutares: irregsito ꝑtior ꝑsbytero⁹ assē su. Sz obijcit ō ꝑdicta multiplr. ꝓmo sic. nō pōt aliqō ꝓuilegiū idulgeri i alteri⁹ piudiciū: ſ hoc e i ꝓiudiciū alteri⁹ sacerdotis. si alius subditi sui audiat ꝓfessionē. g ſ nō pōt p ꝓuilegiū siue licētiā: siue mādatū superioris obtineri. Rndeo ꝓiudiciū nō fit alicui: nisi ei ſtrahat qō e i fauorē iurisdictionis eis indultū. ibi⁹ aūt ptās non e cōmissa alicui hōi in fauorē suū: ſ ad dei honorē: & ppli vtilitatē. & iō si superiorib⁹ ꝑlat. exercere videat ad ſ duo ꝓmouenda. q aljs ea que sunt iurisdictionis ꝓmittant: & nullo ꝓiudicat inferiorib⁹ ꝑlatis: nisi querentibus que sua sunt: nō que Ihu xpi. & qui gregi presunt: non vt pascant: ſ vt pascantur ab eo. hec Tho. 4°. di. 17ª. q. 3. ar. 3°. q. 5ª. c. iiii. 2° obijcit sic. Illud per qō impedit diuinū mandatuz nō pōt p ꝓuilegiū alicui⁹ hois cōcedi. sed puer. 37° mandat deus rectoribus ecclīarū vt diligenter vultuz pecoris sui agnoscant: quod impeditur si ali⁹ qs ipe eius ꝓfessionez audiat. g & te. Unde dicit glo. sup illo vbo. ꝓuer. 27°. Diligēter cognosce vultum pecoris tui. pastori ecclie dicit. Diligētē curam adhibe bis quib⁹ te esse contigerit: animos act⁹ qs singulorū cōsiderans diligenter: vt si quid vicij reperis statiz emēdare memēto q vultus iste nihil aliud e nisi cōsciētia ſbditi: quā sacerdos non poterit cognoscere: alius eum audiat. Rndeo q ipse absoluitur ab illo mādato duz alius supplet vicē eius. & hoc quando superior prelatus: vl' habens licentiā ab ipso tali ꝑlato audit. & iō ipse non tenet audire: nec alius confiteri. Uel dō q duplex est vultus subditoꝝ. scz exterior qui consistit in cōuersatione manifesta. hunc tenetur prelatus diligenter agnoscere. & si errat: corrigere. quia ecclia tantuz indicat de manifestis. secretorū aūt cognitor & iudex est deus. vt dicit Gregoꝛ di. 32ª. Erubescant. Vultus interior e ꝓscientia: hāc nō tenet: nec pōt agnosce. 3° obijcit sic. Qui audit alicui⁹ confessionem est ꝑtius iudex eius: al's non possz eum ligare nec soluere. sed vnius hominis non possunt esse plures sacerdotes: vel iudices q; tunc teneret pluribus obedire: quod est impossibile si precipierent ꝓtraria vel impossibilia. g & te. Rndeo inconueniēs esset si essent duo quorū vterq; eque sup eandem plebez constituceretur. ſ si sunt duo sup eā dem plebē imediate: sicut ꝑsbyter parrochialis. & eps. & papa: quilz corum pōt ea que sunt iurisdictōis ad ipm pertinentia alteri ꝓmittē. Sz si superior cōmittat duob⁹ quorum vnus ꝓncipalior altero super eandem plebez cōstituceretur: non est inconueniens. Et hz boc qui ꝓncipalior est duplr pōt ꝓmittē. Aut ita q cū vice sui ꝓstituat. & tunc talis est ꝓncipalior qs ꝑlat⁹ inferior sicut pniarius pape qs eps. & pniarius epi qs parrochialis sacerdos. & magl. tenetur eis cōfitēs obedire. Alio mō euz in coadiutorē illius ꝑsbri ꝓstituat. & quia coadiutor ad eum ordinatur: cui adiutor datur. ideo coadiutor est min⁹ ꝓncipalis. & ideo penitens non tantum tenetur ei obedire: quantuz ꝑtior sacerdoti. hec Tho. 4. di. 17ª. q. 3ª. ar. 3°. q. 5ª. c. 2m. & 3m. Quarto obijcitur sic. Iniuriam facit sacramento qui sacramentum iterat super eandem materiam. vel ad m'nus mutiliter facit: Sed qui confessus est alteri sacerdoti:

tenet ite cõfiteri ꝑrio sacerdoti: si ꝑtat quia non est absolutus ab obediẽtia qua tenet ei.g.nẽ. Rndeo nullus tenet cõfiteri ꝑtã que non bz. Et iõ si quis pniario epi:l'alij ab epo ꝓmissionẽ hñti:ꝓfessus fuerit:cuz sint sibi ꝑtã dimissa:7 quo ad ꝛnz:7 quo ad eccliã:nõ tenet cõfiteri ꝑrio sacerdoti ꝯtũcunqꝫ ꝑtat:ꝙ ꝑter statutuz eccliꝛ ꝛfessione faciẽda ꝑrio sacerdoti semel in ãno:eodẽ modo dz se bẽre: sicut habẽs tãtũ venialia. Talis.n.dz tm̃ venialia cõfiteri:vt dicũt quidã: 7 ꝓfiteri se a ꝑtõ mortali ũnumẽ: 7 sacerdos ei in foro cõscie credẽ dz 7 tenet. Si tamẽ ite confiteri teneret.non frustra ꝓmo cõfessus fuisset:qz ꝯto quis plibus sacerdotibus ꝓfitet:tanto plus ei ꝛ pena remittit. tum erubescentia cõfessionis que in pnã satisfactoriã cõputat: tuz ex vi clauiũ ꝝm aliquos.vñ totiẽs põt cõfiteri q ab oi pena liberatur. Nec reiteratio facit iniuriã sacro: nisi illi in quo sãctificatio adhibet ꝑ caracteris impressionem: vel per materie consecrationem: quozum neutꝫ est in pnia. vnde bonũ est q qui audit cõfessionẽ auctozitate epi inducat cõfitẽtẽ: vt confiteat ꝑrio sacerdoti:qnod si noluerit:nihilominus cuz absoluẽ dz.ℏ Tho. vbi supꝝ.c.4m

5o obijcit sic. Aut sacerdos ꝑrius ꝓbibere põt ne confiteat alteri ꝯs sibi.aut nõ. Si.põt.g in tali casu nõ dz ꝓfiteri nõ habentibus ꝓnilegiũ ꝓfessiones audiẽdi. Si non.g videt exemptus a ꝑrio sacerdote Rndeo cuz nõ bẽat imperiũ par in parẽ: aut minoz in maiorẽ: ꝓhibere nõ põt:nec in hoc subditi obedire tenẽtur.hec Pe.4o di.17a.q.2a.ar.3o.q.3a.c.5m. 6o obijcit. Aut ꝛbz ite confiteri suo ꝓsbzo. aut nõ Si sic.g nõ fuit sufficiẽter absolut9.Si nõ g sacerdos tenet ei tradere eucharistiaz: cui9 nescit conscia. Rndeo sicut iam dictũ est:non tenet confiteri ꝑtã:que nõ habet.qui aũt est absolutus a pniario epi:vl' papꝛ:iaz nõ habz ista ꝑtã.ideo nõ tenet ea cõfiteri.tenet tamẽ si ꝓsbyt exigat ꝑtã si qua bẽt que nõ sit cõfessus ei confiteri ꝑter statutũ ecclie:vel saltẽ se pñtare coraz eo:7 dicere se fuisse cõfessũ:7 ipe ꝛbz ei credere:7 eucharistiã dare.sufficit.n. sic eius cõsciaz scire:cũ aliã certitudinẽ ꝛ peccatis eius nõ possit bẽre. Si tamẽ ꝓsbyter aliqua ꝓbabilia signa haberz q iste verũ nõ dicẽt:non tenetur sibi eucharistiã dare nisi fidem ei sufficiẽt faceret q alicui potẽ ti cuz absoluere confessus essz. ℏ Ric.4o. di.17a.q.3a.ar.2c.3m. 7o obijcit sic. Jn no.3o in cõcilio gnãli dicit9 sic. Omnis vtriusq; sexus fidelis exquo ad annos discretionis puenerit: omnia ꝑccata sua sol9 cõfiteat ꝑrio sacerdoti.7 in eadẽ ꝛere.dicit Si qs ex causa voluerit ꝓfiteri alij: ꝑrius licentiã ꝑtat:7 obtineat a ꝑrio sacerdote Si g sacerdos ꝑrius nõ dat licẽtiã: videtur q nullo mõ possit cõfiteri alteri. Unde Ber.glosãs illud vbum ꝑrio sacerdoti. dicit sic. Sed ecce fratres minozes 7 ꝑdicatozes:7 alij religiosi nõ habẽtes populũ hñt ꝓnilegiũ: vt alios pzochianos possint recipere ad pniam. nunquid sufficit ꝓnilegiũ ad hoc: vt alienos pzochianos possint recipere sine licẽtia ꝑrij sacerdotis. Dicas q nõ sufficit ꝓnilegiũ sine licẽtia sui sacerdotis.ꝓnilegiũ.n. non eqparat eos illis q a populo vel ab epo sunt electi. vel illis q ab epo vel alꝫ a pplo ꝓficiunt. Et dat eis ꝓnilegiũ solã executõem: 7 ita ad hoc ẽ necessaria licẽtia ꝑrij sacerdotis. Mã lz eque omnes sacerdotes in ozdinarõe recipiant potestatẽ ligandi atq; soluẽdi. Ligata tamẽ est in eis q non pñt caz exequi: nisi data sibi postea auctozitate 7 ptãte ab epo dyocesano:vel a sede aplica. Hoc et intelligas ꝛ sacerdotibus religiosis: ac reclusis: qz nec illi possunt iniungere pnias:nec baptizare:nec ꝓdicare:7 simulta que ptinent ad curã aiarũ:nisi electi fuerint a pplo:vl' epo cuz cõsensu sui ꝓlati.16a.q.1.alia.7.c.peruenit.7.§.ecce i hoc.c. qz posito q alicui data sit ab epo : non põt ꝑter hoc iudicare pzochianos alteri9.9a.q.2a.ꝓ totuz. Rndeo dico q ratio tangit i eadẽ ꝛere.qz ali9 nõ põt absoluere. vnde loquit ꝛ eo qui non habz iurisdictõem aliquã sup penitẽtez:nisi ꝑ cõmissionẽ sacerdotis. hec Boñ.4o. di.17a.p.3a.q.1.ar.2.c.3m. Ad Ber.rñdeo negãdo simplicit glo.suã.sicut negant mlte alie quas fecit.sicut pz ex ꝛ sũ.trini.vbi enumerans articulos fidei dicit. q 2o est baptismus. Similiter dicit aqnam baptismi eẽ sacrm.7 iõ vt dicit timẽdũ ẽ ne afin9 bibat sacrz:qõ ẽ ridiculũ.pz ꝙ q irrõbilit logt:qz dicit q ꝑ ꝓnilegiũ ffres minozes:7 ꝑdicatozes ñ eqparãt his sacerdotib9 q a pplo: vl' ab epis st electi:qz ꝓnilegiũ dic ꝯriũ.possũt iquiẽs ꝓfessiõi fideliũ audit 7 iniungere penitentiam salutarem. Unde notandum sicut in naturalibus ad qnẽlz effectum duo requirunt.s potentia actia i

agẽte:7 materia dispsita ĩ patiẽte. Sic ad effectũ ligandi 7 soluẽdi requirit potestas clauiũz: que datur in ordinatõe 7 maria .i. subditus qui datur in iurisdictiõi. Jurisdictio aũt est duplex. ordinaria 7 delegata Ordinaria est quã hẽt papa. epi. 7 parrochianus. Delegata quã habẽt illi quibus papa: vel legatus vl epi cõmittũt vices suas: vt iudices delegati: 7 pniarij pape l eporum. vnde sicut vere põt absoluere iudex ordinarius: ita 7 ve delegatus auctozitate delegata: qz delegatus vicẽ gerit delegãtis: vt patz extra de offi. iu. dele. sane. z. 7 di. 94ª. .c. i. 7. 95ª. c. vlt. 7 ideo qz ipsi pnilegiati nere gerunt vicẽ illoꝝ quoꝝ auctozitate confessiones audiunt. Jõqꝫ 7 eoꝝ auctozitate absoluere pñt. Et sicut plati supiozes non tenẽt requirere ꝓsensũ inferioꝝ in pdicationib⁹: 7 cõfessionib⁹ audiẽdis: cuz nõ habeat imperiũ par in parẽ: nec multo magl. minoz in minorẽ. ex de elec. innotuit. Jta ñ tenẽt hanc licẽtiã pnilegiati requirẽ ab ipsis sacerdotibus prochialibus. ẽre. 7c.

8º obijcit sic. dicit ex de pnilegijs pastoralis. ꝙ quidaz monachi habebãt pnilegiuz: vt parrochias suas decedẽtib⁹ eaꝝ psonis in ꝓprios vsus ꝙuerterẽt. tñ nõ poterant hoc facere irrequisito: vel incõsulto epo. 7. ff. de ser. pr. pdi. si domus tua. vbi dicit. Si dom⁹ alicuius dñi vicini sui sit obligata in duabus seruitutib⁹. s. ꝙ non altius edificet. 7 ꝙ stillicidia sup tectũ illi⁹ de domo illa non cadãt: si remittit seruit⁹ vna: manet altera. 7 iõ dicit in decre. ꝓprio sacerdoti. s. ꝓsiteat: non alicuo. ß Ber. vnde ipse vult ꝙ pnilegiat⁹ dz hẽre collatõem clauiũ in ordinatõe. executõem eoꝝ in pnilegij dationc. ß executõis materiã. i. subditũ i prochialiũ sacerdotũ licẽtiatõe. Re: p solũ tertũ pz ꝙ hoc non habebãt ex pnilegio: vt ꝓprie auctozitate in possessionẽ illaꝝ ecclieꝝ mitterent. qõ si habuissent ex pnilegio: tunc potuissẽt. vt ibidẽ dicit. Jsti vo habẽt pnilegiũ ad ß. iõ possunt. Ad illud de duabus seruitutibus Rndeo ꝙ ß verũ est: vbi seruitutes nõ sunt cõnexe. vt sũt iste ꝑz Accursiũ ibidẽ in glo. qui glosat illã .l. sic. qz lz domus altioz sit edificata: tamẽ non sequit necessario ꝙ stillicidia ꝓpter ß cadant sup tectũ alterius: qz pñt cãnales deduci. ß vbi seruitutes ꝓnexe sunt: oio vna sublata: tollit 7 altera. vt si cõcedis mihi quotidie ire per agrum tuuz: concedis mihi etiã semitã facere per euz. Sic est in ꝓposito. quia here executõem necessario segt habere materiã executionis. scz subditum. qz aliter friuola esset executio. Et ideo cũ pnilegiato executio datur: dat sibi etiã auctozitas vtriusqꝫ. scz executiõis 7 subditi: vt possit fieri executio: qz cui datur auctoritas absoluẽdi: dat 7 audiẽdi: cuz sint cõnexa inseparabilit. 9º obijcit sic. dec. 7c. .zz. ꝓcepit dom⁹: vt nullus falcẽ suam mittat in alienaz messẽ: cuz ipi facit iniuriaz. ꝙ nec illi debẽt audire subditũ alteri⁹. izª .q. i. §. bis ita. Rndeo ꝙ talis nõ mittit falcez in messẽ alienã: ß ꝓpriã. qz facit hoc auctozitate superioris: cui⁹ vius est illa messis qꝫ inferioris. Nec ꝑ hoc fit inferiori iniuria: qz ius suũ ꝓsequi non ẽ alteri facẽ iniuriã. izª. q. i. bis ita. Memini facit iniuriã qui vtit iure suo. 7 ex de elec. cũ ecclia. qz dicit Anacletus papa p⁹ xpm: duz a Petro incepit sacerdotalis ordo. qz ipi pmo pontificat⁹ in ecclia xpi datus est dicẽte domino ad euz. Tu es Petrus 7 sup hanc pe. 7c. Hic ꝙ ligãdi: soluẽdiqꝫ potestatẽ accepit a dño pmus: dicẽte dño. Tibi dabo claues regni celoꝝ. 7c. pmusqꝫ ad fidẽ populuz virtute ꝓdicationis sue adduxit. ceteri vo apostoli cuz eodẽ pari cõsozio honoreꝫ 7 potestatẽ acceperunt: ipmqꝫ pncipẽ esse suuz voluerũt: qui etiã iubente domio in toto orbe disperſi euãgeliũ ꝓdicauerũt. zi ª. di. Uidẽtes autẽ apostoli messez multã: operarios aũt paucos: roganerũt dñm messis dicẽte domino. Rogate dominuz messis. 7c. vnde non dixit. Rogate dominos: ß dominuz: nec dixit vt mittat operarios in messez alienã: ß suam. ex hoc insinuans ꝙ ipse xps esset verus dom⁹ messis: cuius figurã in terris gerit ꝓprie dominus aplicus: verus dom⁹ messis. scz vniuersalis ecclie. ꝙ quez ipse vocat in messẽ ecclie: ille est ver⁹ messor in agro dominico. ꝙ non mittit falcem suaz in messẽ alterius. Decimo obijcitur sic. de pen. di. 7ª. dicit cõstitutio domini Urbani pape scõi. Placuit vt nulli deinceps sacerdotuz liceat quemlibet commissum alteri ad penitentiaz suscipere sine consensu eius: cui se prius cõmisit: nisi ꝓ ignozãtia illi⁹ cui cõfessus est. Et qui cõtra hec statuta facere presumpserit: grandi sui periculo subiacebit. Rndeo ꝙ loquitur ibi de sacerdotib⁹ non priuilegiatis: qui non possunt absoluere subditum alteri⁹: cuz nihil hẽant iurisdictionis super eũ: nisi i casu ignozãtie.

ii° obȝicit sic. Ber. dicit extra ꝛe auto. ⁊ vsu. pallȳ. ex tuaȝ. in glo. licȝ papa ꝛet pri nilegiū. non tamē vult vt aliquis vtatur i ꝓiudiciū alteri⁹. Et intēdit lex q sic sunt interꝓtanda bñficia ꝓncipis: vt nō incipiant esse iniqua. ⁊ ē optimū argumētū q papa nō intēdit facē ꝓeiudiciū alīj ꝓ suuȝ ꝓuilegiuȝ. ex ꝛe eccl'. reparan. ⁊ edi. ad audientiā. z. qz ordo eccle multū ꝛofunditur cum cuilibȝ: non seruat' ius suū. ii^a. q. i. peruēit. Rndeo q illud intelligit' ꝛe ꝓiudicio multū enormi. vt ibidē dicit Ber. ex ꝛe cōsue. cuȝ olim. nō ꝛe leui: qz alit' omne ꝓuilegiū datur in ꝓiudiciū. nec. n. ꝓuilegia aliquib⁹ ꝛocedunt': nisi ꝓter generalē legē aligd speciale indulgeretur. zȝ^a. q. i. §. his ita. in fi. ⁊ ex ꝛe vbo. signi. abbate. §. hic aūt sēsus. Ex autē papa ꝛet ꝓuilegia in satis magna ꝓiudicia: ꝓbo qz in aliquo ep̄atu habent religiosi grāgias q̄s ipi excolūt forte ualētes. io. millia marcarū. ⁊ tñ papa ꝛedit eis ꝓuilegiū ꝛe nō vandis ꝛecimis: per qō ꝓuilegiū aufert papa illi ep̄atui mille marcas annuatiȝ. Nunquid g̃ non est maius ꝓiudiciū auferre mille marcas q̄s dare ptātez audiendi subditū alteri⁹. ⁊ tamē papa ad vnius ecclie sublenatiōem dat ꝓuilegiū in ꝓiudiciū alterius. Sic est in ꝓposito qz ꝓuilegiū audiēdi confessiones: ⁊ ꝓdicādi: nō datur in ꝓiudiciū clīcoꝝ: ß i vtilitatē ecclesie: cuȝ parrochiani non possūt sufficē ꝓpl'o vel rōe ignorātie: vel negligētie. ⁊ ꝓp̄t malitiā aliquoꝝ sacerdotū datū est hoc ꝓuilegiuȝ: qui cuȝ soli nec sibi sufficiāt: nec alīj ꝑñt sufficere Et ꝓp̄ea irrequisitis eis ꝑñt hoc facere. Et credo hoc ꝓuilegiū in extremis tpibus emanasse. quia iā vificatuȝ est illud Osee. Erit sicut ꝓpulus. sic sacerdos qz multi prochianos suos trahunt pl⁹ ad malū q̄s ad bonū. iz° obȝicit' sic. quia ex hoc ins sacerdotū notabilr lederet'. vñ dicit Ambro. li. ꝛe offi. Deniq; si non pōt alteri subueniri: nisi alter ledat' cōmodius est neutrū iuuari q̄s granari alteꝝ. i4^a. q. 5^a. Rndeo q sacerdotes ex hoc nō ledūtur nec in iure spūali: cuȝ nō teneātur reddere rōem ꝛeo ꝛe bis que subditi coꝝ talibus ꝓuilegiatis confitētur. nec in iure temꝓorali. qz ꝓpter hoc nec ꝛecime coꝝ: nec ꝛe bite oblatōes: vel bi⁹ eis subtrahunt'. ß sup hec oīa estimāt sibi fieri ꝓeiudiciū: nec vt boni gaudēt ꝛe ꝑstito eis adiutorio. sed vt illi qui que sua sunt querūt: non que Ihū xpi: magis volunt pasci a grege q̄s cuȝ pascere. iz° obȝicitur sic. extra ꝛe parroch. ⁊ alienis p. c. nullus. dicitur. q nullus ep̄s alterius parrochianuȝ iudicare ꝓesumat qz etiā ep̄i nisi inuitati fuerint vltra voce sim accedere non ꝛebent ꝓ aliquib⁹ ecclīa sticis negocīs disponendis. 9^a. q. z^a. non inuitati. g̃ ⁊c. Rndeo q tales nō audiunt parrochianuȝ alterius: ß illi⁹ qui ꝛedit eis ꝓuilegiū. i4° obȝicitur sic. dicit' extra ꝛe vsu pallȳ. ex tuaruȝ. q nulli ep̄o vel archiep̄o lȝ vti pallio in ecclīs ñ subditis iurisdictioni sue: nisi habeat licentiā ab illo cui subest illa ecclesia. g̃ multominus isti ꝛebēt audire aliquē sine licētia sui ꝓpr̄ij sacerdotis. Rndeo non est simile ꝛe vsu pallȳ: ⁊ auctoritate confessionis. qz nemo pōt vti pallio i aliēa ꝓuincia: etī illo archiep̄o ꝛsētiēte sine licentia papē: quia talis cōsuetudo dicitur potius corruptela. vt ibidē dicit' in ter. sed religiosi ꝑñt sine licētia papē ꝛe solo cōsensu ep̄oꝝ audire ꝛfessiones. ⁊ ꝓdicare. ⁊ iō cū habeāt licētiā papē vt legati: illa licētia eximit eos a requirēdo ꝛsensum ep̄oꝝ vel inferioꝝ. Et ꝓterea papa ꝓcepit ibi. vt in vsu pallȳ ꝛebeat requiri cōsensus archiep̄oꝝ. Hic dicit' q non est necesse requirere licentiā inferioꝝ ꝓlatoꝝ: habita licentia a supioribus. g̃ ibi ꝛebȝ requiri. hic vo non. iȝ° obȝicitur sic. ii^a. q. i. peruenit. dicitur sic. q si sua vnicui q̄s episcopo iurisdictio non seruatur: ecclīasticus ordo ꝛfundit'. g̃ similit'. si non seruat' ꝓchiali ꝑsbȳro g̃ quātūcunq; al. quis sit confessus ep̄o vl' alicui ꝛe licentia eius: non minus tenetur confiteri suo ꝓchiali ꝑsbytero. Rndeo cuȝ eps concedit alicui potestatē audiendi cōfessiones: non aufertur inferiori curato iurisdictio sua ad execūtōem officij: quod sibi incumbit ex sua iurisdictione: que ꝓncipalius est ep̄i q̄s illius: sicut in angelica hierar. dona ordinū iferioꝝ excelleti⁹ sūt in supioribus. p. ista officia in ecclia militante fuerunt distincta: ecclia latēter pgnante religionibus vtilib⁹ ad bi⁹ officia exeq̄nda. vnde postq̄s ꝓdierunt in lucē: cōueniens fuit vt illoꝝ officioruȝ aliquo modo. scz ex cōmissione eēnt participes: sicut possibum⁹ partē accipit bonoꝝ que ante naūitatē suā alīs filīs eraut diuisa. C. ꝛe postu. ⁊ here. insti. l. i. hec Ric. in quolibetis. quolibȝ. zȝ°. q. z8^a. Sed nota q licet sit necessariuȝ cōfiteri regularit' ꝓpr̄io sacerdoti. vt dictū ē. fallit tamen in pluribus casibus. Unus est cum quis est i necessitat'

articulo:tunc si ꝛ sit ꝓpr̃ius p̃sb̃r pōt confiteri cuilibz.⁊ absolui a quolz p̃sb̃ro:⁊ nō tñ a pctis:ß etiā ab excōicatōe quacunqꝫ ꝛ pe.di.3ª.quicunqꝫ p̃sb̃r.qꝫ vt dicit Aug tanta ē vis ꝯfessiōis ꝙ si imineat articlus necessitatis:⁊ ꝛsit p̃s byter confiteaꝫ ꝓximo.⁊ ita possz tunc ꝯfiteri layco.ꝛ pe.di. .i.quē penitet:ß hoc ē consiliū:nō p̃ceptū

3z nunqd absolut⁹ a p̃s bytero nō suo in tali casu ſi euadat tenet recurrere ad ꝓ pr̃iū p̃s byterꝫ. Rndeo ꝙ non tenet vt iterū a pctis a quib⁹ tunc fuit absolutus:absolvat:ß ut ei notificet ꝙ est absolut⁹. Nec simili⁹ opz ꝙ absolutus ab excōicatōe vadat ad iudicē:qui cuz al's potuisset absolvere pctēs absolutōem:ß offerēs satisfactōnē.exꝫ ꝛ sen.excō.peruenit.q̃zcito cōmode pōt al's in eandē sniam reincidit li.6°.c.ti. eos qui. 2° casus est cuz ꝓpr̃ius p̃sb̃r est indiscretus.ꝛ quo dic vt.j.ꝛ qualitate cōfessoris.ti.16°. vbi dicit ꝙ confessio 3z esse frequens. 3° est ꝑm Hof.⁊ Ray.cuz aliquis mutat domiciliū in parrochiā alteri⁹ sic dicit ꝙ fox ꝯtrahit quis ratōe domicilij.ff.ꝛ iudi.heres absens. Sz tamē ꝑm Hosti.talis iaz non est parrochian⁹ alien⁹: ß ꝓpr̃ius.extra ꝛ parrocb.c.fi. 4° est cū quis extraneus in parrochia aliena ꝛliquit.6ª.q.3ª.placuit.⁊ extra ꝛ rap.c.i.sed hoc intelligit ꝑm aliquos tñ ꝛ foro cōtētioso.vt dictū est supꝫ.q. quid si foznicatus est.nē.⁊ sic ꝑm eos iste casus nō est gnāliter recipiendus. ꝑm alios vero intelligit non tātū ꝛ foro contētioso:ß etiā pr̃iali. 5° ē cuz quis est vagabūdus.vt dicit in.l.p̃dicta.heres absēs. 6° est cū quis relicto ꝓ pr̃io domicilio iter faciēdo vel nauigando querit quo se ꝯferat.⁊ ubi se ꝯstituat.ff.ad municipales.l.labeo.in p̃n°.⁊.l.eius.§. celsus. 7° est cuz p̃s byter exn̄eus audit subditū alienū sub spe ratibabitōis sacerdotꝭ. ꝓpr̃ij.ar.9ª.q.3ª.lūdincnſ.⁊ tunc 3z dicē ꝯfiteti ꝙ se prelato suo q̃zcito potēit repñtet:⁊ quid actū ē significet.ar.ꝛ sen excō. ꝛcetero.⁊ si ratuz habuerit: bene qdem. sin autē:pn̄iam recipiat ab eo.Et breuiter in quocunqꝫ casu quis audit confessionez alterius parrochiani:sine licētia eius: bonuz cōsiliū est vt ei dicatur. ꝙ cuz poterit suo p̃s bytero cōfiteaꝫ.ar.ꝛ pe. di.6ª. placuit.hec hosti.⁊ Ray. Quid si cōfitens ē excōicatus a ꝓpr̃io sacerdote. nunquid sacerdos exn̄eus poterit eū absoluere nomine sui sacerdotis. Rndeo credo ꝙ n̄. vñ si ꝛ facto absoluat nomīe presbyteri sui:credo ꝙ non 3z se gerere pro absoluto añ ratihabitōem ꝓpr̃ij sacerdotis.nec ante intrare ecclias:⁊ igerere se cōioni fideliū: si excōicatus erat excōicatione maiori: nec recipe eucharistiā si erat mortale pctñ :ꝛ q̃ cōfessus est alieno sacerdoti.ß Rod. 8° est ratione studij.vt cuz eltci ꝛ licētia suo ruz platoꝛ ad studiū se transferūt.tunc.n. fiunt parrochiani illius p̃s byteri:ad cuius prochiaz accedū.dū ibi manēt.ff.ꝛ iudi.l. longius.§.i. Sz nunquid q̃lib⁹ pres byt pōt audire confessionez:⁊ absoluere in p̃dictis omnib⁹ casibus: sicut potest in pr̃io casu.sez necessitat]..Rndeo ꝙ non:nisi sit talis p̃s byter qui habeat auctoritatem audiendi cōfessiones ordinariā ⁊ ꝛlegataz. Cuius ratio est duplex.vna quia ꝓpt̃ bas causas non datur iurisdictio ei qui al's eā non habz. Alia est qz licz ipsi penitētes habeant a iure ꝙ possunt ꝯfiteri p̃s bytero ñ ꝓpr̃io. Illi tamē presbyteri quibus nulla cura est cōmissa: non habēt ꝙ possint eos audire.hec Ray. Sed nunquid aliquis p̃s byter excōicans subditos suos ꝓ eo ꝙ confitent fratribus minorib⁹:vel alijs p̃ui legiatis sine licētia sua:tenet ne talis excō municatio. Rndeo ꝙ nō: qz ipo iure nulla est.vt pz in interp̃tatione clemētis pape quarti:qui illā ꝯstitutōem.ois vtriusqꝫ.interp̃tatur alit q̃s glosatur.vt habet in noua constitutione sua: que est inserta in rubrica ꝛ p̃uilegijs.vbi dicit sic. Quidaz temere asserunt ꝙ fratres minores ꝛ licentia vel ꝯmissione pape:vel legatoruz sedis aplice: vel ordinarioꝝ locoꝝ non possint predicare.confessiones audire:⁊ absoluere sine licentia parrochialiū sacerdotum. Nos g̃ assertōem tā temerariā ꝯfutantes ꝛclaramus veritatez. ꝙ si cis ꝛtur licentia seu cōmittat: aut concedatur a legatis sedis apostolice: aut ordinarijs locoꝝ: necnon a papa:ꝛ quo esset erroneuz dubitare:an in omnes sine cōsensu alicuius: immo inuitis quibuslibz hi⁹:posset concedere potestatez populis. legatis. ⁊ ordinarijs eisdem subiect]. libere predicare. audire confessiones:⁊ absoluere eis confitētes. ac pn̄ias eis ꝯfitētib⁹ iuīgē salutares:aliorum inferioꝝ p̃latoruz ⁊ rectoruz ecclesiarum:ac sacerdotuz parrochialiuz assensu nullatenus requisito:illis casibus exceptis: qui ꝛ iure: vel consuetudine: seu retentione ab eis facta specialiter: predictis

legati ⁊ ordiarijs spāliꝫ reliquūt: ad quos non licz eis manū mittere: nisi eis spāliter cōmittat. Ideoqꝫ strictius inhibemus ne quisqꝫ sup aliquo p̄dictoꝝ aliquē eorūdē fratrū. aut eis cōfitētes: vel ad p̄dicatōem eoꝝ accedētes cōtra p̄misse ꝛclaratōis ⁊ cōstitutōis formā: aliqten⁹ molestare p̄sumat: ꝛcernētes irritū ⁊ inane quicquid a quoqꝫ ꝓtra ꝛclaratōem ⁊ inhibitōem hi⁹ contigerit attētari. Cōstat ḡ q̄ ffres minores: vel alij p̄uilegiati habita supioꝝ licentia: non tenēt in p̄missis requirē cōsensuz inferioꝝ p̄latoꝝ. ß sunt ab ea exempti auctozitate hui⁹ interp̄tatōis: cuz interp̄tatio p̄ncipis ius faciat. C. ꝛce legi. l. i. ⁊ vlē. Idē est si predicti fratres habēt a legatis: tunc non opz eos requirere consensū ep̄oz̄. si autē ab ep̄is: tunc non indigēt ꝛce consensu inferioꝝ p̄latoz̄: vel sacerdotū prochialiū sic ḡ patz q̄ excōicatō talis nulla est ꝓpter particulā illā. s. ꝛcernētes irritū. nē. posita in dicta interp̄tatōe. Sz arguit ꝓtra q̄ adhuc talis excōicatio teneat. qz sicut hēt .ii^a. q. 3^a. sētētia pastozis siue sit insta: sine iniusta semp est timēda. ß idē hētur .ii^a. q. 3^a. Si quis ep̄s. Rndeo q̄ hoc non semp tenet: ß fallit in aliquib⁹ casib⁹. Primus ē si p̄cipiatur aliquid ꝓtra statuta gnālia ecclesie. ⁊ similia. 23^a. q. i. quid culpatur. ⁊ .ii^a. q. 3^a. quid ḡ. 2⁹ est si p̄cipiatur aliquid quod est apte ꝓtra iura: vl' ꝓtra cū. ii^a. q. 3^a. non semp. ⁊ ex ꝛce simo. nec ꝛci glo. nam ꝓtra. 3⁹ si sīa cōtineat intolerabilē erroꝛez. Intolerabilis autē erroꝛ p̄t dici qōlibz ꝓccatū mortale: vt si p̄latus ferat sentētiā in aliquē subditū. quia nō furat': vel mechatur: vl' quia obediēs ē. nē.

Cui ꝓfitebunt epi ⁊ supiores. Rndeo ꝙ epi ⁊ supiores etiã nõ exẽpti ⁊ inferiores plati ⁊ epi exempti: possunt eligere ꝑ uidũ cõfessorẽ.ex̃ de pe.⁊ re.ne pro dilatõne.Et hoc verũ est de peccatis occultis grauib⁹:⁊ publicis leuib⁹.Secus est in publicis grauib⁹.Et cũ hoc predictis oibus: cũ per speciale ꝓuilegiũ non expirat:etiã si qs eor̃ ad curiã romanã accedat. 7ª.q.2.§. ꝓ.⁊.c.se. Quid si aliqua eccl̃ia sit exempta:nunquid ꝑter hoc etiã singuli de collegio illius eccl̃ie possũt sibi ꝓfessorẽ elegere. Rndeo ꝙ non:eo quo habẽt ꝓtes ab batem ⁊ decanũ:nulli nisi bi⁹ plato cõfiteri debẽt:vel alij de mandato eius.Si autẽ bi⁹ prelatus talium de cõsuetudine nõ bñet curam illoꝝ:nec ordinarius:nec aliqs ali⁹ nisi papa.nihilominus nõ possẽt sibi eligere confessorẽ.quia illud capl̃m. ne pro dilatione.loquit̃ de solis platis.Unde in hoc casu recurrẽdũ est ad papã ꝙ ꝑuideat talibus de confessore ꝺm Roꝺ. Sed quam potestatem hẽt cõfessor electꝰ ab epo.Et videtur ꝙ illã quã habet eps in subditos suos quo ad absolutõem peccatoꝝ. nõ ꝑ poterit secum dispensare super irregularitate i casibus qui pertinẽt ad papam.quia in electione quam facit:non potest amplius sibi concedẽ potestatis: ꝗs habm.ff.de re. iu. nemo . Nec obstat ꝙ dicas talem confessorẽ ordinariũ:quia a iure recipe videt̃ hanc potestatẽ electõe facta per epm.extra de pe. ⁊ re.c.vltio . quia talis iurisdictio succedẽ semper videt̃ loco eius quam hẽt eligens. Ideo cuiscdẽ nature debet esse argumẽtũ. .L.de iudi.l.aptissimi ad fi. Sed ꝓtra qz eps ⁊ exemptus cõfessorẽ sibi eligit de licẽtia pape.vt habet̃ in.c.ne pro dilatione.ꝑ cõfessor electus candẽ auctoritatẽ hẽt cum ꝑ prio presbytero:⁊ in quibus presbꝰ ꝑ prius põt absoluere.potest ⁊ electus. ar.93ª. di.c.fi.extra de offi.dele.sane. potest autẽ dici ꝙ vbi exemptus cõfessorẽ sibi eligit:ille electus hm potestatẽ pniarij pape.vbi vero alius eligit habm potestatẽ iudicis illi⁹ cui subest eligens.vt in.c.proximo allegatl.habetur.semper tamẽ publicis grauib⁹ exceptis.hec Hosti. Utrũ electus a plato in confessorẽ possit cum absolutẽ non tantum a peccatis:ꝑ etiã ab excõmunicatõe. Rn̄ Ray.sentire videt̃ ꝙ illud .c.ne pro dilatione loquitur tãtum de absolutõe peccatorum: nõ excõmunicatorum.Roꝺ. tamẽ credit ꝙ etiã loquit̃ de absolutõe excõicatiõis maioris:dũmodo absolutõem bi⁹ non recusauerit sibi papa.⁊ nisi sẽtẽtia illa lata sit ab homine. qz tunc ab excõicatore absolutio ẽ petẽda.quia dñicia ꝓncipum late sunt interꝑtanda . Quid si excõmunicatꝰ sit vl̃ platus: vl̃ ille quẽ eligit in cõfessorẽ . Rn̄ si ille qui eligit̃ in ꝓfessorẽ sit excõicatus excõicatione maioꝝ:non potẽit cum absoluere sic ligatus.si autẽ minoꝝ poterit. Sꝫ platus excõicatus excõicatione maioꝝ eligere non potest sibi confessorẽ q absoluat eum ab excõicatõe illa ꝺm ꝙ videt̃ sẽtire Ray.vt dictum est prius. excõicatus vero minoꝝ potest.ad hoc ar.extra de cle.excõ. .c.si celebrat. ꝺm Roꝺ. Utrum eps possit diuersos cõfessores eligẽ: ⁊ sepius variare. Rndeo Hosti.non cõsulit ꝙ hoc faciat ꝗdiu potest habẽ copiã illius quẽ eligit:ꝗuis possit in subsidiũ alteri cõfiteri . ita tamẽ ꝙ si sit mortale:cõfiteatur ei quẽ elegit ꝗcito copiã eius habebit:secus est i venialib⁹.Sꝫ si nõ habeat copiã ꝑ̃ cõfessoris:prima qz obijt: vl̃ ab eo recessit: secure eligat sibi aliũ.Si tamẽ eps diuersos ꝓfessores hẽret:quibus integre omnia peccata confiteri vellꝫ:laudãdus eẽt.detestandus tamẽ si hoc in fraudẽ faceẽt. ꝟ hosti.

Utrũ eps coipso ꝙ cõfitet̃ alij ipsum in cõfessorẽ eligat.videt̃ ꝙ nõ ar.ex̃ de elec. ecclia.i.ꝑ dicẽdũ ẽ ꝓtrariũ.In talibus plus ẽ standum mẽtis intẽtioni ⁊ factis ꝗs vbis.extra ma.⁊ obe.legebat̃.⁊ breuit̃ in his oibus attẽdẽda ẽ fides ⁊ intẽtio bona.ex̃ de pñbro nõ bapti.c.i.⁊.2º. ꝟ Hosti.

Utrũ archieps debeat scire quis sit cõfessor epi. Rndeo Hosti.dicit ꝙ sic: velit nolit episcop⁹. ⁊ potest etiam ipsum cogere confiteri secũ : si suspectum habeat cõfessorem . quia ab ipo de anima episcopi ratio exigitur.ar.ex̃ de offi.ord.pastoralis. Nec illud prohibẽ illud capl̃m.ne ꝑ dilatione. ꝑ potius hoc admittit cum intẽdat occurrere periculis animarũ.hec Hosti.in suma. Distinguit tamẽ inter crimina publica.⁊ idem dicit in glo.super .c.ne ꝑ dilatione. Cui confitebitur abbas . Rndeo si habm abbatem alium sup se sine sit exemptus:sine nõ: debm ei confiteri.ar.extra de consue.cum dilectus.⁊ de verbo. signi. abbate . Si vero non habet alium abbatem super se: ⁊ sit exemptus: potest sibi eligere confessorem. Sed si non habet alium abbatem

sup se:nec sit exempt⁹:ꝛbz cõfiteri ep̃o.qz est inder suus.6i^a.di.obitũ.nisi forte ꝑm regulã ꝑr sedẽ aplicã approbatã: posset sibi eligere confessorẽ. aliꝯ aũt sine licẽtia hoc facere non possz.vt hẽtur in.c.omnis hõ.

Cui confitebũr monachi. Rndeo abbati qui eos nõ tñ exteri⁹: ꝟ etiaz interi⁹ cognoscere ꝛbz.ar.eẋ ꝛ temp.oz.ad aures. Abbate tamẽ absente vl̃ pñte ꝛ eius licẽtia vel ꝓsuetudine: vel ꝑm statuta regule: poꝛi poterit confiteri.ꝟ hosti. Et sic alij religiosi ꝓlatis suis: vel ꝛ licẽtia eoꝝ aljs frib⁹ eiusdẽ ordinis.i6^a.q.i.c.i. ꝛ sta.mo.c.z^o.q si illos non possũt habere ꝛbet ꝛ iure cõi ꝓfiteri parrochiali. vt habeꝯ in.c. omnis.ꝛ pe. ⁊ re. Sed nunquid possũt ep̃o confiteri. Rndeo q sic:si volunt q ej. põt relaxare pniam abbatis:quia supioꝛ. auctoꝛitas semp videꝯ excepta. ar. extra ꝛ iureiur. veniẽtes.z. ꝛcet tamẽ q ipsos semp ad abbatẽ remittat.ar.extra ꝛ offi. oꝛ.quãta.ꝟ hosti. Notat etiã Roõ.titu.ꝛ sen.q licet abbas ꝓhibere nõ possit monachũ:ne confiteaꝯ ep̃o:dũmodo hoc non sit ꝓtra cõstitutiones monachoꝝ a papa ꝓfirmatas. teneꝯ tamẽ monachus abbati suo: vel alteri ꝛ eius mãdato cõfiteri: si ꝟ ei p̃cipiat:etiã postq̃ confessus fuerit ep̃o: vl̃ eius penitẽtiario:nec eũ põt ep̃s exime re ab obedientia sui abbatis: nisi forte ex causa iusta.vt si timereꝯ ꝛ scandalo abbatis:si confiteretꝯ sibi. Cui confitebiꝯ ꝛcanus. Rndeo episcopo suo vel alteri ꝛ licẽtia eius.vt dicitur in capitulo.omnis. Et idem dicẽdus est ꝛ archidiacono:⁊ archipb̃ytero:tam ꝛ archipb̃ytero ciuitatis q̃s ꝛ rurali:qui etiã vocaꝯ aliquãdo archipꝛesbyter.extra ꝛ offi.archidiaconi.ad ꝟ §. fi.aliquãdo plebanus.eẋ ꝛ offi. ordi. cũ ab eccliaꝝ.quãdoq̃ abbas:licz impꝛopꝛie.extra ꝛ renun.trãsmiss.Et idez dicẽdũ est ꝛ sacrista siue thesaurario:⁊ ꝛ magistro scholarium.⁊ ꝛ cantoꝛe:⁊ ꝛ canonicis.hec hosti. Cui confitebiꝯ ꝑpositus siue poꝛ.nam ⁊ prepositꝰ dicitur qui qñandã pꝛioratus curã pꝛe aljs gerit. extra ꝛ vb.signi.q̃nis. Rndeo si sit religiosus cõfitebitur suo supioꝛi: qui euz corrigere dz extra ꝛ ma.⁊ obe.cuz in ecclijs.Si vo sit secularis ep̃o vl̃ eius pniario.extra ꝛ cle. exco.mi.ꝓposuit.c.i. vel alij qui curã eius habz:vel ꝛ licẽtia eius alij.vt habeꝯ in.c. ois.ꝟ hosti. Cui cõfitebiꝯ p̃sbyter pꝛochialis. Rndeo ep̃o suo. vel alij cui forte spũalr ⁊ tẽpoꝛalr subest: vl̃ presbyteri parrochiales sibi inuicẽ ꝓfiteri p̃nt ꝛ licẽtia pꝛelati sui:quod tamẽ non multũ expedit: ne conscij similiũ criminũ adinuicẽ ꝛferãt sibi.ar.i6^a.q.z^a.visis.post mediũ.ꝟ hosti. Uñ presbyter vnius parrochie non põt absoluere aliũ sacerdotẽ vicinũ a moꝛtali sine licentia supioꝛis generali: vel speciali: tacita vl̃ exp̃ssa. Tacita dico:qz si eps scit talia fieri cõiter a p̃sbyteris:⁊ sustinet:ꝓsumendũ est hi⁹ absolutõem tacite approbare:⁊ presbyteris ꝛ se inuicẽ licẽtiã dare.ꝟ Hos. Cui ꝓfitebiꝯ impatoꝛ. Rndeo q impatoꝛ ⁊ impatrix ꝛ ꝓsuetudie antiquissima:cuius memoꝛia non extat:certos habent ꝓfessoꝛes.s.platos:qui sunt magistri capelle sue:⁊ sub ipsis tenẽt capellanos:alios quotidianos: quibus ꝓfitentur: ⁊ qui curam habẽt animaꝝ suaꝝ ꝛ consuetudine nõ repꝛobata p dominũ papã.ar.extra ꝛ fo.cõpe.cuz cõtingat.papa tamẽ si vellz possz illam cõsuetudinẽ repꝛobare: ⁊ inhibere:ne sine sua licẽtia eligerent cõfessoꝛes Tutius est q̃ q tales p se ⁊ sua familia impetrẽt sibi licẽtiaz eligẽdi ꝓfessorẽ:nisi alio ꝑuilegio sint muniti.hec hosti. De iure tamen cõmuni videꝯ q ꝛbeant confiteri illi ep̃o:in cuius sunt dyocesi.6z^a.di.valentinianus.⁊ extra ꝛ iudi. nouit. ꝑm Guil. durandi. Cui ꝓfitebiꝯ rex. Rndeo si hz domiciliũ ꝓpꝛium ⁊ pncipale in aliqua ciuitate:tunc subest eius episcopo ꝛ iure cõi nisi secus obtineat ꝛ consuetudine:cuius non extat memoꝛia:vel ꝛ pꝛiuilegio speciali: sicut dictuz est ꝛ impatoꝛe. Et quod dixi ꝛ cõsuetudine: intelligas que alicui ecclie certe hoc ꝑuilegiũ dat. Haz q possit quẽcunq̃ eligere:non puto q cõsuetudo posset sibi cõcedi:qz ecclijs onerosa eẽt ⁊ in ꝛtrimẽtũ ecclasticẽ disciplineꝫ iura dirumpi ꝓtingẽt.eẋ ꝛ cõsue.i.⁊ euz fieri acephalũ:quod irrõabile eẽt.93^a.di.nulla ratione.⁊ ꝟ quo ad psonalia. Hã quo ad res quas i diuersis dyocesibus tenet:cuilibz suo dyocesano subiacet. Itẽ ꝛ petis in diuersis locis cõmissis:vr̃ q posset cõfiteri illoꝝ locoꝝ epis:ita tamẽ q omnia ꝓfiteatur semel ꝓpꝛio sacerdoti vel ꝛ licentia eius alij.vt hr̃ in.c.omnis.aliter confessio iteg̃ ñ eẽt.ꝟ host. Cui ꝓfitebr̃ dux. Rº illi ep̃o:i cui⁹ dyocesi hz domiciliũ ꝓncipale.⁊ breuiꝫ idẽ dõ est qõ ꝛ rege ẽ dictuz. Silr idem dõ est ꝛ omnibus habentibus latas iurisdictiones i episcopatib⁹ diuersis:

siue sint monachi: siue marchiões: siue barones quãdo sunt tales ⁊ tãti q̃ ciuitates vel ciuitatẽ habẽt sub se. al's si tñ habẽt castra ꝛbent illi ꝓtes bytero ꝓfiteri: in cuius ꝓrochia habẽt domicilũ ꝓpriũ ⁊ ꝑncipale vel ꝛ eius licentia alij. vt habet in. c. oĩs. ℔ hosti. Quid si castra ⁊ domicilia in diuersis ep̃atibus habẽt. Rndeo ab vtroq; ep̃o impetrent. ar. eꝰ ꝛ sen. ex. cuz illoꝛ. §. si vero claustralis. vel ad metropolitanuz recurrant. ar. eꝰ ꝛ fo. ꝓx. sane. hec hosti.

Quid si sint diuersaꝛ ꝓuinciaꝛ. Rndeo recurrãt ad ꝑmatẽ. vel ad papã. ar. extra ꝛ iurepa. c. nullus. Jn his tamẽ casib⁹ tutius est recurrere ad papã. quia illud ẽ sñi qõe. 9ª. q. 3ª conquestus. ℔ hosti. Cui cõfitebit doctoꝛ vel scholaris. Rndeo ꝓtes bytero in cuius parrochia moꝛat̃ : ⁊ alij ꝛ licẽtia eius. vt dicit̃ in. c. oĩs. Cui pueri. Rndeo q̃ ꝓprio sacerdoti vel alteri ꝛ licentia eius. vt dicit̃ in. c. oĩs. ⁊ hoc itelligo ꝛ capacibus doli. ⁊ intelligit̃ capax doli quãdo est ꝓxim⁹ pubertati. ff. ꝛ actl. ⁊ obl. l. i. bis quoq;. Dz dõ q̃ hoc potius p exterioꝛa vir bon⁹ existimabit. ar. eꝰ ꝛ ꝓtesum. ex studijs. Si vero nõ sint doli capaces nõ tenẽtur confiteri: ⁊ ideo nõ est curã dũ cui cõfiteãt̃. tales. n. furiosis cõparant̃ qz etas eoꝛ quid videat ignoꝛat. C. ꝛ fal. mo. l. i. ℔ hosti. Cui ꝓfitebunt̃ rustici in alienis parrochijs byemantes vel estiuantes: vel se transferẽtes ad parrochias alienas: non animo ibi remanẽdi: ꝙ forsan ad temp⁹ aliquib⁹ magistratibus obsequẽdi. Rndeo tales si layci sunt: se trãsferre pñt quo volũt: duz tñ sint liberi. Et si se quoq; transferãt animo ꝑpetuo remanẽdi: facti sunt eoꝛ parrochiani: in quoꝛ dyocesib⁹: vel parrochijs moꝛatur. eꝰ ꝛ parrochijs. supra eo. §. fi. Si vero tales nõ ĩtẽdãt relĩquere domicilũ ãtiquũ ꝛbẽt antiq̃ ꝑs bytero ꝓfiteri: vel ꝛ licẽtia eius alteri. Est. n. consiliũ bonũ q̃ tales a iudice suo spirituali licentiã obtineãt: vel saltez confiteantur sub spe q̃ iuder ratificet. Et idez dicẽdũ ẽ ꝛ familia nobiliũ: nisi ipi habeãt a papa ꝑ se ⁊ familia sua ꝓuilegiũ. ℔ hosti. Quid ꝛ familia epi vel archiepi. Rndeo si sit ꝛ alieꝫ dyocesi idẽ est dõ: sicut ꝛ familia ꝑncipis layci. Si vo sit ꝛ dyocesi ꝓpria: confiteri dz vel ipsi epo: vel ei cui mandauerit. potest etiã proprio sacerdoti: ꝛ cuius parrochia ẽ cõfiteri. hec hosti. Quid ꝛ his qui hanc bacten⁹ foꝛmã non seruauerunt: ℔ simplicit̃ cui volebant cõfessi sunt. Rn: si simplicit̃ ⁊ ignoꝛanter hoc fecerunt non credẽtes peccare: non accuso: ℔ excuso. sed ꝛcetero ex quo certificati sunt si ꝓtẽnerẽt dãnarentur. extra ꝛ ꝓsecra. eccl'. aqua. di. 8ª. consuetudo. hec hosti.

Qualis ꝛbz esse ꝓfessoꝛ: ⁊ qualr se dz habere ad confitendũ. ti. 16⁹.

Postea considerãdũ est qual'ꝛ beat esse cõfessoꝛ: ⁊ quomõ se ꝛbeat hẽre ad cõfitẽtes. Circa qõ sciẽdũ q̃ ꝓfessoꝛ dz eẽ iust⁹. vñ Aug⁹. li. ꝛ pe. c. 9. ⁊ hr̃ ꝛ pe. di. 6. c. i. Sacerdos i nullo sit iudicãdus: q̃ i alio est iudicare ꝓptus. iudicãs. n. aliuz: qui ẽ iudicãdus ꝓdẽnat seipm. Et est hic argumẽtuz q̃ cristẽs in moꝛtali: moꝛtaliter peccat absolnẽdo a moꝛtali: nisi ꝑniteat pri⁹. Debet etiã esse discret⁹. vñ Aug⁹ ibidẽ. ⁊ habetur di. 6ª. ꝛ pe. qui vult. Caueat spiritualis iudex: vt sicut non cõmisit crimẽ neq; tie: ita non careat munere sciẽtie. opz enim vt sciat cognoscere quicquid ꝛbz iudicare. Sed quãta: sive que: ⁊ qualis discretio: sive scientia est necessaria confessoꝛi. Rndeo q̃ sive Aug⁹ sumat in dicta auctoritate sciẽtiam ꝓ clave sciẽtie: sive ꝑ habitu sciẽtie. necessaria tamẽ est tanta scientia confessoꝛi q̃ sciat discernere in peccatis. quod ẽ veniale: ⁊ quod moꝛtale: ꝓ eo q̃ alia penitẽtia ꝛbz imponi ꝑ veniali: ⁊ alia ꝑ moꝛtali. Et q̃ sciat ad que peccata potestas sua extendere se potest. alioquin in periculũ aie sue: ⁊ confitẽtiuz audit cõfessiones. Et si subditi ei⁹ simplicitatẽ agnoscãt: pitos cõsulere tenẽt̃. aliogn vterq;. s. ipse ⁊ euz sbstituẽs grauit̃ peccãt. ⁊ ꝛ hac discretione loquit̃ Aug⁹. Preterea tenent̃ scire canones pniales: alr vix in eo nomẽ ꝑs byteri ꝓstabit ℞z Aug⁹. di. 38ª. que sacerdotib⁹. ⁊. c. nulli. Est ãt alia discretio q̃ quis scit̃ ꝑ hitũ acqsitũ discernẽ int̃ ꝓpleritatez pctõꝛ. ⁊ ℔ ẽ ꝛ bñ esse. Jn his aũt securiorẽ viã dz tenẽ ⁊ ꝓsulẽ sapiẽtes. ℔ Boñ. 4⁹. di. 17ª. p. 3ª. dubi. circa lr̃am. q. 3ª. Et ꝑt ad di ℞z aliq̃s q̃ tenet̃ scire ꝓplera esse difficilia: nec in eis esse ꝓcedẽduz sine ꝓsilio supioꝛ: ⁊ auctoritate canonũ. Ad ℔ nõ ℞z aliquos q̃ tria sẽ q̃si ꝛ eẽ ꝓfessoꝛ. sñi q̃b⁹ nõ ꝑt aliqs eẽ ꝓfessoꝛ sñi pctõ. s. sciẽtia discernẽdi iter pctã. vt dcñ ẽ. canta inquisitio ꝛ peccatis: ⁊ discreta iniunctio satisfactionis.

Requirunt eĩ. plures alie ꝯditiones i cõ
fessore:quas ponit Aug⁹ ibidẽ.Habeat in
quit dulcedinẽ in affectione:pietatẽ in alte
rius crimine.discretõem in varietate. ad
iuuet cõfitẽtẽ orando.elymas ⁊ cetera bo
na ꝓ eo faciẽdo.sp eũ iuuet leniẽdo.ꝯsolã
do.spem ꝓmittẽdo.vñ. Confessor dulcis.af
fabilis.atq; benign⁹. Prudẽs.discret⁹.mi
tis.pius.atq; suauis. Hec oĩa predicta ⁊
plura alia ꝛ hac mã habẽt ꝛ pr.di.6ª. q
vult.⁊ 4° sen.di.17ª.⁊ 19ª. Ad sciendũ
autẽ pleniꝰ quõ cõfessor ꝛbz suuz offi
cium exercere.nota q ꝛbz ꝑmo ꝓnitentẽ
interrogare si sciat pater noster. ⁊ credo i
ꝛeuz. Aue maria.⁊ si nesciat eum doceat:
vel saltẽ moneat: vt discat.ex ꝛ pr.⁊ re.ꝛ
us qui·ꝛide dicat ei q humilit sedeat ad
pedes ꝑsbri quotiens cõfitet. Si femina ẽ
eaz moneat.q semp se ex transuerso tene
at: nec ei⁹ faciẽ respiciat. quia vt dicitur
Habac.i. Facies eaꝝ ventus vrens.ꝛinde
ꝛbet dulci ⁊ suaui eloquio inducẽ euz ad
cõpunctõem ⁊ confessionẽ ꝓponẽdo ei be
neficia que ꝛus sibi cõtulit qui ipm crea
uit:aiam eius sua imagine insignuit: ipm
gubernat ⁊ pascit :suo ꝓcioso sanguine re
demit:vitaz eternã ab initio mundi ꝑparã
uit. ⁊ nisi pro ipso remanserit: ꝓponat si
bi mundi ꝛfectibilitatẽ:diaboli tẽtationẽ,
peccati momẽtaneã ꝛlectatõem:ꝑ quaz
ꝯsequit homo eternaz cruciationem.vite
breuitatẽ.anime eternitatẽ.extremi iudicij
examinatõem.ꝑnaꝝ inferni acerbitatem.
xpi pietatẽ:qui non venit ꝓ iustos: ꝭ ꝑ
peccatores.sicut patz in Petro.Paulo.la
trone.ac Maria magõ.ꝭ ⁊ his similia:sic
⁊ quãdo videt expedire: ꝓponat vt eũ ad
ꝯfessionẽ ⁊ ꝯtritõem alliciat: postea ei⁹ cõ
fessionẽ audiat ordinate ⁊ discrete ab ipo
ꝛ pctis ꝙquirat:ꝛ quo i sequẽti caplo di
cet. Si vo ꝑsbyter habeat aliquẽ par
rochianũ peccatorẽ qui nolit ꝯfiteri:neq;
ꝓnitere ꝓmissa monitõe:oz eũ excõicare
vel supiori ꝛnunciare.zz^a.q.5^a.ꝑceptuz.
Et si habeat odiũ ꝯtra proximũ: oz eũ ad
cõcordiã cogẽ.di.90.placuit. Debz etiam
ipm cogere ad agẽdã pniam ꝛ piurio.for
nicatõe.adulterio.⁊ ꝛ alijs criminib⁹. ex
ꝛ spon.ad audiẽtiã.in fi. ⁊ si inobediens
fuerit ab ecclia expellat.ii^a.q.3^a.qui inbẽ
te .latentia autẽ ꝛlicta vindictã nõ habent
6^a.q.i. Si oĩa.ꝭ hosti. Circa autẽ hanc com
pulsionẽ oz sequi doctrinã Aug.⁊ Greg.
.scz q ꝑmo arguat oportune.s.admonẽdo
⁊ corripiẽdo. 2° importune suspẽdendo ⁊
interdicẽdo. 3° crescente contumacia ex co
municãdo.zz^a.q.4^a.forte.Si autẽ nõ pos
set hoc fieri cõmode ꝓpter forte multitudi
nem ⁊ potestatem hominum eos verbis
quantuz potest moneat ⁊ tereat. ⁊ quãtũ
in se est quicquid põt faciat:⁊ sic animam
suã liberat.47^a.di. quod ad nos attinet.

Sed pone q ꝑsbyter habeat aliquos
prochianos surdos. vel mutos.vel furio
sos.vel silẽs:⁊ sciat eos esse in pctõ morta
li.quid faciet. Rº oz facere posse suũ vt in
ducat eos ad ꝯtritionẽ ⁊ pniam ꝑm q est
possibile.s.vbis:aut signis: aut nutib⁹:vel
scriptis:⁊ alijs silibus modis quib⁹ põt:⁊
si non põt ꝑficere:oret ad ꝛũ:⁊ faciat ora
re populũ:vt ꝛus illustret corda eoruz ad
pniam.Et cũ nihil omiserit ꝛ ꝯtingẽtibus
non imputabit sibi Eze.3°. Si ãnunciaue
ris impio iniquitatẽ suã .⁊ ipse non fuerit
cõuersus ab impietate sua:⁊ a via sua ma
la:ipse quidẽ i impietate sua morietur. tu ãt
animã tuam liberasti.tradit autẽ Aug⁹ ꝓ
regula in talibus q diuinũ iudiciũ in tali
bus ꝑ alicuius reuelatõis oraculũ:cõcor
di oratõe gemitibus est implorãduz.ꝛ cõ
secra.di.4ª.solet queri.in si. Oz quõ ꝑ
sbyter oz se ad infirmos habẽ. Rndeo q
ꝑsbyter ad infirmũ vocatus nõ ꝛbz pe
nitẽtiã ꝛnegare.dic.n. Juli⁹ papa.Si ꝑe
sbyter ꝛnegauerit pniam morietib⁹:reus
erit animaꝝ.quia dñs dicit Eze.18°.Qua
cunq; die cõuersus fuerit pctor ad pniam
vita viuet:⁊ non morietur.Vera.n.ꝯfessio in
vltimo tpe põt esse.26ª.q.6ª. Si ꝑsbyter
⁊.c.agnouimus.⁊.c.ꝑsbyter.q autẽ dicit.
reus animaꝝ erit. verꝝ est quãtũ est in se.
vel hoc intelligit quo ad ꝑsbyteꝝ. Nã in
firmus si ꝑ eũ non stetit quin cõfiteret:
⁊ ꝯtritus fuerit:ꝛcedẽs salvus erit. Infir
mo tamẽ nõ est pnia iniungenda:ꝭ inotescẽ
da quãtitas ⁊ qualitas pnie.dicẽdo sic.Si
sanus cẽs talẽ pniam agere ꝛberes: ꝭ qa
infirmus es nõ iniungo tibi eã. sz si ꝛcef
seris tãtũ ꝓ anima tua facias ꝓ hac pẽa
dari:⁊ si ꝙalueris eã age.ꝑm Guil.durã
di.26ª.q.7ª.c.i.vel ꝑz alios iniunget ei q
q̃z cito ꝙaluerit anteq; ad alia negocia di
uertat ad eũ:vel ad aliũ ꝑsbyterũ redeat:
⁊ itez ꝛ nouo cõfiteatur: ⁊ ꝛ nouo pniaz
accipiat.vt in ꝑdicto.c. dicit ibi.a quo ꝑri
cula.nẽ. hoc tamẽ non. est necessarium ꝑm
Guil.durandi. Si sic ꝛcesserit:erit amico
rũ oroĩbus ⁊ elemosynis adiuuãdus.oleo

aſi mortē vngēd⁹:⁊ ſacro viatico reficiendus.Si āt ꝓualuēit:itez ꝓfiteaſ: ⁊ iūctā ſibi pniam agat ſi voluerit:vl'agat pniaz: que ſibi ꝓpus p cōfeſſoꝛē innotuit. Cā autē quare tali pnia nō ſit īponēda ē.qz p hoc ꝙ alicui aliq̄ pnia imponit:ad eā obligat Nullus aūt ad id obligari ꝺz: qđ facē nō pōt.talis āt nō pōt agere pniam exterioꝛē ſ tm̄ interioꝛē. Illud ꝯ circa eū fieri ꝺz: qđ pertinet ad ꝓmotōem pnie interioꝛis tm̄.ſ est ei innoteſcēda pnia exterioꝛ.vt poſſit ꝛe peccato dolere:⁊ poſſit pniam eỹnis redimere.⁊ ſi euaſerit eā implere ꝓponat. Innoteſcēda ꝙ̄ eſt p modū ꝓſolatōis oſtēdēdo ſe ueritatē iuſticie puniētis. Quid ſi eger petat p̄sbꝝm: ⁊ interim dū venit obmutescat:vel fiat amēs:vel freneticus. Rndeo p̄sbr veniēs vel ad nutū infirmi:vel ad teſtimoniū eoꝝ:qui audierūt ip̄m petere pnitētiā:vel p̄sbyteꝝ:ꝺz ei quicqd pōt humanitatis ip̄endē.abſoluēdo.reconciliādo.⁊ ſi fieri pōt ſine piculo oꝛi eu⁹chariſtiam iuſūdēdo.⁊ ſi ſupuixerit āmoneaſ a p̄dictis teſtib⁹ petītōi ſatiſfacere:⁊ ſubdaſ ſtatutis pnie legib⁹ q̄s dū ꝓbauēit p̄sbr.z6ª. .q.6ª.ſi quis ꝛe coꝛpe.⁊c.⁊.c.qui recedūt ⁊.c.bis qui in infirmitate.⁊.c.bis qui i tē poꝛe. Quid ſi talis ꝛcedat ꝓtritus. vel cuꝝ certis ſignis ꝓtritōis añq̄s p̄sbyter venerit. Rn⁹ etſ poſt mortē ab eccliа abſolutus fuerit.i.abſolut⁹ fuiſſe oſtendit.ſicut pōt videri ex ꝛe ſen.ex.a nobis.z.⁊ vt oblatio p talibus a nobis fiat.z6ª.di.ſi quis. ℞ Hoſti.

Sꝝ nunquid requirit ꝙ plēs ſint qui teſtificent ſe audiviſſe egrū petere pnitentiaz:vel p̄sbyteꝝ. Rn⁹ in tali caſu cū nulli fiat p̄iudiciū ſatis ſufficere pōt vn⁹ fide dignus teſtis.non.n. pcedit ℞ ex indicio certitudinis:ſ p̄ſumptōis. Itē adiudicatis mortī petētibus non ꝺz ꝛnegari pnie ſacē mētū .Et iuſticiarios.⁊ dños ℞ impedientes:ordinarij monere ꝛbēt. vt hoc facere ꝛſiſtāt.⁊ ſi oꝛtuerit eccliaſtica cēſura cogere ꝛbēt.li.7⁰ ꝛe pe.⁊ re.cum ſm̄.ſ. in cle.

Ad ℞ nota ſtatutū papē Inno tertij. di ſtricte inquit p̄cipimus medicis coꝛpoꝝ vt cuꝝ eos ad infirmos vocari ꝓtigerit.ipſos añ oīa moneant ⁊ inducēt vt medicos aduocēt animaꝝ.Et ſm Hoſti.ibidē.tranſgreſſoꝛ huius ſtatuti mortali⁹ peccat: cū dicit. p̄cipim⁹.nec pōt ꝓtra ſtatutū illud ꝛe ſcribi:nec aliqua ꝓꝛia ꝓſuetudine tolli:cuꝝ ſit ꝓ aiaruꝝ ſalute introductū.⁊.j. Si quis autē medicoꝝ huius nr̄e ꝓſtitutōis tranſgreſſoꝛ extiterit tādiu ab ingreſſu eccliе arceatur donec ꝓ trāſgreſſione hi⁹ ſatiſfecerit cōpetenter.arceaſ.glo.p ſniam: nō ipo iure:quod male vl'nullo mō ſeruaſ. Poſt ea ſubdit ibidē.cū aīa ſit multo p̄cioſioꝛ coꝛpoꝛe ſub inꝯminatōe anathematis ꝓhibemus ne qs medicoꝝ ꝓ coꝛporali ſalute aliquid ſuadeat:quod i piculū aīe ꝙuertatur.ex ꝛe pe.⁊ re.cuꝝ ifirmitas.

De itrogatōib⁹ faciēdis a ꝓfeſſoꝛe.ti.i7⁰

Deinde conſiderādū eſt ꝛe iterrogatōibus faciendis a ꝓfeſſoꝛe. aliq̄ ꝛe his breviter pſtringēdo Circa qđ ſciēdū ꝙ ꝓfeſſoꝛ iterrogare ꝺz ꝓfitentē.Cuius rō eſt . qz ꝛbet ſcrutari ꝓſciaz peccatoꝛis i ꝓfeſſiōe q̄ſi medicus vulnus.⁊ vt iuder cauſaz quia ſepe quod pre ꝓfuſiōe vl' ſimplicitate ꝓfitens tacz.interrogatus revelat.vnde aug⁹.⁊ habetur ꝛe pe.di.6. diligens inquiſitoꝛ. ſ̄tilis inueſtigatoꝛ ſapiēter:⁊ quaſi aſtute inꝯroget a pctōre:quod forſan ignoret: vel pre verecundia velit occultare. In iterrogatōnibus aūt faciēdis tria ꝛbēt attēdi. Prio vt penitens itroget ꝛe pctis cōibus: cuiuſmodi ſūt trāſgreſſio.io.ꝓcepto⁊. cōmiſſio ſeptē capitaliū viciоꝝ. abuſio q̄ꝝ ſēſuū. Interroget etiā ꝛe circūſtantijs aggrauātibus cōibus:ꝛe quib⁹.j.dicet. Interroge tur etiā ꝛe pctis que ſolēt in bōibus illius ꝓditōis abūdare. Nō.n. opꝝ a milite q̄rē ꝛe pctis religioſoꝝ.aut eꝯ⁰ z⁰ vt nō iterrogetur explicite: niſi ꝛe pctis oīb⁹ notis. De alijs aūt peccatoꝝ adinuētōibus: ⁊ ꝛe peccatis incōſuetis:⁊ enoꝛmibus: ⁊ ꝯ naturā non igraſ:niſi in gnāli: ⁊ a longe: ⁊ p quaſdā circūlocutōes vt ſi cōmiſit: dicat.⁊ ſi nō cōmiſit:non diſcat. ꝛe talib⁹.n. dicit ꝓuer.ii⁰. Qui inueſtigatoꝛ maloꝝ ē: opprimet ab eis. Ratio hui⁹ ē. qz penitēs ſepe ꝑ hoc diſcit.qđ nō nouit. In hi⁹ etiā ꝓtigit concuti ꝓfeſſoꝛē. z⁰ vt nō ꝛcēdat nimis ad pticulares circunſtātias pctoꝝ p̄cipue carnaliū: qz ꝛlectabilia q̄ſto magis ꝓſiderant: tāto plus concupiam ſūt nata monere.vt dicit.z⁰ etbi. Et iō pōt contingere ꝙ ꝓfeſſoꝛ talia q̄rens ⁊ ſibi noceat: ⁊ ꝓfitēti. Ut aūt meli⁹ ſcias q̄s:⁊ ꝛe qbus iterrogabis:nota ꝙ inꝯrogādi ſūt p̄ncipes ꝛe iuſticia. milites ꝛe rapinis. mercatoꝛes

ꝛ officiales: ꝛ mechanici ꝛ piurio. dolo. mendacio. furto. ꝛ silibus. burgenses ꝛ ci nes cõit ꝛ vsur. ꝛ pignoribus. rustici ꝛ inuidia ꝛ furto: maxime circa ꝛcimas tri buta. ꝓmicias. ꝛ cẽsus. clici seculares ꝛ si monia. negociatiõe. ꝛ alijs ad auaritiã pti nentib⁹. ꝛ dilapidatõe si administratõem aliquã habent. vtꝫ int̃sint dño officio. ꝛ si ipsũ dicãt. vtrũ portẽt cozonã ꝛ habituꝫ ꝑgruentẽ. Itẽ ꝛ luxuria. aduocatõe. ludo aleaꝫ. ꝛ silibus: in qb⁹ sepi⁹ offẽdẽ solent. Religiosi ꝛ. iz. abusionib⁹ clausꝛi: que sẽ platus negligẽs. discipulus iobediẽs. inue nis ociosus. senex obstinatus. monach⁹ cu rialis. monach⁹ seu canonic⁹ regl'aris cau sidic⁹. bitus ꝓciosus. cib⁹ exq̃situs. rumoꝛ i clausꝛo. lis in capitulo. dissolutio i choꝛo. irrenerẽtia circa altare. Itẽ ꝛ tribus sub stãtialib⁹ regl'e. s. obediẽtia. castitate. ꝛ pau ptate. Itẽ ꝛ simonia ꝛ alijs q̃ a talib⁹ sepi⁹ solẽt cõmitti. Circũstantie aũt q̃s ꝑcipue ꝛ bet attẽdere ꝓfessoꝛ sunt septẽ: quas etiaꝫ ponũt Tullius ꝛ Boeti⁹. ꝛ ꝓtinẽt in his vsibus. Quid. quis. vbi. ꝑ quos. quotiẽs. cur. quõ. qñ. Quilꝫ obꝑuet aie medicamia dando. vna ibi supaddit illis septẽ. s. quo tiẽs. Attẽdat etiã ipse ꝓfessoꝛ qs sit ipe ꝛcatoꝛ: cui⁹. s. sexus ꝛ etatis. si nobilis vl' ignobilis vel ꝓuus in dignitate siue officio ꝓstitutus: an ꝓuatus sane mẽtis vl' insan⁹: sciens vel ignarus: solut⁹ vel cõiugat⁹. lay cus vel cleric⁹ vel religiosus: extrane⁹ vel affinis vel ꝓsanguine⁹. Quid. s. est illõ qõ ꝓmisit. s. adulteriũ vel foꝛnicatio. ꝛ similia. ꝛcatũ paruũ vel mediocre: vel enoꝛme. occultũ vel manifestũ. recẽs vel inueterа tũ. ꝛ silia. Ubi. s. i loco sacro: l'ꝑ bão. i. ñ sa cro. publico vl' ꝓuato. Per quos seu qbus auxilijs: ꝑ quos. s. mediatoꝛes int̃nuncios qꝛ oẽs tales participes sẽ criminis dãnatõ nis. ꝛ ipse ẽ reus ꝛ oblígat⁹ ꝑ eoꝫ ꝛcat⁹.

Itẽ ꝑ quos. i. cũ quib⁹. q̃ quos. Notãdũ aũt ꝙ sicut ꝓfitẽs nõ dꝫ nominatiꝫ ſpecifi care ꝑsonã cuꝫ qua ꝛccauit. ita nec circũ stantias ꝑ quas itelligi possit: nisi forte no toꝛiũ esset: vel alit recte ñ posset ꝓfiteri. vt dictũ est supꝝ. ti. ꝛ bis que quis cõfiteri tenẽt in qõe. vtꝫ liceat aliena ꝛcata in cõ fessione referre. Similr nec ꝑsbz dꝫ ſpecifi care ꝑsonas in int̃rogatõe. vterꝫ insistat caute circa qualitatẽ ꝑsone. vide tamẽ ꝛ hoc in dicta. q. Cur. s. quali tẽtatione ß fe cit. ꝛ vtꝫ tẽtatõem ꝑuenit: vel ab ea ꝑuẽ tus fuerit. vtꝫ ſponte aut coacte. ex cupidi tate an pauptate. ludo an nocẽdi aio. ꝛ si milia. Quõ. s. ꝛ mõ agẽdi: qõ melio⁹ actu q̃s locutõe scitur. Quãdo. s. in tpe sacro. vt i fe stis. 40. ꝛ alijs icũnijs. vel i nõ sacro. vt i diebus alijs nõ sacris. Quotiens ß pꝫ ꝑ se. Sunt aũt alij vsus in quib⁹ circũstantie .14. ꝓtinẽt. s. Aggrauat ordo locus ꝑsona ſcientia tps. Etas ꝓditio numer⁹ moꝛa co pia cã. Est modus in culpa stat⁹ alt⁹ lucta pusilla. Dis non curo ꝑpt̃ breuitatẽ insiste re. cuꝫ etiã ex supdictis sint satis manife ste. Ad hec etiã nota ꝙ ꝛcatoꝛ dꝫ dolere ꝛ cõfiteri ꝛ bõis omissis. s. ꝛ tpe male ex penso. Itẽ qꝛ aias ꝓximoꝝ a ꝛo eripuit: ꝛ ereptas a se vel ab alio in malo ꝓfirma uit. ꝙ multis mali non boni exm̃ fuit. quia bonis ꝛcãdo tristitiã intulit. qꝛ iniustissi me ꝛũ offendit. hec oĩa ꝛ alia mlta habẽ tur ab Aug. ꝛ ꝑ. di. 5ª. consideret. ꝛ cꝫ ꝛ homicidio sicut dignũ. Non ẽ aũt itelligẽ dnꝫ ꝙ oĩa hec supioꝛa ꝛ inferioꝛa sẽp ad vnguẽ sint seruãda. ß ꝓfessoꝛ discretus eli get ꝑm ꝙ qualitas ꝑsone ꝛ ꝛboꝝ exiget: ꝛ qõ expedire sibi videbit. hec. n. dicimus ad eruditõem simpliciũ ꝓfessoꝝ.

Qualis dꝫ ẽ ꝓfessio. titulus. 18⁹.

Postea ꝓsiderandũ est ꝛ q̃litate ꝓfessionis. Qualis autẽ ꝛbeat ẽ ꝓfessio a magistris i bis vsi bus edocet. Sit simplex humi lis ꝓfessio pura fidelis. Uera freq̃ns nuda discreta libẽs ꝛecunda. Integra secreta la chrymabilis accelerata. Foꝛtis ꝛ accusãs ꝛ sit parere parata. Habꝫ aũt ꝓditõnm q̃ daꝫ sunt tm̃ ꝛ bñ esse confessionis. s. ꝙ sit frequẽs ꝛ accelerata. reliqueꝫ sũt ꝛ necessi tate. Debꝫ igit cõfessio ẽ ꝑmo simplex siue ꝑpzia. vt. s. hõ seipm tm̃ accuset: nõ ali um. psal. Deus vitã meã annũ. t. ꝛ ß ha bitũ est supꝝ vbi agit ꝛ bis que dꝫ qs ꝓfi teri. q. vtrũ aliquis in cõfessiõe ꝛbeat alie na petã referre. 2º dꝫ esse humilis. eccl. 4º. Ante pl byteꝫ humilia animã tuã: ꝑp qõ dictũ est ꝙ sedere dꝫ ad pedes pl by teri. Attẽdit et ß humiliatio i hoc ꝙ se bñ accusat: ꝛ ꝓfiteatur se miseꝝ. qꝛ q̃sto sibi i hoc hõ mino⁹ parcit: tanto ei ꝛ facilio⁹ igno scit. vñ super illud psal. Justiciã meã non abscõdi. dicit glo. ꝙ hõ ꝛtegit: ꝛus tegit. ꝛ qñ hõ tegit ꝛ⁹ ꝛtegit. 3º dꝫ esse pura. s. quo ad intẽtõez: vt fiat ex timoꝛe filiali non ꝓfili: ꝛ ad ꝛi honoꝛẽ: ꝛ nõ ex fictione

sicut quidã ꝓfitent̃ ꝓcc̃ata sua: ⁊ tñ redire ꝓponunt ad illa. ꝛ quib⁹ dr̃ Isa. 29°. Populus hic labijs me honorat: cor aũt eor̃ longe est a me: tales ꝛũ ꝛridẽt. vnde Isi. Irriſor est: ⁊ nõ pnitẽs: q adhuc agit qõ penitet: nec ꝛũ videt̃ poscere subdit⁹: ß sub sanare supb⁹: ñ fiat etc. ex hypocrisi: l' elatione: sicut quidã in ꝓfessione se extollunt ⁊ alijs pferũt sicut pbus: q dicebat Luc. 18° Eras ago tibi dñe: qr nõ sũ sicut ceteri homies. 4° ꝛbet esse fidelis. scz vt tã ꝓfitens q̃s ꝓfessor sint i fide. Et fiat ꝓfessio sub spe venie. als nõ valet. ꝛ pe. di. i. quem penitet. ⁊ di. 6ª. qui vlt. vñ nõ dz peccator q̃tũcunq; magnus ꝛsperare ꝛ venia: sic Judas hayn ꝛspauit ⁊ Judas. qr plus potest ꝛus dimittere q̃s homo pessz peccare. dicit. n. Hiero⁹ sup psal. 8°. q Judas magis peccauit in ß q se suspendit: q̃s q tradidit xp̃m. 5° dz esse va. i. nõ tacens vex: nec admiscens falsũ: etiã cã humilitatis. vnde Aug⁹ in li. ꝛ pnia. Luz humilitatis causa mentiris: si non eras peccator añq̃s mentiris: mẽtiendo efficeris: qõ pus vitaueras: in te non est vitas: nisi ita te dixeris pctorem: vt etc. esse cognoscas. vitas aut̃ ipsa est: vt qõ est dicas. nã quõ est humilitas: ubi regnat falsitas. Sed ꝫ. i. Jo. i. dicitur. Si dixerimus qñ pctñ non hẽmus ipsi nos seducim⁹: ⁊ veritas in nob nõ est. R° dz se dicẽ pctõrem in genẽ. qr nemo sine crimine vivit. in spe aũt nõ dicat se peccatum aliquod ꝓpetrasse: nisi sciat: vel credat sic esse. Quõ q vex est illud qõ dicit Greg⁹. Bona ex mẽtiũ est ibi agnoscẽ culpaz: ubi culpa nõ est. R: hoc põt dupliciter intelligi. vno° quo ab subam actus. ⁊ sic nõ est vex. non. n. ad bonã ptinet mẽtẽ ß ad errantez: vt actũ aliquẽ se cõmisisse cognoscat: quẽ non cõmisit. Alio mõ quo ad ꝓditiõem actus. ⁊ sic est vex qõ dicit Greg⁹. qr iust⁹ in actu q ꝛ se bon⁹ videt̃. timz ne ꝛfect⁹ aliquis fuerit ex pte sua. ⁊ sic dicit̃ Job 9°. Verebar oĩa opa mea. Et iõ ad mẽtẽ bonã ptinet vt istã formidinez quã corde tenet: lingua accuset. ⁊ sic ibi sumit agnoscẽ ꝓformidare ꝑm Tho. 4° di. 21ª. q. 2ª. ar. 3°. c. 1m. Uel põt dici breuit̃ q loquit̃ ꝛ agnitõe dubia: non ꝛ assertoria ꝑm Pe. 4°. di. 21ª. q. 3ª. ar. 2°. c. 1m. Sed nunqd est ꝓmendãdus qui ex humilitate reputat se ꝛteriorẽ aliquo qui est manifestus peccator. R° iust⁹ qui est vẽ humilis non reputat se ꝛteriorẽ quo ad ꝓpetrationẽ actus qui fit ꝓior ex genere. ß qr timet ne in his que bene agere vr̃: ꝓ supbiã gratiarũ ꝛliq̃t. ꝑm Tho. vbi sup̃. c. 2m. Quid dicem⁹ ad Aug m. qui i li. ꝓfessionũ ex humilitate dicit. Si queras a me vtrũ iustus sim. respõdeo q non. ꝓstat aut̃ q Aug⁹ erat iust⁹. g. 7ẽ. R° fateri se reũ vl' iniustũ est duplr̃. Aut ꝓput iniusticia ꝓnat simpliciter iusticiã. ⁊ sic non dz quis fateri se iniustuz: nisi bẽat ꝓsciaz peccati mortalis. aut ꝓput ꝓnat pfectõem iusticie. ⁊ sic quilz potest fateri se esse inustũ ꝑm illud Isa. 64°. Oẽs iusticie nostre quasi pann⁹ mẽstruate. nec iustificat̃ homo cõpat⁹ ꝛo ꝛz Job. ⁊ sic loquit̃ Aug⁹. ℔ Bon̄. 4°. di. 21ª. p. 2ª. dubi. circa lr̃am. q. 3ª. 6° dz esse freq̃ns quod est intellectũ duplr̃. vno mõ vt quotiens quis p pctñ mortale cecidert: totiẽs p ꝓfessionẽ resurgat. iuxta illd ꝓuer. 24°. Septies in die cadit iust⁹: ⁊ resurget. qui. n. vult manus hẽre mũdas: oportet q frequẽter abluat eas. 2° modo vt eadẽ pecca ta diuersis pb̃ris ꝓfitear ꝛz ꝓsiliũ Aug. ⁊ hẽtur ꝛ pe. di. i. quẽ penitet. q̃to quis plib⁹ confitet̃ sub spe venie turpitudinẽ criminis tanto facili⁹ ꝓsequet̃ gr̃am remissiõis. Nota tamẽ q si ꝓfessio legitime facta sit: ⁊ pnientia ad eaz seruata: non opz necessario itex ꝓfiteri: que als sum⁹ ꝓfessi. ß lingua cordis non carnis apud iudicẽ vex: ea iugiter ꝓfiteri ꝛbem⁹. ꝛ pe. di. i. § his auctoritatibus. Sz qr qñz ꝑma ꝓfessio: vel qñ ꝑmo facta fuit: irrita fuit. vel fuit postea irritata. iõ oportet eaz aliqñ iterari. Sũt aũt quatuor casus cões ⁊ vsitati: in quib⁹ doctores diverunt cõiter ꝓfessionẽ iterãdaz esse. Prim⁹ est pp enormitatẽ ꝛlicti: ob quã opz pctõrẽ ad superiorẽ remitti: qui cõfessionẽ remisit dz audire ⁊ absolvẽ: nisi malit alteri ꝓmittere. ar. 33ª. q. 2ª. latorẽ. ⁊ ex ꝛ pe. ⁊ re. significauit. 2° est pp ignorantiã pb̃ri. vt cuz pb̃r: cui quis est ꝓfessus est ignarus. queri. n. dz pb̃r tunc ligare ⁊ solvere sciens: ⁊ ei itex est ꝓfitẽdum ex licentia vel ꝓuij sacerdotis: vel superioꝛis. ꝛ pe. di. i. quẽ penitet. ⁊ di. 6ª. qui vult. Et si negetꝫ licẽtia: ⁊ non assit superioris copia: sufficit licẽtia petita: lz nõ obtenta. ar. cx̃ ꝛ regula. lz. ⁊ ꝛ iurepa. nullus iudex. in glo. Si tamẽ ꝓfitẽs prudẽs esset: ⁊ cõfessorẽ instruẽt ꝓput sue ꝓfessioni expediret: euz itex ꝓfiteri nõ oporteret. 3° est ꝓpt̃ fictionez. vt si scieter pctñ aliquod mortale i corde retinuit. vel si cũ voluntate peccãdi accessit.

4° est ꝑpter ꝓtēptū satisfactōis. vt qñ negligeret ⁊ ꝓtēneret facere pnīam iniunctā sibi. Et idē ē ꝛ eo qui ꝓcepat satisfacere: ⁊ oblitus est pnīam iniūctā. ar. ꝛ ꝑ. di. 3ª. si apls. si. n. sciret eā: ⁊ impleret: iterari non oꝑteret. Et intelligūtur isti duo casus vltimi. qñ ꝓfitēs pīb3 mutat. si. n. ad eūdē reuertat: aut est recēter ꝓfessus. ⁊ sic nō tenet. aut ille ꝛ peccatis ei° est oblitus ꝑpter diuturnitatē tēꝑis. ⁊ tunc tenet item ꝛ eadē dicere sibi: que ꝑus dixerat. Roō. tamē dicit ꝙ si pnitēs recolat pnīam iniunctaz sibi: quā facē ꝓtempsit: sufficit ꝙ idē pnitens eaz explicet pīb3o: cui ꝛ nouo ꝓfitet. nec tenet ꝓfiteri pctā que al's est ꝓfessus: ⁊ ꝛ quibus iniūcta fuit pnīa illa. ℔ Roō.

Sunt āt alij duo casus. Un° est ꝑp pcti obliti recoꝛdatōem. alter ꝑpt recidiuatōnez. In quib° sanū ꝓsiliū essz ꝙ oīa ítera ret quādo sacerdotē mutat. vel qñ reuertitur ad eūdē: qui pctā eius oblit° est ꝑp diuturnitatē tpis. Nō credo tñ ꝙ teneat dicē alia pctā: nisi in gnāli. vt si dicat al's se pc casse: ⁊ ꝓfessū fuisse. ⁊ sibi talē pnīam iniūctā fuisse. ⁊ sic satis poterit eius conditio ⁊ ingratitudo cognosci. ꝛinde addat se nup boc pctñ ꝓmisisse: vel recoꝛdatū esse. hec Boñ. 4°. di. 17ª. p. 3ª. dubi. circa lr̄az. q. 4. .c. Uñ si quis post ꝓfessionē etiā añ pnie iuncte expletionem recidiuet: non tenetur pctā sibi ꝑus dimissa ꝓfiteri. ℔ ei sufficit pnitētiā sibi ꝑus iniūctā explē. ℔ Tho. Nā aliud dicere est viam ꝓfessionis ⁊ salutis multis auferre: cuz multi alñ ꝓfiteant aliquod pctñ enoꝛme: qō postea vix dicerēt alicui sacerdoti. nec auctoꝛitates sanctoꝛū hoc dicere ꝓpellūt. qz boc non ē ꝓfessionē diuidere. ꝑma. n. fuit integra. ⁊ 2ª similit. quia būc nō oꝑz ꝛ alijs habere notum re moꝛsū: nec nouā absolutōem. ℔ Boñ. 4°. di. 21ª. p. 2ª. q. i. ar. i. c. 3m ad oꝑm. In casu tamē: in quo notabilis ⁊ piculosa grauitas pctī nō possz exꝑmi: nisi dicendo aliquod pctñ ꝑus ꝓfessuz ⁊ remissuz: tenetur pnitēs illud pctñ item ꝛ dicere sacerdoti. ℔ Ric. 4°. di. 17ª. q. 2ª. ar. 8°. c. 3m. Alij qui tamē ꝛ eo qui recoꝛdat° est pctī obliti sic distinguūt. ſ. ꝙ aut tpe ꝓfessionis pnitēs adhibuit diligētiā ꝑut ꝛ lege cōi būana ꝑmittit fragilitas: vt memoꝛiā bēz omniū suoꝝ pctoꝝ mōtaliū. Aut fuit ignoꝛās ignoꝛātia affectata: vel crassa. Si 2° mō: credo ꝙ recta rō exigit: vt illud idez pctñ ꝓfiteat eidē sacerdoti: si illuz ꝓmode pōt inuenire. ⁊ non fit ab illo sacerdote postea interdicta absoluēdi ptās. aut ꝑdictū peccatū: ⁊ oīa alia peccata moꝛtalia ꝑoꝛi sacerdoti ꝓfessa: ꝑut pōt recolere cōfiteat alteri sacerdoti. Si ꝑmo mō: nō credo ꝙ ꝑoꝛi sacerdoti teneat tentiōe necessitatis illud peccatū confiteri: ℞ alij sacerdoti. q̄uis. n. ꝛ isto fuerit absolutus q̄tum ad iudicium ecclie triumphātis: ⁊ militātis: qz sacerdos absoluere pōt ꝛ ꝓfessis: ⁊ ꝑdicto mō oblitis: tamē qz absolutō ꝛ oblitis oꝛ intelligi sub hac ꝓditōe. ſ. vt qñ reducta fuerint ad memoꝛiā: dicat illi sacerdoti in ꝓfessione: qui ab illis pōt absoluere: tenet illō cōfiteri post eius remotā oblinionē. ⁊ sic distinguit Ric. 4°. di. 17ª. q. 2ª. ar. 6°. c. De recursu aūt ad supioꝛē ꝑpter enoꝛmitatē ꝛelicti: distinguēdū est: qz aut recurrit ad eum ꝑpt absolutōem a pena: vel penali vinculo puta excōicatōis: vl' irregularitatis. ⁊ tūc sufficit ꝙ ꝓfiteat sibi illō. Aut ꝑpter absolutōez ctī a culpa. ⁊ tūc si supioꝛ nō remittat ad ꝑpriū sacerdotē: ꝓsiliū sanū est ꝙ ei dicat oīa: ꝛ quib° bēt remoꝛsū: ⁊ ꝑ illis oībus absolonē ⁊ pnīam recipiat gnālē. Si aūt bēat aliquā excusatōem rōabilez: rōe cuius vult postea alij ꝓfiteri: tenet illud renelare supioꝛi: ⁊ illud: ⁊ oīa alia inferioꝛi. ⁊ ille ex tunc euz ab oībus pctīs absolnē pōt: dūmodo faciat pnīam a supioꝛi sibi iniunctaz ꝑ illo pctō: quia quedā peccata absolutōi supioꝝ reseruant magis ꝑpt taxatōem pene: quā supioꝛ iniungere oꝛ discrete. q̄s ꝑ alio. ℔ Boñ. 4°. di. 21ª. p. 2ª. q. i. ar. i°. c. 4m ad oꝑm. vñ in boc casu absolutio ꝑpriꝝ ꝑbi ⁊ supioꝛis ꝑm Ric. 4°. di. 17ª. q. 2ª. ar. 8°. c. 2m. Tho. vo dicit in quadā. q. ꝛ quolibet ꝙ ꝑsbyter inferioꝛ ab oīb° a quib° pōt: ꝛbet absoluere euz. ꝛiñ oꝛ eū ad supioꝛē remittere ꝛ residuo absoluēdū. Si tñ ille qui cōfiteat esset excōicat°: nō pōt vt idez 4°. di. .18ª. q. 2. ar. 5°. q. i. c. 2m. dicit absolui a culpa: nisi ꝑus sit absolut° ab excōicatōe. qz excōicatus nō est particeps sacꝝ ecclie ℔ Tho. ibidē. Unde nō bñ dixit Roō. dicēs in glo. ti. ꝛ sen. ex. §. 28°. Sz nunquid erūt sup illud quo ad illā. ꝙ cōfessoꝛ pōt absoluere l excōicatum a pctīs ꝓrius q̄s sit ab excōicatione absolut°. Iz aūt qs nō teneat necessario ꝓfiteri pctā q̄ alij legitime est confessus. est tamē valde vtile ⁊ qdē q̄ ad diminutōem pene ex vi clauium. Sed

ad hoc nihil ꝑdest ꝑm aliquos. qz in ꝑma absolutõe tãtũ dimittit ex vi clauiũ: ꝯtuz dimitti põt. prodest tamẽ ad itercessoꝝ mltiplicatõem. humiliatõem. instructõez. gr̃e augmẽtatõem. ꝟecundie merituz: ⁊ maioꝛẽ certificatõem: qz si nõ habuit effectũ ꝓma absolo ⁊ ꝓfessio: põt esse q̃ zª bẽt. qz inuenit meliꝰ disꝓsitũ. ⁊ ꝟ ꝓsitio videtur Sco. 4°. di. 18ª. q. vnica. c. iᵐ. ꝓbabilioꝛ. Lauere tñ oz ꝑnitẽs ne a diuersis quibꝰ cõfitet nimio onere ꝓnie obꝛuat. Cõtingit .n. q̃ q̃ multi ponũt sal in eodẽ cibo: cibꝰ nimio sale ꝟstruit. vñ sufficit q̃ alij ꝓfessores ꝓniam sibi iniũctã a ꝑmo ꝓfirmẽt: dũ modo sit discreta. ⁊ si volũt possũt ꝟsuper imponere aliquid facile: vt pater nr̃. Alijs ꝟo vr̃ q̃ ⁊ si ꝑdicta ratio essz ratio iterãdi ꝓfessionẽ. nõ tñ absolutõez p̃cipue in eo q̃ nõ bẽt cãm aliquaz dubitationis: ꝟ ꝓma absolutõe. ita tñ poterit dubitare post secũ dã absolonez: sicut pꝰ ꝑmã. sicut videmus q̃ extrẽa vnctio nõ iterat̃ ꝟ eũdẽ morbũ qz totũ qõ ꝑ eã fieri ꝑtuit: semel factũ est. Et ꝑterea in zª non regreret̃ q̃ ille bẽret claues: cui fit cõfessio: si nihil ibi vis clauiuz opat̃. ꝓ hoc etl facere vr̃ ꝟ ꝑ. di. i. c. dignus est. vbi dicit̃ q̃ ꝯto qs pluribꝰ sacerdotibus ꝓfitebit̃ in ſpe venie turpitudinez criminis: tãto facilꝰ ꝓsequet̃ gr̃am remissionis. Ipi. n. sacerdotes plus iaz possunt ꝓficere: plus iaz ꝓfitẽtibus parcere. quibus. n. remittũt remittit ꝟus. In his vbis inui vr̃ q̃ facilitas ꝓsequẽdi gr̃am remissionis ꝑ cõfessionẽ turpitudinis plibꝰ sacerdotibꝰ factã: itelligi oz ex vi sacr̃i respectu eiusdẽ pcti. Iõ dicũt q̃ etl. in zª absolone ꝓfertur gr̃e augmẽtũ: ⁊ quanto maioꝛ gr̃a recipit̃: tãto minus ꝟ impuritate ꝑcedẽtis pcti manet. ⁊ iõ minoꝛ ꝑna purgãs ꝟbet̃ vñ etiã in ꝓma absolutõe alicui plus ⁊ minus ꝟ ꝑna dimittit̃ ꝑm q̃ plus ⁊ minus ad gr̃am se disponit. Et põt cẽ tanta dispositio q̃ etiã ex vi ꝓtritõis tollit̃ tota ꝑna. vt dictũ est supꝛ. Sz ꝯ. qz ꝑm hoc aliqs posset totiẽs cõfiteri: ⁊ absolui eadẽ die q̃ remitteret̃ sibi tota ꝑna oibus pctis suis ꝟbita. ⁊ ita grauissimũ pctñ remitteretur cuz ꝑna modica. Rº sacr̃m ꝓnie respectu eiusdẽ pcti in numero plies repetitũ: nõ bz efficaciã ex vi clauiũ: nisi seruata reuerentia ꝟbita sacr̃o. Ad qõ requirit̃ q̃ respectu eiusdẽ pcti non iteret̃: nisi adueniente nouo motu ꝟuotõis: vel noua erubescentia. ⁊ ꝑ hunc modũ totiẽs posset recipi q̃ tota ꝑna remitteret̃. Nec tñ dici põt pctñ remitti sine ꝑna: qz xps sustinuit ꝑnã ꝓ pctis nr̃is. erubescẽtia etl. ⁊ laboꝛ ⁊ sollicitudo in penitẽdo ⁊ cõfitẽdo est magna ꝑna. ⁊ huius scõe opi. est Ric. 4°. di. 18. q. zª ar. 4°. o. 7ª cõfessio oz eẽ nuda. ⁊ ꝟ'ou plicit̃. qz quis nõ oz cõfiteri ꝑ nunciũ: nec ꝑ epl'am: ꝟ viua voce: ⁊ ꝓꝓio oze: ⁊ pñtaliter. vt qui ꝑ se ꝑcauit: ꝑ se erubescat. vñ Aug⁹ ꝟ ꝑ. di. i. quẽ ꝑnitet. dicit sic. ꝑcepit oss mũdatis Leuit̃. iz° vt ostenderẽt oza sacerdotibus docẽs: coꝛpali pñtia cõfitẽduz nõ ꝑ nũciũ: nec ꝑ scriptũ. Ratio huius est qz cõfessio nõ tñ est actus ꝟtutis: ꝟ etiã ẽ pars sacr̃i. ⁊ lz ad eã ꝑm q̃ est actus ꝟtutiꝫ sufficeret qualit̃cunq; fieret: ⁊ si non essz tanta difficultas i vno mõ sicut i alio mõ. tamẽ ꝟz q̃ ẽ pars sacr̃i bz ꝟminatũ actũ sicut ⁊ alia sacr̃a bñt ꝟtermiatã materiaz ⁊ sicut i baptismo ad significãdũ interioꝛẽ absolonẽ assũit̃ elm illõ: cꝰ ẽ maxia vis in abluẽdo. ita in actu sacr̃ali ad manifestandũz actus ille assumit̃ ordinate: quo maxime manifestare solemus. ſ. ꝓꝓriũ ꝟbum. Alij. n. modi inducti sẽ ad supplemẽtũ bº. Si tamẽ ꝑs byter int̃roget ꝓfitẽtẽ: ⁊ ille ad it̃rogata ñdeat: sufficit quãtũ ad ea: ꝟ q̃bus int̃rogat̃: nisi sit talis/qui põs dimitteret ꝓfiteri q̃s oze ꝓꝓio cõfiteret̃ pctã. ꝟ. n. ex supbia esset. ꝟ ꝑ. di. i. ꝟsus finẽ. ꝟ Roõ.

Sed quid ꝟ eo qui non intelligit̃ a ꝑ sbytero. Rº aliquibꝰ videt̃ q̃ i illo casu ñ tenet̃ pctoꝛ cõfiteri: nisi quãtũ ꝑ signa põt ostendere sacerdoti. ꝑ inꝑzetẽ ꝟo cõfiteri põt ꝟ non tenet̃ iure diuino: nec positiuo. ⁊ cũ cõfiteri sit multũ difficile: nõ vr̃ tutũ plꝰ artare cõfessionẽ q̃z ꝑ ius diuinũ ⁊ positiuũ arcet̃. qz vt dr̃ puer. 30. Qui vehementer emungit elicit sãguinẽ. ꝟ Ric. 4°. di. 17ª. q. zª. ar. 4°. c. 5ᵐ. ⁊ cũ eo cõcoꝛdat. Sco. 4°. di. 17ª. q. vnica. c. 3ᵐ. ꝑm quẽ etl. talis confessio i magnũ ꝑiculũ cedẽ põt. Quid ꝟ eo qui nõ bz cõplã ꝑs byteri: nunqd tenet̃ ei ꝑ lr̃as ꝓfiteri. Rº q̃ nõ tenet̃ tentõe necessitatis. qz ad ꝟ non oblat̃ hõ iure naturẽ nec iure diuino: nec positiuo: ⁊ hoc ẽ ꝟ rationabile. sacr̃m. n. pnie nõ ẽ ꝟ iudicio publico: ꝟ secreto. in quo ꝑs byter tenet̃ consi tentẽ diligẽter examinare: vt ꝓudẽt̃ intelligat quale ꝟbeat ei ꝓsiliũ ⁊ remediũ adhibere. exꝰ ꝟ ꝑ. ⁊ re. ois. Si aũt teneret̃ tentione necessitatis abñti ꝑs byto ꝓfiteri per scriptũ ũminẽt̃ ꝑiculũ: ne aut eẽt ꝟfectꝰ in ꝑdicta examinatõe. aut ꝟ pctõꝝ ꝑnitẽtis

reuelatõe.kfe.n.pñt facilit pdi: aut p nunciũ malitiose aperiri:aut p nuncij ignoran tiã tradi illi cui nõ mittũt:q eas aperiret. aut sacerdos si eẽt malitiosus posset tradẽ ꝓfessiõis vbũ:ꝛ ꝰ penitentẽ p manũ suaz ꝓbare talia ꝓbatõe,ꝓbabili: ablz ħ q ius bõis possit ĩ iudicio ꝓhẽdi.Et ħ rõ vlti^a ꝓcl'dit q sacerdoti pñti penitẽs:q nec vbo nec nutu possz cõfiteri nõ teneretur tẽtiõe necessitatis ꝓfiteri p scriptũ.vñ si hoc face ret non eẽt necessitatis:ß superogatõis. ħ Ric.4°. di.i7^a.q.2^a.ar.5°.c.dicit etiã.30.q. 5^a.qualis.q pnia adultere p scriptũ est re cipiẽda.ꝛ hoc est vex ꝑm Jo.ibidẽ:si sit p sens.nõ aũt si sit abſis.posset tñ penitẽs cui cunqz vidẽt expedire pctã sua p lras insi nuare ,p cõsilio recipiẽdo.ß hoc nõ suffice ret:vt dictũ est ad pnie sacm. 2°. oz con fessio eẽ nuda : qz nõ oz fieri vbis l'noib⁹ criminũ palliatis. ß qõlz pctñ oz expmi suo ꝓpio noie q̃tũcunqz sit turpe. sufficit tamẽ illõ expmẽ p vba hõesta : ita q plbz possit intell'ere mãifeste. puta dormini cuz tali: vl'cognoui talẽ. vñ nõ opz ꝓsitẽtẽ tur piter loq: vt ribaldus. debẽt etj expmi oẽs circunstãtie:que videtur aggrauare: q̃tũ cunqz sint turpes ꝛ abhominabil's: ꝛ maxe ille que ponũt actũ in alio genẽ pcti. de pe. di.5^a.cõsideret. 8°. cõfessio debz eẽ discre ta.ꝛ hoc dupl'r. Prio vt distincte sepatim singl'a pctã ꝓfiteatur ꝑm ill'd psal'.Lauabo p singl'as noctes lec.m.i.p singl'a pctã con scientiã meã. 2° vt iudex pitus eligat.de q̃ hituz est supra. 9° debz eẽ voluntaria: vt non sit sicut cõfessio Achã Josue.7°.q suuz pctñ noluit cõfiteri:donec sorte deprehẽsus fuit:ß sit sicut cõfessio extri latrõis in cruce.psal'.Uolũtarie sacrificabo tibi: ꝛ cõfi.no.tuo. Decimo debz eẽ vecũda:q̃l fuit cõfessio publicãi.de quo dicit Luc.i8°. q stans a longe nõ audebat leuare oc'los ad celũ.ꝛc. vñ dicit Aug⁹.ꝛ hꝫ de pe.di.i. quẽ penitet. laboret mẽs patiẽdo erubescẽ tiaz.Et qz verecũdia magna pena est:qui erubescit,p xpo fit dignus miſicordia. ser uire tamẽ debz vecundia i cõfessione: non dissari.vt.s.non reddat pctõrẽ mutũ:ß poti⁹ absoluat cũ in magna pte a pena cui⁹ debi tor erat. iij° debz eẽ integra. vt.s.omnia peccata mortalia simul vni cõfiteatur:q̃p est memor:de qbus al's nõ fuit legitime cõ fessus.ꝑs byter.n.aut ab omni:aut a nulla cl'pa absoluit. nullus aũt ꝑs byter intendit absoluẽ penitẽtẽ ab eo qõ celat cũ.Et voco legitime confessuz quãdo nihil inuenit: qõ irritet absol'onẽ: qõ contingit in q̃tuor casibus supdictis: vbi agit de frequentia cõfessionis.Si autẽ est confessus legitime non opz iterare cõfessionẽ nisi in vli. hec Bost.4° di.zi^a.p.2^a.q.i.ar.i.c.Si etiã ali quod pctñ cõmisit: qõ al's cõmittere con sueuit:iterãda est cõfessio de illo pctõ:lz cõ fesso.ꝛ hoc in quadaz gnãlitate. dicendo .s.peccatũ ill'd se al's cõmisisse.Cuius ratõ est.qz pteritũ pctñ aggrauat sequẽs.sicut g opz in medicina corporali q medic⁹ nõ tñ mẽbruz qõ mederi debz cognoscat: ß etj vl'r totam habitudinẽ infirmi.qz vnus morbus ex adiunctõe alterius aggrauat ꝛ sepe medicina que vni morbo cõuenit:ñ cõuenit alteri.Simil'r intellidum est i spi ritualib⁹ morbis: cum qñqz aliquis pctis contrarijs sit infectus.vt Grego⁹ docet in pastorali. ꝛ ideo necesse est q hõ oia pctã que confiteri tenetur:vni cõfiteatur.al's ñ est confessio : ß cõfessionis siml'atio. vnde Aug⁹ in li.de pe.ꝛ hẽtur de pe.di.6.c.i.La ueat penitẽs ne verecundia doctus: dimidat apud se cõfessionẽ:vt diuersa diuersis ve lit manifestare:qõ ẽ se laudare: ꝛ ad hypo chrisiz tẽdere:ꝛ semp venia carere. Sz nunquid cõfessor tenetur ad memoriã re ducere cõfitẽti pctã que sciuit: vel audiuit cuz cõmisisse. R° si de his certã hẽt sciam: aut ꝓbabilẽ opi. reducẽ debz ad memoriã cõfitenti confessor:si recolit. qz põt timere ne confitẽs sup hoc laboret ignorãtia cras sa : que non excusat. vel q non adhibeat debitã dilẽgẽtiã ad recolẽdũ pctã sua. hec Rod. Quid si parrochial' pres byter sci at:vel credat esse peccatũ impedimẽtũ in matrimonio aliquo suo prochiano: nunquid tenet eis reuelare in foro pniali vl'extra. R° aut scit:aut ꝓbabil'r credit:q ill'd impedimẽtũ ꝓbare posset.aut non. In pmo casu debz eis reuelare: vt vl'ipi pcu rent diuorciũ. vel se hẽant vt frater ꝛ so ror. vel ipe ps byter denunciet hoc supiori : ꝛ subministret ꝓbatões:si oportcat.qz cuz sit ꝑlatus tenet ad illud.uꝫ illud.Si pe cauerit in te.ꝛc. In 2° casu nõ tenetur eis dicẽ:nisi credat q semp laboret ignorãtia crassa:que nõ excusat. In quo casu debz eis dicere:si ꝓbabilit credat q parati sint sup hoc acquiescere cõsilio bonoꝫ viroꝫ al's eis non tenetur dicere. ħ Rod. 12° oz confessio eẽ secreta.s.vt homo cõfiteat vni soli ps byt'o: ꝛ in secreto pctã sua : nisi

sit petrñ adeo enorme q̄ totam cōmouerit vrbē: vel etiā totū orbē. qō quidē oz quis in publico cōfiteri. vt in publico solēnis si bi pnia imponat: ⁊ reū se cognoscat vl'fa teat. Sic igit quātū est ꝛ lege cōi confes sio oz fieri in secreto vnico sacerdoti: sicut exp̄sse dicit illa ꝛcretalis. oīs vtriusq; ⁊c. Rō est. q2 si publice fieret: infinita mala orirent. puta rixe. discordie. ⁊ infamie. vñ tunc ꝓfessio eēt valde onerosa. ignominio sa. ⁊ periculosa. vt patz. Nec obstat illd Au gu. Nemo dicat sibi occulte pniaz ago. q2 loquitur ꝛ occultatiōe respectu p̄sbyteri.

Quid si penitēs simul plūbus p̄esbyte ris cōfiteatur: ⁊ ab eis absoluat. nunquid tunc recipit penitētie sacr̄m. Rndeo q̄ sic. Non credo. n. q̄ modus exp̄mēdi p̄sonā absoluētē: vl'actū absolutōis in singulari. vl'in pl'ali ꝛ necessitate requirat ad eēntiā sacramēti ꝑm Ric. 4°. di. 17ª. q. 3. ar. 3°. .c. Nec tñ p̄nt plures simul vni p̄sbytero confiteri. q2 ꝟ magis est ꝯ secretuz: qō in foro pnie ꝛbz seruari q̄s vnuz plurib⁹ cō fiteri: q2 illi plēs p̄sbyteri ita obligant ad celāduz petrñ ꝓfessuz: sicut vnus solus. sz plium confitentiuz sil' non ita stricte obli gatur vn⁹ ad celāduz pcā alterius. Credo tamē q̄ nisi penitēs velit duob⁹ ꝓfiteri: vt certius ꝓsiliū habeat ab ambobus q̄s ab altero solū: duo p̄sbyteri sil' audiētes vnū cōfitentē: ⁊ sil'absoluētes p̄ccāt: q2 faciūt ꝓtra ꝓsuetudinē ecclie: ⁊ ꝯ statutū. ꝟ Ric. vbi supra. Alij dicūt q̄ sacr̄m pnie suscipi non pōt: nec administrari nisi in foro secre to. q2 ibi agit ꝛ occultis ꝓscie. p̄lbyter etl ibi xp̄m repr̄sentat: qui est vn⁹. vnde dicunt q̄ plūbus p̄esbyt'is simul cōfiteri: nō vide tur eē ꝓfessio sacr̄alis. ⁊ bui⁹opi. ē Sco. 4° di. 17ª. q. vnica. c. 3ᵐ. in correla°. q2 cōfes sio sacr̄alis secretissima oz eē. 13° ꝛbet esse lachrymabilis. i. amara. Treñ. 2°. De duc quasi torrentē lachrymas p diez ⁊ no ctē. vñ Ambro⁹. ⁊ hr̄ ꝛ p̄. di. i. Lachryme lauāt ꝛlictuz: quod voce pudor est confite ri. i. qō cū ruborꝰ ⁊ verecūdia ē ꝓfitēdū. Isa. 38°. Recogitabo tibi omnes ānos me. in ama. anime mee. 14° oz eē festina. eccle. 5°. Ne tardes cōuerti ad dñm: ⁊ ne diffe ras ꝛ die in diē. subito. n. venit ira illius: ⁊ tēpus vindicte disperdet te. Utr̄ autē p̄ccator statiz cū pōt teneat confiteri: ha bituz est supra. 15° ꝛbz eē fortis. s. vt vi cat pudorez: exēpluz p̄z in Maria magō

16° ꝛbet eē accusatoria: vt dicat se com misisse petrñ ex ꝓpria malitia se fortiter ac cusando: non p̄tendens excusationē in pec catis sicut p̄mi parētes ꝓuer. 18°. Justus ꝑor accusator est sui. 17° ꝛbet eē parata parere. vñ Aug⁹. Ponat se penitēs oīo in iudicio sacerdotis: nihil sui reseruans sibi. vt omnia iubente eo paratus sit facere ꝓ recipiēda vita anime quecunq; facerz ꝓ euitanda corpis morte. ꝛ p̄. di. i. consideret. Supdictis. 17. cōditōib⁹ ꝓtentis in vsi bus illis: quidā supaddūt q̄ ꝛbz eē moro sa. sez vt non dicant p̄ccata in transcursu sicut cōputant cāpsores nūmos: ⁊ cuz mo ra ⁊ ꝛliberatione: vt ex hoc ꝛnotio accen datur: ⁊ maior vecundia ⁊ cōtritio habea tur: ⁊ hoc magis requirit ꝛ ꝓgruo q̄s ꝛ necessitate. Sed nunquid cōfessio ꝛbz eē informata charitate. Rndeo sacramēta quedaz ordinata sunt ad gr̄am acquiren daz: vt baptismus: ⁊ pnia. quedā ad gr̄az ꝓmouendā siue augēdā: vt cōfirmatio: ⁊ eucharistia. dico ꝯ q̄ sicut zª sacr̄a nō ha bēt efficaciā: nisi in habētib⁹ charitatē: sic nec p̄ma: nisi in disponētibus se ad chari tatē. Et sicut dictū est supr̄. q̄ tenemur acce dere ad eucharistiā cū charitate: non qdē necessario ꝑm vitatē: ⁊ sufficit ꝑm ꝓbabili tatem. sic non est necesse q̄ accedens ad confessionē habeat charitatez: vel dispoſi tionē ad charitatez sufficientez ꝑm verita tem. ⁊ sufficit q̄ ꝑm ꝓbabilitatez. hec autē dispositio est attritio. q2 sepe in confessione ⁊ absolutōe p̄sbyteri formatr̄ per gr̄am. vt ꝓtritio fiat: vel ad eā ꝓtritio subsequatur. vñ sufficit q̄ hō ꝓbabiliter se disponat ad gr̄am p oīz p̄ccatorū ꝛtestatōem. quod si non facit: ⁊ cuz voluntate p̄ccandi acce dit: mortaliter p̄ccat. quia sacr̄m irrituz fac quātuz est in se: quod non est sine contem ptu. ar. ꝛ p̄. di. 3ª. inter hec. ⁊ .ꝯ. siue. vbi dicitur q̄ sicut veniaz ꝓmerer̄ pnia vera sic ꝛnz irritat simulata. i. ficta. vñ tenetur reuerti ad sacerdotez: ⁊ petere absolutōez. Sed queritur vnde requirat hec confessio Rndeo quia est opus sacr̄ale ad iustifica tionez ordinatuz. Unde hi⁹ cōfessio est ad absolutōem ordinata. non tenetur ꝯ quis cōfiteri ex charitate: sed tenetur confiteri vel ex charitate: vel ex dispositōe ad cha ritatem sufficiente ꝑm veritatez: vel ꝑm p̄ babilitatez. hec Bon̄. 4°. di. 17ª. p. 2ª. q. 2. ar. 3°. c. Et conuenit cuz eo Ray. d. q̄ si qs cuz ꝓposito p̄ccandi confiteat: iterū ꝓfiteri tenetur. ⁊ hoc credit eē ver̄ Rob̄. si ꝓfiteat

alicui q al's cũ nõ audiuit: vl' etĩ si p̃m⁹ sit oblit⁹que audiuit. si ãt p̃mo qui adhuc est memor: nõ tenet̃ .ꝛ hoc sup̃.c.§.6°. v. cti⁹.

Si vo obijcit̃ q recipiẽs sacr̃m tenet̃ se disponere ad recipiẽdũ effectũ ei⁹: al's ficte accedit: ⁊ mortaliꝫ peccat. § effectus cõfessionis nõ est nisi i habẽte charitatẽ. g̃ tenet̃ hõ ꝓfiteri ex charitate. ℟° nemo recipit ci⁹ effectũ: nisi hẽat charitatẽ: saltẽ i p̃n° confessionis: vl' i medio: vl' in fine. mlti ãt habẽt i fine qui nõ hũt in p̃ncipio. Et etiã alig credũt se hr̃e in p̃ncipio ⁊ in fine: qui forte nõ habẽt. ⁊ alig nõ habẽt nec hr̃e credunt. Primi nõ incurrũt offẽsã: § acgrũt gr̃am. Scõi cuadũt offẽsã: lz non acgrant gr̃az. Tertij acquirũt irã p̃m Boñ. vbi supra.c. 4ᵐ. Aliqui vo dicũt q lz cõfessio facta in mortali pctõ sciẽter nõ valeat ad remediũ nisi dispositiue: tñ adhuc valet .s. q talis nõ ẽ p̃cepti trãsgressor. cẽntiam. n. actuũ p̃ceptoꝝ: ⁊ sẽp tenẽtur explẽ ex charitate ad vitãdũ ꝯmeritũ lz sine charitate actus nõ mereat̃ p̃miũ. vñ talis nõ tenet̃ necessario cadẽ pctã i numero ꝯnuo ꝓfiteri p̃s bytero. q̃ liez tunc non recipiat fructũ absolutõis: rececdẽte tamẽ fictiõe incipiet p̃cipere. sicut est i alijs sacr̃is. ⁊ sic qui ficte accedit: non tenet̃ cõfessionẽ iterare: § tenet̃ postea confiteri suã fictionẽ. Et p̃ hac opi. facit illud q̃ dicit̃ ex̃ ꝯ p̃. ⁊ re. q̃ quidã. ꝯ illis qui veniũt ad cõfessionẽ: ⁊ nõ pnitẽt q eoꝝ ꝓfessio est admittẽda: ⁊ crebris ⁊ salubrib⁹ monitis est pnia iniungẽda. absoluẽdi tamẽ nõ sr̃. vñ si absolutõem non recipiãt: nõ cõtenit̃ sacr̃m: nec a confessore: nec a ꝓfesso. Pro hac etĩ opi. est illud ꝯ p̃. di. 3ª. c. vlt̃. ℞ etĩ sentiunt Ric. 4°. di. 17ª. q. 2ª. ar. 8°. c. 5ᵐ. Tho. 4°. di. .7ª. q. 3ª. ar. 4°. q. i. c. Pe. 4°. di. 17ª. q. 2ª. ar. 5°. c. 2ᵐ. ad oppᵐ. ⁊ Ber. sup dictuz. c. q̃ quidã. ⁊ Jo. Secus ãt est ꝯ p̃ritione ⁊ satisfactiõe: q̃ hec fiunt ꝯ: § confessio fit homini. ⁊ iõ ꝯ rõe illaꝝ ẽ q hõ sit ꝯ per charitatẽ vnitus: ñ ãt ꝯ rõe cõfessionis.

De confessionis effectu titulus. 19°.

Deinde considerãdũ ẽ ꝯ effectu cõfessionis. Et circa hoc quer̃tur p̃a .s. vtz cõfessio liberet a morte pcti. ℞° pnia inquantũ est sacramẽtũ p̃cipue p̃cipitur i confessione q̃ per eã homo ministris eccl̃ie se subdit: q̃ sunt sacr̃oꝝ dispẽsatores. cõtritio. n. votuz cõfessionis annexũ hz. ⁊ satisfactio p̃ indicio p̃sbyteri cui fit cõfessio taxatur. q̃ i sacr̃o pnie gr̃a infũdit̃: p quã pctã remittunt̃: sicut in baptismo. Eodẽ mõ cõfessio ex vi absolutõis cõiuncte cl'pã remittit: sicut ⁊ baptism⁹: ⁊ sicut baptismus liberat a morte pcti non tñ p̃m q actu p̃cipit̃: sz etiã p̃m q in voto habet̃. sicut pz in ill' qui iam iustificati ad bap^m accedũt. Et si qs obicẽ non p̃stare ex ipa susceptiõe baptismi gr̃am cõsequeretur remittẽtẽ pctã: si p̃us nõ fuisset̃ remissa. Silr̃ dõ ẽ ꝯ cõfessione adiuncta absol'oni. q p̃m q in voto pnitẽtis p̃cessit a cl'pa liberauit. Postea vo in actu cõfessionis ⁊ absol'onis gr̃a auget̃ ⁊ etiã peccata remitterẽtur: si p̃cedens dolor ꝯ pctis non sufficisset ad contritiõem. ⁊ ipse tunc obicẽ gr̃e non p̃berz. ⁊ iõ sicut ꝯ baptismo dicit̃ q liberat a morte: ita ꝯ confessione dici põt. Sz obijcit̃ quod hr̃. 4°. sen. di. 17ª. q p ꝓfessionez fit venialẽ: qõ p̃us erat mortale. g̃ vr̃ q p cõssionẽ nõ remittat̃ cl'pa: § q poti⁹ cl'pa mutetur i cl'pã. ℞° veniale non sumit̃ ibi p cl'pa: § p pena ꝯ facili expiabili. Veniale. n. dicitur tripl'r. vno mõ ex genere: vt vbuz ociosũ. Alio mõ ex eã. i. in se cãm venie habens: vt pctũ ex infirmitate. 3°. modo ex euẽtu. ⁊ sic sumit̃ hic. q̃ per confessionẽ hoc euenit p̃m q ꝯ p̃terita cl'pa veniã cõsequat̃. hec Tho. 4°. di. 17ª. q. 3ª. ar. 5°. q. i. c. 2ᵐ.

Utrũ cõfessio liberet aliquo modo a pena. ℞° q sic. nã cõfessio siml' cũ absol'one habet vim liberãdi a pena dupl'r. Uno° ex vi absol'onis. ⁊ sic ipa confessio exñs i voto liberat a pena eterna: sicut ⁊ a cl'pa: que quidẽ pena est pena damnãs: ⁊ ex toto exterminãs: a qua liberat⁹ adhuc manz obligatus ad pnã tpalẽ. p̃m q pena est medicina p̃mouẽs ⁊ purgans. Et § pena restat i purgatorio patiẽda etiã bis qui a pena inferni sunt liberati: que quidẽ pena est imꝓportõata viribꝰ pnitẽtis in hoc mũdo viuẽtis: § p viã clauiũ intãtũ minuit̃ q remanet p̃portõata viribus pnitẽtis in hoc mundo viuẽtis: ita q satisfaciẽdo in hac vita purgare se põt. Alio° diminuit pnã ex ipa natura act⁹ cõfitẽtis qui pnã bẽt ãnexam erubescẽtie. ⁊ iõ q̃to aliqs plies ꝯ pctis cõfitet̃: tanto magis pena minuit̃.

Sed ꝓtra volũtas p̃ facto reputat̃. g̃ p̃m hoc tãtũ valet contritio ⁊ p̃positũ confitendi: quãtũ confiteri. ⁊ iõ p⁹ volũtatem cõfitẽdi nihil ꝯ pena dimittit̃ p cõfessionẽ.

R̄o illō ñ itelligit ī his q̄ fūt ab alīs: vt in baptismo: ſ in his q̄ fūt oīo ab homie ē ve rū quo ad p̄miū eēntiale: nō āt quo ad pe ne remotōem: ⁊ hi⁹. reſpectu quoꝝ attēdit meritū accītalit: ⁊ ꝟz quid. Et iō cōfeſſus ⁊ abſolut⁹ in purgatorio minus punietur q̄ cōtritus tm̄. ℔ Tho. 4° di. 17ª. q. 3ª. ar. 5°. q. 2ª. o. Utꝝ cōfeſſio gnālis ſufficiat ad vēndū mortalia pctā. R̄o q̄ ſic aliquo mō. nā cōfeſſio opatur p̄ſuppoſita cōtritō ne: que culpā vēlet. ⁊ ſic cōfeſſio directe oꝛ dinat ad dimiſſionez pene: quod qdē faē etī erubeſcētia quā bēt. Et ex vi clauiū q⁹ b⁹ ſe cōfitēs ſubīcit. Cōtingit aūt aliquā do q̄ per ꝓritōem p̄cedētē pctm̄ aliq̄ō eſt vēletū quo ad culpā: ſine in gnāli ſi ei⁹ me moria nō habeat. ſine in ſpeciali ſi ei⁹ me moria tunc hēatur. ⁊ tm̄ ante ꝓfeſſionē illi us p̄catī: aliquis ē obligat⁹. Et tūc cōfeſ ſio gnālis ſacr̄alis opatur ad dimiſſionem pene ex vi clauiū: quib⁹ ſe ſubīcit ꝓfitens: nullū obſtaculū q̄tuz in ipo eſt ponēs: ſed ex ipa parte qua erubeſcētia ꝓfeſſiōis p̄ca cati pnā dimittebat: pena illi⁹ pcti vē q̄ ſpe cialit quis nō erubeſcit coꝝā p̄ſbytero: nō eſt diminuta. Sic g̃ p cōfeſſionē gnālē cuz gnāli ꝓritōe remittit pctā oblita. q⁹ vēus ab hoie nō regrit vltra id qō pōt. vē oblī tis aūt q̄ diu oblita ſūt hō in ſpāli nō pōt ꝓfiteri nz ꝓteri. Hec eſt itelligēdū q̄ ad re miſſionē mortaliū oblitoꝝ ſufficiat gnālis ꝓfeſſio nō ſacr̄alis: ſi hō hz copiā p̄ſbyti: ⁊ facultatē ꝓfitēdi: q⁹ his bīt. tenet vē mor talib⁹ oblitis gnālit cōfiteri. ⁊ a p̄ſbytero petere abſolutōem. ℔ Ric. 4° di. 21ª. q. 3ª. ar. 3°. c. Utꝝ ꝓfeſſio gnālis vēleat pecca ta p ignorātiā cōmiſſa. R̄o ignorātia iur nō excuſat: q⁹ ipa pctm̄ eſt. ſ ignorātia fa cti excuſat. vñ aliquis vē ℔ q̄ nō ꝓfiteret p̄ccata q̄ nesciat cē pctā pp ignorātiā iur diuini: nō excuſat a fictōe. excuſaret aūt ſi neſciret ea cē p̄ccata pp ignorātiā facti in pticulari. vt ſi cognouit aliquā quā cre dit eſſe ſuā. ſ oblīuio vē actu pctī bēt ignō rātiā facti. ⁊ iō excuſat a p̄ccato fictionis in cōfeſſione: que quidē abſolutōis ⁊ con feſſiōis ipedītiū nctū. ℔ Tho. 4. di. 21ª. q. 2. ar. 3°. c. 4m. Utꝝ gnālis ꝓfeſſio valeat ad venialiū remiſſionē. R̄o venialia non opponunt directe charitati. q⁹ nō auertūt ab ea. ſ indirecte. q⁹ diſponūt ad auerſio nē. hinc eſt q̄ nō regrit ad eoꝝ vēletiōem nouę gr̄e infuſio nec pnia ſpālis. ſ ſufficit ad eoꝝ vēletōem ꝓritio ⁊ cōfeſſio gnālis ℔ De. 4° di. 21ª. q. 3ª. ar. 1. q. 1. c. Atten dēdū tm̄ q⁹ confeſſio gnālis eſt duplex. que dam ſacr̄alis. que fit in ſecreto ſacerdoti vē generib⁹ ſingulorꝝ: ⁊ nō vē ſingulis ge nerū: ⁊ valz ex q̄tuoꝛ ad remiſſionē venia liuz q̄tū ad culpā ⁊ pnā vel ī parte: vel ī tōto. ſ. ex contritōe cōfitētis. humilitate cō feſſionis. oꝛōe ſacerdotis. inq̄tū eſt quedā p̄ſona. ⁊ ex vi clauiū. Quedā aūt eſt nō ſa cramētalis: que. ſ. fit publice coꝝā multis: ⁊ cuz multis in eccl̄ia. Et tūc eſt efficax ex trib⁹ p̄mis: ſ nō ex 4°. ⁊ iō nō ſubīngitur etiā in p̄ma: ⁊ in cōpletozio abſolutio: nec ſatiſfactōis iniunctio. ſ tm̄ oratio. ſ. miſere atur vſi. ℔ Tho. 4° di. 21ª. q. 2ª. ar. 1. c. 1m.

De confeſſionis ſigillo. titulus. 20⁹.

POſtea conſiderādū ē vē ſigillo ꝓfeſſionis. Et circa ℔ querunt plura. ſ. vtꝝ cōfeſſionis ſigillum ſit vē iure nāe. R̄o q⁹ ſic. q⁹ ꝓ bant aliq ſic. eadē p̄ſona ſm̄ naturā vē af firmare pōt aliq̄d loq̄ns in p̄ſona alteri⁹: quod vē negat loquēs in p̄ſona ꝑſōe. vñ angelus loq̄ns Moyſi in p̄ſona dei vē di xit. Ego ſuz dñs deus tu⁹: qui eduxi te vē terra egypti. exo. 20. q⁹ vē negaſſet loq̄ns in p̄ſona ꝑſōe. g̃ a ſimili hō repñtās p̄ſo naz dei in foꝛo cōfeſſionis: vē aliquid pōt affirmare: q⁹ ex foꝝ ꝓfeſſionis q̄ loq̄t vt gerēs p̄ſonā ꝑſōe vē negat. Utꝝ g̃ dicē negādo ſe audiuiſſe vel ſcire: que ad notiā eius nō deuenerūt: niſi inquātū repñta bat p̄ſonā dei. Ex foꝝ g̃ ꝓfeſſionis dicēdo ſe audiuiſſe illa: vel ſcire mentit. ſ vitare mēdaciū tenet vē iure nature. g̃ eī ſigillum cōfeſſionis. ℔ Ric. 4° di. 21ª. q. 4ª. ar. i. c.

Sz ꝓ hanc rōem ſic arguit Sco. 4° di. 21ª. q. vnica. c. 2de. 1ª. q⁹ ꝟz eos q̄ adducūt p̄dictā rōez: ⁊ ꝟz vītatē. ⁊ ꝓbat poſtea. licet pctā in cōfeſſione dētecta in vlī dicere ⁊ in pticulari: nō relata ad p̄ſonā cōfitētē hoc et ꝓbat p illud ex vē p. ⁊ re. officij. vbi Jnno. 3⁹ rīdet cuidā cardinali legato: qui ſcripſit ſibi caſū quē in cōfeſſione au dierat: ⁊ petīt cōſiliū. quē tm̄ papa non re darguit vē reuelatōe illa i vlī etī p ſcriptu rā. ⁊ rīdet q̄liter tali p̄ſone cōfitēti ſit con ſulēdū. ℔ p̄z etī ex cōi vſu cōfeſſoꝝ: q⁹ etiā in cōi ſmone: ⁊ p̄dicatōe dicūt alī. talis caſus contingit. aliqua. n. p̄ſona ſic vel ſic p̄ccauit. ℔dētur g̃ iſta ꝓpoſitio q⁹ confeſſor licite pōt dicere p̄tm̄ extra cōfeſſionē ſibi

ctectū in confessione:ita tñ q̄ nullo mō referat ad psonā ꝓfitētē: vt possit ꝛueniri ad noticiā ci⁹.ß si rō p̄dicta valēt:hoc nō licēt qz mētiret̄.pbatio: qz nō sciēs pticularē: nisi p̄ ꝛterminato singulari: si nesciat illō singulare:nescit pticularē illā. ß iste nō scit aliquā psonā fecisse tale pctm̄:nisi p̄ hac p̄ sōa sibi ꝓfessa:7 ꝛ b̄ pctō sibi ꝓfesso. Ygitur sicut mētiret̄ ꝛ b̄:7 hac:qz nesciēs:ꝓsimilr 7 ꝛ alia . vñ p̄sbyter in ꝓfessiōe nec audit:nec loq̄t in psona ꝛi:ß i psona ꝓpria licet auctoritate ꝛi:7 vt minister ꝛi.Eodē mō ē in alijs sacr̄is. vñ minister ꝛi baptizat 7 cōsecrat.7 bi⁹.7 tñ vt bō:7 in psona ꝓpria scit se baptizare:7 sīñ mendacio pōt dicere se baptizare.Tenēdo g̃ q̄ sigillum ꝓfōnis sit ꝛ iure nature.pñt ad b̄ assignari alie ratiōes: q̄rum ꝓma sumitur ex rōe charitat̄.2ª ex rōe fidelitatis.3ª ex rōe vitatis.Prima ē talis.Lex nature ꝛ charitate firma exp̄mit̄ Matb̄.7⁰. Oia quecunq; vltis vt faciāt vob̄ hoies:facite illis.b̄.n.ē lex 7 ꝓp̄he.7 Luc.6⁰ Prout vltis vt faciāt hoies vob̄:7 vos facite illis.silr. 7 oz̄ itelligit̄ ista ꝓpositio.que vltis.i. velle ꝛbet̄ ꝑm rectā rōem.7 includit̄ i ista ꝓpositōe illa ꝓpositio posita Matb̄.22⁰ Diliges ꝓximū tuum sicut teip̄z.ß glibz ꝑm rectā rōez oz̄ diligẽ ꝓpriā famā.igit̄ 7 celatōez pctī sui cōfessi.7 p̄ ꝓseqūs ꝓfessor oz̄ idē diligere: 7 velle ipi ꝓfesso.ß revelatio tollēt a ꝓfesso famā.g̃.7c̄. 2ª rō.glibz ꝛ lege nature ꝛ bet ꝑuare fidelitatē ꝓximo suo:quā vellet 7 velle oz̄ sibi seruari.ß cōmittēs alteri secretū maximū vellet sibi ꝑuari:7 ꝛbēt velle tāq̄ secretū.g̃ alē cui cōmittit tenet̄ ꝑuare illud.b̄ rō tangit̄ ꝓuer.ii⁰ Qui ambulat fraudulēter revelat archana.qui aūt fidelis est celat amici ꝓmissū. 3ª rō est.Quilz ꝛ lege nature tenet̄ ꝑuare ꝓmissū licitū.ß recipiēs secretū maxie in ꝓfessione ꝛtectū 7si nō explicite:tñ iplicite ꝓmittit se ꝑuaturū.qz sine tali ꝓmisso saltē subintellecto: ñ ꝓmittēt sibi tale secretū.g̃.7c̄.Hec rō p̄t accipi ex illo vbo.Logmini vitatē cū ꝓximo suo vnusq̄sq;.nō solū aūt celatio ꝓfessiōis ē ꝛ iure nāe:ß etiā ꝛ iure positio diuino:qō sic p̄z.Quilz xp̄ian⁹ tenet̄ nō dare occasionez alteri:qua revocetur a lege xp̄i.ß lex xp̄i est ꝛ ꝓfessione facièda:sicut tactuz est supꝛ.vbi agit̄ ꝛ institutōe eius . igit̄ q̄lz ex lege xp̄i tenet̄ nō retrahere aliquē a ꝓfessione facièda.ß revelās cōfessionē occasione data retrahit alios a confessione.g̃ 7c̄.

Est etiā ꝛ iure positiuo ecclīastico.vt patet ex ꝛ p̄.7 re.omnis. Utꝝ in aliq̄ casu liceat p̄sbȳo revelare ꝓfessionē.R⁰ q̄ i nullo casu licet siue ꝓnitēs ꝓniteat:siue non: sine ꝓfiteat pctm̄ iaz ope ꝑtratū: siū ꝑpetrādū:siue sit pctm̄ in mozib⁹:siue i fide. vñ falsa ē sētētia h⁹ vsus. Est heresis crim̄ qō nec ꝓfessio celat.Hoc aūt ꝓbari pōt auctozitate 7 rōe.Auctozitate: qz ex ꝛ p̄.7 re.ois.dicit̄.Caueat sacerdos ne vbo: vel signo:vel alio quouis mō,pdat ꝛccatozē. ß si p̄ndētioris ꝓsilij indigu̇erit:illō absq; vlla p̄sone exp̄ssione requirat. Itē ꝓbatur ꝑ illud.c.ꝛ p̄.di.6ª.sacerdos. Revelatio.n.cuiuscunq; pctī in fozo p̄nie solum cognit̄.ꝓhibet̄ gnālr rōe multiplici. Prima ē.qz sicut baptism⁹ē sacr̄z:ita q̄s fict⁹ accedat nec ꝓp̄ boc ē imutādū aliqd ꝛ essentialib⁹ sacr̄i:ita cōfessio nō ꝛsinit eē sacr̄alis.Iz ꝓfitēs emēdatōem nō ꝓponat. Et iō nihilominus celādū est pctm̄. Nec tale cōfessiōis sigillū ꝛ charitatē militat. quia charitas nō regrit q̄ remediū apponatur pctō:qō scit̄ tali mō:qō aūt hō p̄ ꝓfessionē scit quasi nescit:qz nō scit illud vt hō:ß vt ꝛus. 2ª rō est.qz si licēt revelare ꝓfessionē vilis redderet̄:7 minus in reuerētia haberet̄:7 ppls retraheret̄ ab ea. 3ª est qz via frandib⁹ apiret̄.cū.n. multū creda tur homini i ꝓfessione:mlti mali se iustos oñderēt.vt a p̄sbȳo laudarēt̄: vt sic possent postea ꝓmoueri 7 honorari. 4ª ē qz si liceret revelare ꝓfessionē celatio ꝓfessionis ꝛ iure nāe nō eēt:qō in p̄cedēti.q.ē ꝓbatū. 5ª ē qz forma p̄nie cū fozo exteriozi ꝓfūderet̄.Debz tñ ꝓfessor cū maxima diligēcia pcauē ꝑ posse ne pctm̄ ꝑtrādnz i ꝓfessione sibi ꝛtectū:ope ꝑtretur.s.ꝓfitētes monēdo:7 alijs diligētiā apponēdo:ne p̄ hereſim corrūpant̄. Pōt etiā dicē p̄lato vt diligēter vigilet sup̄ gregē suū:obseruata tñ discretōe:vt nullo mō dicat vl̄ faciat aliquid p̄ qō vbo vel signo aliquo ꝓfitētē ꝓdat:nl̄ aliquā malā suspitōem:nl̄ opinionē ꝛ eo alijs faciat.ß oia Ric.4⁰.di.zi⁴.q. 4ª. ar.2⁰.Ex p̄dcis ꝑz q̄ Ray.ñ bñ dixit dicēs q̄ ꝓfessor ñ tenet̄ celare pctm̄ i fide. nec Roð.dicēs q̄ ꝓfessor tenet̄ celare pccatū ꝓmissū:nō aūt ꝓmittēdū.Hoꝝ autez ꝓriū sēserunt Ric.vbi supꝛ.Boñ.4⁰ di.zi⁴ .p.2ª.q.2ª.ar.i.o. Hosti. Sco.4⁰di.zi⁴.q. vnica.o. Tho.4⁰.di.zi⁴.q.3ª.o.7 Pe.4⁰ di.zi⁴.q.4ª. ar.i.o.vt ꝑz in coꝝ scriptis:7 cōiter oēs doctozes. Quid si p̄cipiat

papa ꝓfessori ꝙ dicat id qđ̄ p ꝓfessionez scit. ℟. nō tenet sibi obedire. qz sacerdos nō tñ tenet celare ꝓfessionez ꝛ ꝓcepto ecclesie: ꝫ etiā ꝛ iure nāe ⁊ diuino. vt dictū est supꝝ. sup que iura non ē papa. vñ si ꝓcipiat sibi sub ꝑna excōicatōis late sñie ꝙ dicat illud: nō tenet. qz oz estimare ꝙ ꝓcipiens intēdat ꝙ dicat id si sciat vt hō. si etiā ꝓcipret ꝛ cōfessione dicere nō oz: nec excōicatōem incurrit: qz non est subiect⁹ suo superiori: nisi vt hō. hoc aūt nescit vt hō: sed vt deus. ℔ Pe. 4° di. zi⁹. q. 4⁹. ar. i. c. z⁹. ℔ tñ vltimo dictū improbatū est supꝝ ꝑm Sco. vbi supꝝ. Quid si ꝓsbr̄ hēret aliqđ̄ ꝑctñ mortale: ꝛ quo ꝓfiteri non posset: nisi ꝓfessionē sibi factā reuelaret. ℟. nō oz cōfiteri illud ꝑctñ. durāte. n. tali casu sibi sufficeret ꝛ illo ꝑctō cōteri cū ꝓposito illud ꝓfitē di qñ posset ℔ facere sine reuelatōe ꝓsone sibi ꝓfesse: ⁊ sin̄ ꝑiudicio quocunqꝫ sigilli ꝓfōnis. fortiori. n. vicio ligat⁹ ꝓfessor ad celādū ꝗs pēitēs ad cōfitēdū. ℔ Ric. 4. di. zi. q. 4⁹. ar. z°. c. z⁹. ⁊ cōuenit cuz eo Sco. 4° di. zi⁹. q. vnica. c. 4⁹. Pone ꝙ aliq ꝓdixerint intꝫficere ꝓsbyterꝫ cū eis euntez in nemore: quoꝫ vn⁹ añ nemoris ingressū penitet: ⁊ ꝓfitet illi. nñquid ille ꝓsbyter nemus ingredi⁹. vī ꝙ sic. qz nō ingrediēdo videt reuelare facto cōfessionē istius ꝓfessi alȳs socȳs non penitētib⁹. ℟. pōt dici ꝙ sacerdos multiplicē occasionē hēre pōt ñ intrādi nem⁹ aliā ab ista p latronē sibi ꝛtecta: ⁊ ad minus multiplicē aliā pōt cognoscere: ⁊ dicere cozā illis. s. volo hoc vl illud facē ad aliuz vel ad alium locuz ꝛclinare añqꝫ ꝓceda⁹ vlterius. Et si ex tali occasione allegata videat diuertere: tūc nec vbo: nec facto reuelat ꝓfessionē. Si aūt nō posset ex alia occasione diuertē: qn appareat illis alȳs ꝙ ꝓp ꝓfessionē diuertit: ⁊ i hoc facto reuelet ꝓfessionē. dicit qdā ꝙ oz ītra re nem⁹: ⁊ si exponat se mōti: hoc ē p insta causa: vt ꝫuet legē ꝛi ꝛ sigillo ꝓfessionis. ⁊ p ꝓsequēs si moriat martyr est. Alr dici pōt ꝙ nō oz reputari reuelator ꝓfessionis nisi faciat aliquid qđ̄ ꝛ nā sua ꝓdat peccatū ꝓfessū: sed diuertere a nemore nō ē bi⁹. ℊ nē. Et gnālit dici pōt ꝙ signū qđ̄ ꝛ se ē indifferens ad significādū tale ꝑctñ fuisse cōfessū: vl nō fuisse: lz aliqb⁹ sit signū magis ꝛterminatū ex aliq̄ ꝑsuppositō. nō tñ est ex se signū reuelatiuū cōfessiōis: nec p cōsequēs simplr illicitū cōfessori. ℔ Sco. vbi supꝝ. c. z⁹. Quid si ꝓsbyter cōpelleret di cere. vtꝫ ꝛ aliqua ꝑsona sibi ꝓfessa audiuisset aliqđ̄ crimē. ℟. in casu isto tenet dicere se nunqꝫ audiuisse: ⁊ se ꝛ ℔ nihil scire ⁊ vez dicit: vt ꝑz ex solone ꝑme. q. bui⁹ti. Nec est dō vt quidā dicūt ꝙ ꝓsbyter int⁹rogatus nunqꝫ aliqꝫ ptē oz dicere: ꝫ tacē: quia posset casus cōtingere in quo p suaz taciturnitatē vl fugā respōdendi ꝛ ꝑsona sibi ꝓfessa: malā suspitōem generaret. hec Ric. 4° di. zi⁹. q. 4⁹. ar. z°. c. z⁹. Pōt etī dicere ꝙ ꝛ eo nihil scit etiā p cōfessionē: qz subintelligit vt homo: vel nihil scit p cōfessionē qđ̄ sit reuelādū: sicut oī Matℏ. z4°. De die illa ⁊ hora nemo scit: nec angeli in celo: nec filiꝰ homis. ⁊ subintellit ꝙ nihil sciunt qđ̄ sit reuelādū nobis ꝑm Roō. Credo etiā ꝙ si quis exꝑsse ꝛ scia p cōfessionē quereret: quicunqꝫ ille essz graniter ob iurgari ꝛberet. Et aduerte ꝙ in hac ꝛmissione dicit aliquid: qđ̄ nō est ver ꝑm Sco. vbi supꝝ. s. ꝙ illud qđ̄ nouit hō p cōfessionē: non nouit vt hō. Quid si ꝗs ꝛterit confessori crimen aliquod in confessione: ꝓpter quod est excōicatus: qđ̄ nullus ali⁹ scit: nunquid tenet eū solus vitare. videt ꝙ sic. ex ꝛ sen. excō. cū nō ab homie. ℟. ꝙ nō. nec ℔ dicit illa ꝛcretalis. dicit. n. sic. A cōione eius qui p sacrilega manuū iniectione in clicū: in edictū excōicatōis īcurrit. lz ꝛnūciat⁹ nō sit ꝛbes abstinere: nisi forte illud tibi soli pateret. In quo casu ipm ꝓuatim tūmō vitabis. hō aūt bñ pōt scire crimē alterius p aliā viā ꝗs p ꝓfessionē. ℔ Ric. 4°. di. zi⁹. q. 4⁹. ar. z°. c. 4⁹. ꝛ ℔ dicit Sco. 4° di. zi⁹. q. vnica. c. vlti⁹. sic. s. ꝙ illō. c. cū non ab homie. nō loquit exꝑsse ꝛ illo qui nouit per confessionē aliquez esse excōmunicatum: vel per viam secreti sibi cōmissi. sed ꝛ eo qui nouit ꝓuatim idest sic scit ꝙ cōmunitas nescit: vel cōmunitatem nescire credit. ⁊ sic sciens ꝓuatiz ꝛbet vitare ꝓuatim. quia non est ꝛbitor illi alteri huius tanqꝫ secreti. Sed quid si sciret tñ per viam confessionis. quid faciet. Respondeo si potest cum vitare per aliam viaz ꝗs ex vitatione ꝓdendo eius excō municationez ꝛbet vitare. Sin autez nō tñ vitare non ꝛbet: immo nec vitare licet. quia vitatio tantum est ꝛ iure positiuo ecclesie: sed illud tenetur non prodere ꝛ iure nature: ⁊ positiuo diuīo ⁊ ecclīastico. Esto ꝙ ꝓsbr̄ sciat p certo ꝙ aliqs alicui dānū ītulit: qz eū ℔ facē vidit: vl ab eo

ſ ꝓfessiõe audiuit.qđ facict si dãnificat⁹ ab eo requirit ꝙ illũ ercõicet. ℟. põt eũ ex cõicare p dãno sine aliq̃ ꝛterminatõe di cẽdo sic. Quicũq; fecit tale factũ sit ercõicat⁹:non tñ dz eũ nominatiz cõione ꝓuare ß i secreto monere ne se ingerat cõioni: qz nec xps Judã a cõiõe remouit.ex ꝛ offi. ordi.si sacerdos. Quid si sacerdos sciat p ꝓfessionẽ ꝙ aliquis dormiuit ī ecclia cũ muliere aliqua:nũqđ põt hoc ep̃o reuelare. ℟. ꝙ nõ:nec obstat ꝙ ecclia semie polluta est recõciliãda.qz illud intelligi ꝑt qñ est diffamatũ.alꝫ põt p̃byter ille salua cõ sciẽtia celebrare.ar.ex ꝛ sen. ex. cũ nõ ab homĩe. Uel dõ:qõ tutius est:ꝙ ep̃o reuelz in genere dicendo. talis ecclia recõciliatõ ne eget.ar.ꝛ adult.significasti. ex ꝛ offi. ordi.si sacerdos. Jn hi⁹.n.nõ solent testes induci.ꝛ ꝛcretalis ex ꝛ ꝓse.eccl'.si ecclia. logl' indistincte ꝑn Hosti. Quid si aligs abbas:l'alius p̃lat⁹ p ꝓfessionẽ scit aliquẽ subditũ suũ vti male officio suo: vel etĩ scit p ꝓfessionẽ alicui⁹ ꝓxis sibi subiecti pctũ cui⁹ occasio inducit eũ ad ruinã: nunquid eũz remouere põt. ℟. ꝙ nõ.qz p̃latus remouẽdo ab officio subditũ illũ : ꝛ si faciat vtilitatẽ ei⁹ facit tñ dãnũ cõitati.qz alĩ per relatõez remoti ab officio sciẽtes ꝙ ꝑ sua ꝓfessione remotus eẽt a suo officio:redde rent' ꝓniores ad nõ cõfitẽdũ. ꝛ ille idẽ minus reuereret' cõfessionẽ:ꝛ ꝓnior esset ad peccatoꝛ suoꝛ celatõem. Hã sine lesione ꝓscie põt p̃lat⁹ dimittẽ pctũ impunitũ.qõ scit vt ꝛus:vel sine aliq̃ remedio:qz non teneꝫ adhibẽ remediũ:nisi eo mõ quo ꝛfertur ad eũ.vñ in his q̃ ꝛferunt' ad eũ in foro pnie:in eodẽ foro dz ẽstũ põt remediuz adhibere.s.vt eũ moneat ī casu p̃dicto ꝙ officio siue pꝛiozatui resignet : vel saltem ꝙ bñ se bẽat:ꝛ a malo sibi caueat : ꝛ hi⁹. Si tñ supior posset eũ ab officio remouere ꝙ ille vl' quicũq; alius suspicari posset eũ ꝑ his q̃ dixit ī ꝓfessione ab illo officio remotũ eẽ: licẽt supiozi: vt dicũt aliq ip̃m ab officio remouẽ.ℌ Ric. 4.di.zi.q.4ª.ar.2º c.4m. Alij vero dicunt ꝙ si ille resignare nolit:non ꝛbet eum remouere : nisi sit talis religio: in qua subditi p̃nt mutari sine nota ifamie.ℌ Boñ.4º di.zi.p.zª.q.z.ar. ī.c.4m ad oppm.ꝛ ꝙuenit cum eo Sco. 4º.di.ziª.q.vnica.c.6m. Quid si qs per ꝓfessionẽ alicui⁹ quẽ audit ꝓsciaz aegrat: ꝙ sit ĩdign⁹ p̃latõe.nũqđ si ĩ'sit ꝓmotõi ei⁹ tenet' ꝓdicẽ.Et vr ꝙ ñ.qz ꝓdictõ vr ꝛ pcato suspitõez ĩducẽ.ꝛ sic q̃dãmõ ꝓfessionẽ reuelare. ℟. ꝙ milꝫ aliꝭ ꝛ cauꝫ est aliqs idign⁹ p̃latiõe q̃s ex pctõ: vt ex ꝛfectu scie:etaꝫ :vl' alic⁹ hi⁹. Et iõ q ꝓdicit nec ꝛ crimĩe suspitõez gnãt:nec ꝓfessionẽ ꝛuelat. ℌ Tho.4.di.zi.q.3.ar.i.q.i.c.4m. Quid ꝛ p̃lẽro qui scit p ꝓfessionẽ familiaritatez int' duos ꝓtractã p foznicatõem affinitatez cẽ:ꝛ postea eos velle matrimoniũ contrabere in facie ecclie Quid etiã ꝛ ꝛcano qui audit ꝓfessionẽ bñtiũ irregl'aritatẽ ꝛ dz eos ordinãdos ep̃o p̃nitare. ℟. p̃lẽro dissuadere ꝛbz ꝓfesso:ꝛ silr ꝛcan⁹ clico: ꝛ si ille ꝛtat differre dz.Et nisi p supiozez cogat' :vl'p scãdalũ populi:nõ dz tale mri moniũ bñdicẽ:nec illos clericos p̃nitare.ex tunc aũt põt:qz nõ ip̃e:ß ecclia facit q̃ iudicat ꝺm exterioza. Cõsiliũ tñ ẽ ꝙ vtrũq; faciat p vicariũ. tuz pp confessionem illoruz occultam.tuz ꝓpter criminis bozzoꝛẽ. si tamẽ faciat p se:nõ credo ꝙ ꝛcet:dum tñ vltro nõ offerat se:ß coact⁹ sustineat. ℌ Boñ.vbi sup̃. Quid si quis reuelat ꝓe ſbytero in cõfessione ea q̃ dz.ꝛ ea q̃ ꝛbẽtur sibi:ꝛ ip̃e recipiat oĩa sub sigillo ꝓfessionis.Quid etĩ, si qs bẽat ꝛcuniã alienã ī ꝛposito receptã sub sigillo ꝓfessiõis: si fiat ingsitio ꝛ p̃dictꝫ.ꝛbuꝫ. a p̃lẽro p̃dicto:aut ꝛ pcunia a ꝛpositario:qđ faciet. Rod. dicit ꝙ si quis ꝓfitet' p̃sbytero se bñe ꝛcuniam p furtũ:vel p rapinã: vel alꝫ cuz pctõ p̃sbyter tenet' celare.Si quis aũt ea q̃ dz: vel sibi ꝛbẽtur dicat p̃sbytero: nõ dz illõ recipe sub sigillo cõfessionis.si tñ p idiscretionẽ recipiat nõ tenet' celare nisi p modũ ꝓsilj vl' secreti. Et inra que puniũt reuelãtes ꝓfessionẽ:nõ extẽdunt' nisi ad pctã.vñ si auctozitate epi vel iudicis sup hoc ptãtẽ bãtis cogat' p̃lẽro iurar' vel dicẽ ꝛz ꝛ hi⁹ ꝛbito sibi talĩ reuelato: vel ꝛpositari⁹ ꝛ ꝛcunia apud se ꝛposita:tenet' vteriꝰ dicere ꝛz quocunq; modo iuste inquisitio fiat p iudicez.vel occupatio hi⁹ ꝛbitoꝛum: aut rerũ ꝛpositarũ.vt qz cessit bõis is cui ꝛbitũ ꝛbet'.aut qui ꝛposuit.aut alia inuslatione ꝓfiscꝫ'. aut occupãt hi⁹ bona nõ obstãte ꝙ p indiscretõez sub ſgillo ꝓfessionis talia sũt recepta. qz qui sic recepit ꝛ ℌ casu nõ cogitauit.ꝛ si cogitasset:vel etĩ, iurasset ꝙ in hi⁹ casu nõ reuelaret iuramẽtũ eẽt illicitum.vnde non esset obligatoziuꝫ: nec seruandus ī alieni iuris p̃iudicium . Si aũt p̃redo vel tyrãnus hi⁹ ꝛbitũ : vel ꝛpositum iniuste regreret:conscius huius

ꝛbiti vel ꝛ posit̃ regsitus ꝛbēt tacē: vl' ad
aliud ꝓmonē trāsferre: vel sophistice rīdē.
ℍ Rob. Ego āt satis credo q̄ q̄cunq; con
fitēs dicit cōfessori i ꝓfessiōe sacr̄ali: ea ce
lare tenet̄: si cōfitēs hoc intēdebat ⁊ vole
bat ⁊ exp̄imebat. Hoc etī sētire vī Ric. vbi
supr̄. ⁊ Tho. vbi supr̄. vt patebit. ī. in illa .q.
vtr̄ cōfessionis sigillū. nē. Utr̄ pr̄s byter
ꝛ licentia ꝓfitētis possz reuelare ꝓfessionē
℟° illō q̄ō pr̄s byter scit tm̄ p ꝓfessionē nul
lo modo ꝛbz dicē. ℔ ꝓfitēs ei p aliū modū
intimare pōt: q̄ō facit dando ei licētiaz vt
dicat. nihilomin⁹ tm̄ oz scādalū vitare. ꝑt
duo. n. tenet̄ cōfessor celare cōfessionē .s.
pp vitādū scādalū: ⁊ ꝑt sacr̄m: q; q̄si ꝛ
cē sacr̄i est celatio ꝓfessionis. Et hoc tollit̄
p licētiā ꝓfitētis: ℔ primū remanet. ⁊ ideo
vbi timet̄ scandalū: nō oz vti tali licētia.
tunc aūt pōt scādalū timeri q̄n ꝑbabilr̄ p̄t
ꝓnici: q̄ ꝓtr̄b confessionē reuelet. vn̄ si di
cat ei ꝓfitēs q̄ petm̄ suuz referat alij: pr̄s by
ter oz ipm̄ cōfitētez nunciū snm̄ ꝓstituere:
non se inf nunciū facere: ⁊ sic vitat scādalū
Et intelligat̄ hoc cū illa suppositōe gene
rali. q̄ petm̄ alicui⁹ nulli ē manifestādū: ni
si ei qui ꝑdesse possz: ⁊ nō velit obesse. Jn
telligat̄ etiā hoc ꝛ ꝑsōs petis nō ꝛ alie
nis. Aliena. n. petā nō pōt dicere: nec ꝛbz
p̄nitēs alicui ꝓmittere: nisi forte in casu in
quo ꝛbēt ipe dicere. ⁊ meli⁹ p aliū q̄s p se
pōt bonū illius ꝓcurare: sēp adhibita cau
tela vt nō scādalizēt̄ ceteri. ℔ Boñ. 4°. di.
zi^a. p. z^a. q. z^a. ar. z°. o. Pe. 4° di. zi^a. q. 4^a
ar. z°. o. ⁊ Tho. 4°. di. zi^a. q. 3^a. ar. z°. o. Et
ꝓm Tho. vbi supr̄. c. 4^m. ille cui reuelat̄ pec
catū ex aliqua cā ꝛ licētia ꝓfitētis tenet̄
illud celare: sicut etī dicet̄ ꝛ iterp̄te: nisi fo
rte peccator velit q̄ ipe sciat absolute ⁊ libe
re. Sed nunquid pr̄s byter si post cōfessi
onē sibi factā reuelet̄ sibi ex̄ oē secretū pec
catū q̄ō audiuit in ꝓfessione dicē pōt: au
diui hoc in cōfessione. ℟° ꝛz aliquos ℔ so
la vba audiui ℔ petm̄ in ꝓfessione: ⁊ hi⁹ p
se inducūt petm̄ mortale: q; includūt reue
lationē huius vt cogniti eo mō quo reue
lare nō licet. vn̄ caueat pr̄s byter in mō nar
rādi. s. ne narret hoc tāq̄s sibi dictū eo mō
quo reuelare non licet. Sed ꝫ hoc arguit
Sco. 4°. di. zi^a. q. vnica. c. 1^m. d. q̄ licet il
lud narratū ex̄ ꝓfessionē dicē q̄b⁹ ille vlt.
q; nō est spālis narratio p hoc q̄ dicit sibi
hoc cē ꝓfessū. igit̄ licet sibi dicē illd Utr̄
scies aliquid ꝑ cōfessionē: ⁊ ꝑ aliā vīā
tenet̄ illō celare. ℟° ꝛ hoc est multipl'r
opi. vior tī ⁊ securior: ⁊ cui iurisperiti ma
gis ꝓsentiūt est. q̄ si quis sciat aliq̄d p viā
confessionis: ⁊ p aliā viā: vt q; audiuit vl'
vidit eo mō quo scit p cōfessionē oīmode:
⁊ sēp oz celare. q; sic nouit vt ꝛus. eo ve
ro modo q̄ scit p aliaz viā pōt ⁊ oz reue
lare si cogatur: vt q; p superiorē ei p̄cipitur
vel vitati ꝓcidiū generat̄. Nō tamē opz
dicere q̄ hoc audiuerit in cōfessione: ℔ tm̄
sic. s. ego hoc vidi vel audiui. alr nō ꝛbet
nisi cōpulsus ad scādalū euitandū: ꝑt q; oz
etiā ꝓfitēs ꝓtestari i confessiōe q̄ nō oz
illud celare: non q̄ illa ꝓtestatio acquirat
ius reuelandi: ℔ q; aufert ipi ꝓmo rōez
scādali. hec Boñ. 4°. di. zi^a. q. z^a. ar. 3°. c. ⁊
cōcordāt cū eo Tho. 4°. di. zi. q. 3^a. ar. 3°. c.
Pe. 4°. di. zi^a. q. 4^a. ar. i. q. z. o. Ric. 4°. di.
zi^a. q. 4^a. ar. i. c. z^m. ⁊ Jnno. sup illo. c. ois.

Oz obīcit̄. q; si quis scit aliquid: ⁊ cuz
hoc illud recipit in secreto: tenet̄ celare il
lud. q̄ a fili: imo multomagis vt vī si ꝓfes
sor pus aliquid sciat: ⁊ postea illō idē sub
sigillo confessionis recipiat: celare tenet̄.
℟° q̄ si aliquis in secreto recipit aliquid
⁊ illd celare ꝓmittit: obligat̄ ex sua ꝓmis
sione. Secus ē ꝛ cōfessore: quia nō ꝓmit
tit celare. hec Pe. 4°. di. zi^a. q. 4^a. ar. i. q. z.
. c. z^m. Credo etī q̄ si cōfessor celare ꝓmit
teret: vbi vitas vel obediētia ꝓciper reue
lare possz. ⁊ ꝓmissio vel iuramētū nullum
cēt. vnde si vidisse ꝓmū ꝓccātē ꝓccato
tali quod teneor dicē supior. si iurem sibi
non dicere: nō absolvor: imo teneor. Et p
nitētia faciēda est ꝛ pinrio ꝑ eo q̄ cōtra
iusticiaz iurau. ⁊ hm⁹ snīe est Boñ. 4°. di.
zi^a. q. z^a. ar. 3°. c. 5^m. Ex hoc aūt q̄ō dictuz
est non oz pr̄s byter sumere audaciā reuelā
di: vl' loq̄ndi ꝛ facili ꝛ eo q̄ō scit p cōfes
sionē. q; ꝓfessiōis sigillū adeo ē custodien
dū vt nō tm̄ vitet̄ fractio: imo etī dignuz
est vt ꝛ hoc tollat̄ oīs suspitio: ne in cōtē
ptū veniat sacr̄al' ꝓfessio. hec Boñ. vbi s.

Quid si dicat cōfessor aliquē sibi cōfes
suz cē ꝛ petis magnis ⁊ multis: ⁊ hi⁹. ℟°
q̄ talis est reuelator cōfessionis. Si tamē
dicat aliquē sibi esse cōfessū ꝛ petis suis':
cū ꝓprie ꝓfessio nō sit nisi ꝛ petis nihil ma
nifestat q̄ō eēt occultū. marie cū dicat. i^a.
Jo. i. Si dixerim⁹ q̄m petm̄ nō hēm⁹: ipi nos
sedu. ⁊ vitas i nob⁹ nō ē. ℔ Ric. 4°. di. zi^a.
. q. 4^a. ar. 4. c. 6^m. Utr̄ sub sigillo cōfes
sionis cadat psōa cū q̄ ꝓfitēs cōfitet̄ se pec
catū fecisse. Rndeo q̄ sic. ⁊ ꝓmo ꝛclaran
dum q̄ aliquando ita est. z° q̄ semper.

3° quō. ꝑmum ꝑz ſic. Cum ꝑnitentia ſit ſacr̄z ꝓſbz tenet omne illud celare: qō ad integritatē ſacr̄i ptinet: ß penitēs nō poſſz aliquādo ſuū pctm̄ exꝑmere: niſi notifican do ꝓſonā cuz qua ꝓccauit. vt dictū ē ſuꝑ. g̃ ꝓſona illa ſub ſigillo ꝓfeſſiōis cadit. 2m ꝺclarari pōt ꝑ rōes poſitas ſuꝑ in ſolutō ne qōis illius. ſ. vtrū in aliquo caſu liceat ꝓſbytero reuelare cōfeſſionē: quaꝝ rōum applicatōem ad ꝓpoſitū ꝓtudēti lectori re linquo ꝓpt̄ bꝛeuitatē. Circa 3m ſciēdū ē q pctā ipſi° ꝑnitentis in relatōe ad ipſū ca/ dunt ſub ſigillo ꝓfeſſionis ꝺ neceſſitate: 7 abſolute. 7 ꝓmo 7 directe. 7 explicite: 7 ex omnib° cauſis. ꝓſona autē cuz qua ꝑnitēt ꝓfitetur ſe ꝓccaſſe: cadit ſub ſigillo cōfeſ/ ſionis ꝺ neceſſitate 7 abſolute: non ꝓmo: ß ex cōſequēti 7 indirecte: 7 implicite: non ex oīb° cāis: ß aliquib°. Peccata aūt ipi° ꝑnitētis non referēdo ea ad ꝺterminataz ꝓſonā. ſicut cū aliquis dicit Ego audiui ta le: quod tamē nō audiuit niſi in ꝓfeſſione: cadunt ſub ſigillo ꝓfeſſionis ꝺ neceſſitate nō tamē abſolute: ß ſub ꝓditōe. ſ. ſi ex pro/ latōe vboꝝ taliū poſſet ꝑ ſe: vel ꝑ accīs: di recte vel indirecte aliqua ꝓcundia: vl' cō fuſio: vel ſuſpitio mala: vel aliquod aliud nocumētū illi qui ꝓfeſſus eſt ꝓuenire. hec Ric. 4° di. zi°. q. 4°. ar. 4°. c. 7 concoꝛdat cuz eo ſoſti. Utꝝ cōfeſſionis ſigillū ex tēdat ſe non tm̄ ad ea que ſūt ꝺ ꝓfeſſione vt ſūt pctā: ß etī ad alia: vt ſunt illa q̄ nar/ rātur cū pctīs. ℟° ſigillū ꝓfeſſionis nō ex tēdit ſe directe: niſi ad ea que cadūt ſub ſa cr̄ali ꝓfeſſione: ß indirecte illud qō nō ca dit ſub ſacr̄ali ꝓfeſſione. ptinet etiā ad ſigil lū confeſſionis: vt illa: ꝑ que ꝺꝛebēdi poſ ſet pctm̄: vel ꝓccatoꝛ. nibilomin° illa ſunt ſūmo ſtudio celāda: tuz ꝓpt̄ ſcādalū: tū ꝓp ꝓnitatē: qne ex ꝓſuetudine poſſz accidere ß Tho. 4°. di. zi. q. 3ª. ar. i. q. 2ª. c. vnde ßz Ric. vbi ſuꝑ. ea que ꝑnitēs dicit in ꝓfeſſi one ſua: que nō ſūt pctā: nec circunſtantie ꝓccati potētes ducere ī manifeſtatōem cō fitētis. puta ſi inſerat q ī tali ćra ſt̄ bona vina: l' aliqd ſil'e: nō cadūt ſub ſigillo ꝓfeſ/ ſionis. niſi ꝺ ꝓgruitate ſi in dicēdo illa: nō ꝺat intelligere ꝓfeſſoꝛi q velit illa celari.

Utrū confeſſoꝛ qñ dicūt aliq̄ ſecreta ſi/ bi: q̄ ipſe recipit ſub ſigillo ꝓfeſſionis: tene at̄ ea celare. ℟° q nō ꝺ facili ꝺz quis ali quid recipe hoc mō. ſi tm̄ recipiat ex ꝓmiſ ſione celare tenet̄: ac ſi ī ꝓfeſſione bēret: lz nō habeat ſub ſigillo ꝓfeſſionis. ß Tho. vbi ſuꝑ 2a. c. 2m. 7 ꝓcoꝛdat cū eo ſoſt. ſuꝑ. c. omnis. Utꝝ ali° a ꝓfeſſoꝛe audiens ex ꝓpoſito: vel a caſu pctā cōfitētis ignoꝛā tis q ali° a ꝓfeſſoꝛe audiat pctā ſua: tenea tur celare illa. ℟° q ſic. 7 hoc ex ꝑcepto iuris nature: 7 iur̄. diuini 7 poſitiui. ꝓmuz ꝑz ſic. Naturale iudiciū rōis dictat q hō ꝺz illa alteri facere: que ſibi vellet ab ipſo fieri in caſu cōſili. vt hr̄ di. i. c. i. Sz quilibz homo ꝺz velle q ſi a caſu: vel ex ꝓpoſito alius a cōfeſſoꝛe audiuit ꝓccata ei° dum ꝓfiteret̄ q celet ea: q: quilz ꝺz zelare ꝑ cō ſeruatōe ꝓprie fame ꝗſtū pōt. g̃ quilibz ꝓc cata ꝓximi audiēs dū cōfitet̄: tenet̄ ea ce lare ſiū audiuerit illa a ꝓpoſito: ſiue a caſu.

2m ꝑz ſic. Luc. 7° dicit. Prout vultis vt faciant vobis homines: 7 vos facite illis. dicit̄ etiā Matb. 18° Si ꝓccauerit in te fr̄ tuus: vade 7 coꝛripe eū int̄ te 7 ipm ſoluz. ſi te audierit lucratus eris fratrē t. Sz qli bet ꝺz velle vt alius celet pctā ſua. homo etī. cuz ꝓfitet̄ coꝛrigit ſe: aut ad coꝛrectōem diſponit. g̃ hō quicūq̄ ſit ille: pctā illi° reue lans: facit directe ꝯ illud ins diuinū. 3m ꝑz ſic. ex ꝺ accu. qualr̄ 7 qñ. z. ꝺnuciatio nē ꝺz ꝓcedē charitatīa āmonitō. frūſtra āt ꝓcedēt ſi cōrectus ꝑ charitatinā mōitōez 7 ſecretā poſtea publicari licite poſſz. cū g̃ hō ꝑ ꝓfeſſionē ſecrete coꝛrigat̄: aut ad coꝛ rectōem diſponat̄: nulli ꝗlit̄cunq̄ pctā ei° audiat: licitū ē illa reuelare: niſi exꝑſſo ei° ꝓſenſu. Preꝛea illō ꝓceptū qō ꝺat̄ ꝺ celā do pctā ꝓfitētis. ex ꝺ ꝓ. 7 re. ois. ꝺatū eſt in fauoꝛē ꝓfeſſionis: 7 cōfitētiū. ß ſi inge/ rēti ſe ſup cōfitētē ex ꝓpoſito vel a caſu: 7 ſic eius pctā audiēti licēt illa reuelare: hoc cēt in ꝑiudiciū: 7 ꝯ fauoꝛē ꝓfeſſionis: 7 cō fitētis. qꝛ tunc licite poſſz cōfitens ꝓ ſua cōfeſſione infamari. vidēt g̃ q ꝗuis illō ꝓceptū ꝓmo 7 directe 7 explicite liget ꝓfeſ ſoꝛē. tm̄ ex ꝓſequēti 7 ꝑplicite. etī. ligat quē cunq̄ tunc pctā cōfitētis audiētē: 7 ea ꝑ viā aliā neſciētē. ß Ric. 4° di. zi. q. 4ª. ar. 3°. c. 7 ꝓcoꝛdat cū eo Sco. 4° di. zi°. q. vni ca. c. 2°e. 4. Eſto q duoꝝ ꝑſboꝝ: quoꝝ vterq̄ eſt ꝓeſbyter inſolidum einſdez par rochie: vnus a caſu vel a ꝓpoſito audi/ at confeſſionem alicuius ꝑrochiani ſui confitentis ſocio ſuo: qui moꝛitur facta cō feſſione anteq̄ abſoluat ꝑnitentem. nun/ quid ille qui ſic audiuit eius confeſſionez poterit eum abſoluere. Reſpondeo q nō. Ad ſacramentum enim penitentie neceſſa ria eſt intentō: 7 ex ꝑte conf. tenti: 7 ex ꝑte

absoluentis.cum ꝯ confitẽs vni nullo mõ
intẽdat ꝓfiteri alij: aliꝰ nullo mõ põt eum
absoluẽ vel ligare ꝑ confessiõe facta alteri
p̃ iudex nõ põt ꝛe iure dare sñiam diffini-
tiuã i iudicio ꝯ reũ vl̃ ꝑ reo: ꝑ ꝓfessione
rei: que nõ fuit facta coꝛã eo: vt coꝛã iudi
ce in foꝛo illo: dato etꝫ ꝙ quilz sit curatꝰ illi
us insolidũ. ꝯ etiã ille solus cui ꝑnitẽs cõ
fessus est: põt illũ ꝑ illa cõfessione i illo fo
ro ligare ⁊ soluẽ. ℔ Ric.4° di.ziª.q.4.ar.
3°.c.zm. Utrũ ille cui ꝓfessoꝛ reuelat cõ
fessionẽ alicui teneaꝫ illã celare. ℟ndeo
ꝙ sic: si sciat ꝙ ille qui dixit. sibi hoc: nescie
bat illud: nisi ꝑ ꝓfessionẽ. quicqd. n. hõ scit
ꝑ cõfessionẽ sacr̃alẽ: siue mediate: siue ime
diate celare teneꝫ. lz ille q scit immediate:
magis obligeꝫ ad celãdũ: ꝙs ille q scit me
diate. Sz iste cui ꝓfessoꝛ reuelauit ꝓfessio
nẽ: scit ꝑ ꝓfessoꝛẽ mediate. ꝯ celare tenetur
p̃. qui ingerit se ad ꝓmouẽdũ crimẽ: quod
alius ĩchoauit: participat cuz eo in crimie
Sz ille qui ꝓfessionẽ reuelat diffamatõem
ꝑnitẽtis ĩchoat. ⁊ ille cui ꝓfessio reuelata
est: si vlteriꝰ eã manifestat: diffamatõem ꝑ
mouet ꝑnitẽtis. ꝯ talis essz particeps i cri
mine cũ illo qui sibi reuelauit ꝓfessionẽ ꝑ
nitẽtis. teneꝫ ꝯ eã celare: qz teneꝫ non pti-
cipare in crimie. ℔ Ric.4°di.ziª.q.5ª.ar.i.
.o.⁊ ꝓuenit cuz eo Sco.4° di.ziª.q.vnica
.c.9ºº.4. Utꝛ ꝑnitẽs teneaꝫ celare ꝑni
tẽtiã sibi a cõfessoꝛe iniũctã. ℟ꝰ ꝙ aut ꝑni
tẽs mãifestãdo pñaz sibi iiũctã a ꝓfessoꝛe
facerz ꝓiudiciũ fame ꝓꝛie absz aliqua vti
litate. aut facẽt ꝓiudiciũ ꝓfessoꝛi. qz foꝛte ta
lem iniunxit pñam: ꝑ qua si sciꝛeꝫ ab ali
q̃: vel ab aliquibꝰ: posset eoꝛ maliuolẽtiaz
incurrere: vt pote: qz iniũxit mulieri ꝙ ab
stineat a familiaritate alicꝰ viri: cꝰ familia-
ritas eꝛat castitati sue periculosa. vel aliquid
aliud iniunxit ꝑ quo aliqui offẽderenꝫ ꝯ
ꝓfessoꝛẽ si sciꝛẽt ℔. Aut ꝑnitẽs i manifestã
do suã pñam: nec fame ꝓꝛie: nec ꝓfessoꝛi:
nec alicui p̃iudiciũ gnãrz. Jn ꝑmo casu ꝑ
nitens teneꝫ suã pñam celare. quilz. n. te
neꝫ famã suã sciẽter nõ ledere: sñ̃ aliqua
vtilitate ꝟm illõ eccl̃. 41ª. Curã habe ꝛe bo
no noie. Jn 2° etꝫ casu teneꝫ etiã celare. si
.n. illõ qõ ꝓfessoꝛ sibi iniũxit: vel cõsuluit
bona fide: ⁊ secrete ꝑ salute aĩe sue alij re-
uelaret: in p̃iudiciũ cõfessoꝛis crimẽ ꝑditõ
nis ĩcurreret: ⁊ sigilli secreti fractõem. Jn
3° aũt casu eã non teneꝫ celare: nec tenetur
dicere. ſ ꝛe hoc põt facẽ qõ istoꝛ duoꝛ si-
bi magis placuerit. hec Ric.4°di.ziª.q.5.
ar.3°.c. Utꝛ solus p̃sbꝛ hẽat sigillũ ꝓfes-
sionis. ꝓsitẽ. n. alñ nõnulli p ĩt̃pẽ: vl̃ etiã
layco i casu necessitat. ℟ꝰ sigillũ ꝓfessiõis
ꝓtit p̃sbꝛo iꝯtũ est minister sacr̃i: qõ nihil
aliud ẽ ꝙs ꝛebitũ ꝓfessionẽ celandi: sic cla-
uis ẽ ptãs absoluẽdi. tñ sicut aliqs qui nõ
ẽ p̃sbyt̃ i aliq̃ casu ꝑticipat aliqd ꝛe actu si
gilli clauis ꝓfessiõis: ita teneꝫ celare: lz ꝑ
ꝓie loqndo nõ hẽat sigillũ ꝓfessiõis. hec
Tho.4°.di.ziª.q.3ª.ar.i.q.3ª.o. Et cõcoꝛ
dat cũ eo Jnno. sup. c. ois. ⁊ Hosti. ibidez.
Et addit ꝙ si talis ꝑtõẽ ꝑdat: lz ꝑna ibi
dẽ posita nõ hẽat locũ: qz nõ est p̃sbꝛ. tam̃
arbitrarie puniet. eꝫ ꝛe offi. ꝛle. ꝛe cãis. in
fi. Que ẽ dr̃a inꝛ sigillũ ꝓfessiõis: ⁊ sigil
lũ secreti. ℟ꝰ ꝙ hñt se sicut supius ⁊ iferi⁹.
Sigillũ. n. ꝓfessionis ẽ sigillũ secreti: ſ non
oẽ sigillũ secreti ẽ sigillũ ꝓfessionis. Cuz. n.
vnus ab alio ꝑtit ꝓsiliũ: ⁊ ille bona fide si
bi cõsulit: recõmẽdans sibi vt hoc celet: vl̃
psonã que ℔ ꝓsuluit nõ nomiet: ille q cõsi
liũ ꝑtit obligaꝫ ad celãdũ ꝑ sigillũ secreti
qõ tñ ñ ẽ sigillũ ꝓfessiõis. Et ꝙnis frãgẽs
qõlibz istoꝛ sigilloꝛ moꝛtaliꝛ ꝑccet. ⁊ cri-
mẽ ꝑditõis ĩcurrat. tñ multo ꝯius ꝑccat
frãgẽs sigillũ cõfessiõis ꝙs sigillũ secreti:
qõ ẽ distinctũ ꝯ sigillũ cõfessionis. Hec ẽ
estimãdũ ꝙ hõ reuelãs illõ qõ dictũ est si
bi soli: nũq̃s frãgat sigillũ secreti: nisi ille q
hoc sibi dixit adiũxẽit. ego trado tibi hoc
℔ secreto. ⁊ aliꝰ sic recepit: qz si hõ ab alio
cõsiliũ ꝑtit: ⁊ ille bona fide cõsulit i secreto
ꝙnis cõsulẽs nõ aduertat dicẽ illi: ꝙ sibi
nõ cõsulit: nisi ꝓsiliũ recipiat in secreto. tñ
ille cui cõsiliũ datũ ẽ: si videat ꝙ ex reuela
tõe psone cõsulẽt psona cõsulẽs ꝛetrimẽ-
tũ notabile incurrerz: ⁊ reuelet: crimẽ ꝓꝛo
ditõis incurrit: ⁊ secretũ sigilli frãgit. quia
mã ⁊ natura negocij regrunt ꝙ ille cui fi-
dele consiliũ datũ est: psonã cõsulẽtẽ in ca
su p̃dicto sub secreto ꝺz tenẽ. minꝰ tñ ꝑcca
ret ceteris paribꝰ ꝙs si cõsulẽs exp̃sse hoc
sibi sub secreto tradidissz: ⁊ ille ad tenẽdũ
sub secreto se exp̃sse obligassz. Ille etꝫ a q̃
ꝑtitũ est cõsiliũ biꝰ. ꝙ sibi ꝓposuit ꝓsiliũ ꝑ
tẽs sub secreto tenere ꝺz. hec Ric.4°di.zi.
.q.5ª.ar.4°.o.⁊ conuenit cũ eo Sco.4°di.
ziª.q.vnica.c.9ºº.5. Qua ꝑna ẽ feriẽdꝰ
sacerdos cõfessionẽ reuelans. ℟ndeo vt
dicitur in glo. Ber. extra ꝛe ꝑ. ⁊ re. omnis
talis ꝓsbyter olim ꝑr Hze gm a sacer-
dotio ꝛeponebatur. ⁊ vlterius imponebat
sibi ꝙ oibꝰ diebus vite sue ignominiosus
pegrinãdo pgeret. ꝛe ꝑ. di. 6ª. sacerdos.

Sz hodie p Inno.3m. alia pena iponit in dicto.c.ois.scz q pponat:7 in arto mõasterio ad agẽdaz pniam ppetuo reludat. hoc antẽ intellr fm Bon̄.4o. di.zia.p.za. .q.za.ar.3o.c.im.non qz cogat ad emittendũ votũ.ß qz p tanto crimine cõpelli debz ad penitẽduz ppetuo: loqr ẽt de revelatiõe pcti eaten9:ẽten9 p ꝓfessionẽ ẽ scitũ. Sz vo Hosti.sup.c.omnis.intelligi oz penitẽtia Grego.s. pegrinatio q̃diu ẽ in pnia tpali. vt vsq ad 7m. vel.io.annũ:7 bi9 fm q penitẽtia est limitata.zo.q.i.siquis sacerdos quib9 elapsis est in monasteriũ detruden, dus.vt ibi ppetuã pniam agat. vt dicit in .c.omnis.7 sic supplet vnuz ius p aliud. 7 addit q hanc penã ordinarie pl byt patietur in iudicio ꝓiectus. Si aũt pl byt neget ꝓfessionis ꝑditõem:nec ille ꝑbare pot sit:nec etiã ille pl byter ꝑbare possit. q ad ei9 notitiã illõ crimẽ puenerit: nec ꝓincẽ possit ipm prochianũ de crimine:tunc arbitrarie punier.6a.q.za.c.3.7.c.placuit.

Quid est satisfactio. titulus.xi9.

Consequẽter ꝓsiderãdũ est de satisfactione. Et pmo de eius qditate.zo de eius possibilitate.3o cui satisfactio ꝑprie fiat.4o de ei9 qualitate.5o de partibus ei9.6o de mẽsura: siue quãtitate eius.7o de canonib9 pnialib9

Circa pm sciẽdũ q iusticia nõ tñ ad ß tendit:vt inequalitatẽ pcedẽtẽ auferat:puniendo ꝑteritã culpã:ß etiã ad hoc tẽdit: vt in futuꝝ equalitatẽ custodiat:cauẽdo culpam futuraz.vñ fm pbm 3o ethi. pene sũt medicine.vnde 7 satisfactio que ẽ iusticie actus penã inferẽtis est medicina curans pctã ꝑterita recõpensando. 7 ꝑseruans a futuri.canẽdo.Et iõ quãdo homo homini satisfacit ꝑterita recõpensat:7 de futuris cauet.Et sz ß pot satisfactio dupl̃r diffiniri. Uno9 respectu culpe ꝑterite:quã recõpensã do curat.7 sic dicit q satisfactio est ininrie illate recõpẽsatio fm iusticie eq̃litatẽ.Et in idez dicit redire diffinitio Anselꝯ.in li.Cur deus hõ.Satisfacẽ inqt est debitũ honorez deo impẽdẽ:vt ꝓsideret ibi debitũ rõe culpe ꝓmisse.Latria.n.deo reddit.i. solvit debitũ ratõe bñficij recepti.Satisfactõ vo de bitũ reddit rõe pcti i cuz ꝓmissi:reddit siũ impẽdit.i.restituit:nõ tñ solvit. Alio9 pot diffiniri respectu culpe future a q̃ ꝑuat.Et sic diffinit ab Aug.q satisfactio est pctõꝝ causas excidere:7 eoꝝ suggestionib9 aditũ non ꝑbere. Preseruatio.n.a morbo corporali fit p ablatõem cãꝝ:quas morbus consequi pot.Eis.n.ablatis nõ pot morb9 cõsequi.ß i morbo spũali non ẽ ita: quia liberũ arbitriũ nõ cogit. vnde causis ꝑcedentibus pot caueri:licz difficulter:7 cãis amotis pot incurri.7 iõ in diffinitõe satisfactionis duo ponit.scz abscissionẽ causaꝝ q̃ ad ꝑmuz:7 pniaz liberi arbitrij ad ipm pctm quo ad zm. Sed obiicit qz fomes ẽ cã pctõꝝ actualiũ:qui in hac vita abscidi nõ pot. Nõ q̃ bene dicit Aug9 ibi cãs pctõꝝ excidere. Rñ cãs vocat radices intrinsecas 7 ꝓximas.s.libidinẽ ex consuetudine vel actu pcti relictã.7 reliquas pcti.s. difficultatez ad bonuz:7 bi9. Occasiones vo vocat opꝛtunitates extrinsecas.scz tẽpus.locũ. societatẽ malã.7 tales cãe p satisfactõem i hac vita tollũt. fomes aũt est cã remota:7 cõis:que quidẽ in hac vita p satisfactõez non tollit totalr:ß bñ minuit.

De possibilitate satisfactõis.titlus.xz9.

Deinde ꝓsideranda est de possibilitate satisfactõis. Et circa hoc q̃runt pla .s. vtꝝ hõ possit deo satisfacere p pctõ. Rñ hominẽ satisfacere deo pot dupl̃r intelligi.aut cum adiutorio alterius.aut sine eo.pmo modo dico q hõ pot deo satisfacere in vtute. scz meriti xpi:cui9 homo est pticeps p veram fidẽ.2o aũt modo hõ deo satisfacere nõ pt. vñ fm Augm in encb.vsus finẽ. Nec antiquoꝝ quicqz iustoꝝ ꝑter fidẽ xpi:salutez potuit inuenire. homo.n. p se deo non pot equale repẽdere:nec hoc ab eo exigit.sed si fecerit illud qõ pot plus ab eo nõ exigit

Sed ꝓtra qz grauius est pctm actuale mortale q̃z originale: ß nullus pur9 homo satisfacẽ potuit ꝑ originali fm Anselꝯ.z.li. cur deus hõ.g̃ 7c. Rñ licz pctm originale nõ sit ita grane psone sicut actuale mortale.est tñ magis g̃ue nãe:qz inficit nõ tñ psonã:ß etiã nãm:ita q psonã mediãte natura.7 iõ p illo nõ potuit satisfacẽ:nisi aliquid ꝓponderans toti nature humane: quapp ꝓcludit Anselꝯ.z.li.cur de9 hõ.c.7. ãre illũ q satisfactur9 erat p pmoꝝ pentuz pctõꝝ optulit cẽ pfectũ deũ:7 boiez.pur9.n. homo toti humane nature ꝓponderare ñ potuisz. Pot tñ alr dici.s. q ꝑ peccato originali xps solus satisfecit. vñ a nobis

nulla requiritꝫ satisfactio ꝑ originali:ß tñ baptismi susceptio: ꝑ quē homo ꝓmo efficitꝫ ꝓticeps meriti xp̄i. ℙro actuali autez mortali cuz satisfactione meriti xp̄i regritꝫ ℞ lege cōi aliꝯ satisfactio puniēs nō ꝓpter ꝯpfectōem meriti xp̄i:ß qz ℞ vult:ꝛ ꝓpter sui bonorē:ꝛ ꝓpter bonū nostrū . vt ꝑ bis q̄ volūtate ꝓpria cōmittimus:vel omittim⁹ volūtate ꝓpria satisfactōez aliquā faciam⁹ ß Ric.4°.di. is^a.q.i.ar.z°.c.z^m. Sz ꝼm Sco.4°di.is^a.q.i.ar.i ꝛ.z°.est ꝓmo scien dū ß quid sit satisfactio generaliꝫ sumpta Est.n.redditio voluntaria equalēt alias indebiti.ꝙ sit redditio ꝑ se patet. ꝙ etiaz sit voluntaria patet: quia alias non esset satisfactio :sed satispassio . ꝙ sit equivalentis pz ꝑ se satis. ꝙ etiaz sit alis indebiti patz:qz si essz ℞bitū : nō satisfaceēt ꝑ illo. Ad ꝓpositū potest dici ꝙ ℞us ℞ potentia absoluta:posset ℞disse ꝓccato ri p⁹ attritō nez tanc̄ post dispositōem ꝓgruā:ꝛ meritū ℞ ꝓgruo gr̄am : ꝑ quā eius mot⁹ fieret ꝓtritio . Et sic ꝑ satisfactiōem potuisset dimisisse pctñ.s. ꝑ actū reddēt̄ ℞o equivalens illi bono:qō abstulit pctñ. qz quātuz maluz fuit pctñ auertēs a ℞o:tātū bonuz est ꝓversio ad ℞ū ex charitate.quātū etiā bonū natū fuit inesse actui meo :tñ ꝛ nō plus abstulit pctñ meū:ꝛ tātū bonū pōt eē in actu meo. ꝛ sic ꝑ illū actū reddit equivalens ℞o. De potētia tñ ordinata nō disposuit ℞us dare gr̄am sine merito passionis xp̄i:que fuit sine pctō. ꝛ ꝑ ꝓsequēs ℞ potētia ordinata non est possibile satisfieri ℞o ℞ pctō:nisi in vtute passionis xp̄i : qz sine gr̄a nulla oio pōt esse satisfactio.quia nec aliquo mō equivalēs: nec in acceptatione diuina.ß Sco.ibidē. Utꝫ ℞⁹ possit remittere pctñ sine aliqua satisfactiōe. ℞° ℞ remissione pcti ꝓtingit loq̄ dupliciꝫ aut ℞ lege cōi:aut spāli . ꝓmo mō ꝼm oēs nunc̄ dimittitꝫ actuale mortale sin̄ aliqua satisfactiōe : qz ad hoc semp requiritꝫ act⁹ penitēdi:in quo ꝓncipalioꝛ pars satisfactionis ꝓsistit.z°modo dicūt et multi ꝙ nullo mō actuale mōtale pōt a ℞o sin̄ satisfactōne remitti. q°℞⁹ pctñ tale non pōt dimittere sine infusione gr̄e.ꝛ quia homo mortaliꝫ ꝓccando oculū aīe clausit. iō lumen gr̄e ad eū intrare nō pōt:nisi apiaꝫ ꝑ actū penitēdi.sicut nec lumē solis potest domuz intrare:nisi apiaꝫ fenestra. Et ꝑ hac opi. videꝫ esse Aug⁹ sup Jo.omel.7z. sup illō Jo.14.maioza hoc̄ faciet dicēs. cū ex impio fit iust⁹ salutē operat xp̄s in illo.ß non sine illo.Et etiā Anselꝫ.dicēs ꝓmo li.cur ℞⁹ hō.c.iz° Si pctñ nō punitꝫ:inordinatū dimittitꝫ. Sed ꝓtra hoc aliqui arguūt sic. Dēm effectū quē pōt facere ℞us mediāte cā efficiēte z^a:facere potest sine opatiōe illius:ß ꝓparatio ad gr̄am quaz in se facit ꝓccatoꝛ ꝓnitēdo est ꝓncipaliꝫ a ℞o mediāte opatōe ꝓnitētis que ē cā z^a. vnde dicit Aug⁹.iz° ℞ trini.c.4° ꝙ merita nr̄a dona ℞i sūt.ḡ ꝓparatōem illā pōt ℞us facere i ꝓccatoze:non mediāte aliꝯ actiōe ipi⁹ ꝓccatoris.vñ sin̄ p̄iudicio videtꝫ ꝙ q̄suis bōi q̄diu sit in actu pcti mortalis ꝓccatū non possit remitti.tñ homini obdormienti ī ꝓccato mortali ℞us posset si vellet habitum charitatis infūdere.ꝛ sic pctñ dimittēt̄.qꝛquid.n.est in pctōre dormiēte bonū est:excepta ℞ormitate ꝓccati : que nihil aliud est q̄c̄ carentia boni ℞biti in volūtate.vt in z° li.ostēsuz est.nullū aūt bonuz ꝓhibz anima susciperе charitatē:Et licz malus actus volūtatis quo ꝓccatoꝛ ꝑuat se bono ℞bito: ꝓhibeat duz durat aīam suscipe charitatē:tamē carētia boni ℞biti ꝓhibere pōt aīam suscipe p̄tiam boni ℞biti oppositi:si fuerit agens:qui restituat.sicut nec carētia luminis in aere pōt ꝓhibere aerē a susceptōe luminis:cuz sol irradiat.als.n. pueri non reciperēt ℞bitā iusticiā: qua aī baptismuz carent. Et sic si ℞us pctñ dormienti dimitteret:nullā iniusticiā facēt. vt iaz patebit.Auctoritates vero ꝑ alia opi.adducte intelligi p̄nt ℞ remissiōe ꝼm legē cōez . ꝛ supposito ꝙ in pctōre:nec in alio ꝑ eo esset punitū pctñ.Aliquid autem facere ex ꝑuilegio speciali ꝛ raro:iusto ordini non ℞rogat: quod tamē cōmuniter factuz ℞rogaret. vnde si quādoqꝫ rex vt ostēdat plenitudinē sue potentie : ꝛ benignitatem sue clementie: vt magis timeatur ꝛ diligatur parcit aliquādo homini scelerato: non ℞rogat iusto regimini sui regni:immo quādoqꝫ confert: quod tamē sepe factū ℞rogaret . quādoqꝫ etiā iuste : ꝛ in casu parcere potest filio scelerato: cuius pater voluntarie mortez sustinuit ꝓ vtilitate regni.Similiter dico ꝙ si ℞us ad ostendendaz suā omnipotentiaz:ꝛ sūmam sue bonitatis misericordiam . Aliquando dimitteret alicui sine satisfactione ꝓccatuz:nullam iusticiā faceret.quia sicut dicit Anselꝫ.ꝓ sol.c.4. ad ℞um.Cū punis malos iustū ē.qz illoꝝ meritis ꝓuenit.cuz vo parcis malis: iustū

est.non qz illoꝝ meritus: ſ qz bonitati tue ꝓdecẽs est.Et infra. Facis qõ ꝺcet te ſum me bonũ.ſic itaqꝫ ſiñ repugnãtia iuſte punis:ꝛ iuſte parcis. Hec ſic parcẽdo relinq̃ retur pctñ totaliꝫ impunitũ:qz xp̃s nõ tñ ꝓ pctõ noſtro oꝛiginali:ſ etiã ꝓ pctis actu alibus hominũ ꝓteritis ꝛ ſequẽtib⁹ moꝛtẽ ſuſtinuit. Si obꝯcit ꝺ ſãcto Paulo:quẽ act. 9°. inſtificauit ꝺus dñ cẽt in actu pſequẽdi xpianos.dõ est q ꝺus imiſit ei gratiã g̃tis datã:p quã a ꝓpoſito peccãdi ceſſauit:ꝛ ita pfecte penituit.q quaſi ſtatiꝫ ſecuta est remiſſio peccatoꝝ.Uel põt ꝺici q illa remiſſio non fuit ꝑm legẽ cõem. ſ ex ꝑuilegio ſpãli.ſ Ric.4°. di.ix^a.q.i.ar.7°.c. ꝛ .c.zᵐ. Utꝝ poſſibile ſit ꝺo ſatiſfacẽ ꝺ vno pctõ ſine alio. Rndeo q nõ. Nam ſatiſfactio nõ tñ ꝺicit tolerãtiã pene: ſ reconciliatõem ꝺiuine amicitie. Et licꝫ ꝑmũ poſſet fieri ꝺ vna culpa ſine alia: non tamen zᵐ:tum ꝓpter connexionem virtutũ ĩ vna gr̃a que ꝺlet oẽm culpã moꝛtalẽ:cuꝫ hẽat ꝛnexã oẽm vtutẽ.tũ ꝓpter diuinã largitatẽ que nõ gratificat ꝑm partẽ: imo oẽm offensã ꝛdonat.tuꝫ ꝓ peccata moꝛtalia: q̃ omnia cõicant in auerſione:ꝛ ꝛtẽptu ꝺi: ꝛ oĩa sunt ꝛ ꝺuꝫ:ꝛ ꝛtra vnũ.Et ío ſi ꝺus remitteret vnũ pctñ ſine alio:is cui remitteret ſil'esset amicꝰ ꝛ inimicꝰ: conuerſus ꝛ auerſus.vñ ꝺicit Gꝛegoꝛ. Qui ſic alia plãgit:vt alia cõmittat:pniaꝫ agere aut ignorat:aut diſſimulat Utꝝ vnus poſſit ſatiſfacere ꝓ alio. Rndeo ſatiſfactio ẽ ꝓ ꝺuo .ſ.ad faciẽdã emẽdã p pctõ:ꝛ vt ſit ꝛ ſeq̃las peccati medicamẽtũ: que ꝺuo includũtur in ꝺſcriptõe ſatiſfactõis ſupius poſita que ẽ peccatoꝝ cãs excidere:ꝛ cis aditum nõ indulgẽ. Quãtũ g̃ ad effectũ zᵐ vnꝰ ñ põt ſatiſfacẽ ꝓ alio: qz caro vnius p ieiuniũ alteriꝰ nõ ꝺomat. nec p clemoſynã ꝛ oꝛõem vnius: alẽ ad ſilia bona aſſueſcit: niſi p accñs:inquãtũ.ſcz quis p bona q̃ facit ꝓ alio põt ſibi mereri ꝺ ꝛgruo augmẽtũ g̃e:qua facilĩ aſſueſcit ad boᵐ faciẽdũ ꝛ ad malũ vitandũ: ſ hec ſubuẽtio nõ ẽ p modũ ſatiſfactõis:ſ meriti. Quãtũ ad ꝑᵐ effectũ vnꝰ põt ꝓ alio ſatiſfacẽ: vtroq̃ exiſtẽte in charitate.ꝛ ꝺbitoꝛe p ſe ſatiſfacere non potẽte in hac vita.ꝛ obꝑuata ꝺbita ꝓ poꝛtõe pene.Opus.n.factũ a non exĩte in charitate: non est ſatiſfactoꝛium ꝓ aliquo q̃ꝺin non est in charitate. quia ſolis amicis ꝺi :bona facta in charitate cõicari poſſunt. Qui etiã ſatiſfacere põt ꝑ ſeipm in hac vita:ꝛ non vult:vere pnitẽs non est. ꝛ ideo opus quod aliꝰ facit ꝓ iſto:nõ ſatiſfacit ꝓ pena iſtius:q̃uis ipm poſſit iuuare per modũ meriti ꝺ cõgruo. Et qz ceteris paribꝰ magis ſatiſfactoꝛiuꝫ est ꝓ penitente opus factũ ꝑ ipmmet:q̃s ab aliquo alio: ſicut efficaciꝰ ceteris paribꝰ homo ſibi magis meretur q̃s aliq̃s aliꝰ. Jõ ꝓpoꝛtõabiliꝫ ꝺbet esse maioꝛ pena in ſatiſfaciẽte ꝓ alio q̃s illa que ſufficeret alicui ſi ſatiſfaceret ꝓ ſeipſo.Charitas tamẽ ſatiſfactõis ꝓ alio: poſſet tãtuꝫ excedere charitatẽ illius ꝓꝺ quo ſatiſfacit:q non oporteret ipm ad ſatiſfacienduꝫ ꝓ alio ſoluere penã maioꝛem: q̃s alius ſoluiſſꝫ ſi ſatiſfeciſſꝫ ꝓ ſeipo:quia tanto opus est ꝺo ſatiſfactoꝛiũ ceteris paribus:quãto ex maioꝛi charitate ꝓcedit. hec Ric. 4°. di.ꝛo.q.i.ar.3°.c. Et ꝺbet hiꝰ cõmutatio fieri auctoꝛitate cõfeſſoꝛis ꝑm Boñ.4°. di.ꝛo.ar.i.c. Sed alij ꝺicũt q non oporꝛtꝫ q maioꝛ pena imponat ei qui ꝓ alio ſatiſfacit q̃s imponeret ꝓncipali.qz pena habꝫ vim ſatiſfaciendi: maxime rõe charitatis:quam habet qui ſuſtinet eam. ꝛ quia maioꝛ charitas apparet in hoc q aliq̃s ſatiſfacit ꝓ alio: q̃s ſi ꝓ ſeipo ſatiſfaceret. Jdeo minoꝛ pena requiritur i eo qui ꝓ alio ſatiſfacit: q̃s requireꝝ ĩ ꝓncipali. vnde ꝺicit in vitis patrum q ꝓpter charitatẽ vniꝰ: q charitate ꝺuctꝰ ꝺ factis alterius pniam fecit ꝓ peccato q̃ nõ ꝛmiſeratꝰ:alteri peccatũ q̃ ꝛmiſeratꝰ ẽ ꝺimiſſuꝫ. Dicunt etiam q nõ exigit ad ſolutõnem ꝺbiti q ille ꝓ quo fit ſatiſfactio ſit impotẽs ad ſatiſfatiẽdum. qz eciã ſi potens cẽt.alio ſatiſfaciente ꝓ eo: immunis esset a ꝺbito. ſed hoc requiriꝝ in q̃ſtuꝫ pena ſatiſfactoꝛia est in remediũ.vñ etiã non est pmitẽdũ .vt aliquis pniam agat ꝓ eo niſi ꝺfectꝰ aliqꝫ apparcat in illo.vel coꝛpali per quem fit impotẽs ad ſuſcipiẽdũ: vel ſpiritualis: per quem non ſit pꝛomptus ad poꝛtandum penam.ꝛ huius ſententie est Tho.4° di.ꝛo. ar.ꝛ°.q.ꝫ^a.c. Nunquid exquo aliquis ſuſcepit ſuper ſe penam alterius ſi finaliter moꝛiatur ſtatim euolabit. Rndeo q non. tum quia oporꝛtet q ſcoꝛia peccati pꝛiꝰ purgetur.tum etiaꝫ quia nullus paradiſuꝫ ingreditur:niſi ſit extra omne ꝺbituꝫ: ita q nec ipe ſit ꝺbitoꝛ:nec aliquis ꝓ eo. Sꝫ obꝯcitur q tunc ꝺus punit bis in idipm: qz ꝛ moꝛiẽs pũit ĩ purgatõio:ꝛ aliꝰ pũit se ꝓ eo ĩ ꝟbo mũdo. Rº falsũ ẽ:qz ꝛꝫ q ille citiꝰ ſatiſfaẽ liberaꝝ citiꝰ: ꝛ ꝛputat ĩ ſoꝛtẽ pniaꝫ

vtriusq; soluto aūt debito: id qō postea fit p eo est illius q facit. oratio. n. i sinū suum puertit. si tñ nō eget puertit in sinū ecclie ß Bon. 4. di. 20. ar. i. c. 5m ad oppm. Si vo ille qui sup se satisfactōem suscipit, p illo: eā non faciat: tūc vterq; est debitor. vn9 p cōmisso: alter p omisso. ß Tho. vbi s. c. 4m. Utq; ille q satisfac p a°: satisfaciat p seipso. R°. aliquib9 videt q nō. qr tūc tāta pena que eēt necessaria p vno. sufficēt pro duob9: 7 eadē rōe p trib9: vl' quatuor. 7 sic inceps qō eēt ō insticia. tamē qr iste satisfaciendo p alio meret etī augmentū substantialis pmij: quod multo plus valet qs pene remissio. Si dicas cuz hō nō possit mereri p alio qn pncipalius mereat p seipso: quō pt satisfacere p alio: nisi etī satisfaciat p seipso. dō q pmiuz subale est bonuz cōe: qō p cōicatōez nō minuit. ß remissio pene est bonū pprium. bonū aūt pprium plib9 cōicatū: minus cuilz efficit. Alr videt dō q licet illi qui satisfacit p alio: illud opus nō sit ex debito satisfactoriuz. est tñ fm qd p ipo satisfactoriū p diuinā misericordiā: l' fm alios: quis non sit satisfactoriū p seipso p modū solutōis: p quē modū est satisfactoriū p alio. Est tñ satisfactoriuz p seipso per moduz meriti 7 congruo. ß Ric. 4°. di. 20. q. i. ar. 3°. c. 5m.

Cui debet fieri satisfactio. titulus. z3.

Postea querit cui debz fieri satisfactio. s. vtrū ecclie vel deo. R°. q deo pprie. Nā cū quis peccat ad eternā se penā obligat. cū āt euz misericordia dei iustificat: remittit ei oēz culpā 7 reatū pene eterne: que inseparabiliter adheret culpe. ß qr pindicare nō pōt initicie: cuius est mala punire. Jō sic absoluit ab eterna pena. vt tamē remaneat obligatus ad aliquātulā tpalē penā. Sz qñ deum offenderat: 7 etiaz ecclīam eius dānificauerat: cōmisit dñs indiciariā ptātē super peccatores rectoribus ecclie: 7 in eos compromisit tangs in arbitros. vt sic ei9 voluntas penitētib9 per pl'byteros manifestet: 7 pena imponat. 7 sic satisfacit deo pncipalr 7 ex psequēti ecclie. vñ satisfactio pprie fit deo. tñ p ecclīam. 7 in ecclia. vñ Anselm. dicit q satisfactio est bonore deo debitū impendere. vt dictū est supra. Sz obijcit qr tāta pōt esse pritio in aliquo q remittit omnez culpā 7 penā. 7 tunc deus nihil exigēt satisfactōis. 7 tñ tali veniēti ad pfessionem satisfactio imponeret. g videt q satisfactō nō fit deo: ß ecclie eius sponse. Rndeo veruz est q tāta pōt eē pritio q totū remittitur. Sz qr hoc nō cōstat ecclie: ideo dz imponi aliqua pena satisfactoria a pl'bytero. Si aūt pl'bytero pstaret: deo sibi satisfactū reputaret: nec aliquā penā imponeret: ß absolutū offenderet. vere aūt ecclia in aliquib9 decipit. ß huius deceptio est fructuosa: qr semp cumulant merita: 7 ecclie imponēti: 7 etī ipi satisfacieti. qr. n. deus non vult vltra sortē reliquū in meritū satisfacientis: 7 in ecclie thesauz ponitur. hec Bon. 4°. di. 18a. q. i. ar. 2°. c. 7. c. 3m.

De qualitate satisfactionis. ti. z4a.

Deinde cōsiderādū est de qlitate satisfactionis. s. p qualia opera habeat fieri satisfactio. Et circa hoc querūtur pl'a. s. vtz habeat fieri p opa penalia. R°. q sic. dō patz p hoc qō dicit Aug9 q penitē est penā tenere. Sciēdū tñ q op9 penale duplr pōt intelligi. vno mō rōe generis opis. 7 sic satisfaciendū è p pctō p opa penalia: 7 pp emēdatōem culpe pterite: 7 pp pservatiōem a futura. culpe. n. debet pena. pene aūt duz p2° etbi. c. 3°. medicine sē nō tñ curatiue: ß ēt pservatiue. Alio mō rōe opis opantis. 7 sic non opz satisfactōem eē p opa penalia qr frequēter opa qstū sūt ex genere suo sūt penalia: que tñ rōe feruētis charitatis in operāte sunt ei delectabilia. bēt etī satisfactio fieri p opa ōria pctis. vt dicit. j. de mensura satisfactōis post scōaz qōem. Sed quia satisfacere vt dictū est supra est deo debitū honorē ipendere. hoc aūt fit p omnia opa bona: non tñ per penalia. g 7ē. R°. debitū honoris vel venit ex bono collato. 7 sic debet p gratiaz actōem: vel ex mandato iniūcto. 7 sic debet p obedientie subiectionē. l' ex maiestatis ipio. 7 sic debet p latrie adoratōem: vel ex pctō ptmisso. 7 sic debet p sui punitōem. 7 ß in satisfactōe. Utrū flagella quib9 a deo punimur in hac vita possint eē satisfactoria. R°. recōpēsatio offēse pterite pōt fieri ab eo q offendit: 7 ab alio. qñ fit ab alio: tūc magis dz rōez videri catōis qs satisfactōis. qñ āt ab eo qui offēdit rōez satisfactōis dz. vñ si flagella q̄ p pctis iflīgūt a deo: sint aliq̄ mō ipi9 patiēti. ratōem satisfactōis accipiūt: 7 fiunt eius

in quātū ea ꝙus acceptat ad purgatiōem ꝓccatoꝝ eis vtētis patiēter. Sūt aūt talia flagella materia satisfactōis: ꝫ formaliꝫ ipsa satisfactio ꝓsistit in actu volūtatis. Si aūt cis oio p impatiētiā offēdiat: nō sequo mō ei⁹. ⁊ iō tm̄ habēt rōez vidicatōis. vñ ꝫz Hzeg⁹. sicut ex eodē igne aurꝝ rutilat: ⁊ palea fumat. ita etiā eisdē flagellis ⁊ bōi purgant: ⁊ mali magis p impatiētiā inficiūtur. Et Aug⁹ li. i. ꝙ ciui. ꝙi. c. 29°. Cuz ꝙ⁹ aduersū me reb⁹ exagitat: aut merita examinat. aut pctā castigat. ⁊ iō licz flagella sint cōia. satisfactio tm̄ tm̄ est bonoꝝ. Sciēduz tm̄ q flagella que ꝙus imittit maiorē efficaciā habēt inclinādi volūtatē ad bo⁹ ꝙs illa que nō imittu: ꝫ imitti pmittit. sic ꝙ flagella pūtia aut sūt oio ex cā extrinseca. ⁊ sic nō sūt meritoria. Aut cadunt aliquo mō sub volūtate patientis. ⁊ tunc illa voluntas vel est informata charitate: ⁊ tunc fiunt meritoria: vt in bonis. Aut nō. ⁊ tūc nō sūt meritoria nec satisfactoria. vt i mal⁹. Nec obstat illud naū. i. Nō iudicabit ꝙus bis in idipm. p hoc. n. vī q flagella pūtia minuant futura. Ad qō dō q naū intelligit ꝙ iudicio sufficiēti. vel dō q pena tpal⁹ non ꝓtinuat⁹ cū ne ad agēdū eternaz: sicut nec punct⁹ linee: qz nullius q̄titatis ē respectu eterne. ꝓccatoz etiā. vtriusq; est ꝛbitoz. Nam ⁊ si statiz morerē: iuste extūc pnā eternaz sustinēt. q̄ multo magis tolerat⁹ ad vitaz: iuste interim oēm pnā rēporalē ipo portō abilit minorē sustinet. Q autez dicit Hiero⁹ q ꝙus humanuz gen⁹ diluuio submersit domitas igne. egyptios mari. israhelitas in heremo pdidit. scitote illos iō tpaliꝫ ꝑ peccatis. puniuisse: ne in eternū puniret. qz nō iudicabit ꝙus bis in idipm. Intelligēdū ē ꝙ illis q int ipa flagella ꝓtriti fuerunt. vt ipemet exponit ꝙ ꝓ. di. 3ª. §. itez opponit ꝙ Hiero. Utrum pena mortis diminuat aliqd ꝙ pena p pctō actuali ꝛbita. Rn ꝙo fm Ric. 4° di. 21ª. q. i. ar. i. c. 3m. q nō. qz mors tpalis: siue naturalis ē pna ꝓsequēs originale pctm̄: ⁊ quasi iā in naturā vsa: sicut originale pctm̄. ⁊ iō p mortē naturalē non purgat⁹ aliqs ꝙ pctō actuali: ꝫ p mortē illatā bñ ꝑt purgari. vñ si qs mortē illatā patiēter sustineat etiā. si p aliis crīminibus sit illata valet ad diminutōem pne: ⁊ etiā ad liberatōez a tota pna fz quātitatē culpe ⁊ patiētie ⁊ cōtritōis. Dicit tm̄ Sco. 4°. di. 21ª. q. i. c. 4m. q bñ pōt ꝓcedi q mors naturalis quāc̄ sit necessaria. tm̄ voluntarie acceptata: sit pna sufficiēs ꝓ oibus pctis venialibus. Et forte p magna parte pne ꝛbite p mortalibus dimissis q̄ ad culpā: p quib⁹ tamē nō est plene satisfactuz. Utr satisfactio possit fieri p opa que fiunt in pctō mortali. Rndeo q non. ꝙus. n. cuz oiuz bonoꝝ nostroꝝ nō egeat opera homis nō acceptat: tanc̄ remuneratōe digna: nec tanc̄ satisfactoria: nisi acceptet opantē. vñ gen. 4°. ꝓus dicit. Respexit dom̄⁹ ad Abel. ⁊ p⁹ subiungit. Et ad munera eius. ꝫ ꝙus nō acceptat hominez existētē in pctō mortali: qz in illo statu est inimicus ꝙi. q̄ opa existētis in pctō mortali nō sūt accepta tāc̄ satisfactoria: quia sine ꝙi acceptatōe nō possūt eē satisfactoria: sicut dicit. iª. coz. 13°. Si distribuero in cibos paupeꝝ oēs facultates. m. ⁊ si tradidero coꝛp⁹ meū: ita vt ardeā. charī. autem nō hūero: nihil mihi pdest. Sz obijcitur qz nemo scit vtr odio aut amore dignus sit. eccl. 9°. q̄ si nō pōt satisfacē nisi qui est i charitate: tūc nullus scit se satisfacē. qō ē inconueniēs: vt videt. Rº sicut hō nescit p certo vtr charitatē hēat vel habuerit i satisfaciēdo: ita etiā nescit p certo vtr plene satisfecerit. Et iō eccl. 5°. dicit ꝙ ꝓpiciatu peccatoꝝ. Noli eē sine metu. Nec tm̄ exigitur q hō ꝓpter hunc metuz satisfactōez iteret si ꝓsciam pcti mortalis nō hz. lz. n. nō expiet pnā p hi⁹ satisfactōez. nō tm̄ incurrit pctm̄ ꝓmissiōis ex satisfactōe neglecta. qz ad hoc vitādū non requirit certitudo sciētie: ꝫ sufficit certitudo ꝓbabilis cōiecture.

Utr opa in charitate ichoata: ⁊ i mortali ꝓccato completa sint satisfactoria. videtur q sic. qz vnū totuz opus est meritoriuz in vtute bone itētōis: p quā fuit ichoatuz. q̄ silr si hō satisfactōem inchoet i charitate: ⁊ ꝓcedet mortaliꝫ añ cōplemētuz: in vtute ꝓncipij totū residuū erit satisfactoriū. Rº opus inchoatū ex bona intētōe meritoriū est in vtute illius: nisi infrūpat⁹ p actuz ꝓtrariū: vt illud qō sequit⁹ nō cōtinuetur cuz intētōe ꝓma nec fm actū: nec fm bitū. facta aūt tali infruptōe illud qō seqꝫ actū non esset meritoriū in vtute ꝓme intentionis. Satisfactio aūt inchoata in charitate p pctm̄ mortale infrumpit⁹ ita q illa opa que sequūt⁹: non ꝓtinuāt⁹ cuz ꝓma radice nec fm actū: nec fm bitū: nec mediate: nec imediate. Ꝫ Ric. 4°. di. 15ª. q. i. ar. 5°. c. 2m.

Utr opa satisfactoria exi charitatē fetā vinificēt⁹ aduenīente charitate: ⁊ ꝛbeant

ꝯputari in ſoꝛtē. ℟o quidā dixerūt ꝙ opa in charitate facta que dicūt̄ viua ſūt meritoꝛia vite eꝛne: ⁊ ſatiſfactoꝛia reſpectu pene dimittēde: ⁊ ꝙ p charitatē ſequētē opa extra charitatē facta viuificant̄ q̄ſtum ad hoc ꝙ ſunt meritoꝛia vite eterne. ß hoc nō pōt eſſe: qꝛ vtrūq; habēt ex eadē rōe. ſ. ex hoc ꝙ ꝛeo ſunt grata. vñ ſicut charitas ad ueniēs nō pōt ea gratificare: quo ad vnū: ita nec quo ad aliud. Mā charitas nō pōt viuificare: niſi actū vel a ſe elicitū: vel a ſe imperatū. opa vo facta in moꝛtali non ſūt a charitate elicita: nec imꝑata. iō nō viuificant̄ ab ea. vñ vſus. Illa reuiuiſcūt que moꝛtificata fuerūt. Uiuere non poſſunt q̄ mōtua nata fuerūt. Quia tñ quāto maioꝛ eſt cōtritio: tāto magꝭ. minuit ꝛe pena. ⁊ q̄ſto plus qs pl̄a bona facit in pctō exiſs: tāto magis ad cōtritōis gr̄az ſe diſponit. ꝓbabile eſt ꝙ ſit ꝛebitoꝛ pene minoꝛis. ⁊ iō ꝑſbꝛ dz eis iniūgere mioꝛē pn̄iaz. ℔ Tho. 4° di. 15ª. q. 1. ar. 3° q. 3ª. c. Nec obſtat ꝓdictis illud qō ſup illō Leui. 25° Si attenuatus fuerit fr̄ tuus. ⁊c. dicit glo. ꝙ fructꝰ bone cōuerſationis cōputari ꝛebent ab eo tꝑe ex quo ꝑccauit. hoc. n. intellit̄ ſi ſtatiz inciꝑiat cōteri poſt pctū: ⁊ tunc opa fuerūt ſatiſfactoꝛia ab illo tꝑe: etꝫ añq̄ abſolueꝛet̄ a ſacerdote: vel cōputātur fructꝰ quo ad ſuꝑexcreſcētiā vꝫiā: qꝛ merito illoꝛ fructuū: nō traxit diabolus illū ad mlta ſceleꝛa. ℔ Boñ 4° di. 15ª. q. 1. ar. 4° c. 1m. Eſto ꝙ alicui ꝓ pctis cōmiſſis iniūcta fuerit mlta ieiunia: ⁊ in pctū cadēs pfecerit ea: nūquid ei cū itez cōfitebit̄: iniunget̄ vt iterꝫ illa. ℟o aliq̄ ſatiſfactōes ſunt ex qbus manet aliqs effect̄ in ſatiſfaciēte: etꝫ poſtq̄ ſatiſfactōis actus trāſijt: vt ex ieiunio mānet coꝛpoꝛis ꝛebilitatio. ex elymis datis ſubꝛe diminutio. ⁊ tales nō opz iterare. qꝛ quo ad illō qō ꝛe ꝑs manet ꝛeo ꝓ pniam ſic accepte: que aūt non reliquūt aliquē effectuz opz ꝙ iterēt̄: ſicut eſt ꝛe oꝛe ⁊ ſilib⁹. Act⁹ etiā interioꝛ: qꝛ totaliꝛ trāſit nullaten⁹ vinificat̄: ß opz ꝙ iterēt̄. ℔ Tho. 4°. di. 15ª. q. 1. ar. 3°. q. 3ª. c. 3m. Sco. 4°. di. 15ª. q. 1. ar. 4°. aūt dicit ſine ꝑindicio ꝙ q ſemel ve penitz ⁊ recipit pniam ꝓdignā ꝑpoſitā ſibi ab eccleſia claue nō errāte q̄ſtūcunq; poſtea recidinet: non tenebit̄ ꝓ illis pctis: ꝓ quib⁹ illā pniam recepit: niſi ad illaz pniam ſibi imꝑpoſitā. Et ſi impleat eam in charitate: nō tñ ſoluit penā: ß etiā merebit̄ gr̄az. Si aūt impleat eā ex̄ charitatē volūtarie ſoluit ꝛenā. ß non meretur gr̄am. Si vo illa pena ab eo extra charitatē erigatur: pena qdez ſoluit̄. Iz ipe non ſoluat. Et in ꝓmo ē ſatiſfactio ſimpliꝛ: qꝛ recōciliās ⁊ placās. In 2° ē ſatiſfactio: qꝛ volūtaria redditio. ⁊c. ß non ſimpliꝛ. qꝛ nec recōciliās: nec placāſ. In 3° aūt eſt ſatiſpaſſio: vltra quā nō exigit̄ vlteꝛioꝛ pena. Ex 2° membꝛo ſequit̄ ꝙ ſi magnā partē ſatiſfactōis imꝑpoſite cōpleuit ī pctō moꝛtali: ⁊ poſtea itez ꝑnitcat ꝛe peccato: nō eſt iterato ſibi ī ꝑponēda ſatiſfactio ꝓ ꝑmiſ ꝑccatis: ꝛe quib⁹ ipe ſatiſfecit. Iez ex̄ charitatē ſit: ß tñ ꝛe pctis nouis. Exemplū huiꝰ eſt. ſi alicui offenſe facte in regem coꝛꝛeſpōdeat ꝑciſe ꝑm legē abſciſio manꝰ: ſi iſti qui fecerit offēſā innito abſcindatur manus: ſatiſpatiet̄ ⁊ ſatiſfit regi ſufficiēter: qꝛ ꝑm iuſticiā exigere non dz ab eo vlteriozē pnā. ⁊ tñ nō recipit eaz in gr̄az: ⁊ amicitiaz. multo ꝛigiꝛ magis ſufficē poſſet ꝓ punitōe culpe ſi aliquis pnā ꝛebitā infligeret ſibi: Iz non ad gr̄am: vl̄ amicitiā regis ofenſi. Ex 3° membꝛo poſſet dici ꝙ talis ſi ꝓp nonuz pctū in qō recidinauit dānaretur añq̄ totā pniam ſibi imꝑpoſitā ꝓpleſz: puniret̄ in iferno pena coꝛꝛeſpondēte illi: que non fuit ℔ ſoluta: nō tñ ꝑpetua: ß tñ vſz ad tps aliqō duratura. Exquo. n. ℔m plenam iuſticiā punitiuā ſemel eſt ī ꝑpoſita pena tēꝑoꝛalis hic ꝓ pctō ꝛe quo ve penituit: nunq̄ iſti ꝓ illo ꝑccato ꝛebet̄: niſi pena tꝑalis: ⁊ illa ſoluta nulla alia. ℔ Sco. ibidē Utz opa extra charitatē facta ſint alicuius boni meritoꝛia ſaltē tēpalis. ℟o meritū ꝓꝛie dicit̄ actio qua fit: vt ei qui agit ſit iuſtum aliquid dari. ß iuſtitia dicit̄ dupliꝛ. Uno° ꝓꝛie. ſ. que reſpicit ꝛebitū ex parte recipiētis. Allio° quaſi ſilitudinarie: que reſpicit ꝛebitū ex pte dantis. aliquid. n. ꝛecz dānez dare. ad qō tñ recipiēs nō hēt ꝛebituz recipiēdi. ⁊ ſic iuſticia dr̄ ꝛecentia diuine bōitatis: ſicut Anſel̄. dicit ꝙ ꝛeus ē inſt⁹ cum pctōꝛib⁹ pcit: qꝛ ꝛecet eaz. Et ꝑm hoc etiaz meritū dr̄ dupliꝛ. vno° actio q̄ fit: vt agens habeat ꝛebitū recipiēdi. ß hoc vocat̄ meritū ꝓdignū. Allio° meritū dr̄ actio qua fit: vt ſit in dante ꝛebitū ꝑm ꝛecētiā eius. ⁊ ℔ dr̄ meritū ꝛe cōgruo. Cū aūt in oibus illis que dant̄ gratis: ꝓma rō dandi ſit amoꝛ: impoſſibile eſt ꝙ aliquid tale ſibi ꝛebitum faciat qui amicitia caret. Et iō cū oia ⁊ tēꝑoꝛalia ⁊ eterna ex ꝛei liberalitate nobis donēt̄: nullus acquirere pōt recipiendi ꝛebitū aliqō coꝛ: niſi ꝑ charitatē ad ꝛeū. ⁊

Ideo opa extra charitatē facta nō sūt meritoria ex ꝑdigno alicui⁹ boni: nec eterni: nec tpalis apud ꝺm: ſ qz bonitatez ꝺi ꝺceteri: vt vbicunqz inuenit dispositōem aptā ad pfectōem. Jō ex merito ꝑgrui dr̄ aliqs mereri aliqō bonū p opa ex̄ charitatē facta. Et ꝑm hoc illa opa valēt ad tria bona .ſ. ad ꝑsecutōem tpalū. ad dispositōez ad gr̄am: ⁊ assuetudinē bonoꝝ opꝝ. H̄ Tho. 4°. di. 15. q. p. ar. 3. q. 4ª. c. ꝺ. i. Isa. 1. Si volueritis ⁊ audi. me. bona terre ꝑmedetis. ꝺ. 2. Josue 6°. vbi dr̄ q Raab inuenit gratiā cozā ꝺo ꝓpter bona que nūcijs fecit. ꝺ. 3. Tren. 3. bonū est viro cū portauerit. ab adole. ſ. bōa g̃ opa ex̄ charitatē facta nihil boni meret ꝺ ꝑdigno: ſ solū ꝺ ꝑgruo: q2 vero meritū ꝑgrui non dr̄ ꝓprie meritum. Jō magis ꝑcedēdum est q hi⁹ opa non sint alicuius boni meritoria q̄ sint. Unde dicit Aug⁹ q peccator nō est dignus pane quo vescit. meritū g̃ ꝑgrui ꝑparatū mēito charitatis est improportōabile: sicut linea superficiei. vñ sicut linea nihil est respectu superficiei. est tñ aliquid in se: sic est ꝺ peccatore ad iustū: ⁊ ꝺ ei⁹ amore ad amorē charitatis: ⁊ ꝺ merito ad meritū. hec Bon. 4°. di. 15ª. p. 1. ar. 5°. c. Utr̄ opa ꝓdicta valeant ad pene infernalis mitigatōem. R̄ꝰ diminutio pene infernalis pōt intelligi dupliciter vno⁹ q quis liberet a pena quā iam meruit. ⁊ sic cuz nullus liberet a pena: nisi sit absolut⁹ a culpa. qz effectus nō minuunt: nec tollūtur: nisi diminuta vel ablata cā. Dz p opa ex̄ charitatē facta: que nz clpā diminuere nz tollē pōt: inferni pena nō ꝓt mitigari. Alio⁹ pōt intelligi meritū q meritū pene impediat. ⁊ sic hi⁹ opa minuūt penaz inferni. ꝓmo qz reatū omissionis cuadit qui hi⁹ opa pficit. 2°. qz hi⁹ opa aliquo mō ad bonuz disponūt. i. vt hō minoꝛi cōtemptu petā faciat: ⁊ etl. a multis petis per hi⁹ opa retrahat. ⁊ sic dicit Aug⁹. i ench. q ad hoc ꝓsunt vt sit plena remissio: vel vt tolerabilioꝛ fiat dānatio. Sic g̃ hi⁹ opa valent ad diminutōez pene eterne: nō quidem ꝺbite: ſ ꝺbēde. quia loco cor̄: vel ex cor̄ omissione fierent aliqua mala: Diminutōem āt vl̄ dilatōem pene tpalis merēt hi⁹ opa: sicut legit ꝺ Achab. 3. Reg. 21°. sicut ⁊ bonoꝝ tpalium consecutōem.

De partibus satisfactionis. titulus. 25°.

Consequēt ꝑsideradū est ꝺ partibus satisfactōis. ⁊ ꝓmo in coi. 2° in speciali. Circa ꝓmū querūtur plā. ſ. quot: ⁊ que sint ptes satisfactōis. R̄ꝰ q tres. ſ. oratio. ieiunium. ⁊ elyna. Ad cui⁹ euidētiā sciēdū q sic edificij mālis quedā sunt partes integrales ꝓme ⁊ ꝓncipales: vt partes dom⁹ sunt fundamētum. parietes ⁊ tectū. quedā remote: nec eque ꝓncipales. vt lapides ⁊ ligna. sic satisfactōis tria ꝓdicta sunt ptes ꝓncipales. quedā vo alie sunt scōarie: que. ſ. ad illa reducunt. vt vigilie. pegrinatōes. disciplie. ⁊ oia opa carnis afflictiua ad ieiunium. oia opa misericordie ad elymā. omnia vero spūalia ad oratōem. Sciēdum etl q qōlz ꝓdictoꝝ sumitur ꝓprie: ⁊ cōit: ⁊ cōissime. Proprie oratio est ascēsus mētis in ꝺm ad aliquid ꝺgustādū: vel ipetrādū: vel exsoluēdū. Cōiter dicit ꝑm q cōprehēdit oēm actū ꝓtēplatiue ad ꝺm relatū. Cōissime dicitur ꝑz q cōprehēdit oēm actū bonū: sic ostēdit in glo. i. ad thes. 5°. Non cessat orare qui nō cessat bñ facere. Similr ieiunium ꝓprie dr̄ carnis afflictio. ſ cōiter dicit oīs afflictio: que ꝑsistit in vigilijs. flagellis. ⁊ ieiunijs ꝓpe ꝺcis. cōissime dr̄ abstinētia ab oī mortali. Isa. 58°. Nōne hꝰ ē ieiunium quod elegi dissolucre colligatōes. Silr elyna ꝓprie dicit opus pietatis ipēsuz ꝓximo ad releuādū indigētiā corpalē. Cōiter oē op⁹ pietatis impēsū ꝓximo: sive corporale: sive spūale. Cōissime dr̄ oē opus misericordie sive ꝓximo: sive sibi ipēsuz ꝑz q dicit Aug⁹ q elyna hominis incipe ꝺz a seipso. iuxt̄ illud eccl. 30. Miserē aie tue placēs ꝺo. Istis g̃ suppositis ꝺ est q tria ꝓdicta ꝑm q dicunt partes satisfactōis accipiūtur tñ cōiter. Et distinctio ⁊ sufficiētia cor̄ pz. ⁊ pōt sumi ꝑm approp̄atōez: ⁊ ꝑm ꝓprietatē. ꝑm approp̄atōem sic. Triplex radix peti. vt dr̄. i. Jo. 2°. ſ. ꝑcupiscētia carnis. ⁊ ꝑ ista ē ieiunium. ꝑcupiscētia oculoꝝ: ꝑ quaz est elyna. ⁊ supbia vite: ꝓtra quā est oratio. hoc dico ꝑm approp̄atōez. qz vnūqōqz istoꝝ valet ꝑ illa tria. vnde ei qui nō pōt vnuz ex his ꝓficere: iniungit alio. Et ꝑcipue vices alioꝝ elyna pōt explere: inquantū per cā quisqz sibi meret quodāmō in illis q⁹ elymā tribuit. Approp̄ate tñ magl ponūt: sicut dictū est. Per ꝓprietatē vo sic. Opus penale aut ordiat nos ad ꝺm. ⁊ sic est oratio. aut ad nos. ⁊ sic est ieiunium. aut ad ꝓximū. ⁊ sic est elyna ꝑz illud ad Tho.

z⁹ Sobrie:⁊ pie:⁊ iuste vt in ℞ seculo.⁊c. hec Boñ.4° di.15ª.p.z.q.1.ar.4°.c. Cū iusmodi ptes satisfactiōis sūt tria p̄dicta. ℞° dici p̄t q̄ potētiales. Efficacia.n. satisfactōis inuenit in illis tribus: sicut virtus totius potētialis in eius ptib⁹ que cōplete inuenitur in vna: ⁊ in alijs diminute. Elyna.n. includit in se vtutē oratōis ⁊ ieiunij duplici rōe. Primo q⁹ ꝓstituit cuz cui datur debitorē ad orādum: ⁊ satisfaciēdū alia bona: que p̄t pro eo qui dedit. z⁹ q⁹ elyna ꝓpter deū data est quasi quedā oblatio deo facta. vnde dicit etl pbs.4°ethi.q̄ dona hēnt aliquid sibe deo sacratis. Oblatio aūt deo facta habz vim orōis. Et similiter subtractio bonoꝝ exteriorꝝ p elynā inq̄ntum ordinatur ad corpoꝝ ꝓfuatōez: quasi virtualiter ieiunīū ꝓtinet: quo macerat corp⁹ Silr etl oratio vtute ꝓtinz ieiuniuz: quia intētio interi⁹ ad deū debilitatē corpis parit Et sic pz q̄ elyna ꝓpleti⁹ hz vim satisfactionis q̄s oratio: ⁊ oratio q̄s ieiuniuz. Et iō dr̄.i. Thi.4° Corpalis exercitatio ad modicuz vtilis est. Et ꝓpter h̄ elyna magl indicit vt vlis medicina pcti q̄s alia. Luc.11° Date elynā: ⁊ ecce omnia mūda sūt vob. ⁊ Dañ. 4°. Pctā tua elynis redime. ⁊.i. Thi. 4°. Pietas ad oia valz.glo. Dis sūma disciplineꝝ xp̄iane est in misericordia ⁊ pietate Hz q̄ ist⁹ triū ē magis satisfactoriū. ℞n° isti⁹.q.pz ex rōne.q.p̄cedē, tis.p̄t etl dici q̄ vnūq̄q̄ istoꝝ est magl satisfactoriū p̄m suaz approp̄atōem. Si trā gālit loquamur. dō ē q̄ i satisfactōe sūt tria.l.vitatio culpe.augmētatio gr̄e. ⁊ solutio pene. ⁊ hoc z⁹ est ifimū in satisfactione ⁊ alia duo p̄ponderāt. Ad p⁹ valet oratio. Ad z⁹ max° valet elyna: qua q̄s facit sibi amicos de māmona iniqtatis q̄ impetrant ei gr̄am. Ad z⁹ valet ieiunium.

Si obijcit q̄ non fit mētio de elemosyna Matb.17°. Hoc genꝰ dēmonioꝝ non ejcit nisi in orōe ⁊ ieiunio. ℞° satisfactio ē medicina p̄seruās a pctō futuro: ⁊ expiās a pterito. ⁊ hz elyna hēat vim expiādi q̄cunq̄s petrā p̄teritū: non tā hz vim p̄seruandi a quocunq̄s pctō futuro. q⁹ oratio ⁊ ieiuniū p̄ſuant a q̄busdā pctis: nō tā p modū meriti. q̄ dī etl elyna facit: ℞ etiā p modū ꝓtrarie assuetudinis. ⁊ sic dicit Matb.17°. Hoc genus dēmonioꝝ. ⁊c. ⁊ dicit ibi glo. Jeiunio sanātur pestes corpis. orōe pestes mentis. ⁊ ꝑm hoc intelligit q̄ aliqua petā tā orōe ieiunio sanātur. Utꝝ restitutio sit pars satisfactōis. ℞° illud op⁹ penale ē ps satisfactōis: q̄ quod ꝑm diuinā iusticiā solvit: vl remittit ps pene debite p pctō. ℞ ꝑm Anb. li. ꝑsol.10.c. iusticia ī deo ℞ duplici rōe ꝓsiderat. vno° dr̄ iusticia dei ꝓdecētia bonitatis ei⁹. Alio° rectitudo volūtatis in volē do vnicuiq̄ tribuere ꝑm merita sua. dico g̃ q̄ restitutio est aliq̄ ps satisfactōis p cōparatōem ad iusticiā p̄mo°. dictā. condecz .n. diuinā bonitatē vt bōi faciēti actū quē deus p̄cipit: non tā imputet sibi illuz actū ad meritū gr̄e: ℞ etl ꝓ illo remittat sibi aliquā ptē pene. p pctō debite: sicut videmus q̄ rex liberalis militi suo sibi recōciliato: obligato tā ad aliquā emēdā: ꝓpter aliqō forefactū: qō fecit alī: remittit partē pene siue emēde: ꝓpter hoc q̄ fideliē exhibet regi obsequiū: qō als ipēdere tenebat. Per ꝓparatōem aūt ad iusticiā z° mō dictā: restitutio nō est pars satisfactōis. ꝑm rigorē. n. iusticie nō p̄t homo satisfacere p op⁹ illud: ad qō faciēduz erat obligat⁹: etiā si nō peccasset. vel si totā penā. p pctis debitā exsoluisset. vñ Anb.li.i.cur deus hō.c.20.dīc sic. Cuz reddis aliquid qō debes deo: etiā si non peccasti: nō debes h̄ ꝓputare. p debito: quod debes. p peccato. Ad plus autē tenet⁹ ille qui penā peccato debitā nō exsolvit q̄s ille qui eā exsolvit. Dicendū g̃ q̄ si deus. p restitutiōe remittat restituēti aliq̄s ptē pene peccati suis debite: iuste facit: quia suā ꝓdecet bonitatē. Si aūt. p restitutione deus nō remittat aliquā partē pene peccato debite: iuste facit: iusticia cōpensāte valorem meritoꝝ. Et ab hac positōe parū: aut nihil discordare vī illa opio: que ponit q̄ restitutio est pars satisfactōis ex misericordia magl q̄s ex iusticia. Iz aūt restitutio p ꝓparatōem ad iusticiā z° modo dictā non sit pars satisfactōis: tā est aliqō p̄ambulū ad satisfactōem. Nō. n. pōt hō sufficienter satisfacē. p pctō q̄sdiu non vult restituere rem alienā. vñ etl qui non hz vnde restituat: tenetur hēre voluntatē restituēdi si posset. h̄ Ric.4° di.15ª.q.5ª.ar.1.c.

De elemosyna. titulus. z6°.

Postea ꝓsiderandū est de partibus satisfactionis in spāli. Et p⁹ de elemosyna. z° de orōe. z° de ieiunio. ⁊ 4° de restitutōe: que vt habitū est sub est pars satisfactōis aliquo mō: vel saltē p̄ambula ad satisfactionem.

Circa elymaz vo ꝓmo cōsiderāduz est ꝛe eius qdditate.2°ꝛe eius differētijs siue diuisionibꝫ. 3°ꝛe necessitate faciēdi elymā.4°ꝛe quibus bonis sint faciēde elyne. 5° quoꝝ est dare elymas.6° quibꝰ sunt elyne dāde. 7° quomō ꝛbēt dari elyne.8° ꝛe fructu elemosyne ⁊ vtilitate.9° ꝛe elemosyna per cō parationē ad satisfactōez. Circa ꝑmuz querūt pla.s.quid est elyna p diffinitōem. ℞° elemosyna sic ꝛscribit a quibusdam. q̄ est opus in quo dat aliqd ex ꝓpassione indigēti ꝓpter ꝛeuz. Dicit.n.elemosyna ab eleo:quod ē ỽbū greculz.⁊ idē est qđ misereor:cuius impatiuus ē eleyson.i.miserere a quo eleos.i.misericordia.⁊ inde elyna.i. misericordia. vñ nō dz dici elyna sine y greco:sicut ꝓferunt quidā corrupte.ß elyna sicut ꝓferunt illi qui sūt periti in greco. misericordia autē misis est necessaria. Sicut ât aliquis miseriā a se expellit q̄tū ꝑtinet ad misericors miseriā remouet ab alio ei subueniendo.i.p bonoꝝ suoꝝ cōicatōem. ℔ autē cōicatio nō pōt eē meritoria ⁊ ỽtuosa: nisi quādo fit ꝓpter ꝛeū:⁊ ideo i ꝓdicta ꝛscriptōne tanguntꝫ omnia que cōcurrūt ad pfectionē elemosyne sm q̄ est meritoria. ipa .n. miseria aliena que ē motiuū misericordie tāgitꝫ p hoc qđ dicit indigēti..misericordia ât que nascitur in nobis ex aliena miseria tāgit p hoc q̄ dicit.ex cōpassiōe misericordie vo effectus in releuatōe aliene miserie. cū dr.opus in quo aliquid datur.hec.n.ē cēntia ipius elyne:ß intētio directa in ꝛeuz: q̄ dat ei ratōem merendi:tangitur cuz dicit ꝓpter ꝛeuz. Diffinit aūt hic elyna ꝓut significat ipaz datōez:⁊ non ꝓut significat ipam rē datā. Cuius ỽtutis actꝰ est elymā dare. ℞ndeo q̄ actꝰ liberalitatis: qz q̄nis non ois liberalitas indigētiaz attēdat illiꝰ cui datur:tamē vna species eius ℔ attēdit. ⁊ illa est misericordia:cuius est actꝰ elemosynaz dare.⁊ sic cū liberalitas sit aliquo mō pars potētialis iustitie dare elemosynā:magis videt ꝑtinē ad iustitiā q̄ꝫ ad aliq̄ꝫ alias quatuoꝝ cardinaliū ỽtutū. Quia etiaz misericordia est effectus charitatis. vt dictuz est supꝝ.ió ex ꝓsequēti dare elemosynaz est actus charitatis misericordia mediāte. ad quod facit illō.i. Jo.3°. Qui habuerit substantiā huiꝰ mundi:⁊ viderit fratrē suum necessitatē patiētez: ⁊ clauserit viscera sua ab eo:qnō charitas ꝛei manet in illo.

Sequit videre ꝛe 2° articulo.s.ꝛe distinctōe vel partibꝰ elyne.Et circa

hoc querunt plura.s.quot sunt elemosyne corporales. ℞ndeo q̄.7.que cōtinent ℔ vsu. Uisito poto cibo redimo tego colligo cōdo.Uisito infirmū.poto sitientē.cibo esurientē.redimo incarceratū.tego nudū.i.vestio.colligo.i.recolligo.s.hospitē.condo.i.sepelio mortuuz. Sed obijcit Matth.25° Dns inter opera misericordie non cōputat sepulturā.q̄ ⁊c. ℞ndeo q̄ dns enumerat elemosynas illas:in quibꝰ maior indigētia apparet:⁊ euidētior appareat iusticia iudicantis:duz hos p elemosynis remunerat: ⁊ illos p omissione ꝓdēnat. Et tamē i alijs scripture locis talis elemosyna cōmēdatur. sicut patz in Thobia:qui parētibꝰ⁊ fratribus suis sepulchra sollēnia edificauerat. Et etiā ꝛe Joseph qui corpꝰ xpi sepelinit.⁊ inde laudat. Uñ nota q̄ omnes alie necessitates ad ꝓdictas.7.reducūtur. Nam cecitas ⁊ claudicatio sunt quedā infirmitates. vñ dirigere cecū:⁊ sustētare claudū reducunt ad visitatōem infirmoꝝ.subuenire autē hōi ꝓtra quācunq̄ passionē extrinsecus illatā reducit ad redēptōem captiuorū. Quot ⁊ que sunt elyne spūales. ℞° q̄ etiā sunt.7.que cōtinētur in hoc versu. Consule castiga solare remitte fer ora.Cō sule.i.dece ignoratez:⁊ dirige dubitātem. Intelligitur .n. in hoc duplex spūalis elymna.s.doctrina ⁊ consiliū.Castiga ꝛlinquētem.Solare.i.cōsolare tristē.Remitte ꝛlinquētibus in te. Et hec est maxima elemosyna.vnde Aug⁹ in ench.80.c. Ea elemosyna nihil est maius q̄ꝫ illa qua ex corde dimittimus:qō in nobis quisq̄ peccauerit. Fer.i.porta infirmitates aliorum:⁊ grauamina. Ora pro omnibꝰ. Utrum elemosyne corporales sint potiores q̄ꝫ elemosyne spūales. ℞ndeo cōparatio istarum elemosynarum potest attēdi dupliciter. Uno mō simpliciter loquēdo:⁊ sm hoc elemosyne spirituales precminēt triplici ratiōe. ꝑmo quidē quia id quod exhibet nobilius est scz donum spirituale: quod ꝑtinet corporali. 2° ratione eius cui subuenit.quia spiritus ē nobilior ce2pore. vnde sicut hō sibiipsi magis ꝛbz ꝓuidere q̄tum ad spiritum q̄ꝫ q̄tum ad corpus:ita⁊ ꝓximo quē ꝛbet tanq̄ seipm diligere. 3° quātum ad ipos actus :quibꝰ subuenit ꝓximo. qz spirituales actus nobiliores sunt corporalibus qui quodāmodo sunt seruiles. Alio mō possunt cōparari sm aliquā pticularē cāz: in quo q̄dā particularis elemosyna alicui

spirituali ꝓferē. puta melius esset pascere fame morientē ꝙs docē. sicut ⁊ indigēti ꝑm plūm. melius est ditari ꝙs philosophari: ꝙuis hoc simplicit sit melius.

Egtur videre ꝛc ȝ°. s. ꝛc necessitatē faciēdi elymam. Et circa hoc quer runt pla. s. vtrū dare elymā cadat sub ꝑcepto. Rndeo ꝙ dare elymam cadit sub ꝓcepto legis nature. legis diuine. ⁊ legis positiue. Ler. n. naturalis ꝓcipit vere diligere, primū nō tñ affectu: ꝫ etiaȝ effectu. qz non est ver⁹ affectus: nisi sequat ef fectus: si possibile est. Si quis ḡ indigētie fratris non subuenerit: nō vaciter euȝ diligit. quod volens innuere Jo. dicit in ꝑma canō. c. ȝ° Filioli non diligamus verbo: nȝ lingua tñ: ꝫ ope ⁊ vitate. Ler etl diuina ꝑcipit hoc. qz vt habet Matꝫ. zȝ°. Christ⁹ imꝓropabit reꝓrobis: maxime ꝛcfect⁹ opꝛ ruȝ misicordie: quod nō faceret: nisi opa misicordie caderent sub ꝑcepto. Reducit aūt ois subuentio primi ad ꝑceptuȝ ꝛc bo noze parentuȝ. sic. n. ⁊ apls interꝑtatur .i. Thi. 4°. d. Pietas ad omnia valet, pmis sionē habēs vite: que nunc ē: ⁊ future: qō ideo dicit: quia i ꝑcepto ꝛc honoze parētuȝ addit, pmissio vt sit longeuus sup terraȝ. Sub pietate aūt cōprehēdit omnis largi tio elymaꝝ. In iure etiā canonico ꝓcipitur vt di. 86ª. fratrē nostrū. dicit ꝛc quodā epō largā manuȝ habeat. necessitatē patiētib⁹ succurrat. alienā inopiā suaȝ credat. quia si hoc non hȝ: epi vacuū nomē tenet. Et in ca. di. non sat]. ⁊. c. pasce. sic dicit. Quos i pascendo homines seruare poteris: si non paueris occidisti. Et. 7ª. q. i. omnis. dicitur ꝙ qui negant misicordiā faciendā indigē tibus ⁊ necessitatē patiētibus: ipm xp̄m ne gant: qui est misicordia. Sz cū sit ꝑceptuȝ affirmatiuū ⁊ obliget ad semp: non tñ ꝓ semp. ꝫ p loca ⁊ tpa ꝓsiderāda est facultas habētis: ⁊ miria indigentis. si. n. homo ha beat aliquid: quod nō sit necessariū sustē tationi sue nature: nec illoꝝ qbus tenetur ꝓuidere. sicut est vxor. filij. serui. ⁊ ancille. ⁊ sit notabilis necessitas seu indigentia ex parte illius cui dandū est: ita ꝙ appareāt ꝓbabilia signa extreme necessitat]. nec ap paret in promptu qui subueniat: tunc hīs tenet ex ꝓcepto subuenire indigēti. non .n. est exꝑctāda necessitas vltima. qz forte tunc iuuari non posset natura: iam fame vel siti consumpta. Dicit. n. Chrysō°. sup Jo. Non oportet pauperez vlulantez ꝛcce ptorem vocare. Si autē hēat aliquid sup fluum: non tñ sustētationi nature: ꝫ etiam ꝛcentie sui stat⁹: tenet ꝛc illo elymam face re indigētibus: etiā si non inuenirent tal⁹ qui eēnt constituti in necessitate ꝓdicta. Et si plures occurrāt indigētes: quib⁹ om nibus subuenire non posset: tenet ceteris parib⁹ magl indigēti subuenire. Nec opȝ ꝙ ꝓsideret ad omnes casus qui pōt in fu turꝝ accidere. boc. n. eēt ꝛc crastino cogita re. quod dns ꝓhibȝ Matꝫ. 6°. ꝫ dūdica re dȝ supfluū ⁊ necessariuȝ ꝫȝ ea que ꝓba bilit: ⁊ vt ī plurib⁹ occurrūt. Sz obijcit qz licet cuilȝ frīnē sua. ꝫ homo facit elymā ꝛc suo. ḡ licet hōi nō dare elymā: quod ve rum non eēt: si dare elymam esset sub ꝓce pto. Rndeo ꝙ supfluuȝ sustentatiōi tue nature. ⁊ si sit ꝓximi tuuȝ ꝙstuȝ ad dispē satōem seu auctoritatē administrandi: ꝙm tñ ad vsuȝ ē illoꝝ: in quibus vides signa ꝓbabilia necessitatis extreme: nisi subue niatur eisdē. A simili dico aliquo mō ꝛc su pfluo ꝛcentie tui status respectu indigētiū citra ꝑdictā necessitatē. vnde ꝓtra illos q ꝛc superfluo modis ꝑdictis indigentibus subuenire nolūt. dr di. 47ª. sicut. Elurietiū panis est quez tu ꝛctines. nudoꝝ vestimē tuȝ est quod tu recludis. miseroꝝ redēptō ⁊ absolutō ꝓcunia: quā tu ī terra ꝛcfodis. Et in hoc apparȝ ꝙ elymā dare eo modo quo cadit sub ꝑcepto: multū participat ꝛc ratione act⁹ iustitie. vñ glo. sup illō Matꝫ 5°. Luȝ facis elymā. dicit ꝙ elyma est pars iustitie. Et ꝙuis hui⁹ ꝓcepti trāsgressō res non semp puniunt lege humana: pu niuntur tñ lege diuina. Scōm. n. sentētiaȝ Aug. li. i. ꝛc li. ar. multa impunita iuste re linquūtur lege humana: que tñ iuste iudi cātur lege diuina. Nota tñ ꝙ sicut dare elymā corpalez: non cadit sub ꝑcepto obli gante: nisi ꝑ tēpoze necessitatis: ⁊ vt alicui in necessarijs vite subueniat: ita ad doctri naȝ alterius non obligat homo ꝓpter ꝛc bituȝ officinȝ: nisi in his que sunt ꝛc necessitate salutis. ⁊ quādo nō eēt qui instruēt: vel quādo aliquis vidēt aliquē errare: ⁊ non eēt ali⁹ qui teneret illud facē: alȝ aūt docē est cōsiliuȝ: ⁊ superogatio quedam.

Utruȝ ille qui nihil hēt obligē ad dan duȝ elymam. Rndeo multiplex est donum .s. muneris a manu: ꝛc quo ꝛcute. ixº. Pre cipio tibi vt aperias manū tuam egeno ⁊ pauperi. Compassionis a corde. Jsa. 58°. Luȝ effuderis esurienti animam tuaȝ. ꝛcē.

verbi dulcis ⁊ consolatorij ab ore.eccl.18°. Nónc ardore refrigerabit ros:sic ⁊ verbum melius q̄z datū.Obsequij in ope.exo.23°. Si videl.asinū odientis te iacē sub onere non ptransibis:ꝫ sublevabis cū eo. Ad p̄mū non tenet manēs paup: cuz non habeat aliquid ad manū:quod possit dare:ꝫ tenet ad tria vltima ꝑ loco ⁊ tēpore.vnde Matb.5°.dicit glo.Si ꝛ sit facultas da affectuz ⁊ obsequiuz:vel verbuz.hec Alex. ꝛ an.

Equit videre ꝛ 4.°ſ.ꝛ quib⁹ bonis ꝛbeat vl' possit fieri elyna. Et circa hoc querū pl'a.ſ. vtꝛ possz fieri ꝛ necessario. ℞.° necessariū dr̄ dupl'r vno mō sine quo aliquid esse non pōt. ⁊ ꝛ tali necessario elyna oio dari nō dz. puta si aliquis in articulo necessitatl. ꝓstitut⁹ habēt solū vnde posset sustētari ⁊ filij sui: vl' alij ad cuz ptinentes.ꝛ hoc.n.necessario dare:est sibi:⁊ suis vitaz subtrahere. ⁊ ß dico nisi forte talis casus imineret: vbi subtrahēdo sibi:daret alicui magne psone ꝑ quā ecclesia:vel respublica sustentaretur:qz ꝑ talis psone liberatione: seip̄m ⁊ suos laudabil'r piculo mortl exponeret:cū bonū cōe sit ꝓ ꝓferēdū. hoc tamen facere esset pfectionis:non necessitatl .Alio modo dicit aliquid esset necessarū sine q̄ non pōt cōuenienter vita ꝛduci ꝑm ꝓditionem ⁊ statū psone ꝓprie:⁊ aliarum psonarum: quarū cura ei incumbit.huius necessarij termin⁹:non est in indiuisibili ꝓstitut⁹ ß mlt addītis nō pōt dīudicari esse vltra tale necessariū : ⁊ multl subtractis adhuc remanet vñ posset aliquis ꝓuenienter transire ꝑm statū ꝓprium.ꝛ bi⁹ g̃ elynaz dare est bonum :⁊ nō cadit sub p̄cepto:ꝫ sub consilio.Inordinatū autē esset si aliquis tātum ꝛ bonis ꝓprijs subtrahēt: vt alijs largiret q̄ ꝛ residuo non possz transigere vitam ꝓuenier ꝫz statū ꝓprium:⁊ negocia occurrētia.nullus.n. incōuenienter viuere ꝛbet. Sz ab hoc tria sunt excipiēda : quoꝝ p̄m est q̄ aliquis statū mutat p religionis ingressū.tunc.n.oia sua ꝓpter xp̄m largiens opus pfectōis facit se in alio statu ponēdo z^m quādo ea que sibi subtrabit: ⁊si sint necessaria ad ꝓueniētiā vite:possunt tamē ꝛtacili resarciri: vt non sequat maximū incōueniēs. 3^m quādo occurrit extrema necessitas alicui⁹ p̄uate psone:vel aliq̄ magna necessitas reipublice.In his.n.casib⁹ laudabilit aliquis pōt p̄termittere id : qō ad ꝛcentiaz sui stat⁹ ptinere videt: vt maiori necessitati subueniat. Utꝛ elyna posit fieri ꝛ illicite acquisitl. ℞.° triplicit pōt aliquid eē illicite acquisitū . vno modo id quod illicite acquirit ab alio : ⁊ ꝛbet ei a quo est acquisitū:nec pōt ab eo res teneri qui acquisiuit:sicut ꝓtingit in rapina: ⁊ furto:⁊ vsurl. Et ꝛ talibus cuz homo teneat ad restitutōem:elyna fieri nō pōt. vnde dicit Aug⁹ in li.ꝛ vbis dñi. Nolite velle elemosynas facere ꝛ fenore: ⁊ vsurl. ꝛ pecunia tamē talit acquisita pōt elynam facere:si ꝓponat restituere equivalens:⁊ ꝓpter illaz elynaz non fiat impotēs. 2.° modo ē aliquid illicite acquisitū:quod qdē ille qui acquisiuit retinere non pōt: nō tamē ꝛbet ei a quo acquisiuit:qz.ſ.ꝓtra iusticiaz accepit:⁊ alr ꝓtra iusticiā ꝛdit.sicut ꝓtingit in simōia: in qua dans ⁊ accipiēs cōtra iustīciaz legis dei agit.vnde nō dz fieri restitutio ei qui ꝛdit:ꝫ in elynas erogari. Quid tamē ꝛbeat fieri ꝛ pecunia sic acquisita: dicet.j.vbi aget pleni⁹ ꝛ simonia.Et cadē rō ē in filib⁹: in quib⁹ datio ⁊ acceptio est cōtra legē dei. 3.° est aliquid illicite acquisitū:nō qdez qz ipa acquisitio sit illicita. ꝫ qz id ex quo acquirit est illicitū:sicut patz ꝛ eo qō acqrit per meretriciū l' lenocinīū Et hoc ꝓprie vocat turpe lucrū. In eo.n.q⁹ mulier meretriciuz exerez:turpiter agit: ⁊ ꝓtra legē dei.ꝫ in eo qō accipit non agit ꝫ legē . vnde qō sic illicite acqsitū est retineri pōt:⁊ ꝛ eo elyna fieri : non aūt fit ꝛ eo sacrificiū vel oblatio ad altare:p̄cipue manifeste:tuz ꝓpter scandalū: tuz ꝓpter sacroruz reuerētiaz:tuz ꝓpter horroꝛē sceleris. vnde ꝛute.23.° Nō offers mercedē pstibuli in domo dei tui. Nota hic q⁹ quando lucrū est lege ꝓhibitū:vt in rapina.vsura. simonia.⁊ bi⁹.dicit lucrū nō tm̄ turpe:ꝫ et iniquū.qm̄ aūt act⁹ quo quis lucrat⁹ ē: est lege ꝓhibitus.nō aūt ipm̄ lucr̄. vt in meretricio.⁊ similibus : tunc vocat turpe lucrū. Itē nō q⁹ si meretrix sit occulta:vl' penitēs pōt ei⁹ oblatio recipi: ne p̄e rubore ꝛsperet.⁊ hoc cōfirmat exēplo domini qui susceptt a Magdalena lotōez pedū: ⁊ vnctōem vngenti.Luc.7°. ● Sz obj̄citur illud Luc.16.° Facite vobis amicos ꝛ mām mona iniquitatl .māmona significat diuitias. g̃ ꝛ diuitijs iniq̄ acqsitl pt aligs sibi spirituales amicos acquirere elemosynas largiendo. ℞.° q⁹ sicut dicit Aug⁹ in li. ꝛ vbis dñi. quidam mali intelligendo res

alienas rapiunt: ⁊ aliquid inde pauperib⁹ largiunt. ⁊ putant se facere qđ ꝓceptuꝫ ē: intellect⁹ iste corrigēdus est. Omnes autez diuitie iniquitatis dicunt: vt ipe dicit in li. de qđib⁹ euāgelij. qz nō sūt diuitie iniquitatis nisi iniquis qui in eis spem constituunt. vel ꝑm Ambro⁹. iniquū māmona dixit: qz varijs diuitijs illecebris nostros tēptat effect⁹. vel qz in plibus ꝓdecessorib⁹: qbus patrimonio succedit: aliquis repitur: qui iniuste vsurpauit aliena: ꝙuis tu nescias: vt Basilius dicit. vel oēs diuitie dicūt iniquitat⁹. i. iēqlitat⁹. qz ñ eqliter se oibus distribuite vno egente: ⁊ alio supabūdante. Utꝛ ille qui obuiat alicui paupi necessitatē extremam patienti furari possit vt ei subueniat de alieno: si nō possit de suo. Rndeo qꝺ in extreme necessitatis articulo oia sunt cōia. vnde licet ei qui talez necessitatē patitur accipere de alieno ad suā sustentationez: si nō inueniat qui sibi dare velit. Et cadē rōe licz habēti aliquid de alieno de ꝺ elynam dare: immo accipe si aliter subuenire nō possit talez necessitatē patiēti. Si tñ fieri pōt sine pculo paupis requisita dñi voluntate: ⁊ sine ille licētiā dederit: sine nō debet quidē paupi in vltia necessitate exīti: nisi etiā ille cui debz: in simili necessitate esset. quia etꝫ tunc ei quidere teneret: si nihil ab eo habuisset. Et q ꝓpter tali de alieno nō tenet ad restitutōem ꝑz Tho. 4°. di. 15ª. q. 2ª. ar. 4°. q. 2ª. c. 2m. Aliquib⁹ autem videt ꝓriuz. scz qꝺ si sine ꝓcessu veri domini faciat: tenetur ad restitutōem ipi vero domio: si habeat vñ restituat. si vo nō habeat ad pñs: tenetur restituere cū ad fortunā venerit pinguiorē. Et hoc dicit esse probabile⁹. Ad. de multona ꝓpter pla. primo qz non remittit pecūn nisi restituat male ablatuz. 2° quia alia ē obligatio qua tenet vo domino. ⁊ ideo satisfaciēdo paupi: non satisfaciat vo dño: cuz paup vi dñi vicē nō gerat: nec verus dominꝰ illud ratū hēat. Et si obijcitur qꝺ si talis paup accipet vt fur: ñ teneretur restituere. Rndet qꝺ sec⁹ est de ipo ⁊ fure: qz paup accipit qđ suū est: ꝑ fur accipit qđ suum nō ē. vnde nō pōt transferre dñium sine cōsensu domini.

Qritur videre de 5°. s. quis possit facere elynam. Et circa hoc querit pla. s. vtꝛ illi qui se in potestate alterius ꝓstituti elynā facere possint. Rº ille qui est ꝑ ptātē alterius constitut⁹: inquantum hi⁹ debz regulari ꝑz superioris potestatem. hic. n. est ordo naturalis vt inferiora ꝑm superiora regātur: ⁊ regulētur. ⁊ iō opz qꝺ ea i qb⁹ inferior superiori subijcitur dispēset nō aliter qꝺ ei sit a superiori ꝓmissuz. Sic igitur ille qui est sub potestate ꝓstitut⁹ de re ꝑm quaz subijcitur superiori elynam facere nō debet: nisi quātū ei a superiori fuerit ꝓmissum. Si quis vo habeat aliquid: ꝑz quod potestati superioris nō subsit: iam ꝑm hoc nō ē ei⁹ ptāti subiectus: ꝑ quātuz ad hoc ꝓprijs iuris erist̄: ⁊ de hoc pōt facere elynam.

Utrū monachus vel ali⁹ religiosus elynam facere possit. Rº qꝺ nō. quia nec volūtatem: nec ꝓpriū hz. iz ª. q. i ª. nolo. ⁊. c. non dicatis. ⁊ hoc verū est de puro claustrali: nisi iam admīstratōem: nullūqz officiū habēte nisi hoc faceret de licētia exꝑssa: vl' ꝓbabiliter ꝑsumpta abbatis de rebus cōibus. ar. i6ª. q. 1ª. placuit. vel nisi videat dominē ad mortē esuriētē. tunc. n. facē potest ꝑ de licentia sūmi abbatis. di. 86ª. pasce. quia in tali casu sunt omnia cōia. 47ª. di. sicut h'. nō obstante etiā ꝓtradictōe abbatis inferioris. .ii ª. q. 3ª. qui resistit. Si vo administrationez habz: tunc non tñ pōt: ꝑ debet quicqd superest paupibus erogare ꝑm Ray. iz ª. q. .i ª. quia tua. in fi. ⁊ di. 86ª. nō satis. Et hoc est verū ꝑm Roō. nisi sit administratio de qua statutū est. qꝺ quicqd superest necessitatibus refundatur in vsus cōes: vel in aliquez vsuz cōem spālez. Quid si religiosus ad scholas: vel ad pegrinādū vadat de licentia abbatis. nunqd facere pōt elynam. Rº qꝺ sic. qz eo ipo qꝺ abbas licētiauit eū: videtur ei ꝓcessisse qꝺ faciat omnia bōa que honesti scholares: ⁊ pegrini cō sueuerunt facere. ar. de offi. ordi. ꝓterea. ff. de iurisdi. omn. iu. l. z ª. Ita tamē qꝺ hoc faciat moderate ꝓ formādo se illis inter quos viuit. di. iz ª. illa. hec Hosti. ⁊ Ray. Utrum vxor sine licētia viri elynam facere possit. Rº si hēt res paternales. i. ꝓprias ꝓter dotem pōt ⁊ debet inde elynā facere: etiaz viro inuito. ff. de pactis ꝓuen. hac lege. Sed ⁊ de rebus quibuscūq viri. s. de pane. vino. ⁊ similib⁹: que s. bono ⁊ approbato more cōsueuerunt ad dispēsatōem vxoris pertinē: pōt moderate dare, p deo ꝑz facultatē viri: ⁊ maiorē vel minorē multitudinē: ⁊ necessitatem pauperū formās sibi ꝓscientiam qꝺ maritus debeat hoc ratū tenere: lz forte aliquādo ore ꝓhibuerit. solet. n. mariti talia ꝓhibere ad terrorē: vt sic: ⁊ si non in toto:

tamē tēperēt se a tāto. Pōt etiā formare sibi cōsciētiaz ex qualitate paupis: ꝛ quo credit ꝙ si maritus eū videret ei porrigeret ar. insti. ꝛ obli. que ex ꝛlic. nas. §. placuit. Sed ⁊ ꝛ licētia viri hoc facere ꝓ ōt: ⁊ ꝛbz indistīcte. Di autez modis omnibus credat ꝙ marito displicēt si daret: nec potest suam cōsciētiā informare: tunc doleat ꝙ dare non potest. Nullatenus. n. dare ꝛbet cū scandalo viri. sic intellige. zz^a. q 5^a. qō ro. ⁊ alia iura que videtur cōtraria. Et h ver̄ est nisi videret pauperē morientez fame. tunc. n. posset elynaz facere ꝛ licentia sūmi sponsi: sicut ꝛ monacho dictuz ē supꝛ. Etiboc dicunt cōiter oēs doctores. Roō. autē ti. ꝛ negociis secularib⁹ dicit. ꝙ si mulier etiā latenꝫ moderatas ꝛt elynas ꝓ se ⁊ viro suo vtiliꝫ gerēdo cōe negociuz: nō peccat: lz credat ꝙ viro displicerz si sciret. Et sufficit in hoc casu ꝙ non veniat cōtra ꝓhibitōem viri: ⁊ ꝙ eum non scādalizet.

Et nota ꝙ sicut ꝛ rebus mariti nō possunt vxores dare elynas: sic nec ꝛ rebus dotalibus: quaꝝ domin⁹ est maritus. C. ꝛ rei ven. doce. ⁊ C. ꝛ iure dotiū. in rebus. Itē cauēant vxores a mendacio. s. ne cuz ꝛde rint mentiaꝫ dicētes se non ꝛdisse: forte ꝓpter metū viroꝝ: ne in tpalez eterna quā meruerāt retributio ꝛmuteꝫ. sicut legitur ꝛ obstetricibus. zz^a. q. z^a. si qualibet. hec Hosti. ⁊ Ray. Sz nunquid vxor potest facere elynā irrequisito assensu viri ꝛ rebus quas habz ex ꝓprio lucro: qz est mulier lucratiua. R^o Io. ꝛcretista dicit ꝙ sic etiā Ric. 4° di. 15^a. q. z^a. ar. 6^a. c. ⁊ Tho. 4° di. 15^a. q. z^a. ar. 5^a. q. 1. c. moderatas tamē. Xv autē ꝛ mili. plenius dixit distīguēs ꝙ aut ꝛ rebus illis seipam sustētat: ⁊ viꝝ: aut sustabūdat. In ꝓmo casu non pōt ꝛ eis elynam facere: si subtractio sustentatōis viri ꝛbet inde sequi. qz magis tenet viro qꝫ alij. In z° casu pōt viro etiaz inuito. ⁊ idē dō est ꝛ parafernalibus. Utꝝ filiusfamilias elynam facere possit. R^o ꝛ castrensi ⁊ quasi castrēsi ꝓculio potest facere elynam. Haz qꝫtum ad illud paterfamilias censet. ff. ad Mace. l. i. §. fi. ꝛ aduētitio ātvel ꝓfectitio: qꝫuis ꝓmū suuz sit: quo ad ꝓ ꝓprietatē. z^m quo ad spem successiōis. ⁊ sic intelligiꝫ quodāmō dominus rerū pater narū etiā viuēte patre. instī. ꝛ bere. quali. §. sed sui. nec potest: nec ꝛbz elynā dare: nisi sicut supꝛ notatuz est ꝛ vxore ⁊ monacho. ⁊ in his casibus: in quib⁹ pōt filiusfamilias dare. ℞ Hosti. ⁊ Ray. Xv. autem ꝛ mili. dicit ꝙ sine ꝓiudicio filiusfamilias potest facere modicas elynas sine cōsēsu patris. non autē magnas ⁊ notabiles. Si mi ei cōmissa cēt ꝑcuratio: vl' villicatio possz facere ampliores: dūmodo non cederent i ꝓiudiciuz patris. Quid si filius esset in scholis: vel in ꝑegrinatione: vel in ītinē. Rndent Hosti. ⁊ Ray. ꝙ si sit ibi ꝛ licētia patris: pōt etl ꝛ ꝓfectitio ⁊ adnētitio elynam dare. ar. ff. ad Mace. l. Itē si filius. sicut etiā ꝛ monacho dictū ē s̄. Utrū serui. ancille. ⁊ famuli elynam facere possint. Rndeo ꝙ non possunt elynas dare ꝛ rebus dominoꝝ sine cōsēsu eoꝝ: nisi panez ⁊ hi⁹: que non inferūt sensibile nocumētuz qz ⁊ si etiā aliquis taliuz sit dispensatoꝛ rerum: non tamē ponit dispensatoꝛ quasi potestatez aliquā habēs in re domini: ⁊ quasi tractās ea ad vtilitatē domini. hec Tho. 4° di. 15^a. q. z^a. ar. 5^a. q. 3^a. c. Sed xv. ꝛ mili. dicit. ꝙ sine cōsensu domini exꝑsso: vl' ꝓsumpto: vel ratihabitōe: seruus ꝛ reb⁹ domini facere non pōt elynas: nec magnas: nec parvas. Hec est oio simile ꝛ seruo: ⁊ filiofamilias. qz hic ⁊si non actu: tamē habitu dominatur. seruus aūt neutro modo dominatur. De precio autē sui seruitij cōstat ꝙ possz elynam dare.

Equit' videꝫ ꝛ 6°. s. quibus est elyna danda. Et circa hoc querūtur plura. s. vtruz aliquis possit facere elynam sibiipsi. R^o cuz elyna sit opus misericordie: sicut misericordia non est ꝓprie ad se: ⁊ ꝑ quandā similitudinez. vt dictuz ē li. z°. ita etiaz ꝓprie loquēdo nullus sibi elynaz facit: nisi forte ex psona alterius. vt cū quis ponit elynarū distributoꝛ: pōt etiā accipe sibi si indigeat eo tenoꝛe quo alijs ministrat. Pōt etiā distingui ꝙ elyna potest dupliciꝫ fieri. s. vt ꝑ collatōem alicui⁹ rei tēporalis: ⁊ hoc modo null⁹ sibiipi elynam facere pōt: vel ꝑ exercitiuz alicuius actus spiritualis: vel corpalis. ⁊ qz homo cuz sit diuersaꝝ partiuz in seipm agere pōt: sicut anima mouet corp⁹: ⁊ vna ps anime aliā. ⁊ vna pars corpis aliā. Ideo talez elynā aliquis sibi facere pōt. Sed qz ad subueniendū sibi in corporalibus natura satis inclinat. Ideo ꝛ hoc non oportuit dari ꝑceptum: ⁊ soluz ꝛ subueniendo anime: ad quod non ita multi inclinātur. vnde dicit eccl. 30. Miserere anime tue placens deo.

Utruz tā bonis qꝫ malis sit dāda elyna

Rndeo q̄ sic. si indigeant intuitu sustentā ꝛe nature: cuz p̄cipiaꝫ nobis etiā bñfacere inimicis: quia hec omnia tempoꝛalia sustē tamētuz ⁊ fulcimentū sūt nature rōalis: q̄ est p̄m se oꝛdinata ad ꝛeuz: q̄ ⁊ si quādoq̄ erret a conditoꝛe: nequaq̄ tamē est ꝛeperanduz ꝛe ipa dum viuit. non tamen ē dāda elyna malis intuitu fouēde malicie. qz p̄m Aug̃m sic diligendi sunt homines· vt si diligant eoꝛuz eroꝛes: ⁊ exhibitio bñficij coꝛꝛespondet dilectōi. Intelligēdū tamē est q̄ elyna put est satisfactoꝛia est bonis ministranda: vt meritj. eoꝛ quib⁹ ꝓferꝛ: sit celeꝛioꝛ liberatio eoꝛ a pena a quibus ꝓfertur. Si aūt elyna non fiat intuitu liberationis a pena ꝛebita: ꝫ soluz liberalitatj ipius dantj: tunc nō opz q̄ fiat distinctio plonaruz: quib⁹ datur elyna. vñ ⁊ executoꝛes testamētoꝛ ꝛebēt eligere bonos: quibus conferant res moꝛtuoꝛ ad expeditōem ⁊ liberationē a pena. tuz qz iusti vberioꝛes fūdūt p̄ces ꝓ illꝭ ꝙ gb⁹ ꝓferꝛ eis elyna q̄s iniusti: tuz quia oꝛatōes eoꝛ sūt efficacioꝛes apō ꝛeum. Dicenduz est ꝙ q̄ elyna dāda ē bonis ⁊ malis: dūmodo sint indigētes: qz indigēti non subueniꝛe: iniquū est. vñ Ambꝛo⁹ sup illud Luc. iꝛ⁹ hominis cuiusdam diuitj vberes fruct⁹ ager attulit. dicit. nec minoꝛis est criminis tollere habēti: q̄s cuz possis ⁊ abundās sis indigētib⁹ ꝛenegare. ⁊ hētur di. 47ª. sicut. ꝛebz ꝙ elyna fieri indigentib⁹. De malis tamē distinguēdū est q̄ aut sunt in statu ⁊ volūtate ꝛeccādi. aut non. ꝑmo mō non ē eis subueniēduz: ne ꝛetur eis fomētū ꝛeccandi: nisi in casu notabilis necessitatis: in quo semp est nature subueniēdū. vnde Aug⁹. ⁊ habet di. 86ª. Qui venatoꝛib⁹ dant: q̄ꝛe dant. qui dāt hystrionib⁹ ⁊ meretricib⁹: q̄ꝛe dant non naturam ibi attēdunt: nō creaturā opis ꝛei: sed nequitiā opis humanj. ⁊ 5ª. q. 5ª. non oīs. dicit q̄ vtili⁹ esurienti panis tollit: si ꝛe cibo securꝰ iusticiā negligat: q̄s esurienti panis frāgit: vt iniusticie seduct⁹ acquiescat Hec est ꝓtrarium hoc quod dicit. 86ª. di. non satj. ⁊. c. pasce. quia ibi loquit ꝛe esuriente ad moꝛtē. Si .n. sunt in volūtate dimittendi ꝛeccatuz: tūc dare pōt. vnde Roꝛ. iꝛ⁹ Si esurierit inimicus tu⁹ ciba illuz. Ꝫ .n. faciens carbones ignis: sez dñi amoris ꝓgeres sup caput eius. Utruz elyna licite dari possit hystrionib⁹. Ꝛ⁹ hystrio oꝛ qui ꝑ aliquod instrumētuz: vel coꝛpoꝛ. gesticulatōez homies intēdit ꝓuocare ad varios risus: vel ad ineptā letitiaz. ⁊ qui ob hoc ei dat imolat dæmoni. i. ꝛeccat. ⁊ sic dic̄ Hiero⁹. q̄ mimis ⁊ hystrionib⁹ dare nihil aliud est q̄s dæmonib⁹ imolare. ꝫ si ꝛetur ei quia indiget bonuz est. Iteꝛ si ꝛetur ei qz scit viellare ad ꝓsolatōem nature infirme: ⁊ ꝛesolate non ē petñ. Exēpluz ꝛe Dauid q̄ cythară p̄cutiebat quādo spūs malign⁹ agitabat Saul. i. Reg. 16⁰. bonuz est ꝙ largiri oibus si sufficimus. Hal. 6⁰. Dum tps hēmus opemur bonuz ad oēs. ꝫ quia nō sufficim⁹ omnib⁹ addit maxime ad domesticos fidei. quib⁹ magl. tenemur q̄s exneis. vnde. i. Thi. 5⁰. Si quis suoꝛ ⁊ maxime domesticoꝛ curā non habz infidelis est: ⁊ infideli ꝛeterioꝛ Notandū tamē q̄ sicut dicit di. 87. §. i. generaliter dāda est elyna pauperibus: ⁊ bis qui laboꝛare nō possūt suis manibus. qui .n. laboꝛare pōt si immiscet se elyne imperatoꝛis redigit in p̄nitutem. C. ꝛe mendi. validis. l. i. Et dicit ibi glo. q̄ iusti⁹ fecerl si pēnitētem iniuste exegerl q̄s si ei ꝛederl. Quib⁹ magis sit elyna danda. Ꝛ⁰ q̄ illi cui magis est bñfaciēduz. vñ dicit pbs 9⁰ ethi. Non est facile ꝛetminare ꝛe ꝓpter multas diuersitates boni: ⁊ necessarij: tñ hoc est tenēdū q̄ semp magl. est red dēduz ꝛebitū q̄s bñficiū impēdēdū: vt ipse dicit ibidē: nisi ex pte altera assit maioꝛ bonitas: vel necessitas: vel vtilitas. Et iō parētib⁹ ⁊ ꝓpinquis: ⁊ bñfactoꝛib⁹: ⁊ eis a quibus spūalia bōa quis accepit magl dz facere elynam: si indigeāt. ⁊ ceteris paribus mulieꝛib⁹ magl. Et magl etiam indigētib⁹: ⁊ magl vtilib⁹ ad bonū cōe. vnde multo magis supioꝛi egēti vtilioꝛi magl. est elyna dāda q̄s ꝓpinquioꝛi: maxime si non sit multū coniunct⁹: cui⁹ cura nobis spālis imineat. ⁊ si multū non indigeat. Et sic ꝑm has quatuoꝛ cōditiones ꝛebz grad⁹ in elynis constituī ꝑm honestum vtile necessariū ⁊ ꝛebitum. Assignare aūt in singul' quando vn⁹ alteri ꝑferatur est impossibile: quia singulares ꝓditōes que attēdende sunt: sunt infinite: ⁊ non cadunt sub arte. ꝛe bis autē vnctio docet ⁊ pzudētie cōsiliū. Sz obīcit ꝓtra p̄dicta. ⁊ videt q̄ elyna sit magis dāda inimicis q̄s p̄dictis psonis: quia dare elynam inimicis est pfectōis opus: quod est melius q̄s opus impfectōis. dō ē q̄ op⁹ pfectionis est meli⁹ q̄s impfectionis: saluis gradibus p̄ambulis ad pfectōem. dare āt amicis est gradus ad pfectionem. vnde si q̄s inimicis poti⁹ daret q̄s amicis: ñ pfectis

ß stultícia cét. Ad hanc ẽtí .q. valent illa q̃ dicta sunt in li. 2°. in illa. q. ſ. vtrũ ſit magꝭ benefaciẽdus amicis. ⁊c̃.

SEquit videre ꝛc 7°. ſ. ꝛc mõ dandi elÿnã. Circa qõ ſciẽdum ꝙ in mõ dandi elÿnas ꝛbent eſſe multa. ſ. compaſſio ꝓximi. Iſa. 58°. Cum effuderis eſuriẽti ani. ti. ⁊c̃. vñ Aug⁹ ſup pſal. Qui dat vt careat tedio interpellãtis: nõ vt refi ciat viſcera indigentis ⁊ rem ⁊ meritũ per dit. Itẽ benignitas ꝟbi. eccle. 18° Hõne ar dorẽ refri. ros. ſic ⁊ ꝟbũ meli⁹ q̃ datũ. Itẽ abundantia dati Thob. 4°. Si multũ tibi fuerit abundanꝫ tribue. ⁊. 2ª. cor. 9°. Qui parce ſeminat: parce ⁊ metet. Itẽ bilaritas dantis. eccle. 35°. In omni dato bilarẽ fac vultũ t. ⁊. 2ª. cor. 9°. Non ex triſtitia: aut ex neceſſitate. bilarẽ. n. datorẽ diligit ꝛc⁹. Itez humilitas dantis ꝓuer. 28°. Qui ꝛſpicit ꝛc ꝓcẽtẽ ſuſtinebit penuriã. Itẽ diſcretio. ec cle. 12° Da iuſto: ⁊ ne ꝛderi ꝓccatori. Itẽ ꝓtinuatio. eccle. ii°. Mane ſemina ſemẽ tu um: ⁊ veſpere non ceſſet manus tua. Itez acceleratio. ꝓuer. 3°. Ne dicas amico tuo. vade ⁊ reuertẽ cras dabo tibi: cuz ſtatim poſſis dare. Itẽ recta itẽtio. Matb. 7°. Cũ facis elÿnam neſciat ſiniſtra tua quid faci at ꝛxta tua. Itẽ pietas. i. Thi. 4. Exercita tio ad modicuz valet. pietas aũt valet ad omnia. Itẽ charitas. i. cor. 13°. Si diſtribue ro in cibos pauꝑ omnẽ facultatẽ meam ⁊c̃. charitatẽ autẽ non bẽam nihil mihi ꝓ ꝛeſt. Itẽ ordo dandi. eccle. 30. Miſerẽ anĩ me tuc. ſ. ꝑmo placẽs ꝛco.

SEquit vidẽ ꝛc 8°. ſ. ꝛc vtilit te elÿ ne. Et circa hoc querũt plura. ſez vtruz vtus elÿne magis conſiſtat in dato exteriori q̃ in affectu iteriori. R⁹ elÿna habz efficaciã: ⁊ ex ipo faciẽte unq̃ tum eſt dicẽda opus meritorĩ. Et ex ipo accipiente inquãtũ obligat ad orandũ ꝓ illo qui elÿnam dat. Si g̃ conſideret elÿne efficacia ex parte recipientis: ſic maior effi cacia in maiori dato conſiſtit: inquãtuz per hoc plẽs ⁊ magis ꝛbitores efficiunt. Si aũt ex parte dantis ſic reſpectu ꝑmij eſſen tialis efficacia elÿne magis penſat ex affe ctu q̃ ex dato: ß reſpectu ꝑmij accidẽtalis: vt remiſſionis pene: vel bi⁹: magis penſat efficacia elÿne ex magnitudie dati: niſi ex parte altera intentio voluntatꝭ magnitudi ni exteriorĩs dati ꝓponderet. Põt. n. eſſe tã intenſa voluntas ꝙ etiã omnẽ penã abſor beret: ⁊ reatũ: ſicut ꝛ cõtritione dicit. Po ſito ꝙ duo ſint equales in charitate: ⁊ elÿ nas faciant equales: ß alter cuz grauamĩe alter cuz hilaritate: quis horũ magis mere tur quãtum ad remiſſionez pene. Rndeo ſi grauamen illud ꝓcedat ex radice auari tie: vel ꝛ reliquijs eius: non eſt ex hoc ma gis ſatiſfactoria elÿna: ß minus: qz ꝓcedit ex radice ꝓccati: ex quo non ꝛbet cõmo duz reportare. Si autẽ ꝓueniat ex radice complexionis ꝓprie magis eſt ſatiſfactoria ⁊ meritoria quãtuz ad dimiſſionẽ pene: cũ ſit magis penalis. Sz contra hoc obijci tur illud. 2ª. cor. 9°. Hilarez datorez di. ꝛ⁹ Dicẽduz ꝙ hoc itelligit ꝛ dilectõe: qua ꝛ us cuz remunerat in pñti dans ſibi aliqõ gaudiuz ſpeciale: quod non bẽt qui dat cũ grauamine. vel põt dici. bilaris ibi ſumit ꝓ voluntario ⁊ ſpontaneo: ſicut innuit ẽt apl's ibi. non. n. inculpat coleric⁹: ſi non po teſt leuiter ieiunare: ſicut nec melãcolicus ſi non poteſt leuit dare. ß xv. ꝛc mili. Ad ß nota ꝙ eſt multiplex vtilitas ꝓueniens ex elÿnaruz largitione. valet. n. hic ⁊ in fu turo. i. Thi. 4°. Pietas ad omnia valet ꝓ miſſionem habẽs vite: que nunc eſt ⁊ fu. Tẽporalez. n. vitam conſeruat ⁊ plongat. pſal. Beatus qui itelligit ſuper ege. ⁊ pau. ⁊ ſequit domin⁹ epẽ ferat illi ſuper lec. do. ei⁹. Itẽ tẽporalia augmẽtat. ꝓuer. ii°. Alij diuidunt ꝓpria: ⁊ ditiores fiunt ſpualiter. Itẽ a culpa liberat Luc. ii°. Date elÿnam: ⁊ ecce omnia munda ſunt vobis. Itẽ libe ratum ꝛfendit ꝑtra diabolum. eccle. 29°. Super ſcutũ potẽtis: ⁊ ſup lanceam pugna bis aduerſus inimicum tuũ. Itez ꝓtegit a ꝓccato. eccl. 3°. Ignẽ ardentẽ extinguit aq̃. ⁊ elÿna reſiſtit pctõ. Itez illuminat: intel lectum ⁊ affectũ ſanat. Iſa. 58°. Frãge eſu rienti panem tuuz. ⁊ ſequit. tunc erumpet quaſi mane lumen tuuz: ecce illuſtratio in tellectus: ſanitas tua citius orietur. ecce ſa natio affectus. Item gratiam conſeruat. eccl. 29°. Elÿna viri quaſi ſiculus cuz eo: ⁊ gratiaz hominuz conſeruabit quaſi pu pillam. Itẽ a morte eterna liberat. Thob. 4°. Elÿna ab omni ꝓccato: ⁊ a morte libe rat: ⁊ nõ patiet animas ire in interitum. Item ad gloriam perducit Matb. 25°. Ue nite benedicti patris mei. ⁊c̃. ⁊ ſeqt. Eſuri ui. ⁊c̃. ⁊ Iſa. 58° Frange eſurienti. ⁊ ſeqtur. Gloria domini colliget te. bas autẽ vtilita tes maxime habz: cum eſt ꝛbitis circũſtã tijs veſtita Notãdũ ẽt ꝙ elÿna valet ad ꝑdicta: nõ quidẽ ex neceſſitatẽ: ß ex quãdã diſpoſitõem. ⁊ p hunc ẽt modũ intelligit il lud Mat. 6ro ſup. i. Thi. 4°. Pietas ad oĩa

valet:pietatem.seḡns si lubrica carnis pa tiat vapulabit:ſ non pibit:qz p hoc q̄ alī gs pictat opib⁹ vacat erīs i pctō mortali se diſponit ad gr̄az:vt nō facile pmittat in perditionem ire.

Equit videt ce vltimo.ſ.ce elyna p ꝓpatōez ad ſatiſfactōem .Et circa hoc querūtur plura.ſez vtz elyna ſit ſatiſfactoria.ꝑ° vel ſit intētōe ſbtenādi neceſſitatē primi.7 ſic ē op⁹ mie.vel recō pēſādi debitū offēſe ci.7 ſic ē op⁹ iuſticie:7 ē ſatiſfactoria.vñ ꝓmo° ptinz ad meritū vi te.z°mō ad mēitū dimiſſiōis pene. Utz q̄lz elyna corpalis ſit ſatiſfactoria .ꝑn° a pctō ceſſātē nō ē ce eēn^ ſatiſfactōis. vt ex ꝓdictis pz:ſ ē ꝑambulū ad ſatiſfactōez:ſic ei⁹ fundamētū.vñ cū aliqs peccat eoipo q̄ nō facit qō facē tenet : ꝓſtat q̄ illō qō qs tenet alīs facere:non ē ce eēntia ſatiſfactio nis:ſ ꝑambulū ad eā.vñ cū ad elynarum largitōem qñz qs tenat qñz ñ:vt patuit ſup̄.ꝓſtat q̄ illaz elynaz largitō ad quas qs tenet:nō eſt pars ſatiſfactiōis.Alie vo ſic:cū ſint opa bona 7 penalia : qō exigit ad op⁹ ſatiſfactorū.punit.n.qs nō tñ ex afflictōe corpis:ſ etī.ex ſbtractōe rez.hec Tho.4° di.15^.q.2.ar.1.q.5^.c.Quidā tñ: vt Boñ.4°di.15^.p.2.q.2^.ar.1.c.vltī aīt oppo⁹ dicūt q̄ etī ille elyne ad quas quis tenet ſe ſatiſfactorie ex dimine nāe largita te. Utz elyna ad h̄ q̄ ſit ſatiſfactoria fi eri debeat ce neceſſarijs. ꝑ° neceſſariū dr̄ duplr̄.vel ſm nāe artitudinē: vel ſm vſuz vitēdi cōem.ꝓmo° nō tenet: nec dz ꝑponi ei qui peccauit:qz hoc eſt pfectōis:7 ptinet ad illos q̄ totū victū expectāt a xp̄o: ſic vi ri q̄ ſunt in ſtatu pfecto.Et iō ſi fiat elyna dz fieri ce eo qō ſupeſt huic neceſſario .7 bñ ē ſatiſfactoria.Si aūt dicat neceſſariū z° mō ce q̄ dixit Aug⁹.Mlta ſupfl ua br̄e ꝓbabimur:q̄ ſola neceſſaria teneam⁹ : ce tali fit ꝓprie ſatiſfactio.ce ſupfl uo vo huic neceſſario ñ fit q̄ꝑ⁹ ē ce rigore iuſticie.Cre do itez q̄ dine mie largitas ē tāta q̄ totū acceptat:7 q̄ſi p nihilo nos ſaluat.h̄ Boñ vbi ſup̄. Utz vo ce ꝓpijs: vl alienis: vl illicite acqſitis debeat elyna fieri . Regre ſup̄.h̄ āt ad ꝓis dicē ſufficiat.ſ. q̄ ad h̄ q̄ elyna ſit ſatiſfactoria: neceſſariū ē q̄ q̄ eā dat ipaz iuſto titulo bēat:7 tenē:7 poſſidē valeat : alr tenet poti⁹ reddē q̄ꝑ dare.hec Boñ.vbi ſup̄.c.z^m ad oppo^m.

De oratione titulus.27°.

Deinde ꝓſiderādū ē ce ozōe . Et ꝓmo ce eius qddītate.z° cui cō uenit ozari .3° cui ꝓuenit ozare 4° q̄lit dz ozari.5° qd in ozōne dz peti.6° ꝑ qb⁹ dz ozari. 7° ce ozōis vtili tate 7 efficacia ſine vtute.8° ce ozōis neceſ ſitate.9° ce dīna laude q̄ in ozōibus inſeri tur.io.ce deuotōe:ex q̄ oro vtuoſa reddit. Oro.n.ſine deuotōe ē q̄ſi mugit⁹ bouū. vt dicit Aug⁹. Circa ꝑ^m q̄runt pl'a.cui⁹.ſ. potētie act⁹ ſit ipa oro. vtz rōis vel volun tatis.ꝑ° ozare dicit duplr̄.vno° ꝑ ce ſide rio obtinēdi aliqd a deo:q̄ ce ſideras ordi tur in ipm.Et ſic oro eſt qdā aſcenſus aie intellectiue ad deū:qui eſt volūtas vt elicie tis:7 itellect⁹ vt dirigētis.7 ſic dicit Dam̄, li.3°.c.23° Oro ē aſcēſus intellect⁹ ad deū.7 glo.ſup illō pſal.Accedite ad eū.dicit.Ac cedite fide inherēdo:7 duob⁹ pdib⁹ gemie charitat currēdo.ꝑ^m ptinz ad directiōem intellect⁹.z^m ad aſcēſū affect⁹.Et ſic ſumit oro ſm q̄.i.Tbi z°. diſtinguit ꝺ obſecra tōez.poſtulatōez.7 graz actōem . 7 i glo. ſup illud pſal Dñe añ te oē deſideriū meū vbi dr̄.Rūq̄s ceſinit ozare:q̄ ñ ceſinit ama re.Alio° ozare ē idē q̄ pdictū deſideriū lo quēdo ad deū p modū ꝓponē: nō indicati uuz:ſ ſupplicatiuū.7 ſic ē act⁹ intellect⁹:vt elicietis:7 volūtat vt monet.7 ſic dic Iſi. li.io.etbimo.q̄ ozare ē dicē.7 Auic.io.me taphi.c.3°.dicit.q̄ bō p ozōem loqt deo.7 pbs.i.ethi.c.penul.dicit.q̄ ad optima ꝑ cat rō.h̄ Ric.4°di.15^.q.4.ar.1.c. Utz oro ſit act⁹ religiōis.ꝑ° q̄ ſic.qz p ozōem bō deo reuerētiā ozādo exhibēz: iq̄ꝑ^m.ſ. ei ſe ſubijcit:7 pfitet ozādo ſe indigē eo ſicut bonoz ſuoz auctore.h̄ aūt ptinz ad vtu tē religionis:cui⁹: vt dictū fuit z° li.ē bono rem deo debitū exhibere.

Equitur videre ce z°.ſez cui cōue nit ozari.ꝑ° q̄ h̄ conuenit deo : 7 etī ſanctis eius.vñ Job.5° ad ali quē ſanctoruz conuertere: aliter tamē deus oratur:7 aliter ſancti orant. Deus.n. ora tur:vt per ipm illud quod petitur impleatur.Sancti autez qui ſunt in patria petitō nes noſtras quas ad eos dirigimus i vbo quod ipi videt eis manifeſtāte cognoſcūt. Sancti vero qui ſunt in via vl in purga torio nondū fruūt vbi viſione:vt poſſint ea que nos cogitam⁹:vel dicim⁹ cognoſcē. Et ideo implorāmus orando ſuffragia ſā ctoruz exiſtētium in patria:nō aūt ſāctoz exiſtētiū i purgatorio: vl i mūdo . a viuis

tamen ꝓtimus colloquẽdo. Ad ꝫ nota ꝙ q2. ſpūs ſanctus ex ꝓſonali ꝓpꝛietate hẽt. ꝙ ſit donuꝫ. Ideo magis ſibi ꝓꝛtit ꝙ ipe ꝓtaꝛ ꝑs ꝙ aliquid ab eo ꝓtaꝛ: ꝑnis etiã ecclia aliquas oꝛões diꝛigat ad ipm: licꝫ ñ eas q̃ loco oꝛõuꝫ in ecclia recitantur: vt Ueni creatoꝛ ſpūs mẽtes tuoꝝ viſita.

Sequitur videre ꝛe 3ª. ſ. cui conueniat oꝛare. Et circa hoc queꝛũt pla: ꝑ vtꝝ ꝙueniat ſoli creature rõali. ℟ꝰ ꝙ ſic. vt ꝓz ex ꝓdictis i ſolone ꝓme. q. ꝛe oꝛõe. Utꝝ xꝓo ꝓpetat oꝛare ꝓ nobis. ℟ꝰ ꝙ xꝓs oꝛat ꝓ noꝫ inꝯtũ bõ. ſ iõ non dicim⁹ xꝓm oꝛare ꝓ nobis: q2 xꝓs ſignificat ſuppoᵐ eternũ: cui⁹ non eſt oꝛare: ſ ad iuuare: ꝓpter qõ dicim⁹. Chriſte audi nos xꝓe miſerere nobis. Et in hoc etiã vitam⁹ hereſim Arrij: qui poſuit pſonã filij minorẽ patre: ⁊ hereſim Neſtoꝛij: qui diſſimilit in xꝓo pſonã filij hominis a pſona filij ꝛei.

Utꝝ vero ſancti qui ſunt in patria oꝛẽt ꝓ nob. ⁊ vtꝝ illi q ſẽ i purgatõio ſilr oꝛẽt ꝓ nob. Require ſuꝑ circa finẽ tertij libri.

Sequit videre ꝛe 4ª. ſ. q̃lit oꝛ oꝛari. ⁊ quid ꝛe aliquib⁹ ꝙditõibus: ⁊ ꝑcipue ꝛe illis que requiruñ in oꝛatione ad ꝫ ꝙ ſit impetratiua dicit. j. ar. 7ª: tñ ⁊ hic circa ꝫ queruñ pla. ſ. vtrũ oꝛo ꝛebeat eſſe vocalis. ℞n⁹ ꝙ ſic. eſt. n. duplex oꝛo. ſ. cõis ⁊ ſingularis. Cõis eſt que ꝓ ministros ecclie in ꝑſona toti⁹ populi fidelis ꝛeo offert. ⁊ iõ opꝛ ꝙ ꝛnoteſcat toti ꝓpl'o ꝓ quo offert: quod nõ poſſet fieri: niſi eẽt vocalis. ⁊ iõ etiaꝫ cantus ſunt ab ecclia inſtituti. vnde Aug⁹ dicit ꝛe ſeipo. ꝙ flebat vberrime in hymnis ⁊ canticis ſuauit ſonãtib⁹ cantãtis eccl'e: eo ꝙ voces ille influebant i aurib⁹ eius ⁊ loquebat veritas i coꝛdius. Oꝛo vo ſingularis offert a ſingulari ꝑſona quacunq; ſiue ꝓ ſe: ſiue ꝓ alijs oꝛante. Et ꝛe huius oꝛõis neceſſitate non eſt ꝙ ſit vocalis. iungitur tñ ei vox multiplici ratione. ꝓmo ad excitandã interioꝛẽ ꝛeuotionẽ. vnde i ea tãtũ vocib⁹ ⁊ hi⁹ ſignis ẽ vtẽ ꝺuꝫ quãtũ ꝑdeſt ad excitãdũ interi⁹ mẽtẽ Si vo mens ꝓ hoc diſtrahat: vel qualr cũ q; impẽdiat eſt a talibus ceſſãdũ: qõ ꝓcipue ꝙtingit in eo: cui⁹ mens eſt hi⁹ ſignis ſufficiẽter ad ꝛeuotõem pata. 2º ꝙ ꝛeo aliquod ꝛebitũ reddat: vt homo ꝛeo ſuiat ꝓz totũ qõ a ꝛeo habꝫ. i. nõ totũ mẽte: ſ ⁊ coꝛpoꝛe: quod ꝑcipue ꝙuenit oꝛõi ꝑm ꝙ eſt ſatiſfactoꝛia. 3º adiungit ei ex quadam redundantia ab anima ad coꝛpus: ⁊ ex vehementi affectõe ꝑm illud pſal. Letatuꝫ eſt coꝛ m. ⁊ exul. lin. m. ⁊ he tres rões cũ alijs tribus in his vſibus ꝓtinẽtur. Collige ſex cãs: quas vocaliter oꝛas. Ut toꝛpoꝛ cedat: mẽtis ꝛeuotio creſcat. Ut coꝛ mundet: ⁊ ꝓximus edificet. Lingua laudet: opifex ꝛe monꝙ fugetur. Sed obijcit illud Matth. 6º. Tu aũt cũ oꝛaueris intra in cu. tẽ. dõ ſicut dic ibi Chryſo⁹. ꝙ dñs nõ ꝓhibꝫ oꝛare manifeſte: ſ ꝓhibꝫ ſ fieri ea intẽtõe vt ab alijs videat. vñ oꝛans nihil nouuꝫ facere ꝛebet: quod aſpiciant boies vel clamando: vel pectus pcutiendo: vel manꝰ expandẽdo. Utꝝ oꝛo ꝛebeat eẽ diuturna. ℟ꝰ ꝙ qñꝫ ſic. ꝛe oꝛõe. n. poſſumus loq; duplicit. vno modo ꝑm cãm ſuam: que eſt ꝛe ſideriuꝫ charitatis: ex qno ꝑcedere ꝺz oꝛatio: quod in nobis ꝺz eſſe ꝓtinuꝫ: vl' actu vel vtute. manet. n. hi⁹ ꝛeſideriuꝫ in oĩbus que ex charitate facim⁹ in gl'am ꝛei. oĩa ãt que agim⁹ ꝛebem⁹ ad gl'am ꝛei facere. vt dicit. i. coꝛ. io. Et ꝑm hoc oꝛo ꝛebꝫ eſſe ꝓtinua. vñ Aug⁹ ad ꝓbã. Nos ipa fide. ſpe. ⁊ charitate cõtinuato ꝛeſiderio ſemper oꝛamus. Alio mõ ꝺz ſe. ⁊ ſic non põt eſſe aſſiduꝫ. q2 opꝫ alijs opibus occupari. ſ ꝙueniens eſt vt tantum duret quantuꝫ eſt vtilis ad excitandũ interioris ꝛeſiderij feruorem. cum vero iſtam menſuram excedit: ita ꝙ ſine tedio durare non poſſit: non eſt oꝛatio vlterius ꝓtẽdenda. vt etiã vult Augu⁹ ad ꝓbaꝫ oſtẽdẽs hoc exẽplo ſanctoꝝ: qui moꝛabantur in egypto. Dicunt inqt fratres in egypto habere oꝛões crebꝛas: tamẽ bꝛeuiſſimas: ⁊ quodammodo iaculatas: ne illa vigilanter erecta: que oꝛanti p plurimũ eſt neceſſaria: per ꝓductionis moras euaneſcat atq; debetetur intentio. Ac ꝓ hoc etiã ipſi ſatis oſtẽdunt iſtã intẽtõem ſicut non eſſe obtũdẽdaꝫ: ſi ꝺurare non ꝑt ita ſi ꝑdurauerit non eſſe rumpendaꝫ. Et ſicut hoc eſt attendẽduꝫ in oꝛatione ſingulari per comparatõem ad intentionem oꝛãtis. ita in oꝛatione cõmuni per comparatõnem ad populi ꝛeuotionem. Et nota ratione illius quod dicit domin⁹. Luc. 18º. Oꝓtet ſemper oꝛare. ꝙ aliquis continue oꝛat. vel ꝓpter continuitatẽ ꝛeſiderij: vt dictuꝫ eſt. vel quia non ꝑmittit quin oꝛet tẽporibus ſtatutis: vel ꝓpter effectuꝫ ſiue in oꝛãte qui poſt oꝛationẽ remanet magꝭ ꝛeuotus: ſiue etiam in alio. vt cum aliquis ſuis beneficijs alium pꝛouocat: vt ꝓ ſe oꝛet: etiam quando ipſe ab oꝛatõe ceſſat.

Sed obꝫcit cōtra hoc qđ dicit .q ofo vbꝫ aliquādo esse diuturna . qz xps dicit Math.6°.Orantes aūt nolite multuꝫ loq. ℟° sicut dicit Aug°.ad pbā.Absit ab oratione multa loqui:ꝫ non ꝛsit multa pcatō si feruēs pseueret intētio. Nam multū loq i orando est necessariā rem supfluis verbis agere.plerunqꝫ hoc negociuꝫ plus gemitibus qꝫ ꝓmonibus agit. Utꝝ ꝛe necessitate oꝛōis sit q sit attēta. ℟°q sic. Attentio.n.hēt pcipue locuꝫ in oratōe vocali. Actus.n.exterioꝛ nō est moralis nisi per ꝓpatōez ad actū rōis interiorē. vñ nullū hꝫ effectuꝫ vocalis ofo:si eā non pcedat vel comitetur cōcors intentio: aliꝫ nō essꝫ moralis.Ubi notādū q aliquid dicit necessariuꝫ duplicit.vno modo p qđ melius pueniē ad finē.7 sic attētio necessaria est absolute oꝛōi. Alio modo sine quo res nō pōt consequi suuꝫ effectuꝫ. Est autē triplex effectus oꝛationis.vnus cōis oibus actibus informatꝫ charitate.scꝫ mereri.Et ad hoc est necessaria attētio p totaz oꝛatōem: sed vis ꝑme attētionis: qua aliqs accedit ad orandū: reddit oratione mēitoriā:sicut 7 i alijs actibus meritoꝛijs accidit.Alius ē ei ꝓpꝛius.s.impetrare.7 ad hoc etiā sufficit ꝑma intētio:quā ꝛeus pncipaliter attendit. Si autē ꝑma intētio ꝛesit:oratio nec est meritoꝛia nec impetratiua.Illaz.n.oratōem ꝛeus non audit:cui orans nō attēdit.vt dicit Gꝛego°.vñ si assit intētio ꝛebita 7 actualis in pncipio oratōis vocalis est meritoria:7 impetratiua p vtutez ꝑme intētōis: nisi postea interrumpat ꝑ ꝓtrariā intētōem. sicut cuꝫ aliquis incipit pegrinari: vel elymam facere ꝓpter ꝛeuꝫ: totus actꝰ sequens est meritoꝛius vtute ꝑme intētōis. Iꝫ cesset sua intētio actualis . 3°effectus oꝛōis quē pncipalit efficit est quedā spiritualis refectio mētis:7 ad hoc necessaria est intentio in oꝛōe.i.coꝛ.14°.Si oꝛem lingua tñ mēs mea sine fructu est. Triplex tamē attentio adhiberi pōt oꝛōi vocali. vna vbis:ne qs in eis erret.2ª sensui verboꝝ. 3ª fini oꝛationis.s.ꝛeo 7 rei ꝓ qua oꝛatur:que ē maxime necessaria: quā etiaꝫ pīt hēre idyote 7 qñꝫ tāuꝫ abundat hec intentio q̄ mens ferē in ꝛeuꝫ:vt etiā aliozꝝ oīum obliniscatur.vt dicē Aug.ꝛe sāc.vic.Et quocūqꝫ istoꝝ modoꝝ assit intētio: non ē ifficax ofo ad satisfaciēduꝫ:nec est reputanda inattēta. Quid si quis i oꝛōe vageꝝ mēte. ℟° q ex ꝓposito vagari mēte in oratōe est peccatuꝫ:7 impedit oꝛationis fructū.7 contra hoc Aug° in regula dicit.Cuꝫ oratis psalmis 7 hymnis hoc ꝟsetur i coꝛde quod ꝓ ferē in oꝛe.Euagatio vo ꝓter ꝓpositū oꝛationis fructuꝫ non tollit.vñ Basilius . Si ꝛebilitat° a peccato:ne qs oꝛare quātūcūqꝫ potes cohibeas:7 ꝛeus ignoscit . quia non ex negligētia:ꝫ ex fragilitate non potes:vt opꝫ assistere coꝛaꝫ eo . Si obꝫcit illud Aug.ꝛe sanc.vic.o.Si quādo oꝛōem fūdimus aliud quodlibꝫ i coꝛde ꝟsamus:7 si illud bonuꝫ sit :a culpa liberi non sumus . ℟° q hoc intelligitur quādo aliquis ex ꝓposito mētē ad alia distrahit in orando.ℌ Tho.2ª.2ᵉ.q.83ª.ar.12°.3ᵐ.Tunc.n. sit culpa non est:7 pcipue si in alijs sponte se occupat que mētē distrahunt.vt sunt exteriora opa.Et si ad ꝓtrariuꝫ mens euageꝝ: culpa mortalis erit.si autē sine ꝛ qđ pcipimus:mens ad alia vageꝝ:vel caret culpa vel est minima culpa:nisi pcedēs cogitatō ex qua cōtingit talis euagatio:dicaꝝ esse i culpa.ℌ Tho.4°.di.15ª.q.4ª.ar.2°.q.4ª. .c.3ᵐ. Utrū attētio nocet oꝛōi. ℟ndeo sicut dictū est ꝓius:melioꝛ est 2ª intētō qꝫ ꝑma:7 3ª qꝫ 2ª.vnde dicit Aug.ꝛe san.vic ꝛe vtute orandi Pura ofo est quando ex abūdantia ꝛeuotionis mens ita attēditur: vt cuꝫ se ad ꝛeū postulatura ꝓuerterit: pre mꝰis eius magnitudine etiā petītōis sue obliniscatur.ℌ Aug.Et qz anima non pōt esse vehemēter attēta ad diuersa.Jō ꝑma attentō nocere pōt:vt sit minoꝛis oratōis fructus:si scōam attētōem euacuat. vel 2ª si tertiā omnino tollat.ꝫ non eꝰ°.Sed attentio comuniter accipiendo:non obest :ꝫ multuꝫ ꝓdest.vt etiā ex supdictꝫ pꝫ.vnde Aug.in dicto li.dicit.Sic oratōi sācta meditatio est necessaria: vt oratō omnino perfecta esse nequeat:si eaꝫ meditatio aut nō comitetur:aut non pcedat. Attētio igit ꝑma que est ad ipsa verba sufficit q sit tanta quanta sufficit ad integraꝫ ꝓlatōem vbozum . alꝫ si sit nimia erit oꝛationis impeditiua . vnde qñqꝫ hō experitur ꝙ quādo vult nimis i particulari cogitare ꝛe verbis sibi minus occurrunt verba dicenda 7 impedirꝫ etiaꝫ intentionē scōaꝫ 7 tertiā.

Equit videre ꝛe 5°.scꝫ quid in oratione sit ꝓtendum.Et circa ꝛ que, runtur plura.scꝫ vtrum in oratione sit aliqd ꝛemiate pētēdū. ℟° q sic. vñ xps Math. 7°. Docuit ꝛeminate pētē ea que continētur in oꝛōe dominica. Possu-

mus aũt ẽterminate ꝑtere illa bona quibus nõ cõtingit male vti: ⁊ que malũ euẽ tuz habẽ non possunt. hec aũt sunt quib⁹ beatificamur: ⁊ quib⁹ beatitudinem meremur: que quidẽ oraõdo sancti absolute petunt. ꝑm illud. Ostẽde faciẽ tuã: ⁊ salui erimus. ⁊ iterũ. Deduc me in semi. man. tu. Alia autẽ puta diuitie honores: ⁊ hi⁹ peti possũt sub cõditione. s. si ẽus scit eẽ vtilia. Et idem est in dubijs: q⁹ vt dicit Ro. 8°. quid oremus nescim⁹: sicut opz. hoc autẽ .s. ẽterminate petere valet ad tria. ꝓmo vt oraõis intentio ad aliquid ẽtermiet: que ẽterminatio est in oraõe multũ necessaria.

2° vt nobis innotescat nostruz ẽsideriũ quãtũ in ipo ꝓfecerimus. 3° vt feruẽtius petamus. q⁹ bona quãto particularius inspiciunt: tanto feruẽti⁹ ꝛcupiscunt: sicut dicit pbs. 3° ethi. ẽ ẽlectatoib⁹ corpalib⁹. vnde Aug⁹ in li. ẽ adoraõdo ẽũ ad ꝓbã. dicit. Ideo p certa interualla tpm etiã verbis ẽterminatis oram⁹ ẽũ: vt illis rerum signis nos ipis amoneam⁹: quo ad ꝓmũ. ⁊ quãtũ in ipo ẽsiderio ꝓfecerim⁹ nobis innotescam⁹: quo ad 2m. Et ad hoc agẽdũ nos ipos artius excitemus: quo ad 3m.

Utrũ homo orando ẽbeat a ẽo petere ꝛporalia. R° q⁹ sic. vnde ꝓuer. 34° Tũ victui meo tribue necessaria. ⁊ Aug⁹ ad ꝓbã. Sufficiẽtiã vite non vult indecẽter quisq⁹ si eã vult: ⁊ non ampli⁹: que qdem nõ petit ꝓpter ipam: ꝑ ꝓpter salutẽ corpis: ⁊ cõgruẽtẽ habitũ psone hominis: vt non fit incõueniens eis cũ quib⁹ viuẽdũ ẽ. ista ꝙ cuz habẽtur vt teneãtur: cuz nõ habẽt vt habeant oranduz ẽ. sicut etꝫ dicit ibidẽ Licet orare quod licet ẽsiderare: temporalia autem licet ẽsiderare: non quidem ꝓncipaliter: vt in eis finẽ ꝓstituam⁹: ꝑ sicut quedaz adminicula: quib⁹ iuuamur ad cẽ dẽdũ i beatitudinez: inquãtũ .s. vita corporalis p ea sustẽtat. ⁊ inquãtũ organice ꝛferuiunt ad act⁹ vtutũ: vt dicit pbs. i. ethi.

Utz in oraõe dominica cõueniẽter septẽ petant. R° circa oraõem hanc ꝓmo cõsideranda est ei⁹ excellẽtia. 2° est exponẽda:

Quantum ad ꝓmuz sciẽdum ꝙ hec ora est aliꝭ oraõib⁹ dignior editõe: q⁹ est edita ab ore xpi. Itẽ est exꝓssione cõior. q⁹ in ea nullũ vbũ ꝓpriũ ponit: sed omnia cõia. vt pz. Itẽ in vbis cõpendiosior: vt citi⁹ addisceret: facilius teneret: frequẽtius diceret. ⁊ nullus excusaret. Itẽ in sẽtẽtijs pfũdior: q⁹ hic ꝓtinet materia oiuz petẽdoꝝ. vnde Aug⁹ ad pbã. ẽ oraõdo ẽtẽ. Si ꝙ omnia pcatoũ sanctaꝝ verba discurras ꝙtum estimo nihil ꝓtinẽt qõ ista ora nõ ꝓtineat. ⁊ ꝓcludat. Itẽ in efficacia vtuosior. quia .n. immediate a ẽo est edita. ideo ad impetrãdũ efficacissima. Ipse. n. modũ efficacẽ impetrãdi nouerat: quẽ i hac oraõe ꝓclusit.

Quãtũ ad 2m sciẽdũ ꝙ in ipa oraõe dñica ꝓmo ꝓmittit⁹ eroziũ: in quo captat⁹ benivolẽtia. ibi. Pater noster. 2° addit⁹ narratio: in qua exꝓmit⁹ indigẽtia. ibi. Sãctificetur. 3° ponit⁹ cõclusio: in qua crigit⁹ confidẽtia. ibi. Amen. Dicit ꝙ ꝙtuz ad ꝓmũ Pater .i. quẽ credimus. noster. quez amamus. Qui es in celis. in quo speramus. vel põt dici ꝙ ibi excitat⁹ in nobis postulandi fiducia: que ꝑcipue excitat⁹ in nobis cõsiderando eius ad nos charitatez: qua vult bonuz nr̃m. Jõ dicim⁹. pat⁹ noster. 2° eius excellẽtiã qua põt ipm. Ideo dicim⁹. qui es in celis. Sequit⁹ .sanctifceet⁹. vbi exprimitur nostra indigentia. nec instituit xps hanc oraõem vt in oraõdo soluz his verbis vti ẽbeam⁹. ꝑ quia ad illa sola impetrãda tendere ẽbz intẽtio nostre oraõis qualitercunq⁹ ea pferam⁹: vl' cogitemus. Petunt⁹ autẽ oia necessaria petẽti. Aut. n. petitur ac quisitio boni: ⁊ hoc vl' gloꝛie. ⁊ hoc tãgit⁹ ibi. Adue. reg. t. vel gratie. ⁊ hoc ibi. Fiat voluntas tua. vel exterioris subẽ. ⁊ ꝑ ibi. Panẽ nostrũ quotidianũ. aut amotio mali. ⁊ hoc vel culpe: quod fit ibi. Dimitte nobis ẽ. no. vl' pugne ibi. Et ne nos inducas in tẽta. vel pene ibi. Sed libera nos a malo. Aut cõfirmatio i bono: ⁊ sepatio a malo. ibi sanctificetur nomen tuum. Dicit ergo nomen tuum: idest bonor: ⁊ noticia nominis tui sanctificetur. i. firmetur in nobis. s. in intellectu p fidei integritatẽ. ⁊ in affectu p dilectõis charitatẽ. ⁊ in effectu per opis strennitatẽ. vel nomẽ tuuz quo. s. dicimur xpiani sanctificetur p xpi imitatiõem ⁊ adhesionẽ. Aduenias regnũ tuuz. i. ecclesia militans p iusticiaz: veniat ad te p gloriam. vel regnuz tue glorie veniat ad nos p assecutõem visionis apte. Fiat volũtas tua. p tuoꝝ ꝑceptoꝝ ⁊ ꝯsilioꝝ adimpletõnem. Sicut in celo ⁊ in terra. i. sicut fit in corporibus celestib⁹: ita fiat in terrenis. vel sicut fit in ecclesia triumphante: ita fiat in militante. Panem nostrum quotidianuz. ꝑm Lucam. quo quotidie indigemus. vel ꝑm Matheũ. supersubstantialẽ. hoc autez intelligi potest ẽ pane sacramẽtali: cuius

quotidianus vsus proficit homini:in q̃ etꝫ intelligunt omnia sacra.Et ꝛ panē cozpa li. vt p panē intelligatur omnis sufficientia victꝰ.vt dicit Augꝰ.ad pbā.q2 eucharistia est precipuū sacrm :7 panis ē ꝑcipuus victus. vnde hoc q̃ dicit supsubstātialez exponit Hieroꝰ.i. ꝑcipuū.vel pōt dici panis supsubalis:etꝫ panis cozpalis:q2 subē cozpozis supaddit.Et panis sacr̃alis: q2 oēm substātiaz 7 cozporalez 7 spiritualez dignitate sanctitate 7 potestate supgreditur . da .s.tu qui dare potes nobis indigētibus hodie.i.continue:quia semp indigemꝰ.Et dimitte nobis ꝛbita nostra.i.peccata: quibꝰ obligamur ad penam.vel ipsaz penam:ad quam obligamur ꝑ culpā . Dimitte inquā .s.iniuriam 7 offensaz relaxando:vindictam non expetendo ꝛ eis. Ubi Augꝰ. si in hac petitione mentimur : totius oratōnis nullus est fructus. Ideo nota q̃ ille q odiuz habet ad aliquem.aut dicit illā orationez in psona ecclie:7 sic eā dicere pōt: non vt suam:ꝫ vt ecclesie.Aut dicit eam ī pson̄a sua . 7 tūc exponitur sic.Sicut 7 nos dimittimus.i.sicut 7 nos dimittere ꝛbemꝰ 7 tunc valet sic oranti:7si non ꝛ cōdigno ad gloriā : ꝛ cōdigno tamē ad impetrādū gratiā.Et ne nos inducas in tētatiōem .i. induci permittas in tētatiōem.i.electatiōez 7 consūmatiōem peccati . Tentari.n. est in cogitatione concuti in electatiōe:ꝫ induci in cōsensu.Tentari est bonuz: ꝫ concuti 7 induci maluz. Ideo p̄muz non petit amoueri:ꝫ zm 7 zm.Sed libera nos a malo .s. culpe 7 pene.Amen.i.fiat.

QUeꝫ videre ꝛ 6o.s.ꝑ quibus ꝛbet orari . Et circa hoc queruntur pl̄a.s.vtꝝ orandū sit ꝑ alīs.Rꝰ q̃ sic.Jac.5o.Orate pro inuicē vt saluemini. Illud.n.ꝛbemus orando petere quod ꝛbemꝰ ꝛsiderare . Desiderare aūt ꝛbemꝰ bona non tm̄ nobis:ꝫ etiaz alīs.hoc.n.pti net ad ratōez dilectionis : quā impendere ꝛbemꝰ primis . 7 ideo charitas requirit vt oremus pro alīs.vñ Chryssoꝰ sup Matth.Pro se orare necessitas cogit. pro alꝰ aūt charitas fraternitatꝫ hortatur.dulciꝰ autē est ante ꝓ̄ oratio:non quā necessitas transmittit:ꝫ quā charitas fraternitatꝫ cōmendat.Ch Chryssoꝰ.Orādū ē igit̄ ꝑ alīs 7 ꝑ peccatoribus vt ꝙuertāt̄: 7 ꝑ iustis vt perseuerent 7 ꝓficiant.Orātes aūt ꝑ peccatoribus predestinatis tm̄ eraudiunt̄:sic correctio qua corrigimus fratres effectuz hēt tm̄ in predestinatis:nō in reprobatꝫ.Ez illud eccl̄.7o Nemo pōt corrigere quem ꝛus ꝛspexerit. Pro iustis autē est orādū tū q2 preces multoꝝ facilioꝰ eraudiunt̄.vñ super illud Ro.15o Adiuuetis me in oratōnibus vestris.dicit glo.Multoꝝ ꝑces impossibile est q̃ non impetrēt illud:quod est impetrabile:tuz vt non supbiant maiores: dū.s.considerent se minoꝝ indigere suffragijs:tum etiā vt p multos gratie agāt̄ ꝛo ꝛ beneficijs que ꝓfert iust̄ : que etiam cedunt in vtilitatem multoꝝ.vt patz 2.cor̄. 5o Utruz sit orandū pro inimicis. Rn̄o q̃ sic.Orare.n.est charitatis. vt dictuz est supꝝ.vnde eo mō quo ꝛbemus diligere:tenemur etꝫ ꝑ inimicis orare.vnde necessitatis est vt a cōmunibus oratōibus quas ꝑ alīs facimus:inimicos nō excludamus . q̃ autē ꝑ eis spāliter oremus est pfectionis non necessitatis:nisi in aliquo casu spāli : sicut 7 ꝛ dilectione inimicoꝝ dictū ē supꝝ ī li.2o. Et nō rōe eius quod dicit Apoc̄l. 6o Usqꝙquo non vindicas sanguinē nr̄m ꝛ his q̃ habitant in terra.quod sicut dic̄ Augꝰ ꝛ ꝑmone domini in monte: vindicta martyruz est vt euertat̄ regnuz pcti : quo regnante tanta ppessi sc̄.vl vt dic̄ ī li.ꝛ.q. noui 7 veteris testamēti. Postulāt se vindicari nō voce:ꝫ rōne:sicut sanguis Abel clamauit ꝛ terra. Letabit̄ autē iust̄ꝰ: vt dicit psal̄.cuz viderit vindictā:non ꝓpter eā ꝫ ꝓpter ꝛi iusticiā . Notāduz est q̃ licet impugnare inimicos: vt cōpescant̄ a peccatis:quod ī bonuz eoꝝ cedit:7 alioꝝ. sic etꝫ licet orādo petere aliqua tēporalia mala inimicoꝝ:vt corrigātur.7 sic oro 7 opatio non erūt cōtraria . Utruz sit orāduz ꝑ his qui peccant ī spm̄ sanctū.videt̄ q̃ nō. dicit.n.beatꝰ Jo.Est pctm̄ ad mortez. pro eo non dico q̃ quis oret. Rndeo peccatuz ad mortē dicit̄ ꝑm similitudinē ad mortez corporis.in hac autē sunt tria.s.amissio vite.corruptio dispositōis corporis ad receptōem anime.7 impossibilitas rationis ꝑm cursū nature. Quo ad p̄muz oē peccatum in quo est auersio a ꝛo dicit̄ esse mortale: siue ad mortē.Quo ad zm pctm̄ in spm̄ sc̄m cuz dicit̄ esse ad mortē:q2 tollit dispositionē ad receptōem vite:que cōsistit in pnia . Quo ad zm dicit̄ illud peccatū esse ad mortez:in quo quis corpaliter moritur. Intēdit ergo beatus Johannes. q̃ pro eo qui moritur in peccato mortali: non est orandum. Pro eo vero qui est in peccato ad

morte dicto ꝑmo mō: ⁊ 2° non ꝓhibet ora re. ß ostēdit q monitio qua dixerat cē orā dū p ꝓmo: non extēdit respectu oīum. ß respectu cor: ꝛ quib⁹ sperare possum⁹ q nostris oratōibus emēdentur. ℔ Boñ. 2°. li. sen. di. 43ª. in littera.

Equit videndū 7°. s. de vtilitate ⁊ efficacia: sine virtute oratōis. Et circa hoc querūtur plura. ꝑmo vtrū sit cōgruus ⁊ vtile deū orare. ℟° q sic: immo est vtilissimus. ꝑmo vt nos dispositiōi diuine cōformem⁹. Oramus. n. nō quidē quasi ex oratōibus nostris: deus de nostri indigentijs: vel desiderijs instruat: vel ei⁹ dispositio in aliquo immutetur: quod fuit error quorūdā antiquor. ß vt impetremus illud quod deus ab eterno disposuit sāctorum ꝑcibus se facturū. scz vt nos postulando meream⁹ accipere qđ deus ab eterno disposuit nob dare. vnde Grego⁹ dicit. i. li. dialo. q2 vt dicit Aug⁹. li. 2° de ꝑdesti. sāctorum. Forte sic ꝑdestinati sunt aliqui vt nostris orationib⁹ concedātur ℔ Aug⁹. Sub dīna. n. puidētia non tm̄ cadit qui effect⁹ fiant. ß etiā ex quib⁹ cāis: ⁊ quo ordine ꝓueniant. 2° vtile est nobis deū orare vt fiduciā recurrendi ad deū accipiam⁹: ⁊ eū bonor nostrorū auctorē recognoscamus. Unde Chry. Cōsidera q̄sta felicitas tibi ē concessa oratōibus cū deo fabulari: eloqa cū xpo miscere: vel optare: qđ desideras postulare. 3° vt orationis effectus: qui est multiplex assequamur. Morbos. n. corporis ⁊ anime sanat. Jac. vlt. Oratio fidei alleviabit infirmū. ⁊ Hiero⁹. Jeiunio sanātur pestes corporis: oratōe pestes mentis. Itez ī bello corporali ⁊ spirituali triūphat deo quo exo. 7°. cū Moyses leuabat man⁹ vincebat isrl'. de 2°. Isi. Frequēs oratio vicior inpugnatōem extinguit. Itē vitā ꝓlongat Isa. 38°. Audiui oratōem tuam: ⁊ vidi lachry. t. ecce ego adiciā sup dies tuos. 15. annos. Itē ab obꝓbrio ⁊ morte libat. vt Sarā Thob. 3°. ⁊ Susanā Dañ. 13°. Itē intellectus illuminat. Aug⁹. Oratōe melius soluunt dubia q̄ inquisitōe alia. Itē celū reserat Luc. 3°. Jbu baptizato ⁊ orante apt⁹ est celū. Itē deus mitigat. vñ Thob. 3°. dic glo. q oratio deū lenit: lachryma cogit. ⁊ ℔ ad ꝑs sufficiāt. Utr oro sit satisfactoria. ℟° satisfactō respicit ⁊ culpa ꝑteritā: ꝑ cui⁹ offēsa ꝓpēsatōem facit ⁊ culpā futurā ī q̄stū est medicina ꝑuās. ⁊ hec duo ꝓueniunt orōi. initiuz. n. oīs peccati est superbia. in oratōe vo homo deo se humiliat. ꝑcedētis etiā offēse recōpēsatōez facit: ⁊ aditū culpe future tollit: radicē amputans ei. ⁊ ita oratio plene hz rationē satisfactōis. Sz cuz sit triplex oro. s. vocalis. mentalis. ⁊ media: que illa⁹ est satisfactoria. ℟° ad cuius euidētiā sciēdū q oro pure mentalis ē quādo labia nō mouēt: ß cor ad deū loquit. Pure vocalis est qñ homo nihil cogitat de his que dicit: nec in generali: nec in speciali: ita q referat intentōem verbor ad finē. ß cuz orat castra fabricat: ⁊ sic mentalis simplr vocalez excedit. Media est qua homo orat mētalit: ⁊ vocalit: ⁊ tunc aut vba illa impediunt affectū: q2 sic est ī flāmatus q ī mediate fertur in deū. ⁊ tali melior est mētalis. Aut vba iuuant. ⁊ tunc vtilior est oratio media: sine mixta. Et hi⁹ sunt multe oratōes: maxime in illis qui nō sūt spūales: ad quor affect⁹ ꝓuocādos sūt institute orōes vocales. Si igit querat' que oro sit satisfactoria. Ynocent Boñ. 4°. di. 15ª. p. 2ª. q. 2ª. ar. 2°. c. q omnis. q2 nulla est in qua nō laborent vtutes aiales: ⁊ quātuz spirit⁹ delectat': tātuz sepe caro tabescit: ⁊ vtutes aiales minus circa regimē corporis sunt itēte. vñ Grego⁹ sup Eze. Dū crescit fortitudo amoris intimi: infirmamur fortitudine carnis. vñ nerual femoris Jacob ex lucta angeli emarcuisse dicit: inē ceteras tamē illa ē magis satisfactoria: in qua homo ad gemitū accēditur. quia deus in illa maxime delectatur. vnde q2 illud est gr̄e specialis: non imponitur a ꝓfēbro. sed ꝓcambulum ad illud. s. oratō vocalis. Et quia nō est status in vocibus: sed ordinantur ad intellectum. Hinc est q dominus cuz dicit Matb. 6°. Orantes nolite multuz loqui: mittit ab oratōe vocali ad mentalez. Et etiaz Grego⁹ dicens. Ueracit orare est amaros in cōpūctōe gemitus: nō verba composita resonare. ℔ Boñ 4°. di. 15. p. 2. q. 2. ar. 3°. o. Sic igit ℔ est sūma dictor. s. q oīs oro ex charitate feā: si recte fiat ē ꝑnal': ⁊ ꝑt eē satisfactoria. q2 nūq̄s ē ita delectabil': gn sit aliq mō ꝑnal'. s. auferēt': vl' ꝓsequēter: vl' ꝓcomitāter. Illa tamē inter omnes est ꝓcipue satisfactoria: que magis est gemibunda: ⁊ in qua est maior clamor cordis ad deum ꝓ ꝑcatorū venia. hec autem in aliquibus est mentalis: in aliqb⁹ vocalis. Utr oro sit mēitoria: vel etiā impetratiua. Rndeo q sic. vñ sup illud psal. Oratio mea in sinu m. ꝓuertet'.

dicit glo. ꝛſi eis nō ꝓfuit: ego tñ nō ſū fruſtratus mercede mea. merces aūt nō ꝛębetur niſi merito. oratio. n. vt dictū eſt reſpectu futuri effectus duplicē hz vtutē. ſ. merēdi ꝛ impetrādi. vtutē merēdi hēt ſicut qlz actus vtutis: inq̄ntū. ſ. ꝓcedit ex charitate: a qua qdem ꝓcedit mediāte religione cuius act⁹ eſt: vt dictū ē ſup. Ad religionē pertinet oratio offerre. Ad charitatē vo pertinet ꝛſideriū rei: cuius ꝛplemētū petit oratio. fides aūt neceſſaria ē ex parte ꝛei: ſcz vt credatur ab eo poſſe obtinere quod petitur. Humilitas vo neceſſaria eſt ex parte petētis: que ſuā indigētiā recognoſcit. Eſt etiā ꝛnotō neceſſaria: ſ̄ h̄ ad religionē pertinet: cui⁹ eſt ꝑmus act⁹ neceſſarius ad omnes ꝓſequētes. vt dictū eſt li. 2°. Eſt autē oratio impetratiua ex gr̄a ꝛei: que eſt nos ad orādū inducit. vñ Aug⁹ ꝛ vbis dñi. Non nos hortaret vt peterem⁹: niſi dare vellet. Notāduz aūt q̄ q̄lib⁹ ꝑncipaliť aliquid alind reſpicit meritū oris q̄ illō quod petitur. Ordinať. n. meritū ꝑcipue ad būtudinē. ſ̄ petitio oris directe ertēdit ſe q̄z ad aliā. Si g̃ illud alind: q̄ petit aliquis ꝑ ſe: nō ſit ad beatitudinē ei vtile: nō mereť illud: ſ̄ quādoq̄ hoc petendo ꝛ ꝛſi ꝛrādo merituz pdit. vt ſi petat a ꝛo ꝓplemētuz alicuius peti: q̄ eſt non pie orare. Q̄lib⁹ vo nō eſt neceſſariū ad ſalutē: nec manifeſte ſaluti ꝛ̄ziū, ꝛ tunc lz orās poſſet orādo mereri vitā: non tñ meretur illō obtinere: quod petit. vñ Aug⁹ li. ſen. ꝓſperi. ſi deliter ꝛo ſupplicās ꝛ neceſſitatib⁹ huius vite: ꝛ miſericorditer auditur: ꝛ miſericorditer non auditur. quod eniz infirmo ſit vtile magis nouit medic⁹ q̄s egrotus. ꝛ ideo Paulus nō eſt exaudit⁹ ꝛ amotione ſtimuli carnis. Si vo illud q̄d petit ſit vtile ad būtudinē homis quaſi pertinens ad eius ſalutē: meret illud nō tñ orādo: ſ̄ etiā alia opa bona faciēdo. ꝛ iō indubitāť accipit q̄d petit: tunc. ſ. q̄n opz accipe. Quedā. n. nō neganť: ſ̄ vt ꝓgruo ꝛnť tpe differūtur. vt dicit Aug⁹ ſup Jo. q̄d tñ impediri poteſt: ſi nō pſeuerauerit impetrādo. Quia vo homo nō pōt alij mereri vitā eternam ex cōdigno: vt in 2° li. dictuz eſt. Ideo per conſequens nec ea que pertinēt ad vitam eternaz: pōt aliquādo aliqs ex ꝓdigno alteri mereri. Et ideo nō ſemp exaudiť orās ꝓ alio: vt dictuz eſt ſup. Et ideo ponunť quatuor conditiones: quibus cōcurrentib⁹ ſemper impetrať quod petiť. ſ. vt ꝑ ſe petat neceſſariuz ad ſalutē pie: ꝛ perſeueranter. nō tamē ille quatuor cōditiones requiruntť ad efficaciā impetrandi: quaſi nihil impetreť: ſi aliqua ꝛſit. quia etiā quādoq̄ aliquis orans ꝓ alio auditť. ſed q̄ his poſiti oratio ſemp habz efficaciaz impetrandi. ſ̄ Tho. 2ª. 2ę. q. 83ª. ar. 15°. c. ꝛ. c. 2ᵐ. Nō eſt ꝙ oēs conditiones: que regruntur ex parte orātis: inquātum eſt orans includūtur in hoc ꝙ dicit pie. puta ꝙ oret fideliť. Jaco. 1. Poſtulet in fide. ſ. confidenter nihil beſitans. Jtē humiliť. pſal. Reſpexit in orationem humiliuz. Jtē feruēter. vnde Aug⁹ ad pbaz. dignior ſequeť effectus: quādo feruētior ꝓcedit affectus. Notandū etiaz ꝙ oratio quantuz ad efficaciā merēdi innitiť ꝑncipaliť charitati. quātuz vero ad efficaciam impetrādi: innititur ꝑncipaliter fidei. quia per fidem hēt homo notitiaz omnipotētie: ꝛ miſericordie diuine: ex quib⁹ impetrat oratio quod petit. ſ̄ Tho. vbi ſup. c. 3ᵐ. Utruz ꝓccatores orādo impetrēt aliquid a ꝛo. Rndeo ꝙ ſic. vnde Chryſo. ſup Matħ. ois qui petit accipit. i. ſine inſi⁹: ſiue pctōr. Et Aug. diť ſup Jo. Si ꝓccatores ꝛus ñ exaudiret: fruſtra publican⁹ ſic diriſſet. Deus ꝓpiti⁹ eſto mihi pctōri. Jn ꝓccatore tamē duo ſunt ꝓſideranda. ſ. natura quaz ꝛus diligit: ꝛ culpa quaz odit. Si ergo ꝓccator aliquid petat inquātum pctōr. i. ſm ꝛſideriū ꝓccati. ꝛ hoc a ꝛo ñ audiť ex miſericordia. ſ̄ quādoq̄ auditur ad vindictaz: quia ad vindictaz ꝛſs permittit pctōrem adhuc amplius ruere i ꝓccata. ꝛus. n. quedaz negat ꝓpitius que cōcedit iratus: vt dicit Aug⁹. Orationem vero ꝓccatoris ex bono nature ꝛſiderio proceden tez ꝛus audit: non quaſi ex iuſticia: q̄ ꝓccator hoc non mereť: ſ̄ ex pura miſericordia: obſeruatis tamē quatuor ꝑdict⁹ conditionibus. Sed obijcitur illud q̄d ſcribitur in Jo. Scimus quoniaz ꝓccatores non exaudit ꝛus. Dicendū ꝙ ſicut dicit Aug⁹. illud verbuz fuiſſe ceci adhuc ñ iūcti. i. nōdū pfće illūinati. ꝛ iō ñ ē ratū. lz poſſit vificari. ſi itelliať ꝛ pctōre iq̄ⁿ ē pctōr: hz quē mo^m dr̄ puer. 28°. q̄ ꝛclinat aurē ſuā ne audiat legē: oro ei⁹ erit execrabil'

Equiť videre ꝛ 8°. ſ. ꝛ neceſſitate oris. Et circa h̄ queruntť plura. ſ. vtr̄ oratio ſit actus cadēs ſub pcepto. R⁹ ꝙ ſic. vñ Matħ. 7°. Petite ꝛ dabit vobis. ꝛ Luc. 18°. Oportet ſemper orare ꝛ non ꝛficere. oportet aūt vt dicť Chry. dicť

necessitatē. Nō est aūt itelligēdū q̄ homo teneat̄ ad oraūz p̄ semp. Est.n. p̄ceptuz affirmatiuū: quod ⁊ si semp obliget: nō tñ p̄ semp. Cadit aūt oratio sub p̄cepto ⁊ determinate. ⁊ indeterminate. Determinate quidē ad aliquas orōes ex p̄cepto tenent̄ illi qui ex officio suo sunt medij inter ꝺm ⁊ populū ꝓstituti: vt sunt ministri eccl̄ie: q̄ bus ex officio incūbit p̄ces ad ꝺm in p̄sona totius eccl̄ie fundere. ⁊ iō dicē tenēt̄ horas canonicas ex statuto. Indetermina te vō ad orōem tenet̄ quilz ex hoc q̄ tene tur ad bona spūalia sibi ꝓcurāda: que nō nisi diuinitus dant̄. Uñ alr ꝓcurari ñ pos sunt nisi a ꝺo petant̄. Ex hoc etī. q̄ glibet tenet̄ primū sicut seipm diligere: tenet̄ ei i necessitatibus bñficijs subuenire: non tñ p̄ corporales elymas: ⁊ etiā p̄ spūales: qua rū vna ē oratio: vt dictū est p̄us. Sz ⁊ om nibus etī qui ministerio nō fungunt̄ eccl̄e videt̄ ab ecclia ꝺterminatū tps orādi sa tutuz eē: cū ꝑm canones teneant̄ dieb⁹ fe stis diuinis officijs interesse. vt ministris orantib⁹ p̄ populo suā itētōez cōformēt. hec Tho.4°.di.15ª.q.4ª.ar.i.q.3ª.c.

Legtur videre ꝺ 9°.s. ꝺ laude diui na. Et circa hoc quer̄ p̄la. p̄mo vtr ꝺus sit orē laudādus. R°. q̄ sic. p hoc.n. excitat in ꝺū affectus laudan tis ꝑm psal'. Sacrificiuz laudis ho.m. ⁊ il lic. ⁊c. Et affect⁹ audiēt̄. etī. ꝑm psal'. Sēp laus eius i orē meo. ⁊ segtur. Audiāt mā sueti. ⁊ le. ⁊c. Notandū tñ q̄ ꝺ ꝺo pos sum⁹ log duplicit̄. vno° quo ad ei⁹ cēntiā. ⁊ sic cuz sit incōp rehēsibilis: ⁊ ineffabilis maior est omni laude. Uñ etī. dicit p̄bs .i. ethi. q̄ optimoꝝ nō est laus: ⁊ magis ali quid ⁊ melr⁹. ꝺbet̄ aūt ei ꝑm illā ꝓpatōez reuerētia ⁊ honor latrie. Alio° ꝑm effect⁹ eius qui ordināt̄ ad nostrā vtilitatē. ⁊ sic ꝺo laus ꝺbet̄. Isa.63°. Miseratōum do mini recordabor laudē dñi sup oībus que reddiderit nobis dñs. Utruz cant⁹ sint assumēdi in laudē diuinā. R°. q̄ sic. s. vt in firmoꝝ animi magis ꝓuocēt̄ ad ꝺuotōez vñ Aug⁹. io. ꝓfes. Adducor cātādi ꝓsuetu dinē approbare in eccl̄ia: vt p auriū oble ctamēta infirmoꝝ alius in affectū pietatis assurgat. non aūt ꝓpter ostentatōem ⁊ ꝺle ctatōem ꝓuocādā. vñ. io. ꝓfes. dicit Aug⁹ Luz mihi accidit: vt me ampli⁹ cantus q̄s res que canit̄ moueat: penalr me peccare cōfitear. ⁊ tunc mallē non audire cantātē. Quia tñ nobilior modus est ꝓuocandi ho mines ad ꝺuotōem p̄ p̄dicatōem ⁊ doctri nā q̄s p̄ cātū. Ideo diaconi ⁊ plati quibus ꝓuenit p̄ doctrinā ⁊ p̄dicatōem in ꝺū ani mos hominū ꝓuocare: nō ꝺbēt cantibus insistere: ne p hoc a maioribⁿ extrabāt̄. vt dicit Grego⁹. ⁊ bētur in ꝺcretis di. 92. ,c.in sancta romana eccl̄ia. ℞ Tho.2ª.2ᵉ. .q.91.o. Illā tamē ꝓhibitōem dicūt aliq bēre locū i eccl̄ia romana: ꝓpter qō ibi di cit̄. in sede hac. Alij tñ ꝺ cardinalib⁹ in telligūt. Hug. vero dicit ℞ generalr diaco nibus esse ꝓhibitū: cū iduti sūt ad legēdū euāgeliuz: ꝓr hoc q̄ dicit̄. int̄ missaꝝ. ⁊ causa hui⁹ institutōis fuit honestas. hec ha bētur i glo. ibidē. Non aūt assumit eccl̄ia ad ꝺi laudē musica instr̄a: nisi praro orga na: qz magis mouēt aīum ad delectatōem q̄s formet̄ p ea interius dispositio bōa. In veteri tñ testamēto utebātur eis. tuz qz ille populus magis erat dur⁹ ⁊ carnalis. vnde erat p hi⁹ ꝓuocādus: sicut ⁊ p ꝑmissiones terrenas. tuz etī. qz per hi⁹ instrumēta ali quid significabant.

Equit̄ videē ꝺ. io. s. ꝺ ꝺuotōe. Et circa ℞ querūtur pl'a. s. vtrū ꝺuo tio sit actus spālis. R°. q̄ sic. dicit̄ .n. a ꝺouēdo. vñ ꝺuoti dicūtur q̄ se ꝺo quodāmō ꝺuonēt: vt ei se totalr subdant. Et sic ꝺuotio nihil aliud vr̄ ē q̄s volūtas quedā prōpte tradēdi se ad ea que ptinēt ad ꝺi famulatū. manifestū ē aūt q̄ volun tas prōpte faciēdi aliquid qō ptinet ad ser uitiū ꝺi est quidā actus spālis volūtatis. ℞ Tho.2ª.2ᵉ.q.82ª.ar.i.c. Et predictis bñ cōcordat ꝺscriptō ꝺuotōis que pōit̄ a quibusdā. s. q̄ ꝺuotio est feruor bone vo luntatis: quē mēs cohibere nō valens: cer tis manifestat indicijs. Utr ꝺuotio sit act⁹ religionis. R°. q̄ sic. Ad cādē. n. vtutē ptinet aliquid facere: ⁊ habere promptaz voluntatem ad illud idem faciendum. qa vtriusq̄ actus est idez obiectuz. operari au tem ea que pertinent ad diuinum cultum: siue famulatum: ꝓpie pertinet ad religio nem. vt ex predictis in 2° li. patz. ergo etiā ad eam pertinet habere promptā volunta tez ad huiusmōi exequēda: quod est esse ꝺuotum. Et nota q̄ ꝺnotio que habetur ad sanctos transit in ꝺuz. in quantum sez in eis ꝺum veneramur. ꝺuotio vero quā subditi dicuntur habere ad dominos tem porales est alterius rationis: sicut ⁊ fa mulatus eorum distinguuntur a famu latu diuino. Sed obj̄citur. qz ꝺuotio

vt dictum est ad hoc ptinet q̄ aliqs se ꝺo tradat .hoc aūt manifeste fit p charitatez. vnde dicit Diony.4° ꝺ diui.no. q̄ amor diuin⁹ excessū facit:non sinēs amātes sui ipor esse:ſ eor quos amāt. ḡ ꝺuotio potius est actus charitatis q̄z religionis. R° ad charitatē ptinet imediate q̄ homo tradat se ꝺo inherēdo ei per quādā spūs vnionez.ſ q̄ homo tradat se ad alia opa diuini cultus:hoc imediate ptinet ad religionē mediate aūt ad charitatē que est p̄ncipiū religionis.Uñ nota q̄ sicut pinguedo corporalis ⁊ generat⁹ p calorē naturalē.⁊ ipz calorē ꝓseruat quasi eius existēs nutrimētum.sic etiā charitas cāt ꝺuotōem inc̄ſtuz ex amore reddit aliquis prōptus ad p̄ſiē dū amato:⁊ p ꝺuotōem charitas nutrit. sicut ⁊ quelibz amicitia ꝓseruat⁹ ⁊ auget⁹ p amicabiliū opez exercitiuz ⁊ meditationez. ſ Tho.2ª.2ᵉ.q.82ª.ar.2°.o. Utrū ꝓtemplatio siue meditatio sit cā ꝺuotōis. R° q̄ sic.ſ.cā extrinseca expte meditant⁹ dictū est.n.q̄ ꝺuotio est quidā act⁹ voluntatis ad hoc q̄ hō se tradat diuino obsequio. Dis āt act⁹ volūtatis ꝓcedit ex aliqua cōsideratione:eo q̄ bonuz intellectū sit obm volunta⁹ .vnde Aug⁹.dicit li.ꝺ tri.q̄ volūtas oritur ex intelligētia.⁊ iō meditatio est causa ꝺuotōis inquātū secz p meditatōem homo cōcipit q̄ se tradat diuino obsequio. Ad quod qdē inducit cōsideratio duplex Una ex pte diuine bonitatis :⁊ būficiorum eius.psal⁹.Mihi āt adherere ꝺo bonū est. ⁊c.Et hoc excitat dilectōem que ē ꝓma causa ꝺuotōis.Alia est ex parte hominis ꝓsiderātis suos ꝺefect⁹ : ex quib⁹ indiget vt ꝺo initat⁹ p̄m illō psal⁹. Lenaui oculos meos i mōtes.⁊c. Et ſ excludit p̄sumptionem : p quā quis ipedit ne se subdat ꝺo : duz sue vtuti initit⁹.Cā aūt extrinseca p̄ncipalis est ꝺe⁹:ꝺ quo dicit Ambro⁹ super Luc.q̄ ꝺeus quos dignat⁹ vocat.⁊ quem vult religiosū facit. Utr̄ letitia sit effect⁹ ꝺuotōis.R°q̄ sic.vñ in quadā collecta dicit⁹.Quos ieiunia votia castigāt: ipsa q̄q ꝺuotio sācta letificet.Ex ꝓsideratōe.n. diuine bonitatis ex qua p̄ncipaliť ꝓuenit ꝺuotio:p se quidē sequitur ꝺelectatio. iuxta illud psal⁹.Memor fui ꝺei mei:⁊ ꝺelectatus sum.ꝑr accidēs vo sequit⁹ tristitia in bis q̄ nondū plene ꝺo fruūtur.ſz illud psal⁹.Sitiuit anima mea ad ꝺeū .⁊c.⁊ sequit⁹.Fuerunt mihi lachrymē m.p. ⁊c. Cōsideratio vo ꝓrior ꝺefectuū ex qua cāt ꝺuotio secundario vt dictū est. p se quidē nata est causare tristiciā :p accīs vo letitiam.secz ꝑpter spē diuine subuentōis . ⁊ sic pz q̄ ad ꝺuotōem p̄mo ⁊ p se sequit⁹ ꝺelectatio. secundario aūt ⁊ p accidēs tristitia que est p̄m ꝺuz.hec Tho.2ª.2ᵉ.q.82ª.ar.3°.⁊.4°

De ieiunio.titulus.28°.

POstea considerāduz est ꝺe ieiunio.Et p̄mo ꝺe eius qdditate.2° ꝺe eius vtilitate.3° ꝺe eius obligatione.4° ꝺe eius tpe.5°ꝺe bis que habēt ieiuniū soluere. Circa p̄muz queruntur plura.p̄mo quid sit ieiunium. R° ieiuniū vt dicit Isi.est parsimonia victus:abstinētiaq̄ cibor. Ad cui⁹ euidētiā sciēdō q̄ ieiuniū dr̄ duplr.ſ. ieiuniū nature ⁊ ieiuniuz ecclesie.a p̄mo dr̄ quis ieiunus anteq̄s cibū sumat.a 2° autem dicitur ieiunans quasi ordinatū ab eccl̄ia ꝓpter peccator satisfactōem :abstinētiaz p̄uans . In satisfactōe aūt peccator : nō tñ opz q̄ hō abstineat ab illis que vtutē corrūpūt:cum dicatur parsimōia victus: ſ etc. q̄ abstineat ab illis quib⁹ al's vti salua vtute liceret:cū dicat.abstinētiā.⁊c Utr̄ ieiuniū sit act⁹ vtutis.R° q̄ sic.vnde dicit Hiero⁹. Ieiuniuz est perfecta vtus:⁊ ceteraz vtutū fūdamētuz.Ex hoc.n. aliquis actus est vtuosus:qz p rōem ordinat⁹ ad aliqd bonuz honestuz.ſ aūt ꝓuenit ieiunio. vnde dicit Aug⁹ in quodā sermone ꝺe ore⁊ ieiunio Ieiuniū mētē purgat.sensuz sublenat.carnē spui subijcit.cor cōtritū ⁊ humiliatū facit.ꝓcupie nebulas dispgit.libidinū etc. ardorē extinguit.castitatis lumē accendit.Et iterꝫ ibidē.Ieiuniū vbositatē non amat.diuitias superfluitatē reputat.superbiaz spernit. humilitatez ꝓmēdat .Hstat homini seipm intelligere infirmū cē ⁊ fragilez.ſ Aug⁹ Ad hoc tñ q̄ ieiunium sit actus vtuosus : cū ieiunam⁹ ab oīb⁹ dissolutōibus abstinere ꝺebem⁹.Quid.n. ꝑdest ieiunare visceribus:⁊ luxuriari venatib⁹.abstinere a cibis ⁊ errare pcīs.di.86ª.qd ꝑdest. Cuius vtutis act⁹ē ieiuniū. R° q̄ abstinētie:cū attē dat⁹ i cibis:in qb⁹ me^m adinuenit abstinētia dictat.n.recta rō:ſz quā me^m sumit⁹ vtutis vt dr̄ 2° etbi.q̄ hō sumat min⁹ ꝺe cibo q̄s sibi cōxteret p̄m statū cōmunē ꝓpter aliqua mala vitanda : ⁊ bona prosequenda.non tñ dictat recta rō tātuz ꝺe cibo subtrahere vt nō possz nā ꝓfuari:t etc. hō opa ꝺebita

oꝛrari. Dicit.n.Hiero⁹.q̄ nō refert vt̄ꝫ magno vel puo tpe te interimas.⁊ ꝛ rapina holocaustū offert qui vel cibꝫ nimia egestate:vel manducādi: vel sōni penuria coꝛp⁹ affligit. Et itē rōalis hō dignitatē ꝑdit:qui ieiuniū charitati:vel vigilias sē suū integritati ꝓponit.

Sequit videre ꝛ 2°.ſ.ꝛ vtilitate ieiunij. Et circa h̄ querūt pl̄a.ſ.ad qd ieiuniū sit vtile. Ad qō patꝫ rūsio ex dictis supꝫ in illa.q.vt̄ꝫ ieiuniuꝫ sit.7c. nec opꝫ ad hoc addē gr̄a brevitat̄. Utꝫ ieiuniū sit satisfactoriū. R⁹ q̄ sic Math. 17°. Hoc gen⁹ ꝛemonioꝫ non ejicit nisi in oꝛōe ⁊ ieiunio. Est inq̄ satisfactoriū: quia ⁊ p libidine peccati subtractōem delectatōnis recōpensat.afflictōem et̄ addēs ⁊ futura pcā ipedit:ꝓcupiam ꝛebilitās Utꝫ ieiuniū:quod sub p̄cepto cadit sit satisfactoriū. R⁹ p̄ceptū legis nāe non est:nisi ꝛ eo:quod ē necessariū ad salutē. ⁊ iō quod sub huiusmōi p̄cepto cadit nō est satisfactorium.sed pꝛexigitur ad satisfactionem. ⁊ similiter est ꝛ elymna prout cadit sub precepto.h̄ p̄ceptū ecclie ad idē oꝛdinari pōt:ad qō satisfactio oꝛdinat̄. ⁊ iō ieiuniū qō cadit sub p̄cepto ecclie:pōt eē satisfactoriuꝫ. h̄ Tho.4°.di.15ª.q.3ª.ar.1.q.5ª.c.⁊.c.2ᵐ.

Quale ieiunū est satisfactoriū. R⁹ i carne duo st̄.ſ.viciū qō oꝛ domari:⁊ nā que oꝛ sustētari. Jeiuniū g̃ qō nāꝫ ꝟuat:⁊ viciꝫ domat ē ꝛo acceptū: ⁊ satisfactoriū:aliō non. Sciendū tn̄ ꝑm Bon̄. 4° di.15ª.p. .2ª q.2ª.ar.2°c.7ᵐ.ad opᵒᵐ.q̄ si esset ieiniū tale:qō inducꝛet mortē sine mort̄ ac celeratōem:hoc aut esset ex itētōe: ⁊ sic esset pcūm mortale. vñ Hiero⁹ nō refert vt̄ꝫ puo tpe vel magno te interimas. Aut ꝑter intētōem: ⁊ tunc vel dando opam rei licite.⁊ sic ñ ē pcūm.aut non dādo opā rei licite:vel vtili:h̄ supꝛuacue vel male.⁊ sic ē pccatuꝫ. Aliqui tamē dicūt q̄ abstinētia nō accelerat mortē:h̄ ꝑm Bon̄. vbi supꝛ. ipsaꝫ bene accelerat pnia grauis.

Sequit videre ꝛ 3°.ſ.ꝛ obligatione bōum ad ieiuniū. Et circa h̄ que runt pl̄a.ſ.vt̄ꝫ ieiuniū sit in p̄cepto R⁹ vt pꝫ ex supdictis ieiuniū valet ad vitandū mala ⁊ pſequēdū bona. Unusq̄qꝫ aut ex nāli rōe tenet tantū ieiunijs vti q̄ntuꝫ sibi est necessariū ad predicta. Et ideo ieiuniū in cōi cadit sub p̄cepto legis nāe. Sꝫ ꝛterminatio tpis ⁊ modi ieiunādi ꝑm ꝓueniētiaꝫ ⁊ vtilitatē populi xp̄iani cadit sub p̄cepto iuris positiui:quod ē institutuꝫ a p̄latis ecclie:ad quos ptinet statuta p̄cipere:que ptiuēt ad cōem vtilitatē fidelium in spūalibus bonis.⁊ hoc ē ieiuniū ecclie. ꝛ ꝓse.di.5ª.quadragesima.⁊.c.se.h̄ Tho. 2ª 2ᵉ.q.147ª.ar.3°.c. Sed obj̄it. q̄cūq̄ transgredit̄ p̄ceptū mortal̄r ꝑccat. si g̃ ieiuniū institutū ab eccl̄a cadat sub p̄cepto:tūc si quis vnū die tn̄ quadragesime soluēt mortal̄r ꝑccat:qō videt̄ duꝫ dicē. R⁹ p̄cepta iuris positiui magis obligāt ex intētōe legislatoꝛis q̄ꝫ ex ipis vbis.⁊ ideo transgressoꝛ talis p̄cepti:magl. est reputandus qui obuiat intētioni legislatoꝛis q̄ꝫ q ꝛuiat in aliqno ab oꝛdinatōe legis. Intētioni aūt latoꝛis legis obuiat qui ex contēptu:vel sine aliqua rōabili cā:oꝛdinatōeꝫ non seruat. Si aūt in aliquo casu oꝛdinatōem non seruat: in quo ꝓbabil̄r pōt credi q̄ si legislatoꝛ adesꝫ: euꝫ obligari non vellet talis transgressoꝛ p̄cepti reputādus nō cēt.⁊ iō non est necessariuꝫ q̄ quicunq̄ die ab ecclia institutum ieiunare omittit:mortal̄r ꝑccat. Pōt.n.hoc oio sine pccato ꝓtingere. alī aūt sine mortali euꝫ veniali.alī etiaꝫ cū mortali. Et hoc ꝑ diuersas occasiones:quib⁹ hō inducit̄ ad frangendū ieiuniū. h̄ Tho.4° di.15ª.q.3ª.ar.1. .q.4ª.c.3ᵐ. Utꝫ oēs teneantur ad ieiunia eccl̄e. R⁹ ieiuniuꝫ acceptuꝫ non ꝑm q̄ est actus virtutis:h̄ p̄cise ratōe ei⁹ qō supaddit statutū ecclie:non est ꝛ iure nāe nec ꝛ iure diuino:h̄ ꝛ iure pure positiuo. tali autē iure ꝓhibēt̄ vel p̄cipiūtur talia: que alīs bene ⁊ male fieri possēt. Sicut aūt supꝛ dictū est statuta cōia p̄ponūtur ꝑm q̄ multitudini cōueniūt. ⁊ iō legislatoꝛ ī eis statuēdis attēdit illud: qō vt in plibus accidit. Si autē aliquid ex spāli causa in aliquo inueniretur: quod obseruantie statuti repugnet:non intēdit talem ad statuti obꝛuantiā obligare. vnde ex ꝛ obserua.ieiu. cōsiliū.legi nō subiaceat necessitas.⁊ ar.ꝛ ꝓse.di.5ª.quadragesima. Jn hoc tamē est distinctio habēda ꝑm Tho.2ª.2ᵉ.q.147ª. ar.4°c. Nā si sit euidens cā p scipm licite pōt homo statuti obꝛuātiā ꝓterire: p̄sertiꝫ cōsuetudine interueniēte. vel si non posset ꝛfacili ad supioꝛem recursus haberi. Si vero cā sit dubia:ꝛbet ad supioꝛē recurri qui ptātē hꝫ ī talibus dispensādi. Et hoc ē obꝛuanduꝫ in ieiunijs ab ecclia institutis ad que oēs cōiter obligātur:nisi in eis fuerit impedimētuꝫ aliqō spāle. Dicit autem

Hosti.sup.c.consiliū.q in dispēsatōe super ieiunio non sufficit licētia simplicis pbi: etī ex iusta cā:nisi sūma necessitas imineat ita q ad ēm sīn piculo nō possit recursus haberi.7 vt dicit cā sufficiens ad dispēsan dū est infirmitas. nature debilitas.ciborū caristia siue penuria:vel pauptas.pegrinatio.labor.7 ptractio mense nimia:vt i seruientibus mēse nobiliū.7 hi⁹. Sed obij cit illd quod dixit xps Luc.5°.Non possūt filij sponsi ieiunare dū sponsus ē cū ipis. Est autē xps cuz oib⁹ iustis spūaliť in eis habitās.vñ dns dic Matb.vlt.Ecce ego vobiscū suz vsz ad cōsumatōem seculi.g iusti non obligāť ad ieiunādū.Rn: illd verbū pōt exponi triplicit.vno⁰ m Chrys⁹.q dicit q discipuli qui dicūť filij sponsi :adhuc erant ibecillius dispositi.vñ cōparātur vestimento veteri.Et iō in corporali pītia xpi magis erant fouēdi in qdā dulcedine: qs exercēdi in ieiunij austeritate.Et hz hoc magis conuenit vt dispēsēť in ieiunijs cum ipfectis 7 nouitijs qs cū ātigorib⁹ 7 pfect vt pz in glo.sup illō psal'. Sicut ablactat⁹ est sup matrē suā. 2° mō pōt dici m Hiero⁹.q dns ibi loquit de rōe veter obsuā tia7.vnde p hoc dns significat q apli nō erant i veteribⁿobsuātijs detinēdi qs oportebat gre nouitate pfundi. 3° m Aug⁹. qui distinguit duplex ieiuniū:quoz vnuz ptinet ad humilitatē tribulatōis.7 hoc nō conuenit viris pfectis:qui dicunť filij sponsi vñ vbi Lucas dicit. Non possūt filij sponsi ieiunare.Matb.io.dr. Hō pīt filij spōsi lugere.Aliud ieiuniuz est:quod ptinet ad gaudiū mentis in spūalia suspēse:7 tale ieiuniuz conuenit viris pfectis. Utrū pueri teneātur ad ieiuniū.Rn: q non.pmo quia non est in eis sicut i puectis:ita necessaria repressio vicioz ad quā est ieiuniū institutuz. 2° quia indigēt multo cibo ꝓpter necessitatē augmēti:quod fit de residuo alimēti. 3° ꝓpter nature debilitatē:ex qua puenit q indigēt frequēti cibo:7 non multo simľ assūpto. q2 vtus naturalis illud conuertere nō posset.Et iō dū sūt in augmēto: qō m pbm est vt in talibus vsq ad finē tertij septenij nō teneāť ad ieiunia ecclie.Cōueniēs tamē est: vt etiā in hoc tpe se ad ieiunādū exerceāt plus vel min⁹ m modū etatis sue. Nūz tñ magna necessitate: vel tribulatiōe imineāte:in significatōem pnīe artioris:etiā pueris ieiunia indicunť.vñ Joel' 2° dicit. Sanctificate ieiuniū.7 postea sequit.Congregate paruulos: 7 sugētes vbera . sicut etiā de iumētis legit Jon.3°.Homines 7 iumēta nō gustent quicqs:nec bibant aquā.

Quid de nouitijs 7 iuuenib⁹ regularib⁹ seu monachis:vel religiosis.Rn⁰ m Rob. q sup soluēdo ieiunio: vl' nō soluēdo tenētur magis discretōi aut dispensatōi suoz̄ platorum acquiescere qs propzio indicio.

Utrū pauperes teneanť ad ieiunia ecclesie.Rn: q nō.s.quādo simul tātū habere nō possunt hoza comestionis q ad victum totius diei sufficiat cōmode. vel etiā quādo ex precedēti inedia debilitati: ieiuniū 2mo de non possunt sufferre. Utrū pegrinantes 7 viatores teneanť ad ieiunia ecclesie. Rn⁰ q si sit talis pegrinatio:vl' viatio:que differri possz sine icōmodo: dz differri: si simul cū ea non possit ieiunari.si autē non possz differri. vel q2 tps ieiunij poccupat hominē in via.vel q2 dies festus alicui imminet:ad quez ex deuotōe hō pgere cupit vel q2 moza in patria piculū bēt:vel spūale:vel corporale:pōt m dispositōem sui superioris soluere ieiuniū. vbi ita est 2iuctū q2 ex hoc ipo q prelati dissimulāt ānuere videnť.h Tho. 4° di:15ª.q.3. ar.2°.q.4ª. .c.2m.7.c.im.hoc tamē intelligiť de illis q adeo affligunť itineris labore q simul cū ieiunio nō pīt itinerare. Nec obstat q 2silio pceptū debz pponi. q2 intētio dant⁹ hi⁹ pceptū non ē excludere alias pias 7 magis necessarias cās:secus ē de pceptis legis nature:que phibēt hoc qō m se semp ē malum. Quid de cursoribus.Rn⁰ q cursores quoz vsus est necessarij⁹:si nō possunt currere simul 7 ieiunare excusātur si ieiunij soluant.quādo vo morātur cū dnis suis i aliquo loco.vel etī quādo modicū vadūt: ieiunare debēt:nisi forsā imineat eis viatio grandis:quā vt pficere possint etī paucis diebus añqs iter arripiāt:ieiuniū soluant. h Rob. Utrū manualr opantes teneāť ad ieiunia ecclie. Rn⁰ si ieiunādo possūt victum sibi cōpetenter bēre p sua psona 7 familia:cuius incūbit eis cura: sine q2 al's sunt diuites:sine q2 de minori labore ieiuniū sequi cum cōpatiente:pīt lucrari sufficiētiā : non excusāť a ieiunio.si autē al's nō possint tātū laborare q victū sufficiēter acquirāt: nisi soluēdo ieiuniū pīt m dispēsatōem sui pbyteri ieiuniū soluē 7 laborare. Ex q pz q intētio maioris lucri non necessarij: nō excusat eos a peccato si ieiuniū soluāt. nec etī illi sunt immunes a pctō q nolūt operarios

eōducere: nisi tali pacto q̄ ieiunīū soluant: nisi forte sit necessaria causa: que festinantiā opis ꝑ quo laborat exposcat. Quid de illis qui habēt fuire i mēsis nobilīū diutius ꝓtrahēdis. R° si ex cā necessaria ꝑuenant aliq̄tulū borā comedēdi ex toto comedendo: vel modicū plibando: ne deficiant in seruiēdo: z hoc faciāt iam posīti mēsis: vel pax ante: ita q̄ ꝓpter ꝓtinuationem tpis debeat reputare totū vna mēsa: nō credo q̄ peccent: sicut non peccant seruitores mediocriū psonax: qui surgūt de mēsa dominox suox: vt ad vinū vadāt: vl̄ exenia deferant: z reuertētes ad mensaz itex comedunt. ℔ Roō. Quid de regularibus qui debēt legere ad mēsaz refectorij. R° idē est dō qō dictū est de seruiētib⁹ nobiliū dū tamē hoc faciāt licētiati. Possunt etiā hoc facē sin licētia spāli: ipi regulares: qui hoc habēt a regla ꝓfirmata a sede aplica: quod si nō habēt a regula: non est tūc faciendū etj. de licētia: nisi sit rōabilis causa. ℔ Roō. Utx egrotātes excusent a ieiunijs eccle. R° q̄ sic. q2. n. in eis natura est debilis. Jō si daret eis vna vice totū simul qō est necessariū sustētatō nature grauaretur natura. z si plurib⁹ vicibus dat. confortat: z vigorat. Et iō etj. in illis infirmitatibus: in qb⁹ abstinētia ꝓfert: ad ieiunium non tenēt. Pro q̄ta aūt infirmitate vel debilitate solui possit ieiuniū ab infirmis z debilibus: potius ꝟz Ray. è limitādū arbitrio boni viri q̄ ꝟm aliquā doctrinā generalē.

Utx senes excusēt a ieiunijs eccle. R° q̄ sic. q2 i eis calor z vtus è debilis. z licz sint sicci siccitate opposita humiditati naturali: supabūdat tn̄ in eis humiditas accidētalis ex indigestione cāta. vn̄ si totus cibus quē natura eox requirit: ꝑ die naturali sumeret sil̄ ab eis nimis obtūdēt i eis z grauaret calor nālis: z nō posset cibum digerē ꝓuenient. ℔ Ric. 4° di. 15ª. q. 3ª. ar. 4°. c. Dicit etj. Jnno. sup ti. cx de obs. ieiu. q̄ idē dō è de senib⁹: quod de infirmis z debilibus. Utx vxores ꝓpter virox ꝓbibi tōem dimittē debeāt ieiunia indicta ab ecclesia. R° ꝟm Jnno. vbi sup. q̄ nō. Dimittere tn̄ debēt ieiunia voluntaria. 33ª. q. vlt. manifestū. z tn̄ forte in ieiunijs indictj posset plb⁹ ꝓpter viri scādalū dispēsare. ar. di. 50. vt ꝓstituereť. idez Hosti. in glo. Utx mulieres ꝓgnantes excusēt a ieiunio eccle sie. R° q̄ sic. ꝓmo. debēt. n. accipe cibū nō tn̄ ꝑ se: ℔ etj ꝑ nutrimēto fetus. 2° q2 pregnātes habēt varia: z ꝓordinata desideria cibox diuersox. z q̄z ita intēsa q̄ nisi aliquo mō posset satisfacē appetitui: periculum posset esse de periclitatōe fet⁹. vn̄ ꝟm Roō. ꝓgnantes z nutrices si timeat notabilit de periculo eax si ieiunauerint: vel de fetu i vtero: vel de puero ad vbera: nō tn̄ possunt: ℔ etiā tenēt ieiunia soluere.

Segtur videre de 4°. s. de tpibus ieiuniox. Et circa hoc querūt pla. s. vtx debeant eē instituta aliqua tēpora determinata ad ieiunia. R° q̄ sic duplici rōe. ꝓmo a pte tpis. q2 vnū tps è aptius ieiunio q̄z aliud tps. 2° ex pte effect⁹ ieiunij. Jeiuniū. n. ad duo ordinat. s. ad de letōem culpe: z ad elevatōem mētis i supna. Et iō illis tpibus fuerunt spāliter ieiunia indicēda: in quib⁹ oportebat boiem a peccato purgari: z mētē fideliū in deū p deuotōem elevari. z ℔ ꝓcipue imināt aīa pascalez solēnitatē: z aīa alias ꝓcipuas solēnitates ad quas deuote suscipiēdas opz nos ꝑ ieiunū ꝓparari. Jn quo etj demōstrat q̄ extremū gaudiū: qō ꝑ festa tpalia significat ad tribulatōes hui⁹ vite: quas sancti passi sunt subsequt. Sz ꝓ pdicta videtur q̄ quadragesima statim inchoari deberet post epīam qn̄ baptism⁹ xp̄i celebrat. q2 Matℎ. 3°. legit xp̄s statim post bap^m in deserto ieiunū inchoasse. R° xps non ieiunauit qn̄ ieiunio indigēt. ℔ vt ad suscipiendū eius gr̄am nos exēplo sui ieiunij ꝓpararet. Et ideo post bap^m suum: in quo plenitudo gr̄e eius fuit declarata testimonio patris z ips sancti. z etiaz Jo. decebat ex^m ieiunij sui nobis ꝓponē. Nobis aūt ꝓuenit ieiunium vt ꝓparemur ad gr̄am ei⁹. Et quia sacr̄a gr̄e eius ꝓcipue ꝓponunt circa festū pasce. iō immediate aīa ips festū cōpletur ieiunio q̄dragesime. Et etj. q2 tps vere: qō icipit circa ꝓncipiū quadragesime è aptū ꝓcupiscētie. Et etj. q2 significat q̄ ad gloriaz resurrectōis puenim⁹ ꝑ tribulatiōes pītis vite: sic xps ꝑ passionē crucis. Sz q̄re pdictū ieiunium est institutū in numero quadragita diex. R° ꝑ vt ꝑ hoc xp̄o nos ꝓformem⁹: q eodē numero ieiunauit. 2° q2 in ℔ iusticiā seruam⁹. p ℔. n. q̄ toti⁹ aīni decimā soluim⁹. annus. n. ꝓtinet. 365. dies: quox pars decima sūt. 36. ita tn̄ q̄ .5. dies mancāt indecimati: q2 decima eox nō est dies integra. q̄tuor vō dies addūtur ad cōplētū numex quadragesimū: z assuefaciendū ad sequēs ieiunium. q̄ oēs dies dicti

quadraginta sunt ieiunādi. In dieb⁹ vo dominicis quadragesime nō ē ieiunandū ꝛ ꝓsecra.di.5ª.quadragesima.vbi dicit. quadragesima sūma obſuatōe est obſuā/da:vt ieiunū in ea ꝓter dies dñicos: nisi quē ifirmitas impediēit nullatenus solua tur.⁊ ibidez.c.ieiunia dicit. Jeiunia a sa cerdotib⁹ ꝓstituta sine necessitate rōabili nō soluant. Ex p̄dictis pz ꝙ ieiuniū quadra gesime: vt videt est sub p̄cepto. Et huius sñie videt esse doctores iuris diuini ⁊ ca nonici.vt pz i eoꝝ scriptis.vñ dicit Hosti. ꝙ quilibz tenet in q̄dragesima ieiunare: nisi cā rōabili excuset. Jtē non licet solue/re ieiuniū die iouis sancto.ꝛ ꝓse.di.3ª.nō liceat.⁊.c.non opz. Dicit tñ Hosti.ꝙ si qs tunc in sero ob ꝛuotōem in signū cene do mini aliquid modicū.s. hostiā vnā:vel ali quid simile sumeret:non soluet ieiuniuz ar.di.4iª.quisqs. Sed nunqd ieiuniuz est a quinquagesima inchoandum.videt ꝙ sic.di.4ª.statuim⁹.⁊ duob⁹.c.se.Sñ vide tur.ꝛ ꝓse.di.3ª.a sacerdotib⁹.Rº quidaz dicunt ꝙ p̄ma.c.sunt abrogata. Alij dicūt ꝙ intelligūtur ꝛ ꝓsilio.Sm vo Hosti.ꝛ pre ſbyteris loquūt. ar.i.q.i. vilissim⁹.8ª.q.i. qualis.⁊.c.nec sufficē. Insup statuit eccla ꝙ in qualz quarta anni.s. vere.estate. au/tūno.⁊ hyeme.tribus dieb⁹ ieiunet.s. die mercurī.die veneris.⁊ sabbato: ita ꝙ tpe moderno ieiunium veris sit in p̄ma ebdo/mada quadragesime.ieiuniū estatꝫ i ebdo mada pentecostes.ieiuniū autumni in 3ª ebdomada septēbris.ieinniū hyemis i 4ª ebdomada ꝛcēbris.di.76ª.c.i.⁊.c. statui/mus.Et hec ieiunia instituta sunt ad expi atōem ꝓcatoꝝ singularuz quartaruz.⁊ ad solutōez q̄si p̄miaꝝ.vñ vī. Ult crux lucia cinis charismata oya. Ut pia ꝛt vo ta quarta sequēs feria. Sz obijcit ꝫ ꝟ qđ dictū est ꝙ ieiuniū estatꝫ sit in ebdoma da pentē.qz tpibus letitie non ꝓuenit ieiu nare:ꝓpter qđ non ieiunat in vigilia apl̄o rum Pp̄ilippi ⁊ Ja. qz est in tpe paschali. ꝟ ifra octauā pentē. adhuc durat gaudiū paschalis festiuitatis.q̄.nē. Rº vt dicit Leo papa.⁊ habet di.76ª.igit hoc est factū vt si quis forte int ipa festiuitatis gaudia ne gligēt libertate ⁊ licētia inmoderata aliqua p̄sumpserit:abstinētie censura castiget.Est tamē ieiuniuz exultatōis:qđ illis qui spñ sācti acceperūt cōuenit.cū gaudio .n. spiri tuali se cōpatit affl̄ictio corpalis. vnde in illo ieiunio non fit genuflexio: ⁊ cantatur alleluia.quod in alijs ieiunijs non ſuatur. hec Tho.2ª.2ę.q.147ª.ar.5º.o. Est etiaz ie iunandus in vigilijs oium apl̄oꝝ non ob stāte ꝓsuetudine ꝙrīa:nisi sanctoꝝ Philip pi:⁊ Jacobi: quoꝝ solēnitas ē infra solen nitatez paschalē.Et sancti Johānis euāgeli ste:cuius festū infra natiuitatē dñi celebra tur.⁊ sancti Beruabe.eꝝ ꝛ obſ.ieiu.ꝓsili uz.vnde Hoſ.Ber.⁊ cōiter oēs doc.dicūt ꝙ ꝟsus illi fuit insufficiētes:qz nō cōtinent sufficiēter apl̄os: in quoꝝ vigilijs est ieiu nandū.s. Petrus ⁊ andreas paulus cuz si mōe iudas Ut ieiunem⁹ nos āmonet atq; matheus.Hoſt.tamē sustinet ipos ꝟsus di cens ꝙ in vigilijs apl̄oꝝ: quoꝝ nomina sunt ibi:cogi possūt homines ieiunare: cū generaliter teneant.in alijs vero standuz est cōsuetudini.ar.extra ꝛ celebra.missa. pnitiosus.⁊ ꝛ cēsi.ex parte.extra.e.consilii um.§.idem ꝛ illis nisi sacerdotes.i. dioce sani p̄cipiant ꝫrium.qz ieiunia ab his indi cta non sūt nisi necessitate instāte soluēda. ꝛ conse.di.3ª.§. ieiunia. hec Hosti. Jeiu nādum est etiam i vigilijs natiuitatꝫ dñi. pentē.assumptōis beate ṽginis.nati.beati Johannis baptiste.sancti Laurētij.⁊ festi oium sanctoꝝ.Et si solēnitas in crastino vigi lia ieiunari ꝛbz sit in 2ª feria:ieiunari dz in sabbato.extra ꝛ obſ.ieiunioꝝ.cōsiliū. .§.sanctoꝝ. Jtem cōsuetudo approbata obligat.vt hēt di.i.ꝓsuetudo.⁊ di.ii.ecclesiasticaꝝ.⁊.c.in his.iō si i aliqua regione: vel dioceſi sit aliquod ieiuniuz cōsuetuz: quod tamē nō est p̄ceptuz per ius scriptū: nihilominus ab existētibus ibidem est ob ſuandū. Jtē i tribus dieb⁹ rogatiōum ad ascensionem domini ꝛbz ieiunari. ꝛ ꝓse. di.3ª.rogatōes.§ vt dicit glo.ibidem:hoc nō p̄cipit:§ suadet.vbi tamē est cōsuetudo approbata:illud ieiunium est per equipolentiam sub p̄cepto.bui⁹ etī sñie est Hosti. Jn ꝛcretis etī inuenit ꝙ ieiunādū est feria 4ª quia dominus eadem die fuit traditus.qz Judas illa die traditiōem domini cogita uit.Et feria 6ª.quia illa die fuit passus.Et sabbato: qz ieiudit int tristitiā passionis dominice.⁊ letitiam resurrectionis.ꝛ ꝓse. di.3ª.sabbato.⁊.c.ieiunia.Ad minus tamē i sabbato ꝛbz a carnibus abstinere:q par ticeps religionis xp̄iane ꝛsiderat esse:nisi festum vel ifirmitas impediat. ꝛ ꝓsec.di.5ª. qz dies. Jn bi⁹ tamē cōsuetudo regionis ē ſuanda.vt pz extra.e.cōsiliū.§. idem ꝛ illis.hec Hosti.vñ i sabbato abstinēdum ē

a carnibus necessario vbi est talis consuetudo.alʒ non:nisi ꝛ congruo.vnde glo.dicit ibidem ꝙ cõsiliũ est:nisi vbi est cõsuetudo ꝙ a carnibus abstineant.tunc est ꝓceptum. Sed quid est ꝛ ieiunio sexte ferie. Rº nõ est necessitatis vt dicit Jnno.7 Hosti. alʒ non liceret cisterciẽsibus soluere illud Quid est ꝛ aduentu domini. Rndʒ Hosti.ꝙ circa hoc cõsiderãda est ꝓsuetudo regionis ꝑm illud.Cum fueris rome romano uiuito more. Cum fueris alibi viuito sicut ibi.vnde qʒ in aduẽtu dñi ieiunat Rome.c.ẽ.e.cõsilium.rñso ꝓmo.in fi.ieiunandũ est ibidẽ.ꝛficiẽti vero cõsuetudine cõsideranda est indictio ẽpozuʒ.licet honestum sit ꝙ clerici ieiunent: maxime ꝑsbzi.

Utrũ ieiuniuʒ sit aliquo tpe interdictuʒ Rº ieiuniuʒ quãtum est ꝛ se nullo tẽpoze est ꝓhibitũ: imo est laudabile ꝑm ꝙ dicit Hieroº ad Lucillũ. Utinã inquit omni tẽpoze ieiunare possemº.vnde dicit Jsi. Sãcti patres in ꝛserto tpe paschali ieiunabant ꝓterq̃ in dñica resurrectionis:eo ꝙ tota ecclesia letitie festuʒ agit.vnde non ẽ ꝓueniens ꝙ aliquis illo die opibus afflictionis intẽdat.quia turpis est ois pars: que suo toti nõ cõicat:vt dicit Augº li.ꝓfes.Hzegº etiã xº dyal'.refert quẽdã ꝑsbzum diuinitº missũ beato Benedicto dixisse.Dies ẽ resurrectionis:non licet tibi hodie abstinere. Et qʒ in singulis diebus dñicis memoria resurrectõis agit'.iõ in eis ꝑm cõmunẽ ecclesie cõsuetudinẽ non ieiunat'. ꝛ consecẽ. di.3ª.ne quis.7.c.ieiunia.in fi.vnde si qs i dominica ieiunandũ esse diexerit:studiose non credit esse catholicus.26ª.q.vlt.sacerdos.Et si hoc ꝑ penitẽtia a sacerdote acceptu sine necessitate alia fecerit sicut manichcus anathema sit.di.30.c.vlt.Similiter feria 5ª.qua ꝛus ad celos ascendit:ꝓhibetur quilʒ ieiunare. vt dicitur ꝛ consecẽ. di.3ª.ieiuniũ.ſ hoc ꝛ cõsuetudine non seruat':imo indistincte illa die ieiunat'. Jtẽ inter pasca 7 pentẽ.non est ieiunandum. extra.e.cõsiliũ. rñso.i.76ª.di.ſ.nõ autez. Et ratio est.qʒ totuʒ illud tẽpus est tps leticie:i quo agit' ꝛ ascensione 7 resurrectiõe. Jllo etiã tpe spõsa gaudebat ꝛ sponsi pñtia.7 ideo nõ fuit sibi aliqua aspitas indicẽda.Excipiunt' tamẽ tres dies rogatõuʒ: vt supꝛ dictũ est.7 ꝛ ꝓsue.vigilia pentẽ.Si quis tamñ ꝓdicto tẽpoze ob ꝛuotõez 7 carnis maceratõem voluerit ieiunare: nõ ipꝛobat'.hec Hosti. vnde Paulus 7 alij heremite ieiunabant toto tpe illo:nisi die dominico.76ª.di.i.ſ necessario.vſ.nosce. Et sic patʒ ꝙ ieiuniũ quantum est ꝛ se: est oi tempoze licitũ. ꝑ accidens tamẽ posset esse ieiuniuʒ alicuius in die festo illicitũ. puta si a ꝛo ieiuniuʒ ꝓtinaciter teneret. ꝙ non crederet per ꝛuotionem festi vtilitatem ieiunij compẽsari posse .hec Tho.4º di.15ª .q.3ª.ar.3º.q.2ª.c. Sed obijcitur. qʒ ꝛ Aug.ꝛ confessu euãgelistaꝝ: sicut est ieiunium afflictionis:ita est ieiuniũ exultatõis ſ ieiunium exultationis maxime cõuenit in tẽpoze paschali:7 in diebus dominicis:in quibus memoria resurrectionis agitur.ſ in eis ꝛbent esse aliqua ieiunia instituta. Rndeo ieiuniuʒ exultatõis ex istincti ſps sancti ꝓcedit:qui est spiritus libertatis.7 illud tale ieiunium sub ꝓcepto cadere ñ ꝛbʒ.ieiunia vero per ecclesiam instituta: sunt ieiunia afflictõis: que non cõpetunt i diebus letitie. 7 per ꝓsequens nec in dieb' illis ꝛ quibus obijcit'.

Sqt' videre ꝛ 5º.ſ.ꝛ his ꝙ que ieiunium habet solui. Et circa hoc querit' plã.ſ.vtꝝ anticipatio hore none soluat ieiuniuʒ. Rndeo sicut dictum est:ieiuniuʒ ordinat' ad culpe ꝛletõem: 7 cohibitõem.vnde opʒ aliquid tempoꝛl ad ꝛre supꝛ cõem cõsuetudinẽ: ita tamẽ ꝙ per ſ non multũ grauetur natura.Est autẽ ꝛ bita 7 cõis cõsuetudo comedendi hominibus circa horam sextam.tum quia iam videt' esse completa digestio nocturno tempoze naturali caloze iterius reuocato ꝓpter frigus noctis circũstans:7 ꝓpter sõnuʒ: in quo naturales ꝟtutes extendunt'.tum etiã quia iam videt' esse cõpleta humoꝛis per membra diffusio caloze naturali vsqꝫ ad extremas coꝛpoꝛis partes euacuato: cooperante ad hoc caloze diei ꝛ sqꝫ ad sũmũ solis ascensum: qui completur circa horã sextam:tum etiã quia tunc ꝑcipue natura coꝛpoꝛis humani indiget iuuari ꝓtra exteriozem calozẽ aeris: ne humoꝛes interius adurentur:Et ideo vt ieiunans aliquã afflictõem sentiat ꝑ culpe satisfactõe:cõueniens hora comedẽdi taxat' ieiunantibus circa nonaʒ.vñ ꝛ cõse.di.ſ.solẽt. ꝓciluʒ calcedonẽse dicit in quadragesima nullatenus ieiunare concedẽdi sunt qui añ comedunt q̃s vesptinum officiũ celebꝛet':quod tempoze quadragesime post nonã dicitur. Cõuenit etiã hec hora mysterio passionis xpi:que cõpleta fuit hora nona: quando

inclinato capite tradidit spiritū. Jeiunā tes enīz dum carnez suā affligunt passiōi xpi cōformant' ꝑm illud gal'.5° q xpi sunt carnem suā crucifixerūt cū uicijs ⁊ concu piscentijs. Sz nota.q in dcō.c.solent.⁊ e.di.ϛ.i ieiunijs q̄ttuor tēpoꝝ: nec uesper tinas bozas.z̄.sub boza uesptina cōprehē dendū est totū tempus ab boza nona iclu siue ⁊ ultra. Nō aūt opoꝛtet nonā bozā p̄ cise accipere. Si enīz p modicū tps añ bo raz none cōmendat'. non ꝓpter hoc soluī tur ieiuniuz. vñ licet bi qui comedunt sta tiz post bozā sextā derogēt in aliquo per fectōi ieiunij: non tñ fūt tñsgressozes ei° qō ē necessitatis. maxime qz iaz inaluit ꝯsue tudo in mltis locis comedere quasi statiz post bozā sextā. non enīz tāte necessitatis ē in obseruatōe ieiunij boza p̄dcā: sicut cō edere tātuz semel. hec Ric.4.d.15.q.3.ar. 8. in fine. Sed obicit' qz in ueteri testamen tō ieiunabāt usq; ad uespaz. Dr̄ enī leui. 23. sabbatū est: affligetis aias uras. ⁊ post ea sequit'. a uespa usq; ad uespaz celebra bitis sabbata urā. q̄ ⁊c. Rō. status ueteris testamenti cōpatur nocti. status uero noui testamēti dici scōm illud ro.13: nox p̄cessit dies aūt appꝛopinqua. ⁊ iō in ueteri testa mento ieiunabāt usq; ad noctē. non autez i nouo. Urꝛ regrat' ad ieiuniuz q hō comedat tantū semel. Rō. ieiuniū ab eccle sia ꝓ cōcupiscentia refrenāda instituitur. ita tñ q nā saluet'. Ad hoc aūt vr̄ sufficer̄ comestio una p quā hō ⁊ nature satisfaci at: ⁊ aliqd cōcupiscētie detrabat. Et ideo statutū ē moderatōe ecclesie: ut comedat' a ieiunantib⁹ tantū semel in die. Sz qd de famul' q pregustāt cibos añ dños. Rn dz Jnno. q nō soluūt ieiuniū. Urꝛ pot⁹ ieiuniū soluat. Rō. duplex ē ieiuniū. Unuz nature qō requirit' ad sūptōnem cuchari stie: ⁊ hoc soluit' ꝓ quēlibz potū etiā aque Aliud ē ieiuniū ecclesie qō dr̄ ieiuniuz ie iunantis. ⁊ hoc nō soluit' nisi ꝓ ea que ec/ clesia intendit iterdicere instituēdo ieiuniū Nō aūt intēdit interdicere sūptōez potus qz magis sumit' ad alteratōm corꝑis ⁊ ad digestiōz sūptoꝝ ciboꝝ q̄ ad nutritōz licet aliquo mō nutriat. Et iō licet ieiunan tibus pluries bibere siue añ cibuz siue p⁹ vt etiaz dicit Jnno. Si quis aūt potꝰ vta tur immoderate peccare pōt: ⁊ ieiunij me ritū p̄dere. sicut ⁊ si sumat immoderate ci bum in una comestiōe. hec Tho. 2ª2ᵉ.q. 147.ar. 6° c.2ᵐ. De bono tñ ⁊ eq⁹ caucn dum est a potu magis in mane q̄ in sero. qz potus post prāduz sūptus situ subuenit: ⁊ digestiōez iuuat inq̄ntum scz ꝓ potuz fa cilius ⁊ cōuenienti⁹ defert' cib⁹ ad singla membza. sumpt⁹ aūt ieiuno stomacho vt plurimū nocet. Ꝟ Ricb.4°.d.15.q.3ª.ar. 7.c.2ᵐ. Utꝛ sūptio electuarioꝝ ieiuniū soluat. Rō electuaria ⁊ si aliquo mō nutri ant: non tñ principal'r sumunt' ad nutriñ tum. sed ad digestiōz ciboꝝ. Uñ nō soluūt ieiunium: sicut nec sūptio aliaꝝ medicina rū: nisi forte quis in fraudez electuaria su meret in magna q̄ntitate. ꝓ modū cibi. hec Tho. vbi supza.c.3ᵐ. ⁊ Ricb. vbi supza.

Utꝛ esus carniū: onoꝝ: ⁊ caseꝝ: ⁊ huius modi soluāt ieiuniū. Rō. sicut supza dictū ē ieiuniū institutū est ab ecclesia ad repzi mendū concupiscentiaz. Et iō cibos illos ecclesia ieiunantib⁹ interdixit. qui ī come dēdo maxime delectant: ⁊ ad venerea ma xime ꝓuocant. cuiusmōi sunt carnes lacti cinia: ⁊ oua ex quibus. ꝓ eo q hūano coꝛ pozi maxime ꝓformant'. vñ di.4. deniq;. par est: ut qui bis diebus a carne aialiuz abstinemus ab omnibus q̄ semētinā tra hūt oziginem carnis icinnem⁹ a lacte scz caseo ⁊ ouis. qō tñ dicit' in.d.c. deniq;. de lacte caseo ⁊ ouis. non est necessariuz obs uare nisi in ieiunio q̄dragesime. nisi vbi ē cōsuetudo abstinere ab his in quolibet ie iunio ecclesie. hec Ric.4°.d.15.q.3ª.ar.5° c.2ᵐ. ad oppositū. Sz obicit' qz magis excitat ꝓcupiscentiā potus vini q̄s esꝰ car niū. Aliqui etiā pisces ita ōlcābilit' edunt' sicut carnes. ergo ecclesia non debuit ma gis interdicere carnes q̄s uinum ⁊ pisces. Rndeo ecclesia magis ꝓhibuit carnel q̄s uinū. tuz qz difficilius est abstinere a vino q̄s a carnibus. ⁊ ideo si vinuz ꝓhibuisset trāsgressiōis piculū mal⁹ fuisset. tū qz iciu niuz sepe tristiciā excitat: ⁊ uinū coꝛ hōis letificat ꝑm psal. Jtem magis ꝓhibuit carnes q̄s pisces. qz esus carnium ut ī plu ribus magis delectat q̄s esus pisciuz. licet in quibusdā aliter se habeat. ⁊ leges dan tur scōz ea que vt in pluribus accidunt Quid si nati. dñi venerit i sexta feria. Rn deo illi qui nec uoto nec obseruantia r̄gu lari ad carnium abstinentiā sūt astricti. ta li dic ꝑm ꝯsuetudinez ecclesie generalem carnibus uti p̄nt. Nec tñ illi sūt repreben dendi qui ob debitōm noluerint absti nere. vel etiam ieiunare. ex̄ de obser. ieiu. ex plicari. Ubi nota q ex hoc qō dicit ibi

nec ex voto.patz ſm glo. q̄ illi qui nouerunt non comedere carnes in ſexta feria: nō debēt tunc comedere carnes. qz q̄ ſine ꝓditōe nouerūt ſine ꝓditōne ſoluunt .33. q.ult.c.ult.qz exquo voto emiſſo nō exceperunt generaliꝫ tenent.ar.ex ō priuil'. qz circa. Quō itelligit vbuz Greg.4^a.di. deniqz.vbi dicit:q̄ qui a carnib⁹ abſtinet nunq̄z ſūptuoſa cōuiuia beluaꝝ maris ꝓparet. R^o q̄ loquit̄ de bono ⁊ equo:quia ꝛiuz de ꝓſuetudine tolerat̄. nam qui nimis emungit:elicit ſanguinē. Quid de ouis ⁊ lacticinijs. R^o bec interdicunt̄ ieiunantibus inquātū ſūt ex aialibus orta carnez bēntibus.vnde carnes principalius interdicunt̄ q̄z ipa. Inter etiā alia iciunia:iciuniū quadrageſime eſt ſolēni⁹.tum qz ad imitatōem xpi ꝑfuatur.tuz qz ad celebꝛanda deuota myſteria redēptōis nr̄e populus p ipm̄ diſponit̄.Et iō in quolibz iciunio carniū eſus interdicit̄. In iciunio aūt quadrageſime interdicunt̄ vlr:⁊ etiā oua:⁊ lacticinia de ꝓſe.di.3^a. non oportz. circa quoꝝ tm̄ abſtinentiā in alijs iciunijs diuerſe ꝓſuetudines fiūt apud diuerſos. q̄s quilibet debet ſeruare ſm morē eoꝝm inter quos ꝓſeruat̄.Unde Hiero⁹ loquēs de iciunijs dicit.vnaquecq̄ ꝓuincia abūdz in ſēſu ſuo:⁊ ꝑcepta maioꝝ leges aplicas ābitret̄.hec Tho.2^a2^e.q.147.ar.8°.c.3^m Si tamē ſicut notauit Hoſti.confeſſor certū modū abſtinentie iniungerz: illū penitens nulla obſtante ꝛia ꝓſuetudine ꝑuare debeꝛet.vt ꝓbat̄.8z.di. p̄sbyter. Inſup nō:q̄ ſm Hoſti.cuicūq̄ ꝓcedit̄ vſus ouorū:⁊ caſei:intelligit̄ ꝓceſſum q̄ etiā ſagimine p̄ſit vti.ar.8z.di.p̄sbyter. ſic utuntur cluniacenſes.ſ ciſtercienſes:⁊ quidez alij religioſi ꝛiū ꝑuant. Sz nunqd eps poteſt in uoto diſpenſare. R^o arguit̄ q̄ ſic. ex uoto.c.i.ſpecta ꝓſona ⁊ redēptiōe.ſ. vtrum redēptio vel iciuniū debeat magis deo placere:⁊ ſm h̄ diſpenſet vel nō diſpēſet.argu.ibidē.c.magne.poteſt etiā eps diſpenſare in quadrageſima cū infirmis:vt in eis vitet̄ maius piculū.ſ.moꝛtis .de ꝓſe. di.5^a.quadrageſima.⁊ ſil'r tempe cariſtie. vñ qui in quadrageſima carnes coacte.ſ. ꝓpter famis inediā comederet:puniendus non eſſet.debet tm̄ oꝛo fieri apud deum:ne imputet̄ ipſi.qz bonaꝝ mentiū eſt ibi culpam cognoſcere vbi culpa non eſt.vt dicitur ex.e.ꝓſiliuz.§.cū aūt.⁊.§.vlt.di.5^a.ad eius.bec Hoſt. Item ſm Inno.c.ti.iciunia indicta ab eccleſia nō p̄ſt̄ ꝛdimi pecunia:vel alio mō niſi cā vel neceſſitas in ieiunāte ſubſit. Ieiunia aūt uoluntaria redimi p̄ſt auctoꝛitate ſupioꝛis: etiam ſine cā. que ſubſit in ieiunante :dūmō alias ſit vtile.8z.di.c.ſi. Et idez ē in ieiunijs ꝓ pnia ī poſitus.ar.ex de vo.c.i^o ⁊ di.8z. p̄sbyter.in fi.Quenit etiā Hoſt.cum ꝑdictis in glo.

De reſtitutōe in cōi ti.29.

Poſtea conſideranda ē de reſtōe Et p̄ in cōi q̄ntum ad dāna illata in diuerſis generibus rer.z^o quantū ad acquiſita in ludo aleaꝝ. Circa primū p̄ queritur quid ſit reſtitutō:⁊ utrū ſit neceſſaria. z^o que debēt reſtitui.3° quantuz debet reſtitui. 4° qñ debt reſtitutō fieri. Circa primū queruntur plura.ſ.vtrū reſtitutio ſit actus iuſticie cōmutatiue. R^o q̄ ſic.reſtituere enim eſt aliquez iterato ſtatuere i poſſeſſionē:vel dñium rei ſue.Et ita attendit̄ ibi cōlitas iuſticie ſm recōpenſatōem rei ad rem: que ꝑtinet ad iuſticiam cōmutatiuā. Utrū reſtitutō ſit neceſſaria ad ſalutez. R^o vt dicituz eſt:reſtitutō eſt actus iuſticie ꝓmutatie ad obſeruandā aūt iuſticiā omnes tenent̄ quilibz ergo tenet̄ ad reſtitutōez rei ablate iuſte.vñ Aug⁹ epla z^a.ad macedonē. ⁊ habet̄.14.q.6^a.c.i^o non remittitur peccatū niſi reſtituat̄ ablatū:ſi reſtitui poteſt. hec Aug⁹.Et ſi non poteſt idem reſtitui:debet reſtitutio fieri in equiualenti:ſi ſit poſſibile.ex ne lite penēnte aliqd immoneꝛetur. eccleſia z^a.Si uero equiualens reddi non poſſit:tenet̄ qui dānum intulit reſtituere q̄ poteſt ad arbitriuz bonoꝝ uiꝛoꝝ.

Queꝛit̄ vtꝛe de z^o Et circa h̄ q̄ runt̄ plura.ſ.vtrū dānificans aliquz in bonis coꝛpoꝛis teneat̄ ad reſtitutōez. R^o ſm Sco.4° di.15.q.3^a.ar.2°.dannificans alium in coꝛpoꝛe.aut infert ult^m dānū.ſ.moꝛtem. aut aliqō dānū citra ultimū ⁊ hoc dupliꝫ: vel irremediabile:ut in mutilatōe.aut remediabile:ut in uulneratione: vl' alia leſione curabili.Si in mutilatōe hoc poteſt eſſe dupliciter:vel qz eſt enoꝛmis:que ex toto impedit aliquē actum būanū: qui cōpeteret hōi ſm iſtā ptem amputatā.ut in amputatōe manus dextre:auferet̄ omnino act⁹ bumanus natus ꝓpetere ſm illā manū. vl ñ eſt enoꝛmis.i.non impediens actum būa-

num.ut est amputatio digiti vel alicuius ptis eius. De istis oibus dānis videndū est p̄ qō possit iuste statui. 2° qō statutū ē De p̄ dico q̄ si statueret lex talionis in oī b⁹ istis dānis: iusta esset. q̄ non ē facile vt ꝑ tali dāno illato fiat recōpensatio equalis: p aliqua bona fortune. q̄ non eqpollent. De 2° s. quid statutū est dico q̄ ꝑ primo dāno 7 maxīo. s. vite ablatōe regulariter in multis cōitatibus statuta est lex talionis. vt homicida moriat. Et rōnabiliter q̄ hoc non solum cōpetit legi mosayce 7 rōni naturali: sed etiā approbatū ē 7 confirmatū in lege euangelica a Christo. Matth: 26. omnis qui gladio occidit: gladio pibit. 7 p cōsequens vbi lex talis ꝛc vita reddenda ꝑ vita statuta est: iuste statuta est. 7 debet homo patienter soluere illā. q̄ si alicubi non sit statuta: nullus debet eā sibi inferre. q̄ nullus debet esse hōicida sui sine speciali p̄cepto dei. ꝑ expedit ei vt exponat vitam suā in causa iusta: cōtra inimicos ecclesie ꝑ restitutōe faciendā illi: cuius vitā abstulit: q̄ si non velit tantā restitutōez facere: non potest esse immunis oino a restitutōe. sicut quidā fatui absoluūt hōicidas non offendentes eis restitutōem necessario incumbentem quasi facilius possit transire homicida q̄s vt ita dicaz canicida. quia si aliquis occidisset bouez vel canē ꝑimū non absolueret sine restitutōe. tenet ergo ad restitutōem spūalem faciendā equipollentē vite quā abstulit. sicut potest eē equipollentia in talibus. Nec hoc solū. ꝑ si ifectus sustētabat aliquos: puta p̄rez 7 matrem: vel ꝑimos. tenet interficiēs omnibus illis ad tātam restitutōem: q̄ntam eis abstulit per interfectōnem illius psone. Et q̄ vir posset aliqs digne recōpensare per actōes illud quod abstulit homicida. ideo expediret simplr aīe cuilibet talis persoluere p passiones voluntarias: vel patienter susceptas. ut. s. occideret ꝑ hōicidio Et iō optime ꝑuisuz est cōitati: vbi statuitur lex talionis in cā homicidij. patz enīz in dauid quātū deus detestat homicidiuz qui volens edificare templū deo ꝑhibitus est a deo. q̄ fuerat effusor multi sanguinis humani. licet iuste occidisset. Igitur si iust⁹ occisor non acceptatur ad cultū diuinuz iniustus occisor vbi apparebit. Hoc autez q̄ dcm̄ ē dictum ē de iniuste occidente. de alia dānificatione. s. mutilatōe enormi 7 nō enormi. ꝓmuiter in ecclesia non ē statuta restitutio nisi pecuniaria. Et ista debet fieri non soluz damno qō qs incurrit p mutilatōnē ꝑ toto tempore futuro: quo usus erat membro abscisso. ꝑ etiam expensis appositis in curatione. Et hoc dicit. c. primū ex de iniurijs 7 dāno dato: 7 vltra placationē ipsius lesi. que requireret etiam si ñ esset talis mutilatio: 7 consolationē ipsius sic afflicti. q̄ ppetua desolatio est sibi ō tali mutilatione. Plus etiā ponderāda ē mutilatio pauperis q̄s diuitis. quia magis indigebat parte abscisa ad victū necessariū conquerendū. 7 ideo plus fuisset usus pte illa ad necessaria ꝑcurāda: licz ex alia pte sit aliqua ꝓditio ꝑponderans. s. dignitas psone. ꝑ hoc parūz est respectu prime cōditōis. hec omnia Sco. ibidem. Si uero percussus mortuus vel mutilatus non fuerit: in lecto tamen iacuerit. opas eius amissas: 7 expensas in medicos: 7 medicinas restituet: 7 qui percussit. ex de iniurijs. c. i. Utrum dānificans aliū in bonis aīe teneatur ad restitutiōem. Rndeo q̄ sic multomagis q̄s dānificans in bonis corporis. vel in bonis exterioribus. quia bona aīme sunt multo meliora illis. vnde 6ª .q.i. sunt plurimi multuz dāna mor̄ distantia dānis rerū tempaliū. Nullus aūt aliū dānificare potest in bonis aīme: nisi dispositiue. s. euz inclinando verbo: vel exemplo ad peccandum. Et ideo talis tenet ad restitutionez. s. eaz disponendo quantū potest ad bonū: bono exēplo vl' vbo ꝑ eo oratōdo vl' oīones iperatōdo. Utr dānificās aliū in fama iniuste teneatur ad restitutionem 4°. di. 15. q. 4ª. ar. i. Rndeo ſm Sco. tripliciter potest aliqs aliū diffamare. Uno mō falsum crimen iponendo. 2° modo ueruz tamē occultuz non seruato ordine iuris. s. i publico ꝑponendo. 3° mō ver crimen. ꝑ occultū sibi in publico impositum: negan⁹ q̄ negans in hoc notat imponentē de calūnia. In p̄ casu dicit q̄ debet restituere famā simplr retractando verbum suum vel quod sibi imposuit. quia alias non seruat iusticiam in reddendo ꝑimo qō suū est. Et si obijcitur q̄ magis tenet zelare ꝑ fama sua q̄s aliena. non autem posset illi reddere famam retractādo suuz: nisi seipsū diffamaret. Rndeo quilibz debz magis diligere famā eius cui potest iuste cōpetere q̄s illius cui non potest nisi iniuste. Ita est hic. quia accusato de falso crimine iuste cōpetit fama. ꝑ accusanti p⁹ talē accusatōez

nō ꝓtit iuste:ꝫ iniuste:nō solū qz mētit⁹ ē in accusando:ꝫ qz publice mētit⁹ est:ī quo sufficiēter ⁊ radicaliter ifamauit se. Et iō postea oñdens innocētiā alteri⁹ cui tenere tur in hoc:⁊ indirecte nocētiā suā:nō ꝓprie ifamat se tunc:ꝫ amouet falsā laudē: qua ipe post accusatōem mēdacē est indignus. exēplū. Aliquis fornicat' trib⁹ videntibus illi postea accusātes crimē:non infamāt eū ꝫ ipemet ifamauit se in facto isto publico. qz breuiter ꝓmittēdo qōcunqꝫ crimē publice incurrit lesionē dignitatis: ⁊ sic amittit famā quātuꝫ in se ē. Nec publicatio illa per quā notificat' lesio illa aufert sibi famā:ꝫ solū facit ꝛuenire magis in publicā qō tñ ex natura act⁹ ꝓmissi erat ꝑus simplicit' publicū. Et si queras vnus nō imponit ī publico tale crimē alteri.ꝫ murmurat vel' indiscrete loquit':vel alicubi coꝝ multis narrat:tamē non tāqꝫ sibi certū:ꝫ sic se audiuisse. nūquid tenet' restituē. ℞o rara iō fides ē:qz multi mlta loquūt'.⁊ idcirco dicēs se solū audiuisse:nisi ex modo dicēdi oñdat aliqꝫ maiorē certitudinē qꝫ ex cōi relatōe:non aufert ex natura actus in opinione alioꝝ famā illi. quia si illi firmit' ꝓcipiūt illū ꝛ quo ē fmo cē criminosū: leues sunt. qz qui cito credit lenis est corde. verūtñ qz a scādalo pusilloꝝ opꝫ cauere. iuꝝ illd Apli cor.8°. Si ꝓmū scādalizē: non māducabo carnes in eternū. Et mlti sunt tales pusilli leues ad credēdū mala. iō piculosū est talia audita ex relatu eis referre. Et si hoc fiat malo animo.s. ledendi illū ꝛ quo est fmo:non est facile excusare quin sit ꝓtra charitatē:⁊ ita peccñ mortale Si aūt fiat coꝝ talibus ex ꝓsuetudine durū est dicere q᷑ exeat gen⁹ peccati venialis qz lingua in lubrico posita est. ⁊ qui nō offendit in ẏbo: hic pfectus est vir. Jac.3°.

De 2° dicit vbi supꝛ.ar.2°.q᷑ non tenet' retractare ẏbū suū: qō ꝓposuit in publico: qz hoc faciēdo mētiret': cuꝫ sciat illud qō ꝓposuit esse veꝝ.⁊ non tenet' mētiri ꝓter qōcunqꝫ bonū reddēdū alteri.ꝫ tenet' alio modo licito reddere sibi famā: puta p bi⁹ verba.non credatis eum esse talē.male sibi dixi vl' fatue: qz non seruato ordine iuris. ꝓposui.n.in publico:qō nō est veꝝ publicum. Et illa ꝑsuasio.s. Nō reputetis euꝫ talē:bona est:quia quilꝫ ꝑsumēdus est bonus:donec pbet' ꝛriū.iuꝝ illd ex ꝛ scruti nio in ordi.faciēdo.c. vnico. humana fragilitas quē indignū ee non nouit:dignum estimare dꝫ.ꝫ iste non ē ꝓbat⁹ malus coꝝ istis. igitur hoc est ꝑsuadenduꝫ eis. scꝫ q᷑ ipi non reputēt eum indignuꝫ nec malum

De 3° mēbro dicitur similr' q᷑ non tenetur retractare negationeꝫ suaꝫ: qua negauit in publico verū sibi crimen impositum qz non tenetur aliquis statiꝫ in iudicio cō fiteri se reum nondū cōuictus. tamē tenet' per quedam ẏba sobria:sicut dictuꝫ est in 2ª. articlo restituere famā illi accusāti quē indirecte notauit ꝛ calūnia dicēdo. Non bēatus eum ꝓ calūniatoꝛe. qz forte habuit bonā intētōem in ꝓponēdo: vel forte credebat posse ꝓbare intētuꝫ suuꝫ:⁊ ꝛcept⁹ fuit. Sꝫ ille qui negat tale crimē verꝫ:licꝫ pri natuꝫ in publico sibi imposituꝫ: nunquid mortalr ꝑccat. videt' q᷑ sic. qz mentit' mē dacio ꝑnitioso psone accusanti: quia per hoc notat' calumniatoꝛ. ℞ndeo q᷑ hoc nō est verꝫ qz ipemet est sibi pnitiosus: qui eo mō ꝓponit quo nō ꝛbꝫ ꝓponere.⁊ ideo ipemet ē sibi cā si aliqua infamia seqtur. non āt ille negans: qz ꝛfendit innocentiā suam in publico. vbi non ē nocens:nec habēdus ꝓ nocēte donec fuerit ꝓuictus. Sꝫ remanet difficultas an ꝑccet mētiēdo pro se. duꝝ.n. videret' q᷑ quilibꝫ accusatus ab vno in publico:teneret' statim ꝛ necessitate salutis ꝓfiteri illd in publico.⁊ sic statiꝫ exponē se patibulo ī iudicio sanguinis. ꝫ ⁊ bēndo oculū non tñ ad pnā: ꝫ ad bonestꝫ:⁊ inhonestuꝫ: non apparꝫ q᷑ ille bonestē ⁊ fm rectā rōem ꝛbeat ꝓfiteri coꝝ tali iudice. qz ipe ē plus qꝫ quicunqꝫ alius singl'aris acculans. vñ auferret sibiipi famā:qz ꝓfitēti ꝫ se in iudicio credit'. Quid ḡ cauta est rñsio iuristaꝝ. ℔. s. nego ꝓposita vt ꝓponunt'. ⁊ hoc quidē sine mēdacio pōt fieri in ꝓposito:qz ꝓponunt' in publico ⁊ vt publice ꝓbāda. sic aūt negare ea pōt quilibꝫ si scit non posse ꝓbari in publico.

Quid si iudex vrgeat eum vt confiteat' ꝓposituꝫ:vl' publice neget. ℞ndere posset q᷑ ipe respondit sufficienter ad accusatōeꝫ fm moduꝫ iurisperiti: nec ab illa responsione vlt ꝛclinare: faciat iudex erga accusatū:qō iuris est. Sed si non intendens tñ negare illud vt ꝓpositum est. sez vt publicum:ꝫ sicut sacerdos facit ꝛ pfesso dicēs. Mihil mali scio istuꝫ fecisse: quia loquit' vt in publico sciuit:aut in alio foꝛo. nūqd tenetur iste negans ꝛ illa negatione ꝑnitere. ℞ndeo bonaruꝫ mentiuꝫ est ibi culpam agnoscere vbi culpa non est. di.5ª. ad

eius:⁊ intitulat Brego⁹. Et ideo in tali casu tutus est post talez negatōem penitere.⁊ hoc indistincte tanq̄ de tali quale ē. puta sub tali distinctiōe. si mortale est tanq̄ de mortali.si veniale est tanq̄ de veniali. hec oīa Sco.vbi supra.de hoc vide supᵃ li 2°.ti. de tractōe:⁊ infamia: Utrū aliquis de beat recompēsare dānum :quod intulit alicui impediēdo eum ne consequeret aliqđ bonū:qđ erat in via acquirēdi. Rndeo ñ tenet equale tali damno recōpēsare: quia minus est aliquid hēre in potētia q̄s ī actu qui autē est in via adipiscēdi aliquid : hēt illud tm̄ ñ in vtute vl potētia.⁊ ideo si redderet ei vt hoc haberet in actu:restituētur ei illud qđ est ablatū multiplicatū: quod nō est de necessitate restitutōis.vt dictum est.tenetur tamē recompēsatōem aliquā facere ꝑm conditōem psonarum:⁊ negocioꝝ. vñ ꝑm hoc ille qui effodit in agro semina:nō tenetur satisfacere ꝑ tota messe futura.qz nondū habetur nisi vtute vel potētia. hec Tho.zᵃ 2ᵉ.q.62ᵃ.ar.4°.c. Quid de eo qui impediuit aliquē a consequēdo aliqđ beneficiū ecclīasticum. Rᵒ ꝑz Ric.4°di.15ᵃ .q.5ᵃ.ar.4°c.7ᵐ.⁊ Sco.4° di.15ᵃ.q.2ᵃ .c. 9ᵐ.hoc pōt aliquis facere triplīciter.vno mō intēdens alteri bonozem: vel vtilitatē ecclesie:vt si ꝓpter hoc ꝑcuret q̄ detur psōe alī digniozi.⁊ tunc in nullo tenet ad aliq̄ restitutōem: vel recōpensatōem. Alio⁹ intēdēs ꝓpriam vtilitatē. ⁊ sic etiam non tenet ad restitutōem si ꝑcuret ꝑ se licito mō . 3° modo intēdens alterius dānificatōez ꝓpter odiū:vel vindictā: vel aliquid hi⁹. ⁊ tunc si impediat ne digno detur añq̄ sit firmatū q̄ ei detur:ilz non teneat restituere valorē beneficij:eo q̄ non est equalis valoris habere bonū in actu:⁊ esse ꝓpe hēre: maxime quādo pōt impediri.tenet tamē ad interesse damnificato ad arbitriū bonoꝝ. si autē iā ꝑfirmatū sit q̄ ei detur:idem est ac si iā haberet ei auferret.⁊ iō tenet restituere cōle ꝑm tamē suaz facultatem.exᵐ. Si ꝑcidat venas ī fūdo meo:per quas drinat aqua ad puteū alterius intētōe nocēdi sibi tenet oz ei restituere damnū.si autē faciat hoc sine fraude ꝑsulens vtilitati ꝓpie.eo q̄ .s. est mihi vtile facē mur: ⁊ non pōt cōuenienter fundari sine venaꝝ illarū ꝑcisione: non teneor aliquid restituere. qz non dānifico alīz iniuste:qz ius hēo faciēdi bom meū in fundo meo.ff.de no.ope.nun.l.zᵃ. ⁊ sic dicit .ff.de regl .iurl. nemo damnū facit:nisi qui illud facit:quod facere ius nō habz. Quid si causa mei edificij defendendi:edificium vicini orto incēdio dissipē. nunquid teneor ei recedificare. Rᵒ q̄ non vt dicit Ulpianus:⁊ reprobat Labeonē: qui dixit ꝓtrariū.vt hēt.ff.de incendio :⁊ ruina.l.3.§.qō ait ꝓtor. vl dic Labeonis sniam veraz.vbi iustus non fuit metus. puta quia adhuc non puenerat ignis vsq̄ ad domuz vicini:quā destruxi. tunc.n. teneor in simplū actl .legl. acquil. Sz si puenerat: vel iuste dubitabā an puenirz:qz forte tūc tēpus ventosuz erat:tunc habz locum qđ Ulpianus dixit. neqꝫ.n.dānum dare videor eque picturis edibus. vt dicit.ff. qđ vi aut clam.si alius.§ huius qd. est ⁊ alia exceptio:q̄uis etl non puenerit.si iuste tm̄ putabaz ignē puenturū: adhuc cessat actio. sic intelligit.ff.ad.l.acql.l.si quis fumo.§. qđ dicit. Sic etl petitur ei qui gra mercū suaꝝ huandaꝝ:alienas pjcit in mare. vt habet.ff.de pscrip.vbis.qui huandaꝝ.rñso.i.Sed nunquid a ciuitate oz emendari domus vicini in pcedēti casu. Rᵒ in sūma equitate ꝑsulo iudici:vt hoc officio suo fieri faciat.ar.ff.ad.l.ro.de iactu.l.i.§. equissimuz.ℓ Hosti. Ad huius euidētiā nota q̄ ad hoc q̄ teneat qui dānum dederit: vel iniuriā irrogauerit restituere: necesse ē culpam intervenire.alꝫ non tenet.vñ infātes ⁊ furiosi non tenētur si damnū dederint. impubes tm̄ doli capax tenetur. nō etiā de culpa:qui ad sui defensionē:⁊ incōtinēti:⁊ eodē modo dānum dedit.excusat etl a culpa:qui alterius impulsu vel violētia venti damnū dedit. Non tm̄ autē qui damnum dedit vel iniuriā irrogauit:ß etiā qui opez tulit tenet. Itē si sine culpa:sine impitia vel negligētia dānum quis dederit: vel iniuriam irrogauerit tenet. Si quis etl aliqd ex negligentia minus fecit:⁊ ad hoc dānū datum sit tenet. Itē non excusat quis ꝑ ignorantiā si scire potuit ex facto suo cōtingere iacturā: vel iniuriā.puta cuz vellē putare putientē me:pcussi alīz: imputatur mihi.qz diligētiā debitaz non adhibui. hec oīa exē de iniuriis.si culpa.in ter.⁊ glo.

Item si quis iumentum alterius occiderit foueam in quā cecidit faciēdo: qđ mortuum ē:erit suum:ß estimatōem dabit. exē de iniuriis.c.2°.quia qui dat occasionē dānī tenetur.ff.ad.l.coz.nihil interest.hoc aūt est ꝑm Ber.in glo. Item si fecerit ī manifesto loco . sed si in ꝑuato vbi talia fieri

solent:non tenet.ff.ad.l.aqꝶ.qui foueas.

Itē si bos meus corrupta est: qz nō custodiui eū bene:occiderit tuus: reddaz bouē ꝓ bouc.ß mōtuus meus erit.c.ti.si bos Sz ⁊si in agrū vel vineā tuā ego vel aīalia mea dānuz ꝛcdcrimus:estimatōez dabo ⁊si leserit.hoc autē intelligitur ꝟz Host. si animal meū ꝓtra naturā sui generis dānuz ꝛcdit.puta bos corrupta ē:qui ꝓsueuit domesticus esse:tunc reddaz estimationem:vel al'ꝓ nora tradaz .c.c.fi.§.q si animalia.¶ In animalibus tamē feris hoc non bēt locuz.qz tale al's dando liberat.ß nihilominus teneris si diligētiā ꝛcbitā nō adhibuisti:secus est si nihil,ꝛc cōtingentib⁹ omisisti.vt ibidē dicit. Quid ꝛc eo q dānificat aliquā religionē ⁊trahēdo ab ingressu eius aliquā psonā cidē vtilez. Rn° ſm Sco.4°di.15ª.q.3ª.c.2ᵐ.q talis si traxit aliquez ꝛc religione iam obligatuz ad religionē obligatōe cōfessionis: tenet agere ad restitutōem.vt.s.ille redeat ad religionem.Sz si aliquē disposituz ad intrandū retraxit ne intraret:qz interest inter bēre: ⁊ꝓpe esse:non tenet ad tantā restitutionē religioni:ad quātā tenet si fuisset in religione:ß ad aliq̄lē. puta ad inductiōem alterius ⁊ equualenter ad ingressū illius religionis. Et hoc intellinduz est si ipm retraxit intētōe dānificandi religionem.Si autem intētione consulēdi vtilitati ꝓprie sine fraude:non tenet religioni: ß in ꝓmo casu ⁊ in 2°tenet psone:quam retraxit in psuasionibus:⁊ alijs bonis spiritualib⁹ ad equalentiam illis bonis:a quib⁹ euz retrahēdo dānificauit. Quid ꝛc eo qui vituperauit aliquē iniuste.Rndeo q sicut dignitatem psone eius in hominuz opinione maculauit per illationez ꝓtumelie: sic reparet eam p erbibitionem reuerentie.ß Tho.2ª 2ᵉ.q.62ª.ar.2°c.3ᵐ. Utꝝ homo teneat ea restituere que inuenit a fortuna.Rn° rerum quedam sunt cōes oīum iure naturali:vt volucres non domestice:⁊ pisces maris.lapilli ⁊ gēme que inueniunt in littore maris.⁊ similia.insti.ꝛc reruz diuisione.§. hec quidem.⁊.§.fere bestie. Et talia inueniens restituere non tenet.vnde.e.§.dicit qō nullius est:naturali rōe occupātis esse ꝓceditur.Quedā vero sunt vniuersitatis: ⁊ quedam sūt ꝓprie singuloꝝ.Et bis duobus módis res dictas:siquis inueniat restituere tenet res cōitatis cōitati:⁊ res ꝓprias alicuius ei cui⁹ sunt:si scire possit cuius sunt.Et si cuius sint scire vel inuenire nō possit:ei restituat cui ꝛc republica cura incumbit.vt dicit Ric.4°.d.15ª.q.5ª.ar.7°.c. vel vt dicit Ray.si ipe indigeat euz ꝓsilio ⁊ auctoritate sui penitētiarij.vbi.s superior dispositōem taliuz retinuerit:sibi retineat: ⁊ꝓ eo cuius fuit oret. aut paupibus eroget.⁊ sic intelligit illud Augu.14ª.q.5ª.si quid inueniſti:⁊ non restituisti:rapuisti.⁊ .14ª.q.5ª.multi.Scōm Sco.vo.4°.di.15ª .q.2ª.c.3ᵐ.res inuēta tradi ꝛcbz alicui psone publice custodienda:⁊ in locis publicis ꝓclamari: vt sic dns eius eā inuenire possit.⁊ si post talē ꝓclamatōem dns non appareat pauperibus oz restitui. Quid ꝛc eo qui accipit occulte ꝛc bonis alicuius sui ꝛcbitoris ei soluere nolentis. Rn° Ric. vbi supra.c.2ᵐ.q talis ꝓcedat ꝓpter indebituz modū accipiēdi. tñ restituē non tenetur.vt habet.14ª.q.5ª.non sane. Quid ꝛc meretrice:nunquid restituere ꝛcbz: qō datuz est sibi ꝓpt fornicatōez. Rndz Tho. 2ª 2ᵉ.q.62ª.ar.5°c.2ᵐ.q non. si tamē aliquid supflue extorsisset per fraudē vel dolū:ei a quo hūit:ꝛstituere tenet Quid ꝛc tenentibus columbaria:⁊ guaranas. Rn° ꝛc tenētibus colūbaria dicunt aliqui q si non possint teneri sine ꝓiudicio ⁊ dāno alterius:mortaliꝛ ꝓccant si tenent.quidam tamē credūt q columbe plus ꝓficiant terris quas frequētāt stercoriz̄ādo:⁊ male semina comedendo q̄s al's noceant.vnde nō videt tutū sup hoc aliquid affirmare.De tenētibus guaranas credunt aliqui q vbi domini agroꝝ vicinoꝝ solebant agros in tanta libertate possidere q non oportebat eos custodias suis agris.ꝓratis.⁊ satis adhibere ꝓpt arcēda hi⁹ aialia guaranaꝝ: ꝓccant mortaliꝛ qui hi⁹ guaranas ꝛc nouo ꝓstituunt in ꝓiudiciuz ⁊ damnū alioꝝ.⁊ tenent qui faciunt eas dānificatis ad interesse. Idem etiaz credunt ꝛc veteribus guaranis: que sunt a tpe ex quo extat memoria:nisi ꝓbabiliter ꝓsumat q aliqui ⁊ras vicinas hi⁹ guaranis:a dns illaꝝ garanarum acceperūt excelēdas sciētes ꝓditiōes guranaꝝ .s. q habētes ꝓdia vicina tenē tur custodire sata ꝓprijs expensis ab aialibus hi⁹ guranaꝝ.⁊ q non liceat capi: ac interficere hi⁹ aialia:q̄nis inuēta in ꝓdijs suis:⁊ damnuz ibi facientia. Si queratur vñ hoc ꝓbabiliꝛ ꝓsumi possit. Rndeo q ex multo cōmodo: quod ꝓsequi cōsueuerunt ex nemoribus illis habitātes iuxta

tas. vl' qz minoꝛē pēſionē ſoluunt ꝛ p̄dīs vicinis guaranis q̄s ꝛ multum remotis. Et forte quia iuuant' ⁊ relenantur in vno ab initio conſenſerunt grauari in alio. ſ. in onere ſeruandi p̄dia ſua ſine captione ⁊ leſione bi⁹ animaliū. De venatoꝛibus q conculcant agros ⁊ vineas alioꝝ: quoꝛuꝫ canes occidunt anſeres: ⁊ ones: ⁊ agnos pauꝛoꝝ: credo q̄ tenēt̄ reſtituere eſtimationem damni: alꝫ peccant moꝛtaliter: ſi ñ reſtituant: niſi ita modicuꝫ damnuꝫ eſſet: q̄ p̄babiliter non curarent illi quib⁹ fieret.

Item credo q̄ p̄ncipes qui excecāt: vel mutilant homines ꝓp' leporeꝫ. cernos. ⁊ bi⁹: moꝛtaliter peccant ſi faciāt libidine vidicte: aut amoꝛe bi⁹ animaliū. aut libidine venādi bi⁹ animalia: que nullius homis ſunt. aut ſi ꝓp' vnicuꝫ actū hoc faciāt: cuꝫ non ꝛebeant ita ſeuere ꝓcedere: niſi cōtra conſuetos ad talia. Credo etiā q̄ ſi ſit conſuetudo loci illius: q̄ p vno actu tanta pena infligatur: conſuetudo ē iniqua: nec obſeruanda. Et obſecuantes eam moꝛtaliter peccant. vt dicitur in ſumma Jac. ti. ꝛ rapina. c. q ꝙdunt leges iniquas.

Equit' videre ꝛ 3°. ſ. quantuꝫ ꝛebꝫ reſtitui. Et circa hoc querunt' p'a. ſcꝫ vtrum ſufficiat reſtituere ſimplum qō eſt iniuſte ablatuꝫ. Rndeo cum aliquis recipit iniuſte reꝫ alienam: duo ſt ibi quoꝝ vnuꝫ eſt inequalitas ex pte rei: que quādoq̄ eſt ſine iniuria. vt patꝫ i mutuis. Aliud eſt iniuſticie culpa: que poteſt eſſe cuꝫ equalitate rei: vt cum aliquis intendat inferre violentiam: ⁊ non p̄ualet.

Quātum ad p̄mum adhibetur remediū per pnam: cuius inflictio pertinet ad iudicem. ⁊ ideo anteq̄s ſit condēnatus per iudicem: non tenet' plus reſtituere q̄s accepit. ⁊ poſt condēnatōem tenet' ſoluere pnaꝫ. Et ꝑm q̄ dicit Doſt. ti. ꝛ p. aſi q̄s res inuenta: dico q̄ reſtituatur. ſi dubitatur autem cuius ſit: certificari ⁊ inueniri poteſt p circunſtantias rei. Quod autem dixit zache⁹ domino Luc. 19°. Si quez ꝛefraudaui reddo quadruplu. dixit illud quaſi ſupererogare volens. vnde etiam p̄miſit. Ecce dimidium bonoꝝ meoꝝ do pauperib⁹. Et concoꝛdat Roð. ſuper. ℔ ꝛ pedagūs. dicens. q̄ ſi quis faciat aliquid p̄hibitum ſub pna coꝛpoꝛali: vel pecuniaria: non eſt iniungendu ei in foꝛo penitentiali q̄ ſoluat bi⁹ pnam: niſi tunc quando condēnatus erit ad illam. ſed ſufficit q̄ ſoluat interim eſſe ad arbitriū boni viri: damnum: vel iniuriam paſſo. Item dicit Jnno. i glo. extra ꝛ emunitate. quia plericq̄ q̄ condēnatus ad aliquid iniuſte: non tenetur illō dare ſponte: licet parere ꝛebeat ſententie.

Utrum ille qui damnuꝫ intulit non habens vnde reſtituat: ſeip̄m teneatur facere ſeruum: vt poſſit reſtituere. Rndet' R ic. 4° di. 15ª. q. 5ª. ar. 4°. c. zm ad oppm. q̄ dānificans alium iniuſte in ſua libertate. ſ. iniuſte procurando eum in ſeruitutem redigi: tenetur ſe facere ſeruum ꝓp eo: ſi non poteſt eū alit' reſtituere libertati: niſi forte eſſet talis conditio p̄ſone: que intulit damnum q̄ hoc notabiliter redundaꝛ in cōmunis boni p̄iudicium. in quo caſu non tenetur ſe facere ſeruū. quia vt dicitur. ff. ꝛ re. iur. libertas inestimabilis res eſt. Illa autem lex que habetur Exo. zz°. Si non habuerit fur quod pro furto reddat: venundabitur. liez tunc obligaret indeos: non tamen obligat nos. quia nō fuit moꝛale p̄ceptum. Similit' dici pōt ꝛ legibus illis: i quibus p̄cipiebatur q̄ reſtitutio excederet damnum.

Equitur videre ꝛ 4° quando ꝛ ebeat fieri reſtitutio. Et hic querit' vtrum ſit ſtatim reſtituendu. Rſ° ſicut recipere rem alienam contra iuſticiā eſt peccatum. ita etiam retinere eaꝫ. q̄ per hoc q̄ aliquis inuito domino ꝛetinet rem alienam: eū impedit ab vſu rei ſue. ⁊ ſic facit ei iniuriam. manifeſtum eſt autē q̄ nec per modicum tēpus licet moꝛari in peccato moꝛtali: ſed quilibet tenetur ſtatim peccatum excidē. ℔m illud eccl'. zi°. Quaſi a facie colubꝛi fuge pctā. Et iō quilꝫ tenet' ſtatim reſtituē: qō ſi nō poſſꝫ ſtatiꝫ: ipa ipotētia abſoluet eū ab ūſtāti reſtitutōe faciēda. ſicut etiaꝫ totalr' abſoluit' a reſtitutōe ſi ſit oīo ipotens. oꝫ tñ p ſe vel p aliū pt̄ remiſſionē: vel dilatōꝫ ab eo cui ꝛebet. Circa quod nota ℔m Sco. 4° di. 15ª. q. zª. ar. 4°. ſbar. quādo. q̄ nō licet aliq̄ tpe ꝛetinē aliena inuito dño. i. nolente: ⁊ ℔m rōem rectā nolle ꝛebente. Et p ꝓfis regulariť reſtitutō ꝛebꝫ ſtatiꝫ fieri: ſicut ſtatim ceſſari ꝛebꝫ ab actu peccati moꝛtalis: nō tñ exterioꝛi: ſed etiam interioꝛi. Sed in caſibus licet exterius quandoq̄s exterioꝛez reſtitutionem differre: poſita tamen interius reſtituendi voluntate: quando occurrent circunſtantie oportūe: q qdē caſus ſb hac regla ꝙtinet'. q̄. ſ. licet ꝛetinere rē alicui⁹ qñ ille oꝫ velle

ratõabiliter eã ꝛtieri: vt qñ restitutio illi⁹ rei esset in ꝓcindiciuꝫ cõitatis: vel ipius recipiẽtis: vl' etiã i infamiã: vl' in magnum dãnuꝫ restituẽtis. ꝛbꝫ .n. ꝑ oia ꝓdicta magi velle vitaꝛ ꝑ dilatõeꝫ restitutõis sibi faciẽde q̃ vitare situ incõmodũ puniꝫ: vl' nl' lũ. vñ ille tunc qui hꝫ reꝫ alterius: tenꝫ eã domino volẽte: ⁊ si non actu elicito: ñ actu ꝛbito. qꝛ domin⁹ illius rei oꝫ velle q̃ hũs sua teneat ea: donec opoꝛtũe possit ea recꝛere. Si dicaꝛ q̃ tenet aliena dño inuito. qꝛ non vlꝫ q̃ teneat reꝫ suã: etiã ꝑ tps q̃ cũcunq; modicuꝫ. ℟. oꝺ q̃ dño male ⁊ inoꝛdinate volẽte statim ꝛbẽ restitui sibi suuꝫ: non est tenere iniuste alienuꝫ: qꝛ etⁱ ꝛpositus: ꝛ cuius redditiõe strictissima lex habeaꝛ: in casu licite teneri põt dño inuito inoꝛdinata voluntate. Multa alia ꝛ restitutõe notata sunt in ꝓmo li. hui⁹ opis: que diligẽs lectoꝛ inuenire poterit in ꝓlib⁹ eiusꝛtem li. titulis.

De restitutõe acquisitoꝝ in ludo aleaꝝ ⁊ taxilloꝝ. ti. 30.

In Une est considerãdũ in spãli ꝛ restitutiõe acquisitoꝝ in ludo aleaꝝ ⁊ taxilloꝝ. Et vt plenius hec mã tractet querit ꝓmo vtꝝ talis ludus sit licit⁹. 2° que sit ꝑna eius. 3° vtꝝ in iudicio repeti possit illud qõ quis i tali ludo ꝑdidit. 4° vtꝝ illa que quis est lucratus in tali ludo restituere teneaꝛ i foro ꝓscie. Circa ꝓmũ sciẽdũ q̃ lud⁹ alee cõiter dicitur oĩs ludus qui innitit⁹ fortune vicibus. vt dicit Roꝺ. oĩs autẽ talis ludus est ꝓhibit⁹: ne fiat in ꝑnã vl' oĩbus. ⁊ maxime clicis: nisi in casu. vt patebit .j. ff. ꝛ aleatoꝛibus. ꝑ totũ in auc' ꝛ sãctiss. epis .§. interdicim⁹. di. 35ª. epⁱs. eꝝ ꝛ vi. ⁊ bonⁱ. clicoꝝ. c. clici. in ter. ⁊ glo. vñ cum talⁱ lud⁹ sit vtroq; iure. s. ciuili ⁊ canonico ꝓhibit⁹: ꝓstat q̃ ꝑccant: nisi in casu qui ludũt tali ludo: l' etⁱ ꝑticipãt. vñ Ihu. no. sup. d. c. epⁱs. dicit. q̃ ludẽtes mortaliꝫ ꝑccant. Secũdũ vero quosdã vt dicit Roꝺ. tunc ꝛmuꝫ ꝑccant mortaliꝫ quãdo ducunt hoc i ꝓsuetuꝺinẽ. ꝑccãt etⁱ ad min⁹ vẽialiꝫ ispectoꝛes ludi. vt dicit Roꝺ. Gꝛauitas aũt huius ꝑccati pꝫ ꝓmo qꝛ ibi est cupiditas aliena lucrandi: que est radix oĩum maloꝝ. i. Thi. 6°. Et non quecunq; cupiditas: ꝑ rapina. vlt. n. spoliare ꝓximũ suis rebus. 2° qꝛ ibi est ꝓditio. vlt. n. spoliare euꝫ eum quo comedit: ⁊ bibit. 3° quia est ibi maxima crudelitas. vult. n. spoliare si potest eum etiam camisia: ⁊ braꝯ. quod non facerent aliqñ latrones ꝑegrinos in nemoꝛibus spoliãtes 4° qꝛ ibi est ꝓtẽptus ecclie hoc ꝓhibẽtis. pꝫ etⁱ ex multis alijs malis que ꝓueniunt ex talib⁹ ludis: que omitto gꝛa bꝛeuitatis. Põt tamẽ ludus in ꝑcunia fieri licite in casu. puta ꝓcurrentibus septẽ circũstãtijs opꝫ tñ ꝓmo q̃ ibi sit idonea ꝑsona: qꝛ hoc non licet clicis etⁱ inspicere: vt dictum est. 2° ꝓgrua causa: vt ꝑ cõi ꝓuinio faciẽdo. ff. ꝛ alea. l. vlt. 3° ꝛbitus finis. vt. s. non ꝓpt cupiditatẽ: ꝑ potius ꝓpter recreatõem: ⁊ socialitatẽ. 4° concessa mensura. qꝛ non licꝫ ludere vltra vnuꝫ solidũ: etiã si sit multuꝫ diues. C. ꝛ vsu alee. Aleaꝝ ludus ꝓsitutõne greca. 5° competẽs tps. s. vt non fiat tẽꝓre luctus: vl' pnĩe: vl' cõionis. Numeratur. n. ludus inᵗ impedimẽta vere pnĩe. 6° licitus modus. s. vt sine dolo ludat: ita q̃ ꝓtra ludi legẽ non faciat: nec ludẽtes ꝓuocet. 7° aptus locⁱ: qꝛ in ecclia ludi non oꝫ. eꝝ ꝛ vi. ⁊ bone. cle. euꝫ ad ꝛcoꝛem. vnde vsus. Finis ꝑsõa materia sint aleati Tẽꝓus mensura sint modus atq; locⁱ. Hosti. vero dicit q̃ ex quo ludus est illicit⁹ ⁊ reꝓbatus bono animo fieri non põt. ff. ꝛ furti. in furti actõe. in fi. ⁊ eꝝ ꝛ regl. iurⁱ. estote. Si quis g̃ dicat q̃ hoc faciat intentione bona: vl' recreatõis causa. aut ludat sine ꝑcunia si ludat ad aleas: vl' taxillos. aut accipiat vnũ ꝛ ludis ꝓbatis: alⁱs ad minus in iudicio foꝛi nõ credaꝫ ei q̃ ñ ludat ex cupiditate. qꝛ sic fit vt in pluribⁱ. ar. ff. ꝛ legib⁹. nam ad ea. ⁊ extra ꝛ ꝛcimis. c. i.

Circa secundum sciendum q̃ ꝑna huius ꝑccati ponitur di. 35ª. epⁱs. Episcop⁹ inqnit aut ꝓsbyter: aut diaconus alee: vel ebꝛietati ꝛseruiẽs. aut ꝛsinat: aut certe damnetur. Subdiacon⁹: aut lectoꝛ: aut cantoꝛ similia faciens: aut ꝛ sinat: aut cõmunione ꝓiuetur. Similiter etiam layeus Nota q̃ ex hoc q̃ dicit. ꝛ seruiens colligitur. q̃ si in consuetudinem non ducit ꝑnam ꝓdictam non sustinebit. liceꝫ etiam ludendo mortaliter ꝑccauerit. Ex hoc vero q̃ dicit. ꝛsinat. colligitur q̃ si duxit in consuetudinem moneri ꝛ bet. ⁊ si ammonitus ꝛsisterit: ꝑnam ꝓdictam euitabit. ꝛbet tamen in vtroq; casu ꝑnitentiã agere ꝛ ꝑccato. Ex hoc autem q̃ dicit. ꝓhibetur cõmuniõe. colligit q̃

tale pcm̃ sit mortale: ⁊ graue: cū tales pc̃, ne nō sint ponēde ꝑ leui crimie. iu^. q. 3. nemo. ⁊. c. nullus. hec Ray. habet etiā ex̄ re excessi. plato. inter dilectos. q̄ public⁹ alea tor a ꝓmotōe repellit. Sed videt q̄ ꝓmo sit monēdus añ̄ꝑ puniat. 25^. di. c. i°. ß h est verū in bñficio obtēto. aliter autē est in obtinēdo. qz multa impediūt talē ludētes qz que lucrāt restituere tenent tamē re h postea queret. Puniūtur etī ludi inspectores. s. clerici. qz trib⁹ annis a ministerio re bet arceri. in auc⁹ re sanc. epi. ⁊ int dicim⁹. coll. 9^. Et etī cooperatores: qz bosꝑes tenēs lusores actōe iniuriaꝝ ꝓsequabitur. vñ. ff. re alea. l. i. dicit. q̄ si quis eū apud quē est in alea lusū verberauerit ⁊ dānificauerit: siū ei aliquid quādo ludebat subtractū dolo fuerit iudiciū non dat. Et intelligitur ꝑm Azo. h. c. re co qui ꝓsuevit lusores alee cā sui emoluméti tenē. Secus autē est si inciderit apud aliquē luderet. Itē emens rē ludentis: euictōe non tenebit. vnde. ff. q̄ꝝ rerū actio non datur. l. 2^. ⁊. i. qō dicitur si erīstēs in alea rē suā vendat: non tenetur re euictione.

Circa 3^m sciēdū q̄ sicut dicūt Ray. ⁊ Hosti. q̄ illd doc. cōiter fere oēs tenēt q̄ aliqs in ludo aleārū vl' taxillorꝝ pdiderit: in iudicio reptere pōt. ⁊ h ꝑbant p. ff. re alea. l. vlt. in fi. ⁊ per legē grecam. Alearuz ludus: que dat repetitionez amissorum in tali ludo vsqꝫ ad. 50. annos. Et hoc itelligi debz re amissis in tali ludo. ꝑm q̄ est ꝓhibit⁹. ⁊ in hac sñia videt etiaz Azo. fuisse.

Circa 4^m sciēduz q̄ illa que quis est lucrat⁹ in tali ludo restituere tenetur in iudicio aie ꝑz cōez opi. loquēdo re tali ludo eo modo quo è ꝓhibitus: qz nō añ̄ ꝓhibetur talis ludus: ß etī acquisitio lucri p talē ludū. ar. ad h di. 35^. cps. in glo. re. ff. re. alea. l. vlt. ⁊ ex̄ re vi. ⁊ bone. cle. clici officia. in glo. hec Ric. 4°. di. 15^. q. 5^. ar. 8°. c. Cuz. n. tal' ludus sit reprobatus. vtpote qui est ꝓtra rem: ⁊ oia iura. vñ ⁊ sponsio facta i ludo nō tenet ꝑz leges nullus autē p ipm potest titulū nec bonā fidem bēre. ⁊ per consequēs nec aliquid acquirere. iniustus. n. titulus ꝓ non titulo est habēdus. ff. re pe. here. l. nec vllā. ⁊ male fi rē possessor dicit qui ꝓtra legū interdicta mercat. C. re agri. ⁊ cen. li. ii° quēadmodū in fi. l. h Ray. Aliquib⁹ tamē videt q̄ qa tal' restitutio nō ꝑcipit iure canonico: ß añ̄ ciuili: nō tenet ad eā re necessitate: nisi illi qui legib⁹ impialib⁹ subsūt re iure: nisi tal' restitutio sit alibi p ꝓsuetudinē approbata Et hui⁹ sñie videt fuisse Tho. 2^ 2^e. q. 32. ar. 7^. c. 2^m. Aliis aūt videt: ⁊ ꝓbabilr. q̄ tal' restitutio iure canonico ꝑcipit iplicite. inquātū. s. ius canonicū approbat leges: que nec iuri diuino sunt ꝯtrie: nz per canones: vl' aliquā rōabilez cōsuetudinē ꝯtraz abrogate. di. 10. re capitul'. ⁊. c. siquis aūt. ⁊ duobus. c. fe. Ray. tñ Inno ⁊ Hosti. ⁊ cuz eis Bosi. 4° di. 15^. p. 2^. q. 2^. ar. i. q. 2^. c. sic distinguūt. s. q̄ luso⁹ aut lusit volūtari⁹: ⁊ ex cupiditate. ⁊ tunc si amisit nō pōt repetere. si est lucratus tenet restituere: saltē i iudicio anime. Aut inuit⁹: ⁊ tractus p viz: vel nimiā alterius ꝑtunitatē inductus. ⁊ tunc si amisit: pōt reptere. si est lucratus non tenet restituē. qz restitutio non cōpetit illi qui perdit in vindictā peccati: ß pōt ⁊ re h⁹ paupibus erogare. ar. ad hāc di. 14^. q. 5^. non sane. ⁊ ex̄ re simo. dilectus. Hec obstat si luso⁹ dicat. licz ex cupiditate luserim: non tñ iniuriā ꝓmo feci. qz hoc idem ipe fecit: ⁊ volūtarius accessit. ꝑ⁹ tamē inuitus ⁊ dolēs amisit. ⁊ ꝑm dictā di. dicunt posse ꝯcordari opinio. ⁊ iura. De illo aūt qui ludit: non cupiditate lucrandi: ß causa tediū vl' tristitiā effugādi. dicit Ric. quoz 2^. q. 29^. c. i^m. q̄ si ille qui amittit non notabilr: ß i modico damnificat. in modico in ꝯꝑ ꝓ ꝯparatōem ad ipm: quod ideo dico: qz aliquid est modicū diuiti: quod est multuz paupi: tunc ludēs non facit ꝓtra ꝓhibitōem iurl: qz tūc nō ꝯcurrūt rōes ꝓp quas illi ludi sūt ꝓhibiti. vñ ille qui lucratur in tali casu aliquid modicū: non tenet tentione necessitatis ad salutē restituere: saltem illi qui amisit: quod iō dico: qz forte aliqui dicere vellēt. q̄ in voluntate sua esset vl' amittēti restituere: vel paupib⁹ erogare. Et forte aliqui vellēt dicē q̄ tētione necessitatis ad salutē nulli tenet restituere ß pōt sibi retinē. qz iura que lucrū talis ludi ꝑcipiūt restitui: in tali casu non vebēt intelligi. hec Ric. ibidē. Quidā vo dixerunt q̄ aleatores re stricto iure nō tenent ad restitutōem: nisi i ludo fecerint fraudē. Et h iō qz int partes pactū ⁊ ꝯdictū iterucnit: quod vtriqꝫ placuit: ⁊ vterqꝫ ad h se obligauit. ⁊ iō nec qui amisit: pōt re iure repetere: nec qui lucrat⁹ est tenet restituere. ⁊ huic 2e posītōi magl vꝫ ꝑsētire Alex re lō. in suis qōib⁹ re q̄lz. ß positio ꝓma è cōiōr ⁊

tutior vt mihi videt. ⁊ ad illō qō dicitur ꝑ zᵃ positōe. ſ. q pactum ⁊ ꝯdictuꝫ interuenit ⁊c. poteſt dici q ꝑ iſtud pactuꝫ non tenet: cum ſit contra legē. pactuꝫ etiā vel pena iuramento uallatum: ſi ſit ꝯ leges: vel canones non tenet. nec etiā pena. ff. ō pac. inſ. gen. ℔ generaliter. Ad hec nota ꝫ Ray. ⁊ Hoſt. q ſunt quedā ꝑſone quibus indiſtincte tenetur reſtituere qs: quicquid ab eis eſt lucratus in alea, vt furioſi: ꝓdigi: minores. z. an: ⁊ maxime pupilli. mente capti. ſurdi: muti: ceci: mōbo perpetuo languidi. qz tales eſſe non ꝑñt rebus ſuis: ꝓpter qō eis dandi ſunt tutores ḡntuꝫ ad pupillos: vel curatores ḡntuꝫ ad alios ꝓdictos. inſti. ⁊ cuꝛ. ℔. furioſi. ⁊. §. ℔ ⁊ mēte capti. Idē vꝛ dicendū ⁊ ſuis māgis cōtrac. clauſtralibus. filiiſfamilias qui nō hñt ꝓculiū caſtrenſe. vel quaſi. ⁊ vxore q̄ non bꝫ paſernalia: ⁊ ⁊ adminiſtratore rerum eccleſiaſticarum: que ſunt paupeꝝ: ⁊ ſimilibus. cum eniꝫ talis adminiſtratō ꝑcunie in ludo ſit rōe facti: ⁊ ꝑſonarū multipliciter culpabilis: ⁊ vitioſa: eſt reſtituenda. non tamē ei qui perdidit ipam in ludo niſi forte eſſet correctus: ⁊ crederet in ulᵗ ⁊bitos erꝑnſurus qō ei reſtitueret hac ⁊ cā. ℔ tutori: curatori: domino: patri: monaſterio: marito: ⁊ eccleſie.

De menſura ſatiſfactiōis. ti. xi.

Deinde conſiderādū ē ⁊ menſura ſatiſfactionis: ſiue quantitate imponenda a cōfeſſore. Et circa hoc queruntᵉ plura. Primo an ſatiſfactio tempalis ſit taxanda ꝫ qualitatez culpe. Rᵒ pena poſt culpe dimiſſionē exigit ad duo. ſ. ad ⁊bitū ſolvendū: ⁊ ad remediū preſtandū. poteſt ergo taxatio pene conſiderari duplr. ꝑ quantuꝫ ad ⁊bitum. ⁊ ſic quantitas pene radicalr rñdet quantitati culpe anteq̄ aliquid ⁊ ea dimittatur. vnde ⁊tro. z. ꝑ menſura ⁊ licti erit ⁊ plagarum modus. Scōm tamē q ꝑ primū eorum que nata ſunt remittet pnā: plus remittitur: ſm hoc ꝑ aliud miⁿ remittendū vel ſoluendum reſtat. quia ḡnto per contritōem plus eſt ⁊ pena dimiſſū tanto per confeſſionem ⁊ ſatiſfactōez minus reſtat dimittendum. Scōo quantum ad remedium: vel illius qui peccauit: vl' alioꝝ. Et ſic quandoqz ꝑ minori peccato maior imponit pena. vel qz peccato vniⁿ difficilius poteſt reſiſti: q̄s peccato alterius ſicut inueni maior imponit penitentia pro fornicatione q̄s ſeni: minus peccet. vl' quia peccatum eſt periculoſius in eo. vt in ꝓſbro: q̄s in alio. vel quia multitudo ꝓnior ē ad illud peccatum. Et ideo per penam vnius ſunt alij exterrendi. pena ergo i foro penitentie quo ad utrūq; eſt taxanda. ⁊ iō nō ſemper ꝑ maiori peccato imponit maior pena. Nam maius peccatuꝫ ē homicidiuꝫ in layco q̄s fornicatio i preſbytero. qz circūſtantia que ſumitur ex ſpecie peccati aggrauat magiſ q̄s que ex conditōe ſumitur ꝑſone. ⁊ tamen ꝫ canones imponit ꝓſbytero penitentia ⁊cennis ꝑ fornicatōe: pro homicidio vero layco ſeptēnis. Iō quia illud peccatum ſit maius iſto. ℔ qz ꝓſbr cū maiori piculo ſuo ⁊ alioꝝ peccat: ꝓpter ſuum officium ⁊ ſcandalū alioꝝ. ꝓpter qō ſolicitius eū q̄s alios retrahunt canones a peccato maiorē pniam iniūgendo: ꝫ qō ē in remediū. licꝫ quandoq; non ⁊beat ex ⁊bito tanta. vnde etiā in purgatorio non exigitur tanta ab eo. pena namq; purgatorij eſt tantum ad ⁊bitum ſoluenduꝫ: qz non manet vlterius locuſ peccandi. ⁊ ideo illa pena taxatur tantum ſm quantitatez peccati conſiderata tamen ꝯtritōis quantitate: ⁊ confeſſione: ⁊ abſolutōe: per q̄ oīa diminuitur aliquid ⁊ pena. vnde etiam a preſbytero iniungendo ſatiſfactōem ſunt conſideranda illa. Utruꝫ penitentia ſit imponenda a preſbytero ſm taxatōem canonum: vel ſm propriū arbitrium. Pnⁿ ⁊o hic ſunt due opi. vna ē q̄ omnes penitentie ſunt arbitrarie. i. arbitrio ꝓſbyteri taxande conſideratis criminis quantitate: ⁊ qualitate. Item perſone dignitate: cōditione: ſeru: paupertate: infirmitate: ⁊bilitate: conſuetudine: complexione: ſocietate: contritione: lachrymis: ⁊ ⁊quotiōe. Item loci ⁊ temporis qualitate: necnon ⁊ aliis circūſtantijs ſupra poſitis ⁊ quibus circūſtantijs ⁊ ſimilibus dicit Aug⁹ ⁊ peni. di. 5ª. c. i. Pro hac opi. facit leo papa. z6. q̄oe 7ª. tempa. ⁊ nicolaus quartus: ⁊ bis penitentibus: ⁊ mlta alia iura. Pro hac etiam facit q̄ doc. iuꝛ. cōmuniter tenent penam ſcripta in indicio criminali: ⁊ contentioſo mutari poſſe: i quo hoc minⁿ vꝛ cōcedēdū ē q̄s io iudicō pnie. Alia opi. ē q̄ pnie ſūt ꝫ pniales canones ꝯponende: nec oz ꝓſbr a forma eoꝝ ꝛcedeꝛe: niſi pp cās. Et i ℔ cō ſiſtit arbitrio eiⁿ. ſ. ꝑ q̄ ⁊ ꝑ qbⁿ circūſtātijs

quantū ⁊ quando augeri vel minui pena canonica possit. ꝓ hac opi. facit illō ꝛ pe. di. i. mensurā: vbi ꝓ quibusdā culpis mōi penitentie impositi sunt. ⁊ Greg⁹ ō penit. di. 5ª. dicēs falsas penitentias dicim⁹: que non ex auctoritatē sanctoꝝ patrū ꝓ qualitate crimis imponūt. ⁊ ixo de pe. di. 3ª. ꝓductōr. dicit: q ꝓlixior ꝛbs esse pnīa q̄s fuit culpa. ℔ 2ª opi. esset tutior licz difficilior. ℔ prima ē cōior: ⁊ eam approbat ꝓsentudo. q⁹ ℔ generalr ꝓuat. vñ ē tenenda q⁹ uere pnīe hodie sunt arbitrarie. ⁊ ℔ patz ꝓcipue p illud. c. tpa penitudinis. hec Ric. 4ª. di. 18. q. i. ar. 4ª. o. ⁊ Host. Illud autem Greg. fl̄as ⁊c. intelligit nisi ex causa. vel consideratī circūstantijs: penitentia temperatur. Illud uero. c. ꝓductior. intelligit ꝛ penitētia interior. Sciendū tñ q pnīe sūt arbitrarie. i. ad arbitriū boni viri: ⁊ discreti moderande: ⁊ ꝓ rōnabili iudicio: non ꝓ libito. vñ ꝑb⁹ caueat q sic discrete arbitretur: q ipemet non oneret. ⁊ q nec auctoritas ecclesie: nec potestas claui ꝓtemnat. di. l. absit. Sūt aūt ꝑm hosti. penitētie arbitrarie ō criminibus occultī nō ꝛ publicis. ar. de pe. ⁊ re. qui ꝑb⁹. ⁊. c. significauit. vnde regulariť ꝓ mortali ꝛbet penitētia septēnis imponi. zz. q. i. ꝓdicanduz. nisi maior vel minor ineniat a canone exꝑssa. Et hoc est ver q̄ si crimen sit publicuz. tunc ei3 pnīa publica nō maior vl̄ minor q̄s ꝛperiatur scripta est imponenda nisi dispēsetur ex magna causa. ex ꝛ pe. ⁊ re. quesitus. Si vō sit occultuz tunc indistincte imponit arbitrarie. ar. ꝛ pe. di. i. indicet. ⁊ di. 5ª. consideret. licet aūt maior cā dispensandi in pnīa canonica requirat in crimine publico q̄s in occulto. in vtroq tñ ex causa minor pena potest imponi. hec Host. Cōsulit tamē vt ꝑb⁹ sibi dicat charissime tu fecisti tot ⁊ talia pcā: ⁊ ꝓ quolibz ꝛberes sic penitere: ℔ forte vita tua ad hoc agēdū non extenderet. iniungo tamē tibi pnīam talē ꝓ oibus. cōcedo etiā tibi q quocūq ieris remissiones ꝑlatoꝝ tibi facte ꝓsint que alias nō ꝓdessent ex ꝛ pe. ⁊ re. q⁹ q daz. elemosinę: ⁊ omnia alia bona que feceris: ⁊ mala que ꝓ ꝛo tolerauerī tibi ꝓ sint ad remissionē pcōꝝ tuoꝝ. hec Host. Sz nunqd ex quo ꝑb⁹ hec verba dicit penitenti: erit illa satisfactio sacramētal. Ꝟn ꝛt Tho. in quadā. q. ꝛ quolibet: q est sacramentalis: inquātū vtute clauū est expiatiua culpe ꝓmisse. op⁹ enim quod quis facit ex iniunctōe ꝑb⁹i: valet dupliciter penitenti. s. ex natura operis: ⁊ ex vi clauiuz vnde illud opus ex vi clauium ampli⁹ valet ad expiandū peccatū: q̄s si ex ꝓprio arbitrio illud fecisset. vnde bona opera sic iuncta generaliter ex tali iniunctōe capiunt maiorem viz: ad expiandū culpā preteritam. licet non hēant maiorem vim ad ꝓbendum remediū contra culpam futurā.

Notandū aūt q sunt quedā crimina ō quibus non potest quis agere pnīam: nisi restituat vel renunciet. si tamen potest q⁹ male recepit. vt in illis casibus in quib⁹ fi transferť dominiū in accipientez. aut vbi competit repetitio etiam si transferat dñium. vbi aūt transfertur dñium ⁊ non competit repetitio: licet peccet mortaliter accipiens: credo q sit cōgruum ⁊ honestuz: q illud non remaneat sibi ℔ pauperibus ꝛť potest tamē circa rei receptōem talť acquisite: penitentiarius dispensare cum penitente: si viderit expedire. hec Roō. Sciendum etiā q q⁹ ꝑm Greg. contraria ꝛrijs curanť. semp ꝛbet ꝑb⁹ iniungere penitentiam ꝓ ꝛrium correspondentē ipsi peccato. vt superbo oīonis humilitatem. auaro elemosinaꝝ erogatōem: siue largitatem. gulioso abstinentiā. luxurioso ieiuniuz ⁊ oīonem. ⁊ si vť expedire pegrinatōem: vel alias loci mutatōem. vt sic caro maceretur: ⁊ non restituat ad ꝛlectatōem memoria facti ex aspectu loci: vel psone in quo vel cum qua peccatū est cōmissum. di. 81. valz ⁊. 15. q. i. mulier. Item ad imponendam satisfactōem congruam: ⁊ discretaz necesse ē scire que sint peccata mortalia: ⁊ gradus inter ea: ⁊ que venialia. hoc autez sciri potest per ea que dicta sunt in 2º liº vnde ad pñs notare sufficiat: ⁊ talia multa enumerat Aug⁹. di. 25. §. criminis. dicens q peccata mortalia sunt sacrilegium: homicidium: adulterium: falsum testimonium: rapina: furtum: superbia: inuidia: iracundia longa: ebrietas assidua: venialia: excessus in cibo vel potu: vel verbo: vel taciturnitate: exasperatio pauperis: comedere abstinentibus siue ieiunantib⁹ alijs: tardius ꝓpter somnum ad ecclesiam ire: vxorem ꝓter spem prolis vel preter causam reddendi ꝛbitum cognoscere: tardius visitare infirmos vel incarceratos: tardius reuocať ad concordiam discordantes: exasperatio vxoris vl̄ filioꝝ: vl̄ ꝓnoꝝ: vl̄ etī ꝓximi: excess⁹ i blādie: adulac: ōlicosa: ⁊ superfluosa

paupibus ꝛrogare:ociosis vbis i ecclia: vel extra intendere iocando: vel incaute iurare:ꝛ non implēdo quod iuratum est: ex aliqua necessitate piurare:facile ꝛ teme re maledicere. Cōsulo autē tibi ꝙ non sis nimis prōptus iudicare ꝓcata mortalia: nisi cōstet tibi p certā scripturā: ꝫ potes di cere eē ꝓcata:ꝛ inducē homines ad pe nitētiā ꝛ talibus.alr.n. cito possent homīes induci ad ꝛspatōem.ꝫ Ray. Itē nō ꝛ bet imponi penitētia ingredienti monaste/ rium ꝓ ꝓcatis ꝑmissis.ꝛ pr.di.i.q. bis auctoritatib⁹.ꝛ eꝝ ꝛ voto. scripture. vbi ꝛ hoc dicit in glo.nō.n. ꝫ imponēda est ꝓ ꝓcatis ꝑmissis post ingressum.eꝝ ꝛ regula.c.vlt.ꝛ ꝛ sen.ex.cuz illoꝝ. Itē peni tētia imponenda est etiā iuste pugnanti ꝓ ecclesia si impugnādo excedat moduz.eꝝ ꝛ pr.ꝛ re.significauit. vbi dicitur ꝛ hoc.

Quid si aliqnē ꝓcatorē peniteat:vel pe nitere se dicat:ꝛ a ꝓcatis ꝛcetero absti ne re ꝓponat non tamē velit sufficiēs onⁱ subi re pnie:dicens se tenex valitudinariū: vel male cōplexionatū. Rndeo talē ꝛbz ꝑsbr inducere ad subeundā satisfactōem suffici entez:ꝛ diuersa ad ꝫ vtilia ꝓponendo: qō si non pōt:ei talem satisfactōem imponat: quā vsimilr ferre valeat: vel potius illaz quā sponte:ꝛ sine murmure voluerit susci pere:expedit tamē ꝙ aut nulla: aut panca ei sub ꝓcepto iniungat ꝓpter piculū trans gressionis:vt inobediētic.ꝛ ꝙ concedat ei ꝙ liceat sibi iciuniuz iniunctū.aut oratiōe aut elymna: ꝛ quecunqꝫ alia sibi iniuncta: cum voluerit redimere. Ad hoc.n.inuitat exēplū xpi:qui nunqꝫ legit grauem ꝓnitē tiam iniunxisse:nisi.vade: ꝛ amplius noli ꝓccare. Jo.8.ꝛ Matb. 9. Nolite mittere vinum nouū in vtres veteres. vinū nouū vocat laboriosā:ꝛ duram pniam.vtres vete res:ꝓcatores in ꝓctō inueteratos. Itē Chrysoⁱ sup illud Matb.23. Alligāt one ra grauia:ꝛ imponunt in humeros boiuz. Si inquit erramus paruaz pniam iniun gendo:nōne melius est ꝛ misericordia rōez reddē ꝗs ꝛ crudelitate vbi paterfamilias est largus dispēsator:non ꝛbz esse auarⁱ: si dominⁱ est benignus:cur vult apparere sacerdos austerus. ꝛ.z6ª.q.7ª.alligant.

Ad hoc aūt ꝑcipue laborꝫ: vt ꝓcatoꝝ cās ꝛ radices remoueat:ꝛ oēm occasi onē ꝓcandi ꝓ virib⁹ tollat.qz vt dictuz ē supꝝ.satisfacere est ꝓcatoꝝ cās excidere: ꝛ eorum suggestionibus aditū nō prebē.

Itē si non pōt ꝑsbr gaudere ꝛ oīmoda ejus liberatōe gaudeat saltez:qz ipm libe ratū a gehēna pōt ad purgatoriuz trans mittere.hec Ray.ꝛ Roð.ꝛ cōuenit etⁱ cū eis Hosti.Et vt ipe dicit presbyter nullate nus ꝛbz ꝓcatorem pmittere a se recedē ꝛspatuz.qz presbr qui pniam ꝛnegat reⁱ est animarum.z6ª.q.6ª.si ꝑsbr. Cōcordat in ꝓdictis Jnno.super.c.omnis.circa meⁿ ꝛ Sco.4°.di.15ª.q.i.ar.3°.in fi. Quid si ꝑsbyter credat penitētē non facturū ea que ꝓmittit.aut que ipe sibi iniungit.nunquid eū absoluet sub cōditōe .s. si hoc vel illud fecerit. Rndeo ꝑsbyter ne laqueū trāsgres sionis initiat penitenti:non ꝛbz ab eo exi gere ꝓmissionē aut votū: aut iuramētum ꝛ aliqua pnia faciēda: nisi i casibus exꝑs sis a iure.ꝫ sufficit ꝙ dicat se bēre ꝓpositū faciēdi quod iniungit sibi.ꝛ sic simplicit ꝛ sine conditione oz absolui:facta tamē p testatione si suspectus bēatur: ꝙ nisi resti tuat aut faciat ea ad que tenet :ouz tamē possit fructuz sancte ꝓfessionis ꝛ absolutō nis euacuabit.hec Roð. Casus autē in q/ bus tenetur absoluēdus iurare se similia nō facturuz sunt isti:quādo ē excōicatus. eꝝ ꝛ sen.ex.ex tenore. vel incēdiarius. zz.q. vlt.pessimam. vel hereticus. eꝝ ꝛ purga tione ca.inter sollicitudines. vel habēs ali ud nephandū crimē. Quid ꝛ eo q con fitetur:ꝛ tamē non vult imposterum absti nere. vel ab vno abstinet:ꝛ in alio intēdit remanē.nunquid istorum cōfessionē ꝑsby ter ꝛbz accipere. Rndeo vere ꝙ sic.ꝛ ꝛbz eis ꝛ criminibus ꝓsilium exhibē.ꝛ licz nō sit va .i.fructuosa talis pnia :quo ad vitā eternam:tamē ē admittēda:ꝛ crebris:ꝛ sa lubribus monitis ē indicēda.i. iciuniis :ꝛ orationibus :ꝛ elymis.eꝝ ꝛ pr.ꝛ re.ꝙ qui dam.talis.n.cōfessio :ꝛ alia opa ꝛ genere bonorū:q̄ consilio ꝑsbr faciet cuz ꝛcuotōe ꝛ timore ꝛi:lz sin charitate:qnis nō va leant ad vitam eternaz ꝓmerēdaz: valēt tamē ad alia bona .vt dictū ē supꝝ ꝛ quali tate satisfactōis.q.vtrum opa eꝝ charita tez facta sint meritoria alicuius boni. hec Ray. Utrum qui explz satisfactionē in iunctam sibi:minorē tamē condigna sit to taliter absolutus. Rndeo pnia condigna pctō dicitur vel ꝑm taxatōem solius iusti cie. Et sic ꝛcus semper punit citra condi gnum:vel ꝑm taxationem misericordie. Et istaz exigit:ꝫ hoc potest esse onpliciter.aut misericordie icreate ꝓ scipam.ꝛ sic i inferno

exigit pnā cōdignam. Aut misericordie mediāte pnia: ⁊ hoc duplr. aut pnia iterio ri. aut etī absolutōe exteriori. ꝓmo mō pnitētia tarata post ꝓtritiōem remanēs dicit ꝓdigna. ⁊ ꝛ hac remittit aliquid virtute clauiū. 2° modo pnitētia remanēs post remissionē vtute clauiz factam est ꝓdigna ⁊ hanc opz soluere. Determinatuz est aūt apud ꝛū quantuz remittit virtute clauiū bonitas autez vel malitia ministri nihil diuersificat i efficacia sacrozū. vnde p̄sbyter sine discrete se habeat i iunctōe pnīe: siue nō: nihil diuersificatur q̄tum ad efficaciā absolutōis. ꝓfessionis. ⁊ ꝓtritōis: ß semper remanet reatus ad q̄titatis eiusdē pnaz. ⁊ ideo si non explet eam hic: exiget ab eo in purgatorio. Sz ꝯ ꝛ pe. di. 1. §. qcūq; dicitur ꝙ pnitēs post pactā pniam a pec cato plene mundatur. ℟. hoc intelligitur quādo ꝓfessor imponit pniam sufficiētez. tunc. n. expleta pnia statī euolat cū ꝛcedit ß Tho. 4°. di. 20. ar. 2°. q. 2ª. o. ⁊ Pe. 4°. d. 20. q. 2ª. ar. 1. q. 1. o. Utrū p̄sbr iniūgēs pniam minorē ꝓdigna semp pecet. ℟. ꝙ nō. tuz quia non pōt ꝛterminate q̄titatē pne ꝛbite cognoscē. lz aliquid ꝑpe ꝓsidē ratis regulis patruz ꝛterminare possit. tū etiam q2 qñq; ex industria minorē pnaz imponēs: magl. ꝑdest pnitēti q̄z nocet. q2 forte magnitudine pne posset ī̄pediri a pe nitētia pagenda ꝑpter ꝛbilitatē vtul: ad hnc i eo ꝛ nouo recupate. ⁊ ideo negligit dānum min⁹: vt vitet mai⁹. ⁊ iō din⁹ amoz paulatim ꝓfortat⁹ in eo: īcitabit ipz ad pl'a opa misericordie sponte pagēda: quā p̄sbyt sibi ꝑz quātitatē peccatoꝝ iniungere potu isset. ß Tho. vbi supꝛ. c. 3ᵐ. Quid si p̄sby ter alicui iniungat ꝙ missas celebrari faci at: nunquid pecuniā ꝑ his missis oblataz pōt recipe: ⁊ missas legere. ℟. ꝙ non. q2 hoc essz spēs mali. extra ꝛ vi. ⁊ ho. cle. cū ab omni. sed bi⁹ penitētiam: vel non iniun gat: vel si iniungat ei dicat ꝙ per alinz ip sas celebrari faciat: ⁊ p talem qui sibi vicē nō reddat. Non ḡ p parochialem p̄sbrū ꝙuicinuz: qui simili modo anaritie laboza re posset. vnde tuti⁹ est saluti anime sue ꝙ tales pnitētias non imponat: q2 semp est timēduz ne potius anaritia q̄z charitas sit in causa. ar. extra ꝛ censi. ea que. Si dicat q̄ p̄sbr ꝙ charitas monet ipm: q2 forte pe nitēs ñ pt pegriari: nec ieiunare: nec orare nec alind facē. ß ostēdat p opa: ⁊ credā ei: vt. s. p alinz nō suspectū ipas dici faciat: vl' eas gratis dicat: vel aliquid nō retineat. ß totū quicqd ꝑ ipis offertur pauperibus erogare studeat. ß Hosti. Sed nunquid tenet ꝓfitens aliquid offerre p̄sbro quādo sibi ꝓfitetur. ℟. ꝙ nō ꝛ rigore iuris: con gruuz est tamē ꝙ ꝛt aliquid ī signū ꝛuo tionis corꝺis exemplo tāctoꝝ: qui nec ad ꝑpbas: nec ad sacerdotes sine munere ac cedebāt. sicut legit ꝛ Saul ⁊ vxore Jero boam. iiª. q. iª. iudices. Ad idem est ꝙ oz offerre sacerdotibus munus a Moyse ꝑce ptuz. ꝛ pe. di. i. quem pniter: nisi tamē ali cubi ratōe consuetudinis. s. vbi est talis cō suetudo: quam etī subditi precipue diuites seruare cogentur: si expedierit ab epo. extra ꝛ simo. ad apostolicā. Tenētur etī quan doq; ratione paupertatis. s. ipsius p̄sbri. vt dixit Jo. ꝛ ꝛo. ⁊ sic itellexit illud. 16. q. iª. apostolicis. hec Hosti. Utrum pnitēs teneatur ꝛ necessitate recipere ⁊ explē pe nitentiam sibi a sacerdote iniunctaz. ℟. ꝙ non. s. si p̄sbr iniungit penitentiam ir ra tionabilem: ⁊ idiscretam: quia tunc p̄sbr abutitur claue scientie ⁊ potentie. Si vero iniungat pniam ratōabilem: ⁊ discretā sic pnitēs tenetur necessario recipe eam. ⁊ ꝑ viribus explere. q2 tunc p̄sbr vtit clauib⁹ ecclesie. quilibet autē tenetur sui iudicī. in stam pniam obꝑuare. vnde si pnitens ta lem pniam scienter ex ꝛliberatōe: ⁊ absq; legitima cā omiserit explere: mortalit peccat. Si tamen pnitens sentiat penitētiā si bi nimis grauem: ⁊ ad seruandū periculosam sua infirmitate pensata: ꝛbet ad illū eundem confessorem: vel ad alium: si illuz non pōt bēre: humiliter recurrere: ⁊ alleui atōem ⁊ mutatōem petere. ⁊ ꝓfessor ꝛbet ei concedere: etiā si videat ꝙ pnia alleuia ta non sufficiat ꝑ emenda peccati plenarie tutius. n. est reseruare pnitētem purgato rio puniendum: q̄z ipsuz exponere periculo cadendi in peccatuz mortale ꝑpter pnie transgressionem. Et expedit ꝙ ꝓfessor hoc totum pnitenti exponat: nisi in ipo viderit conditōem: ꝑpter quā iudicet oibus pensa tis magis esse tacēdum q̄z exponēduz. hec Ric. 4°. di. 18ª. q. i. ar. 5°. c. Notat autē Sco. 4°. di. 18. q. vnica. c. iuxta fi. circa ß ꝙ pnitēs tenet adiplē pniaz ipositā sibi clauc ñ errante: tenetur in q̄z si velit se submittē sa cerdoti q̄tum ad absolutōem culpe. ⁊ quā tum ad susceptōem pne tpalis total' corre spōdentl. q2 tūc obligatur p̄cepto ecclesie: cui se voluntarie submisit. si autem velit se

submittere soluz quãtuz ad commutatõez pene eterne: ⁊ non quantum ad taxatiõnẽ pene temporalis. sed quantum ad illaz vult se subdere manui ẽi: vel hic: vel i purgatorio: nõ expediret talẽ dimittẽ sine absolutõe: tunc. n. recedẽt ẽspatus. Nec vꝝ ꝓpter volũtatẽ istã esse in pctõ mortali cũ ꝓferaꝯ ẽ pctõ. ⁊ puniri velit pena ꝓdigna ꝑ eo: ⁊ ab eo: cuius ẽ iuste infligẽ eã. Iz nolit eã sibi infligi ab isto sacerdote: nec ipse met velit recipe vt sit minister pene infligẽ ẽ. Sz esto ꝙ clauis scie erret: nõ tñ potestas clauis: nunquid arbitriũ ratificaꝯ i celo. ℞ꝰ clauis scie errat quãdo nõ bñ exquirunt: ⁊ examinant illa que ptinent ad iudiciũ: puta quãdo inquirũt circunstãtie nec grauãtes: nec alleuiantes: ß solũ placẽtes auribꝰ cõfessoris pturientibꝰ. Si nõ inquirat ẽ attritõe ꝓfitẽtis. ß solũ audiat eũ ac si narraret vnã historiã. Et in ꝓmo qui dẽ: Iz fiat aliqd nõ faciẽdũ. si tñ nihil omittaꝯ quod ẽ faciẽdũ: vt si cum circũstãtijs non inquirẽdis: inquiraꝯ inquirẽde: põt se qui rectũ iudiciũ. Sz in 2º omissa inqsitõne displicẽtie ꝓfitẽtis: nõ põt sequi rectuz iudiciũ nisi casualr. Si aũt penitẽs ostendat se dolentez: ⁊ non sit: fictus est. ⁊ tunc recedit a vã pnia: ⁊ cũ nouo pctõ mortali. Nec clauis scie errat: sed ipse penitens in periculum sui errat. ⁊ tunc ratificaꝯ iudiciuz sacerdotis in celo: hoc ẽ qz fecit qõ sum erat. qz vt homo nõ potuit videẽ coz nisi ꝑ signa exteriora: ß non ratificaꝯ q̃tum ad ipm suscipiẽtẽ. qz nõ ẽ capax istiꝰ: sicut se ostẽdit capacẽ. Sz esto ꝙ omisso aliquo necessario ferat a casu instã sniam: nunqd ratificabiꝯ in celo. ℞ꝰ ꝙ sic q̃tũ ad suscipientẽ: si nõ sit fictꝰ: ita ꝙ sufficiat sibi istã penã implere: ß non ratificaꝯ ex pte ꝓfessoris: quin ipe pecet errãdo. Et isto mõ opz distinguere ꝙ arbitriũ aliqñ ratificaꝯ ex pte vtriusq̃ tã sacerdotꝭ q̃ suscipiẽtis. alñ ex parte alteriꝰ tñ. ℔ Sco. vbi supꝛ. Sed nunquid pnia sine satisfactio ꝓpus iniũcta ꝓmutari põt: vel relaxari a quocũq̃ ꝓfessore. ℞ꝰ ꝙ ꝓmutari põt ex causa ab eo q eã iniunxit: vel ab eius supiore: vel etiã ab equali ꝑm aliquos. cꝫ ẽ voto. ꝙ sup bis. §. rursus. in fi. vbi ẽ hoc dicit in glo. si ℔ est causa. Ad maiorem tamẽ intelligẽtiaz distingue ꝙ si penitẽs petat pniam ꝓmutari vel relaxari ꝑ illuz cũdem qui eã sibi iniunxit: vel ꝑ eius successorẽ: poterit quidez ꝓmutari: vel relaxari ab eo qui eam iniũxit: vel eiꝰ successore. Et idem dicẽdum est ẽ supiori eius: q iniunxit: si sit ordinarius inder penitẽtis: quod ad ℔ dico: qz archiẽps videt inder ordinarius esse quo ad foruz pniale subditoꝝ suffraganei sui ar. cꝫ. e. nostro: Iz non sit eoꝝ ordinarius q̃tum ad foꝝ ꝓtentiosũ: nisi in casib⁹ exp̃ssis a iure. cꝫ ẽ offi. iudicis oz. pastoralis. Si autẽ petat eã cõmutari: vel relaxari ab equali ei qui eã iniunxit: aut sunt ita pares ꝙ sũt penitẽtiarij eiusdem epi. vel sunt ambo prebyteri ẽ pari: ⁊ insolidũ ẽ ꝓsuetudine cura habẽtes eiusdẽ parrochie. vel duo epi: in quoꝝ vtriusz diocesibus penitẽs domiciliũ hẽt: ita ꝙ est prochianus vtriusq̃. ⁊ tunc si pnia publica vel solẽnis fuerit indicta: ne scãdalizet ꝑm⁹ ꝓfessor ẽbz requiri cõsensus eiꝰ: vel successoris eius si facile possit requiri: maxime si penitẽs publice in choauerat pniam sibi iniunctã a ꝑsbro. Si aũt non possit regri ẽfaculi. aut etiã si pnia iniuncta essz occulta posset confessor zº eã ꝓmutare vel relaxare nõ obstãte subtilitate iuris: quo dicit ẽ duob⁹ ꝓcuratoribus insolidũ datis ꝙ melior est ꝓditio occupãtis. qz illud locuz habz in iurisdictõe ꝓtentiosa: non in uolũtaria. Si autez ita pares sint ꝙ uterq̃ confessor sit ꝑsbr parrochialis: vel epus: ⁊ penitens transtulit domiciliũ ẽ parrochia in parrochiã: vel ẽ dioceſi i dioceſim: zº confessor poterit cõmutare: vl relaxare pniam a ꝓmo illi iniunctam: non obstante ꝙ solet dici ꝙ sniam vnius epi nõ põt par epus reuocare. quia illud hẽt locũ ẽ sentẽtia excõicatõis: ⁊ suspẽsionis: ⁊ ceteris ad foruz ꝓtentiosum pertinẽtibus: nõ ad penitentiale. non enim sunt omnino similes contentiosa ⁊ voluntaria iurisdictõ cum iudex non possit reuocare sentẽtiam quam tulit instam. cõfessor autẽ possit reuocare pniam: quam iniunxit. hec ℞ndeo. hoc autez quod dicit extra ẽ voto. c. i. ⁊ .c. ꝙ sup his. innuit ꝙ si quis in penitẽtiaz iniunxisset ire ad terram sãctam: illa penitentia mutari non posset: nisi a papa: l ab eis qui super hoc spãliter haberent auctoritatẽ pape. extra ẽ voto. ex mlta Quid si papa vel eius pniarius vẽ epus iniunxit penitentiam: ⁊ petatur relaxari: vel cõmutari per inferiorem. ℞ndeo si penitentia ẽ iniuncta in casu reseruato superiori: inferior non potest commutare nec relaxare eã sine licentia eius qui eam iniunxit: nisi necessitaꝯ vrgeat: aut vtilitas suadeat. pñ. n.

est interpretari q̄ superior hi⁹ casib⁹ hoc acceptꝫ.in casu vo non reseruato superiori inferior relaxare vel cōmutare potest:nisi certum sit q̄ superior hi⁹ relaxatiōem vel cōmutatōem reseruauerit.ℌ Rod.ar.ad ℌ q̄ pōt ep̄s diminuere pniam: quā iposuit papa.33ª.q.2ª.latorē.Sed hoc iō fuit. q̄ papa licētiā illi dedit. vñ.c. illud ē magl. in p̄riū. Esto q̄ p̄sbr iponat maiorē pniaꝫ cō digna ipi penitēti:nunquid teneat ad eaꝫ. ℟ duplex est for̄ peccatoris.s.cri:7 eccle cōtingit aūt peccatorē esse absolutū i vno : 7 non in alio. Nā aliquādo absolut⁹ē i foro eccle:7 non i foro cri.aliquādo e⁹ tal' g̃ cui iniuncta est pnia maior ꝓdigna i foro eccle:tenet ad eā totā. in foro aūt cri ñ tenet nisi ad ꝓdignā.iō dū est in foro eccle sie:debitor ē pene donec ꝓplenerit totā. ß si transeat ad for̄ cri pacta ꝓdigna nullā penā sustinebit.p̄sbr.n.nō tñ ꝓsiderat debitū pene: ß etl. adhibiꝫ remediuꝫ pctō.7 iō post illā vitā non exigit ab eo tota: ß solū quā tuꝫ sufficit ad debitū soluēdū. ℌ Pe.4⁹ di. 20.q.2ª.ar.i.q.2ª.o. Quid si ꝓfessor in dicat penitēti familiaritatē cuꝫ amicꝫ. ℟ aut illi amici sunt vi amici.ß est amici aie: cuiusmodi sunt diligētes psonā sācto amore:7 ꝑm deū. Aut illi amici sūt vi inimici : cuiusmodi sūt diligētes psonam ꝑ dilecti onē illicitā: vl' ꝑter aliā causā i aie ei⁹ pre iudiciū:7 ꝓtra dei honorē. Si g̃ sacerdos inf dicēt familiaritatē cuꝫ amicis ꝓmo mō sumptis:abuteret dāne scie. nec credo q̄ penitēs illā pniam recipe teneret.Si autē cuꝫ amicis 2⁹modo dictis:penitēs teneret eaꝫ recipere:7 obſnare regulariē.quod iō dico quia omnes particulares casus a cō fessore ꝓuideri non possunt. Sciēdū etl. q̄ homini pno ad despationē ad quaꝫ dis ponit tristitia non dꝫ sacerdos iniungē ea que augmētant melancoliam 7 tristitiam. vñ talibus moderatuꝫ vsuꝫ vini:7 habere solatiū cuꝫ sanctis psonis 7 honestis ꝑ bere non debꝫ.hec Ric.4⁹ di.18ª.q.i.ar.5ª .c.i^m.

De canonibus penitentialibus. tl. 32⁹.

POstea ꝓsiderādū ē de canonib⁹ penitētialib⁹. Ad quoꝫ itelligē tiaꝫ ꝓnotādū ē q̄ sicut in scientijs practicis: que vsātur circa opa .q̄ sermo in particulari est incertus 7 dubius.sermo autē in vli habet certitudinem.sed cum applicatur ad singularia incipit quodāmodo habere incertitudinē.vt qui nō ꝓsiderat circūstātias particulares potius deuiet q̄s se rectificet.vt patꝫ in medicina 7 scia morali. sic est intelligēduꝫ in ꝑposito q̄ canones instruunt in generali quō est pnia imponēda.ß descēsū ad singularia p̄sbyter discreti relinquūt:qui ꝓsiderant circūstātias psonaꝝ attēdētes ad canones :sicut ad vias directinas:qz si ꝫ canones ꝓnūt:nō recte imponunt.nulli .n. p̄sbro licet aliquid facere: quod possit patruꝫ regulis obuiare.di.38ª.nulli. In canonibus autem maxime determinat pnia quo ad tempus:7 magis q̄s quo ad modū qz illa determinatio certior est 7 cōior .hec Boñ.4⁹ di.20.dubita. circa litterā .q.3ª. Ut g̃ scias qual'r debꝫ ꝓcedere arbitrium p̄sbyteri.nota regulariē sicut dictū est supꝑ. Septēnis pnia est imponenda ꝑ mortali. 7 hoc nō tñ ꝑter temporꝫ diuturnitatē : ß magis ꝑ significatōem. In veteri.n. lege Maria sororꝫ Moysi lepra percussa separata fuit extra castra.7.diebus. numeri. iz⁹. Maria significat penitētiaꝫ Interpretat.n. amaꝝ mare.ℌ penituit.7.dieb⁹. ß nunc penitet.7.annis:qz significatū est Eze.4⁹.Dabo em ꝑ anno dedi tibi. Si querit q̄re penitētia est aggranata: cum lex noua sit lex mīsericordie.℟ qz hic è maior ingratitudo ꝑter maiorē gr̄aꝫ:7 maior ꝓtēptus ꝑter maiorē dignitatē noue legis: i qua sāguis xp̄i est effusus:7 grauius petrñ ꝑter statū peccantis:qui debet esse pfectior.Et vlteri⁹ satisfactio in lege noua debet ee perfecta : vt in p̄sūnū statuꝫ reducat.Et qz sol i vna die non redit in idē punctuꝫ:ß in anno. iō dies ꝓuersus est in annū. Rursus qz pfectum remediū est in lege noua.iō ān⁹ multiplicari dꝫ p.7.ꝑter.7.dona.s.s.recuperāda:7 ꝑter.7.dotes .sez tres anime:7 quatuor corporis obtinēdas.ℌ⁹ autē pnia nō est omnibus iponēda: nec tamē est infirmā da:ß est instruēda: vt agnoscat q̄s grauis est culpa.ℌ Boñ. vbi supꝝ.Diez autē ꝑ singul' peccatis criminalib⁹ sit statuta talis penitentia: debet tamen imponi magis vel minus aspera . ꝓut maioritas : vel minoritas criminis cum ceteris circunstantijs ℌ exposcit.vt in sequētibus patꝫ.Et predicta nanq̄ regula excipiuntur plerique casus:in quibus ꝑter peccantis dignitatez:vel criminis enormitatem imponitur penitentia maior.aliquādo etl ex varijs cāis minor.

Ad hoc ḡ q̄ p̄sbyter circa pn̄as dispēsan
do cauti⁹ arbitret notādi sūt casus: in qui
bus p canones certe pn̄e imponūt: quos
.s. canones tenet p̄sbyter scire: vt dictū ē su
pra. sunt aūt isti. Prim⁹ ē q̄ si p̄sbr fornica
tōem fecerit: pn̄am. io. annoꝝ facere ꝛbet
hoc mō. s. q̄ sit inclusus: siue a ceteris i ali
quo loco remotus sacco indut⁹: ⁊ humi p̄
stratus mīsericordiā dei iugit̄ implorās tri
bus mēsibus p̄mis ꝯtinuis: a vespa in ve
sperā pane ⁊ aqua vtat: exceptis dñicis ⁊
festis p̄cipuis: in quib⁹ modico vino pisci
culis ⁊ leguminib⁹ recreet. Elapsis aūt sic
p̄mis trib⁹ mēsibus ꝛ illo loco exeat: non
tñ in publicū p̄cedat ne populus in eo scā
dalizet. ⁊ p hoc vī q̄ in publico crimīe lo
quat. Post hoc resumpti aliq̄stulū virib⁹
vnuꝫ ānuꝫ ⁊ dimidiū in pane ⁊ aqua ex
pleat exceptis dominicis ⁊ alijs p̄cipuis fe
stis: ān quibus vino. sagimīe. ouis. ⁊ caseo
poterit vti. Finito sic p̄mo āno ⁊ dimidio
particeps fit corporis dñi: ⁊ ad pacē: ⁊ ad
psalmos cū alijs fr̄ibus canēdos: vltimus
i choro recipit: ad cornu tamē altaris non
accedat: ꝑ minoꝝ ordinū tñ officia gerat.
ꝛinde vsꝫ ad expletōem septimi āni: tres
legitimas ferias. s. sc̄am. q̄rtā. ⁊ sextā. ex
ceptis diēb⁹ paschalib⁹ qui sunt. 50. in pane
⁊ aqua ieiunet. sc̄oꝫ tñ feriā vno psaltēio
vel ꝛnario si sit oparius redimere poterit
⁊ cuꝫ sic ānuꝫ. 7ᵐ⁹ cōpleuerit: pōt ep̄s eum
ad gradū p̄stinū reuocare: ita tamē q̄ i tri
bus annis sequēt⁹ sine vlla redēptōe oī
6ª feria in pane ⁊ aqua ieiunet. Et eadeꝫ
pn̄a iponēda ē p̄sbro ꝛ oib⁹ alijs petis: q̄
dispositōem inducūt. pbāt aūt ꝟ oīa. 82ª.
di. p̄sbyter si fornicatōem. quod intelligūt
quidā ꝛ simplici fornicatōe. Alij forte ve
rius ꝯm Ray. ꝛ adulterio: vel incestu. pu
ta quia cognouit ꝯiugatā: ꝯsanguineā: vl̄
affinē. 2⁹ canon est q̄ si p̄sbyter cogno
uit filiā suā spiritualē: quā baptizauit: vel i
baptismo vel in ꝯfirmatōe tenuit. vel q̄ si
bi ꝯfessa fuit ꝛbꝫ pn̄am agere. 12. annis:
⁊ etiā ꝛbꝫ ꝛponi si crimē sit manifestum.
⁊ pegrinādo. 15. ānis p̄eniteat: ⁊ postea mo
nasteriū intret tota vita sua morat⁹ ibi
dem. Ep̄s aūt qui talia cōmisit p̄eniteat. 15.
annis. ipa vo mulier ꝛbꝫ oīa sua relinquē
⁊ res suas paupibus dare: ⁊ cōuersa i mo
nasterio ꝛo vsq̄ ad mortē p̄maneat. 30. q. i. si
quis sacerdos. ⁊. c. nō ꝛbꝫ. 3⁹ est q̄ qui
cunq̄ filiā suā spūalē: vel mr̄em cognoscit
p̄eniteat. 7. annis. ⁊ simil̄ ei ꝯsentientes. 30.
.q. 3ª. nō opꝫ 4⁹ est q̄ qui ꝯbibit cū aliq̄ q̄
sit p vba ꝛ p̄nti alij ꝛsponsata: ipsa dimis
sa. 40. diebus ieiunet i pane ⁊ aqua: ⁊ se
q̄ntibus. 7. annis p̄eniteat. ex ꝛ spon. duo
accepisti. 5⁹ est q̄ qui cognoscit duas
cōmatres: vel sorores: siue vxor viuat: sīū
nō: ad minus. 7. ānis p̄eniteat. lꝫ plus ꝛbēt
. 30. q. 4. si p̄. 6⁹ ē q̄ qui cognouēit mo
nialē sine ꝛuotā. io. annis p̄eniteat. ⁊ simili
ter ipa ꝯm formā traditaꝫ. 27. q. i. ꝛ filia.
⁊. c. ꝛuotā. in quoꝝ p̄mo. c. dicit. q̄ si filia
epi: vel p̄sbri: vel diaconi post votū solēne
ꝯxerit mr̄imoniū: non admittat ad cōio
nem nisi marito ꝛfucto pn̄am egēit: ⁊ cō
munionē petierit: tñ i fine vite accipiet eā.
in 2ª. c. dicit. q̄ ꝛnota p̄cās non ē recipiē
da in ecclesia: nisi p̄ccare ꝛsierit: ⁊ ꝛsinēt
egerit pn̄am. io. annis. postea recipiat ad
cōionē: ⁊ aīq̄ in ecclesia admittat ad ora
tionē: ad nulli⁹ ꝯiuiū xp̄iane mulieris ac
cedat. 7⁹ est q̄ qui ignoranter cognoscit
duas sorores: vel mr̄em ⁊ filiaꝫ: vel ami
tā ⁊ neptē p̄eniteat. 7. annis. Si aūt scient
p̄petuo ꝯiugio careat. 34. q. vlt. si q̄s cum
duabus. 8⁹ est q̄ qui ducit i mr̄imonio
illā quā polluit per adulteriū: p̄eniteat. 7. an
nis. 31. q. i. siqua vidua. 9⁹ ē q̄ qui ꝯ na
turā p̄ccauit: si sit clericus ꝛbꝫ ꝛponi: vel
religioni tradi: si coꝛrigibilis appareat ad
p̄petuā. pn̄am pagēdā. Si vo sit layc⁹: a ce
tu fideliū vsq̄ ad ꝯdignā satisfactōem ꝛ
bet fieri alienus. ex ꝛ exces. platoꝝ. clerici
boc n. viciū maius est q̄ cognoscē mr̄em.
32ª. q. 7ª. adulterij. ⁊ ē Aug⁹. Adulterij in
quit malū vincit fornicatōem. vincit aūt
ab incestu. p̄ius. n. est cū mr̄e q̄ cū aliena
vxore cōcubere: ꝑ hoc oīum p̄ssimuꝫ est
quod ꝯ naturaꝫ fit. vt si vir mēbro mulie
ris ad hoc nō ꝯcesso volverit vti. ꝟ Aug⁹
Quocunq̄ aūt modo tale factū exerceat:
p̄terq̄ inter virū ⁊ feminaꝫ ordinate in va
se ꝛbito: viciū ꝯ naturā: ⁊ sodomiticū iudi
catur. vt dicit Ray. io⁹. est q̄ qui coierit
cuꝫ brutis p̄niteat plusq̄. 7. annis. ⁊ simi
liter p incestu. 33ª. q. 2ª. ꝟ ipm. 7. 9. sc. ii⁹ ē
q̄ p̄sbr qui itercst clādestinis nuptijs tri
ennio suspēditur. ⁊ si culpa exegerit grauius puniatur. ex ꝛ clam. ꝛspon. cum ibibitio. iz⁹ est q̄ qui votū simplicē violauerit: p̄eniteat trib⁹ annis. 27ª. di. si vir. iz⁹ est q̄ qui excōicatus celebrauerit ꝛbꝫ triennio p̄enitere. 7 feria 2ª. 4ª. 7. 6ª. a vino ⁊ a carnibus abstinere. iiª. q. 3ª. ꝛ illis. ꝛ pena vo ꝛgradati celebrantis habetur di.

50.accedens. 14° est q̄ homicida volun tarius sine spe restitutionis ponit̄.7 peni teat.7.annis.di.50.miror. 15° est q̄ homi cida casualis peniteat.5. annis. 7 hoc ꝑm Ray.si culpa p̄cessit casuꝫ.al's nō. nisi fort̄ ad cautelā.di.50.cos.7 duob⁹.c.sc. 16° est q̄ si homicidiū quis fecerit ꝓpter neces sitatez euitabilē:peniteat duobus ānis. di. 50.ꝯ his.i.licet si ineuitabilis esset sibi nō imputaret̄ di.50.quia te. quod verum est quo ad culpam: ꝫ bonuꝫ essꝫ q̄ peniteret quo ad cautelaꝫ 7 inocētiā sue ecclesie oñ endā.ex̄ ꝯ homi.c.z.§. vlt.7 ꝑm Ray.fort̄ distingui pōt in homicidio necessario: sicut in casuali.s.vtꝫ p̄cessit necessitatē: vl' non.ar.di.50.ꝯ bis vero. 7 ex̄ ꝯ homici dio.interfeciſti. Sꝫ 7 si quis p̄ insaniā cō mittat homicidiū:nō imputetur ei .3.q.9. iudicas.qui etiā intuitu disciplineincaute peutiendo occiderit: ponit̄ .ex̄ ꝯ homi. p̄sbyterꝫ.Sꝫ 7 qui ligatū latronē interficit: ponit̄.ex̄ ꝯ homi.suscepim⁹.Qui autem latronē occultū occidit:quē viuuꝫ ꝓtrahē rere potuit .40.diebus non intret eccl'iam 7 al's penitē ꝯbꝫ.c.ex̄ e.c.z° vbi dicit ꝯ hoc Qui vo pagauū: vl' indeū occidit: peniteat 40.diebus.di.50.§.cuꝫ cā odij. 17° est q̄ matricida peniteat.10. annis ꝑm formā sa tis assꝛā traditā.33ª.q.2ª.latorē. vrorici ꝯ vo graviorꝛ pena dꝫ imponi.talis.n. 7 q dominuꝫ occidit:nunq̄ eqtat: nec vehicu lo portat̄.nec matrimoniū ꝓtrahit vsqꝫ ad .10.annū.carnes nō comedit.nec vinuꝫ bi bit.7 alia que habēt̄.33ª.q.2ª.admonere 7.c.quicunqꝫ. ꝓponit̄ aūt pnīa maiorꝛ vxo ricide:non qꝛ illud petñ sit grauius isto:ꝫ quia homies ꝓniores sunt ad occidēdum vxores q̄ matres.Maius.n.petñ ē occi dere matrē q̄ vxorē.vt dicit Boñ.in 4° 7 cōiter oēs doc7 habitū est in 2° li.xv. vo durandi tenꝫ ꝓtrariū in repꝛtorio pro eo q̄ vxoricide imponit̄ pnīa maiorꝛ.mihi āt plꝫ placꝫ sinia aliorꝫ. Sꝫ qualē pnīaꝫ ꝯ bent agere qui filios occidūt.Rn̄ aut ē cer tum q̄ ipsimet scient̄ interfecerūt. 7 sic dꝫ eis imponi pnīa maiorꝛ q̄ꝫ ꝓ alio homici dio.ar. ex̄.e.c. vlt. in ter.7 glo.7 ex̄ ꝯ ho mi.cuꝫ iuramēto.7 in hoc tñ casu vir vxo rem recupat quā coact⁹ abiurauerat.7 ip sa pnīam agit ꝑm arbitriuꝫ epī:ita q̄ si ha bet alios filios pacifice gubnare possit eos vt ex̄.e.intellexim⁹.q̄ si vir non bꝫ iduci dꝫ vt religionē intret: ad quod si non pōt iduci:tutius est ei dare licētiā nubendi. vt ex̄.e.veniēs.7 hoc quādo timet̄ ꝯ incōti nētia.al's non.vt pꝫ 33ª.q.2ª.in adolescen tia.Et si pater sit clicus: ab officio altaris ꝯbꝫ ꝓpetuo abstinere:7 ei grauiorꝛ q̄ꝫ lay co: nō tñ publica:nisi veniat in publicuꝫ: pnīa ꝯbꝫ imponi.vt hēt̄ ex̄ ꝯ pe.quesitū. Aut certū est q̄ non intēt̄fecerūt sponte nec in culpa fuerūt:ꝫ casu fortuito ꝓtigit. 7 sic ꝯ stricto iure i nullo tenēt̄.ar.ex̄ ꝯ homi. ex litteris.7.c. Johānes.7.c. vlt. nisi velit ad cautelā penitere.in dubio tamē p̄sumit̄ q̄ non ex certa scia:ꝫ potius ex incuria per uenerit.ex̄ ꝯ p̄sump.afferte. Aut certū est q̄ non adhibuerūt oēm diligētiam:quam potuerūt:7 ꝯbuerūt.7 sic culpa p̄cessit ca sum. 7 sic si sit grauis culpa. vt si posuit puerꝫ in medio vtriusq̄:imponit̄ pnīa.5.l' .7.annorꝫ ꝫ arbitriū pniarū.di.50.si qua femina.7.c.se.7.c.si quis sponte.occulta:si sit occultuꝫ.publica:si sit publicū.7 maiorꝛ si in lecto suffocet̄ q̄ꝫ si in cunis. 7 maiorꝛ p̄sbytero greco q̄ꝫ layco.vt hēt̄ ex̄ ꝯ pe.q̄ situm.7 lꝫ dispensēt̄ quo ad pnā:que ē ar bitraria.vt dicit̄ ibidē.non tamen quo ad ordines ꝓpt̄ homicidiū: qō ē delictū enor me:7 indispēsabile.di.50.miror.Si autez culpa que p̄cessit casū sit lenis: vt si posuit puerꝫ in eodē lecto:longe tū a se: imponit̄ pnīa triuꝫ annorꝫ ꝑm hoc intellige illud ex̄.e.ꝯ infantib⁹. Monēdi ḡ sūt parentes q̄ tam tenellos secuꝫ in vno nō collocent lecto:ne qualꝫ negligētia interueniēte op primant̄:vel suffocent̄.z ª.q.5ª. consuluisti. 7 hoc modo distinguit Hosti.7 Ber.ex̄.e. ꝯ infantib⁹. Quid ꝯ illis qui filios: vel etiā suos suos infātes:vel ei adultos lan guidos relegata pietate exponunt.i. ex̄ se ponunt añ ecclesiā: vt aliqui moti miſicor dia colligant eos. Rn̄: tales graviter pecāt qꝛ cuꝫ ignoretur sepe cōsanguinitas expo sitorꝫ cōtrabere quis possꝫ matrimoniū cuꝫ sororꝛ: vel ꝓsanguinea.iō exponens ꝯ hoc pecato tenetur penitere: 7 est puniēd⁹ sicut expositus:si sciēter cuꝫ tali ꝓtraberet puniret̄.extra ꝯ pe. 7 re.officij. ꝑm Hosti. Talis etiam ꝑm Ray. est tanꝫ homicida indicandus:quia hoiem sibi ita conunctū periculo mortis exponit: consideratis tamē circunstātijs. Et vtꝫ ob hoc morꝛs secuta fuerit: vel non fuerit:pnīa moderanda erit Erunt aūt tales irregulares ꝑm Ray.si in ꝯ morꝛs sit secuta.quia.s.fuerunt in culpa eos exponendo: vel alimenta negando.tñ ꝑm Roñ.si in nulla culpa fuissent:qꝛ forte

nec elynas querendo:nec alr eos alere pos sent.irregulares nō essent: nec peccarent.

18° casus est q̄ qui p̄sb̄rum interficit peniteat.ii.annis.eẋ ce pe.7 re.omnis.De penitētia vo eius qui occidit monachū.clicū subdiaconū.7 diaconū bf̄ eẋ ce pe. 7 re.c. p̄ p totū. De pnia āt eius qui machinatur in mortē dñi sui:vel in regnū eius bēt .z3a.q.vlt.sigs. 19° est q̄ qui iniuste alique ad mortem accuset .40. dieb° in pane 7 aqua ieiunet:7 peniteat.7.annis.7 hoc si accusat° sit occisus.Si vo tñ mēbrū pdixerit:triennio peniteat.eẋ ce accu. accusasti.Hosti.vo 7 Jo.ce ceo intellexerunt q̄ p̄mus peniteat p.7. ānos quo'z āno ieiunā 00.40.dieb° in pane 7 aqua.z° vo p tres ānos.Ẅ.vero durādi intellexit,put lr̄a magis sonat.s.q̄ p̄mus ieiunabit.40.diebus in pane 7 aqua:siue ꝓtinue:siue interpolate.7 p annos.7.etiā ieiunabit: 7 penitebit. non tamē in pane 7 aqua:ꝛ ad arbitrium p̄sbyteri.z° vero p tres quadragesimas. p̄ma añ natale dñi.z^a ante pasca. 3ª ante festum sancti Jo.bap.bas.n.instituit beat° Petrus: sicut in cronicis bf̄. Jeiunabit āt tunc in pane 7 aqua. ꝓbant' h̄ p̄m Hosti. zz^a.q.5^a.c. 2° 7 3° 7 4°. 20° q̄ piurus .40.diebus ī pane 7 aqua ieiunet:7.7.annis sequētib° peniteat. 7 semp oz esse in penitētia interiozi.6^a.q.i.quicunq;. 21° q̄ qui cōpulsus cōditō alit' aut non sciēter piurat.si liber sit.40.dieb° ieiunet in pane: 7 aqua.7 hoc p̄m glo.intellige vel ꝓtinue: vel interpolate peniteat:7.7.sequētibus annis:nō tñ in pane 7 aqua:vt dicit glo. Si vo seruus sit eius qui cogit eu3:trib° quadragesimis 7 legitimis ferijs.sc3.z^a.4^a.7 6^a.zz^a.q.5^a.qui cōpulsus. 22° q̄ qui iurat in manu epi:vel in cruce ꝓsecrata peniteat tribus annis.Si vo in cruce non cōsecrata peniteat anno vno. Qui vo coact° 7 ignozās ignozātia iuris:7 postea cognoscit peniteat tribus quadragesimis.zz^a.q. 5^a.c.2°.Qui vo coactus p̄ vita redimēda: vel qualib3 cā:vel necessitate:peniteat. qz corpus plus q̄s aīam dilexit.tribus q̄dragesimis.e.q.c.si quis coactus. Alij inducunt tres annos: 7 vnu3 ex bis in pane 7 aqua. 23° est.q̄ qui scienter falsū iurat: vel aliu3 iurare cogit.40.diebus peniteat in pane 7 aqua.7.7.annis sequētibus. 7 nunq̄s sit sine pnia interiozi.Alij si ꝓsecij fuerunt:similit' peniteant.zz^a.q.5. si qūs cōnict°.alia ce piurio require supza in p̄mo li. 24° est.q̄ qui mēsurat in falsa mensura.30.diebus ieiun3 in pane 7 aqua.eẋ ce ꝓtrabenda emp.vt mensure. ce pena vero falsarij lr̄aꝝ habetur eẋ.e.ad audientiaz. dura.ad falsariozꝝ.7 ce vb.signi. nouim°.

25° est q̄ qui frangit pniam solēnē sine redeundo ad crimina poza:vel similia: sū redeundo ad negociatōem secularē:vl' militiam:que sibi fuerant interdicta sola ītra eccliam fidelibus ozatione iunguntur: a cōione suspenduntur:a catholicozꝝ ꝓuinc̄ separantur.7 penitere debēt.io.annis:7 cōmunicent in fine vite.33^a.q.z^a.ce bis vo. 7 ce pe.di.5^a.si quis vo. 26° c̄.q̄ qui missam canit:7 non cōicat:debz vno anno penitere:7 interim missas non cantare.ce cō sec̄.di.z^a.relatū. 27° q̄ p̄sb̄r qui mortuū elicum inuolnit ī palla altaris:peniteat .io. annis 7 mensibus gnq;.diaconus vo triennio:7 dimidio.ce ꝓsec̄.di.i.nemo p ignorantiam. 28° q̄ qui cōmittit sacrilegiu3 ecclesiam violando:vel chrisma:seu calicē sacrum pollutis manibus accipit:vel filia sacrilegia cōmittit:peniteat.7.annis. p̄mo anno extra cimiteriu3 quod violauit cōsistat.2° anno ante fozes ecclie.3° in eccl̄ia. 7 in hoc triennio carnes non comedat: vinum non bibat:nisi in pasca:vel natali:nō offerat nec cōionem accipiat. 4° anno cōicabit.7 in illo:7 in 5° 7 in 6° 7 in 7° tribus ferijs a carnibus 7 vino abstineat.sc3 ieiunando.iz^a.q.z^a.ce mon. Conburens autē ecclesiam.15.annis peniteat: 7 eam restituat.17^a.q.4^a.§.si quis.7.j vbi.maius. De pena vero raptozis: siue furis rei ecclesiastice. 7 ce pena furis: 7 effractozis: tam clerici q̄s layci habetur.co.§. peccata. 7.c. si quis clericus. 29° q̄ si parentes frangant sponsalia filiozum: a cōione triennio separentur:7 similit' filij si sint in culpa. si tamē filij p̄m p̄missionem factā contrarerint:excōicantur vtriq;.s.quo ad penaz ecclesie:non quo ad reatum: exquo cederūt operam in cōtrariū.31.q.3^a.si qui parētes. ar.ce pe.di.i.si cui. 30° est.q̄ qui blasphemauerit publice deum:vel aliquē sāctozū: maxime beatam v̄ginem:illi debz eps hāc pniam iniungere.vt septez diebus dñicis ante fozes ecclesie in manifesto dum missa cantatur existat.7 vltimo illozum dicrum dominicozꝝ: pallium 7 calciamenta deponat. 7 cozrigiam ligatam circa collum habeat.7.7. p̄cedentibus ferijs in pane 7 aq̄ ieiunet:ecclesiam nullatenus ingressurus

Et quolibet ꝑdictoꝝ dicrũ tres pauperes vel duos: vel saltem vnuꝫ si pōt reficiat. ⁊ si non pōt: hec pena in aliam cōmutet: qō si renuerit agere supdicta: interdicatur sibi ecclesia: ⁊ in morte priuet ecclesiastica sepultura. extra de maledic. statuimus. Itē blasphemus si dines fuerit. 40. alioquin .30. vel. 20. ⁊ si ad hoc non sufficit. 5. solidorum vsualis monete pena mulctetur: nullā misericordiam in hoc habiturus. vt dicit ibidem. sꝫ quin soluat. 5. solidos: quos si non habet currat per ciuitatem: vel cōmutetur in aliam penam temporalem. hec aūt pena soluetur illi qui cōdemnat. i. potestati seculari. banc .n. penam tēporalem ꝓcepit papa imponi per potestatem temporalē. qō si neglexerit per eām precipitur cogi. hec Hosti. Habet autem predicta pena locum ſm Hof. cuꝫ quis blasphemat non ex ira vel ebrietate: vel dementia. qz tunc cuꝫ eo benignius ageret. 2ª. q. 3ª. §. notanduꝫ. ſꝫ vero Hosti. hec pena est spāliter inducta cōtra eos: qui deuꝫ blasphemant ex ira. non .n. aliquis de leui blasphemat deuꝫ: nisi ira tus. tanta tñ posset cē iracundia ꝙ equipararet dementie: ⁊ tūc illud quod dic Hof. posset bēre locum. hec Host. Quid si gs iuret per caput: vel vētrē. vel capilluꝫ. Rn det Host. ꝙ si faciat hoc affirmando: vel iurando non bꝫ locuꝫ hec pena. secus ē si faciat hoc detestando: vel iurādo: licꝫ iratus.

Item ſm Hof. ⁊ Host. hec que dicunt de pena tpali: vel pecuniaria fiunt iudice ꝓ tribunali sedente. in iudicio aūt anime prebyter discretus molliendo rigorem dispēsare poterit ex cā circa penā spūalez supiorem. 26ª. q. 7ª. penitētibus. hec Hosti. Itē clericus blasphemꝰ maxime ꝑsbyter cogatur ad veniā postulandā: quod si noluerit degradet. di. 46ª. clericus. Notanduꝫ vero ꝙ blasphemus ſm leges est decapitandus. vt in auc. vt nō luxurientur ꝓtra naturam. circa mediū col. Scōm canonē vero antiquū clicus erat degradādus. ⁊ laycus excōicandus. 22ª. q. i. si quis per capillum. hodie vero laycus aget pniam supdictam. s. illius canonis. statuimus. ⁊ hoc si blasphemauit publice. si. n. occulte non penitebit publice: vt puto. Clericꝰ vero hodie est corrigendus pnia arbitraria: ⁊ occulta: non illa que est publica. Clericꝰ. n. non dꝫ publice penitere. si aūt rebellis fuerit: vl' sepius hoc cōmiserit: locum habꝫ pena legi. s. vt laycus decapitet. in foro ciuili: ⁊ in canonico anathematizet. i. ecclesie ingressus sibi interdicat. ⁊ in morte priuet ecclesiastica sepultura. clericꝰ vo degradetur. Iō Host. titulo de maledic. 31ꝰ est de ꝑsbytero qui reuelat confessionez. de quo est hitum supā. c. de sigillo confessionis. 32ꝰ est ꝙ qui i dicendis horis canonicis: vel alijs officijs diuinis discrepat a consuetudine ꝓprie metropolitane ecclesie: sex mēsibus ꝑnat cōione. si hoc accidat ex ꝓtemptu. iz. di. de bis.

33ꝰ ꝙ epūs qui ordinat sine cā insta clericuꝫ inuituꝫ. vel penitus innitū absolute: suspendit anno vno. 74ª. di. c. i. 34ꝰ est. ꝙ epūs qui correctōem de venditōe ministerii ordinum dissimulat: duobꝰ mēsibus. presbyt ꝗtuor. diaconus tres. subdiaconꝰ ⁊ ceteri ad arbitriuꝫ iudicis penitere debent. i. q. i. quicquid inuisibilis. 35ꝰ ꝙ sortileguꝫ 40. diebus peniteat. ex de sorti. c. i. 36ꝰ ꝙ q videt in astrolabio: peniteat duobꝰ annis. ex de sorti. ex tenore. tuarum. 37ꝰ est de stilla sanguinis altaris cadente sup terraꝫ vel aliquid aliud. 38ꝰ est de vomitu eucharistie pre ebrietate. 39ꝰ est quando mus comedit corpus xpi. De his tribus habitum est sup in tractatu de eucharistia. de defectibus contingentibꝰ in sacro altaris. 40ꝰ est ꝙ qui domū vel aream volūtarie accendit: sublata vel incēsa omnino restituat: ⁊ tribus ānis peniteat. extra de iudicijs. si quis domū. Canon tamē dicit ꝙ si ex odio vl' iniuria hoc fecerit: excōicari debꝫ: nec absolui donec satisfecerit: ⁊ iurauerit ꝙ ignem decetero non apponet. Imponit autē sibi vt hierosolymā vl' in hispaniam vadat i dei seruitio: āno integro ibi moraturus. Si quis aūt epūs: vel archiepūs hoc relaxauerit: dānum restituat: ⁊ ab officio epāli p annuꝫ abstineat. 23ª. q. 8ª. pessimam. hodie autē postqꝫ sunt denunciati: non possunt citra sedē aplicaꝫ absolui. ex de sen. ex. tua nos. innuit in tex. loquit de incendiarijs indistincte postqꝫ sunt publicati. Et Ber. dicit hoc idē exprese. ⁊ Gratianus. ex de sen. ex. quicunqꝫ. ⁊ Hoff. licꝫ Roꝺ. contrariū dicat. Scōm leges autez qui in ciuitate data opera incendiuꝫ fecerit: si sit humilis: subijcit bestijs. si sit in alio gradu decapitatur: vel in insulā relegatur. ff. de incen. rui. nau. l. fi. Qui vero alibi: vt in villis vel castris remissis illō edes positum cōbusserit: si hoc dolo fecerit: comburitur. ⁊ hoc est intelligendu ſm Hosti. si sit humilis. Si aūt hoc ex sua negligētia

contigerit reſarciet damnuz. vel ſi minus idoneus ſit: caſtigetur paruz: vel leuit. Et nomine ediuz omne edificiuz continet. vt dicit ibidem. l. qui edes. 41° q qui ꝛcdederit vel acceperit cõtionez ab hereticõ. 7 neſcit hoc eſſe ꝓhibituz ab eccleſia. 7 poſtea intelligit: ꝑeniteat vno anno. Si aũt ſciuit: 7 neglexit: ꝑeniteat .io. annis. vel ꝑm quoſdam. 7. vel ꝑm alios .5. Qui vero permittit hereticum miſſam celebrare in eccleſia catholica ꝓ ignozantiam iuris ꝑeniteat .40. diebus. ſi ꝓ reuerẽtia eius ꝓ annum ꝑeniteat. Si ꝓ damnatione eccleſie catholice: 7 ꝓ cõſuetudine romanoꝝ: ꝓiciatur ab eccleſia: ſicut hereticus: ſi ſit impenitens aliogn ꝑeniteat .io. annis. Si autez relicta eccleſia ad hereticos tranſierit: 7 alios ad hoc idẽ induxerit: ꝑeniteat .iz. annis tribus extra eccleſiam ſeptem inter audientes. duobus extra cõionez. duodecimo anno cõionem ſine oblatione ꝓcipiat. z4ª. q. i. ſi quis ꝛc ꝛcrit. Cetera vo ꝑtinentia ad hereſim ſciſma: vel apoſtaſiam: require ſupza in z° li.

42° eſt q patronus qui res eccle dilapidat: vno anno ꝑeniteat .i6ª. q. 7ª. filijs.

43° q qui domuz ſuam cuz magl incãtatozibus luſtrat: vel aliud facit. 7 qui ei ꝙ conſuluit annis .5. ꝑeniteat. z6ª. q. 5ª. qui diuinatozes. 7. c. non liceat. 44° q q pacem cum ꝓximo ſuo non facere iurat: vno anno ꝑeniteat. 7 ad pacem redeat. zzª. q. 4ª. qui ſacramẽto. 45° q ꝓ piurio. adl'terio. vel homicidio dant' ꝓ pnia regulariter. 7. anni. 7 ſimiliter ꝓ foznicatõe: licz nõ ita aſpa pnia iniungatur. zzª. q. i. ꝑdicandum. 7. 33ª. q. zª. bocipſum. 7. §. ſe. 46° q qui ſcienter rebaptizat'. 7. annis ꝑeniteat. 7 feria 4ª 7 6ª in pane 7 aqua iciunã do tres quadrageſimas faciat. 7 hoc ſi fecit illud ꝓ hereſi introducenda. Si autẽ ꝓ immũditia. i. ꝓ ſalute cozpozis obtinenda. vt habet' extra ꝛc apoſtatis. c. z° tribus annis ꝑeniteat. ꝛc ꝓſecẽ. di. 4ª. qui bis. 7 talis qui bis baptizat' vel etiã ꝓfirmat' fit ꝛc foro eccle. 7 cogit' fieri irregularis. di. 84. dictum eſt. De ꝑna autẽ taliuz habet' ꝛc cõſecẽ. di. 4ª. cos. cuius capli ſnïam ꝑtermitto gr̃a breuitatis. De hac etl materia ꝓcẽdit ſup̃ ti. ꝛc iteratõe ſacr̃oꝝ. 47° q q vxorez adulterã cognoſcit añq̃ ꝑeniteat: trib° annis ꝑeniteat. zz. q. i. ſi quis. z. Qui vero cognoſcit eam ꝑenitẽtẽ añ pniam pactam: ꝑeniteat duobus annis. c. q. ſi quis. Quõ vo ſit pnia iniungẽda mulieri ꝓuz alteri° ſupponenti: vel etiam ꝛc non ſuo viro cõcipienti habet' extra ꝛc ꝑ. 7 re. officij. 7 dicet' .j. hoc. e. li. ti. 36°. Ad regulas igit' ꝑdictas inſpiciendo põt ſtudioſus indagatoz ꝓcedere ad pnias ꝓ diuerſis criminibus imponendas ꝑm canones: 7 ex cã cõſideratj circunſtãtijs vt dictuz eſt ſup̃ moderari poterit eas. Et lz ab ipſo omnes circũſtãtie ſint diligenter attẽdende: ꝓncipalr̃ tamẽ qualitates ꝓſone: 7 ꝓcipue vtꝝ ſit ꝓſona obnoxia alicui aliquo vinclo ꝓuitutis. nã circa tales ꝓſonas cauere ꝓ poſſe dz ꝓſbr ne talem pniam eis imponat: ꝓ quam illis quibus ſunt aſtricti ꝓiudicium fiat: maxime circa cõiugatos. vnde ſi ſeruus ſit: 7 timore ꝛccauerit obediens dño ſuo in atrocioribus eſt mitius puniendus. zzª. q. 5ª. qui compulſus. obedire tamẽ non tenebat' in talibus .iiª. q. 3ª. ſi domin°. Si autez voluptarie ꝛccauerit cozpoze puniet' etiã acrius q̃s alius. z4ª. q. i. qui contra pacẽ. Nec eſt ſeruo iniungenda ꝛcpegrinatio: ꝓ quaz dominus eius: qui non eſt in culpa illius: ſeruitio ꝛcfraudet'. ex̃ ꝛc ſen. exco. relatũ. Si vero liber ſit totam pniam canonis ſi fieri põt facere ꝛcbz. z6ª. q. 7ª. ſacerdos. ſed ex cauſa poterit eam ꝑbr moderari. Conſiderandum etiã erit. vtruz ſit ꝓſona noua in fide. quia nouis in fide minoꝝ pnia dz imponi. extra ꝛc ꝑ. 7 re. ꝛcus qui. Et ſimilr conſiderãde erunt alie perſonaruz circunſtantie: ꝛc quibus ad pñs ſupſedeo gratia breuitatis. Sciendum autẽ q in foro pnia li dicuntur ferie legitime. feria zª. 4ª. 7 6ª. di. 82ª. ꝑſbyter. 7 ꝛc conſecẽ. di. 3ª. iciunia. Aliqui tamẽ vt dicit Roõ. ꝓ zª feria ſabbatũ ponunt. Notandum etl q ꝑm Jo. ſi ꝑenitentia ſit impoſita a canone liberat' quis a iciunio dando ꝛcnarium: vel legendo ꝓ pſalterium ꝓpria auctoritate. Inno. vero dicit q iciunia neceſſaria: vt quatuoꝝ tẽpoꝛa: 7 biº non poſſunt redimi ꝓcunia: niſi ſubſit rationabilis cauſa. voluntaria vero redimi poſſunt etiaz ſine auctoꝛitate ſuperioꝛis. Nota etiam q vbi imponitur ꝓna aliquot annoꝝ: ſiue quadrageſimarum: nec additur quomodo quis ꝛcbet ꝑnitere. boc relinquit' arbitrio ꝓſbr: cuz ꝑnitẽtie ſint arbitrarie. vt dictum eſt ſupza.

ipse.n.ꝑſbr arbitrabit eam p ferias legitimas faciēdam ſm cano.50.di. ꝛ bis clericis.7 extra ꝛ homi.c.z.7 i multis alijs in ribus.Et ſic intelligit illud extra ꝛ accu. accuſaſti.7 ꝛ ſpon.dilectus.7 ſimilia.

De ſpeciebus: ſiue differentijs pnie in communi.ti.33ⁿ.

Conſequenter ꝯſiderandum ē ꝛ partibꝫ pnie ſubiectiuis. Et primo in generali.zᵒ in ſpeciali Circa primam partem quꝛuntur plura.ſcz vtrum penitentie virtutꝫ ſint aliqne partes ſubiectiue:ſiue ſpecies. Rndeo q ſic.ſm Augᵐ li. ꝛ pe. 7 habet ꝛ pe.di.i.tres ſunt actiones. vna eſt pnia ante baptiſmuz:ꝛ qua dicit ibidez Augꝰ nullus ſue voluntatis arbiter conſtitutus: niſi peniteat euz veteris vite:nouam inchoare non poteſt. Altera eſt pnia ꝛ mortalibus poſt baptiſmuz. 3ª eſt pnia poſt baptiſmum ꝛ venialibus.Et ſunt ille tres pꝛtes ſubiectiue pnie virtutis:non pnie ſacri quia ꝑma pars non pertinet ad ſacrm pꝛnitentie.licz alie due ptinē poſſint.ꝟ Tho. 4ᵒ di.16ª.q.iª.ar.zᵒq.5ª.c. Utrum pnie ſacri ſint aliqne partes ſubiectiue: ſiue ſpecies. Rndeo q ſic tres.ſ.priuata: que fit i ſecreto p peccatis occultis.Et publica que fit in manifeſto p manifeſtis.Et ſolēnis: q̄ fit in capite quadrageſimē ꝓ hoꝛrēdis.

De penitentia publica.ti.34ⁿ.

Unde cōſiderandū eſt ꝛ ſpēbꝫ pnitētie in ſpāli.Et ꝑmo ꝛ publica.zᵒꝛ ſolēni. Priuata vero pnia 7 partes pnie vtutis ſuffi cienter innoteſcunt ex ſupꝛadictis.7 ifra dicendis ꝛ penitentia in cōmuni.vnde nō requirunt capitula ſpecialia. Circa pnitentiaz publicaz plura quꝛunt.ſ. que ſit publica pnitētia. Rndeo publica pnia eſt ꝑpꝛie illa que fit in facie eccleſie.vt cuz alicui iniungitur pegrinatio per mundum cū baculo capitali:vel ſcapulari:vl veſte alia ad hoc conſueta benedictis.ꝛ pe.di.6ª. ſacerdos.Et dicitur publica: vel quia publice fit.vel quia p crimine publico. iō dicit etiam quādoq; publica pnia ſolēnis:quia publice fit. Quis pōt eam imponere. Rndeo quilibz ꝑſbr parrochiano ſuo niſi in aliqua eccleſia eſſet conſuetudo ꝓtraria Et multo foꝛtius epoꝛ pniarꝫ generales. quia hoc non inuenitur ſibi ꝓhibituz ſm Ray.Hoſ.7 Hoſti.ar. ad hoc videtur exꝑſſum 50.di.penitens.lz illud conſueuerit exponi.7.30.di.ſi quis preſbyter. 7 extra ꝛ pe.7 re.queſituz.ſm xv.durant. Ber. tñ dicit q ſimplex preſbr eam imponere non poteſt.extra ꝛ exceſſi.ꝓlato.accedentibus.

Cui poteſt imponi. Rndeo layco nō āt clerico:niſi ꝛ poſito.ꝛ pe.di.i.§.ſacerdotes ſm Ray.ꝟ ſm Ber.ꝑſbr publicam pniam facere poteſt quādo exceſſus eius eſt publicus. z8ª.di.ꝑſbrum. quia publice ꝛbz qs puniri p offenſis publicis.extra ꝛ pe.7 re. ois.c.i. 7 hoc tam ꝛ graui q̄z ꝛ leui exceſſu vt ſcandalum ſedetur. vt dicitur in glo. .o.c.7.zª.q.i.ſi peccauerit.hāc tamē pniaz ſedes apoſtolica nemini indicit:niſi vbi eſt curia.ibi.n.pniarꝫ papa eos qui cōmiſerūt enoꝛmia faciunt nudos incedere triduo: l' plus:vel minus per omnes eccleſias ciuitatis in qua eſt curia:7 nō alibi:quo facto remittunt eos ad ſuos epos.vt conſideratis circunſtantijs eis indicant pniam ſalutarem.licz quidaz ribaldi ſepe ꝓo queſtu mentiantur tales pnias ſibi ee iniunctas a ſede apoſtolica:falſas pniarioꝝ lras exhibentes.ꝟ xv. durant. Pro quo crimie eſt imponenda. Rndeo non ꝛbet imponi niſi p crimine enoꝛmi:7 manifeſto. ꝛ pe. di.6ª.ſacerdos.7 extra ꝛ pe.7 re.q̄ſitum.

De penitentia ſolenni.titulus 35ⁿ.

Poſtea querenduz eſt ꝛ penitē tia ſolenni. Circa quā quꝛuntur plura.ſ. vtrum aliqua penitentia ꝛbeat publicari: vel ſolennizari. Rndeo q ſic. ꝑpter quatuoꝛ. ꝑmo vt publicum pctm̄ publicam habeat medicinam.zᵒ quia maxima confuſione eſt dignus:qui cōmiſit grauiſſimum ſcelꝰ. 3ᵒ vt ſit alijs ad terroꝛem. 4ᵒ vt ſit in exēpluz penitendi ne deſperent qui pctis grauibus ꝛtinentur. Sed cum pnia oēs ꝛ fectus reuocet ad perfectum: vt dicit Ambroꝰ.ſolēnizatio vero impediat.vt patebit videtur q non ſit ſolennizanda. Rndeo penitentia reuocat omnes ꝛfectus reſtituendo in ꝑſtinam gratiam. non tamē reſtituit in ꝑſtinam dignitatem. vnde nota q laycus poſt penitentiam publicam non poteſt ad clericatum ꝑmoueri .50.di.illō. nec clericus ad ſupioꝛes oꝛdines. vt dicit ibidē.

quicunq; ⁊ ep̄s talē ordinans: ordinandi
potestate ꝑuari ꝛ bz: vt dicit ibidē. ex pe
tēntibus. nisi forte necessitas ecclie illud req
rat. aut cōsuetudo. tunc. n. dispēsatiue reci
pitur ad ordines minores. non aūt ad sa
cros. 50. di. placuit. rōem hui⁹ vide. j. ti. siū
. c. ꝛ penitētibus solēniter. Que ē forma
siue modus solēnizationis pnīe. ℞ᵒ vt bī
50. di. tales penitētes: qui. s. talem pnīaz su
scipiunt: vel suscepērūt se ꝓfessant in capi
te ieiunij quadragesime cū suis ꝛcāis: seu
archipꝛesbꝛis: ⁊ eoꝝ pꝛesbꝛis ep̄is ciuitatū
ante fores ecclesie sacco siue vili veste idu
ti nudis pedibus: ⁊ vultibus demissis: reos
se vultu ⁊ habitu ꝓtestātes: ep̄is eorum
consilio ꝛ bz eis pnīam taxare. ꝛinde eis
in ecclesiam ꝛductis ep̄s in terra ꝓstrat⁹
cum omni clero septē psalmos pnīales cū
lachꝛymis ꝓ eoꝝ absolutiōe dicit: ⁊ postea
surgens ponit eis manū: aqua benedicta
aspergit: cinerem capitibus imponit: cilicio
capita eoꝝ operit: ⁊ eis lachꝛymabiliꝫ ꝛnū
ciat ꝙ sicut adaz eiectus ē ⁊ paradiso: ita
ipi ꝛ ecclesia ejciūtur: ⁊ postea iubet mini
stris: vt eos ꝛ ecclesia pellant clero ꝓsequē
te: cū hoc responsorio. Jn sudore vult⁹ tui
nē. vt sez populi videtes sanctā ecclesiam
ꝓ suis facinoꝛibus tremefactaz: ⁊ cōmo
tā ñ paruipēdant pnīam. ꝛbent etiā taliꝫ
penitentes. sicut dicitur . 4ª. di. ⁊ notauit
hu. c. penitētes. ꝛponē comā. ar. ꝛ cōsec.
di. 4ª. dictū: quod tamē dicit male seruare
Jn cena aūt domini. vt dicit ibidē glo. ꝙli
bet anno a suis ꝛcanis ⁊ ꝑsbyteris in ec
clesiā reducunt. ⁊ sunt ibi vsq; ad octauā
pasce. ita tamē ꝙ non cōicant: nec accipiūt
pacē. Ab octaua aūt pasce ꝛbēt exire: ⁊ ꝛ
bent eē extra vsz ad diē cene sequētis an
ni. ⁊ sic fit quolz anno quousq; est eis adi
tus ecclesie iēdictus. ⁊ si penitēt pōt eis zº
anno: vel 3º ingressus ecclesie reddi. qñq;
etj vsz ad finē vite manent extra ecclesiaz
Nō autē dictū est ꝙ non cōicant: itelligas
nisi fuerit eis ꝓcessū. qz cōicatio qñq; oīs
fert plus: quādoq; minus. qñ q; vsz ad fi
nem pnīe. qñq; vsq; ad mortē ꝑm arbitriū
ep̄i. 12ª. q. zª. ꝛ viro. ⁊. 33ª. q. zª. āmonere
⁊. c. latoꝛē. ⁊. z6ª. q. 6ª. si quis ꝛ coꝛpoꝛe. ⁊
ꝛ pr. di. 5ª. si quis vo. Dicit etiā solēnis pe
nitentia. lz non ita ꝓprie quādo aliquis in
nitus ad pnīam agendā intrudit in mōa
sterio. 50. di. si ille. A quo ꝛbz talis peni
tētia imponi. ℞ndeo ab ep̄o tātuz. 50. di. in
capite. ⁊. c. p̄cedēti. Et sic intelligit ꝟ. durā
tj. illud extra ꝛ excess. pla. accedētib⁹. ⁊. 18ª
. q. i. peruenit. ⁊. c. sc. lz in hꝛa dicat ꝛ publi
ca. lex. n. in iure ponit publica ꝓ solēni. ⁊
ecōuerso. vt ibi. ⁊. 50. di. si ille. ⁊ in alijs . c.
hi⁹. n. pena imponit ꝓ illis crimīnib⁹. pro
quibus penitēs est ad ep̄m mittendus . vt
dicit in. c. 28º. vnde ꝑm cum simplex ꝑsby
ter non pōt eam imponē: nisi ꝛ spāli man
dato ep̄i. Similiꝫ ad ep̄m pertinet cicctio: ⁊
reconciliatio solēnis. que fit vltimo . s. tpe
penitētie completo. vel etiā añ si fuerit vi
sum ep̄o. z6ª. q. 6ª. c. i. ꝑsbꝛ tamen simplex
posset solēnitatem pnīe: ⁊ solēnitatem recō
ciliatōis ꝛ mandato ep̄i: ipo ep̄o absente
exhibere: sicut notauit hu. 50. di. penitētes.
⁊. c. in capite. quod vtiq; ꝓcedit ꝟ. duran.
ꝛ solēnitate que fit in eiectionib⁹: ⁊ recon
ciliationibus: que fiunt singulis ānis infra
tps iniunctę pnīe. ß hoc negat ꝛ solēnitate
pme eiectionis: ⁊ finalis introductōis. qz
vt ipe dicit hoc est ordinis: nō iurisdictōis
vt dicit z6ª. q. 6ª. c. vlt. ⁊. § . i. ⁊ zº. Et hi⁹
pnīa est sacꝛalis. vt dicitur in. c. in capite .
vñ pōt inferiori ep̄o cōmitti. ex ꝛ ꝓcc. c.
fi. licz ꝛ facto ꝓtraꝝ fiat. Dicit etj hu.
ꝙ archipꝑsbꝛi coꝛū possunt eis iniungē mo
dum satisfaciendi. s. i iciunijs. pegrinationi
bus. ⁊ alijs bonis opibus: qō tamē ꝑm cō
silium ⁊ ꝓsciam ep̄i ꝛbz esse: maxime si sit
crimē enoꝛme. Sed nūquid fratres mi
noꝛes: vl' ꝑdicatoꝛes: quibus ꝛdit ep̄s au
ctoꝛitatē audiēdi confessiones: pñt hi⁹ solē
nes pnīas iniūgere. ℞ᵒ ꝙ nō sīñ ei⁹ spāli
mādato: nisi vbi est cōsuetudo ꝙ hi⁹ peni
tentiarij generales iniūgant patribus: vel
matribus hi⁹ pnīam: ꝑ quoꝝ incuriam
manifestā eoꝝ puuli ꝑierūt. Et tūc ꝛbēt
talibus imponē ꝙ i capite quadragesime
se coꝛā ep̄o pñtēt: vt ꝑ eu⁹: vel ꝛ mādā
to eius spāli ꝛbita solēnitas fiat. ℔ Roō.

Quib⁹ est imponēda. ℞ndeo tam viris
q̄s femínis. ꝙ. n. ꝑonat femínis bī. 33ª. q.
zª. ꝛ bis. nō tñ ꝛponāt comā. qz eam in si
gnum subiectōis bñt. 30. di. c. zº ꝛponēt āt
eam viri: qz amodo viuēt i habitu clerica
li. hoc notat in. d. c. penitētes. in glo. Ber.

Jtē ponēda est laycis: nō clericis ꝓpter
scādalum. vt p3. 50. di. in capite. § . bñt. ⁊. c.
ꝓfirmāduz. cum duob⁹. c. se. pōt tamē ipo
ni clericis ꝛpositus. 50. di. cōfirmādum. in
glo. sup illud penitētibus . Et quia hoc sta
tutū est ꝓpter dignitatē clericatus: videtur
aliquibus posse concludi ꝙ nec laycis per
sonis insignibus: nec religiosis ꝺz imponi

ꝑter dignitatē stat⁹. Itē nō ē facile iponē da iuuenibus ꝓpt etatis fragilitatē. vel ꝛ crepitꝫ ꝓpt ꝛbilitatē. 50. di. penitētes. i glo. Notauit etꝫ Hu. q aliqs cogi pōt p ercōi catōem suscipe solēnem pniam: si sponte ñ velit subire: dū tñ crimē sit magnū ⁊ publi cuz: ⁊ generet scādaluz. Pro quo crimi ne est iponēda. Rº p crimie publico: ⁊ vul gatissimo: qō totā ꝓmouerit vrbē: vel aliū locū. 26ª. q. 6ª. c. vlt. Notauit etꝫ Hu. q ꝑt imponi p crimie occulto: si penitēs voluēit alꝫ non. ar. ꝛ ꝓsec. di. 3ª. ꝛ penitētibus. ⁊ q etiā p veniali si petat. Nā sine omni in dicio pōt quis penitere si voluerit: ⁊ petīcit alꝫ non. Quo tpe ē imponēda. Rº quoli bet tpe anni. solēnitas tñ supdicta bz fieri in capite q̄dragesime. ⁊ ꝫ bñ ex glo. sup il lud. c. in capite. ⁊ super illud. c. susceperunt.

Per quātuz tps est imponēda. Rº Hu. dicit ꝫ pēdere ex arbitrio pniam iniungen tis. qz qñz p ānuz. ⁊ qñz p biēniuz. qñz p triēniuz. Quis ē effectus pnie buⁱ⁹. Rº qui eā egit: si est laycus: non oz ad clerica tuz ꝓmoueri. si est cleric⁹: non oz ad supio res ordines ꝓmoueri: vt dictū est supꝛ. Nec etꝫ ꝛbz in suscepto ordine ministrare. Nō ꝛbz etiā matrimoniū ꝓtrabere. si tamē cō traxerit tenebit. Si tñ inueni fuit imposita non phibet ꝓtrabere. Nec ꝛbz militiam assumere. vt pz. 33ª. q. 2ª. §. ꝛ penitētibus. ⁊. c. antiqui: ⁊. c. in adolescētia. ⁊. c. ꝛ bis. Laycalē etiā habitū nō ꝛbz ꝛferre. 50. di. .c. vlt. Scōm regulā ecclīasticā oz viuere. ꝛ pe. di. 5ª. contrariū. ⁊. c. se. ⁊. c. falsas. Cō uenienēdus est etiā sub ecclīastico iudice. iiª. .q. i. alind. ꝛ pe. di. i. aliud. Item solēnit⁹ pe nitēs fit infamis non rōe pnie: ꝫ rōe crimi nis p pniam publicati. ⁊ iō non pōt ordia ri. 50. di. penitētes. hoc est vez qñ talis pe nitētia iponit⁹ p sniam indicis. secus ē si ex ꝛnotōe quis officiū publice pnie sumat. si cut fecit Dauid. ⁊ Jo. bap. ꝫ bñ ost. extra ꝛ offi. archipsbri. c. zº. Utꝫ solēnis pnia possit iterari. Rº q non oz iterari sm iura antiqua. 50. di. quicun qz. ⁊ ꝫ ꝓpt tria. Pri mo ne ex iteratōe vilescat: vt ibidē dicitur zº ꝓpt significatōem. qz est figura eiectōis homis ꝛ paradiso tñ semel facte. 50. di. in capite. 3º qz solēnizatio est quedā quasi p fessio ppetuo pniam conseruandi. Et ideo iteratio solēnitati resistit. si tñ postea pecca uerit: non claudit⁹ ei locus pnie: ꝫ pnia so lēnis non oz ei iterꝫ iniūgi. vnde ꝛ ipa di cit Origeñ. q in grauioꝛib⁹ criminibus se mel tñ ꝓcedit⁹ pnie locus. sm ꝓsuetudinē tamē aliqnaꝫ ecclesiaꝫ iteratur. Priuata vo pnia pōt iterari quotiēs placz. publica etꝫ pōt. ꝫ nō ita frequēter oz iterari.

De clauibus. vtꝫ sint date ecclie: ⁊ q̄t sint. ti. 36⁹.

DEinde cōsiderāduz ē ꝛ potesta te ministroꝫ sacr̄i pnie: que ad claues ꝑtinet. Circa quod pri mo videduz est ꝛ ipis clauib⁹. 2º ꝛ indulgentia. Circa pᵐ ꝓsiderādū est p ꝛ entitate: ⁊ q̄ditate clauiū. 2º ꝛ ef fectu. 3º ꝛ ministris. ⁊ 4º ꝛ bis i quos pōt vsus clauiū exerceri. Circa pᵐ quer̄it⁹ plura. s. quid sit clauis. Circa qō sciēdū ꝫ Sco. 4º di. 19ª. q. vnica. ar. i. q clauis sumi tur hic metaphoꝛice ad similitudinē clauiꝫ mālis. biꝰ antē est instrumētuz primū: ⁊ im mediatum apiendi: ⁊ claudēdi hostiū. sen tenuare antē alicui celū esse apiendum: vl claudēduz ē spūaliṫ ei apire: vel claudē ce lum. ⁊ iō auctoꝛitas vel ptās bñ sentētiādi: que ē quasi īmediatū instrm sentētiādi pro pzie dr̄ clauis regni celoꝛ. pdicta āt aucto ritas sentētiādi: sine clauis est triplex. vna est simpliciṫ pncipalis: ⁊ cōuenit soli ꝛo. 2ª est non pncipalis. est tñ pcellēs. ⁊ bñ con uenit xpo: cuius qdē auctoꝛitas in senten tiādo ꝑminet. ⁊ vlitate oīum indicādi: qz oīum merita ⁊ demerita nouit. Et infallibi litate iuste sentētiādi. qz semp sentētiat con formiṫ diuine iusticie. 3ª est particularis quātū ad cās cognoscēdas: ⁊ ꝛbilis quā tum ad snias ferēdas. Et hec a xpo ꝓmit titur Petro. ⁊ in ipo successoꝛibus eius. s. pbris. Matb. 16º. Tibi dabo claues reg. celo. Dat⁹ aūt Jo. 20. cum dicit⁹. Quoꝛum re. pec. re. eis. ⁊c. quoꝛ quidē pbyteroꝛ. s. snia si sit sm legē diuinā ē firma: alꝫ ē infir ma. quia reuocabilis. Fuit aūt in ꝓmisso vbo Jo. 20. data explicite auctoꝛitas coḡ scendi. qz nunq̄s pōt haberi rectus vsus il lius ꝑme sine ꝑuio vsu recto istius 2ᵉ. ⁊ sic in collatione ꝑme intelligit⁹ collatio 2ᵉ tāq̄s ꝑme. vñ bñ zª pōt etiā dici clauis. qz ē qō dam instrm apiendi: lz non ita ꝓmum. Prima clauis recte dr̄ clauis ptātis. quia auctoꝛitas recte indicādi dicit⁹ ptās: cum indicare sit ptātis sine pdicēris. zª vero di citur clauis scie: non q sit actualis: vl' ha bitualis sciētia. sicut videt⁹ sētire magist⁹ sniaꝫ li. 4º di. 19ª. ꝫ quia rectus vsus eius

nō pōt bēri sine scia.hec Sco. vbi supp.ar. .i.7.2°. Utr ptās clauiū sit ctiā ad ꝓficiendū. R° ſm Pe.4°. di.18ª.q.i. ar.2°q. 2ª.c.7 cōiter alios: cum supfluum sit fieri per multa:qō eque bene pōt fieri p vnum pōt dici q vna 7 eaō res ē caracter ordis sacerdotalis. 7 ptās ꝓficiendi:7 ptās clauiū:que cōpetit ex ordine:ß differunt rōe dicit.n.caracter ſm q est pncipium distinguendi habētē a non habēte. Potestas vō conficiendi inquātuz ordinat ad sacrz cū charistie conficiendū: ß potestas clauiū in quātū ordinat ad apiendū regnum. Sed Sco.4°. di.19ª.q.vnica ar.3° tenet cōtrarium.qz ſm eū vna data fuit aplis sine alia Fuit.n.data eis in cena ptās conficiendi: cum dixit eis xps.Hoc facite in meā commemoratōem. Potestas vō clauiū fuit eis data post resurrectōem. Jo.20. Quoz re. pec.re.eis. Eps cū in ordinādo pus dicit. Accipite potestatem celebrandi missā dās eis calicem. Et quibusdā impositis ponēs manuz sup caput eius dicit. Accipite.s.s. quoz remiseri.pecata re.eis.2c̄. Si g grātur quomō se hēat caracter sacerdotalis ad istas claues dici pōt ſm Sco. vbi supp. q se hēt sicut dispositio ad eas .quia per h q quis per caracterem habet ptātem conficiendi corpus xpi verum: dispositus ē de congruo ad habēdam ptātem ligādi 7 soluendi sup corpus xpi mysticuz. Utrum sit tm̄ vna clauis. R° ſm Pe.4° di.18ª.q. .i.ar.3°q.i.c.7 cōiter alios: sicut in sole potentia liquefaciendi: 7 indurādi est vna in radice:ß due in effectibus.sic tm̄ est clauis vna in radice:ß due in effectib⁹. Clauis.n. dicit potestas iudicandi in foro aiarum. h vero ptās integrat̄ ex duobus.s.ex potestate discernendi in cause examinatōe:7 diffiniēdi in cause determinatōe p sniam absolutoziā: vel condēnatoziā. Et ista clauis est pncipalioz quia pma ordinat̄ ad istaz. pma ptās dicitur sciētia zª potētia. vñ sup illud Matb.16°. Tibi dabo claues reg.ce. dicit glo. Clauis dicitur sciētia:7 potentia. qz debz iudex ecclīasticꝰ dignos recipe: 7 indignos excludere a regno. potestas aūt ligandi 7 soluēdi in foro contētioso:non ē clauis ꝓprie loquēdo. quia ctiā non pbri habent eam. vt dicitur. j. ſm aūt Sco.4°. di. 19ª.q. vnica.ar.3° due predicte claues sunt simplr distincte inter se. ita q absolute vez est vbum xpi .s. Tibi dabo claues Et possent de potētia dei absoluta abinuicē separari.sicut aliquis prelatus pōt cōmittē alicui auctoritatē cognoscendi in causa: ñ cōmittendo sibi auctoritatem sententiādi in ea.sic deus posset cōmittere auctoritatē cognoscendi in causa peccatoris sine potestate sententiādi in ea. Possunt tamē aliq̄ liter dici vna clauis.s.vnitate ordinis.qz ordinant̄ ad vnuz actuz.s.aptionis Sz nunquid preter predictas duas claues sc̄ alie claues in ecclesia. R° q sic. Duplex est.n.forꝯ in ecclia.vnuz secretum. 7 ad illud pertinent due claues pdicte. Aliud est publicum:7 in hoc requirit̄ duplex auctoritas correspondēs duplici predicte: sicut ad qlibet iudicium rectū in qualz causa requirit̄ cognitio in illa causa:7 sententiatō Et iste auctoritates pertinentes ad forꝯ publicuz:pñt dici claues. De hac autem auctoritate eccle bī Matb.18.dicēte xpo pr. Si pec.in te f.t.tē.sequit̄.tandē dic eccle. Si ecclīam non audi. sit tibi sicut ethni. 7 pu.7 sequit̄. Amē dico vobis quecūq; li. su.ter.erunt li.7 in c. Exquo pz q deus approbat ligatōem 7 solutōem ecclie ctiā facta in foro publico: quā qui contēnit habendus est sicut ethnicus 7 publicanus.in hoc foro claudit̄ ecclia: 7 cōio fidelīuz per excōicatōem: 7 apitur per absolutōem ab excōicatione: vel p reconciliationem. Et ex hoc pz q ille claues non sunt eedem cum prioribus clauib⁹. quia separant̄ ab illis. vt pz in habente inrisdictōem ſm ordinē: 7 sine sacerdotio .sicut ī archidiacono:7 q busdam alijs. Et eꝰ sicut ē in cōib⁹ pbris quibus non est data ptās excludendi ab ecclesia: vel reconciliandi. hec Sco.4°di. 19ª.q.vnica.ar.5.in pn°.

De effectu:7 virtute clauiuz.ti.37°.

Postea considerādum est de effectu clauium. Et circa hoc quaruntur plura.s.vtrum ptās clauiū extendat se ad remissionez culpe. R° q sic. Jo.20.dicit̄. Quoz re.pec. re.eis. Sz per quē moduz:sūt diuerse opi. Una est q vtus clauiuz valet ad remissionem culpe.non quidem aliquid efficiendo ß solum ostendendo. vnde sensus est. Absoluo te.i.absolutū te ostendo. 7 h videtur esse opi.magistri sen.li.4°.di.19ª. Sed ꝫ hoc ē.qz ſm istā opi.sacrz nouē legis non efficit illud qō figurat. Alia est opio. q valet non p se: ß per virtutem diuinam ex

pactione coassistēte in operādo. sicut dictū fuit supꝫ i li. 4°. ti. i. ar. 4°. ꝛ effectu sacr̄oꝝ .q. i. ꝯ ē ꝓbabilis multū. ꝯ bꝰ opi. vī fuisse Boñ. 4°: di. 18ª. q. 2ª. ar. i. o. ꝯ Sco. 4°: di. 18ª. q. vnica. c. ꝯ 4°: di. i 4ª. q. 4ª. ar. 3°. vñ dicit ibidē Sco. ꝙ susceptio sacr̄i pnie ē instrumētuꝫ. i. dispositio efficax ꝯ necessaria ex statuto diuino ad receptōem gr̄e. istr̄m aūt vl' dispositio ꝓpria nō est signū ostēsiuū alicuiꝰ vt ꝓteriti: ꝟ vt futuri. g̃ collatio sacr̄i pnie ad ꝟ ꝙ digne fiat: nō opꝫ ꝙ sit signū absolutōis diuine ꝓcedētis: qz digne pōt recipi ab attrito attritōe nō sufficiēti p modū meriti ad gr̄am recipiēdā in ⁊mino illius attritōis. Et si non ficte recipiat gr̄a ꝓxima: in termino illo confertur. Et absolutio ꝑbr̄i est signuꝫ efficax illius absolutōnis sequētis i vltimo instanti eius. ꝟ Sco. vbi supꝫ. Alia est opi. ꝙ valꝫ p modū ꝛ precātis: ꝯ ipetrantis: non tñ p modū ipartientis: in cuius signū in forma absolutōis ꝑmittit oro p modū ꝛpcatiuū: ꝯ subditur absolutio per modū indicatiuū. Et ꝛpcatio gr̄am impetrat: ꝯ absolutio gr̄am ꝑsupponit. nunc̄ꝫ. n. ꝑsbyter aliquē absolueret: ꝛ quo non ꝑsumeret ꝙ a ꝛo esset absolutus. qz ḡ potestas sonat p modum actiui. ꝯ impartientis ex se. inde est ꝙ potestas clauium ꝓprie loquēdo se non extendit supꝫ culpam. Et hec est etiam opi. Boñ. i. q. ista vt pꝫ vbi supꝫ. Sꝫ ꝟ opi. aliquiḃ nō placꝫ ꝓ eo ꝙ plus valet oro boni latroci c̄s mali ꝑsbyteri. g̃ ꝟꝫ hoc ꝯ absolutio: qō falsū est.

4ª opi. est ꝙ valꝫ instr̄aliter ad gr̄aꝫ ꝯ iustificatōem disponēdo: nō ipam gr̄am vel iustificatōꝫ imediate efficiēdo. sicut. n. ad mundatōem vtēsiliuꝫ valet aque ablutio: ita ad emundatōem culpe actualis valꝫ sacerdotalis absolutio. qz hoc sacr̄m bꝫ ꝓ materia actū ministri. opaī igit vtus claui̇um aliq̄ mō ad culpe remissionē: vel duꝫ etiā expetendi votū habeī: vl' duꝫ in actu exercetur: dūmodo ꝓparatio assit: vel ꝛcesserit. vñ dico ꝙ attrito ad ꝯfessionē accedēti vtute absolutōis sacerdotalis: sicut instr̄alie ad ipam disponētis: datur gr̄a iustificans. ꝯtrito vero daī augmētū gratie Sꝫ iō vī non ꝓpari ad iustificatōꝫ: qz ē remediū adultoꝝ: in quiḃ est necessaria ꝑcedēs ꝓparatio. Et hec est opi. Pe. 4° di. 18ª. q. 2ª. ar. i. q. i. c. ꝯ Tho. 4° di. 18ª. q. i. ar. 3°. q. i. o. ꝟ ꝓdictaꝝ opi. 2ª magl placet mihi. Ric autē dicit Ockº. ꝙ in remittendis: ꝯ retinēdis culpis: illud iur̄ habēt euāgelici sacerdotes: ꝙ olim hēbant sub lege legales intelligit ꝙ habēt illud: ꝯ plº. qz illi ostēdebant mundatos a lep̄ tñ sig̃. isti vo a lepra ꝑccati etl facto. Utꝝ extē dant se ad remissionē pene. Rº circa ꝟ fuerunt diuersi modi dicendi. modus tamen verioꝝ ꝯ cōioꝝ: ꝯ magis consonus fidei: ꝯ pietati est: ꝙ ꝑsbyter ex vi clauiuꝫ absolue do remittit aliquā ptē pene: nō tñ ex ne: nec purgatorie. ꝟ cōiter eius pene: ad quā ꝛ obligat pctōrez post absolutōem a culpa. Et p illa parte nunc̄ꝫ puniet in purgatorio: nec alibi: ꝟ p alia parte: a qua non absoluit: vel puniet hic sufficiēter: vel in purgatorio. Et hoc sic pōt intelligi. Uniuerse. n. vie dñi mia ꝯ vītas. iō in iustificatione: que est opus mie: mia ꝛi sic remittit cl'pā: vt nō ꝑmittat iusticie regulā. iō adhuc tēnet obligatū ad pnā. Illa aūt pena obrigoꝛē diuine iustīcie est nobis imꝓꝓtō nata: ꝯ ignota. ꝓuidēt igit ꝛi mia ꝯstituit arbitros ꝑbros: quiḃ ꝛdit ptātem arbitrandi: ꝯ pnam taxādi: ꝯ manifestandi: ꝯ partē pene remittēdi. ꝟ aūt remissio fit vtute clauiū ꝛ thesauro ecclesie: qui subest clauibus: qui thesaurus integrat ex tribº. scz ꝑmo ex merito fidei: ꝯ charitat. totiº ecclesie. vñ dicit Augº ꝙ penitens curari non pōt nisi sustineat cum vnitas eccle. 2º. ex merito superogatōis viroꝝ ꝑfectoꝝ. 3º. ex supabundāti merito passionis xp̄i: qō est ānexum vtuti sacr̄oꝝ: quoꝝ habēt ꝑlati mīsteriū. Sed obijcit. quia non ē minus dispositus ad recipiēdū effectū clauiū qui cōmisit paruum pctñ q̄s qui cōmisit maius. g̃ tātum remittitet ꝛ pena ꝛbita ꝑccato minori quātum ꝛ pena ꝛbita maiori. Sed ex vna parte pctī posset eē ita paruum: ꝯ ex alia ita magm. ꝙ tota pena ꝛbita pctō minori: nō eēt maior q̄s pars illa que remitteret ꝛ pena ꝛbita pctō maiori. g̃ illud minº pctī remanēt impunitū: qō est incōueniēs. Rº ꝙ qz mia nō ꝯsiderat meritū: ꝟ miseriā. iō ꝛi mia: que subuenit hic mīḃs nō ꝯsiderādo in eis meritū: ꝟ ꝛmeritum: subuenit per meritū xp̄i. ꝯ remittit omnibus partē equalē: non quidez ꝟm absolutā cōparatōem. ꝟ ꝟm ꝓꝓtōalē vt si ei qui oz centū remittit. io. ei qui ꝛbz. io. remittit vnuz. Et ideo qui magis ꝑccanit: dum ꝑnitet tenet ad magnas gr̄aruz actiones. ꝯ hec ē rō Boñ. 4° di. 18ª. q. 2ª. ar. 2°. c. 4m. Sed ista rōsio nō placꝫ aliqbº ꝓ eo ꝙ non videt satisfacere argumēto.

qz ꝑma ẽcima simplicit maioz est q̃ z^a.7 io videt eis dicẽdũ q nunq̃ pars pene: q̃ remittitur vtute clauiũ vna vice ẽ tãta sic̃ tota pena cuiq; mortali debita. Si dicat q vna absolutõe possit remitti tota pena debita vni veniali. non habẽt hoc ꝑ inconueni enti. qz xp̃s ita plene satisfecit ꝑ peccatis nostris. q. s. se humilianti sub sacro: qõ operatur vtute meriti xp̃i remittit aliq̃ tota pena. Non tamẽ ꝑt hoc dici põt dimitti peccatũ sine pena. 7 ita videt Ric. 4°. di. 18. q. z^a. ar. z°. c. z^m. Alij vo dicunt q p̃sbyt non remittit oibus equalr ꝺ pena. ß ꝟ ꝑ portiõem qua penitẽs meruit sibi remitti: sicut suffragia eccle ꝑsunt ꝺfunctis ꝓm q ea sibi ꝑdesse meruerũt. Et hec ẽ opi. Pe. 4° di. 18^a. q. z^a. ar. z°. c. Utruz in confessione iterata remittat aliquid ꝺ pena. R^o huius habet supi. ti. ꝺ qualitate ꝓfessiõis vbi dicit q ꝓfessio ꝺz esse freq̃ns. Utr̃ p̃sbz ligare possit p clauiũ potestatẽ. R^o operatio p̃sbyteri in vsu clauiũ est conformis operatõi ꝺi cuius est minister. Deus aũt habz opationẽ 7 in culpã: 7 i pnã: ß in culpam ad absoluẽdũ quidẽ directe. Et ad ligandũ indirecte: inquãtũ obdurare dicit: duz gr̃am non largit. Sed in pnã habet opatõem bi° directe: quo ad vtrunq;: quia 7 pnã parcit: 7 pnã infligit. Similit ꝟ 7 p̃sbz. 7 si ꝓm q aliqui dicunt in absoluẽdo ex vi clauiuz habeat aliquã operatõem ordinatã ad culpe dimissionẽ. modo dicto supra in responsione illius. q. vtr̃ virtus clauiũ extẽdat se ad remissionẽ culpe in vltia opi. nõ tñ ligando bz aliquã opatiõem in culpã: nisi dicat ligare inquãtum non absoluit: ß ligatos ostendit. ß in pnã bz potestatẽ soluẽdi 7 ligãdi. soluit. n. a pena quaz dimittit: ß ligat q̃tuz ad pnã que remanz Ad hãc autẽ ligare dicit dupl'r. vno° considerando ipaz quãtitatẽ pene in cõi. 7 sic non ligat nisi inquãtũ non soluit. ß ligatuz ostendit. Alio° ꝓsiderãdo pnã isã: vel illã ẽterminate. 7 sic ligat ad pnã imponẽdo eam. Ad hoc nota q ẽ triplex iudiciũ. s. ẽi Petri 7 curie celestis. ꝑmum est quo ẽus aiam mundat in cõtritõe. Et h̃ ꝓcedit alia duo tpe. dignitate. 7 effectu. z^m est iudiciũ p̃sbz: qui ptãte clauiuz ligat: 7 soluit i terris. Et post hoc segt̃ z^m iudiciũ. s. approbationis celestis curie. vñ expone illud. Qõcunq; ligaueris sup ter. 7ẽ. s. iudicio Petri iuste erit ligatũ 7 in celis. s. p approbatõez curie celestis. Et hunc intellectum probat Grego°. 7 Leo papa. io. q. 3^a. tunc vera. 7 z4^a. q. i. manet. Utr̃ p̃sbyter ligare possit 7 soluere ꝓm ꝑdictuz arbitriuz. R^o pz supra. c. ẽ quãtitate satisfactionis.

De ministris clauiuz. titulus. 38°.

Deinde ꝓsiderãduz ẽ ẽ ministri clauiũ. Circa quod sciẽdum q sicut pz ex ꝑdictis xp̃s claues habuit. Et habẽt eas in nouo testamẽto ꝓsbzi. 7 soli ꝓsbzi. quia dant in ordine sacerdotali: cui° ratio est diuina institutio. huius aũt institutõis ꝓgruitas pz p hoc q ipsis solis datur potestas cõficiẽdi corpus xp̃i vez: qui ẽ caput corporis xp̃i mystici. vnde Ambro° loquẽs ẽ ptãte ligandi: 7 soluẽdi dicit q hoc ius solis ꝓtelatis est ꝑmissũ. h̃ Ambro°. Ac p hec ꝓuenienter sunt mediatores p vsuz clauiũ int̃ homines 7 xp̃m. Queritur aũt vtruz eps habeat aliquã nouã clauẽ ꝓter claues ꝓsbzi. R^o dignitas ẽpalis non dicit nouũ ordinem: ß quãdam eminẽtiaz ordinis. 7 io non datur in illa noua clauis: ß ampliat potestas iurisdictionis ad coꝛripiẽduz. i e° signũ traditur sibi bacul° pastoralis. h̃ Boñ. 4°. di. z4^a. p z^a. q. z^a. ar. 3°. c. 3^m. Utruz p̃sbz vti possit ptãte clauiuz ad suuz libitũ. R^o q non. nam p̃sbz opatur in absolutõe: vt inst̃rm: non quidẽ mortuum sicut securis: ß viuum sicut seruus. Ad rectã aũt operationẽ instrumẽti tria requiruntur. p^m est instrumẽti recta dispositio. z^m est mãe ꝓportio. 3^m est vtus motoris. Nam securis nisi sit acuta non incidz: vel si nõ bẽat materiã ꝓportionataz. s. ligneã: vel si non moueatur ab aliquo. Simil'r in absolutiõe p̃sbzi oz concurrere rectus vsus siue ptãtis. ꝓparatio suscipiẽtis. 7 virtus ẽi mouentis quoruz altero ẽficiente frustrat̃ effectus.

Sz nunqd p̃sbyteri mali habẽt claues. R^o q sic. Nam in ordine dat̃ ptãs clauiũ tanq̃ donuz gr̃e gratis date: qõ qz culpe non opponit̃: cuz culpa recipit̃ 7 retinet̃. datur etiã gratia gratũ faciens ad bonum vsuz clauiũ. Et illa culpe non opponit̃: 7 io cũ culpa ñ recipit̃ nec retinet̃. 7 qa datur ad vsũ idoneum: ideo sine hac habet̃ vsus: ß non idoneus. als non posset haberi aliqua certitudo ẽ absolutõe: sicut nec ẽ ministri bonitate. Sed obijcitur illud Aug. s. q sps. s. remittit peccata: vel p seipz vel p columbe mẽbra. i. p homines sãctos

R°. loquit de remissione peccatorum ꝙ homines sancti cooperãtur ad ea: non ex vi clauiũ: ꝙ ex merito congrui. vel per colũbe mẽbra intelligit omnes ab ecclesia non pcisos. Obijcit etiã illud quod in collatione clauiũ dictum est aplis. Jo. 20. etiam dicitur in ordinatione. Accipite spiritum sanctum. quorum remiseritis pec. tẽ. videt ergo ꝙ illis solis datur potestas remittẽdi peccata qui accipiunt spiritum sanctũ. R°. dominus determinat ea que requiruntur non tñ ad vsum simpliciter: ꝙ ad vsũ idoneum. Utrum potestas clauium ordinẽ sacerdotalem iseparabiliter comitetur: ita ꝙ omnes sacerdotes eas habent inamissibiliter. Rndeo clauium potestas duplicit potest considerari. aut quo ad essentiã sic radicaliter est in anima: & indelebiliter: sicut & caracter a quo non videtur differre nisi ꝑm quandam relationẽ. vt supra dictum est. vnde hoc modo tenet se inseparabiliter cum ordine sacerdotali. aut quo ad vsum: & sic necessario requirit duo. scz statum viatoris: & auctoritatem iurisdictõnis. & ꝓmo patet. quia sicut ratio merendi non conuenit charitati extra statum vie. sic nec potestas reconciliandi: & sacramenta ministrãdi: nisi in statu ecclesie militantis. & ita per mortem huius potestatis vsus perditur in anima separata. De 2°. etiam patz. pres byter. n. est mediator inter deum & homines. Et ꝑm hoc est deo inferior: & penitente superior: & arbiter & iudex constitut⁹ homini loco dei ad procedendum siue soluendũ & puniẽduz. talis autẽ indicatio nõ est sine iurisdictione aliqua in eum qui iudicat. quia nemo põt aliquẽ iudicare: nisi sit eius iudex constitutus ab eo qui põt. & ideo iurisdictio est tanꝙ ins motus ipsius clauis siue manus. hac autẽ deficiente: & si assit clauis nichꝙ apiret. Etsi amittatur ꝑ iurisdictio: cessat clauis executio. Hec aũt duplicit amittitur: vel per ablatiõem subditorum ꝑm rem: vt in scismaticis. ꝓcisis. forn icarijs. notorijs. excõicatis. & hi⁹. vel per ablatiõem ꝙz rem & spez. vt in degradatis: quib⁹ aufertur sine spe recuperãdi. vñ heretici & excõicati dicunt hẽre manuz ligatã & degradati amputatã. iõ dico ꝙ lz clauis qtũ ad eẽ ꝓsequat ordinẽ: tñ qtũ ad executiõem consequitur statum & iurisdictiõz hec Boñ. 4°. di. 19ª. p. i. q. 2ª. ar. 2°. c.

De bis in quos clauium vsus exerceri potest. ti. 39⁹.

Postea considerãdum est de bis in quos vsus clauiuz exerceri pt Et circa ꝫ queritur pl'a. s. vtrũ ꝓs byter possit vti claue quã hz in quẽlibz hominẽ. R° ad vsuz clauiũ duplex est potestas necessaria. s. ptãs ordinis & ꝫ est equalis in oĩbus ꝓs byteris: & respectu oĩuz. Et ptãs iurisdictõis. & ꝫ non è eq̃lis: nec è respectu oĩuz. in hac. n. vt sit ordo in rebus opz esse ꝑlatum aliquẽ supremũ in quo resideat ptãs oĩum: & sub illo prelatos medios. & sub illis particulares vltios Mã q̃diu durat mundus: opz ꝑm Aug^m angelos angelis. homines hominibus. demones demonibus pesse. vbicunq; vero ste plationis gradus opz eẽ supmos. medios. & vltimos. quia igitur quilibz pres byt' lz habeat potestatem ordinis plenariaz. bẽt tamẽ potestatem iurisdictionis limitatam. ideo vti non põt sua potestate in quẽlibet hominez: ꝙ in euz in quẽ habet iurisdictõz aliquaz: vel ordinariam: vel delegatã. Regulariter igitur solus ꝓprius ꝓs byter habet executionem potestatis in suos subditos ꝓter. 7. casus de quibus dictum est sup̃. ti. Cui pres bytero est confitẽduz. vñ. 16ª. q. i. nulli epo ꝓ. & de pe. di. 6ª. c. vlt. liceat parrochianũ alterius absolue: vel ligare. Utꝫ ꝓs byter possit semp subditum suũ absolue. R° ptãs ordinis quãtũ est de se: extẽdit se ad oĩa pcta remittẽda. ꝙ quia ad vsuz potestatis huius: vt dictũ est: regrit iurisdictio: que a maioribus in inferiores descẽdit: iõ superior põt sibi aliqua reseruare: in quib⁹ inferiori iudiciuz nõ cõmittat. al's simpl'r ꝓs byter iurisdictõem habẽs possz absolue de quolz. Utꝫ ꝓs byter absoluẽs aliquẽ de facto ab illis pctis a qb⁹ nõ põt absolue de iure peccet mortal'r. R° ꝙ absoluẽs aut hoc facit ex ignorantia iuris. aut sciẽs ius quo ꝫ facẽ sibi nõ licet. si 2° mõ. & ꝫ faciat ex deliberatõe: mortal'r peccat. scient'. n. & ex deliberatõe ꝓcessa sibi ptãte abuti in preiudiciũ anime alterius: est mortal'r peccare. ꝙ sic absoluẽs ptãte sibi ꝓcessa abutitur in ꝑiudiciũ aie illius: quẽ sic absoluit. quia dat ei intelligere ꝙ absolutus sit: & tamen non est. & quantum est in se: ipsum ponit in errorem. vnde super sic absolutentem cadit illa maledictio scripta deutero. 27°. Maledict⁹ q errare fecerit cecũ i itinere. Si aũt ex ignorãtia iur] faciat: & sit ign rãtia affectata: adhuc mortal'r peccat: q̃uis

nō ita grauit:sicut ille q hoc facit scienter. Si autē ignorātia crassa: adhuc credo q mortalit peccet: q̄uis non ita grauiter sic faciēs hoc ex ignorātia affectata. sacerdotibus.n.suū officiū ignorare non licet. ad ipos.n.ptinet subditos suos i lege instruē. iuxta illud Aggei 2°. Interroga sacerdotes legem. vnde sic absoluēs exponit se simili maledictioni illi:que venit sup filios Hely & quibus dicit.i. Reg.2°.q erant filij Belial nescientes ꝺum: nec officiuz sacerdotum ad populū. De sic etiā absoluēte & absoluto tali absolutōi innitēti:nisi p ignorātiā inuincibilē seu pbabilē excuet̄ur. dici pōt illud Matb.15°. Si cecus ceco ducatū pstet:ambo in foueam cadūt. Nec ille per ignorātiam excusat:qui magis sollicitus est & querēdo consiliū p emptione vnius bone robe q̄s p salute anime sue.h Ric.4°. di.18^.q.2^.ar.5°o. Nota igit casus in quibus opz q simplex psbyter ad supiorem remittat. vnus est ꝺ bis quib⁹ est solē nis pnia imponēda:q2 eius minister ꝓpri⁹ est ep̄s. vt dictuz ē supꝝ.2° est ꝺ excōicatj. quādo inferior psbr absoluere non pōt: & ep̄s pōt.q2 pueros.mulieres.& psonas cō similes:que incidunt in canonē ꝺ iniectione manuū in cl̄icos:epi absoluere possunt & illi soli:quibus spāliter hi⁹ absolutōez cō mittunt.h Roō. 3°est vbicunq inuenit ir regularitatē ꝓtractā. lz .n. posset absoluē ꝺ peccato: ꝓpter qō irregularitatē incurrit: non tamē posset dispēsare cuz eo sup irregularitate.iō ꝺbz penitētē mittē ad ep̄z:vt vel ipe dispēset cū eo:si pōt:vel cū suis literis mittat cuz ad papā. 4° est ꝺ incēdia rijs sacroꝝ locoꝝ:maxime publicatis.zz^.q.vlt.si quis.& ex̄ ꝺ sen.excō.tua.& c.cō questus. 5° est ꝺ crimine publico:sicut ꝺ blaspbemia.ex̄ ꝺ maledicj .statuim⁹. 6°ꝺ voto.ex̄ ꝺ vo.c.i. 7° si ipe ep̄s confessionē audiuit ꝺ aliquo peccato.zi^.di. inferior. Hos.7.casus ponit Host. Ray.vero ponit quatuor pmos. quidaz vō addunt ꝺ homicidio:& membroꝝ mutilatōe.q2.zz^.q. vlt.si quis.dicit q mēbroꝝ truncatores & incēdiarij excōicent donec coram ep̄o & ci nibus satisfaciant. Addūt etiaz dispēsationē in iuramētis dolo vi vel metu extortis & dubijs iuramentis.quādo.n. certum est iuramētuz esse illicituz iurans ꝓpria auctoritate pōt contrauenire. Sed quādo ē dubium an sit licitū.tunc sine auctoritate superioris:non ꝺbz cōtrauenire. Si etiaz sit consuetudo in aliquo ep̄atu q aliqua certa crimina ep̄s audiat: vel sibi aliquos certos casus retineat:sicut obtinet cōsuetudo in multis ecclesijs. ꝺ parentib⁹ qui filios oppzimunt.ꝺ homicidis. ꝺ sacrilegis. ꝺ falsarijs.ꝺ violatoribus eccliaꝝ.& ecclastice imunitatis & libertatis.ꝺ furtilegis.ꝺ vicio cōtra naturā:maxime cuz bestijs. ꝺ incestu.ꝺ corruptōe sanctimonialiū.ꝺ ablatoꝝ:siue subtractoꝝ:vel als illicite acqsitoꝝ restitutōe.ꝺ piurio. ꝺ clādestine cōtrahentibus & alijs enormibus:que cōsuetudo generalis & spālis reseruat ep̄is: quorum etiā aliqua ab ep̄is remittunt ad papaz ꝓpter enormitatē:& ad te rozē.mittūt inq̄z nou ꝺ iuris necessitate: ꝑ ꝺ ep̄oꝝ ꝓuidētia & voluntate.hec Host. Quid si ep̄s aliquis cōmittat vices suas alicui circa pnias iniungēdas in sua diocē.nunqd talis absoluere,poterit etiā in his spālibus R° credo q ep̄s non intēdit in simplici ꝺ legatōe ꝺlegare illa maiora:nisi exp̄sse dicat.extra ꝺ ꝓcur. petitio.cum ad eius correctionē videāt spāliꝝ ptinē:pcipue dispēlatōes: & absolutōes excōicatōuz:i quibus interueniunt iuramenta.sez ꝺ parēdo mādato ecclesie:vel aliquo faciendo.interueniunt etiaz restitutiones:nisi aliqua causa iusta subesset. & tunc alicui discreto perito committeret:qui psonas cognoscerz & factoꝝ & rez circumstantias sciret.ar. extra ꝺ homi.sicut dignum.hec Ray. & Host:

Sed nunqid ille cui hoc committitur potest illud alteri subdelegare. Rndet xy. durā.q non.vt habetur extra ꝺ offi. ꝺlegc.vlt.§.ceterum. Quid si dicat ep̄s.Cōmitto vobis auctoritatem meaz in foro pnitentiali vt positis absoluere in omnibus in quibus possum. Rndeo licz qui omnia dixerit:nihil exceperit. vt dicitur.19^.di. si romanorum.non tamen est tutum ꝓpt hi⁹ commissionem generalem vsurpare ea q a iure ep̄o sūt specialiter reseruata:nisi certum sit q episcopus per hi⁹ verba generalia intendat committere hi⁹ specialia. Ea tamen que episcop⁹ consueuit sibi in sinodo reseruare satis credo q per hi⁹ verba generalia ꝺbēt intelligi esse cōmissa. hec Roō. Absolutiones tamē excōicationum que fiunt a presbyteris pro furtis & dānis quorum ignorāntur auctores:cum nō pertineant tantum ad forum pnitentiale: sed quo ad aliquid:etj ad ꝓtentiosū:cū lata sit sentētia ad instantiaz passi damnū: nō sūt

intelligendi ꝛelegati p hi⁹ ꝟba gn̄alia. Et multofortius nec absolutōes excōicatorū in foro iudicij ꝓ contumacia:aut ꝓ re iudicata:aut ꝓ offensa.ℌ Roō. Quātūcunqꝫ etiā generalit exp̄sse cōmittant epi alicui vices suas:nō tamē ille p̄t sine ei⁹ spāli mādato mutar̄ vota:aut relaxare iuramēta: ꝛ qb⁹ certum est ꝙ possint: vel ꝛ quibus dubium est an possint licite obs̄uari:lz ꝛ trās gressione voti iam facta:ꝛ ꝛ piurio pn̄iaz iniungere possit.ℌ Roō. Quid si ep̄s ſb dito concessit vt cōfessore idoneū sibi eligere possit.nunquid electus ab illo in casib⁹ ep̄o spāliter reservatis ptātē habebit. Rn̄ ꝙ non.qz illa non veniunt i generali ꝛcessione:que quis verisiliꝫ non concederet in spēcie.ex̄.e.6. ꝛ ꝛ pe.di.zª.c.i. Quid ꝛ officiali epi. Rn̄ Hosti. non credit ꝙ in his ſ.in penitentijs iniungēdis habeat ptātez. ſ in contētiosis tñ. Jn illis autem vnuz ꝛ idē consistorium ē ipsi⁹: ꝛ epi. q̄re ab vno ad alterꝫ non pōt appellari. li.6º ꝛ appel. romana.Et hoc est verꝫ: nisi appareat ꝙ ep̄s hoc voluerit cōmittere sibi.puta quia hoc exp̄ssit: vel ꝛ licentia sui supiozis reliquit aliuz ep̄m vicariū suuz generalez:ad aliam remotā se transferens regionē. tunc .n.talis vicarius quecūqꝫ posset is qui eū constituit:si p̄s essz: poterit exp̄dire. Si tamē nō est p̄b̄r ꝟbz hoc alij ꝛelegare. ar. ex̄ ꝛ conse.eccle.aqua.ꝛ ꝛ offi.leg.excōicatis. Utꝫ p̄b̄r mulierez quā cognouit absoluere possit. Rndeo aut mulier ꝓbabiliter ꝛiectur at ꝙ si ad sacerdotē illū accederet:ipe iterꝫ eam solicitaret. Aut sentit se ita fragilē ꝙ ꝓbabiliꝫ timet ne loquēdo illi sacerdoti instigaret stimulo ꝛcupiscētie ꝓpter recordatōem ꝛlectatōis nepharie: q̄ cuz illo fuit ꝛlectata.Et in isto casu nō tenetur isti cōfiteri:nec peccatū illō: nec aliō qz si pōt recusari sacerdos ꝓp̄t ignorātiā: multo fortius ꝓpter malitiā.piculosius .n. est mulieri penitēti: si sacerdos conat eam ad peccandum trahere:q̄s si nesciat sibi cōsulere.dz tamē petere licētiā: aut facere peti ab illo sacerdote: vel supiozi : vt alteri possit cōfiteri:qui si malitiose licētiaz dare recusaret:hoc non ꝓhiberet quin illa mulier possit alteri confiteri.Si autē ꝓbabiliter credat:ꝙ nec ex parte sacerdotis : nec ex pte sui imineat piculū:si confitet eidē:tunc tenetur illi confiteri etiā petn̄: qō cuz eo ꝛmisit.ꝛ ipse ꝛ illo pōt eam absoluē : sicut ꝛ aljs.ℌ Ric.4º di.17ª.q.3ª. ar.7ºc. Alij tñ dicunt ꝙ in tali casu nec p̄sbyter ꝛbet audire confessionē illius mulieris. ꝛ illo ꝓcacto :ſ ꝟbz eam ad alterꝫ mittere : sicut notauit Hu.circa p̄b̄rum ꝛ vxorē ꝓp̄iā. aliter videtur in eo manifesta p̄sumptio .nec illa ꝟbz ei confiteri : ſ dz petere licētiam eūdi ad alium: vel ad supiozē recurrere :si ille licētiā ꝛnegaret:tuz ꝓpter piculū : tum qz ē minoz verecundia:que est pn̄e pars maxima.alʒ videtur in ea esse minus va cōtritio:ex quo non vult illud ꝛtegere:nisi cogit scenti integre.Et idē est credēduz ꝛ oī ꝓcacto:in quo p̄b̄r consensit: ꝛ coopatus fuit.si tamē absoluēt absolutio valeret: dum mō va ꝓtritio adesset. Et huius sniē sunt Tho.4º.di.19.q.i.ar.3.q.2ª.c.iᵐ.ꝛ Bon. 4º di.19ª.p.iª.ubi.circa lr̄am .q.3ª. Hec est ꝓtra predicta ꝙ ep̄s non pōt dispēsare in simonia ꝛmissa cum ipo: qz dispēsato ē dignitatis:absolutio necessitatis.ꝛ iō non tam facile ꝛdit quis ptātē absoluēdi: sic dispensandi.ℌ Roō. Quid ꝛ muliere q̄ ꝛcepit filium ꝛ adulterio: vl partū alienū supponit.nunquid tali mulieri ꝛneganda est pn̄ia:siue absolutio:lz hoc reuelare nō audeat viro suo. Rndeo ꝙ non. ex̄ ꝛ pe. ꝛ re.officij. Non.n. ꝛbent tales mulieres viris suis:vel filijs legitimis tale crimē indicare ſm Ber.ibidē.duplici rōe.pmo qz hoc esset infructuosū.non.n. credetur sibi ꝓpter p̄sumptōem contrariam:que habet ex matrimonio ꝓpter quod p̄sumit ꝙ filius sit exemptus natus.ff.ꝛ his qui sui vl alieni iur̄ sunt.l.filium.2º quia hoc esset periculosum.possent.n. inde homicidia ꝛ pla alia mala consequi.hec Ber.ꝛ cōuenit cū eo Hosti.ꝛ Ray.Hosti.tñ dicit ꝙ si mulier dn̄etur viro: ꝛ intantū confidat ꝛ eo ꝙ ei secure dicē possit. ꝛ ꝙ inde faciat quicqd voluerit in tali casu.p̄b̄rum.n.ꝛsulere pōt ꝙ hoc viro reuelet : ꝛ ex quo consentiet q̄ ad restitutōez est mulier absoluta.quia cōceditur viro ꝛ suo disponere sicut placet. .C.ꝛ iudeis.nemo exteꝝ.ꝓoli autem nate vel suppositi mater ꝛbet indicare ꝑ se l ꝑ discretum confessorē: vel ip̄a simul cuz eo:recepto p̄us ꝑ confessorē si videbitur ab ea iuramēto ꝙ non calumniose ꝓcedat.ꝛ a puero ꝙ fañ secretū teneat:si ꝓbabiliꝫ p̄sumat ide ñ seq piculū:ſ poti⁹ fructū vt si p̄sumat ꝙ si sibi indicauerit : ab hereditate abstinebit.quia forte videt ipsum ꝛum timere : ꝛ conscientiosum esse : qui aliena possideret inuite.tūc idicet ꝛ ꝛsulat

q̄ intret religionē:vel se transferat ad aliā longinquā regionē. Si autē p̄sumat inde periculū sequi posse. q2 forte filius ē mal⁹: vel stultus.nec sibi vellet credere:nec illud sciret tacere.tunc non indicet sibi.Si etiaz p̄sumat q̄ si sibi indicauerit: non acquiescet:tunc etiā non indicet. ß quantuz potest satisfaciat heredib⁹ ꝛe sua dote l' alijs bonis suis p se vel p aliū.s. discretū ⁊ cautum:ita q̄ caute fiat ne aliq̄ maluz:vl' suspitio mali inde p̄ueniat.Et idē faciat si filio indicauerit: ⁊ ip̄e credē vel acquiescē noluerit.ß Ber.Hosti.⁊ Ray. Non tamē filius tenet credere matri:nisi possz sibi facere certam fidem q̄ euz ꝛe viro suo nō cōcepit.Scōm Sco.aūt 4°.di.15ª.q.2ª.c.9ᵐ. mulier illa crimē suuz dicere nō ꝛebz filio spurio.q2 non ꝛebz exponere se sue diffamationi apud filium ꝓpter incertam cozrectionem filij.q2 si non crediderit: duo mala sequent.s.quia ipa erit diffamata:⁊ ille hereditatē vt p̄us tenebit. Non ꝛebz etiaz dicere viro.q2 non ꝛebz exponē se sue certe diffamatōi.⁊ apud vir̄ mozti vel saltez odio:vel discozdie.Et etī vir̄ periculo vro ricidij ꝓpter incertū bonuz hereditatis restituende.ꝛebz aūt mulier filiuz suum spuriū diligenter inducē ex alijs honestis causis:vt hereditatē vero heredi dimittat.puta q̄ fiat religiosus vel clericus .Et si ip̄m ad hoc inducere non potuerit laborare ꝛe bet quātum pōt ad restituēdum vero heredi.ß Sco.vbi sup̄.Non tamē tenet restituere equivalēs toti hereditati.q2 multum distat inter habere:⁊ ꝓpe eē. Ille autē nūq̄z habuit hereditatē.licz fuerit ꝓpe habere ꝟz iusticiaz.⁊ ideo minus q̄z equivalēs sufficē restituere. Illud aūt minus ꝛeterminet ad arbitriuz boni viri ꝟz Sco.vbi sup̄.⁊ Ric. 4°.di.15ª.q.5ª.ar.4°.c.9ᵐ. Sed nunqd tenet talis,ples ꝛe consumptis bona fide. Rndeo puto q̄ non.ar.C.ꝛe rei ven. cer,tum ē.mulier tamē tenet ꝑm Ber.⁊ Host.

Pone q̄ vir non hēat aliquos consanguineos:qui sibi succedere ꝛebeāt ab intestato.Rō nihilominus p̄cat.s. impediēdo ne libere faciat testamētuz.C.si qs aliquē testa. ꝓbi.l.i.⁊ 2ª.ꝑm Ber.Debz etiaz ꝛe suo si pōt vsq; ad ꝓpēsatōem sufficiētē erogari paupibus ꝓ aīa viri ꝛe consilio confessozis ꝑm Hosti.Itē dicit Inno.ex ꝛe p̄. ⁊ re.officij. q̄ talis mulier satisfaciat illis quibus vīsilr̄ credit q̄ sua religisset: vel si nescit hoc paupibus eroget.Dicit etiā idē ibidē.q̄ si mulier illa non haberet vñ recō pensarz:⁊ haberet ꝓbatōes p quas successozes a damno releuare possz:eas adducē ꝛebēt:nisi ex hoc graue malū imineret.Intellige tamē q̄ talis mulier q̄z diu ē in mortali:nec ꝛeponit aīum p̄ccādi:non valet talis pnīa sibi.ad pnīam tñ dz admitti.ß ē dicēdum ei q̄ non est fructuosa sibi quo ad vitā eternam.ß in glo.sup.d.c.officij.

De indulgētijs titulus.40°.

Consequenter ꝓsiderandū ē ꝛe indulgētijs.Et p̄imo vtz valeant.2°. quātuz valeāt.3° a quo fieri ꝛebeant.4°. qua ꝛecausa fieri ꝛebeant.5° quibus valeant. P̄imo igit̄ q̄rit̄ vtz indulgētie valeāt aliquid.Rn̄ q̄ sic.al's ecclia vlis erraret:q̄ō impiū essz dicere.valēt aūt ad remissionē pene residue p⁹ ꝓtritōem.ꝓfessionē.⁊ absolutōem: sine sit iniūcta:sine nō . Sit aūt ß remissio non quidē simplr̄ ꝓdonādo: ß aliunde solutēdo ⁊ quasi ꝓpēsādo.s.ꝛe thesauro ecclesie:qui sicut dictū est sup̄ integratur ex tribus.s. ex merito fidei ⁊ charitatis totius ecclie.⁊ ex merito superogatōis viroz pfectoz.⁊ ex abundanti merito passionis xp̄i.q2 ⁊si i sacramētis operē:nō tñ eius efficacia i eis includit̄ ß sua infinitate efficaciā sacr̄oz excedit.P̄dicta.n.merita nō sūt alicui⁹:vl' aliquoz ꝛetermiate:ß sē cōia toti ecclesie. Opa.n.meritoria que sācti fecerūt ad honorē dei:⁊ vtilitatē ecclie in cōi:cōia sunt . Ea aūt que sunt cōia multitudini distribuuntur singulis ꝛe multitudie ꝟz arbitrium ei⁹ qui multitudini p̄est.⁊ iō plat⁹ ecclie: q̄ bz claues thesauri p̄dicti pt ꝓ dei honore ⁊ ecclie vtilitate ꝛe ipo thesauro tribuē q̄ñ vidz expedire.vñ sicut aligs ꝑsequeret̄ remissionē pene:si alius p eo satisfecisset . ita etī ꝓsequit̄ si ei satisfactio alterius p eū: q̄ pōt distribuat̄.Quatuoz tñ requirūt̄ ad ß vt indulgētie valeāt:duo ex parte dātis.s. auctoritas ⁊ cā rōabilis.s.ecclie vtilitas . Et duo ex parte recipiēt̄ . vnū ptinz ad remotōez eāe phibēt̄.s. cū ꝓfessiōe ꝓtritio. alter ꝛe ad collatōez eāe disponēt̄.s.fidei ꝛeuotio cū effectu i forma idulgētie ꝛeminato .

Ad ß nō q̄ bo^m vni⁹ cōicat̄ alt̄i duplr̄ . vno⁹ p charitatē.⁊ sic etī sīñ idulgētia ē alig̃ pticeps bonoz oīuz:q̄ fuit si sit in charitate.Allio⁹ p intētōem facientis.⁊ sic per idulgētias:si assit legitima cā; potest eius

intentio qui opatus est p vtilitate ecclie: ad istuz continuari: 7 per cõsequẽs ei⁹ opa ratio satisfactoria ad eũ applicari. ℔ Tho. 4° di.20.ar.3°.q.2ª.c.2ᵐ.

Sequitur videẽ ꝛ 2°. s. quantuz vale ant idulgẽtie. Et circa hoc querũ tur plura. s. vtruz valeãt quãtum sonant. Rndeo circa hoc diuersi diuersa dixerunt. Nã circa indulgentias est ꝯtuor cõsiderare. s. interna suscipiẽtis ꝛuotõem dati exteriozis quãtitatẽ: causã que mouet dantẽ: 7 indulgentie certaz quãtitatẽ. Qui dam ḡ dicunt. q indulgẽtie valẽt ꝑm men suram ꝛuotõis suscipiẽtis. 7 ꝑm q meruit eas sibi valere: 7 non quãtuz sonant. Alij dicunt q valẽt ꝑm mensuraz accessus ad causã. vnde quãdo dantur p fabzica eccle sie: qui magis subuenit ꝑm suaz facultatẽ plus habz. Alij dicunt indistincte q valẽt tantũ quãtuz sonant. 7 tantũ valẽt mꝫtuz danti: quantum paꝛ danti. 7 tantũ ꝛ ꝓpe venienti: quãtuz ꝛ longe. 7 videtur ꝓma opi. esse Ray. 2ª Bon. 4°. di.20.ar. 6°.c. 3ª Tho. 4°. di.20.ar.3°.q.2ª.c. Sed alijs non placz nec prima. quia tũc etiã siñ da to exteriozi valerent indulgẽtie. Nec 2ª. qz tunc esset potius quedam ꝓmutatio ꝙs in dulgẽtia. Nec 3ª. qz illud hominiᵇ nõ ꝓ dicaꝛ. vnde ecclesia eos ꝛcipe videretur. quanta etl videtur irrationabilis. ideo alij dicunt q valent tantuz quãtũ sonant. nõ tamẽ equaliter: ꝫ plus vel minus ꝫz q hõ se disponit ad eas maiozi vel minozi feruo re. labozc. dati quantitate. vnde qñq duo rum equaliꝛ diuitũ: quoꝝ vnus dat vnuz ꝛenariuz. 7 alius. 10. ille qui minus dat ob tinet remissionez pene vnius anni: sicut il le qui plus dat: nec ꝓpter hoc opz q tantũ remittatur vni ꝛ pena a ꝛo taxata quãtũ alij. quia penitẽtia vnius anni in hac vita non tãtuz valet illi qui eam facit ex mino ri charitatis feruoze: 7 remissaz: sicut illi q eam facit ex maiozi: 7 asperã. Cuz autem dicit in forma indulgentie quẽlibet dantẽ elynam suam ꝓ tali facto remissionem habere pene vnius anni. sic intelligenduz est q habeat remissionem tante pene a ꝛo taxate: quanta remitteretur ei pro peniten tia vnius anni: quam faceret in hac vita. Cum ḡ illi qui plus dat ex maiozi feruoze respondeat annus efficaciozis penitẽtie ꝙs illi qui minus: plus sibi remittitur ꝛ pena a ꝛo taxata ꝙs alij. 7 tamen cuilibz valet vnum annũ penitẽtie in hac vita. Alijs vi ꝛetur dicẽdum q quo ad remissionẽ exten sionis pene pares sunt ille qui minus dat 7 qui plus dat ꝫz q cõtinetur in forma in dulgẽtie. Sed quo ad remissionẽ intẽsiõis pene: 7 quo ad dispositõem sui ad recipien dum augmẽtuz gratie: impares sunt. quia ꝛ istis duobus plus cõsequitur ille q plꝰ dat: nisi in casu: in quo datum vnius esset maius ꝓ cõparatõem ad dantem. sicut patet in paupcula. ꝛ qua dicit dominus Luc. 21°. q plus miserat in gazophilatiuz ꝙs omnes alij. hos duos modos põit Ric. 4°. di.20.q.3ª.ar.2°.o. quoruz ꝓmus etiaz approbatur a Pe. 4° di.20.q.3ª.ar.2°.q. 1.c. 7 etiaz videtur mihi valde ꝓbabilis. ℣. etiam in ſpe. huic modo videt adherere dicens q quando alicui remittitur vnus annus ꝛ iniuncta penitentia: intelligit q tantũ minus puniet in purgatorio: quãtũ minus punitus fuisset si vno anno penitẽ tiam in hac vita fecisset. ꝑm autez Innoc. ꝓpter hanc indulgẽtiam generalẽ ñ min⁹ teneris penitẽtiam agere in hac vita Sz obijcit. si indulgentie tantuz valerẽt ꝙs tũ sonãt: tunc videt q homo ꝛbeat vacare ꝓ his, habẽdis: omnibᵒ alijs operibus di missis. Rndeo non est veruz: qz ꝛ indul gentie multuz valeant ad remissionez pe ne. Alia tamen opera satisfactoria sũt ma gis meritoria respectu ꝑmij essentialis: qõ est melius in infinituz dimissione pene tem poralis. Obijcit ite℣. quia quãdo dat indulgentia q qui dat auxiliuz ad alicui⁹ ecclesie fabzicã erigendã: ꝓsequit tertiã ptẽ remissionis pctõ℣. Si ḡ indulgẽtie tãtum valẽt ꝙs tũ sonãt: tũc q ꝑmo dat vnũ ꝛna riũ: 7 2° 2ᵐ: 7 3° 3ᵐ: plenã remissionẽ cõ sequit oium pctõ℣: qõ vꝫ absurdũ Rꝰ ꝫz aliquos qñ dat indulgentia indeterminate dantibus ad hoc auxiliuz: tunc intelligit tale auxiliũ: qõ sit ꝓueniẽs ei qui dat au xiliuz. Et ꝑm q accedit ad hoc: ꝑm hoc plꝰ 7 minus ꝛ idulgẽtia ꝓsequit. vñ etiã ali quis paup dans vnũ ꝛnariũ: dr ꝓseq in dulgentiã totã. ñ ãt diues quẽ nõ ꝛcz ad opꝰtã piũ ita paꝛ dare. sic ñ dicẽt rex facẽ auxiliũ alicui: si darz sibi obulũ. Et ℔ ẽ rñ sio Tho. 4° di.20.ar.3°.q.2.c.3ᵐ. Alij vo dicũt q ñ fit remissio p tribᵘ ꝛnarijs: ꝫ p vtilitate ꝓnte hiᵘ ꝓtributõez. qz eccla ma gis respicit fructũ ꝙs datum. 7 ita respon ꝛet Pe. 4°. di.20.q.3ª.ar.2.q.i.c.2ᵐ. Inno. vero dicit: 7 etiam ℣. in ſpecu. q quan do indulgentia consistit in datõe: tunc pro

q̄lz ꝛnario quis indulgentiaz habebit: si plures ꝛderit.7 hoc idem innuit host. nec dz hic attendi dati quantitas:ß magl. laudari diuina benignitas.ꝛ hac materia .ſ. ꝛ valoze indulgentiaꝝ ponit Ber.plures epi.extra ꝛ pr.7 re.q̄ antē.in glo.4ª.Ad hoc nota q̄ in arbitrio dantis indulgētiā est tarare quātuz ꝛ pena p indulgētiā dimittat̄:si tamē inordinate dimittat: ita q̄ homines quasi p nihilo ab opibus reuocētur pnie:peccat faciens indulgētias tales. nihilominus tamen quis consequit̄ plenā indulgētiam.ħ Tho.vbi sup̄.c.iᵐ.vnde nō ꝛbent fieri indulgentie supflue: ne cōtemnant̄ claues ecclesie.eꝫ ꝛ pr.7 re.cum ex eo.7.50.di.absit. Utruz vicini ecclesie:7 clici:7 presbyteri ecclesie consequātur tantam indulgētiam quātam remoti. Rñ.q̄ sic ſm quosdā.qz remissio non ꝓporcionatur laborī:ß meritis que dispēsant̄.ß qui plus laborat:ꝛ merito plus acquirit. hoc autē est intelligēdum quādo indulgētia datur indistincte.quādoqz.n.distinguit̄ sicut papa in generalibus absolutōib⁹ transeuntibus mare:dat.5.annos.transeuntib⁹ vero mōtes tres.alijs vnū.7ħ ē opi.Tho.vbi s̄ .c.4ᵐ.Scōm alios vō cuz veniēs a remotis sit magis dispositus quo ad meritū remissionis pene.qz plus laborauit ceteris paribus plus valet illi indulgentia illa. licz omnibus valeat quātū sonat.vt dictum ē etiā supra.7ħ ē opi.Pe.4°di.zo.q.3ª.ar. zª q.i.c.3ᵐ. Utꝛ ille cui iniuncta ē pnia .7.annoꝝ:7 postea cōsecut⁹ est indulgētiā .7.annoꝝ:teneat̄ postea agere pniam illā. Rᵒ aliqui credunt q̄ si pnia sit sibi tota p indulgentiā remissa:non erit transgressor si nihil faciat ꝛ ea.similr si non faciat pro parte illa:que sibi p indulgētiam est remissa. Consultius tamen ageret si eam faceret. hec Rodolfus. licz enim ꝛ necessitate non teneatur talis pniam sibi iniunctaz facere..qz p hi⁹ indulgentiam: 7si sit indiscreta:satisfactio tamē pnie eneruat̄.eꝫ ꝛ pr.7 re.cum ex eo.§.ad hoc. qz tamē nescit vtꝛ p̄sbyter iniunxerit sibi pniam ꝛbitam fatuus est:qui non refutat indulgētiaz ad aliam vitā.ħ host. Utꝛ quotienscunqz quis vadit infra tēpus indulgētie ad ecclesiaz:ob cuius visitatōez indulgētia datur totiens eā consequat̄. Rᵒ ſm aliquos qñ indulgētia ad ꝛminatū tps dat̄. vt cū dicit̄.quicunqz incerit vſz ad tale tps ad ecclesiā talē bēat tm̄ ꝛ indulgētia :intelligit̄ tm̄ semel.ß si in aliqua eccl̄ia sit pēnis indulgētia:sicut in ecclesia beati Pe.est idulgentia.40.dieꝝ.tunc quotiēs aliquis vadit:totiēs indulgētiā cōsequitur .7 hi⁹ ſnie est Tho.4° di.zo.ar.3°.q.zª.c.4ᵐ.ſm vero Inno.7 Ho.in ſpr.quādo indulgētia cōsistit in visitatōe alicuius ecclie:tūc p qualibz vice qua quis ad eccl̄iam illā vadit: indulgentiā hēbit. Quid ꝛ gnāli remissione oīum peccatoꝝ: quā papa facit cūtibus in subsidiū terre sancte.vel alis belluz suscipientib⁹ ꝓtra hereticos:7 quoslz alios infideles:vel mittētibus p se pugnatores. nunquid si statim ernce assūpta etl postqz iter arripuerint ceſſerit habebunt illam indulgētiā plene.ita q̄ in purgatorio nullam patiāt̄ pnaz p peccatis añ cōmissis. Rᵒ ſm plitos q̄ non habēt totā indulgētiā illā.nalet tamē eis tam nobile ꝓposituz ad augmentuz charitatis: 7 per cōsequēs cōtritōis:7 ita ad remissionē pene. Indulgentie.n.nō intelligunt̄ dari p sola volūtate: ß p effectu ꝛterminato in forma indulgentie.vñ qui hz voluntatē 7 effectuz : indulgentiam plene consequitur. Qui vero tm̄ habet voluntatem ex ꝛuotione habet meritum magnum:licz non omnimode consequatur effectum ſm Boñ.4° di.zo. ar. 4°.q.z.c.7 Roð. Recurrendum tamē est ad formaz indulgētie:7 ad intentōem domini papeꝝ.vt ſm ea iudicetur.ſ.vtruz pro sola susceptione crucis: 7 ꝓpoſio ꝓficiscē di.7 p quanto labore ꝑegrinationis assumpte.7 p quanta mora in execūtiōe negocij faciēda consequatur quis indulgētiam illam. 7 est hi⁹ generalis indulgentia latissime interpretanda: presertim cum ex magnitudine fidei 7 charitatis procedere videat̄ q̄ quis assumat hi⁹ pegrinatiōem tot 7 tantis piculis plenā.ħ Roð.7 ꝙuenit cum eo Tho. in quadam qōe ꝛ quolibet

Quid si post assūptōem crucis ante iter arreptū: vel in ipo itinere quis mortaliter peccet.nunqñid ꝛ illo pctō tenebit̄ ad pnitētiaz spālem. Rᵒ q̄ sic. sicut etl ingressus religionē ꝛ pctō postea ꝓmisso tenet̄ ad pnitētiam agendaz spālem.minoz tm̄ pnia ē vtriqz indicenda.hec Roð. Nota adhuc q̄ catholici qui cruce signati iuuant hereticos exterminare: indulgentiam 7 prīni legium ad terram sanctam euntium consequuntur. extra ꝛ hereticis. excommunicamus.

Equitur videre ꝛ 3°.ſ.a q̄ valeāt

indulgentie fieri. Et circa hoc queruntur plura. scz vtrum epi possint indulgentias facere. Rndeo ad cuius euidentiam scien dum q indulgentie habent effectum fm q opa satisfactoria vnius alteri cõputãt: non tñ ex vi charitatis: ꝫ ex intẽtiõe ope rantis aliquo modo directa ad eũ. Intẽ tio aũt alicuius põt ad aliũ dirigi triplicit. s. aut in singulari: vt cum quis pro alio ẽ terminate satisfacit. & sic quilibz põt alteri sua bona cõmunicare. aut in speciali. vt cum quis orat pro cõgregatõe sua: & suis familiaribus: & benefactoribus: & ad ꝫ etc. ordinat opa sua satisfactoria. Et sic ille q ẽst ꝓgregatõi põt illa opa cõicare alij ap plicando intẽtõem eor: qui sunt ẽ sua cõ gregatione ad hunc ẽterminate. aut in ge nerali: vt cuz quis ordinat opa sua ad bo num cõmune in generali: & sic qui ẽst ec clesie generaliter põt opa illa cõicare ap plicando suã intẽtõem ad hũc: vel ad illũ. Et q3 homo est pars ꝓgregatõis: & cõgre gatio est pars ecclesie. iõ in intẽtione ꝑuati boni intẽtio boni cõis includit: & bonum to tius ecclesie. Et ideo qui ẽst ecclesie potest cõmunicare ea que sũt ꝓgregatiõis: & hꝰ bomunis: ꝫ nõ ꝓuertit. ꝫ nec ꝑma cõicatõ nec 2ª dicit indulgẽtia. ꝫ 3ª ꝑt duo. ꝑmo q3 p cõicatões illas: lz homo soluat a rea tu pene ꝯtum ad ẽuz: nõ soluit tamen a ẽbito faciendi satisfactõem iniunctam: ad quam est obligatus ex ꝓcepto ecclie: ꝫ p tertiam homo etiã ab hoc ẽbito soluit. 2º quia in vna psona vel in vna ꝓgregatiõe non est sufficientia meritoꝝ: vt sibi & oĩbꝰ alijs valere possint: sicut est i ecclesia roma na: pcipue ꝓpter merituz xpi. & ideo solus ille qui ꝓficit ecclesie põt indulgẽtias face re. toti autẽ ecclie ꝓficitur solus papa. & iõ ipe solus bẽt potestatez plenariã super the sauruz cõem: ẽ quo fiunt indulgẽtie. oẽs vero alij epi limitatã. ipe. n. solus habz ple nitudinem ptãtis. extra ẽ pe. & re. cum ex eo. Alij vero sunt vocati in partem sollici tudinis. iõ solus ipe bẽt potestatẽ vbiz ge neraliter dandi indulgẽtiam: & tãtaz: ꝯtã voluerit. Alij vero nisi fm eius ꝓcessionez quia vero epi sunt cõsortes pontificalis of ficij. vnde etiam soli ab eo fratres vocant ceteri vo filij. ꝯ solum eis ꝓprie facere in dulgentias merito est cõcessum. Epis qui ẽm conceditur a iure facẽ indulgẽtias in dioc̃sibus suis. archiepis vero in ꝓuincijs suis. Non ẽbent tñ dare indulgentias vl tra vnum annũ in ꝓsecratõibus ecclesiaꝝ vel alijs quibuscunqz casibus: siũ ab vno siue a pluribus fiant. In anniuersario ve ro consecrationis: & alijs casibus rõabili bus: non ẽbẽt dare vltra 40. dies: siũ ab vno: siue a pluribus fiant. extra ẽ pe. & re. nostro. vbi dicit ẽ hoc. & c. cum ex eo. §. vlt. Si tñ epi faciunt ꝓtra illud mandatũ: nihilominus indulgẽtia tenet & valet: cuz non dicatur ibi q non valeat si secus fiat. vt etiaz dicit in glo. super. d. c. cũ ex eo. ar. extra ẽ excess. platoꝝ. cũ ad-quozũdã. nũc tñ expssum est q indulgẽtia nõ valz. li. 6º. ẽ pe. & re. indulgentie. Sed nunquid saltẽ in eo qõ dare poterãt: tenebit indulgẽtia. Rñ. Jo. an. sup dictũ. c. dicit q sic. qz regu lariter vtile p inutile nõ viciatur. extra ẽ regl. iurl. vtile. Alij dicunt q non. quia q ꝑuilegio abutitur. & c. iiª. q. 3ª. ꝑuilegium. Sed dic q lz pdere mereat: non tñ pdit.

Concedit etiã a iure legatis domini pa pe facere perpetuas indulgẽtias in ꝓuincia sua. & q facere possunt statuta ppetua. ex ẽ offi. legati. c. vlt. in tex. & glo. & ẽ pe. & re. nostro. in glo. Sic ꝯ epis & sup̃ conuenit ẽ iure cõi facere indulgentias. Alijs autẽ ꝑlatis inferioribus non conuenit nisi ex spe ciali concessione: vt habetur in dicto. c. no stro. i glo. Quid ꝯ si eidẽ domui ꝓcessit eps 40. dies. & archiepiscopꝰ alios. 40. dies vna & eodẽ die leguntur hi9 littere in vno & eodẽ loco. Rungd dans elymã habebit 80. dies. Rndet Host. q sic. si ẽt ꝓt obtẽ tum vtriusqz: qz neut excedit. vt pz in dictis. c. Utr abbates qui collegijs ꝑsunt possint facere indulgẽtias. Rndeo q non ꝓprie loquendo: vt patet ex ꝑdictis. & ex ẽ excess. platoꝝ accedẽtibus. tales. n. bñt aliam auctoritatẽ respectu bonoꝝ sui col legij: non tamẽ respectu meriti xpi: quod di spensanduz cõmisit sponsis ecclesie. s. epis. Ideo nõ habẽt auctoritatẽ plenã respectu thesauri ecclie. & iõ tñ bõa sui collegij cõi care possunt: non aũt pñt relaxare. qz ne sciunt vtr̃ ꝛupabũdẽt. Et voco ꝫ large po testatẽ ꝓut dicit sufficiẽtie plenitudinẽ: per quẽ modũ est in epis ad hunc actuz. nõ ãt ꝓut dicit plenitudinẽ excellẽtie. sic. n. est in solo papa plenitudo ptãtis & auctoritatis. ꝫ Bon. 4º di. 20. ar. 3º. c. 2m. Utruz qui indulgẽtiam recipit: indulgentiam illã alij dare possit Rº q nõ. lz. n. aliquis possit da re alij quod nondum est datum: nec ẽter minatum alicui: sicut vnã missaz quam ꝓ

amico mortuo dicit. tamen si eã pro suis peccatis cecinit: vel alij vedit auctoritate sua cõmutare non potest. hinc est q̃ qui recepit relaxationem pro se: non potest eam alij dare. quia ꝛ̃ ecclesia vebitum eius apud deum soluit: non propter hoc ei potestatem vedit q̃ ipse pro alio soluere. ꝛ̃ si deus dimisit vebitũ isti: non ꝓ̃ hoc ipse põt dimittere alij quod deo vebet. ℞ Bon. vbi supra. c. 3m. Utr̃ aliqui non sacerdotes indulgentias facere possint. ℞° potestas faciendi indulgẽtias ꝙ sequitur iurisdictõem. vt dictũ ẽ sup̃. Et q̃ archidiacõi ꝛ̃ alij non prelati põt habere iurisdictõez vl' cõmissam: vt legati. vel ordinariã: vt electi confirmati. iõ possũt indulgẽtias facer. ꝛ̃ in foro pniali non possint absoluere. q̃ hoc est ordinis sacerdotalis. ℞ Tho. 4° di. 20. ar. 4° q. 2a. c. ar. ex̃. e. q̃ aũt. ꝛ̃ ex̃ de electi. transmissam. Host. tamẽ dicit q̃ electus in epm: ꝛ̃ confirmatus tuti⁹ facit si non det in dulgentiã: maxime si non sit p̃sbr. Utrũ epi possint facere indulgẽtias i aliena diocesi. ℞° q̃ q̃ indulgẽtia siue relaxatio dicit thesauri cõicatõem. ꝛ̃ et] auctoritatem. Eps aũt in aliena dioceſi cõicare põt bõa sua subditis alienis. bona inq̃s sue dioc. relaxare vo siue indulgere nõ põt nisi ſbditis suis. vñ relaxatões ve: sunt relaxationes facte ꝓ̃ijs subditis: si cõtingat eos proficere illud ꝓ̃pter qõ danf. Alienis vo ſbditis sunt potius cõicatões q̃s relaxatões: per quẽ et] modũ abbates. pores. ꝛ̃ ministri cõicant bona sui collegij: nisi forte hoc fiat ex ꝙsensu ꝛ̃ voluntate ꝓ̃ij epi. ex̃ de pe. ꝛ̃ re. q̃ aũt cõsulnisti. Et j. cũ a non suo indice nullus ligari valeat: l' absolui: illas tm̃odo ꝓdesse arbitramur: quibus vt prosint ꝓ̃ij iudices indulserũt. ℞ Bon. 4° di. 20. ar. 3° q. 2a. o. Notat autẽ Inno. sup. c. q̃ autẽ. q̃ ꝓ̃ios iudices intelligũt quidam esse ꝓ̃ios epos. q̃ inferiores plati indulgẽtias facere non possunt. vt dictum est. Alij vero dicunt q̃ etiam propꝛ̃ij presbyteri parrochiales concedere possint ſbditis suis q̃ eis indulgentie valeant. quia per hoc ipſi indulgentiaz non dant: sed concedunt q̃ indulgẽtie date ab episcopis extrancis prosint eis. vt sic in absolutione penitentie prouideant eis diuersos modos liberandi a peccato: ꝛ̃ a penis. Et cõuẽit cum eo Hosti. in summa. xv. vero in spec. dicit q̃ tutius ẽ q̃ consensus propꝛ̃ij episcopi precedat remissionez episcopi extra nei. Et ſm eundem ibidem sufficit etiaz cõsensus Metropolitani sui: vt. eo. c. nostro. Notat etiam ibidem xv. q̃ licz episcopus ex iusta causa indulgentiaz statuens i dioceſi sua concedere possit q̃ indulgentia illa prosit etiaz venientibus ꝛ̃ dioceſib⁹ alienis. Non tamen potest cõcedere q̃ indulgentie ab alijs episcopis i eius dioceſi cõcesse valeant. primum enim probatur per illud. c. q̃ autem. non autem 3m. ꝛ̃ est ratõ quare potest illud ꝛ̃ non istud. quia in prima accedentes illuc quodãmodo forum ei⁹ sortiuntur. extra ꝛ̃ foro compe. si diligenti. ꝛ̃. c. vlt°. §. quia omnium. ꝛ̃ 3a. q. 6a. c. i°. Nec per hoc statutum indulgentie numerus excedit̃. In 2° vero dioceſim alienam tanq̃s adnena: non vt indigena ingreditur. 3a. q. 6a. leges. vnde tales indulgentie non valent. als posset episcopus indirecte centum annos solus: ꝛ̃ cum plurib⁹ simul concedere: quod tamen directe facere prohibetur. extra. c. cum ex eo. quod cẽ non debet. ar. C. de vsur] . cos. in fine. ꝛ̃ ex̃ de simonia intantum. Quid de his qui deferunt litteras episcoporum diuersorum: ꝛ̃ legunt omnes in eodem loco asserentes q̃ talis episcopus facit talem indulgentiã ꝛ̃ talis talem. ꝛ̃ sic de alijs. nunquid dans eleymosinaz habebit indulgentiam omnium eporum. ℞ndeo patet ex predictis q̃ non habebit nisi indulgentiam sui episcopi: nisi forte habeat licentiam a suo episcopo. q̃ tales indulgentie ei prosint. extra de foro compe. significasti. hec Hosti. Utrũ existens in peccato mortali possit indulgentias facere. ℞ndeo indulgentias facere pertinet ad iurisdictionem quam homo p peccatum non perdit. Et ideo idulgentie eque valent: si fiant ab eo qui est in peccato mortale: sicut si fierent ab homine sanctissimo: cum non remittant penam ex vi meritorum suorum: sed ex vi meritorum reconditorum in thesauris ecclesie. Sed obijcitur q̃ maius est facere indulgentias q̃s recipere. sed existens in peccato mortali non recipit eas. ergo nec facit. ℞ndeo maius est quo ad potestatem: sed minus quo ad propriam vtilitatem. hec Tho. 4° di. 20. ar. 4°. q. 4a. o. Quid de questoribus qui discurrentes per ecclesias cum litteris remissionis: abusiones predicant cõmessationibus: ꝛ̃ ebrietatibus vacant. Respondeo sicut habetur extra de pe. ꝛ̃ re. cũ ex eo: tales non sunt recipiendi sine litter]

pape: vel epi dioc. nec permittendi sunt dicere populo nisi qō in litteris ꝓtinetur. Non debēt etiā festa ⁊ vacatōes p suis q̄stib⁹ faciēdis indicere: nec populū ad inter esse suis questib⁹: aut exhortatōibus p cē suram ecclesiasticā cogere. vt habet. c. ti. qz intellexim⁹ Alex. q̄rti. Itē licz ꝓtinea tur in eor indulgentijs q̄ ipi in ecclesiasti cis locis honeste ⁊ charitatiue recipiātur. quia fideles ad eor exhortatōem debeant cōuocari. clici tamē ⁊ rectores eccliar: nō tenent illos inuiti in hospitijs suis recipe: vel pcurare: vel cōuocationes hi⁹ facere ꝑtertu ipsar indulgētiar: que quātuz ad hi⁹ conuocatōes sunt ipo iure reuocate. vt dicit. e. ti. sedis. ⁊ ē Clemētis q̄rti. Forma vero quam cōiter talibus indulget sedes aplica ibidē habetur. ⁊ subditur ibi. Qui autē ad querendas elymas festinant: mo desti sint ⁊ discreti: nec i tabernis: aut alijs locis incognitis hospitentur: nec inutiles fa ciant: aut sumptuosas expensas: nec falsē religionis habituz gestēt. Et dicitur ibi in glo. in tabernis. q̄ si tales publice delīquāt in tabernis: pñt a diocesano puniri. lz sint exempti. ex de pniā. tuar.

Equit videre de 4°. s. p qua cau sa habeat fieri relaxatio siue idul gentia. s. vtr p spirituali: vel cor porali auxilio: vel subsidio. Rndeo sicut in rebus publicis: ⁊ cōitatibus humanis the saurus reipublice ꝓpter duo maxime solet exterius pferri: ⁊ communicari. scz ꝓpter ꝓncipis gl'am: ⁊ honorē: sicut faciūt reges curiales: ⁊ fecit Assuerus hest. i. Et ꝓpter cōitatis vtilitatē. vt quādo cōitas leditur pferuntur stipendia ⁊ donatiua militib⁹ pugnaturis. Sic etiā thesaurus ecclie ab his qui habēt euz dispensare: debet dupli ci de causa sumi. Primo ad dei gliaz ⁊ lau dem que pcipue relucet in sanctis eius. san cti vo honorātur in ꝓstructōe basilicar: ⁊ cōmemoratōe vtutū suarū: que fit in pdi cationibus ⁊ sermonib⁹. Ideo ꝓ his oib⁹ indulgentie recte fiunt. 2° ꝓt cōem vtili tatez: que. s. est defensio terre sancte: defēsio fidei: ⁊ pmotio studij: ⁊ similia. Et ideo etī ꝓ talibus fieri pōt: ⁊ debet. Et qz hec cōsi stunt in actibus exterioribus. iō ꝓ actib⁹ exterioribus maxime fieri debent indulgē tie. ℞ Bon. 4°. di. 20. ar. 4°. c. Sed obijci tur qz videt esse simonia: cuz detur ibi spi rituale ꝓ temporali. ℞° falsuz est: imo ma ior pena ꝓmutatur in minorē: ⁊ residuum pastor ecclesie soluit de gra. vel dō q̄ non dat indulgētiā ꝓ elyma exteriori ꝓsideras datū: ⁊ fructū. s. qz ex radice bone volūta tis ꝓcedit. vel non datur ibi spuale ꝓ tpali ⁊ ꝓ spuali: qz nō pt fieri indulgētia ꝓ tpa libus simplr: ⁊ ꝓ tpalib⁹ ad spualia ordina tis. Utr indulgētia fieri possit etī ꝓ pu re spūalibus. ℞° q̄ sic: ⁊ fit q̄ndoq̄ sicut q̄ cunq̄ orat ꝓ rege Francie dant. .io. dies ꝓ indulgentia a papa Inno. 4. Et ꝓdican tibus crucem dat q̄ndoq̄ eadē indulgētia q̄ ⁊ accipientibus. Utr indulgentia fieri possit ꝓ remissiōe iniurie. videt q̄ sic. qz hec est elymna spūalis: que est dignior elymna corpali. ℞° q̄ nō. In donatōe. n. indulgen tie nō ꝓsiderat nobilitas opis: ⁊ ꝓsiderat q̄ opus illud sit mere volūtatis: nō neces sitatis. sit etī quid tarabile: sit etī aliq̄ mō penale. ℞ oia ꝓsiderat qui indulgētias pstat. quor saltez ꝑmum in ꝓposito dicit. hec Bon. vbi sup. c. 2m. Utr ꝓ ingressu reli gionis indulgētia dari possit. ⁊ vr q̄ sic. cuz ℞ sit pfectius: ⁊ deo grati⁹ q̄s accipe crucē. ℞° sicut indulgētie dari nō debēt indignis: ita etī dari non debēt nisi indigētibus. viri ūt religiosi qui statuz aggrediunt pfectio nis: potius dare debēt alijs spūalia bona q̄s aliunde mēdicent. vñ hic maxime verū est illud quod dr actī. 20. Beatius ē dare q̄s accipe. in tpalibus aūt non est ver: nisi quando dans dat de ꝓpio labore: ⁊ recipi ens recipit ex torpe. ℞ Bon. vbi sup. c. 4m

Equit videre de 5°. s. quibus indul gentie valēt. Et circa hoc querunt plura. s. vtr valeant exītibus in mortali pecato. ℞° q̄ non. qz valēt deter minate ad remissionē pene: q̄ nulli pōt di mitti: nisi cui iam dimissa ē culpa. Et iō in oīb⁹ idulgētijs dr. vē ꝓtritis ⁊ ꝓfessis. Si ūt fieret cōicatio ℞ mō. Facio te ꝓticipem meritor toti⁹ ecclie: vl' vni⁹ ꝓgregatōis: ul' vnius psone spālis: valē posz ad merēdū aliqd ei q̄ ē in pctō mortali. Si tū aliqs ta lis faciat illō qō ꝓtinet in forma indulgē tie: prudēter facit: qz bona facta in morta li pctō peccatorē aliquo mō disponunt ad pniam de ꝓgruo: ⁊ mediante illa ad susce ptōez remissiōis pctōr p miaz dei. ℞ Tho. 4°. di. 20. ar. 5°. q. i. c. Utr idulgētie valeāt religios. ℞°. q̄ sic. oīb⁹. n. valēt: dūmō sint i charitate: ⁊ duēt ea q̄ ꝓ indulgētijs idicū tur. nō. n. religiosi sē min⁹ adiuuabiles me ritis aliorum q̄s seculares. ⁊ licz non habe ant proprium: nec pro voluntate possint

exire claustrū ad visitanda loca sancta: superior tamē pōt eis dare licētiā dandi aliquid: ⁊ visitandi loca sancta. Nota tñ q̄ ꝓpter indulgētias dissolui non dz obseruantia regularis: q̄ religiosi magis merētur religionē ꝑuando: quo ad p̄miū vite et ne q̄z indulgētias exquirēdo: licz min⁹ quo ad dimissionē pene: quod ē min⁹ bonū. nec itez p indulgētias dimittunt pene iniuncte in capl̄o: q̄ ibi agit quasi forū iudiciale magis q̄s pniale. vnde non sacerdotes quādoq̄s capl̄m tenent: ⁊ absoluūt a pena iniuncta: vel debita p petō in foro pniali. ℔ Tho. 4°. di. 20. ar. 5°. q. 2ª. o. Adhuc ēt nota q̄ ꝑm Ber. ex illo. c. extra de pe. ⁊ re. q̄ antē colligit q̄ qui pniam iniungit si sibi videt: imponit ⁊ concedit vt cuz per hi⁹ remissiones in toto redimat: vel in pte. q̄ si fecerit vt dicit ibi: remissiones ille valēt ad relaxatōem iniuncte pnie. si vero hoc nō concesserit: non valent ad relaxatiōem penitentie iniuncte: quo ad ecclesiā: valent tamen quo ad dm̄ ad minorē peccati penaz: sicut alia bona. huius sñie fuit Alan⁹. hec Ber. hoc idem vlt Hosti. ⁊ xv. durandi. e. ti. in repor. Utruz q̄s possit indulgētia dari ei qui non facit illud ꝓ quo indulgētia datur. ℟° q̄ non: q̄ non existēte ꝓditione non consequit illud q̄ sub ꝓditione dat. Nec obstat q̄ ei qui nō pōt opari voluntas ꝓ facto reputat: q̄ hoc intelligit q̄ ad p̄miū essētiale: non quo ad aliqua premia accītalia: cuiusmodi est dimissio pene vel aliqd simile. valet etiā eis tam nobile ꝓpositum ad augmētū charitatis: ⁊ p consequēs cōtritōis. ⁊ ita ad remissionē pene. ℔ Tho. 4° di. 20. ar. 5°. q. 3ª. o. Utrū vn⁹ p alio possit indulgētiā accipe. ℟° opus ꝓpriuz pōt quis applicare per intētōez cui cunq̄ voluerit. Et ideo pōt pro quocunq̄ vult satisfacere. ß indulgētia non pōt applicari alicui: nisi ex intētōe dantis indulgentiam. ideo cū ipe applicet ad facientem: vl̄ dantem hoc: vel illud ille qui hoc facit: nō pōt ad aliuz hanc intētōem transferre. si tamē fieret indulgentia: sic ille qui faciet: vel pro quo fiet hoc totam indulgētiā habeat: tunc valeret ei ꝓ quo fieret. Nec tamē ille qui faceret hoc opus daret alteri indulgentiam: ß potius dās indulgētiaz sub tali forma. ℔ Tho. 4° di. 20. ar. 5°. q. 3ª. c. 2ᵐ.

Utrū indulgentia ꝓsit facienti. ℟° Uincētius dixit: cui etiā ꝑsentit xv. in spe. q̄ nō quantūcunq̄ faciat illud pro quo indulgētia dat. C. ne quis in cā sua. l. i. C. de solut. inquisitio. Petrus vo dicit. 4°. di. 20. q. 3ª ar. i. q. 4ª. c. q̄ ꝓlatus non pōt ꝓncipaliꝫ in dulgentiā sibi dare: ß indulgētia data alijs ipe etiā sub eadē forma pōt vti. ⁊ cōuenit cum Petro Tho. 4° di. 20. ar. 5°. q. 4. c. iᵐ.

Utz valere possit existētibus in purgatorio. ℟° sicut ex p̄dictis hētur: relaxatio sive indulgētie collatio duo dicit. s. thesauri ecclie cōicatōem: ⁊ cuz hoc quādā iudicialem absolutōem: sicut etiā exp̄sse colligitur ex. de pe. ⁊ re. q̄ autē cōsuluisti. q̄ igit thesaurus ecclie est in sūmi pontificis potestate. ⁊ illi qui sunt in purgatorio: ratione charitatis sunt idonei recipe beneficia spiritualia. iō papa pōt eis cōicar bona ecclesie. quātum autē ad auctoritatez iudicandi: cum ipi iam exierint forū ecclesie: ⁊ iudicium: videt q̄ eis fieri non possit absolutio: nisi p modū p̄catōis. ⁊ ita ꝓprie loq̄ndo non fit eis relaxatio. ℔ Bon. 4°. di. 20. ar. 5°. c. Nec obstat q̄ ecclia solut ⁊ ligat post mortē. ex. de sen. ex. a nobis 2°. q̄ ibi fit absolutio ad ꝑsolatōem viuoruz. Et absolut moztuus. i. anteq̄z moriret absolutus fuisse p ꝑtritōem mōstratur. ligatio vo sive ꝑdēnatio fit ad cōfusionē viuorū. i. ligat⁹ sive ꝑdemnatus dum viueret fuisse monstratur. ß in vitate quo ad ipos nihil opatur. ar. 13ª. q. 2. in pīti seculo. ⁊ 25ª di. qualis. vel ibi fit absolutio tñ quo ad vinculum ⁊ iudiciuz ecclie militantis. i. de claratōem quandā: ante quā declaratōez cum sit moztuus post excōicatōem: nisi cōstet eum fuisse absolutū: non est ꝓ eo orandum: nec ei cōicanduz. ex. co. cuz de sideres absolvit q̄ ecclesia talē post mortē: nō quo ad effectuz: ß declarat q̄ non obstante vinculo excōicationis: oēs p tali libere orent: vel condēnat moztuū. i. declarat q̄ ꝓ eo nō est orandum: quod tñ iudiciuz non semper est certū. ß sepe fallit ⁊ fallit. vt dicit ex. de sen. ex. a nob. 2. Nec moztuos: ß tñ vinos stringit: qui subsunt ecclie militāti. ℔ Host. Si tñ large dicat relaxatio cuiuscūq̄ auxilij impensio: ⁊ bonoruz ecclie cōicatō: sic potest eis fieri relaxatio: ß hoc nō tenet modus iudicij: ß potius suffragij. Preterea relaxatio est ꝓprie dicta: dicit vlterius aliq̄s cōmutationē in penam aliquam voluntarie ⁊ deuote assumptam. Et hoc patet ī omnibus idulgētijs. hoc autē esse non pōt q̄ ad eos qui sūt in purgatorio. q̄ sūt ex statū illi: in quo possit eis psuaderi volūtaria

ꝛ ꝛnota alicui⁹ ꝓne assumptio. ℔ Boñ. vbi.ꝫ. vñ existentibus in purgatorio non ꝓsunt indulgentie directe.tñ possunt eis ꝓdesse in q̃tū existentes in hac vita,ꝑ eis faciunt qđ cõtinet in forma indulgentie maxime si ꝛ indulgentia sub hac forma q̃cunq; fecerit hoc vel illud,ꝑ se vel ꝑ aliquo in purgatorio existẽte: dam⁹ tot dies indulgentie. ℔ sic adhuc nõ ꝓsunt eis nisi ꝑ modum suffragij: nõ ꝑ modũ auctoritatis:quã ꝓlatus bẽat sup eos.Et ad ℔ etiaꝫ vt sic valeant eis coapt fforma idulgentie ꝓdicta: qz alꝫ nõ posset homo fructum suę indulgentie ī aliũ transferre.qz non est eius applicare ad aliquã intentõeꝫ ecclie. ꝑ quã cõicãt merita ecclesie: ex quibus valent indulgẽtie.℔ Ric.4°.di.20.q.ꝫ.ar. ꝫ.c.ꝛ ꝓcordant cuꝫ eo Pe.4°. di.20.q.ꝫ. ar.ꝫ.q.ꝫ.o. Tho.4°di.45.q.ꝫ ar.ꝫ.q.ꝫ.o ꝛ Ray.ꝛ Inno.cx e.qꝫ aũt. Sꝫ si papa ꝑt eos q̃ sunt i purgatorio absoluere: saltẽ ꝑ modum suffragij.q̃re ergo non absoluit eos omẽs solo vbo cũ talibus sit maxime cõpatiendum. ℟° si ꝛus ꝑ seipm sic miscretur: vt semp velit timeri iusticiam:multo fortius similit ꝛi minister facẽ ꝛbꝫ.vnde dispensatio bonoꝝ ecclesie discrete ꝛ cum moderamine est faciẽda.Et nisi ita fiat ꝛ⁹ nõ acceptat. ꝛ bona spũalia non possunt dissipari: nec cõtra ꝛi acceptatiõeꝫ distribui.licet bona tpalia nõ tñ possint dispensari:℔ etiam ꝛ facto dissipari:q̃uis ius diuinum dicter alit cẽ faciendũ.℔ Boñ.4°. dis.20.ar.5.c.4°.ad oppositũ.ꝛ conuenit cum eo Tho.vbi.ꝫ. Sꝫ qs aũt ꝓtendat papã bñ̃e iudiciariã ptãtez sup eos q̃ sunt in purgatorio:nõ est multũ improbe resistendũ dũ tamẽ ℔ rõ dicter :vel auctoritas manifesta. qcquid.n.loquant disputãtes vel etiã predicantes: ℔ est sana fide tenendum q̃ oñs contulit vicario suo plenitudinem ptãtis:ꝛ tantã vtiq; ptãtem: quanta dari ꝛbebat puro homini.ꝛ ℔ ad edificationẽ coꝛpis sui.s.ecclie. vñ sup ℔ ñ iudicare:ꝫ ꝛo plurimas gratias ꝛbemus agere ℔ Boñ.vbi.ꝫ.

De vnctõe extrema.ti.4i⁹.

QOnsequent cõsiderandum est ꝛ sacrõ extreme vnctionis.Et ꝑ ꝛ eius signatione ꝛ vnitate. 2° ꝛ eius institutõne.3° ꝛ mã. 4° ꝛ forma.5° ꝛ efficacia ꝛ necessitate. 6°ꝛ ministro.7° ꝛ eo cui ꝓferri ꝛbet:ꝛ in qua pte.8° ꝛ iteratiõe. Circa ꝑmũ querũtur plura .s. vtrum extrema vnctio sit sacr̃m ℟° q̃ sic.qz ptingit ad curatõem morbi. ꝓccati. vt ꝑz Jac.5° q̃ est effectus ꝑncipalit intẽtus in administratiõe sacramẽtoꝝ

Quid est signũ ꝛ quid res. ℟° signum tñ est vnctio exterioꝛ.res tñ est venialis ꝑti curatio: vt postea dicet. Res vero ꝛ signũ est ꝛnotio: vel ꝛnotionis in aia excitatio:seu spũalis alacritas mẽtis:que est quedaꝫ spũalis vnctio. Utrũ sit vnum sacr̃m. ℟° q̃ sic.a pfectione vnius finis: vt habitũ est sup vbi agit ꝛ sacr̃is in cõi.

Quid fiet si ꝑs byter inũgens ꝛficiat. post ꝑmã vnctõem. ℟° alius ꝓsbyter ei succedat:q vnctiones q̃ restant faciat ꝛ ñ reincipiet. qz vnctio ī eadẽ ꝑte iterata tñ valet ac si bis ꝛsecraret eadem hostia:qđ nullo mõ est faciendũ.ꝛ etiã qz q̃lꝫ vnctio spẽcialẽ formam habet:sicut aspicienti ordinariũ patet.Conueniũt tñ generaliter ī remissione ꝓccati. Nec tñ ministroꝝ pluralitas tollit vnitatẽ sacr̃i huius.qz instrumẽtaliter tñ opant:sicut nec mutatio malleoꝝ tollit vnitatẽ opatõis fabri.

QEquit videre ꝛ.2°.s.ꝛ institutõe huius sacr̃i. Circa qđ nõ illđ qđ dictũ est supra ꝛ institutõe sacr̃oꝝ in cõi.Et ꝫm opi.ibi 2° positã posset dici q̃ ℔ sacr̃m fuit a xp̃o institutum sez quãdo discipuli eius ab ipo missi ad ꝑdicandum oleo vngebãt infirmos: ꝛ curabant. nec dubiũ est gn facerẽt ℔ ad mandatum ei⁹. Exit etiã a spũ scõ inspiratum:a cetu apostoloꝝ insinuatũ:ꝛ a Jacobo ꝑmulgatũ. Jac.5°.

QEquit vidẽ ꝛ. 3°.s. ꝛ mã huius sacramenti. Est aũt mã hui⁹ sacr̃i oleũ olive ab ep̃o ꝓsecratũ.vt dic̃ magister sen.4.li.di.22. Materia.n.sacr̃i coꝛrespondẽ oꝛ ei⁹ effectui ꝑncipali.effect⁹ aũt ꝑncipalis huius sacr̃i est pcõꝝ venia liũ curato immediate introducens:nisi sit aliud qđ obstet ad supueniẽtez sanitatem vite eterne. ad cui⁹ ingressũ sufficit cõscia pura.Et qz oleũ multũ valet ad curatõeꝫ plage:ꝛ maxime oleũ ꝛ oliuis in quo ꝑfectius inueniũt ꝑprietates olei q̃s ī alio oleo. Jdeo mã huius sacramẽti ẽ oleuꝫ ꝛ oliuis. 2° qz balsamum repñtat bonam famã ideo oleũ ẽ mixtũ cũ balsamo : ad significandũ q̃ ad ingrediendũ vite eterne sanitatẽ:non sufficeret sine fama puritas

ꝛ nitoꝛ: q̄ ꝑ oleum ꝯsignaꝯ. eꝫ ꝯ sacra vnctione.c.p̄. Ad sīgndū vero illius sanitatis supeminētiam ꝛbet esse consecratū ꝑ sacerdotē supeminētis dignitatis scz ꝑ episcopum.

Sequit̄ videndū ꝯ .4°.ſ. ꝯ forma huiꝰ sacr̄i. Circa qđ sciendū q̄ duplex inuenit̄ forma huius sacr̄i. Una exp̄mit actū ꝛ intentōem ministri. ꝛ hec ē ꝑ modū indicatiuū. ꝛ bētur in aliquibus eccleſijs: non tñ in romana: q̄ ſp vitat ea q̄ possint eē occasio ꝯuiandi. est. n. illa forma taꝯ. vngo hos oculos oleo sāctificato in noīe pa. ꝛ fi. ꝛ c̄. Scz hiꝰ forma non est ꝯ necitate: ſ tñ ꝯ ꝓgruitate. Hec ē ꝓpꝛia forma huius sacramēti: ſ ē q̄dā dispositio ad formā inp̄tū intentio ministri dirigit̄ ad actū illū ꝑ vba illa. Est autē alia forma que exp̄mit oꝛonem, ꝛ qꝛ oꝛo est ꝑ modū ꝯpcatiuū. iō forma taꝯ ē ꝯpcatia: ꝛ ē ista p istā sanctā vnctionē ꝛ pīſſimā suā miseriꝯdiā indulgeat tibi dñs q̄qd p̄cassti p visum ꝛ c̄. Et tangunt̄ ibi tria. ſ. sacramē tū illud: cū dicit̄ p istā scām vnctionez. ꝛ illud qđ opaꝯ i ꝟ sacr̄o. ſ. ꝛi mia. ꝛ effect̄ p̄ncipalis. ſ. remissio pctōꝝ. Et hec forma habetur in oībus eccleſijs: ꝛ ē ꝯ necitate huius sacramēti. qđ pz ex romane ecclesie vsu: q̄ tñ vbis ꝯpcatuis vtit̄ in collone huius sacr̄i. tū etiā ex vbis Jacſ. q̄ in pꝛomulgatione institutōis huius sacr̄i: totam eius efficaciā attribuit oꝛoni. Et qꝛ ibi nō exp̄mit̄ vbuz ꝯterminatū: ſ tñ oꝛo fidei. iō nō oz q̄ sit vniformitas i vbo oꝛonis ſ tñ in sensu. ꝟ Bon. 4° di. zz. arti. 4. c. Uñ predicta forma ꝛsi non sit scripta exp̄sse. posuit tñ eaz btūs Jacſ implicite sicut ꝛ plura alia q̄ non sunt explicite scripta i scriptura sacra. Dicūt tñ alīq q̄ si sint aliq̄ ecclesie vtentes forma indicatiua pie credendū est q̄ modus exp̄mēdi ꝑ modū impatiuū ꝯterminate: vel indicatiuū non sit ꝯ necitate huius sacr̄i. ꝟ Ric. 4° dis. zz. q. i. ar. 4. c. i°. Scz ꝯre forma huiꝰ sacr̄i exp̄mitur potius ꝑ modū oꝛonis q̄m forme alioꝝ sacr̄oꝝ. ℟° p̄ncipalis rō istius est institutio. Institutōis vero rō pōt dici fuisse ꝓgruitas ex pte modi curādi: q̄ est ꝑ ꝯuotionē ꝛ elevationē aīe ad spūalia: ad quā p̄cipue ꝑ oratiōnē excitaꝯ.

Sequit̄ videre ꝯ. 5°ſ. ꝯ efficacia ꝛ necessitate huius sacr̄i. Et circa ꝟ querunt̄ plura. ſ. ad qđ est hoc sacramētum p̄ncipalit̄ ordinatuz. ℟° q̄ est ordinatum p̄ncipalit̄ ꝓ morbum p̄ccati. ꝛ ꝟ patet ex eo q̄ dicit̄ in institutione eius. Jacſ. 5°. si in pctis sit: dimittent̄ ei. ꝛ ꝟ etiā tangit̄ in glo. Et cū nō sit ꝓ originale nec mōtale: restat q̄ sit ꝓ pctū veniale. ꝛ hoc tenet cōis opi. ꝛ ē opi. Bon. 4°. di. zz. q. i. ar. i. c. ꝛ Ric. 4. di. zz. q. i. ar. 5. c. Scz nō q̄ ꝯ pctō veniali cōtingit loqui ꝛplicit aut ꝓput qs est in statu vie: aut pꝛout est in egressu. ꝑ mō morbus venialis est quasi i separabilis: ꝛ quadam necitate iterabilis: ac ꝑ hoc quodāmō incurabilis. Et ideo nō ꝛbuit ꝓ ipm aliqua medicina spāliť ꝛ p̄n cipalit̄ ordinari. imo quodāmō oīa sacr̄a valent ad eius curationē ꝑm plus ꝛ min°. 2° mō pōt curari sine; iteratōe. Et sic cum aīe possint trahere secū talia cremabilia: q̄ retraherēt a glīa. Instituit dīna miseriꝯdia remediū quo aīa curari posset q̄ tum ad remissionem culpe: ꝛ etiā ptis pene. ꝛ ꝟ est sacr̄m vnctōnis extreme. Modus aūt curandi veniale pctū in sacr̄o correspondet mō infirmitatis. veniale aūt pctū graue aiam ꝯpmendo ꝯorsum: vt nō tēdat in ꝯū ꝑ ꝯuotionē ꝛ amoꝛē: ꝑ eo q̄ est ibi ꝓuersio ꝛdinata ad bonū cōmutabile. ꝛ ꝑ eo q̄ ē mīnoꝛ amoꝛ ꝯi: sicut dic̄ Aug°. li. ꝓfess. Et ideo cū curatio directe fiat ꝑ ꝓrium: p id curatur qđ aīam aggrauatā sursum ꝑ ꝯuotionē eleuat. Et q̄m corpus qđ corrumpit̄ aggrauat aīam: cū illud sacramentū sit ad eleuandum aīam ꝑ ꝯuotōem in qua aīa recipit vigoꝛē quendam in quo sp est ꝯlectio venialiū si sint in aīa. ꝛ p ꝓns repressio molestiaꝝ corpaliū m si expedit ipi aīe. hinc est q̄ illud sacr̄m p̄ncipalit̄ est ad curatōem ꝛ alleviationē infirmitatis spūalis. ſ. pctī venialis: ꝛ per accīs est ad curatōem ꝛ alleviatōem infirmitatis corporalis: quodāmō rōborādo aiam q̄ regit corpus. ꝟ Bon. vbi. s. Hunc aūtē effectū scōariū causat sp: ꝛ respectu cuiusz infirmitatis illud sacramētuz si digne suscipiaꝯ qñ expedit effectui p̄ncipali ꝓz Ric. 4°. d. zz. q. i. ar. 6. c. ꝛ c. i°. Sed obīcit qꝛ ad remissionē venialiū sufficit sola pēnitentia interioꝛ: quā bñ possunt infirmi. g̃ supfluit remediū huius sacr̄i. ℟° sicut per sacramētū pnie ex vi sacr̄i formaꝯ attritio ꝑfoꝛmis. sic ex vi huius sacramēti cōfoꝛtatur mens ad habendā pniam sufficiētem ꝯtēdi venialia: q̄ qñqs aī huius sacr̄i susceptōz ē tam ꝯbilis: vt nō sufficiat plene remittē ea. ꝑ huius etiam sacramenti

suscepcõem pars pene pro venialib⁹ debite remittit si digne suscipiat. ℞ Ric. 4°dis. xx.q.i.ar.5.c.i° Per quaz virtutem hz hoc sacramentũ sanare corpalẽ infirmitatẽ. ℞° vbi sciendũ q scdar ius effectus hui⁹ sacramenti non est cuiuslibet infirmitatis corporalis amotio etiã si hoc expedirz effectui pncipali: ſ alleniatio quã dupliciter causat. vno mõ supnaturaliter. alio mõ mediante ope nãe incptum. s. alacritas mẽtis interior naturaliter p quãdã redundãtiam opatur ad corpis meliorem dispositionem vel male dispositionis eius mitigationem. ℞ Ric. 4°di. xx.q.i.ar.6.c.i°. Sed cuz ibi fiant plures vnctões in q̃ vnctõe consistit effectus eius. ℞°q qñ sunt actiones multe ad vnũ effectum ordinate: vltima ẽ formalis respectu oium pcedentiũ: ⁊ agit in virtute earũ. ⁊ ideo in vltima vnctione infunditur gra: q̃ pbet effectuz sacramẽti. ℞ Tho. 4°di. xx.q.i.ar.2.q.i.c.z°. Utz hoc sacm sit necessariuz ad salutem. ℞° q nõ. cum nõ detur vt dictũ est ꝺ effectus quibus spũalis vita tollit. s. ꝺ originale ⁊ mortale. ſ ꝺ effectus qbus hõ spũaliter infirmat. puta ꝺ veniale: vel ꝺ religas penitentie. Sicut tñ dicit. 4. sen. di. xx. si sacm istud ex cõtemptu vl negligentia omittat piculosuz est. ℞ tñ expone copulatiue: non disiunctiue. nõ. n. quelibet negligentia dãnabilis est: sed illa q̃ ex contemptu pcedit vel contemptũ inducit. vnde idem est de ℞ sacramẽto ⁊ eucharistia. ℞ Bon. 4°di. xx dubi. circa lram. q. vlt.

Equit videre de 6°. s. de ministro hui⁹ sacri. Circa qõ sciẽdũ q cõferre ℞ sacm ꝺuenit solis pbris. vñ dicit Jac. 5. inducat pbros ⁊ orẽt super eum. ⁊ di. 95. pbros illud. Rõ huius est. qz cũ huius sacramẽti mã sit oleũ ꝺsecratum nõ ꝺz administrari nec contingi: nisi ab eo q manus habet consecratas: ⁊ talis est pbr. ⁊ ideo nõ extẽdit se ad omnes. nec etiaz ad solos epos: qz cũ ℞ sit sacramẽtũ piclitantiũ: q non possũt adire platos: sed magis ecõuerso oportẽt mltos decedẽ sine ℞ sacramento si a solis epis dari deberet. ideo disposuit spũs scũs q daret a pbris etiam inferioribus. põt aũt infirmus iungi a pbro pñte vno clerico: vel etiaz a pbro solo. ex de v. sig. q̃siuit. qõ intelligit Ber. ibidẽ in necessitate.

Equit videre de .7°. s. cui conferri ꝺz hoc sacramẽtuz: ⁊ in q̃ pte. ℞° q effectus pncipalis huius sacramenti est venialium remissio: nõ quecunqz: ſ plena ⁊ pfecta. de primo introducẽs ad incorrũptibilẽ sanitatẽ vite eterne: que remissio de lege cõi sanis nõ põt cõuenire. Et iõ hoc sacm nulli dari ꝺz sano: nec ẽt infirmo: nisi sic gũato q ꝓbabile sit sibi mortẽ iminere de primo. qz tñ defectus ex senio quasi q̃daz infirmitas est. ideo etiã senibus ex solo defectu nature cõstitutis i piculo mortis de primo imminentis: hoc sacm ꝓferri debet ℞ Ric. 4°di. xx.q.z. arti. z.c. Utz ℞ sacramẽtum cõferri deat furiosis ⁊ amẽtibus. ℞° ad effectũ huius sacri recipiẽdũ plurimũ valet deuotio suscipientis ⁊ personale meritũ conferentiũ ⁊ gnale meritum totius ecclie: qõ pz ex hoc q forma hui⁹ sacri dẽtur p modũ deprecatõis. ⁊ ideo dari nõ debet illis q nõ possunt recognoscere: ⁊ cũ deuotione recipere: ⁊ pcipue furiosis ⁊ amentibus: q possent aliquã irreuerentiã p aliquam imunditiam sacramẽto facere nisi lucida intervalla haberẽt: in qbus illõ recognoscerẽt: ⁊ tunc eis i illo statu ꝓferri posset. ℞ Tho. 4°di. xx.q.z.ar.z.q.z.c. ſm Sco. 4°: di. xx.q. vnica. c. ꝓclone. z. autem cõferri non ꝺz amẽtibus: nisi pſumatur p volũtatem pcedentem expressaz eos illud velle. Utz cõferri deat oibus infirmis. ℞° q nõ debet conferri nisi infirmis non habẽtibus obstaculũ impediẽs sacramẽti effectum: ⁊ habẽtibus reuerentiã ⁊ deuotõnem ad sacm: ⁊ habẽtibus vel hre potentibus de cõi lege pctñ veniale. Et qz i nõ penitentibus est obstaculũ ꝺ effectũ sacri. ⁊ impseueranter furiosis: nõ ẽ deuotio nec reuerẽtia ad sacramẽtum. Et in puulis nõ ẽ veniale pctñ: nec etiã deuotio actualis. iõ ℞ sacm ꝓferri nõ debet impenitentibus 95. di. illud. Nec etiã pseueranter furiosis nec puulis. liquet q̃ ex dictis q ℞ sacm debet dari solis infirmis ⁊ bis rõe vtẽtib⁹ ⁊ in articulo mortis existentibus. que tria tangit Jac. statũ infirmitatis cũ dicit infirmatur. piculũ cũ dicit qs discretiue. s. icurabiliter: ita q efficit virtus nature: ⁊ auxiliũ medicine. discretõem rõnis cuz dicit inducat p. ⁊ iterũ si in pctis sit re. ei. ℞ enim tria sunt tñ adulto⁹ vtẽtiũ rõne. Sed ꝺ glo. sup illud Jac vlt. infirmat quis 2ẽ. infirmat ingt qs in vobis mente ⁊ corpe s. vel fide. ſm ℞. n. videt q debeat dari etiã infirmis spũaliter. ℞° q ibi vel tenet disiunctiue: nec corpis infirmitas excludit

ß presupponit. hec Bon. 4°. di. zz. q. z. ar. z. c. i°. ad oppositū. Que ptes inungūt R° in nobis sunt eadem pncipia agēdi ⁊ peccandi: qz peccatum cōsistit in actu. pncipia aūt agēdi in nobis sunt tria. pmum ē dirigens. s. vis cognitiua. z° est impans s. vis appetitiua. z° est exequēs. s. vis motiua omnis autē nostra cognitio oztuz bz a sensu. Et qz vbi est in nobis pma ozigo peccati ibi debet inungi. ideo inunguntur quinq; loca sensuum. s. oculi ꝓpter visum. aures ꝓpter auditū. nares ꝓpter odoratum os rōne lingue ꝓpter gustum: ⁊ etiam ꝓpt loquelam ſm Sco. 4°. di. zz. q. vnica. c. cōclone. z. in hec. n. duo congruit lingua. vt dicit. z° de aīa. Manus ꝓpter tactuz q maxime viget in pulpis digitorum. ꝓpter appetitiuam vero inunguntur a quibusdā renes siue lumbi ꝓpt generatiuam. pedes autē ꝓpter motiuā: q sunt eius pncipalius instrumētū. Et qz pncipiū pmū ē vis cognitiua. ideo illa vnctio ab oibus obseruatur quasi ex necessitate que fit ad q̄nq; sensus Alie vero due non obseruant ab omibus quia appetitiua ⁊ motiua sūt sicut scōaria pncipia. Utrum mutilati sint inungēdi R° q sic. cōto ꝓpinquius pōt fieri ad ptes illas in quibus vnctio fieri debz. quia licz non bēant membra: habent tñ potētiā aie que membris illis debet saltem in radice. ⁊ interius peccare possunt per ea q̄ ptinent ad partes illas: licz nō exterius. Et licz ēt nunq̄ peccauerint p actuz illoꝝ mēbroꝝ. peccare tamē potuerunt p cōcupiscentiam opandi p ea.

Sequitur videre de .8°. s. de iteratōe huius sacramenti. Et circa h̄ sciēdum q hoc sacramentuz respicit nō tñ infirmitatem: sed etiam infirmitatis statum. qz non debet dari nisi infirmis: q ſm humanam estimationē morti propinquare vident. Sunt autem quedam infirmitates: que nō sunt diuturne. vñ si i eis detur hoc sacramentū: tunc cū homo peruenit ad illum statum q sit in piculo mortis non recedit a statu illo nisi infirmitate curata: ⁊ ita non debz iterꝝ iungi. Sz si recidiuet erit infirmitas alia: ⁊ tūc potēit iterꝝ iungi. q̄dā vero infirmitates sunt diuturne: vt ethica idropisis ⁊ huiusmodi: ⁊ i talib⁹ non debet fieri inunctio: nisi q̄n vident ad periculuz mortis inducere. Et si homo illū articulum euadat: eadez infirmitate durāte. ⁊ iterum ad similem statum per illam infirmitatem reducat iterum potest inungi. quia quasi est alius status infirmitatis: licz non sit infirmitas alia simpliciter: ⁊ i predictis concordant doc.

Et sic est finis huius libri quinti.

Incipiunt tituli libri sexti huius summe i quo quidem libro tractatur de sacramēto ordinis ⁊ de psonis rebusq; ecclīasticis.

De clericatu ⁊ tonsura. i.
De sacramento ordinis. 2.
Quis potest ordinare. 3.
De collatione ordinum. 4.
De scrutinio ordinandi. 5.
De innocentia ordinādi. 6.
De monogamia. 7.
De sobrietate. 8.
De prudentia. 9.
De pudicitia. 10.
De ornatu. 11.
De hospitalitate. 12.
De doctrina. 13.
De modestia. 14.
Q ordinandus non debet esse litigiosus. nō cupid⁹ domui sue bene ꝓpos⁹. 15.
Q debz ee non neophitus. 16.
Q non debet ee soleniter penitens. 17.
De curialibus. 18.
De obligatis ad ratiocinia. 19.
De seruis nō ordinandis. 20.
De corpe viciatis. 21.
De filijs ꝓsboꝝ. 22.
De adulto differēte baptizari vsq; ad egritudinem. 23.
De peregrinis ⁊ ignotis. 24.
De etate ordinandi. 25.
De impedimento serus. 26.
De impedimento infamie. 27.
De ecclesijs edificādis ⁊ vniendis. 28.
De consecratione ecclesie ⁊ altarium ⁊ cimiterij. 29.
De emunitate ⁊ aliozum pertinentium ad ecclesias. 30.
De sepulturis. 31.
De prochijs. 32.
De prebēdis ⁊ beneficijs: ⁊ qb⁹. s. ꝓferri debent. 33.
De residētia clericoꝝ i ecclijs. 34.
De decimis ⁊ pmicijs. 35.
De peculio clericoꝝ. 36.
De alienatōe ⁊ pcario rex ecclie. 37.

De dignitatib⁹ eccliasticis ī cōi. .38.
De papatu. 39.
De legatis. 40.
De patriarchis. 41.
De archiepiscopis. 42.
De episcopis. 43.
De dignitatibus pallij. 44.
De officio iudicis ordinarij. 45.
De vicarijs. 46.
De regularibus siue religiosis. 47.
De priuilegijs ⁊ conseruatoribus priuilegiorum. 48.
De interpretatione dubioꝝ. 49.
Ne clerici vel monachi nō imisceant se secularibus negocijs. 50.
De dispensatione. 51.
De obedientia que debet̄ ꝓlatis. 52.
De censibus exactionibus ꝓcuratoribus ⁊ visitationibus. 53.
De excessibus prela. contra subditos et econuerso. 54.
De simonia. 55.

Incipit liber.6. de sacramento ordinis Et ꝑ de clericatu ⁊ tonsura ti.i⁹.

EXpeditis p dei gratiam bis que ptinent ad sacramentum penitentie ⁊ vnctionis extreme. Consequenter considerādum est de sacro ordinis. Et primo de quibusdaꝫ añcedētibus ad ordinem.s.clericatu ⁊ tōsura.ꝫ⁰.de ipo ordine.ꝫ⁰.de consequentibus ordinem. Circa ꝓmuꝫ primo queritur quō aliquis fit clericus.ꝫ⁰ quis pōt conferre clericatū. ꝫ⁰ quare tales noiantur clerici: ⁊ vtrum renuncient temporalibus bonis.4⁰.vtꝝ ei teneantur clericis ꝓuidere.5⁰.qui clerici tenentur tonsuram portare.6⁰ qui clerici tenent̄ officium dicere. Circa ꝑ⁰ sciendū ꝙ clericus fit hoc mō.s.ꝙ ꝓmissis qbusdā oronibus:epus ipe facit ei tonsuram cum corona: ipo epo eam inchoante: ⁊ clerico postea complēti iubente. Dum aūt tōdet eum epus dicit in ꝓsona eius.dñs ps hereditatem.m.⁊ calicem.m.tu es q restitues hereditatem.m.mibi vnde dicit episcopus quasdam oratiōes ⁊ benedictiones.hoc patet in ordinario.⁊ di.ꝫ.psalmista.

Circa ꝫ⁰ sciendū ꝙ conferre pōt clericatum siue psalmistatum: que duo ꝓ eodem accipiunt̄.epi vt dictum est supra illis qui sunt de sua dioceſi. Abbas etiā monachis suis ⁊ alijs pleno iur̄ sibi subiectis i monasterio suo ꝓferre pōt clericatuꝫ: ⁊ etiam hostiariatū ⁊ lectoratum.vi.di.c.i.⁊.ꝫ. Dicit tamē Innocē.ex de sup.ne.p̄.sup ꝓmuꝫ.c. ꝙ abbas exorcistatum ⁊ acolitatū conferre non pōt: nisi hēat ex ꝓuilegio.hec Innocē. Alijs autem in alio loco cōferre non debet.ar.69.di.c.i. Si tamē conferat caracterē confert. Et ꝟ est intelligendum de abbate qui est presbr ⁊ cui episcopus iniunxit manuꝫ ꝟm morē ꝓficiendorum abbatū. vt dicitur ibidem ꝟ Hosti.⁊ Rob. Hoc idem pōt electus in abbatem si epus differat benedicere eum. vt dicit Ber.ex de eta. cū contingat.ar ex de sup.ne.p̄.statuimus. Et confert abbas clericatum qñ facit tonsuram cū corona laycis conuersis.ex de eta.cuꝫ contigat.i ter. ⁊ in glo.. Scōm glo.tam̄.69.di.c.i.abbas inuitatus potest etiam alterius monasterij monachos ordiare.9.q.ꝫ. Iugdum. Dicunt̄qd ꝓferre potest ipe p̄sbr. Rndeo Ray. ⁊ Hoss. dixerunt ꝙ sic.s. p̄sbyter q habet curam ecclie:non alius. maxime si sit archipsbyter vel plebanus.sic intelligūt illud ꝫ.di.p̄sbyter.⁊.c psalmista.vbi dicitur ꝙ psalmista suscipere pōt officium cantandi sola iussione p̄sbri. vnde exponunt officiū idest officij ordinem. Huius etiam sentētie fuisse videntur Innocē ⁊ xx. dicentes ꝙ ꝑ soyter simplex hunc ordinem conferre pt. i die dñico: vel alio festo. Et ꝙ i campania p̄sbri simplices: ⁊ marie archipresbyteri conferunt ordinem. Alij dicunt ꝙ non. vnde intelligunt predictum.c.nō de ordis collatione:sed de ordinis collati executōe vnde exponunt officium.i.officij executōnem. Horum sententia ꝟm Hosti.approbatur ex ordie scripture libri pontificalis: in quo primo ponit̄ ordo ad clericū faciēdū postea ponitur dictuꝫ.c.psalmista de verbo ad verbum quasi dicat ostendimus sub q̄ forma tonsura detur ab episcopo. Et ex q̄ est sic tonsuratus psalmista.i.cantor postq̄s ab archidiacono fuerit instructus: pōt officium cantandi suscipe sine cōscia episcopi sola iussione p̄sbri: p̄sbro dicente sibi. vide vt qđ ore cātas.corde credas: ⁊ qđ corde credis operibus approbes .q.d. ꝟ sūt vba quibus dictis habet officij executionem.

Nam per hec verba nō recipit ordinem: quod tamen sequeretur ſm Hoff. Ite dicitur extra de eta. cum cōtingat. q nō licet abbati etiam presbytero hūc ordinem cōferre: nisi recepit ab episcopo manus impositionem. ergo nō licet presbytero simplici Aliqui vero dicūt q supradicta capitula loquuntur ſm cōsuetudinem aliquarum ecclesiarum in quibus vel de consuetudine quam papa scit et tolerat: vel ex delegatōe pape simplices presbyteri conferūt ordinē istum.

Circa 3m sciendū q huiusmodi persone habentes tōsuram cū corona vocant clerici. quia vt dicit Isi. 7° ethimo. c. 12. clericos hinc appellatos ee credimus. qz matthias electus e sorte: quē per apostolos legimus ordinatum. cleros enim grece latine sors vel hereditas dicit. Inde ergo dicti sunt clerici. qz de sorte sunt domini: vel quia domini partem habent.

Sed nunquid in susceptione corone renūciat quis temporalibus bonis. Rndeo renunciare temporalibus bonis in eo qui ecclesie deseruit: sive in eo qui clericus fit e perfectionis nō necessitatis. vnde et b fuit in ecclesia primitiua q nihil aliquis proprium habebat: nec suum esse dicebat. Et adhuc hodie in perfectōne religionis per dei gratiam inuenitur. Ad hoc tamen clericus nec iure humano nec diuino compellitur. de bono tamen et equo minus debent insudare sollicitudini temporalium clerici qs layci. ratio est. tum qz pueros nō expectāt sicut layci: tum qz magis debent ee intenti spūalibus: et sollicitudo talis spūalem excludit. Et iō doctores aliquando loquūt quasi clerici debeant omnibus temporalib⁹ cedere: et omnia dimittere: sed hoc nō intelligitur quo ad possessionem: sz potius quo ad affectiōem. Nec etiam inducit sibi nouam obligatōem super alios ex debito sed de bono et equo. Unde dicit concilium agathe. 12. q. i. epi de rebus proprijs vl acquisitis qd quid habent de proprio suis heredibus si voluerint relinquāt. Ex quo patet q nō tm illi clerici qui nō habent nisi tonsuram. sed etiā episcopi licite possunt proprium habere Aug⁹ vero sentit q nullus clericus debet habere proprium. vt pz. 50. di. de cōi vita clericorum. et habetur. 12. q. i. nolo. postea tm mutauit concilium. Unde dicit in quodam sermone. et habetur in dicta questiōe. Ecce ego sum qui statueram nullum ordinare clericum: nisi qui vellet mecum manere. vt si vellet a proposito recedē certe illi clericatū tollerem. Ecce in cōspectu dei et nostro peciuz muto: qui volunt habere proprium: quibus non sufficit deus et ecclesia. maneant vbi volunt: non illis aufero clericatum. Si obijcitur illud Iero. ad nepotianum qui deum possidet. et cum proprio dicit. dns pars hereditatis me. nihil extra deum habere potest. cum ergo quilibet clericus cum tōsuratur hec dicat q dē. Dicendum q hoc nō dicit quia ius dimittat: sed quia prohibet q aliquis cum relinquat. vel pōt dici q habere ee communi dr: qñ possessio dno preponitur: ñ qñ supponit. b Bon. 4°. di. 24. p. i. q. i. ar. 3. c. 7. c. i°. et Pe. 4° di. 24. q. i. ar. 3. q. i. o.

Circa 4m sciendum q clericus aut ē promotus ad ordines sacros aut ñ si sic. aut habet aliunde vñ sufficienter possit vivere ad necessitatem nature et dignitatem status vel persone: et sic prelatus nō tenetur ei prouidere. i. q. 7. patricz ecclesie. et extra de prebē. epūs si. et. c. tuus. Et licet nemo teneatur suis stipendijs militare. quia tamen ipse voluit promoueri hōe ordinis: deseruire tenetur ecclesie: nec tenetur sibi prelatus prouidere: cum non possit indigentiam allegare. Aut non habet. et tunc tenetur ei prouidere ordinator: vl eius successor. extra de preben. cuz ſm aplm. et. c. epūs. et. c. non liceat. Ratio est quia ē obligatus ecclesie: nec ad actus seculi valet redire. si autem non sit promotus ad sacros Aut deseruit ecclesie: nec habet vnde sustētetur: et tunc tenet ei quandiu deseruit. aut non deseruit: et tunc nō tenetur ei plus qz alteri pauperi nisi ex honestate. Jura vero que loquunt de hac materia predicto mō sunt intelligēda. hec Ric. 4° di. 24. q. i. ar. 3. c. i°. et Pe. 4° di. 24. q. i. ar. 3. q. 3. o. Secundū autem Ber. extra de prebē. nō liceat Epūs ita tenetur prouidere constitutis i minoribus: sicut constitutis in maioribus: si non habent vnde viuere possint. cū dicat in dicto. c. indistincte. non faciat clericos. ar. ex de fil. pbi. appellatōne enī clericorum omēs maiorum et minorum ordinum cōtinentur. ii. q. i. de persona. Ecclesia tamen romana non consueuit cogere episcopos: nisi p his qui sunt in sacris. ex de prebē. cum ſm apostolum. hec Ber. Secundum vero Hosti. non tenet prouidere constitutis in minoribus. Et intelligit quod dicitur in. c. non liceat. nō faciat clericos de clericis in sacris. de hoc vide. j. i. q. qd si prelatus de.

Sed quare successor teneat prouidere eti successor non conueniatur ex delicto defuncti. C. ne ex delicto defuncti. l. vna. Rndeo ne in opprobrium cleri mendicare cogat. extra de cleri. coniu. Jobes in fi. vel dicendus q̄ nō tam successor q̄s ecclesia punit que non restitit in tali promotione epō. epus enim nō ordinat sine consilio ecclesie. 24. di. c. penulti. vnde punitur si ei delinquenti non resistat. 2. q. 7. quapropter. Et hoc intellige si epus examinauit. si autē alij examinauerint ipsi tenebuntur. 54. di. si seruꝰ. ar. extra de preben. cum fm apostolum ibi nullo presentante. ℞ Ber. ibidem. Dicunt tamē quidam vt Innocl 7 Hosti. extra de preben. cum fm apostolum. q̄ si epus q examinauit per se aliq̄s prouidisset deponēt. vel epatui resignaret: 7 de suo patrimonio haberet vnde prouidere posset ipemet nō eiꝰ successor prouidere sibi deberet. ar. extra de preben. de multa. §. 7 si vltra sex menses. Si aūt examinauit p aliū dic vt. j. titulo iz. q. qd si archipresb.

Circa 5ᵐ queruntur plura. s. vtrū clerici nō beneficiati nec in sacris ꝓstituti teneant portare tonsuram. Rndeo clerici tales aut publice exercēt repugnantia habitui clericali: aut non. si sic licet talia exercendo peccent non portādo tamen tonsuram non peccant. imo magis eam portando peccarent. Et tales si admoniti ab eo ad quem spectat emendare se cō tempserint: priuilegij clericalis fiāt exortes extra de sen. ex. contingit. Si vero non exercent talia peccant non faciendo sibi tonsuram fieri: 7 ad eam portandam possunt 7 debent cogi. Et sic debet intelligi illud dis. 23. 7 extra de vi. 7 ho. cleri. si quis. ℌ Ric. 4ᵒ di. 24. q. 3. arti. i. c. Secūdum aūt Ric. ibidem. clericus habens primam tonsuram non potest eam deferre sine peccō mortali. ℌ hoc est verum fm ℣. nason. nisi cā rōnabilis ad hoc moueat. vñ si ex sola libidine laycandi eam deferat fm eum mortaliter peccat. Utrum clerici vxorati non tamē bigami teneantur portare tonsuram. ℞ᵒ clerici tales aut vtuntur priuilegio clericali aut non. si sic. tenentur eam portare. extra de vi. 7 ho. cle. clericus si tonsuram. Si nō aut hoc est vt declinēt ecclesiasticū iudiciū: quod propter suum delictum timent credētes facilius euadere a curia laycali. Aut hoc est quia volunt ad actus laycales penitus se trāsferre: 7 milites fieri: vel alia secularia opari. primo modo cogi possūt 7 debēt vt tonsuram ferant: 7 indicium ecclie sibeant z^m credo q̄ cogi non debent. Et sic intelligi debet. extra de clericis cōiu. Jobes. 7. c. exprte. 7. c. vt cōsultationi. hec Ric. 4ᵒ di. 24. q. 3. arti. 3. o. Secundū autez aliquos illō c. clericis. vbi dicit q̄ clericus coniugat⁹ debet ferre tonsuram. Intelligitur si pcipit beneficium ecclesiasticū: 7 habeat spem recundi ad ecclesiam: 7 si sine scādalo vxoris ferre potest ipsam. extra de vi. 7 ho. cleri. Jobes. Intelligendum insup q̄ nulli licet conferre clericalem tonsuram coniugato: nisi volenti religionem ingredi: vel ad sacros ordines promoueri. fm q̄ est in sacris canonibus diffinitum. Et qui contra hoc facit est suspensus a collatione ciusdem per annum. li. 6. de tpe ordinan. nullus. Utrū bigami teneant non portare tonsurā. ℞ᵒ clerici bigami aut sunt seculares: 7 sic non tenent portare. q2 oī priuilegio carent. dis. 87. quisqs. imo prohibent sub anathemate eam deferre. extra de bigamis in ꝓsti gregi. 10. c. altercatōis. 7 est comminatio: nō sinia vnde contrarium faciens nō est excōicat⁹ vt dicitur ibidem in glo. gar. Et intelligitur illa decretalis de bis q̄ sic in minoribus ordinibus contraxerunt. secus est si i sacris ex de bigamis nuper. 7. c. si nobis. fm Joan. Aut religiosi 7 sic credo q̄ cuilibet iz eam deferre. 7 prohibitio huius decretalis altercationis. referri debet solum ad illos bigamos de quibus immediate fit mentio s. eos qui adiecti sunt cohibitioni secularꝭ fori: quod ad bigamos religiosos pz non extendi. Utrū clericus excōicatus recipiens tonsuram ab episcopo debeat iterū tonsurari post absolutionez ab excōicatōe Respondet Henrl. de gand. in qōnibus ō quolibz. q̄ nō. q2 primam tonsurā facē aut est ordinis aut iurisdictōnis. si sit ordinis tūc sicut epus scismaticus 7 excōicatus exequi pōt ea que sunt ordinis. ita q̄ habet effectum illud qō facit. Ita 7 si quē excōicatum tonsurat est tonsuratus. 7 ideo qñ absoluitur nō debet iterū tonsurari. Si aūt hoc sit iurisdictiōis adhuc illō quod facit è ratū. q2 sup hoc nulla prohibitio est facta. s. q̄ tonsurat⁹ excōicat⁹ nihil recipiat.

Equit videre de 6ᵒ s. de obligatiōe clericorum ad diuinum officium Et circa hoc queruntꝫ plura. primo vtrum clerici teneant dicere horas canonicas. ℞ᵒ fm Boñ. 4ᵒ dis. 24. p. i. q. i. ar.

4.q.2.o.quidam obligant ecclesie.q2 etiã ecclesia eis obligatur: vtpote qui beneficia recipiunt ecclesie.in aliquibus aũt est ecõuerso.q2 ecclesia eis obligat'. q2 ipi primo p sacroꝝ ordinũ susceptõez obligãt' ecclie vñ apparet ꝑm ius cõe ꝙ clerici in sacris ordinib⁹ ꝓstituti tenẽt' ad horas canõicas ex officio. Infra vo sacros ordies tenent' bñficiati ex bñficio. In sacris vẽo ordib⁹ ꝓstituti ⁊ ex ꝟ beneficiati tenẽt' ex vtroq: ⁊ ꝟ dicit ius canonicũ ⁊ cõcordat ius diuinũ.hec Bon. ibidẽ. Et habent predicta veritatẽ ꝛ pfecte adultis ꝑm Rod. Concordat etiam bis Innocen.in glo.extra ꝛ cele.mis. volentes. vbi dicit ꝙ presbr diaconus subdiaconus vel quicũq: beneficiat⁹ tenetur dicere horas canonicas. Et intelligitur bñficiatus ꝑm aliquos qñ cũ effectu percipe põt fructus suoꝝ beneficioꝝ i toto vel in pte. Secundus alios vero intelligit' qñ habet ius percipiendi. ꝟ Innocl. Concordat ẽt Henrl.ꝛ ganõ.d.in qõnibus õ q̃libz. ꝙ tales tenentur dicere: qui peccant mortaliter omittendo eas: nisi rõne infirmitatis vel alterius cãe legitime impedientis. vñ in.c.volẽtes dicit' districte p̃cipim⁹ in virtute sancte obedientie: vt diuñ officiũ nocturnũ piter ⁊ diurnũ: q̃tũ eis omin⁹ poterit studiose piter celebrent ⁊ ꝛuote. ꝑceptum aũt obligat ad mortale. g̃ ꝛẽ. Põt etiã addi supradictis ꝙ clerici beneficiati sũt obligati ad dicendũ horas canonicas nõ tñ ex statuto ecclesie: ꝟ etiã ex obligatõne iusticie: vt volunt aliqui. q2 layci seculares ꝛderũt eis reddit⁹: vt q: ipi ipliciti assidue negocijs secularibus non poterãt intendẽ diuinis: ipi ministri ecclesie vices eoꝝ suppleant in canonicis horis. Utꝝ clerici qui tenent' horas canonicas dicẽ teneant' eas dicere ꝛuote Rndeo ꝛuotio potest tripliciter intelligi. vno modo suauitas mẽtis elenate in ꝛum p cogitatõnem ⁊ feruentẽ dilectõz: ⁊ hanc gñat charitas vel ꝛonum sapientie: ⁊ est rara: Alio mõ dicit' actualis relatio boni opis in ꝛũ: vt cũ quis faciens aliqõ bonũ considerat ꝙ faciat illud ꝓpter ꝛum. ℨ mõ dicit' habitual' relatio in ꝛũ: vt cũ quis nõ cogitãs ꝛ ꝛo facit aliquod bonuz: requisitus tñ quare ꝟ facẽt. dicẽt ꝙ ꝓpter ꝛuz ꝓma ꝛuotio est pfectionis. 2ª ꝟgruitatis. ℨª necessitatis. vnde q tenent' ad horas canonicas: tenẽtur eas legere ꝛuote loquendo ꝛ ℨª ꝛuotione. vt intelligi potest illud.c. volentes. ibi ꝛuote. Utrum ꝛbeant' dicere horas attẽte. Rndeo ꝙ sic. quod vt meli⁹ possint facere ꝛbẽt eas dicendo ab omnibus alijs vacare: nisi aliqua necessitas cogat. Iz ãt dicens verba sine attentiõe ex sua ꝛsidia p negligentiam ꝑcet: nõ tamẽ ꝑccat mortaliter. quia iste modus orandi est tãtũ ex iure positiuo. s. ecclesie: qõ ñ obligat nisi ad ea que sub iudicio humano cadẽ possunt. ⁊ hec sunt actus exteriores nõ interiores. Ad hec valent supradicta in.5.li.ti.ꝛ of o ne.ar.4.q.vtrũ ꝛ necessitate officij sit ꝙ sit attenta. Utrum hore sint dicẽde singule singilatim singulis horis. Respondet Henrl. ꝛ ganõ. vbi supra. ꝙ sic nisi causa rõnabilis subsit. vnde Inno. ꝛ occupatj. dicit ꝙ consilium est ꝙ simul dicãt horas omnes. Et hoc obseruat papa ⁊ cardiales q2 dictis horis habent multa negocia expedire: ⁊ melius est preuenire q̃s preueniri. Hec sic intelligendum est illud simul. ita ꝙ dicãt etiã completoriũ i mane: ꝟ horas omnes vsq; ad vesperas. vespras aũt ⁊ completoriũ dicant ante cenam: si etiaz non magna necessitas vrget dicendum ẽ matutinum segregatim ꝛ nocte: ⁊ maxime in hyeme: vel saltem in mane cum prima.

Quid ꝛ infirmis. dicit Inno.c.volentes. ꝙ infirmi excusant' a dicendo: si ꝓbabiliꝫ videt' eis obesse: ⁊ etiã ab audiẽdo si nõ habent q dicant in eoꝝ pñtia. Quid ꝛ religiosis. Rndeo religiosus non tenetur ad horas rõne qua religiosus. vt patet in religiosis laycis: ꝟ quia ordiatus ẽ i sacris vel etiã ex statuto religionis: possunt otiõs clerici obligari etiã non ordinati. Quid ꝛ clerico seculari studẽte in theologia. Rº ℨ Henrl. ó ganõ. vbi. s. tenet' dicẽ horas suas canonicas ꝑm moduz cõsuetũ ecclie sue: nisi assit cã legitima: ex qua q̃tum ad modũ absoluit' rõne studij in quo recompensat: nõ absoluit' aũt simp'a dicẽdo. vñ Innocl vbi. s. dicit clerici cuiuslibet ordis ⁊ prelati possunt ex cã ab officijs que i ecclesia dicuntur abesse: ⁊ ꝛbent q̃to meli⁹ possint horas canonicas dicere: absq; fin copa ⁊ õfectu. qõ si fiat ex crassa ignoraã est mortale. Nota tamen ꝑm Rod. ti. ꝛ ap. circa finem: ꝙ ꝓpter studij occupationem vel viationem: non excusat' quis a dicẽdis canonicis horis. Nec super his ꝓpẽ talia dispensare põt ep̃s vl' archiepus cũ clerico suo: nec abbas cũ suo monacho

Quid si is q tenet' officiũ dicẽ p̃mittat

aliqd ꝛe officio. ℞ndet ℍēr. ꝛe gāō qlibꝫ suo ꝙ talis si in chozo cantet cū alijs ⁊ legat: ⁊ totaliter nō dicit versiculum vel ali quod talium: credo ꝙ non tenet repetere ꝑm ꝙ dicit Innocen. ibidem. Similiter si aliquis non ex malitia ⁊ cum legitima cā non intersit fini horarum vel ꝓncipio non oportet ꝑm ℍenr. ꝛe ganō. vbi supra ꝙ a capite incipiat: vel finem perficiat. Et hoc ꝓpter vinculum charitatis respectu cuius id quod ab alijs fit: qui sunt vnum corp⁹ cum eo ab eo reputatur factum: sicut cum vnus chorus dicit vnum versum: ⁊ alius alium reputat quilibet totum dixisse. Secus autem est si chorus in ꝓncipio multū ꝓcessit: vel multum ꝛe fine restat. tunc eni tenet supplere vel incipere. ℬ ℍenr. vbi. ꝟ. Similiter dici potest ꝙ si quis i officiādo in chozo cuꝫ alijs ex necessitate aliqua ali quem psalmū vel lectionem intermisit: vel aliud tale quod non potest omissuꝫ supplē nisi subtrahat auxilium chozo in canēdo melius est tantillum ptransire ꝙs officium chori diminuere. qz ecclesia non ꝓcepit ꝛeterminatum numerum taliū: sed ē ꝙsue tudo in his varia diuersozuꝫ. Similiter si si qs omittat aliquam hozam ex idustria sine necessitate mortaliter ꝓccat: secus ē si ex oblitione. qñ tamen illam negligentiaꝫ recolit. tenetur supplere illud vel qō omisit vel aliud equiualens: sed primum credo melius. Item quia non est aliquis mod⁹ spālis officij ad quem omnes teneantur. Credūt aliqui ꝙ qui ex aliqua necessitate horas ꝑm ecclesie sue formam non diceret equiualens tamen p psalmos vel oñicam oꝛonem recompensaret: mortaliter nō pec caret. Item in consti. nico. exī ꝛe cele. mis. dignum. habet ꝙ clerici tam religiosi ꝙs alij cardinalium epoꝛuꝫ commensales ꝛo mestici possunt se in dinis officijs coapta re. Utrum scholaris q tenet horas ca nonicas dicere dimittens eas dicere vna die ꝓpter studium ⁊ lectiones: ex ꝓposito ⁊ spe dicendi alio die ꝓccat mortaliter. ℞: ꝑm ℍenr. ꝛe ganō. in qōibus ꝛe quolibꝫ. si dimittat hoc absq; legitimo impedimēto est crassa ignozantia ⁊ ꝓccat mortaliter. ⁊ ideo questio querit vtrum studiuꝫ possit esse ita legitimum impedimētum omittēdi horas: sicut est grauis infirmitas. Et ideo est dicendum ꝙ si clericus habet talem ne cessitatem studij ꝙ dicendo horas iminēt crimen ⁊ scandalum mortale: cui pōt oc currere p studium dimittendo horas nec illam necessitatem potuit preuidere rōna bili cōiectura: nec per consequēs ꝓuenire. tunc non ꝓccat omittendo horas. qz licet dimittere ꝛe se sit ꝓccatum: tamen ꝓpter maius malum vitandum: amittit rōnem ꝓccati. plus eniꝫ tenet occurrere scādalo ad quod tenetur ex diuino ꝓcepto: ꝙs dicē horas ad quod tenet ex consuetudine vel ex edicto ecclesie. vnde in hoc pōt eccl̄ia dispensare non in ꝓmo. imo ꝓccaret dicē do horas: ⁊ non occurrendo illi scandalo ⁊ discrimini. Et hoc dicit cōcilium toletan̄ ⁊ habet ꝛe conse. dis. 4. c. duo. ⁊ di. iꝫ. duo mala. Si autem non sit talis necessitas: ꝫ pōt dimitti lectio aut studium sine tali dis crimine ⁊ scandalo mortali: aut potuit pre uidere rōnabili coniectura: quod venturū erat: ⁊ ꝓuenir dicēdo horas tūc omittēdo dicere ꝓccat mortaliter. si tñ edictū eccl̄ie obligat ad mortale ꝛe dicendis horis. qz semp est crassa ⁊ negligēs ignozantia i di mittendo ea: ad q̄ tenet qs sub ꝑna mor talis pcti. Cuius eccl̄ie officiū dicet ꝓ bendatus in duabus eccl̄esijs. ℞: cū erit pñs i aliqua illaꝝ dicit officiū einsdem. cū vero erit absens ab vtraq;: videt ꝓuenies ꝙ dicat officiuꝫ illi⁹ in q̄ obtinet maiozem dignitatē. Si vō sit simplex canonic⁹ i vt q;: dicat officiū eccl̄ie digniozis. si vō sint eq̄lis dignitatis: cui⁹ officiū dicē vult pōt ℬ Tho. i quolibꝫ. Utꝝ cleric⁹ bñficiat⁹ exīs in scholis teneat dicē officiū ꝛefuncꝫ. ℞° cleric⁹ bñficiat⁹ eo ipo ꝙ est bñficiatus tenet dicē horas canonicas: sed inꝑstuꝫ bñficiatus est in hac eccl̄ia: tenet dicē ꝑm modū illius eccl̄esie. Sciēdū antē ꝙ officiū mortuoꝝ qñq; dī in eccl̄esia sic̄ ꝓcipit ordinarius ptinēs ad officiū eccl̄ie: sicut in die aiaꝝ: ⁊ in q̄libet eccl̄esia ē con suetudo spālis sup ℬ: puta i aliq̄ ꝙ i q̄libꝫ ebdomada dicat semel officiū mortuoꝝ: vel aliter ꝑm certū tps: ⁊ ad ℬ tenet qlibꝫ bñficiatus i aliq̄ eccl̄esia et i scholis exīs. ⁊ p ℬ satisfacit mortuis: quoꝝ recipit bñficia. Aliqñ vō dī officiū mortuoꝝ in ali qua eccl̄ia extraordinarie ꝓpter aliquā cām emergentē: vt ꝓpter ꝓces alicui⁹ ꝑsone vel bi⁹. Et ad ℬ nō tenet clericus exīs i schol' ℬ Tho. in quolꝫ. Quid ꝛe suspenso ꝛeg̃ dato ⁊ excōicato. ℞ndet Rob. ti. ꝛe apo. circa finem ꝙ tales si ratiōe ordinis sacri antea tenebant ad horas: tenent et postea ꝙsdiu retinent beneficium. nō enim fiunt

imunes ab bis q̄ sunt iuris ꝓpr̄ suū petūt nō ꝛebent tamen officiare eccliam in suo ordine. Sed cum suspensus vel ꝛegradat⁹ dicit horas solus vel cum alijs nō officiā to ecclesiam: nō ꝛebet dicere dñs vobiscū vel similia verba ad dignitatē ꝑtinentia Excōicat⁹ vero nō ꝛebet dicere horas cū alijs: qz nō est ei cōicandus. Sed quid si tali ꝓciperet ꝓlat⁹ q̄ non dicēt horas etiam ꝓuatim. Rndet Ro. ibidem q̄ in tali mandato cōtineret expresse error: vñ ille non tenētur obedire: nisi hoc fieret cuz cā. s. in odium ⁊ horrorem criminis perpetrati. Utr̄ in sacris cōstituti: vel etiam beneficiati omēs teneant quotidie dicere missam vel audire. Rndet Henr. ꝛ gā. in qōnibus ꝛ quolibz. q̄ nullo iure obligatur aliquis ad dicendū vel audiendus oī die missaz: ꝑ tñ ꝓcipit hoc oī dñico die etiam laycis. extra ꝛ cōse. di. i. missas. sed qō nō ꝓcipit omni die faciendus reliquit cōscie singulor̄: cuius solus ꝛus in h̄ pōt esse iudex vt patet.

De sacramento ordinis ti. z⁹.

Postea cōsiderandus est ꝛ ipso sacro ordinis. ⁊ p̄ in se. z⁹ quis pōt ordinare. z⁹ ꝛ ei⁹ collatōe. 4⁹ ꝛ ordinandor̄ qualitate. Circa primum queritur quid est ordo. z⁹ quot ⁊ qui sunt ordines. z⁹ ꝛ diuisiōe ordinum in sacros ⁊ non sacros. 4⁹ ꝛ eius effectu ⁊ virtute. Circa ꝑmū sciendū q̄ ordo ꝑm q̄ hic sumitur est ꝑz Hu. ꝛ sanc. vic. signaculuz quoddam in quo spūalis potestas ⁊ off. ciū traditr̄ ordinato. Et stat ibi signaculū ꝑm Pe. 4⁹ dis. z4. q. z. arti. i. q. z. c. ꝓ exteriori signo vel instrumento Secundū Boñ. 4⁹ dis. z4. p. z. dubi. circa lr̄am. q. 7. vero stat ibi ꝓ interiori signaculo in aiam diuinus ipressio.

Circa z⁹ sciēdū q̄ ordines sūt. 7. vt hr̄ ꝓ magr̄z sen. 4. li. di. z4. c. i. s. hostiariat⁹. lectoratⁿ. exorcistat⁹. acolitat⁹. sbdiaconat⁹. diaconat⁹. ⁊ ꝑsbyterat⁹ Ipe nāq; finis iponit necessitatē bis q̄ sūt ad finē: ⁊ iō numer⁹ ⁊ sufficiētia ordinum ꝙgrue pōt sumi ex fine. Ordo aūt ordinat⁹ ad corp⁹ xpi ver̄ ꝙficiendū: ⁊ dispensandō ad utilitatē corpis xpi mystici. vñ in sacer dotio est status in q̄ est pfectio ptātis. vnō in eo cōcurrit vtraq; ptās. s. ꝙficiēdi corp⁹ xpi verū: ⁊ absoluēdi mysticū. Hic autem ordo nobilissim⁹ ꝛebet habere ordines sbministrantes sibi ꝑm exigentiam duplicis ptātis. vñ qdā ministrāt sibi q̄tū ad corpus xpi ver̄. ⁊ hi ordines sr̄ sibi ꝓpiores s. subdiaconat⁹ ⁊ diaconat⁹. Subdiaconatus. n. mām sacri sumit a ꝑpo: ⁊ offert diacono. Diacon⁹ vo offert ꝑsbro: ⁊ ꝑsbr ꝛo ꝙsecrādo. Et inde est q̄ sic noiant vt dicit Jsi. dr̄. n. diacon⁹ q̄si minister: ⁊ subdiaconus q̄si subminister. Alij aūt ordies iferiores ꝛeseruiūt disponēdo corp⁹ xpi mysticū ad digne sumēdū corpus xpi ver̄. Et hoc vel ipedimētū remouēdo: vel auxiliū conferendo. Impedit aūt q̄tū est in se malus hō: ad quē excludendū ordinat⁹ hostiari⁹ ⁊ etiā diabolus: ad quē expellendū ordinat⁹ exorcista: Cōfert vero auxiliū illuminatio itellect⁹: ⁊ inflamatio effect⁹. Ad ꝑm ordinat⁹ lector: ad z⁹ acolit⁹ cereū ad excitatōez ꝛe notōis ꝛeportās. Preeminet aūt vn⁹ ordo alteri. ꝑm q̄ magis ꝛe ꝓxio ordinat⁹ ad sacramētū eucharistie. vñ oīb⁹ alijs ꝑeminet ordo ꝑsbratus: ꝛeide diacōatus postea subdiaconat⁹. Int̄ minores vo ꝑeminet acolitatus: q hz ministeriū sup vasa: in q⁹ mā sacri ꝓtinet q̄tū ad vinū. Deide exorcista q coopat⁹ sacdoti q̄tū ad actū ei⁹ scōariū q est ligare ⁊ solue: ꝑ quē hō totalit⁹ a potestate diaboli liberat⁹. ꝛeide lector q coopat⁹ diacono q̄ ad actū eius scōariū. s. legē euāgeliū. Est. n. lectoris legē vetus testm̄. vltio ē hostiarius: cui⁹ē admittē vel nō admittē in tēplu. ⁊ sic pz ꝑeminētia ⁊ ordo ipor̄.

Sz obijcit ⁊ vr̄ q̄ ordines sūt. 9. qz di. zi. clericos. ⁊ est sumptū ab Jsi. 7. etbi. c. iz ꝙnumerant p̄dictis. 7. ordinib⁹ alij duo. s. psalmistatus ⁊ epat⁹. R⁹ ordo sumit multiplicit. aliq̄. n. noiat ipaz mutuā ordiatorum inter se relatōem: q̄ est iter platos ⁊ sb ditos. aliq̄ officiū cū dr̄ ordo cantor̄ vel psalmistatuū. alīq̄ dignitatē ꝛ ordo epor̄. aliq̄ ptātem sacr̄alez vt ordo ꝑsbyteror̄ ⁊ diaconor̄. aliq̄ statum religiōis vt ordo monachor̄. Dicendū q̄ q̄ psalmistat⁹ nō est ordo ꝓpr̄ie dictus. s. ꝓut ordo dicit ptātem sacr̄alem. qz nō dicit officiū cui ꝛe beat spālis ptās sacr̄alis ꝛeputari: ꝑ tñ est annexus ordini. psalmista. n. ⁊ cantor pro eodē reputāt. vt pz. zz. dis. psalmista ⁊ cā tor. psalmiste. n. est nō tñ psalmos cātare: ꝑ etiā alios cātus armonicos lectōib⁹ iterserere ad h̄ vt auditores ad ꝛei laudē ⁊ lectōis auditōem excitent: vt i audiēdo nō attedient. In h̄. n. q̄ ad ꝛei laudez excitat

ēnm ꝫ sit cōiter totius chori: non oꝫ ad ꝫ aliquē ordinē reputari. Jn hoc vero q excitat corda ad audiendū ⁊ pcipiēdū sensū quē lector pdicat est officiū annexū officio siue ordini lectoris. Et sic pz q stricte sumendo ordinem ꝓut re eo hic loquimur psalmistatus nō est ordo. sed si extendat nomē ordinis ad officium annexū ordini ⁊ q ꝑncipaliter ⁊ spāliter ꝓuenit ordiati sic est ordo. Et ꝑm has duas vias diuersificant aūctes doctorū. De epatu vero dicendū q similiter nō est ordo ꝓprie dictus s. ꝓut ordo dicit ptātem sacr̄alem. ptās. n. ordinis vt dictuꝫ est ꝑncipaliť ordinatur ad dispensatōes sacr̄oruꝫ: ⁊ maxie corpis xp̄i. ⁊ ideo est ibi status graduū ⁊ ordinū ascēdentium: ⁊ ita vltra sacerdotiū nō est gradus ordinis. Sed tamen intra hunc gradum ⁊ ordinem contingit eē distinctōꝫ dignitatū ⁊ officioꝝ: vt archipresbr epus ⁊ supra. Et ita epatus ꝓut ꝓcernit ordinē sacerdotij dici pōt ordo: sed ꝓut distinguit contra sacerdotium dicit dignitatem q̄dā vel officium sibi annexum. Et sic dicendū est q epatus precise loquēdo nō est ordo. sed ordinis eminētia. vel dignitas q̄ semp manet cum ipso caractere ordinis: etiam ablata omni iurisdictione: vnde ibi nō imꝓmit̄ nouus caracter: nec noua potestas datur: sed ptās data. s. ligandi ⁊ solnendi ampliatur. Jn cuius signū baculus pastoralis ei porrigit̄. vnō sicut collatio pallij ñ dat ordinē nouum archiepo vltra epum: sic nec collatio baculi nec anuli vel mitre: vel alicuius simlis vltra sacerdotem. talia n. sūt potius sacr̄alia q̄ sint sacra. ꝫ Bon. 4°. dis. 24. p. 2. q. 2. ar. 2. c. 7. c. 3ᵐ. Quidaꝫ vero initentes verbis Diony. c. 2. cele. hierar. ⁊ Jsi. 7. ethimo. c. 12. ⁊ canonis dis. 12. cleros. dicūt epatū eē ꝓprium ordinem. Et ꝓ eis pōt adduci talis rō ꝑm Sco. 4°. dis. 24. q. vnica. ar. 2. in ꝑn. Epo inq̄ntum eps cōuenit quedaꝫ ptās. illa aūt ptās aut est ordinis: ⁊ tūc bētur ꝓpriū. aut iurisdcōis ⁊ tūc posset auferri p supiorem: qđ videť iconueniēs. qz cōsecratio aliqua etiaꝫ mīto minor ꝓsecratōe epi non pōt tolli quin semel ꝓsecratū manet sp ꝓsecratum. eť ꝛ cōse. aque. in glo. Alij vo dicūt vt pdictū est q epatus nō ē ordo ꝓprie dict⁹: nec ibi imꝓmit̄ caracter. ⁊ pdicti auctores sumūt sacr̄m ꝓ sacr̄ali: quod si ita ē: vane alť cāť inter se ꝑm Sco. vbi. s. ar. 2. vlť medium.

Utꝝ epatus sit celebilis a papa epm ꝛ ponente: vel nō celebilis ꝓpter consecratōꝫ cum qua confertur. ℞ndeo q non. quia omnis iurisdictio in ecclesia per superiorē pōt ad tempus suspendi: ⁊ etiaꝫ simplr ꝓ oi tpe tolli.

Circa 3ᵐ sciendū q ordo distinguit̄ ī ordines sacros ⁊ nō sacros. Dr̄ aūt ordo sacer dupliť. vno mō ꝑm se ⁊ sic glibet ordo ē sacer cū sit quoddaꝫ sacr̄m. Alio mō rōne mās circa quam hꝫ aliquē actū. Et sic dicit̄ ordo sacer: qui hꝫ aliquē actū circa aliquā rem consecrataꝫ ⁊ sic sunt trī tres ordines sacri. s. presbr ⁊ diaconus: q habet actū circa corpus xp̄i: vel sanguinē ꝓsecratum. Et subdiaconus q habet actum circa vasa consecrata. ⁊ iō eis etiā indicit̄ continentia: vt sint sancti ⁊ mundi: q tractant talia ꝑm illud Jsa. 52. Mundamini qui fertis vasa dñi.

Circa 4ᵐ. s. effectuꝫ ⁊ virtutē sacr̄i ordis q̄rit̄ plra. vtꝝ. s. ad susceptōnem ordinis ꝑrigat̄ gr̄a gratum faciens in ipo suscipiente. ℞° q sic. s. ō cō gruitate ad ꝫ vt digne suscipiat̄ ꝓpter qō dr̄ Leui. 21. bō ex semine Aaron q būerit maculā nō offerat panes coram dño: nec accedat ad mīsteriū eius. p maculā itelligit̄ ibi omne viciū. vñ dicit̄ di. 23. tales ad ministeriū eligant̄: q digne possint sacr̄a dñi ca ptractare. ꝫ aūt nō pōt eē sine gr̄a gr̄tū faciente. Non tamen ꝑrigit̄ ex necessitate quia sine ea suscipi pōt: licet nō digne: nisi forte cum bō cōsciaꝫ suā exaians ñ credit se eē in mortali: ⁊ tñ est qz pnīa sua nō est formata. ⁊ pōt qñq̄ ꝓtigere q p susceptōnem sacr̄i: sua attritio fit contritio. ꝫ Ric. 4° dis. 24. q. 4. ar 1. c. 3ᵐ. Utꝝ ī collatōe ordinis cōferat̄ gr̄a gratum faciens. ℞° q sic si digne suscipiatur. Ad idoneaꝫ. n. ordinum executionēꝫ non sufficit bōitas qualiscūq̄: sed requirit̄ bonitas excellēs. vt sicut illi qui suscipiunt ordinē ꝓstituūt super plebem gradu ordinis: ita sint supiores merito sanctitatis. Et ideo sicut ꝑrigitur gratia que sufficiebat ad ꝫ q essent digni connumerari in plebe xp̄i. sic cōfert̄ ī ipsa ordinatione gratie munus: per quod ad maiora reddant̄ idonei. Suppōsito q ꝑm cōiorem ⁊ veriorē opinionē ī q̄libꝫ ordine caracter imꝓmat̄. tūc q̄rit̄ vtrū ille qui coactus ordiat̄ recipiat caracterē. ℞° q sic. si coactio sit ꝓditōalis: vt si fiat ꝓminatio mortis vel cruciatus: nisi patiatur se ordiari. ar. di. 74. vbi didicisti ista. ⁊

di.45.ꝛ iudeis.7.i.q.i.ꝑ quidaz. Jn tali enim casu cum voluntas saltem indirecta ibi ꝯcurrat.ꝛ qua dicit Aug⁹ voluit facē quia voluit viuere.15.q.i.merito. Sz si sit coactio absoluta: puta si oīo iuitus tenēt sub manibus ordinantis:tunc non recipit ordinē:sicut nec in tali casu recipit baptismū.extra ꝛ baptismo maiores circa fīnē. 7 dis.85.presbyteros. ℔ Ray.7 conueniūt cum eo dc.alij. Sed nunqd tenet continere:qui sacrum ordinem recipit coact⁹ coactōe conditiōali. ℟ndeo quidā dicunt ꝑ sic.qz licz talis nō ꝛbuerit cogi ordinē recipere:receptuz tamen etiam coactus tenetur seruare.ar.di.45.ꝛ iudeis. Jo.vero dicit ꝑ nō.si metus vel coactio sit talis:q cadere possit in cōstantem virum.extra ꝛ bis que vi fiunt vel metus causa.platum. 7 extra ꝛ etate 7 qualitate ordinando ℣. ad aures nostras. Jntegritas enim est res voti nō precepti.zz.q.i.integritas. ℔ Ray ti.ꝛ etate. Ponat ergo ꝑ nō teneatur cōtinere. quia fuit talis metus:qui potuit cadere in cōstantem virum:nūquid vtet ꝓuilegio clericali. ℟ndeo videtur ꝑ sic. ꝑm Ray.si vult alias clericalit viuere. ar. dis.zz.si quis eoruz. Et boc verum eē credit.nisi penitus sit obligatus ad cōtrariuz actum: vt si duxerit viduaz:aut secundaz vxorem.di.87.quisquis. Uel dicendum ē alit.ſ. ꝑ si ꝓius legitimam vxorē habuit illa sine peccato poterit vti. Et ita itellige solutionem qōnis precedentis. Si vero ipa continere vellet 7 ipe nollet ꝓuilegiū clericale non haberet.si autem ipa noller:quia ipe vellet q̄tum in se eēt ꝓuilegium habēt. si alias clericaliter viueret: vt dictum ē.ſ. ar.27.q.2.mlto ℣. Si vo legitimā vxorez nō bēat precise tenetur ꝯtinere.ar.illius.c ꝛ iudeis.hec Ray.ibidez.ꝑm Roō.ꝓma solutio est potior 7 benignior 7 iō tenēda.

Utrum caracter vnius ordinis ꝑsuppo nat ꝛ necessitate caracterem alterius. ℟. ꝑ nō est ꝛ necessitate supiorum ordinum ꝑ aliquis ordines minores ꝓius habeat qz sunt distincte ptātes: sicut 7 actus sunt distincti: vnde vna nō requirit aliā i eodē subiecto. Et ideo etiam in ꝓmitiua ecclesia aliqui ordinabant in presbiros:qui ꝓius ordines minores nō susceperant:7 tamen poterant omnia que possunt inferiores.qz inferior ptās in virtute comprehenditur i superiori:sicut sensus in intellectu:7 dignitas in regno. Est tamen ꝛ congruitate.qz actus pōtestatis 7 ordinis inferioris aliq̄ liter preordinatur 7 preexigitur ad actum superioris: ꝓpter quod postea ꝯstituit ecclesia ꝑ ad maiores ordines se non ingerat: qui ꝓius in inferioribus officijs se nō humiliat. Et inde est ꝑ qui p saltuz ordinat ꝑm canones nō reordinat.sed illud quod omissum est ꝛ precedentibus ordinibus ei confertur. dis.52. solicitudo. 7 extra ꝛ cle.p saltum ꝓmo.tue littere. Talis autem qui per saltuz ordinatur:nō tantuz peccat sic ordinem contra statutuz ecclesie suscipiens:sed etiam executōem illius ordinis ꝛ iure nō habet. Sicut tamen ex predicto c.tue. habetur. talis in ordine suscepto ꝛ misericordia ministraī ꝓmittitur. Et dicit ꝛ misericordia. qz ad boc dispensatio requritur. ℔ Tho.4°dis.24.q.i.arti.2.q.5.c.7 Bon.4°dis.24.p.2.q.i.arti.2.c. Utrum caract ordinis presupponat ꝛ necessitate caracterem baptismi. ℟ndeo ꝑ sic.qz vt dicit extra ꝛ ꝑsbro nō baptizato veniēs fundamento non existente nibil pōt superedificari.baptismus autem est fundamentum:7 ianua oīum sacramentoruz: 7 iō sine baptismo nec ordo nec aliud sacm̄ suscipi pōt.bec Bon.vbi supꝝ.c.i⁹. Quid si quis non baptizatus credens se esse baptizatū ad ordies accedat. ℟° talis si ad sacerdotiuz ꝓmoueatur:non est sacerdos nec conficere pōt nec absoluere in foro penitentiali. vnde talis in presbyrum ordiat⁹ si se ꝛpbēderit ñ eē baptizatū ꝑm canōes dz baptizari 7 iterato ordiari.eꝛ ꝛ ꝑ bypocrisim non bap.veniēs. Et etiā si in eꝑm ꝓmoueatur 7 aliquos ordinet ordinem nō habēt Pie tamen credī pōt ꝑ q̄tum ad vltimū sacramentorum effectum summus sacerdos ꝛfectū suppleret:7 ꝑ ℔ latē tñ non ꝓmitteret.qz periculuz ecclie imminē posset.hec Tho.4.di.24.q.i.ar.2.q.3.c.2⁰. Cui concordat Ber. eꝛ ꝛ ꝑsbro non bap.i glo.7 sup illō.c.aplicam.dicēs ꝑ ille ꝑsbyter se eē dicebat 7 nō erat: ac si verꝝ sacm̄ conficeret sibi 7 recipientibus illō ab eo vt credo ꝓficiebat. Utꝝ caracter ordis ꝑsupꝑōat necario caracterē ꝯfirmatōis. ℟° ꝑ nō.ꝑ tñ ꝛ ꝯgruo. qz ñ pōt qs idonee ordinē suscipe:nec ei⁹ act⁹ pagē:nisi sit confirmatus.

Quis pōt ordinare ti.ꝯ.

Deide ꝯsiderādū ē qs pōt ordiare Et circa boc ꝓmo queritꝝ qs pōt

ordines cõferre.2° dato q epus sol⁹ q̃rit in speciali.vtrum epus excõicat⁹.3° vtrũ bẽtic⁹.4°vtrũ eps ꝛgradat⁹.5°ponũt q̃dã dubia ꝛ ordinatis ab huiusmodi epis.6° vtrũ epus q resignauit epatui possit ordinare.7° ꝛ illo clerico q recipit ordines ab epo greco.8° quis eps.s. ꝓtius vel alien⁹ pot ordinare 9° quis pot cõsecrare epos lo.quis pot ꝓsecrare vi gines. Circa p̃mũ querunt plura.s.vtrũ solus episcop⁹ possit ordines cõferre. R° ptãs conferẽdi ordines pot alicui duplicit ꝓuenire.vl ex ordinaria ptate: vel ex gñali vel spali cõmissione.2°° ꝓferre minores ordines pot q̃lib nõ epis ꝓuenire.ex ꝛ ordi.ab epo q renũ.epi.c.i. Primo vero mõ ptãs ordines ꝓferẽdi quẽcũq ꝓuenit solis epis. vñ Isi. 7° ethimo.c iz. dicit q ipse pontifex efficit pbros ⁊ leuitas:ipe omnes ecclesiasticos ordines disponit.h Isi.huius aut causa ẽ institutio dña: que etiã institutio patet ex sacra scriptura. q cum ꝛus duo genera discipulorum habuerit:quosdã i numero duodeno: ⁊ quosdã i numero.70z.ꝑmos aplos vocauit q̃s sup se ⁊ sup eos ecclias fundauit.secũdos vero simplices discipulos appellauit.Apostolis ꝑmo collata fuit potestas imponendi manus ⁊ consecrãdi: nõ aut discipulis simplicibus.vt bẽtur ex tex.⁊ glo.Act.8°.Et q apostolis succedũt epi.discipulis vero simplices pbri.vt bẽt di.zi.in nouo testamẽto. pz q auctoritas ordinandi ⁊ manus imponendi hz formã ecclie ꝑmitiue appropriat epis. vñ ⁊ apls icribit Thimotheo.i.Thim.5.man⁹ nemi cito ipposueris.Predicte aut dine institutõnis fuit rõ congrua. q sicut ad solum ꝑncipẽ ptinet nõ tñ ordiare i exercitu viros bellatores: ꝫ etiã duces exercitus. sic ⁊ ad epos solos:qui sunt in ecclia ꝑncipes.non tñ ptinet ordinare hoies ad certanduz ꝫ fidei pfectores audacter ꝓfitẽdo fidẽ xpi qõ fit p sacm ꝓfirmatõis:ꝫ etiaz ꝓstituẽ duces exercit⁹ ecclesiastici:qõ faciunt conferendo sacm ordinis.h Boñ.4° dis.25. q.i.arti.i.c.⁊ Ric.4°dis.25.q.p.arti.i.c.

Utr solus pbr ex ꝑmissõe possit ordines minores ꝓferre.Et q̃re pbr ex ꝑmissõe nõ pot etiã maiores dare: ⁊ cuius auctre ⁊ ꝑmissõe pot hoc facẽ. R° solus papa q sup ius hz ptatem:⁊ hz pontificalis ptatis plenitudinẽ pt ꝑmittẽ ñ epo ea q̃ ad epalez ptinẽt dignitatem:oũ mõ nõ bẽant immediatã ad ꝛus corpus xpi relatõem.Et ideo ex eius ꝑmissiõe pbr simpler pot miores ordines ꝓferre ⁊ et ꝓfirmare:vt sup dictũ est.non aut aliqs non pbr nec etiam pbr pot ꝓferre ordines maiores: qui habent i mediataz relationem ad ꝛus corpus xpi. supra quod cõsecrandũ papa non habet maiorẽ ptatẽ quã presbr simpler.h Tho. 4° dis.25.q.i.arti.i.c.3°. Quidam autem dixerunt q papa pot ꝑmittere cuilibz clerico q cõferat ordinem quẽ hz:non autẽ ordinẽ quẽ nõ hz:puta diacono q ꝓferat diacõatũ ñ ãt pbratũ. Et hꝰ ſnie vr fuisse Ber.ex ꝛ ꝓsue.q̃to. in ꝑma glo.cui nõ ẽ vt puto:sed potius ꝑme ſnie standũ.

Circa 2° ꝑ queritur vtrum episcop⁹ excõicatus possit ordines cõferre R°q sic.ordinũ tñ executõz ꝓferre nõ pot.q cã nõ hz:⁊ qõ qs nõ hz ꝓferre ñ pot.i.q.i.gra.⁊.c.statuim⁹.⁊.q.7. Daybertũ. Quid ꝛ eo q a tali ordies recepit vel recipit. Rndeo si ignorant recipit:poterit cum eo p suũ epm dispensari q exeq ꝛ iure possit.ex ꝛ epo qui re.c.z. Et h taz in suscipiendis ordinibus q̃ susceptis. q dicta ꝛcretalis nõ distinguit.Si vero sciẽter:sic papa dispẽsat.Et idẽ dicit ꝛ scisma tico.Ber.tñ dicit q tunc non dispensaret cum eo.

Circa 3° queritur vtrum episcop⁹ hereticus possit conferre ordines. Rndeo episcopi heretici aut sunt vel fuerunt ordinati ⁊ cõsecrati in forma ecclesie:aut nõ.Si nõ:veri episcopi nõ sũt ⁊ per consequens non possunt ordines cõferre. Si sic:sunt veri episcopi:sed nõ habent executionez officij sui.q omẽs bẽtici sunt ipo iure maiori excõmunicatõe excõmunicati: ⁊ per consequens ab omnibus actibus legitimis suspensi. ⁊ ideo episcopi bẽtici executõem ordis ꝓferre non valent quia eam non habent.i.q.i. Daybertum. ⁊ extra ꝛ ordi.ab episcopo qui renun.c.i. in glo.veruntamen ordinem conferunt:si cum intentione ꝛbitam formam ecclesie seruant.dis.19. secundum. aliter enim nisi cum intentione ꝛbitam formam seruent: verum ordinem non conferunt.Quantũ cunq tamen seruent ecclesie formaz mortaliter ꝑccãt in ordinando.quia ab executione officij sunt suspensi ipo iure. Illi autẽ qui scienter a talibus ordines recipiunt mortaliter ꝑccant:licet verũ ordinem recipiãt.h Ric.4°di.25.q.i.ar.2.c. Utrũ bẽtic⁹ ordies recipe possit. R° q sic ꝛ facto

non tamen ꝛe iure. vnde licet hereticus ſi ordinetur verum ordinem recipiat: tamen recipiendo mortaliter ꝓccat. ℔ Ric℔. vbi ſupra. c. 3ª. Notandum autē q̄ ꝑ oꝛuz hereticoꝝ quidam receꝑunt ordinem ꝑalem in eccleſia. i. ab epiſcopo catholico: ⁊ in fide catholica. poſtea tamē ſunt lapſi in hereſim vel ſciſma. quidam vero receꝑunt extra eccleſiam. i. ab epiſcopo hēretico: vel ſciſmatico exiſtentes ⁊ ipſi ⁊ pdurātes in hereſi vel ſciſmate. Eſt ergo differentia inter ordinatos a p̄mis ⁊ ordinatos a ſecundis. Nam ordinati a p̄mis ſiue ſcienter ſiue ignoꝛāter ſi ſint alias digni diſpēſatione tolerantur in ordinibus ſuſceptis Ad ſuperioꝛes aūt ordines non ꝛebent ꝓmoueri: niſi neceſſitas magna vel vtilitas illud efflagitauerit: ⁊ eoꝝ ꝓuerſatio meruerit. 9. q. i. c. z. ⁊. z. Ordiati vero a ſcōis aut fuerūt ſcienter a talibus ordinati: ⁊ ſic nunq̄ tolerant. aut ignoꝛanter: ⁊ tunc tolerātur: ſi hoc ꝓbauerīt: puta q̄ erāt pueri vel abſentes q̄n ordinatoꝛ eoꝝ fuerit ꝓciſus. ex̄ ꝛe bis qui matrimoniū accu. poſ. c. fi. Uel forte fuit in curia romana ꝓciſus: ſed rediens eſt mentitus. dicens ſe eſſe abſolutum. ex̄ ꝛe ſpon. cuz in apoſtolica. ⁊. 9. q. i. ordinatōes. Et totā iſtam diſtinctōem intellige ꝛe epiſcopo ab eccleſia ꝑ ſniam ꝓciſo. hec Hoff. ⁊ Hoſti. Nō vero dictū eſt ꝛe ordinatis ab hereticis. Idez puto dicendum ꝛe ordinatis a ſciſmaticis. Et cuz ordiatis ſcient ſolus papa diſpenſare pōt vt dic̄ Ber. ex̄ ꝛe ſciſma. fraternitati. ⁊ ar. ex̄ ꝛe elec. q̄ diligentia. cū ordinatis vero ignoꝛant pōt etiā ep̄us diſpenſare.

Circa. 4ᵐ queꝛit vtruz ep̄s ægradatus poſſit conferre ordines. ℞° aliq̄ dicunt q̄ nō. q̄ ægradati nō tm̄ ſunt ſuſpenſi ab officij executōne: ſ etiā ſunt ſpoliati ep̄ali dignitate: vñ nō manēt ep̄i. Alij vero dicūt ⁊ videt verius ⁊ rationabilius q̄ poſſunt ordies ꝛferre ꝛe facto non ꝛe iure: nō tam̄ ordinū executōem. q̄ ægradatio ſi ē dignitat̄ ablatio: ſ ꝓpria ſuſpenſio illius dignitatis. ex̄ ꝛe conſe ecc. in glo. Ibi. n. dicit̄ q̄ viſibilis vnctio exterioꝛ eſt ſignū iterioꝛis vnctōis in coꝛde: q̄ ꝓpria eſt ⁊ nō pōt amitti: liez q̄n̄ q̄ executio ſuſpēdatur. Sz obijcit̄. q. i. q i. q̄ q dam. § opponit̄ aūt. oꝛ q̄ ægradat⁹ ep̄s ptātem largiendi ſacros ordines nō habz ℞° ꝑm glo. ℔ ibi dicit nō q. nō conferat ordinē: ſ q. nō cōfert ordinis executōez. ſ. vt licite poſſit recipiēs in ſuſcepto ordie miniſtrare. ℔ Ric. 4° di. 25. q. i. ar. z. c. 7. c. i°. Unde notandum q̄ quedā poteſtas fundat̄ ſup ordinē: vt ptās ꝓficiēdi. q̄daz ſup ordinis eminentiaz: vt ptās ordinādi. quedam ſuper iuriſdictionem: vt poteſtas indicandi vel excōicandi. quedam ſuper ordinē ⁊ iuriſdictionem ſimul: vt poteſtas abſoluendi in foꝛo pn̄iali. p̄ima non pōt auferri: ſicut nec ordo. nec. 2ª quia omis ptās que datur cum cōſecratōe: nō poteſt auferri. vnde etiaz inaūata cōſecrata non recōſecrantur. 3ª vero ⁊ 4ª pōt auferri. Sciendū igitur q̄ hereticī excōmunicati ſimoniaci in ordine. ſciſmatici. ꝛe poſiti. ſuſpenſi. ⁊ interdicti. ⁊ ægradati verū coꝛpꝰ xp̄i cōficiunt. Et veruz ordinē ⁊ alia vera ſacramēta cōferunt: ſi veram foꝛmā eccliegerunt. di. 19. ꝑm. ⁊. i. q. i. dñs ꝛeclarauit. ⁊ c. cum quidam. ⁊ ꝛe conſe. di. 4. oſtendit̄. ⁊. c. quādo. vnō taliū ordinatōes ſic facte rate ſunt quo ad caracterem: ſed irrite q̄ ad executōez. i. q. i. ſi q̄ a ſimoniacis. Sed q̄n̄ nō gerūt foꝛmā eccliē nihil agunt. q̄ cōtra eccleſiā. i. ex̄ foꝛmaz eccliē nō ē locꝰ veri ſacrificij. i. q. i. extra catholicaz. vnde talium ordinatiōes ſic facte irrite foꝛe dicuntur. ex̄ ꝛe ſciſmaticis. c. i.

Circa. 5ᵐ quod eſt ꝛe ordinatis ab huiuſmodi epiſcopis querit̄ ꝑ ra ſ. eſto q̄ ſciam ep̄m meū eē hēticū vel ſciſmaticum occultum: ꝓ ſententiā tm̄ non ꝓciſum: ⁊ ipſe ad ordines me cogat nunquid ꝑmittaz me ab eo ordinari. ℞° q̄ non: ſed potius ꝑmittam me excōicari. ex̄ ꝛe ſen. ex. inquiſitioni. Tales. n. executōnem ordinis quam non habent: conferre non poſſunt. i. q. 7. ayberturz. Et idē dico ꝛe prelato quē ſcio ſuſpēſuz vel interdictū ℔ Hoff. ⁊ Hoſti. Sz obijcit̄. q̄ ꝑm hoc idem videt̄ etiā dicendū ꝛe ꝑlato: quē ſcio ꝛſtitutū i pctō mortali: nā ⁊ ille ſuſpenſus eſt ⁊ ꝓccat mortaliter celebꝛando. Uñ videt̄ q̄ nō bēat ordinis executiōem. ℞° veruz eſt q̄ ꝑlatus in mortali conſtitutus quo ad ſe non quo ad alios eſt ſuſpenſus. i. q. i. ſacerdotes. oīs. n. pctoꝛ miſſā canere pōt ꝓter ſimoniacum. ex̄ ꝛe ſimo. tanta. quod intelligo ꝛe officij ꝑte: non ꝛe merito vite: ſaluis aliꝭ expoſitionibus huius verbi dicendis. ꝛ li. c. ti. ꝛe ſimonia. Et hoc intelligo ꝛe prelato ꝓcatoꝛe tolerato nō preciſo. Secus autem intelligo ꝛe prelato ꝛſtituto in mortali nō enoꝛmi: ſ mediocri

non in notorio ꝛc iure vel ꝛc facto. Nam enormia occulta etiaꝫ post pactam pniaꝫ ⁊ mediocria impediunt executionem quo ad se ⁊ quo ad alios. extra ꝛc renũ. nisi cũ prĩdẽ. ⁊ ꝛc tpe ordi. c. vlt. ℔ Goff. ⁊ Hosti.

Quid si sciam ep̃m meum fornicatorez notoriuꝫ: vel simoniacũ in ordine occultũ puta qꝛ dedit pecuniam pro ordine ep̃ali: nunqd recipiam ordinem a tali. ℟ Hu. dicit ꝙ sic dũ toleratur. ar. di. 28. ꝓsulẽdũ. ⁊ 15. q. vlt. c. vlt. Sꝫ Goff. dicit ꝙ isti sũt suspensi: quo ad se ⁊ quo ad alios. dis. 32. nullus. ⁊ c. ꝓter hec. ⁊ ℈. verũ. ⁊ maxime simoniaci in ordine: a quo nullo mõ debẽs ordinari. i. q. i. si q̃ a simoniacis. ⁊ extra ó simonia. per tuas. z. vnde si ordinor a tali non recipio executionez. quia ordinator non habet executionem. eẋ ꝛc simo. tanta Et qui non habet eam alĩ dare nõ potest. i. q. i. c. i. Et potius pmittam me excõicari q̃ ordinari ab eo. ar. extra ꝛc sen. ex. inquisitioni. Hugo tamen intelligebat illud. c. si qui. in precisis: vel cum ꝓbare possum eũ esse simoniacuꝫ: qó non placet ipsi Goff. ℔ Ray. Hosti. ⁊ Ber. in dicto. c. per tuas. Rob. vero sentit in ti. ꝛc simo. ꝙ nõ debeo ordinẽ ab eo recipere: si possum vitare sine scãdalo: ⁊ debeo me pti⁹ pmittẽ excõicari si sit simonia manifesta. al' secus ẽ. potero tamen exeq sine dispensatõe: vel ꝓpria ꝼm aliquos: vel etiam epi ordinati ꝼm alios. quod magis approbat Rob. Quid si episcopus me⁹ sit simoniacus in ordine: ⁊ ego hoc ignorans ordiner ab eo. ℟ Indeo indigeo dispensatione quo ad executiõem ⁊ hoc in criminis detestationẽ. i. q. i. si qui a simoniacis. ℔ Ray. Goff. Hosti. ⁊ Ber. in. c. per tuas. Quid si cogar ordinari a tali. ℟ recipio executõez. i. q. i. ꝓstat. Cui⁹ ratio est. qꝛ magis constat ꝛc volũtate coacti q̃ ignorãtis. eẋ ꝛc simo. sicut tuis. Et ℔ intelligo ó coacto ꝓditionaliter: ⁊ ꝓ metũ q̃ caderet in ꝓstantem virũ. Maꝫ coactus absolute nõ recipit executõnem. extra ꝛc baptismo maiorez. ⁊ ꝛc bis q̃ in sacris. di. 50. ꝑbros. ℔ Ray. Goff. ⁊ Hosti. Aliq tñ dicunt oppo⁹. qꝛ ordinãs nõ bz executionem. ⁊ huius sententie est Rob. ti. ꝛc simo. Facilius tamen vt dicit cum coacto dispensat: q̃ cum ignorante. Sꝫ nũqd talis. i. simoniacus in ordine est suspensus quo ad iurisdictionẽ: sicut quo ad ordinũ executionem: ita vt non possit aliquem excõicare: sicut non potest executõez ordinũ dare. ℟ Rob. ꝙ talis tñ ad ea que sunt ordinis ꝓ simoniam obtenti: ẽ suspensus. ⁊ non q̃ ad ea que sunt iurisdictionis cum pene non sint extendende. Quid si sciaꝫ vel credam meum ep̃m simoniacũ in collatione ordinuꝫ siue beneficiorꝫ. ℟ laborabo pro posse acquirere licentiã ab eo ꝙ mihi liceat ordinari ab alio: quam si non det: ⁊ ad ordines me cogat: secure ordinabor ab eo q̃diu toleratus fuerit: nec precisus: ⁊ crimẽ fuerit occultum. Nec obstat si mihi repugnat conscientia. quia est erronea. dis. 14. veruꝫ. ⁊ ii. q. ꝫ. cui ẽ illata licet sit ar. ℈. ff. ꝛc liberali causa. l. igitur. ℈. i. Nec etiam obuiat auctoritas illa scilicet omne qó fit contra conscientiam edificat ad gehennam. vt dicit. 28. q. i. ℈. ex his. qꝛ illud debet intelligi ꝛc eo qó fit contra conscientiam informatam ꝑcepto vel ꝓhibitõne: vel quod fit contra conscia nõ erroneam: vt dictuꝫ est. ℔ Goff. ⁊ Hosti. Sꝫ videtur manifeste obstare illud. extra ꝛc simonia per tuas. z. Ad quod dicendum ꝙ monachus ille non cogebatur ordines assumere. sed querebat an ab ep̃o quem talem esse sciebat ordines assumere posset cui papa rñdens magl ꝓsiderauit factuꝫ scilicet difficultatem ortam in conscientia monachi: ⁊ errorem impressum. q̃nis q̃si pro modico haberet papa monachuꝫ illũ non promoueri ad ordines superiores eo ꝙ non in sublimitate graduum: sed i amplitudine charitatis acquiritur regnũ dei. eẋ ꝛc tpe di. ad aures. ℔ Goff. ⁊ Hosti. vnó papa potius consulendo q̃ ꝑcipiẽdo dicit ꝙ ille monachus nõ recipiat ulteri⁹ ordines ab illo episcopo quez audierat eẽ simoniacum cõtra conscientiam: nisi ꝛpo nat eam primo. Et ꝼm ꝙ videtur p lr̃am ille episcopus nõ erat simoniacus i ordie ℔ Ber. in. d. c. p tuas. Aliq vero sic distinguũt. s. cũ aliqs ẽ ordinat⁹ a simõiaco aliẽ q̃ in ordine. Aut ille simoniac⁹ ẽ occult⁹: vel pene occult⁹. ⁊ sic recipit executõez. qꝛ talis simoniacus est suspensus tñ q̃ ad se. Aut est notori⁹: ⁊ tũc aut recipit scienter ⁊ volũtarie: ⁊ sic nõ recipit executõem sine dispẽsatõe pape. Aut coact⁹ ⁊ ignorant' ⁊ sic recipit. Quidã tñ dicũt ꝙ oĩs simõiac⁹ ẽ ipo iure suspensus. ar. i. q. i. repiũt'. ⁊ c. q/busdã. cui⁹ sñie videt' eẽ Ber. eẋ ꝛc simo. p tuas. z. ⁊ ar. eẋ ꝛc accu. inqsitõis. rñso. i. Et ꝼm ℔ oẽs ordiati q̃cũq̃s mõ a quocũq̃s simoniaco carent executõe.

Circa.6m qđ ē ꝛ eo qui resignauit episcopatui queritur vtrum talis possit ordines ꝓferre. Rndeo aut renunciauit loco tñ: aut loco ⁊ dignitati. In ꝑmo casu remanet episcopus nullius tamen episcopatus. Et ideo pōt etiā omēs ordines conferre: ⁊ in sua quōdam dioc̄esi ⁊ aliena: ꝛ iussu tamē ⁊ volūtate dioc̄esani loci. nisi ꝓhibitus sit a papa vel eⁱ legato. extra ꝛ ordi. ab episcopo q re. epi. c ꝑ. Si quis autem sine licentia sui episcopi receperit ordines ab eo executione caret: ꝙtum est ꝛ rigore iuris. potest tamen cum eo episcopus dispensare. In 2° casu nec minores ordies nec maiores potest ꝛ iure cōferre. hec Hoff. Quid si quis a tali q resignauit loco ⁊ dignitati recepit ordies Rndeo si receperit a tali etiaꝫ scienter ordines minores sine licentia ꝓpr̄ij episcopi dispensatiue potest in illis ꝛseruire: qz cuꝫ eo potest suus episcopus dispensare. ꝛ iure tamen cōi debet ꝛponi: cuꝫ a nō suo ep̄o se fecerit ordiari. Si vero receperit ex licētia sui episcopi: non eget dispensatione. Si vero scienter maiores ordines recepit executionem officij non habebit: ⁊ solꝰ papa cum eo dispensat. Si autez ignoranter: nō tamē ignorantia crassa vel supina fecerit poterit cum eo dispensari ꝙtum ad executionem p ep̄m ꝓpr̄ium. extra ꝛ epi. qui re. epi. c. i. ℔ Hoff. Et si sit ibi ꝓbabilis ignorantia que excusat: est tamen dispensatio necessaria. qz cū talis ordinatoꝫ sui officij executionem non habeat: alij eam cōferre non potest. i. q. i. statuimus. vel etiaꝫ quia recepit ab episcopo non suo. prima tamen ratio est melior secūdū Ber. extra ꝛ episcopo qui renun. c. i. Tunc autem ē ꝓbabil' ignorantia in hoc casu ꝑm Hosti. quando renūciauit i curia: ⁊ veniēs dic̄ ꝙ renūciauit dignitati: vel etiā oio tacuit ꝙ renūciauerat. Ad hec nota ꝙ renūciās ep̄atui aut renunciat ꝓpter crīminis conscientiam. ⁊ tunc videt simpliciter renunciasse. i. nō tñ loco: sed etiam dignitati. ar. 7°. q. i. hoc nequaq̄. ⁊ extra ꝛ renū. post translatōez Aut ꝓpter aliam cām: vt forte ꝓpt' vtilitatē eccl̄ie: ⁊ nō ꝓpter p̄sone ꝛfectum. Et tūc subdistingue: quia aut dixit ita. cedo eccl̄esie. ⁊ tunc videt dignitati sine ordis executiōe renunciasse. Aut dixit ita. cedo episcopatui vel dixit simpliciter cedo. In his duobus casibus: ⁊ etiā qñ ꝛ causa ꝓpt' quam cessit constare non pōt p̄sumitur idistincte cessisse. s. honoꝛi ⁊ oneri. ℔ Hosti

Quare facilius permittitur exercē pontificalia ei qui cessit loco tñ: q̄ ei qui cessit loco ⁊ dignitati. Rndeo quia in ꝑmo cāu cessisse p̄sumitur quis ex ꝛbilitate: vl' ex aliquo alio iusto impedimento: vel saltem amoꝛe cōtemplationis. In 2° vero videt resignasse ex cōscia crimis. extra ꝛ renū. post translationem ·§· vltj. licet sint plures cause ꝓpter quas cedēdi licentia postulat extra ꝛ renun. nisi cum p̄idem. circa ꝑncipium. ℔ Hoff. Quare pmittit' eis qui renunciauerunt loco ⁊ dignitati minoꝛes ordines conferre. Rndeo. qz ordines mioꝛes conferuntur etiaꝫ a non episcopis. vt habitum est supra.

Circa.7m. q̄rit' qđ si clericus grecꝰ ep̄o latino subiectus sit ordinatus ab ep̄o greco. R° si sit ℔ factuꝫ ꝛ licētia sui ep̄i ip̄edire non pōt: nec ꝛbet ab admīstratōe ordis suscepti. q̄diu tal' mos ab ecclia tolerat': ℔ ep̄s latinꝰ inculpād' est q ip̄m a greco ordinari p̄missit. ℔ si sine licētia eiꝰ fuisset ordinat' ab execntōne esset suspendēdus. ex ꝛ tpe ord. Ad tāslatōz. Sz vt dr ibiō in glo. hodie mos iste ñ tolerat' vt pz in ꝓsli grego. io. ex ꝛ offi. ordi. c. Ordinarij. § Ad si forte. tñ ꝓpt' scādalū ⁊ multitudinē antiqꝰ tolerabat' alicubi. extra ō tpe ordi. sane.

Circa.8m qđ ē. qs ep̄s possit ordies cōferre sciēdū ꝙ ep̄s ꝓpr̄ius siue dioc̄esanus clericis tue dioc̄esis pōt ordies ꝓferre. ꝓsensus tñ suoꝝ clericoꝝ dz adesse. di. 67. c. i. ⁊. z. ⁊ di. 74. eps. Consentire tñ p̄sumūt' eo ipo ꝙ nō ꝓdicunt alioqn ℔ hodie ꝛ ꝓsuetudine nō ꝑuatur. Alieni tñ episcopi si conferunt ordinē conferunt caracterē: nō tñ execntōnem. ex ꝛ tpe ordi. ꝙ trāslatōem. Nō inquā conferūt execntōez nisi fuerint ad celebrandum in alienis dioc̄esib' inuitati. 9. q. 3. p to. Nec ēt metropolitanꝰ ꝓpr̄ius. 2. q. i. ꝑmatet. nisi ℔ hēat ꝛ ꝓsuetudine. pz in ꝓsti. Inno. 4. ex ꝛ offi. ordi. romana. § similit'. vl' nisi super ℔ hēat ꝑuilegiū spāle: in q̄ ēt ꝓsensus archiep̄i ad cuiꝰ ꝑuinciā ꝛdinat regrit' quo ad vsum pallij. ex ꝛ vsu pallij. ex tuaꝫ. vl' nisi fuerint p lr̄as ꝓmēdaticias ꝛ ordinatiōe alienoꝫ clericoꝫ in dioc̄esi sua rogati. di. 71. ⁊ di. 72. ⁊ di. 73. p totū. Ad ℔. n. archidiaconi lr̄e non sufficiunt. ex ō offi. archi. significasti. hec Hoff. Notanduz igitur ꝙ quicunq̄ ep̄us siue p̄b byter siue ābbas

clericos aliene parrochie: vel etiaz alios qui nondum sunt clerici: ꝙ ꝛe nouo volūt clerici fieri scienter ordinauerit: vel ex ignorantia affectata: vel alio quocūqꝫ figmēto quesito sine licentia superioris. ordinans est suspensus a collatione oīum ordinuz p annum. ar. extra ꝛe tpe ordi. sane. vel nō ē compos pena statuta ꝫ sic ordinatos. hec ꝓbant. li. 6° ꝛe tpe ordi. eos qui. in tex. ⁊ i glo. qm̄ ibi p̄cipitur ꝙ nullus conferat alicui homini aliene diocesis sine superioris licentia clericalem tonsuram. Et qui ꝓtra facit est suspensus ipo iure p annuz a collatione eiusdem. li. 6. ꝛe tpe ordi. nullus. Et intellige p annum integruz ⁊ continuum. li. 6. ꝛe elec. ꝓuida. Et dicit diocesis aliene. i. non sue ꝑm Jo. an. q̄ etiam si eēnt aliene dūmō ⁊ sue: nihilominus posset ordiare. Sed nunqd subditis suis licebit tūc recipere tonsuram ꝛe alio episcopo. dic ꝙ nō. cuz hoc non reperiat exp̄ssum ꝑm Jo. an. Sz quis est superior qui pōt illaz licentiam dare. ℞° illam pōt dare ep̄us ꝛe cuius diocesi ē oriundus ille qui vult ordinari. vel ep̄us in cuius diocesi beneficiū obtinet ecclesiasticum: vel etiam hz domicilium licet alibi fuerit natus. Ep̄o autem agente in ptibus remotis pōt eaz dare ei⁹ vicarius generalis in spūalibus sede non vacante capituli: seu is ad quē tunc tēpoꝛis ptinet administratio spūalium. vnde non possunt illam dare officiales episcopi: nisi hēant super hoc spāle mandatum. Nec inferiores p̄lati religiosi vel alij nisi sint p papaz p̄uilegiati. vel ꝑz Jo. an. nisi hēant hꝰ ex p̄scripta consuetudine ꝙ possint suos clericos vel subditos a quo voluerint ep̄o facere ordinari. Religiosi aūt p suos superiores in p̄oratibus non exemptis ꝛeputati p̄ores ⁊ eoruz socij possunt dū morant ibidem a loco suoz illoꝝ diocesanis ordīari licz non sint inde oriundi. li. 6. ꝛe tpe ordi. cum nullus. Et ꝑm Jo. an. aliquis dicitur habere domiciliuz in pluribus locis. eꝛ ꝛe rescript. c. dilect⁹. z. qꝰ est verꝫ si in vtrisqꝫ se equaliter collocauerit: vt ibi dicit. Als ibi dicit habere domiciliū vbi maioꝛē hz ptem rerum suarum. C. vbi se. vel cla. l. senatores. Pena aūt ordinatoꝝ sine licentia sui superioris ꝑm glo. ibidem est ꝙ eoꝝ ordinatio non est rata. Et hoc quo ad executionē: nisi ordinarius eoruz habeat eā rataz. vnde si ep̄us ordinans subditū alienum spem ponat in ratihabitione episcopi ep̄us ipius illud quod factum est per suaz ratihabitionem poterit confirmare: aliter non. 9. q. z. Lugdunensis. ꝑoterunt etiam ꝛeponi ⁊ excōicari ꝛe rigoꝛe iuris i vtroqꝫ casu. s. sine scienter: siue ignoꝛanter fecerit: nisi multitudo vel alia cā tolerantiam vl' dispensationez inducat. 7. q. i. ep̄us in dio. 7. 7. q. i. episcopum. Item ꝑm Hoff. ibidez ordinatus a non suo episcopo non est ipo iure suspensus tali suspentione: q̄ inducat irregularitatem. sed est suspendendus p ꝛecretalem. eꝛ ꝛe tpe ordi. ꝙ translationem. vnde licet celebꝛet anteqꝫ ei interdicat': nō erit irregularis: licet quidam dicāt ꝓiuz vnde ep̄us suus pōt secum dispensare. Et hec est opinio melioꝛ. cuius etiam opi. est dominus Ho. ⁊ Hual. ⁊ xꝑ. Item ꝑm glo. in d. c. eos qui ordinās aliquos aliene parochie p̄esumetur hoc scienter facere: nisi ignoꝛantiam ꝓbet. q̄ quilibet dz scrutari quem ordinet vel eligit. di. 24. qm̄. Et hāc ignoꝛantiaz p ꝓpꝛium iuramētum ꝓbabit vt li. 6. ꝛe elec. vt circa. Sed qd si dubitetur vtrū sit ignoꝛātia affectata qd potiꝰ p̄esumi ꝛebet. ℞° ꝑm glo. ibidē ꝙ ex quo iurauit se ignoꝛare ꝛebet ptem alteraz vel sciam vel affectatam ignoꝛātiam q̄s dico equipollere p euidentiā argumenti: vel p coniecturas ꝓbabiles ꝓbare. eꝛ ꝛe renun. c. i. Itē p supꝛadictū ꝛecretum eos qui. si qui ō parrochia taliꝫ suspensoruz postqꝫ eoruz suspensio fuerit manifestata voluerint ordinari sine eoruz licentia. interim i. dest ꝑm glo. dum sunt ex hoc suspensi: p̄nt a vicinis episcopis ordinari scilicet i ꝓpꝛia diocesi ꝑm xꝑ. alias tamen canonice idest ꝑm ꝙ p̄cipiunt canones. scilicet in statuto tempoꝛe ⁊ huiusmodi: p hoc autem qꝫ dic manifesta patet. q̄ alias nisi fuerit manifesta non ꝛebent contēnē nec dimittere ipm

Sz qualiter erit eoꝝ suspensio manifesta ℞° ꝙ p euidentiā facti. q̄. s. euident ordinat clericū alienū. Et p euidentiā iuris. q̄. s. ꝛe hoc est ꝓuiet⁹ vel in iudicio confessus Figuratū aūt q̄sitū eēt ꝑz glo. si qs aliquē ordinaret p eo ꝙ i eius terra scholaris eēt q̄ nō ē index eius nisi rōne ꝛelicti vel ꝯct⁹ vñ eps pisien. nō posset ordinare studētes clericos pisius sine licentia episcopi sui. eꝛ ꝛe offi. oꝛ. significasti. nisi ꝓius p̄ ꝛecem annos fuerint ibi morati. quia extunc et non ante intelliguntur habere domiciliuz ibiō. C. ꝛe icolis. l. z. hꝫ Hosti. eꝛ ꝛe offi. oꝛ. Qꝫ sc. apo. sc̄ ät p̄dce glo. sup. c. p̄dcm̄ eos

questiones sumpte ꝛ apparatu gratiani.

Sciẽdũ vero ꝙ ordinatu a papa in dia cones non possũt ab eo recedere: nec a curia romana sine eius licentia.i.q.i.filium. ordinati aũt a papa in subdiaconos non possunt sine licentia eius ab alio ordinari: siue ad supiores ordines ꝓmoueri.extra ō tpe or.cuz i distribuendis. Et ħ ẽ specialiꝫ ꝓpter excellentiam ordinatoris. vt ibi dr̃ in glo.licz aũt hoc sit onus:in multis tamẽ est bonor. ꝓmo qr nõ põt talis ꝓpt crimẽ ab epo ꝛponi:ß cãm instructã oz remittẽ ad papam.ar.z.q.6.q̃uis licet aliqui cõtradicant. z° qr nõ põt ab alio q̃ a papa ꝓpetuo suspendi.hec Hosti.eẋ ꝛ tpe ordi. ꝙ translationez.z° qr non nisi.7.testibus põt conuinci.z.q.5.presul.7.c.nullam.4° qr nõ põt cogi ab episcopo recipẽ ordies. ar.9.q.z.c.vltl. 5° qr maior bonor ꝛbetur sibi q̃ alteri.extra ꝛ maiori.ꝑ tuas.hec Ber.eẋ ꝛ tpe ordi. cum distribuendis.

Nota etiam ꝙ si subdiaconus pape ꝛ licentia eius ab alio recipiat diaconatuz vel pr̃byteratum:pdit hoc ꝓuilegium. qr exq̃ sunt mixta ꝓuilegiũ 7 ius cõe ꝓrariũ pdit vires suas ꝓuilegiũ.ar.eẋ ꝛ offi.ꝛle. sup qõnuz.§.si vero vño.hec Hosti.extra ꝛ maiori.ꝑ tuas.

Grca.9ª qõ est ꝛ epali ꝓsecratõe notandum est ꝙ epus exemptus cõsecrari ꝛbet a papa vel ab alio ꝛ eius mandato.nõ exemptus vero a metropolitano vel ꝓmate vel patriarcha suo vel alio ō eius mandato.Et ꝛbent ad cõsecrationem eius cõuenire oẽs episcopi cõprouintiales.7 si nõ possunt oẽs saltẽ tres oibus alijs ꝑ suas litteras in ꝓsecrationẽ eius consentientibus.extra ꝛ tempe ordi. nec epi.7.c.si archiepus.7 dis.65.per totuz 7 ꝛbet illa cõsecratio fieri ad minus a tribus episcopis:ceteris astantibus cõsentiẽtibus scilicet a metropolitano vel ꝛ mandato eius ab alio episcopo 7 duobus alijs epis. vt dicitur in.c. si archiepus. 7.c.nec ipsi.vbi dicit ꝙ archieps nõ ordinet epm sine trib⁹ vel duobus episcopis. Et attẽde ꝙ ꝑm Ray.7 Ber.ly sine. ꝛbet ibi sumi i clusiue.vnde in illis tribus ĩcludit archi epus.alias videret ꝙ minus posset archi epus q̃ epus.cuz fieri possit a tribus epis iussu archiepi. vnō tres sunt ꝛ substantia ꝓsecratõis.vt dicunt Hosti.Hoff.7 Ber. ibidem.Et ideo nõ esset cõsecratus si eẽnt pauciores.vt dicit.6z.di.prima. licz vnus sit ꝓncipaliter consecrans. Subdit etiam Hosti.ti.ꝛ sacra vnctiõe ꝙ oportet ꝙ vn⁹ pficiat totam consecrationẽ: alʾ nihil agẽt 7 duo sint coadiutores, omẽs tamen tres ꝛbent ꝓnuntiare verba:vt dicit Hosti.qr omẽs tres sunt cõsecratores.Si aũt epus esset consecratus sine archiepo suo:7 sine eius mandato:ꝛbz se sibi presentare infra tres menses a tempe cõsecratiõis. dis.6z. cuz longe. Debz aũt ꝑtere consecrationẽ infra tres menses a tempore electionis.di. 50.postq̃.imo ꝑm Rob.a tpe cõfirmationis. vt dic̃ Hu.ido.di.qñ. qõ si nõ fecerit ꝓmotionẽ ꝓnatus:expectabit adhuc per duos menses:infra quos si nõ purgauerit moraꝫ archiepi sui iudicio cedet:nec postea consecrabitur:7 hoc nisi fuerit legitime ꝑpedit⁹ dis.75.qñ.Archiepi vero 7 ꝓmates 7 pri arche cõsecrari ꝛbẽt ab oibus suis suffraganeis saltem a tribus : omib⁹ etiã alijs personaliter ad consecrationẽ veniẽtibus: vel saltez si legitime ꝑpediti venire nõ possent p litteras se excusantibus 7 cõsentiẽtibus ita ꝙ si qui eoꝝ contradicant eius consecrationi:saltẽ obtineat cõsensus plrmoꝝ aliter ꝓsecratio nõ valet ꝑm Hosti. dis.66. archieps.7.c.prima.7 eẋ ꝛ tpe ordi. si archieps. Et licet ita sit ꝛ iure: obtinet tñ ꝛ consuetudine.7 sic obseruat̃.vt dicũt Ray 7 Hoff.Et nullus triũ predictoꝝ ꝓsecratur:nisi a papa vel ab alio ꝛ mãdato ei⁹. ar.24.q.i.pudenda. Papa vo consecrari oz ab epo hostiense:qui in hoc fungit̃ vice metropolitani:7 ab alijs cardinalib⁹ epis zz.di.in noĩe dñi. Dubitatur autem ꝛ ħ qõ dicit̃ in illo.c.ꝓallegato.66.di.prima. q.i. Jac. hierosolimitan⁹ episcop⁹ a petro Jacobo 7 Johanne aplis est ordinat⁹ eps videt̃ enim ꝙ hoc non sit verum: cũ iam oñs apli essent episcopi. R° illud diuersi diuersimode exponunt.sz ad presens dici põt ꝙ dicitur fuisse ordinatus episcopus. vel quia fuit in sede epali intronizatus: vl̃ quia fuit specialiter hierosolimis ꝛputat⁹ vel quia ꝑm Hu. fuit visibili 7 mystica vnctione inunctus.sicut fieri solz in consecratione episcoporum:cum antea nec ipe nec alij apostoli fuissent iuncti vnctõe visibili: ß tñ inuisibili ipũs scã.

Grca.10ª. qõ est quis possit consecrare virgines Notandũ ꝙ velũ consecrationis solenniter ꝑponit̃ a solo epo soli virgini 7 solennib⁹ diebus tñ: nisi cãu necessitatis iminẽte. velũ aũt dico

326

ꝓsecratōnis nō pfessiōis.qz corrupte non consecrant. Velum aut ex pfessiōis ꝙlibꝫ tpe a virgine vel cōrupta suscipit cum pfiteꝰ. Utrū aūt accipiat sibi ꝛ altari: vel ꝛ manu alicuius non refert multuꝫ.27.q.i. vidua qdem.7.c.viduas. ß vestē religionis virgo vel corrupta suscipit a pbytero vel ministro.20.q.i. vidua. Sciendum aūt ꝙ in iure canonico fit mētio ꝛ ātnoꝛ velis.est.n.velum consecratōis ꝛ ꝙ ē iam dictum.7 hoc imponit in.25.anno ad minus.20.q.i.placuit. vñ dicit Hosti.ꝙ vir obtinuit a papa lugdunis ꝙ ipe ꝓsecrarꝫ in anno.20.male tñ obseruat. vt ibidē dic qō hic ꝛ virginibus quo ad etatē notat. 7 est velū pfessionis ꝛ quo ēt dictum est 7 hoc recipit in anno.12.ad minus.20.q. i.c.i.7.q.2.puella. Est etiā velū ordiatōis 7 hoc dabat olim diaconissis in.40.anno 27.q.i.diaconissam. Et est velū plationis. 7 dabat olim abbatissis in.60.anno.22.q i.iuuenculas.ß Hoss.

De collatione ordinū ti. 4ꝰ.

POstea ꝓsiderādum est ꝛ collatōne ordinū. Et ꝑ quo tempoꝛe habēt ꝓferri.2° in ꝙ loco. 3°.in quo ordine.4° ꝛ mō ꝓferendi ordines: ꝙtū ad ea ꝙ sunt ꝓpria singulorū ordinū.5° ꝙtuꝫ ad ea ꝙ sunt cōia ordinꝫ oium: vel pluriū. 6° in quo habꝫ caracter vniuscuiusꝙ ordinis impmi. Circa pmꝰ sciendū ꝙ ordines ꝓferri possunt 7 debēt tñ in.6.tpibꝰ anni.s.in sabbatis ieuniorꝫ 4oꝝ tēporꝫ. Et i sabbato mediante ebdoma ꝛ.xl. ꝙ cantat sitientes. Et i sabbato scō. papa tñ pōt ꝓferre subdiaconatū i omibꝰ dñicis: 7 in alijs festis precipuis.di.75.c. vltl.7 ex ꝛ tpe ordi.ꝛ eo.7.j.gnimo vt dicit Hosti.vī ꝙ quolibet tpe conferre possit quēlibet ordinē.sicut etiā ꝙlibet tpe pallio pōt uti.ex ꝛ vsu pallij ad honorē. Et solꝰ in die sue ꝓsecratōnis ordinat.ex ꝛ ele.ꝙ sicut. Nec est dubiū qn ß facere possit. sed nō ꝓsueuit.ß Hosti.ti.ꝛ tpe or. Minores āt ōdies ꝫ cuilꝫ epo ꝓferre i dñicis 7 alijs festis pcipuis vni vel duobus. Et etiā ꝑm aliquos.s.Hoss. Ray.7 Ber. pluribus ꝙꝫ duobus dūmodo non videatur ordinationem generalem facere. ex ꝛ tempoꝛe or. c.i.7.2. Et hoc ibidē vult Innocl. super.c. ꝛ eo. Hosti. tamen dicit ibidem ꝙ ß dicere scilꝫ ꝙ episcopus possit tūc plures duobꝰ ordinare non est tutum. qz in re dubia tutius ē ꝛseruire vbis edicti. ff. ꝛ exercitoria actōne.l.i § si is.ꝑmat amē tonsura omni die conferri pōt. vt dicit Hosti. ꝛ tpe ordi. cōsultationi. Hoss. vo videt velle ti. ꝛ or. ab epi. qui re. ꝙ tñ in dieb⁹ dñicis 7 alijs diebus festinis. Hreci vo in cōferendis 7 recipiendis ordinibus nō seruant tēpora supradicta. ex ꝛ tempoꝛe or. cū ꝑm. in ter. 7 glo. ꝓcipit tñ ēt latinis ꝙ ꝛcetero ritū grecoꝝ non seruēt: vt dicit ibidē. 7 grecis ꝙ se latinis cōformēt. ex ꝛ baptismo. lꝫ grecos. Dignitas vo siue consecratio epalis cōferri ꝛbet in certa die. s. in dominica 7 hora tertia: qz tali die 7 tali hora spiritꝰ scūs in igneis linguis apparuit. 7 tali die paulus 7 barnabas ordinati fuerūt ꝑ ipositionē manus. 75. dis. ꝙ die. 7 ꝛ con. di. i. nocte 7 pōt electus in epm in sabbato ordinari i pbrm: 7 in dñica sequēti cōsecrari in epm. Consecrat aūt papa in missa ante hymnū angelicū: 7 postea ipemet incipit 7 pficit missam. soluscꝫ in die sue consecratōnis pōt ordines conferre. Alij aūt epi iter epl'am 7 euangeliū cōsecrant: 7 celebrāt consecranti: 7 tunc nō ꝛbēt conferre ordines: ne diuidat ministeriū vnitatis. vnde consecratus cū suo consecratoꝛe missam pficere ꝛbet. ex ꝛ elec. qō sicut. si enī officiū misse: qō cū suo cōsecratoꝛe incipit dimittēt 7 alios ordinaret diuideret ministerium misse illius in qua consecrat: quod nō ꝛfieri: qz ꝛbet interesse toti misse. vt dicitur ibidē in glo. si tñ tunc ordinaret corrigēd⁹ non ꝛponendus ēet. vt dicit ibidez in ter § si finita illa missa aliam celebꝛet bene ordinare posset si necessitas eēt. vt bēt ibidē in glo. Consecratio autem virginum pōt fieri in epīa in albis paschalibus. i. in tota ebdomada pasce. in festis apl'oꝝ: nisi languoꝛe ꝛtente ꝑtant alijs tēporibꝰ consecrari: nam tunc 7 illis 7 alijs temporibꝰ possūt ordinari scilicet in dominicis 7 alijs precipuis festis. 20. q. i. ꝛnotis. 7 extra ꝛ tempoꝛe ordi. c. i. hec Hoss. Notandum vero ꝙ Hug. dicit ꝙ omnes sacri ordines ꝓferendi sunt in dominica. Et vespera sabbati ꝓbit ad mane dñice: 7 siue in vespa sabbati siue in mane dominice ordines cōferantur: semper in dominica conferri dicuntur. Alij vero quibꝰ assentiunt Ray. Hoss. 7 Hosti. 7 Inno. ex ꝛ tempe ordi. super. c. litteras. dicunt omnes ordines in sabbato ꝓferendos: 7 in mane dominice.

cõtinuato tañ icíunio tam ab ordinatore q̃s ab ordinãdo.ita.ſ.q̃ nihil ꝓmedãt nec bibant illa die.nec ſequẽti nocte niſi corp⁹ ⁊ ſanguinẽ cũ celebrat ĩ ſabbato.cõtinuatio.n.vnũ ex duobus facit ⁊ illa cõiungit. ar.⁊.q.i.illud.Et ſm iſtos mane dominice ſequẽtis:trahit ad veſperas ſabbati precedentis. Et ita ſiue in veſpera ſabbati:ſiue ĩ mane dñice conferant:ſemp fictiõe canonica in ſabbato ꝓferunt.imo etiaz ſine fictiõe aliqua bene veſpera:⁊ mane ad vnã diẽ referunt.iuxta illõ. Factũ ẽ veſpere ⁊ mane dies vn⁹.Hen.ꝑ. hãc vltimam opi. approbare vident oĩa iura ⁊ conſuetudo generalis eccleſie.quare.n.neceſſaria eſſet icíunij continuatio.ſi vera eẽt ꝓma opi.q⁊ ⁊ſi ordinator in ſero comedẽt ſabbati: nihilominus in mane icíun⁹ eẽt. Unde ſicut poſſet tũc ꝓſecrare ita poſſz ẽt ſm illã opi. ordinare. Illud vo.c.75.di.qõ die dñico. qõ.c.maxime videt eſſe ꝓtra z^a^m opionẽ intelligit in ꝓſecratiõe epoz.⁊ hoc pz per exempla ibi poſita ex aplis q fuerunt i die dñica conſecrati.Eſt etiam p z^a opinione rõ ꝓgruitatis.q⁊ cũ qs ordinat ĩ ordibus ſacris:quaſi tranſit ad ſabbatũ.i.ad getẽ a ſecularibus curis a qb⁹ tales clerici ſpãliter debẽt vacare.ß non ſic clerici minor ordinuz: qbus vxorẽ accipere licet.⁊ ideo hi⁹ ordines ꝓferre poſſũt alia die q̃s i ſabbato.Sed ß rõ adaptari poſſet dñice:que ſuccedit ſabbato.⁊ iõo eſt magis p Aug. q̃s ꝑ eum . Jõ ẽ alia rõ melior ſm Hoſti. q⁊.ſ.in ſabbato icíunat:nõ aũt in die dñica.⁊ iõo bẽt maior oportunitas celebrãdi ordines in ſabbato q̃s in dominica. Dicit autẽ Innoc.ſup.c.litteras.q̃ non expedit ſic ꝓtinuare icíuniuz:⁊ in dñica ordinem ꝓferre:niſi neceſſitas aſſit.vt q⁊ forte infirmitas cũ inuaſit vel tarde venit: ita q̃ ordines ꝓferre ñ potuit.Dicit etiã q̃ i nocte paſce ordinationes fieri poſſunt.q⁊ poteſt celebrari miſſa: non ſic in noctibus alijs. Sed nunqd tempus eſt de ſubſtantia ordinũ. Rñ. q̃ non.ex.de tpe or.ſane.vnũ ſi tpibus alijs q̃s ſupradictis ordines ꝓferãtur caracteres impmunt. Que ẽ pena recipientiũ ordinẽ ſacrum ex ſtatuta tpa. Rñ. q̃ pena eoz eſt ſuſpenſio ab ordine ſuſcepto.ex de tpe ordi.ſane.⁊.c.cum qdam. ⁊.c.lras.Et dicunt alig vt Innoc.q̃ non ſunt ipo iure ſuſpenſi:ß p ſniam ſũt ſuſpendendi.Et huius opi.eſt Hoſti.⁊ ar. ad hoc in.c. lras in fine. Et ſm hoc diuerſimode exponũt illud quod in c.cum qdam dicit debes erptes reddere.ſ.p.ſniaz ſm ꝑmos vel reddere.i.redditos tenere ſm ſecũdos q⁊ ſuſpenſi ſunt ipo iure.põt tñ epus ſuus ꝑmo eis impoſita pnia competenti: vt i ſuſceptis miniſtrẽt ordinibus diſpenſare.ex de tpe ordi.ꝓſultationi.ĩ tex.⁊ glo.ĩ fi.Credit autẽ Roð. q̃ non poſſet diſpenſare vt ꝑmoneant:cũ dicta decretalis nõ loq̃tur niſi de diſpenſatiõe facienda in ordinibus receptis. glo.tñ ꝑdicta dicit q̃ epus poteſt diſpenſare cum talibus:nõ diſtinguens in ſuſceptis. Nec eſt ꝙ hoc illud qõ hẽtur ex e.cũ gdã.⁊.c.dilectus.⁊.c.lras. vbi papa videt ſibi retinere hi⁹ diſpenſatõem.q⁊ loquit de rigore iuris ſm Roð.vel ſm glo. ſup.c.ꝓſultatõni.⁊.c.illa.⁊ alia iura ꝙz loquunt cũ papa reſeruat ſibi dipenſatõez eoz ex certa ſcia:vt alij magis terreant ⁊ ipi puniant. Quid autem ſup hoc ſentiat Hoſti.j.vide ti. de ſcrutinio in ex fi. ĩ nõbili quod incipit inſup. Que eſt pena conferentium ordines ex tpa ſtatuta. Rñ. pena eoz ẽ q̃ ipi ꝑuant ptãte ꝓferẽdi ordines: quos illicite contulerũt. ꝑuant in quã nõ ipo iure:ß p ſniaz.ex de tpe ordi.ſane.⁊.c. litteras.⁊.c.dilectus in fi.vnõ cuz dicit in c litteras.volumus manẽ ſuſpenſos:tenet impropꝛe quo ad ordinatorẽ:q̃ non eſt ſuſpenſus ipo iure:ſed ſuſpenditur p ſentẽtiã ꝑprie vero tenet quo ad ordinatum: qui eſt ſuſpenſus ipo iure.hec Hoſti.ſup.c.lras

Utruz ordines poſſint tñ ĩ miſſa ꝓferri. ita q̃ miſſa ſit de ſubſtãtia ordinis. Rndeo Aug.notat.75.di.ordinationes.i.⁊ Ber. ex de elec.q̃ ſicut.q̃ miſſa non eſt de ſuba ordinis:ß de ſolennitate.vnõ oẽs ordines ꝑz ipos poſſunt cõferri ſine miſſa:licet hoc non debeat fieri. vnde qui conferret eos ſine miſſa:ipe ⁊ ordinati grauiter puniret̃ur.quia facerent ꝙ ordinatõem eccleſie:⁊ contra illud quod eccleſia ſeruat.ar.extra de tpe ordi.ſane.⁊.c.litteras.⁊.c.vel nõ eſt Et quod eſt dictum de ordinibus idẽ dicit Ber. ibidem de conſecrationibus. Dixit etiaz Hu. q̃ ſi vnus conſecret:⁊ alt miſſã celebret conſecratus erit: licet hoc fieri nõ debeat. Et de hac materia nota.75.diſ.ordinationes epozum. Alij vero vt Ray. ⁊ Goff.miſſam ponunt inter illa de quibus neſcit.vtrũ ſint de ordinis ſubſtãtia vel ñ. Et iõ dicit Goff.in hoc ⁊ in alijs que mãdantur in ordinatõnibus obſeruari.nec conſtat q̃ pertineant ad ſubſtantiam vel

solennitatem:nec per aliqua iura inenitur q̄ omissa ꝛ̄ beant suppleri. credenduz est his omissis ordinem non conferri:7 ideo est iterandum:nec tamen intelligit̄ iterari q̄z non intelligit̄ esse iteratum: quod ambigitur esse factuz.ex̄ ꝛ̄ presbz̄o nō baptizato.veniens.7 dis.68.presbz̄i.7 ꝛ̄ ꝑse.di. i.solennitates. Utrum ordines cōferri possint vel recipi post prandiū. ℟° Hugo dicit q̄ ordinem cōfert 7 recipit pransus. 7 idez dic̄ in quolibet alio sacramēto p̄ter eucharistiā:quā nō credit confici nisi a ieiuno.ꝛ̄ ꝑse.dis.z.liquido.Sed Ber.Lau. Jo.7.Hoff.dicunt contrarium.ex̄ e.ꝛ̄ cetero. Nam vt ibi dicitur dñs post cenam discipulis suis corp° 7 sanguinē tradidit. licet ibidem statuatur ne pransus cōferat aut a pransо recipiatur. Ray.aūt ieiuniuz ordinantis 7 ordinandi ponit inter illa ꝛ̄ quibus nescit̄ vtr̄ sint ꝛ̄ substātia ordis

Sequitur ꝛ̄ z°.l. in quo loco ꝛ̄bēt ordines ꝑferri. ℟ndeo q̄ ordies sacri ꝛ̄bent cōferri i ecclesia ep̄ali ar.dis.77.c.i. Et hoc est verum ꝛ̄ iure regulari. hodie tamen ꝛ̄ consuetudine ep̄i ꝑferunt vbi volunt: vt dicit Rod.Minores vero ordines conferre p̄t in q̄cunq; ecclesia sui ep̄atus.dis.75.i palea.Ep̄i autē consecrari ꝛ̄bent vbi metropolitanus elegerit nisi sit ꝛ̄ approbata cōsuetudine aliō obseruandum.si.dis.c.vlt̄l.in fi.Metropolitani vero p̄mates 7 patriarche in suis ecclesijs:nisi necessitas aliud exigat:7 cōsuetudo approbata inducat.ar.dis.63.quādo 7 dis.zz.in noie dmini. Papa vero i sua ecclesia si hoc p̄t fieri: alioquin in q̄cūq; ecclesia ēt extra vrbē.vt bētur in.c.in noie dmini.7 Hoff.7 Ray.

Sequitur videre ꝛ̄ z°.l.quo ordine ꝛ̄bent ordines cōferri 7 recipi:7 eoꝝ officia exerceri. vbi sciēdū q̄ eo ordie ꝛ̄bēt cōferri 7 recipi: quo supra sunt numerati: ita q̄ recipiantur gradati ascendēdo ab infimo vsq; ad supremum: quod ꝓbat̄ dis.59.si officia.7 dis.77.c.p̄. Si tamen aliquis p saltum promoueatur.i. vno vel pluribus ordinibus pretermissis aliquem ordinem superiorem recipiat:caracterem recipit:nisi aliud impediat: vt habitum est supra. Quid si quis ordinetur in ep̄um pretermisso sacerdotio. ℟° dicit Innoc.z°.ex̄ ꝛ̄ excel.prela.ex lr̄is.q̄ nō fit ep̄us cui etiam cōsentire videtur Hoff. 7 Ber.ex̄.c.c.īmo dicit q̄ nullus recipere p̄t ordinem ep̄alem nisi sit presbz̄. ex̄ ꝛ̄ excel.prela.ex litteris in fine.Si tamen q̄s presbyter existens licz inferiores ordines non habens ordinetur in ep̄um:ep̄us est.q̄ illum ordinem quem nō habz cōferre nō p̄t.ar.i.q.i.gratia. ℞m aūt Hosti.7 Ber. qualitercunq; ordo conferat̄:siue gr̄atiz siue p saltum caracter recipitur dūmodo accipiens sit baptizatus nō tamē executio 7 ideo quod est omissuz caute ē supplēdū 7 dispensandum.7 hoc ꝓbat̄ dis.52.solicitudo.7 ex̄ e.c.i. Nec obstat quod dicitur extra ꝛ̄ excel.prela.ex litteris.nō.n.negat q̄n caracter ep̄alis conferatur: sed q̄ ip̄m exercere nō p̄t:quod verum est intantuz q̄ nihil confert ep̄us talis nisi in sacerdotio promotus sit:izz ip̄e caracterē receperit.℟ Hosti. Quam p̄nam patietur talis. ℟° vt ab administratione abstineat.al's si ministrauerit incidat p̄nam nō ordinati ministrantis.cum non sit rite ordinatus.l.vt ꝛ̄ ecclesia abiciatur:7 nunq; ordinet̄ nisi cum eo per papam dispensetur.vt patz ex̄ ꝛ̄ nō ordi.mi.c.i.7.z. ꝛ̄ qua p̄na habet̄ circa finem huius articuli. Qualiter excusatur talis. ℟ndeo in totū nō excusatur ꝓpter ignorantiam tñ p̄na minuitur: licz non oio ꝓbabilem.extra e.c.vno. Et si dubitet an omēs ordines gradatim receperit credi ꝛ̄bet viris bonestis:iter quos est cōuersatus.vt dicit̄ ibidem.℟ Hosti. A q̄ dispensatur ℟° si scienter p saltū promouet̄: non tamen ministrat p̄nia sibi iniungat̄: 7 caute supplebit̄:quod est icaute omissuz 7 sic dispensabitur p ep̄m.ex̄ e.ꝛ̄ sa.nō iteran.c.i. Idem dico si ministrauit.sed credebat se gradatim promotum fuisse:licet asserant vicini contrarium:cum idē promotus in etate minori in hoc cōsentiat.Et gr̄as omissus supplebitur:7 discreta p̄nia iniūgetur: 7 illud q̄ factum nescit̄ iterari nō videbitur.ex̄ eo.c.vno. Si tamen scienter promotus p saltum in ordine nō gradatim recepto ministrauerit:incidit in penam nō ordinati ministrantis. Et sic nō p̄t cū eo nisi p papam dispensari: vt dictuz ē supra ℟ Hosti. Item sciendum q̄ ordines minores conferri possunt oēs vni persone eadem die:nisi cōtrariuz obtineat ꝓsuetudo ecclesie:que non seruata scandaluz genēt. Prima vero tonsura 7 quatuor ordines minores eidem eadem die conferri nō ꝛ̄bent: vt dicit Hosti.7 Innoc.ex̄ ꝛ̄ tempo.ꝛ̄ eo. Contrarium tamen dicit̄ fieri in

alemania. vnus autem ordo sacer cū mi-
noribus: vel duo sacri nullo modo debēt cō
ferri eadē die vni psone. Nec ī ꝟ dispēsari
pōt cum aliquo: nisi de licentia pape. qz ꝟ
est phibitum: vt dicit hosti. ⁊ Innoc. ex
de tpe ordi. dilectus. Sed conferri debēt
singuli p se ⁊ p certa interstitia temporuz.
dis. 77. in singulis. ⁊. c. quicunqꝫ. ⁊ extra ꝺ
eo q̄ or. fur. cū. h. lator. ⁊ de tpe ordi. lras.
⁊. c. dilectus. Et licet plerunqꝫ contigat q̄
ordinator iciunium a die sabbati vsqꝫ ad
dominicam continuet. vt illi qui non po-
tuerunt ordinari die sabbati in sero: ordi-
nentur in mane die dominico. dis. 75. Ex
a patribus. nō tamen illi idez qui i sabba
to ad aliquos sacros ordines sunt ꝓmoti
possunt ad alios in die dominico ꝓmoueri
sed tm̄ illi qui non poterant in die sabbati
ordinari. Cum enim ꝓpter continuatiōem
iciunij sero sabbati ⁊ mane dominice facē
vnum diem significent. si ordinatus i sab
bato ordinetur in dominica: iam idem bis
in eadem die ordinaret: qꝺ absurdū esset
Et dicit hic eps bononien. ex de tpe ordi.
lras. si contra predictam formam ordies
recipiant furtiue recipi dicunt. Sciēdū
enim q̄ dicitur qs ordinari furtiue ꝯdru-
pliciter. s. cum quis citra cōsciam epi ꝓpij
sine examinatōe ꝓmouet. dis. 64. ex ꝓsciaz
In quo casu non psunt lre archidiaconi.
ex de offi. or. significasti. Item cum quis
minoribus ordinibus nō contentus vna
⁊ eadem die subdiaconatum recipit. ex de
eo. cū. b. vel cū duos simul recipit sacros.
ex e. innotuit. vel cū gradu omisso saltum
facit. extra de cle. p saltū ꝓmo. c. i. In qbus
casibus nec etiam obediēs suo superiori ex-
cusatur. ex de temp. ordinan. dilectus. cuz
superior tanꝯ maior plus delinquat. ⁊ iō
magis est puniēdus. ex de offi. delegatōe inter cor
poralia. §. vlti. ꝟ hosti. Que est pena re-
cipientis ordines ꝺ predictam formā. Rº
vt ei de rigore iuris interdicat executio or
dinum receptoruz. ex e. innotuit. nihilomi
nus tamen ascendere poterit ad maiores.
Et hoc intelligas etiaz qñ vna die recepit
omēs minores ordines: ⁊ vnum sacrum
vel duos sacros simℓ: vt dictū est. ꝟ hosti.

A quo dispensatur cuz tali. Rº aut fuit
phibitum hoc. s. ne quis furtiue reciperet
ordines sub interminatōe anathematis. i.
q̄ fuit anathema ita exponit Ber. ⁊ host.
ita vt li anathematis cōstruat itransitiue.
⁊ tunc cū excōicatꝰ ꝓmoueat non pōt ali
quis secum dispensare nisi papa. Aut non
fuit excōicatio lata: ⁊ tunc pōt epus cū eo
tam in susceptis qꝫ in susciendis ordibꝰ
dispensare ꝓ suo arbitrio: iiuncta sibi pnia
competēti. Sed ⁊ si excōicatus ꝓmoueat
ꝓmittit papa q̄ cum eo si religionē intret
dispensetur p epm auctoritate pape. si sua:
tam in susceptis qꝫ in susciendis ordibꝰ.
Et sic solus papa dispensat. ex. e. c. i. in tex.
⁊ glo. alias si religionē non intret cum eo
vt ministret ī minoribus ordinibus dispē
sat epus: vt ibidem innuit glo. a cōtrario
sensu. ⁊ dis. 25. qualis. Sed ⁊ religionem
si intret potest cū eo suus abbas dispēsare
si viderit expedire. extra e. cuz hoc. ⁊ hoc i
casu in quo recipit quatuor ordines mino
res ⁊ vnū sacrū simul. Tamē vt dr ibidē
in glo. si excōicatus ordines ex certa scia
recepisset: abbas hoc non posset. vt dicitur
ex de sen. ex. cum illorum. Alij intelligūt
q̄ illud. c. cum hoc. intelligitur de abbate
epo. aliqñ enim epus est in vna ecclia ab-
bas: ⁊ in alia episcopus. vel forte eadez ec
clesia est episcopalis ⁊ regularis. sic habet
extra de iudicijs. cām. sed tu intelligas sic
premisi. Si vero duos sacros in seculo re
cepit simul: non dispensat episcopus cū eo
sed si transit ad religionem: dūmō lauda-
biliter cōuerset: potest cum eo epus de licē
tia pape dispensare. s. vt in susceptis ordibꝰ
ministret. ex e. innotuit. ꝟ hosti. in summa.
Non tamen de illa licentia que ibi dat pōt
cum eo dispensare: vt ad sacerdotiū tran-
seat: vt dicitur in glo. Dicit autē hosti ex
e. c. i. q̄ cum furtiue ordinato: sed nō excōi
cato ecclesia de facili non dispensat: nisi itret
religionē. Quid de eo qui existēs i excōi
catione ordinatus fuit. Respondeo talis
aut est secularis aut regularis: si secularis
aut sciuit se excōicatum: ⁊ tunc ē deponēdꝰ
in ꝑpetuum a susceptis ordinibus. Et ꝑm
glo. a beneficijs etiam. Et addit Rod. q̄ ꝟ
est vere de rigore iuris: ⁊ si contra cū agat
in foro iudicij. Aut non fuit memor facti:
ꝓ quo excōicationem incidit: aut factum
sciuit. sed iuris ignarus nesciuit se ꝓpter hoc
factum fuisse excōicatuz. Et in his duob⁹
casibus si religionem intret abbas cuz eo
dispensare pōt: nisi factum fuerit graue ⁊
notabile. Si autem nō ītrauerit: solus pa
pa potest dispensare. Si vero sit regularis
aut ꝟ fuit scienter: ⁊ tunc debet ab executō
ne ordinis susceptī: ⁊ officij manē suspēsus
⁊ hoc scōm Rod. de rigore iuris. Aut

ignozanter.qz scilz facti imemoz vel iuris ignarus.7 tunc monasterij vtilitate pensata post iniunctam 7 pactam pniam regularem:abbas eius cum eo poterit dispẽsare nisi fuerit graue 7 notabile factum. vel ẽt si is qui hoc fecit adultus fuerit 7 discret⁹: vt violenť contra oblitionẽ vel ignozãtiã p̃sumatur hoc fecisse.Et ꝑm Roð hoc intelligiť qñ agitur cõť eum in fozo iudicij. Si enim secrete confiteať hoc in pnia:cuz cuilibet ꝛe suo facto credať in confessione abbas poterit dispensare:7 hoc si nõ sit supitio q̃ in cõfessione mentiať. Et ꝟ distinctio habeť extra ꝛe sen.ex.cum illozum.in summis Ber.7 Hosti.ibidẽ abbas dispẽsare põt cum ignozantibus:siue inciderit excõicationem ante ingressuz religionis: siue post.qz nec textus distiguit. Jnno.vo magis sentit ibidez cum his qui dicunt ꝟ tñ intelligi ꝛe his qui inciderũt añ igressũ

Jtem nota ꝑm Ray.q̃ illud dictum est ꝛe irregularitate excõicati recipiẽti ozdinẽ vel ministrãtis in excõicatione. Jntelligiť etiã ꝛe suspenso ozdinẽ recipiente:vel etiaz in suo ozdine ministrante. 7 hoc si sit simpliciter suspensus ab executõne ozdinum. Si aũt sit spãliter suspensus ab executiõe alicuius ozdinis: ex supiozibus non ꝺbit aliquam irregularitatem ministrando in aliquo ozdinum inferiozum illo. Jtem nota q̃ illud quod predictuz est ꝛe irregularitate celebzantis:vel ministrãtis i excõicatione vel suspensione intelligiť.vt bẽtur extra ꝛe cle.excõi.aplice.nisi ꝓbabil' ignozantia eum excuset.sed si sit ignozantia ei⁹ crassa 7 supina vel erronea:nullus dispensat nisi papa. Et ꝑm Roð hoc intelligitur ꝛe ignozantia ꝓbabili facti:vt si qs misit ꝓ se ꝓcuratozem sufficienter instructum ad curiam:7 qz ꝓcurator impeditus nõ comparuit ad diem assignatum:fuit tanq̃ cõtumax excõicatus.ipe tamen hoc nesciens celebzauit:7 tunc nõ eget dispensatõe. Secus est ꝛe ignozantia crassa: vt si citatus ad diem ꝑemptoziam nec iret nec mittẽt. 7 sic excõicatus celebzet:lz nihil sciens ꝛe sntia illa.Et idem est qñ quis ꝓbabiliť dubitans ꝛe excõicatione sua: 7 maxime qñ est ꝙscius ꝛe culpa ꝓpter quaz iuste potuit excõicari:celebzat in excõicatiõe discrimi se committens.ꝟ Roð. Sed qd ꝛe apostata a religione si recipiat ozdinẽ.talis.n. bodie est excõicatus ipo iure.li.6.ne clerici vel monachi.pericula. Rndeo tal' apostata ad ozdinez ꝓmoueri non põt.vt dicit.16. q.1.legi.7 dis.50.c.vltl.Et si sacrum ozdinẽ receperit quãtũcunq̃ suo abbati reconciliatus fuerit:7 penitentiam recepit i ozdie sic recepto sine dispensatõne pape mĩstrare non poterit. vt habeť extra ꝛe apostatis.c. vltl. Si autem ad religionem aliam transisset:7 ibi ozdinez recepisset sine dispensatiõe in ozdine illo ministrare posset. ex ꝛe tpe ozdi.ex pte. qz ozdinem in apostasia nõ recepisset.ꝟ Ber.ex ꝛe apo.c.vltl.Et idem puto hodie dicendum.si quis receperit in apostasia ozdinez non sacrum:qz est excõmunicatus:vt supza dictuz est.Distiguit tamen Ber.sup d.c.ex pte. ꝛe eo q recepit ozdinem in secunda religione: 7 redit ad ꝑmam. q̃ secunda religio aut fuit artioz: 7 sic transeundo non peccauit. 7 sic potest ministrare in ozdine suscepto ꝛe cõi iure. Aut fuit laxioz:7 tunc quia mortaliť peccauit mĩstrare non ꝛebet sine dispensatiõe Sed Jnnocl.dicit q̃ talis nõ est apostata. quia in nullo venit contra ea: que sunt ꝛe substantia religionis.7 ideo si recepit ibi ozdinez non fit irregularis.Et etiã ipe Ber. dicit ibidem q̃ non apostatat: nisi qui ad seculum redit. Que est pena conferentis ozdines contra fozmam supdictã. Rndeo pena eius ẽ ꝛepositio:si sciens boc fecit:nisi forte quãdo in casu sibi concesso dispensauit.dis.51.qui in aliquo.7 di.81 tãtis.7 di. 82.c.vltl. Si vero negligenter:qz nõ examinauit vt ꝛebuit:ꝑuari ꝛebet ptãte talem ozdinem conferendi.di.76.q ecclesiasticis. 7 extra ꝛe tpi.oz.litteras.7.c.dilectus. hec Ray.Ber.tñ in glo.sup dictum.c.dilect⁹. dicit. q̃ conferens simul plures ozdines sacros est suspensus a potestate ozdinãdi: donec cum eo ꝑ papam fuerit dispensatuz.

Adhuc nota ꝑm Ber.7 Ray.q̃ electꝰ in ep̃m:in sabbato posset in ꝓsbzum ozdinari:7 in dñica in ep̃um consecrari.immo ꝑm Roð.ꝓtinuato ieiunio sabbati. die ꝛo minica in mane posset ꝓsbz ozdinari: 7 hoza tertia consecrari in episcopum. Sed boc negat Jnno.qz nec ozdinem nec consecrationem ꝛebet accipere sine missa. Jn die autem ꝛominico duas missas iniquuz est celebzare. Quid si nõ ozdinatus alicuius ozdinis:vel etiam ozdinat⁹:ozdinis quem non habet officium administret. Rndeo nullus ꝛebet aliquod officium exercere tanq̃ ozdinatus cum non sit. vnꝺ nõ ꝛebet dicere epistolam tanq̃ sbdiacon⁹

cum non sit: ⁊ eodē modo ꝺ alijs officijs.

Nec etiam ꝺebet baptizare tanꝯ presbr alʾ ab ecclesia abijciaʾ: ⁊ nunꝯ magis ordineʾ: subaudi nisi p papam cū eo fuerit dispensatum. extra ꝺ cle.nō ordi.mi.c.i.⁊ z. Et sic punitʾ in eo in quo ꝑsumendo ꝺeliquit. eꝛ̄ ꝺ emu.eccle.c.vltī. Idem videʾ si non sit rite ordinatus: vt quia non recepit manus impositōem. eꝛ̄ ꝺ cle.nō or.mi.c. z. ℟ Hosti. Ray. tamē dicit ꝙ ille ꝙ nullus habens ordinem exercet alicuius ordinis officiuz si fuerit contumax: ita ſ. ꝙ cessare nō uelit ꝺebet excōicari. Ille vero qui habens aliquem ordinem illius ordinis quē non habet exercet officium ꝺebet ꝺeponi. ſ. quādo hoc facit malitiose: aliter nō: aut p ꝓtno ab ordine quem habet suspendi: nisi cuz eo dispenseʾ. Et addit Roō. ꝙ hoc intelligiʾ ꝺ eo qui se dicit habeʾ ordinē quē nō habet: vel qui tanꝯ scismaticus igerit se officio ordinis quez non habet: sic̄ fecit rex ozias. Qualiʾ talis excusatur. ℟° predicta pena locum habet qñ dicit aliqd tanꝯ in officio constitutus: qō nōduz rite recepit: vt dictuz est. Secus est si dicat epistolam tanꝯ clericus: nec tenet manipulū in manu. quia nullus est ibi subdiaconus eꝛ̄ ꝺ vi.⁊ ho.cle.c. vt quisquis presbyter. Secus est etiam si baptizet in necessitate: sicut qui in casibus baptizant: nō ꝓsumē ꝺo officium presbi exercere. ꝺ conse.dis.4. cōstat. Secus est etiam si quis dicat in secreto euanglium. Nam ⁊ monialis aliqñ dicit ipm. ſ. in matutino. 27.q.i. diaconissā Excusat etiam ignorantia a tanto: lz nō a toto. extra ꝺ cle.per sal.pro.c.i. Missa aūt nec publice nec priuate celebrari ꝺebz: nisi a presbytero rite ordinato. ꝺ conse.dis.i.c. i. i fi. hec Hosti. Si tñ presente subdiacano acolitus sine solennitate intentione bona: sine presumptione supbie epistolam legēt: parum aut nihil peccabit. maxime vbi cō suetudo talis habetur: ⁊ ius ignoraʾ: vt dicit Roō. ꝺ hac materia ponuntʾ quedam eꝛ̄ ꝺ vi.⁊ ho.cle. vt quisquis. in glo.c. que non seruanʾ. Nec credo ibi esse periculum ⁊ ideo ea hic ponere non curo. Cū ꝓmissis conuenit etiam Inn oct. sup idē. c. Per quem ⁊ in quo cum eo dispensare posset. ℟° certe ꝑm Hosti. Hoff. ⁊ Ber. p solum papam: vt ad maiores ordines ascendat. pōt tamen epus cum tali dispensare: vt in ordine susceptō remaneat. Ipo tamen primitus iurta arbitrium eius biennio vel triennio: vel ꝑm ꝙ ei placuerit suspenso. Et sic beneficium poterit retinere scz simplex: quod curam aiarum non habet: vt dicit Ray. ut tamen sibi discreta penitentia iūgatur: ita ꝙ i seculo valeat securus manē: lz sit ei tutius ad salutez religionem itrare eꝛ̄ ꝺ cle.non or.mi.c.z. ℟ Hosti. Quidam tamen dicunt ꝙ etiam epus pōt dispēsare vt talis possit ad supiores ordines ascēdē: cū ℟ nō ꝓhibeatur sibi expresse. cui opi. cō sentit Ber. extra ꝺ cle.non or.mi. ex lris.

Quid ꝺ clericis minorez ordinuz: qui in officio subdiaconi ministrant in nouis missis cā solennitatis. ℟ndet Roō. ꝙ nō credit rigorez supradictum ad eos extēdi. peccant tamen talia faciēdo: licz hoc sine malitia faciant. sed tencas tu ꝺ hoc illud quod dixit Hosti. supra. Quid si quis faciat causa ioci. ℟ndeo ludus noxius ē in culpa. eꝛ̄ ꝺ hōi. continebatur. Nō tamē credo ꝙ ꝺebeat istam pnā pati: nisi solennitatem seruet: lz alʾs ꝺebeat penitere. 16.q.6 illud. in fi. qz volūtas ⁊ ꝓposituz distinguit maleficia. eꝛ̄ ꝺ sen. ex. cum voluntate. hec Hosti. Unde nota ꝙ non ordinati ꝑm Tho. 4° di. 24. q. z. arti. 2. c. 9m. oīa officia minorum ordinum licite facere possunt: lz nō habeāt ad hoc officiū: sicut etiā i romo nō consecrata dici potest missa: lz ecclesia ꝓsecreʾ ad ℟ vt missa dicaʾ in ea.

Equiʾ ꝺ 4°. ſ. ꝺ modo conferēdi ordines: ꝺ q̄ habeʾ in ordinarijs epōrum. ⁊ in ꝺcreto di. 23. presbr. cum reliquis. c. vsqꝫ ad. c. psalmista. Dicemus autem ꝺ isto ad instructōem aliq̄lem ordinandorum: vt recurrentes ad ea que hic dicuntur: reddantʾ magis ꝓuidi respcū agendorum in receptione ordinum. Dicēdum est autē ꝑmo ꝺ eo q̄ tum ad ea q̄ sūt ꝓpria singulorum ordinuz ab infimo gradatim ascendendo vsqꝫ ad summum.

Sciendum igiʾ ꝙ cū qs hostiarius ordinatur sicut in ordinario habeʾ. epus ad suggestionez archidiaconi tradit ei claues ecclesie ꝺ altari dicens. sic age: q̄si redditurus ꝺo rationez ꝙ rebus que in his clanibus includuntur. Aliqui vero in pli. sic agite quasi reddituri rē. deinde archidiaconus tradit ei hostiū ecclesie. Cum vero qs ordinatur lector ab epiſcopo traditʾ ei liber diuinarum lectionum. dicente sic. Accipe ⁊ esto verbi dei relator habiturus partem si fideliter ⁊ vtiliter impleueris officiū tuū cum eis qui verbuz dei administrauerunt

ab initio. Aliqui vero habent in plurali accipite ⁊c. Cuz autē quis exorcista ordinatur accipit libz exorcismorū ꝛ manu episcopi dicētis sibi. accipe ⁊ cōmēda memorie: ⁊ habe ptātez imponendi manus sup energumēos sive baptizatos sive catheccuminos: vel in plurali ꝑm aliquos libros. accipite ⁊c. Cuz vero acolitus ordinatur accipit ab epo vl' archidiacono cā ꝛ labrum cuz cereo dicente sibi episcopo accipe ceroferariū sive candelabrum cuz cereo: ⁊ scias te ad accendēdū luminaria mancipari. Accipit etiaz vrceolū vacuū ab epo vel archidiacono dicēte sibi epo. accipe vrceolū ad effundendum vinum ⁊ aquam in eucharistiam sanguinis xpi. vel in plō ꝑm aliquos. accipite ⁊c. Cū aūt ſbdiaconus ordinat accipit ꝛ manu epi patenā ⁊ calicem vacuum. ꝛ manu vo archidiacōi vrceolū cū aqua manipulū ⁊ manutergiū: epo eum monente ⁊ īstruente. vnō dicit ei vide etiam ministerium tibi tradit. Et ideo si vsqz nunc fuisti tardus ad ecclesiā: āmodo ꝛbes cē assidu⁹ ⁊c. vl' i plō si sint plures. videte ⁊c. Deide epus tradit ei manipulum dicens. accipe funonem signū euangelizandi verbum dei i noie dñi Jesu xpi. Sz nunqd ꝛbet sibi manus imponi: ⁊ videt qz sic: qz ex ꝛ sacramentis nō iterandis. pastoralis. dicit qz si i subdiaconatu manus nō imponat nō est iterandū ordinis sacramētum: sed qđ fuit omissuz est caute supplendū. Sz cōtrariū dicit di. zz. ſbdiaconatus. qz ſbdiaconus nō recipit manus impositōem Rndet Ber. in. c. pastoralis. qz ibi dicit manus impositio quedā bñdictio. Et illō c. subdiaconus. loquit ꝛ man⁹ impositōe ꝓsecratoria: q nō fit subdiacono. Cuz vo diaconus ordinat solus epus q eū bñdicit manus sup caput eius imponit. ꝛide bñdictōibus ab epo dictis ipe epus stolam ei imponit dicens. accipe stolam candidā ꝛ manu domini ab oib⁹ vicioz sordib⁹ purificatus in conspectu dīne maiestatis vt omibus vita conuersatōis tue ꝓbeat exemplum: plebsqz dicata xpi noie possit imitādo te imitationem acquirere iustaz postea leua ei⁹ circundata dat ei epus euāgelium dicēs. Accipe ptātez legendi euāgelium in ecclesia ꝛi tam p vivis qz pro mortuis in noie dñi amen. Qñ autez qs presbr ordinatur: ordinandus more dia coni indutus epo pītat: ⁊ ipo inclinato epus ⁊ omēs presbri qui assunt sup caput eius manus imponunt. s. tangendo. ꝛide dicit oratione sup euz tenens manus elevatas sive suspēsas: sic qñ dicit ofones in missa. similit ⁊ oēs alij presbri: ſ non tangendo: ꝛinde dicit alias ofones: post ea epus flectit orariū. i. stolā sup humez eius ꝛextrum dicēs. accipe iuguz domini Jugū. n. eius suave est. ꝛinde vestit eum casula dicens. stola innocentie induat te dñs. Accipe vestem sacerdotalez p quā charitas intelligit. potens est enim dñs augere charitatē ⁊ opus perfectuz. ꝛide dicit veni creator spūs ⁊c. ꝛinde ab epo dicitur benedictio: qua completa ipe epus oleo catheccuminorū manus ei⁹ a pollice ꝛextro vsqz ad indicez sinistr: ⁊ a pollice sinistro vsqz ad indicez ꝛextrum in cruce ⁊ totalit p palmas manuū perungit dicens. consecrare ⁊ sanctificare dignetis comune manus istas: p istam vnctōez ⁊ nostram bñdictionem: vt quecunqz ꝓse cauerit ꝓsecrent: ⁊ quecunqz bñdixerit benedicant: ⁊ sanctificent i noie domini Jesu xpi amen. hoc facto accipit patenā cum oblatis: ⁊ calicem cū vino dicēs. accipe ptātē offerre sacrificiū dñi: missamqz celebrare; tam p vivis qz p defunctis i nomine dñi nri Jesu xpi amē. ꝛinde dicit benedictio ab epo: postea osculat eos epus dicēs. pax dñi sit semp vobiscuz: ⁊ cōmēdat se orationibus eoz. Debent autez fieri sacerdotes isti. s. abbates. archipbri. ꝓpositi. ꝛcani. bñtes bñficiū cū cura aiarum tales. n. moniti si non fuerint ꝓgruo tpe facti presbri pdere ꝛbent honorez. ex ꝛ eta. ⁊ quali. c. i. ⁊ ꝛ elec. cū in cūctis. nisi obstent canones: vt dicit i. c. cū i cūctis. Nam ꝑm glo. ibidē. cū qs est impotēs ad ordines. aut hoc est ꝑter culpā eius: ⁊ tūc non dz pdere honorez: ꝑter abbates vel ꝑlatos regulares: q ex causis monitis remouēt. ex ꝛ simo. p tuas. Aut ex culpa eius: ⁊ tūc pdere ꝛbet: qz mali merito ꝛbent egestate publica laborare. ff. ꝛpositi bona fides. Sed ꝰ. ex ꝛ eta. tuam. vbi instituitur abbas quidaz in minorib⁹ cōstitutus: ita q ñ ascēdat ad maiorez: qz forte irregularis erat. Rndeo illud factū est dispensative: vt dr ibidem in glo. De forma vero ꝓsecrādi epm: ⁊ sup nihil ad nos. ꝛ ipa tamē habet di. zz. epus. ⁊ dis. 75. c. i. ⁊ extra ꝛ sacra vncti. cuz venisset. Dicit aūt. Hosti. in cod. ti. ꝛ substātia

ꝑ secratōis epi ē liber q sup caput ponit cōsecrādi.zz.di.cps.ꝑm Hoff.etiā nūer⁹ consecrantium ꝛ quo dictum est.s.

Segt ꝛ 5.ſ. ꝛ modo conferendi q̄tū ad ea que sunt cōia oiuz oꝛ dinum vel pluriuz.Et circa hoc querunt plura.ſ.quid sit faciendu ſi q̄ omittant ꝛ forma in canonibus statuta Rndeo ꝛ ꝟ sūt varie opi.sed inter alias eligo tutioꝛē ꝑm Ray.ſ.q intelligas oia illa eē ꝛ substantia:ꝛ quibus non est exꝓssuz in iure q non sint ꝛ substantia. Jnuenit tū in iure quid fieri ꝛbet. vnde si quid talium sit omissuz:pōt oꝛdinatio iterari.ſ.ex toto quasi nihil sit actuz. Nō enim intelligit iteratum: quod nescitur factū.⁊ hoc idē dicit Jnnocl.di.68.pſbr. ⁊ ꝛ conse.di.i.solennitates.Si autem sit omissum aliquid eoꝝ ꝛ quibus est exꝓssuz q nō sunt ꝛ substantia:nō ꝛbet oꝛdinatio iterari: sed quod omissuz ē oꝛ caute suppleri:statuto tempoꝛe ad oꝛdines cōferendos.ex ō sacramentis iterandis vel nō.ꝓesbr.in tex.⁊ in glo.c.i. ꝛ sacramētis nō iterā.c.i. in ꝛcre.integra. quia hec non dicit bodie indecisa.Est autē exꝓssuz i iure quedam nō eē ꝛ substātia oꝛdinis.ſ.tempus. ex ꝛ temp.oꝛdi.sane. Jtem etatē.dis.77.subdiaconus.i veteri. Jtem vnctionez.ꝛ sacramēto vnctiōis c.i.in ꝓncipio. Jtē q oꝛdinandus in ꝓesbyteꝝ vel diaconū recipiat impositionez manꝰ epi:nō tm̄ manu sup caput suspēsa sed tactu coꝛporali. Jtem q ab epo ꝓꝛio recipiat oꝛdines.Et ſuatis ꝛbitis istitutis:⁊ nō simul recipiat.ex ꝛ sacramētis nō ite.c.i.⁊ vlt.⁊ extra ꝛ tempoꝛe oꝛdi.q trāslatōem.⁊.c.lras.⁊.9.q.z.lugdunēsis Jtez q a latino nō a greco latinus oꝛdinetur.ex ꝛ temp.oꝛdi.cū ꝑm.⁊.c. q trās latōnem.ꝟ Ray. Et i oibus ꝑdictis conueniūt cū eo Hoff.⁊ Hosti.nisi q imposi tōez manꝰ simplicit dicūt nō eē ꝛ substā tia. Opi.vero Boñ.4°.di.z4.p.z.q.i. ar.4.c.⁊ Pe.4.di.z4.q.z.ar.z.c.⁊.c.z⁹ fuit q impositio manꝰ est ꝛ substantia oꝛ dinis diaconꝰ:vt videbit i se.ti.Sūt aūt alia ꝑm Ray.ꝛ quibus nescit vtrū sint ꝛ substantia vel nō:vt missa ⁊ ieiunium oꝛdinātis ⁊ oꝛdinati ⁊ bi⁹:q oia eē itelligunt ꝛ substantia:nisi ꝟzium exꝓssuz inueniat:vt dictum est supꝝ. Sz ꝑm Hu. neutruz duoꝝ ꝑdictoꝝ est ꝛ substantia. Hosti.vero cōsentit q ieiuniū non est ꝛ substantia: ⁊ sub dubio relingt ꝛ missa. Sed ꝛ hac mā dictuz est plenius supꝛa e.ti.ar.i.f. Utrum aūt in oꝛdinatōe sit necessaria manus impositio cū tactu coꝛporali.ꝛ hoc sūt opi.dicunt enim quidā q nō:sed sufficit sola manus extēsio.ar. ff.ꝛ acqui.possef.l.q meo. Alij dicūt q necessarius ē ibi tactus coꝛporalis.ex ꝛ sacramētis nō iterā.c.vlt. huius opi.est Hoff.⁊ Hosti. Quid si sit manus ipositio omissa ceteris rite peractis:nunqd est oꝛdinatus. Rndz Hosti.⁊ Ber.q sic.tū executōem nō ꝟz:donec manꝰ impositio sit suppleta:tū est caute supplēda.ſ.tempe statuto ad huiusmōi oꝛdines cōferēdos vbi gr̄a.ꝓximo qñ epus alios oꝛdinabit erit ꝛfectū patiēs simul cū alijs solennit paratus; ⁊ quasi ministrans epo stabit: nec erit intentio epi: nec ipi⁹ vt oꝛdines iam dictos sup euz iteret. Sed qñ ad locum veniat vbi manus imponi ꝛbuisset tūc manū sibi imponet q̄to cauti⁹ posset. ne erroꝝ circūstātibus innotescat.Et pōt vltimo inter alios eiusdē oꝛdinis ponere sibi vt magis celetur.pōt etiam epus sibi dicere qñ manū imponet sibi. porta mihi librum vel aliqd aliud vt alij credant q ꝓpter hoc imposuerit sibi manū:vel etiaz epis paucis ⁊ bonis secrete vocatis i sua capella poterit oꝛdines celebrare ⁊ impositōem manus supplē.Et idez in similib⁹ fiat.di.5z.solicitudo. Sic intelligi pt illō exꝓssis nō ite.pastoꝛalis.⁊.c.ꝓesbr. ꝟ Hosti.in summa ti. ꝛ eta.i glo.super.c. ꝓesbr. Jnnocl. vō ibidē dicit: q quādo manus impositio suppleꝝ:omēs oratiōes dicanꝝ:que ꝛbent dici qñ manꝰ imponi tur:qz adherent impositioni manus.⁊ fit in eis mentio ꝛ ipa. Jtē si pars alicuius oꝛationis sit omissa:a capite ē inchoāda Possunt tū i oꝛdinib⁹ eē multe oꝛones q nō sūt ꝛ substātia. vñ si alꝰ oꝛdo sit ltime celebꝛatus nō ꝓpter ꝟ iterabit. Jtez si tm̄ vna manus sit inuncta: vnctio alterius manꝰ ē supplēda.Et vbi i oꝛone oꝝ manꝰ in plurali dicat in singulari:⁊ si facta eēt in aliquo vnctio sine oꝛone vl ecōuerso: ꝟz vtraq reptī: qz nō sunt actꝰ diuersi: cū i oꝛonib⁹ ꝛ vnctōe mētio fiat.ꝟ Jnno

Utꝝ tactꝰ istrumēti ab eo q oꝛdinat sit ꝛ necessitate sacri. Rꝰ dicūt alīq q ñ:qz n.ptās oꝛdis accipit a ministro ñ a mā. iō ꝓꝛrectio materie magis est ꝛ eē sacri q̄s tactus.vba tamē forme videnꝝ oñdē

ꝙ tactus materie est ꝛe essentia sacramẽti. qꝛ ibi dicit accipite hoc vel illud. ℔ Tho. 4°. di. z 4. q. i. ar. i. q. 5. c. z°. Quid si vn⁹ epus manus imponat ⁊ alter epus: vel ꝑs byter simplex benedictionẽ infundat. ℟° non valet qꝺ agitur. zz. dis. quoꝛundam. sacramenta enim ecclesiastica sunt veritatis ⁊ diuidi non possunt. ꝛe conse. dis. z. qꝛ passus. ⁊. z 4. q. i. loquitur. Sed his obstare videt quod in d. c. qnoꝛũdaz. dicit gradum sacerdocij vel leuitici oꝛdinis quez p uerse adepti sunt amittant. Sed verba illa scilicet adepti sunt ⁊ amittant: non ius sed factum respiciunt: vt quatenus adepti sũt ꝛe facto eatenus amittant ꝛe facto. vñ oporꝛtet ꝙ vnus pficiat oꝛdinatõem totaz. Nã si vnus faciat partem vnam: ⁊ alius ptez aliaz nihil agitur. sicut si vnus baptizãdo immergat: ⁊ alter verba dicat. vel si vnus dicat ptem illoꝝ verboꝝz. ego te baptizo ꝛc. alius aliam nihil agitur. Non sic ī his que ꝓcedunt vel sequuntur canonẽ misse que possunt diuidi: ⁊ ꝙ plures expleri. 7. q. i. c. illud. ⁊. c. nihil. ℔ Hoss. Idez ergo ꝛebz dicere verba ⁊ mĩstrare elementa: nisi vbi ius cõtrariũ oꝛdinauit. vt in acolitatu: vbi epꝰ dicit verba: ⁊ archidiaconus exhibet elementum oꝛdinando candelabꝛuz cum cereo. di. zz. acolitus. Secundũ aũt Inno. eꝫ ꝛe sacramẽtis nõ iteran. presb. si quod est omissum nõ põt suppleri ꝙ eum qui oꝛdinauit: ꝙ alium suppleri poterit. Et si epus in oꝛdinando ex infirmitate ꝛeficiat ꝙ euz postea vel ꝙ alium ꝛehoabit vbi ipe omisit nisi sint aliqua sibi inuicem coherentia. vt vnctio vl' oꝛatio. hec Innoc. Et cõuenit cum eo Hosti. ibidem. Quid si duo epi simul oꝛdinent ita ꝙ simul oia verba pꝛoferant. ℟° puto eundẽ oꝛdinẽ simꝫ ꝓferri ab vtroqꝫ. ⁊ similit dico baptismuz ꝓferri cum duo simul emergũt: ⁊ simul verba pferunt. Et similiter eandẽ sniam. vel a pluribus ferri cum simul plures indices vel arbitri simul pnunciant. ar. dis. 8. vel idem si vnus. ⁊. c. idez si plures. ℔ Hoss. Que est fozma ⁊ q̃ est mã sacrĩ oꝛdinis. ℟° hoc pz ex iaz dictis. ⁊. j. patebit ex dicẽdis ꝛe ī pressione caracteris. Nam in vnoquoꝫ oꝛdine ē ꝙ mã traditio ĩstrumẽti. ꝙ fozma vero expꝛessio verboꝝz. Unde nota ꝙ quia hoc sacrm pncipaliter consistit in potestate tradita: ⁊ ptãs ꝙ vsuz innotescit. qꝛ potentie notificãtur ꝙ actus. iõo in fozma oꝛdis expmit vsus oꝛdinis: ⁊ ℔ ꝙ moduz imperatiuz. vt cꝛt intelligi ꝙ ille qui hanc ptãtem hꝫ in vsu illius ptãtis se exercẽ oꝫ alꝫs ꝛe negligentia merito repꝛehẽsibil eẽt. refert. n. impiuz ad exteriozẽ actũ. Insup nõ ꝑm Hosti. ꝙ circa oꝛdines obseruãtur quedã substãtialia: quoꝝ si fuerit aliquod omissuz: totũ est iterandum. q̃dã solennia quoꝝ si qd omittat nihil iterat. sed caute suppleꝛ: quod icaute fuerat omissũ. ⁊ quo usqꝫ ℔ fuerit suppletũ: executio ꝛenegatur. ar. di. 5z. solicitudo. quedaz vero dubia. s. vtrũ sint ꝛe substantia vel ꝛe solennitate. ⁊ sic qꝺ tutius est eligit. qꝛ iteratur. quedam honesta siue leuia ꝓpter quoꝝ omissionez nihil putamus necessario ē supplendum. ⁊ minus iterandũ. sed si ℔ supplenda ꝛe cõ gruo dicamus: nõ erramus.

Equit ꝛe 6°. s. in quo hꝫ caracter vniuscuiusꝫ ꝓ oꝛdinis impmi. vbi notandũ ꝙ ꝓ regula gñali tenendum ē ꝙ in susceptiõe illi⁹ exteriozis signi caracter in quolibꝫ oꝛdine impmit. In q̃ signo pncipali ptãs quã oꝛdo iste respicit expressius significat. Ad istã vo impsiõz ꝛcurrũt alicui⁹ instrumenti traditio: ⁊ vbi expꝛessio: quo vbo ꝛeterminet expressius ĩstrumẽti significatio. Et qꝛ pncipal ptãs quã respicit oꝛdo hostiarũ significatur expꝛessius in datõe clauiũ ecclie: ꝙs ī aliquo alio qꝺ fit circa eũ. Et ptãs lectoꝛis ꝙ ℔ ꝙ ab epo tradit sibi liber dinaꝝ lectionum Et ptãs exoꝛciste ꝙ ℔ ꝙ ꝛe manu episcopi accipit librum exoꝛcismoꝝz. Et potestas subdiaconi per hoc ꝙ accipit ꝛe manu epi patenam ⁊ calicẽ vacuum. iõo in p̃dictis euz vboꝝ fozmis ꝛeterminatis caracteres victoꝝ oꝛdinũ impmũt. Et aũt ꝙ p̃dicta pncipales ptãtes p̃dictoꝝ oꝛdinũ expssius significent q̃s per alia patet diligenter consideranti ꝺ actibus ⁊ officijs ipoꝝ oꝛdinũ ℔ omia Ric. 4°. dis. z 4. q. 4. ar. z. c. De acolitatu vo sũt opi. due ꝑm duas opiniones ꝛe eius actu pncipali. Secundum eni dicentes ꝙ actus ei⁹ pncipalioꝛ est poꝛtare cereos significat expssius ptãs acoliti ꝙ ℔ ꝙ candelabꝛum accipit cũ cereo. ⁊ iõ tũc hꝫ eos caracter impꝛimit. Et hi⁹ opi. sunt Bon. 4°. di. z 4. p. z. q. i. ar. 4. c. ⁊ Ric. vbi supꝛa. ⁊ Pe. 4°. dis. z 4. q. z. ar. z. c. Scõm vo alios q dicũt ꝙ pncipalioꝛ eius actus est ministrare ꝛe vceolo: expssius significatur ptãs eius ꝙ ℔ ꝙ accipit vceolum. ⁊ iõ tunc impmit ꝑm eos caracter. Et ℔ oꝫ semper intelligi ꝛe virtute vboꝝm ab epo

plato⁹.7 ß ē positio Tho.4° dis.25.q.i. ar.i.c.2ª Sz obijcit qz p actū archidia coni caracter impmitur. vt dicit magister sen.li.4.di.24.7 hētur in xcre.di.22.aco litus.bi cū edocti fuerint ab epo qualit in suo officio xbeant agē: ab archidiacono accipiūt candelabz cuz cereo 7 vrceolum vacuū.g in tali traditōe impmit caracter R° q in traditōne instrumēti ab ordinatore fit caracteris impssio. ß in traditiōe q̄ fit ab archidiacono fit potestatl collate ex pressio. vl pōt dici q in minoribus ordib⁹ hoc est singulare.s.q postq̄s epūs xcuit ordinandos qualiter in officio suo xbeant agē.instrumentū accipiūt ab archidiacono x epi mandato 7 volūtate. Jn cuius acceptōne imprimit caracter.qz illa instrumēti traditio pncipali⁹ ē ab epo q̄s ab archidiacono.hec Ric.4°di.24.q.4.ar.z.c.2ª.vl pōt dici q archidiacon⁹ est quasi pnceps ministerij. Jdeo omia q̄ ptinent ad ministerium ipe tradit.sicut cereū quo acolit⁹ seruit diacono ante euangeliū ipum ferendo. Et vrceuz quo seruit subdiacono. Et silit dat subdiacono ea gbus supiozibus ordinibus seruit.Sed tū in illis pncipalis act⁹ subdiaconi non consistit:ß in hoc q opat circa mām sacramēti.Et ideo caracterem accipit in hoc q datur ei calix ab epo.Sz acolitus accipit caracterē ex verbis epi in hoc q accipit pdicta ab archidiacono. ß Tho.4°di.25.q.i.ar.i.c.2ª.Jn ordie autē diaconat⁹ dicūt aliqui impmi caracterē p manuū epi impositiōz.Moti ex duobus. pmo ex ß q apli ordinabāt tūc diacōes p manuū ipositiōez.vñ magr 4°.sē.li.di.24. c.7.ß inquito 2do ab aplis est celebratus. qñ vt legit Actl 2.7.viros plenos spū scō ad hoc officiū elegerūt: 7 oratione pmissa manus eis imposuerūt.2° qz manus ē organū organox in quo residet pncipalius opandi ptās.7 i hoc ordine ꝓfert excellēs ptās sub sacerdotio. 7 ß est opi.Boñ.4°. dis.24.p.2.q.i.ar.4.c.7 Pe.4°.dis.24.q. 2.ar.2.c. Alij vo dicūt q impmit caract diacono in traditōe libri. ptās.n. diaconi ē media inter ptātem subdiaconi 7 pbri. Subdiaconus eni habet ptātem tagendi vas ministerij.presbr cōsecrandi corp⁹ xpi 7 sanguinē. diacon⁹ aūt 7si nō bēat ptātem tangendi corpus xpi.habet tū ptātez portandi corpus in patena: 7 dispensandi sanguinem in calice. Et in hoc est cius pncipalis ptās: q̄ quidem non pōt expmi p traditōem vasox tū:nec materie:nisi di ceret si tradēt sibi vasa cū corpe 7 sanguie cū presbro q supioz est non tradat corp⁹ 7 sanguis: ß vinum 7 hostia. Et ideo ptās diaconi nō pōt expmi q̄tū ad suū pncipale actū.ß expmit q̄tū ad ei⁹ actū scōariū in traditōe libri evangelioz. 7 i hac ptāte intelligit alia. Et iō sibi caract impmitur cū ei ab epo liber euangelioz dat. 7 ß est positio Tho.4°.dis.24.q.2.arti.2.c.5ª.7 Ric.4.di.24.q.4.ar.2.c. Ad illō vo qō pmi dicūt x aplis respondent scōi.q sicut in pmitiua ecclia apli spūs sci ispiratione ꝓfirmabāt p manuū ipositōez.tū mō traditur sacrm confirmatiōis p crismatis in fronte vnctōem.sic etiā eadē inspiratione ordinabāt tūc diacōes p manuū ipositōz cū oone. Hec sequit ex ß q mō p impositōem manuū epi fiat collatio talis ptātis. ß Ric.vbi.s.c.4ª. Ad 2ª qō illi dicūt q manus ē organū organox. Rndēt alij q epus nō tū manū imponit illi quez ordinat in diaconū.sed etiā illi quē ordinat in presbrum. p illud aūt qō est cōe duob⁹ ordinib⁹ nō videt impmi caracter i altero istox ordinuz.ß Ric.vbi.s.c. Jn ordie aūt sacerdotali dicūt aliqui caracterez illi q ordinat impmi : cū epus ponit manus sibi dicēs.Accipe.s.s.2ē. qz dicūt tūc xpm xdisse ptātem sacerdotij discipulis: qñ p⁹ resurrectionē suaz dixit.accipite.s.s.quox re.pe.2ē. 7 ß ē opi.Boñ.vbi.s.7 Pe.vbi s.Alijs vo videt tūc ei ipmi:cū accipit ab epo calicē cū vino:7 patenā cū hostia. pncipalis.n.actus presbri est eucharistiā cōsecrare. secūdarius est fideles ad sumēdā illā digne ligando 7 soluendo disponē. Iz aūt magis expmat ptās presbri quo ad secūdariū actū p manus epi impositionez cū platōe vbox.Accipite 2ē tū q̄ ad pncipalez actū magis expmit p hoc q ei calix cū vino 7 patena cuz hostia dat. vñ dicit magr sen.li.4.di.24.c.ii. q ideo hec sibi dant vt p bi⁹ sciat se ptātem accepisse xo placabiles hostias offerendi.Et ß est opi. Ric.4°.dis.24.q.4.ar.2.c. 7 Tho.4°.di. 24.q.2.ar.2.c. Ad rōez vo quā pmi p se allegāt.rndent scōi q Iz xps post resurrectionē suā xderit discipulis suis ordinem seu religionē ptātis sacerdotalis q̄tum ad scōariū actū.tū in cena qñ post ꝓsecratōez sui corpis dixit discipulis suis.hoc facite in meā cōmemoratōez.xdit eis ptātē quo ad actū eius pncipalē. Ad hoc nota q

q̄ alia que in ordinatiõe fiũt. s. benedictio manus impositio. crismatis vl' olei unctio ⁊ vestiũ traditio magis ptinẽt ad solẽnitatem: q̄s ad eẽntiam sacr̄i. Nam ep̄us in ordinatõe presbr̄oꝝ nõ tm̄ tradit eis ptãtez cõsecrandi corpus xp̄i: sed etiã ordinãdos preparat ad eius susceptõez: eos de officio suo instruẽdo: ⁊ circa eos aliquid opando vt sint idonei accipere ptãtem. Hec autem p̄paratio cõsistit in quatuor predictis. p̄ benedictiõem. n. ordinandus dñis obsequijs mancipatur. ⁊ unctio excitatur. per manus autẽ impositiõem: que est organũ organoꝝ i q̄bus p̄ncipali⁹ residet opandi ptãs. maior gratia ⁊ ptãs dãda significat' qua sint idonei ad dignã sui officij executõem. Solis autem presbr̄is ⁊ diaconibus fit manus impositio. q̄ eis cõpetit sacr̄oꝝ dispensatio. licz vni sicut p̄ncipali alteri sic̄ ministro. ad quã digne exequendã regrit maior gratie pfectio. Diaconibus vo sol⁹ ep̄us. presbr̄is vo ep̄us. ⁊ presbr̄i assistẽtes manus imponunt. ⁊ ad significãdũ maiorem excellẽtiam gratie ⁊ ptãtis. ⁊ ad significandum cõionez ⁊ cõcordantiã ecclie.

Et nõndum q̄ lz sint multi assistentes sufficit tamẽ q̄ tres manus imponant. ⁊ alioꝝ ẽ ex abundãti. nec tm̄ illud ẽ de necessitate sacr̄i. ꝟz Bon̄. 4°. di. z 4. p. z. q. i. ar. 4. c. 6ª Scõm uero Hosti. sufficiunt duo ar. ex de temp. or. si archiep̄us. ⁊. c. se. ⁊ di. 66. porro ne. In unctõe ad aliq̄ sacr̄m tractandum ordinari signif: cat'. unde illoꝝ man⁹ tm̄ ungunt': q̄ i presbyteros ordinãtur eo q̄ corpus xp̄i ꝓprijs manib⁹ tangũt. Sic etiã ungit' calix q̄ cõtinet sanguinez. ⁊ patena que cõtinet corpus. Pontifici vero fit unctio in capite in q̄ significat' gr̄e abũdãtia quam prelati debent hr̄e in excellentia. Et hic est q̄ manus presbr̄i ungunt' oleo scõ sed caput pontificis crisinate: vt significet' q̄ in eo oz eẽ excellẽtia vite in ꝓspectu dei q̄stuz ad ꝓsciam. ⁊ in ꝓspectu hominum q̄stũ ad famã. ꝟ Bon̄. vbi. s. c. In uestiũ ẽditiõe significat' idoneitas ad actũ ordis exequẽdum. habuerũt aũt ortũ supdicta s. benedictio ⁊ manus impositio a patriarchis. Ben̄. zz. ⁊ vltmo. Unctio ex figura. Leui. 8. vbi unct⁹ est sũm⁹ sacerdos. uestes vo ex uestib⁹ ueteris testamẽti.

De scrutinio ordinandi. ti. 5°.

Postea ꝓsiderãdũ ẽ de scrutinio seu de examinatõe ordinãdoꝝ. Et circa ꝟ querunt' plura. s. qd sit scrutiniuz. R°. nihil aliud est nisi examinatio facta p illũ ad quẽ spectat Hã si fiat p aliũ nõ valet scrutiniũ. ex de offi. ordi. lz forte fiat nõ ad ꝓiudicanduz: ꝟ ad instruendũ. ⁊ approbet' p supioꝝ. ex de appel. cõstitutus. Et intẽdimus hic de scrutinio q̄ debet fieri añq̄s ordinet'. Et illo ẽ dupler. vnũ est q̄ fit añ ordinatõz feria q̄rta. pria añ sabbatũ: i quo ordines celebrãtur. aliud est q̄ fit i ipa ordinatõe. s. añ altare q̄n eps dicit. scis illos esse dignos. di. z 4. q̄n. ⁊ extra e. c. unico. Per quos de bet fieri scrutinium. R°. p archidiaconuz iure cõi. ar. di. zz. psalmista. Et iõ si idign⁹ presentetur q examinauit ⁊ pñtauit tenetur 54. di. si seruus. ꝓmũ. ⁊ ex de pben. cũ ꝑm aplm. § ide est. Ordinator etiã tenet'. ex de eta. ⁊ quali. accepimus. vel q̄ tenet' iq rere de facto archidiacõi. sicut exercitator nauis de facto sui magistri. ff. de exerci. ac. l. i. § magr̄m. ⁊ ar. ex de offi. archidiaconi. ea que. Uel q̄ iputatur sibi si examiatõe archidiaconi cõtentus fuit: q̄ iterum examiare debuit ꝑm Hoff. Et sic pluries idem clericus. s. ꝓs p̄ archidiaconum postea itez p ep̄m pot̄ examiari. ex de pben. cum ꝑm aplm. ⁊. z. q. 5. mẽnã. ⁊ hoc nõ tm̄ de de alijs: ꝟ etiã de eisdem. Negligẽtia. n. ꝓzis examiatõis ipedire nõ debet: quo minus queratur an dignus sit. ⁊ ad hoc supioꝝ tenet'. ex de elec. nihil est. hoc notat' extra de eta. accepimus. i glo. c. Per ꝟ etiam q̄ est exaiatus a ꝓdictis nõ ꝓiudicat' pape vel alij supioꝝ: q̄minus examiet eũ q̄ petit ab eo beneficiũ. q̄ ad hoc tenet' ex officio extra de elec. cuz nob olim. § penulti. Nec obstat q̄ dr̄ de electo vnius. nõ est sepe q̄rendum. ex de offi. le. licz. q̄ illud est vez i modũ accusatõis: sine i pniaz. In modũ aũt exceptõis sepius queri pot. ex de testi. testm̄. cã nõ tm̄ innuit vt Hosti. dicit q̄ nõ nisi ꝓmotis ⁊ examiatoribus debeat iputari. z 4. di. q̄n. Quid si archidiaconus repñtet aliquẽ ad titulũ p̄ monij sui. s. ordinandũ: cũ nullũ bẽat vel min⁹ sufficiat archidiacono hoc sciente vel ignorãte. R° dicunt q̄dam q̄ iputandum est clerico. q̄ nõ pot̄ ignorãtiam allegare. ex de rescrip. ab excõicato. Et ideo q̄rat victum manu

ꝑpia.9i.di.clericꝰ. ⁊ ar.extra ꝛ eta.⁊ q̃li. accepimus. Alij dicunt ꝙ agere potest effectu:ne cogat mendicare i ignominiaꝫ clericatus. Aget autem ꝺ archidiaconuꝫ ꝑmo loco.q2 dolus eius ꝓpõderat culpe ordinantis.ff.ad.l.acquil. Item si obstiterit.ß si ille ꝓuidere nõ possit:aget in subsidium contra epm ꝑm Hoff.ar.ff.ꝛ.dolo eleganter.§.penult. Que est forma ꝑmi scrutinij. Rndeo forma eius est ꝙ ꝑ tres continuos dies sabbatuꝫ precedentes ordinandi diligenter examinent ꝛ genere ꝛ patria.ꝛ etate.ꝛ institutõe.i.ti.ad quez ordinatur.ꝛ loco vbi est conuersatus.ꝛ scia.ꝛ fide.⁊ ꝛ alijs quibus infra dicet i sequẽtibus capitulis in quibus agitur ꝛ qualitate ordinandoꝝ.⁊ si illi ꝓbati sunt: sabbato pñtent epo.z4.di.qñ. Que est forma secundi scrutinij. Rndeo hec.s.ꝙ i romana ecclesia ꝑ diaconoꝝ.in alijs ecclesijs maior diaconus vl archidiaconus dicit ante altare.postulat sancta mr ecclia hunc diaconuꝫ vel subdiaconum ad onꝰ subdiaconatus vel presbyratus assumi: ⁊ ordinatore interrogante:scis euꝫ ee dignũ respondet q̃tũ humana fragilitas.2ẽ. Dꝫ mirabilis est hec responsio.videt enim ꝙ potius ꝛberet dicere se nihil scire ꝛ eiꝰ dignitate vel indignitate. Rndeo ꝑm Ber. ꝙ ex eo ꝙ videt eum electum a bonis: vr habere noticiam quandã. ⁊ ꝛ clerici scia respõdet que ab alijs audiuit.zz.q.5.hoc videtur.ß Ber. vel in illa responsione nõ ꝓccat: duꝫ tñ cõtra ꝙsciaꝫ nõ respondeat Alioquin ꝓtra.z8.q.i.§.i.⁊ ex ó prescrip. qñ. q2 quem nescit indignũ ꝛbet ꝓsumẽ fore dignum:nisi ꝓbetur contrariũ. ex ꝛ ꝑsump.oudũ.hoc tñ fallit in aliqbꝰ casibꝰ spãlibus vbi nõ ꝑsumit idoneus nisi probetur idoneus.C.ꝛ pba.l.er psona. Itẽ in dubio presumit qs excõicatus.extra ó sen.ex.cum ꝛsideres.§.secũde. Item ꝑus presumitur fornicatio q̃s matrimoniuꝫ.vt dr.zi.q.i.ꝛniqꝫ. Et maxime fallit in his i quibus est periculũ aie.vt ꝑsumimꝰ aliquẽ ee paganũ.ex ꝛ baptismo.c.i.Et ecclesiaꝫ non consecrataꝫ.ꝛ ꝙse.di.i.ecclesie.Et alij quez nõ ordinatũ.di.63.presbr. Quid si archidiaconum remordeat conscientia Rndeo studeat hoc ordinatori secrete nũciare anteq̃ veniat ad hoc scrutiniũ.ex e. c.i.Et addit Innocl.ibidẽ i glo.ꝙ i ß casu si ordinator nollet resistere: si bono modo posset ꝛbẽt se absentare: q̃ó si nõ põt sine scandalo. dicere ꝛbet illa vba vt minister ecclesie:que non iudicat ꝛ occultis.⁊ idez dicit Hosti.ibidez in glo. Quid si archidiaconus impedimentuꝫ malitiose secreto attulerit. Rº graviter peccat.⁊ iõ nõ effugiet canonicam vltionez.ar.extra ꝛ clan. ꝛspon.cum inhibitio. Ideo ordinator dꝫ diligenꝫ cauere:nec ꝛfacili credẽ.ß Host.

Quid si qs sine examinatõe fuerit ordinatus. Rndeo si sit ignotꝰ:ꝫ alꝫ sit dignꝰ est ꝛponẽdus.z4.di.c.vlt.⁊ fit in odium ipius sic ordinatis.ar.di.70.c.i.⁊ ex ꝛ ꝑben.c. cum ꝑm aplum.§.licet. Si vo sit ignotus ⁊ indignus merito fortius est ꝛponendus:tuꝫ q2 est sine examinatiõe ꝓmotus:tum q2 nõ ꝓdidit crimen suum: vel impedimentum. dis.50. ex penitentibus. Si aũt sit notus ⁊ dignus:in nullo peccat.noti enim nõ sunt examinandi.ar.di.z4.nullus. Fallit antẽ hoc in consecrando:qui ꝫ sit notus tamẽ examinanꝺ.zz.di.qui epus.ꝑm Hoff.quia circa maiora vertitur piculum.6i.di.miramur. dicit tñ Hosti.ꝙ semp est examiatio faciẽda: vt sibi videt.ex ꝛ elec.nihil.rñso i.§.i.⁊.z.Sed si notus sit ⁊ indignus ẽ ꝛponendus.q2 non ꝓdidit crimen suuꝫ: vt dictum est. ⁊ ad idem extra ꝛ renun. nisi cum ꝓdem.§.psone.quod intelligas ꝛ crimine graui. secus est ꝛ leui.z5.dis.c. vlt. Nõ aũt crimen dicaꝺ graue vel leue dicetur in sequenti titulo. Sed ꝑ quem fiet ꝛpositio. Rndeo ꝙ ꝑ supiorem nõ ꝑ ordinatorem.ar.extra ꝛ cle.coniu.diuersis.in fi. Nam ordinator est in cã ꝛpositionis.i. q.i.si qui epi.hec Hosti. Quid si ordinãdus ꝓpriuꝫ impedimentum prodidit.⁊ ordinator non intendens dispensare cum eo nihilominus eum ordinauit. Rndeo post modum ꝛtecto impedimento nõ recipiet ordinatus:sed est ꝛponendus.hic enim est casus ꝛcreti.8i.dis.si q sine examinatione

Quid si ꝓmouendus in scrutinio supꝓsserit impedimenti sui veritatẽ. Rndeo videtur ꝛponendus.q2 ex quo examinat suum impedimentuꝫ ꝓdere ꝛbet.vt dicit z4.di.qñ.7.c.vlt. Et similiter videt ꝙ q libet in iure cofiteri teneatur crimen suuꝫ ꝛ quo agitur si super eo fuerit interrogatꝰ vt habetur.i5.q.vlti.c.i.⁊ penultl.qó Hug. credit tam in iudicio q̃s in ordinatione ee faciendũ.Sed in ordinatione dicit ꝙ si generaliter interrogetur sufficit ꝙ dicat in genere se esse criminosuꝫ:⁊ sic petat dispen-

satione. Sed si specialiter interrogetur respondebit se penitentiam egisse: vel non respondebit. qz spāliter interrogans videtur magis suggerere q̄s querē. ar. ff. de questionibus. l. i. §. qui questionem. Sed ꝫ de peni. di. 50. §. his auctoritatibus. vbi habes. non dico tibi vt in publicum te pdas &c. loq; de penitente: qui non cogit pdere se. Secus autem est in ordinando. q̄ si nō pdat: secum non poterit dispensari. debz q̄ prodere se coram pluribus. qz prodere ē in publico dicere. z. q. i. si peccauerit. Sicut enim epūs solus causam non audit. 15. q. 7 epūs. sic nec solus dispēsabit. alioquin qualiter probaret dispensatio: nisi fieret coram pluribus: que tamen est pbanda. extra de scismaticis. fraternitati. Alij dicūt q̄ neq; in iudicio: neq; in examinatōe ordinationis tenet quis se prodere si penituit. quia deus occultat petiñ post penitentiā. zz. q. i. apō. Et sic̄ licet redimere sanguinem suū qualitercunq; pōt. z. q. z. § notandum. sic & bonoz suum. Hosti. vero sic distinguit. s. q̄ enorme crimen prodere tenetur in ordinatōe. graue autem post pniam dūmodo sit occultum prodere non tenetur: qz nō eget dispensatione. enorme autez indiget: vt videbitur in sequenti titulo. multomin⁹ leue. Secus est si graue sit notorium. Sine aūt in gñe siue i spē querat sic pōt respōderi. si hoc de quo queritur cōmisi: vel si mortaliter peccaui: pniaz inde egi. Hm Hoff. q. d. talia peccata sunt mihi dimissa p pniam Sed cū hoc iurare sit temerarium. extra de purga. cano. accepimus. quomodo b̄ asseritur cū inter iuramentū & simplicē loquelam nō sit differentia apud deum. zz. q. 5. iuramēti. ideo dicitu q̄ si q̄q; notorium fuit tenet illud spāliter pdere & dispēsatōz petē. alioqn vel tacebit. zz. q. z. nequis. vel dicē poterit senti de Augustino. qcqd vis. qz ꝫscia me nō accusat. ii. q. z. senti. b̄ enim sufficit dūmō ꝫ ꝫscīam non loquat. de ē. c. i. b̄ Hosti. in summa. Idē aūt Hosti. de de corpe viti. sup. c. exposuisti. dicit q̄ ordinādus siue pmonēdus ad aliquā dignitatem tenet ꝫfiteri crimia notoria iuris vel facti: nisi cum eo fuerit dispensatū. dis. 50. ex penitentibus. Tenet etiā pdere grauia siue enormia. s. que post pniam executōem impediunt. vt homicidium & simonia i ordine. Alia aūt si tenet pdē. qz nō impediūt. ex de tēp. or. c. fi. Si aūt fraudulēt defectū siluerit nō hēbit executionē ministerij: nec ordinis sic recepti. extra de renū. nisi cum pdem. §. pfone. Cū predicts ꝫuenit Hoff. ti. de temp. ordi. & Innocl. sup. c. cū pdem. Et addit ibidem q̄ si ꝫfitetur & cū eo dispensetur tutus erit: vt nō accusetur. als se cus est. z4. di. c. fi. Quid si ordinandus interrogat spāliter sup aliquo mortali si ꝛ̄ credat se illud cōmisisse: & pniam non egisse: nūqd talis ꝫfessio preiudicat sibi: vt possit inde puniri. Rndeo hm Hosti. & Hoff. q̄ nō. nisi tñ i b̄. s. vt nō ordinet. vt dī. z4. di. c. z. in fi. & ar. extra de excep. ꝛ̄niq;. §. vlti. Non obstat illud qō dī extra de elec. per inquisitionē. qz loquit de iudicio qū. s. fit generalis inquisitio. Nec obstat qō dī extra de excess. prela. Cū sit graue. qz loqt qñ clericus nulla necessitate compulsus extra iudicium de suo crimine gloriat. hic autez loquimur in foro mixto. s. ptiz iudiciali & ptiz pniali. qz iudiciale nō repellit & qz pniale nō punit nec publicat: nisi q̄ tenus se publicauit. Quid si vult & petit se pmoueri clericus & non vult ei⁹ prelat⁹ qz forte scit secrete eū ꝫmisisse aliqō petiñ graue: vel ꝓpter aliquā similē cām. Rndeo aut ē clericus regularis: & talis ñ pmouebitur contra voluntatez sui prelati. Et sic loquit extra de temp. or. ad aures. Aut est cleric⁹ secularis. & tunc aut non habet ius petendi ordinari: & sic non tenetur eū epi scopus ordinare nec ordinari facere. Sic etiaz intelligi potest dicta decretalis. Aut habet ius petendi ratione dignitatis vel beneficij: cui annexus est ordo. & sic non potest eum episcopus prohibere. Et sic loquitur extra de tempo. ordi. ex tenore. vel etiaz loquitur de clerico seculari hz Hoff. cuius peccatuz non est enorme. & occultū est licet prelato sit notum. quod enim opatur crimen mediocre manifestuz. hoc opatur crimen enorme occultum. vt hec pbantur ibidem. c. quesitum. Priorem distinctionem & secundaz ponunt Hoff. & Ber. sup illud. c. ex tenore. Utrum promouens indignos ad ordines peccet. Respondeo a domino describitur seruus fidelis: qui constitutus ē super familiam domini sui: vt det illis in temp. mensuraz tritici. Et ideo infelicitatis est reus q̄ diuina tradit alicui sup mensuram eius. qui autem pmouet indignū hoc facit. & ideo crimē mortale ꝫmittit quasi suo domino infidelis. Peripue cū hoc

cedat in ꝓtrimentū ecclesie ⁊ bonoꝛis ꝛei qui ꝑ bonos ministros ꝓmouetur. Esset enim infidelis ꝺomino terreno: qui ponēt aliquos inutiles in officijs eius. Preterea prius est indignos ad sacra mysteria ꝓmouere: q̄s iaz ꝓmotos non coꝛꝛigere. sed Heli moꝛtaliter ꝓccauit nō coꝛꝛigens effi caciter filios suos. vt patet. i. Regl. 5. ergo multo foꝛtius moꝛtaliter ꝓccat ep̄us ꝓmo uens indignos. vnō ad minus requiꝝ q̄ oꝛdinans in oꝛdinando contrariuz aligd esse sanctitati nesciat. Et etiam exigitur vt ꝑm mensuram oꝛdinis vel officij initūgēdi curam apponat: vt certitudinez ꝺ ql̄itate oꝛdinandoꝝ saltem ex testimonio alioꝛuz habeat. Et hoc est q̄ ꝺicit ap̄s ad Thi. manus nemini cito imꝑposueris. Qui autez idignum oꝛdinat: oꝛdinandi ius vlterius non habebit. xv. q. z. si qui episcopi. H aūt est verū ꝑz Jo. q̄ scienter ꝓmouet idignū scilicet eum qui est in crimine notoꝛio. al's repelli non possz ab oꝛdine conferendo. eꝝ ō temp. oꝛ. ex tenoꝛe. Ber. vero ꝺicit q̄ illū eundem oꝛdinem conferre non posset. sed alios bene posset: ⁊ pene nō ꝛebent extendi Hug. autem ꝺicit q̄ nullū conferre potest. Quod vero ꝺicitur q̄ eo ipso q̄ oꝛdinat⁹ apparet idignus: ⁊ oꝛdinatoꝛ. 8z. ꝺis. tātis Daniel. hoc est verum ꝑm Ber eꝝ ꝺ eta. cuz sit ars. quādo oꝛdinans p se examiat oꝛdinandum: ⁊ non ꝑ alium. Sed ꝫ illi qui non habent scientiam: nec sanctaz vitā: q̄s q̄s possunt esse vtiles ad tpaliū gubernationem. vel ꝓpter potentiaz secularē vel ꝓpter industriam naturalem. sed eccl̄ia indiget ministris non tm̄ ꝓpter spiritualiū ꝺispensationem: sed etiam ꝓpter tēpoꝛaliū gubernationem. g̃ ꝛc̄. Rndeo tpalia non sunt querenda: nisi ꝓpter spūalia. vñ ꝓpter bonum spūale ꝛebet esse lucrum tpale contemptum: ⁊ negligi tanq̄ ꝛcommodum.

Si ꝺicatur q̄ episcopus in numero sufficienti idoneos ministros inuenire non posset. si talem idoneitatem in eis requireret qualis ꝛescribit̄ a sanctis. R⁰ ꝺ⁹ nūq̄s ita ꝛelerit eccl̄esiam: quin inueniant̄ idonei ministri sufficiētes ad necessitatē populi. si ꝓmouerent̄ digni ⁊ non indigni. Etsi nō possent inueniri tot ministri: quot sūt mō. melius esset habē paucos mīstros bonos q̄s multos malos. vt ꝺicit beatus Clemēs ⁊ habetur eꝝ ꝺ eta. cum sit. Sed nūqd qui reputat̄ ꝺignus ad vnuz oꝛdinem. reputari pōt ꝺindignus ad alium. Rndeo q̄ sic. si oꝛdinans examinauit p alium. 50. ꝺi. quicūq̄s. ⁊ 15. q. vlti. c. i. Si aūt p senectiꝑm ab aliquo oꝛdine repell̄ non poterit: nisi forte post̄q̄s oꝛdinatus fuit ꝺindignū se reꝺiderit. extra ꝺ eta. accepimus. hoc Hoss. Unde ꝑm Ber. ibidem. qui oꝛdinauit aliquem non potest ei crimen aliquod postea: vl' irregularitatē obijcere: nisi noua causa supueniente. Si tamen ꝓmouere⁹ ad aliquam ꝺignitatem: posset contra eū excipe ꝺiſ. iz. nos cōsuetuꝺinem. ⁊ ar. eꝝ ꝺ ele. in genesi. ⁊ c. scriptuz. nō autem accusare. eꝝ ꝺ accusationibus. nulli. Et similiter q̄ tolerauit aliquem in officio vel ꝺignitate minoꝛi. pōt cōtra eum excipere: Iz nō accusare si eligat̄ ad maioꝛem. hec Ber. Utrū ep̄us eos quos oꝛdinaut p exceptionem a beneficio remouē vel repellere possit. vī q̄ nō. quia illos quos oꝛdinauit reputare ꝛebet idoneos. eꝝ ꝺ eta. ⁊ quali. oꝛdi. accepimus. § . penulti. ibi eo p̄esertim ꝛc̄. Ex quibus verbis satis cōuincitur. q̄ ꝺ rigore iuris exp̄esse tenere nō pōt aliqua exceptio cōtra tales: equitate tñ pensata pōt quia ꝛelictum persone redundare non ꝺz in ꝺamnum ecclesie. 16. q. 6. si episcopum. Sed contra quia quis nō pōt venire ꝓtra factū suū. eꝝ ꝺ fi. p̄elꝺoꝝ. veniēs. Ꝺicendum q̄ hoc est verū vbi ꝓpter ꝛefectuz vult remouere euz vel repellere. secus est si ꝓpter vitium psone. vt ꝺicitur in. c. accepimus. Jn hoc. n. casu lederetur publica vtilitas ⁊ honestas. ergo iuꝺex occurē ꝛebet. extra ꝺ excep. exceptōem. H Hosti. Ad huc nō q̄ Hosti. consuluit omnibus ep̄is q̄ examinent vel examinari faciāt: nō excōicent sicut multi faciūt: ne laqueo se suspendant. Absoluant ergo ad cautelā oꝛdinatos publice in eccl̄ia ab omī vinculo excōicatōis. ⁊ cū eis super oīb⁹ irregularitatibus ꝺispensent. in quibus possunt ⁊ ꝛebent ꝑm ꝛcū ⁊ canones. hec aūt absolutio ⁊ ꝺispēsatio etiā missis ab extraneo ꝑlato ꝓꝺerit: inq̄ntū ꝓprius p̄elatus cuz eodem ꝺispensare pōt. q̄ oīa illa ꝺicent sibi esse cōmissa: sine quibus nō pōt oꝛdinatio exꝑdiri. eꝝ ꝺ officio ꝛelega. preterea. Jnsup nō ꝑm Hosti. q̄ p ꝓprium ꝑlatū ꝺispensat̄ i casib⁹ illis in quibus recepisset executōez si mandatum eius ab initio interuenisset. puta q̄ oꝛdinat̄ ab extraneo sine ei⁹ mā ꝺato. extra ꝺ temp. oꝛꝺi. q̄ translationem Item q̄ ignoꝛātia iusta excusat. eꝝ ꝺ oꝛ. ab epo q resi. c. z. Jn aliis vo p solū papā

extra de temp.ordi.dilectus. vel etiam sm eundē cū eo de relinquēte nō pōt dispensari nisi p papam. ar. in. c. dilectus. ꝙ cum ordinato pōt etiā p epm. e. ex ibidē. ꝙsultationi. vel intellige q in omibus casibus ex post facto necessitate vel utilitate ecclie exigēte pōt epus dispensare. nisi papa spāliter retinuerit sibi vel sue iam p se vel p aliū tulerit tūc. n. requirit sup hoc spāle mandatū. ar. e. ex de iudicijs. cū venissent. Et sm ꝙ debet subaudiri in. c. consultationi. sup illud poteris. s. ex ꝙ spāli mandato. Alij dicunt q ꝑlatus qui deliquit nō pōt dispensare. ar. e. ex de do. inter vi. et vxo. si necesse. Et sic intelligi pōt illud. e. ex de temp. ordi. cū qdam ꝙ eo mortuo successor dispensat. vt dicit in c. cōsultationi. ꝙ Hosti. ti. de temp. ordi.

Sciēdū aūt q 4^or casus sunt in qbus dispensatio est oīno phibita. nisi pape. vn⁹ est de eo q se fecit bis in eodē ordine ordinari. i. q. 7. saluberrimū. 2⁹ qui se fecit bis baptizari. de conse. di 4. eos. et. c. q bis. de quo casu dictū est. ꝙ li. 4. ti. i. ar. i. q. vltia. Et p simile bētur etiā ibidē de casu ꝑ. 3⁹ casus est de eo qui se simoniace vel a simoniaco facit promoueri. 9. q. i. ab excōicatī. de quo bētur. j. li. 6. ti. de simonia. 4⁹ ē de eo qui ad subuersionē fidei hēticis adhesit. et in cōtemptuz ecclie se ab eis ordinari fecit. i. q. 7. ꝓueniētibus. de quo vide sup̄ ar. 3. vñ v. Si bis ordo datur seu baptismus iteraī. Uel vt vertaī fidei status ordo pretatur. Uel si ꝑstetur vt vtrūq; simonia operetur. Ut dispenseī spes irrita prorsus bētur

De inocentia ordinādi. ti. 6⁹.

Deinde ꝓsiderandū ē de q̄litate ordinandoꝝ. q̄les aūt debeāt eē docet aplus. i. Thi. 3. oz igt epm irreprehensibilē eē. vn⁹ vroris virū. sobriū. prudētem. pudicū. ornatū hospitalē. doctorē. nō vinolētū. ñ pcussorē. ꝙ modestū. non litigiosuz. nō cupidum. sue domui bene ꝓpositū. nō neophitum. lz aūt apl's istā regulā de eo posuēit. ꝙz tñ Augl. et Ambro. est etiā extendēda ad alios ordinandos. dis. 81. aplus. et dis. 34. coḡscam⁹. De vnoquoq; ḡ canone vel capitulo regule predicte p ordinem sigillatim aliqua summarie sunt dicenda et querenda: licet dici possent plurima. Circa pmū q̄rūt plura. ꝓmo vtruz in ordinando regratur q sit irreprehensibilis: siue sine crimine. Rndeo q sic vt aīt apl's ad Titū. i. quia in mortali constitutus non debet promoueri ex de tpe. oz. ex tenore. 7. c. ad aures. nisi sm determinatōez: que bētur ex ibidē que situm. Utrū aliquis i pctō mortali exīs posset sine peccato vti ordine suscepto. Rº ler pcipit vt hō iuste ea que sunt iusta exequaī. et ideo quicunq; hoc qō conuenit sibi ex ordine facit indigne: qō iustum ē iuste exequiī: et cōtra preceptū legis facit: ac p hoc mortaliter peccat. quicunq; aūt cū pctō mortali aliquod officium sacrum ptractat: nō est dubiū qn indigne illud faciat. vñ patz q mortaliter peccat. Quid si ex officio teneaī vti: nunqd erit ppler⁹. Rndeo q nō. ita q necessitatē bēat peccā di. quia potest vel peccatum dimittere: vel officiū resignare: ercq ad executōz ordinis obligatur. Sed nunqd pōt p aliquem secuz dispensari q licite vtatur ordine. Rº q nō. quia. s. hoc q hō sancte scā ptractet ē de iure naturali et de iure diuino. qō qdē est indispensabile. Utrū qlibet actus ordinis quē facit existēs in mortali peccato sit pctū mortale. Rndeo qñcūq; talis exhibet se in aliquo vt ministrum ecclie mortaliter peccat. et totiēs mortaliī peccat quotiens hi⁹ actum facit. qz dicit Diony. i. c. ecclīastice hierarchie. imūdis nec symbola. i. sacramentalia signa tangere fas est. vnde qñ tangūt res sacras q̄si suo officio vtentes mortaliter peccant. secus autez eēt si aliqua necessitate sacramētum aliquod contingeret: vel exequereī in illo casu in q̄ etiam laycis liceret. sicut si baptizaret i articulo mortis. vel si corpus xp̄i ꝓiectum i terram colligeret. hec Tho. 4° dis. 34. q. i. ar. 3. q. 5. c. 4^m. hinc est qō dicīt di. 40. aī omnia nihil est in hac vita difficilius laboriosius et piculosius episcopi. aut presbi. aut diaconi officio. sed apud deum nihil beatius si eo modo militetur: quo noster imperator iubet. similiter nihil est miserius si negligenter fiat. Utrum peccet mortaliter qui recipit vel petit aliquid diuinorum ab eo qui est in mortali peccato. Rº q̄diu minister ecclesie qui ē in mōtali peccato sustinetur ab ecclesia: subditus eius debet recipere ab eo sacramēta. quia ad hoc ei obligatur: sed tamen preter necessitatis articulum non esset tutum alicui q inducereī eum ad exequendum aliquid ordinis sui: durante ꝓscientia tali scilicet q ille eēt i mortali pctō: quā tamē deponē posset. qz

ꝛei gratia purificat in instanti. hec Tho. vbi supra.c.ij°. Sz esto ꝙ criminosus priam egerit: nūquid ꝓmoueri 7 ordine suscepto uti poterit. Rndeo circa ꝟ fuerūt opi. diuerse: quib⁹ ad presens omissis sciēdum ꝙ sicut dicit Ber. ex ℞ temp. ordi. ex tenore. ĉca ꝓmotos 7 ꝓmouēdos ꝟz Hu. 7 Tanĉ. q̄tuor sunt consideranda. ꝓmuz est q̄tas criminis. vtrum sit enorme vel mediocre. z° est qualitas criminis. vtruz manifestum sit vel occultum. z° mod⁹ publicatōis. s. vtrum p opis euidentiam: vel iudicis sententiaz: vel cōfessionē in iudicio spontaneam. 4° satisfactio penitentis: an egerit priam veram vel simulatā. Si igit crimen sit enorme ꝟz Hoff. Hosti. 7 Ray. idistincte siue illud crimē sit manifestuz vl occultū et p⁹pactā priaz ꝓmoueri ius nō sinit: 7 executionē ordinū suscepto℞ iprdit extra ℞ temp. or. quesitū. §. i. vbi ꝑncipaliter reos. Scōm vero Ber. distingue. qz si crimen sit enorme 7 manifestum ℞ponitur: nec vnq̄ restituit post quantācunq̄ priam. di. 50. miror. Si vero sit enorme 7 occultū. monēdus ē ꝙ nisi abstineat ascēdere ad supiores ordines non pōt contentus uti ordine suscepto: 7 non cogendus. qz solus ℞ habet vltorem. quia latētia peccata vindictam non habent. di. zz. erubescant. 7 zz. q. 5. xp̄iana. vnō pacta priа sibi ipsita: vel eius pte si voluerit poterit officio suo uti: 7 ad ordines maiores promoueri. vt bētur in d. c. ex tenore. 7 extra ℞ simo. ex tue. preter reos homicidiū. extra ℞ temp. ordi. quesituz. vbi exemplificant talia crimina. s. adulterium. piuriuz falsuz testimonium. hōicidium. hec Ber. Et ꝑter simoniacos. ℔. n. s. homicidiū 7 simonia ēt post pactām penitentiaz impediūt ordinis executōem: 7 beneficij retentionem. vt dr ex ℞ accusatōnibus. inquisitionis. Et idē dicendū est ℞ hereſi ꝟm Hoff. distīgue trī ℞ hereticis vt supra in ti. z. ar. z. in illo notabili: quod incipit. notandum autem ꝙ ꝑozum hereticoz. Et quod dictum est ꝙ clericus q̄ ℞tinet enormi crimine occulto monendus est. nō ꝓhibendus a prelato. intelligit ꝟm Ber. ℞ seculari: nō ℞ regulari. ex ℞ tempo. ordi: ad aures. qz non habet ꝓpriam voluntatem. iz. q. i. nō dicatis. 7 c nolo. 7 ideo ꝓmoueri nō pōt si cōtradicat prelatus. vt habet in. c. ad aures. vel ius illud. aut. c. ex tenore. intelligit cū qs ptēs ordinari habet ius ptendi. Et ideo ꝑlatus el⁹ q nouit illi⁹ secreta eū repellere pōt. ar. extra ℞ sponsa. preterea. ℔ Ber. Et hec distinctio habet etiam supra in precedenti ti. q. qd si vult 7 petit ꝛc. Si vero sit mediocre notozium. non pōt etiam si penitētiā egerit sine dispensatione ꝓmoueri: nec ordine suscepto uti. vt a contrario sensu habetur in d. c. quesitum. §. i. ibi respondemus ꝙ si. 7 extra ō coba. cle. vestra. 7. c. quesitū. Sz post penitentiam vel penitentie ptē pōt. ex q̄ p superiorem dispensatum est. sic loquit ex ℞ bigamis. quia. 7 ℞ cle. coniu. sane. z. Si vero sit occultum 7 non egit penitentiam monendus est vt abstineat ab ordine recepto: non tamen cogēdus. immo relingtur sue conscie. vt bētur ex ℞ temp. ordi. q̄situ ibi qui si nō penituerit ꝛc. 7 dis. zz. habuisse. pōt ergo ad supiores ordines ascēdere etiam inuito prelato: nisi sit religiosus vel simplex beneficiatus. secus ē si ꝓposituraz habeat: vel aliud beneficiuz: 7 requirat or dinem certum. sic itellige illud ex ℞ temp. or. ad aures. 7 ℞ eta. c. i. Sed si priam vel partem penitentie egit monēdus est: vt abstineat a supioꝛib⁹. Iz vtaꝛ susceptis: nō tñ est cogendus. sic logt ex ℞ temp. ordi. q̄situm. ibi post penitentiam ꝛc. 7 extra e. ti. ex tenore. 7 sic non eget dispensatione: qñ crimen occultum fuit. 7 sic intellige sntiam illorum: qui dicunt peccatorem celebrare posse post penitentiā sine dispensatiōe. Pro est autem ad illud dispensatio. quia scilicz ñ pōt ō isto p⁹ea accusari. zz. q. z. admonē 7 extra ℞ fi. presbꝛorum ex tua. ℔ Hosti. 7 conuenit cum eo Hoff. Hosti. tamē pleni⁹ dicit. Scōm vero Ber. distinguc i mediocri notozio. quia si sit notozium ex eo ꝙ ē in iudicio conuictus: vl timore ꝓbatōnis cōfessus ꝛponitur. di. 81. si quis clericus. 7 hoc etiam dicit Ray. Si vero est publicū p operis euidentiam vel confessionē spontaneam. tunc pacta penitentia pōt cuz eo misericoꝛditer agi plus vel minus ꝟm ꝙ episcopo suo fuerit visum. iz. q. vlti. si quis presbz. 7. 50. dis. presbzm. Et hoc totuz itelligе cum egerit penitentiam veram: 7 non simulatam: qz si simulatam nō restituetur ℞ peni. dis. i. dum constitueretur. hec Ber. Ray. āt dic ꝙ si sit manifestū p ꝓfessionez factā spōte in iure. 7 nō metu ꝓbationum non ꝛponeretur ita precise: sed fieret illud qō legitur. iz. q. vltima. qui amiserit. 7. c. si qs presbyter. vbi dicitur ꝙ talis si est sacerdos non cantet missam. si diaconus

ngeliuz non legat:alios autē ordines exequi poterit. Nota tamē q̄ si clericus ꝓfiteat̄ publice etiā extra ius se ꝓmisisse crimen tale:quod vergit i alteri⁹ infamiaz vel p̄iudiciuz:puta aliquā nūc ꝓiugatā se primitus ꝛeflorasse vl̄ simile:lz iura dicant confessionez extra ius factā regulariter non parare p̄iudicium confitenti Iste tamē ꝛbz suspēdi ab officio ⁊ beneficio.extra ꝛ exces. p̄la.q̄s sit graue. hec Ray.Si vero sit manifestuz p infamiaz ꝛficiente accussatore:⁊ pbatiōe legitima īdicet̄ ei purgatio:qua p̄stita absolnet̄. si vero in ea ꝛfecerit ꝛponet̄.e x̄ ꝛ adul. significasti.⁊ ꝛ purga.ca.ex tua ꝛ. Ex p̄dictis ꝓstat q̄ leue delictum siue occultū siue manifestū:nec ꝛcit pmotum:nec i/pedit pmonēdum.p̄missam dis.eliciunt. Hoff.⁊ Hosti.e x̄ ꝛ tempo.ordi.ex illo.c. quesitū.Et nota diuersitatez inter Hoff. ⁊ Hosti.ex vna pte.⁊ Ber.ex altera. q2 illi nō distinguunt ꝛ pctō enormi vtruz sit manifestum vel ocultum.Ber.vo sic. Itez illi nō distinguunt ꝛ mō publicatōnis ꝑccati mediocris. Ber.vo sic. Ad huc nota circa mām istā q̄ Inno.sup.c. ex tenore.dicit q̄ ī occultis pctis sufficit absolutio p̄sbr̄i auctoritate clauiuz.ar. 6.q.i.illi q. Nec regrit̄ dispensatio aliqua vt suum officium exequatur:vel vt p2/moueat̄:lz si ex humilitate abstineat me reatur.ar.in.c.quesituz.Et hec sunt vera nisi sit tale crimē:qō impediat executōez officij:etiaz post pactā pniam: ⁊ cōuenit cuz eo Hosti.sup.c.quesitū. Sed quid vocat̄ ꝛlictū enorme ⁊ mediocre:⁊ qd leue. R⁹ enorme ꝛlictū vocat̄ ꝑ fm Ho. hōicidiū.di.50.miror.bi⁹ inhabilitatōez ī ducit horror sanguis. Itez bēsis i q̄ post vuln⁹ sanatū cicatrix remanet.i.q.i.vērū bi⁹ inhabilitatōnis rō ē inanitas crimis. Itē simonia ī ordine.e x̄ ꝛ accu.īgsitōis bi⁹ inhabilitatōis rō ē viciuz ⁊ infectio ordinis.Sūt etiā q̄dā alia ꝛlicta:q̄ dicunt enormia:ñ tñ isto respū:ꝑ alio:vt respū pnie ⁊ idispēsibilitat̄ simoniaci i bñficio ꝛ illa nō pōt bō pnitē nisi resignet.e x̄ ō simōia.mathe⁹.nec pōt dispēsatōem br̄e i.q.i.erga.dispeat̄ tñ cū nō simōiacis:lz simoniace.pmotis.e x̄ ꝛ simo.ꝛ regularibus.Itē respectu ꝛpositōis:si q̄s excōicatus in ꝓemptum clauiū celebrauit.e x̄ ō cle.ex.mi.latores.Itē respū infamie ome ꝛlictū q̄ō īducit ipo facto ciuilē infaniā xx.q.4.§.porro. Itez respū originis:vt est infamia ꝛsecēdens ex ꝛlicto p sniam ꝛclarato.z.q.3.§.hinc autē colligit̄.hec Hoff.⁊ Hosti. Quid aūt vocet̄ mediocre ꝛlictū.bētur e x̄ ꝛ tempo.ordi.quesitū. s.adulteriū.piuriū.falsū testimoniū.fornicatio.fraus.que.s.habet ꝛbolū adiunctuz nō.n.ois fraus ē ꝛbolus:vt cuz q̄s ꝛcipit te ipa intentōe vel volūtate fallendi:⁊ sacri legiū.furtū.⁊ cetera mortalia:que ꝛficiunt̄.51.di.q ī aliquo.⁊.25.di.§.al̄.⁊.§. criminis.⁊ ibi.⁊ q̄uis apl̄s.⁊ in plurib⁹ alīs di.⁊ capitulis ꝛcreti.Excipe tñ bōicidiuz q̄ō ibi nūerat̄:q2 si voluntarium fuerit enorme erit:vt dictū ē.B Ho Secūdum tñ Ber.adulteriū.piuriū.⁊ falsum testimoniū.⁊ bōicidiū sūt pctā enormia vt pz ītuēti ꝛba ei⁹ sup̄ posita.leue vo ꝛlictū ē minutum siue veniale.ꝛ q̄ multa hēs exēpla ī d.§.al̄s igit̄.q̄ āt sūt minuta ꝛē.q̄ sūt etiā venialia bitum est sup̄ li. 5.ti.31.

De monogamia.ti.7.

Postea ꝓsiderandū est ꝛ z°.c. regl̄e aplice:q̄ est q̄ oportet or dinādū eē vni⁹ vxoris virum i.monogamū a monos quod ē vnū ⁊ gamos q̄ō ē mulier.di.26.c.i.Et circa hoc querunt̄ plura.p̄ quō istud.c. ītelligitur scilicet negatiue vel affirmatiue Rndeo q̄ negatiue.i.nō pluriū:sic econuerso.i ore duo.vel tri.rē.i.paucio ꝛ.e x̄ ꝛ testi.ī noie domini. Quare bigam⁹ arcetur ab ordine. Rndeo ꝑ tria.p̄ ꝑ ter ꝛfectum sacramēti. Nam p sacramentū ordinis constituit̄ quis minister aliorum sacramento ꝛ.qui vero alīs sacramentū ministrare ꝛbz :nullū ī sacris pati ꝛbet ꝛfectū: ꝑ omnimode ꝑfectus eē.ꝛfect⁹ aūt sacr̄i ē q̄ oppositū significatōis sacr̄i integre inuenit̄ i aliq̄. Integra vo significatio mr̄imonij ē significatio coniunctiōis vnius xp̄i cū vna ecc^a. q̄ ergo q̄s conungit̄ plurib⁹ vel vni i plēs diuise:in eo ꝛficit sacr̄m.26.di.acutius.⁊ extra ꝛ bigamis.ꝛbitum.z°. ꝑ signū incontinen^e di.82.ꝑposuisti.v̄.sed fortasse.Sicut enim dic̄ Ambro. quō erit hortator viduitat̄ qui cōingia frequentauerit.di.26.vna. 3° ꝑter ꝓgatiuaz ordinis: vt bētur in d.c.vna.⁊.c.vlt̄. In quot casib⁹ ꝓbitur bigamia. Rndeo in.7. Primus est cū q̄s

diuersis temporib⁹ bz plures legitimas vxores:7 cognoscit ambas. z⁹ cuz qs diuersis temporibus plures habet: vnaz de iure:7 alteraz de facto:7 cognoscit ambas:7 iudicatur talis bigamus nō ꝓpter defectum sacramēti:cū in veritate nō sit bigamus:ß ꝓpter affectum intentiōis cū ope sequto.ex ó bigamis.nup.B Ray. Et ꝑm Roō.hec bigamia interpretatiue pōt intelligi de illo solo:q sciēs ipedimētuz cōtrahit de facto.secus est si ignorās impedimentuz contrafaciat bona fide. Hec contradicit illa decretalis nup.7 illa cuz a nobis.que est ibidē. qz loqr de illo:qui ante sacrum ordinem cōtraxit cū vna:7 post sacrum ordinem contraxit cū altera sicut patz in illa decretali:qñ hētur integra 7 ex de sen.ex.nuper.7 inscienter in ꝑmo casu contrahēdo:7 ideo forte bigam⁹ reputar. vñ forte secus est de eo qui nō precauit contrahendo: sed excusatur ꝓpr excusabilem facti ignorātiam:cū pene sint potius restringēde qz ampliande. z⁹ casus est qñ eodem tpe habet plures:vnaz de iure:7 alteraz de facto:7 cognoscit ambas.Et similiter ꝑm Hoff.si neutrā habet de iure:ß tñ de facto: vt si cōtraxit vno 7 eodem momento cuz vtraq:tunc enī cū neutra matrimoniuz tenet. ex eo.nuper. Similiter si contraxit de facto cū plurib⁹ diuersis temporibus.Ad hūc casuz videtur ptinere qñ quis ducit aliquaz ꝑ vba de presenti;7 illa viuēte vel mortua ducit aliam de facto.Sed ꝑm Tho.4.di.27.q.3.ar.1.q.2.c.3⁰.ex hoc nō fit irregularis Si tamen per ecclesiam cogatur ad ꝑmā redire:statum fit irregularis cum debituz soluit seu reddit. 4⁹ qñ cōtrahit siue de iure siue ó facto cū vidua ab alio marito cognita:7 eaz cognoscit.secus esset si eēt vgo relicta. 5⁹ est qñ ꝓtrahit siue de iure siue de facto cum corrupta a quocunqz: siue scienter siue ignorant:7 eam cognoscit. 6⁹ qñ ꝓpriā vxorē cognoscit sciens vel ignorans postqz ē ab alio cognita.7 oēs isti modi predicti habent ex e.super eo.in glo. 7⁹ est qñ post votū solenne cōtinentie contrahit de facto:lz nō posset de iure matrimoniū:7 consūmat: vt habet in glo.predicta.Sz talis nō est irregularis ꝓpter defectum significatiōis in sacro cū nō sit ibi sacrm:ß qz simplicit statutū est eo ꝙ contra talē ꝑsumit de icōtinētia 7 vt sacrm ordinis in maiori reuerentia habeat. Distinguet tñ in hoc casu: quia talis aut solennizauit votuz per ordinis sacramenti susceptōez:7 sic est bigamus cum eo tñ pōt dispensare epus ꝑm Ber. ex de cleri.coniu.sane.Et ꝑm Roō.hoc ē verum si contraxit cum virgine:alis sec⁹ est.Aut p religionis ꝓfessionem:7 sic etiā est bigamus.z7.q.1.quotquot.cum eo tñ non pōt dispensare epūs:vt dic Jo.ibiō. in ꝑ casu ꝓdictoꝝ.in 7⁰ est ꝓprie bigamia 7 vere.in ceteris aūt large 7 interptatiue. Et lz i aliquibus eoꝝ nō sit matrimoniꝫ sacramentum:est tamen eius similitudo. Et posset quilibet dictoꝝ casuum ꝓbari p spāle capitulum iuris canonici:ß ꝓpter brevitatem omisi. Sed quare magis nocet q̄ ad pēnā irregularitat viro ꝙ corrupta sit vxor ei⁹ ab alio:qz ꝙ ipemet sit corruptus cum alia: cum magis nocere sibi debēt culpa ꝓpria qz aliena. Rndeo rō est ꝑm quosdaz:qz ecclesia nunqz fuit iuncta adultero: nec nisi vni sponso: sed spōsus ecclesie aliquādo habuit synagogam quasi concubinā.Et iō consūmatio matrimoniꝫ cū muliere ꝑus corrupta ab alio:magis est ꝓtra significatōem matrimoniꝫ: qz qñ vir corruptus consummat mrimoniū cuz muliere nō ꝑus corrupta Sed ß rō nulla videt aligbus:qz vt ipi dicūt:sicut vna fuit fides ātiquoꝝ 7 modernoꝝ:ita 7 vna ecc⁹. vñ 7 sācti patres veteris testamēti iaz ptinebāt ad vnitatē ecc⁹:iō collectio coꝝ nō dz dici fuisse cō cubina:ß spōsa vñ etī a ꝓphis spōsa vocatur.p.si eēt vex qō illi dicūt copula fornicaria eēt sacrm vniōis synagoge cum deo:qō ē absurdū:7 iō dicūt alit.i.ꝙ motus nō distinguit ꝑm spēz ꝑ ꝓpatōez ad tminū a q̄:ß adquē. Et iō ꝓsūmatio mrimoniꝫ cū nō ꝑus corrupta licz sit a viro ꝑus p fornicatōez corrupto cū alia:ñ sic deficit ab integritate significatōis ꝓiūctōis xpi 7 ecc⁹:sic ꝓsūmatio mrionꝫ a viro ñ ꝑus corrupto cū muliere ab aliquo corrupta.g si mulier eēt susceptibil ordis: ñ fiēt irregularꝫ ꝑ ꝓsūmatoz cū viro ñ ꝑus corrupto:lz ipa fuisset ab alio corrupta p fornicatōem.ß Ric.4.di.27.q.4.ar.1.c. 3⁰.7 Tho.4.di.27.q.3.ar.1.q.3.c. Sz q̄re bigamia i mrio° ñ ꝓsūmato nō facit irregularē:sicut in consummato. Rndeo qz grauior est defectus significatōis i matrimonio ꝓsummato:qz i nō ꝓsummato plus cui sunt ponderādi defect⁹ in rebus

consummatis q̄s in his que nondum peruenerūt ad ꝓsūmatōz.ℌ Ric.vbi.s.c.4°.

Utr̄ ille q̄ defloruit aliquā fornicarie & postea eaz duxit in vxorem sit bigamus ℟° quidam dicunt q̄ nō. q̄ ibi est vnic⁹ vnice & conuerso.neuter.n.diuisit carnē suam in plures:quod videt̄ sufficē. extra de biga.debitū i tex.& glo.circa fi.& di.76. acutius. & ar.e x̄.qui filij sint le.tāta. Et ℌ opi.est celebrior ꝑm Hoff. Ray.& Ber.e x̄ de biga.debitū.bar.brix.in quadā cōne.& Io.an.li.6.de cle.ꝓiu.clerici. Alij dicūt cōtrariuz:quos sequit̄ Hosti.q̄ virgo debet cē sponsa q̄ matrimoniū cōtrahit̄:& etiā q̄ consummat̄:als ibi defecit signaculum sacr̄i.q̄ vir significat xp̄m:& vxor ecclīaz que est virgo nō habēs maculā neq̄ rugā de quo hētur e x̄.c.debitum.& zz.q.z.cum societas.debz ergo desponsari i virginitate 30.q.5.qualis virgo despōsata i v̄ginitate cē.Et virgo debet cē in cōtractu.zz.di.nemo.& di.34.curandum.& c.p̄cipimus.post ea tamen exponunt. virgo.i.nō ab alio cognita: sed hanc expositionem nō admittit Hosti. Quid si quis credit contrahere cum virgine:& inuenit illā corruptaz.℟° nō debz ꝑmoueri.di.5i.qui in aliquo.Lex n.ꝑmotionis factū requirit:nō volūtatē. 15.q.vlti.c.vltl. Quid si marit⁹ accusat vxorē de adulterio:& pendente accusatōne cognoscit eā:etiā ad p̄ceptum eccl̄ie:nūqd ex hoc fit irregularis. ℟° q̄ sic.q̄ irregularitas sepe ꝟbit̄ solo facto sine p̄cō & absq̄ volūtate:vt dictū est.s. Quidā tñ būc excusant.q̄ quasi magis patit̄ q̄s agat:& ꝓpter bonū obediētie.ar.zz.q.i. quid culpat̄.in fi.& q̄ mortaliter p̄ccat si nō reddat.e x̄ de cōiu.lepro.c.z.§.vltl.Sed ℌ nihil est.q̄ si conscians habet potius vsq̄ ad finem litis excōicatōem sustinere debet. ar.e x̄ de sen. ex.inquisitionis.Et similiter si absolnit̄ ad huc non cōsulo q̄ cognoscat:nisi irregularis fieri velit. Nec p̄ccat cū adulterio cōmissum p exceptōez ortā eam repellat.de ℌ require.j.li.8. de mr̄imonio.ti.de diuortio. hec Hosti.Sed Ray.videt̄ dicere ꝟrium s.q̄ tenet̄ reddere. q̄ non debet eam ante sniaz sua possessione spoliare.ii.q.i.q̄ res.

Utrū bigamus accedēs ad ordines caracterem accipiat.℟° q̄ sic.ar.dis 50.qui cunq̄ penitens. nam bigamie nō ē ānexa irregularitas de iure nāli:ℌ de iure positiuo Hec iterū est de ēntialibus ordinis q̄ nō fit bigamus. Utrū talis bēat etiā executionē ordinis quez accepit.℟ndeo si talis ignorat se esse bigamum:executōez hz ad min⁹ quo ad se:iusta & pbabili ignorātia excusante.ar.e x̄ de ordi.ab epō.c.i.in fine. nec enim est fides sacr̄i.e x̄ de p̄sbro nō bapti.aplīcam. Sz si sciebat vel veritatez postea repiat:ab executōe abstinere tenet̄. e x̄ de p̄sbro nō bapti.veniēs.hec Hosti.

Utrū bigamus gaudeat ꝓuilegio clericali. ℟° de hoc fuit altercatio antiquitus. dis.84.quisqs.q̄ decidit̄ in ꝓsti.Gregl .io. e x̄ de bigamis.alt̄ catōis.p quā decretalez habetur q̄ bigami sunt omnino ꝓuilegio clericali nudati:& cohibitōi fori secularis addicti.i.abstricti consuetudine contraria nō obstante. & sic exponitur.c.de appel.ad dictos.i.restrictos.Et hoc dico siue sint bigami vere siue interp̄tatiue. Sz nunqd hoc est ver̄ de clericis cōstitutis i ordinib⁹ sacris. ℟° q̄ nō. vnde in eis nō hz locum e x̄ de biga.a nobis.De cōstitutis vero in ordinibus minoribus intelligendū ē illō c.altercatōis.& illud quisqs.ℌ Har.ibidē.

Utrum cum bigamo dispensari possit. ℟ndeo q̄ sic p papam. Et hoc p̄z triplici via.p̄ma sumit̄ ex p̄te plenitudinis ptātis pape.lz.n.papa dispensare non possit ꝓtra ius nature:nec contra ius diuinum. quia vtroq̄ iure ē inferior:& vtrunq̄ tanq̄s fundamentum supponit. tñ quia est successor petri p̄incipis apostolor̄ habens ptātem equalē:siue eandē potestati petri.& inferior obligare nō potest superiorē:nec par parē ido papa de plenitudine potestatis dispensare potest contra statuta quorumcūq̄ apostolorum. si tamē vim non habeant ex iure nature vel dīno.di.8z.p̄sbyter.z^ sumit̄ ex p̄te intentōis apostoli.quia non ꝓhibz dispensationez:sed ostendit de iure cōmuni tales non esse ꝓmouendos.vnde Lucius papa cuz panormitano episcopo: qui fuit bigamus dispensauit.di.34.lector. in glo. Sicubi ergo legat̄ q̄ ℌ papa non pōt siue non licz facili hoc facere ꝓpter reuerētiā apostolorum.debet exponi.i. non congruit siue potentie. sic exponit̄ e x̄ de sta.mo.cum ad mona. & zz.q.5. si paulus. Sic etiam intelligitur illud dis.50.miror. & illud dis. 34.lector. vbi dicitur q̄ bigamus dispensatiue potest ꝓmoueri vsq̄ ad subdiac ōatum inclusiue exigente necessitate: intelligitur ꝑm statum ecclesie p̄mitiue: secundum quem subdiaconus non erat de nūero sacror̄ ordinū: ℌ hodie papa facili ñ

dispensaret. hec Hosti. 7 conueniūt cū eo cōiter omēs doc. Aliqui vero dixerunt q papa non pōt dispensare cū vero bigamo q recipiat diaconatum 7 sacerdotiū. qz tpe xpi 7 apostolorum fuerunt ordines sacri. qz non pōt dispensare contra doctrinā sacre scripture. si tamen talis ordinet recipiet caracterem: 7 papa dispensare poterit cum eo in executione illorum ordinum

Utruz epi possint cū bigamis dispensare Rndeo q sic. sicut cōiter dicitur i minoribus ordinib⁹. dis. 50. quicunqz. z. qz tales non sunt ministri nec rectores: nec habent officiuz pdicandi. vnde de diuisione nō est timendum in talibus. secus est de sacris de conse. di. 2. tribus. Si ergo bigamus ad sacros ordines promouet ordinatus ab executōe. ordinator vero ab ordinum quos cōtulit fm Ber. collatōne suspendit. quia in hoc casu contra apostolum dispensare nō licet cum bigamis: lz cum ordināte possit. ex e. super eo. Quidaz tamen dicūt q epūs potest in subdiaconatu dispensare ppt necessitatem. ar. di. 24. lector. 7. c. subdiacon⁹ 7. c. se. Incōtrariuz est illud. extra de bigamis. nuper. 7. c. sup eo. vbi de hoc in glo. fi. 7 di. 50. si quis viduam. Quidā etiā dicūt q epūs pōt dispensare etiā in maioribus ordinibus cum illis qui volunt in religione deo seruire: ppter vitandū religiosorum discursum. ℔ Tho. 4°. dis. 27. q. 3. ar. 3. c. ℔ ptradicunt illi alīq iura pmissa. Quare magis pmittit epis dispensare cū crimioso ēp cū bigamo: cū vtrunqz sit cōtra aplm Rndeo q criminosus phibet ordiari ppt crimen. ℔ autem p pniaz purgat: 7 p pns criminosus in pristinū statū restitut⁹ videt 7 nō cū eo p epum dispensat. sed bigamus ordinari phibet ppter defectū sacramenti q p pniam purgari nō pōt. g̃ zē. hec ratio trahitur ex glo. ex eo. sup eo.

De sobrietate ti. 8°.

Deinde cōsiderandum ē de 3. c. regule aplice. s. q oz ordinādū ee sobriū: 7 redit in idē cum illo qō dicit infra non vinolētum. Intemperantiaz. n. cibi 7 potus oz quilibet vitare. vñ apls Ro. 13. nō i cōmessatiōib⁹ 7 ebrietatib⁹ zc. Et pcipue clerici. extra de vi. 7 ho. cle. a crapula. qz piguis venter vt ait Hiero. grossum generat sensum. cū ēgrio sacerdotalis sensus vigil esse debeat: 7 tennis. vt hī di. 44. §. vltī vñ v. Uina bibas pce iubet ℔ loth 7 priarche. Notādum q ebrietas dr triplicit. p dr ebrietas pena 7 obliuio mētis. 7 hec nō est pctm̄. ió q. 3. sane. 2°. dicit frequens actus bibendi 7 hec vt ait Aug⁹ est veniale pctm̄: nisi sit assidua. qz tūc est mortale: 7 maxime si nonit vires vini: 7 nō vult apponē aquam. di. 35. §. criminis. 3°. dicit q̃dam dispositō mentis 7 studiū. i. studiosa cōsuetudo inebriandi se de facili: 7 hec est semp mortale pctm̄. di. 35. ante omnia. Item clerici non debent intrare tabernā: nec ibi comedē nec bibē: nisi forte cā necessitatis: vt i pegrinatione. di. 44. non oportet. 3. 7. c. non liceat. Addunt etiā alīq q clerici nō debent hīe tabernas in qbus. s. psonaliter ministrent aut vbi exerceāt ihonesta. ℞ Ray. 7 Ro6 Item nō debent clerici vel layci celebrare cōuiuiū in symbolis: vel pfertis seu pmissalibus. vt in. c. dictis. nisi forte cā procurandi paupes. 42. di. si qs despicit. Itē nō debent pmittē conuiuia in ecclia: nisi cā necessitatis. qz i necessitate aliqua ēt honesta conuiuia ibi fieri possent ad opus hospitum transeuntiū. 42. di. c. penult⁹. 7 vltī. Item nō debent se inuitare ad potus equales. vt habet ex de vi. 7 ho. cle. a crapula. Nec ēt amore aliquorum sanctorum vel aiarum pentū bibē vl se ingurgitare: nec publicis cōuiuijs quibus intersunt ioculatores iter esse. de pse. dis. 5. nullus. 7. c. se. vbi dicit q clerici spectaculis q̃ in nupcijs vl cenis exercent interesse nō debent: ℔ surgere de cōuiuio 7 abire añq̃ ingrediant temelici ioculatores. ℔ Ray. Pena vero deseruiētis ebrietati est q si epus vel presbyter vl diacon⁹ admonitus nō desistat: deponat. subdiaconus 7 inferior siue layicus vl clericus cōione puetur. dis. 35. epus. Si vero semel ebrius fuerit aut bis. 30. diex spacio a cōione sbmoueat: aut corpali supplicio subdat. 35. di. ante omia. Etsi a superiori cōmonitus ℔ mō nō satisfecerit: ab officio 7 bñficio suspendat. ex de vi. 7 ho. cle. a crapula in fi. hodie vero fm Hosti. idē videt de subdiacono 7 diacono. ar. ex de seruis nō ordi. miramur. Et ē hic casus in q̃ pctm̄ mortale non inducit dispositionez: nisi admonitus non desistat. Alius si vsuras recepit. dis. 47. episcopus aut presbr. 3° si desierit ab officio ecclesiastico. dis. 92. c. vltimo. fm Hoff. ℔ tamen non iudico sp mortale peccatuz. dis. 35. §. al's. Miles autem ppter

ebrietatē mortez sibi consentiēs a malitia remouer. ff. de re. mi. omne delictū. §. penul. hec Hosti.

De prudentia ti. 9°.

Postea ꝯsiderandū est de prudē tia ordinādi: siue de 4°. c. regule aplice. Circa quā scēdū q ordinādus debet hre scīam sacre scripture. dis. 36. p totū. Et h ad subditorū aīas iformandas. dis. 36. c. 2. §. ecce. 7. §. si quis vult. Et ideo statutū est licet male seruetur: vt i metropolitāis ecclesijs magistri theologie teneāt. 7 q clerici exercētes puniciam suā ad audiendum sacrā theologiā pcipiant integra stipendia. imo si nō sufficiunt eis sua 7 bonesti sint 7 bene diseāt: debet eis ecclia necessaria mistrare. ex de magīis. q2 nōnullis. 7. c. sup specula. Non aūt requirit hz Ray. Hoff. Host. 7 Tho. 4°. dis. 24. q. i. ar. 3. q. 2. o. q ordinandus beat scīam eminentē: h sufficit q beat cōpetēter. i. sufficientē ad suū officiū exequēdum. extra de elec. cū nobis oliz. Dz etiaz ordinādus hre scīaz secularū scripturaꝝ di. 37. §. Cur ergo. 7. c. turbat. Et h rō vt veruz a falso diserne sciat: 7 viā ad sciaz pietatis beat: non aūt ad voluptatē addiscat. di. 37. §. pallegato cur ergo. Et p hoc soluitur contrarietas multoꝝ capitulorūz eiusdem di. iō statutum est: vt in qualibet ecclesia cathedrali beatur magister liberaliū artiū. ex de magistris. c. i. 7. c. q2 nonnullis qō intelligit tm de trivialibus: q habilitāt ad sciaz pietatis. nō de quadrivialibus: q ꝑm Hiero. lz in se ꝓtineant veritatez: nō tm ducūt ad pietatē. i ad sciam pietatis vel ad cultū dei: q consistit in fide spe 7 charitate. di. 37. si qs grāmaticā. Et dicit scia pietatis ꝑm Hiero. nosce legē scripturas: 7 intelligē ꝓphas: in euangeliū credē: epl'as nō ignorare. vt dicitur in d. c. si qs. Auctores ēt gentiliū 7 hi libelli legi possunt eadē cā q 7 scie triviales. 7 si qd boni lectoris in eis inueniat: tanq ꝓpriū sernet: 7 in bonū vsū ꝙuertat: nō rōe auctoꝝ: h q2 in se ē bonū. di. 37. turbat. 7. c. qui de mensa. 7. c. si quid veri. 7. c. relatū. in fine. h. n. fecerūt Paul' Hiero. Aug'. 7 alij sci. Leges do 7 pbiam clerici possunt audire: dūmō nō cā cupiditatis vel voluptat. ar. di. 37. c. i. 7. c. legim' 7. c. vino. hoc est de nisi sint monachi vl' regulares. vel sacerdotes. vel hītes psonat' i. dignitates: vt decanatū archidiaconatū vel nisi sint habentes plebanatum: q si audierint nisi infra spacium duoꝝ mensium ab audiendo desiterint: ipo iure sūt excōicati. extra ne cleri. vel mo. sup spec. h Hoff. Debet etiā ordinandus hre noticiam secularium negocioꝝ. q2 non tm spūalia: sed etiam tpalia debet subditis 7 necessitatem patientibus ministrare. dis. 29. p totum. 7 extra de renū. nisi. §. porro. 7 dis. 86. fratres

Sed nunqd laycus oīno lras ignoras recipiet caracterem si ordinet. Rndeo q sic. q2 ex quo baptizatus est: susceptibilis ē cuiuslibet sacramenti: cū baptimus sit ianua oīuz sacr'oꝝ. di. 32. de. 7. §. porro. circa fi. Et facit ad h illud. i. q. i. ventū est. §. sed dicitur. Hec ē opi. Ray. Hoff. Hosti. 7 Innoc. Quidā tm ꝯriū dixerūt ꝓpter illō qō hr di. 38. omes. s. q substātia summi sacerdotij in eloquia diuinitus est tradita. s h est referendum ad executōnem ordinis: q sine litteris fieri nō pōt. Ad h nota q ꝓpter simplicitatē repellit qs ab obtinēdo epatuz: vel aliā administratōem 7 curam ecclesie. sed nō dēicit ab obtento: imo dat ei coadiutō. di. 29. petrus. 7. 7. q. i. q2 frater 7 ex de elec. cū in cunctis. ꝑm Ray. Cōtra riūm tm est expssum. ex de eta. 7 q̄li. q̄nis. vbi epus remouet ꝓpter defectum lrature. quinetiam ꝓhibet conferre clericalez tonsuram illiterato. Et qui contrafecerit. s. cōferēdo est p annum susensus a collatōne einsdē li. 6. de temp. or. nullus. Itez ꝓpt illiteraturā pōt epus petere resignandi licentiam. ex de renū. nisi. Ignominosuz est eniz epo q q̄rat ab alijs edoceri: cum ipe alios debeat edocē. di. 36. §. ecce. 7. i. q. i. vi lissimus. 7. 8. q. i. liez. imo talis debet i epm eligi cuius compatione ceteri grex dicāt. 25. dis. §. nunc autem.

De pudicitia ti. 10°.

Deinde considerandū est de. 5. c. regule aplice. s. q oportet ordinandum esse pudicum. debet. n. ordinādus ee pudicus. s. vt moribus 7 verbis pudorem suum indesinēter ostendat. vnde in lege dictum est secundū aliam translationem. verecundos 7 verentes facite filios israel. Et Ambro. verecundia ingenuos prodit natales. Clerici vero qui sunt adeo impudentes q se faciunt ioculatores: siue goliardos: aut bufones

ipo iure carẽt omni ꝓuilegio clericali ſi per annum illam artez exercuerint. aut etiam ſi minozi tempoze eaz exercuerint: 7 ʒ̃mo niti nõ reſipuerint. li. 6. ɔ vi. 7 ho. cle. ĩmo etiam nec mimis ioculatozibus 7 biſtriõibus clerici inteudant. vt habet ex̃ c. titulo clerici. Nec ludos theatrales 7 laruales i eccleſijs fieri ſuſtineant. vt dicit ibidem. c. cum ɔcozem. vbi dicit etiam in glo. q̃ ꝓhibitum eſt cã etiam ludibꝛie monachali vel alio religioſo habitu vti. 7 grauiter punitur qui hoc facit. in auctl. ɔ ſanctiſ. epis. §. omnibus. Non tamen ꝓhibetur ibi repꝛeſentari pꝛeſepe domini. herodẽ. magos ſepulchꝛuz xpi 7 ſimilia: que conueniunt quibuſdam feſtis: cum hi⁹ excitet ad ɔuotionem. ar. ɔ conſe. diſ. z. ſemel. Scienõ etiam q̃ notat Jo. an. ſuper illud. c. clerici. nõ repꝛobatur facere aliquid ioci: cauſa ĩfirmitatis vel alterius honeſte rei. 7 fac ad hoc qõ notat Jo. ɔ citbariſtis 7 alijs qui vtunt varijs inſtrumentis. diſ. 86. conare Lauere aũt ɔbent clerici a mulieribus: ita vt cum eis nõ habitent. Hiero⁹. ſi cũ viris habitent femine: nõ ɔerit viſcariũ diaboli Nec eas frequent cozpaliter viſitent. diſ. zz. hoſpitiolum. Et familiaritatem earum nimiam vitent. 18. q. z. pniciоſam. Jtẽ ea ꝓ tactus omnino ɔclinent. vñ v. Mi fugias tactus vix euitabit actus. Hos ergo vitane moꝛtaris ita. Unõ refert Hꝛeg⁹ q̃ qdã pꝛeſbꝛ ſuam ſoꝛoꝛem diligens: tamẽ quaſi hoſtem cauens eam ad ſe ꝓpius accedere non ſinebat. di. zz. quidam pꝛeſbꝛ. Sz nunquid licet aliquo mõ clericis habitaꝛ cum feminis. R⁹ q̃ ſic. cum aliquibus ſcz cum auia. matre. ſoꝛoꝛe. amita. matertera. filia fratris 7 ſoꝛoꝛis. vxoꝛe filij. 7 gñaliꝫ cum omnibus que ſũt ꝙſanguinee p lineã tranſuerſalem vſq; ad zm̃ gradũ ĩcluſiue. ar. diſ. 81. cũ omnibus. Cum bis vero que ſunt conſanguinee p lineam aſcendẽtez 7 ɔſcendentẽ vſq; ad 4m̃ gradum. ar. extra ɔ ꝙſang. nõ ɔbet. 7 diſ. zz. iterdixit. 7 di. 81. volum⁹. Jn bis. n. naturale fedus nihil ſeui criminis pmittit ſuſpicari. ex̃ ɔ cohabitatione a nobis. Sed ꝙtra q̃ ibidem dicitur. c. i. q̃ nullus pꝛeſbꝛ retineat etiam eas quas canones concedunt. R⁹ ad hoc Dam̃. dic̃ q̃ capitulũ ꝓmũ illius tituli coꝛrigitur p illũ poſterius editũ. ſ. a nob. Alij vero vt Ray 7 Goff. dicunt q̃ ꝓmũ capitulũ loquit ɔ mulieribus: que 7ſi nõ ſint in ſe ſuſpecte: habẽt tamen alias mulieres ɔ quibus ſuſpicio poteſt oꝛiri. vt dicit diſ. 81. legitur. Jllud vero capitulum a nobis. 7 alia ſimilia loquunt ɔ illis: que nec ſũt ſuſpecte: nec ſuſpectas ſecum tenent. Ber. aũt dicit q̃ ꝓmũ capituluz logt ɔ clericis ſuſpectis 7 iuuenibus. 7 mulierib⁹ ſuſpect. ar. diſ. z4. quoꝛũdã. ꝙtrariũ vero loquitur ɔ mulieribus nõ ſuſpectis. Hoſti. vero dic̃ diſtinguendo q̃ duplex eſt ſuſpitio. vna ratione iuuentut. alia rõne extraneitatis. 7 vbi aliqua illarum interuenerit: nõ poſſũt cohabitare. vt hẽtur in. c. i. ſi vero neutra ſit ibi poſſunt. vt in. c. a nobis. dũmõ pſonas ſuſpectas non teneant ſecum. vt in. c. i. 7 dictum eſt ſupꝛa. De mulieribus etiaz. q̃ ſunt cõſanguinee vltra zm̃ gradũ linee tranſuerſalis diſtinguit Ray. q̃ aut ſunt ſuſpecte qꝛ iuuenes. aut nõ. ſi ſic: nõ poſſũt clerici cuz eis habitare: ſi non poſſunt. Et ſimiliꝫ diſtinguit ɔ ancillis. 7 ſic intelligit diſ. 81. feminas. 7 diſ. zz. interdixit. in fine. Moniales etiã non tolerant cum clericis extra ɔ cohabitatione. c. i. Et bꝛeuiter nõ ɔbet loqui clericus ſolus cum ſola. diſ. 81. clericus ſolus. Epi vero nullam oĩno ſecũ ɔbet habere mulierem. ar. di. z4. q̃rũdaz. 7 ex̃ ɔ cõuer. cõiu. ſane. ſm Goff. 7 Hoſt. ſm vero Ray. licet hoc eẽt tutũ 7 honeſtũ quod eſt ɔ epis dictum. nõ tamẽ obſtant eis illa iura. qꝛ illud. c. quoꝛũdam. loquit q̃ epus habet ĩmoderatam cuz filia familiaritatem: occaſiõe cuius a ſubditis vilis habetur. Et illud. c. ſane. loquit ɔ vxoꝛe epi: que oĩno ɔbet religionẽ intrare. Non ɔbent etiam femine q̃ diuina officia celebꝛant ad altare accedere: nec pꝛeſbꝛo miniſtrare: aut intrare cancellos: vel etiaz intrare cboꝛum vbi cantant clerici ſtare vel ſedere. ex̃ ɔ vi. 7 ho. cleri. c. i. Femine etiã ſacrate nõ ɔbent circa altare incẽſuz poꝛtare. ɔ conſe. diſ. i. in ſancta. ĩmo etiaz nec viri layci ɔbent ſtare vl̃ ſedere iu ex̃ altare inter clericos q̃ diuina myſteria celebrãtur. ſed q̃ volũt adoꝛare vel cõicare: tũc poſſunt accedere. ex̃ ɔ vi. 7 ho. cle. c. i. Et hoc ſm Jnnoc. intelligit ɔ honeſtate.

Notandum etiam q̃ dicit Ber. ibidẽ in eccleſia eſt quidaz locus cõis: qui dicitur eccleſia: 7 quidam ſpecialis pſallentib⁹ qui dicit̃ cboꝛus q̃ diuidit̃ cancellis ab altari quidam ꝓpius miniſtrantib⁹: q̃ dr̃ ſacrarium. quia non niſi ſacrati ɔbent ibi contingere ſacra vaſa. ɔ conſe. diſ. i. in ſancta. dicitur etiaz diaconium. qꝛ diaconus ibi

miniſtrat altari. diſ. 42. non oportet. dicit etiaz preſbyteriũ. ꝛe conſe. diſ. 2. ſacerdotũ dicitur etiaz ſancta ſcõruz. eẽ ꝛe vi. 7 bo. cle. c. i. Sed quam pnã patient clerici cũ mulieribus habitãtes. Rndeo bi qb⁹ cõcedit nullam. ſed alij qui concubinarij vocant pnam patiunt. ꝛe quibus ſic diſtinguit Hoſti. talis clericus aut eſt ſuſpect⁹ aut notoꝛi⁹: aut penitus occultus. ſi ſit ſuſpectus: aut ex illa ſuſpicione oꝛit ſcãdalũ aut non. ſi ſic. tunc ei põt indici purgatio: quã ſi nõ preſtiterit: vel preſtãdo ꝛfecerit punit tanqz convictus. eẽ e. tua nos. in fi. Si non tunc eſt monẽdus ne cuz ſuſpecta aliquatenus conuerſetur. 7 ſi poſt trinam monitionem cum ea cõfabulari vel cõuerſari inueniat: factus eſt notoꝛius iuris: 7 ꝛe iure. 7 ideo eſt excõicandus. ſuſpecta vo eſt canonice indicanda. vt extra e. ſi qſqz. Et videtur q in hoc caſu poſſet tanqz convictus ꝛegradari: 7 ſeculari curie tradi. ar. in auc. ꝛe ſcis. epis. §. preſbris aũt 7 diaconibus. c. vlti. Si vero ſit notorius facti vel iuris ipo facto patit: 7 incontinenti eſt ab officio ſuſpenſus. vt bẽtur diſ. 32. nullus. 7. c. preter hoc. 7 eẽ e. veſtra. 7. c. tua. 7. c. vlti. p ois 7 a bñficio ꝑm quoſdaz. vt bẽt di. 82. ſi quis ãmodo. 7. c. ſi qs ſacerdotũ. Alij vero dicunt q eſt ſuſpenſus ipſo iure ab officio. ſed qztuz ad beneficiũ eſt monẽdus. 7 notoꝛius facti forte ꝛegradari. Notoꝛius vero iuris ꝺemnari ꝛebet ſi ſit ac cuſat⁹. Et ſi is qui ꝛegradari ꝛebet monet nec ſe coꝛrigit: epus eum beneficio ꝓuare poterit. vt habetur extra e. ſi aũt. vl' ſi vult põt eum ꝛe gr'a ꝓmo ab officio ſuſpendere 7 contumacia creſcente ei auferre. vt eẽ e. ſicut ad extirpandam. Et hoc agit ne ꝛe cetero faciat 7 ꝛe eiſdez pnis cogef: vt ꝛe predictis pniam agat. Item ſi cõuincat ẽ ꝛeponendus. diſ. 82. preſbr. Et ſi mittatur ſuſpenſus ad ſedez aplicam: 7 referat lras aplicas nõ cõtinentes ſeriez rei: nihil ꝓfuit ei. vt dicitur extra e. ſuper eo. vbi vo crimẽ craſſat eſt op⁹ exemplo. 7 iõ ſi ad dimiſſã redit vel aliam accipit: ꝑ eo põt excõicari i. ꝛeponi. vt dicit eẽ e. clericos. Nec ꝛebet cogi quis vt ibidem dicit abiurare concubinam: quod eſt verũ ꝛe eo ꝛe q̃ ꝓſumit q iuramentuz non ſeruet. al's ſecus eſt. vt dicitur extra qui cle. uel vo. ex tuarum. Iz eam quidaz intelligant ꝛe vxoꝛe ꝑ illõ. c. 35. q. 6. ab iſta die. ſcripſit tñ Hoff. q ſi iuuenis 7 cupidus ſecum habeat euident iuuenculam 7 ſuſpectam: non ẽ foꝛnicatio notoꝛia tamen preſumpta. Iz ꝑm Hoſti. talis videt notoꝛius facti: exq̃ publice 7 euidenter ꝛetinet eam ſecũ. ſi enim inueniretur cum ſuſpecta ſemel: ouruz eẽt iudicare eum notoꝛiuz tñ ꝓſumptum: niſi poſt monitionez factam: vt ex ſupꝛadictis colligi põt. Si vero ſit penitus occultus: patit pnam q̃tum ad ſe. qz incontinenti eſt ſuſpenſus. quilibet enim in moꝛtali conſtitutus eſt ſuſpenſus. vt bẽtur eẽ ꝛe temp. oꝛdi. c. fi. 7 diſ. 6. teſtamentũ. tamen q̃diu toleratur ab eccleſia: poſſunt 7 ꝛebẽt ab eo audiri diña: 7 recipi eccleſiaſtica ſacra. eẽ e. veſtra. 7. c. fi. Sed in hoc caſu nõ credit teſtimonijs. i. verbis ſimplicib⁹ aliquoꝛũ: ſed teſtibus. ſ. iuratis. vt extra e. tua nos. ꝺ hoc habitũ ẽ ſupꝛa li. 4. ti. 16. Sed nõne foꝛnicatio eſt peccatũ moꝛtale. di. 25. §. al's. cuius pna eſt ꝛepoſitio. di. 25. c. fi. 7 diſ. 81. ſi quis clericus. 7. c. romanus. Rº quidaz dicunt q hec capitula cõtinẽt rigoꝛẽ. ſed illud. c. di. 34. fraternitatis. continet eqtatẽ que multum rigoꝛi ꝛebet ꝓponi. diſ. 50. ponderet. in fi. 7 eẽ ꝛe tranſac. c. fi. qz melius ẽ ꝛe miſericoꝛdia q̃ ꝛe crudilitate red ꝛere rationem. diſ. 86. nõ ſatis. Ideo etiaz ꝛebet mitius agi in foꝛnicatõe. quia hodie panci inueniunt imunes ab ea. vt innuit dictum. c. fraternitatis. Multitudini autẽ eſt pcendũ. eẽ ꝛe cle. ex. latoꝛes. Hoff. vero notat q rigoꝛ ſeruari põt ꝛe iure. ß equitaſ ex diſpenſatione. Nec obſtat illud. c. fraternitatis. qz cum dt ibi ꝛefectus tpis noſtri nõ patit hanc manere cenſuram. ſbandi ꝑm Hoff. rigidam 7 indiſpenſabilẽ. foꝛnicatio enim. periuriũ. furtum. 7 homicidiuz equipant. diſ. 82 preſbyteri. ß ꝓpter illa tria pdit qs beneficium. extra ꝛe iureiur. grelã extra ꝛe pnis tue. ergo etiã ꝓpt foꝛnicatõnem. ar. extra ꝛe temp. oꝛ. c. fi. Nec obſtat q eſt cõe vitium. qz ꝓpter ꝺ eſt magis op⁹ exemplo. Hoſti. vero credit q vbi ẽ graue ſcandalum: põt inder ex cauſa rigoꝛẽ ſeruare: 7 ex cauſa remittẽ 7 diſpenſare. eẽ ꝺ tranſac. c. fi. Et hoc intellige ſi ꝓuincantur in modũ accuſatõis. tunc enim ſtandum eſſet rigoꝛi. vt oſtendunt capitula ſuꝑ allegata. Inſup nota q ſi quiſqz clericus monaſteria mõialium ſine manifeſta 7 rõnabili cauſa frequentare preſumpſerit: p epz arceat. 7 ſi non ꝛetiſterit imunis ab ab officio reddat: ſi ſit layeus excõicetur. eẽ ꝛe vi. 7 bo. cle. monaſteria. Sz ex qt

vicib⁹ dicit eē frequētia. R° ſm glo. ibidē videt q ex duabus. ar. oppoſitum di. 26. vna tm̄ nec repetita. q2 veniā crimina nec ſemel cōmiſſa non habent. C. de epa. audi. l. 3. Sic ergo vltra vices vnā ſine māifeſta rōnabili cā illuc ire non licet. q2 ſtatiz pre ſumitur malū. Quā penā patiunt concubine ex clericoꝝ cohabitatōne. Rndeo ſm Hoſti. cōcubina clerici: aut eſt occulta aut publica. ſi occulta ſic punit tm̄ i foro pniali. 7 hoc pro ſacrilegio 7 adulterio. vt hētur. 27. q. i. q̄ xpo. Si vo ſit vxor de facto preſbri ſiue clerici i ſacris ꝓſtituti publice ducta: 7 hoc ſciens q2 plus eligit plus punitur. 7 io ipa 7 ples ei⁹ i ſeruitutē eccle eui⁹ ille eſt cleric⁹ redigunt: 7 ſic vē dunt: 7 redimunt. vt hētur di. 81. quidaz. 7. iz. q. vlt. cum multe ſup. Alij vero dicūt q ſi nō habet plem vendit: ſi aūt habēt i ſeruitutem redigit. vt dictū eſt: 7 p eadez iura. ſed pōt etiā dici q 7 cōcubina clerici publica eſt excōicāda. vt dī e. ē. ó ſen. ex. ſi ꝓcubine. quo facto nō abſolue mulier. niſi ſatiſfactione premiſſa: cum offenſa ſit manifeſta. e. ē. de v. ſig. ex pte. Erit autē hec ſatiſfactio q intret monaſteriū. vt dī diſ. 34. fraternitatis. 7 ſic redigit in ſeruitutē monaſterij. di. 22. eos. Quidā tm̄ itelligunt illud. c fraternitatis. qm̄ mulier h petit. al's eſt ꝓzium. di. 22. ſeriatim. 7. 22. q. i. integritas. vel pōt dici q ſupioza capitula debēt itelligi de ſeruitute monaſterij. 7 hāc quaz iura ſupra vocāt vxorē. Hoſt. vocat publicā cōcubinā. non. n. pōt vxor eē. vt dī e. ē. de cle. cōiu. ſane. Ad h nota q clericus cōmittēs vitiū ꝓ nām ſecularis deponitur. vel ſubaudi religioſus in artius monaſterium detrudit. vel deponi vel p et ad pniaz ppetuam pagendam. ſed laycus excōicat. e. ē. de excel. pla. clerici. Nec oz clericus de ſua icōtinētia gloriari. al's ꝓpter ſcandalū 7 infamiā ortā oz ab officio 7 bñficio ſuſpendi. ſed nec mulieri quā ſe dicit cognouiſſe. debet eius confeſſio piudicare in aliq vt habetur e. ti. c. Ne ſit graue. Sed que diſpenſatio adhibet circa preſbros vel clericos concubinarios. Rndeo ſm Hoff. 7 Hoſti. magna vt ñ remoueant ab officijs 7 beneficijs. extra e. ſicut. 7. c. ſi aūt. Ad altiora tm̄ officia nō aſcendāt. vt hēt. 15. q. 8. bi qui. Maior. vt ad maiores ordines p moueant. vt dī diſ. 34. fraternitatis. Maxia. vt ad dignitates aſcēdāt. di. 22. hūiſſe.

De ornatu ti. ii.

Poſtea conſiderandum eſt de 6. c. regule aplice. ſ. ó ornatu. debz aūt ordinandus eē ornatus: 7 interius virtutibus: 7 exterius bonis moꝝib⁹: vt ſit 7 in cibo 7 potu tēperatus. de quo habitū eſt ſupra. 3. c. cuiſdez regule. In cōuerſatōe honeſtus. de q dictū eſt in. c. ꝓcedenti. In inceſſu maturus. ꝓpoſitio. n. corpis q̄ſtitatem indicat mentis. vt dicit Aug⁹. di. 42. c. vlt. In oratōne 7 lectione aſſiduus. h enim debent eē opa clericoꝝ. di. 36. c. vlt. In habitu regulatus. ſ. ſm ea q̄ habent e. ē. de vi. 7 ho. cle. 7 ſpāliter i. c. clerici officia. vbi ſtatuit pena venie tis cōtra. Item in veſtib⁹ conformēt ſe clerici conſuetudini regionis: 7 illis cuz qb⁹ viuūt: ne al's ſuperſtitioſi 7 hypocrite videātur. ar. de conſe. di. 4. eccleſia. 7 diſ. 30. §. ſi quis eoꝝ. 7. §. ſi qs virorū. ſemp tm̄ ſeruā do in oībus honeſtatem. h Ber. ſup. c. clerici. 7 Hoff. tm̄ admin⁹ cū miniſtrant veſte talarem habeant. ſicut Aaron di. 44. non liceat. dicit tm̄ canon. q preſbri nō vadāt niſi ſtola induti. i. cappa: vel ſuppellitio. Et ſi ſine ſtola ſpolientur ſimplū reddit: ſi cū ſtola tripluz. 21. q. 4. nullus. 7. c. ſe. Item ſi religioſi diuerſe ꝓfeſſiōis predicēt dei verbuz: 7 diuerſitas habitus ſuſcitet ifidelib⁹ ſcandalum. debent ſe inuicez conformare q̄tum ad ſupioze vnū habitū regularem. e. ē. de vi. 7 ho. cle. de⁹. Si tm̄ ſint monachi vel regulares cōmozantes in ſcholis cuz ſcolaribus: nō ideo debēt deponere habitū religionis. Nec abbas eoꝝ ꝓpter ſcholas ſup h cū eis debz diſpenſare. Nec ipi debēt vi illa diſpenſatōe: ſi de facto diſpenſauerit cū eis. h Rod. Item clerici nō debēt portare arma. Et ſi portauerit debēt excōicari extra de vi. 7 ho. cle. clerici. Si etiā ꝛ° admoniti nō ſtiterint pdūt ꝓuilegiū clericatus. 17. q. 4. ſi qs ſuadēte. 7 extra de ſen. ex. in audiētia. Nō debent inquā ferre ſiñ iuſta cauſa. Nā ſi trāſeāt p loca piculoſa ferre poſſunt ea ad terrorem latronū: lz ñ debeāt pcutē. 23. q. maximian⁹. h Innoc. ſup o. c. clerici. in glo. Item ab officijs inocētibus cōpeſcunt p amiſſionē ꝓuilegij clericalis. extra de vi. 7 ho. cle. vt clericoꝝ.

Adhuc nota q ex cā pegrinatōis ſine timoris uel neceſſitatis vel alia ſimili cauſa honeſta. licet clerico habitū tranſformare 7 aſſumere habitū laycalē vel pnialem

velsimilem.xi.q.4.episcopi. ⁊ extra de vi. ⁊ ho.cle.⁊.c.clerici officia.

De hospitalitate ti.iz⁹.

Deinde ꝓsiderādum est de.7⁹.c. s. q̄ oportet ordinandū eē hospitalem. debet.n.ordinandus eē hospitalis.qz vt dicit Hiero. omnis clericoruz debent eē cōmunes.16. q.i.q̄tuz.Et hospitalitatem hortari nō poterit qui domum suam hospitibus claudit 41.di.§.i. Sciendum autem q̄ hospitalitaz ali a est violenta ⁊ ad hanc nō tenent clerici.ex de emu.ecclesia.c.i.Alia charitatiua:⁊ hanc aliqui petunt quasi ex debito. vt predicatores ⁊ plati.Alij simpliciter.s. p corpis sustentatione.In primo casu subdistinguitur. qz si sunt noti ⁊ constat eos missos vel institutos ad pdicandū vel ad platuram recipiendi sunt.Si vero sunt incogniti vel dubitant an tale officiū sit eis ꝓmissum. debet hoc examinari ⁊ ingri an ita sit.qz circa maiora periculum vertitur nō enim das tm talia: ⁊ accipis spūalia ab eis:in quibus vertitur magnū piculuz si ab alio pcipiant q̄s ab illo qui dare pōt vt dr̄ dis.47.quiescamus.In 2°casu.s.cū petitur p sustentatione corpis:similiter sbdistinguendum est.quia aut potes omnib⁹ abundare aut non. In p̄ casu debes dare omnibus indigētibus.Ad hoc inuitāt nos exempla Loth ⁊ Abrae qui omēs indifferenter recipiebant.Inter omēs recipe angelos meruerunt.Maz si nō omēs recepissent forsan iter alios ēt angelos repulissent vt br̄ in d.c.quiescamus.Dāda est etiam excōicatis.ii.q.i.qm̄.in fi.Et idē dico de q̄ libet petōre:nisi de cibo securus iusticiā cōtemnat.Maz in tali casu sicut dicit Aug⁹ vtilius esurienti panis tollit q̄s frangatur vt dic̄.5.q.5.ñ ois.Sz nisi iusticiā negligat ⁊ ad mortez esuriat est audiendus.di.86.pasce In 2° casu.s.cum non potes oib⁹ satisfacere.dicit Ambro.9.esse ꝓsiderandā.scilz fidē.cām.locū.temp⁹.modū.necessitudinē. sine sanguinis ꝓpiquitatē.etatē.debilitatē. conditionez.sine nobilitatem.Fidē.qz fidelis est pferendus infideli. Causaz.qz illi qui tenētur capti ab hostibus sunt alijs pferendi.Locum.vt si iustus ꝓpter debitū excrucietur in carcere:⁊ in penis atq̄ supplicijs.Nam Iz oibus debeat mia tamē iusto amplius. Tempus.quia si tpe afflictiōis sue nil a te ipetret:si tpe periculi quo rapit iuste ad mortē: plus apud te pecunia tua valeat q̄s vita morituri. nō est leue pctm̄. Modū.vt nō totū vni:nec sil' opes effundantur:⁊ discrete dispensentur:nisi forte aliquis vellet ex toto relinquē seculum. Necessitudinē. vt ꝓpiqui sanguinis extraneis pferant̄:ita tamē q̄ cām pstet nō nisi gr̄a i.non ditent̄ ꝓpter carnalem amorem: sed pascant̄ ꝓpter nāe sustentatōem.Etatē.qz senes sunt iuuenibus preferendi. Debilitatem. qz claudi ceci valitudinarij ⁊ consimiles debent preferri sanis. Nobilitatez.i. verecūdiaz:q̄ ingenuos pdit natales:qō pserti attendit̄ i his q ex diuitijs sine vitio ceciderunt in egestatem. hec exponuntur plene dis.86.non satis.

De doctrina ti.13⁹.

Postea ꝓsiderandū est de doctrina ordinandoz.Ib aūt ꝓsistit i corripiēdo ⁊ pdicando.Dz aūt corripere ex charitate cū discretōe ⁊ temperate.s.conflando mediū ex remissione ⁊ seueritate.vñ Hzegl.⁊ br̄ di.45.disciplina vel mia multuz destruit si vna sine altera teneat̄.Et si in altero excedat medi⁹ ē vt ō nimia misericordia q̄s de nimia seueritate rōnem reddat.di.50.pōderet.ubi tam̄ non pdest lenitas:succedē debet aspitas: quod ostendit aplus.2.Thim̄.4.argue obsecra increpa i omi patientia ⁊ doctrina.Dz aūt rigor iusticie tēperi.p ex peccātiū multitudine.dis.50. vt ꝓstituer̄.Et tūc debz platus incipere a spūalibus:vt exēplo eorum frangat̄ cetera multitudo.di.44. ꝓmissa tōes.Punire etiā debet maiores de vniuersitate q̄ trahūt aliquos ad pctm̄.ex de clerico ex.latores.2° ex peccātium q̄litate.qz ōferri dz dignitati ⁊ psone.ex de offi.dele. sane.qz ex duobus etiā angel̄ rigor.s.cuz pctm̄ defendit̄.de peni.di.6.c.i.Et cū visitatur.i.q.i.reperiunt̄.Si aūt plat⁹ negligat corripere grauiter peccat.2.q.7.q nec regiminis.Et est deponendus.di.81.dictum.Si vo excedat duz corrigit ex charitate non cogit̄ a sbditis veniaz postulare: nisi velit facē ex humilitate.Caueat tī ne dū nimia seruat̄ humilitas regendi frangat̄ auctoritas.di.86.qñ. Si aūt ex odio modū excesserit:tenet̄ veniā petē.Matb̄.5.si offers munus tuuz añ altare ⁊ re.cē.Parcit̄ tī facilius platis q̄s p̄uatis psonis.qz i cura

rei familiaris.vir vitatur ꝓcecatuz.dis.25. qualis. Circa predicationem prelati cõ siderandus ꝙ in eo ꝛebet esse interius cha ritas ardens: exterius vita lucens: sciẽtia sufficiens: ⁊ actꝰ predicandi conueniens. Et in actu predicandi ꝛebet attendi primo tpis opꝛtunitas.2° loci honestas.vt.s.pre dicetur in locis publicis ⁊ honestis:nõ in priuatis ne suspicio nascatur:⁊ ex h̃ hẽsis di.30 si quis. Possunt tamẽ i locis ꝑuatis dicere aliqua verba bona p modũ simplicis exhoꝛtatõis.extra ꝛe here.cũ ex iũcto 2° auditoꝛũ ⁊ dicendoꝛum qualitas: vt.s. sapientibus dicant alta:simplicibus vero plana.i8.q.3.inter ceteros. Sciendũ etĩ ꝙ nõ ꝛebet cessare a coꝛꝛuptione vel p̃dicatõe ꝓpter subsannationes.di.47.scimus Et hoc intellige vbi aliqui boni sunt inter malos:vel si sint omnes mali.spes tamẽ sit ꝛe coꝛꝛuptione: alꝫ si sint omẽs obstinati ⁊ nullꝫ spes sit ꝛe coꝛꝛuptõe.imo forte ficrẽt peioꝛes ꝛe predicatõe ꝛebet tacere ⁊ dicere cuz Hiere.15.solus sedebam: qꝛ amaritudine plenus eram.vel põt ad aliũ locuz se transferre: vbi posset aliquem fructũ facẽ. secunduz illud Matth.10. si vos ꝑsecuti fuerint in vna ciuitate fugite in aliam.Et ꝛe hoc habentur plura .7.q.1.§. hoc tunc seruandum.⁊.§.nũc autem.⁊.c.ibi.⁊.47. dis.sit rector.

De modestia ti.14ª.

Deinde cõsiderandus est ꝛe modestia ordinandi. ꝛe q̃ dic apls ꝙ oꝛ ordinandũ esse non pcussorem:sed modestũ.ꝛe qua etiã hr̃.45.di.p totum.Et ꝓmo dicendus est ꝛe multiplici ꝑcussione ⁊ ꝑna eius.2° ꝛe homicidio ꝑuali ⁊ ꝑna ei°.3° ꝛe homicidio ligne ⁊ ꝑna eius. 4° ꝛe homicidio iusticie ⁊ ꝑna eius.5°ꝛe hõicidio necessitatis ⁊ ꝑna eius.6° ꝛe hõicidio casuali ⁊ ꝑna eius. 7° ꝛe hõicidio volũtario ⁊ ꝑna eius. 8° ꝛe quibusdã dubitatõibus circa istam mãm 9°ꝛe dispensatõe q̃ adhibet circa pcussoꝛes ⁊ homicidas. Circa ꝓmũ sciendũ ꝙ duplex ẽ pcussio.vna ꝑualis: que fit malo ⁊ inutili sermone: cum.s. indiscretus ꝓlatus inutili sermone coꝛda pcutit infirmoꝛ: ⁊ hec semp ꝓhibet qꝛ mala.dis.45.c.vltimo Altera est coꝛpalis: q̃ fit coꝛpaliter manu vel flagello vel simili.verberãdo hec fit aliqñ ex malitia vl odio:vl vt ꝛberãs magl timeatur.Et tunc ꝓhibet.qꝛ est ꝑcatum moꝛtale:⁊ taliter verberans oꝛ coꝛrigi.⁊ si se ñ coꝛꝛexerit ꝛebet ꝛeponi. ex ꝛe cle.pcus. c.i.Et logmur ꝛe cõstituto in ordine sacro. di.45.c.i.⁊.c.cpm.vñ crimen ꝑcussionis semel cõmissum ad ꝛepositõem nõ sufficit vt dicit Ber.ibidem.nisi enoꝛmiter leserit di.55.si euãgelica. Aliqñ fit ex charitate ⁊ cã coꝛrectõis.Et sic est licita oĩbus ꝑãtes hũtibus in subditos suos.dis.35.añ omia. ⁊ dis.45.cum beatus. Ita inquã ꝛebet sũbditos disciplinare Impioꝛ:vt cum subditis matrem pietas:disciplina vero patrez exhibeat.c.dis.§.hinc etiã alibi possũt.c.illõ. Epus autẽ nullũ ꝛebet suis verberare manibus.di.86.nõ liceat. potest tñ ꝑccantes subũcere p alium verberibus.5.q.5. illi q. non tñ p laycum: ẽ p clericũ si clericus sit ꝛberãdus.vt hẽtur.j.li.7.ti.2.casu.12. Circa vero subditos ⁊ crimina sic distingue. qꝛ aut est clericus secularis:aut regularis si secularis aut est in ordinibus minoꝛib⁹. ⁊ talis a clericis ⁊ ꝓ leuioꝛibus culpis licite verberatur.dis.45.§.salomon.dũ tamẽ hoc fiat p eũ ad quẽ ꝑtinet.ex ꝛe sen.ex.cũ voluntate.§.vltĩ.Aut est in maioꝛibus.⁊ talis verberari non ꝛebet nisi ꝓ maioꝛib⁹ criminibus.dis.35.añ omia.⁊ dis.45.cum beatus.alioquin verberãs incurrit excõicationem.a ꝺrio sensu.ex ꝛe sen.ex.cũ volũtate.§.si qui vero.ꝛe hoc vide.j.li.7.ti.2. inter casuz.16.⁊.19.Si aũt sit regularis:talꝫ ẽm regulam suã verberaꝛ:etiam ꝓ leuib⁹ culpis.ex ꝛe appella.reprehẽsibilis in fine ⁊ ꝛe accusa.qualiter ⁊ quando in fine.Caueãt tamẽ prelati regulares: vt nõ nisi ex charitate: ⁊ cã regularis discipline ꝛberẽt fratres subditos ⁊ cõuersos:⁊ hoc p se vl ꝑ alios regulares: vel clericos seculares. Mã si p laycũ nisi in casu.s.qñ pen̄it⁹ sunt icoꝛrigibiles:vel etiã si p clericũ vel regularẽ.sed nõ ex charitate vel saltez informi dilectõe: vel cã coꝛrectõnis:⁊ mandans ⁊ ꝛberãs inciderent excõicatõem.Et iste est casus q ponit ex ꝛe sen.ex.vniuersitatĩ fz Ray. Põt ergo abbas vl poꝛ licite monachũ vel cõuersuz cã disciplĩe ꝛberare,ꝑpa manu.vñ beatus Hregl.scribit beatũ Benedictum quendam monachũ pcutiendo sanasse:quẽ crebꝛa monitõne non poterat curare.vt hẽtur dis.45.§.salomon. Intelligit autem Roõ ꝙ non est tutũ ꝙ ꝓlatus regularis faciat sbditos ꝛberari p laycos cõuersos. qꝛ illud.c.vniuersitatis.non vt

sibi cōcedere q̄ hoc faciat abbas: nisi per clericū vel monachum. Sunt etiam q̄daz alij casus in quibus licite p̄cutitur clericꝰ a quocunq; clerico vel layco. vt habebit j.li.7.ti.z.ꝛ p̄cussione. vide etiaz illud q̄ nō.j.ar.8. ꝓpe fi. §. item nō q̄ nō tñ.

Legitur vidē ꝛ.z.ar.s.ꝛ hōicidio spūali 7 pena eius.q̄ enim ad percussionez q̄q; sequit homicidiū ideo hic dicendum est ꝛ pena hōicide fm can. Homicida autem diuersimode punit fm q̄ hōicidium diuersimode p̄mittitur. ideo simul est videndum quot modis homicidium ꝑpetrat. Sciendum igit q̄ hōicidium q̄q; cōmittit spūaliť 7 iterp̄tatiē q̄q; corporaliter. ꝑ mō cōmittit duplicit s.omitendo vt cū qs videt primum in extrema necessitate: 7 nō subuenit cuz posset subuenire. 7 sic dicit di.86.pasce fame morientem: si non pauceris occidisti. Et cōmittendo.s.corde ore 7 ope. corde.s.odiendo.s. Jo.3. Qui odit fratrem suū homicida est. Ore.s.detrahendo. vñ btūs Petrus detractores dicit esse homicidas. Et malū suadendo siue cōsulendo. vñ Aug⁹. Si fratri tuo mala psuades occidis.ille enim q odit i corde occidit.q; vellet nō ee: aut non bñ esse quem odit. Detractor vo proximum occidit in cōscia alterius: in qua viuebat p bonam opinionē. psuasor mali primum occidit in conscia ciusdez: in qua viuebat p bonā voluntatem: 7 post moriť p pcñ. De his tribus dicitur ꝛ pen.dis.i. homicidioꝝ. omis iniqtas noli putare. Ope autē ꝓpriū cōmittit scandalizādo p malū exm vñ Greg⁹. i pastorali dicit q̄ mali plati tot mortibus rei sunt: quot ad posteros pditionis exempla transmittūt. Et gñaliť oīs iniquus motus ad nocendum fratri computetur ꝛ genere homicidij. Pena pdictorum hōicidioꝝ est pnia.

Equitur ꝛ.z⁹.s.hōicidio lingue 7 pena eius. Circa q̄ ꝺ sciendum q̄ corpaliť 7 vere ꝑmittit hōicidiū i diuisione alcꝛa corpe. hoc autem contigit dupliciter.s.lingua 7 facto. Primo ꝺ dicēdum est ꝛ homicidio: quod committitur lingua. Cōmittit ãt lingua triplicit.s.p̄cepto ꝑsilio 7 ꝛfensione.ꝛ p̄mo 7 z⁹⁰ exemplū p se patet.ꝛ.z⁹.s.ꝛ ꝛfensione est exemplū cū qs dissuadēdo retrahit a ꝓpōito bono hominē volentē liberare aliū a morte 7 sic quodāmō indirecte fit homicida: quod ē intelligēdum si dissuadeat corrupta itētōe secus esset si ꝑ faceret: vt a periculo siue dāno illi precaueret. pōt etiā poni exemplum fm Roꝺ. ꝛ ꝛfensione rei in cā criminali p aduocatū vbi actor nisi ꝓbauerit tenet ad talionem. Quolibet aūt triū p̄dictoruz modoꝝ cōmissum homicidiū dicit Ray. esse mortale pcñ. Sed ꝑ intelligas sane. s.ꝛ p̄cepto iniusto vl ei⁹ q nō bz auctez p̄ cipiēdi 7 ꝺ ꝑsilio iusto: siue corrupta iuste tōe dato. Et ꝛ ꝛfensione iusta siue corrupta itentōe facta: vt p̄dictū est. al's si iusto precepto iudicis vel protestatis. si iusto cōsilio assessoris 7 legitima intentione interueniat homicidium: nullū ꝑmittit ꝑccatuz. p̄mum ꝓbatur. zz.q.4. quesitum. z⁰ ibidē. c illud. z⁰. zz.q.87. §. bis in. vsq; ad. §. in registro. Huius homicidij pena. s. ꝑmissa lingua ē irregularitas: que etiā post pniaz pactā impedit ꝓmonēduz: 7 ꝛcijcit etiā ꝓmotum. ꝛ pen.dis.i.c. periculose. 7 di.50. si quis viduā. Sciendū aūt q̄ cū dicitur hōicidiū cōmitti ꝑsilio. ꝑ fm Roꝺ. intelligitur ꝛ cōsilio exhortatiōis vel approbatōis: nō ꝛ cōsilio simplicis crudelitatis vl responsiōis. Innocl. vero ex e. ad audientiam. i. dicit q̄ tūc qs ꝑsiliū vel mandatū in mortē alterius ꝛditse intelligit qū hoc suasit vel rogauit vel mandauit vel alias consuluit: vtilitatem ostendēdo que conse queret. Quid est ꝛ eo q nō ꝑsuluit homicidium: sed illud ex quo segť hōicidiū. Rndet Innocl ex e. ad audiētiā. i. q̄ talis fit irregularis: vt si suasit iactuz machine: vel baliste: vel q̄ eatur ad capiēdū castrū quod nō pōt facile capi sine morte hoiuz si ibi interueniat homicidiuz in capiendo castrum: irregularis erit. Secus videtur quibusdā si mādet q̄ pditozie vel furtiue capiatur. tunc. n. licz illi q ad hoc vadunt aliquē occidāt: ꝑsiliari⁹ ꝓpť ꝑ nō erit irregularis: nisi verisimile eēt q̄ ꝑ sine hōicidio fieri nō possz. Alij dicūt 7 forte melius q̄ cum op⁹ illiciti cōsulat erit irregularis si mors inde sequat. ar. ex e. cōtinebat. Idē si mandauit aliquē vberari. q; satis verisimile est q̄ se ꝛfenderet. Secus est si consuleret licituz opus: vt q̄ capeť malefactus vel alius cōsimilis: etiam si mors ide seqť q; ꝑ nō ꝑsuluit. ex e. c. fi. Sēp tñ fit irregularis si directe morte alicui⁹ ꝑsuluit. ex ne clerici sniaz. Hec refert vtrū statiz post cōsilium fiat homicidiū: vel post longum tps nisi cōsiliarius reuocet consiliū pmū. imo etiam necessarium videtur q̄ occidendo

nũciet q̃ sibi caueat: nisi ꝓbabiliẽ credat q̃ ille cui cõsuluit a ꝓposito resipiscat. Jn eo aũt qui ꝓ se fieri mandat hõicidium sufficere videt q̃ tñ mandet contrariuꝫ vt pacem cũ occidendo ineat sciẽte eo cui hoc mandauerat. Ratio diuersitatis huiꝰ est. qz qñ aliquis vult mandato alterius ꝛ ꝓ alio tñ occidere videt q̃ ꝛtrario mãdato vel cõtraria voluntate ostẽsa ꝛbeat cessare. Sed qñ ꝓ se tunc ille q̃ consuluit sp ꝛbet dissuadere: ꝛ etiã plus facere si cõsciẽtia dictat: caute tamen ne aliquẽ pdat Si autez ille cui consuluit ꝓpus occidat q̃s reuocet consiliũ: etiaꝫ si ꝓpus pẽnituerit vꝝ q̃ irregularis erit. hec Jnnocẽ. ꝛ cadẽ ponit Hosti. i glo. ibidem. Quid si alicui cõsulat q̃ aliquẽ occidat: ꝛ ille occidit ab eo quẽ occidẽ volebat. Rº ſm Jnno. ibiõ s. in. c. ad audientiaꝫ. aliqui dicunt q̃ ẽ irregularis. qz consuluit illicitum opus. Alij dicunt cõtrarium. qz nõ consuluit i mortẽ huius: sed alterius nisi fraudulẽt ꝛsuluisſz vel nisi verisimiliter in occidendo mortis periculum esset. Magis tamen Jnnocẽ. vꝝ sentire cũ primis: ꝛ eadem refert Hosti. ibi dem. Quid si quis consulat alicui q̃ se i mare proꝟciat: vel alꝫ se interficiat. credit Jnnocẽ. ibidem. q̃ sit irregularis si �herr ille faciat. ar. dis. 50. si quis viduam. Quid si aliqui custodientes laborantem i extremis ꝛ consilio alicuius vertant euꝫ super alind latus vt citius moriat: nunqd �herr cõsulens ꝛ facientes ex hoc fuit irregulares. Rndeo ſm Roꝺ. q̃ sic. si ex versione tali citius moriatur. forte anhelitus via ꝑcludit: vel ex violentia motus apostema rũpitur ꝛ suffocat. Nec cũ eis põt ꝑ ep̃um dispensari: ꝛ ꝛ pctõ possent a prelatis suis absolui: sine sint seculares: sine religiosi. �herr saluo q̃ a talibus nõ possunt absoluẽ sim plices presbi si talia retinuerunt sibi ep̃i. Si autez ex hoc nõ citius moriat: nõ fuit irregulares: sed eis sufficit pẽnitẽ ꝛ pctõ ꝛ de mala intentione. Si vero dubitetur an ideo mors fuerit subsecuta: ꝛponant ad arbitriũ boni viri leuem ꝛ temerariam cõsciam: alꝫ tutiorez eligãt viã. ar ex ꝛ sen. ex. inquisitioni. Nec est credendum si fiat aliquid tale ſm sortilegiuꝫ alicuius vetule puta si ponatur securis ad caput morientis q̃ ex hoc citius moriat: cũ talem virtutez nõ habeant huiusmodi sortilegia. ꝛ pctõ tamen ꝛbet agi penitentia. hec Roꝺ.

Quid ꝛ illo q̃ nolenti pre timore mortis fugere cõsuluit q̃ remaneret ꝛ ipe ei paceꝫ ꝓcuraret cũ illis qui volebant eũ iterficẽ. ꝛ sic remansit ꝛ interfectus est ab illis: nũqd ille ꝛsulens ex hoc irregularis erit. Rº si consulens ille cãm probabilem habeat credẽdi q̃ si ille remaneret: periculũ ei nõ imineret. puta cum esset pater vel oꝰ vel intimus amicus querentiũ eum occidere merito poterat presumere posse eos ab illo ꝓposito cohibere: non fit irregularis. �herr alꝫ fit. s. si non habuit ꝓbabilem credulitatez: sed temerariam presumptõez: ꝛ maxime si lata fuit culpa vel negligentia que est ꝓpe voluꝫ. Quid si quis querenti in genere an liceret xp̃iano occidere paganum: non ad suadendi sed exponendi: quid ꝛ �herr sentiret �herr licere respondẽt. Non credit Roꝺ. q̃ ex hoc fieret irregularis: licet ille ꝛsidẽs ꝛ tali responsione postea occidẽt paganũ: q̃s nis etiaꝫ respondendo errasset. Quid si iudex secularis consulat clericũ peritum Rndeo clericus cõferendo generaliter cũ ipo dicere potest fures incendiarij ꝛ homicide sic ꝛbent puniri ꝛ iure ciuili. 5. q. 6. ꝺ latoꝛi. non ꝛscendendo ad aliquod factũ spãle: vt sic potius consulentis q̃s suggerẽtis opera fungatur. ff. ꝛ qõnibus. l. i. §. ad qõnem. Si tamẽ clericus sciat vel credat iudicem habere coram se cãm criminis. ꝛ quo querit responsiõem caute ꝛclinet: nisi posset recta conscia reducere cãm criminis ad ciuilẽ. sic potest intelligi illud. xx. q. vlti. pessimam. i summa. �herr Hoff. Quid si clericus errauerit respondẽs fornicatores eẽ puniendos ad mortem: ꝛ iudex secutus eius responsiõem puniat tales ad mortez nunqd irregularis erit q̃ sic respõdit. Rº si clericus ille reputet iuriscõsultus: ꝛ sup hoc consuli consueuit: ꝛ respondẽ ꝛsultus distingue. qz si errauit in apicibus iuris: ꝛ vbi sunt opi. varie pitorum. respondit ſm opi. suam in qua etiam erant aliqui periti. non erit ex hoc irregularis: dum tamen responderit sup hoc esse varias opiniones. Si autem ignorauerit ignorantia crassa ꝛ supina vbi nullus iurisperitus ꝓbabiliꝫ dubitaret si sequatur mors ex eius respõsiõe irregularis erit cum fuerit i culpa lata. Si vero non reputetur iurispitus: sed simpliciter dixit illud quod ꝛ talibus sentiebat: cum non presumeret nec presumere ꝛberet q̃ sequeretur eius presumptionem non erit ꝓpter hoc irregularis: si nõ respõdit in casu ꝛ facto. Si autem responderi

scienter in cā de facto pticulari: & ex hoc mors sequatur: erit irregularis cum fuerit in culpa sic rīdendo. hec Rob. & argum. ad vltimuz mēbrum. eē de excess. prela. ex lr̄is. in ter. & glo. Quid si qs alicui suadet q exponat se periculo p patria sua vel pro iure suo. Rndeo sm Innoc. eē e. a d audientiam. q nō est irregularis: etiam si ibi moriatur ille cui cōsuluit. xx. q. z. p mēbris. & c. se. ii. q. 8. & c. se. Sed si sciret cum ibi morituruz: tunc videtur q fiat irregularis. & idem dicit Hosti. ibidem. Quid si quis alicui consulat q se exponat morti indubitanter p xpi honore: vel p fide: vel p statu ecclesie. Rndeo sm Innoc. ibidē q non fit irregularis ēt si mors inde seq̄t q; xps subijt mortem p nobis: & sancti martyres mortui sunt pro xpo. idem dicit Hosti. ibidem. vnde etiam inquisitores hereticorum excusantur ab irregularitate: q scinnt q statim cum pnunciant aliquem esse hereticuz debz occidi. xx. q. 8. legi. & q. 5. si audieris. sm W.

Sequit videre de. 4°. s. de homicidio quod committit in foro iusticie & de pena eius. Facto enim cōmittit hōicidium quadrupliciter. s. iusticia. necessitate. casu. & voluntate. de quolibet horuz dicendum est p ordinem. Et primo de hōicidio quod cōmittit iusticia. Circa quod sciendum q hoc fit cum index malefactorem iuste condemnat ad mortem: vel ministri. i. officiales siue executor sententie iudicis a iudice iussus iuste condemnatum occidit. Aeuter enim peccat dūmodo nō ex odio pſone: nec ex delectatōe fundendi sāguinem: nec amore spoliorum: nec p pēcio: sed p sola iusticia & obedientia cuz cordis dolore & compassione hoc faciat. Probātur hec ad Roma. iz. dei enim minister in ira est in eo qui male agit. loquit de illo ad quem ptinet facere iusticiaz. xx. q 5. miles cū ministet. cū hō. & in pluribus alijs capitulis eiusdez qōnis. & di. 86. odio. & di. 45. vera. Pro hōicidio autem isto. s. iusticie facto iusta & recta intentōe nulla imponit penitētia. Ex ipso tñ homo irregularis efficitur. vnde irregularis est quicunq; in cā sanguinis fuerit iudex. assessor. procurator. aduocatus actoris: vel etiam rei. sm ōsdā official'. testis. nōz' finiaz. pferēs vl' scribēs legēs. vel dictans attestationes. examinatōes. lr̄as. p vindicta sanguinis destinādas eē ne cle. vel mo. sententiā sanguinis. & c. clericis. & eē de excess. prela. ex lr̄is. & di. si. aliquantos. & c. si quis post. Si tamen nō sequatur mors vl' effusio sanguinis: potest epūs dispensare. vt infra dicet'. Itē sm Innoc. clericus non debet scribere testes in forma auctētica: si tamen scribat: non i forma auctētica ñ fit irregularis. Dicūt ēt Innoc. & Hosti. eē ne de. c. penulti. q qui scribit testes in cā sanguinis non fit irregularis: nisi sequat' homicidium. dic' etiaz ibi Hosti. q si quis scribat q aliqs capiat' & in captōe occidat': fit irregularis: lz scribens causaz ignoraret. Quid de epo vl' alio prelato qui habet iurisdictiōem tpalē in aliqua villa vel castro: nunquid intromittere se pōt de faciendo iusticiaz aliquo modo. Rndeo q debz ibi constitui iudicē pſonam secularez: qui causas audiat: & pcipue cās sanguinis: cui pōt & debet pcipe q firmiter teneat iusticiam. Et si index ille querat ab eo quid agi debeat de aliquo de prehenso in crimine p quo de iure debeat i fligi pena sanguinis: pōt respōdere hoc nō ptinet ad me quere iurisperitos. quinimmo pōt etiam ei iniungere vt sup hoc veritatē inquirens iusticie debitū exequatur. Nec fit ex hoc irregularis: lz puniat eum pena sanguinis. quia lz clericis non liceat cās sanguinis agitare. licet eis tamē qui iurisdictōem obtinent tpalem: quam debent & possunt sine metu irregularitatis alijs delegare. Et si appelletur ad eos iterum alijs delegent. li. 6. ne cle. vel mo. epūs. Caueat tamen prelatus ne p̄pter suam rōnem directam vel indirectaz index intelligat q cū pena sanguinis punire debeat. eē de excess. prela. ex lr̄is. Sz nunqd fit qs irregularis ex hoc q presens vbi exercetur vindicta sanguinis. Rndeo platus hūs iurisdictionem non debet interesse cāe sanguinis: neq; executiōi sententie sanguinis quia cito posset incidere causam depositionis. q; videt' interesse tanq̄ auctē pstans vt hētur in d. c. ex lr̄is. Als aūt vbi prelatus ex sola curiositate iterfuerit: nec p̄silio auxiliō vel fauore aliquo mō ad h̄ dedit: ex hoc non fieret irregularis: tñ graviter peccat. Quid de iudice vel officiali vel milite vel aduocato: qui in cā sanguinis recepūt huiusmōi officia: tñ ñ sūt executi ea. Rndeo Hug notat. si. di. si quis. q nō sunt irregulares. Index tamē qui cāz sanguinis examinauit: & aduocatus qui i ea stetit: & officialis qui opam ad effundēdū

sāguinē ex suo officio ꝛdit: sꝛ irregulares: lꝫ moꝛs vel effusio sanguinis inde secuta non fuerit. Et idem dicendum est ꝛ illo q ex odio opaꝫ ad occidendū aliquez ꝛdit sed tamen non occidit nec mutilauit. Cuꝫ talibus tāñ episcopus dispensare poterit. De milite vero dicit Hug. q si fuit ī bello ⁊ p eum non stetit quin occiderit repellendus videtur ꝓpter duplicitatem: quā ī tali facto habere potuit: si autez ibi nō pcussit: nec ad ꝫ opam ꝛdit: lꝫ ibi fuerit nō repellitur. ꝫ ꝛ Roð. Quid ꝛ clericis illis q iurꝫ ignari zelo fidei: ⁊ p indulgentia habenda poꝛtauerunt ligna p bētibus cōburendis. Ꝛndeo si materia quam tulerunt coopata est ad moꝛtem eoꝛum sunt irregulares: nec dispensatur cum eis nisi p papā Si aūt nihil fuit coopata: quia foꝛte erāt moꝛtui anteq̄ essent accensa non sūt irregulares: vel saltem epūs pōt cuꝫ eis dispēsare. Si autem ꝓbabiliter dubitent vtruꝫ sic vel sic acciderit. certi tamen sint q illā materiam in igne posuerint: retineāt certū ⁊ dimittant incertum: nec sine papę dispēsatione ministrent: nec promoueant. extra ꝛ temp. oꝛdi. ad aures. ⁊ dis. 50. ꝛ bis. i. ꝫ Roð. Item ſm Ray. clericus bñdicēs aquam feruentez vel ferrum candens vel pugiles fit irregularis si sequaꝛ hōicidiū. Sꝫ Roð. ꝛcredit cōtrariū. dicit tñ q dicē ꝛdum non est securum.

SEquitur ꝛ 5°. s. ꝛ hōicidio quod cōmittitur necessitate: ⁊ ꝛ ei° pena ⁊ sub hoc membꝛo dicit Ber. ex̄ e. sicut dignum. contineri homicidiuꝫ qō committit̄ ꝛfensione. Et ſm eundē Ber. ibidez. ⁊ alios magistros cōiter distīguit̄ qꝛ aut necessitas illa fuit euitabilis: aut ñ. si sic: qꝛ potuit sine occisione euadere: reus est homicidij: ⁊ tanq̄ hōicida pniam agē ꝛbet: nec ad maioꝛes oꝛdines ascendet. Nec etiam in susceptis toleraꝛ: nisi ex magna dispensatione ſm aliquos scꝫ Ray. ⁊ Ber. ſm aliquos vero. s. ſm Hoff. post peractam penitentiam ꝛ iure cōi pōt officiuꝫ oꝛdinis exequi iam susceptī: sed ad supioꝛes non ascendet sine magna dispensatōe Sic intelligunt diuersimode illud di. 50. ꝛ bis clericis. c. i. ⁊. z. Et ſm Ray. necessitas euitabilis intelligitur non tñ in eo qui tpe occisionis homicidium vitare potuit: ſ ēt ꝛ eo qui culpa sua ad talem necessitatem ꝛuenit. vel ſm Roð. qui potuit pꝛecauere ne in talem necessitatem incideret. vt cum quis videns exercitum venientē ad obsidendum castrum cuꝫ fugere posset: īclusit se intra castrum in nullo ptinens ad eum ⁊ postea necessitas est secuta. Secus ē ſm Roð. si domicilium vel res suas ibi hēat quas seruare volebat. Si autez necessitas illa fuit ineuitabilis: ⁊ occidit hominē sine odij premeditatione: imo cū animi doloꝛe vt se ⁊ sua liberaret: cum aliter non posset nec pꝛecat nec penitere tenet̄: nisi ad cautelam ꝓpter dubietatis siue duplicitatis ambiguuꝫ. qꝛ pōt timere q in aliquo exceſſerit. vel ne ex indignatōe vl' iracundia aut libidine vindicte: ⁊ non ex necessitate se ꝛfendendi motus fuerit. vt dicitur. zz. q. 5. excōicatoꝛum. ita coꝛde tamen semper ꝛbet dolere: ⁊ quasi pꝛcatis suis ascribē q tātam necessitatem inciderit: vt sine homicidio liberari non potuerit. quia vt dicit Gꝛegoꝛius. Bonaruꝫ mentium est ibi culpam agnoscere vbi culpa non est. extra e. interfeciſti. ⁊ dis. 5. ad eius. in fine. Talis autem homicida non est irregularis. vt est expꝛessuꝫ dis. 50. quia. ⁊ extra. e. c. z. ⁊. z. ⁊ c. latoꝛ. Hosti. autem dicit quicqd dixerūt alij q non fit irregularis quādo nō potuit vitare. vt cum quis fugiendo se ꝛfendit timens moꝛtem si capꝛetur: ⁊ alius sequebatur eum iniuste. Secus est si iuste. ar. ex̄ ꝛ eta. c. i. Et quod dicitur extra e. c. z. in fi. pꝛeniteat. expone. i. pꝛenitere bonum est. sed hoc intelligit quādo pꝛiculum coꝛpoꝛis ī minet. secus est si ꝛ rebus timet. ar extra e. suſcepimus. Aliqui vero ponūt exemplū tale. vt Ber. extra e. sicut dignum. in glo. nunqd in fine. clericus tenebat gladium i manu ad suam ꝛfensionem: ⁊ paganus irruit in eum: ita q clericus nullo modo potuit euitare: ⁊ sic ille interijt ex gladio p̄ter ꝓpositum tenentis illum. Sed secundū Hosti. hoc homicidium potest dici casuale nunc autem est expꝛessum li. 7. ꝛ homicidio voluntario. vel casuali. si furioſi. q si qs aliter moꝛtem vitare non valens suuꝫ occidat vel mutilet inuasoꝛem non fit ex hoc irregularis.

SEquit̄ ꝛ 6°. s. ꝛ homicidio quod cōmittit̄ a casu ⁊ pena eius. vt cuꝫ quis aꝛboꝛem incidit. ⁊ aꝛboꝛ cadens aliquez oppꝛimit: ⁊ similia. Sed hoc est distinguendum ſm Ber. extra e. sicut. Et etiam ſm alios magistros. qꝛ aut dat̄ opera rei licite: ⁊ ꝛbita diligētia adhibet̄ puta cum quis campanaꝫ pulsat: cāpana

cadit ⁊ aliquem interfecit. Ipse aũt casuꝫ non ꝓuidit: ⁊ ꝯcito casum sentit clamat. caue caue.hoc exemplum ponitur extra e. Jobes.Secũdum hoc intellige illud eẋ c. dilectus.⁊ plura alia habentur eẋ e.latoꝛ. ⁊.c.ex lr̃is.quidam.significasti.⁊ di.50.bi qui.sepe cõtingit.si duo.Et tunc in nullo ĩ putatur: vñ nec ꝑccatum ibi committitur nec irregularitas in oꝛdinibꝰ suscepti vel suscipiendis cõtrahitur.vt patet in iuribꝰ predictis. Aut opa rei licite datur:sed diligentia ꝛebita non adhibetur.vt cuꝫ quis arboꝛem suam incidit:⁊ qñ est ꝓpe casum non circumspicit:nec clamat tempestiue ⁊ alte:caue caue. ⁊ tunc si aliquis ex casu arboꝛis occiditur illi imputat. Aut opa rei illicite datur: vt cum quis arboꝛem alteriꝰ inciderit:⁊ cadens arboꝛ aliquem occidit ⁊ etiam illi imputatur:⁊ hoc siue diligẽtia ꝛebita adhibeatur:siue non.Et in his casibus irregularitas in suscipiendis:⁊ in susceptis oꝛdinibꝰ contrahitur:nisi p papaꝫ dispensẽt.vt hẽtur eẋ e.sicut.⁊.c.ꝙtinebat ⁊ di.50.clerico.⁊.c.clericuꝫ.⁊.c.bi q arboꝛes. ⁊ in pluribus alijs capitulis eiusdem distinctionis.⁊ eẋ e.sicut. Quid ꝛe clerico qui ludebat ad ludum quendam cum layco: cuius ludi consuetudo erat ꝙ obtinens ludum equitabat socium. cum autẽ layc⁹ illum ludum obtinuisset,pfilinit sup clericum equitaturus cum:⁊ tunc a falce illius clerici qua accinctus erat vulneratꝰ fuit:ex q̃ post paucos dies ꝛecessit. Quid etiã ꝛe clerico ludente cũ alio clerico queꝫ ille alius clericus ad terraꝫ ꝓiciens a cultello quẽ ad latus habebat grauit vulneratus occubuit. Rndeo in ꝓmo casu clericus ille fit irregularis:ita ꝙ nec ad minoꝛes oꝛdines ascendet:nec in diaconatꝰ officio ministrabit vllo tempe:nisi cum eo ꝑ papã dispensetur.poterit tñ i subdiaconatꝰ officio ministrare ex dispensatiõe eꝑi.eẋ e. cõtinebatur. In 2° vero casu clericus ille ⁊ oꝛdinibus habitis vtetur:⁊ ad maioꝛes oꝛdines ꝓmouebitur ſm aliquos ꝛe iure cõi:quod laudat Ber.ſz aliquos vero ex dispensatione papę.Sic diuersimode intelligunt diuersi illud eẋ e.latoꝛ. Sed cuꝫ idem casus videatur ꝓmus ⁊ secundus. quid est ꝙ tam diuersimode ꝛe ipsis iudicatur. Rndet Ber.in glo. illius.c.continebat.ꝙ in ꝓmo casu dabat opaꝫ rei illicite ludendo cum layco:quod nõ licebat.z.q. 7.laycos.non adhibuitetiam diligentiam quam ꝛebebat. quia cum sciret falcem ⁊ ludi conditiõem non remouit a se falcem: ⁊ sic in culpa fuit. In 2° vero ludebat cũ clerico ⁊ ludo licito: ⁊ nõ preparabant aliquid mali futuruꝫ ꝛe cultello illo:⁊ sic nõ fuit in culpa.sed ille qui ꝓiecit cũ ad terraꝫ ⁊ conuenit cũ predictis Bar.di.70.ꝛe his clericis. Quid si quis lapidemꝫ ꝓiciat ludendo post aliqueꝫ: ⁊ ille volens ꝛeclinare lapidem illum impingit in lapidem alium vel al'accidit ⁊ moꝛit. Rndeo ſz Inno. eẋ e. exhibita. talis est irregularis. qz ille ludus est noꝛius.Et ideꝫ dicit Hosti.ĩ glo. ibidẽ. Sz qd si talis non ꝓpter lesioneꝫ a casu qz non est ꝛe se moꝛtifera.sed ꝓpter impitiam medici ⁊ incuriam pene eũ laboꝛibus ⁊ sudoꝛibus expositum moriat. Rndeo ꝙ non est irregularis ſm Ber.ĩ.c exhibita. Innocl. tamen intelligit hoc qñ lapis qui ꝓiciẽ non ꝑstitit cãm ruine.al's secus est. Quid ꝛe clerico q iaciẽdo lapiẽ casu puerũ occidit. Rndeo ex dispensatõe potest remanere in suo oꝛdine.di.50. clerico.hoc est veruꝫ ſm Jo.si ꝛedit opaꝫ rei licite:puta expellendo poꝛcos ꝛe agro.ñ tamen adhibuit diligentiam ꝛebitam:al's ĩ nullo puniret. Quid si ludant aliqui cum pila:⁊ pila manuꝫ tondẽtis aliquem ita foꝛtiter impellat ꝙ illũ quem tõdet occidat. Rndeo si tondebat ibi vbi cõsueuerat ludi:⁊ ille q tondebat scienter faciebat se ibi tonderi:imputat sibi.Si aũt illud periculum ignoꝛabat: imputabit tondenti.ff. ad.l.acquil'. Jteꝫ mela ꝛẽ. Si qs ipellat me in alium: vel aliũ in me:⁊ ille moꝛiatur nũqd teneoꝛ. Jtem aliqs vult me ꝑcutere ⁊ dum eleuat ictum ꝛe gladio ꝑcutit aliuꝫ ⁊ moꝛit. Jtem aliqs me impellendo retro cadit ⁊ moꝛit. Jtem aliqs ferrat equuꝫ ⁊ sedens sup equũ cadit ⁊ moꝛit:nunqd in his casibus fit iste irregularis: ꝓter cuius voluntatẽ moꝛs accidit. Rº ſm Hug.dis. 50.sepe.ꝙ non.nisi fuerit in fraudem ꝙtũ ad ꝓmos tres casus: vel ĩ culpam ꝙtum ad vltimum.ſ Rod. Quid si qs habet ceruum vel leoneꝫ q aliquem occidit. Rº ſm Innocl eẋ e.ad audientiam.nõ videt ꝙ sit irregularis:ꝺũmõ ñ hẽat malitiã latẽtem: vel culpam ĩ moꝛtem alicuius.nõ.n. vr̃ ꝙ leuis culpa vel negligentia ei ꝛebeat ĩputari. Alij dicunt ꝙ fit irregularis si qd possit sibi imputari.ar.dis.50.bi q arboꝛes ⁊.c.sepe. ⁊ eadem refert Hosti.ibidem.

Quid ꝛe presbytero q ascendit sup equũ

vt iret aliquātulū ad spaciandum: q equꝰ eum ꝑter sessoris arbitrium lasciuiret saltibus: ipe vt eum refrenaret equū stimulauit: fractoq; freno equus ibi relictꝰ currēs sessorem ꝓiecit: ⁊ puerū quendam oppressit. Rndeo presbyter ille in nullo ex hꝫ tenetur. q; nec voluntate nec facto occidit. nec rei illicite opam dedit. vnde in nullo ē irregularis. ex̄ c. dilectus. vbi dicitur de hꝫ ⁊ dicit ibi Ber. q in culpa esset si frenum de leui rumpi crederet. ar. extra e. significasti. vel si ꝓpter eius imperitiā equus lasciuiret. insti. ad. l. acquil. §. ipetu quoq;. Et idē esset si ꝓpter eius infirmitatem ⁊ impotētiā Si vero hoc accidat ꝓpter vitium equi. q; s. est durus bucca. Aut hoc sessor ignorat ⁊ tunc non imputatur sibi. Aut scit: ⁊ tūc iputat ei ⁊ fit irregularis. quia debuit scire se non sufficere ad retentionez ei⁹. vt hēt in. c. significasti.

Sequit videre de. 7°. s. de hōicidio quod committit voluntate: ⁊ de ei⁹ pena. Circa quod sciēdū q tale hōicidiuz est enorme peccatum ⁊ graviter punendum. Nam ꝑ tali homicidio fm can. est iniungenda penitentia. 5. vel. 7 an. vt dictum est supra li. 5. ti. 2i. quam si facere renuerit: si sit laycus excōicatur. si autem clericus siue p accusationez siue p inquisitionem sit convictus degradatur: nisi cum eo misericorditer dispensetur. vt dicitur dis. 50. si quis voluntate. ⁊ c. si qs viduam. ⁊ extra de accusa. inquisitōnis. Secundum tamen aliquos vt dicit ibidē in glo. convictus p inquisitionem officio ⁊ beneficio ꝑuatur. ꝓiuatur inquā non tm deponit. si aūt humilit pniaz sustineat: nihilominus clericus deponit. s. ab officio ⁊ bñficio. vt hēt extra e. sicut dignum. ⁊ i. c. si quis viduaz. etiam si paganū occiderit vt dis. 50. clericum qui paganum. nec cum eo dispensatur. vt infra videbit. laycꝰ autē ad ianuam ecclesie semper iaceat: ⁊ in fine vite sue cōmunionem accipiat. vt dicitur i c. si quis voluntate. hoc intelligit fm Jo. si decesserit anteq; penitentiam cōpleuerit q; postq; eaz complenit cōmunionē sumit 26. q. 6. si quis de corpore. Secundum aūt leges altiores in exilium deportant. humiliores vo bestijs sbjciunt. ff. e. ad. l. cor. de sicca. l. z. §. vlti. ⁊ l. penulti. fm Azo. vel fm Hosti. si quis accuset. ad. l. cor. de siccarijs ⁊ convincat capite punit: qi accusat q hoiem interfecerit: vel q p eum nō steterit vt insti. de publi. iudi. §. Itez lex cor. Et sic in vero hōicidio quilibet capite punit. Hz illud xpi. Qui gladio peutit gladio pibit. Sed qi accusat ex eo q hōicidium inter pretatiue cōmisit: vel qi constat de hoc per inquisitōem. locum habet dictum Azo. vt dicit Hosti. Patricide autem fm leges. vt dic Hosti. ⁊ Hoff. ti. de his q ad eccle. als. pena est vt virgis sanguineis verberatus in culio vel in sacco corij cocti insutus cum cane. capone. vipera. ⁊ symia. i maris profundū vel flumen primū iaciat. Si aūt mare vel flumen primum non inuenit bestijs subjcit. C. e. l. i. habet aūt hec pena locum in ascendentibus in infinituz: ⁊ in q busdam collateralibus: ⁊ quibusdam affinibus. s. vxore. viro. nuru. genero. vitrico. pnigno. socero. prono. ff. eo. s. ad. l. pompe. parici. l. i. Itez qui pstiterūt opam de eadē lege tenent: ⁊ etiam durius puniunt. ff. e. ad. l. pompe. l. si sciente. Item qui venenuz emit vt patri daret lege eadem tenet: licet dare non potuerit. ff. e. ad. l. pompe. l. i. in fi. Item hōicide reputant fm leges q vadūt aio capiendi ⁊ occidendi: lz nō occidant. ⁊ debent occidi tanq; interfectores vl' q̄si sed non sunt irregulares nisi actu occidāt Similiter qui ferunt opem occisori dando auxiliū consilium vel fauorem: als nō facturo. hꝫ Ber. ex̄ de hōicidio. sic dignū. Sic ergo hōicidium simplicit volūtariuz impedit cuiuslibet ordinis executōem: ⁊ receptionem. dis. 50. miror. ⁊ c. se. impedit inquam ꝓpter necessitatem pcepti: non ꝓpter necessitatem sacrameti. Cuius phibitionis ratio vel congruitas assignari pōt triplicit er. pma q; deus nolvit q Dauid q; sanguinem multum effuderat edificaret sibi domum: sed Salomon eius filius vt hēt. 2. Regl. 7. 2ª est quia ordines referunt ad sacramentum eucharistie: quod est sacrm pacis facte nobis p effusionem sanguinis xpi. hōicidiuz vero maxime contrariatur paci: ⁊ homicidia conformant magis occidentibꝰ xpm: q; ipi xpo occiso: cui debēt omes ministri predicti sacri conformari. 3ª est ꝓpter detestatōez ⁊ horrorem effusionis sanguinis. ꝓpter quod etiam dns noe ⁊ filijs eius phibuit ne ederent carnes cū sanguine. vt dicitur Gen. 9. c. Utrū autem irregularitas homicidij tollat p baptismū habitum est supra li. 4. ti. 4. ar. i. Ad hꝫ nota q quoddā hōicidiū est simplicit voluntarium de quo prime dictū ē. quoddā

est simpliciter non voluntarium. vt cū qs carens vsu rationis hominem occidit. Et talis ꝑm ius nouū nūc expressuz in. 7°. de homicidio voluntario 7 casu. si furiosus. non ē irregularis. Quoddā ē inuolūtariū vt cum quis volens non occidere cogitur occidere. vt si quis moueat violēt manū eius cum gladio. Et similiter cum quis occidit casualter: si adhibuit omēm diligentiam quā debuit. ꝓmus enim nō ē irregularis. qz ꝓprie loquendo non est hōicida: cum in occidendo non agat: sed patiatur. Similiter nec secundus est irregularis. vt supra dictum est. Quoddam aūt est ptim voluntariū: vt cuz qs ponitur i necessitate ineuitabili: vt vel occidatur vel occidat: occidit. talis enim non vult occidē absolute. vult tñ occidere ne occidat: de quo dic vt supra. Ille etiam qui hominem casu occidit: non tñ debitam diligentiam adhibuit occidit ptim voluntarie: inq̄tū voluntarie debitam omisit diligentiam adhibere: 7 ptim inuolūtarie. qz absolute nolebat occidere. de quo habitum est supra.

Sequitur videre de. 8°. s. de qbusdā dubitabilibus circa istaz mām: 7 sunt hec. Quid si clericꝰ tradat latronem iudici seculari petens etiam cuz protestatōne q eum puniat citra sanguis effusionē: 7 postea iudex ꝓcedat vsq; ad sāguis effusionem. Rndeo non fit ex h irregularis. aliter darez plurib⁹ mā clericos expoliandi 7 trucidandi: si ꝓpter metū illū nō auderent conqueri. Nec etiam nocet si clericus ad cōincendū latronem dederit signa. Et idem dico si simpliciter ponat querelā de iuriantibus sibi 7 eccle. licet tales vir possint coartari sine sanguis effusione. Sic logtur manifeste e ex e. tua nos. §. ad vltim. 7. c. postulasti. li. 6. e. exp̄ssius 7. zz. q. 5. c. i. 7. c. vnum. 7. c. pena. 7. c. reos.

Quid ergo si iudex illuz suspendat. 7 h clerico q tradidit eum sibi in mere placeat 7 ratū habeat. Rndet Hosti. q ratibabitō retro trahet 7 mādato cōparit. qz hoc i maleficijs generalit traditur. ff. de vi 7 vi ar. l. i. §. quoties. Et hoc intelligo verū ē si gaudeat de morte persone. Secus est si de maleficij punitōne letet: 7 deo regratiet 7 psone compatiat: 7 de hoc q commisit aliqd tale ꝓpter quod ita puniret contristetur. ar. ex e. e. z. 7. c. postulasti. Sz 7 ꝓpt ratibabitionē nō fiet irregularis: cū factū deficiat in quo lex ꝓmotionis consistit. is. q. i. c. fi. Mō etiā q si clericus alit potest res suas recupare non debet furem capere vel ligare vl iudici tradē. ex e. suscepim⁹. Si autem teneat furem: ne cum suis reb⁹ fugiat: qs aliter non pōt recupare donec tradat eum iudici vel eius innocet auxiliuz: non fiet irregularis si iudex suspēdat ipm: dum tamen non habuerit intentōez corruptam. vt predictum est. Idem ē ꝑm Jo. q qñcunq; clericus agit de crimīe ciuiliter: vel de modico crimine: qō non iducit mortem. si iudex occidat eū non nocet clerico. ex e. postulasti. Bar. vero in questionibus credit hoc esse verū: nisi cōsuetudo esset in illa terra q ꝓpter furtū mors infligeret. zz. q. z. maximianus. Secūdū Innocl. vero 7 Hosti. sup. c. postulasti. clericus non debet criminalit agere. si vel de iure vel de consuetudine in tali mō agendi consueuit iudex pnam sanguis inferre.

Quid ergo si intentio clerici tradentis sit corrupta: vt si intendat q ꝓdemnetur ad mortē. Rndeo irregularis erit si mors ex hoc secuta fuerit: quibuscunq; verbis intentōem suam velauerit: lz p ecclesiam non probibeat: nisi ei constet p cōfessionē vel ꝓbatōez. uel quia nihil velabat: ꝙ hoc aperte dicebat. Sic intellige ꝑm Hosti. contrarium. extra de excess. prela. ex lr̄is. 7. zz. q. 5. c. z. 7. c. vnum solum. 7 de pnia dist. i. piculose. Et sic ꝓbatione deficiente relinq̄tur sue ōscientie. vt dicet etiam infra i sequēti questione: licet quidam aliter sentiunt ꝑm Hosti. Quid de clerico cuius domū fur ingressus fuit: 7 cum grauiter vulnerauit sed postea fur a socijs illius clerici captus ad potestatem ductus fuit. potestas vero nuncios suos misit eidem clerico vt exponēt sibi q de fure ꝓdcō sciret intersigna: q clericus cultellum quem illi furi abstulerat 7 somlares ab illo fure in domo clerici ipius dimissos nuncijs predictis tradidit se super facto furis illius nihil amplius intromittens: 7 postea furis illius mors est subsecuta. Rndeo q illi clerico nullo modo mors illius furis imputari potest. extra e. tua nos. vbi de hoc. alias enim ille clericus fuit iductus tanq̄ testis. quia nec accessit ad presentiam iudicis. quod fit in crimīalibus. in anc° de testibus. §. quoniā infuit. 7. §. hec oīa. Nec per hoc q ille intersigna tradidit ille de furto conuictus fuit. non enim est eo ipso fur q animo furādi domū intrauit. ff. de furt. vulgar. §. q furti. h in

glo.illius.c.tua. Et idem abbas dicit.

Quid si quis in rixa mortuus fuerit: & nescitur quis interfecerit: nunqd omnes rixantes iudicabuntur homicide. Rndeo q̄ tum ad peccatum ptinet illi qui percusserunt: & qui volūtate occidendi venerūt: licet non percusserint: & qui venerūt ad auxilium occisoribus prebendum: si forsan alij violenter eos repellerēt: omēs isti tāq̄ homicidē tenentur. Discretus tñ cōfessor dabit maiorem pnitentiaz pmis q̄s scōis: & secūdis q̄s tertijs. Sed nunqd omēs isti sunt irregulares. Jo. dixit omēs repellē dos. Et ipsum sequit Ray. sufficit enim q̄ sumpserint arma. di. 51. aliquātos. licet alij interfecerint. vt habetur extra de cle. percus. continentia. licet non imputet mihi. si aliꝰ interficiat me inuito. cum ego non vulnerauerim. xp̄. na. contradicit. & dicit neminē in dubio repellendum. ar. extra eo. petitio. Nec obstat illud extra e. de cle. percus. continentia. quia debet intelligi quādo conscia remordet eum: quia sumpserit arma. vnd̄ non est repellendus: nisi ipe se repellat. ar. extra de cle. percus. presentium. & ex de tēp. ordi. nullum eorum. Alij dicunt q̄ si constet de aliquo q̄ percusserit: semper i dubio repellit. extra e. significasti. §. q̄ si discerni. Si vero neget se percussisse: relinquatur cōscientie sue. vt dicitur in d. c. nullum. & ex de cleri. percus. c. penulti. & vlti. Secundum autē Hosti. satis pōt dici q̄ in vtroq̄ casu sit relinquendus conscientie sue: tum quia nec. §. ille q̄ si discerni. dicit q̄ cogat absti nere: sed q̄ debet hoc facere quasi consulē do: tum quia in illo. c. petitio. constat q̄ percussit. vel etiam fm eundem in vtroq̄ cāu relinquatur conscie sue: nisi tanta laboret infamia q̄ generet graue scandalum. vt ex e. ex litteris. Tutius tamen faciet si in dubio hōicidā se reputet: & vt sic abstineat: cum nullum piculum sit abstinere. celebrare vero periculū posset esse. ex e. significasti Hoc aūt est firmiter tenendum fm Hoff. & Hosti. q̄ si clericus non letaliter nec alio occidendi percussit: nec ad occidendū venit nec alios ꝓuocauit: & ictus suus discerni possit: nec de occiso tenetur: nec ordinare prohibetur: licet alij percusserint & occiderit. vt hētur in d. §. q̄ si discerni. Itē fm Host. ex e. petrus. si quis incipiat rixam: & in ipsa male tractetur: ꝓpter quod amici eius cōmoti aliquem mutilant & occidunt fit irregularis. secus est si iniuriam passus fuit: nō intulit. Quid si quis vadat ad occidendum aliquez: & tu scienter eū associas non tamen ad hoc euz inducis: sed ex aio retrahis: cum tamen nolit acquiescere tibi timens tamen de eo nihilominus associas ipm cum volūtate defendendi eum si quis inseq̄ret ipm: & sic p te associatus ꝓmittat homicidium. Rndeo hōicida es. ex e. sic dignum. nec poteris ꝓmoueri. Sic intelligit q̄ defensione committit hōicidium. ex de cle. pu. in ou. Henricus. Et si iste casus nō cadit sub aliquo membro distinctionis su pradicte. h Hosti. Itē fm Innocē. & Hosti. ex e. sup. c. petitio. si qui associant aliquos ad bellum: & eis prestent fauorem: si bellum sit iniustum videt q̄ sint irregulares si mors inde sequatur. Secus esset si cum eis irent cā pacificationis: vel alia cā iusta dūmodo dolus & negligentia lata abesset ar. a contrario sensu. dis. 50. q̄ tum. & ex e. presbyterum. Illud quoq̄ est notādum q̄ licz clerici possint ad bellū ꝓpt defensiōz rei publice milites inducere. vt habet di. 63. Adrianus. & 23. q. 2. dominus. non tñ debent in ꝓpria psona pugnare. vt extra e. c. penulti. Sed nunquid clericis illis imputat si quis ibi moriatur. Rndeo q̄ nō. vt dī. 23. q. 5. de occidendis. & e. c. penulti. Iz sit ar. contrarium. 20. q. 3 eos qui. & 23 q. vlti. c. vlti. Sed nunqd epi vel alij clerici irregulares fiunt laycos hortando & monendo: vt eos iuuent: & arma sumāt ꝓ fide catholica: & etiam ꝓ iuribus ecclesie de fendendis vel repetendis. Rndeo q̄ nonnūo fm Ray. talis ꝓlatus grauit peccaret si sileret. ar. dis. 43. sit rector. qnīmo si eps non pōt aliter recupare suum ius: pōt illō alicui concedere in feudum qui recuperet ipsum. Et hic est casus in quo non obstāte suo iuramento pōt hoc modo alienare bona ecclesie. vt habetur extra de feudis. c. 2.

Ulterius nota q̄ tum ad clericos q̄ bellum aut est iustum: aut iniustum. si iustum tunc possunt alios hortari ad defendendū se & ecclesiam: & ad vim infidelium arcendam. 23. q. 8. §. licet. & 23. q. 3. maximian⁹. si autem sit iniustum sic fiūt irregulares: & de rigore iuris sunt deponendi. ex de pēnis quod in dubijs. Quantum vero ad laycos. distingue etiam q̄ aut est bellum iustum: aut iniustum. si iustum: aut aliquem occiderunt vl mutilauerunt. & sic non possunt ꝓmoueri: aut neutruz fecerunt: opaz tñ diligentem ad hoc dederunt. sic possunt

ꝓmoueri ex dispensatiõe epi. Si aũt bellũ est iniustum: sic fiunt irregulares etiam si nihil ꝑdictorum trium fecerũt. tamen eps põt dispensare cum eis ſm Ray. 7 xv. dũ modo nec mors nec mutilatio sit secuta.

Quid si eps sit ꝓsens in bello: 7 multi hinc inde sint occisi: nunqd ẽ irregularis. Rndeo videtur q sic ſm Ray. q in simili materia sequit opi. Io. Nec obstat illõ ex e. petitio. qr bi cũ quibus ꝓsbyter erat gẽ uiter ab infidelibus inuadebant. ꝛ ꝟ tamẽ tenendũ est quod supra notatũ est. q. quid si quis in rixa. Quid ꝛ ꝓsbytero qui dixit infanti q equũ ad fluuiũ ripã ducẽt sed a fluuio sibi caueret. ille aũt flumen intrauit: 7 submersus fuit. Rndeo culpabil' ẽ. qr suspicari ꝛbuit hoc posse euenire: sic imputat diacono qui non remouit falcem qua accinctus erat: cuz ludi consuetudinẽ sciret. vt ex e. q tinebat. 7 ꝓsbr qui nõ remouit a corrigia cultellũz: cum qua verberabat famulum. vt ex e. ad audientiam. ita q nõ ꝓmouetur: nec ordinibus iaz suspectis vtitur. vt dicitur ibidem. nisi cuz eo ꝑ papã dispensetur. vt habetur in. c. continebat. ꝟ Hosti. Quid ꝛ illo q boiem a morte liberare potuit: ꝟ noluit. Rndeo nõ est imunis a culpa homicidij. ex e. sic dignum. §. illi autem. ar. di. 86. facientis. 7 xx. q. z. non in inferenda. 7. c. qui potest. 7 e. q. 5. reos. Et hoc qñ constat illum iniuste occidi. ꝛ pr. di. i. periculose. 7. zi. q. z. c. vlti. 7 ex e. sicut dignum. Et licet aliqui intelligant hoc ꝛ iudice qui põt ex officio suo ꝛ fendere. qr ille sol9 ad hoc tenet ex ꝑcepto xx. q. 5. qui malos. 7. q. 4. forte in fi. Cõsilium tñ sanum est ſm Hoff. 7 Hosti. q libet etiã ꝑuatus hoc faciat: si sine periculo suo hoc possit facere ꝓpter ꝓmissa iura. Ad hec facit qõ dicetur. j. li. 7. ti. z. casu. 8. Secũdum Rod. vero ꝓsone ꝓuate si credant q possint boiem ab iniusta morte liberare solo verbo tenent impedire vbo 7 ẽt facto si autem credant q hoc non possint facere sine suaz ꝑsonarum periculo nõ tenent.

Sed nũquid inde si nõ liberat boiez a morte iniusta cũ potest. Et prelatus si nõ pascat fame morientẽ cum potest: erit irregularis si mors inde sequat. Rndeo q ñ licet grauissime peccẽt. qr lex ꝓmotionis factum requirit. i5. q. i. si quis non iratus.

Quid ꝛ illo ꝛ cui9 turbata volũtate ꝓ cessit homicidiũ: puta parentes clerici ver berati conueniunt: 7 dicunt q hoc velint vindicare. Rndeo ſm Hosti. ex eo. ad audientiam. talis est irregularis si nõ ꝺdixit expresse. ar. ex ꝛ simo. mathcus. Si vero hoc ꝓhibuit expresse: 7 ex corde securus est. Et hoc est expressum ex e. petrus. Alis corã ꝛo cadit si tacite consentit. Et sic lex ꝓmotionis non cõsistit semp in solo facto sed in facto 7 animo. ꝓbant hec. i5. q. i. c. fi. 7. q. 6. c. i. circa finem. Quid ꝛ eo qui ꝓcurat vel ictu causat mulieris abortum. Rndeo cũ homo constet ex aĩa 7 corpre non iudicatur homicida ille cuius ꝓcura tõe uel ictu fecit mulier abortum: si puerperium nondum erat formatum vel aiatum Si autem erat aiatum iudicat homicida. vñ est irregularis: 7 cum eo solus papa di spensat. vnde dicitur extra e. sicut dignuz. 7. c. si aliquis. vbi ꝛ hoc in glo. 7 xx. q. z. quod vero nõ est formatum. 7. c. se. Sz cõtra si alicui factum vel datũ sit aliquid ad potandum quo minus possit gñare cõcipere vel parere tenetur vt homicida. ex ꝛ homi. si aliquis. Rndeo dicũt qdam vt Ber. ibidem. 7. c. sicut ex lr̃arum. q illud locum habet q̃tum ad penam legalem sic etiã ille ſm legem homicida iudicatur qui poculum amatoriuz ꝺedit. Sic intelligunt illud. ff. ꝛ penis. si qs aliqd. §. q abortiõis Non tamen est irregularis: 7 sic nõ dicit homicida ꝓpie 7 simpliciter: ꝟ occasionaliter. vñ etiam est eis iniũgenda pnia spũalis. sicut habetur. di. 86. pasce. Sz certe tal etiam ſm leges non dicet vere homicida sed interpretatiue. Nam si puerperium nõ dum erat formatũ: tenet lege aquilia tã q̃ ꝛ rupto: nõ tanq̃ ꝛ occiso. Sic intelligo illud. ff. ad. l. aquil. si seruus seruum. §. si mulier. 7. l. quintus mucius. Jn hoc etiaz casu intelligo q mulier que sibi vim ittulit ante puerperium formatũ ne parere posset vltimo supplicio non afficitur: sed in exiliũ mittitur. ff. ad. l. coz. ꝛ sica. l. si mulierem. si enim formatum esset damnaret ad mortẽ Et hoc distinguit manifeste illa lex si quis aliquid. sic ergo lex 7 can̄ in hoc ꝓuenũt licet diuersas pnas inferant. hec Hosti.

Quid si dubitetur vtrum erinde sit factus abortus: 7 vtrum fetus esset animatus. Respondeo si ille qui percussit probabiliter credat vel dubitet q̃diu dubitat a ministerio 7 promotione abstineat. ne periculo se ꝓmittat. Si aũt hz leuẽ opi. 7 temerariã ꝛponat eã si põt. 7 sic poterit mistrare 7 ꝓmoueri: alit ñ. ꝟ Rod. ar. ex ꝛ sen.

ex.conquesti. Quid si presbyter vel magister famulum vel discipulum vulnerauit corrigendo. Respondeo q̄ siue vulnus sit letale:siue non: si tamen ex eo mortem incurrat hōicida ⁊ irregularis iudicat'. q̄ qui mortis dat occasionem:videt' ꝛdisse mortem. vnde nec ad altiores ordines promouetur:nec habitis nisi minoribus ex dispensatione epi vtet'. Secus est si cessisset alia infirmitate ex vulnē nō secuta. vt ex' e. presbyterum. ⁊.c.cetero. ⁊.c. ad audientiam. in tex. ⁊ glo. Secus etiam esset si per medici impitiam:vel sui negligentiam. vt infra dicetur:moreretur. Et quod dictum est ꝛ occasiōe mortis.intelligit' ꝛ ꝓpiqua sic itelligo. §. ad.l.cor. ꝛ sicca.nihil itereſt. Secus est ꝛ remota. non enim ideo quia faber cultellum facit homicida iudicatur. extra e.tua nos.rūso.i.⁊.c.exhibita. Idem tamen videtur ꝛ remota ſm Ber. extra e. ꝛcetero.si animo nocendi fecit: ⁊ minorem diligentiam adhibuit.extra e.presbyterum.in fine. Quid si postq̄s conualuit recidiuauit. Rndeo presbyter tenet'.q̄ semper causa subfuit. ꝛ pe.dis.3.si quis semel. ⁊ extra e.ad audientiam. hec Ber.extra e. presbyterum. Quid est ꝛ medicis. R°. imputari potest eis culpa āte factū.i facto. post factū. Ante factum. vt quia intromittit se ꝛ medicina cum sit idiota. In facto.vt quia licet sit peritus in arte:nō tamē sequitur traditiōes artis:sed fantasiā ꝓpriū capitis. Post factū.vt q̄ lz sit in arte pit⁹ ⁊ ꝫ artē agat:nō tñ adhibet diligētiā vt i firm⁹ custodiat'. Si tñ neq̄ aī factū neq̄ i facto neq̄ p⁹ factū i culpa ꝛphēdat' sibi non imputat' si aliquis infirmus ex fatuitate sua vel aliena vel casu fortuito moriatur. Recurrat ergo quilibet medicus ad conscientiam suam. ⁊ si non mordeat eum potest ꝓmoueri. vt extra ꝛ eta.ad aures. ⁊ promotus potest exequi ordines. vt ex' e.tua. Sed in hoc casu ꝓpter graue scādalum interdicitur executio sibi:lz in hoc nō ꝛliquerit. extra e.ex litteris.i. Sanum etiam consilium dat Hoff. ⁊ etiam laudat Hosti. scilicet q̄ ꝓmoti ⁊ maxie ꝓmouendi abstineant ab opere practicali. Et potissime cirurgico: quod incisionem ⁊ adustionē regrit. vt extra e.tua. ⁊ extra ne cle.vel mo. sententiam sanguinis cum in nullo vacillare ꝛbeat conscientia promouendi. vt dicitur dis.77.laici. Sed ſm Ray operari illicū ꝛ phȳsica clericis in sacris ordinibus constitutis:vel etiam in minoribus:dūmō sint beneficiati: nisi gratis ꝓ miserabilib⁹ personis vel confratribus: vel sanguineis velint operari. Hec etiam tunc ꝛbent si ibi posset esse periculum:quod lōge strictius ē in claustralibus seruandum. Officium aūt cirurgie que inducit incisionem vel adustionem est sine omni exceptione talibus iter dictum. extra ne cle.vel mo.suiam. ⁊.c.sup specula. ⁊ extra ꝛ postulando.c.i. ⁊ ex' eo. tua nos. hec Ray. Sed tamen ꝫ Ber. ex' ꝛ falsa'. ad audientiam. clericus talē adustionem infligere pōt: que ad effusionē sanguinis non procedat:aliter non. Quid si ꝓp' ꝛfectū vel corruptōm spēz ī medicinis posita ꝛ:aut sophisticationem eger periculum incurrit. Rndeo ſm Innoc. extra e. tua nos. si medicus ꝛbitam diligentiam adhibuit in eligendis spēbus:quicqd ibi ꝛm accidit inculpabilis erit. ⁊ idem dicit Hosti. in glo. Quid si quis incidendus non habet consuetam dispositionē mēbrorum vel venarum:aut subito timor vel tremor insolitus irruit super eum. Rndeo ꝫ Innoc. ibidem. si incisor non erret ex impitia vel dissuetudine in huiusmodi: nō peccat:nec fieret irregularis si ille ꝛcedēt. q̄ tamē in aliquo dubitat:potius dimittat q̄s incidat. Item dicit Hosti. ibidem. Quid ꝛ illo qui aliquem flobothomat:vel secat ⁊ inde moriatur. Rndeo si sit pitus ī arte illa: ⁊ adhibeat omēm diligentiā quam ꝺz in aliquo nō tenetur. q̄ potius casu ⁊ culpa flobothomati vel secti mors presumit' euenisse. zz.q.5. ꝛ occidendis. Quid ꝛ illis qui scrupulosam habent conscientiam ꝛ morte illorum quos custodierunt in infirmitate. Rndeo ꝛ his que bona fide fiunt circa egros non ꝛbet aliquis ꝛfacili scrupulosam habere conscientiam:lz errauerit in alīq̄. Et hoc dico si non sit ibi lata aut cuidens culpa: aut negligentia dissoluta:que est ꝓpe voluz. Et si huiusmōi scrupulū habet ad cōsiliū alicui⁹ boni viri ꝛponere ꝛbet:vt si in principio infirmitatis q̄ nesciebat' adhuc qualis morbus esset minutorē vocasset:q̄ etiam medici q̄sq̄s facere solent. vel ꝓpter fudorem ꝓuocādū vel seruandum nimis egrū coartasset. aut ei nimis bibere aquam vel vinū limpbatum ꝛdisset. Aut cū nō ꝓpter crapulā vel ebrietatem: sed propter nimiam vigiliam obdormisset: ⁊ patiens se precipitās ꝛcessisset. Si āt ibi fuit lata culpa vl' dissoluta

negligẽtia: ⁊ certũ est q̃ ide mors euenerit irregularitas cõtrahit: puta si custos egri furiosi vel frenetici dimittens eum solũ ad lndendum in platea iret: vel al's opam rei illicite daret, aut cum ex nimia crapula vl' ebrietate vigilare nõ valens: precipue cũ solus ad custodiam egri reputatus eẽt ob dormisset: ⁊ eger exiliẽs de lecto se ꝓcipitãs expirasset. Si autẽ non sit certum q̃ inde mors eueniat. Aut de hoc ꝓbabiliter dubitatur ſm iudicium medicoꝝ: aut nõ. si sic abstinere debet ab officio ⁊ ꝓmotione. si nõ: ꝺeponat erroneam conscíam si potest ⁊ sic ministret ⁊ promoueatur. hec Ro. ar. dis. 50. bi qui arbores. ⁊. c. sepe. ⁊ solus papa cum predictis dispensat ſm quosdam. Esto q̃ aliquis baptizaret aliquez puulum vel adultum in mortis piculo cõstitutũ. Deinde moritur baptizatus ille: ⁊ ex hoc iste qui baptizauit eum incipit hẽre conscíam q̃ ille ꝓpter baptizatõem suam citius sit mortuus. Rndet Sco. 4° di. 5. q. vlti. o. q̃ talis conscia est fatua ⁊ irrõnabil' si eum baptizauerit caute sicut debuit. q2 non multum nocet grauiter infirmo paꝛ aspgi in capite de aqua saltez tepida. vnõ talis sic baptizans talem non est irregularis. tamen stante eius conscia debet se hẽre tanq̃ irregularem: q2 reputat se hõicidaz. Et remota illa conscia non oportet eũ quere dispensatõem. q2 nunq̃ fuit irregularis. Quid de clericis qui cũ alijs trahũt ad manganellos. R° si ex lapide proiecto aliquis occidatur: aut probabilit occisus credat: nec ministret nec ꝓmoueatur sine dispensatiõe domini papę. ex de tempo. oꝛ. ad aures. ⁊ dis. 50. de bis. i. nisi forte dicat q̃ ⁊si non liceat clericis cõtra hostes psonaliter pugnare: licet tñ eis turriz vl' munꝛ ipetere: ⁊ machinis impugnare aut suffodere. q̃ si sit verũ: ⁊ aliud non intendant: nõ est eis ipntandũ hõicidiũ: si ex ℞ facto casu cõtingẽt ꝓter eoꝝ intentõez ⁊ volũtatem. Nõ tñ ꝓmo dictũ est verius eẽ credit ſm Ro. Quid si plures iaciãt lapides ⁊ lapis ab vno proiectus aliquẽ occidat: nescitur tamen a quo sit ꝓiectus. R° oẽs illi debẽt ab officio cessare. ar. ex e. significasti. ℞z Hoff. ibidẽ. de hoc tñ vide illõ qõ dictũ est supra. q. quid si qs in rixa cẽ.

Quid de illo q̃ cum latro capt' ducerẽt ad iudicem ꝓ locum suspectũ: ducentibus dixit claudite os eius ne clamet ⁊ sic euadat; nunqd irregularis erit si mors secuta fuerit. R° q̃ sic. si sic cõsulendo ad mortẽ illius coopat' fuit. ℞ Ro. Quid de illo qui cũ iudex vel officialis sequeret furem vel hõicidam fugientẽ indici: vel officiali querẽti. Utrũ vidisset talez vel talẽ psonã transire ꝓ locũ illũ vel aliũ. Rndit q̃ sic. ⁊ õstuz in eo fuit querentẽ instruxit. nunqd ille ẽ irregularis si mors inde secuta fuerit Rndeo si sciuit vel scire debuit q̃ persona talis querẽtur ad pnã sanguinis ẽ irregularis. si autez nõ scinit nec suspicatus fuit q̃ quereret ad hoc. sed ꝓpter qd aliud nõ est irregularis: ex quo eius intentio corrupta non fuit. ℞ Ro. Qui si sciam aliquem queri ad mortem: qui non põt fugere nisi ꝓ duas vias: ⁊ rñdeã q̃ nõ fugit ꝓ istã viã R° dicunt qdam q̃ si iste a querentib' eũ in alia via inueniatur ⁊ occidatur vel mutiletur ero irregularis. q2 sic rñdendo implico q̃ fugit ꝓ aliam viã. ar. ex de ꝓsump. nonne. tutius ergo est tacere: vel querenti totaliter illudere: dicẽdo nunquid custos fratris mei ego fuz. ſm xp̃m. duc. Quid de clerico q̃ ꝓpugnãtib' arma ministrauit. R° ꝓ homicida debet haberi si aliqs occidat ibi. ar. zz. q. 5. c. vlti. ⁊ extra e. sicut dignũ. Et appellatione armoꝝ etiã fustes ⁊ lapides intelliguntꝛ. ff. de vbo. sig. armoꝝ. Itẽ ℞z hosti. ⁊ Inno. ex ne cle. sup. c. sniaz si quis in bello iusto ministret baliſtam alicui tñ hac intẽtõe vt se ⁊ sua defendat. nec credit illum aliquem velle occidere: ſ tñ se ⁊ sua defendere non fit irregularis ſm aliquos lz ille aliquem occidat. Tutius tamen est dicẽ q̃ sit irregularis. q2 nõ licet clerico ministerium ita mediatuz in mortẽ alicui' prebere. extra de pnis. q̃ in dubijs. Silit si ministret lãceã vel ensem tñ vt se defendat nõ erit irregularis lz ille occidat. ℞ Hosti.

Quid de clerico qui latronem cũ socio capit ⁊ ligat: ⁊ postea socius timẽs iterfici a latrone ipsum ligatum interficit. Rndeo irregularis est. quia fines licite defensiõis excesserunt: cum euadere possent. extra e. suscepimus. in glo. in hoc. Item nota q̃ nõ tñ homicida sed etiam percussoꝛ ꝓhibetur per apostoluz ordinari. vt habetur di. 45. quasi per totum. vnde si quis sepius eum quem non licet vel eum quem licet aliq̃ ꝓ concessum sit percusserit: licet mors secuta non sit: ⁊ monitus se non correxerit de pnis. percus. c. primo. ⁊ dis. 45. c. i. ⁊ vltimo. Sed ⁊si subditum suum nõ habito respectu ad ordinez datum sibi

cedi crudeliter episcopus inserit:7 incontinenti ꝛcesserit: homicida iudicaf.ar.di. 50. si qua femina. Si autez p octo menses vel amplius vel minus vixerit:7 postea ꝛcesserit: licet ꝓsumaf ꝙ ex alia infirmitate mortuus sit suspensus est.nihilomin9 ad tempus.s.vel vsqꝫ ad duos menses:vel fm ꝙ iudici videbitur inspecta psona.ex ꝛc cle.pcus. ꝓhca. Et si se non emendauerit ꝛponaf.ibiꝺ.c.i. Quid ꝛc illo q mãdauit aliquẽ verberari:tamẽ expꝛesse ꝓhibet eum occidi:7 aliquo mẽbꝛo mutilari. Ꝫ irregularis erit.qꝛ hoc euenire posse ꝓcogitare ꝛdebuit.li.6.e.si quis. Quid si quis in flictu fuerit repellendo violentiam in q̃ sunt mortui aliqui. Ꝛndeo suspenditur p biennium: vel fm ꝙ videbitur iudici.quo termino elapso digne põt officiũ suũ exq. vt hẽtur ex ꝺ cle.pcus.ꝓsentiũ. Sed ꝛ ibidem e.continentia. dicit ꝙ lz religionẽ intret:nõ ꝓmonebitur nisi ad subdiaconatum. Ad hoc quidaz ꝛspondent vt Ber. ibidẽ. ꝙ ibi sumpsit arma. vñ fuit izculpa ar.zz.q.8.§.i.lz ibi i subdiaconatu dispensetur: non tamen vltra. Sed hoc non sufficit.qꝛ.z.§.c.põtiuz.dicitur ꝙ lapides supposit:7 etiã ꝓiecit.quod ergo dicit in illo.c. ꝓtinentia.ad fi.2ẽ.subaudi fm Hosti. maxime. Et qꝺ dicit ibi ad subdiaconat9 ꝛbaudi ad diaconatus 7 ꝓsbyteratus.dũmõ conscia nõ remoꝛdeat eũ:nec infamia scãdalizãte laboꝛet.ex ẽ.petitio.7.c.ex lr̃is ꝑz Hosti. Alij dicũt ꝙ eũ ꝓscia remoꝛdeat dic ergo vt supꝛa.hoc.e.ti.q. quid si qs in rixa 2ẽ. Ad hec nota ꝙ circa hãc mãz Hosti.ex ẽ.ad audientiã.ponit duas regulas generales. vna est ꝙ in dubio:nec magister nec iudex iudicare ꝛdebet aliquẽ irregularem.ar.ꝛ pni.dis.i.§.pene.z^a est ꝙ q libet in dubio ꝛdebet se reputare irregularẽ vt hẽtur in.c.ad audientiaz. In foꝛo ergo anime maxime vbi qs nõ est ꝛ hoc ifamatus in huiusmodi est conscie sue relinquendus.ex ẽ.ex lr̃is. Innocẽ.etiam super.c.ad audientiaz.in ꝓn. dicit ad ꝺ ꝙ qs icurrat irregularitatem:7 ꝓccatuz ex homicidio. sufficit 7 est necesse ꝙ interuenerit: vel consiliũ vel ꝓceptũ vel factũ: vel ꝛfensio occi ꝛntis.di.50.si quis vidnam. Ray vero dicit ꝛ homicidio. ꝙ vbicunqꝫ scandalum suscitatur ex homicidio vel ꝛformitate alicuius quã habet in aliquo mẽbꝛo:etiam si talis casus esset in quo ꝛ iure ꝓmoueri posset: vel in susceptis oꝛdinibus ministra re.ꝛdebet tamen ꝓpt scandalũ alio cessare a ꝓmotione 7 ministerio.

Sequitur videre ꝛ 9°.s.que dispensatio adhibef circa percussoꝛes 7 homicidas. Circa qꝺ sciendũ fm Hosti.ꝙ si qs animo interficiendi aliquez vulneraverit:lz nõ sit mortuus fit irregularis.sic 7si vindictaz sanguis dicter Si tamẽ non ueniatur ad ꝛtrũcationem membꝛoꝝ: lz sanguis sit effusus dispensare põt episcopus ad hoc.ar.extra e.petitio.7 ꝛ cleri.pu.in ou.c.i. Si vero puenitur ad ꝛtruncatõem membꝛoꝝ sine tñ homicidio dispensare potest papa:7 ipe solus.extra ꝛ coꝛ.vici.c.i. Et idez ẽ ꝛ milite qui in bello ꝛdit opam ad occidendum 7 non occidit. Cum homicida aũt volũtario non licet etiam pape dispensare. vt habef dis.50.clericũ qui paganum non licet.i.nõ ꝛcet.si tamen vult potest.vt patet extra ꝛ ꝛcel.ꝓla.pernenit.nisi sit homicida insticie:qui ex causa per papam toleraf in oꝛdinibus habitis:lz non dispensꝫ vt ad superiores oꝛdines ascendat.vt hẽtur dis.5i. aliquãtos.7.c.se. Item cum homicida volũtario potest dispensari circa beneficium. vt patet extra ꝛ cle.pu.Henricus in fine. Cum homicida vero necessitatis euitabil9 non facile dispensatur. Si autem sit necessitatis inenitabilis: consilium datur ꝙ nõ ministret.50.dis.ꝛ bis clericis. Non tamẽ ideo ꝛponitur:sed in suo oꝛdine toleraf ꝛ iure:7 sine dispensatõe fm Laurẽ. Et sic loquitur ex ẽ.c.z.quod dic vt supꝛa notatũ est e.ti.ar.5.§.si antẽ necessitas.7 se. Sz ei homicida casuali dispensaf.fm ea q̃ dicta sunt in dis.superius annotata scilicet in.6. ar. Sit autem circa illũ dispensatio triplex scilicet magna: vt ꝓmoꝛ9 ad oꝛdines sacros non in eis.sed in minoꝛibus toleref extra e. continebatur. Maioꝛ vt i sacris toleretur extra e.tua. Ꝛndeo ideſt maria vt ꝓmoueatur.extra eo.latoꝛ.fm Hoſt. Dicit tamen ꝛ. ꝙ papa non dispensat in homicidio voluntario:neqꝫ faciliter in casuali nec etiam in dubio. Sed qd si qs in infantia cõmittat homicidiuz. Ꝛndeo fm Hosti.papa põt:7 ꝛcet cum in hoc casu canonice dispensare.quia videf potius homicida casualis q̃s voluntarius: 7 cum casuali dispensatur. vt habitum est supꝛa. nunc autem expꝛessum est in.7°. ꝛ homicidio voluntario 7 casuali. si furiosus. ꝙ si furiosus aut ifans siue coꝛmiẽs aliquez

mutilet vel occidat nō fit ex ß irregularis. Adhuc nō q̄ si patroni vel aduocati vel feudatarij: vl' vicedñi: vel bñficiati alicui⁹ ecclesie occiderint vel mutilauerint p̄r se vel p alios rectorē vel clericū illius ecclie patroni ius patronat⁹: aduocati aduocatiam: feudatarij feudū: vicedñi vicedñiuz ꝛ bñficiati beneficiū pdant: ꝛ nihil ꝛ p̄missis p̄ueniat ad heredes eor̄: ꝛ vsq; ad q̄rtam gñationem. posteritates taliū p rectā lineā descendentes nō admittāt̄ i collegio clericor̄: nec cōsequant̄ plationez i comib⁹ regulariū: nisi cū eis dispensat̄. ex. de pe. i quibusdā. pōt aūt cū eis p epm dispensari cū hoc papa sibi nō reseruet. bonū tñ esset q̄ epus tales ad papā mitteret ad terrorē ꝑm Ber. ibidē. ꝛ Ro. ibidē. Cum autē dicit posteritates. ß pena tñ extenditur ad filios nascituros: nō ad iam natos.

Q. ordinādus nō oz esse litigiosus: ñ cupid⁹ comui sue bene p̄positus ti. 15⁹.

POstea ꝙsiderandum ē ꝛ. c. io. regule aplice ꝛ. ii. ꝛ. iz. ꝛ ß siml' ꝓpter paucitatē dicēdor̄ ꝛ eis Capitulū. io. est q̄ oz ordinandus non ē litigiosus q; cū talis alios ad discordiā pnocet: discordes ad concordiā trahē nō posset: qđ tñ ex officio facē debet. 90. di. §. i. ꝛ p totū. iim. c. ē q̄ oz eū nō ē cupidū. q; radix oīum malor̄ ē cupiditas ꝑma ad Thim. 6. ꝛ di. 47. bonor̄. izm. c. ē q̄ oz eū ē comuni sue bñ p̄positū. i. familie sue vt regat eā: honeste trahēdo ipaz a vicijs: ꝛ ad vtutes vbo ꝛ exemplo. di. 47. §. necesse. Cuius rō est duplex. ꝑma quia nō hz frontē repbendendi alios: q; corrigē negligit suos. vt dr̄ in d. §. necesse. 2a ē q; vehemēter presumit̄ ꝫ eū ꝛ crimine negligentie: qđ a deo est magnū vt etiā depositō nem inducat. 81. di. dictū. vbi tñ sine culpa familia sua mala ect. q; eā tantum in se fuit sufficienter correxisset: ei nō imputat̄: nec ꝓpter hoc a promotione vel alijs actibus legitimis repelleret̄. di. 45. §. neminē. ꝛ. c. iz. i. ꝛ. c. iz. z. p̄sumit̄ tñ ꝑma facie ꝫ eū q̄ steterit p ipm ꝛ nec pbet ꝫriū. 18. q. i. puenit.

Q. debet ee nō neophitus. ti. 16.

DEinde ꝙsiderandū est ꝛ. c. iz. ꝛ vltio. s. q̄. oz ordinandus ee nō neophitum. Circa quod q̄runtur plura. ꝑmo qui dicāt̄ neophiti ꝛ vñ. Ro. neophiti dicunt̄ nouelli in fide a neos q̄ est nouū ꝛ phitos q̄ est fides. di. 48. qñ. vl' nouelli in religione. vt dicitur ibidem. sicut oliz.

Quare neophiti prohibent̄ ordinari. Rndeo duplici ꝛ cā. ꝑma est ne ide supbiant: ymitantes q̄ fides xpiana vel religio multum indigeat ꝛ eis. di. 46. §. phibent̄ ꝛ. c. q̄ñ. 2a est q; nondū sunt experti statū ecclesie vel religionis. ꝛ ideo nescirent esse graues: ꝛ se contemperare ꝓ diuersitate ß ditorum. di. 48. sicut olim. Sed nūquid istis causis cessantibus posset neophitus ꝓmoueri. Rndeo q̄ etiaz clericus secularis q̄stūcūq; sit humilis ꝛ instruct⁹ i regula monachali vel alia: nō pōt eligi in abbatē vl' rectorem ecclesie regularis: nisi sit ꝓfessus ꝛ exptus asperitatem regule. ex. de elec. cuz causam. ꝛ. i9. q. z. moasterijs. imo si qui re regularem ordinē nō ꝓfessi sunt: i abbatē assumpti debent sblato appellatōis obstaculo remoueri. ex. de elec. cū causam. ꝛ. c. cū in magistrum. pōt tñ neophitus ꝑm alios recipere minores ordines: ß non sacros. di. 48. quoniam. ꝛ. c. sicut olim. ꝑm aliquos vero: nec etiam minores ꝛ iure cōmuni sit ꝓbatus in fide vl' religione. ar. i9. q. z. monasterijs. Et ß Ray. ꝛ Hoff. veri⁹ esse credunt. ꝛ facto tamen potest recipere omnes Secundum Hosti. vero potest ex causa ad ordines ꝓmoueri neophitus scilicet religionis non fidei. al's ꝫ ar. i9. q. z. monasterijs. Utrum neophitus possit postulari. Rndeo dicunt quidam q̄ non: nisi sit expertus. sicut christus voluit experiri fragilitatem humanam: vt in se disceret quomō aliorum miserandum esset. dis. 50. confidendum. Nec obstat ꝛ beato Nicolao q; layeus erat. Et ꝛ Seuero qui lanifex fuit Et Ambro. qui neophiti fuerunt electi. di. 61. §. his omnibus. ꝛ. c. neophitus. Hoc enim factum fuit inspiratione diuina. De beato enim Nicolao fuit reuelatum eudā episcopo. Seuero autem super caput sedit columba. Sed Ambrosio assurrexit terra pro cathedra. Et ideo hec non sunt ad cōsequentiam trahenda. alias exemplo Ambrosij posset quis in episcopum eligi ante baptismum: quod esset absurdum dicere. Alij vero dicunt contrarium. quia licz talis nō debeat promoueri ex causa. s. ne extollatur vt dictuz ē. tamen quia hec causa cessauit in predictis sanctis: cessauit etiam

prohibitio. Concordando tñ põt dici ſm Hosti. q talis postulatio facta sine cã non valet: ⁊ sic itelligo sniam pmorum. Si aũt fiat ob cãm vrgentez: in vtilitatem monasterij est admittẽda. eẋ de elec. cũ monasterium. ⁊ sic intelligi põt illud. 16. q. i. ſbros lz aliter itelligatur a magistris. Quare ergo cassatur illud eẋ de elec. officij. Rº qz nõ postulauerunt: sed temere elegerunt. qz etiam timebaẽ de ambitione. de simo. ⁊ de pluribus alijs malis ⁊ periculis. Et sic intelligit Hosti. veram esse sniam secundo⁊

Quid de layco non neophito. Rndeo si litteratº cẽt in epm postulari posset. di. 61. osius. Utrum monachus vel regularis possit eligi in prelatũ alicuius ecclesie. Rº ſm Hosti. q sic. ꝓpter officium predicandi ꝓuilegiatũ. extra de sta. mo. quod dei timorem. Nam exptus in altiori cito est exptº i laxiori statu. vñ monachº põt in epm eligi di 61. bene. quod intelligit Hoss. premissa postulatõe ⁊ admissa. aliter secus est. vt⁊ dis. 48. c. i. ⁊ z. Sed quare clericus secularis põt esse epus regularium: non tamẽ ꝑ ꝓpositus vel abbas. Rndeo qz abbates ⁊ ꝑores ꝓuatis monachorum discipulis interſũt: non aũt epus tanq̃ q ignorat ea que sunt regule. illud ꝯ cõmittet alicui monacho. ipe vo puniet ea que maiorem requirunt discussionem. ar. eẋ de elec. trãs. missa. vñ circa hoc sic cõsueuit distingui ſ. q de excessu monachi. aut agiẽ i forma iudicij: ⁊ tunc epus sedẽs ꝓ tribunali cognoscet aut puniet. aut agiẽ de plano. ⁊ tũc abbas vel ꝑor corriget ſm monasticaz di sciplinã. ii. q. i. de psona. ⁊ eẋ ó offi. or. quãta. Alij dicunt q ꝓma correctio ptinet ad abbatez vel ꝑorem. qz hoc est generale vt quilibet prelatus habeat iurisdictõem. ar. eẋ de ma. ⁊ ob. cũ in cunctis ecclesijs. ⁊ de emu. cc. nõ minus. Sz ſm Hosti. ⁊ Hoss. in his consuetudo debet attendi: que dat iurisdictõem. eẋ de fo. compe. c. cũ contigat ⁊. 9. q. z. conquestus. que si non apparet: episcopus de maioribus cognoscet. Et qz salua regula in omibus alijs monachi sbiacent abbatibus. vel prioribº. eẋ de simo. ne dei ecclesiam. ⁊. 18. q. z. abbates. ⁊. c. in alijs. ideo primo recurrendum est ad abbatem. zº ad episcopum ꝓ iura premissa. saluo eo quod dicetur infra de statu monachorum: ⁊ visitatione eor⁊.

Qui nõ debet eẽ solenniter penitens ti. 17º.

Expeditis. 17. capitulis apli ꝓsiderandũ est de quibusdã alijs q̃ etiã in ordinãdo ⁊ eligẽdo regrũt. s. q nõ sit solennit penitens. nõ curialis. nõ ad rõcinia obligatus. nõ furiosus nõ corpe vitiatº. nõ de pelbro vel alio illegitime natº. nõ adultº nõ egritudie baptizatus. nõ pegrinº vl ignotº. nõ minor etate. nõ femina. nec infamis. de quibº singulis ꝓ ordinẽ est dicẽdũ. Circa pmũ sciẽdũ q solennit penitens ꝓmoueri nõ põt de iure di. 50. ex penitentibus. dispensat tñ cũ eo in ordinibus minoribº ꝓpter necessitatẽ ecclesie di. 50. placuit. Et hoc ꝑ ex⁊ nõ è ei spãlit ꝓhibitũ. eẋ de sen. ex. nup. nõ obstãte. dis. 50. ex penitentibus. vbi dr q epus scienter ordinans talẽ: ꝓuari dz ptãte ordinãdi. qz illud itelligit cũ ordinat sine dispensatõe: vl cũ dispẽsat indiscrete. Simile hr di. 51. q i aliq̃. Priũ tamen curia. vt dic Jnno. ⁊ Hosti.

De curialibus ti. 18º.

Deinde ꝓsiderãdũ è de curialibº de quibus plura q̃runt. ꝑ q dicũtur curiales. Rº curiales dicũt qñq̃ cõiter omes: q quacunq̃ ꝓditione sũt obligati curie alicuiº publice ptãtis: siue sint milites: siue aduocati: siue iudices: siue officiales: siue etiã histriones ⁊ breuiter quodcunq̃ officium habentes honestum vel inhonestum. di. 71. c. i. Qñq̃ curiales dicũt stricte illi q ꝓcurãt honesta officia curie: vt decuriões iudices ⁊ ꝓsiles qñq̃ illi qui sunt officiales in cã sanguis. ⁊ dicũt isti curiales quasi cruriales a cruore. alij dicunt curiales a curia. Utrum omes curiales ꝓhibeant ordinari. Rº q sic indistincte nisi ꝓmo sint absoluti. di. 51. c. i. z. ⁊ z. Postq̃ vero sunt a curia absoluti admittuntur cum distinctione tamen quia aut exercuerũt sena: vt officiales vel milites: qui potestatibus obediendo sãguinem fuderunt humanum. aut turpia ⁊ inhonesta vt histriones. Et in his duobus casibus promoueri non possunt. dis. 51. c. i. ⁊ z. etiam dis. 46. clericus. v. secularem. ⁊ de consecra. dis. z. pro dilectione. Aut honesta. vt iudices. aduocati. tabelliones. ⁊ tunc aut in causa ciuili siue pecuniaria. ⁊ ita admittuntur indistincte. dis. 61. osius

Aut in causa sanguinis ⁊ sic repelluntᵉ: vt habitum est supra ꝛ percusore. Quare curiales, phibentᵉ ordinari. ℞° ꝓpter tria. Primo qꝛ aliqui eorum sunt viles psone ⁊ sepe fiunt irregulares ex officio suo. 2° qꝛ ecclesia multum molestatur ⁊ iconmoda patitur ꝓpter tales qñ repetuntᵉ. 3° qꝛ psumitur cōtra eos ꝙ non transeant voto religionis ad clericatum: sed vt fugiāt rōcinia dñoꝝ suorum. di. 51. c. i. 2. ⁊ 3. ⁊ di. 52. legem.

De obligatis ad rōcinia ti. 19°.

Postea cōsiderandū est ꝛ obligatis ad rōcinia. Circa qō q̄runtur plura. Primo quid sint rōcinia. ℞° ꝙ sunt redditiones rōnum ad quas quis obligatᵉ ex administratione rei publice vel priuate. Sūt enim rōcinia alia publica alia ꝓnata. publica sē illa quibus obligantur officiales curie ex administratione aliqua ad rempublicam ptinēte. vt patet. C. ꝛ epi. ⁊ cle. l. officiales. Priuata sunt illa quibus obligantᵉ aliqui ex administratione rerum pertinentium ad priuatos. vt curatōes. actōes. pcuratōes. ⁊ executōes. eꝛ eo. c. vno. Et idē ē ꝛ tuitōibus ꝑm Ber. Innocl. vero dicit ꝙ iō nō ponit ibi tutores. qꝛ si quis tutelā legitimā gerat nō ꝓhibet a ꝓmotione: cū etiā ꝓmotus possit eā recipere. di. 86. puenit. Que rōcinia impediūt ꝓmotionē ⁊ que nō. ℞° habentes huiusmodi officium aut pseuerāt in officio: aut nō. si sic: aut in officio psone secularis nō miserabilis: ⁊ tunc nō possūt ꝓmoueri. 21. q. i. c. i. 7. 2. ⁊ eꝛ ne cle. vl' mo. c. i. ⁊ 2. Aut in officio psone eccliastice: vel secularis miserabilis tamen: ⁊ tunc ꝓmoueri possunt: nisi aliquid impediat. dis. 86. puenit. ⁊ dis. 89. iudicatum. ⁊ 16. q. i. monachi. Miserabilis aūt dixi ꝓpter pauperes cecos. pupillos. ⁊ vidnas. quoꝝ tutores vl ꝑcuratores: qñqꝫ ex misericordia ab epo. cōstituti nō impediuntur a ꝓmotione. Si aūt nō pseuerent in officio: nec remaneāt obligati: ex administratōe possunt ꝓmoueri. Si vero adhuc remanent obligati ex administratione. Aut sunt obligati reipu. aut psone priuate. si reipu. nō ꝛbent ꝓmoueri añ reddita rōcinia. dis. 51. preterea. Obligati. n. publice rei ex administratione arcentᵉ ab honoribus. Secus est si al's sunt ꝛbitores causa mutui: vel alia causa simili. ff. ꝛ mune. ⁊ bono. l. rescripto. §. ꝛbitores. ⁊. C. ꝛ epi. ⁊ cle. l. quisquis emerꝝ. ⁊ si promoti fuerint ꝛbēt remoueri. C. ꝛ epi. ⁊ cle. officiales. Si aūt sint obligati psone priuate: aut in ipa ꝓmotione questio eis mouetur: vel est mota aut nō. si sic: aut mouetᵉ q̄stio ꝛ pfidia vel dolo: aut ꝛ culpa tñ. si ꝑ mō ꝓmoueri non ꝛbent ante litem ꝛcisam. di. 81. tantis. ⁊ extra e. c. i. Cuius ratio ē. qꝛ si condemnarentᵉ infames essent. ff. ꝛ his qui no. infa. furti. §. penulti. Et in hoc casu loquitur eꝛ e. c. i. in fi. verus qꝛ conueniri posset in fraudē vt impediretᵉ ꝓmotio ei⁹ Jō bonū est ꝑm Hosti. ꝙ iudex ꝑsideret qualitatem ⁊ merita psonarum. s. vtrū is qui opponit sit amicus vl' inimicus. ar. eꝛ ꝛ simo. sicut ⁊ c. nobis. Et ex psonis pēset dicta: non tamē recipiat dubius ꝑ notorio vel ecōuerso. vnde si habet negociū suscepturn: modicus ꝫ assignet tempus infra qō ille qui se opponit procedat ⁊ ꝓbet quod intendit: quo translato non audiatᵉ. ar. eꝛ ꝛ quer. cōitu. ex publico: nisi ex cā magna ar. eꝛ ꝛ excep. pastoralis. Si aūt cōuenitᵉ ex culpa: tunc ꝓmoueri pōt nō obstāte creditoris reclamatōe. qꝛ aut absoluetᵉ: ⁊ tūc est bñ. aut ꝛdemnabitᵉ: ⁊ tunc saltē cedet bonis. nec aliud agens habuisset: etiam si ordinatus nō eēt. qꝛ inanis est actio: quā excludit ꝛopia ꝛbitoris. eꝛ ꝛ resti. spo. olim Aut nulla questio mouetᵉ nec est mota. ⁊ tunc est bonū ꝙ ordinator ꝛquirat ꝛ statu ordinādi. Et si inueniat ꝙ teneatᵉ ex dolo vel fraude vel aliud impedimentum canonicum: ex officio repellat eum sicut repellēt criminosum quēlibet ⁊ infamē. 2. q. 7. alieni. ⁊ 6. q. i. ifames. al's si nullū impedimē tum interuenerit eum ꝓmoueri poterit. ar. eꝛ ꝛ seru. c. i. idem est si onera ꝛposuerit ⁊ rōnem reddiderit: nisi canonicū ipedimentum obsistat. Sic intellige illud extra e. c. vnico. ille gratus epūs dixit ꝛē. Alanus ⁊ xv. indistincte notauerunt obligatum ad ratiocinia nullatenus ordinandum. dis. 51. ꝑ totum. ⁊. C. ꝛ epi. ⁊ cle. officiales. extra e. c. vnico. nō distinguit: sed dicit ꝙ ex ordinatione talium ecclesia diffamatur. Hosti. vero non putat ꝙ propter eorum verba sit tam solennis ⁊ rationabilis ⁊ cōmunis sententia omniumqꝫ doctorum distinctio cancellanda. extra ꝛ elec. ecclesia. 2. §. ꝛ niqꝫ. Innocen. vero extra e. super. c. vnico dicit ꝙ si quis gerat tutelam: vel curam legitimam vel necessariam a legibus sibi

impositaz:vel etiam suscipiant miserabiliū psonarum ꝓcuratões ⁊ administratiões: auctoritate tñ epi non impedit etiam ꝓmotio:cum etiam promotus suscipere posset. vt patet in.c.pruenit.Uel dic q clerici ñ possunt hi⁹ officia exercere. hoc est verum generaliter.sed nō prohibent ꝓcurare vl' administrare vnū negocium etiā laycoꝝ

Quid ꝛ obligato ex cā pignoris. Rᵒ ſm Hosti.non videt q ꝓmoueri possit añ redditam rōnem.ar.cx ꝛ pig.significāte.⁊.c. cum contra. Quid ꝛ filio vsurarij. Rᵒ ſm Hosti.nō ꝛbet ꝓmoueri:ne succedat i vitium patri. Secus est si hereditatē repudiet ⁊ dignus sit vl' patris clamoribus emē ꝛt.cx ꝛ vsuris.tua nos.iz.q.i.certe ego.

Utrum ille qui iurauit alicui ad certuz tempus soluere vel scribere:vl' aliud opus honestum facē: possit ordinē sacrū recipe anteqꝫ impleat qđ iurauit. Rndeo q sic. qz talis aut nihil habet: ⁊ tunc est inanis actio:vt dictū est supra.aut habet.⁊ tūc p⁹ ordines non minus manet obligatus qꝫ erat ꝑus.vnde si talis ꝓhibente creditore fuerit ꝓmotus:non ꝓpter hoc ꝛponet':sed bona sua cedent ei in solutionem: que si ñ sufficiant eps ſm Ber.cx e.tenet' ei.⁊ di. 88.fornicari.vel etiam epus nō tenetur ei. qz ille nō tenet' facere vltra illud qđ pōt. ar.extra ꝛ solu.odoardus.Scribere autē vel aliud opus honestum facere pōt:⁊ doz post ordines si se ad hec antea obligauit: dūmodo nō impediat' dīnum officiū dicē dis.zi.q.i.clericus.al's subroget alium loco sui.C.ꝛ epi.⁊ cleri.quisquis censibus.ſm Hoff.Quod credit Hosti.etiā verū:nisi sit eius ꝓpria man⁹ electa.aliter secus est.vñ si iurauit q scriberet manu ꝓpria:ñ licebit ei subrogare alium:nisi ꝛ consensu ei⁹ cui iurauit.ar.extra ꝛ offi.ꝛle.c.fi. Quid ꝛ eo qui erat obligatus ad aliquod officiuz inhonestū:puta ad ministrandū i balneis vl' tabernis vel cloacis purgādis. Rndeo nō ꝛbz ordinari in clericū:donec soluerit vl' aliū suppoſuerit eque idoneū ad officiū hi⁹ exequendum. hoc tñ nō requiritur in transeunte ad monasterium ſm Rob.

Quid si talis velit religionem intrare. Rndeo pōt dūmō non ex leuitate vel ex voluntate subtrahendi ꝛbitū hoc faciat. sed ex feruore charitatis vl' spūs sci iterna inspiratione. Nec facit iniuriam creditori q; excusat' spūs sci auctoritate.19.q.z.due ⁊ cx ꝛ regularibus.monasteriū.Monasterium aūt tenet' ei satisfacē ꝛ bis que illi cōtulit sibi.19.q.z.si q mulier. Si vo nihil contulit qz nihil habebat inanis est actio. zē. vt supra ꝛ clerico.Si aūt post eius ingressum monasterium aliqua acquireret occasione alicuius.puta p successionez hereditariam.s. vbi est cōsuetudo q p⁹ igressū monasteriuz: succedunt parentes morientibus:vl' cā mortis: vel p donationem inter vinos:vl' cā mortis: vel p testamentum: ibi tñ teneret ei cui erat monachus obligatus:qꝫtū acq siuit occasiōe eius.ar.19.q.vltī.si qua. Si autez non satisfaciat:nec monachus ꝛfendat: patientur missionem in possessionem bonoꝝ illoꝝ. insti.ꝛ acquisi. p arrogā. §.fi.Uel monachus faciet in monasterio qđ ꝓmisit:dū tamen non impediat' obseruantia regularis. vt ꝛ clerico supdictum fuit.alias secus est.C.ꝛ epi.⁊ cle.ad similitudinem.liez sit ar.ff.ꝛ solu.l.inter artifices.⁊ cx ꝛ offi.ꝛle.c.vltī.fz Hoff.Et qñ monachus p se faciet qđ ꝓmisit ꝛducā ſm Ray.expense:ne sit onerosus monasterio.16.q.6.ꝛ lapsis. Dixit tamen Innoc. q fz aliquos non ꝛducentur expense. qz qui altario seruit zē. Nec obstat predictis quod dicitur di.5z.legem.s.q in monasterijs nō ꝛbet recipi:nisi a publicis functionibus absoluti. Nec quod dicitur di.54. quicunqz.s.q serui non admittant' ad clericatum:nisi ꝑpetuo manumissi.quia hoc intelligitur ꝛ ꝑpetuo obligatis:vt ꝛ seruis curialibus ⁊ huiusmodi:qui ꝑpetuū impedimētum habēt. Alia vero iura supdicta loquuntur ꝛ impedimentis tpalib⁹.

Ex predictis supra patet ſm Hoff. q potestas qui iurauit regimen ciuitatis per annū. Et magr scholariū q iurauit regimē scholaꝝ p annuz. Et capellanus.s.clericus vel seruiēs:qui ecclesie vel domino iurauit seruire per annum: potest religionem intrare. quia iuramentum non violat qui illud in melius cōmutat.extra ꝛ iureiur. puenit.hoc idem sentire videtur Hug.di. 5z.legem. Dicit tamen ibidem q forte alicui se consulenti hoc non ꝛsuleret nec sua ꝛeret. Hosti. vero dicit quatuntins est ei ꝓpius illud quod iurauit implere: nisi ab eo cui iurauit possit licentiam obtinere.cx ꝛ iure iur.ꝛbitores. Et expressum est hoc ꝛsiliuz extra ꝛ spon.commissum. Nec obstat ſm eum cx ꝛ voto.scripture. Nec illud extra ꝛ iureiur.puenit.qz itelligit ea qñ ꝓmissio est tñ facta ꝛo. al's vero intelligit quādo

homini est iuratū: in quo casu ꝛcus ī testē induci videt. extra ꝛ iureiur. ego epūs. §. apostolorum. quinīmo quasi fideiussor inducitur. quare qñ homini iurat ꝛcus contemnitur ⁊ prim⁹ ꝛcipitur: ⁊ ipe ꝛieras infamat. Non est igitur miruz si difficili⁹ rumpitur funiculus triplex qꝫ simplex vel duplex. eꝰ ꝛ treu. ⁊ pa. c. i. vbi etiam tñ ē iuratum homini: non diminuit in casib⁹ pmissis seruitiū iuratum domino: sed pti⁹ cumulat. hec Hosti. Quare obligati ad rōcinia ordinari phibentur. Rndeo ꝛ curialiaus assignate sunt tres rōnes in. c. p̄cedenti. in istis vero ratio ē. qz ecclesia infamat ⁊ onerat cum cōueniat: ⁊ etiā ꝛ facto aliqñ pignorat: ⁊ alia multa patiat eꝰ e. c. i.

De seruis nō ordinādis ti. xo.

Deinde considerandū ē ꝛ suis non ordinandis. Et circa hoc querunt plura. s. vtrum suitus aliquem impediat ordinari. Ꝛ⁹ ꝙ sic. Nullus. n. seruus siue psone puate: siue ecclesie ꝛbet ordinari: nisi pus manumittat. di. 54. c. i. ⁊ z. ⁊ eꝰ e. ꝛ seruoz. Et hoc intelligit ꝛ ordinibus etiam minoribus. vt dicit ibidem in glo. huius ratio est duplex. ꝓma ē seruilis vilitas ⁊ clericalis dignitas. di. 54. admittuntur. zᴬ ē ipotētia sui. Nam in receptiōe ordinis mācipatur diuinis officiis. nullus autem potest dare quod non est suum. ideo seruus qui non habet potestatem sui: non pōt ad ordines ꝓmoueri. Si tamē ꝓmouet ordinē recipit qz libertas nō est ꝛ necessitate sacramēti: licet sit ꝛ necessitate p̄cepti: cuz seruitus non impediat potestatem: sed tñ actum. Et eadem ratio est ꝛ omibus obligatis alijs: vt rōcinijs ꝛtēti ⁊ huiusmōi psone. Sz obijcitur ꝙ epūs vozanus. s. paulinus in seruū se vendidit. vt legit in dialo. Hregl. ergo multofortius pōt seruus in clericum ꝓmoueri. Rndeo ꝙ beatus paulinus ex abundantia charitatis spūs dei ductus ꝭ fecit: quod rei ꝓbat euētus. qz multi ꝛ suo grege p eius fruitutē sunt ꝛ seruitute liberati. ⁊ ideo non est ad consequētiam trahēdū. Utrū quilibet manumissus possit ordinari. Rndeo ꝙ manumissio est libertatis donatio. dum enim quis ē i seruitute est sub domini manu ⁊ ptāte. quādo vero fit liber⁹. i. qñ libertati tradit: tūc manumitti dicit. qz a manu ⁊ ptāte oñi liberat vnde tunc dicit manumissus: quasi ꝛ manu oñi missus. vl' quasi manui suc sine potestati dimissus. insti. ꝛ libertinis. in ꝓnci. Manumissus autē aut est libertus ecclie: aut psone ꝓuate. si ecclesie: potest ordinari. licz ecclesia que manumisit eū retineat ius patronatus in eo. s. quo ad hoc vt non iuriet ecclesie: nec accuset eam. nec testificetur contra illam. s. cōtra ꝓlatum. qz ei precipue tenet cum sit caput. eꝰ ꝛ v̄. sig. cum clerici. Secus est ꝛ singularibus p̄sonis iz. q. z. qui manumittit. Sed cōtra eccliā testificari non potest cum sit eius patrona. nisi edicti venia ipetrata. vt ibidem dicitur aliogn renocet i seruitutem. eꝰ e. ꝛ famul. imo etiam tenet ad hoc. s. vt nō iniuriaret ecclesie nec accusando nec testificando. si esset etiam pleno iure vel simplicit manumissus. iz. q. z. diaconi. ⁊ e. q. epūs q mancipium. Si aūt sit libertus p̄sone p̄uate ꝓmoueri non pōt: nisi prius consequat a dño plenariam libertatem: ita ꝙ tamen nihil retineat in eo. di. 54. c. i. ⁊ c. quicunqꝫ

Ad hec nō ꝙ liberti ecclesie differunt a libertis psone ꝓuate in quibusdam alijs. ꝓmum est ꝙ liberti ecclesie ꝓpter opas nō ꝓstitas renocant i seruitutē. vt patet. iz. q. z. diaconi. secus est i alijs libertis. C. ꝛ libertis. l. si manumissus. zᴬ⁹ est ꝙ filij eoruz remanent obnorij ecclesie siue patrone. iz. q. z ꝛ libertis. Secus est ꝛ alijs libertis. C. ꝛ libertis ⁊ eorum liberis. l. i. ⁊ z. zᴬ⁹ est ꝙ tenent seruire ecclesie etiā si nulla opa fuit eis ipposita. eꝰ e. ꝛ famul. ⁊ iz. q. z. diaconi. Secus est ꝛ alijs: ita tñ ꝙ distinguit sicut distinguitur p doc. ff. ꝛ opis libe. l. i. ⁊ z. ⁊ p totum. 4ᴬ⁹ est ꝙ liberti ecclesie ordinati ꝑm aliquos. s. ꝑm Tanē. bona sibi collata non possunt in alios transferre. eꝰ e. ꝛ famul. secus est ꝛ libertis ꝓuatorum insti. ꝛ suc. liber. §. sed nīa. Sed ꝑm Hoff. rñderi pōt ad. c. ꝛ famul. ꝙ loquit ꝛ bonis ecclesie comtemplatōe acquisitis. alio qn ꝓtradiceret. Et huiꝰ sententie est Ray. dicens ꝙ posset condere testamētū ꝛ acquisitis rōne persone suc. eꝰ ꝛ testa. qz nos. ⁊ iz. q. z. c. i. ⁊ z. vel loquitur ꝛ clericis non habentibus cognatos. aliter cōtra. iz. q. z epūs qui filios. vel loquit ꝛ manumissis ea conditione: vt eis ecclesia patrona suc cedat in totum. alias ⁊ res ⁊ psonam ad alia loca transferre possunt. ar. eꝰ e. eo libē tius. ꝟ Hoff. Et hec sinia ē verior ꝟ Ber.

sup.c. ℞ famul'. q2 si sint simplicit̃ lib̃tati ℞nati: tunc est eis liber̃ facere qđ volũt ex̃ e.eo libentius.Hosti.vo approbat indi sticte dictum Tanc.ar.ex̃ ℞ suc.ab itesta. sancto.q2 summa ratõ est que p religione facit.ex̃ ℞ loca.7 con.c.z.rñso.i. Utrnz manumissus ab ecclesia 7 ordinatus i eo dem possit eam ℞serere: 7 alij ecclesie ℞seruire. Rndeo q sic nisi in manumissione ex primatur.q ecclesie manumittenti ℞ cleri cari officio seruire ꝑpetuo teneat'. vt patet in.c.c.li. Nec tamen reuocabit' i seruitutẽ si hoc obseruare nollet: nisi qñ monitus i ꝑtumacia pdurasset.ex̃ e.nullus.B Ray.

Utr̃ qñ ꝑsona ꝑuata manumittit seruũ suum ordinandum in clericum possit in manumissione ponere manumisso q sibi dica horas canonicas: vel faciat alias sit miles spũales opas Rndeo q sic.Et si sit hoc exp̃essum: tenet' ad hoc ordinatus. Q si in supbiam elatus noluerit: ℞gradari poterit.ex̃ e.nullus.7 dis.54.frequens. Quidam vero vt Alanus 7 Jo.addũt ℞ consensu epi hoc posse imponi: aliter non. q etiã ꝑz Ray.ꝑbabile videt'. Tancred' vo sentire videtur q manumissor potest simpliciter opas spũalium retinere: nõ di stinguendo vtrum epus consentiat vl' nõ ar.ex̃ e.eo libentius.sed illa ℞cretalis ꝑm Ray.loquitur ℞ seruis.Melendus autez dicit q si eo pacto fuit factus liber 7 ordi natus.q dñis suis in diuinis seruiret.7 ꝑ seruare noluerit in seruitutem reuocetur. Et hec sententia verior est ꝑm Ber. super illud.c.nullus.Et nec gaudebit q̃ ad dñm vltra illo ꝓuilegio clericali.Hosti.vo dicit q talis ℞gradari potest: non aũt i ꝓuitutẽ reuocari.etiam p.c.nullus. vt patet in fine huius solutionis. Nec obstat ꝓdictis q in collatione rei spũalis conditio non ℞bet apponi.q2 manumissio non est res spũalis licet sit inestimabilis. vel põt dici q talis conditio vitium non inducit: lz i ordina tione apponat': q2 est circa opas spũales. vnde ipa conditio intelligit' esse spũalis: 7 ita nõ est vitiosa.extra e.eo libentius. 7 ℞ elec.significasti.Uel ꝑm Hosti.ad vitandũ omẽ contrarium añ ordinationem ẽ i ipa manumissione hoc onus imponendu.Et sic põt in ipa ordinatione sine suspitione alicuius simonie onus iam impositum ℞ clarari.extra ℞ elec.significasti.7 ℞ ꝓben. significatur. Quidam etiam dicunt q sine impositione aliqua manumissus ordinat' dño suo prestare tenet' hoc spũale obseqũ s.ó horis canonicis: al's poterit ℞gradari non in seruitutem reuocari. vnó clausula illa que ponebatur i antiqua ℞cretali ex̃ e.nullus.in fi.s. q seruus fiet domini sui ẽ sublata. Quid si seruus fuerit ordinat' non adepta libertate. Rndeo talis si sit ordinatus domino sciente 7 ꝓtradicẽte reuocat' ad ꝑtitionem dñi in seruitutem i quocunqz gradu fuerit ordinatus etiam sacerdotali.di.54.null' eꝓrum.7.c.nulli 7.§.serui.7.c.quis aũt ꝓncipum. Quidaz tamen vt Hug.excipiũt gradũ sacerdotiũ. ar.di.54.frequens.7.c.ex antiquis.Scõz tamen Jo.di.54.nulli.qui verberat sic or dinatum incidit in canonem. in alijs tam nõ gaudet ꝓuilegio clericali. Si aũt scient̃ domino 7 non ꝓtradicente: eo ipo fit inge nuus nec repeti põt.di.54.si seru' sci. Hec ibi distinguitur in quo ordine sit ordinat'. ꝑm Hoff.Hosti.7 Ber.ex̃ e.c.z.Si vo dño ignorante 7 ordinator vel presentator ℞ fectum sciebat: 7 fuerit ꝓmot' ad ordies sacros est liber. tamen ille qui sciuit tenet' dño dare duo emancipia equivalẽtia.dis. 54.si seru' absente. Et hoc si alt̃ tñ sciuit Si vero vterqz sciuit dabit vnum ꝑsenta tor 7 alium ordinator. Et idem ẽ i q̃cũqz ordine fuerit promot' ꝑm Hoff.Hosti.vo dicit q hoc non inuenit cautũ in iure.pu tat tamẽ q alia pena canonica arbitraria sit puniendus. Si enim vterqz.s.ordiator 7 presentator sit soluendo: vl' alter tñ.alit' agendum est.ꝓmo contra ordinatorez.z° contra presentatorem si vterqz sciuit.Al's contra scientem est agendum. vt ostendit ordo dicti.c.si seruus absente.alit' cũ pena alterutrius sit contentus.ff.℞ eo ꝑ quez factũ erit.l.i.§.si plures.ar.ꝓtra.ff.℞ iurl. om.in.si quis id.§.vltl.7.l.fe.Si aũt neut' sit soluendo tunc constitutus in ordinibus minoribꝰ dño reddit': presbr peculio mul ctatur: vl' ad ꝑstationẽ horaꝝ canonicaꝝ damnat'. Diaconus 7 subdiaconus redi mitur vel reddet' distinguendo.sicut stat.z distinguet' qñ vterqz ignorat.Si aũt vterqz ignorauit eius conditionem 7 ordinator 7 presentator. Si sit ordinatus i presbm remanebit in ordine ꝓpter ꝓrogatiũ illi' ordinis.peculium tamen si quod habebat domino debit.quod intelligit' ꝑm Job.℞ peculio acquisito post sacerdotium. q2 pe culium quod habet seruus est domini. lz. q.z.illud.vel intelligitur ℞ vsu peculij: qđ

si habuit pri⁹ auferr' ei. Si aũt ī diaconꝰ habit pro se vicariũ. i. alium seruum dño. ⁊ ipe remanebit in ordine. als renocabit' in seruitutem: nisi aliqs redimat eum. Et idem dicendum est hodie si sit ordinatus in subdiaconũ. qr subdiaconus hodie eodem ꝓuilegio cum diacono gaudet. eꝝ eo. miramur. Si aũt in minores ordines idistincte ꝛponit' ⁊ renocat' in seruitutez. Et idem erat antiquitus ꝛ subdiacono. Sic ī tellige illõ dis. 54. nulli. in fi. ⁊. c. ex antiqs ī fi. ⁊ eꝝ c. ꝛ seruoꝝ. Si aũt pecl̃s nõ hꝫ peculium: ⁊ nõ est q redimat eum domino reddet': ⁊ ei seruiet in officijs diuinis: ⁊ ob sequijs honestis. nõ aũt in inhonestis ⁊ in ꝛcẽtibus ordinẽ suũ. vt pꝫ di. 54. frequẽs in fi. qõ si facere cõtumaciter rẽnuat ꝛponitur. eꝝ eo. nullus in fi. Si vo patus est hꝫ facere: ꝫ dñs nollet eum honeste ꝓcurare. tunc ꝑm Hosti. bonus iudex hoc arbitrabitur cõsiderata psonaꝝ qualitate: ⁊ pri⁹monij modo. ar. ff. vbi pupillus edu. ꝛbet l. i. z. ⁊. 5. Non. n. psallere posset: nisi sustentatõnem nature haberet. i. q. i. si quis. Ab illo aũt ꝛbet hr̃e cui seruit. eꝝ ꝛ ꝑbẽ. extirpande. Si vero dñs nihil hẽat: vl nõ habeat vnde sibi sufficiat: tunc ep̃us ꝛbꝫ ei ꝓuidẽ: qui ipm ordinauit minus caute ar. di. 93. diaconi post medictatẽ capituli. Si aũt diaconus vel subdiaconus nõ hꝫ vicariũ: ⁊ nõ põt hr̃e ꝑciũ ad redimendũ scipm ꝛponet' ⁊ dño reddet'. di. 54. ex antiquis. ibi diaconus vero. Sed vsqꝫ ad ꝙtuꝫ tps põt dñs renocare suũ ordinatũ in casibus in quibus hꝫ ius rexꝛtendi eũ. R⁹ vsqꝫ ad annũ ⁊ nõ vltra. di. 54. si su⁹ sciente. Et ille annus cõputat' ꝑm Hugo. a tpe ordiatõis. Sꝫ ꝑm Laur. Ray. Hoff. ⁊ Hosti. a tpe scietie domini. ar. 16. q. vlt. si qs ī cognit⁹. Et ꝑm Innocẽ. sup. c. ꝛ suoꝝ nõ licebit dño manꝰ in hũc clericũ injcẽ. i 7. q. 4. si quis suadente. Nec põt mr̃imoniũ cõtrahere ꝓpter votũ quod fecisse fingitur ī ordinis sacri receptiõe. eꝝ ꝛ ꝙner. ꝙiu. quidam. Et cohibendus erit p ep̃um ar. di. 26. qui sine. in alijs aũt ꝓuilegijs nõ gaudebit. eꝝ ꝛ cle. cõiu. Jobes. ⁊ idem est ꝛ omnibus qui sunt aliqua obnoxietate astricti. Nunqd refert si dñs dicat seruꝫ ordinatuꝫ ipo contradicente vel ipo ignorante. Rndeo differẽtia est hꝫ Dam̃. qr si eo contradicẽte: indistincte talis ordinatio retractat'. di. 54. quis aũt ꝓncipum leges. Alij dicunt ꝙ est idem vtrobiqꝫ. Secũdũ vero Hosti. scõi verꝫ dicũt quo ad retractionem ordinũ susceptorum. Sed differẽtia est in hoc. s. qr nisi dominꝰ cõtradicẽte ordinetur: nõ potest ordinatõem. i. ignorãtiam allegare. ergo quo ad ipm ordiatorẽ indistincte puniendum potest differẽtia annotari. Sed vbi agitur cã status huius modi ordinati. Rndeo si erat in possessiõe seruitutis: remittendus videtur ad locum vñ aufugit. C. vbi cã stat⁹. l. z. Si aũt erat in possessiõe libertatis: cõueniendus est in loco in quo ꝛgit. vt pꝫ ibidem. l. z. An ãt sit fugitiuus ucl nõ. ⁊ an erat ī possessione libertatis vel seruitutis: qñ fuit ordinatus ageꝝ: ⁊ finiet' añ̃ꝫ cã status initiũ sumat. ff. ꝛ lib. causa. liberl. §. fi. ⁊. l. igit'. §. potest Si aũt nõ sit fugitiuus ⁊ clamare velit in libertatem oñi foꝝ sequit'. C. vbi cã stat⁹. l. 4. hoc nõ eꝝ ꝛ. ꝛ seruoꝝ. in glo. Sed ꝑm Hoff. ⁊ Hosti. hꝫ cã indistincte ageꝝ corꝛ ordinatorẽ: ⁊ assistet ei qui cõuenit' syndicus ecclesie. cedit. n. ad ignominiã ecclesie cũ clericus renocat' ad statum seruilem. sic̃ qñ renocat' ad statũ curialez. di. 51. ꝛsigna ta. Et ꝛponendus est anteꝫ renocet'. di. 54. nulli. ar. ff. ꝛ libe. cã. l. i. z. ⁊. z. Quare seruus alienus ꝓsecratus reddit' dño: ⁊ nõ alia res cõsecrata. i 4. q. vlt. cõpimus. Rndeo duplici ꝛ cã. ꝑma qr in reb⁹ ĩaiatis nõ ꝓpendit' volus. 2ª qr ī eis ꝓsecratio ẽ in supficie. ⁊ ideo nõ ꝛbꝫ ꝓphana manu tractari. sed ī homine ẽ in aĩa: que nõ põt tangi. zz. q. ⁊ licite. Sicut aũt dictũ ẽ ꝛ seruis vl libertis ꝓuatorꝫ nõ ordinãdis nisi fuerint ab his plenarie absoluti: qui vendicant ī eis aliqd ptãtis. ita etiã intelligẽdũ ẽ ꝛ ascripticijs originarijs ⁊ alijs q obnoxietate aliq̃ sunt astricti. di. 54. si qs. quis aũt leges. generaliter admittunt. hoc aũt est verꝝ: nisi sint ex matre liberta nati. qr tũc cum matris cõditõem ꝛbeãt sequi nõ ꝛbẽt imꝛdiri. eꝝ c. dilectus filius. c. 6. Dicunt' aũt ascripticij. qui ꝑr. 30. annos fuerũt in manso siue possessione. ⁊ qui ꝑ ꝓpriam scripturam ⁊ ꝓfessionem astricti sunt solo colẽdo. C. ꝛ agrico. ⁊ cẽ. cũ sati. §. cã aũt. rñso. i. Originarij vero dicunt' q nati sunt ex ascripticijs ī ipo solo. vt patꝫ ibidem. l. ne diutius. Et tales sine gleba. i. solo: cuius culture sunt ascripti non possunt vendi: nec gleba sine illis. vt pꝫ ibidẽ. l. quemadmodũ. Et licet isti sint liberi: nõ multũ tamẽ distare videntur a seruis. vt pꝫ ibidẽ. l. ne diuti⁹. Nec tenet finis illius

di.54.si suus sciente.vbi dr q tales initis dñis possunt pmoueri.Utriq; aũt dicunt coloni:qui terram colere sunt astricti.vñ nõ possunt recedere a cultura dñis initis ℞ Ray.Illi aũt qui sunt coloni non ex cõditione:sed ex conductõe possunt fieri monachi.vt dicit Roũ. Item nõ q dignitas ẽpalis ⁊ sacerdotalis liberat a fortũa: ⁊ seruili ascripticia.di.54.si seruꝰ absente. ⁊.c.si seruus sciente.Et ꝑm canones etiaz a fortuna siue vinculo curiali.qõ ꝓbatur ex̃ eo.q liberat a seruili que est fortior.di. 54.frequẽs.⁊ ex antiquis.vnõ quo ad ℞ nõ tenet lex illa.si seruus sciente.vbi dicit q ñ a fortuna curiali siue officiali liberat sacerdotiũ.Nam ⁊ post ordinatõez durat curialis tamen nõ debet ꝓmoueri:nisi sic habitum est supra. Ad hec etiam nõ q sacer ordo liberat a patria potestate. quia dignitas patriciatus vel senatꝰ soluit ius patrie potestatis .⁊ multomagis sacer ordo qui est dignior.ar.ex̃ õ sen.ex.cũ volũtate ℞ Ber.ex̃ ætate.indecorum.

De corpore vitiatis.ti.xi.

Postea ꝓsiderandũ est æ corpe vitiatis.Et circa hoc querunt plura. Primo qui dicũt corpe viciati. Rndeo corpore viciati dicunt æbilitati vl mutilati.æbilitatũ vo co q membruz hab z tũ ineffica: vt oculum cecum.manũ aridã.crus cõtractum. Mutilatum qui caret aliquo membro.

Utruz tales repellendi sint ab ordinibꝰ. Rndeo q sic. ꝓt æformitatem ex qua timetur scandaluz.⁊ ꝓter æbilitatẽ ex qua timetur periculuz. Ordinati.n.in quadaz dignitate pre alijs constituunt.⁊ iõ in eis ex q̃dam honestate requirit æ necessitate ꝓcepti:non tñ sacramẽti:⁊ claritas morũ: ⁊ etiam integritas ⁊ sanitas membroꝝ:vt sint idonei exeq actus ordinum.Et hinc ẽ q aliquis est ineptus ad receptõz ordinũ ꝓpter impedimentum actus vel claritatis ꝓsone.Et iõ patientes æfectum in mẽbris repelluntꝰ ab ordinibus:si sit talis æfectus q maculam notabilez inferat:per quam p sone claritas obscureꝰ.vt abcisio nasi.vel exercutio actꝰ ordinis impediat.alit non repelluntꝰ. Ad cuius euidentiam considerandum q mutilatus aut est mutilatus in membris non apparẽtibus: ⁊ talis si sit mutilatus p casum violentiã vel timorem egritudinis vt lepre põt ordinari.Si autꝫ sponte:non põt.æ rigore iuris.dispensare tñ põt epus siue membrum sit magnũ:siue paruum:dũmõ sit potens preterq̃ cuz castratis.vnde põt dispensare cũ religioso q celebret cuz ligneo pede.ꝑm Hosti.in apparatu.dis.55.si quis a medicis.⁊.c.q partẽ. ⁊.c.si quis p egritudinez.Aut i membris magnis ⁊ apparentibus: si hoc etiam fiat casu.violentia vel metu morbi nõ ꝓmouetur.dis.55.si euangelica.Magnuz autem membrum intelligit vel in q̃ntitate: vt pes vel manus.vel i æcore: vt oculꝰ vel nasus Epus tamen in ea dispensare põt q habẽ possit ꝓbendam psonatum vel abbatiam. ex̃ æ eta.tuaz.Et si talis sit presbr tolerat p̃terq̃ in ministerio altaris in officijs illis in quibus est potens:vt in dãdo pnitẽtias ⁊ huiusmodi.i6.q.i.adȝcimus.Sic logtur ex̃ æ clericis egrotantibus.c.presbruz.di. 55.latoz. Et non remouetur a beneficio.vt patet in dictis capitulis. ⁊ datur ei coadiutoz: si possint ambo ex bñficio sustẽtari. ꝑm Hosti.Aut in membris paruis apparentibus:vt in pte digiti vl vngue.⁊ tunc aut ei põt imputari culpa:aut nõ.si sic. vt qz quellum obtulit vel oblatum ponte supposuit:æ rigore iuris debet æponi.dis.5i. si quis. Si tamen non fuit ibi sanguis effusus cum eo põt dispensari.vel si fuit etiam ℞ tunc tñ æ auctoritate papæ. ex̃ c.c.i.⁊ æ cle.pu.c.i. Si aũt non fuit in culpa: ⁊ ipse sit potens frangere hostiam: nec inducat æformitatem magnam non impeditur.vt si careat vno æ digitis cum quibus non fit signum crucis nec frangitur hostia.ꝑm Ray.⁊ Ber.ex̃ e.c.fi.Si vero sit ipotens vel nimis æformis:impedit.vt patet in.c. presbruz.hec Hoff.⁊ Hosti. Et conuenit cum eis Ber.ex̃ e.c.vltl. Quid si qs habeat sex digitos in manu. Rndeo nõ impeditur ꝓpter hoc ordinari.qz talis nõ ẽ monbolus.Et idem est si habeat vnguis æfectum.Sicut enim ait Offilius.æfectꝰ mẽbri vel augmentum non consideratur: ℞ vsus ipedimẽtũ.ff.æ edi.edic. Itẽ Offilius hec Hoff. Quid si quis habeat oculuz vnum grossiorem altero:vel vtrunq; habeat peminentem. Rndeo non impeditur vt patet ibidem.l.qui clauum.§.i.℞ Hoff. ⁊ Ber.extra c.c.z. Notandũ autem q talia impedimenta subijci debent ispectõi oculoꝝ superiorum.extra c.c.z. Sciẽduz etiaz q qui sibi manus itulit:nõ ꝓmouet

ꝫ ꝓmotus ꝛ̄ũcitur. Et rō est.qz ꝓsumit ꝙ omne malum auderet in alium:qui sic ꝛ̄seniat in seip̄m.ff.ibidem.s.ꝛ̄ edili.edic.l. cum autem.§.excipit'.Est etiam sui homicida:ꝫ conditōni ꝛ̄i inimicus.dis.55.si qs abscidit. Talis tī non est vere homicida ꝑm Jo.sed dicitur homicida ꝓpter piculū homicidū:quod inde pueníre possz. Jn eo ergo qui sibi membrum amputat ē causa irregularitatis seuitia:siue sit magnz: siue paruum:siue apparens:siue non apparēs. Si tamē languor non fuit causa incisiōis caro enim putrida est resecanda.5.q.5.c.i. ꝫ 24.q.3.secande. Jn alijs vero qui sine culpa sua ab alijs vel casu fortuito mutilā tur:irregularitatis causa est ꝛ̄formitas in membris apparentibus:vel ꝛ̄bilitas ī apparentibus:ꝫ non apparentibus.Que aūt ꝛ̄formitas vel ꝛ̄bilitas irregularitatez inducat:est in arbitrio superioris.ex̄ e.c.z.

Quid ꝛ̄ eo qui sibi virilia ꝑcidit: vt sit castus. Rndeo irregularis est tā ꝑ sui homicida.dis.55.si quis abscidit.ꝫ si qs a me dicis,ꝫ ideo est ꝛ̄ponēdus.Uñ ꝑm Hosti. qui se castrat:vel castrari sponte pmittit p mouerí ñ pōt.castrat' vo innolūtarie ñ ex necitate:vt q a medicis vl'a barbaris ē se ct' ꝓmouerí pōt ꝛ̄ iure cōi sine dispēsatōe ex̄ e.ex pte.i tex.ꝫ glo. nisi ex culpa sua sit castrat'. vt si quis p̄cidat virilia clerico cum vxore inuento. Nec obstat predictis illud ex̄ e.significasti.vbi ponitur casus ꝛ̄ presbro qui se castranit:vt castus eēt.quia ibi ex gratia ꝫ dispensatione pmittitur illi p̄sbro mīstrare in ordinibus inferioribus: ꝫ facere omnia que ptinent ad officiuz sacerdotale: p̄ter officium misse ꝑm Hoff. ꝫ Ber.ibidez.Et pōt in hoc casu episcopus dispensare auctozitate sua in alijs a missa cum ibi dicatur auctozitate nostra ꝫ tua. vt etiam dicit ibidem Ber.Quod autem ꝑ antiqua iura pmitti videtur. vt si quis mutilet seip̄m ꝓpter iustam causam:ꝫ non ex indignatōe:si sit cirurgic'.nō approbat Ray.p ea que dicta sunt supra.c.ꝛ̄ percussore.in fi.illius.q.qd ꝛ̄ medicis. nisi forte necessitas summa vrgeret:nec aliū habere posset. Quid ꝛ̄ claudo ex ꝛ̄bilitate. Rñ talem consuetudo admittit: nisi sit talis q sine baculo stare nō posset ante altare.ar. ꝛ̄ conse.dis.i.nullus.ꝫ di.45.disciplina.ℬ Ray. Quid ꝛ̄ ceco ꝫ ꝛ̄ illo qui habet maculam in oculo. Rndeo cecū ꝫ hñtem maculam in oculo: que generat ꝛ̄formitatem non admittit ins vel consuetudo. Et idem dicitur ꝛ̄ eo qui habet manū aridā si tamen habens in oculo maculam ꝛ̄formantem intret religionem ꝓmoueri potest al's non. nisi dispensēt cum eo.extra e. cū ꝛ̄ tua. Dispensabit autem papa ex̄ ar.e.c. z°. Et sic curia seruat ꝑm Jnnocl.ꝫ Hoff. Pe.autem ꝛ̄ samp.dicit ꝙ qñ tal' macula est in oculo ꝙ offert se visui sine inspectione subtili irregularē facit:al's nō. Quid ꝛ̄ leprōso. Rndeo repellitur a ꝓmotōe.quia sicut notat Hug.di.41.§.hinc etiam.ꝫ dis. 49.c.hinc etenim. Cum enim expellatur a cōi habitatone: multomagis ab ordinib' sacris. Utrū vero presbyter leprosus possit celebrare missam. habitum est supra li.4. ti.iz.ar.3.in p̄ma.q. vbi etiam tanguntur quedam alia ꝛ̄ hac materia. Quid ꝛ̄ gibbosis ꝫ habentibus digitos cōiūctos. Rndeo talia ꝫ similia vitia corpis:nisi ꝛ̄formitatem vel ꝛ̄bilitatem inducant:non repellunt ab ordinibus.impedit tamen si ē ꝛ̄formitas.qui vero plures vel pauciores digitos habz q̄s ꝛ̄bet:talis ꝛ̄formitas nō repellit:si veste vel sotularib' possint velari ℬ Rod.Sunt etiā alia vitia corporis:que in veteri testamento.vt legitur.Leuit.zi.repellebant ordinandos.sed hodie ad lr̄am non repellunt: nisi ꝛ̄formitatem inducāt. 7.q.i.qualiter.in fine.Sz spūaliť intellecta repellunt etiam hodie indistincte. dis.49.§. hinc etenim. ꝫ.c. sacerdotes. ℬ tamen hic omitto causa brenitatis. Sūma omniz predictoruz est ꝙ quicunq; est sua culpa vitiatus corpore repellitur.qui vo sine sua culpa ñ repellit':nisi scandalum timeat' ex nimia ꝛ̄formitate:vl'piculū ex nimia ꝛ̄bilitate.ℬ Ray. Sed nūqd amittet clericꝰ beneficium ꝓpter infirmitatez. Rndeo hic sunt diuersi modi distinguendi ꝑm diuersos.Hoff.n.dicit ꝙ talis aut est prelatus aut non.si sic:non remouet' etiā ꝓp' lepraz sed ei coadiutor datur:cui cōueniēs portio redditunm epatus assignet'.sic itellige illud ex̄ ꝛ̄ cle.egro.ꝛ̄ rectoribus. ꝛ̄ rectoribus dicit:quos vocat p excellētiaz epos Aut ē presbyter parrochialis: vel minister ī ferior. Et talis ꝓpter lepram remouetur: ꝫ ei ꝛ̄ bonis ecclesie ꝓuidet'.ex̄ ꝛ̄ cle.egro. tua nos. Alij loquunt' ꝛ̄ presbytero parrochiali ꝙ nunq; remouet': sed ei coadiutor ꝫ vicari' dat'.ꝫ hūc modū int' ceteros magis approbat Hosti.ti.ꝛ̄ cle.egro.quia elicitur ex tex.e.c.ex pte. Sed quare epi

ꝓpter lepꝛam nō remouenꝫ:sed inferiores remouentꝫ. Rndeo qꝛ episcopus difficile remouetur. vt pꝫ eꝛ̄ de trāsla.cꝑto.7.c.lꝫ. minores vero facilius remouēꝫ.eꝛ̄ ō cle. egro.tua.Ber.vō extra de cleri.egro.tua. dicit cum Inno.7 Tanc.qꝫ cꝑdiu aliquis remanē pōt in collegio suo sine scandalo 7 horrore nō substitueret ei aliꝰ.Sin aūt aliꝰ ē ei substituēdus.vt pꝫ ī d.c.tua.ille sb stitutus erit prelatus in totum.ar.extra de cle.egro.de rectoribus.ibi dādus est eis co adiutor: qui curam habeat aiarum. talis enim coadiutor est prelatus ex toto.vt pꝫ ex hoc quod dicit qꝫ habet curam aiarꝫ Et infirmo prouidebitur de bonis ecclesie. vt patet in predictis capitulis. Et est hoc spāle in lepꝛa ꝓpter scandalum 7 horrorez Hug.vero 7 Lanf.dicunt qꝫ vni nunqꝫ ē aliquis substituendus: nisi eo renūciante vel remoto vel trāslato. Nec ptextu morbi est aliquis amouendus. sed coadiutor ē ei dandus.Et quod dicit in.c.tua.ſ.qꝫ pbr amoueri debet ꝓpter lepꝛam ab officio ad ministrationis. Exponunt ab officio qō ē in actu.sed quo ad ius officium retinebit. Secundum tamen omnes predictos doc. ꝓpter infirmitates alias a lepꝛa non sunt priuandi beneficijs: sed potius coadiutor dandus est eis:etiam si sint palitici:ne ter reant volentes militare de.eꝛ̄ de clericis egro.cum pcussio.7.c.penulti 7 vlti. Et si ecclesia sufficere nō possit vtriqꝫ: ille q seruit ecclesie redditus habebit.7 eps infirmo ꝓuidebit.dis.8z.§.i.7.c.i.hec Ber.in.c.de rectoribus. Idem est si sit factus impotens non ex culpa sua.vt patet ibidem.c.z.Se cus est si ex culpa sua. sm hoc intelligitur illud extra de eta.c.i.7 eꝛ̄ de elec.cū ī cūctl. .§.hec sane.Sed abbas remouet si sit inutilis.18.q.z. si quis abbas. Clericus vō si leuiter pateret: vel haberet quartanam 7 circa ꝓpria negocia intentus esset: non pateret nisi seruiret.Supradicta vero intelligūtur de infirmitate vera 7 grauj: nō defectiua.vt ꝓbatur extra de re iudi.cꝑquis hec Hosti. Sed ad quē ptinet dare coadiutores epis.Rndeo ad solum papam. quia hoc est de maioribus causis.pōt tamē epus senio vl infirmitate ppetua impeditus de consensu sui capituli vel maioris partis sibi auctoritate apostolica vnuz vel duos coadiutores assumere. Et si dēs sit hoc faciet capitulū vel due partes eius. Si vō epus cōtradicit:capitulum nihil innouabit.sed conditōez epi 7 ecclesie sue pape cꝑcito poterit intimabit. Et idez faciet etiā qñ epus demens erit. Coadiutores autez predicti moderatos sumptus de prouentibus eorundem epoꝛz habebunt. Ab alie natōe tamen qualibet bonoꝛ vel eccliaꝛ ipoꝛ abstinebunt. Reddent autē prelatis eisdē si fuerint sane mentis a capitulis earūdem seu etiam successoribus: si antea nō fecerint plenariam rationem. li.6.de cleri. egro.pastoralis. Idem dicēdum est ī casu simili de supioribus episcopis.vt pꝫ ibidē. Et quod dicit de alienatōe intelligiē de alie natione immobiliuz vel mobiliū ꝑciosoꝛ. mobilia enim q̄ seruando seruari nō pñt: alienare potuerunt.vt dicit.j.Jo.an.

De filijs presbꝛorum.ti.zz.

DEinde considerandū est de filijs presbꝛoꝛ:7 ceteris illegitie nati. Et ꝑ quis dr̄ filius presbꝛi. 2°. de multiplici differentia filiorū. 3° qui filij presbꝛorum ordinari ꝓhibent. 4° que dispensatio circa tales adhibetur.

Circa ꝑmum sciendum qꝫ ille dicit filiꝰ presbyteri:qui susceptus ē de legitimis nuptijs.qꝛ filius est is quē nuptie demonstrāt ff.de his qui sunt sui vel alie.iuris.filiū. Itē 7 is qui confitetur se esse filium:lz de coitu illegitimo. Sic intellige illud.eꝛ̄ e.c.z.probatur etiam quis esse filius alicuius ex eo quia ille appellat eum filium:7 ille eū pēz 7 ꝑiter eius filius dicebatur 7 habebatur eꝛ̄ de ꝓba.p tuas.Et hñ noiatōni tali stat nisi contrarium exꝓresse ꝓbetur.Sic itelligitur.L.de ꝓbatōibus.nō nudis.ß Ber. extra de.michael 2ē. Sz quid si quis neget se cē filium presbi. Rndeo sm Hosti. si potest ꝓbare q mater eius habebat virꝫ legitimum cum ea morantem tempoꝛe sue conceptionis. ꝓbat se legitimum p legem supradictaz.filium. vel probatur filius ex affectu.eꝛ̄ de presump.afferte.li.6.de inof. testa.si vir.Et stabitur bis coniecturis:do nec probatur contrarium.L.de nuptijs.si vicinis.Si vero constet qꝫ tūc cū presbyte ro morabatur: filius eius presumetur.eꝛ̄ qui fi.sint le.cāmqꝫ. In dubio vō si nimia laboret infamia poterit se purgare .Sic intellige illud eꝛ̄ de purga.ca.accedēs. Filiatio ergo paterna illegitima de facili nō purgatur:licet certa indicia admittantur:si p legitimos testes probentur.vt potest illud

ītelligi eꝛ q fi. sint le. transiniſſe. in fi.

C Circa .z^m. sciendū q multiplex est differentia filioꝝ illegitimoꝝ. s. naturalis. notbus. manser. ⁊ spurius. Naturalis est qui ex concubina ē natꝰ. que tenet in domo ḡsi loco vxoris vnica cuius filiatio p confessionē parentū pbat eꝛ ex pba. p tuas. Notbus dr q ex adulterio est natus: sic dictus a nota. i. infamia: que multum affligit hominem. sicut etiam dicitur nota febris quartana: q multum affligit hominem. qz enim talis ex peccato graui natus ē: fama suggillat. zz. q. 7. qd in omibus. Manser dicit ꝓprie ex scorto natꝰ. Spuriꝰ a spuricitia i continētie dicꝰ pōt dici cōiter quilibet illegitimus. vl' spurius pōt dici ꝓprie: qui est quesitus vulgo i. in scorto: qui ꝓpter incertitudinē patrem nequit ostendē: vel si ostendit verecūdū ostendit. ff. ex statu hominū. vulgo. vt qui natus est ex eo cui nubere nō licet. vñ filiꝰ illegitimꝰ presūi pōt spurius dici. vl' spurius dicitur: qui ex concubina est natus: q non tenet in domo ſm Ysido. Notbus est ex nobili patre ⁊ ignobili matre natus: cuius contrarius est spurius: quasi sine puritate genitus. ℔ Hosti. ⁊ Ber. eꝛ ex renun. nisi.

C Circa .z^m. sciendū q loquēdo ex legitimis presbiteroꝝ filijs. filij ante sacros ordines recepti ex legitimo matrimonio licite ꝓmouent ad ēscmqs ordines: nisi aliud impediat. Et etiā ꝓficiūtur i ecclesijs in quibus eoꝝ pres sūt vl' fuerunt ꝓlati. eꝛ e. ad ℔. dūmō nō ad illas dignitates ⁊ pbēdas ḡs immediate habuerūt pres eoꝝ. eꝛ e. cōstitut⁹. Dz filij illegitimi i. naturales dū erant layci geniti: ⁊ maxie spurij. i. in sacerdotio geniti: nō possunt cē canonici in ecclesijs patrum suoꝝ. Sic intellige ſm Ber. ⁊ Hosti. illud eꝛ e. cum ex cozez. ⁊. c. ad abolendā. Et si secus ꝓlūptū fuerit ñ valet. Qui secus etiā ꝓsumpserit. s. canonicādo tales in ecclesijs pr̄nis suspendatur a suis beneficijs. vt pz i. c. ad abolēdaz. post mortē tū pr̄is possunt ibidē ꝓmoueri quo ad canonias simplices. qz capitula ꝓrimo allegata: q loquunt ex illegitimis. s. nālibus ⁊ maxime spurijs: nō dicūt in quibꝰ fuerūt pres canonici: ſ i qbꝰ sunt. Capitulū vo illud. s. ad hec qō logt ō filijs legitimis dicit sunt vel fuerunt. Et in ℔ concordat Ray. tū illud maxime: qō ponitur. in. c. ad abolendā. accipit pro tū. qō nō approbat Hoff. qz spurij non solum in ecclesijs paternis: ſ nec in alijs canonicari possunt ex iure. vñ exempla ex fūmis pontificibus natis ex presbīis: q ponunt dis. 56. in ꝓnci. debent ītelligi q fuerūt susceptia pr̄ibus ordinatis in laycali habitu: vel i minoribus ordinib⁹. secus ē si post sacros. dis. zi. añ triennū. Cuz ḡ dicit Ray. q tñ spurij pbibent i ecclesijs in qbus sūt eoꝝ pres fieri canonici. innit q i alijs pōt canonicari: qō est falsum ſm Hoff. Jō dicit Hoff. q in ecclesia i qua pr̄ pest vel pfuit: nō pōt filius nisi simplex beneficiū obtinē eꝛ e. Ad ℔. canonicatuz aūt non pōt br̄e etiā si sit legitimus: ⁊ maxime spurius pro bibetur. eꝛ e. ad abolendam. Et sic maxie ibi positum compatiūe tenet. Alij dicūt q c. ad hoc. corrigitur per. c. ad abolendam. Asserunt etiā qdā q illegitimus pōt fieri canonicus cū pr̄e suo i canonia vel eccīa regulari. Et ℔ vult Ber. sup d. c. ad abolēdam. ar. a contrario sensu hēnt ibidem. ⁊ dis. 56. c. i. ⁊ eꝛ e. c. i. Secūdū vo Hosti. q dicit. c. ad abolendā in secularib⁹ ecclesijs subaudi maxime. Vacat enim ibi ar. a cōtrario sensu. sicut. ⁊ ex ex testa. ad ℔. Opi. aūt Hosti. sup acceptatōem huius aduerbij maxime soluit ꝛria: tam iurium ḡs vocoꝝ. qz ſm eum maxime positū i. c. ad abolendam. tenet compatiue. ⁊ in hoc cōuenit cū Hoff. Nō tñ respectu legitimoꝝ. ⁊ i ℔ conuenit cū Ray. ꝑtuz ad intellectum quem bz sup illud. c. ad hec. s. q filius legitimus pōt ꝓfici in eccīa in q pr̄ suus pest: vel pfuit. nō tñ imediate in eadē prebēda vel dignitate vl' eodē psonatu. Et i vtroqs cōuenit cum Ber. q dicit sup. c. ad abolēdam. q ly maxime tenet ibi compatie. qz nō est recedendū a ꝓpria significatōe vbi. nisi res aliter nō possit saluari. ⁊ ℔ respectū eoꝝ qui non sunt spurij: vel alꝰ illegitimi vt sunt naturales. Quid si pater i alicq ecclesia vicariam habuit: nunqd filius eiꝰ eandem vicariam immediate habere potuerit. Rndeo q non. eꝛ e. ad extirpandas. ſ ⁊ si pater psonatum habuit: filius eius vicariam eiusdem psonatus immediate nō habebit. ⁊ econuerso. eꝛ e. constitutus. ⁊. c. michael. Cuius ratio est qz perpetuꝰ vicarius curam habet ecclesie: cuius ē vicariꝰ eꝛ ex offi. vica. c. fi. vnde hīs perpetuā vicariam: nō pōt br̄e aliam. eꝛ ex offi. vica. ꝓuideas. Et quasi ius habens in ecclesia ꝑpetuus vicariꝰ amoueri non pōt sine cā.

vt patet ibidem.c.ad hec. Alia rō fortior ē ſm Hoſti. quia licet vnus ſit perſona: ⁊ alter vicarius: eandem tamen curaz hr̄e intelligunt̄ inſolidum. quia vna eſt cura vnius eccleſie incorruptibilis ⁊ indiuiſibilis.z4.q.i.loquitur.⁊. ff.ꝛ ope.liber.libertus in fi.ideo filius eandem curam immediate poſt patrem habere non poteſt.Sed media perſona tollit vicium ſucceſſionis p̄ſumpte.extra e.ex tranſmiſſa.⁊ ꝛ elec.venerabilem.§.penult̄ in fi.Non tamen nocet ſi pater noie filij: vel tanq̄ conductitius miniſtrauit.extra e.conſtitutus. Sz nū quid hec prohibitio extēditur ad nepotes ff.ꝛ v.ſigni.liberorum.Rndeo ſm Ray. ⁊ Hoff.quia vbi ꝛ pena agit̄:ſignificatio reſtringitur. quia pene legum ex ſignificatione ⁊ interpretatione ſūt artande.ꝛ pr. diſ.i.pene.vnō lz ſenator non poſſit ducē in vxorem filiam eius:qui vel q̄ ludicraz exercuit artem.pōt tamen ducere neptez ff.ꝛ ntu nup.dominus.Sed contra.ff.ibi dem ſenatus. ⁊ videtur q̄ ſic. qz filiorum nomine continentur etiam nepotes:vbi ꝛ ſimili matrimonio agitur. ⁊ cauet̄ ne tutor pupillam filio ſuo ꝛt in vxorem.⁊ ibi nepos nomine filij cōtinetur. Secundum vero Hoſti.⁊ Ber.extra e.ad extirpādas extendit̄ ad nepotes ꝛ iure in hereditate ſuccedentes: vt ſunt nepotes p rectā lineā deſcendentes.ar.inſti.ō here. quali.§. ſui. Secus autem eſt in collateralibus ī q̄bus ſucceſſio locum non habet.ar. ꝛ offi.ordi. ex parte. Nota tamen ſm Hoſti.q̄ viuente patre:nepos immediate pōt poni in eccleſia quam auus tenuit:patre vō mortuo non poteſt.ratio eſt.quia in p̄mo caſu ceſſat cauſa p̄hibitionis.qz ſi iure ſucceſſionis haberetur non nepos:ſed pater ſuccederet auo.in 2°vo nepos tanq̄ primior admittit̄. Quid ſi filius patri ſucceſſit diſpenſatiue vel ꝛ facto:nunqd filius illius immediate poſt eccleſiam eandem habere poteſt. Rndeo ſm Hoſti.non vī ꝛ mente iuris q̄ talis p̄ſona itermedia ſucceſſiōis vicium purget.imo approbare videt̄ ſucceſſionez in eſſe rei.ex̄ ꝛ ele.venerabilez. .§.penult̄.Et ſ̄ vbi ꝛ facto poſt patrē habuit filius ſine diſpenſatōe.ſed ſi diſpenſatiue habuiſſet:videtur q̄ ei ſuccedē poſſet

Quid ſi quis natus ſit ꝛ damnato coitu:⁊ poſtea pater ducat matrem ī vxorem nunqd ille ꝛ iure cōi pōt tanq̄ legitimus p̄moueri. Rndeo ſi pater illam potuit legitime vxorem habere tempe cōceptōnis quia nullum impedimentum erat:⁊ poſtea duxit eam in vxorem legitimatus eſt filiꝰ antea genitus per ſequēs matrimonium. Et ita ſuccedet etiam in hereditatez tanq̄ legitimus:⁊ ad omēs actus legitimos admittetur.hoc etiam credo eſſe verū:ſi poſt natiuitatem filij mater alteri nubat: ⁊ ꝛ/inde eo mortuo cū patre filij contrabat:vl econuerſo:ſi pater cū alia contrabat:quia mortua in vxorem matrem filij ducat:qō dico in fauorem p̄lis p iura infra poſita. Secus aūt eſt ſi p̄pter aliquod impedimētuz non poterat eſſe matrimoniū inter eos tpe conceptionis. quia lz tunc poſtea ſublato impedimento ducat eam in vxorem:nō tñ legitimatur p̄les.ex̄ qui ſint legi.tanta.in auc̄.quibus mo.na.ex.le.circa p̄nci.coll.6. Ꝛ autem dixi in primo caſu.ſ. talem legitimatum quo ad omnes actꝰ legitimos excipiunt quidam epiſcopalē dignitatem ad quem p̄moueri non poſſunt ſine ſpāli diſpenſatione pape.hoc etiam dicit Ray. ſup.c.ex̄ ꝛ elec.innotuit.circa p̄ncipiū ſm vnaz lecturā.Erat enim olim lex talis q̄ mater electi īfra quadrienniū a natiuitate ipſius electi matrimonium non contraxit dicebat quidam q̄ vex̄ eſt cuz patre electi contraxit ergo poſt quadrienniuz.vt innuit illa littera:⁊ tamen electio illius tanq̄ illegitime nati caſſatur.Sz hodie pticula illa eſt ꝛciſa.Et ideo p illud.c.hec ſententia teneri non poteſt:poſſz tamen p alia iura ſeruari.Nam concilium requirit q̄ p̄mouendus in epiſcopuz ſit matrimonio legitimo natus.ex̄ ꝛ elec.cum in cunctis.Jn eo āt qui ꝛ coitu damnato naſcitur:⁊ ſi poſtea inter parentes matrimonium ſubſequat̄: non eſt per hoc concilio quod reſpicit natiuitatem ſatisfactum. p̄ diſpenſatio gr̄ialis extendi non ſolet ad epiſcopatus ⁊ archiepiſcopatus.extra ꝛ conceſ.p̄ben.dilectꝰ filius.Sed ⁊ſi contrarium dicatur:nec videtur ſplicet:ne fauor matrimonij reſtringat̄ ſm Hoff.quod etiam admittit Hoſti.ar.extra qui fi.ſint legi. ex tenore.⁊ q matrimoniū ac.poſ.nō videtur in fi. Sz pone q̄ ī ſ̄ caſu ſubſit impedimentum: nūqd pōt diſpenſari p archiep̄m. R? q̄ nō.qz ep̄oruz ſiue maiorum iudicia vel negocia reſcripta ſunt pape.ex̄ ꝛ trāſla.p̄re.inter corpalia ſ̄ Hoff. Quid ſi p̄ſbr filium generet ex vxore legitima cum qua contraxit oū erat laycus vel in minoribus ordinibus

constitutus nunquid filius erit legitimus Rndeo Ray.dicit q̄ sic.tam̄ fauore plis. c.5. q2 parentū culpa non ꝛ̄bet nocē filijs ar.di.28.diacōi.7.27.q.2.multo⁊. Hoff. vero dicit q̄ nō p.c.ex̄ e.litteras. Et idem sentuit Ber.7 Inno.sup idē.c. Nec obstat q̄ ꝛ̄ legitimo matrimonio est natus.quia ille coitus fuit illicitus.dis.28.diacōi.7 di. 85.cum in ꝓterito. Culpa etiā parentum reddit filios illegitios.ex̄ ꝛ̄ clādesti.ꝛ̄spō. cū inhibitio.§.si qs vero. 7.§.pari modo vult tamen q̄ cum tali est benigni⁹ q̄s cuz alio agendū:7 facilius dispensandū.Host. vo distinguit sic.s.q̄ si iuita vel ignorante vxore fuit ꝓmotus.verū dicit Ray.ex̄ ꝛ̄ quer.ꝓiu.quidā.7.c.placet.si vero ea consentiente verum dicit Hoff.di.22.seriatiz Idem videt si ea sciente nō ꝺicente.ar. dis.54.si seruus sciente.An aūt sol⁹ consensus mulieris tacit⁹ vel exp̄ssus sufficiat:vl etiā requirat q̄ habitū mutet: dicetur in tractatu ꝛ̄ matrimonio. Filius tñ sic nat⁹ ſm Ray.7 xx.quo ad succesionē hēditariam reputabit legitimus. Quare tales ꝓhibent ordinari. Rndeo ꝓpter tria.ꝓmo ꝓpter dignitatē ordinis ꝓpter quam ꝛ̄ honestate 7 cōgruitate requirit in ordinādo claritas psone.que quidē obscurat er viciosa origie. ꝓpter qō lex dīna Deut.xx. ꝓhibuit spurios 7 manseres ītrare ꝛ̄i ecclesiam vsq; in gn̄atōez ꝛ̄cimā.ex̄ ꝛ̄ elec. inotuit.7 ex̄ q fi.sint le.p venerabilē. Ad honores sc̄lares tñ admittūt.ff.ꝛ̄ ꝛ̄cu.l.z .§.nullū.7.l.gn̄alit.2° ꝓpt ꝛ̄testatōz crimi nis p̄is.parentes.n.magis puniuntur in filijs q̄s ī seipis.ff.qō metus cā.isti quidez 3° q2 filij solent eē imitatores paterm scelleris.ſm illud Sepe solet similis fili⁹ eē p̄i 6.q.i.§.verum.2ē.

Circa 4m sciendum q̄ dispensatio circa tales adhibetur magna.ſm q̄sdam.s.q̄ si ad religionē tñ sciant ꝓmoueri possūt.ex̄ e.c.i.sed ꝟ nō admittit Host.q2 ibi statuit hs cōe.vñ ſm Host. illegitimi religiosi si sint al's idonei: ꝓmo uentur ad omnes ordines ꝛ̄ iure cōi.Ad platōem vero nō possunt nisi dispensatiue ꝓmoueri.vt p3 ibidem sup.c.i. 7 Ber.ibi ꝛ̄m.7 ex̄ e.nimis. Nec etiam ad ecclesiaz secularē.ſm Innoc.ibidē.In remanente aūt in seculo si sit al's bonus ſm Ray.ad hibetur triplex dispensatio.s.magna.vt ordinet talis in ecclesijs alijs a p̄nis.ar.a cōtrario sensu ex̄ e.p̄titium.Maior vt in p̄nis media interueniente psona.ex̄ e.ex transmissa.Maxima vt in p̄nis admitta tur imediate.ꝟ autem distinctio nō placet Hoff.ꝓpter mediū mēbrum.q2.c.ex transmissa.non loquitur ꝛ̄ dispensatōe:ꝟ ꝛ̄ cōi iure. Secunduz vero Host.circa tales ad hibetur dispēsatio magna.s.vt remanētes in seculo ad ordines minores 7 simplicia beneficia ꝓmoueant.ex̄ eo.l'ras.Maior vt ad sacros 7 in ecclesijs parrochialibus 7 in dignitatibus:7 psonatibus iferioribꝰ ꝓmoeāt.ex̄ e.c.i.7 vlt.li.6.c.si qs. Maxima vt ꝓmoueant ad ep̄atum.ex̄ ꝛ̄ cor. vi.c.z. Quis pōt dispensare. Rº solus papa dispensat in maiori: 7 maxima cum filio p̄sbr̄i in seculo manēte.vt patet in.c p̄missis.Sed in minori sine magna potest eps dispensare.q2 bodie est exp̄ssuz in.6.c. si quis.Alia l'ra habet is q.q̄ eps dispensare pōt cum illegitio quo ad ordines minores:7 bñficiū nō hīs curam animaruz nisi aliud obsistat: dūmō sit tale sup q̄ ꝑ ep̄m valeat dispensari. Nec obstat illō ex̄ e.c.litteras. q2 ꝛ ibi papa dispensēt: nō tñ ꝟ alijs auferre videt.ſm Host.7 Ber.q2 si hoc voluisset: ꝓhibuisset hoc.sicut i maiori.ex̄ e.c.fi vñ expone ſm Host.q̄ ibi dī ꝓmittimus.i.ꝓmissum cē oñdimus.sic ex̄ ꝛ̄ iurein̄.7 si xp̄s.i fi. Pōt etiā ſm Hosti. ī maiori ep̄us dispensare ex cā.ar.extra e. ex tua.vbi rñdet ad ꝙsultatōem. Nec obstat illud extra e.c.i.7 vlt.q2 itelligunt ꝛ̄ dispensatōne indiscreta.Si tñ transeat ad religionē:7 necessitas exigat:p̄elat⁹ etiam cum eo ī maiori poterit dispensare. Nec obstat illud ex̄ e.c.i.vbi dī.platōes vo nulla ten⁹ habeāt.q2 illō ē vex̄ ꝛ̄ iure cōi.ibi.n statuit ius cōe.ꝟ Hosti.Bodie vo ꝙzium est exp̄essum.li.6.c.is qui.vbi dī q̄ illegi tum⁹ ad ordines maiores vel ad beneficia curā aiaꝝ bñtia:non pōt ꝓmoueri sine dispensatōe pape.Q vero nō ad psonatus 7 dignitates bētur extra e.c.fi.Et ꝟ tenet ibi Ber.hoc etiā volūt Hoff.Inno.7 Bar. brix. vt etiā dicet.ꝙ.in.fi.buj⁹.c. 7 multo magl nec ad ep̄atū.ex̄ ꝛ̄ elec.inotuit. Ber etiā extra e.c.i.7.c.nimis. dicit q̄ etiā religiosus illegitim⁹ ꝓmoueri nō pōt ad plationem sine dispensatione pape.ar.p̄dictorum capl'oꝝ. Quid si papa cum aliquo illegitimo dispēset: vt habere possit bñficiū hīs curam aiaꝝ:nunqd ꝓpter talem dispēsatōem habere poterit plura talia bñficia. Rndeo q̄ non.sed tñ vnuz.q2 cum talis

dispensatio extrabat iuri cõi est odiosa. ⁊ nõ est restrigẽda.li.6.c.si qs. Et si tal' iterũ aliam dispensatiõem tacite ex facto ꝑdicto a papa impetret: vt recipe possit plura bñficia curam aiarum habentia: dispensatõ illa nullius penitus est valoris.li.6.c.is cũ quo. Et idem est ex eo cum quo dispensat ꝑsus: vt possit ad ordines minores ⁊ simpler beneficium ꝓmoueri.ſm Jo.an.

Ad ℔ nota ſm Hoſt.q circa materiaz istaz fiunt due ꝓhibitiones.vna est q filij illegitimi non debent ꝓmoueri.Et hic aliquãdo dispensatur p ingressum religiõis aliqñ p hominem. vt habitum est supra. z^a est q filij legitimi non debẽt assumi ad illa beneficia: que immediate pres eorum habuerũt.Et circa hoc dicit Ray.Job.⁊ Tanc.q epiſcopi ⁊ archiepi possũt dispẽsare.p illud.c.extra e.ex tua.vbi respõdet ad consultationem. ⁊ sic loquitur ex iure cõi.Sed Hoſt.hoc reprobat.q nõ agitur ibi ex dispensatione facienda vel nõ faciẽda:sed an facta sit revocanda. Et dicit q non:⁊ ℔ iuste.q remissio nec in iure semel facta revocatur.xx.q.4.si illic. Et ꝓcedunt cum Hoſt.Ber.⁊ Innoc.⁊ Bar.brixiẽsis.Pe.de samp.⁊ Hoſti.vnõ ſm eos nec in hoc casu legato dispensare licet.extra e. dilectus.sicut nec contra concilium lateran e^x ex ꝑben.dilectus. Nec mirũ.quia talis dispensatio est contra aplm.8.q.i. aplica. vnde nota ſm Ber.q cum dicitur.j.c.ex tua.ad tuam ꝓsultatõem impropꝛie ponit ꝓsultatio.quia qñ cõsultationi rñdet ius cõe p rñsionẽ ostẽdit.ex ex voto ex mlta. In hoc aũt.c.ex tua.non ius cõe:ſ indulgentia continet. Et hoc patet p illud qõ dicit ibidem.j.dispensasti.dispensatiõez.⁊ ꝓbatur ex e.dilect^o.⁊.c.nimis. vbi bẽtur tñ p papam cũ talibus dispensatur. ⁊ iõ consultatio ponitur ibi.p supplicatione.

Quid si cps ordinet aliquem immediate ad ecclesiam pñam. Rndeo aut facit ℔ scienter vel ignoranter.si scienter non põt illa spoliare eum ꝓpria auctoritate:nec suũ factum tanq̃ illicitum revocare: quod fit in odium epi:qui fac̃ hoc scienter.s.vt cetero caueat ſm Ber. Si vero ignorant tãdiu eũ i ecclesia illa tolerabit: donec ei õ alio beneficio ꝓuidebit.ex e.veniens.⁊.c. ꝓposuit.Hec aũt capitula ſm Ber:nõ cõtinent ius cõe:sed tñ dispensatõem. Nam ex rigore iuris talis debet eponi.ar.di.50. ex penitentibus.vbi dicit q si p ignoraũiã epiſcopi solenniter penitẽs ordinet eponi debet: q se non prodidit. Et sic in primo casu papa ꝓpter culpam epiſcopi cum eo dispensat. in z^o ex gratia cum ad tempus tolerat. Quid si quis probabit epum ℔ sciuisse. Rndeo ille q dicit ⁊ allegat sciam debet probare.di.83.ó.quidendum.⁊.82. c.ꝓposuisti.⁊ presumitur contra epiſcopũ qui examinauit vl' examinari fecit.di.24 qñ epiſcopus.vnde videt q ipe debet se.p bare ignorasse. ℔ Ber.extra e.veniens.

Sed nunqd iste talis erit interi plat⁹. Rndeo q sic.⁊ habebit oĩa:⁊ hoc ex mãdato pape:aliter non esset plat⁹.q plat⁹ dari non potest ad tempus.dis.55.ꝑcepta.℔ Ber.extra e.veniens.Si tamẽ velis opi. Ray.tenere dici potest ſm Hoſti.q i.e.ex tua.duo queruntur. ꝓmum est vtrum epi possint in hoc dispensare. ⁊ rñdetur q sic. z^o est vtrum tenentes talia beneficia sint remouendi.Et hoc z^o ponitur ibi.quidã ad iudices. distinguendo q si cuz talibus sit dispensatum:non remouentur.⁊ quod dicit ibi. respondemus q si p pores lras. expone.i.post pores litteras.⁊ subaudi maxime.quasi dicat si tuo iure dispensatũ est si autez non sit dispensatũ:sit remouendi Et hoc z^o ponitur ibi.alios vero clericos cẽ.sine auctoritate.i.sine dispensatõe. Nec obstat illud extra e.dilectus.quia potest intelligi q erat filius illegitimus: ne ꝺicat e.ex tua.quod itelligitur ex filijs legitimis Non obstat etiam illud.c.aplica.⁊ alia similia que ꝓhibent successionem hereditariam in ecclesia rei. quia locum habet qñ quis petit hoc non ex gratia:sed ex iure: ⁊ sine auctoritate epiſcopi vult possessionez ingredi: libellum porrigendo tanq̃ ambitiosus ⁊ improbus:quod omno ꝓhibetur. ar.ex e.constitutus.hoc.n.modo loquitur manifeste.c.apostolica.vt pz intuẽti.Sec^o est ex illo cuz quo prelatus ꝓprio motu dispensat.in tali casu potest ex necessitate eps dispensare.põt igitur si vult cum ex cã admittere:alioquin põt euz repellere.extra e. transmissa.hec Hoſti. Quid si dispẽset cum aliquo illegitimo:vt ad clericatuz vl' ordines ꝓmoueat. Rndeo ſm Hoſt.Jo. ⁊ Ber.ex e.litteras. videt ex minoribus tñ ei concessum.ar.24.di.lector.q dispẽsatio extrabit iuri cõi.⁊ iõ ꝓ interptatõem est restringenda:cum sit odiosa.extra ex cõ sang.qõ dilecto. Quid si cuz aliquo dispensetur: vt ad ordines ꝓmoueatur:⁊ ad

emnia beneficia: nunqd ex hoc ꝓmoueri pōt ad ꝓlationes ⁊ dignitates. Rndeo ꝑz Hoff. ⁊ Hosti. q̄ non. qz cum dispensatur cuz aliquo in vno: non ꝓpter hoc itelligit dispensatum esse in alio. Quidam tamen vt Ray. in hac ⁊ similibus qōnibus disti guit q̄ si p dispensationem nullū vel pnū ꝓiudicium alij fiat: latissime est interpre tāda: dūmō interptator nō excedat metas iurisdictōis dispensantis. ar. e. ẋ de rescrip. olim. ⁊ de cleri. ad audientiaz. Si vero alij enorme ꝓiudiciuz fiat: strictissime est in terpretanda. ar. e. ẋ de pnis. c. pzo. ⁊ de cleri. suggestum. predictā etiam distinctionem Hoff. ⁊ Hosti. recitant: nec eam reprobāt.

Nunqd ex predicta dispensatōe potēit bre canonicatum vel ecclīam prochialez Rndeo ꝑm Hoff. q̄ non. si sit dispensatum p ep̄um vel archiep̄m: quibus ex̄pse non licet in bis casibus dispensare. e. ẋ e. c fi. Si vero a papa vel aliquo eius mandato. in telligit dispensatum etiam in pben. e. ẋ de pben. pzo illorum. Et in ecclia prochiali: non tamen collegiata in qua solet puideri p electōem de rectore. vt pz ibidē. c. fi. Ceterum ecclesie nō collegiate siue sine pfonis siue cum pfonis: si is pro quo scribit fuerit presentatus: gñali noie beneficij cōprebendunt. Et idem dicendum est si pter dispensatōem pro aliquo scribatur vt pro uideatur ei in aliquo beneficio cōpetenti. talis eniz interptatio debz fieri sicut dictū ē. Quid si dispensetur cū aliquo a papa vel ab alio de eius mandato: vt ꝓmoueat ad oēs ordines: ⁊ ad beneficiū ecclīasticū ita tū q̄ si contingat eum vocari ad epatū nō recipiat eū: nisi de licentia sedis aplice spāli. Nūqd noie bñficij ecclīastici comp bendet ecclīa prochialis pfonatus vel di gnitas. Rndeo q̄ sic. vt etiam dicit Ray. als illa clausula. s. ita tū. ibi iutilit ponet

Utz is quē papa legitimat q̄ ad digni tatem possit in ep̄m ꝓmoueri. Et vtrum is quē papa legitimat simplr: ⁊ in forma cōi itelligatur legitim⁹ quo ad dignitates. req re. ī. de matrimonio. vbi agit de filijs ⁊ le gitimatōe eoz. Utz legitimat⁹ ad act⁹ ecclīasticos ⁊ spūales intelligat etiā legi timos ē quo ad actus seculares. R⁹ ꝑm Ray. q̄ sic. indirecte ⁊ p quandā fictiam e. ẋ e. qui fi. sint le. p venerabilē. Multa. n. possumus idirecte: q̄ nō possumus directe. L. de indicijs. quotiens. ⁊ e. ẋ de cōñ. ꝓpter nup. de prudentia. Dicūt tū Laur. Inno. Ray. ⁊ fere omēs canoniste. q̄ non est le gitimatus quo ad successiōem. de hac mā babet plenius ⁊ melius. j. c. de filijs ⁊ legi timatione eoz. Quare ep̄us pōt di spensare cū criminosis: pter q̄s: cū adulteris nō aūt cum patientibus defectum originiz Rndeo q̄ maioz est irregularitas pueniēs ex vicio originis q̄z ex vicio crimīnis. ꝓma enim puenit ex nā. z^a ex accidenti. vñ z^a facilius deletur q̄z ꝓma. qz crimē p pniam purgat: non aūt defectus originis. talia. n. sunt imutabilia. Que beneficia dicunt habere curam aiarum. Rndeo illa qbus insunt hec. s. inquirere. corrigere. ꝑcipere. reformare. interdicē. suspendē. excōicare. absoluere. ⁊ quedam alia. ar. e. ẋ de elec. du dum. z. §. tandem. ⁊ e. ẋ de offi. ordi. c. i. ⁊ z. ⁊ c. querēte. §. i. ⁊ e. ẋ de maio. ⁊ obe. bis q. hec eniz sunt medicinalia aiaz Rōndū aūt circa h ꝑm Hosti. q̄ bñficiorum aliud est summū p excellentiā vt epatus. Et ī h dispensat solus papa. e. ẋ de elec. cuz nobis olim. §. fi. ⁊ c. inotuit. §. fi. Aliud ē duplex vt omia citra epatum vsq̄ ad infimum. ⁊ in his cadit dispensatio epi rōnabilis ⁊ ne cessaria. Aliud est simplex vt canonia: vl aliud nō hñs curam aiarum: qđ appellat infimū. ⁊ in hoc cadit epi dispensatio rōna bilis ⁊ voluntaria ꝑm distinctiōem infra imediate posītam. ar. e. ẋ de elec. si alicuius Dispensatio enim alia est volūtaria. hanc solus ꝓnceps facere pōt in bñficijs simpli cibus ⁊ duplicib⁹ ⁊ summis. 9. q. z. cūcta p mundum. ⁊ c. p ꝓncipalem. Alia est rō nabilis non necessaria qñ fit ꝓpter prero gatiuam meritoz: hanc exercet solus ꝓn ceps in duplicibus. extra de prebē. de mul ta. in fi. ⁊ ep̄us in simplicibus. vt dictum ē s. Alia est rōnabilis. vt dictum est supza ⁊ necessaria. hanc exercere potest etiā ep̄us ī duplicibus. vt habitum est primo. s. vnó voluit Hosti. q̄ ex dispensatōe que habet fieri ꝓpter necessitatez vel vtilitatem eccle eandem potestatem habent episcopi. per. c. e. ẋ de pben. de multa. quā habebant ꝓmo p. c. di. 70. sanctoruz. Illam aūtē que fieri habet pter ꝓrogatiuam pſone facit solus papa. Et sic itellexit Pe. de samp. c. scōrū. vbi ꝑm Ber. extra de elec. oudum. z. ⁊ in necessitate sup. c. de multa. ⁊ Bar. brixien sup. c. sanctoruz. dicit q̄ solus papa vtrāq; facere potest. ⁊ sic curia tenet. Ad h facit li. 6. de pben. sup e. ⁊ c. nī pōt. ⁊ c. cū singla bec Jobes an.

De adulto differẽte baptizari vsq; ad egritudinez.ti.zz.

POstea ꝓsiderãdum ẽ ꝛe adulto differẽte baptizari vsq; ad egritudinẽ. Et circa ꝟ queriť vtrũ talis ꝓssit ꝓmoueri. ℟o ꝙ nõ. dis.57.si quis. Cã huius ꝓbatõis est. quia ꝓsumitur non vere ꝑnitens: cuz non ex volũtate: sed ex necessitate. s. mozti timoze videať baptismum recepisse. ⁊ ita ꝑsumiť ꝙ non sint ei ꝑcata dimissa. vt pz in. c. si qs. ꝛe sen. ex. ⁊ dis. i. nullus. Sunt tñ duo casus in quibus talis ꝓmoueri põt. vnus si post baptismũ fides eius ⁊ vita ꝓbabilis apparuit. alius si raritaſ clericoꝝ exegerit vt pz. j. c. si quis. in fine.

De pegrinis ⁊ ignotis. ti. z4.

DEinde considerandus est ꝛe pegrinis ⁊ ignoti. Et circa hoc plura queruntť. s. qui dicuntur ꝑegrini ⁊ ignoti. ℟o ꝑegrini dicuntur cõiter omnes: qui non sũt ꝛe episcopatu ozdinãtis: siue sint clerici. siue layci. ar. z q. 6. peregrina. ⁊. 6. q. z. c. i. ⁊. z. qz nullus taliuz ab aliquo episcopo recipi dz ad dignitates: vel ozdines: vel alis ecclesiastica sacramenta. dis. z. ꝓ totum. ⁊ spãliter ꝑsonatum. ⁊ extra ꝛe parrochi. c. z. ⁊. z. Ignoti vero dicuntur quoꝝ ozigo vita ⁊ regularitas ẽpo sunt ignota: nõ distincto vtrũ sint ꝛe ẽpatu eius vel ꝛe alio. Et hi et excluduntur a dignitatibus ⁊ ozdinibus di. z4. qñ epus. ⁊. z. q. 7. querendũ. v. q̃ũ vita. Et etiã a sacramẽtis. ꝛe ꝓse. dis. z. trib⁹ Si tñ aliquis sit incola notus: sed idigñ⁹. ⁊ indignitas eius soli ẽpo sit nota: ab ozdinibus excludi non põt. extra ꝛe tempo. ozdi. ex tuarũ. Nec a sacramentis. ꝛe cõse. dis. z. nõ ꝓhibeat. Dicit aũt ℟o. ꝙ huic iuri ꝓ contrariam consuetudinem ẽ hodie ꝛerogatum: cuz quotidie clerici vnius dioc̃esis beneficientť ab episcopis aliaruz dioc̃esuz sine lr̃is dimissoꝝijs epi sui. Quare tales repellunť a ꝓmotione. ℟o ꝓpter tria. ꝓ qz nõ licet ẽpo ponere falcẽ sue iurisdcõnis in messem alienã: ozdinãdo vl̃ iudicã do subditos alienos. 9. q. z. ꝓ totũ. z° quia tales solent ꝓ magna pte cẽ criminosi. infames. excõicati. vel alias irregulares. li. 6. ꝛe temp. ozdi. sepe. z° qz sepe mentiuntur se habere ozdines: cum non habeant. vel habere maioꝛes q̃s habeãt. di. 98. affectos ⁊. 19. q. z. oue. Sed qñ ⁊ qualiť admittuntur vel repelluntť. Rndeo si qs habet lr̃as pape ꝓmendaticias sine testioniales vbiq; recipi ꝛebz i ozdine suo. extra ꝛe cle. non re. fraternitati. Si vo lr̃as habeat epi sui: ⁊ sigillum sit notuz: ita ꝙ ꝛe eo ꝓstet põt admitti. ar. ex ꝛe ꝑben. cũ scõm. ⁊ ꝛe censi. sopite. Si vero taz clericus q̃s sigilluz sint ignoti: non recipitur publice nisi habeat si gilla quinq; eoꝝ. ex e. c. i. Et hoc locũ habet vt dicit Hoff. ꝛe clericis vltramarinis: ⁊ alijs valde remotis. vt etiaz inmuniť ibidem. Nam ꝓ iuramentum ozdines nõ ꝓssunt ꝓbari. Et licet clericus bẽat qnq; sigilla: vel sigillũ epi ꝓꝓꝛ̃: ⁊ ꝓmoueri velit ad ozdines vel beneficia. tenetur tamen in suspenso donec eius conuersatio sit nota extra e. c. i. ⁊. z. Sed videtur etiam ꝙ mille sigilla ignota non sufficiant. qz non ꝓstãt plus fidei q̃s vnum ignotum. Ad ꝟ rñdẽt Laurentius ⁊ Hugo. ꝙ citius falsaťvnũ sigillum q̃s quinq;. ⁊ ideo magis creditur qnq; vel pluribus sigillis q̃s vni. sic magis creditur pluribus testibus q̃s vni. quia facilius coꝛꝛumpitur vnus q̃s plures. Sed hec ratio non est sufficiens ꝟ Hosti. quia qui falsat vnum sigillum: idem facẽt etiaz ꝛe centum. quia ibi coꝛꝛuptio tñ ꝛependet ex parte vnius scilicet falsarij. Secus autẽ est ꝛe coꝛꝛuptione testium. quia pendet nõ tñ a coꝛꝛumpente: sed etiam a testibus ꝓducendis. Iohes vero dixit ꝙ nisi ꝛe sigillis vel ecclesijs quarum esse dicuntur: aliqua noticia habeatur: non est eis credendum etiam si essent centum. quia eadem ratio remanet. ergo ⁊ idez ius: ⁊ circa maioꝛa periculum vertitur. dis. i. quiescam⁹ Sed forte testis vnus cum sigillis sufficẽt. Et hoc secundum Hosti. verius videtur. Potest etiam facere fidem ꝛe ozdinibus ꝓ testes. extra eodẽ tue. Nec refert secundũ Hosti. vtrum fidem faciat ꝓ testes vel ĩstrumenta: ⁊ similiter per argumenta idonea. extra e. inter quatuoꝛ. Et dicit ibidẽ Ber. ꝙ equebene ꝓbatur per argumenta vel indicia: sicut per testes. extra ꝛe ꝑsump. litteris. Idonea argumẽta vocat sigilla eoꝝ rum. vt dicit idez ibidez. Et lz nullã faciat fidem: secreto tñ ex ꝛeuotõe cebꝛare pmitteť ꝛe iure cõi ꝑm Hosti. vt patet ex̃ e. tue. Innocl. autem sup. c. tua. dicit ꝙ si ex receptõe taliũ magnuz ꝓcindiciũ fieret alicui collationi quinq; sigillis bi⁹ non crederet

nisi al's legitime ꝓbaret'. Et idē dic̄ Hosti. ibidem. Item Innocl. sup. c. inter. dicit q̄ si sit al's bone vite: ⁊ habeat q̄nq; ep̄oꝝ sigilla ignota: si habeat' aliqua noticia p famam: vel aliter ꝛ ep̄is vel ꝛ terris eoꝝ̄ l; al's non sit sufficiens ꝓbatio. tñ in hoc casu talem credere admittendū. ⁊ idē dicit Hosti. in glo. ibidem. Et ꝑm Hosti. ibideꝫ si ꝛstabit ꝛ aliquo p illos inter quos diu cōuersatus est q̄ semper se gessit vt presb; vtiq; sufficeret. ar. ex̄ ꝛ presb;o nō bap. c. z. Non l; aūt ꝓlatis dioc̄sano subiectis i stituere clericos extraneos in suis eccl'is eo inconsulto: quod si faciāt p̄ōt eos inde remouere: nisi cū eis dispenset. ex̄ e. c. finali Dicit aūt Innocl extra e. c. te nob. q̄ vbi loca exempto; hūt ꝓp̄ria: non licet etiā eis recipe aliquem clericum ꝑegrinum sine licentia ep̄i dioc̄sis. Et p̄ōt dici q̄ tñ hz cognoscere ꝛ litteris dimissoꝝ̄ij: ⁊ post; ꝓnunciauerit cū plene dimissum exēptis l; accipe cuz. Sciendum aūt q̄ in l'is ꝛbet ee clausula talis vel similis: quez ad talem ordinem gradatim ꝓmouimus. vt dicit ar. dis. zz. In noīe. ⁊ c. se. Et est rō. q; ꝛ maioribus ⁊ minoribus inquiri ꝛbet ne forte p saltuz ꝓmotus esset. q; tunc exe cutiōem non haberet. extra e. c. i. in fi. Ille aūt l'e vocant' ꝯmendaticie sine testimo niales. q; ibi cōmendatio ⁊ testificatio ꝛ vita ⁊ ordinibus quos hz ꝛbet cōtineri. extra e. tue. Sz ille nō sufficiūt q̄tuz ad ꝙ q̄ ordines recipe possit: imo oz q̄ habeat dimissorias in q̄bus appareat q̄ ep̄us eū a ptāte ⁊ iurisdictione sua dimiserit: ⁊ licē tiam ei se transferendi ꝛederit quocunq; voluerit. di. zz. p totum. vel ꝛprecatorias extra ꝛ temp. or. qō translatōem. Nec i ꝙ casu l'e archidiaconi sufficiunt. ex̄ ꝛ offi. archi. significasti. al's l; caracterē recip̄eret tñ execut̄oem forte nō haberet. vt pz in. c. q̄ translationem. Istas aūt l'as nō faciat ep̄us: nisi postulatus: ne ꝛtur occasio eua gandi. dis. zz. c. i. De abbatibus aūt exem ptis dicit Innocl. ex̄ e. in p̄n. ti. q̄ si ita sint exempti. q̄ diaconus nō habet i clericos eoꝝ̄ ordinationem: l'as dimissorias cō cedere possūt. Quid si dicat se l'as ami sisse. ℞ꝯ ꝑm Ber. extra e. c. i. ꝓbet earum amissionē ⁊ tenoꝛem: ⁊ q̄ sine vicio fuerit ex̄ ꝛ p̄ui. cum olim in fi. Sciendum autez q̄ ꝓpter supradictas cās p̄cipitur q̄ null' ep̄oꝝ̄ italie aliquē vltramontanū clericū ordinet sine licentia pape: vel sine licentia ep̄i ꝯ cuius dioc̄si est oriundus: vel i cui' dioc̄si est beneficiatus: patentibus conti nentibus cām rōnabilem quare nō ordi net eum. si secus fuerit fact ū: ordinās erit ꝑna condigna puniendus: ⁊ ordinatus erit suspēsus: nec cū eo potēit dispēsari ēt p penitentiarios pape: sine eius licētia spāli. li. 6. ꝛ temp. or. sepe. Et ꝑm Jo. an. ꝫ intelli gitur p̄cipi abbatibus italie sicut ep̄is.

Sz quid si ep̄s vltramontanus ordiet clericū italie. Ꝛndet Jo an. ibidem dubi tādo tñ q̄ tūc nō habet locuz ꝫ ꝛceretalis cuz sit ꝑnalis: ⁊ p ꝓs restringenda. ⁊ sic nō excedit ꝓp̄riū casum. li. 6. e. statutū. ⁊ ꝛ pe. di. i. §. pene. Sed ⁊ q; ibi ē eadē rō. q̄ idem ius. Ꝛndeo q̄ non est rō. q; vlt̄mō tanus exis in italia p̄ōt mittere p licentia ad suū ep̄um: vel saltem a papa qui est ꝓpe licentiam ꝑtere. q̄ ó non ꝑt sic ꝛfacili ita licus vltra montes exis. Ad hec nota q̄ incāu p̄ītis ꝛceretalis ordinatus est su spensus tali suspensione q̄ celebrās incurrit irregularitatē ꝑm Jo. an. Quid si layc' vltramōtan' ordiet' ab ep̄o italie i clericū nunq̄ tūc locū habebit ꝛceretalis. s. sepe. ⁊ videt' q̄ nō. q; ē ꝑnalis. ⁊ q; in ꝑmio dr ꝛ sacris. Sz ⁊ li. 6. ꝛ temp. or. null': ⁊ eadē est rō vtrobiq;: q̄ idem ius. Et p ꝫ credit Jo. an. q̄ ꝫ ꝛceretalis locū habet i ꝓposito casu: ⁊ legit l'am faciēdo p̄ctuz has duas dictōes. s. vlt̄mōtanū ⁊ clericū Et sic l; ꝑmiū ꝛ sacris loq̄tur: ꝯstructio tñ gñaliter loquit'. vel dic ꝑm eundem q̄ bi dicunt' large sacri ordines: vt ꝯphēdāt mioꝛes. sic̄ pz ex̄ ó bigamis. c. i. Alij dicūt ⁊rium. Ad ꝫ nō q̄ ex̄ in. c. ꝛ clericis pegrinis tractat' vtrum pegrin' cleric' sit recipiend' sine l'is ep̄i sui. Jn z'vo ꝛ pre grinātib' quō accedēs ad sedē aplicam i tellīgat' ee ꝫ ꝓtectōe ciusdē. Nam ⁊ oēs pegrini sūt sub ꝓtectōe eccl'ie. ex̄ ꝛ treu. innouamus.

De etate ordinandoꝝ̄. ti. zs.

Postea considerādum ē ꝛ etate ordinandoꝝ̄ ⁊ p̄ficiendoꝝ̄. Et ꝓ ꝛ etate ordinandi. z° ꝛ etate p̄ficiēdi. z° ꝛ ordine p̄ferēdi.

Circa p̄mū querūt' plura. s. vtrū pueri rōis vsu carētes recipe possint ordies. ℞ꝯ p pueritiam ⁊ alios ꝛfectus q̄bus rōnis vsus tollitur actus impeditur. Et ideo illa sacramēta: que actum recipiēt̄is sac'm re quirunt: hītibus huiusmodi ꝛfectuz nō

competũt. vt mr̃imoniũ. pnia. ⁊ huiusmõi. Sz quia ptates infuse sunt actibus ꝓpres sicut ⁊ naturales: licz acquisite posteriores sint. Remoto vero posteriori: nõ tollit̃ ꝑus ideo oĩa sacr̃a in quibus nõ requirit̃ act⁹ suscipiẽtis ꝛ necessitate sacramẽti: ꝟ ptãs aliqua spũalis diuinitus data pueri ⁊ alij carentes vsu rõnis recipere possunt. Distinguendum tamen ẽ q̃ in ordinibus minoribus requiritur tempus discretõis ꝛ honestate ꝓpter dignitatez sacramenti: sed ñ ꝛ necessitate sacramenti vel p̃cepti. vnd̃ aliqui si necessitas assit: ⁊ sꝑs ꝓficiẽdi p̃t sine ꝑccato ante annos discretõis ad maiores ordines ꝓmoueri. q̃ licet tunc nõ sint idonei ad officia que eis cõmittunt̃: tamẽ reddent̃ idonei p exercitium. In ordinib⁹ vero maioribus rõnis vsus requiritur ꝟ honestate ⁊ etiam ꝛ necessitate p̃cepti ꝓpt̃ continentie votum: quod habent annexũ ⁊ etiam quia eis sacra tractanda cõmittũ tur. Sed ad episcopatũ: in quo iurisdictio in corpus mysticz accipitur: vsus ratõis recipientis requiritur. ⁊ ideo ꝛ necessitate episcopalis consecrationis est q̃ bẽat vsũ rõnis. ſm Tho. 4°. dis. 25. q. 2. ar. 1. q. 2. c. Aliqui vo dicũt ꝯrium. vt Hug. di. 77. subdiacon⁹. q̃ puer in cunis posset recipe oẽs ordines etiam epatum. Et ei videt̃ ꝯsentire Hosti. dicens q̃ ipe nõ dubitat quin cara cterem recipiat: ex quo est baptizatus. hoc dicit post p̃dicta vba Hug. ar⁹ exp̃ssium ẽ ex ꝛ bap. maiores. ꝟ penulti. ⁊ vlt. Quid autem dicunt q̃ ad oẽs ordines req̃rit̃ vsus rationis ꝛ necessitate p̃cepti. ꝟ dictũ eorum rõne vel auctoritate non confirma tur. vnde ꝑma opi. plus placet mihi. videt̃ tamen multis ⁊ ꝓbabilit̃ vt dicit Ric. 4°. di. 25. q. 4. ar. 2. c. 4^m q̃ in adultis requiri tur intẽtio recipiendi explicite vl̃ implicite in spãli vel generali. Repellitur ergo quis ab ordinatione ⁊ electione ꝓpter etatis ꝛ fectum. dis. 77. in lege. ⁊ ex̃ ꝛ elec. dudum Distinguendum tamen est. quia aut ab ĩfantia tradit̃ aliquis militie clericali. aut est grandeuus qui petit ordinari. in primo casu a. 7. anno vsq; ad. 21. annũ pot̃ tradi ecclesie: ⁊ omnes minores ordines recipe Subdiaconatum vero non recipiet maior 20. annis. Nec diaconatum minor. 25. an nis. Nec presbyteratum minor. 30. dis. 28. p totum. Hoc saluo q̃ olim instante neces sitate poterat quis fieri presbyter. in. 25. an. quod ⁊ hodie indistincte p consuetudinez approbatur: que iure flectitur. dis. 78. c. fi. extra ꝛ clec. cum in cunctis. ꝟ. inferiora. Hug. vero notat. 78. dis. c. fi. q̃ potest quis fieri diaconus in. 20. anno. subdiaconus i is. ar. e. c. s. vt sicut ꝛ. 20. annis subtrahũt̃ 5. instante necessitate ordinandi presbyterum. sic etiam dicatur ꝛ diacono ⁊ sub diacono. quia eadem ratio: ergo ⁊ idẽ ius ar. extra ꝛ consangui. tua. quod etiã Ho. sentire videtur. Item videtur ſm Hosti. q̃ in. 14. anno possit quis fieri diaconus. sicut ⁊ subdiaconus. ar. a contrario sensu. extra e. vel non est compos ⁊ ar. expressuz. ex̃ ꝛ regularibus postulasti. In 2° casu scilz cũ grandeuus petit ordinari interstitia sic ꝛ bent seruari. vt scilicet in duobus primis annis post̃ꝫ fuerit clericus recipiat omẽs ordines minores. In reliquis vero omẽs maiores. dis. 77. quicunq;. Dispnsatiue tamẽ ꝓpter necessitatem ecclesie potest lay cus grandeuus infra annum ⁊ dimidium omnes ordines recipere. Monachus vo infra annum. dis. 77. c. finali. Hodie tamen huiusmodi interstitia ex consuetudine nõ seruantur. Nec etiam vt dicit Rod. tem pora ordinandorum preterq̃ circa episco pos qui ꝛbent esse. 30. annorum. Petrus autem. 4°. dis. 25. qõne. 3. arti. 2. c. dicit q̃ ex idoneitate pſone ⁊ necessitate eccl̃ie põt tempus ordinandoꝝ aliqualiter dispnsa tõe epi anticipari. nunc aũt est expressum li. 7. ꝛ eta. q̃ quis in anno etatis sue. 18. sb diacon⁹. in. 20. diaconus. in. 25. pſb̃r libere fieri põt. Utrum fanor religionis etiã minor. 25. annorum possit quis presb̃r fieri Rndet Hosti. q̃ religiosi tenent q̃ sic. sed ipe credit contrariuz. sicut notat Hug. 77. di. c. fi. ibi maxime. si huic etas suffragat.

Quid si quis minorem. 14. annis ordi net in diaconum. Rndeo ordinãs a collatione ordinũ: ordinatus ab executõne dia conꝰ vsq; ad completuz. 14. annum suspẽ ditur in iniuriam ordinantis. Et idem est si ordinet in subdiaconum ſm Ray. extra ꝛ temp. ordi. vel non est compos. Sed qui alicui infanti siue minori. 7. annis cõferre tonsuram clericalem presumeret: nisi forte religionem intraret ipo facto a collatione eiusdem ordinis per annum suspensus eẽt. li. 6. ꝛ temp. ordi. nullus. Utr̃ ordinati ante annos discretionis teneant̃ ꝯtinẽ cũ puenerit ad legitimã etatẽ: ita q̃ ñ possint matrimoniũ ꝯbere. Rndeo aliquibus vl̃ q̃ nõ. q̃ ꝯtinẽ ẽ res voti nõ p̃cepti. 22. q. 1

integritas.⁊ in tali etate votum non tenet
ex̄ cc regula.c.ad.nostraz.c. significatum
⁊.c.cum scimus. vnde vī eis q̄ contrabē
possint si p̄dicāt añ.i4.annū. Alijs videt
q̄ sic.ar.ex̄ cc clerico p̄ sal.p̄o.c.vno.⁊ cc
temp.ordi.vel nō est compos.-Prīme opi.
fuit Hug.⁊ nōtur di.i7.diaconus.⁊.zz.sb
diacōibus.q̄ puer i cunis pōt oēs ordines
recipe: nec ei p̄indicat q̄ fit adultus:nisi
ratificet quod suscepit.ar. p eo expressum.
fz Hosti.pz ex̄ cc bap.maiores.§.penult
⁊ vlt.in fi. Ad hanc etiā opi.videt magl.
cclinare Hosti.ti. cc cler.p sal.p̄o.⁊ ti. cc
temp.ordi.Huius etiā opi.fuit Inno.i ti.
cle.p sal. p.⁊ Jo.i.q.i.estote.dicēs q̄ puer
non obligatur:nisi sit volī capax:sed si sit
volī capax:⁊ voto ⁊ sacramēto se obligat
pōt:sed non religioni.Secūde vō opi.fuit
Ber.ex̄ e.cc cle.p sal.p̄o. dicens ibidē q̄
talis etatis añq̄ ordinaret debuit p̄dicere
⁊ nullo mō p̄sentire.sed ista rō friuola vī
esse qñ in tali etate ordines recipit:in qua
talia nō discernit.Secūdū banc opi.ordo
facēt q̄ votū facere nō posset.

Circa z^m nō q̄ in p̄ficiendis reg/
ritur etas cterminata.q2 p̄fici nō
debet in ep̄m minor.3o. annis cō/
pletis:ita q̄ nō cesit dies.cuius rō est.q2 ē
vicarius xp̄i:qui in tali etate baptizauit ⁊
p̄dicauit.dis.78.presb2. Aliqñ tamē minor
p̄ficitur:sed a solo papa hic dispensatur.ex̄
cc elec.cū nobis olim.§.fi.cū suis concor.
In p̄ficiendis aūt in dignitatibus infe/
rioribus ⁊ eccliaz p̄rochialibus requirit
etas.25.annorum:ad quod sufficit attigisse
annum vltimū.ex̄ cc elec.cum in cunctis.
§.inferiora. Sed obijcit q̄ tales vt in
plib⁹ fieri vel eē debent presbi.ex̄ cc elec.
c.i.⁊.c.psona.⁊.dis.60.c.z.⁊.z.presb 2 āt ñ
debet quis fieri ante.3o.annum. Rndeo tē
pus sacerdotij artat in assumptis ad offi/
cia: quibus sacerdotium ē annorum.vt pz
in.c.cū in cūctis.fz Hoff.sed cc hoc dic vt
notatum est supra. Jn hoc tamen casu ꝑm
Tanē.⁊ sequaces eius nullus simpliciter
dispensat nisi papa.q2 prelatus ꝑueniens
punit.ex̄ cc elec.nihil est.q̄ ex quo pnam
meret:nō habebit premium dispensandi.
ar.ex̄ cc dō.inter vi.⁊ vxo.⁊ si necesse.
p̄. nullus i etate potest dispensare nisi p̄n/
ceps.C.cc his qui ve.eta.impe.l.i.⁊.z.ergo
standum est legi:nisi canon ꝑtradicat. q2
etiam ipis vtimur: vbi cficit ius canonicū
di.io.c.i.⁊ huius sententie fuit etiaz Ber.
ex̄.e.p̄. Jo. vero dicit ꝑiuz.ſ.q̄ p̄lati i hoc
dispensare possunt.q̄cunq; hoc necessitas
vel vtilitas ecclesie regrit.ar.extra cc elec.
indecorum.⁊.c.queris. cum similibus. q̄
si prelatus dispenset: puniri debet. Et ꝑm
Hoff.in.c.cum in cūctis.loquit cc iure cōi
sed.c.indecorum.ostendit a quo anno p̄nt
ep̄i dispensare.Hosti autez opi. Jo. ꝑsentat
q̄ eam multipliciter fulcit. Sed ꝑ extra
cc elec.dudū.z.§. nos igitur. Sed Hosti.
dicit q̄ hoc.c.intelligit si indiscrete dispen
satur.⁊ idem dicit cc omibus effectibus q̄
infamiam inducunt.q2 in illis solus papa
dispēsat:qui infamiā tollere pōt.ex̄ cc sen.
⁊ re iudi.cū te. Ad illa vero que Tanē.p
se adducit rñdet Hosti.Et p̄ ad rōnē eius
quia si vera esset:tunc etiam q̄ eādē rōnez
nec in simplicibus beneficijs ep̄us dispen
sare posset. q2 ⁊si illa indigne conferat:pu
nitur.ex̄ cc preben.graue. qō esset contra
Tanē.qui scripsit q̄ in minoribus dispen
sare potest. Ad legem autem respondet q̄
vult stare legi. Dicit antē lex q̄ ip̄uberes
admitti non debēt ad honores:etiaz ex cā
ff.cc.in.ītmu.l.z.§.puberes.ergo a ꝓtrario
sensu puberes sunt admittendi ex causa.
vt dicit casus.ff.cc cur.l.non tñ.§.ñ alis
Et ita concordat lex cum cre.a q̄ elicio.
ar.a contrario.ex̄ cc elec.indecor. Hec ob
stat lex quam allegat Tanē. quia loquit
q̄stum ad administrationē rei p̄uate: cui⁹
fauor non est tantus sicut reipu. Sic ergo
ꝑm Hosti.i necessitate ecclesie pōt i cfectū
episcopus dispensare. Nec intelligit facere
contra concilium.quia semper intelligitur
tacite ab omni p̄hibitōne necessitas ex/
cepta:que non habet legez.extra cc re iurī.
quod non est. Hodie autem est expressum
q̄ episcopi possunt dispensare cum haben
tibus.3o. annum completum: vt habere
possunt dignitates vel personatus:quibus
cura non imminet animarum.li.6. cc eta.
permittimus. Expressum est etiam q̄ regi/
men ecclesie parrochialis alicui ꝓferri nō
potest:nisi attigerit.25.annum.als collatio
nō valet.li.6.cc elec.licet. Quid si papa
scribat p̄o minori etate q̄ assumatur ad
officium habens curaz animarū. Rndeo
littere tales impetrate per taciturnitatem
etatis non valent.extra eodem.eam.Si ta
men papa p̄o tali sciēter scriberet obedi/
dum esset. q2 instar sacrilegij obtinet dubi
tare an dignus sit quē p̄nceps elegerit.i7.
q.4.§.qui aūt.ℏ Ber.sup.c.eam. Esto

q̄ puer dispensative tolerē in psonatu: nū quid omia facere possit tanq̄ maior. Rñdet Ber. ex̄ e. ex religione. q̄ nō. ar. ex̄ e. in ꝛco. q̄ etiā qui veniā etatis ip̄etrat: non pōt alienare sine ꝛcreto: nec habz liberā admnistrationem vs̄q̄ ad. 25. annuz. C. ꝛ his qui ve. eta. eos. imo etiaz nec habebit talis in ca⁹ vocem. Jtez in p̄bendis ꝛsiderat etas. q̄ pueri non reputant ad p̄bē das idonei. ex̄ ꝛ p̄ben. sup ordinata. ꝛ q̄ dic vt. j. vbi agit ꝛ p̄ben. ℞ ita sunt ꝛ rigore iuris. Nam consuetudo curie stat ad p̄sens ꝙpi. T. anē. ℞ Hosti.

Circa z⁰ sciendū q̄ ad ecclesiam parochialem admitti nō oz aliqs nisi sit in sacris. In hac tamen ⁊ in dignitatibus minoribus possunt epi oi p̄nsare ꝑm oēs. ex̄ ꝛ eta. p̄sona. In ep̄um vo nō pōt qs eligi nisi sit in sacris. Et i ℞ solus papa dispensat. ar. di. 17. multis in fi. ⁊ ex̄ ꝛ cor. viti. c. z. ꝑm Hosti. Jtē nullus ꝛcetero habere pōt i ecclesijs cathedralibus vel collegiatis secularibus ⁊ regularibus vocem in capitulo: etiaz si hec alij sibi libē cōcedant: nisi saltē fuerit subdiaconus qui vo dignitates psonatus officia vl̄ p̄bē das: q̄bus certi ordines sūt āneri: pacifice nūc obtinēt i eisdē ecclesijs: vel obtinuerūt in futurum: nisi iusto ip̄edimento cessante ad hi⁹ ordines ꝓmoueri secerint infra annū: extūc ꝛnec ꝓmoti fuerīt nullo mō vocē bēant i ca⁹ carūdē. eis. ꝙ distribtionuz que dant his q̄ certis horis intersunt me dietas subtrahat: nō obstāte aliq̄ ꝙsuetudine vel statuto. li. 7. ꝛ eta. vt hi.

De ip̄edimēto sexus. ti. z6.

Deide ꝙsiderādū ē ꝛ ip̄edimēto sex⁹. Circa q̄ q̄rit vtr̄ sexus femine⁹ ip̄ediat ordis snsceptoz ℞⁰ q̄dā regrunt in recipiente sacr̄m q̄si ꝛ necessitate sacr̄i: q̄ si ꝛsint nō pōt qs recipe sacr̄m: nec rē sacr̄i. q̄dam vo regrūt ꝛ necessitate nō q̄dē sacr̄i: ℞ p̄cepti ꝓp̄ ꝙgruitatē ad sacz: ⁊ sine talib⁹ aliqs recipit sacr̄m: ℞ nō rē sacr̄i. Dicendū ē q̄ q̄ sex⁹ virilis regrit ad receptōez ordinū vtroq̄ mō. vñ ⁊ si mulieri adhibeant oia q̄ fiunt i ordibus nō recipit ordinē. Cuius rō est. q̄ sacra vim hñt ex sua institutione. x̄ps aūt ℞ sacr̄m instituit ꝙferri masculis ⁊ nō feminis. Hui⁹ aūt institutōnis rō: fuit rō ꝙgruitatis ouplex. vna q̄ cū sacr̄m sit signū i his q̄ agūt i sacro: regrit ñ tñ res ⁊ etiā rei significatio. sic dictū ē. s. q̄ in extrema vnctōe regrit q̄ sit infirm⁹: vt significet indigēs curatōe. ordo aūt constituit ordinatū i gradu eminentie. ⁊ ideo ℞ aliq̄ mō significari ꝛbet ex eminentia respectu eius q̄ ordinat. Mulier autē respectu viri statū subiectōis hz: qō etiā ꝙsonat nature q̄ sexus muliebris vī imp̄fectus eē nālit respectu sex⁹ virilis. vñ sup illud. i. T. hūñ. z. mulieres sp oz eē pudicas. Dicit Amb⁹ occasiōe hoz vboz catastrige dicūt ꝛbē diaconissam ordinari: qō ē ꝓriuz veritati q̄ mulieres non recipiūt caracterē impediente sexu: ⁊ constitutōe ecclesie. z⁰ rō est q̄ officiuz doctrine cōuenit ordini inq̄ tū omis ordo ordinatur ad p̄sbiratum: cui hoc officiū ꝙuenit ꝓncipaliter. 16. q. 1. adūci mus. Competit etiā diaconatui ex ꝛlegatōe. sic intellig̃ illud. dis. 25. ꝓrlect. vel ꝑm glo. predicatōem vocāt euangelicam lectōem. docere autem publice mulieri nō ꝙuenit ꝓpter ꝛbilitatē intellectus ⁊ mutabilitatem affectus: quos ꝛfect⁹ cōiter mulier notabilius q̄s vir patitur. ꝛcet. n. hīc doctores vivacem intellectum i veritatis cognitōe: ⁊ stabilem affectum i psistendo i eius confessione. Et iste duc rōes ex vbis ap̄li. T. hūñ. z. possunt elici. mulier inquit in silentio discat. docere autez mulieri non pmitto neq̄ ordinari. Si obūciatur q̄ platio cōmittitur feminis vt abbatissis. oi cendū q̄ nō habent p̄lationē ordinariā sed ex commissione ꝓpter p̄riculum cohabitationis uiroꝝ ad feminas. Nec ē inconueniens q̄ sint sup mulieres ad coercendum eas. sed absonū esset q̄ essent sup viros. licet enim beatissima virgo dignior ⁊ excellētior fuerit omnibus apostolis: nō non tamen dominus commisit sibi claues regni celoꝝ: sed illis. extra ꝛ p̄. ⁊ re. nouā. Ad hec nota q̄ mulieres q̄tūcunq̄ sint docte ⁊ sancte ⁊ etiam abbatisse. nō tñ possūt p̄dicare: nec docē publice: nec sacra vasa contingere: nec bñdicere: nec velare moniales: nec confessiones audire: nec excōicare: nec absoluē: nec iudicare: nec officium alicuius ordinis: nec aliquem actuz potestatis clauium exercere: quia nec eas habent. di. zz. sacratos. ⁊. zz. q. 5. mulierem ⁊ extra ꝛ sen. ex. ꝛ monialibus. ⁊ ꝛ p̄. ⁊ re. nouā. in textu ⁊ glosa. ⁊ ꝛ maio. ⁊ obe. dilecta. in glosa. Nec ad altare seruire. extra ꝛ cohabita. clerico. ⁊ mulie. c. i. in fine.

Non debent etiam tonsurari. ex de quer. pin. vxoratus. Nec debet eis coma amputari. di. 70. quicunq; mulierem. Non pōt etiam mulier in se arbitrium suscipē. ex de arbi. dilecti filij. Nec in iudicio pcuratrix eē. C. de pcur. quia absente. nisi p pē mortuo: vel etate impedito agēt. ff. de pcur. feminis. Cōtra ex de pfirma. cū dilecta. Sz ad hoc rndet Ber. ibi q papa ex certa sciencia instituit illam abbatissaz pcuratricē Nec in iudicio aduocare. z. q. 7. §. tria. Et generaliter interdictū est mulieribꝰ officiū virile. ff. de postulando. l i. §. sexuz. ℔ Ber. ex de pe. 7 re. noua. Possunt tñ abbatisse in suis claustris 7 capitulis: lz nō publice in ecclesijs suis sorores suas docere: 7 ad bonuū inducē. Et ille debent eis obediētiā 7 reuerentiā exhibere: 7 earum mādata 7 monita salubria seruare. ex de maio. dilecta. Possunt etiā ꝑm Rob. presbris de cōgregatōe sua pcipe q excōicēt vl absoluāt moniales deliquētes: 7 illi tenent obedire. si tñ presbri ℔ hēant ex cōcessiōe gnali vel spāli epi vel pape: si sint exempte. aut si hēant ℔ ex antiqua 7 approbata ꝓsuetudie. Habent etiam admīstratōem tpalium 7 spūaliuz. ar. ex de pfir. cū dilecta. 7 de his q fi. a platis. c. z. Et rōne admīstratōis pꝰ pfirmatōz suā pñt ecclias suas 7 bñficia pferre: 7 clericos i ecclesijs sui monasterij istimē: sicut faciunt alij pfirmati. ex de ele. nosti. 7 sicut abbates. ex de his q fi. a pla. ea nosciť. Sicut. n. abbas de psensu capli psentat. vt dī in d. c. ca. sic 7 abbatisse. hec Ber. ex de maio. 7 obe. dilecta. Dubitatur aūt vtz abbatisse possint interdicere vel suspendē. Et dicit Rob. q sic. maxime vbi ē talis ꝓsuetudo q mulieres etiā layce hñt iurisdictōem de antiq ꝓsuetudie. ex de arbitris. dilecti. Et vī eis exp̄ssum in d. c. dilecta. q possūt ab officio 7 beneficio suspēdere clericos sibi subditos: 7 suas monachas sibi inobediētes: sicut etiā possunt psentare ad ecclesias vacātes: qō et aliqñ sentit Ber. vt pz ibidez q̄si i pn. pme. glo. Sz ipe ℔ postea correxit etiā ibidē addēs j. in cadē glo. q pōt dici q abbatissa non pōt suspendē ab officio 7 interdicere. quia hoc ptinet ad claues ecclie. extra de excess. prela. tanta. que sexui virili non mulieb̄ri sunt tradite. ex de pe. 7 re. noua. Dicit tamē ibidē Hosti. q abbatissa clericis suis interdicere pōt: ne celebrent 7 pbendā recipiāt Et illi peccant si nō obediūt: tñ si celebrēt non fiunt irregulares. Insuper nota q licet mulieres iudicare non possint in spūalibus cāis: de tpalibus tñ vbi est ꝓsuetudo iudicare possunt vt nobiles comitisse de frācia. ar. ex de arbitris. dilecti. Non obstat autem predictis qō legitur. z7. q. i. diaconissam. ante annos. 40. ordinari nō debē statuimꝰ. 7. c. si quis rapuerit. quia ibi dī diaconissam: non que diaconi ordinē habebat: sed illa sup quam forte benedictio aliqua dicebať: rōne cuius consequebať aliquid: qō monialibus cōiter nō licebat. vt forte dicere orationē: vel forte aliquod officium: vt legere in matutinis omeliam vt ibi dicit quedam glo. licet quidam exponant diaconissam. i. abbatissam. ordīari i. velari. Hodie autē huiusmodi diaconisse non habenť: sed predictuz officium omēs moniales ꝓsecrate cōsequunť. Nō obstat etiam illud dis. zz. presb. 2. q2 presbza dicit ibi quasi presbzalis: nō quia esset ordīata sed q2 ordinati socia. vnde in sequenti. c. tales femine vocanť seniores vniuire vel matricare. i. matrone curam hñtes ecclie istar matrumfamilias. Quid de hermofrodito. R° si magis vergat in sexū virilē q̄s muliebrez pōt recipe caracterem: si ecō uerso nō pōt. 4. q. z. hermofroditus. Item hermofrodiť ordinari non dz: siue sic habeat: siue sic: ꝓpter infirmitatē 7 mēstruositatem. di. z6. illiteratos. 7 di. 49. c. vltl. si aūt incalescat eque sexus virilis 7 muliebris recipe nō pōt caracterē. q2 ñ pōt dici aliquis vel aliq̄. ℔ Rob.

De impedimento infamie. ti. z7.

Postea considerandus est de impedimento infamie. Et circa hoc querunť plura. primo vtrum infames infamia iuris ciuilis sint repellendi ab ordinum receptione etiā post pactam pniam. Rndeo sicut fama ē illese dignitatis status vita 7 moribus cō probatus. sic infamia ē q̄tū ad vitā 7 mores lese dignitatis status. 7 si sit effectus iuris dicitur infamia iuris: siue ipso facto contrahatur: siue per sententiam irrogeť.

Sciendum aūt q quidā sunt infames secundum canones: non tamen ꝑm leges quidam ꝑm leges non ꝑm canones. 6. q. i. omnes vero. in glo. tamen vt in pluribus omēs infames ꝑm leges sunt infames ꝑm canones. vnō in d. c. dicit. omnes infames

eē dicimus: quos seculi leges infames appellant. Dicendū est ergo q̄ ifames iuris ciuilis. hoc vltimo modo siue p sentētiam irrogef: siue ipo facto contrahaf: nisi fuerint ab eo qui potest in integrum restituti: sunt legitimis actibus ipo iure ꝓnati. vnō repellendi sunt nō tm̄ ab ordinū receptōe ꝫ etiam ab accusatōne ⁊ testificatione etiā post ꝑnitentiam pactam ꝛ illo crimine ꝓ quo sunt infames effecti. Cuius ratio est. q2 ea ꝓpter que iura ciuilia ⁊ canonica cō corditer iudicant aliquem esse infamem. reddunt eum in reputatione hominum: ꝫ ꝑnitentiam egerit opprobriosam ⁊ vilem. Et sicut dicitur extra ꝛ excess. pla. inter oi lectos. psonis vilibus ⁊ indignis porte dignitatis patere non ꝛbent. Quīq; tamen ꝓpter criminis enormitatem: vt est crimen simonie. ⁊ alia crimina excepta crimiosi testes recipiunt: ꝛ equitate cum agit ciuiliter ꝛ illo crimine. non recipiunt tamen simpliciter: sed cuz alijs adminiculis. ⁊ qñ psona ꝑ quam inducunt est male fame. ex ꝛ simo. p tuas. hec Ric. 4. dis. 25. q. 6. ar. i. c. Sed quis potest clericū ifamatū restituere fame: vt ordines possit recipere. Rndeo papa. ⁊ hoc hēt. 2. q. 7. cutbenū. §. hinc colligitur. Potest etiam papa vt volunt aliqui ⁊ ꝓbabiliter abolē laycoꝝ ifamiā: etiam p cuilem iudicem irrogataz pōt etiam ꝑnceps a layco predictā ifamiā tollere p restitutionem in integrum. ⁊ hoc bētur eadē. q. si quē penituerit. § notandū circa finem. ⁊ ibidem etiam habet forma restituēdi. Illud autē q̄ dicitur in o. § hic abolere infamiam non possumus. intelligi ꝛbet ꝑm glo. non possumus. s. ꝑ pniam. possumus tamen p restitutionē in integrū. ℔ Ric. vbi. s. c. i. ad oppo⁹. Utꝝ ifames infamia iuris canonici non autem ciuilis sint repellendi etiam post pactam penitētiā ab ordinum receptione. Rndeo tales aut ꝓtraxerūt infamiaz talem ipo iure: aut est eis irrogata p sniam diffinitiuam a iudice si 2° mō non credo q̄ p pniam abolcatur infamia: ita q̄ ordinari possint ꝛ iure. sed oz eam ab illo qui pōt hoc p restitutionez in integrum abolerī. Si ꝑmo mō aut ierrunt eā p aliq̄ illoꝝ pctōꝝ mortalium que nō inducunt ꝛpositionē: aut p aliq̄ illoꝝ que inducunt. Si ꝑmo modo sic ꝫ aliquos nō sunt repellendi ab ordinum receptione. Nec etiā ab accusatione ⁊ testificatione in cā siue ciuili siue criminali. quia ḡsi noui boies sunt effecti. Secūdū aliqs vero sunt repellendi ab ordinibus: ⁊ ab accusando ⁊ testificādo in criminali: ꝫ nō in ciuili: nec etiam in criminali: cū iā agit ciuiliter. Et ꝛ talib⁹ criminibus dicūt gdā ꝛbere intelligi. q̄ dicit ex ꝛ testi. testimonium. vbi dicit q̄ si quis sit emendat⁹ ꝛ crimine: admitti pōt ad accusandum ⁊ testificēduz in cā criminali ⁊ ciuili. q̄ declarāt p ℔ q̄ postēꝫ dixit si sit emendatus ꝛ crimine statiz subdit: ⁊ cum nō comitetur infamia. ⁊ isti dicunt infamiam: q̄ totalit ꝑ pniam aboletur esse illam q̄ tm̄ p crime occultū cōtrahit: ꝛ qua nulli est infamia facti: nec pōt ꝓbari. Sed ℔ nō videt alijs q2 ab illis petis ꝛ q̄bus illud. c. testimoniū. loquit ꝑ iurū excipit: q̄ ꝛpositionez inducit. Et ꝑterea ꝛc. iuris dicūt q̄ pnia p quā abolet infamia: quā iura dicunt p pniaz aboleri: p presbzm est ꝓbanda. Penitentia autē que ē tm̄ ꝛ crimine occulto nō eget ꝓbatōe. vñ illud si eū nō comitet infamia dicūt intelligi ꝛ infamia ciuili: vt ꝛ ifamia facti. Si aūt icurrerunt p aliq̄ crimen: q̄ ꝛpositōem inducat: ꝫ eoꝝ infamia p pniam remoueat quo ad accusatōem ⁊ testificatōem in cā ciuili ⁊ criminali cum agit ciuiliter: nō tm̄ cum agitur criminaliter. vt in. c. testimoniū. ḡre nec quo ad ordinū receptōem. q2 ordinādi ꝛbent esse sine omni nota infamie. Sed cōtra ℔ videtur esse q̄ 6. q. i. omnes vero. dicit i glo. q̄ omēs infamie canonice per pniam abolentur. Sed illud loquit ꝛ infamia canonica ex pctō mortali: ꝛ quo nō est qs p sniam condemnatus: nec inducit ꝛ positōnem: vel si inducit tamen est occulta: ita q̄ approbari nō pōt. ar. ex ꝛ temp. ordi. c vlti. ℔ Ric. 4°. dis. 25. q. 6. ar. 2. c. 7. c. i⁹.

Utꝝ ifames ifamia facti sint ab ordib⁹ repellēdi. R⁹ infames ifamia facti sūt: q̄ꝝ apō multos bonos ⁊ ḡues sup aliq̄ crimie vl' plurib⁹ opi. ē ḡuata. Infamiā. n. faciūt dicta paucoꝝ nec multaꝝ leuiū psonaꝝ oū tm̄ apud bonos ⁊ ḡues nō sit opi. lesa. Dicēdū ḡ q̄ ifamib⁹ ifamia facti act⁹ legitimi nō sūt ipo iure interdicti. vt ꝫ ex ō pur. ca. si qs ꝑsbr. nō. n. ē tā ḡuis infamia facti sic iurī. q2 ēt qñq; infamant aliq̄ sine culpa sua ifamia facti. q2 tm̄ ifamia ℔ ꝛ infamatū facit presumptiōem aliquā. iō eis actus legitimi sūt interdicēdi: donec abolerit infamiam suam p purgatōez canonicā. ex ꝛ pur. ca. ex tuaꝝ. vnō post talem

purgationem non sunt repellendi: lz eorū fama sepe in opi. hominū remaneat lesa. ℔ Ric. vbi. s. ar. z. c.

De ecclesijs edificandis ⁊ vniēdis ti. 28°.

CQnsequenter dicendum est de ecclesijs in quibus habent ordinati mistrare. Et p de ecclie fundatiōe. edificatōe. dotatiōe. repatiōe. ⁊ vnione. 2° de ecclesiaz. altariū cimiteriorz. ⁊ aliorz huiusmodi ꝯsecratōe. Et de reliquijs ⁊ sanctorum veneratione. in ecclesijs enim consecratis ⁊ altaribus p cipue solent sanctorum reliquie poni: ⁊ eis veneratio exhiberi. 3° de ecclesiarum emunitate. 4° de sepulturis que apud eccl'as fiunt ab ordinatis. 5° de ecclesiarum pro chijs ⁊ parrochianis. Circa pmum sūt plura querenda ⁊ notanda. p cui⁹ auctē ecclesia sit de nouo edificanda vel ꝯstruēda. Rndeo in construēda ecclesia vl' oratorio: vel quacunq; domo religiosa: auctoritas epi debet interuenire: q pmariū lapidem debet ponere. de conse. di. i. nemo. Dic etiā lex q epus debet in p oronem facere: ⁊ signum crucis adorande ⁊ honorande ponere. in auc' de monacis. § illud igit' añ alia. coll'. i. Et lz sit honestū q epus ℔ i pso na ꝓria faciat: non tū est necessariū. qz de licentia epi possunt fieri p aliū presbyterū Sic intelligit' ℑm Hug. ⁊ Jo. ad hec. 25. q z. c. i. ⁊. c. ꝓuilegia. Cathedralis vo ecclia sine licentia pape non pōt erigi. ex ne sede va. c. i. Et sic ℑm Hosti. intelligi possūt: nec corrigunt'. de conse. dis. i. c. i. ⁊. z. ⁊ se. vt. c. tū loquatur de cathedrali: que non debet in villis: sed in ciuitatibus notabilib⁹ construi. ex de ꝓuil'. c. i. Ad ℔ nō q ℑz glo. di. 68. ꝯuis. licet presbris istituē altaria añ ꝯsecratōem ecclesie. ß in ecclesia cōsecrata nō licet nisi de consensu epi. ar. ex e. c. z. ⁊ de cōse. di. i. nullus presbr. Et eadem rōne altaria nō debēt destrui sine ꝯsensu epi. ar. de ꝯse. di. i. eccl'e placuit. Quid si ecclia in alieno solo sit constructa ⁊ consecrata. Rndeo si dns soli erat laye⁹: ⁊ ℔ nō sciuit ⁊ nō ꝯradixit: sibi iputabit'. vt patet dis. 54. si seruus scienter. Si aūt ignorauit vel vel cōtradixit: ꝯstructor ecclesie dēm fūdi ꝯseruare tenetur idemnē. vl' eps i subsidiū si i culpa fuit: puta q hoc sciuit: ⁊ ecclesie non puidit. ar. ex de pben. cū ℑm aplm. Si aūt erat solū alterius ecclesie debz quo ad iuspatronatus ei subesse. iz. q. z. aplicos. ⁊. 17. q. 4. questi. ℔ Hosti. Utz hospitale possit erigi sine auctoritate epi. Rndeo q non. qō itelligo quo ad hoc vt ecclīastica gaudeat libertate: ⁊ sit ecclesiastici iuris. q libet tamen potest facere domum ad recipiendum pauperes etiam vsq; ad tempus ⁊ talis locus potest emi ⁊ vendi: nec gaudebit ecclesiastica libertate. lz large itelligatur religiosus. Sic intelligi pōt illud insti. de rer. diuisiōe. §. religiosuz ℑm Hosti.

Sciēdū aūt q nec etiā pmariū lapidem debz epus ponere: nisi dote pus ꝯstituta ⁊ assignata a fundatore. de conse. di. i. nemo Et si hoc fuit omissum restaurēt tempore consecrationis. de conse. di. i. sicut nō alij.

Sed quid si sit hoc omissuz vtroq; tpe Rndeo Ber. dicit q epus tenet' tunc eam dotare. sicut etiam tenetur clerico: quem ordinat sine titulo puidē. extra de preben. eps. dūmodo possit hoc sine lesione sue ecclesie facē. al's nō nisi ꝓriū haberet. quia delictū psone in ecclesie damnū redūdare non dz. Sed Hoff. Jo. ⁊ Hosti. dicunt q fundatores tenent'. 16. q. 7. pie mentis. qō si nō sint soluendo dicūt actionē eē dādā in epm. ff. de eo p quem factum erit. l. fi. qō concedit Hosti. si eps ꝓriū habuerit. vel forte ℑz Hosti. dabit centesimā vl' quadragesimam: si commode fieri potest. extra de dōn. aplice. Sz q̄sta debet esse dos. R° si sit monasteriuz debet eē tanta ℑm Hosti. q pbri. subdiaconi. diaconi. cātores. ⁊ lectores possint eē in eo. i auc' vt determīat⁹ sit nūer⁹ cleri. §. i. Si aūt sit alia ecclesia dz eē tāta q sufficiat ad luminaria: ⁊ ad victum mistroz. vt dr in d. c. nemo. pie mētis. ad min⁹ duoz. vt ex de fi. pbro. ꝓposuit. vel triū. vt pz de ꝯse. di. si. q̄cūq;. ⁊ ad hospitalitatē. ⁊ ad rūdēdū ego i ealib⁹. vt pz ex de sup. negli. sic. ⁊ de pbē. de monachis. Dz āt eps nūcz clericoz ⁊ mēsurā alioz dēr miare. in auc' vt null⁹ fabricet eā domū. §. i. coll'. 5. Et si ad hoc dos nō sufficiat iurta arbitriū epi dēt' ad ꝯpositōz aliaz eccliaz vt ibidē patet. Nō aūt dictū est de q̄stitate dotis dic Hosti. sup. c. cū sint. q q̄stitas illa hodie fūdatori nimis eēt difficil'. Dicēdū q̄ q ꝯit sufficit vnus mānsus. ar. ex de cē. c i. Nec talis tenet' hospitalitatē seruare: nec ealia iura soluē: nisi forte aliqd cathedratici noie. qz nō pōt. vñ nec tal' ecclia epum ꝓcurabit. 4. q. z. cauēdus. q̄lsq; ad fortunā puenīat pinguiorē. ar. ex de consue. cuz

dilectus. Quid si quis ecclīaz edificare ceperit: ⁊ non consummauerit. Rndeo si sit oratorium tenetur perficere vsq; ad .5. ānos. si vero sit ꝺbium vel xenodochiū vsq; ad annum. vt patet in auc' ꝺ eccle. titulis. § .si qs edificatōem. ℞. Hoff. Ubi sunt noue ecclesie construende. Rndeo in locis ꝑgruis ꝺ quibus videbit' ep̄o. ar. ꝺ ꝑse. di. i. ecclesias. Sic aūt construende sūt noue ecclesie: vt ꝑ eas veterib⁹ p̄iudiciū non fiat. vt patet. i6. q. i. c. ecclesia. ⁊. c. quicunq;. Plures autez ecclesie baptismales in vna termīatione non fiant. vt dicit'. i6 q. i. plures. Posset tamen ep̄s ex causa ꝺ vna termīatōe facere duas: ⁊ duas vnir̄ in vnam. vt p; ex̄ ꝺ exces. prela. sic̄ vnire Non tamen passim hoc licet ⁊ sine causa Et sic itellig̈ illō ex̄ ꝺ re. ecclē. ñ alie. c. i. ℞ Hoff. Pluribus autez ꝺ causis possent ecclesie ꝺ nouo construi: etiam ī p̄iudiciū antiquarum. p̄ ꝓpter qualitatez tempis. 7. q. i. tempis. 2° ꝓpter incrementū plebis. i6. q. i. p̄cipimus. 3° rōne mutationis: vt si homines se mutent ad aliquē locum ꝺ no no fundandum: oum tamen sint ibi ꝺcz hoies habitantes: vel si reedificent castr̄. io. q. 3. vnio. ⁊ dis. 70. sanctorum. in q̄ cāu ei p̄ot vnirī alia ecclesia ꝓpter pauptatem. vt dicitur in. c. vnio. hoc tñ non p̄ot ep̄us facere sine capitulo extra ō exces. prela. ſ. c̄ vnire. 4° ꝓpter distantiam vel difficultatē itineris ad ecclesiaz. tunc p̄ot ep̄us ꝓuidē ꝺ capella construenda: assignatis etiā sibi certis oblatōibus vl' minimis ꝺcimis ad antiquam ecclesiam ptinentibus. ex̄ ꝺ ec cle. edi. ad audientiam. Et hoc intellige qñ nō ide ledit' nimis enormiter antiq; ecclia quia tñ remanet sibi ꝙ seruientes ei bene possunt sustentarī. vel hi qui presbyterum petunt ꝓuideant ipi. vt dicitur ibidem. vel si ecclesia iam constructa fuerat: vel nimis egeat parrochianis ep̄s ꝓuidere ꝺbet. ꝺ ꝑse. dis. i. c. i. 5° rōe auctoritatis papalis. ex̄ e. ad audientiam. al's est regulare ꝙ vna ecclesia non ꝺbet construi in p̄iudicium alterius. i6. q. i. ecclesie quecunq;. Et si fiat ꝺbz ꝺstrui: maxime si p̄cesserit opis noui nunciatio rite facta. ex̄ ꝺ no. op̄. nūciatōe c. i. 7. z. 6° rōne sepulture ep̄alis. licet enim ep̄o sine p̄iudicio alterius ecclesie ꝓ sua sepultura ecclesiam construere. ex̄ ꝺ cōſ. aplice. 7° rōne ꝺuotionis. hac ꝺ cā potest quilibet ꝓnatus masculus vel femina sib. construere oratoriuz in ꝓpria ꝺmo: ⁊ ibi orare. missaz autem ibi non licet celebrare nisi ꝺ cōsensu ep̄i. ⁊ qui aliter celebrat ibi ꝺbz ꝺponi: ⁊ nō ꝺbz ibi celebrare i festis p̄cipuis: nisi ꝺ licentia ep̄i. ⁊ clericus q̄ aliter celebrat i illis festis ꝺbet cōione p̄uari. ꝺ conse. di. i. c. vnicuiq;. ⁊. c. clericos. ⁊. c. si qs. vel etiā nec oratoriuz licet hr̄e i forma ecclesie sine licentia ep̄i.. ꝺ cōſe. di. i. nemo.

Quis ꝺbet repare ecclesiam. Rndeo si portio ꝺputata fabrice sufficiat ad repatōnem ecclesie: is q̄ p̄cipit eam tenet' repare vt patet. io. q. i. ꝺcreuimus. ⁊. io. q. 3. vnio. ⁊ ex̄ e. ꝺ his. Nec obstat prescripta cōſuetudo. q̄ irrōnabilis est. ex̄ ꝺ consue. c. fi. Nec enim currit p̄scriptio contra salutez anime. ex̄ ꝺ prescrip. vigilanti. ⁊. c. fi. Erq̄ tamen ecclesia repata erit ad eum redibit predicta portio: qui eam p̄cipe consuevit. sic intellige ſm Hosti. illō. iz. q. 2. ab illo. c. ꝺ rebus vsq; ad illō. c. statuimus. Si vō non sufficiat tunc rector ⁊ qui bñficiū habuit in ea conferrent ⁊ repabunt eam. vt patet ex̄ e. c. i. ⁊. c. ꝺ his. Et si fuerit plures bñficiati ꝺbet qlibet ꝓ rata sui bñficij. ſm illud. Comoda quiescentis iūgas on⁹ emolumentis. ex̄ e. ꝺ his q̄ fi. a ma. p. c. vlti. In quibusdaz aūt regionibus vt dicit Hosti. laici repant ecclesias ꝓpr̄js expensis. ff. ꝺ legi. ⁊ longa cōsuetudine. l. ꝺ quibus. cuz ibi p̄cipiant ⁊ audiant diuina. ⁊ maxime hoc obseruandum erit: vbi male dāt ꝺcimas. i6. q. 7. quicunq;. Et ar. ꝙ ꝺbēt cogi seruare consuetudinem talem. ex̄ ꝺ simo. ad aplicā. Si vero sint alique ecclesie supflue vel ꝺstructe ꝓuideat ep̄s quō possint consistere. ꝺ cōſe. di. i. c. z. ſ. vt reprent' mō predicto: vel vt ꝺstruant'. ꝺ conse. di. i. ecclesie vel altaria. vel si p se ꝑsistē ñ possint alijs ecclesijs vniant'. vt dicitur i. c. vnio. in fi. Et ꝓpter hoc intelligit Hoff. illud dis. 70. sancto ꝝ. in fi. vel aliud ibidem fiat. vr̄ etiam ꝙ posset eas ep̄s sibi retinere. ex̄ ꝺ ꝺcimis. quoniam. Ad ℞ nota ꝙ aliō est reficere q̄ facere. Reficere enim est ad pristinam formaz reducere. ff. ꝺ itinē ac. p̄. l. z. §. reficere. Nouum autem opus fit eñ facies rei mutatur. vnde si vsq; ad fundamentum ꝺmum vel ecclesiam diruas et ea mente vt ex eisdez cementis ⁊ lapidib⁹ eas reedifices: non est ꝺmus eadem vel ecclesia. Secus est si reficias nauem ex eisdem tabulis. q̄ eadem nauis incipit esse. vt. ff. ꝺ v. obliga. iuxt' stipulantē. §. sacrā. 7. §. nam ⁊ ꝺ his rebus. vñ si tota ecclia

dirnat' vsq; ad fundamētū: auctoritas ep̄i est necessaria i reedificando. 16. q. vlti. si qs vult. secus est si nō est tota diruta. vt patet extra de iudic. cōsulnit. 7. c. indei. Quibus de causis vniri p̄t ecclie. Rndeo 4^or s. ꝓpter tpis q̄litatez: vel turbatōem. vt p3 16. q. i. 7 tpis qualitas. 2° ꝓpter duarum ecclesiarum vicinitatem. vt dicit ibidem. 3° ꝓpter ecclesie pauptatē. 10. q. 3. vnio. circa fi. 4° ꝓpter religionis deformitatē. ſm Ho. ar. extra de sta. mo. in singlis. R^o. i. hāc cāz nō notauerūt doc. sed loco huius dixerūt q̄ 4^a cā erat desolatio siue destitutio clericorum siue monachoꝝ. ex e. qz mōasteriū Sz ꝑ Ho. ibi ē poti⁹ tpis q̄litas vl' pauptas vt lra dicit. Qualit' vna ecclesia vl' vnū monasteriuz vnit' alteri. Rndeo vno mō ita vt vna alteri subijciat': 7 tunc subiecta viuet ſm glo. secūdū obseruātias eius cui subijcit'. Et ꝓuilegijs eius vtetur. vt p3 ex de statu regu. recolentes. ad finem. iō necessarius ē cōsensus epi. ar. de excel. pla. sicut vnire. Et sic vna ecclesia dr̄ dependē ab altera. ex de eta. cā te. 2°° ita vt neutra alteri subijciat': ꝑ ambe sic cōueniēt vt canonici vel monachi vnius: sint canonici vel monachi alteri⁹: 7 omia sint cōia. Et tūc erūt q̄si vna ecclesia: 7 q̄si vnum collegium: 7 viuent ſm meliores obseruantias 7 ꝓsuetudines: que bacten⁹ in vtraq; viguerūt: 7 rndebūt vni epo vel diuersis epis vt p⁹ vñ illi q viuent in illo loco rndebunt epo illius loci: in bis in quibs debēt. Et illi q i isto filiet epo sui loci si epos diuersos babebāt: vt vnio nō obsit epis. ex e. qz mōasteriuz 3°° p̄t uniri in ho tm̄ vt beant vnū ꝓlatum: puta si sūt ambe epales: p̄t vniri i ho vt vnū habeant epm: vtraq; tm̄ remaneat epalis 7 sint duo epatus. vt p3. 16. q. i. tpis qualitas. Et si ecclesie subeāt diuersis archiepis. eps eaz rōe vni⁹ subeunt vni archiepo: 7 rōe alteri⁹ alteri. ex de reli. do. qz monasteriū. ex ne sede. nouit. in glo. z. in fine.

De ꝓsecratōe ecclesie 7 altarium 7 cimiterij. ti. 29.

Postea ꝓsiderandū ē de ꝓsecratione. 7 ꝓmo de ipa ꝓsecratione ecclesie 7 altaris. 2° de reconsecratōe. 3° de recōciliatiōe. 4° de vestib⁹ 7 vasis ecclesie. 5° de reliquijs 7 canonizatōne scōrum. Circa ꝓmuz querunt' plura. ꝑ ad qd res inanimate vt ecclesia altare 7 hi⁹ alia ꝓsecrant'. R^o. vt per hoc spāliter dīno cultui deputent': 7 ad eas 7 ad sacra que in eis celebrant' maior deuotio recipiat': 7 in maiori reuerētia bēant'. Et etiā pie est credendū q ex hō ceteris pibus diuina vtus ibi assistat: ad gr̄az libentius infundendā. vñ. z. Macb. 3. vere dei vtus quedam est i loco isto. Hā ipe qui habet in celis habitationem: visitatoꝝ 7 aditoꝝ est loci illius. 7 inde est q aīa ꝓsecratōem enūdant' 7 exorcizantur vt inde vtus inimici pellat' 7 filiter ecclesie q̄ sanguis effusione: aut cuiusq; semie fuerint pollute reconciliant'. qz p peccatū ibi ꝓmissum apparet ibi aliq̄ opatio inimici. de ꝓse. di. i. ecclesias. vñ qdam dicūt q per ingressuz ecclesie ꝓsecrate bō ꝓsequit' veniā pctōꝝ venialium. sicut p aspsionem aque benedicte: inducentes illud qđ dicit ps. benedixi. do. ter. t. redemi. iniq. ple. t. ho Tho. 3. q. 83. ar. 3. c. 3^m. Utrū oporteat domū in q̄ celebrat' missa esse ꝓsecratā: similit' 7 altare. Rndeo vt. s. li. 4. ti. i. 4. 7 vtrū cōsecratio eoꝝ sit solennit' recolenda ibidem. A quo hñt altaria consecrari. R^o ab epis de ꝓse. di. i. nemo. 7. iz. q. z. bone. Et lz oliz ꝓsecratio fieri nō posset sine mādato pape de ꝓse. di. i. de locoꝝ. cuz. 4^or. c. se. Hodie tm̄ pōt vt p3 p alia capitula ibidē sequētia. 7 ex e. c. z. 7. 3. Recōciliatio bz fieri etiam p epm dioc̄esis: vel etiā p aliū epm cui hō cōmittat: nō distincto an ipe aquā benedicat: 7 alius reconciliet ecclesiam. Nec pōt alij ꝓsecratio: nec etiā recōciliatio delegari: nisi is cui delegat': epus sit. ex e. aqua. qz eps ea que sunt ordinis siue dignitatis minori se delegare nō pōt. Qñ ꝓsecratio fieri dz R^o q pōt fieri i diebus tam solennibus q̄z priuatis. ex e. c. z. Quō vero fieri debet consecratio ecclesie vel altaris hr̄ in ordinarijs epoꝝ: 7 legendis scōꝝ. Sine missa tm̄ fieri nō debet. de cōse. di. i. c. z. 7. c. de fabrica. Et ſm Ray. 7 Ber. missa ē de suba ꝓsecratōis. Sz vo Hug. non est de suba. vñ ſm eū si ꝓsbr missam cantet: 7 eps consecret: nihilomin⁹ ecclesia erit consecrata lz sit aliud in ordinibus. di. zz. quozūdaz Non debet etiam epus aliquā ecclesiā cōsecrare: imo nec p̄mariū lapidē ponere: nisi pus ei dos sufficiēs assignet' a fundatore. vt dictum est in ti. p̄cedenti. Rōndum aūt q ecclesia consecrari non debet i qua aliqs paganus est sepultus añ ei⁹ eiectōez

ce conse.di.i.ecclesiam.Et idē intelligo ce hētico ⁊ excōicato:si tamen ossa infideliū discerni possunt ab ossibus fidelium: alīs neutri sunt ejciendi.qz melius est ea cum ossibus fideliū relinqui: q̄s ipa cū ossibus fidelium exhumari.vt pbat ex ce sta.mo. sup quodam.⁊ extra ó sepul.sacris.gbus enim ecclesia nō cōicat viuis:nec mortuis 24.q.z.c.i. licet ꝟ casualiē fallat. ex ce se. ex.nobis. Item in ecclesia in qua aliquis excōicatus est sepultus:nō licet celebrare si discerni potest.ce cōse.di.i.ecclesiam.i. ⁊ z.in textu ⁊ glo.Et Ber. sup.c.si ecclesia. Ossa vero scōrum nemo transferre presumat sine auctoritate p̄ncipis vel epi.ce ꝑse. di.i.corp⁹.⁊ ex ce reliquijs.c.z.Et idez vī ce ossibus fidelium ſm Hosti.Et qó dictū est ce ecclesia intellige etiā ce cimiterio.

Quid fiat ce corpibus mortuoꝝ:q sunt a scismaticis sepulti. ⁊ ce paramentis ⁊ altaribus in gbus celebrauerunt presbyteri cegradati. Rndet Ray.q ꝓpter ꝟ nec hi⁹ sepulti cebent exhumari: nec indumenta iterum benedici:nec altaria consecrari.ex ce sacris ite.vel. nō.a nob. Quid si mulier pregnans sepulta sit in eccla vel cimiterio:nunqd pōt consecrari ea non ciecta. Rndeo Jo.Hu.⁊ Hoff.dicūt q talis sine p̄cisiōe pōt sepeliri.qz periculū fetus iminē posset si scinderet:nam ⁊ fetus ē ps viscex ce ꝑse.di.4.quisquis.⁊.ff.ce vē.ispic.l.i.§. i.Et ideo pōt cuz matre sepeliri.Alij dicūt q mulier cebz scindi:⁊ si ptus viuit baptizetur:si autem sit mortuus ex cimiterium sepeliat. qz cum non sit baptizatus nō est ibi sepeliendus.vt patet ex supradictus. ſm vero Hosti.si cōstat ptū ee mortuū:mulier nō scindet:ꝟ cū partu sepelieť. Et ſm hoc vex dicunt ꝑmi.Et iura que uidentť ꝛria intelligi cebēt ce pagano sepato ab vtero mr̄is xp̄iane:vel ibi sepult⁹ fuit ī vtero pagane. Si aūt ꝑstet q ptus viuit: vl' dubiū sit:tūc vex dicūt scōi. ⁊ ꝟ apte bētur.ff.ce mor.ike.negare. Sz qd si qs me ce hoc consulat. R⁹ ſm Hosti. q̄rat est mortuus ptus.si dicat nō cā pietatis. R⁹ sine metu necessitatis pone cito baculū ī ore femine: ⁊ cirurgicū pitū ꝑsule ex ce hōi. tua nos Si dicat mortuus ē: ⁊ ce ꝟ sit certus.dicā si hoc est certū sepeliri nō ꝓhibeo:sed nec p cipio:⁊ tu etiaz cane tibi:qz si viuit tanq̄s hōicida puniri ceberes: si eam sepelier.vt etiā dicit lex predicta. Ad ꝟ nota q ꝓ consecratōne ecclesie nihil pti potest sine simonia nisi ꝓcuratio. ex ce simo.cum romana.hec aūt ꝓcuratio cebz ee moderata ſm facultatē ecclesie: immo si ecclia ep̄um ꝓcurare non posset sumptibus suis cebet eam cōsecrare.io.q.z.cauendum. ⁊.i.q.5. placuit.Ecclesia vo q̄ sub pacto fuerit cō secrata dici cebet potius execrata q̄s cōsecrata.i.q.4.ecclia.licet enim talis ecclesia sit vere consecrata: dicit tamē execrata in odium consecrantis. vt dicit Jo.i.q.i.nō nocet.⁊ hoc intelligit ſm eundē: si pactū p̄cedat consecratōz.qz tunc incurrit simoniam.post consecratōz tamē pacisci pōt ce reddit⁹ ānuis:ce obligatōib⁹ eccle sibi dandis.qz etiā sine pacto tenet ecclia aliqd dare epo in signuz subiectōis.i8.q.vlt. eleutherius.Nota etiam q si quis p q̄stu ecclesiā edificat:vt medietatē oblationum recipiat:talis ecclesia consecrari non cebz ce cōse.di.i.si quis. Notandum autē q nō sunt consecranda altaria nisi lapidea. ce conse.di.i.altaria.dicit tamen q altare lateranense est ligneū ſm Hu. Sed nec pr somnia atq̄s inanes reuelatōes:nec sine reliquijs sunt altaria erigēda.ce conse.dis.i. placuit.vt altaria.⁊.c. nō oportet clericos qó intelligit ce altaribus fixis in ecclijs. vt bene inuit victa.c.Secus ē ce tabula. ce ꝑse.di.i.ꝓcedimus.dicūt aliq tñ sufficē corpus xp̄i loco reliquiarū.Possunt aūt plura altaria simul ab codē consecrari in vna ecclia.ex e.cum sis.

Equit vidē ce z°.s.ce recōsecratōe Circa quod sciendum q cōsecratio non est iteranda si sit facta in cebita forma.ce conse.di.i.ecclesijs. Ratio huius duplex est.p^a ē qz cōsecratio semel acta habet totum suum effectum:qui ē cedicatio ad cei cultum. z^a est qz signif.cat cōiunctōnem xp̄i ad ecclian̄ p vnionem indissolubilem diuine nature ⁊ humane. Fallit tamē in quibusdam casibus. cebet eniz ecclia recōsecrari ſm Ber.ꝓmo si ou bitet an sit cōsecrata. qz ce ꝟ nō apparet aliqua scriptura in instrumento dotatōis vel in libro ecclesie: vel in columna: vel in tabula marmorea: nec etiam apparet vn⁹ testis ce visu vl' auditu.ce cōse.di.i.ecclesie solennitates.⁊ q̄libet dictarū ꝓbatōnū sufficiat.pz in.c.solennitates.24.q.z.sane ꝓfert.vt in sacris oypticis.i.columnis ecclesie.⁊.zz.q.5.hoc videt. Et itellige tales semiplenas ꝓbatiōes sufficē.vt ce hoc nō eet cōtentio p quaz vel tolleret ꝓbatio:vl'

apparet ꝙ tali ꝓbationi fides adhiberi non possit.ſ.quando alteri ꝓiudiciū fiēt. 2° ſi tota eccleſia ſit ꝺeſtructa: vel dirupta ſimul: vel maior pars eius.ꝺe conſe.diſ.i. eccleſijs.ſi eni tectum corruat: ⁊ parietes illeſe ꝑmaneāt: ⁊ etiam modicū ꝺe pietib⁹ ſit ꝺeſtructuꝝ:nō ꝺebet ꝓpter ꝟ recōſecrari extra e.ligneis.Si etiā eccleſia ſit tota ꝺeſtructa:tamen ſucceſſiue pietes ſint repati/ non ꝺebet reconſecrari:ſed reconciliari.Et ratio eſt ſm Ber. qꝛ conſecratū trahit ad ſe non conſecratum. Sed Hoſti.extra e.c. i. credit hoc eſſe verum tñ in his que ad inuicem commiſcent: vt in liquoꝛibus.vñ alia eſt rō ſm eum in ſum.ſua.ſ. ꝙ eadem eccleſia intelligitur eē.ar.ff.ꝺe le.i.quod in rerum natura.ideo ſufficit recōciliatio aq̄ exoꝛcizate:cuꝝ miſſa.ꝺe conſe.di.i.ꝺe fabꝛi ca. Dicit tamen Hoſti.eẋ ꝺe ꝙſe. ꝓpoſuiſti ꝙ in hoc caſu ꝺe recōſeratōne non eſt ius exꝓreſſum.tutius tñ eſt ⁊ ꝺuotius ꝙ fiat. 3°ſi ſit cōſecrata ab hētico.ꝺe cōſe.diſ.i.ec cleſias.⁊ duobus.c.ſequentibus.⁊ hoc eſt verum ſi non ſit conſecrata i forma eccle Secus eſt ſi ſit forma ſeruata ſm Jo. Sꝫ ſine dubio i nullo horum caſuum ꝙſecra/ tio iteratur. Utrum altare poſſit reconſe crari. Rndeo ꝙ ſic in quibuſdā caſibus. ꝓmus eſt ſi mēſa vel tabula altaris.i. ps ſuperioꝛ altaris fuerit mota.i. mutata ſm locū.ſm Hoſti.eẋ e.c.i. ⁊ hoc intelligit ꝺe tabula affixa ſm Roſ.tabula.n.ꝙſecrata que non ē affixa ꝺe loco ad locū tranſfert nec tñ conſecratur:ꝺum tamē lapis ſuperioꝛ non ſepetur ab eo cui compaginat. vñ ſi mēſa moueatur cū coherentibus ſibi:non oꝓꝛtet ꝓpter hoc altare conſecrari.vt pꝫ i altari ꝑtatili.ꝺe ꝙſe.di.i.cōcedimus. 2° ē ſi aliquis ꝺe lapidibus mēſam tāgētibus fuerit motus.Fꝫ Ber.eẋ e.c.i.qꝺ intelligit Roſ.ꝺe lapidibus ꝓncipalibus. vt ſi ſup q̄tuoꝛ colūnas fundata ſit menſa altaris: ⁊ vna earuꝝ fuerit mota:mēſa nihilomin⁹ remanēte immota.Secus eſt ꝺe lapidibus pictis: vel ꝺe ipo piete: cui lateraliter com/ paginatum eſt altare in quibuſdam ec/ cleſijs.qꝛ ꝓpter motionem illius pictis: vel lapidum eius:non recōſecrabitur altare ſi maneat imotū. 3° eſt ſi menſa fuerit enoꝛ mit fracta.eẋ e.ꝙ i dubijs.i.ult mediatē ſm Jo.vnde neceſſe ē ſm Hoſti. ꝙ appa/ reat ꝺeformitas. ⁊ putat ꝙ ſit ad arbitriū epi rediḡēda.vel etiā ſm Roſ.ſi i cornib⁹ fuerit fracta:cum ſoleat ibi fieri ꝑcipue cō ſecratio altaris. 4° eſt ſi lapis ille qui cō/ tinet ſigillum ſiue reliqas:qui etiā dicitur ſigillū altaris. quia cum eo relige ſigillāt moueat vel frangat:vl enoꝛmit diminua tur.vnde ſi in altari viatico lapis ꝙtinens ſigillum reliquiaꝝ moueatur:altare recō/ ſecrabitur.ſm Innocl.⁊ Hoſti.eẋ e.c.i.Si vero altare viaticum extrahat:cū cōſecra tio non adhereat ligno ſed lapidi:nō cre/ dit Innocl.illud eē recōſecrādum. Nō etiā hic ſm Innocl. ꝙ in altari ē quoddā foramen vbi reliquie ponunt:⁊ illō q̄ꝙ fit in pte ſupioꝛi:q̄ꝙ in latē altaris ſi fiat ꝑ° claudit q̄ꝙ puo lapide: q̄ꝙ tabula magna altar.ſi 2°° claudit tñ lapide puo vñ ſine ille pu⁹ lapis :ſiue tabula magna moueatur recōſerari ꝺebeat altare. Nō etiā ꝙ ſi reliquie ſublate ſint.⁊ ſint ſublate cum menſe motione: ꝺebet reconſecrari al tare.Si autem ſine eius motione nō ꝺebet ꝺe conſe.di.i.ꝺe fabꝛica.in tex.⁊ glo. 5°eſt q̄ſ tñ additur altari ꝙ admittit formaꝝ quā hēbat.qꝛ forma rei eſt eē rei.fꝫ Ric. ar.ii.q.2.§.hoc ius. Probabili⁹ tñ videt ſm Ber.eẋ e.ꝙ in dubijs.Et fꝫ Roſ.ꝙ ꝓpter hoc nō ꝺebet recōſecrari. qꝛ ſacrum trahit ad ſe non ſacrum. 6° eſt quando dubitat vtrum ſit ꝙſecratum.ꝺe conſe.di. i.eccleſia. Nota ꝙ etiā eccleſia pōt cōſe crari ⁊ recōſecrari ſine altari:⁊ econuerſo qꝛ alia eſt conſecratio eccleſie:alia altaris eẋ e.c.i.⁊.c.quod in dubijs. vñ ſi eccleſia ꝺeſtruatur ⁊ nō altare:eccleſia recōſecra bitur ⁊ nō altare. ſecus tamen videtur ꝺe reconciliatōe ſm Hoſti.

Equit vidē ꝺe 3°.ſ.ꝺe recōciliatōe circa qō ſciēdū ꝙ eccleſia ē recō/ ciliāda in ſex caſibus. ꝑ ꝓpt exu/ ſtionē.ſ.qñ pietes ſunt interius ⁊ exterius ꝺeruſtati. qꝛ cōſecratio eccle maxime cō ſtat in, vnctōe exterioꝛi.Si tñ maioꝛ pars eius ſit ꝙbuſta:ſiue p ignē conſumpta: nō eſt reconciliāda: ſ reconſecrāda. 2° ꝓpter ſeminis humani effuſionē: qñ.ſ.effuſio eſt notoꝛia magna ⁊ fornicatoꝛia. ideo viri notoꝛia.qꝛ ſi ſit occulta nō oꝛ reconciliari fꝫ Roſ.⁊ Jo.an.li.6.ſi eccleſiā.qꝛ eccla nō iudicat ꝺe occultis.di.zz.erubeſcāt.ſed tñ tunc qñ ē manifeſta: vel ꝺe ea fama pu blica:alꝫ oꝓteret ep̄os cōtinue diſcurrē: Hoſti. vero in ſum.dicit ꝙ etiā ſi ſit occul ta:tutius eſt eam reconciliari. vt.ſ.ille qui fecit confundatur:⁊ alij hoc videntes ter/ reant:⁊ eccleſia in maioꝛi ꝺeuotōe hēatur

boc tamen ita caute fiat: vt ille nullatenus ꝓdatur. Item tamē dicit sup. c. ecclesia. q̄ si sit occulta: satis videt q̄ non indigeat recōciliatōe. Dicit etiā in sum. q̄ si p̄sbyter sciat p cōfessionez ecclesiam eē occulte pollutam: tutius est vt boc ep̄o renelet in genere dicens: talis ecclesia eget reconciliari p̄ōt tñ ibi celebrare. ar. ex̄ x sen. ex. cū nō ab homīe. Ideo etiam dixi magna. q̄ ꝓt modicam humectatōez nō eēt recōciliāda Ideo autem addidi fornicaria. quia si vir somniando vel vxorem cognoscēdo effundat semen: non est ꝓpter boc reconciliāda ꝑm Jo. vltra. ⁊ Hugo. x cōse. di. i. ecclīs Secundū tamñ Hosti. in apparatu i vtroq̄ casu x̄bet cōsuli papa. Hō fit tamē x cōsuetudine reconciliatio. Dicit autē in sum. q̄ si vir cognoscat vxorem suā in ecclesia recōcilianda est p aquaz cū vino ⁊ cinere benedictam. ex̄ e. ꝓposuisti. ⁊ x cōse. dis. i. in ecclesijs. Et idem vult Rod. ⁊ etiā Jo. an. li. 6. c. si ecclesiam. q̄ multa licita ex loco sunt illicita. 2. q. 7. accusatio. Et similit est faciendum ꝓpter vicium sodomiticum ibi cōmissum ꝑm Rod. 3° ꝓpter hōicidiū ⁊ idem intellige ꝓpter sanguinis humani effusionem: ita tñ q̄ sit magna. effusio eni copiam notat. Secus est si sit modica vel leuis. vt si quis contendit cū aliquo in ecclesia: ⁊ facto in eo ictu offendat in nares eius: vel cum vngue excoriet eum aliq̄tulum: ⁊ inde exeat aliq̄tulum sanguis. Oꝫ etiam ꝑm Rod. q̄ illa effusio sit ex cōtentione siue ex iniuria facta. vnde si qs lapi x vel ligno cadente x ecclia in ea occisus fuerit: vel se occiderit: nō est ecclesia reconcilianda. vt videt Hug. notare x cōse. di. i. ecclesijs. Et idem vult Hosti. extra eodem si ecclesia. Oportet etiā q̄ illa effusio sit execratiua nō ꝓsecratiua. vnō si martyr ibi occidatur: non execratur ꝫ consecratur. di. xi. q̄uis. Jo. an. li. 6. e. c. si ecclesiā. dicit cōtrariuꝫ. q̄ licꝫ ecclesia sanctificet ex talis sanguinis effusione passiua: polluit tamē ex effusiōe actiua. ꝫ illud. Actio displicuit passio grata fuit. Et p̄terea iura loquūt indistincte. locus tñ sanguinis nō lauabit vt dicit. Quid si aliqs homo occidat ar i ecclesia sine sanguinis effusione: puta cū torquio ad collum. Rndeo ecclesia est recōciliāda ꝓpter criminis horroꝛē. ꝑm Hu. x cōse. di. i. ecclesijs. ⁊ extra casus. extra c. ꝓposuisti. vbi dicitur q̄ ꝓpter homicidia ⁊ vulnera reconciliatur ecclesia: nec distinguit an in eis fuerit sanguis effusus vl nō

Quid si quis in ecclesia letalit vulnet ⁊ postea in x̄mo sua moriat. Rndeo ꝑm Hu. sup. c. ecclesijs. ibi dicit mortuus vbi mortis cām accepit. Hoc intellige in ꝺrio casu. vñ si quis extra ecclesiā letaliter vulneretur: ⁊ fugiens ad ecclesiā ibi moriat homicidio violata non reputabitur. 4° si pietes sint successiue mutati: vl si ecclesia sit x̄structa tota successiue. vt dictum ē. s. Secus est si simul. x conse. di. i. si motum. 5° si aliqui excōicati sint i illa sepulti. ex̄ e. consuluisti. Et idez ē x alijs quibus est ꝓhibita sepultura. Et idem intellige x cimiterio. vt dicitur ibidem. ß si sint sepulti i ecclesia: pietes sunt radendi. x conse. di. i. ecclesiam. ꝑm Hosti. 6° si ab ep̄o publice excōicato sit consecrata. q̄ cum sit reconci i ida ꝓpter tumulationē excōicati multo magis ꝓpter consecrationem excōicati. ꝫ Hosti. ex̄ e. consuluisti. Sed quid fiet si ecclesia non consecrata fuerit: semine vel sanguinis effusiōe polluta. Rndeo lauari x̄bet aqua exorcizata: ne diuine laudis suspendant organa. ex̄ e. si ecclesia. ⁊ ß ꝑm Rod. fieri potest p simplicem p̄sbrum: ⁊ sine spāli mandato ep̄i. ar. eius qō dicitur ibidem. s. q̄ ptinus lauari x̄bet: quod nō fieret si mandatum cp̄i expectare oportēt. hoc idem credit Ber. ibidem. scilicet q̄ lauari possit p simplicem p̄sbrum. Alij tñ dicunt q̄ auctoritas ep̄i ē necessaria quo ad reconciliationem postq̄ taliter ē polluta. hec x Rod. Et dicit Hosti. extra e. si ecclesia. q̄ ecclesia illa interim ē interdicta. sed Innocl. extra x excess. p̄la. tāta. dicit q̄ non ē interdicta: licet organa sint ibi suspensa. Nec tamen fit irregularis: qui celebrat in ea. Reconciliatio tamen ecclesie consecrate x̄bet tñ fieri p episcopum. vt dictum est supra. Et hoc fit p aquam cum vino ⁊ cinere benedictam. sicut fit in x̄dicationibus. extra e. c. vlt. Et idem est x cimiterio. ꝑm Ber. ex̄ e. consuluisti. Nunquid est ecclesia reconcilianda ꝓpter furtū commissum in ea. Rndeo q̄ sic. ita enim tenet consuetudo: que in talibus videtur seruanda. ar. extra x ecle. mis. pernitiosus. cum suis cōcor. Et idem videtur pro qualibet violentia intra ecclesiam facta. ar. i 7. q. 3. quisquis. talia enim equipant fornicationi: ꝓ qua est ecclesia reconciliāda. 7. q. 4. sicut. Jn boc tamen casu cum nō sit boc in iure cautuꝫ expresse: sufficit q̄ fiat

p̄ p̄sbrum ꝛe mādato epiſcopi:lz ī caſib⁹ cautis in iure nō poſſit hoc fieri. Quid ꝛe cimiterijs effuſiōe ſanguinis vel ſemis. polluti. R°ſm Hoſti.ī ſum.7 Ber.extra e. ſi eccleſia.idez dicendū eſt quod ꝛe ecclijs cōſimiliter pollutis.qz cimiteriū cōſecratū eodem p̄uilegio gaudet:quo 7 eccleſia cō ſecrata.eꝛ̄ e.conſuluiſti.Sciendum autez q̄ ſi contingat eccleſiam pollui ſanguinis aut ſeminis effuſione:eius cimiteriuz ſi ſit ei contiguum cenſetur eē pollutum. vnde niſi p̄ius reconciliatum fuerit:non ꝛebet ī eo aliquis ſepeliri.Secus eſt ſi ſit ab ea remotum. non tamen polluto cimiterio licet eccleſie contiguo:ꝛebz eccleſia reputari pol luta:ne minus dignum magis aut acceſſo rium p̄ncipale ad ſe trahere videatur. Jtē ſi duo cimiteria a ſe inuicem medio piete ſeiungāt violato altero eoꝛ:non p̄pter h̄ alterum reputabitur violatum:licz ꝛe vno ad alterum p mediam p̄tem eatur.li.6°.ꝛe ꝑſe.ſi eccleſiam.

Equit vidē ꝛe 4°.ſ.ꝛe veſtibus 7 vaſis eccleſie. Circa quod nō q̄ veſtimēta eccleſie quibus cōmo miniſtrat honeſta ꝛebent eē 7 ſacrata.Et ideo ꝛebent tractari tm̄ ab hoib⁹ ſacratis: non a non ſacratis. Jdē dicendum eſt ꝛe vaſis ſacris. Nec ī alios vſus ſūt accipiē da vel redigenda: ſed potius ſi ſint inutilia vel vetuſtate conſumpta ſunt cremanda: 7 cineres condi ꝛebent ſub pauimento vel alio loco tuto 7 honeſto:ne ꝑdibus intrā tium conculcent. Jdem etiam dicendum eſt ꝛe lignis cathedre.pallis altaris.cande labris.velis .ſiue coꝛtinis.7 ꝑlui.ī qua la uantur coꝛpalia.ꝛe cōſe.di.i.altaris.in ſcā veſtimenta.eꝛ̄ ꝛe reli.ꝛo.ad h̄.7 ꝛe rerum pmutatōe mancipium. Et eſt rō quia ꝛo dicata ad vſus ꝓphanos nō ꝛebēt reuerti. iz.q.z.nulli.7 diſ.54.ex antiquis. Mō ſm Roð. q̄ palla dicit q̄q̄ veſtis: qua opit altare:q̄q̄ dicit coꝛpale.vbi coꝛp⁹ dñicum inuoluit.velum aūt 7 coꝛtina no minari pōt pannus:qui p̄ndet ſup altar vel qui añ altare extendit in q̄drageſima vl̄ ea que ꝛpendēt ad pietes eccl̄ie. Mō etiā q̄ nō oz veſtes ſacras q̄n reficiunt ó nouo cōſecrare.vt dicit eꝛ̄ ꝛe conſe.eccle. vel altaris. qō in dubijs.in glo . Et idem dic Jo.Alber. vero dicit q̄ q̄diu ſacre ve ſtis remanet forma:non eſt iterum conſe crāda:lz p plures ptes vl̄ pluries reficiat ſecus eſt ſi forma mutet ſiue ſoluat.ar. in reconſecratione eccleſie. Monaſteriū q̄q̄ vel eccleſia vel hoſpitale exq̄ añ̄te epi eſt edificatuz nullo mō conuerti ꝛebet in ha bitaculum ſeculare: vel ī alios p̄ophanos vſus.extra ꝛe reli.ꝛo.ad hec.7.i9.q.z.que ſemel.7.i7.q.vltī.queſti.7 intellige ſi ſit edi ficatuz auctoꝛitate epi.ſ.gñali vel ſpāli.ſz Roð.quod dico ꝓpter monaſteria:ī q̄bus eo ipſo q̄ ſunt fundata ꝛe conſenſu epi: vꝫ eſſe conceſſum erigē capellas ad opus in f.moꝛum: vel ad p̄ceſſiōes ſuas faciēdas intra ſua ſepta. Ligna tm̄ eccleſie ꝛeſtructe poſſunt poni in eccleſia: vel etiā in alio vſu fratrum honeſto.ſ.capitulo ꝛomitoꝛio vl̄ ꝓſimili.ó ꝓſe.di.i.ligna.ī tex.7 glo. Oratoria quoq̄ vaſa coꝛporalia palle altaris.7 veſtimenta clericoꝛū munda ſeruari ꝛebēt 7 nitida.eꝛ̄ ꝛe cuſto.c.z. Que cum fuerint ſoꝛdida diaconi cuz miniſtris humilibus lauent ea.vt dicitur ꝛe conſe.di.i.nemo.h̄ tamen non ſeruatur. Cuſtodiri quoq̄ oz eccleſia nec ꝛebent in ea poni ſuppellectilia niſi in neceſitate ꝓpt̄ hoſtiles incurſus: vel ꝓpter incendia repentina: quibus ceſſātib⁹ reduci ꝛebent in p̄riſtina loca.extra c.telin qui.

Equitur vidē ꝛe 5°.ſ.ꝛe reliquijs 7 canonizatione ſanctoꝛum. Circa quod ſciendum q̄ reliquie nō ſūt in reuerētia habende:niſi auctoꝛitate papē ſint ap̄probate. vt patet extra ꝛe reliq.c.z. que poſtq̄ fuerint ap̄probate:non ꝛebēt eꝛ̄ capſaz oſtendi.nec venales exponi. vt di citur extra ꝛe reliqui.c.z.cuz enim ſint ſcē ſimoniam committēt qui eas venderet.i. q.i.qui ſtudet. Ad canonizandum autem ſanctos:7 in ſanctoꝛum catbalogo cōſcri bendos. ꝛe quo habetur.i9.q.z.quoniam talit̄ ꝑuenitur. Jnquiri eniz ꝛebet an illi ꝛe quo canonizando agitur.ꝓꝛ vita teſti monium p̄beat.p laboꝛibus multis:.p mo ribus caſtis:.p actibus ſtrenuis.vt pz di. 61.miramur.Et maxime queri ꝛebz ꝛe ſim plicitate 7 humilitate. vt pz eꝛ̄ ꝛe p̄ſump. ex ſtudijs ſimplicibus enim 7 humilibus dat gratiam ꝛeus.Solz etiam queri an in vita paſſus ſit p̄ſecutionem.vt pz.7.q.i. ois q gemebat.7 an fuerit paſſus ex charitate.i.q.i.inde.Queri etiam ꝛebet ꝛe miraculis factis in vita 7 poſt mortē.De martyribus tamen non fit examinatio tanta. Sz tamen queritur ꝛe miraculis:7 cauſa ꝓpter quam paſſi ſunt. ar.ꝛe conſe.diſ.4. catbecumini.7.c.papē vicez. Publice aūt

non veneretur aliquis sanctus: donec per papam sit approbatus. q; p malos aliq̃ miracula fiunt. i. q. i. teneamus. Idi quoq; qui causa devotionis accedunt ad ecclias aliquam ꝓpter miracula que fiunt ibi: nō sunt falsis & ficticijs documētis decipiēdi sicut occasione questus consuevit fieri. eꝛ de reliqui. c. z. videtur tamen q; etiam per epos aliquis sanctus approbari possit. eꝛ de ferijs. c. vltī. & de cōse. di. z. c. i. Sz illud intelligitur de sanctis iam canonizatis. nō enim sanctorum oīum festa vbiq; colunt. hoc autem consequitur sanctus p canonizationem. s. q; ecclesia p eo solenniter: & p aliquibus solennius officium facit. vt pz li. 6. de reliqui. & ve. sanctorum. c. vno. & in letanijs noīat ipm. Et si ecclesia i canonizatione eius erraret: quod non ē credēdū lz accidē possit. eꝛ de sen. ex. a nobis. z. Nichilominus tam̃ pces in eius honorē effuse ꝓpter fidem deo sunt accepte: q̃ nō deficit. ar. eꝛ de cohabi. cle. nostra. & de baptismo. debitum. z. & de presbro non bap. c. z. & z. licz etiā cuilibet in secreto alicui defuncto quē sanctum credit pces porrigere: q̃nus non possit ei solennes pces publice emittē: vel officium solenne dicē. vt dixerunt Inno. & Hosti. eꝛ de reliquijs. Ordinem autem & modum canonizandi ponit Hosti. super c. audiuimus.

De emunitate & aliorum ptinētiū ad ecclesias. ti. xo.

Deinde cōsiderandū est de emunitate ecclesiaꝝ & cimiteriorum & rerum ad eas ptinentium. Et ꝓmo quid ē emunitas. z° distī guēdum ē de possessionibus clericorum. z° distinguendum est de munerib⁹. 4° ē videndum ad q̃ munera clerici tenent. 5° inq̃stū & ad quos & ad quid extendit emunitas ecclesie & cimiterij. 6° spāliter de feudis an possint ecclesie donari vel legari. 7° de pena violantium emunitates. Circa ꝓmum sciēdum q; emunitas idē est q; libertas. Et dr̃ emunitas q̃si eꝛ munia. i. munera data libertas. ab e q; est extra. vel dr̃ imunitas q̃si sine munerib⁹ data libertas. ab in q; est sine. vel dr̃ imunitas q̃si puritas. ide dr̃ qs imunis a pctō. i. pur⁹. eꝛ de purga. cano. c. fi.

Circa z° sciēdum q; possessionum clericorum: quedam sunt pure ecclesiastice. s. que cōsistūt i decimis ꝓmicijs & oblatiōibus: & in his tm̃ leuitica portio consistit. vnde Nicolaus papa vocat eas leuiticam portionē. Quedam vero nō sūt ita ecclesiastice: lz a clericis possideāt iuste qz fuerūt eis a laycis date. s. q̃ consistūt in villis ꝑdijs castris & hi⁹.

Circa z° sciendum q; munera q̃dā sunt imunda. vt cloace purgatio. calcis decoctio. pallatij custoditio stabuli purgatio. ff. de mu. & bono. munerū. i. & l. i. q̃dā sunt munda siue honesta & bona q̃dam sunt ordinaria: vt illa q̃ certam & regulare hñt portiōem. q̃dā extraordinaria. s. illa que non prestant regulariter sed repente. Munera aūt ordinaria quedam sunt personalia: vt ista que exhibent cum cura animi: & inꝛueniente labore corporis nō tm̃ cum sumptibus ꝓprijs. vt cum quis tenet ire in exercitū regis ad expensas regis. Et h̃ dicunt angarie. vt pz. ff. ibidem vbi. s. Item angarie quedam sunt realia s. illa q̃ dant ꝓ rebus. vt tributa. census certi: siue seruitia certa: & ānalia possessiōibus annexa. puta q; aliqs ꝓ fundo vel vinea dat annuatim i natali aureum vnū vel caponē vel aliq̃d tale. Et h̃ dicūt mu. ordinaria simplici noīe: & possūt etiā dici indicta. i. rebus impposita. quedā sūt mixta s. q̃ exhibent interueniēte cura animi & labore corpis cū sumptibus ꝓprijs. vt cū qs ire tenet in exercitū regis sumptib⁹ ꝓprijs Et h̃ dicunt pangarie. qñq; tm̃ h̃ noīa cōfundunt. s. angarie & pangarie. vt pz eꝛ de emu. vt minus. vbi glo. Angarie dicūt obsequa psonalia exhibita sumptib⁹ ꝓprijs & negocijs alienis. h̃ dicunt angarie pangarie. sicut etiā videt dici. ff. ibidē. l. munerum. ꝯ. primonioꝝ. Munera aūt realium q̃dam indicūt ipis reb⁹. vt q; talis vinea debet duos sol. annuatim i certo termino. q̃dam idicunt psone gr̃a rei. vt si collecta fiat: & qlibet ꝑm suam facultatem soluat. Munera aūt ordinariorum q̃dam respiciūt vtilitatē pncipis. vt cum exigit aliquid p filie maritatōe: vel p alijs similibus. q̃dam pietatē & cōem vtilitatem. vt ea que ꝑtinēt ꝓ refectōe pontiū & viarum: & p defensiōe fidei & regni. Et sub his muneribus continentur exactiones que fiunt in ciuitatib⁹ pro bono cōi.

Circa 4° sciendum q; ecclesia & carum ꝑdia mancipia siue rustici clericoꝝ vxores filie & coloni

non teneantur ad munera immunda.16.q.
1.§.nouarum.7.c.placet.7 di.89.iudicatū
7.L.de epi.7 cle.l.2. Nec ad munda ordi
naria:siue sint psonalia q̄ dicūt angarie:
siue mixta que dicunt pangarie.vt dictū
est.s̄,L.de epi.7 cle.l.2. 7.L.de sa. sanc.ec.
neminem.7.16.q.1.c.placet.in glo.qō debz
intelligi nisi in casu necessitatis.vt dicit in
eadem glo.vñ custodia siue vigilia muro
rum excipitur: a qua nullus excusat.ex̄
c.pueniit.nisi sit senex.L.de decurionibus.
l.si vlt.li.io.Et hec intelligūt Hosti.7 Ber
quo ad boies ecclesie.clereci enim a matu
tinis non sunt auocādi.di.88.c.fi.7.L. de
epi.7 cle.quisqs. nisi forte tāta necessitas
immineat q̄ de precepto ep̄i aliud fiat. ex̄
de re.iur.quod nō ē licitū.hoc aūt p laycū
nullatenus discernat. ex̄ de consti.ec. ſm
Hosti. Non tenent etiam clerici ad mune
ra mūda ordinaria realia rōe possessionū:
q̄ sunt pure ecclesiastice: nec etiam ratiōe
mansi.i.totis:que debz oīno ē libera.de q̄
fit mentio ex̄ de cen.c.i.Et dicitur mansus
ſm vulgare italie q̄tutas terre:que sufficit
duobus bobus ad laborandum in anno
vt dī ibidē in glo. Tenent aūt rōe alia⁊
possessionum:q̄ consistūt in castris 7 villis
p̄dūs 7 hi?: nisi sup b̄ a p̄ncipe obtinuerīt
libertatem.hec probant. zz.q.8.§.ecclesie
qō nihilominus ſm canonū tributū.ex̄ ō
cen.c.i. vñ ſm Hosti.aut ecclesia alī vēdat
aut solnat: aut incidet in cōmissum .L.de
epi.7 cleri.l.si quenq̄s.7 de erac.7 tribu. si
dina domus.li.io. Alī dicūt q̄ nō cōmit
titur sed loco pignoris retinere pōt:donec
de tributo fuerit satisfactum.sic intelligunt
dictā.l.si dira.q̄ hoc innuit. Alīq vō dicūt
q̄ b̄ lex itelligit de domo impiali.qz i reb?
ecclesiasticis nulla sollicitudo transactōis
i.cōmissiōis significat. L.de sa.san.ec.pla
cet. vñ si clericus vel abbas vasall? regis
p̄ dñm suum felloniam commisserit:eo vi
uente ad regē feudū ptinebit.sed eo mor
tuo rex illō eius successori restituē debebit
vt patz in.l.de feudis.de capitulis conradi
regis.c.si clericus vel ep̄us.Et ē rō qz delī
ctum psone nē.16.q.6.si ep̄m.Et si ep̄us vl'
abbas tenz vnū magnū feudū ab aliquo
p̄ncipe:7 ei consuevit certo modo seruire:
debet ei suū seruitium eo modo quo debet
exhibere.vñ in hoc casu licet nō teneatur i
caualcatis psonaliter ire.ar.zz.q.8 §.i.oz
tū mittere ſm q̄ est solitum.aut nō teneat
beneficium.ar.ex̄ de preben.cum ſm.7.c.
extirpandum.Et hoc intelligo si sit bellū
iustum.secus est si sit iniustū.non tamen
ꝓpter hoc q̄ non mittit in casu tali potest
feudo p̄uari.ar.ex̄ de presump.c.fi.7 de cō
sue.c.fi. Faciet etiam inde fidelitatem si cō
suetum sit: 7 quicquid feudi consuetudo
requirit prestabit.ex̄ de iureiur.nimis.Et
quicquid est exp̄ssum in iure. ex̄ de pr.§.1.
c.fi.ibi nos ecclesias. Als si libertatem p̄
vñz prescripsit:tuēdus in sua libertate erit
Et hoc si prescriptū sit bona fide .als cur
sus tp̄is non obstabit.extra de prescrip. vi
gilanti.hec Hosti. Non tenent tamē solvere
munus supinductum.i.tributum de nouo
constitutum:quod supueniente libertate i
ponitur tm̄ ab impatore: lz sit munus or
dinarium reale.16.q.1.c.placet.in glo.7.L.
de sup inductis.l.i.7.2. Ad munera autez
ordinaria si respiciāt tm̄ vtilitatē p̄ncipis
non tenent clerici de possessionibus eccle
siasticis.nec etiam de alīs possessionib?:nisi
forte sub tali pacto date sint eis.q̄ cū p̄n
ceps coronatur vel maritat filiam suam:
vel filium suum facit militem:teneat talis
ecclia ꝓ illis bonis sibi datis expensas fa
cere in toto vel in pte vel aliqd huiusmōi
si aūt respiciant vtilitatem communez:tm̄
laycorum:sic etiam non tenentur vllo mō
Si uero respiciant vtilitatem communem
laycorum simul 7 clericorum: vt illa que
dantur ꝓ refectione pontium vel viarum
vel ꝓ defensione fidei vel regni.tunc Ric.
quolibz.2.q.30.ar.4.distinguit.qz aut fa
cultates cōitatis ad hec sufficiunt: 7 tunc
clerici non tenentur. Aut non sufficiūt. 7
sic adhuc distinguo. qz aut requirit con
silium clericorum super negotijs illis. aut
non:si nō requiritur 7 requiri possūt sine
detrimento negotioꝝ:videt aliquibus q̄
p̄nceps vel consules ciuitatis preiudicant
sibi q̄tum ad minus q̄ clerici ꝓ talibus
opib? exhibere deberēt.qz vident clericos
contemnere: 7 honorem eis debitū non i
pendere: cum sit laycis digniores. Et ſm
iura non sunt ei iura sua seruanda:qui ius
violat alienum.extra de priuile.dilecti filij
in ter.7 glo.7.25.q.2.sic dicet.ar. ad b̄ ex̄
de mu.pti.c.i.Si autem requirit aut con
sentiunt: 7 tunc tenent solvē ptem suam
ꝓportione seruata. aut non consentiūt q̄
talia opa fiant. Et tūc aut imminet neces
sitas faciendi:aut non.si non.qz forte vie
sunt satis bone: 7 pons est satis sufficiens
ciues' tamen volunt emendare; 7 sic non

tenent solue. q3 si ego 7 tu habemus vnā
comū cōez: 7 tu vis eā meliozare faciēdo
ibi turrim: 7 ego non ꝓsentio: si facias eā
ego non teneoz aliquid solue. Si autem i-
minet necessitas: vt q3 pons est ꝛstruct⁹:
7 vie sunt tales ꝙ necessaria clericis ad ci
uitatez commode ferri non possunt: tunc
si ciues faciunt talia repari cum expensis
ꝓportionatis opibus ipis 7 facultatibus
clericoꝝ: clerici tenent solue ptē suam
saltem ꝛ possessionibus illis in quib⁹ poz-
tio lenitica non cōsistit. cōueniens. n. ē cō
munes expensas cozū fieri: quoꝝ vtilitas
est cōis. ff. ad. l. rodiam ꝛ iactu. l. j. 7. C. ꝛ
sacrosanc. ec. ad instructōem. vbi expresse
habetur ꝙ clerici tenēt ꝓ parte expensaꝝ
que fiunt ꝓ talibus opibus. Placet etiam
aliquibus ꝙ tenent etiam rōne sortis leni
tice. Nec obstat ꝑm eos. vt videt qō dicit
ex ꝛ cen. c. i. vbi dicitur ꝙ rōne talis ptis
nō tenent ad aliquod officiū: nisi eccleſia
sticum. q3 in soluēdo ptem suam ꝓ re sibi
vtili 7 necessaria non seruiunt alij: sed sibi
ipis: 7 hoc tenent legiste. hoc tñ aliquibus
canonistis non placet. vñ. 16. q. j. c. placet.
dicit glo. ecclesiaz nō teneri ad ꝛstructōz
pontium vel murozum quicqd lex dicat.
Sed ꝑm alios cum lex illa. s. ad ꝛstructōz
non inueniat expresse reuocata: 7 iura iu
ribus ꝛbeant concozdare. videt ꝙ dicta
glo. 7 iura q̄ vident ꝓtradicere illi legi sic
ꝛbeant exponi ꝙ non repugnent ei. vnō
ꝛbent intelligi in alijs casibus ꝛ quibus
dictū ē in distinguēdo. ꝙ in illis nō tenē
tur solue clerici. vr enim irrōnabile ꝙ cle
rici multum diuites nō teneant solue pro
opc ex quo ꝓuenit eis vtilitas magna. 7
paupculi layci teneant: quibus ꝓuenit
ide pua vtilitas. vbi tñ ciues eēnt multuz
diuites: 7 clerici nimis paupes rōnabile
eēt ꝙ a clericis aut nihil aut ita parū acci
prent ꝙ nō grauarent. Sz quō cogi
pñt solue munera ad q̄ tenent. R⁹ clerici
aut vltra possessiōes pure ecclesiasticas 7
mansum habēt possessiones alias: vt forte
pr̄imoniales: que post mortem eoꝝ ad
laycos reuertent. vel etiam possessiones q̄
ecclesijs ꝑpetuo sunt ꝓcesse. aut nō habēt.
Si hñt tunc ꝓ iudicē seculare possunt cogi
solue illud quod tenent ī casib⁹ supdictis
q3 h̄ non eēt actio ꝓsonalis: ꝫ realis. Tal'
enim obligatio aut sequit possessiōem: aut
ꝓsonam gratia possessionis. vnde cum ille
possessiones nō sint exempte a iurisdictōe
dnoꝝ tpaliuz: dñi possunt ibi ponē manū
vt soluat ꝛbitum qō sequit possessionē:
aut possessoꝛē gr'a possessiōis: si possessoz
sit rebellis in soluendo. Si aūt non habet
possessiones alias: tunc si ꝛ illis tenent in
aliquo casu soluere: nō video quō possint
a iudice seculari directe cogi ad soluendum
coactione sufficienti. q3 nec ꝓsone clericoꝝ
nec ꝑdicte possessiōes sunt in iurisdictione
laycoꝝ: sed sunt oio libē. ex ꝛ cen. c. i. Et
nō ē rōnabile ꝙ aliquis cogat a non suo
iudice. extra ꝛ fo. compe. c. z. 7. c. si quis
contra. ꝛbēt ergo consules ad ordinariuz
recurrē: qui ꝛbet clericū illuz ad soluēdū
cogē: qui si nolit ad papam recurrent: vel
si nolit hoc facere q3 forte nō possent hoc
cōmode: lz non possint clericos directe co
gere sufficienti coactōe: possunt tamen vt
aliqui volunt eos indirecte vehement in-
ducere. s. ponēdo assisum sup venalia cōia
clericis 7 laycis. hoc tñ faciendo sine frau
ꝛ seruata ꝓportōe. hoc enim faciendo cle-
rici non cogent sufficienti coactione. q3
non tenent illa emere. vehementer tamen
inducuntur. quia damnum magnuz icur
rerent si non emerent. Et q3 illa venalia
ꝓpter assisum venduntur carius. sequit ꝙ
clerici illud indirecte soluunt: qō directe
solue teneba ntur. verbigratia. aū assisum
tabernarius quartam vini non poterat
vendere nisi ꝓ quatuoz ꝛnarijs: 7 modo
cōceditur ei ꝙ eam vendere possit ꝓ. 5. ita
ꝙ ille vnus ꝛnarius sit cōitatis pro refe
ctione pontium 7 viarum 7 consimilium.
hec ꝛ qōne ista sint dicta sine ꝑiudicio 7
temeraria assertiōe. Et si quid hic est min⁹
bene dictuz a pitioribus corrigat. hec oīa
que ī. z. 7. z. ar. bucusq; ponunt dicit Ric.
quolibz. z. q. 30. o. Ex supdictis pz ꝙ
oēs ecclesie sunt imunes a munerib⁹ exoz
dinarijs quecunq; sint illa etiā supducta
Excidiūt tñ alig marie legiste ea q̄ ptinēt
ad pietatē: vt refectōem pontiū vel viaruz
eo modo precipue q̄ dictū est. s. vel ad pu
blicā vtilitatē. s. cum felix embola vel im-
pator transit. vt pz. C. ꝛ sa. san. ec. placet.
7. l. iubemus. Hosti. vero putat ꝙ etiam a
talibus sunt imunes respectu laycoruz. vt
in auc' ꝛ ec. ti. §. ad h̄ sancimus. 7 vt nulli
iudi. §. nulli vero liceat. Et hoc dicit expſ
sius lex Frederici ad ꝛcus. §. Item nulla
ingt cōitas vel ꝑsona publica vel ꝑuata
collectas: siue exactiones angarias vl' p-
angarias ecclesie: alijsq; pijs locis ꝑonat

aut inuadere ecclesiastica bona presumat quod si fecerit: et requisiti ab ecclesia vel ip̃o emendare contempserit: triplum refũdant: et nihilominus bãno ip̃iali sbiaceãt. Ep̃us etiam p̃rbens ecclesie sue nullã molestiam patiat̃: qui cõtrauenerit duplum restituat. in auc⁹. de sanctiss. epi. §. sportulas collatõe. 9. p̃ que omia iura antiqua que ꝺicẽ videtur corrigunt̃. Hec autem sunt vera: nisi aliud a p̃ncipe mandet̃. Si enim tales exactões fiant auct̃e p̃ncipis: tenent̃ eas solue clerici rõne feudorum q̃ tenent ĩ mediate ab eo: vel a comite vel marchiõe sub eo. Nec obstat illud ex̃ e. vt minus. qz illud non ip̃onit legẽ impatoi. nec ꝟ papa facẽ ꝺz. ex̃ de iudicijs. nouit. Sicut. n. ad imptorẽ nihil de decimis. ex̃ de decimis. tua sic ad papam nihil de feudis: nisi rõne violentie vel pcti. vt dicit̃ in. c. nouit. Põt etiã intelligi illud. c. ex̃ e. nonimus. et. c. aduersus. in bonis p̃monialibus: nõ de feudalibus: in quibus etiã clerici sũt p̃uilegiati: nisi sint mercatores. ex̃ de vi. et ho. cle. c. fi. Nec inuenitur aliqꝺ. c. ip̃onẽs in feudalibus legẽ impatori: vel legi. sed tm̃ inferioribus q̃ si iferior ip̃atore petat a clericis aliquid incertũ: vel ex̃ ordinariũ: hoc faciet auct̃e impatoris vel pape. als excõicatus erit si ingerat violentiam. ex̃ e. aduersus. Et in q̃ ꝺuplum restituẽ cogit̃: qꝺ accepit. L. de execu. mu. placet. li. io. Sz qd si sine violentia ꝺns layc⁹ egens p̃tat ab ecclesia vl̃ clerico vasallo suo. Rñdet Hosti. q̃ tenetur ei dare. qz cũ teneat̃ cuilibz ĩ necẽitate subuenire: multofortius illi. debz tam̃ inde scriptura fieri q̃ nõ ex debito ꝟ gratis ꝺat̃ ne sibi in futur̃ p̃iudicet̃. Nec obstat illꝺ c. aduersus. qz intelligit̃ qñ violẽt patitur

Esto q̃ vna ciuitas debitis sit grauata et deliberãt ꝓsules q̃ modus expeditior et facilior soluendi illa debita ẽ q̃ fiat qꝺaz assisus sup venalia hoc mꝺ. s. q̃ vendens sextarium vini soluat denariũ cõitati ĩ ad introitũ solutõis debitor̃ eius. et sic de alijs venalibus p̃portõe seruata. mꝺ q̃rit̃ vtrũ eis liceat hoc facẽ: cũ ex ꝟ facto sequat̃ q̃ clerici emãt venalia carior. et sic indirecte innabũt ad solutõem cõitatis debitorum cum tm̃ nihil solui ẽ teneant̃. Rndeo debita illa aut sunt cõtracta p̃ter excessuz et abusum cõsulum. et tunc non licet eis assisum sup venalia ponẽ: ꝟ p̃rijs sumptib⁹ debẽt illa debita solui ẽ. Aut p̃ter cõez vtilitatem tam laycor̃ q̃ clericorum: et sic licet eis.

Aut p̃ter vtilitatem cõem laicor̃ directe non autem clericorum nisi indirecte sciliz in q̃ntũ tpalis p̃speritas ciuium qñq̃ redũdat in vtilitatem clericor̃: et tũc distinguo. qz aut hoc faciunt aiõ iniuriãdi clericis vt sic ab eis pecuniam extorqueãt: quam aliter hr̃e non poterant. et sic non licet. Aut non aiõ iniuriandi. qz etiam si non essent aliqui clerici q̃ aliquid emerẽt: nihilomin⁹ hoc fecissent. et sic licet eis seruato moderamine p̃ compatõem ad necessitatẽ cõitatis: ita tm̃ q̃ fiat auctoritate ꝺñi tpalis. Et etiã obseruata p̃portõe. s. q̃ p̃portiõaliter loquẽdo nõ ponãt magis assisum sup ea q̃ sepius emunt̃ a clericis: q̃ sup ea q̃ a laycis. Nec maius sup ea que sepius emunt̃ ab extraneis: q̃ super ea q̃ a ciuibus. Nec maius sup ea que sepius emunt̃ a paupibus: q̃ sup ea que a diuitibus. alꝰ ñ licẽt. Si ergo ponat̃ assisum predicto modo clerici vt videtur non poterũt iuste conqueri maxime cum nõ cogant̃ emere in ciuitate ista: cũ emere possent in alia: ꝛz non ita cõmode. Et hoc p̃bari põt p̃ casuz legis qui habet̃. ff. de no. ope. nũ. Et iõ ꝟ Ric. quoꝛz 2. q. 3o. ar. 6. casu. i. Quid si ecclie mãsus q̃ vt dictũ est. s. et hr̃ extra de cen. c. i. omimode debet eẽ liber p̃ tributarius fuit. qz ecclia alia ide decimã p̃cipiebat. Rꝰ Alanus dixit q̃ mansus ille fauore ecclesie liberatur a tributo. et ad ꝟ iducit̃ illud. xx. q. vlti. fm canonicã. Alia vo p̃dia data ecclesie nõ liberant̃ a tributo. vt pz ex̃ de cẽ. c. i. Sz Her. dicit ibidẽ. q̃ ecclesia q̃ p̃cipiebat p̃us ibidẽ decimã non debet p̃ter hoc p̃uari iure suo. 16. q. i. ecclie antiquitus. nisi forte ita modicũ lederet̃ q̃ facili p̃ti posset. Et tale tributũ põt dici ecclesiasticum seruitium ad qꝺ ecclesia tenet̃. vt pz ibidẽ.

Circa 5m̃ qꝺ est in q̃ntum et ad q̃z et ad qd emunitas ecclesie et cimiterij extẽditur. Sciẽdũ q̃ extẽdit̃ plus vel minus ꝟz q̃ ecclesia habet diuersas emunitates. p̃ qz ĩ ecclesia et cimiterio secularia placita non sũt tractãda. possunt tm̃ ibi tractari ecclesiastica. ex̃ e. c. i. et. c. cũ ecclesia. et. x. q. x. c. vlti. et. 6. e. decet. §. omis in eis. Et nihilominus p̃cessus iudicum secularium ibi habitꝰ. et spãliter sententie ibidem p̃late nullatenus tenẽt. vt pz in. c. dictuz. §. ordinarij. Secus autẽ est de causis ecclesiasticis. vt dictum est. et ar. ex̃ de appel. qua fronte ꝛc. Quid q̃ si alteri vl̃ vtriq̃ pti sit ingressus ecclesie interdictus

Rñdet Ber.eẍ e.eccłia.b. q nihilomin⁹ possunt ecclesiam intrare.qz interdictum ñ extēdit ad hūc casuz.ar.eẍ ꝛ consti.crimen.7 ꝛ eccle.edi.tua nos.vel tunc extra ecclesiā cā tractet: vt interdictum seruetur non est enim p̄ceptū vt ibi tractet ꝛ necessitate sed ꝛ honestate: vt forte ꝓpter loci reuerentiam magis a piurijs 7 mendacijs caueat.ℌ Ber. Item ꝓhibet ne in ecclesijs 7 cimiterijs fiant seditōes cōclamatōes impetus vniuersitatū:7 quarūlibet societatū:contentiōes 7 publica plamēta negociotōes 7 p̄cipue nundinaꝝ ac fora cuiuscunq; tumultus.vt pz eẍ e.ꝛcet. Itē supra ecclesiam non ꝛbet aliquis sepeliri nisi sint epi vel abbates vel digni presbi aut fideles layci.iz.q.z.nullus. Et intelligunt quidaz hoc ꝛ layco fideli.s.p quem miracula fiunt a fidei vtute. Aliqui vo ꝛ quolibet fideli interim q fides eius 7 bonitas fuerit manifesta. Secundum autem Hosti.intelligit ꝛ quolz fideli ī dignitate cōstituto.vt comite.rege.impatore.7 sic ꝛ facto seruat. De sancto vero quicūq; sit ille nullus dubitat in quorum sepulchro nulla ꝑsona ꝑuata ꝛbet poni.C.ꝛ sacro sanc.ec.l.z. Hanc tñ aliqui alit intelligūt s.q.layci morari non ꝛbēt cum clericis ītra chorum:qđ est vex. extra ꝛ vi.7 ho. cle.c.i. Item nō ꝛbz ecclesia icastellari nec in ꝓpugnacula edificari vt ibidem fiat guerra: vel ibi recipiant qui faciūt guerrā 7 p̄cepiue p̄dones:lz auctozitate epi possz ℌ fieri ibi ad tps imminente iusta necessitate puta ꝓpter metum paganorum.bēticorum piratarum.7 latronū.7 p ꝛfendendo iur ecclesie:cum forte non inueniat locus ad hoc ita aptus. Et in his casib⁹ 7 similib⁹ non tñ clerici ibi refugium habebunt:sed etiam layci innocentes:7 fidē 7 ius ecclesiast icum ꝛfendētes: ita tamē q cessante necessitate incastellatio cesset.ar. eẍ ꝛ custo.eu.relinqui.7 di.4z.c.penult.7 vltio. 7 eẍ ꝛ obser.ie. conciliū.§.penult. 7 p̄ceꝛnti. Item layci nō ꝛbēt ab ecclesia violentum hospitiū tanq; ex ꝛbito exigē.nō aūt ꝛbz eis negari si ꝑtāt hoc sibi fieri exchāritate.extra e.c.i.7 ꝛ p̄bē.ꝛ mōachis 7 dis.4z.quiescamus. Quid si ꝛmus aliqua vel possessio pueniat ad ecclesiam que tenet albergū facē certū 7 certo mō. Rndeo ecclesia tenet.qz ℌ ē seruitiū certū ar.eẍ ꝛ ꝛci.ꝛ terris. 7.c.dilecti. Item intra ecclesiam vel cimiterium non ꝛbēt supellectilia poni:nec aliq violēcia ꝓmitti: quod ostēditur vsq; ad q̄dragita passus. si sit ecclia maioz.s.matrix.uel.vsq; ad.zo si sit minoz.vt capella.i7.q.4.sicut antiq tus.fraternitatis.minoz. Capelle tñ que sẽ intra ambitum muroꝝz.s.cinitatis castri vel ville:non ponunt ſm Hosti.in hac.zo. passuum obseruatōe.i7.q.4.quisqs.Ex ℌ ergo aliquis maleficus 7 ꝛlinquens vel alīs ad ecclesiā confugiēs si intra ambitum se recepit: ecclesia eum ꝛbet saluare. zz.q.5.reos. Hec est mirū:nam ad statuā p̄fecti vrbis fugientes lex saluat.ff.ꝛ offi. p̄fecti vrbis.l.i.§.i. Ad euidētiam autem maiorem distinguendū est q fugiens ad ecclesiam aut est seruus: 7 tunc vel venit sine armis.s.vt seruitio dñi se subtrahat.7 tunc reddit dño: ꝓus tñ iuramēto ꝛ eius impunitate clericis p̄stito. eẍ e.inter alia. Aut cū armis:7 tunc extrabat continuo C.ꝛ his qui confu.ad eccle.si sern⁹. Aut est iudeus qui xp̄iano obligat:7 is non recipitur:donec ꝛbita reddiderit vniuersa: vt patet ibidem.l.i. Aut est liber xp̄ianus 7 is aut confugit volēs vitare litigiū vbi ciuiliter conueniebatur:7 is recipit. Hec ē ex quo est intra fines ecclesie repūtand⁹ indici. Et pōt p se vel p alium se ꝛfendere sicut elegerit. al's ℌ eum ꝓcedit: 7 bona eius siqua habet distrahuntur: 7 sic ecclesia hunc reddere tenet. quilibet etiam ꝛ ecclesia iurare tenet q nō est conscius rex ꝓuaꝝ.quod totuz tradit ibidem.l.pūti.§.i. 7 se. Si vero maleficiuz cōmisit aut intra ecclesiam vel ꝓpe intendēs p eam liberari al's non commissurus.puta occidit hoīem in cimiterio ꝓpe ecclesiam:7 ꝓtinuo ītrauit eā:7 talē ecclesia non ꝛfendit.eẍ e.c.fi.Et sic itelligi pōt in auct ꝛ man.p̄n.§.sed nec coll'z. vbi excipit homicidas.adulteros. raptores virginum. Alij dicūt vt Hoff.7 Ber.eẍ e.inter alia.q illud auct.cognit p.c.eẍ e.inter alia.raptorē.n.virginum ecclesia ꝛfendit.z6.q.i.ꝛ raptoribus. Et ℌ dicūt cōiter magistri.sed illud intelligi pōt vt dictū qñ rapuisset ꝓpe ecclesiaz.7 sic loquit illud auct. Decre.aūt intelligitur qñ ꝛlonge venit 7 insequebat:7 iō ad ecclīa fugit.intellige etiā illud auct. qñ vult matrimoniū cōtrahē.al's ℌ eẍ ꝛ raptoribus c.fi. Et sic est ꝓmptū leges cū canonibus ꝓcordare. De mente tñ canonis fulciri vī opinio cōis magꝝ ꝗtū ad adulterum 7 raptorem virginum ſm q intelligunt

grosso mō. qz intellectus eoꝝ magis conuenit pietati. Sed Hzeg⁹. multū fouet qō dixi. Si aūt longe ab ecclesia crimē enoꝛme cōmisit: puta qz publicus latro est qui quolibet die iudicari potest. C. de ferijs. p uinciarum. qui etiam impune occidit. C. qñ licet vnicuiqꝫ. l. i. z. zz. q. 5. cū homo. 7 hoc si sit nocturnus. nō aūt si diurnus nisi se telo defendat. exť de homicidio. c. z. Talis non defenditur. vnde de tali potest intelligi quod dicit Exodi. zz. si quis per industriam occidit primū suum: 7 per insidias. ab altari meo euellas eū vt moriat. eť de hōicidio. c. i. Idem est si sit agroꝝ uastatoꝛ siue combustoꝛ: qui de nocte comburit segetes vicinoꝝ. talis enim non defendit. eť e. inter alia. §. 7 hoc verum est. Als aūt q̄ tūcūq; enoꝛme crimē ꝓmiserit rectoꝛes ecclesiaꝝ debēt ei saluare vitaz 7 membꝛa idonea cautōne recepta. ar. eť de re. spo. ex transmissa. Et hoc nō tñ iuratoria. 17. q. 4. idē statuimus. sed etiam fideiussoꝛia 7 penali: si timeat q̄ is q petit euz nō seruet iuramētuz. ar. in. c. ex trāsmissa. Sup hoc aūt q̄ iniqne fecit: als ē legitime puniend⁹. eť e. inter alia. §. liber. Et nō q̄ q̄diu malefic⁹ est in ecclesia: nō est inde violenter ejciēdus: nec detrahendus: nec cōstringendus: nec requies: nec vestis: nec victualia neganda. C. e. pñti. rñso. i. 7. §. i. Qz si quis attentauerit facere: sciat se lese maiestatis irretitum crimine. 7 sic vltimo supplicio puniet. Jstā aūt libertatē nō hz tñ itra ecclesiaz: ß etiā eť infra. zo. passus vt ad vsū regsite nāe exeat ad debita loca. 17. q. 4. diffiniuit. Iz ħ emunitas hodie de fcō sit i locis q̄ plurib⁹ vsurpata. Sz ḡre magis excipiunť duo supdicti q̄ malefactoꝛes alij. Rñdet Ber. eť e. c. fi. in sum. glo. vlti. qz forte sunt deteꝛioꝛes. qz pluriuz interest illos puniri q̄ alios cuz pluribus excogitēt nocē. zz. q. 4. ē iniusta. Quid si qs ꝓmittat furtū i ecclesia: nūqd defendit 7 vī q̄ ñ. qz fm Aug. Nemo ad supplicā dū ibi debz admitti: vbi sacrilegiū ꝓmisit. 16. q. 4. frater. 7 coepus. Sz Hoff. dic ꝓtiū qz tñ duo gña boium excipiunť. s. latro publicus 7 vastatoꝛ agroꝝ nocturnus. eť e. inter alia. Et ecclesijs 7 psonis ecclīastic⁹ scitas ignoscēdi gloriā deligt. C. de epi. 7 cle. si quis in hoc genus. ħ tñ lex fm Ho. potius facit cōtra: cū ibi iniuria puniri mādetur: Iz etiam non petatur. Nec negat qn agē possit 7 petere: imo hoc conceditur. C. de iureiuř. atrocez. Et fm canonē peti pōt q̄ iusticia fiat: Iz sciamus q̄ fieri nō possit sine sanguinis effusione. vt habitū est. ē. ti de pcussoꝛe. vnde fm Hosti. 7 etiam Har. qui committit furtum vel aliud crimen in ecclesia vel cimiterio non defendit. Et de talibus loquitur extra e. c. fi. qui vō eť defendit. exceptis tñ illis duobus de qbus dicit. c. inter alia. hec etiā dicit Ber. eť e. c. fi. Sed nunqd ꝓuilegium hoc habet ecclesia interdicta. Rndeo q̄ sic. hec enim reuerētia debetur eo qui nec deliquit: nec ecclesia eius. vñ si sine culpa sua int̄dicit ecclesia nō ē ꝓpter hoc violanda. ħ Hosti. 7 Hoff. Quid si ecclesia ñ sit ꝓsecrata. Rndeo nihilominus ē ꝓuilegiata. extra e. ecclesia. 7 extra de consc. c. fi. Quid de ecclesia in qua nondum sunt dīna officia celebꝛata. Rndeo fm Ber. extra e. ecclie. videtur q̄ nō gaudeat ꝓuilegio ꝛmunitatꝫ predicte. qz nōduz videtur plene diuinis obsequijs dedicata. vnde non diceret sacrilegium ibi cōmitti. aspgi tamen deberet si aliquid turpe ibi factuz fuisset: anteq̄ ibi celebꝛaret. hec Ber. Quid de oꝛatoꝛijs ꝓuatoꝛum. Rndeo q̄ nō habet hāc emunitatem ħ Hoff. 7 Hosti. Sed cuz ecclesia saluet fugientem ad se vt dictuz est. quare etiam non facit coꝛpus xpi. Nam 7 si dānatus ad moꝛtem recipiat coꝛpus xpi: nihilominus occidit: Iz Hosti. putet rōnabiliter illa die iusticiam differendam. Et sic intelligit ill⁹. iz. q. z. c. fi. 7 ar. ff. de pe. ꝓgnātꝫ. Rndeo fm Hugo. Ratio huius est. qz ecclesia est sic ꝓuilegiata: non autez coꝛpus xpi. Secundum aūt Hosti. pōt dici q̄ fugiens ad ecclesiā ad eam liber venit. 7 ideo rationabile est q̄ ecclesia eum in illa libertate defendat in qua ipm inuenit. Coꝛpus autem xpi datur ducto in carcerem. ideo libertatem quam in eo non inuenit nō defendit: sed eum in captiuitate relinquit.

Quid ergo si quis ad ecclesiam fugiēs presbytero deferenti coꝛpus xpi obuiet: 7 ei adhereat. Rndeo fm Hosti. ecclesia talez saluabit: Iz hoc non exꝓimať in iure. Et huic debet quilibet fidelis fauere. si enim statua prefecti saluat. vt dictum est supra. multomagis coꝛpus christi. Nec obstat q̄ Hug. dicit q̄ hoc ꝓuilegium est ecclesie non autez coꝛpis xpi. Fateoꝛ enim q̄ ꝓuilegium vnius psone non extenditur ad alium ꝓximatuz. quia nemo debet sibi hoc auctoꝛitate ꝓpria vsurpare. vt dicit eť de ꝓuile.

sane.porro cum predictū ꝓuilegium ad ꝛei honorem ⁊ ecclesie reuerētiam concedat ꝛ mēte iuris ē ꝑ Hosti.vt vbi ē maior rō multofortius extēdatur:⁊ creatura ꝛ dño potius ꝙ creature in hi⁹ ꝛferat. Quid ꝛ ꝙfugiētibus ad pallatiū ep̄i:nunqd ꝛ fendunt ꝑm formam supradictaz. ℟.ꝙ sic.i7.q.4.id constituimus. Et dic̄ Inno. super.c.inter alia. ꝙ hoc intelligunt qdaz simpliciter. alij qñ palacium est iuxta ecclesiam.ar.di.4i.cp̄s. Item rustici non possunt eius rura ꝛferere:⁊ al's se trāsferre ex̄ e.c.z.quod intellige ꝑm glo.ꝛ ascript. glebe. ex̄ ꝛ iudeis multorum. Itē quilibet p̄t rem suam regularit ecclesie relin quē:contra quod multi tyranni excogitāt machinationes diuersas. Et ideo contra bi⁹ inuehitur concilium generale.extra ō rebus ec.non alie.cum laycis.ibi. Sed ⁊ ꝛ mortuarijs ꝛc̄.i.ꝓ aīa relictis.ꝛ quib⁹ aliqui statuerunt ꝙ ecclesia infra annum ⁊ die distrahat:al's ꝓpria auctoritate occupant relicta ꝫ legem.C.ꝛ sa.san.ec.gñali ⁊.l.iubemus.vbi dicit ꝙ cuilibet licet res suas p̄monīales in toto vel in pte causa mortis:vel iure institutōis:vel quocunqz alio mō ecclesie relinquere: vel int̄ viuos donare. Nec oportet ꝙ donatio talis insi nuet̄ vt ꝑz ibidem.l.illud. Itē trāsfertur dominiuz rei in ecclesias solo pacto.i. sola nuda ꝓmissiōe sine solennitate stipulationis ⁊ traductōis:cum in alijs p̄sonis sit necessaria traditio corpalis.C.ꝛ sacro sanc.ec.vt inter diuinū. Et est idē ꝑ Roō. qñ dat̄ aliquid ecclesiastice p̄sone intuitu ecclesie. Itez quicqd fuerit emptū ꝛ pe cunia alicuius ecclesie reuerti ꝛbz ad eaz ix.q.z.c.i.⁊.q.5.fixum. Etiā si illā emptor furatus eēt vel rapuisset:vel ꝛpositum ha buisset:⁊ b̄ siue emptū sit noīe ecclesie:siue noīe alieno.ex̄ ꝛ pecu.cleri.c.i.⁊.c.inquirendum.

¶ Circa 6m q̄ ē ꝛfeudis querit̄ vtꝝ ipa possint ecclesie donari vel legari. Et videt̄ ꝙ nō.q1 non licet ea vēdē vel pignor. re:nec ꝓ aīa iudicare nec quoquō alienare:p̄ter dñi voluntatez vt ꝑz in li.feu. non al's sine consensu maioris dñi.impialem.§ habito. ℟o si feudū sit ꝛ camera dñi datum ad tempus:tunc locum habet lex p̄dicta ⁊ similes:cum nō sit ꝑpetuū nec heres succedat.ꝛ tali etiaz loquit̄ ex̄ ꝛ dñi.inter.vi.⁊ vxo.§. nuper. idem etiā dicēdū est ꝛ feudo psonali.quia natura feudi ꝑsonalis hoc nō patitur. ar. extra ꝛ offi.ꝛle.qñ.Si aūt feudum sit paternuz ⁊ reale siue ꝑpetuum:⁊ consuetum seruiri per alium: sicut est fere vbiq3. tunc locum habet supradicta lex generali.⁊ similes.⁊ in tali succedet filius etiaz si sit religiosus.vt dicitur in auc⁹ ꝛ.sancti.epi.§. nulla.coll.9. Antiquuz ergo feudū quod est p̄monium potest vari:nisi contraria cōsuetudo repugnet: lz aliud sit in nono. ex̄ ꝛ feu.c.z. Non est tñ ꝑtermittendum ꝑm Hosti. ꝙ libri antiqui non habent in illa lege imperialem.istam clausulam.s.pro aīa iudicare.vnde vl'illud verbū remoue vel intellige qō est ꝑsonale vel tempozale. vt supradictum est.vel etiam qñ fit ī fraudem.vt cū aliquis vasallus patitur se conueniri ab ecclesia corā ecclesiastico iudice ⁊ confitet̄ se vel p̄decessores suos damna magis ꝛdisse ecclesie. ⁊ hoc confitetur in in fraudem:cum tñ filij hoc non confiteāt vnde in restitutōem damnoꝝ dat ei qcqd habet:retento sibi vsufructu ad vitā suaz ⁊ ꝛ his oībus facit libellum dicēs. ego iudico b̄ aīam meā vt vitem extremum iudicium. Taliter colludens non p̄t ꝓ aīa feudū iudicare.qz ois collusio reprobatur ex̄ ꝛ collu.ꝛte.clerici. Non est enim credendum ꝙ rectores ecclesiaꝝ qui interfuerunt:qñ lex illa.s. impialem facta fuit ꝫ̄ se sustinuissent eam fieri.nec impator p̄uilegia que sponte ꝛderat auferre poterat: erꝙ papa ea approbauerat.zs.q.z.c.i.⁊.z. ⁊.c.p̄uilegia.⁊ ex̄ ꝛ ꝫsti.ecclia scē Marie.

Sciēdū tñ ꝙ feudū transit cū onē suo. ex̄ ꝛ dñi.int̄ vi.⁊ vxo.§.nup. iō ecclesia cui feudum donatur vel legat̄ subire ꝛbet oneratōe feudi:que subeūt alij.

¶ Circa 7m qō est ꝛ pena violantiū emunitatē ecclesiasticā est sciendū ꝑm Hosti.ꝙ ꝑm can.violator ē excōicandus.i7.q.4.omēs ecclesie.⁊ dis.i7. nullꝰ.si qs ꝛiceps.⁊ effractor ī icēdiariꝰ ecclesie sunt excōicati ipo iure.ii.q.4. canonica.⁊ ex̄ ꝛ rapto.in l'is.⁊ ꝛ sen.ex. conquesti. Sz ⁊ pena triū librarꝝ argenti exactati ponit̄.i7.q.4.qsqs iuēt⁹.⁊ damnum nouies componat.vt ibidem sequitur. Sz si qs seruum fugiētē ad ecclesiā ide violēt extraxerit sex cētos solidos componat.vt e.q.si quis ꝛtumax. Qui vero ep̄m a sede expulerit vel comprehenderit:vel in eum manus violentas iniecerit:est excōicatus ⁊ oīa bona ei⁹ cathedrali ecclie applicāt.

17.q.4.si quis ꝛinceps.⁊ accedit.⁊ extra ꝛ pnis in quibusdam. Rapientes vero res ecclesie non sunt ipo iure excōicati.eꝫ ꝛ foro cōpe.⁊ questus.fm Hoff.nisi occasione exactōis vl' tallie.eꝫ e.nō minus.ꝛ quo vide.j.li.7.ti.z.casu.io. Secundū aūt leges quicunqꝫ fugiētes ad ecclesiaz subducit:crimie lese maiestatis tenet'.C.ꝛ his qui confu.ad ec.l.z.Qui vo in ecclesia vel in alio loco venerabili seditionem vel clamorem vel tumultum fecerit: vel in qualibet ciuitate vel vico conuenticulum collegerit vel colligerere attentauerit:vltimo supplicio subiacebit.vt dicit' ibidez.l.ꝛnū ciamus. Item si quis psonis ecclesiasticis ter requisitus iusticiam ꝛnegauerit:iurisdictionem pdit.vt patz extra ꝛ fo.compe. cum sit generale. Item inder secularis q vult psonam ecclesiasticam ad soluendnz ꝛbita cogere:p ecclesiasticum indicem ordinariū loci dz ecclesiastica censura cogi ꝛsistere.li.6.ꝛ fo. compe.seculares. Item violatores priuilegiorum ecclesiarum vel dissimilatores pena.5.lib.auri afficiuntur C.ꝛ epi.⁊ cle.i ecclesijs.7.l.si ecclesie venerabli.

De sepulturis ti.zi.

POstea cōsiderandū ē ꝛ sepulturis. Et p quid ē sepultura:⁊ qd est ius funerandi. 2° apud quā ecclesiā dz quis sepeliri.3° ꝛcanonica portione. 4° qbus iterdicitur sepultura. Circa pmū sciendū q sepultura multipliciter dicitur.qñ enim dicitur locus sine terra in qua fit sepultura. Et si in tali terra nunqꝫ aliquis fuit sepult⁹:nec al's est locus sacer:vt ē cimiteriū pōt licite vendi.quia nemo ꝛbet cogi ꝛ suo facere bñficium.io.q.z.precarie. Et talis loc⁹ dr purus.C.ꝛ religiosis ⁊ sump.fu.locū.Si vo in tali terra fuit aliquis sepultus ꝛ voluntate eius cuius erat:factus ē loc⁹ sacer. vt patet ibidem.l.z.ideo non pōt vendi vl' obligari.vt patet ibidem. Et ꝛ tali terra pōt eligi fm Ber.extra e.abolende.vel ꝛ terra cimiterij:que dicit' religiosa ⁊ sacra: 3 etiam nullus sepultus sit i ea.ar.ff.ꝛ reiven.q religiosis.⁊.17.q.4.quisquis.Et talis terra vendi non pōt.iz.q.z.questa est. ⁊ pcipiendum.fm Ber.sup.c.abolende ic. Qñqꝫ vero dicitur sepultura tumba marmorea ⁊ lapidea: ⁊ hec potest vendi si sit pura idest si nullus sit sepultus i ea. si vo aliquis sit sepultus in ea: per hoc facta est locus religiosus.ff.ꝛ reli. ⁊ sump.fu.l.z.⁊ 14.q.z.questi.vnde nō potest vēdi. Qñqꝫ dicitur officium qō impenditur sepeliēdis ⁊ hoc etiam vendi non pōt:cum clerici ad hoc teneant'.qz habēt beneficiū ab eccl'a: imo simoniā cōmittūt si qd ibidē accipiūt extra ꝛ simo.non satis.⁊.i.q.i.dictuz.Si tamē non teneant' ad fm rōne beneficij:pñt ibidē precium accipere.qz ꝛ suo nō tenēt' hoc facere.iz.q.z.charitatem.⁊ extra e.abolende.in glo.i.ꝛ pscrip.officij.Et licet clerici non possint petere layci tamē possunt cogi pias ⁊ laudabiles ꝛsuetudies suare: si que ibi fuerint.extra ꝛ simo.ad aplicā. in glo. Ber. Nota fm Innocl.extra e. c.abolēde.si sit vas aliqō factū lapideum vel ligneum: p aliquo sepeliendo vendi pōt:nisi sit factum sacrum p epm:vel ad hoc spāliť ꝛputatū.eꝫ ꝛ reli.ꝛo.ad ho c. 3 enim aliquis in aliquo loco sit sepultus sine epo tñ non credit illum locum esse sacratum fm canones:3 secus sit fm leges ff.ꝛ reli.l.z.si tamē pdicta loca sint sacra: vel ad hoc ꝛputata p epm:ea vendē non licet.vt pz in.c.abolēde. Jus aūt funerādi vno modo dicit' sive est potestas sepeliēdi in ecclesia: vel in cimiterio ecclesie. Et hoc modo competit ecclesijs:⁊ puenit eis ex cō cessione epi.tenetur enim episcopus maioribus ecclesijs cimiterium q̄dragita pdū ⁊ minoribus.zo.assignare.competit etiaz illis ecclesijs quibus hoc ex priuilegio est concessum.vt infra patebit. Debet autem tale cimiterium assignari quādo ecclesia consecratur. vt pz ꝛ conse.dis.i.nemo.17. q.4.sicut antiquitus. quedam autem ecclesie hoc ius non habent: vt capelle q̄ sūt in castris ⁊ ciuitatibus in locis artl .vt pz iz.q.4.quicunqꝫ.in fine.Et quibus epus cimiterium non concessit. Alio mō dicit' put puenit his quibus inest ius mortuos inferendi.vt pz.ff.ꝛ mor.inferen.p totum

Ad hec nota fm Innocl.sup.c.abolēde q cimiteriū ordinari ꝛbet circa ecclesiaz 17.q.4.sicut antiqt⁹.Et pōt eē remotū ꝓpt' fetorē:vt est in francia. Non credit aūt q alicui loco rligioso hospitali vl' tēplo possit accedē sepultura: nisi habeat eccliā.qz cū cimiteriuz consecratū ꝛbeat eē.vt dr in.c. sicut. Jn loco non ꝛsecrato non potest accedere. Item in vno cimiterio possūt plēs ecclesie ius sepeliēdi suos prochianos hr'e.

bec Innoc.

Circa 2m quod est apud quam ec clesiam ꝛbet quis sepeliri. Sciendum q̄ sepeliend⁹ aut est puber aut impuber. si puber p̄t eligē sepulturā etiaz si sit filiusfamilias: 7 etiā sine ꝓsensu p̄ris. 7 hoc expressuz est. li. 6. c. licet. Talis igitur. s. puber: aut non eligit sepulturam: aut eligit. si non: tunc sepeliri ꝛbz in ecclia sua parrochiali. s. i qua dīna audiuit: 7 sacramēta recepit. ex̄ e. c. i. vel potius i ea apō quā sui maiores sepeliri ꝓsueuerunt ab antiquo: si posset ad eam ꝛferri sine periculo. ar. li. 6. e. nec qui. et. iz. q. z. ebron. 7 ex̄ eo. nos ist̄ituta. 7. c. fraternitatē. Et hoc ē verū sine ꝛcedat i ciuitate siue in castro vbi domicilium habet: siue i villa rurali ad quā se transtulit cā recreationis: vel exercendi ruralia i eadez. Nō. n. ꝛbz sepeliri i ecclia illius ville: sed in ea in qua sepeliret si ibiō ꝛcessisset vbi domicilium habet. hoc dico si ad eaz sine periculo ferri posset. vt dicit ibidez. Si aūt eligat: ꝛbet apud illā ecliā sepeliri: apud quā elegit etiam si sit minus religiosa q̄ illa apud quam ꝛbz sepeliri si non eligat. Et h̄ ē nunc exp̄ssum sup̄ e. cuz gs. Iz aliq̄s fuerit ꝛ h̄ ꝓtroversia magna inter ꝛc. vt p̄z ex̄ e. fraternitatem. in glo. Ad hoc tñ q̄ electio teneat duo regrunt. p̄mū ē q̄ ecclesie in q̄ ꝓsueuit audire dīna 7 ecclesiastica ꝓcipe sacra: ꝛtur portio canonica. li. 6. e. cū quis. aliē non valeret. q̄ hec sub tali conditōe concedit. s. si portio canonica relinquat. ex̄ e. c. i. § i. 7 statī vt ibidez sequitur: sub anathemate ꝓhibetur: ne aliter eligatur. Uñ forte ꝑm Hosti. nisi hoc seruetur posset appellari: 7 libet ꝛferens excōicari. vt p̄z ex̄ e. c. i. ex parte. 2m est q̄ eligat p̄ seip̄m bona fide. nō aūt illectus vel ex temeritate 7 ꝓtemptu ꝓpriꝰ ꝓcib⁹. q. tunc non valet. ar. 20. q. 3. constituit. 7 ex̄ ꝛ cōuer. coniu. dubiū. p̄dictis q̄ duobus cōcurrētibus electio tenebit: al's nō ꝑm Hosti. Presumitur aūt ꝑm Inno. ex̄ e. sup. c. i. nō malitiose sepulturā elegisse si elegerit in ecclesia cathedrali: vel in canonica: vl' in loco vbi bonū facit ꝛcimas soluēdo. ar. iz. q. z. vbicunq̄. vel vbi ē p̄onus: vel si eligat in loco p̄uilegiato supr sepulturis. ex̄ e. in nr̄a. Et Iz sic p̄sumat si tñ ꝓpriuz ꝓbaret: electio nō tenēt. ex̄ e. ex pte 7. c. in nr̄a. Sz h̄ oia discreto iudici cōmittunt. Si aūt sit impuber: si p̄ ei sepulturā elegerit: ibi sepeliri ꝛbz. vbi p̄ elegerit vbi talis babet ꝓsuetudo. al's ꝛbet cum suis maioribus vl' in prochiali ecclesia sepeliri li. 6. e. licet. Et ꝑz Jo. an. ordo sepulture vt seruandus. vt. l. cum suis maioribus sepeliatur. li. 6. ꝛ elec. si quis iusto. § i. ad hec. 7. 6. e. is qui. 7 idē ꝑm Ber. ex̄ e. ꝛ vxore Cōsuetudo tñ babz ꝑm Jo. an. q̄ parētes 7 amici sepeliunt i altera illaꝝ quā volūt.

Sed nunqd filius ꝛcedens untestatus sepelier in sepulcro p̄ris: vel i sepulcro aui ꝑpaui 7 aliorum añcessoꝝ suoꝝ. Rndeo p vēq̄ pte inuenies tex. iz. q. z. §. Joseph 7 v. econtra. Secundum aūt Jo an. satis videtur habenda ratio antique sepulture aui ꝑpui 7 aliorum antiquoꝝ potius q̄ p̄terne. 7 hoc p̄r. c. extra e. c. z. in p̄incipio. 7. c. fraternitatem. vbi dicitur patrū aliorunq̄ parentum copulatiue. 7. li. 6. e. cum quis. 7. c. is. p hoc qō ibi dicitur ab antiq̄

Ubi ꝛbet vxor sepeliri. Rndeo cū viro suo si non elegerit sepulturam. iz. q. z. vna queq̄. potest tamen eligere vbi vult. ex̄ e. ꝛ vxore. Et si plures habuit viros succes sine cum vltimo. li. 6. e. is qui. Ubi ꝛbet viator sepeliri. Rndeo vbi elegerit si elegerit. al's videtur q̄ sepeliendus sit apud ecclesiam in cuius parrochia moritur si nimis a ꝓpria parrochia distet: ita q̄ cuz difficultate 7 terrore ꝛferretur. ar. extra ꝛ ecc cle. edi. ad audientiam. Si autem ꝛfacili 7 sine fetore ꝛferri possit: est cum suis parētibus tumulandus. ar. extra e. c. i. 7. c. fraternitatem. nisi consuetudo appareat scōz Hosti. vnde nota q̄ secundum Innoc. ex̄ e. super. c. i. viator est sepeliendus in ecclesia cathedrali. 16. q. i. c. i. Et clerici in ecclesia cuius sunt clerici. hec omia iudici discreto committuntur. Utrum religiosus possit sibi eligere sepulturam. dicit Hosti. q̄ sic. ꝑ nunc est exp̄ssum q̄ non. 7 q̄ ꝛbet apō suum monasteriuz sepeliri: nisi sit adeo ide remotus q̄ ad illud commode non possit ꝛferri. li. 6. e. religiosi. Hec obstat illud ex̄ ꝛ excess. prela. nimis. 7 ꝛ priuile. vt priuilegia. vbi dicitur q̄ illi fratres sepulturam egigunt sibi. quia secunduz Joh. an. non loquuntur ꝛ veris religiosis. sed ꝛ his q assumuntur in fraternitatē. vel intelliguntur nimis remoti a monasteris suis. Et h̄ etiaz 2o modo intelligit Innoc. in glo sup c. nimis. 7 Hosti. sup. c. vt p̄uilegia. Quid si quis eligat sepeliri in aliq̄ monasterio: 7 facto ide publico ist̄rumēto iuret q̄ nūq̄ ꝓueniet. vltimo eligit alibi sepeliri: nunqd

valet electio ẓ^a. R^o legiste dicunt q̄ tenet ẓ^a electio non obstante iuramento. vt p̄z ff. de pac. iuſ. gentium. §. ſi paciſcar. C. de legibus. non dubium. in fi. 7. iz. q. z. 7 vlt. Canoniſte vero dicunt q̄ obſtat iuramētum. extra de iuſ iuſ. ſi vero. 7 iz. q. 7. flagitia. Et has duas poſitiões tangit breuiter Ray. in eodem ti. dicēs. q̄ licet de iuris rigore ſiue ſubtilitate teneret electio vltima. Cōtrariū tamen credit p̄m deum 7 canonicam equitatem. Hoſti. tamen diſtinguit ſic. ſ. q̄ ſi p̄ma electō facta fuit p̄uio motu ſine p̄eiudicio prochialis eccleſie: cui reliquitur portio canonica: 7 ex pura deuotōe fuit iuramēto firmata tenet nec pōt poſtea variari: niſi ex cā. 7 ſic intelligit opinionē canoniſta^m. Ex cauſa autem noua poſt iuramentum orta: de qua non cogitauit ille qui ſepulturam elegit: tempe quo iurauit poteſt mutare voluntatem ſuaz 7 ſepulturam. ſic intelligit opi. legiſtarum: 7 iura p̄ eis inducta. vt ſi mutet ſtatus ei^9. qz forte factus ē eps vel religioſus. ar. ex de excep. paſtoralis. 7 etiā ſi mutet ſtatus loci. qz. ſ. ē māliter 7 ſpūaliter diſſipatus. ar. extra de v̄. ſig. abbate in fi. Habz. n. iuramētum conditōes. vt habitum eſt. i. li. Si aūt electio p̄ma fuit facta ex illectiōe: vel ex contemptu in p̄iudicium eccleſie p̄ie: cui portio canonica non relinquit: non valet. vt dictuz eſt. ſ. Nec in hoc caſu valet tale pactum nec iuramentum. vt p̄z ex de pactis pleriſq̄. 7 de iureiuſ. ſicut nr̄is. Et ſic intelligit leges ad p̄ inductas: 7 alias ſimiles. ſ. q̄ non valet iuramentum ꝫ legē p̄ſtitum. verū eſt in alterius vel etiā publici iuris p̄iudicium p̄m Hoſti. Nūc aūt ꝫ fraudulentias tales in nouo iure p̄hibet in virtute ſcē obedientie: 7 ſub interminatōe maledictionis eternę omibus 7 ſecularibus 7 clericis cuiuſcunq̄ ꝺditōis ſint vel ſtatus: ne aliquos ad vouendū vel iurandū vel fide in ep̄oſita vel al's p̄mittendū inducant. vt apud eoz eccleſiā ſepulturā eligant: vel iā electam nō mutēt. 7 ſi ſecus factum fuerit electio irrita erit. 7 illi q̄ ſic elegerit non poterūt ſepeliri apud eccleſiā ſic electā. ſ. oīo ſepeliri debent apud eccleſias apud quas de iure ſepeliri deberent: ſi ſepulturam non elegiſſent. Si vo idē religioſi vel clerici p̄dictos in ſuis eccleſijs vel cimiterijs ſepelierit: tenent infra. io. dies integre reſtituē tam corpa ſepulta q̄ etiā oīa q̄ occaſione ſepulture illoz p̄uenerint: quōlibet ad coſtem. qō ſi nō fecerit eccleſie ipe apud q̄s ſunt ſepulti 7 cimiteria eaz extunc ſint tā vin eccleſiaſtico ſuppoſite iterdicto: donec plene reſtituerit oīa ſupradicta. li. 6. c. aīarum. Quid ſi p̄miſerit ſepeliri in illa eccleſia in q̄ ſepeliri debēt ſi ab inteſtato deceſſeret. Ad hec dicit Jo. an. q̄ h indigēt declaratōe. Si enim dicat q̄ ibi debz ſepeliri hoc vī eē cōtra illud quod dicitur in d. c. aīaruz. ſ. q̄ non debent ſepeliri apud eccleſias ſic electas. Si vo dicatur q̄ nō debet ibi ſepeliri. vbi ergo ſepelief. pōt autez dici q̄ ibi ſepelief non obligatione p̄miſſionis ſ potius iuris. Et nota q̄ p̄dictum tps Io. dierū in reſtōne corpis currit: ex quo petitum fuerit. ſed in reſtitutōe rerum ſtatim currit. vt credit Jo. an. Non. n. hec decreta aīarum intendit minuē: ſed addē ad decretalem. ex de pac. pleriſq̄. in qua ſine aliq̄ petitione dicitur eos eē obligatos ad reſtitutōem. hec vero imponit tempus 7 penā. Ad hec nota q̄ li. 6. de pac. dicitur q̄ monachi habentes liberam a ſede apoſtolica ſepulturam: ſi paciſcāt cuz rectore alicui^9 eccleſie q̄ non recipiēt ad ſepulturam aliquos: vel ceteros prochianos illius eccleie debēt cogi pactuz ſeruare: etiaz ſi illi apud eos elegerint ſepeliri: cum p̄ pactum illud eorum p̄uilegio derogef. 7 h p̄m Jo an. ſiue pactio ſit ſecuta p̄uilegium. ar. ex de preſcrip. cum olim. ſiue p̄uilegiū ſecutū ſit pactōem: ſi non fiat ibi mētio de pacto. ar. ex de ꝺci. ex multiplici. Quid ſi preſbr p̄uius eum qui elegerat alibi ſepeliri violenter rapuerit: vel totus p̄uentus: vel maior pars eius. R^ndeo ius quod habet in mōtuarijs amittit: 7 oſſa reſtituet. vt dicit extra eo. cum liberum. Secus eſt p̄m Ho. ſi minor pars vel ſolus prelat^9 deliquiſſet q̄ delictū p̄ſone cē. vt dicit ex de excep. cū venerabilis. §. intelleximus.

Circa z^m querunt plura. ſ. quota pars ē h portio canonica. R^o aliq̄ ē ōrta: aliq̄ ē tertia: aliq̄ media. vt p̄z ex c. c. i. 7. z. 7. c. cū ſup. que varietas eſt determināda p̄m conſuetudinē loci ſi non ſit determinata per dominū papam vt extra eodem certificari. vidi enim eam taxatam per dominum papam diuerſimode temporibus diuerſis: q̄tum ad illō q̄ dare tenebant fratres minores 7 predicatores eccleie prochiali. Et ſi conſuetudo p̄pe eccleie ſi apparēt: conſuetudo eccleie metropolitane attendi debz. vt p̄z ex de ſpon. duorum.

que si non apparet: cõsuetudo ecclesiarum vicinarum seruari debet. vt patet extra de cen. super eo. que si sit diuersa debet ĩrta. qz in hac omẽs conueniunt. vt dicũt Goff. et Ber. super. c. certificari. ar. ff. de arbi. die. §. si plures. Quid si sit consuetudo q̃ detur minus quarta. dicit Hosti. q̃ de hoc nullo iure expresso cauetur: dũmõ ꝓsuetuº sit rescripta. ar. eẋ de testa. officij. Sed qd si sit consuetudo q̃ nihil detur. Rñdet Goff. q̃ non valet: cum sit irrõnabilis et contra ius. extra e. c. i. et extra e. de consuetudine. Dicit tamen Hosti. q̃ consuetudo prescribi posset: dũmodo titulus ꝓbaretur

De quibus debet hec portio canonica dari. Rñdet Hosti. q̃ de oĩbus que qualitercunqz ꝓueniunt intuitu sepulture. ex e. in nostra. nisi contingat aliud: vel rõne ꝑuilegij. vt ibidem dicit de equis et armis relictis in terre sancte presidiũ: vel rõne cultus diuini. vt in relictis p luminaribº libris et ornamentis ecclesiasticis: siue pro septimis vicesimis trigesimis et ãniuersarijs. vel ratione conditionis apposite a testatore: qui reliquit aliquid ecclesie ꝓprie pro sua mortuariorum portione: sub hac conditione vt eo contenta esset: et de alijs nihil exigeret. qõ Hosti. intelligit eẽ verum nisi infirmus ad hoc inductus esset: vt ꝑ p̃dictis legaret: que als simpliciter pro aia relinqueret. tali enim fraude detecta exigetur etiam de illis portio canonica. extra de testis officij. et. c. vlti. ſm Hosti. Quid si quis assumat in confratrem alicuius loci religiosi non oblatis sed sibi retentis suis bonis: et ibi sepeliatur. Rñdet. Goff. et Io. q̃ non liberatur a canonica portiõe. sicut nec eximitur ab epi iurisdictione. vt patet ex de ꝑuile. cum et plantare. §. de cõfratribº et. c. vt ꝓuilegia. Quid si quis iret religionem: et infra tempus ꝓbationis in ea decedat Rndeo ſm Goff. canonica portio prochiali ecclesie non debet. qz in religiõe decessit: quod sufficit ad quarte retentiõem. vt patet extra e. de his. et. c. iter alia. Ray. vero dicit q̃ si quis in sanitate vel infirmitate de qua non moritur transeat ad religionem illã i qua elegit sepulturã: prochialis ecclesia aliquid petere nõ põt. Secus ẽ si de illa infirmitate moriat. ex de his. Et idem dicit si infirmus in vna parrochia mutari se fecit in aliam prochiaz: et moritur de illa infirmitate. qz ꝑma ecclesia nõ ꝑuabitur pte sua. vt patet ibidem. vbi dicitur dũmõ de egretudie ẽ. Quid de leprosis qui comuniter intrant leprosorum: nunquid ꝑsbr parrochialis petere potest canonicam portiõem. Respondet Roó q̃ non potest de iure. quia idem est ac si transirent sani ad religionem: nisi forte moriantur de lepra. teneri tñ debz consuetudo. ar. ex e. de his. ibi dum tñ de illa egretudine decedant.

Quid de hoc qõ fit in qbusdã regionibus. s. q̃ ecclesia parrochialis de omnibus mobilibus: que moriens relinquere potest in testamento ꝓtem tertiam exigit: et etiam morienti iniungit q̃ presbro renuncet omia sua mobilia: vt inde suam tertiam partem habere possit. Ad hoc rñdet Roó. q̃ hiº cõsuetudo nõ debet preiudicare iuri cõi: nisi pacifice et legitimo tpe sit prescripta: vt ex ꝺdictorio iudicio obtenta vel auctoritate sedis apostolice confirmata: nec ad ꝟ statum epi sufficẽt: nisi subditorum cõsensus adesset. nec etiam minores tenent obedire presbro iniungẽti sibi q̃ renuncet omia mobilia sua ei: nisi sicut predictum est esset legitime prescriptuz: aut p sedem apostolicã confirmatum: vel de voluntate subditorum introductum. Pone q̃ aliquis elegerit sepulturã in ecclesia ꝓpria: et nihil ei reliqt alijs tñ ecclesijs multa legauit. quert vtr ecclesia ꝓpria aliquid petere possit. Rndeo si sit consuetudo regionis q̃ eligẽs sepulturam in ecclesia ꝓpria relinquat illi aliqd poterit illud petere ab heredibus suis non iure actionis: nec differendo sepulturam ꝓpter hanc cãm: sed implorando officium supioris. ex de simo. ad aplicam. Si vero nõ sit cõsuetudo: nihil poterit petere. quia tenetur ex officio suo cum sepelire. extra de simo. nõ satis. Possz tñ in ꝟ casu ꝑplorare officiũ supioris aduersus hẽdes: si cõpbendat dolus testatoris vel hẽdum: vel etiam ꝺ platos aliaz ecclias: si eoz dolus deprehendatur. Mã et circa talia volº ẽ puniédº 20. q. z. ꝓstituit. et ex e. i nra. et de testis officij. ꝟ Ray. Pone q̃ defunctº reliqt ecclie prochiali paz i testõ: multũ aũt ecclie in q̃ elegit sepeliri. Rũqd prochialis ecclia erit ꝓtenta illo modico: iz non attingat ad canonicaz portiõem. Rñdet Goff. q̃ si nõdũ accepit illud modicũ sibi relictũ: põt petẽ integrã portiõem. Si aũt accepit agẽ põt ad supplementum computato eo qõ ẽ legatũ et acceptum instar filij cui minus legitima portio est relicta. vt patet. C. de inoffi. testa. si qñ. §. illud. quod est verum nisi testator

illud modicū ideo reliquisset: vt eo ꝓtenta esset. tunc enim recipiendo illud modicuz debite portioni renūciare videt. vt patz ex de testa. officij. Uel etiam ſm eundē Hoff. pōt dici q vbi absolute ⁊ sine conditione modicum est legatum ecclesie prochiali: ⁊ illud modicum habebit: ⁊ nihilominus in tegram portiōem canonicā. ar. illius est. c. reliquisti. q̄si testator videat velle q̄ hēat vtrunq; C. de rei vxo. ac. l. vna. §. sciēduz Hosti. vero dicit q̄ iura hic nō sūt ad ꝓpositum quia loquit de portione epi. Et tenet p̄nam rūsionem: nisi appareat expresse q̄ testator voluerit illō qō sequit i z^a rūsiōe

Cui ecclesie debet canonica portio. R° vt iam satis dictum est. q̄ debet ecclesie in qua defunctus diuina consuevit audire: ⁊ sacramēta recipe. Si vēo eque habitabat in duabus prochijs ecclesie earuz inter se diuident canonicā portiōem. li. 6. e. cū qs.

Circa 4^m. qō est ꝯbus interdicitur ecclesiastica sepultura. Sciendum q̄ interdicit aliqñ omibus de eadem ciuitate: vt qz ciuitas tota est interdicto generali suppositа. ex de vbo: sig. cuz i ptibus: quod fit ꝓpter delictum dñi: vel ciuiū ex de offi. dele. sane. Itē nullus pagan⁹ hereticus indens debet i cimiterio sepeliri de conse. di. i ecclesia. ⁊. c. se. Et ꝯialit null⁹ qui ab vnitate ecclesie recedit. Nec etiam fur. ex de fur. fures. Item nec vsurarius p ecclesiam publicatus. ex de vsuris. quia in omibus. Item nec sui interfector. zz. q. 5. placuit. hoc itelligit Rob. si se interfecit ex desperatōe vel indignatiōe vel iracundia. Secus est si ex furore vel a casu. Itez nec ille qui filio suo tutorem in testamento prebyterum reliquit. di. 88. neq; apud. Et ſm glo. ibidem hoc fuit ad terrorem instituti modo locuz nō habere credit. Item nec qui post mortem de hereſi cōuincit. ex de here. si ep̄s. Item nec excōicatus. extra de here. sicut. etiā de excōicatōe minori. z 4. q 2. sane. qō sup. qō intelligit Rob. de illis q̄ sunt notorie excōicati. Itez nec blasfem⁹ dei. s. uolens penitere. ex de male. statuimus rūso. i. in fine. Item nec monachus habēs ꝓpium. extra de sta. mo. super quodam. Et generaliter nullus de quo sit notorium q̄ sit i peccato mortali. iz. q. 2. nō estimemus ⁊ i pluribus alijs. c. Et si tales sint sepulti siue p violentiā siue aliter: postea cuz oportunitas aderit sunt exhumādi: si eoz ossa possint ab ossibus aliorum discerni: aliter non. ex de. sacris. Et ecclesia ē reconciliāda cum aqua solenniter benedicta. ex de cōse. ecclesie. consuluisti. immo forte nec locum facit irregularem cadauer excōicati: si presbro innito vel ignorāte inferatur. ar. ff. de reli. ⁊ sump. fu. sunt psone. ſm Laur. vt patet in. c. sacris. in glo. Hec autez que dicta sūt habent locum in notorijs. peccatores enī occulti sunt sepeliendi: nisi forte eēnt hētici cui eniz cōicauimus vino cōicare debem⁹ ⁊ mortuo. extra e. er pte. ⁊. c. sacris. habēt ⁊ locum in nō reconciliatis: si enim cōfitetur: sicut eis cōceditur corp⁹ xpi: ita etiā ecclesiastica sepultura iz. q. z. quesituz. Si etiaz signa penitentie apparuerint: puta q̄ petinit presbrum: vel penitentia: vel alia signa certa apparuerint: si loquelā amiserat tunc post mortem sunt absolvēdi: ⁊ ad oratiōes ⁊ alia ecclesiastica suffragia recipiēdi ⁊ sepeliendi. sed heredes pro eis satisfacere tenent. primis. ex de. prochiano. ⁊ extra de rapto. lris. ⁊ ex de sen. ex. a nobis. z. Nec admitti debet appellatio creditorum sepulturam impedire volentium. ar. ff. de appel. reci. l. fi. Et sufficeret in hoc casu. vt dicunt fere omēs doc. vnus testis pbās bi⁹ signa 26. q. 6. qui recedunt. ⁊. c. se. sic q̄ glibet reconciliatus est sepeliendus. fallit tñ hoc in raptoribus siue violatorib⁹ ecclesie sepius monitis: ⁊ in ptinatia sua vsq; ad mortez pseuerantibus: ⁊ tūc cautionem idoneam nō prestantibus. ex de rapto. sup eo. vbi et habet q̄ ab hēdib⁹ exigi pōt idonea cautio anteq̄ tradant ecclesiastice sepulture. ⁊ ex de. prochiano. Item fallit b̄ i defuncti ad torneamēta. ex de tornea. c. i. In casib⁹ predictis ⁊ ꝓsimilibus si quis inueniatur sepultura ecclesie interdict. Quid de suspensis. R° sepeliēdi sunt: dūmō penituerit eos. iz. q. z. c. fi. tñ quo ad depositoz de patibulo licētia secularis iudicis regrit: ne cō temni iusticia videat. Sic itelligit illō. ff. de cadaue. l. i. ⁊ z. qui licentiā negare non debet. ut dicit ibidē. l. fi. Quid de puella q̄ sup pontē fugiēs aliqs eā vituparе volētes casu ñ spōte cadēs submergit: nūqd sepelict. Rndeo q̄ sic. presertiz cuz ex iusta fugēt causa. extra e. er pte. Quid si spōte se precipitasset. Respondet Ber. ibidem q̄ in cimiterio ecclesiastico sepelienda nō esset. zz. q. 5. placuit. Si tamen credebat se posse euadere: nō imputaretur ēt si sponte se precipitasset. ar. iz. verum. cum hoc pro bono faceret. vnde si quid ꝓiudicium eueniat

non imputat̃.ar.di.zz.q.5.ꝛ occidendis.

Ad ℔ nota duas regulas.ꝑma ē ꝙ cui viuo cōicam⁹: ⁊ mortuo cōicare debem⁹. ex̃ e.er pte.nisi post mortē appareat quare non fuerat ei cōmunicandum i vita: vt si ꝓbet̃ ꝛfunctum hereticuz fuisse.z4.q.z. ꝓfert̃.zª est cui nō cōicamus viuo cōi care nō ꝛbemus mortuo.ex̃ e.sacris. nisi post mortem appareat quare cōicanduz ei erat ⁊ vino. vt ꝑz ex̃ ꝛ sen.ex.a nobis.z. Item quilibet cuiuscunq; sit status vl'di gnitatis:si obierit inter fideles:ꝛferat̃ ad locum vbi sepulturaz elegit: vel sepeliatur in loco vicino ad tempus:ita ꝙ post corpo ris incinerationem portetur ad locum vbi elegit sepulturam.Si secus fiat exenterrā tes eum: vel mēbratim cōcidētes sūt excōi cati:nec nisi a papa ꝓterq; in morte possūt absolui.Exēterratus vo eccliastica careat sepultura.li.6.e.ꝛtestande.

De parrochijs.ti.zz⁹.

DEinde cōsiderādū est ꝛ parro chijs ⁊ prochianis.Et circa ℔ querunt̃ plura:⁊ multa sūt no tanda.p̄ quid est prochia.℟°. ꝙ est locus in quo ꝛgit populus alicui ec clesie ꝛputatus certis terminis ꝛputate. Et sumit̃ hic prochia put extēdit se ad ius spūale ecclesie.Et in vna terminatiōe pōt esse plures ecclesie baptismales.i6.q.i.plu res baptismales.imo diuidi ꝛbēt ⁊ limita ri:que limitatio habuit initiū a Dionysio zz.q.z.⁊.q.i.c.i.Sed qñq; dr̃ ēt prochia totus epatus.vt ꝑz ex̃ ꝛ rapto.c.i. In qbus cōsistit ius prochiale. ℟° ꝑm Hoff. ⁊ Hosti.ꝙ ꝙsistit in hoc: vt oēs prochiani in dieb⁹ dñicis ⁊ festinis in ecclesijs missā audiāt:in quarū prochijs habitāt.ex̃ e.c. i.Festa aūt sunt ℔.s.pasca.natalis ꝯmini epihania.ascensio.pnthecostes.natiuitas sci Jo.baptiste. ⁊ ferie alie ꝛ qbus hētur ex̃ ꝛ ferijs.c.fi.Et si q dies i festis maxime hēantur ꝑm Hosti. Item consistitit i ꝯnis psonalibus: q̄ prochiali ꝛbentur ecclesie. ex̃ ꝛ ꝛci.ad aplice. Item in oblationibus Ad cui⁹ euidētiaz nōndū ꝙ tres sūt spēs oblationuz.ꝑma est alicui⁹ rei ꝯnatio ꝛo vl ecclesie cā mortis facta ḡtis int̃ vinos zª est alicui⁹ rei ꝯnatio cā mortis ꝛo vel ecclesie facta:q̄ ad instar legatoruz bodie ca redacta:vt idem iuris sit in vtroq;. vt ꝑz isti.ꝛ ꝯsi.§.z. Et ꝑm Hugo.hoc nihil aliud esse videt̃ q̄ mortuariū seu legatū vel relictum ꝓ aīa.ꝛ quibus habes ex̃ ꝛ testa.officij.⁊.c.requisti.zª est quotidiana ⁊ vsualis:quā faciūt fideles ad altare vel ad manum ꝓesbȳi.Sūt aūt oblatōes ꝑm Ray.dāde ꝓesbȳo ꝓchiali: qz ꝓ ꝑis offerunt̃:⁊ ipe ex officio ꝓprio ozare tenet̃ vel si alij ecclesie offerāt̃: dari ꝛbēt plato eiusdem ecclesie.io.q.i.qz sacerdotes scōz hanc cōsuetudinem.ꝑm Ray.qō itelligit Rob.nisi cōstiterit in ꝯnatōe cā mortis ꝯnatorem aliud voluisse.Hosti.vo ℔ qō dicit Ray. ꝛ oblatōibus in cōi approbat oblatōib⁹ quotidianis:que fiūt ad ꝓesbȳi manū. Quid ergo si eps celebret i ecclia cathedrali vel alia prochiali: cuius erunt oblatōes q̄ veniunt ad eius manū. ℟° ꝛ cōi iure sūt sue:qz sibi offerunt̃ a suis pro chianis.tota enim⁹ diocesis sua intelligitur ēe eius parrochia.vt ꝑz ex̃ e.super eo.⁊ ꝛ rapto.c.i. Si tñ apparet consuetudo ꝯtia erit sequēda:dū tñ suā canonicā portiōem ꝛ omnibus recipiat. al's ipas oblationes faciet suas:nisi forte nimis i vno loco stet ⁊ ibi sepe celebret.ar.ex̃ ꝛ ꝛci.suggestum visitando igit̃ habebit eas.⁊ idē dicēdum est ꝛ archiepo ꝓuinciā visitante.ar.9.q.z c.i.⁊.z. Quid si gs ꝛbet br̃e tertiā ptem oblationū alicuius ecclesie:nūquid exiget tertiā ptez ꝛ ꝛcimis ꝑmicijs:⁊ his que i ciminili siue ꝛlue portant̃ ꝓ ecclesiam: vl̃ mittūt̃ ad ecclesiā:vel domū ꝓesbȳi ituitu tñ ecclie vel mortuoꝝ:⁊ ꝛ his etiam q̄ ex cā questus hñtur. ⁊ vr̃ ꝙ sic.ex̃ ꝛ v̄. sig. cū inter vos.§.i. Nūqd etiā ó septimus tri cesimus ⁊ hi⁹.vr̃ ꝙ sic.vt ꝑz i d.c.§. fi. ℟° alīq distinguūt sic.s.ꝙ talis aut ē ptōnari⁹ oblationū:⁊ sic ꝛ oibus hēbit ptem suam vt ꝑz i ꝓdicto.c. Aut mortuariorꝝ.⁊ sic non habebit ꝛ omibus. vt patet ꝛ v̄.sig. ex pte.z.Et sic ꝑm istos oia ꝑdicta ꝙtinēt̃ noīe oblatōnū:ñ aūt noīe mōtuariorꝝ.Sz ℔ nō placet ꝑm Hosti.qz eps ē ptionarius oblationū oīuz. qz ꝛ oibus dz br̃e suam canonicā portionē.⁊ tñ nihil ꝓpit ꝛ oib⁹ ꝑdictis.vt ꝑz ex̃ ꝛ testis.c.fi. Jōo dic̃ alit̃ s.ꝙ ꝛ certa summa relicta ꝓ ānīersario. ⁊ similibus nō ꝛducitur:nisi fieret i frau dem. vt patet in.c.predicto.⁊ ex̃ ꝛ verbo. signi. ex pte .z.in fi. Sed ꝛ oblationibus i missis q̄ celebrant̃ i septis ⁊ hi⁹ ē portio ꝛducenda.⁊ sic intelligit illō ex̃ ꝛ v̄.sig. cuz int̃ vos.§.fi.vñ ꝑm eū lr̃a ibi.sic ꝛbz exponi. ac capellani ꝑdicte capelle dicētes

ꝑmicias ⁊ decimas: vel ea que offeruntur ꝑ missis mortuoꝝ presbꝛis: ⁊ que repente offeruntur in missis que celebrant ꝑ septimis ⁊c. Utrū necessario teneat̃ qs offerre. Rndeo ad oblatiões ꝑmas ⁊ secūdas non tenetur qs ab initio. qꝛ ab initio sunt gratuite. sed exquo sunt facte necessario sunt soluende: ⁊ cogi debent eas soluere: q fecerunt ipsas vel heredes eoꝝ: alꝛs si ñ soluant maxime oblatões defunctoꝝ iudicant̃ sacrilegi. iz. q. z. nulli. ⁊ hoicide. iz. q. z. qui abstinuerit. ⁊ egentiū necatores ⁊ infideles. iz. q. z. qui oblatões. ⁊ duobus. c. se. De tertijs uero oblatiõibus scilz quotidianis dicit hug. ꝙ necessario sunt soluende: ⁊ q non soluerit debet excõicari ⁊ ꝓse. dis. i. omis xpianus. ⁊. 16. q. i. statuimus. ⁊ di. zz. pter hec. Alij vero itelligũt hunc. c. omis. de oblatõe interiozi. s. cozdis vel de oblatõne boni opis: vel esse ꝓsilium quod ibi dicit̃. Alia vero duo intelligunt de oblationibus ꝑmis vel secundis postq̃s sunt iam facte. In hoc tamen conueniunt omes. vt dicũt Ray. ⁊ Hoff. ꝙ si presbyt̃ paup eẽt: nec haberet vñ sustentaret̃: prochianos ad offerendum subtrahẽdo dinũ officiuz cogere posset: quod verum est sm Rod. auctozitate non sua: sed epi. quia vt dicit aplus. i. Corinth. 9. Nemo cogit̃ suis stipendijs militare. ex̃ de simo. cũ sit. Contrarium tñ videt̃ di. 91. clericus victũ ingt ⁊ vestitũ suo artificio: vel agricultura sine officij sui detrimento preparet. Sed hoc intelligi ꝑt qñ prochiani pauꝑes sibi nec ei ꝓuidere possunt. Hosti. tñ credit ꝙ in tali casu debet ei epus ꝓuidere. iz. q. i. epus. ⁊ de offi. oz. inter cetera. vñ potest ꝓbabiliter dici sm Ray. ⁊ Hoff. ꝙ si prochiãi alicui⁹ ecclie ꝓsueuerũt i certis festis offerre: cogi ꝑñt ad tenendam piam ꝓsuetudinem: nõ a presbzo subtrahendo officiũ: sed ab epo cuius officiuz est in hꝭ ímplozandũ. ex̃ de simo. ad aplicam. Secũduz vero Hosti: in ꝑcipuis festis tenet̃ qs offerre: ⁊ cogi potest maxime cũ hoc sit ꝓsuetudo gñalis. Et h̃ est qđ dr̃ de conse. di. i. si qs. ⁊. c. ois. vbi dr̃ omis xpianus ꝑcuret ad missaꝝ solennia aliquid deo offerre. ⁊ memoret̃ qđ dñs p Moysen dixit. Nõ apparebis in cõspectu meo vacuꝰ. Nota ꝙ dicit missaꝝ solennia quasi dicat vel solennibus festis: in quibꝰ tenet̃ totã missam audire: vt dicꝭ dñicis de conse. di. i. missas. Et idem est de alijs solennibus festis. ar. extra e. c. z. tenet̃ enim offerre aliquid corpale: non enim põt hoc intelligi de oblatõe interiozi: vel bonoꝝ opum tñ. qꝛ ad illam tenet̃ quilibet etiaz sine missis. ideo statutũ est ꝙ in dieb⁹ illis ñ recipiat aligs presbꝛ prochianũ alt̃i⁹: ne ꝑꝛia prochia inde damnificet̃: cũ i dieb⁹ illis offerre teneatur. hoc õsiderari videt̃ ex̃ e. dñicis. Et sic itelligi põt illud extra de vsuris. ꝯto. in fi. In his etiaz casibus ñ põt intelligi illa. c. 16. q. i. statuim⁹. ⁊ di. zz. ꝑter h. h hosti. De qb⁹ reb⁹ debẽt oblatões fieri. Rndeo ꝙ de rebus illicite acquisitis ⁊ possessis oblatio fieri nõ põt. qꝛ vt dicit̃ Ecclesiastici. z4. imolãtis ex iniq̃ oblatio est maculata. In veteri aũt lege i q̃ figure dei seruiebat̃: quedã ꝑpter significationem imũda reputabantur: que offerre nõ licebat: de quoꝝ nũero canis erat. alia enim aialia imũda redimebant̃: ⁊ pcium eoꝝ offerri poterat. ex illud Leuit̃ vlt̃ si imũdũ est aial red met qui obtulerit. Sed canis nec offerebat̃ nec redimebat̃: tum qꝛ idolatre canibus vtebant̃ i sacrificijs idoloꝝ tum qꝛ significat rapacitatem de q̃ oblatio fieri nõ potest. Sed hec ꝓhibitio cessat in noua lege in qua omnia munda reputantur. vt dicit̃ ad titum. i. Et ideo q̃tum ẽ de se de q̃libet licite possesso fieri põt oblatio. p accidens tamen contingit ꝙ etiã de aliq̃ possesso ñ põt fieri oblatio: puta si vergat in detrimentum alterius: vt si aliquis filiꝰ offerat illud deo. vñ debet nutrire parẽtes qđ dominus improbat Matth. iꝭ. vl' ꝑter scandalum: vel ꝑter cõtemptuz: vl' aliqđ aliud huiusmõi. vnde in veteri lege ꝓhibebatur oblatio de mercede prostibuli ꝓpt̃ immunditiaz. Deutro. zz. nõ offeres mercedem ꝓstibuli i domo domini dei tui. In noua autem lege ꝑpter scandalum: ne ecclesia videat̃ acceptare si recipiat oblationem de lucro peccati. Quãtum vero ad illud qđ dicitur Malach. i. si offeras claudum ⁊ languidum nonne malus est. Sciendum ꝙ oblatio talis animalis reddebatur illicita tripliciter. vno modo ratione eius ad quod offerebatur. vnde Malach. i. si offeratis cecum ad immolãdum: nõne malum est. sacrificia autem oportebat esse immaculata. zº ex contemptu. vnde subditur ibidez. Vos polluistis nomen meum in eo quod dicitis mensa dñi contaminata est. ⁊ qđ supponit̃ cõtemptibile. zº ex voto precedenti ex q̃ obligat̃ vt integꝝ reddat qđ vouerat. vnde subdit̃ ibidẽ. maledict⁹

colosus qui habet in grege suo masculum
& votuz faciēs īmolat ꝛbile dño. Et cetere
cause manēt in noua lege: quibus cessan-
tibus non est illicita. Nōndum autem
q̄ sunt quedā psone a qbus ecclesia non
recipit oblationem in criminis sui ꝛtesta
tionē. ꝓmo si sint ab inuicem discordātes:
& se odientes: nec possunt ad concordiam
reuocari. 2° si paupes opꝓimūt siue pau-
prum oblatōnes offerūt. ꝛ bis duob⁹ br̄
di. 90. oblatiōes. & p totum. 3° si sit raptor
obstinatus & inobediens. ex̄ ꝛ rapto. sup
co. 4° si sit vsurarius manifestus. extra ꝛ
vsuris. qz in omibus. 5° si sit meretrix pu-
blica. Deutro. zz. non accipies mercedez
prostibuli. Et Isa. non accipies mercedez
meretricij. 6° si emunitatē ecclesie violauit
nec emendare velit. i7. q. 4. miror. 7°. si sit
hereticus. credens. receptor. & ꝓpter hoc ꝛ
nunciatus excōicatus. Et idem est ꝛ quo
libet excōicato publico. ex̄ ꝛ here. excōica
m⁹. i. §. credētes. & §. sane clerici. 8° si sit spō
te & sine necessitate rebaptizatus ab here-
ticis. tales enim oblatiōes biennio non sūt
recipiende: etiā si pniteat. vt pz ꝛ ꝓse. di.
4. cos. & si qui similes inueniant: ꝑ presb⁹ ri
nī tpis vir discernūt. Itē ius prochia
le cōsistit in hoc: vt prochiani pniam reci-
piant a suo prochiali presbro: nisi ō licētia
eius: vel sui supioris eam recipiāt ab alio
ꝛ ꝓ. di. 6. placuit. & ex̄ ꝛ ꝓ. & re. oīs. Itez
ꝓsistit in cimiterio: & in sacris cōferendis.
& alijs officijs celebrādis suis prochianis
que ꝓtūt simplicibus presbris. Quis
intelligit esse prochianus alicuius. R⁹ q
domiciliū habet infra terminos eius: & in
eo manet. vñ si transferat ipm erit prochia
nus illius ecclesie ad quā trāsfert. extra c.
c. vlt. Et ȳ est vex si se transferat ex toto:
& alio remanēdi. als nō cōstituit domiciliū
sola domus possessio. ff. ad municipales. li
bert⁹. §. sola. Sz si i diuersis locis eque
ꝛgit est prochianus vtriusq; ff. ibidem. l.
assūptio. §. penulti. Viator vo cuiuslibet ec
clesie ad quam venit prochianus cē itelli-
gitur. ff. ꝛ iudic. heres absens. Sz & vxor
est illius ecclesie prochiana: cuius vir ci⁹.
ff. ibidem. l. si filius. hec q̄ tū ad tpalia: sed
secus est q̄ tū ad realia. C. ꝛ mulieribus. i
q̄ loco munera. l. i. li. io. Quid ꝛ scho-
laribus. Rndeo si ꝛ licētia plator̄ cā stu-
dij alicubi accedūt: prochiani erūt epi: ad
cuius ecclesiā ꝛsceāūt: dū erūt ibi. ar. ff. ꝛ
iudi. si longius. §. i. & l. heres absens. & ex̄
ꝛ cle. nō re. relatū. vñ tñ q̄ nō sint ꝛ foro
ei⁹: donec morā ibi fecerit p. io. ānos. C. ō i
colis. l. i. li. io. Videt autē Hosti. q̄ lex illa
non habeat locum in foro ecclesie. qz & si p
30. ānos staret ibi clericus scholaris: sine
licentia epi ꝓpij nō fieret ꝛ foro alterius.
vt pz extra ꝛ prio. c. significauit. Si vo cū
licentia statim est ꝛ foro alterius. & si non
ꝓpetuo: tamen ad tempus exquo hospitū
conduxit: & explicādo suas sarcinulas se ī
eo recepit. ar. extra ꝛ foro ꝓpr. significasti.
Et talis scholaris statutis & sentētijs epi:
ad quem transit ligatur: cum sit factus in
rildictōis eius. extra ꝛ sen. ex. a nobis. i.
Non tamen eum sine spāli licentia poterit
ordinare. extra ꝛ offi. archidiaconi. signi
ficasti. Et sic fallit illa regula quaz bēs. ex̄
c. nullus. Huius rō est. qz si nō recipit ordi
nes: nec sibi nec alij ꝓiudicat: & voluntā-
tis est eos recipe. Nec hoc ꝑ voluntatem
antiqui & ꝓpij ꝓlati ꝛbet facere. extra ꝛ
eta. queris. sed iudiciū reddit in inuitum.
ff. ꝛ v. obli. inter stipulantem. l. i. Utruz
fines prochiarum prescribantur. Rndeo
q̄ non. quod enim est statutum est ꝛ non
ꝑscribendis finibus. vt pz. 16. q. 3. quoniq̄
Non tñ habet locum in ꝑalibus finibus
vt patet. 16. q. 3. iter memoratos. sed etiā i
ecclesijs prochialibus. extra c. c. sup eo. hec
aūt sūt vera si limites sint ꝓbati. vt dicitur
ibidez. secus est si turbati fuerint: & incerti
ex̄ ꝛ ꝓba. ex lr̄is. hec Hosti.

De ꝓbendis & beneficijs: & qbus. s. conferri ꝛbent ti. zz.

DOstea cōsiderādum ē ꝛ bis ꝛ
quibus ordinati necessaria sibi
ꝓ ssunt habere. s. ꝛ ꝓbendis &
beneficijs ecclesiasticis: necnon
& ꝛ decimis & ꝓmicijs. Circa ꝓbendas
vo ꝑ q̄rit gd sit ꝓbenda. 2° cui ē ꝓferēda.
3° q̄lia bñficia ꝓñt ꝓferri. 4° vtrū aligs plu
bñficia: vel ēt plures ecclias prochiales vel
psonat⁹ possit br̄e. alia vo ptinētia ad col-
latōez ꝓbendar̄. dimitto cā brevitat⁹: & ēt
qz magis cōpetūt canonistis. Circa ꝑ⁰
sciendū q̄ ꝓbenda dr̄ br̄e spāliter ius percipi
di. puent⁹ in ecclesia ꝓpetēs percipiēti tanq̄
vni ꝛ collegio. Et orit ex canonia. qz ex q̄
qs bz canoniaz: ꝑ ꝓñs br̄e dz & ꝓbendā.
Ad ius ergo canonicatus ptinet ꝓbenda
& stallus in choro: & locus siue vox in ca-
pitulo. vt patet extra c. relatum. pōt tamen

quis habere prebendā.i.bñficiū:7 tñ non erit canonicus.ex̄.de instītu.c.z. Canonia vero est ius quoddam quod ex electōe vl̄ institutione vel receptione alicuius in canonicū 7 in fratrē oriť sine acquiriť: vbi ē certus canonicor̄ numerus: vel de nouo creať: vbi nō habeť numerus certus. ex̄ e.dilectus.§. ꝓcurator.v.pōt. 7 se.pbēda igiť ꝓprie ꝓsistit i fructuū pceptione.canonia vero in iure.ó hoc ex̄ de ꝓstitu.cū M.in glo.ber. Sed quid intelligiť noie bñficij R° noie ꝫ nō ꝓtineť rectoria vel psonat? ex̄.e.cū olim.Et hoc ē verū ſm hosti.i ꝓtentiosis ne deroget iuri eor̄ ad quos electio ptinet.ar.ex̄ de electi.c.i.ß ꝓtineť pbenda. ex̄.e.cū illor̄. Nec obstat illud ex̄ de v.signa. vbi noie beneficij ꝓtinent prebēde 7 maiora bñficia.quia illud.c.ꝓtinet fauorē ecclesie a debitis releuande.7 ideo dicitur ibi in hoc casu.

¶ Circa z^m sciēdū q̄ ꝓferēda ē pbēda psone idonee. In hac aūt idoneitate attendiť etas. q̄litas. ordo. 7 sciētia.de quib? habitū ē s. 7 q̄ possit in loco residere:7 curā ei?p se exercere.vt ꝓz ex̄.e.graue.7 de cle.nō re.relatū. Utrum pueris possint ꝓferri prebende. R? q̄ sic. cū.n.tales ordinari possint.di.77.i singul'. 7.c.quicūq;.p ꝓfis digni sunt prebēdis 7 alijs bñficijs:cū sine titulo nō sunt ordinādi.vt ꝓz ex̄.e.ñ liceat. Nec obstat q̄ greg. dicit q̄ pueri nō reputāť ad bñficia digni quia illud pōt intelligi de dignitatib?.vt ꝓz ex̄ de eta.7 quali.ex rōne.7.c.indecor̄. tñ si sufficiēs patrimoniū habēt nō teneť eps q̄ ordinat eos ipsis assignare titulū aliū. ex̄.e.eps.7.c.tuis. Quid si ꝑlatus ordinando nō habēti sufficiēs patrimoniū pro titulo dederit ecclesiā que erat alteri?. vel quid si caumate peat vel dampneť. R̄ndent aliqui. q̄ talis querat victū inde si recipiat titulū min? sufficiēte. imputet eni hoc sibi. Hosti. vero credit q̄ prelat? teneať ei prudere.io.q.z.vnio.ne ip̄z hostiatiz oporteat mēdicare in vituperiū ordinis clericalis.ar.di.93.diaconi.ex̄ de cle. ꝓiuga. iobes. i fi. Nō putat tamē hosti. q̄ titulus sit assignādus clerico in minorib? ꝓstituto ar.ex̄.e.epus.7.c.cū ſm aplm. Nec obstat illud ex̄.e.non liceat. q? intelligit q̄ dicit clericos in sacris.l3 appellatōe clericorum etiam minores ꝓtineāť.i4.q.i. de persona Et eps ꝺ tales bz legitimas exceptōes.ex̄ e.cū ſm.7 de eta.7 quali. accepimus. Si aūt ꝑlatus dedit nō pro titulo & ꝓ bñficio 7 euincať:aut vterq; sciebat aliū habere ius in illo bñficio:aut nō.si sic:dolus cum dolo ꝓpensať.ff.de dolo.si duo. si non; aut vterq;.s. ꝓferens 7 recipiens ignorabat:7 tunc nō teneť.vt ꝓz.ff.de re du.ad res donatas.aut recipiens sciuit:nō aūt ꝓferēs: 7 sic a seipso decipiť.vt dicit ibidē. aut ꝓferens sciuit:nō aūt recipiēs: 7 tunc tenetur sibi ad ꝓferendū simile beneficiū.ex̄.e.iter cetera.7.q.i.pñtium. Nec hosti. Et ꝓueniunt cū eo exp̄sse in duob? vltimis mēbris Tan. Jo.7 Ber.vt ꝓz ex̄ de pben.cū ſm. in glo.vlti.7.c.sup cetera.in glo.vlti.

¶ Circa 3^m quer[illegible] qualia bñficia pñt ꝓferri pueris 7 etiā alijs iā al'bñficiatis. R? ad hui? materie maiorē euidentiā sic distinguit hosti.bñficiorum aliud ē religiosum aliud seculare. Religiosum aliud simplex.aliud duplex. simplex ē q̄n quis recipiť in monachū vel regulārē canonicū. 7 ad hoc nō est idoneus vt bñficiatus 7 ꝓfessus in monasterio alio: si remanere velit in illo.ex̄ de reli.do.c.fi.7 ex̄.e.p̄. Nec etiā clericus secularis.ex̄ de sta.mo.c.fi.§.precipim?. Puer aūt est idoneus quo ad receptionē:nō tñ quo ad obligationē.vt patebit cū ageť de religiosis. Duplex ē: vt ꝓpositus abbatie; vel aliud habēs administratōez. 7 ad hoc puer nō est sufficiēs.ar.ex̄ de sta.mo.monachi.§.fi. beneficiatus etiam in alio monasterio nō est ad hoc idoneus:nisi papa cū eo dispenset.ar.ex̄ de ꝓfir.vtili. ad nr̄am. Secularē vo bñficiū aliud est sūmuz: aliud duplex: aliud simplex. Sūmū est epat?.di.38. oēs psallentes. 7 ad hoc nullus puer ē idone? ex̄ de elec.cū in cunctis. nec etiā bñficiat? in alio epatu sine dispensatiōe pap̄. ex̄ de excess. prela. sicut vnire. Duplex est: vt dignitas vel psonatus vel ecclesia: vel aliud beneficiū habēs curā aiar̄. De bis.n.idē ē iudiciū ex̄.e.de multa.7 extra de elec.oudū.§.tandem.7 ad hoc nullus puer ē idoneus.vt ꝓz in.c.cum in cunctis. Nec etiā beneficiatus in alio simili bñficio:si retinere velit vtrūq;.vt ꝓz in.c.de multa. hoc de rigore iuris.secus est de dispensatiōe. Simplex aūt beneficiū est multiplex. aliud eni tñ requirit ꝓsilij maturitatē:7 pōt dici canonia siue pbenda: vt cum quis recipiť i canonicū alicuius ecclesie:quia est bonus clericus.s. vt vocē habeat in capitulo. Et pōt vocari talis canonicus bonorarius:7

voc ibit ad oēs tractatus: 7 finito tractatu recedet nihil recipiet. qz psonalit ñ residet. Et ad b ñ ē apt⁹ layc⁹. eẍ c inſti. c. z. Nec puer. eẍ c eta. indecoz. ſ bñficiat⁹ i ecclia alia circunſpect⁹ 7 iuriſpit⁹. Et ſic exaudiri pñt iura q̄ innūt q aliqs pōt bñe locū i diuerſis ecclijs: exq̄ expedit eis. eẍ c clc. nō reſi. cū ad b. 7 eẍ c eta. q̄ris. qua rōe ꝓſiderata: etiā ſi pbēdā habeat ꝓſignatā fore pcipe potit cā: vicario ꝓſtituto ꝑ eo ad ſeruiēdū eccleſie: ſic in gbuſdā eccleſijs eſt ꝓſuetudo q̄ tuēda vidt. eẍ ō ꝓſue. c. i. 7. z. Aliud regrit tñ obſequij aſſiduitatē. 7 b dici pōt pbēda vl' penſio certa q̄ aſſignat vicario vel clerico: miſo: ſic dco ab aſſidēdo. qz ꝓtinuo aſſidere 7 reſidē oz. c b eẍ c clc. ñ re. cū ad b. Et ad b bñficiat⁹ i alia eccleſia. ſ. ꝓſimili bñficio nō ē idone⁹. eẍ ō offi. vica. ꝑ bēas. puer tñ exq̄ exceſſit infantiā q̄ ad ordinē ſuū 7 ei⁹ officiū quod exeq pōt: ē idone⁹. ar. ext ō tēp. or. vel nō ē ꝓpos. 7 etiā layc⁹: dū tñ honeſte viuat: 7 fruitiū q̄ ſibi ꝓtit faciat: vt cuſtodiā beſtior vel aliud ſile: ſic nōt Lau. ext ō ꝓſti. c. z. ar. zz. q. i. parat⁹. circa pn. Aliud regrit ſil' vtrūq; ſ. ꝓſilij maturitatē 7 obſequij aſſiduitatē: vt canonia pbēdat. Et ad b ñ ē apt⁹ bñficiat⁹ i a^a ecclia: nec etiā puer. ſic intellige ill ō ext. c. ſup inordinata. Excipe nēcitatē ecclie vbi alij magis idone⁹ ñ ine nit. ar. ext. c. c multa. i fi. Inſtāte. n. neceſſitate maior. 7. an. pōt recipi: 7 maxime in eccleſijs vbi tales ſūt ad dicēdū rñſoria 7 referēdū cādelabra deputati. ar. ext. c. extirpāde. §. q vo. dūmō ſint idonei. ar. ext. c. ō plū. §. ex ſtudijs. R egſitio tñ ꝓſilij tal' ſuſpēdet vſq; ad tps certū. ff. ō decur. ſpurij. §. minores. Et lz lex inuat de etate. zz. ānor: videt tñ ſufficere. i 7. ar. ff. ō poſtulādo. l. i. §. puerilia. vel ſaltē. i 8. ext ō offi. ōle z 4. vel pōt dici q̄ poſt. i 4. ānos erit arbit riū. ar. eẍ ō eta. 7 q̄li. ideco or. Ex pdcis pz q̄ ali⁹ ē canonic⁹ tñ: ali⁹ pbēdari⁹ tñ: ali⁹ canonic⁹ 7 pbēdari⁹. Aliud regrit patroci nij fidelē defenſionē: puta qz rōne aduocatōis aſſignat alicui in monaſterio vel eccleſie aliq̄ penſio certa: vt vocat⁹ veniat 7 pꝛocinet. ar. ext ō ſindico. c. i. 7 ad b nō ē apt⁹ puer. ſ bñficiat⁹ in alia eccleſia nō ꝑ bibet: imo pōt qs in diuerſis eccleſijs ſic bñficiari 7 obligari. ext ō inf in. veniēs. §. vez. Cōſulo tñ tali q̄ ſemp excipiat p̄mū pactū: ne vel c nō obſeruatōe pacti vel deceptōe poſſit nōci. ar. ibidē. tua nos. 7. c. ve rū. Si āt vna illaꝝ eccleſiaꝝ litiget ꝯ aliā tractet ō ꝓpōne: nec aliquē offendat: ſi ex vi pacti habiti pōt cauere. ar. ext ō poſtulan. c. fi. al' adherebit p̄me ꝯ z^am. Si vo ſil' pꝛpigit cū vtraq; 7 ſimul citetur vt veniat patrocinari: loc⁹ē gratificatōi. Aliud regrit remuneratōez ad antidotū. vt q̄ videtur ēpo q̄ aliquis ē bon⁹ 7 honeſt⁹ 7 bene fuit 7 ſeruire pōt. 7 iō eū bñficiat. ad b ext ō coſ. ꝑ tuas. 7 ad b ē idone⁹ puer maior infante. Aliud aſſignat ad vite ſuſtētati onē. 7 b ē multipler. qz aſſignat q̄q; cā pietatis: vt hoſpitalitatis ad quā tenēt clerici. ext. c. ō monachis. q̄q; cā pauptat. vt inde ſuſtētent. ext ō clc. ꝓiu. qō a tc. 7 ad b ē apt⁹ bñficiat⁹ inſufficienter 7 puer paup. q̄q; cā vtilitatis. ſ. vt diſcordia vitet. ext. c. niſi eēnt. q̄q; cā honeſtatis. vt penſio aſſignata ei qui ſeruire nō pōt nec decet q̄ mēdicet. ext ō clc. debi. tua nos. q̄q; cā neceſſitatis: vt illud qō aſſignat coadiutori. vt pz ibiō. c. i. penl'. 7 vlti. q̄q; cā gratioſe volūtatis. Jn bis tñ caſib⁹ nō videt itelligēda ō cretal' ex. c. ſup iordiata

Circa 4^m q̄rit ꝑ vtrū aliquis poſſit plura beneficia. R^o q̄ nullus pōt ꝑm iuris rigorē plēs pſonat⁹ vel eccleſias pꝛocbiales. ext. c. qz in tātū. ad b. referēte. p. c multa. cū ia dudū. Sz nec ptextu alicui⁹ ꝓſuetudinis iurate vel q̄ctocūq; tpe fuate: pōt qs in eadē eccleſia niſi vnicū pſonatū vl' dignitatē aut ꝓpoſituratā vel admiſtratōez vel officiū ꝓpꝛtuū: q̄cunq; noie cēſeat: ſimul cū canonia 7 pbēda ſine diſpeſatōe ſedis aplice obtinere: vel obtēta retinere. 7 ꝯ ꝑſūptū a quocūq; ē oīo irritū. li. 6. ō ꝓſue. ꝓſuetudinē. 7 dicit ibi Jo. an. q̄ noie officij cōtinet etiā camerlēgaria: maſſaria: 7 ecyconomatus. Quid aūt ſup bis iuris ſit q̄ctū ad diſpēſationē vide b. j. e. ti. in nōbili q̄ō incipit. ſciendū aūt. Secus aūt ē ō pbēdis. q̄. n. aliquis poſſet bñe plēs pbēdas videt a ꝓrio ſenſu iuriū pus allegator. qz q̄ō de vno pbibet de alio cōcedit. vt pz ext ō ꝑſūp. nōne. ſcit enī papa banc cōſuetudinē 7 tolerat. q̄ videt approbare ꝯz tan. ar. di. 4. §. leges. 7 ꝓpter b. 7 ext. c. cū iam dudū ibi. Aut aliq̄ō alind p̄miſſor. nihil enī fuit p̄miſſum quod ſufficeret: niſi b intelligas ō pluralitate bñficior. Nec obſtat illud ext c. ſup inordinata. qz loqt de recipiēdis: ñ de receptis: vel trahit ad bñficia maiora: ſic intellexisset, ſ b nō patit mēs ipſius.

ideo intellige eā ſm ea q̄ dicta ſunt in.q.p cedēti. Eſt ḡ aliud ꝛ pſonatib⁹ ⁊ prochia lib⁹ eccleſiis:aliud ꝛ pbēdis.cui⁹ rō eſt.qz ſic ēps intelligit eē ſponſus eccleſie.exr̄.ꝛ trāſla.epi.licet.ita ⁊ pſbr ecclie ſibi ꝓmiſſe vt pz.xx.q.4.ſic̄.Et inde ē ꝙ duo pſbri p petui nō pñt ad eandē eccleſiam intitulari tanq̄ ſponſi:nec vn⁹ br̄e pōt eccleſias plu res tanq̄ ſponſas.ar.ꝛ cle.nō reſi.qz non nulli.7.c.q̄rente.ſic̄ nec mulier diuerſos ſponſos:nec vir diuerſas ſponſas.alſ eos infamia comitat.exr̄ ꝛ biga.nup. ió bñs diuerſas eccleſias infamis videt.exr̄ ꝛ elec.oudū.gregl.Canonic⁹ aūt oī miniſter ſine ſnies.exr̄ ꝛ elec.cū eccleſia vulterana Et ió eccleſia q̄ ē oña plures canonicos tā q̄ plures ſuitores br̄e pōt. imo tot regrit quot pñt ſufficē.exr̄ ꝛ inſti.c.i. Sic̄ ḡ vn⁹ clericus pōt br̄e plures oñas tpales:ſic ⁊ plures ſpūales. Sz ꝟ.exr̄ ꝛ de.ꝓm.diuer ſis.7.16.q.i.pſbros. ℞ſ ſi nō ſuio nō bēo pbēdā:niſi faciā q̄tuor mēſiū reſidētiā: vt ē ſtatutū in aliqb⁹ eccleſiis:7 habeā vica riū in bonis canonicis:7 talē q̄ ſit ſufficiēs Hic eni ꝛficit cā quare pbēda negef. ḡ 7 effect⁹.erf̄.ꝛ appel.cū ceſſante.7 etiā ſuire poſſz lingua:ꝛ q̄ habitū ē ō in pcedēti.q. Imo.aūt dicit ꝙ aliqs pōt plures pben das br̄e:ita ꝙ habeat vnā tā q̄ titulū:leqn tē vo tanq̄ bñ meriti: 7 tanq̄ cōmēdatā. qz plures titulos nō pōt br̄e qs ſine diſ penſatōe.di.70.ſcōz.Collatio aūt eccleſie canonico facta tenet: 7 ſic bz canoniaz 7 eccleſiā:vt pz exr̄ ꝛ offi.lega.dilect⁹. Sz ꝟ.exr̄ ꝛ pcur.ex inſinuatōe.7 ꝛ elec.eccle. gregl. Tan.aūt dicit ꝙ aliqs pōt locū br̄e in diuerſis eccleſiis: ſi ſit vtriq̄ neceſſari⁹ vel vtilis:7 b̄ex diſpenſatōe epi i bñficijs mínoꝛib⁹:7 ex diſpenſatiōe pape ó maioꝛi bus.ar.exr̄ ó elec.oudū.grego.7 exr̄.e. de multa. Hec obſtat illud di.70.ſcōz.qz illó pōt intelligi qñ is ó quo q̄rit nō ē neceſſa ri⁹ vel vtilis.ar.exr̄ ó eta.q̄ris.p pōt quis eē canonic⁹ ſine pbēda: vt habitū ē ſ. 7 b̄ inuit inf. in.c.ſanctoz.cū dicit. ꝙ canonic⁹ p bēdari⁹ nō pōt ē qs in diuerſis eccleſiis. q̄ſi d.ſ canonic⁹ nō pbēdari⁹ pōt eē. Sc̄ó vo boſti.de rigore iuris nullus pōt br̄e ni ſi vnū titulū:ſic̄ dicit Imo.7 pz exr̄.e.ex tirpāde.7.c.ſup inordinata.dūmō ille ſuf ficiat. vt pz exr̄.de eta.eā te. Si tñ ſit vtil' 7 neceſſari⁹ quis diuerſis eccleſiis:pñt eū ſecure recipe.7 ei bñficiū aſſignare. vt pz exr̄ ó eta.q̄ris.7 dictū ē i.q.pcedēti. 7 ēps 7 capitulū in b̄ diſpēſare pñt etiā ó volun tate.vt pz ex̄ ꝛ ſimo.ex inſinuatōe.7.c.ſe. 7 ꝛ elec.ſi alic⁹.Iz ſit ar.ꝟ.exr̄.e.graue.7 ó inſti.c.i.Uel dic ꝙ regrit cognitio cāe ſemi plena. Cōſuetudo tñ indiſtincte pluralitatē pbēdarū admittit. ſ rideri pōt ꝙ multa p patiam tolerant⁹ ꝛc.exr̄.e.cū iā oudū.in fi. Hec oia intelligas ſalua diſtinctiōe poſita i.q.pcedēti. ſm aūt gof. recepta pbēda z^a vacat ꝑma ipo iure.vt pz ex̄ ꝛ exceſ. pla. vel ec.nō va.l̄ras. vñ qó ſtatutū ē in bñfi ciatis curā aiaꝝ bñtib⁹.exr̄ ꝛ.ꝛ multa.7 ó pſonatib⁹ ꝛ quib⁹ ē idē indiciū.exr̄ ó elec. oudū.etiā ſi nō habeāt curā aiaꝝ.vt in.c. ꝛ mlta. Intelligit etiā ꝛ pbēdis 7 accedit ſm eū ad b.zi.q.z.ſiquis iā trāſlat⁹.7 exr̄ ꝛ elec.cū in cūctis.7 intelligit cū vnicū b ē z^a pbēda recipi⁹ vt titulus:nō vt ſimplex bñficiū:vel vt ſtipēdiū.7 dicit ꝙ ꝟriū dicē tes ſunt diuitib⁹ bladiētes 7 vicia palpan tes. Quid ſi dicat in reſcripto.recipiatis petrū:nō obſtāte ꝙ al'ſit bñficiat⁹. Rndet boſti.ꝙ ſi habeat vnū bñficiū ſufficiēs vel plura ſine diſpēſatōe:obſtabit exceptō.ar. exr̄.e.cū teneamur.7 ꝛ reſcrip. poſtulaſti.7 ad b ſūt plura alia iura. Si dicas ꝙ ꝟriū ſuat ꝛ facto. ℞ſ nō ē q̄ opponat:nec oz attēdi qó fit:ſ illó qó fieri oz.ar.exr̄ ó cō ſue.c.fi.§.vno.7 ꝛ elec.cū cāz.§.qz igitur Hec boſti.ti.ꝛ reſcrip. Utruz bñs plures pbēdas vel plura bñficia curā aiaꝝ bñtia vel plures pſonat⁹ retinere poſſit qó ma luerit. Rndet gof. ꝙ nō. qz ꝑmū vacat vt dictū ē ſ.ſm eū.Et ſi vtrūq̄ retinere ꝓtēde rit vtroq̄ carebit.vt pz in'c.ꝛ multa.7 ar. 7.q.i.ſiqs ēps.Et cū in culpa fuerit accipi endo vtrūq̄:optōez nō oz br̄e.vt pz.ff.ꝛ teſta.tutela.tutoꝛ. Hec obſtat illud exr̄ e.re ferēte.qz ibi ꝛcet⁹ qualr̄ ſupioꝛ circa hi⁹ gratioſe pōt ꝓcedē. vel optio illa locū bz ſm vetera iura.ſ hodie locū ñ bz. Sz nū quid ēps diſpenſare pōt in pluralitate bñfi cioꝝ. ℞ſcripſit Jo.ꝙ ſic in eadē dioc.di. 70.ſcōz.ſ nō in diuerſis epatib⁹:7 b ꝓpter ipoſſibilitatē iuris. qz qua rōe cleric⁹ bñs bñficia in diuerſis epatib⁹ tenet⁹ ordines recipe ab vno:eadē rōe 7 ab altero.tenet⁹ etiā vtriq̄ obedire:qó ē nō poſſet: ſi ꝟria ꝓcipent.ſ hanc pplexitatē ſolus papa pōt tollere:q eo ipo ꝙ diſpēſat cū aliq̄ ꝙ poſſit plura bñficia in diuerſis epatib⁹ br̄e:vide tur ei ꝓcedere ꝙ poſſit cui maluerit obedi re. Sz ſm gof.nec in eodē nec in diuerſis epatib⁹ pōt b aliqs niſi papa diſpenſet. 7

ita curia tenet: vt ipe dicit. Sciendū aūt q in certis casib⁹ pōt qs hīc plures eccle sias parrochiales vel etiā psonatus. Un⁹ ē qñ vna ecclia ꝛpēdet ab alia. eẍ ꝛ clec. oudū. greg. §. vlti. 2⁹ qñ hz vnā intitulatā ⁊ alterā ꝓmendatā. vt pz ibidē. Sz tūc videt q ꝓmēdata possit auferri qñcūq; videt plato: nisi forte ꝓmēdata eēt ad certū tps. eẍ ꝛ ꝓmoda. c. i. 3⁹ vbi ecclesia est tenuis in reddítib⁹. eẍ ꝛ eta. eā te. ⁊ eẍ ꝛ pben. exposuisti. 4⁹ vbi clerici digni raro inueniunt. zi. q i. c. i. 5⁹ vbi dispēsatur p sedē apostolicā. vt pz in. c. oudū. §. nos igi tur. 6⁹ vbi interuenit epi dispensatio vtili tate vel necessitate ecclesie exigēte. ⁊ sic ex iusta cā fm Jo. ⁊ Jnno. Sic intelligit illō eẍ ō excel. pla. cū nostris. Et fac ad ꝟ illō eẍ ꝛ clec. in causis. in fi. Tan. vo ⁊ eius se quaces cū ꝓmis ꝓsentit. Hosti. ar. i. q. 7. §. vbi. ⁊. c. tali. ⁊ p totū. Et hoc intelligas cuz dispensat ꝓpter vtilitatē vel necessitatē ecclesie vel psonaꝝ. ar. eẍ. c. exposuisti. Sec⁹ ē si ꝓpter ꝓrogatiuā meritoꝝ. q2 tūc dispēsat solus papa. Sic intellige illud eẍ c. ꝛ multa. in fi. ⁊ hoc plane ⁊ plene sonāt iura Et ad hoc ē illud eẍ ꝛ elec. inotuit. in fine fm hosti. fm vero Jo. an. epūs dispēsare pt cū aliquo vt habeat vnicū psonatū vel of ficiū cū canonia ⁊ pbenda. ⁊ hoc notat li. 6. ꝛ ꝓsue. ꝓsuetudinē. ibi. vt vnicū. ⁊ ꝟ mō fm eū approbari pōt opi. posita p ber. eẍ ꝛ excel. pla. lr̄as. in fi. vlti. glo. Et idē credit pdictus Jo. si hoc eēt ꝛ statuto vel cō suetudine ecclesie. eẍ ꝛ rescrip. eam te. ibi erat idē archidiacon⁹ ⁊ canonic⁹. ⁊ eẍ. c. q2 sepe. ⁊ c. cū in ecclesia. Sz cū in supra dictis facta sit mentio ꝛ sufficiētia ⁊ insuf ficientia siue tenuitate ecclesie vel bñficij: queriť ad maiorē euidētiā quod bñficiū dicit sufficiēs. ℟⁹ fm q sufficientia ꝓsideratť fm ꝓsuetudinē terre: ⁊ habita rōe psonarū ꝓinctarū: quib⁹ tenet ꝓuidere. di. 50. studeant. in fi. ⁊ eẍ ꝛ cohabi. cle. ⁊ mu. c. i. Et vt hospitalitatē possit seruare. ⁊ quo ad hoc minus sufficit manētib⁹ extra vias cōes q̄s manētib⁹ in vijs. Et ep̄o in epalib⁹ rfidere. i6. q. i. qñ quicqd. ⁊ eẍ ꝛ suppleu. ne. p. c. z. Et fm dignitatē ⁊ sciaz ⁊ mores bonos. eẍ c. ꝛ multa. Si aūt querať ꝛ ordinato agente ꝫ epm ꝓ titulo assignan do ⁊ statuta sit certa sūma. vt lib. 5. vel. io. sicut ē in quibusdā statutis legatoꝝ sedis apostolice: seruanda ē in ꝓuincia. eẍ ꝛ fi deiuss. quod quibusdā. Si aūt nō sit statu ta habens victum ⁊ vestitū: bis ꝓtentus sit fm aplm. Et si recepit minus sufficiēteꝫ titulū imputet sibi; ⁊ queratꝫ ꝓuīs manib⁹ victū. di. 91. §. i. ⁊. c. cleric⁹ victū. Hec hosti. ꝛ rescrip. Utrū maius bñficiū sit assi gnandū vni clerico q̄s alteri. ℟⁹ q sic: ꝓsi deratis iurib⁹ supra in ꝓcedenti. q. notatl. Et hoc ꝓmitto arbitrio epi cui ē ꝓmissa re rū distributio ⁊ aīarū gubernatio. iz. q. z. epūs ec. rr. ⁊ c. ꝑcipimus. qui diligent adꝛ uertat quid cui ꝓferat: ⁊ magis in hoc attēdat moꝝ honestatē q̄s sanguinis nobilitatē. Hec hosti. ibidē. Utrū impetrans literas super aliquo bñficio obtinendo tenetur mentionē facere ꝛ p̄monio. ℟ndet hosti. q si sit ordinatus ad p̄monīū; ⁊ ꝛ ipo nō faciat mentionē ordinatoꝛ: ꝫ eū hz exceptionē fm gof. Idem videť si ordinatus nō sit ad aliud: dūmō sit sufficiens. ℟ videť expꝛessum. z. q. z. pastoꝛ. ⁊ eẍ e epūs. ⁊ c. tuis. nō eni dicit ibi q ad titulū sui patrimonij ordinet: ß q habētes tale patrimoniū ordinari p̄nt: nullo alio titulo assignato. vel dic nullo alio. g̃ isto assignato. ⁊ sic facit ꝓ gof. q2 sine isto titulo vel alio ñ dz ordinari. eẍ c. cū fm. ⁊ ꝛ eta. accepim⁹

Utrū clerici qui sufficiēs hñt p̄monīū ad victū ⁊ vestitū licite possint vti titulo seu bñficio sibi gratis ꝓcesso. ℟⁹ q sic dū mō honeste viuant: nec malā intentōez vidandi parētes habeant: cū ope sb̄secuto ⁊ ecclesie seruiant. q2 qui altari seruit ꝛ altari ꝛbet viuere. eẍ ꝛ pben. cū fm. Nemo enim tenet ꝓpr̄ijs stipendijs militare. eẍ ō ꝑscrip. cū officij. Sic intellige q nō ꝓccat si vtať suo iure. eẍ ꝛ elec. cū ecclesia vulterana. Si vero seruitium nō faciant ⁊ in malos vsus expendant: ꝑtin suos teneat actoꝛes. tales enim fm hiero⁹. sacrileginz incurrunt. ⁊ p abusionē talīū. q. d. ꝛ bis q abutunť loquoꝛ: iudiciū sibi manducant ⁊ bibunt. i6. q. i. qñ quicquid. Et fz amb. in iniustitia ⁊ auaritia alios excedunt. di. 46. sic bi. ⁊ p plura alia. c. ꝓdemnanť. vt. i. q. z. pastoꝛ. ⁊. c. clericos. Quidā tñ scripserunt q hec iura ⁊ similia loquūť ꝛ ꝓsilio ß ad hec iura nō hñt: ideo intelligēdū ē vt dictū ē. Sz ad hec est ar. eẍ ꝛ rescrip. postulasti. §. i. Ad hoc enim vt lr̄a impetrata ab ordinato valeat duo requiruntur. s. vt nullū habeat bñficiū ecclesiasticū. ⁊ q sit pauper vt innit ibi. g̃ si nō est pauper succūbet. ar. eẍ ō ꝓsue. c. vlti. in fi. qui aūt patrimoniū sufficiens habet non est pauper.

Sz ꝛ bñficiū ecclesie censet hꝫ exquo est ordinat⁹ ad illud. vñ ꝛ questioni ꝓposite ō pīmonio. ꝛ c. postulasti. rñdent in fine. ibi ꝛ p habenti bñficij sb̄sidiū cē. quia p vba que p̄cedūt sufficiēter rñdet p̄me. q. Hec hosti. ti. de rescrip. Secm vo Jo. iz. q. 3. an rū. bñtes sufficiēs pīmoniū hꝫe p̄nt bona ecclesiastica: nō vt ea sibi reseruēt: ꝫ vt pau peribus cent. al' moratī peccarent. Quid si canonici sciēter elegerint p̄positū alteri⁹ ecclesie i cānū: ꝛ patiūt ꝙ teneat vtrūq; psonatū: ꝛ sciebant vel scire poterāt ꝙ nul latenus dimitteret p̄muz. nūqd agere p̄nt ꝯ eū vt dimittat cānatū. Rº ꝙ nō i mo dū accusatōis. ex de ꝛ ꝙcess. p̄ben. cū sup. sed bñ audient in modū cūnciatōis. ar. de in reiur. quēad modū. in fi. dūmō trina moni tio p̄cesserit. aliter repellēt. ex de accu. qua liter. §. ad corrigēdos. Hec obstat illō ex e. cū nō ignores. ꝛ similia. qz nō fuerunt passi canonici ꝙ admīstrarent: nisi p̄mo re nunciasset. ꝛ qz p̄mū vili⁹ erat: vñ p̄sumi poterat ꝙ renūciasset. Uel illud intelligit qñ in modū cūnciatōis agit. Hec hosti.

Sz nūquid peccat cleric⁹ recipiēdo di uersa beneficia p̄cipue in diuersis dioc. Rndet gof. ꝙ sic. Iz eni sciat p̄mū bñficiū vacaturꝫ recepto 2° nī peccat in cupiditate dū illud quod ē sortit⁹ deserit: ꝛ pinguius eligit. vt p̄z. 7. q. i. siquis sue. ꝛ c. siquis de ordine. peccat. n. ꝙtēnēdo sunū epm: dum eo ꝙtēpto recipit ab alio bñficiū. Sz miꝫ vi det ꝙ se quis liberare posset p secūdi bñfi cij receptionē a suo epo: cui forte iuramt: ꝛ a quo ordines recepit. Rº ꝙ hoc ē vez qñ de licentia sui epi recipit beneficiū zm. alioquin etsi p̄mū vacet: titulus nī prioris ecclesie durat: ꝛ pōt ab epo vl' ecclesia sua reuocari. vt p̄z. 7. q. i. nō oportet. ꝛ c. siquis vo. Et erit in expectatōe bñficij vacaturi. ꝛ sic liez p̄mū beneficiū vacet ipo iure: prior nī locus nō vacat ipo iure: nisi dicat ꝙ ꝛ post locus ꝛ primū bñficiū vacat quo ad recipientē. zm tamen nō vacat quo ad ec clesiā vel epm post: qui infra ser menses cum reuocare potest si velit. Hec gof. Nū quid secundus epūs peccat ꝙferēdo ei sciē ter beneficium. Rº. gof. patet ex supradēis cum peccaret: nisi fiat de primi epi ꝓmissiōe Qz enim vacet primū beneficiū statutum est in penā recipientis zm. Fuit aūt cōe vi ciū recipientis ꝛ dantis. si enim ille nō da ret iste nō acciperet. Secūdū vero hosti. peccat primus prelatus: qui cū eū repetere posset negligit: ꝛ etiam secundus q sciēter ꝙ iura venit. ex de cle. nō resi. fraternitati.

De residētia clericoꝝ in eccl̄ys ti. 34°.

Deinde qz dictū ē circa p̄ncipiū p̄cedentis tituli ꝙ prebenda ē conferenda tali psone q̄ possit residere. ideo ad plenioꝛē declaratiōnē huius materie de qua habet ex li. 3. ti. de cle. nō resi. in ec. vel pbē. querenda sunt aliqua de residētia. s. quis clericus tenet residere. Rº quicūqs bñficiū prebēda le siue tanqs titulū obtinet. ex eo. c. vlt. siue bñficium illud sit maximū vt epatus. 7. q. i. puenit. siue sit modicū: etiam si eēt. 20. so lidoꝝ. ex e. ꝙquerente. Hec pōt titulū suū deserere sine licētia sui plati. ex de renunci. ām̄onet. Is vero cui tanqs bñ merito assi gnant pensiones alique siue stipendia nō tenet residere. ex de pben. nisi eēnt. ꝛ tamē talis ad antidotū obligat. ex de testa. cuz in officio. Et si talis ecclesiā cuius bñficiū tenet offendat: tanqs ingratus illo p̄uat ex de postu. c fi. Quō debet clericus resi dere. Rº in ꝓpria psona faciendo fructuz ecclesie. ex de. c. nōnulli. ꝛ in suo ordine. ex de fi. ptb. ꝓposuit. Ad hoc enim beneficia sunt īstituta vt seruitium in ecclesia inde fiat. vnde qui nō seruit ea recipere nō debz ex e. cū ad hec. Parū est enim suam p̄nā exhibere: ꝛ curam siue seruitium negligere ex e. quia nōnulli. vnde in cathedralibus ecclesiis ꝛ collegiatis distributiōes quoti diane tm̄ p̄ntibus qui diuinis iterfunt in ē cuiuslibet ecclesie rōnabilē ordinatiōez tri bui debent. qui vero aliter de distributiōib⁹ illis aliquid p̄cipit: illius dominiū nō acq rit: imo illud totaliter restituere tenet: nisi eum infirmitas vel iusta ꝛ rōnabilis ne cessitas corporalis: aut cuidēs ecclesie vti litas excusaret. Et idem intellige de distri butionib⁹ que fiunt p̄ āniuersarijs defunc torum. Probant hec omnia li. 6. c. ꝙsuetudinē. Sed obm quia li. 6. de clec. cum non deceat. dicit. Prosequētes vtilitatem ecclesie nō p̄cipiunt distributiōes. Ad hoc dicendū ꝙ canonici nō tenet eas talibus ꝙcedere. vt dicit ibi. si tamē ꝙcesserint illi non tenent restituere. vt pater in c. ꝙsuetu dinē. Alij dicunt ꝙ. c. cum nō deceat. loqt de absentib⁹. sed. c. ꝙsuetudinē. de p̄ntibus. Primū credit Jo. an. Sed quid si illi quoꝝ lucro predicta cedebāt: remittant.

nūquid is qui ea recepit a restitutione liberatus erit. R⁹ fm Jo.an.satis videt q̄ sic:cū ibi nō dicat q̄ remissio nō ꝑsit. vt ꝑz li.6.de cēnsi.in fi. Quid de ecclesiis q̄ nō habēt p̄bēdas aliquo mō distinctas: ſ tñ omni die dat cuilz certa quātitas panis ⁊ vini: ⁊ sic de alijs. Rndet Jo.an.q̄ dictū.c.ꝓsuetudinē.nō logt de talib⁹ distributoib⁹:cū ille p̄ti⁹ sint p̄bende q̄ distributões. Et ad hoc facit qđ ber.notat ex ō p̄ben.licet. Dicit etiā Jo. an.q̄ vbi sunt p̄bēde distincte:⁊ postea è mēsa cōis crassa ⁊ postea distributões:locū hz.c.ꝓsuetudinē.tñ in distributoib⁹ illis:⁊ nō i illa mēsa crassa. Siquis tñ ex iusta causa sit absens pōt seruire p vicariū.ar.ex c.cū ad hec. vl' etiā si sit effectus inutilis ad seruiēduz ex aliqua cā:in quam tñ nō incidit ex culpa sua.nā ⁊ excōicato sꝰtrahunt merito bñficia ecclesie:cū seruire nō possit. ex de appel.pastoralis.in fi.⁊ suspenso.ex de eta. cū bone.al'nullū bñficiū recipit in absentia: nisi fm q̄ notat in.q.se. vel nisi ꝓsuetudo repugnet.ex de ꝓsti.cū oēs.que tamē ꝓpio statuto pōt tolli:si ecclesia sit seruitoꝛib⁹ de stituta:dūmō absentis p̄bēda assignet alicui surrogato.ex c.cū dilectus. ⁊.c.ad audiētiā.⁊.c.cū ad hec. Sz si statutū ꝓpiū faceret canonici ꝓpter ꝓmodū ꝓpium.s. ga inter se diuidunt illud quod absens p̄cipe ꝓsuenit:nō valeret.ex de ꝓsti. cū oēs. ⁊.c. ex parte. Quō nō residentes debēt puniri.⁊ quō dz ꝓ eos p̄cedi. R⁹ nō residēs aut habet ecclesiā pro derelicta p ꝓtrariuz factū.aut nō.si sic:puta quia nauigauit:q̄ vroꝛē duxit.factus è ioculatoꝛ vel miles: vel al'vitam p̄sone ꝓtrariā assumit. tunc si factū eius sit notoriuz:pōt statim ꝓferri eius bñficiū.di.87.quisquis.⁊ ex e. ex gestis. Si vo sit dubiū tunc citabit. vt infra dicet. Si aūt nō hz ecclesiā pro derelicta: citari ⁊ moneri debet anteq̄z beneficio priuet:put infra determinabit.ar.ex de ꝓsti ec.in fi.⁊ hoc si citatio posset peruenire ad cū.al'citatio mittet ad ecclesiā in qua dz residere:vel ad domū absentis.s.tertia die ⁊ ibi publicabit. vt pz ex e.ex tue. Nō tñ cogit quis ad citationē ex ꝓuinciā mittē ex de dolo.⁊ ꝓtu.cum olim.§.volētes. Si aūt citatus nullā causam rōabilē p̄tendat ⁊ sit absens de licētia p̄lati expectat p ānū quo elapso ecclesia siue beneficiū confert Et hoc fm gof.quando nō fuit licentiatus vsq̄ ad certum tempus. tunc enim si vlt illud tempus abesset: stati illo tempore ela pso priuari ecclesia siue bñficio posset:nisi post tempus illud ex iusta causa impediret 7.q.i.pñtium.⁊ ex de loca.potuit.fm gof. Si vero non habuit licētiam expectabitur per sex mēses tñ.vt patet ex e.ex tue. In casu tamē arbitrariū erit:vt infra dicetur. Nec obstat aliqua appellatio quin bñficium ꝓferatur.ex e.relatū.in fi.Si vero cāz rōnabilē p̄tēdat est audiēdus. Et si inde cam non admiserit appellare pōt.ſ interiz assignabit bñficiū alicui p̄sone que deseruiat ꝓ absente ecclesie.ex de appel. puenit. z. Sed quam causam dicis rōnabilem. R⁹ fm hosti.talis se absentat aut causa cupiditatis sine licētia:vt recipiēdo zᴬᵐ eccle siam:⁊ tunc debet carere ecclesia habita ⁊ etiam ecclesia ambita.7.q.i.siquis epūs. ⁊ ex de transla.quanto. etiam si clericus sit habens ecclesiam.ex de renun. admonet. Et sic intellige illud ex e.c.i. nisi prima ecclesia eum reuocare velit.7.q.i.nō oportet Aut absentat se causa lucri sine licentia:vt causa negociatōis.⁊ sic etiam in casu p̄cedenti est citandus arbitrarie:si.ſ.placet cū reuocare.Et sic intellige q̄ clericus p vnā solam horam expectatur. vt patet di.9i.clericus. vel per tres septimanas.7.q.i.siquis in clero.vel per duos menses.7.q.i.pñtiuz vel per tres menses.di.75.quoniā quidaz. vel per quinq̄ menses.vt.e.di. qñ. vel per quatuoꝛ annos vel quinq̄ vel sex. vt pz ex c.c.z.⁊.c.ex parte.⁊.c. qualiter. ⁊ hoc q̄ tum ad priuationē beneficij. nam clericale priuilegiū perdit:si post trinam monitionē incoꝛrigibilis apparuerit. vt patet ex de vi.⁊ ho.cle.c.fi. Aut causa vtilitatis cū licentia.vt quia transiit ad aliam ecclesiā in qua vtilioꝛ erit.ex de re.mun.queritur Et tunc non citatur;ſ pmum bñficium est ꝓferendū infra sex menses cōputandos a tempore illo quo est adeptus coꝛporalem possessionē secūdi sine querela. ex de p̄bē. de multa. Aut causa studij: ⁊ tūc si nō hz licentiā p̄lati ꝓcede vt supra in.q.p̄cedēti v.si vero nō habuit.quia nec causa studij dz abesse sine licētia.ex e.relatū.lz studēs dicat absens ex causa rōnabili.vt pz ibidē.nisi forte causa studij theologic. ar.ex de magꝛis.sup specula.§.docētes. In quo etiaz p̄ti dz licētia:lz nō obtineat. vel etiā recurrendū è ad primū supioꝛē:si inferioꝛ licētiā neget:nē bonum obediētie ꝓtēptuz videat.ar.ex de regula.licet.Si vo licētiā

habet vsq; ad certum tempus: ipo elapso pcedi pōt ꝺ cum eo modo quo dictū ē ſ. in pcedēti.q.v.ſi aūt citatus. ſed citra tps illud reuocari nō oz.ar.exī de ꝓmo.c.i.Et hoc eſt verū niſi ſuperuenerit noua cauſa. exī de offi.ordi.inſinuante.Eſt aūt iuſta cā quandocūq; expedit eccleſie.ar. exī de poſtu.p.bone.i. vel ꝓpter ſciam ſiue potētiaz. ar.exī de elec.officij.vel quia eccleſia eſt nimis ſeruitorib⁹ deſtituta.exī e.cū ad hec. In his enim caſib⁹ vrgens eccleſie neceſſitas preferet & licētijs & priuilegijs impetratis.vt pz ibidē. Nō tamē habebit priuilegiū ſtudēs in caſtris fraudulēter. exī eo.tue. Aut cauſa deuotōis.vt peregrinatōis quā nō oz facere ſine licētia plati. de ꝓſe.di.5.ſi oportet.Et ideo ſi licētiam habeat oz expectari quouſq; ſit finitū tps:ita q potuit reuerti.ar.ff.ꝺ v.obli.ꝓtinuus.quo elapſo citabit: & fiet vt ſupradictū ē in illo v.ſi aūt citatus.Si vo licētiā nō habuit incōtinēti citari pōt:& expectabit p ſex mēſes:& pcedet vt ſupradictū ē in illo v. ſi vo non habuit. Aut cauſa reipublice:vt qz ē in ſeruitio pape vel epi. & ſic excuſat. Poſſunt .n.duo canonici eē in ſeruitio epi.Et intelligunt eſſe pītes.exī e.cæetero.c. cū oi lectus.c.ad audiētiā. nullus tamē iſtoꝝ victualia pcipe debet ſine quotidianas diſtributōes:que debent cū residentibus.vt patet in.c.cæetero. & exī de pben. licet.c. dilectus. Idē dicēdū ē de morante cū legato ſedis aplice.ar.in.c.cū dilectus. & exī de offi.le.c.i. Idē ē etiam de eo qui fideliter ꝓſequit iura eccleſie: lz iurauerit residere. exī e.ex parte. Secus aūt ē de ꝑbdito ſuffraganei ſi moret cū archiepo.nō.n.videt residens.ar.exī de offi.or.paſtoralis. & de exceſ. pla. ſicut vnire. Aut cauſa gratie ſpecialis.vt priuilegij ſibi ꝓceſſit: & tūc excuſat niſi priuilegiū illud ex cauſa reuocet. reuocandū eſt enim vbi multitudo ē in cauſa: vt quia eccleſia ē p maiori parte ſuis ſeruitorib⁹ deſtituta:etiam ſi ſit indultū a papa exī e.cū ad hec.vt etiā dictū ē ſupra.v. eſt aūt iuſta cauſa. Operant tū indulgentie q nō prosunt beneficio:ſi aliquis qui loco abſentis ſeruiat ſarroget .ſm gof. vt pz in. c.ad hoc. Aut cauſa conſuetudinis vel inſtitutionis eccleſie.vbi idem eſt dicendū qđ i cā immediate pcedenti.ar.exī e.cū dilect⁹.& ꝺ ꝓſti.cū omnes. Aut cā artioris vite vt religionis. & tunc diſtingue vtrū ſit religioſus vel ſecularis: profeſſus vl' nō; infra ānū vel nō.per.c.extra de regula.licet.& c.ſtatuimus.de quo dic vt infra.vbi agit de religioſis.in quo caſu ſi ſit eps: & requiſitus renuerit nō pōt ad epatū reaſſumi. 7.q.i. hec nequaq;.& extra de renūcl.poſt trāſlationē. Aut cauſa neceſſitatis: vt quia impedimento iuſto detinet: puta quia eſt infirmus.extra e.ad audientiā.nec poteſt ſecure in eccleſia morari ꝓpter inimicos.7. q.i.paſtoralis.ar.extra de renun.ad ſuppli cationē.& ſic videt excuſari:lz impedimento ceſſante teneat redire.ar.extra de cuſto. eu.c.z.§.quia vo zelus. Aut cauſa nude voluntatis:& tunc pcedet ꝺ cū vt dictuz eſt ſupra in.q.pcedenti.v.ſi vero non habuit. & ſequenti. Sed hoc intellige quod dicit extra e.c.fi.vbi cadit diſtinctio iſta.& c.inq quatuor.hec aūt habent locū quo ad inferiores epis. epi enim per archiepm cogūtur per excōicationē & ſuſpenſionē. niſi nec illud prodeſt: papa vel alius de mandato eius ſpāli eos ab adminiſtratione remouebit:& eligendi licentiam dabit. Sic itellige illud extra e.ex tue.ibi ꝓtra eos.& c. ex geſtis.& c.qualiter. Sed nūquid aliquis p latus poteſt hanc licētiā.ſ.ſe abſentandi dare. R⁹ papa & etiam inferiores prelati.Et hoc videt ber.de epis intelligere. extra de cle.non reſi. inter quatuor. Inno. vero & boſti.intelligunt hoc etiam de inferioribus prelatis per.c.e.ti.relatum.ibi. prelatoꝝ ſuoꝝ. Ad hoc nota ad plenioꝛē inſtructionē de abſentia cauſa ſtudij. & ratio quare non debet aliquis clericus ire ad ſtudiuz ſine licentia prelati ꝓpter eſt. quia licentia non debet dari in theologia niſi homini docibili.ar.ff. de inoffi.teſta.l.i.docibiles vero etiam ſunt mittendi & ad ſtudiū theologie inuitandi.& tunc.ſ.quando inuitant & mittunt mittentes debēt eis in neceſſarijs prouidere.extra de magiſtris.ſup ſpecula.al' ät ꝓpria voluntate docētib⁹ ſiue ſtudētib⁹ in theologia nō ſubuenit a ſua eccleſia in oibus neceſſarijs. poſſunt tñ tales p quinq; ānos integros fructus percipe ſuarū pbēdarum auctoritate ſedis apoſtolice. vt patet in.c.ſuper ſpecula.nō obſtante ꝓria conſuetudine vel ſtatuto cū denario deffraudari ñ debent in vinea dñi laborantes: vt dicitur ibidem.§.i. In alijs vero ſcientijs nihil percipiēt de debito a ſenſu ꝓtrario:niſi gratia fiet eis.vel niſi hoc habeat illa eccleſia de conſuetudine ſpāli. Sed nec ſtudens in theologia quotidianas diſtributōes recipiet

cẽ ℞ōben.licet.nisi ſpeciali priuilegio impetret.cẽ ℞ v.fig.olim. Uel dicendū q̄ in eccleſiis in quib⁹ ſunt diuerſe p̄bende pcipient toras diſtributões: vt dicit in.c.licꝫ Sꝫ vbi habēt oīa in cōi: eſtimabit quātū expendere poſſet: ſi preſens eēt.vel ſaltem dabit quolꝫ die ſuo procuratori illud quod pcipet ſi p̄ſ eēt.7 etiam quotidiane diſtributões que p̄ntibus dant: lꝫ nō interſint canonicis horis.Et ſic intellige illud.c.oli. al' in eccleſiis illis in quibus habent oīa i cōi priuilegiū fruſtratoriū eēt. Jn nullo ãt caſu quotidianas diſtributões que dant tm̄ his qui interſunt horis canonicis percipiet:niſi forte ſit talis eccleſia in qua aliquis nihil pcipiet niſi canonicis horis interſit: vel niſi hoc impetret priuilegio ſpeciali Sꝫ 7 cū fuerit indultū vt in ſtudio fruct⁹ pcipiet p̄bendarū ſuarū oꝫ intelligi ℞ ſtudio generali nō ſpāli alicui⁹ ville vel caſtri cū fiat in fraudē.cẽ c.tue.hec hoſti. Jnſuper nota q̄ oēs ſcholares ad quēcunq; locū euntes cā diſcendi gaudēt priuilegio imperiali.ſ.q̄ nullus iudex eis iniuriā inferre p̄ſumat. nec dannū inferri ſuſtineat p̄ter delictū alteri⁹ hois eiuſdē p̄incie.temeratorib⁹ aūt eoꝝ hō legib⁹ 7 iudicib⁹ ſiue rectoribꝫ illius tpis qui hoc iudicare neglexerit ipſo iure infamia irrogata: res ablate in quadruplꝫ exigunt 7 dignitate ſua ſi qua potiebant' ipſetuū carent.Et ſiquis item ꝓtra ſcholarē mouere voluerit:datur electio ſcholari vtrū malit coram dño ſuo ſiue magiſtro vl'loci cpo ꝓueniri.Siquis aūt eū attentauerit ad iudicē aliū trahere a cauſa ſua cadet p tali conamine: etiā ſi moneret' inſtiſſime. vt pꝫ in ꝓſti. Sede.℞ ſcholarib⁹ 7 eoꝝ priuil'.l.habita.

De ℞cimis 7 p̄micijs ti.35⁹.

Deinde ꝓſiderandū ē ℞ ℞cimis 7 p̄micijs.Et p̄mo ℞ inſtitutiõe ℞cimarū. 2° ℞ ſpēb⁹ ſiue differentijs ℞cimarū. 3°quib⁹ ℞bēt dari 7 a quib⁹ p̄ſt recipi: 7 inter quos ℞bēt diuidi:7 vtrū poſſint p̄ſcribi:7 q̄ actiõe poſſunt p̄ti. 4° ℞ quib⁹ ℞cime ℞bēt dari 5° quales qualit' quando 7 vbi ℞bēt dari. 6° a quib⁹ ℞bent dari. 7° vtrū poſſint alio mõ alienari. 8° ℞ p̄micijs. 9° ℞ vtilitate ſolutionis ℞cimarū 7 primiciarū.

Circa p̄mū querunt' plura.p̄mo vtrūꝫ inſtitutio ℞cimarū emanauerit a iure nāli

℞° inſtitutio ℞cimarū pōt intelligi dupliciter Uno mõ ſm ℞terminationē ptis exhibende.puta q̄ ē pars aliqua exhibēda ℞o vl' miniſtris eius.7 ſic ſumit' in rõne cõmuni Et hoc mõ ē ſimplr a iure naturali. dictat enim ius naturale q̄ ℞us deꝫ ℞ ſba ꝑpria honorari ſm illud ꝑuer.3. Honora dñm ℞ tua ſba. Et q̄ miſter eius deꝫ ſuſtētari ſꝫ illud Mal.3. Jnferte oēs ℞cimā i horreū meū:vt ſit cib⁹ in domo mea. Et q̄ miſtrāti ſpūalia ℞bēt tpalia miniſtrari. vt dicit .i.Cor.9.7 Luce.io. Dignus ē operari⁹ mercede ſua. Alio mõ pōt intelligi ſm ℞terminatõꝫ certe partis exhibēde.puta ptis ℞cime nō minoris.7 ſic accipit in rõne ꝑ ꝓpria:7 hoc mõ nō ē a iure naturali ſimplr & ſm quid. q̄ enim tanta pars nō minor ℞t nō dictat ius naturale ſimplr. Et hoc vult Hu.li.℞ ſacris.parte.iz.c.4. 7 ꝓbat p hoc q̄ Jacob vouit ℞cimas dare: ſi rediret proſpere. Uotū aūt nō fit ℞ bis ad que homo tenet' .dictat tm̄ illud ſm quid.ſ. ſm q̄ iuuat' ad hoc artis cognitione vel reuelatõe. Juuat' enī ad hoc ex cognitõe artis numeroꝝ p quā nouit q̄ ℞nari⁹ ē numer⁹ pfectus.q1 ab vnitate numerus coordinatus eſt numeroꝝ līmes 7 terminus p̄mus. Et p replicationē vnitatis 7 ceteroꝝ numeroꝝ ad ipm formāt' quilꝫ alī⁹ ꝓſequēs numerus. 7 ideo cū homo ſciret p dictamen iuris naturalis ℞ū eē honorandū vt p̄n̄m 7 auctorē 7 vt ꝓſūmatorē 7 finē bonorūꝫ omniū. Jn ſolutione p̄miciarū ꝓteſtat' ipſꝫ eē bonoꝝ omniū p̄n̄m 7 auctorē. Ex arte vero.numeroꝝ habuit inſtinctū vt p exhibitionē ℞cime ꝓteſtaret' eū eē finē 7 ꝓſūmatorē. Et hec rō elicit' ex verbis Jſi. ſuper illud ero.zz. Decimas 7 p̄micias nō tardabis offerre. Juuat' etiā ad hoc ex revelatione facta Ade ſm aliquos cum fuit raptus in extaſi ad curiā angeloꝝ. erquo notū fuit homini angelicā naturā nouē ordinib⁹ eē diſtinctā:7 humanā creaturā in ℞cimo ordine creature rōnalis eē ꝓditam ſm parabolā xp̄i ℞ ℞cima dragma.Luce.15. 7 ex hoc inſtinctū habuit vt p exhibitionē ℞cime ꝓteſtaret' ordinē ſiue ꝓditionis ad laudē 7 gloriā ꝓditoris.Hec alexan.ō an.3.t.z.c.ō decimis.q.i.ar .i.q.i.o. Mā inſtitute fuerūt ſiue inceperūt decime. R° q̄ tpe Abrae.q1 ſine fide ſalnatoris explicita vl'implicita nulli homini poſt peccatū potuit eē ſalus:vt dicit aug. 7 beat⁹ petrus act.4.7 ſm Hu.li.℞ ſacris. oportuit vt ſꝫ

ꝓcessū tpz formarent magis euidentia signa spūaliū grāz: vt cū effectu salutis crescceret cognitio vitatis. vñ ſm q magis ac magis saluatoris aduentus appropinq̄uit. ꝟz ꝫ magis ac magis ei⁹ ꝑsona inotuit 7 p alia signa magis euidētia ꝺmōstrata fuit. Fuit autez ꝑsona saluatoris reuelata ꝑmū quantū ad ꝑsonā 7 naturā diuinaz 7 hoc a ꝑncipio ipsi Abel. ꝓpter qđ bonorauit eū abel ꝑmicijs 7 ꝑmogenitis gregis ī signū q ille qui erat ꝑncipiū nostre ꝯditionis 7 ꝑmogenit⁹ filius ꝺi: eet etiā ꝑn^m saluatōis. z° reuelata fuit ꝑsona saluatoris quantū ad rōnalē naturā creatā ī qua mediator eet: 7 oblationē 7 sacrificiū placatōis ꝓ hominib⁹ ꝺo offeret. Et hec reuelatio facta fuit Noe: ꝓpt qđ bonorauit eū in oblatōe 7 sacrificijs: vt ꝑz gen̄.8. z° quantū ad naturā humanā in qua exple ret officiū redēptōis. 7 hec reuelatio facta fuit Abrae gen̄.22. In semine inqt tuo bñ dicent oēs gentes. Et ideo ipe bonorauit eū ī exhibitōe ꝺecime p quā significat humana natura. Luce.15. Et sic ꝑz q ꝑmicie iceperūt tpe abel. oblatōes tpe noe. ꝺecime tpe abrae. Hec alex de an.3.t.2.c.2 ꝺeci.q. 1.ar.1.q.2.o. Utrū ꝑceptū de ꝺecimis erat morale in veteri lege. R^o. in hac.q. videt ee dissensio inter iurispitos 7 theologos. quid ī enim iurispiti sentire vident q pceptū de ꝺecimis oādis in veteri lege erat morale: 7 nō tñ quo ad exhibitionē alic⁹ partis in sustentationē ministroz ꝺi: ꝟ etiā quo ad taxationem partis certe. s. ꝺecime. vñ ſm eos nō e in noua lege euacuatū: ꝟ potius remanet: 7 e etiā ꝯfirmatū. Luce.ii. vbi dicit. Ue vobis pharisei qui ꝺecimatis mentā 7 anetū 7 omne olus: 7 ꝑteritis iudiciū ꝺei 7 charitatem. Hec oia oportuit facere: 7 illa nō omittere. Hoc etiā vident sensisse hosti. 7 Jnno. qui inter canonistas fuerūt ꝑcipui. Mā hosti. in sū. sua ti. de ꝺeci. q. vtrū ꝯsuetudo excuset a solutōe ꝺecimarū. vbi volēs oñdere q ꝺecime dari debēt; ex ꝑcepto. ad hoc ꝓbandū adducit auctoritates veteris testamēti: quas quidē frustra adduceret nisi supponendo q ꝑceptū de ꝺecimis morale eet. Consimili mō videtur Jnno. idem sensisse in glo. sup Ricā de ꝺecimis. Theologi vo dicūt q ꝑceptū de ꝺecimis quo ad exterminationē ptis certe. s. ꝺecime nō e morale. qz nō e scriptū simpliciter in corde hominis. morale vo preceptū e in corde hominis scriptū: vt dicit aug. Hec etiā erat cerimoniale ꝑceptū. qa nō erat datū ad significādū aliquid in futurū ꝑncipalr: lz significaret in futurū aliquid ꝯsequēter; sicut 7 oia indeoz facta. ſm illud. i. Cor.io. Oia in figura ꝯtingebant illis. qui. n. ꝺecimā dabat que pfectionē significabat: eo q ꝺenari⁹ e quodāmō numerus pfectus: vt dictū e supra. ptibus nouē sibi retentis: ꝓtellabat quasi in ēdā signo se impfectū ee 7 a ꝺeo pfectionē futuram p xp̄m expectare. 7 etiam q saluator erat ꝯpleturus officiū humane redēptōis ī humana natura p ꝺecimā dragmā significata: vt dictū e supra. Et in hoc ꝯueniebat cū cerimonialib⁹ ꝑceptis que ꝑncipaliter erant instituta ad significandū aliqd in futurū. vnde quantum ad hoc pōt dici q preceptū de ꝺecimis erat cerimoniale ꝟz quid: nō tamē simplr. Erat aūt ꝑceptū iudiciale. quia erat datū ꝑncipalr ad seruādam equitatē mutue distributōis: vt esset equalitas dati 7 accepti. ſm q e possibile 7 ꝯueniēs inter seminantē spūalia 7 dātē tpalia. Dñs aūt taxauit ꝺecimā ptē: 7 hoc ꝯgrue ꝓpter causas supradictas: 7 ꝓpter ꝯditionē illius populi cui lex dabat. Ille enim ppls in .12 tribus diuisus erat int ēs .12^a. s. leuitica que tota diuino cultui mancipata fuerat: possessiones nō habebat. Et ideo ꝯgrue dñs ꝑcepit q relique tribus. 11. partē ꝺecimā suoz ꝓuentuū darēt: vt honorabili⁹ viuere possent. 7 etiā quia aliq erant futuri transgressores precepti. Et in hac sntia fuerūt alex. de an. 3. t. 2. c. de ꝺeci. q. 1. ar. 3. o. 7 tho. 2^a 2^e. q. 87. ar. 1. o. sicut ꝑz i eoz sūmis. 7 ricar. vt ꝑz. 4. di. 17. q. 2. ar. 7 c. 4^m. qui fuerūt magni doc. 7 scriptores questionū sacre scripture: 7 spāliter de ꝺeci

Utrū exhibitio ꝺecimaz mō sit sb̄ precepto. R^o. ſm determinationē ptis exhibēde semp fuit sb̄ ꝑcepto 7 de iure nature: vt dictū e supra. vñ etiā habet gen̄. 47. Sacerdotib⁹ egypti cibaria ex horreis publicis ꝑbebant. Secūdū vo determinationē ꝺeci me ptis ante legē erāt sb̄ ꝯsilio: vt patz ex voto Jacob gen̄. 28. vbi dicitur. q Jacob votū vouit dicēs. si fuerit ds mecū: 7 custodierit me in via qua ābulo 2c. 7 posteā cūctoz que ꝺederit mihi ꝺecimas offeram in lege fuit sb̄ ꝑcepto simplr. vñ exodi. 22. Decimas 7 ꝑmicias nō tardabis offerre Et numeri. 18. Filijs Leui ꝺedi oēs ꝺecias israel in possessionē ꝓ ministerio: quo mihi seruūt in tabernaculo federis. Et sic sup

visum est ꝺm aliquos inrisp̃itos p̃ceptū ꝛ ꝛcimis erat morale. vñ ꝺz cos ꝛcime ꝺa ri ꝛbēt ex p̃cepto tā diuine legis q̃s eccleſi astice ĩſtitutōis. ꝺm vo tbeologos hoc mō nō erat morale nec cerimoniale: ſ iudicia le. Differunt aūt hec tria vt habitū fuit ſ in.i.li.q: p̃cepta moralia ꝺuari ꝛbēt omni tpe. cerimonialia ñ licet obꝺuare tpe legis noue. iudicialia aūt etſi tpe gratie nō obli gent: ſeruari tñ p̃ñt ⁊ ꝛbēt ſi ſtatuant ab illis quoꝝ ē ꝓdere legē: ſicut p̃ceptū iudici ale veteris legis ē. exodi. zz. q̃ qui furatus fuerit ouē reddet q̃tuor oues. qō ſigs rex ſtatuat ei⁹ſ̄bditi ſeruare tenēt. ita etiā ꝛcō mūnicatio ꝛcime ptis ē tpe gr̃e p eccliam iſti tuta vt.ſ. ñ min⁹ ꝑpls noue legis miniſtris ciuſdē exhibeat q̃s ꝑpls veteris legis mini ſtris illi⁹ tpis exhibebat. cū tñ ꝑpulus no ue legis obliget ad maiora. ꝺm illō Mat. .5. Niſi abūdauerit iuſticia veſtra pluſ q̃s ſcribarū ⁊ phariſeoꝝ nō intra. ĩ regnū ce. Et etiā miniſtri noue legis ſint maiorꝭ di gnitatis miniſtris veteris legis. vt ꝓbat apl's. z. Cor. 3. Dz g̃ ex ſupradictis q̃ ho mines tenēt ꝛcimas ſoluē ꝺm theologos: partim ex iure nāli. ſ. quantū ad exhibitio nem alicui⁹ partis. ptiz ex ĩſtitutiōe eccle .ſ. q̃tū ad exhibitōez ptis ꝛcie: q̃ tñ p̃ſa tis opportūitatib⁹ tpoꝝ ⁊ ꝑſonaꝝ aliā ptē poſſet ꝛterminare. Et hec tñsio habet ab alex. ꝛ an. 3. t. z. c. ꝛ ꝛcimis. q. i. ar. z. o. ⁊ ex tho. z^a z^e q. 87. c. Tenent inquā hoies ſoluere ꝛcimas ꝺm alexā. ꝛ an. vbi ſup. c. cū p̃tūt ab illis quib⁹ ꝛbent: ⁊ etiā ſi nō p̃tunt vbi ē ꝓſuetudo. ex e. puenit. ⁊. c. in aliquib⁹. Et ꝺm tho. vbi ꝺ. c. 5^m. illi qui ñ ſoluūt ꝛcimas in locis illis in quib⁹ eccliā nō p̃tit eas nō ſunt ꝓpter hoc in ſtatu da mnatōis: niſi forte ꝓpter obſtiationē: vt ha bētes volūtatē nō ſoluēdi: etiā ſi p̃terent ab eis. Nec etiā eccleſie miniſtri quib⁹ dz cē maior cura ꝓmouēdi in ꝑpło bona ſpū alia q̃s colligēdi bona tpalia: p̃cēt ſi ꝛcimas nō requirūt vbi ſine ſcandalo ꝓpter diſſuetudinē vel aliā cām requiri nō p̃ñt.

Dz obr̃ q̃ beatus Jacob⁹ actl. 15. dicit. Viſū ē ſpūi ſcō ⁊ nobis nihil imponere vo bis vltra oneris q̃s vt abſtineatis ab imo latōe ſimulacroꝝ ⁊ ſanguine ⁊ ſuffocato ⁊ fornicatōe. ſ ꝺare ꝛcimas ē oneroſū. g̃ nō ē p̃ceptū credētib⁹ ꝛ gentib⁹. R⁹ q̃ dz hoc ſit oneroſū puerſis ⁊ incredulis: leue tñ eſt fidelib⁹ credētib⁹ dñm cē veracē qui dicit Mal. 3. Inferte omnē ꝛcima in hoz reū meū vt ſit cib⁹ in domo mea: ⁊ ꝓbate me ſup hoc ſi ñ aperuero vobis catharactas celi ⁊ effundā bñdictōez vſq; ad abūdan tiam ꝛc.

Circa 2^m articulū qui ē ꝛ ſpecieb⁹ ſine ꝺifferētijs ꝛcimaꝝ queritꝝ q̃ quot ſint ſpēs ſiue ꝺr̃ie ꝛcimaꝝ. Rndeō q̃ ſunt tres ꝺm hoſti. ſ. ꝑſonales: vt ille que ꝛbent ex his que ꝓueniūt ex ope ꝑſonali. Prediales: vt ille que ꝛbēt ex his que ſic ꝓueniunt ex p̃dijs ex e. ad apoſtolice. ⁊. c. paſtoralis. Et mixte: vt ille que ꝛbēt ex bis que ꝓueniūt ex aialib⁹ que gregatim paſcunt in paſcuis. be eniz partim a predijs ꝓueniūt: cū ex eis viuāt aialia a quib⁹ ꝓcedūt. ar. ex c. ꝓmiſſum. ⁊ ptim a ꝑſonis que ea cuſtodiūt. ex ꝛ re. in. c. penul. ꝺm hoſti. Ber. vo ex e. ad apoſtolice. ponit tñ ꝛcimas prediales ⁊ ꝑſo nales. ⁊ ꝛcimas aialiū cōputat inter pre diales. ⁊ cū eo cōueniūt ray. ⁊ gof. Dz di ci ĩ hoſti. mihi magis placet. Jtē ꝛcimaꝝ quedā dicunt maiores: quedā minores ſiue minute. vt pz ex eo. ex multiplici. ⁊. c. cū in tua. Minute aūt dicunt ꝺm glo. ibi dem. partus aialiū ⁊ ꝛ pullis ⁊ ouis ⁊ oꝛ tis. Jtē in veteri teſtamēto erāt quatuoꝛ ꝛcime: ꝛ quib⁹ biero⁹. ſup Ezec. loquit. ⁊ ex e. ꝛcimā. ⁊ ꝛ trib⁹ eaꝝ tangetur infra ſtatim poſt ſolutionē. q. ſequētis. ꝛ quarto vo genere iparū tangēt etiā infra in ſeq̃nti ar. q. vtrū dño papę ꝛc.

Circa tertiū articulū qui eſt ꝛ illis quib⁹ dari ꝛbēt: ⁊ a quib⁹ recipi p̃ñt ꝛcime: ⁊ ꝛ eaꝝ diuiſiōe ꝑſcri ptione ⁊ p̃titōe querunt plura. Primo q bus ꝛcime dari ꝛbent. R⁹ circa ꝛcimas duo ſunt ꝓſideranda. ſ. ipm̃ ius accipiendi ꝛcimas: ⁊ hoc ē ſpūale. ꝓſequit enim illō ꝛbitū quo miniſtris altaris ſeminātibus ſpūalia ꝛbent tpalia: quod ad ſolos cleri cos ptinet curā aiarū habētes. Et ideo tñ ad eos cōpetit hoc ius habere. Aliud eſt illud qō p ꝛcimā ꝺat. ⁊ hoc ē corporale. ⁊ iō pōt in vſū quoꝝlz cedere. vnde pōt ad laycos puenire. vt dicet infra. Dz ꝫ predicta videt q̃ ꝛcime nō ꝛbeant dari clericis: ſ potius pauperib⁹. qz in veteri le ge tenebant hoies ad tres ꝛcimas. ꝑmas leuitis ſoluebāt: ꝛ quib⁹ habet numeri. 18. Secūdas quando in bieruſalē ad templū ibant: comedebant: ꝛ quib⁹ ꝛntl. 14. Tertias paupib⁹ anno tertio recōdebant: ꝛ q bus patet etiā ibidem. Si g̃ tpe gratie pre

cepta pietatis sunt seruanda: ⁊ preceptū ō
ecima paupib⁹ tribuēda ptineat ad pieta
tē: videt᷑ ꝙ sit seruandū. Preterea dicit
Aug. ꝙ ecime sunt tributa egentiū aiaꝝ
ꝯ sunt ebite paupibus. Preterea leuitis
dabant᷑ in veteri lege ecime. qz parte aliā
in possessionib⁹ nō habebāt. vt pz numeri
18. vbi etiam dicit᷑. nihil aliud habebunt
ecimarū oblatōe ꝓtenti. Sz clerici nouo
testamēto possessiones habēt patrimonia-
les quandoqz ⁊ ecclesiasticas. Insup etiā
recipiūt p̄miciales ꝓ viuis ⁊
mortuis. ꝯ supfluit eis ecimas dare. R⁹
ad p̄mū argumētū dicēdum ꝙ ille ecime
z^e reseruabant᷑ ad sacrificia offerēda. Cū
ciet᷑ cessauerint huiusmodi sacrificia: locū
nō habēt in lege nona. Tertie aūt ecime
quas cū paupib⁹ ebebant comedere re
manserūt ampliate p̄ hoc ꝙ dns nō tñ
ecimaz partē ꝫ etiam oia superflua inbet
dari paupibus. ꝫm illud Luce. ii. Quod su
pest date paupibus. Ipe etiam ecime q̄
ministris ecclesie dant᷑ per eos ebent pau
peribus dispensari. Hec ex tho. z^a z^e q. 87.
ar. 3. o. ⁊ aler. e an. 3. t. z. c. e ecimis. q. 4.
ar. 3. Ad z^m argumētū dicēdum ꝙ sicut
patet ex dictis quedā ecime spāles dabā
tur leuitis nō tñ ꝓpter eoꝝ sustētatōez: ꝫ
etiam vt ex eis paupibus sbuenirent. Ad
hoc aūt nō sunt supflue ꝫ necessarie pos-
sessiones oblatōes ⁊ p̄micie cū ecimis. hec
tho. vbi supra. c. z^o. Utrū clerici habētes
p̄timoniū sufficiens vel aliquos redditus
licite recipiant ecimas. R⁹ ꝫm ray. ⁊ gof.
ꝙ sic ꝫ seruitiū ecclesie pro quo ecimas
pcipiunt faciant. iz. q. z. charitatē. al' sacri-
legiū cōmittūt: ⁊ idez est ꝫ in malos vsus
cōuertant. i. q. z. clericos. ⁊ c. pastor. Scoz
etiā hosti. in sūa. ti. clerici quib⁹ ebent ec-
cime: q̄tūcunqz ecin quant: nisi sint noto-
rij licite ecimas exigunt. nec sine volūtate
eoꝝ ebent alijs etiam paupib⁹ dari. e e. c.
tua nobis. §. ptextu. ebent᷑ enī ecc ⁊ pre-
sbris curam habētib⁹. ꝯ ebent eis reddi.
16. q. 5. ecimas. ⁊ in plurib⁹ alijs. c. Cauc-
ant tamē ipsi clerici ne licite receptis illici
te abutant᷑. Dicit etiā ibidē postea. §. ꝯ. ⁊
quasi in fi. ꝙ si clericus nō faciat seruitiū
ecclesie: nō dz eas recipe: vel si sit notoꝛi⁹
fornicatoꝛ: laycus nō tenet᷑ sibi dare ecci-
mā: ꝫ primo supioꝛi: qui dz eā in vtilita-
tē illius ecclesie cōuertere. Hec obstat. c.
tua nobis. quia intelligit᷑ ecc occultis. ⁊ hoc
etiā dicit supra. c. tua nobis. Secūdū vero
Inno. in glo. e. ti. circa p̄n. clericis dari ec-
bent ecime q̄tūcunqz sint diuites vel mali
vt dicitur in. c. tua nobis. Scōm vo aler.
de an. 3. t. z. c. de decimis. q. 4. ar. 3. c. clici
qui sufficienter habēt vnde possint viuere
ꝫm statū p̄sone: p̄nt decimas recipe vt pcu
ratores in necessitatē pauperū ⁊ vtilitatez
ecclesie. non autem in vsus ꝓpios vel ma
los cōuertendas. imo si in vsus ꝓpios cō
uertant sacrilegium cōmittunt. si vero in
malos iudiciū incurrunt. De talibus enī
intelligit᷑ illud aug. ad bonifaciū. Si inqt
priuatim que nobis sufficiant possidemus
non illa nostra ꝫ pauperū sunt quoꝝ pcu
ratione quodāmō gerimus: nō ꝓprietatez
nobis vsurpatōe damnabili vendicamus
zz. q. z. Et illud hiero. ad papā damasū.
Clericos illos cōuenit ecclesie stipēdijs su
stentari quib⁹ parentū ⁊ ꝓpinquoꝝ nulla
subsidia suffragant᷑. qui aūt bonis pentū
sustentari p̄nt si quod pauperū ē accipiunt
sacrilegiū cōmittūt: ⁊ per abusionē talium
iudiciū sibi manducant ⁊ bibūt. Ad hoc
etiā facit illud aug. Decime sunt tributa
egentiū animarū. Cui ecclesie sine cui⁹
ecclesie clericis debent decime dari. R⁹ ꝫz
hosti. ⁊ ber. e e. c. cum sint homines. in glo.
z. ⁊ Inno. e e. c. ad apostolice. Decime per-
sonales dari debent ecclesie prochiali sine
baptismali ⁊ de iure cōmuni. i. illi ecclesie
in qua dantes audiunt diuina ⁊ percipi-
unt sacramenta. 16. q. i. questi. ⁊ 17. q. i. §. i.
prediales vero dari debent illi ecclesie infra
cuius parrochiam predia sunt sita. e e. co.
quoniam. nisi aliud obtineatur vel de pre
scripta ꝯsuetudine. e e. c. cū sint boies. ⁊ ad
aplice. vl' de ꝯuētōe. e e. c. ex multiplici. sug
gestū. vel nisi sint prescripte: vt infra dicet᷑
De mixtis vero ꝫm hosti. si apparet ꝯsue-
tudo ē seruanda. si nō apparet ⁊ aialia ꝯti
nue pascunt᷑ in predijs ꝓprie parrochie:
ipsi sunt dande. ⁊ al' videt᷑ ꝙ diuidi debēt
inter ecclesiā vbi pascunt᷑ ⁊ ꝓpriā. ar. e e. ō
tes. relatū. §. vlti. Et hoc rōnabile videt᷑.
qz ꝓpria dat pastoꝛib⁹ sacramēta: ꝓpter q̄
dat precipue decima. e e. c. z. Secūdum
vero ber. e e. c. ad apostolice. vbi aialia pa
scunt᷑ continue ibi debent solui decime. e e.
e. cōmissum. si vero p medietatē in vna ec
clesia ⁊ p medietatē in alia equū ē vt int᷑
eas diuidāt᷑. ar. e e. ō testa. relatū. i fi. ⁊. i. q
z. c. fi. Et idē ē si iaceāt hic ꝯtinue ⁊ pasca
tur ibi ꝯtinue. ar. ff. ad mūicipales. assūptio
Et silr sigs hic iacēt ⁊ ibi larē hēt psonā-
les ecimas ⁊ oblatōes diuidere deberet.
Alij distinguūt ꝙ aliquis aialia sua pascit

n aliena parrochia aut tāq̄s aduena ⁊ eẋ
nens.⁊ tūc soluet ᵭcimā ꝓrie parrochie
Aut tanq̄s incola:q̄ nihil soluit ꝑ pascu
is ⁊ ibi ea ꝓtinue bz:⁊ tunc eẋnec soluet.
q̄ quo ad hoc eius parrochianus cēsef.
sic notat Hu.16.q.1.ᵭcimas.⁊ facit ꝑ hoc
q̄ qui pascuariū soluit ecclesia exēnea ᵭ
eo ᵭcimā habere dz.Scōz hosti.aūt vidē
tutius dicere q̄ in vtroq̄ casu pascuariuz
estimari dz. Ray. vō dicit q̄ si pastor bz
domiciliū in vna parrochia ⁊ ouile i alia
ᵭ lacte fetu ⁊ lana illi ecclesie debit ᵭcimā
infra cui⁹ limites sunt p̄dia sita.q̄ inde su
scipiūt alimētū aialia. ⁊ sunt tales ᵭcime
p̄diales.Idē dicit alex.ᵭ an.z.t.z.c.ō ᵭci
mis.q.4.ar.4.ar.eẋ e.ꝓmissum. B aūt ho
sti.ꝓcedit quo ad fetū: ⁊ quo ad alia dicit
vt habitū ē supra.Tho. vō dicit.zᴬ zᵉ.q.
87.ar.3.c.zᵐ.q̄ q̄ gregis fructꝰ ex pasce
is pueniūt magis debēt decima gregis illi
ecclesie in cuiꝰ territorio grex pascit q̄s ci
in cuius territorio ouile locat. Ex p̄dictis
pz q̄ ᵭcima dari dz ecclesie parrochiali.
16.q.1.statuim⁹.⁊.c.ō decimis. Nec obstat
illud eẋ e.q̄n.⁊ ō p̄scrip.ō quarta.ꝑ q̄
.c. videt q̄ decima cēo dz dari. q̄ loquū
tur ō ꝓsuetudine. Non obstat etiā illud eẋ
e.dudū.q̄ ibi petebat eps ecclesias ⁊ dēci
mas ptinētes ad eas.vñ agit noie ecclesie
parrochialis sibi ſbiecte: cū nō sit alius q̄
agat.eẋ ō succes.ab inte.c.vlti.in fi. vbi lo
quit ō decimis in parrochia epi positis.
vel logt ō decimis q̄ ad suā canonicā por
tionē.qō ē vins ꝑz hosti. De hac mā satis
habet eẋ e.cū ꝓtingat. i glo.z.⁊.c.dudū.i
gl.z. vbi ber.vult q̄ decime nō ptinēt ad
epm.⁊ q̄ in decimis ecclesia ꝑ parrochia
liū nō bñt epi aliquā portionem. Capitula
vero que dicunt quartam decime dandā
esse epo:loquuntur ō decimis ecclesie ca
thedralis.vel loquuntur ō ꝓsuetudine:nō
ō iure. ꝟn enim q̄ habet eẋ e cum sint ho
mines.in ter.⁊ glo. in decimis soluendis
ꝓsuetudo spectatur.⁊ hoc si sit scripta per
quam iuri cōmuni p̄eindicat. al'secus ē
eẋ de ꝓsue.cum dilectus. Sed quomō
debent decime diuidi. Rº diuidi debēt ꝑz
ꝓsuetudinē loci: vt eps habeat dimidiam
tertiā vel quartā.clerici vō seruiētes eccl̄ie
habeāt aliā.io.q.1.antiquos.⁊ eẋ e.q̄n.⁊
ō p̄scrip.ō quarta. Si aūt nō apparet con
suetudo diuidant in quatuor partes.qua
rum vna epo.alia p̄sbro.tertia fabrice. q̄r
ta pauperibus assignetur.iz.q.z. quatuor.

ꝟm hosti. Quid si epi vel religiosi ē con
suetudine percipiant omnes decimas ali
cuius parrochie.nūquid nō obstante tali
ꝓsuetudine poterit p̄sbro qui non habet
vnde viuat portio cōpetens assignari. Rº
q̄ sic.hoc enim est expressum eẋ de p̄ben.
extirpande.§.cum igit. Quid si ꝓsuetu
vna ecclesia percipe decimā de blado ⁊ al
tera de vino.⁊ illa terra que prius erat p̄
dialis sit facta vinatoria vel econuerso. Rº
ꝟm hosti illa ecclesia que primitus percipi
ebat de blado dz nunc peipere de vino.q̄
lz mutet qualitas terre:nō tamē ſba. ⁊ ꝟ
est satis expressum eẋ e. ꝓmissum.§.⁊ sic
etiam ᵭ pascuis. Et lz ꝓsuetudo in vno p̄
dio sit p̄scripta ab alia ecclesia:non tamen
extendet hec ꝓsuetudo ad aliud predium
quod ᵭ nouo colitur.eẋ e.cum ꝓtingat.
Et idez dicit hosti.eẋ e.cū in tua. Et addit
ibi q̄ si vne ecclesie ꝓsuetissent ab ātiquo
simul percipe in eodē predio diuersas dēci
mas ānuatim:nō videt quare hoc stare nō
possit.puta si in eodez agro sit decima vini
⁊ arbor:lz hoc non placeat Inno. vt pz
per eius glo.in.c.cum in tua. Quid ᵭ no
ualibus. Rº si sint infra limites alicuius
parrochie:⁊ ᵭ hoc non dubitetur:pertinēt
ad illam:salua canonica epi. In dubio vō
potest eps cui voluerit gratificare vel sibi
retinere.eẋ e.quoniā.plerisq̄ tamen epi
indistincte omnia noualia totius dioceſis
a quocūq̄s recuperare possunt: qui vsurpa
re sibi nituntur.ꝓtra ter.eẋ e.cum in tua.
abutentes iuribus dicentib⁹ q̄ decime ⁊
oblationes in potestate consistunt episco
por.16.q.5.§.cuz ergo ecclesia.⁊.c.sequen
tibus.quia illa ⁊ similia sunt vera: non vt
sibi ea appropient:sed vt ꝓmuniter disp̄e
sent.iz.q.1.§.si q̄ res eccles⁹.⁊.c.p̄cedenti.
Est igit hec vitas q̄ nec ᵭ noualib⁹ nec ō
recuparis:etiā a laycis dz eps retinere nisi
canonicā suā.hoc ē quaten⁹ percipiebat ᵭ
antiqs peipiat ⁊ ᵭ bis.eẋ e cēsi.ecclesiis
Hec hosti. Ad ꝟ nō q̄ cui ꝓcedit peipe
decias ᵭ terre laborib⁹:qō ē mai⁹:pōt etiā
recipe decias ᵭ noualibz:qō ē min⁹.eẋ e.
ex pte.z.nisi acqsierit eas p̄ p̄scriptōez q̄ ē
odiosa.eẋ e.cū ꝓtingat. vel nisi layc⁹ hēat
eas p̄ p̄uilegiū.eẋ e.tua.i.cū tale p̄uilegiū
sit odiosum.eẋ e.ad hec.ꝟm hosti. Et ber.
eẋ eo. cum ꝓtingat. ⁊ Inno. super.c.tua.
Et religiosis etiam qui veteres decimas a
laycis in aliquibus parrochijs habuerūt
i eisdē decime noualiū nō accrescunt.li.6.

e.statuto.§.nec ꝑ eo.nisi alia causa rōnabilis ꝓsit: vt dicit ibidē.ſm Jnno.aūt sup c.cū ꝓtingat.causa rōnabilis ē priuilegiū vel transactio vel alia similis vel spūalis ꝑscriptio in singulis agris noualiū.Barto. aūt in questionib⁹ dicit q̄ si clericus ꝑscripsit ius decimandi vniuersalr tūc habebit decimas noualiū.secus ē si prescripsit p partes. Quid de predijs q̄ non sunt sita infra terminos alicuius ecclesie parrochialis:sunt tamē sita infra termios ciuitatis Rndet ber.ē ī de parrochis.c.vlti. q̄ epūs ꝑt si vult inde decimas accipe.ē ī e.qm̄.quia saltem sunt in parrochia eius.nō ē tm̄ exīneū a rōne vt tunc ecclesie sue parrochiali decimas soluat:si ita ꝓsuetudo habeat. ar. eī e.ad apostolice.7.c.in aliquib⁹.in fi.

Quid de insulis. Rndet ber.ē ī e.qm̄.q̄ ō illa prouincia sunt cui adherent:7 ibi decimas dare 7 iudicari debēt.ff. de iudi.isule.

Utrū religiosi possint decimas accipere. R⁹ q̄ sic.s.illas que sibi ꝓcesse sunt auctoritate ecclesie.al'nō.vnde hiero⁹ ad dama. papā.Quicquid habent clerici pauperū ē Et sōdit.Jdeo maxime curandū ē vt de decimis 7 oblationibus qualem voluerint 7 potuerint cenobijs sustētationē impendāt. Si dicat q̄ leuitis debebant decime in veteri lege.ergo similiter in noua lege debēt clericis qui successerunt leuitis. non ergo religiosis. Rndet q̄ religiosi i ordine leuitico ꝓputant.vere enim est leuita cui conuenit illud quod dicit de leuitis Deut.33. Qui dixit patri 7 matri nescio vos: 7 fratrib⁹ suis ignoro illos ꝛc.Seminant etiam spūalia 7 p se orando 7 p alios.s. ministros 7 ꝑsbros idoneos in capellis quoꝝ proni sunt institutēdō:7 eis bñficiū ꝓpetens assignādo. Nō si nō faciāt possidēt decimas iniuste .Hec er alex.an.3.t.2.c. de decimis.q. 4.ar.2.c.7.c.p^m.7 2^m. Ad hoc nota q̄ priuilegiū ꝓcessum aliquib⁹ vt possint peipe tantundē de decimis noualiū quantū ātea peipiebāt sorte priuilegio vel ꝓpositione vl' infeudatōe vel prescriptōe:vel quocunq; alio modo de decimis veterum predioꝝ ñ extendit ad illas decimas quasi tpe date illius priuilegij alij possidebant.s.iure suo tā ꝗs debitas sibi.li.6.e ī e. statuto. Et idē ꝑt dici ſm Jo.an.si bonafide possidebant.s3 ꝛpietatem iuris nō habebant:nisi sola bonefidei possessio vires priuilegij impediat. Si aūt violenta 7 malefidei possessio eēt: priuilegiū impediret ſm Jnno.7 hosti.qui notant hoc ex de primi.ondū.ad hoc.7 ex de resti.spo.grauis.7 de ꝑscrip.c.vlti. Jtem priuilegiuz predictū extendit ad decimas noualiū habendas tm̄ in illis locis in qb⁹ habebant prius decimas veterū. Et hoc i illa quantitate 7 nō vltra in qua percipiebant decimas veterū:quando priuilegiuz illud fuit impetratū.ita tamē q̄ si tempore date percipiebant decimas veterū totaliter non peipiebant decimas noualiū vltra medietatē:li.6.e.statuto.§.nec ad alios 7.§.se. Jnsup nota q̄ vbi p huiusmodi cōcessionē decimarū atco grauant ecclie parrochiales q̄ earum rectores cōgrue sustentari 7 ꝓmode iura epalia exhibere nō possunt:prouideri debet per ordinarios locoꝝ q̄ eisdem rectorib⁹ tm̄ relinquat de pertinentib⁹ earū:q̄ exinde ꝓpetentē sustentationē habere:7 epalia iura possint soluere: atq; onera supportare.li.6.eo.statuto.§.vt aūt onera.s.legatoꝝ.nuncioꝝ sedis aplice collectoꝝ 7 similiū. Utrū dño pape debeant a presbris exhiberi decime decimaruz. videt q̄ sic.quia numeri.18.sicut leuitis ꝑcipit dari decimas a populo.ita etiam eis precipit q̄ summo sacerdoti.s.pontifici decimam decimarū tribuant. ergo sicut pars prima precepti est seruanda: ita 7 secūda R⁹ dicunt quidam q̄ non.quia difficile esset ꝓgregare decimam decimarum per totam xpianitatem.vnde ecclesia ordinauit q̄ ipe dominus papa habeat propriaz dioceſim cui presit imediate: in qua si vlt decias hz.hz etiā multa regalia q̄ sibi cōtulerūt ip.atores. vñ sufficienter cib⁹ habet in domo ei⁹.oia etiā bona ecclie sūt sua: 7 ex eis accipit q̄ placet. vñ ñ oportuit decimā ptē sibi dare vel tarare. Alijs videt q̄ ipsi debent decime decimaꝝ si petat:7 ecclesie necessitas h̄ regrat. al'iferiores ei soluere nō tenēt.hec er alex.ō an.3.t.2.c. ō dec.q.4.ar.6. 2^m ſnia3 tenz tho.2^a 2^e q.87.ar.4.c.3^m. Utrū laye⁹ decimā licite possit recipe. R⁹ aut laye⁹ sup h̄ hz priuilegiū romane sedis ad tps vel ippetuū: aut nō.si ñ hz dicit gdā vt ro⁹. q̄ si pcepit a tāto tpe q̄ ñ extat memoria gete 7 pacifice psumēdū ē ꝑ eo q̄ ē i feudū ab antiquo concessa.ar.extra ō v̄.sig.super quibusdā. .§.p̄.Et sic posset intelligi illud ex eo.tua. ſm v̄o hosti.nō ē verū.q; in talib⁹ null⁹ numer⁹ ānoꝝ laycū defendit.ex ō ꝓsue.c.fi.

Nec obstat predictus. §. preterea. quia loquit de temporalib⁹. Nec obstat qđ dicūt aliqua iura de decimis ab antiquo p̄cessis quia intelliguntur de decimis iuste p̄cessis ſm gof. 7 ſm hosti. intelliguntꝫ de cōcessis ante decretalē Urbani papē. citra enim nō poterant ab ep̄o vel abbate cōcedi. 7 idez intelligit de quolz inferiore papa: vt in cōstitutione feudi p̄cessi p ep̄m vel abbatez Item si ep̄s vel abbas quam p̄stitutionē forte ray. non viderat: cum scripsit hoc eē ꝓhibitū a tempore p̄cilij alex. extra e. prohibemus. Si aūt priuilegiū habz licite exigit: 7 licite ei soluit: sicut in priuilegio continet. quia hoc potest dicta sedes p̄cedere. Sic intellige illud extra e. a nobis. 7 filia e. hoc tamē facere nō debet nisi ex insta cā vt fauore fidei. puta si p̄cedat alicui ꝑncipi qđ ꝑcipiat decimas oium locoꝝ paganorum hereticoꝝ vel scismaticoꝝ quos poterit ſbiugare 7 ad vnitatē ecclesie reducere di. 63. adrianus in sinodo. tamē rōe talis priuilegij non debet sibi noualia vēdicare. extra e. tua. in fi. Utrū autem in ꝟ casu ꝑdere possit decimas illarū rerū que non ꝓsueuerūt decimari: ray. dubitauit. ſ hosti. determinauit qđ nō. quia tale priuilegiū est odiosum: 7 ideo restringendum. ar. extra de spon. inuenis. Secus eēt si clerici ꝑderēt. extra e. cum in tua. quia tunc ē fauorabile 7 ideo ampliat. Sed obī contra predicta. quia decime debētur ex lege diuina: vt dictū est supra. papa autē non est supra legem diuinā. ergo videtur qđ non possit in p̄cepto de decimis dispensare. Rndet ad hoc hosti. qđ sunt aliqua p̄cepta in qbus non versatur aliqua vtilitas priuata vel tēporalis: nisi quis ꝓmittat in preiudiciū alterius: vt in furto. 7 ideo talia sine peccato non possunt omitti quo ad p̄cepta affirmatiua: vel ꝓmitti quo ad negatiua. 7 in his nullam potestatē habet papa. Et sic debent intelligi iura predicta. Aliqua vō sunt in quibus versatur aliqua vtilitas priuata siue temporalis: in quibus nemini ꝑiudicium paratur: imo peccatum ē nisi reddātur: vt in decimis. Et cum temporalitas spectet ad ecclesiam 7 ad deum: eius vicarius vniuersalis papa potest ó his dispensare: disponere: 7 statuere sicut sibi placet. extra de transla. c. i. z. 7. 9. q. 3. cuncta p mundum. Et sic sine iniuria alicuius ꝓcedere potest layco qđ decimas alicuius loci percipiat: vel non soluat. Ricar. vero. 4. di. 17. q. 2. ar. 7. c. 4ᵐ. respondet ad predictū argumentū distinguendo boc modo. ſ. qđ inquantū per decimam intelligitur aliqua portio necessaria ad sustentationē ministrorum dei: dare decimam est de iure nature. 7 sic papa dispensare non poterit: quin homines teneātur decimas dare. quia nō potest dispensare supra ius nature. Inquātum autem accipitur ꝑ parte determinata .ſ. decima: fuit de iure diuino quantum ad populum israel: sed quantum ad alios habentes possessiones temporales est de iure positiuo. 7 sic papa dispensare potest. Et etiam decime sunt bona ecclesie quoꝝ papa est dispensator principalis: potest illis ó quibus ratio exigit: vt religiosis 7 pauperibus decimam dare quam al' tenerentur soluere. Ber. vero extra e. a nobis. dicit qđ papa non dat alicui priuilegiū de decimis non dandis vel accipiendis: sed concedit decimarū administrationē: vt inde sustentationē sumat: 7 residuū pauperib⁹ tribuat. Et sic concedit monachis. sic etiam possz concedere laycis. Uel lz papa dispensare possit contra ius naturale: remittendo alicui decimas ſpecialiter: non tamen potest facere p̄stitutionē per quam tollatur precepta totaliter. quia ius naturale permanet imutabile. di. 5. in principio. Et hoc est verum quantum ad sui totalitatē. hec ber. vbi supra. Obī insuper contra hoc qđ dictū est in primo mēbro solutionis ꝓmisse quia super illud Mat. 18. Si peccauerit in te frater tuus 2c. dicit glo. Peccat qui fratrem suuz peccantē videt 7 tacet. sicut qui peccanti non indulget. si ergo layci percipiendo decimas peccant mortaliter: peccat generalis ecclesia tacendo: 7 non reprehendo: nec arcendo. sed hoc dicere est inconueniēs ꝙ layci decimas retinēdo ex ꝓsuetudine ſi peccant. Si dicat qđ ecclesia ꝓpter scādalū tacet. timet. n. ne si decimas a militib⁹ exigeret: scādalū ecclesie ꝓueniret. Cōtra. sic dicit auctoritas. vitas iusticie nō ē ꝓpter scādalū dimittēda: sic nec vitas vitie vel decrine. si ꝙ de vitate iustitie ē qđ detentores rez ecclesiasticaꝝ p cēsurā eccliasticā ressillas reddē cogāt: videt qđ eccliа ſi obstāte aliq̄: teneat cogē laycos ad restitutōez decimaꝝ: 7 si ſi facē peccat. cū ꝙ ſ nō faciat: si ē ꝺ vitatē iustitie qđ layci possideāt decias. Rđ qđ vitas iustitie nō oz dimitti vl' differri ꝓpter scādalū ꝑticulare: ſ ꝓpter scādalū gnale: q. ſ. gnaret scisma vel pericul gnale.

Jn talibus enim dicit aug. Hoc solū bene agitur vnde ⁊ vita hoiuꝫ vniuersalis corrigat. Jn generali vero scandalo nō segt correctio ꝛelinquentiū vel alioꝝ. ideo ꝛecimarū repetitio suspēdēda est ꝓpter scādalū generale: quod sequeret si ꝛecimas a militibus ecclesia p censuram ecclesiasticā exigeret. vnde aug. ad bonifaciū. Ubi p gratues dissensionū scissuras nō huius aut illius hominis ē piculū: ⁊ latet strages plurimoꝝ: ꝛetrabendū est aliquid seueritati: vt maioꝛib⁹ malis sincera charitas ꝑueniat di. 50. vt ꝓstitueret. ad finē. Et ideo eccl̄a salubꝛiter ⁊ meritoꝛie ꝛecimas que ꝛetinēt a laycis repetere cessat. Hec ꝛe alex. ꝛe an. 3. t. 7. c. ꝛe ꝛecimis. q. 4. ar. i. o. Ad ꝟ nō ꝙ priuilegiū layco ꝙcessum ꝛe ꝛecimis pciendis in casib⁹ plurib⁹ expirat. Primo si talis ꝓnceps abutat ꝓuilegio. s. ecclesiaꝫ impugnando. ii. q. 3. priuilegiū. ⁊ ar. ex ꝛe dona. c. fi. Secūdo si non faciat ꝓ posse illud ꝓpter quod priuilegiū est ꝙcessum. ex ꝛe dona. cū dilectus. Tertio si scienter venerit ꝙtra priuilegiū. s. sustinendo ꝙ ecclesia ad quaꝫ spectat pcipiat ꝑ. 30. ānos ꝛecimam layco ꝙcessam. ex ꝛe priuil. si ꝛe terra. Quarto si ꝑ illud ꝓuilegiū ledat enormiter ius ꝑsonale. ex e. suggestum. Quinto si priuilegio expresse renūciauerit ex ꝛe regula. statuimus. 7. 7. q. i. cū ꝑiculo sum. Sexto si auctoꝛitate epi ius suū alicui ecclesie vel loco religioso ꝛedit. extra ō bis que fi. a pla. cū apostolica. Septimo si aliquod enorme ꝙmisit ꝛ ecclesiā a qua feudū tenebat vel occidēdo vel mutilādo ꝓ se vel ꝑ aliū rectoꝛē vel clericū suū. ex ꝛe pēnis. in quibusdā. De hoc etiam potes quosdā alios casus colligere ifra boc. eo. ti. in fi. 6. articuli. Quid si layc⁹ ꝛtineat ꝛecimā alicuius ecclesie ab antiquo in feudū: ⁊ eam alij ecclesie velit ꝙferre. Ꝛndet bosti. ꝙ ꝓmo monēdus est vt restituat ꝓpꝛie ecclesie: ꝙ si nolit tolerari pōt ꝙ ꝛt alij ecclesie cū ꝙsensu epi. nec ad hoc regrit ꝙsensus capituli. ex ꝛe bis que fi. a pla sine ꝙsensu capi. cū apostolica. §. qꝫ vero. 7. §. vlti. Sz si ꝛtinet eā iniuste monēdus ē ⁊ cogēdus vt eā restituat ecclesie ꝓpꝛie. ex ꝛe re. ec. nō alie. c. i. vbi tū timet ꝛe scandalo tolerari pōt ꝙ ꝛt alij ecclesie. ar. i. o. c. cū aplica. De hoc habet ex e. interdicimus. in glo. Quid si ꝓtermittat pdicta monitio. nūquid tenebit alienatio. Credit Ro⁹. ꝙ sic: lz malefaciat eps q ꝓtermittit eā. Quid si laycus ꝛecimā dare vellz epo ꝙsentiēte capitulo suo. ꝟ⁰ recurri ꝛebz ad archiepm. ex ꝛe iurepa. nullus. qꝫ auctoꝛitas epi regrit: ⁊ ipe nō pōt ee auctoꝛe in ꝓpꝛia cā. ex ꝛe censi. phibem⁹. Et archieps inducat militē vt ecclesie parrochiali ꝛecimā reddat: salua canonica epi. ꝙ si ñ possit ad hoc induci: ꝟ oio vult totū epo dare: ꝓt hoc auctoꝛitate archiepi facere. ex ꝛe bis que fi. a pla. cū aplica. Si aūt forma hec nō seruet nō videt valere qđ agit. ex ꝛe rescrip. cū dilecta. in fi. hec bosti. Sz cui soluēt ꝛecimas psonales reges ⁊ ꝓncipes. ꝟ⁰ ꝑm Jnno. ex ꝛe maio. oēs. soluēt epo i cuius dioceſi habēt ꝛomiciliū ꝓncipale. ⁊ si in duab⁹ dioceſib⁹ ꝓncipalr̄ habitēt illi duo inter se diuident. Quid ē ꝛe ꝛecima venatōis ⁊ piscatōis. ꝟ⁰ ꝑm Jnno. ex e. nō ē in potestate. talis ꝛecima ē psonalis. qꝫ pꝛouenit ex ope hominis. vnde dari ꝛebet ecclesie vbi p ānū pcipiunt sacra. ⁊ ꝟ ē verū siquis libere piscat ⁊ venat. quia si daret ꝑciū inde vel pars: videt ꝙ ꝛe illo ꝑcio vel parte dari ꝛeberēt ꝛecime ecclesie baptismali. qꝫ tūc nō ex misterio hois: ꝟ ex aqua ⁊ terra pꝛoueniunt. Jtē videt ꝙ siquis capiat pisces in mari: ⁊ portet in stagnū: ⁊ ibi viuant aliqnot dieb⁹: decias debeat inde habere ecclesia in cuius parrochia est stagnū. Jdem videt ꝛe bestijs reclusis. ar. ex e. cū nō sit in boie. Alij autē dicunt ꝙ sunt decime psonales: ⁊ debēt dari ecclesie vbi ꝑcipiuntur sacramēta. Jtem si arboꝛē excisam de silua ꝓuet qs ad aliquem ꝓtum: vt ibi vendat eā nō debet soluere nisi decimaꝫ eius quod valebat in silua: vel melius deductis expensis factis in deducēdo decimā soluet. hec oia Jnno. Dicit etiā ex e. ꝙmissū. ꝙ si pascua vendūt decima ꝑcij dz solui ecclesie pꝛochiali. Si aūt dñs fundi patiat ḡtis ibi bestias pasci: cū herba trāseat cū onere suo. s. decime: dñs bestiaꝝ decimā valoꝛis toti⁹ herbe dare dz. ff. ō vsufru. Utꝫ decie ꝑ scribi possint. ꝟ⁰ ꝙ sic ab aliqb⁹. ab aliqb⁹ aūt nō. Layci. n. nō pūt eas ꝑscribere. ex ꝛe ō ꝑscrip. cām. Qui nec se quomin⁹ satisfaciāt aliꝙ ꝙsuetudine pūt defēdere. vt videbit infra. Clericus aūt si pꝛochiā bēat pōt eā ꝑscribē. ⁊ sic porrochia ꝫ parrochiā. ex ꝛe ō ꝑscrip. de ārta. Nota tū ꝑm Jnno. ꝙ q ꝛe tit decimas i alia pꝛochia rōe ꝑscriptiōis dz ꝑscriptōez de singul' fundis p se ꝓbare qꝫ ꝓbatio de vicinis nō ꝓbaret de alijs.

Religiosi vero non habẽtes prochias nõ possunt eas ꝑscribere. quia nec possidere. 16.q.i placuit.imo tenent᷑ solvere: nisi sint ꝓvilegiati: vt dicet᷑ infra. eo᷑ e.nuper. in glo.3.vbi satis ꝛ hoc. Rectores tamẽ parrochiarũ eas prescribũt.ex᷑ c.cuz ꝯtingat Quia tamẽ timet᷑ ne cãm a laycis habuerint:probare titulũ ꝛbẽt. Sic intellgi põt illud ex᷑ e.dilecti.ar.ex᷑ e.interdicimus. ꝛ c.nup᷑.in glo.vbi satis ꝛ hoc. Idem est si layeus teneat rem ecclesie.ex᷑ ꝛ proba.licet.Sed parrochia secularis contra parrochiam secularẽ nõ habet necesse titulũ ostendere. Sic intelligi põt illud ex᷑ ꝛ ꝑscrip. vigilanti. Sed nunquid ecclesia vnius ep̃atus põt ꝑscribere ꝛcimas alteri⁹ ep̃atus. ℞ᵒ vt habet᷑ ex᷑ e.cũ sint boies: hoc difficile nimis videt᷑.ß ꝑm glo. non est impossibile.quia quod vix fit tñ fit.ff.ꝛ iudi. vix certis. Hã ꝛcime q̃ sunt infra limites alterius ep̃atus:nec adherẽt limitib⁹ bene possunt prescirbi:dũmõ habuerint titulus ex quo habeant cãm prescribẽdi.ex᷑ e.oudũ.ꝛ ꝛ ꝑscrip.ad aures.que sic intelligi᷑. Sed ꝛcime in limite posite ꝛ adherentes limiti nõ possunt prescribi.quia ꝓ ꝓsequẽs ꝛ limes prescribi posset:quod nõ potest fieri ne fines episcopatũ ꝓfundant᷑.vt dicitur in c. cũ sint boies. Et sic prescribere in ep̃atu alio ꝛcimas est difficile quo ad aliquas:ꝛ impossibile quo ad aliquas.Et ĩõ Inno.sup.c.cũ sint homines.notat etiam ex᷑ ꝛ parroch.sup eo.ꝙ sicut ep̃atũ limites nõ ꝑñt ꝑscribi:ita nec parrochiarũ particulariũ.lz quidã aliter itellexerint. ꝛ idez vult ber.ibidez. Quid si archiepꝰ aliq̃ ꝛcimã semp retinuit. ℞ᵒ ꝑm hosti.ipe prescribit ꝯ ꝟbditũ:lz non habeat titulum: cũ suam intentionẽ fundet ꝛ iure cõmuni: vt ꝓbatur ex᷑ ꝛ excep. cũ venerabilis.§. fi. Nam ꝛ ꝟbditus ꝑscriberet ꝯ eũ habita cõfirmatõe a sede apostolica.ex᷑ ꝛ ꝛci.qñ. in fi. Qua actiõe clericus petat ꝛcimas a layco. ℞ᵒ ꝑm hosti. si petat ius percipiẽdi ꝛcimã petat actione cõfessoria.vt pz.ff. ꝛ vsufru.quẽ.pr.l.vti frui §. vlt. Si vo petat fructũ sep̃atũ:petat actõe iuris ꝑm quosdã ar.ex᷑ ꝛ cõsue.ex lr̃is. sed ꝛ petere potest cõditione ex lege diuina.extra e.tua.i. Et ille qui tenet᷑ ad ꝛcimaz cogi potest ꝑ censurã ecclesiasticã solvere ipas.extra e.cũ sit in homine.ꝛ c.tua nobis.vbi etiã i ꝓma glo.ponitur questio illa.vtrũ in ꝛcimis possit interuenire ꝓpositio siue conuentio.regre infra in sexto articulo.

Circa quartũ articulum qui est ꝛ quibus rebus ꝛcime dari ꝛbent. Sciendũ ꝙ ꝛbẽt dari ꝛ blado ꝛ leguminibus tam magnis ꝙ parvis: ꝛ ꝛ pascuis:ꝛ pensionib⁹ comoꝝ:ꝛ puentib⁹ molendinoꝝ etaz ad ventũ: ꝛ piscatoĩb⁹ venationib⁹:fictis:siue cẽsib⁹:vel servitijs feno:lana:apĩb⁹:furnis:balneis:fullonicis argentifodinis:lapicidinis:metallinis:fructibus arboꝝ:pecorib⁹:ouis:ortis:negociatõe:artificio:militia: ꝛ gñaliꝛ omni lucro licito.ex᷑ e.ex multiplici.ꝛ quatuor e. se.ꝛ.c.canonicoꝝ.cũ duob⁹ se. 16.q.i. ꝛcime.ꝛ ea.q.quicũq̃. Et etiam ꝛ tpe oz. ꝛ ꝓsc.di.5.quadragesima. Quid si in eodẽ agro ꝛ eodem anno spargant᷑ semina diuersa. nunquid ꝛ omnib⁹ fructib⁹ danda est ꝛcima. ℞ᵒ ꝙ sic.vt pz ex᷑ e.ex parte. z. Nunquid heres ꝛ hereditate: legatarij⁹ ꝛ legato:donatarij⁹ ꝛ donato ꝛcimas solvere oz. Rndet ber.ex᷑ e.pastoralis.in glo.dicẽs ꝙ legitimus heres ꝛ hereditate nõ ꝛbet ꝛcimã dare. qz est sibi ꝛbita inf natura.vnde est dominus etiã vivente patre.insti.ꝛ here.quali.ꝛ dif.§.sz sui quidẽ ꝛ sola administratio ꝛficit sibi.ff.ꝛ libe.ꝛ posthu.l.suis. De herede vo extraneo dicunt quidã ꝙ oz ꝛcimã dare. qz totũ ẽ ei lucrũ. Et idẽ dicunt ꝛ legatario ꝛ donatario. Alij vero dicũt ꝛ melius ꝙ ꝛ imobilib⁹ nullus ꝛ ꝑdictis tenet᷑ ꝛcimã dare. quia res ad quẽlibet possessorẽ transit cum suo onere.vt pz ex᷑ e.cũ nõ sit.Hec in glo ꝓdicta. De alijs vero tenet᷑. Nunquid collector ꝛ collecta: aduocat⁹ ꝛ aduocationes: mercenarius ꝛ mercede tenet᷑ dare ꝛcimas. Rndet ber.ibidẽ.ꝙ sic.16.q.5.ꝛcime ĩmo ꝛ omni artificio. Et hoc idem sentit ibidem bar.bzix. Nũquid tenet᷑ qs dare ꝛcimã ꝛ illicite acquisitis. ℞ᵒ ꝛcime ꝑdiales indistincte ꝛbẽt solui a quocunq̃ possidẽte ꝑdia nõ tñ iusto ß violẽto vl clãdestino:non tñ catholico ß etiã iudeo heretico vel pagano:vt infra dicetur.sicut ꝛ in tributo contingit.C.sine censu. vel reliquis.li. Nec in huiusmodi ꝛlectum indulget.extra ꝛ iudi.intelleximus. In personalibus autem si tenetur quis ad restitutionem:ꝛcima non ꝛbet dari nec recipi.vñ non datur ꝛ his que proueniunt ex iniusto bello:ꝛ quo loquitur. 23.q.i. militare. ꝛ extra ꝛ iureiurando.sicut. Secus est si iustum esset.23. questione.5. miles dicat.

Mō dat etiā ꝛ his que ꝓueniūt ex vena-
cōe ꝓhibita: furto: rapina: vsura: simonia
iniusto etiā ꝓdagio: vel salmario: vel ludo
iniusta tallia vl' alia exactōe: iiusta sniā: fal
so testō: nec ꝛ his que iuder extoꝛquet p
ꝓfessiōez. Hec hosti. Si vo nō tenet' gs ad
restitutōez: vt i meretricio vel histrionatu
ſm ber. ex e. ex trāsmissa. oz ꝛcimā dare.
is. q. 5. nō sane. ꝑsbr tñ non oz a meretrice
recipe: ne videat' impunitatē ei ꝑstare. ar.
di. 90. oblatōes. 7 i 7. q. 4. miroꝛ. Hosti. vo
distinguit q etsi nō tenet' ad restitutionē:
ꝓuenit tñ quest' ex ꝓccato notoꝛio: vt ex
meretricio publico: nō oz ecclesia accipe:
ne ꝓccatū videat' approbare. Sec' ē si oc
cultū eēt: lz ꝑlatus hoc sciret. ar. 33. q. 5. xꝑi
ana. 7 ex o simo. sic nobis. Cōsuluit tñ illi
tali q inde elymā faciat: vt os eā ꝓuertat.
Ray. aūt dicit q ecclesia non oz recipe qs
dm ille ē in scelere. postqs vo pnias accepit
ecclesia pōt ꝛcimas recipe. ar. di. 50. ferrū
Et idē dicit alex o an. 3. t. 2. c. o ꝛci. q. 2. ar
i. o. Et tho. 2a 2e. q. 87. ar. 2. c. 2m. Et Inno.
ex e. ex transmissa 2c. Utrū ꝛcime ꝑso
nales sint sb ꝑcepto. R° cū ꝑceptū o ꝛci
mis sit affirmatiuū obligat semp ꝙ nō ad
semp. vñ ſm ꝛcretalē Inno. tertij ex e. in
aliquib⁹ boies tenent' soluere ꝛcimas tā
ꝑsonales qs ꝑdiales: vbi ꝓsuetudo eēt. Et
etiā vbi ꝓsuetudo ñ eēt: si minister. s. ꝑsbr
a quo recipiūt sacra indigeret: 7 ꝓpter boc
ꝑeteret. Sūt enī alique ciuitates in insulis
maris q̄ carēt ꝑdijs: in qb⁹ si nō darentur
ꝑsonales ꝛcime: ministri ec cogerēt' men
dicare: 7 minus diuinis vacare. Sz obī
q̄ in lege oñi nō vidēt' ꝓcipi ꝛcime nisi
ꝛ ꝑdijs 7 arboꝛib⁹ 7 armētis. vt ꝑz Leui.
vlti. Ad hoc dicendū q etsi ibi nō ꝑcipiā-
tur ꝛcime ꝑsonales: alibi tñ ꝓcipiunt'. s.
exo. 22. vbi vltimo dicit'. Decimas 7 pri
mitias ñ tardabis offerre. 7 eccle. 35. San
ctifica ꝛcimas tuas: 7 postea da altissimo
ſm donatū eius. Si g dono ec possidētur
oīa que iusto negocio vel arte ꝓquirunt'
ꝛ illis ꝛcime ꝛbēt dari. Hec ex alex. o an
3. t. 2. c. o ꝛcimis. q. 2. ar. 2. c. 7. c. ꝑm. Uel
etiā pōt dici q rō spālis fuit ſm ꝓditionē
illius ꝓpuli: quare nō fuit datum in lege
veteri ꝓceptū o ꝛcimis ꝑsonalib⁹. s. quia
oēs alie trib⁹ possessiones certas bēbant:
o quib⁹ sufficiēter leuitis ꝓuidere poterāt.
Hec etiā interdicebat' ipsis leuitis: gn ꝛ
opib⁹ bonestis lucrarēt': sic 7 alij iudei. Sz
ꝑls none legis ē vbiqs p mūdū diffusus:
c⁹ plurimi nō habēt possessiones: ꝙ o nego
cijs aliq⁹ viuunt q nihil ad sbsidiū mini-
stroꝝ ꝛci ꝓferunt: si o suis negocijs ꝛcias
nō soluerent. Ministris aūt noue legis ar
tius interdicit' ne se ingerant negocijs luc̄
tiuis ſm illud. ii. thim. 2. Nemo militans
ꝛo implicat se negocijs secularib⁹. vnde i
noua lege tenet' omnes soluere ꝛcimas p
sonales ſm ꝓsuetudinē patrie: 7 idigētiaz
ministroꝝ ecclesie. vnde dicit aug. vt ha-
bet'. 16. q. 1. c. 10. ꝛ militia. o negocio. o ar-
tificio ꝛcimas reddē. Hec ꝛ tho. 2a 2e. q.
87. ar. 2. c. ꝑm. Utrū minute ꝛcime sint sb
ꝑcepto. R° ꝛcime tpe gratie siūt sb ꝑcepto
cū exigunt' ab ecclesia ſm approbatā ꝓsue
tudinē vel ſm ecclesie ꝓstitutōez. ex e. pue
nit. 7. c. in aliquib⁹. In ꝓsilio vo sunt cum
nō ꝑtunt': nec ex ꝓsuetudine habetur: nec
ab vli ecclesia ꝑcipit' q ꝛcent'. 7 boc est te
nendū generaliter quantū ad ꝛcimas mi
nutas ſm alex. o an. 3. t. 2. c. o decimis. q. 2
ar. 3. in fi. Tho. etiā dicit. 2a 2e. q. 87. ar. 2. c
3m. q boies nō tenent' o huiusmodi minu
tis decimas dare: nisi forte ſm ꝓsuetudinē
patrie. 7 ꝓuenit cū eo gof. nam 7 honesta
ꝙ ministroꝝ dei nō ꝓgruit vt sint diligen
tes in requirendo etiam minima. hoc enim
vicū ꝓputat' vt ꝑz p ꝑbm. 4. etb. 7 io lex
vetus nō determinauit q decime dent' o
huiusmodi minutis: ꝙ hoc relinqt arbitrio
dare volētiū: quia minima quasi nō ꝓpu
tant'. vnde pharisei quasi ascribētes sibi
ꝑfectam legis iusticiā soluebant decimas
etiam o minutis; nec o hoc a domino rep
hendunt': sed o hoc q ꝓcepta maioꝛa. i.
spiritualia ꝓtemnebant. magis autez eos
de hoc esse ꝛmendabiles ostendit dicens
Mat. 23. Decimatis mentam 7 anetū 2c.
Et postea. Hoc oportuit facere: 7 illa non
omittere. quod tamen referri debet ad tē
pus legis in quo xꝑus loquebatur: vt di-
cit Chryso. Uel potest dici q illud q dicit
oportuit: sonat in ꝓueniētia: nō in debitū.
vñ oportuit. i. ꝓueniēs fuit. ℔ o tho. vbi s.

Quarta ſm articulū qui ē. quales. q̄-
liter. qñ: 7 vbi decime debēt dari
querūt' plura. s. quales decime de
bent dari o aialib⁹. R° nec cogunt' solui
meliora: nec solui debent deteriora: ꝙ sicut
transeūt sb vga pastoꝛis qo decimū fuerit
sanctificabit' dño. vt dicit' Leuit. vlt. q. ab
surdū ē offerre bo qo o dignat' hō: vt dī o
ꝓse. di. i. c. fi. fuffic̄ g q dent' mediocria. ar.
10. q. 2. §. ℔ iul. ℔ bo. gof. 7 Jño. ex e. pasto.

Qualr decime sunt dande. R° sine aliqua diminutõe: ⁊ añ̃ps sũpt⁹: tributũ: cẽsus: vel partiarũ pcio ꝺducãt ꝺ pdialib⁹: ⁊ etiã ꝺ mixtis nõ cã mercimoniũ ꝓpati⁹. exr̃ e. cũ boies. ⁊ c. tua nob. De psonalib⁹ vo c⁹ modi sunt illa q̃ ꝓueniũt ex negociatõe vl̃ artificio, distinguẽdũ ẽ. qz aut ꝓueniũt ex pecunia ꝺterminata: aut indetermiata. si p⁹ vt cũ quis bñs cẽtũ lib̃. ẽdit ꝓ decima io. lib̃. ⁊ ꝺ remanẽtib⁹ sibi emit molẽdinũ vel aliqd aliud. ⁊ tũc aut erit illõ cã lucri ⁊ negociatõis. ſ. vt illud vẽdat: ⁊ sic ꝺducunt expẽse facte ab eo in molẽdino reficiẽdo ⁊ ꝓuando: nõ aũt expense facte ꝓ fructib⁹ molẽdini, pcurãdis ⁊ bñdis: pura ī afinis portãtib⁹ ad molẽdinũ bladũ. Aut emit cã retinẽdi. qz. ſ. vult pcipe fruct⁹ ei⁹: ⁊ tũc etiã nõ ꝺducet expensas quas fecit ꝓ fructib⁹ q̃rẽdis. Si vo ꝓueniũt ex pecunia nõ ꝺterminata sic nõ ꝺducũt expẽse. exr̃ e. pastoralis. in ter. ⁊ glo. i. E ſm hosti. ⁊ etiã glo. ibiõ. i⁹. H ẽ spãle in decima: cũ al'iste fruct⁹ intelligat̃ q supest: ꝺductis expensis. ff. ꝺ pti. bere. si a dño. Rõ aũt h⁹ spãlitatis ẽ tributũ. i6. q. i. decime sunt tributa. ⁊ tributũ soluit̃ nõ ꝺductis expensis. exr̃ e. tua nos. §. vez. ⁊ §. ⁊ cũ ꝺ cũctis. ſm gof. ⁊ ray.

Alia rõ ẽ ꝟ hosti. ⁊ ſm glo. illi⁹. c. pastoralis. 7. qz si pstas etiã expensas; dc⁹ vel fra ꝺo opante tibi cũ vsura maxima reddũt eas. exr̃ e. nõ ẽ in ptãte. cũ q̃ opatio ꝺi sit pciosior tua pecunia; dimidiã posset exigẽ. Hõ q̃ ꝓqueri ꝺbes ꝺ decimis. In artificio aũt sũpt⁹ ꝺduci ꝺbẽt: qz ibi man⁹ boĩs ꝓtinue laborat. ⁊ similr̃ in negociatiõe: ne pecunia decimet̃ itez. ß expense etiã facte ī refectõe siue tuitõe rei nõ ꝺducũt. qz ille expense remanẽt in pr̃imonio, vñ tũc intelligũt̃ eẽ decime pdiales. vt ꝓz in. c. pastoralis. ad fi. in ter. ⁊ gl. Si tũ aliqd emeret vt vẽderet̃: ⁊ fierẽt aliqui sumpt⁹ vt illõ ꝓservaret̃: illi sumpt⁹ bñ ꝺducerẽt̃. vt in glo. i6. c. ciusdẽ habet̃. Sz nũquid ꝺduci ꝺ bẽt expense ꝺ lucro aduocatõis. R° qdaz dicũt q sic: maxime cũ talia lucra vix aliqñ sufficiãt ad expensas. Rob. vero credit q nõ: sic̃ nec locans suas opas ꝺducit expensas. Utrũ semẽ ꝺbeat ꝑus ꝺduci q̃s decima solui. R° q nõ: sic̃ nec in tributo ꝺducit̃ semẽ. exr̃ e. tua nobis. Mñ ꝺz decima dari. ſ. vtrũ primus q̃s soluat̃ colligenti ⁊ trituranti. R° satis dici pot̃ ſm hosti. q in H ꝺz ꝓsuetudo seruari. ar. exr̃ ꝺ sepul. certificari. Si tũ colligẽtes ⁊ triturãtes sibi p⁹ velint satisfieri: eis ꝑus satisfieri ꝺz. Debẽt tñ ⁊ ipi decimas dare ꝺ salario suo. ar. exr̃ e. tua nobis. ⁊. c. cũ ꝺ cũctis. De rigore ãt iuris statim fructib⁹ collectis decime ꝺbẽt solui añ̃ps aliquid inde ꝺk alicui. exr̃ e. cũ boies. ibi statim fructibus collectis. Et ſm glo. q̃citius ⁊ ꝓtentius solui possunt: qz peccatũ est tardius dare. i6. q. i. decime. qz qui nõ facit statim intelligit̃ esse in mora. vnde periculũ decime spectat ad eũ. exr̃ ꝺ ꝓmodato. c. vno. Sz qd si tunc plẽbs recipe nolit. tũc nõ est piculũ ei⁹. ff. ꝺ solu. qui decẽ. ß cũ postea plẽbs voluerit eã recipe: tunc rusticus in mora incipit esse. ff. quor legato r. l. z. §. vlt. Hec in glo. p̃dca Personales aũt decime dari ꝺbẽt in fine ãni. qz vtilius ẽ ecclesie totũ simul recipe ar. ꝺ pig. ex lr̃is. Et ſm bar. bzir. i6. q. i. reuertimini. idẽ dicẽdũ ẽ ꝺ caseo ⁊ lacte. Si quis tñ velit ante ãnũ dare non videt̃ q possit renuere. qz hoc nõ ẽ expressũ ī iure ſm hosti. ⁊ Inno. exr̃ e. pastoralis. circa fi. Dicit aũt p. ꝺ sam. q veneti soluũt ī morte decimas oium mobiliũ. ⁊ hoc iõ qz al' ꝺ cimas nõ soluũt. Ubi debz decima dari R° ſm hosti. ꝓsuetudo ꝺz in hoc seruari: tñ de rigore iuris ꝺz ad ecclesiã deferri. ⁊ hoc inuit̃ Mal'z. Inferte oẽm decimã in horreũ me. Idẽ dicit̃. z. paral. zz. 7. i6. q. 7. decimas. H cñi seruat̃ ꝺ tributo ⁊ ãno na. si non distet multũ ille qui ꝺz. L. ó an nonis ⁊ tributo. omnis oio. Et hoc multo magis seruari ꝺz ꝺ decimis que sunt spiritualia tributa. exr̃ e. tua nobis.

C Arca 6ᵐ articulũ qui ẽ. ſ. a quib⁹ decime debẽt solui: querunt̃ plura ꝑmo vtrũ oẽs layci teneant̃ decimas dare. R°. q sic: ⁊ hoc sive sint divites sive pauperes: ⁊ hoc in signũ vlis dñũ: siẽ omnes ꝺbẽt dare censuz cesari. vñ gregl. papa. i6. q. 5. decimas. Oportuit decimas ab oi pplo accipe. tenent̃ inquaz oẽs nisi sint exẽpti spãli ꝑuilegio pape qui pot̃ tale ꝑuilegiũ dare: vt habitũ ẽ s̃. Sz ꝙ decime sunt tributa cẽtiũ aiaz: vt dicit aug. q siquis sit ita paup q illud qõ hz nõ sufficiat sibi ⁊ filijs suis: pẽbs vero suus supabundet: videt̃ q huiusmodi pauperis potius debeat eẽ decima q̃s plebi. R° q in ꝑdicto casu paup tenet̃ decimã pẽbo dare ⁊ pẽbs dz eã vt redonandã recipe. qz ipe tenet̃ paupes de sua supabũdãtia sustẽtare. Hec alex. ó an. z. t. z. c. ó dec. q. 5. q. i. o.

Utrũ clerici teneant̃ decimas dare. R°

q̄ nō.ſ.æ dote eccleſiaꝝ.i6.q.i.queſti.ß æ p̄dijs p̄rimonialib⁹ ⁊ alijs ex euentu licito acq̄ſitis tenent illi eccleſie decimā dare cui debebat antecēſſ ad eos poſſeſſio pueniret. vt p̄z ex.e.c.i.⁊ hoc ſiue ſint clerici cōiter viuētes:ſiue alij. vt dicit ex.e.nouū. Nec obſtat q̄ dicit.i6.q.i.decimas.ſ. q̄ clerici cōiter viuētes nō tenent decimas dare. ⁊ hoc ē verū æ dote eccleſie:vt dictū ē:æ qua illud.c.nouū.ſm glo. intelligit quantū ad eī p̄cipiū:⁊ æ p̄rimonialib⁹ quātū ad fi nē. Et intellige etiā ſm glo.ibidē.q̄ debent ſoluere æ p̄dijs ꝓꝛijs: ſiue illa ſint i ꝓꝛia parrochia ipōꝝ clericoꝝ: ſiue in alia. pōt etiā intelligi finis.d.c.ſm glo.ibidē.æ clericis ꝓiugat.qui ſpūalia recipiūt ab alijs clericis.ex æ cle.ꝓin.diuerſis. Et ſic etiaz itelligūt quidā illud.i6.q.i.ſiquis laycus. Hoſti.vo intelligit illud. c.nouū. q̄ clerici æ ꝓꝛijs bonis tenent dare decimas ſupioꝛib⁹ quib⁹ ſbſunt:nō aūt equalib⁹:cū ab eis nō recipiāt eccleſiaſtica ſacꝛa: nec eis ſbſint.ar.ex.e.c.i.in pn. Uel ſm ray.ſi dēſ/niunt illi eccleſie cui debēt ille decime:non tenent.al'tenerēt. ſic pōt intelligi illud.c. nouū. Utrū religioſi teneāt decimas ſolnere. R⁹ ciſterciēſes.hoſpitalarij.hieroſolymitani ⁊ templarij nō tenēt dare decimas ꝑ laboꝛib⁹ quos excolūt manib⁹ ſiue ſumptib⁹ ꝓꝛijs:⁊ æ poſſeſſionib⁹ ante ꝓciliū generale lateranēſe acq̄ſitis. æ his vo q̄ poſt ꝓciliū eis gratis collata ſunt: vel ꝓꝛo monaſterijs æ nouo fundandis emerunt tenēt decimas dare: etiā ſi eas ꝓꝛijs manib⁹ vel ſumptib⁹ excolāt: illis eccleſijs q bus rōne p̄dictoꝝ ſoluebant p̄ſq̄ pueniꝛent ad eos:niſi cū eiſdē eccleſijs aliter ouenerint ꝓponendū: vel niſi ſup ß ſpāli iure vel p̄uilegio ſint munit.aliter.n.q̄s ꝑ monaſterijs nouiter fundandis nō liceret eis emere poſſeſſiones tales.ſ.æ qb⁹ decime ecclēſijs debent.poſſent tū eas recipe ſi gtis eis darent.ex.e.c.nup abbates.⁊ li.6.e.ſtatuto.§.cetez. Alij vo religioſi ſunt exēpti ne teneant decimas dare æ noualib⁹ que ꝓꝛijs manib⁹ excolūt:nec æ oꝛtis ⁊ nutrimentis aialium.ſ æ fetib⁹ quos aialia nutriūt. oīb⁹vo alijs poſſeſſionib⁹ ſuis tenēt niſi ſup hoc ſint ſpāli p̄uilegio papæ vel p̄ſcriptōe muniti.ex.e.er pte tua. Et ſic hodie tenēdū ē æ monachis nigris ⁊ canonicis regularib⁹ ⁊ alijs religioſis vinētib⁹ in cōi:qcqd dicat.i6.q.i.decimas.⁊ i alijs iuribus antiqs. Ray.tū nōt q̄ tūc monachi nigri decimas ſoluere debēt q̄ ꝓpꝛia nō habēt. ſi.n.habēt decimas recipiāt.ex.co. dilecti.⁊.c.ſuggeſtū. Et idē ſenſit Inno.ibidē.ß goſ.⁊ hoſti.hoc repꝛobāt ꝑ eo q̄ nihilomin⁹ tenēt dare decimas clericis ſecularib⁹: vel etiā alijs religioſis:ſi infra limites parrochie ſue p̄dia poſſidēt: niſi p̄uilegio vel p̄ſcriptione legitima ſint muniti.ex.e.er pte.i.a nobis.⁊ æ p̄ſcrip.veniēs. Sz que fūt noualia a quib⁹ oēs religioſi ſunt exēpti. R⁹ ſm ber.ex.e.omiſſū. illa fūt æ quib⁹nō ē memoꝛia q̄ fuerūt culta.ex æ v.ſig.qd p nouale.⁊ que p̄us erant quaſi inutilia.vt mōtana paludes ⁊ ſilua. vnde pꝛochialis eccleſia nihil inde pcipiebat:ul' ita modicū q̄ ſine leſione illud amittebat Hec ber.Et ſm q̄ dī ex æ p̄ui.c.fi. terra q̄ ſemel fuit nouale ſemp erit nouale quātū ad hoc q̄ æ ea decime nō debent.ſm tū xv.ſi nouale a p̄ſonis religioſis ad alios trāſierit:q etiā ſimili p̄uilegio gaudēt:nouale eē deſinit.ex æ p̄uil. c.fi. Et idē ē ſi ad p̄mos redierit. Itē p̄uilegiū æ noualib⁹ intelligitur æ noualib⁹ terre,ꝓꝛie:nō aliene q̄ cōducit.ſecus ē ſi in emphitheoſiz vel i vſu fructū haberet. Itē ſi nō ē qui viderit locū aliquē fuiſſe cultū: appareant tū aliqua ſigna.vt antiqua edificia: vel locus ē vicinus alicui caſtro deſtructo:oz quo ad p̄ſtationē decimarū haberi p culto.ff.æ v. ſig. ager. Hec xv. Utrum lepꝛoſi teneant decimas dare. R⁹ q̄ ſic.p̄terq̄s æ oꝛtis ⁊ nutrimētis aialiū.ex æ eccle.edifi. cū dicat.qđ Roð.intelligit tm̄ æ religioſis lepꝛoſis vinētib⁹ in cōi.vñ ſm eū ſi lepꝛoſus viuat ſolitarius in domo ſua: maxime diues non gaudebit p̄uilegio. Utrū infideles inter xp̄ianos degētes teneant decimam dare. R⁹ q̄ ſic.ſ.p̄dialeſ. bas.n.tenēt ſolnē q̄z ad quē p̄diū pueniꝛit.q̄ res cum onere ſuo trāſit.ex.e.æ terris.cū nō ſit.ad fi.nō aūt p̄ſonales.q̄ nō ſunt æ eccleſia.vt dī ibiđ in glo. Hoc etiā dicit Inno.ſup.c.æ terris. ⁊ hoſti.ti.æ pꝛoch. Sed pone q̄ indei parrochiā aliq̄s occupēt emēdo p̄dia ⁊ domos q̄ ſolebāt a pꝛochianis inhabitari. nūqd eccl'ia pt̄ē poterit a indeis qcqd ſolnere ꝓſueuerāt xp̄iani. R⁹ vt dictū ē pt̄ē pōt oēs decias p̄diales ⁊ qcqd pcipe ſolebat rōe p̄dioꝝ.⁊ ß p̄z oēs.oblatōes etiā ⁊ decimas p̄ſonales pt̄ē pōt p̄z ray.ti.æ inde.ar.ad ß ex ð inde.⁊ ſi indeos.⁊ ð vſu. q̄ſto.ß etiā ꝓcedit bar.brix. æ deci.p̄ſona. i6.q.i.decime.ß tū pleriq̄s doc.ꝓcedē nolūt

Utrū recipiētes possessiones ad fiscū teneāt decimas dare. R° q sic. 7 etiā dātes ad fiscū tenent extra. e. a nobis. 7 tua nob. §. 7 cū de cūctis. Et si recipiēs priusq; dt decimaz solvat pensionē dns tenet: quia res cū onere suo transit. extra. e. cū nō sit. Nec etiā pactū tueret possessorē vel ꝓductorē. extra de pactis. pleriq;. Si vero post decime solutionē solvat pēsionē: dns nō tenet. quia in decimatione diminuit ei prorata. 7 hoc est verū cū dns partē aliquotā 7 incertā fructuū: vel tertiā vel quartā vl' medietatē pcepit. Si vo certā partē vl' tñ duos vl' tres corbes colonus dño reddat quātūcūq; colonus ipe pcipiat: tunc dns tenet de illis decimā dare. quia pars illa nō est decimata nec diminuta: lz ab acervo decimato descendat. extra. e. tua nobis. i glo. 4. Sed cui debz dari decima de corbib⁹ illis. R° satis dici potest vt dicit ibidem: q cum sit predialis dari debet illi ecclesie in cuius territorio predia sunt sita: lz desecerit ab acervo decimato. sicut siquis donet alicui corbē vnū decimatū: ille tamē tenet ibidē decimā soluere qui ex lucro bz Colonus aūt qui corbes alios solvit tāto minus pōt soluere parrochiali ecclesie de toto acervo. vt videt ar. extra. e. cū sint homines. 7. c. cū nō sit. 7 hoc videt equi⁹. Haber. Quid si ille qui tenet ad decimam acervū indecimatū alienet. nūquid ecclia decimā ab emptore poterit vendicare. R° q sic. quia transit ad eū acervus cū onere decime. e ē. e. cū nō sit. 7 si ab eo habuit nō petat a venditore. hoc. n. nō patit bona fides vt idē bis exigat. ff. de re. iur. bona fides. q si petierit 7 nō habuerit ab emptore: quia scienter è in nō soluendo: redibit ꝓ venditorē. vt pz. C. si tutor vel curator. in auē. Hec tenet ei suā actionē soluendi ꝓ emptorē. qua eni fronte petet hic quē nequitia sua damnat. ff. de admi. tu. l. si plēs Et idē est de emptore malefidei. Secus è si bonafide emat. Hec gof. Sz quid si procurator mentiēs dedit intelligere venditori q acervus erat decimat⁹. R° adhuc nō cedet ei actio: qr recepit preciū rei. ff. de vsufruc. quia qui pcio. hec hosti. Quid si emptor solvit. nūquid vēditor ei tenet. R° si emptor bonefidei fuit 7 decimā solverit vēditor ei tenet. si aūt malefidei nō tenet: nisi hoc expresse dictū vel cautum fuerit. vterq; tñ debet agere pñiam de dolo 7 quasi furto. qr ꝓtrectauerūt decimā invito dño. In foro tñ pñiali tutū è q si emptor decimā solvat: vēditor sibi reddat. nisi forte in casu. s. si emptor nō inueniat decimptus in re. qr ad hoc bñ valet precium. Hec Alex. de an. z. t. z. c. de deci. q. z. q. 6. o. 7 ray

Quid si quis violēter occupet decimam nūquid ille cui occupat tenet. R° talis aut tradit decimā ꝓpter metū: 7 tunc nō excusat a restitutiōe: lz metus attenuet pniam inūgendā. extra. e. qđ me. cā. sacris. Aut violēter fuit deportata: 7 tūc si erat i mora puta qr si requisitus p ecclesiā ꝓgruo tpe dare noluit: tenet ad totā decimam decimi solvendā ecclesie. ecclesia tñ debit suā actionē ꝓ violētū. extra de deposito. bonafides Est aūt tps ꝓgruū ex quo vētilatū è granū Hā 7 ante separationē residet penes ecclesiā dñium. 16. q. i. moderamine. 7. c. decime. fm ray. quod nō approbat hosti. qr hoc nō plene ꝓbāt illa. c. verū est tñ q statim collectis fructib⁹ decime debēt solui. vt pz i. d. c. decime. 7 extra. e. cū boies. Si vero non erat in mora: qr nec audebat tangere fructus donec venisset decimari⁹: nō tenet de violentia. ar. ff. ꝓmodati. ad eos. Agat ē ecclesia ꝓ pdonē. 7. ff. loca. 7 ꝓduc. l. fi. gnūmo fm ray. 7 si ꝓpter morā ecclesie dānū encnit: qr tunc qcqd portat cedit in dānū ecclesie admin⁹ vsq; ad supplementū decime. sup quo dicit rod. q si plus vel tantum apportatū è quantū valet decima: totā decimā pdit. si vo min⁹ illud cedet in dānū ecclesie. 7 si ecclesia nolebat rustico dare licētiā reponēdi fruct⁹: tenet restituere totū dānū. Aliqui vo distinguūt q si ecclesia erat in mora: aut ꝓpter morā illā amisit rusticus suū: aut nō. si nō: ß qr sic eucnit ecclesia tñ de residuo decimā pcipiet. Si sic decima totaliter cedet in periculū ecclesie: qr ecclesia nō dz lucra cū dānis aliox ꝓterre. Hec alex. de an. vbi s. q̄stiūcula. 5. Similr distinguēdū è si ꝓpter tēpestatē vl' pluuiam. vel aliū casum fortuitū aceruus sit corruptus vel amissus. vt pz. ff. loca. 7 cōduc. ex ꝓducto. Sz forte rusticus in mora cesset ee: qr nō intulit cū potuit in orreū ecclesie. de quo dic vt s. q. ubi dz decima dari. Et hoc è tenēdū p regula. s. q mora vltima semp nocet ei p quē fit. ff. de vsur. ubi tor. Hec Hosti. Utrū cōsuetudo excuset boies a pstatōe decime pdialis: ita q vel nihil vel min⁹ decima soluant: si hoc habeat ꝓsuetudo. R° fm rod. sola ꝓsuetudo non excusat: ß ꝓpositio facta auctoritate epi ab

ecclesia cum illis qui debent decimam vl' etiam remissio vel qtatio facta ab eccl̃a exp̃sse vel tacite siue p̃sumpte ex hoc q̃ p tñ tps cuius non extat memoria quiete ⁊ pacifice sustinuit. q̃ aũt nihil pro decima aut min⁹ decima solueretur excusat ita.s.q̃ nec isti tenentur dare nec ecclesia potest petere ꝓtra p̃dictam ꝓpositionem vel remissionem nisi ecclesia ad inopiam redigat' vel nisi hoc fiat auctoritate pape ex certa scientia reuocantis ꝓpositõez vl' remissionez vel ꝓsuetudinem talẽ. Sed notat ber.extra.e.in aliquib⁹.videt' q̃ cõ suetudo excusaret si p papam approbata ⁊ p̃scripta esset alias non obesset.extra de ꝓsue.c.vlti. qz nõ valet consuetudo q̃ sine peccato q̃ tuncunq̃ longa nõ potest seruari.extra de p̃script. quoniaz omne ⁊ ita non potest hoc bona fide haberi qz debent de iure diuino.⁊ sic nec potest ibi p̃scribi hoc dico de laycis.hosti.etiã satis ꝓuenit cum p̃dictis in sũma.⁊ extra.e.in aliquibus.dicens q̃ in hoc cõsuetudo nihil valere potest nisi forte p papam eẽt approbata vel p ꝓpositionẽ amicabilez sũ ꝓuentionem auctoritate superioris subsequenti factam. Rob.dicit q̃ dici põt q̃ quando nulla decima vel minus decima solui' fingit' a iure q̃ domini p̃dioz̃ bene manu soluerint decimas ecclesie ⁊ eis ecclesia redonauerit vel in totuz.quãdo .s.ecclesia nihil constituit p decima recipere vel in pte quando ꝓsuenit minus decima recipere. Inno.autem dicit extra.e.i aliquibus.q̃ in hoc.s.q̃ decima nõ soluatur vel minus plene soluatur nulla ꝓsuetudo valet.i6.q.7.quicunq̃.⁊ q̃ non licz pactum vel compositionem circa hoc facere.vt dicit extra de ꝓfir.vti. venerabiles. Utrum consuetudo excuset a p̃stationе decimaruz psonalium. R⁹ Ray.videt' sensisse q̃ decime p̃diales tantũ non psonales fuerint precepte in veteri lege. vñ fm eum decime psonales sunt tantuz de iure positiuo ecclesie. Jus vero positiũ p consuetudinem ꝓtrariam abrogatur. vel in totum si sit generalis.di.4.§.leget vel in parte si sit pticularis. di.12.ꝓsuetudo. Si q̃ decime psonales p̃cepto non debent hominũ debent' videtur q̃ ab eis p cõsuetudinez ꝓtrariaz liberent'. Et ad hoc dicendum etiã multũ mouetur p illud.c. in aliquibus. tamẽ vlti. dicit q̃ hoc diffinire timet ⁊ sup hoc magi audire vellet q̃s audiri. Rob.autem dicit q̃ homines vere in hoc p ꝓtrariã ꝓsuetudinẽ excusãtur. Hosti.et hoc idem dicit vel sentit vt pz in sua sũma ti.de decimis.q.vtrum cõ suetudo excuset a p̃stationе decimaruz ⁊ sic intelligit finem huius.c.in aliquibus Ber.et hoc idem sentire videt' de ꝓsuetudine per papam approbata ⁊ prescripta. Inno.autem super ti.de decimis.hoc execratur ⁊ dicit q̃ decime indistincte debent' tam prediales q̃s personales.⁊ hoc ꝓbat per testamentuz vetus ⁊ nouum ⁊ per ius canonicum.i6.q.i.reuertimini.⁊ c.decime.⁊.2.q.7.quicunq̃.⁊.c.omnes. ⁊ per plura alia capitula. Quid de illis q̃ soluunt decimas militibus eas accipientibus ininste ecclesia tamen dissimulante nũquid tenent' eas ecclesie de residuo dare. R⁹ q̃ non.excusant' enim per dissimulationem ecclesie dummodo sint in hac voluntate q̃si ecclesia peteret libentius ei q̃s militibus darent.hec Alexã.de an. 3.t.2.ca⁹.de decimis. q.4.ar.i.q.2.⁊ ꝓuenit cum eo Rob. Ray.vero dicit q̃ si sciant q̃ milites illicite recipiant decimas non liberant'. si tamen ꝓpter metum soluant excusant' a peccato non a toto fz a tanto.22.q.5.ita ne.⁊ extra q̃ me.causa sacris. Utruz in decimis interuenire possit compositio siue conuentio. R⁹ q̃ sic saltez inter personas ecclesiasticas.extra e.suggestum.⁊.c.nuper abbes. Et si auctoritas epi interuenerit melius erit ⁊ p petuo tenebit.extra de transac. decetero. Alias psonalis erit.i.tandiu durabit q̃s diu ille cum quo fiet ꝓpositio vixerit vt fuit illa de qua dicit' extra.e.ex multiplici vt dicit ibi glo. Et etiam quod ibidẽ notat' si monachi ꝓponant cuz plebanis super decimis simpliciter ⁊ pure tunc intelligitur de omnibus presentibus ⁊ futuris siue imposterum acquirendis.extra de p̃uile.quia. Potest etiam interuenire int' laycos ⁊ clericos amicabilis ꝓpositio super decimis ⁊ alijs spũalibus interuenie te pape auctoritate.extra de confirmat. vti. venerabil'. ꝓpter tamen vtilitatẽ ecclesie videt' auctoritas episcopi sufficere quia sic consulit' ecclesie. ar.extra de his que fi.a pla.cum apostolica. hec ber. extra de transac.c.i.⁊ idem hostiẽ.e.ti.c. statuimus. Et addit ibi hosti.q̃ est vez quando questio vertit' inter rectorem ⁊ parrochianos eiusdem dioc. quãdo vo

inter epiſcopuꝫ ⁊ parrochianos eius.tūc requiriť auctoritaſ archiepi. Quomodo conſuleť illis qui longo tempore ſteterūt q̄ decimas non ſoluerunt. nunc autē cor de ꝓpuncti ad penitentiā veniunt.tā forte non ſufficerent ad ſatiſfaciendum. Reſpondet gof.q̄ debet ei imponi q̄ red dat illud quod min⁹ debit.vt dicitur.16. q.7.quicunq;.puſo q̄ ei remaneat vñ viuere poſſit.quia quicquid habent cleri ci pauperum eſt.16ª.q.1.qñ quicquid. Imponeť etiam ei q̄ totuꝫ reddat ſi ad pinguiorem fortunam venerit vt dicitur extra de ſoluti. odoard⁹. Scōm ēt hoſtiē. de bonitate canonica poteſt ei fieri remiſ ſio maxime ſi ſit pauper ar.16.q.1.c.fi.in p̄ncipio.⁊ iz.q.z.aurum. Et in hoc ſola auctoritas epi ſufficere videtur cum per hoc conditio eccleſie melioreť ⁊ ius ſuū recuperꝫ ar.extra de his que fi.a ma.pte ea.cum apoſtolica.§.auctoritates. Scōꝫ vero Roō. etiam ſi diues ſit poteſt ei di mittere gratis vel in totum vel in partez qō male accepit exquo vult ceſſare reci pere.⁊ eccleſiam ſuo iuri reſtituere. Et ḃ poteſt epūs ꝓpter vtilitatem eccleſie parro chialis. Scōm etiam Lau.⁊ Ber. ereť de rebus eccleſie non alie.vt ſuper poſſeſſio nes ⁊ certi redditus aſſignari p̄ſſunt ec cleſie p decimis ſubtractis ſiue retentis tamen ꝓmutatō talis non videtur admit tenda p futuris extra de rerum permu. c.vltī. in ter.⁊ glo.in fi. Et qō dictum eſt de eo qui decimas retinuit.dicit etī Ray. de eo qui iniuſte recepit. Quid ſi quis lay cus qui decimas actenus non ſoluit nūc ad cor rediens eas de cetero ſoluere velit nunquid eccleſie parrochiali vel illi que p deſcriptionem eas actenus percipit red dere debebit. Credit Roō.q̄ eccleſie par rochiali ⁊ non illi alij quia p̄ſcriptio eſt odioſa.extra.c.cum ꝓtingat. Ad hoc ſcie dum eſt q̄ priuilegium ꝓceſſuꝫ de nō dā dis decimis ceſſat in pluribus caſibus. Primo ſi leſionem enormē inducat iuri parrochiali.extra.e.ſuggeſtum.⁊ de v̄b. ſigl. quid per nouale. 2° ꝓpter pactionē ſiue amicabilem cōpoſitionem.extra.eo. de multiplici. vbi monachi compoſuerint cum quodam clerico q̄ ſibi decimaz da rent qui poſtea impetrauerunt priuilegiuz de decimis non dandis ſed illud priuile gium non ſoluit illud pactuz cum de eo fi faceret mentionem. 3° ꝓpter ꝓtrarium actū preſcriptum puta quia priuilegiat⁹ ſoluit per 30.annos.extra de priuile.ſi de terra.multo fortius ſi per.40.vt dicit ibi dem.c.accedentibus. 4° ſi priuilegiat⁹ predium alienum conducat. extra.eo.di lecti. 5° ſi priuilegiatus predium alij lo cet.extra eo.licet. 6° ſi ſententia lata ſit ꝓtra eum a qua non appellauit ſiue pri uilegium oſtenderit ſiue non.extra de ſē. ⁊ re iudi.inť monaſteriuꝫ.⁊ c.ſe.

Circa 7ᵐ articulū qui eſt de alie natione redemptōne.impugnatō ne.⁊ infeudatione decimarū que runť plura.ſ.vtruꝫ decime poſſint vendi vel emi. Rᵒ decima poteſt dici ius percipiē di decimam ⁊ hoc non poteſt emi quia ē annexum ſpirituali officio.ſ. ſeminandi ſpiritualia ordinatiōe naturali ⁊ diuina que eſt vt qui ſeminat ſpiritualia metat carnalia.vnde ſicut corpus hominis eſt impdiabile quia eſt adiunctuꝫ anime ita ⁊ ius percipiendi decimaz.vnde ſi vende reť vel emereť ſimoª.ꝓmitteretť. Si dica tur q̄ pari ratōne videť q̄ non licz eme re villaz eccleſie qz ſimiliť ius percipiendi redditus i hac villa eſt annexuꝫ ſpiritua li dicendum q̄ eſt ſimile qz illi redditus ſunt annexi ſpirituali ex accedenti. Pōt etiaz dici decima fructus qui datur p de cima ⁊ hoc modo pōt decima vendi vel emi.hec Alexā. de an.z.t.z.c.de decimis. q.5.ar.1.o. Et idem dicendum eſt de loca tione.extra de loca.noſtra. in ter.⁊ glo. vtrum a layco male tenente decimas poſ ſet iſte ad quez ſpectant decime redimere eas ſine vicio ſimonie cuz aliter eas nō poſſit recuperare. Rᵒ ꝑm Hoſ.⁊ Hoſtiē. q̄ ſic ⁊ hoc interueniēte auctoritate epi. extra de ꝓben.niſi eſſent ⁊ de rer. pmu.c i. Et hoc non intelligiť cauſa mali exem pli qz diceť illi q̄ a deo decimaz eas iniuſte cuz ſint ſpirituales q̄ etiaz non poſſunt redimi niſi ſuperior interponendo aucto ritatez ſuā. ſuā purget ſimoniaz que alſ ſibi cōmitteretť. Itez inducit deb ille per ſuperiorem q̄ reſtituat ꝓprie parrochie gratis.alias cōmittet ſimoniā de eo q̄ ⁊ ſuperior eaz ex parte eius purgare non poterit.hec hoſti.ti.de ſimo. Roō.tamen credit q̄ nō eſt neceſſaria auctoritas epi qz cuilibet licz ius ſuuz redimere nec eſt ibi ſimonia qz non dať ibi tēporale pro ſpirituali ſz p tēporali.ſ.p fructu decime qui percipiebať iniuſte. Jus vō ſpirituale

semp penes ecclesiã remansit. vnde etiã
pcipiens inde pecuniã lz alias peccet. tñ
non cõmittit in re ipsa simoniam nisi fo
te voluntate ⁊ intentione scilz si intẽdat
vendere aliquid spũale. Si autez alia ec
clesia q̃s parrochialis redimere velit deci
mas huiusmõi tunc necessaria est aucto
ritas ep̃i. Et sufficit hoc sine cõsensu capi
tuli qñ redimunt a laycis decime eis in
feudum ppetuo cõcesse sicut sufficit ingẽ.
tuita ꝓcessione. vt extra de bis que fi. a p̃
la. sine ꝓsensu capitli cũ apostolica Utꝛ
ep̃o liceat predictas decimas in pignore
recipere. ℟ᵒ q̃ non. extra. e. interdicim⁹
qõ per. c. vt ibi dicit glo. sola psona vl' ec
clesia ad quam pertinent de iure cõi vel
p̃uilegio speciali vel canonica donatione
potest decimas a layco iuste vel iniuste de
tentas in pignus recipere. quia citius re
bẽbit eas cuz nõ teneat fructus in sortẽ
ꝓputare extra de vsur. c. i. Et hec fuit cau
sa predicti capituli vt ꝓuideret ecclesiis
Alex. autez de an. vbi supra ar. z. in fine,
distinguit q̃ si clericus faciat illum ꝓtra
ctum hac intentione. vt quicquid ꝓtigat
de redditibus illis decez modios habeat
⁊ ille contractus erit vsurarius. Si vero
hac intentione vt de decima modios decẽ
habeat si sint ibi vsurari⁹ non erit. R oõ.
etiã credit q̃ ꝓhibitio predicta fuit facta
qz vsura vel adminus spes vsure erat p
eo q̃ creditor aliquid vltra sortez recipe
re intendebat nec alias mutua ssz. Quid
si laycus detineat decimaz alicui⁹ ecclesie
in feudum ab antiquo sibi cõcessaz ⁊ eaz
alteri eccle velit ꝓferre. Quid etiã si lay
cus decimaz vellet dare ep̃o ꝓsentiẽte ca
pitulo suo. require supra in z⁰ articulo.
Quid si decimas a layco detentas iniuste
aliqua psona ecclesiastica alia ab illa ad
quaz ptinent recepit i pignus sine aucto
ritate ep̃i ante ꝓhibitõez p̃dictaz. Rndz
Roõ. q̃ tenet omnes fructus quos inde
recepit restituere nõ illi layco sz illi eccle⁹
ad quaz ptinẽt vel cuz ea ꝓponere bona
fide. ita q̃ nihil retineat nisi de illi⁹ spon
tanea voluntate. Si vero laye⁹ decimas
teneret iuste ip̃i layco restituẽ dz. Quid
si miles dedit de ꝓsensu ep̃i ꝓpietatez dec
me aliene ecclesie retento sibi vsufructu
nunquid ecclesia illa recipere poterit i pi
gnus illuz vsufructũ non ꝓputatis in sor
tez ipsis fructib⁹. Rndet R oõ. q̃ exquo
hec donatio est facta inter vivos ita q̃ p
pietas est iam ecclesie acquisita cũ vsu
fructus debeat ꝓpietatem regulariter seq
si ille miles auctoritate ꝓpria retinuit vsu
fructũ ecclesia põt illum in pignus recipe
re fructibus nõ ꝓputatis in sortẽ qz eccle
sia non recipit nisi quod est suũ. Si autẽ
auctore ep̃i ⁊ ecclesie illius est militi cõces
sus vsufruct⁹ cum eo ipo possideat illũ iu
ste tenet ecclesia fructus in sortem cõpu
tare si recepit illum in pignus. Quid de
possessionibus emptis de fructibus decie
peceptis iniuste. nunquid ecclesia ad quã
ptinet illa decima põt illas in pignus re
cipere fructibus non ꝓputatis in sortez.
Rñdz Ray. q̃ sic. Et addit Roõ. q̃ hoc
est p̃uilegiuz ecclesie. s. q̃ res empte de pe
cunia ecclesie acquirunt ecclesie. sic cõ
uenit in milite ⁊ minore vt notatũ est su
pra de emunitate ecclesiaꝝ. Utrum decie
dari possint laycis in feudum. ℟ᵒ antiq
tus decime ⁊ alia bona ecclesie dabant
laycis in feudum vt eam defenderent ⁊
adhuc eoꝝ successores possidẽt eas. ista
vero causa cessante ꝓhibituz fuit expres
se ne decime laycis in feuduz dari possẽt
sicut nec alia ecclesie bona. extra. eo ꝓ
hibemus. ⁊ de bis q̃ fi. a prela. cum apo
stolica. ⁊ extra de feudis. c. i. Fructus tñ
decimaꝝ layco ꝓcedi posset ex causa ad
vitam ei⁹. sicut etiam vendi posset ad tẽ
pus. extra ne prelati vices suas. c. vltimo
non tamen cõcedi posset in feuduz quia
feudum transit ad heredes. sz decime nõ
extra. e. Ad hec. Jus vero pcipiendi de
cimas ſm Ber. non potest cõcedi laycis,
nec in feudum nec ad tempus. sz nec vn
q̃s potuit quia est mere spũale qõ in lay
cum non cadit sz ꝓpetit tñ ei qui spiritu
alia tribuit. iz. q i. § is ita. hec Ber. extra.
e. quãuis. ⁊ plra alia de hac materia. alij
distingnunt sicut Jo. Tan. Ray. ⁊ Host.
q̃ decime debent ecclesie duplici rõe vl'
iure p̃mo intuitu diuini obsequij in eis p̃
stiti. extra. e. nouuz. ⁊ hoc ius cum sit me
re spũale non cadit in laycum. extra de in
sti. c. z. ⁊ de pscript. cãm que. z⁰ vt in si
gnum vniuersalis dñij. extra. e. tua nob.
⁊ hoc iure cum sit ciuile possunt decime
layco ꝓcedi. non quo ad ꝓpietatem sed
quo ad fructuum peceptõem ⁊ ad temp⁹
non imppetuũ. ⁊ ita q̃ nõ transeant ad
heredes. vt pz extra. e. ad hec. ⁊ hoc fiẽi
põt cã pietatis ⁊ sustentatõnis psone. oi.
zz. si qui vero. Alij vo dicunt q̃ nũquã

ecime dari potuerunt laycis in feudum etiã quo ad ius tpale siũ ciuile ita ꝙ trã sirẽt ad heredes.tunc enĩz intelligit ius spũale penes ecclesiã residere sic ãt coꝛ sine aĩa non potest viuẽ ita nec spiritua sine tpalibus possunt cõsistere.i.q.i.siqs ꝓbendas.ꝛ extra.e.ad hec. Etsi aliquod ius videt cõtradicere intelligit ex ꝓcessi one q̃ est ex facto nõ ex iure.ita dicũt ray. ꝛ alex.ãn.ẓ°.t.z.c.ex ecimis.q.z.ar.i.c. i.ad oppositũ.ꝛ hoc videt sentire ber.ex e.q̃uis.ꝛ videt exp̃ssum in.d.c.ad hec. Sz bis ꝑm alios rñderi potest ꝙ ius spi rituale nõ inutilit remanet penes eccliaz ex quo ei vasall° exbitũ seruitiuz reddit. Inno.aũt extra.e.ad ħ. dicit ꝙ nõ lz cõ cedere ecimas i feudũ nec i emphitheo sim nec in locatõem ad longuz temp° ar gumẽtuz ex reb° eccl.nõ alie.ad firmam Ad certũ aũt tps ꝓcedi possunt.extra ex loca.ꝛ ꝓdu.c.z.Quid si layc° exinẽs ecimas i feudũ velit eas in aliũ laycũ trãs ferre.nũquid poterit ħ ex ꝓsensu epi facẽ Rñdet ber.ex.e.phibemus. ꝙ satis vr ꝙ possit ei in feudum ex ꝓsensu epi dare sicut ipe hz. Nec dr eps tunc eas in feuõ dare sic intelligit illud.ex ex feu.c.z. Si vo aliquis possidet eas ex facto nec i lay cuz nec in clericũ potest eas et ex ꝓsensu epi trãsferre.vt pz ex ex bis q̃ fi.a pla.cũ aplica.in fi.ꝛ extra.e.phibem°. Alig trã ꝓtradicunt.vt pz ibi. quoꝛuz opio est tu tioꝛ ꝑm hosti.in glo.ibidẽ. Pone ꝙ aliqs layc° habeat ecias quas vult dare reli giosis siue exemptis siue alijs ꝛ iõ se hr eas ab illis in feuduz p instrm fingit. vt sic quasi restituat ipas eisdẽ sine ꝓsensu epi.nunquid talis fictio ꝑderit. Rñ° ꝙ ñ qz non poterunt eas acgrere vel recipe si ne ꝓsensu epi. Possunt aũt talit a religi osis ex manu layci recipi vel acgri ecie ille.que illi layco in feudum ꝑpetuo ꝓces se fuerint añ ꝓciliuz lateranense.li.6.co. statuto.§.sane. ex illo ꝓcilio habet ex.ô ꝑuile.cũ ꝛ plantare. Et dicit ꝑpetuo qz se cus ẽ si ad tps.vt pz extra ex bis q̃ fi.a pla.cũ aplica in fi. Quid si nescit ex ecima bi° quã tenet layc°.vtz sit ex ecimis datis añ ꝓciliũ.vel ex ecimis ex nouo da tis post ꝓciliũ.Rñdet Roꝺ.ꝙsi ex tpe ex quo nõ extat memoria laycus bi° ꝛ ante cessoꝛes ei° quiete ꝛ pacifice tenuerunt eas recognoscentes eam habere ab ecc mediate vel imediate ꝛ reddentes exbi tum obsequiuz eidez ecclesie vl alĩ noie ei° ꝓsumendũ est benigna interꝑtatiõe ꝙ sit ex antiquis ar.di.iz.illa aũt. vbi ꝑ sumendũ est ꝙ eam teneat iuste.hostien. vo dicit ꝙ in tali casu ꝑsumit ꝯ laycum. nisi habeat ratõe sedis ꝑuilegiũ. Quid si ipe feudatari° layc° exercerit. potest ne eps ecimas quas ille in feuduz tene bat alteri infeudare. Rñ° ꝙ sic.ſ.vel here di eius vel extraneo si non habeat here dez vel etiã si bi° feudum alienatuz sit a feudatario ita ꝙ p eps facile recupera ri nõ possit eps forte põt illud alteri lay co cõcedere qui illud recuperet ꝛ ab ec clesia recognoscat argumentũ ex ex feu dis ex pte.Et ꝑm Roꝺ.idez potest ꝓba bilit dici ex illis ecimis que tenent a lay cis.ꝛ tpe ex quo non extat memoria nec eas habere se recognoscant ab ecclesia.ſ. ꝙ eps põt eas laycis in feudũ ꝓcedere argumentũ in ꝑdicto.c.ex pte.cũ sic p eũ ꝑcuret vtilitas ecclesie qz possessio dire cti dñij p bi° infeudationez restituet ecc

Circa 8m articulũ qui est ex ꝑmi cijs querunt plura.ſ.vtz exhibi tio ꝑmiciarũ sit sub ꝑcepto. Res pondeo sicut supra dictuz est ex ꝑcepto ex ecimis ita ꝛ hic distinguenduz est ex ꝑ cepto ex ꝑmicijs.ſ.ꝙ ꝑm indeterminatõez est simplr ex dictamine iuris nãlis.ꝛ est mozale ꝛ semp seruãduz.Scõz vo exter minatõez ozdis puta ꝙ tal ex ꝑmis fru ctibus ꝛ psonis talibus. est.n.ꝑmicia ps ꝑma frugũ dño ꝓferenda. sic nõ est ex in re nãli.ꝛ p ꝓñs nec est ꝑceptum mozale. Potest.n.ꝺeus bonozari vt ꝑncipium ꝛ actoꝛ bonoꝝ dando ad bonoꝛẽ ei° aliqd ex fructibus medijs vel vltimis ꝛ psonis alijs. Non erat etiã ꝑceptum cerimonia le qz non erat datũ ꝑncipalit ad signifi candum aliquid futuꝝ lz significaret ali quid ꝓñter.puta qz ꝑmicie erant in sigm rei iaz facte.ſ.liberatõis ab egypto p int fectõez ꝑmogenitoꝝ saluatis ꝑmogeni tis isrl'.Erant etiã in signũ rei faciẽde.vt .ſ.initiũ opeꝝ nr̃oꝝ attribuam° ꝺeo acto ri oium bonoꝝ. Erant etiã in signũ recu perande celestis hereditatis amisse que est ꝓpria ꝑmogenitoꝝ. Et quo ad has si gnificationes dici potest ꝑceptum ex ꝑmi cijs figurale fuisse ante aduentũ xpi. nec vt sic non esse seruandũ. Erat ãt simplr ꝑceptum iudiciale qz datuz ad vtilitatẽ reipu. Judicialia vero ꝑcepta anẽti ecce

simplicit sunt relicta. vt sm eius arbitriū seruent uel exterminent vel imutent ꝙz ꝙ expedit vtilitati cōi. Sicut ḡ dictū est supra de decimis q̄tuz ad taratōez ptis. sic ⁊ ꝗ dicendū est de pmicijs q̄tuz ad taratōez ordinis. Erat autē añ lege sub cō filio in lege sub precepto. Exo. xx. decimas ⁊ pmicias non tardab offerre. ⁊ Exo. xxj pmicias frugū terre tue referes in domū dñi dei tui. Tempore vo gratie sunt sub p cepto sm determinatiōem ecclesie. determinat autē vt dent sm ꝯsuetudinē approbatam. tenent ḡ homines pmicias soluere vbi est ꝯsuetudo vel et vbi indigent ministri ecclesie quib⁹ debent si ab eis petūtur. vij. i6. q. 5. decimas. dicit ḡ Gregl. papa opz decimas ⁊ pmicias quas iure sacerdotū esse sancim⁹ ab oi populo accipere. ⁊ di. xx. pter hoc. ⁊ i6. q. i. reuertimī. ℞ alex. de an. xº. t. x. c. ℞ pmicijs. ar. i. cū quo etiā ꝯuenit tho. x. xª. q. 86. ar. 4. c. dicens ꝙ talibus psonis aut de fructib⁹ primis bō de reb⁹ a deo sibi datis ad eius honorem exhibeat. ℞ quidam iure diuino fuit determinatuz in veteri lege in noua autē lege diffinit ad determinatōnem ecclesie ex qua homines obligant ad soluenduz pmicias sm ꝯsuetudinez patrie ⁊ indigē tiaz ministroꝝ ecclesie. Scienduz autez ꝙ aliqui dixerunt vt refert idez Alexā. vbi supra ꝙ preceptū de pmicijs est sm determinatōem ordinis ē de iure nāli ⁊ morale qz de iure naturali simplicit ē. ꝙ de⁹ sit honorandus de suba ꝓpria ⁊ ante oia alia. hoc aūt ondit in oblatione pmiciarum ꝑ se. ḡ dē. vñ dixerūt ꝙ si cessauit ꝯz poti⁹ ampliatum remānsit. s. in oblatiōib⁹ quotidianis que fiunt ecclesie ⁊ marie i trib⁹ precipuis festis. s. natalis dñi pasce ⁊ pentecostes. ℞ ꝯ qz tunc pari rōne dici posset ꝙ preceptum de decimis remānsit ampliatum in possessionib⁹ ⁊ redditib⁹ eccᵉ qui sunt maiores q̄s erant decime veteri legis ⁊ sic in redditib⁹ illis seruaret prec ptuz de decimis illis cū preceptuz de pmicijs dē seruari in oblatōib⁹ qō est falsum. iō dicendū est ad rōnem ꝓdicte posi tōnis ꝙ nō sequit qz sic de iure nāli de⁹ est honorand⁹ añ oia in ordine distribu tōis subde ita ⁊ in medio ⁊ in fi. sic in pn̄. Quādo aūt pmicie inceperint habitum est supra. vbi queritꝝ qñ decime incepint Cui debet pmicia dari. Rñdeo ꝑ Ray. ⁊ hosti. psbytero parrochiali. i6. q. i. doctos ac ꝓbos monachos. Quota ps debet ꝙ pmicia dari. Rñdeo ℞ in libris moyſi ñ inuenit exp̄ssuz. Et hoc rōnabilit ꝑ tho. x. x. q. 86. ar. 4. c. z. qz pmicie dant p modū oblatōis de cui⁹ rōne est ꝙ det sponte. dicit tñ hiero. traditione maioꝝ introductū ꝙ qui plurimū dabāt. ptez. 40. dabant. qui vo minimuz. 60. ⁊ sic int. 40. ⁊ 60. offerri licebat ꝓ voluntate offerentis ⁊ ℞ in aridis ⁊ liqdis. eꝝ. e. c. i. In fetib⁹ vo dabat pmogenitū. Sz hugo. putans hoc esse duꝝ dixit ꝙ de. 40. dandū ē vm Et siqs tot capita non hz ꝓportōabiliter estimatio fieri debz. Lan. aūt ⁊ Jo. dixerunt ꝙ centesimū. hosti. aūt dixit cē poti⁹ standū dicto hiero. nō tñ in aridis ⁊ liqdis sz etiā in alijs qz de similib⁹ ad silia ē ꝓcedēdū. Scōm vo Ray. ⁊ Hos. ē consuetudini standū. vt. s. quelz eccla suā cōsuedinē fuct si hz. Etsi nō hz ad ꝯsuetudinem eccliaꝝ vicinaꝝ recurrat que si diuersas ꝯsuetudines hēant illaz sequatur q̄ magis ad mediocritatē tendit vel q̄ a plrib⁹ obseruat. ar. eꝝ de sepul. certificari. ⁊ eꝝ de cōsue. cū olim. in fi. vel et sm Hos. illa que ē de summa minoꝝ qz i illa oñs ꝯueniūt. vt habet eꝝ de cēsi. ex pte ⁊ de sepul. certificari in glo. sm tñ Ray. si ecclesia tenuis esset nec plbyt hēret vñ sustentari posset illa ꝯsuetudo eligi dēret q̄ ampli⁹ vel saltem mediuz int illas soleret argumentum. io. q. z. eps. Inno. vo dic extra. e. c. i. ꝙ quo nō inuenit exp̄ssuz de q̄stitate. relinquit in dantis optione vt det q̄tuz velit nisi ꝯsuetudo regionis aliud inducat. Rob. aūt credit ꝙ vbi ē ꝯsuetudo ꝙ nihil soluat vel exigat ꝓ pmicia nō soluentes excusant a peccato si tñ hi⁹ ꝯsuetudo sine ꝯdictione fuit obtenta a tpe ex quo nō extat memoria.

Circa 9m articulū qui est de vtilitate solutōis decimaꝝ ⁊ pmiciarū sciendū ꝙ dās bñ ⁊ fideliter decimā remunerat a deo quadruplr. p in fructuū ubertate. z° in corpis sanitate. vñ Aug. i6. q. i. decime. dic si decimā dederis nō tñ abūdātiaz fructuū accipies sz et sanitatē corpis ꝯseqris. z° i peccatoꝝ remissione. 4° in celestis glie beatitudine. vñ Aug. ibidē qui pmium ꝯpare aut petōꝝ indulgentiā hre desiderat decimā reddat ⁊ de nonē ptib⁹ elemosynā pauperibus dare studeat. Qui aūt non dat decimā a deo punit multiplr. vnde

ōñs mal'z.qz mihi nō reddidistī decias ⁊ ꝓmicias.idcirco ī fame ⁊ penuria vos maledicti estis . Et Aug. i6.q.i.decime. dicit cū dando decimas ⁊ terrena ⁊ cele stia possis mereri.ꝑ auaritia duplicē hñ dictionez fraudas.i.subtrabis tibi.ℍ.n.ē certissima ꝯmini vicissitudo vt,si ei de cimā nō cederis ad cecimam reuocerī.s. amittēdo.9.ptes.tal'.n.ē raptor. vñ iō po stea subdit cecie ex debito regrūt' ⁊ q eas dare nolūt' aliena iuadūt. Est etiā sacrile giū. vñ biero.iz.q.z.gloria.dic̄ amico ra pere aliqd furtū ē.ecclesiaz fraudare sa crilegiū ē.exinde aliqd subtrabē oiuz ꝑ donū crudelitatē supat.Est et hōicida vñ Aug.p'supdcā vba ūmediate subdit q̄ti ⁊ q̄t paupes ī loco vbi habitat ille decias ñ dās fame mortui fuerit. tot homicidio ruz re' erit qz rē paupib' delegatā a dño suis vslb' relinquit. ℍ ⁊ plura alia de hac mā ponūt' in.d.c.decie.⁊.i6.q.i.reuertimī ⁊.q.7.maiores. Ad ℍ nō q oēs religiosi qñ ⁊ quotiēs poplō p̄dicabūt i p̄ᴬ dñica q̄rta ⁊ vltia q̄dragesime.Et ī festis asce. pente.nati.dñi.Iohis bap.assumptōis ⁊ nati.btē mar'.audientib' exp̄sse debēt si re gsiti fuerīt ab eccliaꝫ rectorib' vl' vica riis aut loca tenentib' eoruđē. necnon ⁊ bis quoꝫ audiūt ꝓfessiōes ꝓsciaz facere q decimas soluāt . Etsi in p̄dicādo ℍ sua dere scient' omiserīt supiores coꝫ ipos p obiaz gnit' pūire tenēt'. q vo scient' p̄ter miserit facē ꝓsciaz ꝓsitētib' de soluendis decis ab offi' p̄dicatōis tādiu stēt suspēsi donec ipis ꝓsitētib' si ℍ sibi dicēdi facta tē būerit ꝓsciaz fecerīt. Et eride st' excōi cati.si p̄dicauerīt p̄dcā neglia ñ purgata Et ℍ nō ertēdūt' ad religiosos mōasterio rū vel ecclesiaꝫ decimas recipiētiū.ℍ oia bntur in 7° de ꝑuilegijs.cupientes.

De peculio clericorum.ti.z6.

POstea ꝓsiderādō ē de reb' clico rū suū de peculio coꝫ.Et circa ℍ q̄rūt' pla.s.qd ℍ dī peculiū. R° peculiū dī vno' puū pri mōiū suū pna pecūia duo a dño l' filiofa. a patre ꝓcessa ⁊ seorsum a re dñi vl' pa tris posita.ff.de peculio. depoiti. §. peculiū sz sine pecūia dī fragile.ff.de le.z.si thor' .§.i. Dī et z° res pafrenal' vrozis.ff.de iure do.si ego.§.dotis. z° dī hēditas vl' primo' .C.de epi.⁊ cle.siqs p̄bz.⁊ suū ℍ. vñ dī peculiū. R° a pecūia ⁊ pecūia a pecorib' qz antiquoꝫ pecūia sine bona erāt in pecorib'.vt dī.i.q z.totū.⁊ tūc ni hil poterat emi vel vēdi sz tm̄ pmutari.ff. de ꝺben.ēp.⁊ vēdi.l.i.Quot st' eius spēs. R° ꝑ leges q̄tuor.p̄ᴬ est ꝓfecticiū.s.qđ ꝓ ficiscit' de reb' p'rīs.⁊ acq' p'rī q̄ ad ꝓpie tatē ⁊ vsufructū.zᴬ aduēticiū.s.qđ acqri tur de donatōe alic' vl' alit' aliūde ex eue tu vel ꝓsperitate fortune ꝓuenit. excipe res ab impatore vel augusta donatas q̄ q̄si castrēses iudicāt'.C.de bonis q̄ lib.cū mlta ꝑuilegia.zᴬ ē castrense qđ.s.milites in castris acqrunt.ff.de castrē. pecu. p to tū.Sz hodie tales milites nō inueniūtur qz nō fuāt ꝯditōes q̄s illi ꝑuabant. 4ᴬ ē q̄si castrēse.qđ.s.filiusfamilias de scia sua acqrit occasiōe aduocatōis vel munerū publicoꝫ.ꝓbant' ℍ.C.de inoffi.test.l.vlt. Sz ℍ peculiū dī tm̄ dupl'r. vno' illō qđ ꝓuenit ex reb' ecclesie ⁊ ℍ dici pōt q̄dā mō ꝓfecticiū.qz de eo cleric' regulr testa ri nō pōt ext'.e.c.i.z.⁊.ℤ. ℍ ē vez de imo bilib' ꝑ Hof. Hā de mobilib' bonis eccē pōt cleric' cognatis amicis familiaribus ⁊ paupib' dare.di.86.nō satis.sive sit sa nus vt dī ibidē sive infirm' ꝯpos mentis extra de testa.ad ℍ.sive in morte.ext'.e.c. relatū.⁊.§.lz. Alio' dī hic peculiū illud qđ ꝓuenit ex artificio vel et alio' intuitu psone.Et ℍ ꝑ alañ.dī aduēticiū. Sz dici pōt ꝑ host.q ē q̄si castrēse ꝓ eo q de ipo cleric' testari pōt et si sit in ptāte p'ris.ex tra de testis qz nos. In ℍ etiā peculio cle rico succedūt ab intestato pentes ei'.iz. q.i.sint manifeste.sz ⁊ vivēs pōt suā face volūtatē.extra de succes.ab intes.c.i. Re gulariť aūt tene q illō peculium cēset ℍ ꝓfecticiuz qđ cleric' nō acqsiuisset si ec clesiā nō būisset.ar.extra de testa.regsiti .§.illud.⁊.c.i.Quid g de oblatōibus. R° Tā.dixit eas ee peculiū ꝓfecticiū.ar.ibi dē.Sz ꝫ qz rōe ordis ñ ecc' offerūt'. vñ p̄sbytero offert' et si nō bēat ecclesiā. R° nō obstat ꝑ hosti.qz null' debeat admittē prochianū alteri' extra de proch. vt dñi cis.Quid g de oblatōe viatoris.idem cre dit hosti.ar.p ⁊ ꝫ.ff.de iudi.heres abñis. Qui clerici possint bre peculiū . R° qui cunq clerici nō renūciauerūt ꝓpriis bre pñt peculiū q̄i castrēse.q vo renūtiauerūt nō pñt extra de testa.c.z.⁊ de sta.mo.cuz ad monasteriū.in fi.q.Qui tm̄ ꝓpriis non renūciāt bre possunt ꝓfecticiū occasione

admiſtratõis. vt ꝑz ibiõ. c. monachi. §. q vo. Nõ peculiũ ꝛonari põt. Rñdeo dõa ri põt ⁊ inꝯ viuos ⁊ cã mortꝫ ꝗi caſtrẽſe ñ ãt ꝓfecticiũ. vt ꝑz ex ſuꝑdcis. Quid ſi dubiteꝯ an ſit ꝓfecticiũ l'ꝗi caſtrẽſe. Reſpõdeo ſi ñ hz eccliã ꝑſumiꝯ ꝗi caſtrẽſe. ar. C. ꝛe vſufruc. l. fi. ex q̃ ãt hz eccliã ꝑſumiꝯ eẽ ꝓfecticiũ exꝯ. e. c. i. ꝑ tñ glo. ibiõ ꝫ ꝑſiꝑtiõez iſtã admittiꝯ ꝓbaꝯ. iz. q. 4. c. i. Ad ꝑ nõ q ꝑſbz emẽs ꝑdia ꝛe peculio ꝓ fecticio dz emẽ ⁊ inó ſcriptura facẽ noie eccᵉ nõ noie ꝓꝓo l'aliẽo in fraudẽ. exꝯ. e. ꝑſbz. Et res ſic acqſite relinq ꝛebẽt eccliẽ exꝯ. e. vt vnuſq ſqꝫ. Si. n. emat alieno noie ſacrilegiũ facẽ. exꝯ. e. ingrẽó. vbi ꝑ glo. ſacri legiũ large ſũiꝯ ⁊ talꝫ pũiẽdꝰ erit ⁊ eccliã ſic ẽpta vẽdicare poterit. lz ñ ſint ſua ⁊ ꝑ ẽ ſpãle in eccᴬ. vt dñ i gl'. põdẽa. Si tñ cõiꝯ ꝛe rebꝰ ſuis ⁊ ꝛe rebꝰ eccᵉ emiſſet ꝓ rata ꝑcꝫ diuidereꝯ inꝯ eccleſiã ⁊ bẽdes ſi ꝛe ꝑ ꝛſtaret. iz. q. 4. c. i. vñ tũc ꝓ ꝑte ſua dz ꝓ ſe facẽ inſtꝫz ⁊ tutiꝰ ẽ ꝙ nõ faciat inſtrm cõe ſz ſcpatũ ꝑ in gl. illiꝰ. c. ꝑſbz. Itẽ ſi de rico poſſeſſiõez l' admiſtratõez ñ bñti fu erit aliqd a ꝙgnato l'exneo datũ vel reli ctũ ẽ eiꝰ peculiũ. itelligiꝯ. n. ituitu pᵉ reli ctũ niſi. pbaꝯ. in ꝫziũ apperz. exꝯ ꝛe teſta. reqſiuiſti. §. illõ. Inſup ſi clericꝰ in ꝛra ec cleſie vineã fecerit l'agꝛ illũ bẽbit q̃diu vixerit pᵒ mortẽ vo eiꝰ eccᵉ erit. Epus tñ forte ſi vellet illã poſſeſſiõz alicui cũco ꝓ bñficio aſſigre in vita eiꝰ ꝑ ꝓuitꝭs ꝑſtitꝫ eccᵉ poſſet. 16. q. i. poſſeſſiõeſ. Et itellr ꝑ ó ꝛra q̃ ꝓꝰ erat ſteril' quã equũ ẽ relinq illiſ q̃ꝛ laboꝛe feã ẽ fertil'. exꝯ ꝛe re. ec. nõ alie. ad aures. vel ꝛe terra ꝑus culta clerico ꝓ bñficio aſſigta. exꝯ. e. ſigs. in tex. ⁊ glo.

De aliẽatõe ⁊ ꝑcario reꝛ eccᵉ. ti. 37.

Deinde qꝛ res tꝑales eccliarũ ꝛe qbꝰ bitũ eſt ſuꝑ ñ ꝛebẽt niſi ĩ certꝫ caſibꝰ ⁊ ſub certa foꝛᴬ diſtrabi. q̃ ꝛſideraõ eſt ꝛe cãis ⁊ ꝛe foꝛᴬ eas alienãdi. Et ad maioꝛẽ buiꝰ mãe inſtructõe ꝛſideraõ ẽ ñ tñ ꝛe aliena tõe i cõi ſz ẽt i ſpãli q̃ ẽ i ꝑmutatõe ⁊ ob ligatõe ⁊ potiſſ. ꝛe illa q̃ ẽ i ꝫctu ꝑcarie. ꝑ igꝝ videõ ẽ ꝑ qd ẽ aliena° ⁊ ñ dꝛ. 2° q̃ ꝑſt aliẽari ⁊ q̃ nõ. 3° ꝛe foꝛᴬ alienãdi res eccᵉ. 4° ꝛe pena male alienantiũ res eccᵉ. 5° ꝛe pena recipiẽtis res eccᵉ ꝫ ꝛebi tã foꝛmã. 6° ꝓ quẽ ⁊ q̃liꝯ res eccᵉ aliena ta ꝑter foꝛmã iurꝫ repeti põt. 7° ꝛe ꝫctu ꝑcarũ q ꝓcediꝯ i rebꝰ eccleſiaſtic. Circa ꝑmũ ſciendũ ꝙ alienatõ ſtricte ſũpto vo cabulo ẽ oĩs actꝰ ꝓ quẽ tranſferꝯ oñiũ. vt ꝑz. C. ꝛe fũ. vo. l. i. ꝑ tñ cõiꝰ ſumiꝯ vt. ſ. ꝙ ꝑ hẽdat q̃ſdã ꝫctꝰ in qbꝰ ñ trãſferꝯ oñiũ vt ſꝯ ꝙductio hypotheca ẽphitheoſ q ẽt phi benꝯ exꝯ. e. nulli. §. alienatõis. ꝑ itellige ꝛe ꝙductõe ꝑpetua. vt exꝯ. e. ad audiẽtiã. nã ad tps ñ ꝓhibeꝯ. vt ꝑz exꝯ ne ꝓla. vi. §. q relã. Sz quã vocas ꝑpetuã. Rñꝰ qñ ꝙce diꝯ alicui ⁊ hẽdibꝰ eiꝰ. Nã vſz ad ꝛo. an nos ꝑt locari ñ vlꝯ. in auꝯ. ꝛe ñ alie. ẽphi. §. ſi vo aliqs. coll. 9. ⁊. §. ſe. l'forte ille. §. logꝯ. q̃ſtuz ad ꝑcariã ꝛe q̃ diceꝯ. j. Dꝛ ẽt alienare q vſucapi ꝑmittit. ⁊ q ſi vtendo ꝑuitutẽ ꝑmittit. ff. ꝛe v. ſig. alienatõis.

Segꝯ videꝛe ꝛz. ſ. q̃ res ꝑñt aliẽa ri ⁊ q̃ ñ. Circa qõ ſciẽõ ꝙ gnãliꝯ res eccᵉ ꝓhibẽꝯ aliẽari in ꝛetriñ tñ eccᵉ exꝯ. e. c. i. ⁊. c. ſigs ꝑſbzoꝛ. ſiue ſint ꝛe meſa epi ſiue ꝛe menſa capituli ſiue du biteꝯ an ſint ꝑ boſti. ſiue ꝑſumaꝯ ꝙ ſint ꝑ Ber. exꝯ. e. ñ ſp ⁊. c. poſſeſſiões. Sacre vo res ⁊ religioſe aliẽari ñ ꝑñt. titu. vẽditõis ff. ꝛe ꝫbẽ. ẽp. libi hoĩs. ⁊. l. ĩ modicꝫ. lz trã ſeãt cũ vniuerſitate. vt exꝯ ꝛe iurepño. ex lris. Si tñ res ſaẽ emaꝯ ab igrãte agꝛ ꝛe ꝫctu ad itereẽ. ff. ꝛe ꝫben. ẽp. l. 4. ꝑ ber. va ſa vo ſacta vt patena ñ ꝓflata ⁊ calix vẽ di ꝑñt in ſua foꝛᴬ alteri eccᵉ. ꝓflata ãt eni libz. iz. q. z. auꝛ. Et idẽ dõ ẽ ꝛe ſilibꝰ pu ta ꝛe pall'. altarꝫ bñdictꝫ ⁊ aliꝭs ornamẽ tis ꝑ Ray. ⁊ Hoſ. Itẽ ſi ꝑſbz duos ꝓuos eccᵉ ꝛonet. l'ex iduſtria ſua eidez acqrat. põt vnũ ꝓuũ eccᵉ ẽt nõ meritũ manumit tere. vt ꝑz exꝯ. e. ꝓſenſus. ſz q res ſuas nõ attulit dãnũ nõ inferat. exꝯ. e. epi. Itẽ bñ meritos. q. ſ. aliqõ inſigne ꝓuitiũ fecerũt eccᵉ manumittẽ põt ꝛe ꝓſenſu epi. iz. q. z ſicãs. Et ꝑ q ꝓ mãumiſſoꝛ eis cũ libertate ꝓfirmet firmũ erit ita tñ qꝯ ñ excedat va loꝛẽ. zo. ſolꝯ. vt. e. q. eꝑs q. Si tñ aliqs oꝛdi neꝯ ad titulũ ꝑrimoniũ ſui ꝑt ſine ꝓſenſu epi illõ aliẽare ꝑ Inn. ſz boſt. dicꝯ ꝫziũ qꝛ biꝰ ꝑrimoniũ ẽ factũ ꝗi ꝛotale. arg. exꝯ ꝛe ꝛoñ. inꝯ vi. ⁊ vr. p nñas. Res ãt mobiles eccᵉ q̃ ꝓuãdo ꝓuari ñ ꝑñt ſiñ aliq̃ ſolẽnita te alienãꝯ ⁊ ea q̃ magꝛ expedit diſtrahi q̃ꝫ ꝓuari vt aiaᴬ ſupuacua. veſtes aſtricte. fructꝰ arboꝛ. vt ꝑz. C. qñ ꝛecreto ôpꝰ nõ ẽ. l. vltꝛ. Sũt tñ plres caſus in qbꝰ lz res eccᵉ aliẽare ꝑ cã neẽitatis vt cũ ꝛebitum vrget. io. q. z §. ꝑ ius. 2° cã pietatꝫ vt ꝓ captis redimẽdis l'ꝓ alimõia panꝑũ tpe

famis l'cladis l' ꝓpter ecclesiã edificãdã vel ꝓpter cimiteriuz ãpliandũ.iz.q.z.aurũ.7.c.gloria.7.i6.q.i.qñ gegd.7 ꝑ Jo. iz.q.z.sacroꝝ. Ecclesia vo nõ poterit repetere pecuniã quã ꝛedit ꝓ redẽptõe captiuoꝝ.vt ps ibidẽ.redemptus tñ ꝓsta bit opaz ecclesie p.s.ãnos.C.ꝛe captiuis postli. reuer.l.z.Si vo ꝓuat⁹ ꝛet pecuniã ꝓ redẽptõe alicui⁹ eam repetẽ põt.vt dr̃ ibidez.l.vltl. 3°causa vtilitatis.iz.q.z.sine exceptõe.7 extra.c.vt sup.s.vltl. 4° cã equitatis qua ꝛe cã ꝛecdi possunt in ꝓpetuã emphitheosim terre ille. que fcẽ st̃ arabiles eis vel heredib⁹ eoꝝ quoꝝ labore factuz hoc cẽ digscit̃ vt tunc.i.tẽpe ꝓtract⁹ ꝑm alios autẽ 7 veri⁹ possunt ad alios trãsferri cũ maiori vtilitate ecclesie vt ex̃.e.ad aures.g̃ si labozans vel eius heres vult dare tñ ẽptuz alt̃ ꝓferr̃ oi⁹ b⁹.si non vult dare tñ repellit̃ sz tñ pro labore ei satisfaciendum videt̃ ne ꝛefleat se laborẽ 7 diligẽtiã adhibuisse.ar.extra ꝛe rel.in inte.c.i. 5° cã incõmoditatis vl̃ minoris vtilitat.iz.q.z.terrulas.Admittit̃ etiã ꝓtractus ꝓcariaꝝ ꝛe quo infra di ecẽ̃.Possunt etiã alie cãe assignari.vt ps iz.q.z.auꝝ.sz oẽs pñt ad ꝓdictas ꝛeduci.Ъ host.Sz nunqd si qd ecclesie sub hac cõditõe conc̃ s.ne alienet̃ alias reuocet̃. nunqd poterit alienari si casus necessitatis ĩmineat alienandi vt ꝛebitũ vel redẽptio captiuoꝝ.videtur q sic.qz casus iſti excipiunt̃ a iure.io.q.z ꝧ.Ъ ius. Et ar.ẽ exꝑsse in ꝯtruz q nõ exꝗ phibet Ъ cõnator ĩ auc⁹.ꝛe alie.7 emphi.ꝯ.ꝧ.scissimos Ad.Ъ dic̃ goff.tan.7 qdã alij q in tali casu res ecc⁹ sic cõnata põt alienari si ecc⁹ ista nõ habeat possessiones alias.si vero habeat alias nõ põt in q̃ cãu intelligunt auc̃ ꝧ.scissimos.qz vt dic̃ canon.res ecclesie alienant̃ ꝓ captiuoꝝ redẽptione. iz.q.z.auꝝ. Alij dicũt veri⁹ ꝑm Bern. q res sic cõnata nõ põt alienari ẽt ꝓ redemptõne captiuoꝝ vt dicit auc̃ ꝧ.scissimos. Hec ꝯtruz intẽdit̃ exꝑsse. Jllõ vo.c. auꝝ.nõ loqt̃ ꝛe talib⁹ reb⁹ sz tñ ꝛe vasis log vr̃.Ъ ber.ex̃ ꝛe ꝓdi.app.vcꝝ.Silr̃ q dã dicũt q res ĩmobiles ecclijs ab ipio date ñ pñt alienari aliq⁹ Sc̃z ãt Jo.io. q.z.ꝧ.Ъ ius.ĩ fi.Ъ ñ st̃ va.qz tale pactũ ẽ ꝯ legẽ ꝛei.iz.q.z.unꝝ.et ꝑ ẽt goff ti.ó ꝓdi ap.si in cosi.appõit̃ exꝑsse q ñ alienet̃ ẽt ĩ cãib⁹ ill' tal' ꝓditõ tãꝫ turpis ꝓ ñ adiecta bñi oz 7 nibilo⁹ cõna⁹ tenz ex̃ ꝛe ꝓdi. app.c.finali.

Eqt̃ vidẽ ꝛe'z° s.q̃ sit fozª aliena di res ecc⁹.Circa qõ sciẽdum q res q̃ ꝧuãdo ꝧuari nõ pñt alienãtur sine aliq̃ solẽnitate vt oẽz ẽ.iz.q.z.terrulas.Sz alie cũ solẽnitate.Et oliz qdem duo ꝛe vicinis epis inꝛerãt 7 ꝛe cã aliẽatõis ꝯgnoscebãt 7 subscribebãt.io.q.z. casellas.hodie ãt suffic̃ ꝯsensus epi 7 capituli.vt dr̃.iz.q.z.sine exceptõe. Et si res sit modica 7 necessitas magꝝ ñ regrit̃ cõsensus capituli.alias ꝯ vt ea.q.terrulas. Jn reb⁹ ãt mõasterioꝝ alienãdis regrit̃ ꝯsensus abbatis 7 capituli 7 epi.iz.q.z. abbatib⁹.sz Ъ nõ ꝧuat̃ vbiqꝫ. Et iõ dixit gof.q credit sufficẽ solẽnitatẽ ꝧ approbatas locoꝝ ꝯsuetudines qõ host.ñ placz qz possent ecclesiis cẽ oneroſe.ar.exꝛ ꝛe ꝯsuet.i.Si vo sit res ecc⁹ prochial'regrit̃ ẽt cõsensus pſbri.iz.q.z.placuit. Aliena⁹ aliẽ fcã n^a est.li.6.e.dudũ.s.qz vo. qõ intelligi ge in ecc⁹ ꝛetrimẽtũ. vñ si sit ecc^a lesa reſti tuit̃ ex̃.e.ad audiẽtiã nr̃az.pſbro tñ moztuo põt eps alienare alij.i6.q.i.statuim⁹.7 c.se.ex̃ ne se.va.c.i.in gl.Et ꝧ Jnn.si eps alienet ꝑpetuo bona vacãtis ecc⁹ ñ tenz nisi ecc^a hẽat legitimũ ꝛefensorẽ 7 nisi faciat Ъ ꝑmisso tractatu diligẽti puta ꝯueniẽt oẽs 7 dicet glibz qõ sibi vr̃ 7 cũ cognitõe cãe 7 bito exꝑsso ꝯsensu capli. Jn alienatõe vo ad tps nõ regrit̃ solẽnitas talis 7 suffic̃ tacit⁹ ꝯsensus capituli.iz.q.z.sine exceptõe.Et Ъ intelligit̃ ꝛe ĩmobilib⁹ 7 mobilib⁹ ꝑciosis ex̃ ꝛe bis.q̃ fi.a ꝑla c.z.7.c.tua.in glo.Solẽnitas ãt illa q̃ bñ io.q.z ꝧ.Ъ ius.hodie ñ ꝧuat̃ ꝧ gof. Sed 7 in multi alijs hoies ꝛelinquunt 7 omittunt. vñ ꝧ host.i alienatõib⁹ ꝑpetuis solẽnitas ẽ seruãda.vt ps in.d.c.qz vo. Et non tñ solẽnitas ꝑdcã sz vlteri⁹ regrit̃ q tot⁹ cler⁹ ꝯsentiat 7 aliq̃ ó gnqꝫ causis supdictis ve Ъ exigat 7 subscriptõ cleri coꝝ inꝛueniat 7 nullũ inde dãnũ ꝯmuni ꝛei fiat.iz.q.z.sine exceptõe.Et q ex mobilib⁹ ñ ꝑt ꝛebitũ solui 7 q ẽ ꝛebitũ vrgẽt oz iconom⁹ iurare cozã epo.io.q.z^a.ꝧ.Ъ ius.Sz ꝧ Jo. Ъ solẽnitas i ecclijs tñ maiozib⁹ 7 mr̃icib⁹ obseruari oz. ar.iz.q.i. nõ dicat.ibi possidẽ ꝛẽ.7.c.vidẽtes.ibi in mr̃icib⁹.Cũ.n.ecc⁹ eẽnt oli tenues maioz erat adhibẽda inqsitõ ĩ alienatõe.sz cuz possessiões hodie sint augmẽtate sufficit capituli ꝯsensus.ut ps i.c.sine exceptiõe Jn Ъ tñ.c.logtur ꝛe subscriptiõe 7 quod

ibi dicit ꝛ clericis intelligit ꝛ canonici. Non enim dz cõicari inf clericos ecclesie eiusdez nisi sint intitulati nec vocē habz quilibz in electõe cū alijs licz pcipiat fructus eiusdez ecc' qz bene potest ep̃us vl' ecclesia cõcedere beneficiū alicui nec tñ erit canonic⁹. i6. q. i. possessiones. Scõm vero Ber. li. 6. e. duduz. solennitas hui⁹ legis. ꝟ ius. nõ est necessaria dummodo seruet' forma. iz. q. z. sine exceptõe. 7. io. q. z. c. i. ī fi. 7 ex ꝛ bis. q̃ fi. a p̃la. c. i. Nec obstat q lex illa canoīb⁹ est inserta. ꝟ. n. factū fuit vt sciret' ql̃z affectum p̃cipes ad ecclesiā habuerūt. ecc' aūt eā non approbauit nec seruari p̃cepit nec ꝛ ea aliquis canō mentõem facit. Jo. vo an. dic̃ super illō. c. dudū. q illa solēnitas indiscretudinez p̃ dñiuz vsuz abūt. dis. 4. §. leges. Distinxerūt aūt ꝟ Jnno. 7 hosti. inf ꝛcretū. auctem 7 ꝛsensuz. siue collaudatõez. q ꝛcretū est snia q̃ iudex ꝛtractuz futuꝝ instū esse foꝛe ꝛcreuit auctem suā interponendo vel aliquez in possessionez mittendo vel mittēdū ꝛclarādo. ff. ꝛ dā. infec. si finita. 7 interponi dz añ dñctū. ff. ꝛ reb⁹ ec. l. magis. §. nō passiz. 7. §. se. Auctas ē auctorizabilis ꝛsens⁹ ꝛpetēs alicui ex officio publico vl' admīstratione ltīma vt sit tutoꝛes 7 ꝓcuratoꝛes. ff. ꝛ auc. tu. Cõsensus ãt siue collaudatio ē volūtas multoꝝ ad quos ptinet res simil'iūcta Dicūt g̃ qdã q in aliēatõe rei ecclīastice ñ requirit' ꝛcretū p̃dictum. sz cāe cognitio auctas ep̃i 7 ꝛsensus cleri. Sed nunquid valent cõsensus clericoꝝ canonicoꝝ non habiti in cõi. ℞° hosti. extra ꝛ bis q̃ fi. a p̃la. tua. tēt q ñ. 7 hoc etiam Jnno. 7 compos. videt' approbare extra ꝛ consue. cum consuetudinem. Sz Hos. extra ꝛ bis q̃e fi. a p̃la. cum apostolica. 7 in summa ip̃ius tituli dicit ꝛtrariuz. qz lz inueniat' in electionibus q requirat' ꝛsensus cõis. extra ꝛ electionibus i gnāli. Secus tamen est in alienatõibus. c. ti. cum nos. 7 cum eo ꝛuenit Bernar. li. 6. e. duduz. in fi. 4. glo. Jo. vero an. ibidem dicit q p̃ma opinio est vera qñ non p̃cessit ꝛtractus vt patz ibidem. sz si p̃cessit 7 ꝛliberauerunt alienare si singulariť cõsentiant valet consensus 7 tunc habet locum opinio secunda. Ad hoc nota q in ecclesiis collegiatis 7 cathedralibus si bona episcopi sint distincta a bonis canonicoꝝ 7 episcopus aliqua ꝛ rebus sue mense velit alienare. ipse tanquā cuius p̃cipaliter interest ꝛbet alienatiõem facere. Et canonici ꝛbent postea suuz assensum p̃estare 7 p̃emisso diligenti tractatu alienatiõi p̃cipaliť subscribere. 7 si militer si canonici aliqua sue mense velit alienare ipsi p̃cipaliter alienationem faciant 7 episcopus p̃esns auctoritatē siue cõsensum p̃estet. 7 sufficit si consensus huiusmodi p̃estet' in ipo ꝛtractu. vl' post cõtractum. extra ꝛ bis que fi. a p̃la. nos. vbi ꝛ hoc in glo. 7 inf a alienatõ hec Bernar. li. 6. ꝛ reb⁹ ecc. non alie. oudum. Scõm etiam hostien. qñ episcop⁹ rem sue mense alienat archiepiscop⁹ auctoritatem suā inf'ponet. ar. ad ꝟ. 9. q. z. c z. 7 di. 96. bñ quidem.

Sequitur videre ꝛ 4°. s. que est pena male alienantis rem ecclesie. Circa quod sciēdum q pena eius est ꝛpositio si sup hoc accusat' iz. q. z. monem⁹. 7. c. apostolicos. nisi celeri restitutione 7 repetitõne p̃sperēris sibi. Et eandem penaz patit' clericus iniuste subscribens. vt dicit' extra. eo. si quis. 7 restitui ꝛbz res non ꝛteriorata. ff. cõmo. l. z. §. i. celerē autez restitutõem intellige ꝑz Ber. ibidez anteq̃s ecclesia ledat' ex tali alienatione. vl' ꝑm hosti. post inf'pellationez ecclesie sine mora. dz. n. alienator inf'pellante ecclesia cõponere cuz possessore ita q rē recuperet 7 restituat ecclesie vel saltem agat ꝓ possessorem qō ei lz. ex. e. si qs p̃bꝛoꝝ. adminus cessa sibi actione ab eccl̃ia 7 nisi totum inf'esse p̃stet ecclesie videt' esse in mora. Si aūt ne sibi puiderit morā 7 penā ꝛpositōis ꝛ qua dictū ē sup̃ 7 excōicatōis. ꝛ q̃ ex. e. si qs p̃bꝛoꝝ. vitabit ꝑm gof. 7 hosti. Mā 7 sigs rem alienauerit 7 ꝛinde eā recupauerit penā edicti vitabit. ff. ꝛ ali. in. mu. cā fcā l. ex ꝟ. §. sigs alienauerit. Ad hoc nō ꝑm Ber. extra ꝛ reb⁹ ec. nō alie. si qs. q sub scribens. vbi ad auctez ꝛtract⁹ subscrip⁹ ꝛsiderat' ꝛsentire vī 7 ꝟ intelligat' cū distinctõne ista. s. qz aut subscribit noīe alie no 7 tunc non obligat' nec ꝛsentire intelligit'. ff. ꝛ instī. act. l. vl. Aut noīe suo 7 ꝟ vl' scienter 7 tunc obligatur 7 consentire videt'. vt patet in d. c. si quis. vel ignorāter 7 tunc non videt' cõsentire nec ei nocet. L. ꝛ cõñ. nec ignorans.

Eqr vidē ꝛ ſ°.ſ que ē pena reci
pientis rez eccleſie ꝫ formā pdi
ctā. Circa qō ſciendū ꝙ pena ei⁹
ē vt rē cū ſuis fructib⁹ reſtituat ⁊ pciū ab
eccᵃ repetē nō valeat.io.q.z.b ius. Et ha
bebit regreſſuz ꝫ alienātē ſi ſit poſſeſſor
bone fidei.iz.q.z. vulterane. ⁊ ſi ſit male
fidei poſſeſſor.extra.e.ad audiētiā. ⁊ hi⁹
opi.ſunt bu. Jo.theu. ⁊ goff. Et ē rō vt p
lati metu pene caueant ab hi⁹ venditiōi
bus. Aliq tñ dixerūt ꝙtrariū.ſ.ꝙ ſiquis
accepit mala fide rez eccleſie.tūc non bz
actōem ēt ꝙtra alienantē niſi p cautionē
ꝛ euict ꝓſpexerit ſibi. vt pz.c.ꝛ.ꝛ euict.ſi
fundū.tñ hui⁹ opi.videt eē Ber.in.c.ad
audiētiaz in glo.zᵃ ſz pmum eſt veri⁹ ꝑz
boſti. Item ſiquis petat vel recipiat eccᵉ
bona a rege irrituz hēatur ⁊ iubet talis
excludi a cōione eccᵉ cui⁹ res conat au
ferre.extra.c.q res. Jdē ē ſi vēditio ſit fa
cta occaſione ptātis layce.eꝛ.c.cū laycis
hec boſti. Jtē null⁹ religioſus mōaſterio
ꝓrātū eccᵉ ſiue admīſtratōem eiuſdē pre
ſidētis i alia reddit⁹ aut poſſeſſiones eiuſ
dē ad certū tps vel ad vitaz recipiētis ꝓ
aliq pecuine ꝯſtitate ꝙuiſmō cōcedē pōt
citra locoꝛ pdictoꝛ euidentez neceſſita
tē ⁊ vtilitatē ⁊ ſine ꝙſenſu ſpāli ꝙuēt⁹ ſui
Aut ſi nō hēat ꝙuentū plati ꝓpriū ſi fiant
alie ꝓceſſiōes ille nō tenēt.nullūq; ius re
ceptoz⁹ acqrit ⁊ ꝓcedentes ab officio
ſt ſuſpenſi.b tñ ꝓhibitio nō extēditur ad
locatōes vel fructuū aut redditū vēdi
ditōes ad temp⁹ modicū faciendas.li.7.
ꝛ reb⁹ ec.nō alie.monaſterioꝛ.

Eqtur vidᵉ ꝛ.6.ſ.p quē ⁊ qualiter res eccᵉ alienata ꝑter fozmā
iuris repeti pōt. R° p quālibet
pſonā eccᵉ illi⁹ vt dicit glo. nō alteri⁹. Et
ēt p prochianū ꝓpriū in ſubſidium ⁊ cum
fructib⁹.eꝛ.c.ſiquis.in fi. vñ pōt peti per
clericos illi⁹ eiuſdē eccᵉ ⁊ ꝙerſos ⁊ pro
nos ⁊ filios ⁊ nepotes. vt dī ibidē. ⁊.16.
q.7.filijs. Et etiā p alienātez vt dictū eſt
ſupra ſz iurauerit nō venire ꝫ.eꝛ ꝛ bis
que ſi.a ma.p.ca.c.i.§.plt. ⁊ vlt. qr non
ſt iuramēta ſz piuria qr fiunt in ꝛtrimē
tū eccleſie vt dī ibidez. vel ꝛ ꝓrio ſoluū
tur.eꝛ ꝛ pbē.ꝛ multa. pōt etī peti p ſuc
ceſſoꝛez.extra.c.epi.in fi. nō obſtāte aliq
pena.extra ꝛ pear c.z. Eccleſia vo cⁱ eſt
res agere pōt ꝫ alienātez vel ſucceſſoꝛez
C.ꝛ ſacroſan.ec.iubem⁹.§.vlt. ⁊.iz.q.z.
aplicos. ⁊ extra de pigno.c.z.i tex. ⁊ glo
et ꝫ recipientē vt dictū eſt ſup. Sed vñ
ſoluēte alter liberat.ff.ꝛ eo.p quē factū
eſt.l.i.§.ſi plures. Et cū ꝓpriuz ꝛlictū cⁱ⁹
libet puniat tunc pōt petē vt actiones ſi
bi cedant.ff.ꝛ admi.tu.ſi plures.in fi.
Quid ſi cepit ꝙuenire vnū nūgd ꝙueni
re poterit ⁊ alteꝛ. R° q ſic. non.n.p con
uētionez ſolā ſz p exactōz actio tollit.ff.
ꝛpoſi.l.i.§.ſi apud. Quid ſi ptez ſui inter
eſſe ꝙſequat ab vno. R° tñ mīn⁹ cōſeq
tur ab altero.ff.ꝛ exerci.ac.l.i. Quid ſi
ꝙponat cū vno ⁊ cū redimi faciat vt cuz
eo in pace remaneat. R° tñ minus ꝙſe
quit ab alio. Sz nūquid eps pōt repetē
rem quā alienauit iniuſte videt ꝙ non.
qr ipe ꝛ euictione tenet ⁊ quem tenet ꝛ
euictiōe actio eundem agentem repellit
exceptio. C.ꝛ euict.exceptiōe. ſz replica
bit rez eccᵉ ſicut ⁊ mulier replicat ſe mul
erez eſſe. ⁊ iō ſibi vellecianuz ꝙpetere. ff.
ad vell. ſi mulier. hec boſti. ⁊ ꝙuenit cuz
eo Ber.extra.e.ſigs. Utꝛ abbas eccle
ſiā quā ꝛ manu layci accepit retinē poſ
ſit. R° q nō.16.q.7.c.i. ⁊.c.null⁹. ⁊.c.ſeq.
Et idē vī ꝛ ꝛcimis ⁊ alijs reb⁹ eccliaꝝ
ſi tñ ſequat ꝙſenſus epi valebit.c.q.§.ſi
cut g. ⁊.c.ꝛcimas. ⁊ ecⁱ ꝛ iurepa. qō ät
.§.ꝛcetero. ⁊.c.illō Utꝛ i reb⁹ eccleſie a
laycis male ꝛtentis ad ius eccleſie redu
cendis ſufficiat auctas epi ſiñ ꝙſenſu ca
pituli. puta layc⁹ ꝛtinet ꝛcimam ad pro
chialez eccleſiā ptinentē vt vlt eā trāſfer
re ad aliā eccleſiā nunqd pōt b ꝛ ꝙſenſu
epi tñ. R° q ſic. extra ꝛ bis.q. ſi.a plati.
cū aplica. ⁊.16.q.i.c.fi. Sz oppōit quia
videt res eccleſie ibi alienari. qr trāſfer
tur ab vna eccleſia in dominiuz alterius
eccleſie. Rñdeo ſz ibi ſit quedam ſpecies
alienationis quo ad pmaz eccleſiaz cui⁹
fuit eſt tñ cōceſſa. Jlla.n. ſpecies ꝓhibet
qua res ab eccleſia alienat. Et ſic intelli
gitur quod dī extra.eo.p totuz. vbi hec
alienatio tolerat vt inconueniens maiuſ
vitet. quia ⁊ſi non ab illa eccleſia cuius
fuit ab alia tñ recuperat ⁊ ſic eam habz
eccleſia que eſt vnica ⁊ ſic vtilitati vlis
eccleſie ꝙſulit. Ad hoc nota q ſi aliq ec
cleſia vult impetrare in curia q ſibi lice
at talem rem acquirere ſolet addi b clau
ſula ſeilz ꝓuiſo eccleſie ꝓeſtita cautione
q ſi ad pinguiozem foztunaz venerit rē
eidem reſtituat ꝓius ſibi ꝛ precio ſatiſ
facto.

Requirit videre de 7° s. de ꝓtractu precarij q ꝓcedit i reb⁹ ecclīasticis p̄ q̄ videnḍ est quo dñt precarie ⁊ precariū vbi sciendum q̄ dria horuꝫ in q̄tuor versibus cōprehenditur. Primus versus est iste. ria.rie.rium.tria quibus est caput vnum.i. vnum p̄ncipium.s.pca 2° versus est iste. R ia cum moritur citra nec vult renouari.i. ꝓtractus qui dr̄ precaria est quidam vsufructus personalis sine temporalis prestatio que cōcedit ab ecclesia homini cum moritur.i. vsq; ad mortez eius. Jō aūt dicit psonalis quia non transit ad heredem. citra. i. vel citra mortem. s. vsq; ad certū tps puta ad triginta annos in aut̄. de al'. emphi. § si vo. aligs. ⁊ se. coll'. 9. lib pz. Concedit autez precaria fm leges hoc mō. Si laye⁹ habz vnā vineā valentē. 9. libras. ⁊ dare velit ecc⁹ ad precariā. habit sibi ecc⁹ duas vineas equalētes ⁊ lib si trāsferat statiz dñiuz ⁊ possessionē ⁊ vsufructū in ecclīaz. Si. n. i vita sua retinere velit vsufructum habit sibi eccl̄ia tm̄ vnā vineā equivalentē ⁊ sic laycus dr̄ habere duas vineas ad precariaz. C. de sacrosanc. eccle. iubemus. §. vlt. Scdz vo canones agit benigni⁹ respcu contrahentium ⁊ asperius respectu ecc⁹ qz in casu quo leges vnam vineaz dādā ꝓcedūt canones duas cōcedūt. Et in q̄ leges duas. canon cōcedit tres. io. q. z. pcarie. Et nō est faciēda precaria vacāte ecc⁹ iz. q. z. precarie. pōt aūt glz accipe precariaz nisi sit iconom⁹ vel eius ꝓsanguine⁹ qa is ꝓhibet. io. q. z. lib ius. v. lib vsus pstatio ⁊ res que recipit a layco non debz tribuī. grauari magis q̄s illa quā laycus recepit ab ecclesia. C. de sacrosa. ecc. aut̄. hec vsus pstatio. Si autē precaria fiat irrōabilit revocari potest per successorem nō obstante pena approbata per ꝓuilegium vt ꝓtractus ratus esset. extra. e. c. z. Est aūt irrōnabilit facta si dent tres vince equalentes vbi transfert vineam suam lib pz leges lz canones lib concedant vt dictum ē vel forte canon loquitur vbi persona est senex vel debilis vel panper quia tali debet ecclesia etiam de ꝓprio subuenire. i6. q. i. q̄n. Et nota q̄ precaria inuenit i plurali ⁊ singulari. io. q. z. precaria sz precarie tm̄ in plurali. 3° versus est iste. R ie magis viuit post lustruz nempe renascens. i. contractus qui dicitur precarie in plurali tm̄ magl durat q̄s homo viuat. transit enim ad heredem. debet tamen de quinquennio in quinquennium renouari. ex̄ eo. c. i. Et puto q̄ prestatur sub certo censu quia est forte terra minus vtilis ⁊ dabitur alicui rustico vsq; ad. 5. annos cui⁹ labore. meliorabitur ista terra. ex̄ de rebus eccl. non alie. ad aures. Si vo ille q̄ctus in fine quinquennij per ecclesiam non revocetur nihilominus renouatus intelligitur. Et est ratio ne perdat ecclesia ius suum qz cum transeat in heredem ⁊ prelati sepe mutent ecclesia de facili ius suum perdere posset. i6. q. z. clerici. Jsti ātꝓtract⁹. s. cōtractus qui dicitur precaria ⁊ contractus qui dicitur precarie nō possunt revocari pro concedentiuz voluntate. extra. e. precarium. §. vlt. Jn h̄ similes ꝓmodato. extra. e. de cōmodato. c. vno.

4° versus est iste. R ium sicut ego morit cum vult suus actor. i. ꝓtractus qui dicitur precariuz conceditur sicut ego. s. qui concedo volo. morit de. quia concedens quandocunq; vult eum revocare potest Est igitur precariuz qō precibus petenti conceditur vtendum q̄diu patit qui concessit extra. c. c. fi. Et nō q̄ ꝑ precario q̄cq; ponit precaria. vt. ff. cōi diuidūdo. l cōi. diuidundo. § . int̄ pdones. Dicit aūt Ber. q̄ cum ponant de pcarijs e x̄. c. tria capitula sigs ꝓsideret. p̄mum. c. loquitur de pcarijs. z⁹ de pcaria. z⁹ de precario. Ad hoc ad maioreꝫ declaratōeꝫ nāe ꝓtract⁹ precarij. videndū est quo differt ab alijs ꝓtractib⁹. vbi sciendus q̄ differt a donatione. qz qui donat sic dat vt nō recupet qō dat. sz q̄ precario ꝓcedit sic ꝓcedit vt recuperet q̄cūq; placebit extra. e. c. i. Jteꝫ cū ꝓmodato ꝓuenit qz nec ꝓmodās nec precario ꝓcedēs facit reꝫ accipiētis. ff. e. l. i. Sz dr̄nt qz cōmodans ad certū vsuz cōcedit nec revocare pōt nisi vsu illo expleto. extra de ꝓmo. c. i. retinet etiā possessiōz rei ꝓmodate. ff. de ꝓmo. rei. Jn precario vo ꝓcedēs nō p̄sumit certū vsuz ⁊ iō revocat q̄cunq; placet. extra. e. c. i. ⁊ possessio nē nō retinet. sz poti⁹ recipiēs possidet naliter. ff. eo. § . plt. duo. n. insolidum precario possidere ñ possūt. ff. e. duo. ꝓcedēs tm̄ possidet ciuilit vt dr̄ ibidē. Jtl differt a locato qz locatū nō ē ḡtuituz. extra de loca. p totū. pcariū vo ē ḡtuitū. vt pz ex pdictis Jtē differt ab emphiteosi qz ibi ꝓcessū pōt transferri in aliū dño req̄sito. extra de loca. potuit. qō ñ ꝓtigit i precario nec i alijs

ꝓtractib⁹ ꝑdictis. Soluit aũt precariũ gnãꝫ modis. ꝓmo ꝓtraria volũtate eius qui ꝓcessit. ff. e. l. i. z° morte eius cui ē cõ cessuꝫ. eẋ. e. c. fi. z° alienatione rei ꝑcario ꝓcesse. si is cui est alienata velit renocare vt dicit ibidem. 4° finito tpe vsq; ad qõ res erat ꝓcessa. ff. e. cũ precario. 5° ꝛbito re soluente pecuniã creditori soluit precarium pignoris. ff. e. si ꝛbitor. ℔ Hoff. ⁊ host. ⁊ Ber. eẋ. e. c. fi. Consistit aũt precario in reb⁹ mobilib⁹ ⁊ imobilib⁹ ⁊ incorporalibus vt fuitutib⁹. ff. e. l. z. §. vl. ⁊. l. z. ⁊. 4. hec Ber. eẋ. e. c. fi. in glo. i.

De dignitatib⁹ ecclesiasticis i cõi. ti. z8

Consequẽter ꝓsiderandũ ē de platõibus ⁊ dignitatib⁹ ecclesiasticis. Et ꝑ in cõi. z° in speciali. Circa ꝓmũ. ꝑ queritꝫ qd est dignitas. z° vtꝫ i bñficijs sit attẽdẽda dignitas. z° ꝛ ptãte dñandi. Circa ꝓmũ sciẽdũ q; platio siue dignitas ꝑ host. ē quedã ꝑeminẽtia i gdu. Et ℔ aliqñ vocat ꝑsonat⁹ vel custodia. eẋ ꝛ insti. §. fi. seu officiũ vl' misteriuꝫ inferi⁹. eẋ ꝛ ꝓsti. cũ accessissent. ⁊ eẋ de ꝑbẽ. nisi cẽnt. vbi ꝓzatus dignitas appellat. vñ archidiaconat⁹ ꝛcanat⁹ ꝓmiciat⁹ his noib⁹ ostendunt. Et ꝑñ ẽt hi oẽs ꝑpositi vocãi eo q; quidã prioratꝰ curã ꝑ alijs bñt. eẋ ꝛ vb. signi. cñis. Et quilz bñs admistratõem dici põt ꝑcurator. i. q. z. saluator. etiã epi eẋ ꝛ cõñ. fraternitatẽ. Et si hi ecc̃e membra diuersa diuersos articulos bñtia sic corp⁹ hz plura mẽbra nec ad eũdẽ locuꝫ ptinent oia. di. 89. singula. itaq; in eadez ecclesia vel ẽt i diuerb ecclesiis nõ põt aliquis bre hec officia eẋ ꝛ ꝑben. q; in tñ ⁊. c. ad ℔. ⁊. c. cũ iam dudũ. Nec ẽt plres ecclias prochiales. vt dr ibidẽ. ꝛ q tñ dic vt dictũ ē supra. Preeminẽtia ãt vni⁹ ad alterꝫ põt eẽ mltiplr. vno° rõe ptãtis sibi iurisdictõis q; preest archidiacon⁹ archipsbytero. eẋ ꝛ offi. archipsbyteri. c. i. z° rõe ordinis q; pest psbyt̃ diacono. di. 95ª oliz. z° rõe ꝓsecratõis q; pest epꝰ psboyterο. di. 95. nonõ. ⁊. c. eps 4° rõe antiqtatꝭ vt ꝑor br̃ q; pus fuit ordinat⁹. eẋ ꝛ ma. ⁊ obe. c. i. 5° rõe ordinãt'. vt. s. maior habeaẗ q; a maiori fuerit ordinat⁹. extra ꝛ ma. ⁊ obe. ꝑ tuas.

Circa z^m queritꝫ. vtꝫ in peceptiõe bñficiorꝫ ꝛbeat attẽdi rõ dignitatũ. s. pl⁹ pcipiant q; si in potõrib⁹ ordini b⁹ ꝓstituti ⁊ ꝑ gradus dignitatũ meliora stipendia ꝓferãt. vr̃ q; sic. iz. q. z. nob. ⁊ zz. q. i. ius militare. ⁊ extra ꝛ ma. ⁊ obe. statuim⁹. vbi dr̃ q; q maior ē in ordie ẽt si posteri⁹ sit recept⁹ ꝛbz in pcipiẽdo portõem potior cẽ. Dz ꝛ qr oẽs q; in vna ecclesia famulant eq̃ pcipere ꝛbẽt. extra ꝛ ꝓsti. oẽs. ⁊. c. cũ mlta. rñdet ber. sup. c. statuimus. q; ab initio ꝛbz ꝓsiderari nobilitas siue scia. s. vt q; magis sit ꝑditi nobilitate siue scia ꝓferant ab eis q; ꝓmouent eos plura bficia ⁊ maiora. Circa eos ẽt q; simul sunt i ecclesia honestũ eẽt vt plus pciperẽt digniores q̃s minores. sm q; di cũt iura ꝑora sz in ℔ magl. ꝓsiderat consuetudo cuiuscũq; ecclie ꝑ q; volũt iura ꝓria. Etsi ꝛ nouo-rat ecclesia vr̃ recurrẽdũ ad ꝓsuetudinẽ vicinaꝝ ecclias siue ꝓuintie extra ꝛ cen. sup eo. ꝛ iure tamẽ cõi nõ est pl⁹ maioꝛib⁹ q̃s minoꝛib⁹ dãdũ nisi ꝓsuetudo sit in ꝛriuz. Et ꝑ ℔ illõ qõ dr̃ in. c. statuim⁹. s. q; q maior ē in ordine sit potior in pcipiẽda portõe. ꝛbz exponi potior. i. ꝑor. s. vt pcipiat ꝑus. Et ℔ fuari põt vbi ꝑbende nõ sẽ distincte. vbi vo' sẽ distincte qlz p se pcipit fructus suos ⁊ reddit⁹. qõ vo dr̃ in pcipiẽda portõe exponit host. i. in pceptione ꝑbende. qr ꝑbẽda diuidi nõ dz. eẋ de ꝑbẽ. maioꝛib⁹. ⁊ eẋ ꝛ eta. ⁊ q̃li. q̃ris. §. i. dr̃ simplr q; minores volẽtes ordinari maioꝛib⁹ nolentib⁹ ordinari ꝑferant. g; ⁊ in ꝑbendaꝝ pceptione ar. extra de ꝓuile. qr circa. Et est ℔ ꝓstitutio gnãlis. vt declarat extra de ꝓsti. c. fi. g; in oi ecclesia siue sint ibi quotidiane distributiones siue nõ. hz locũ. Et credit host. ℔ inductũ vt clerici redderẽt ad pcipiendũ ordines ꝓniores. di. 74. c. fi. in fine. Et sic ꝓrogatiua ordinis ꝑfert etiã ꝓrogatiue ãtigtatis in pceptiõe ꝑbendaꝝ. Itẽ preferr̃ qs ꝑm host. rõne ordinanti in pceptõne bñficij qr sigs recept⁹ sit auctoritate pape ꝓferr̃ recepti auctoritate legati vel epi vel capituli qr hz cãm a maiori. ar. di. ii. qs nesciat.

Circa z^m sciendum q; intendim⁹ ad presens possime de preeminentia que attenditur ratõne iurisdictionis. vnde sm q; iurisdictio ascendit ⁊ descendit sic ⁊ dignitas siue preeminentia est maior vel minor. Papa enim superior est omnibus. 9ª. q. z. per principalem. ⁊. capi° sequen. Deinde legatus

quo ad ꝓuintiaz sibi cõuissaz. qz gerit vicez pape. Deinde primas siue patriarcha qui est iudex archiepozum ⁊ epozũ suffraganeozum suoz. Deinde archieps qui est iudex suozum suffraganeozum ⁊ clericoz sue dioc. Deinde est eps iudex abbatuz archidiaconoz ꝓpozuz ⁊ clericorum sue dioc. Postremo est archidiaconus q est iudex archipzesbzoz. Archipsbyter aũt pzesbyterozuz pzochialiuz. Et hec dzia graduuz ptinet ad ꝓseruationẽ ⁊ ꝛecozez ecclesie q consistit in quodã ozdine. Sic̃ eniz membroz varietas ꝑ diuersa offi^ ⁊ robur cozpozis fuat ⁊ pulchzitudinez repsentat. Ita psonaruz varietas p diuersa officia distributa fozmositudinez ⁊ venustatez ecclesie manifestat.

Et qz iurisdictio sup alios dñium ꝛ impozat. Ideo ratõe hui⁹ possunt ꝫ aliqua ꝛ dñio siue ꝓsidentia queri. s. vtrũ potestas pzesidẽdi sit a ꝛo. R⁹ q sic R o. iz. non ẽ potestas nisi a ꝛo. distinguendũ tamñ est ſm Boſi. ⁊ Ric. q in hac potestate est cõsiderare tria. ꝑmum est essentia ei⁹ que ẽ gdã ozdo supiozis ad inferiozẽ ⁊ ꝫ ẽ simplicit bona ⁊ est a ꝛo. Hunc. n. ozdinẽ instituit ꝛ⁹ ad laudez bonoz ⁊ vindictam maloz. vt dicit. i. pe. z. z^m est mod⁹ acq rendi ⁊ iste si sit iust⁹ simplr loquendo ẽ a ꝛo respectu ꝓsidẽtis ⁊ subiacẽtis. si vo sit iniust⁹ vt ꝑ industriã vel violẽtiaz tũc ꝑ ꝓpatõem ad meritũ subiacentiũ tal' p̃ sidentia ẽ iusta. qz aut ẽ ad bonoz ꝓbationez aut ad maloz punitõez. p ꝓpationem vo ad merituz ꝓsidentis est iniusta Et ꝑmo⁹ est a ꝛo faciente ⁊ ordinante ſ illud Job. 34. q regnare facit hypocritaz ꝓpter peccata populi. ⁊ osee. 13. dabo tibi regem in furoze meo. z°° est a ꝛo p mittente nõ aũt approbãte. Jõ dr̃ osee. 8 ipi regnauerũt ⁊ nõ ex me p̃cipes extiterũt ⁊ nõ cognoui. z^m est mod⁹ vtendi ⁊ ꝫ si sit bonus est simplicit a ꝛo. si malus nõ est a ꝛo nisi pmissiue vl' põt distingui sicut fuit distinctũ ꝛ iusto mõ acgrẽdi. Utrum potestas pzesidendi sit bona R⁹ b⁹ qõnis responsio pz ex rñsione que stionis imediate pcedentis. Ad maiorez tamẽ euidentiã sciendũ q ſm Augl. z° ꝛ li. arbi. tria sunt bona. s. maxima vt virtutes animi qb⁹ recte viuit⁹ ⁊ nemo male vtit⁹. Minima ut hec tpalia bona sine q bus plurimis recte viuit⁹ ⁊ quib⁹ plures male utunt⁹. Et media vt potentie anime sine quib⁹ nõ recte viuit⁹. quib⁹ tñ frequn ter quis male vtit⁹. Potestas autẽ dñandi vt vult Boeti⁹. z. ꝛ ꝑso. c. z. est sup bona fortune que sẽ ibi bona infima et vr̃ maius bonũ int⁹ ea. vt. n. dicit⁹ ꝑ politi. ꝓncipari nõ tantũ est necessarioz sz etiã expedientiuz. sine ꝫ. n. respublica nõ regit⁹ vnde patz q ptãs talis est bonuz expediens ⁊ necessariuz ad salutẽ reipublice vel eccle. ⁊ ꝑ ꝑñs est mai⁹ bonũ q̃s qõ ẽ necessariũ alicui psone ꝓuate qz bonum cõe est diuini⁹ q̃s bonũ pticulare ex ꝓmo etB. Non tñ sequit⁹ q sit absolute maius bonũ huic vel illi q̃s subiici sz sub ꝑditõne. s. si sit ad hoc idone⁹. Utr potestas dominandi sit appetenda. Rñdz Hual. distinguẽdo sic. triplex est potestas dominandi. vna temporalis que habetur per hereditariam successionem. Alia etiã tẽporalis que acquiritur per electionez vl' ꝓncipis substitutionez. Tertia spiritualis que habet animaruz curam ⁊ rerum temporaliuz administratõez. ꝓma licite potest appeti. qz ⁊ siquis eam p se distinguit non potest per alios exequi. Secunda etiaz potest licite appeti tribus cõcurrentibus. ꝛ quibus dicitur ꝓmo pol'. c. 6. oportet inquit futuros ꝓncipari ꝓncipales ꝓncipatus. tria quidem habere

ꝓmo amozem ad cõsistentem polliciã.

z° potentiam maximoruz operuz ꝓncipatus. ꝫ° virtutem ⁊ iusticiam in vnaquaq̃ policia eam que ad policiam pertinet. licz autẽ aliquis sciens se habere hec possit ꝓpter vtilitatem reipublice licite ꝓncipatum appetere. non tamen ꝛbz illum petere. vnde z° politicoruz. c. 6. non bene statutum est ipsuz petere qui ꝓncipatu dignificabitur. ꝫ^a vero. s. spiritualis nec ꝛ bet peti nec licite potest appeti. vñ Augl. 9. ꝛ ciuitate ꝛi. c. 19. locus superior sine quo populus regi non potest. ⁊ si vt ꝛbet administrat⁹. indecenter tamen appetit⁹. In hac enim potestate attẽdo tria. s. celsitudinẽ bonoz abũdãtiã ⁊ administratõz rei tpal'. ⁊ exercitiũ opõis spũal'. ꝓpt ꝑ^m appetẽ ꝑlatõz spũalẽ ẽ ꝑsumptuosuz ⁊ a ꝛo r̃probatũ. Mat. zz. amãt ꝓmos accubit⁹ i cenis ⁊ ꝓmas cathedras i synagl. ⁊ vocãi ab ho. rabi. ꝓpt z^m appetẽ ẽ cupidi tatl sig^m. qz tẽ ponit min⁹ bo^m finẽ rei melior]. ꝑla°. n. spũal'ẽ melioz retpali. vñ oñs Matꝫ. 6. primum querite regnum ꝛi ⁊ iusticiam eius ⁊ hec omnia adi. vobis

ſbunc appetitum reprobat dñs. Jo. vltio dicens Petro. pasce oues meas non te. ꝓpter tertium appetere est fatuum. quia fatuuz est appetere aliquid habere cum periculo quod haberi potest sine periclo bene autem operari potest homo sine periculo prelationis. ⁊ ideo fatue prelationem appetit vt bene operari possit. opus ergo ꝑm se potest ꝛsiderari licite. non autem ꝓmatus bonoꝛis. vnde Chryso⁹ super Matħ. Opus ꝛsiderare bonum est ꝓmatum autez concupiscere honoꝛis vanum est. Unde arguit sic qui sic appetit prelationez ⁊ curam. s. ꝓpter bonuz op⁹ annexum. aut credit se ad hoc dignuz ⁊ tunc est presumptuosus ⁊ ideo indignus aut credit se indignuz ⁊ tunc est fatuus ⁊ peruersus. ergo qualitercunqꝫ appetit illicite concupiscit: Sed ꝓtra hoc ꝓpr. ii dicitur qui animas suscipit sapiens ē. Rº non dicit qui curaz animarum appetit. sed qui suscipit. i. qui curam per obediencias sibi impositaz super se quasi pondus ⁊ onus non vt honoꝛez capit est sapiens quia est obediens. vel dic ꝑm glo. q̄ loq̄tur in casu quando scilz oues ipso vt curatoꝛe ⁊ pastoꝛe indigent. tunc qui suscipit bene facit quia anime sue ꝑ hoc ꝓuidet. vnde cum dominio sublimius regt Rota etiā ꝑm Gregoꝛ. in pastoꝛali. tunc erat laudabile episcopatuz querere quā do per euz non erat dubiuz quenqꝫ ad grauioꝛa supplicia peruenire. presertim cum aliquis ad hoc incitabat zelo charitatis diuine ⁊ ꝓo illo tpe dicit apostolus i. tħm. z. qui episcopatum ꝛsiderat bonū opus ꝛsiderat. vtrum prelatio ecclesiastica sit dominiū in subditos. Rº q̄ sic. Potestas eniz ecclesie fluit in eam a christo ꝑm illud Jo. i. ꝛ plenitudine eius accepimus omnes gratiaz ꝓpter gratia. Potestas autem christi fuit potestas dominij ꝑ illō Jo. iz. vos vocatis me magister ⁊ domine ⁊ bene dicitis. sum eteniz. ergo potestas prelatoꝛuz ecclesie est dominiū. Dicitur autez dominiuz tripliciter. vno modo potestas subjciendi sibi aliquez ex necessitate. ⁊ sic dominiū dicitur ad seruitutez conditione que coartat libertatez coactione. ⁊ sic dicit collocēses. zº serui obedite per omnia dominis carnalibus. zº dicitur dominiū potestas imperandi alicui ꝓpter ꝓueniens ex mera voluntate talis ē potestas prelati in religione. zº dicit dominium potestas cohercendi ex publica vtilitate ⁊ sic dicit dominiuz potestas regendi in ecclesia. ꝓmum ergo dominiū ꝛbet incutere subdit timoꝛez quia vt dicit sapiens genus seruoꝛuz non nisi cū supplicijs emendat. ⁊ ideo dñi se debēt habere ad eos vt domini quia necessitas facit eos seruos. Scōz dominiuz ostendere ꝛbet subditis amoꝛem quia charitas facit eos seruos. ⁊ ideo dominus ꝛbet esse humilis vt sit sicut vnus ex subditis ꝑm illud Ecc. rectoꝛē te posuerunt noli extolli sed esto in illis sicut vnus ex illis. zᵐ⁹ dominiuz quia multitudinez ꝛtinet ꝓ diuersitate subditoꝛuz aliquādo timoꝛem incutere. aliquando amoꝛez ostendere ꝛbet. ꝑ illō. i. pe. z. sive ducibus ab eo missis ad vindictam malefactoꝛum laudem vero bonoꝝ.

De papatu. ti. zꝫ.

Deinde considerandū est ꝛ dignitatibus ecclesiasticis in ſpeciali. Et ꝓmo ꝛ dignitate papali. zº ꝛ dignitate legatōis zᵒ ꝛ dignitate patriarchali. 4º ꝛ archiepali. 5º ꝛ epali. 6º ꝛ vsupallij. 7º ꝛ alijs dignitatib⁹ inferioꝛib⁹. circa ꝓmū ꝓ oō est ꝛ dignitate papal' excellētia zº ꝛ his q̄ sibi soli reſuant'. Circa ꝓm⁹ querit' vtr aliqs sit vn⁹ ꝑm⁹ ⁊ sūm⁹ ⁊ eē dēat in xp̄ia' religiōe cui ceteri teneant' obedire. Rº lz diuersi diuerſ ligamib⁹ ⁊ varijs ad subiectōz obīc sint astricti. ꝑ illō apli ad ro. iz. oīs aīa ptātib⁹ subdita sit. ⁊ ħ ꝑ diuersitatē ḡdnū officioꝝ ⁊ potestatuū. oīs tñ ħ varietas reduci bz ad vm ꝑm⁹ ⁊ sūmū in q̄ ꝑn' resident vlis ꝓncipat⁹ oīuz. ñ tñ ad ipz ꝛ ū ⁊ xp̄z mediatoꝛē ꝛ hoīuz. uerūet ad e⁹ vicariū. ⁊ q̄ ita sit oñdit' ꝓ vet⁹ testñ ⁊ ꝓ nouuz ⁊ ꝓ ius canōicū ⁊ ꝓ euidēs rōis ꝛcumētū. Oñdit' ḡ ħ ꝑ ꝓ vet⁹ testñ. Scribit'. n. ꝛenter. i7. si difficile ⁊ ābiguū apd te iudiciū ē ꝓspexeris ⁊ iudicū vba variari videris ꝛgere ⁊ ascēde ī locū quē elegerit dñs ꝛ tu⁹. q. ät supbierit nolēs obedire sacerdotis ipio moziet' hō ille. in glo. ħ appellādi tribuit facultatē. Ex his colligit' q̄ ī veteri testō erat un⁹ sūm⁹ pōtifex ad quē recurrēdū erat ī iudicijs ⁊ cui erat obediēd ab vniuersis. si ḡ ħ erat ī lege figure multomagis ħ esse ꝛbet in lege veritatis ⁊ gratie

tum quia maior est vnitas nunc ꝙ̄ tunc. tum quia pontificatus iste est minor illo.

2° ostenditur hic per testamentum nouum. dicitur enim Mat. 16. tu es pe. ⁊ super hanc petram edificabo ecclesiam meam. vsq; ibi erit solutum ⁊ in celis. sed conueniens est ꝙ ei qui potest omnes ligare ⁊ soluere oēs debent obedire. ergo deus sic ecclesiam instituit scz ꝙ omnes obedirent vni. sed ecclesia sic est regenda sicut a domino fuerat instituta ergo ⁊c. Preterea Jo. vltio. dixit dominus Petro pasce oues meas. sed oues christi sunt omnes qui per viam salutis incedunt. ergo omnibus talibus platus est Petrus. vnus ergo fuit oium ouium christi pastor ꝑm ecclesie fundatōnem. ergo secm̄ progressum ⁊ cōsummationem omnes debent vni obedire. 3° ostenditur per ius canonicum quod tam̄ fundatur super ius diuinum. vt patet di. xi. in nouo. quanuis. ⁊ di. xx. omnes. ⁊ c. sacrosancta. 4° p rationis euidens documentum. Jn omni enim re que constat ex rebus diuersis oportet ee aliquid preeminens quo diuerse partes teneantur i vno sicut in corpore humano est anima. ⁊ in machina mundi est corpus super cōtrarietatem elementum. scilicet celum. per cuius virtutem reconciliantur elementa que sunt contraria. vnde cum ecclesia sit vnū corpus christi mysticum ex diuersis mēbris officijs ⁊ statibus constitutum oportet ad conseruationem huiusmodi vnitatis esse caput vnum. horum omnium regitiuum sub quo conueniant ꝑm debitam proportionem in vnum vt sic conformetur ecclesia militās ecclesie triumphāti. Unde Bernar. li. x. de consideratione ad Eugenium. c. ix° non vilem reputes hanc formam que in terris est. formam habet in celo viderat hec qui dicebat vidi hierusalem ciuitatem sanctam descendentem de celo a deo paratam. Sicut enim ibi Seraphin ⁊ Cherubin ⁊ ceteri ordinantur sub vno capite deo ita ⁊ hic patriarche archiepiscopi ⁊ reliqui ꝑl̄ vno pōtifice summo non est parui pendendū qó ⁊ deum habet auctorem quod de celo habet originem. Sic ergo patet ꝙ omnes sunt subiecti ⁊ tenentur obedire pape scz clerici in spiritualibus ⁊ temporalibus. de consecra. di. i. corporalia. ⁊ layci in spiritualibus. extra de maiorita. ⁊ obedien. si quis. ⁊ de iudi. nouit. Sic econuerso oēs debent obedire imperatori layci in temporalibus ⁊ clerici qui recipiunt ab eo tē poralia. extra de maiorita. solite. hec Jnnocen. co. ti. si quis venerit. in glo. x. Sz contra illud idem quod dicitur Petro. Mat. 16. tibi dabo cla. ⁊ quodcūq; liga ⁊c. dicitur etiam alijs apostolis. Matth. xx. Amen dico vobis quecunq; ligaueritis super terram erunt ligata ⁊ in celis ergo par fuit potestas Petri ⁊ aliorum apostolorum quare ⁊c. Preterea regnū ecclesiastice gerarchie. diuiditur in potestatem regalem ⁊ sacerdotalem sed non est necessarium ad salutem ꝙ omnes reges obediāt vni regi ergo nec ꝙ omnes episcopi vno episcopo. Respondeo ad p̄mam rationem dicendum ꝙ auctoritas apostolatus comparatur ad eum a quo traditur ⁊ ad eos super quos traditur i primo fuerunt omnes apostoli pares qz omnes acceperunt immediate auctoritatem a christo. Et sic dicit glo. ad gal. x. ꝙ Paulus par erat Petro. Jn secūdo vo non fuerunt pares. quia licet omnes acceperint potestatem consimilem non tam̄ equalem. vnde illud tibi dabo claues regni ⁊c. longe aliter dictum fuit Pe. ⁊ alijs apostolis. Nam petro diuisim ⁊ singulariter fuit dictum qz in eo principaliter ⁊ singulariter plenitudo potestatis erat collocanda. Alijs vo dictum simul. quecūq; ligaueritis ⁊c. quia vocati erant in partē solicitudinis. Et ꝑm ꝙ notat Ricar. in 4.° suo lz omnes apostoli potestatem clauium immediate receperint a christo. potestatem tamen iurisdictionis acceperunt mediante Petro. Et quia iurisdictio ministrat materiam. s. subditos que requirit ad hoc ꝙ potestas clauium in actum exeat. Jdeo vsus illius potestatis indirecte dependebat a petro ⁊ idem dicendum de potestate episcoporum p comparationem ad papam. Ad secām rationem dicendū ꝙ nō est simile qz non sic ex statuto euāgelij ꝓcedit sceptrū regis sicut clauis pōtificis. Lex enim euangelica est spiritualis vbi xp̄s eius latior ad spirituale pontificiū nō ad carnale imperium intentionem habuit Pōt et dici ꝑ Bon̄. ꝙ ꝑ veritatē vtraq; potestas in papa ꝓcurrit. Cū enim xp̄s sit summus sacerdos ꝑm ordinem melchi. qui fuit rex salē ⁊ sacerdos dei summi ⁊ xp̄s vtrūq; habuit vicari⁹ ei⁹ in terris vtrāq; potestatē ab eo accepit. vbi vterq; gladi⁹

sibi conuenit. vnde Bernar. ad Eugeni
um quartum vterq; gladius est eccles ie
.s. spiritualis ⁊ materialis. sed iste pro ec
clesia. ille vero extendendus est ab eccle
sia. iste sacerdotis ille manu militis. sed
ad intuitum sacerdotis ⁊ iussum impe
ratoris. Sed contra si in solo beato pe
tro fuit plenitudo potestatis quare papa
scribit se agere qđ agit auctoritate apo
stolorum petri ⁊ pauli. Respondeo Pau
lus ppter magnitudinem sue sapientie
videbatur ceteris apostolis excellentior
esse. ⁊ ideo ne contentio inter succes
sores surgeret factum est dictante spiri
tu sancto vt vterq;.s. Petrus ⁊ Pau. in
vnam ciuitatem venissent. in qua etiã
simul morientes pontificatum ecclesie ro
mane fundauerũt. vt ex ħ ois ꝓtiner
sia cessaret. vnde Paulus nihil adũcit sũ
mo pontifici quantum ad plenitudinem
potestatis que fuit in Petro. sed quantũ
ad euidentiam vt obstruatur os loquen
tium iniqua. Et maxime grecorum qui
ꝛ pari currere volebant cuꝫ romana ec
clesia. quia ergo papa in terris suis pote
statis plenitudinem exprimere ꝛbet. nõ
tantuꝫ veraciter sed etiam euidenter. nõ
tantuꝫ sufficienter sed etiaꝫ abundanter
ideo auctoritatem exprimit vtriusq;. nũ
quid papa est prelatus omnium christia
norum mediatus vel imediatus. Respõ
deo prelatus immediatus dicitur dupli
citer.s. vel ſm gradum vel ſm virtutem.
dicendum ergo q; licet papa distet ſ gra
duꝫ maxime ab infimis. est tamen imme
diatissimus omnium ſm influentiã vir
tutis. vnde auctoritas eius est sicut eau
sa proxima ⁊ immediata que mouere ꝛ
bet omnes ⁊ singulos ad obedientiam
suis prepositis exhibendaꝫ. Cuius aucto
ritas est minor pape vl' imperatoris. R°
huius questionis habetur extra ꝛ maio
⁊ obedi. solite. vbi dicitur q; sicut virtus
solis est maior virtute lunari sic potestas
pape est excellentior potestate imperato
ris. sicut etiam anima preeminet corpori
sic potestas pape que est spiritualis pote
state temporali. Sꝫ ꝓtra imperator habꝫ
ius ⁊ potestatem eligendi papam ⁊ sedẽ
apostolicam. vt dicitur di. 26. Adrianus
papa romani. ⁊. c. in synodo. ergo est supe
rior papa. Respondeo q; illi potestati da
te imperatori resignauit Ludouicus im
perator. vt habetur di. 63. ego Ludouic⁹
Otto etiam primus rex theutonicorum
illi potestati sibi cõfirmate resignauit. vt
in eadem di. ⁊ se. c. §. ex his. Et merito re
signare ꝛbuerunt. tum qꝛ talis potestas
eis non conueniebat sicut nec ꝓuenit cor
pori animam ordinare sed econuerso. tũ
quia ecclesia necessitate persecutionis cõ
pulsa talem eis concesserat potestatem. vt
ecclesie subueniret quod alias facere te
nebant. Fecit autem imperator romane
duo iuramenta. vnum tempore approba
tõnis ꝛ cuius forma habetur. di. 63. ⁊ al
terum tempore coronationis. quorum
vtrunq; esse iuramentum fidelitatis ꝛ
claratur. li. 7. ꝛ iureiuran. romani. vbi ẽt
ponit forma scđi iuramenti.

C Circa .z^m notanda sunt illa que
sedes apostolica sibi specialiter re
seruauit. ꝛ quibus nullus se ꝛbet
intromittere sine mandato eius speciali
etiaꝫ si sit legatus a latere eius manans
hec autem sunt multa vltra illa que po
nit hosti. di. 60. ⁊ his versibus continen
tur qui postea exponunt. Si sit catholic⁹
papã non iudicat vllus. Erigit ⁊ subĵcit
cathedras ⁊ diuidit vnit. Mutat vota
crucis restituit. eximit ad se. Maiores
cause referuntur legitimatq;. Promouꝫ
appellare vetat. phibet pfiteri. Deponit
transfert suppletq; renunciat illi. Presul
⁊ exemptus simon iurãs anathema. Ul
ꝓrium vel legati vel lex vtriusq;. Neq;
participãs. etsi quẽ sponte salutat. Quẽ
canon damnat sibi soli quando reseruat
Soluitur a papa necnon quẽ regula dã
nat. Addas suspensum causam cum fer
tur ad ipsum. Rescriptum fidei dubium
confert bona plura. Irritat infectum le
gem condit generalem. Approbat impe
rium firmat ꝛponit ⁊ ungit. Concilium
generale facẽ sanctit quoq; sanctos. Ens
non esse facit non ens fore pallia semper
Portat concedit legi non subiacet vlli.
Appellatur ad hũc medio sine iudiciũq;
Tunc pro lege suuꝫ monachuꝫ reuocat
renuentes. Maius adulterio soluit gene
raliter artat. Et laxat quicquid sponſ no
cet ordinat extra. Tempora dando sacꝛ
promotum promouet idem. Ordinat atq;
die qua consecratur ⁊ ipse. Uiuentisq; lo
cum concedit iureq; priuat. Insignit lay
co sacra donat crisma ministro. Summa
sede sedet plenusq; vicarius extat. Si sit
catholicus papam non iudicat vllus.

Non.n.iudicari vl' accusari põt ab alio nisi ꝛe hereti di.40.si papa.Et hoc ē ver nisi se submittat iurisdictõi alterius.z.q. 7.nos.Ipsemet ēt se ꝛponit.di.zi.nūc ān. Erigit cathedras.i6.q.i.felix.Et subijcit cathedras.s.epales.eꝰ ꝛe offi.lega.q trā slatõnem.ꝛ alios inferiores qõ facē non põt ēt legat⁹ sedis aplice Iz in forma cõi ꝓtigerit hoc sedē aplicaz ꝓfirmari.eꝰ ꝛe ꝓfir.vti.c.fi.Et diuidit.s.cathedras epis copales.et vnit casdez.extra ꝛe excess.pla.si cut vnire.Mutat.s.cathedras eꝰ ꝛe trās. epi.c.i.vota crucis.s.mutat. null⁹.n.pmu tare põt votū terre sce vel redemptõez il lius recipe nisi ipe sol⁹ vl' cui ipe mādaue rit. eꝰ ꝛe voto.magne. Restituit.s.cēgda tos.eꝰ ꝛe cleri.si re.ex tue.Eximit.s.epos ꝛ alios.i6.q.i.frat nr̄.Ad se.ma.cē r̄fer. eꝰ ꝛe trās.epi.c.i.Iz.n.hoc gnāle videat. cum maiorib⁹ tñ causis citatus coraz iu dice ordinario põt appellare sine graua mine aliq̄.z.q.5.c.nullā.Et est spālius vt ꝓbat eꝰ ꝛe appella.vt ꝛbit⁹.in fine. Le gitimatꝯ eꝰ q fi.sint le.p venerabilem. Promouet insufficientes siue ēt ꝛefectuz patientes vt bigamos illegitimos.mino res.s.3o.ānoꝝ ad epat⁹. Or ēt nullus pos sit dispensare in ꝛefectu etatꝭ intelligunt aliqui etiam quo ad minores dignitates Iz ꝛe his oibus vide qõ notatuz est supꝰ. Promouet etiam ad epatus illos qui ñ sunt in sacris qõ alius facere non posset ar.eꝰ ꝛe elec.oudū.§.i.ꝛe eta.ꝛ q̄.a mul tis.ꝛ idem põt dici ꝛe aliis ꝛefectib⁹. Ap pellare vetat.dr̄ ꝑmo qr nullus ali⁹ põt ꝓmittere causaz appellatione remota ex cepto ꝑncipe vt dr̄.ff.quib⁹ appella.non li.l.i.in fi. Etiam ꝛelegatus suus ß nõ po test extra ꝛe offi.ꝛele. sup qõnum arguñ tum.§.z. qr ab eo non appellat cum nõ bēat supiorem.eꝰ ꝛe elec. Iz.ꝛuitanda.§. fi.Et hoc est spāle in papa Iz ꝑmū vtriꝯ ꝑncipi sit ꝓmune. Prohibet ꝓfiteri.Iz.n. regulariꝫ qlibz etatis legitime possit in q̄ libet religione ꝓfiteri.tñ in insul' citra.i8 an.ꝓstitutū ꝓhibet recipi. eꝰ ꝛe regulari bus.qr in insulis. Intrans etiam religio nem exire põt libere infra annuz.Et si fi at añ. ꝓfessio non valet eꝰ ꝛe regu.nõ so lum. Deponit.s.epos.z.q.6.q̄uis. Trās fert epos extra ꝛe transla.inꝫ.§.z. Et ide ītelligas ꝛe electo ꝛ confirmato.vt dicit ibidem.Supplet.s.ꝛefectū.eꝰ ꝛe transla. c.i. Ideoꝯ tota die in cõfirmationib⁹ dñ ficioꝝ apponit hec clausula.s.supplentes ꝛefectum si quis est ꝛe plenitudine ptāt extra ꝛe elec.illa quotidiana.qr ꝑm illam põt ꝛe iure sup̄ ius dispēsare. vt dr̄ extra ꝛe cōcess.ꝓben.vel ecclesia non vaca. ꝓpo suit.§.vltꝰ. Supplet etiam ꝛefectum regi vacante regno.eꝰ ꝛe elec.ꝛ inter vniuer sos in fi.ꝛ ꝛefectum impatoris vacāte im perio.eꝰ ꝛe fo.ꝓpe.Iz.§.i.renunciat illi.s. pape p̄sul.eꝰ ꝛe trāsla.inter.Et exemptus repe.renunciat illi.eꝰ ꝛe renūc.dilectus. Secus est de trāslatõne que fieri potest auctē legati.vt pz eꝰ de cõsue.cuz vene rabilis ꝑm gof. Sz qõ ibi dicit vices no stras in illis ptibus tunc gerebant. Intel ligit host.q̄ ad illud ꝛe quo querit ibi spe cialit.alias ꝓtra eꝰ de offi.leg.q transla tionez.ꝛ in d.c.dilectus. quis.n.redderz ratõnem.quare est aliud in translatione ꝗ in renūciatione. Item quia regulare ē q nullus renunciare põt nisi in manib⁹ ꝓpriꝭ prelati.vt dicit extra de renun. ad monet. Simonia soluit a papa.hoc ē di cere q ipe solus dispensat cuz simoniac. subaudi in ordine ꝛ maiorib⁹ bñficijs in dispicte extra de simo.nobis fuit.§.adul teriuz.Secus videt de minoribus bene ficijs.extra.de elec.si alicui⁹. Jurans iun ge soluit a papa qõ triplicit exponi põt ꝑ qr quādo dubitat vtrum iuramentuz sit licitum vel suadendum discussio per tinet ad papam.extra de elec.venerabilē z° qr cum in iuramento intelligat aucto ritas pape excepta.argumentū extra de iureiurā. venientes.§.i.videt.qõ possit absoluere illū q iurauit.qõ est ver inter clericos ꝛ indistincte.vt pz extra de ap: dilecto.z° qr int laycos ēt in tpalibus ꝛ si non absoluat oio relaxando. suspēdit tamñ ad tps.vt pz.15.q.6.iuratos.ꝛ extra de penis.c.vltꝰ. Aliqui tamē hunc vltm casuz nõ reputāt spālem. Anathema vel ꝓpriū.iunge soluit a papa.q.d.nullus põt absoluere excōicatuz a papa nisi ipe solus vel cui ipse spāliter demādauerit. vnde in hoc casu petit absolutio excōica tionis a successore.extra de elect.venera bilem.§.rationibus nisi fuerit quoꝯ.vl' legati repete anathema ꝛ iunge soluit a papa ꝛ subaudi vl' delegati.cuius.s.lega ti vel delegati iurisdictio expirauit ꝛ cui nullus successit. Nam excōicatum a tali nullus absoluere potest nisi papa. vt pz extra de offi.dele.querēti.vnō nec legat⁹

potest sententiam ꝛlegati dñi pape reno
care vel relaxare l' impedire. lz eã possit
ꝓfirmare. sic exponit illud extra ꝛ treu
ga ⁊ pace. c. i §. i. ⁊ exequi. extra ꝛ offi.
le. studuisti. Et est ratõ qz par non habet
impium in parem. extra ꝛ elec. inotuit?
vel lex vtriusqꝫ. s. tam legati q̃ pape sup
ple soluit a papa. q. d. si lex bui⁹ vel illi⁹
esset obscura ⁊ legatõ sit finita nec aligs
legatus missus est in eandez ꝓuintiam.
vel si querat ꝛ dispensatione saltez ĩ ca
sib⁹ illis qui sunt sedi apostolice reserua
ti pertinet ad solum papam ꝛclaratio ⁊
dispensatio. Neqꝫ participans. s. excõica
to a papa ex certa scientia ⁊ ĩ diuinis of
ficijs supple soluitur nisi a papa. extra ꝛ
sen. ex. significauit. Aliqui tamen banc
ꝛcretalem aliter intelligunt ⁊ illud. c. nõ
recipiunt. Et si, quez sponte salutat iunge
soluit a papa. Si eni ex certa scientia ali
quem excõicatum salutauerit vel aligs
eidem pticipauerit ꝓsumenduz est q̃ eo
ipo illum absoluere velit. ex ꝛ sen. ex. si
aliqñ. Nec obstat q̃ formã absolutionis
non seruat. ⁊ ita videtur ꝺicere illõ ex
tra ꝛ sen. ex. cuz ꝛsideres. §. fi. quia dici
potest q̃ ꝓnceps sola volũtate absoluit
sicut ⁊ sola voce remittit. ff. ꝛ manu. apõ
cum. Quem canon dãnat. i. suspendit vel
excõmunicat sibi soli qñ reseruat soluit
a papa. Et idem est ꝛ ꝓstitutõibus suoꝝ
legatoꝝ exquo legatio finita fuit nec le
gato aliquis succedit cum in talibus nõ
sit supior nisi papa. ⁊ iste casus sub se cõ
tinet membra qz in multis casibus abso
lutionez ⁊ dispensationez retinet sibi pa
pa. Necnõ quem regula damnat supple
soluit a papa. q. d. si quis irregularitatẽ
incurrit nõ potest cum eo dispensari nisi
per papam. extra ꝛ sen. ex. cum illorum.
⁊ ille casus cõtinet mẽbra multa cum in
multis casibus irregularitas ꝓtrabatur.
Addas suspensum. q. d. a papa soluitur
suspensus ꝑ eo q̃ hereticis sacramenta
ecclesiastica ministrabat. talis eniz citra
sedem apostolicam absolui non potest. vt
dr extra ꝛ hereticis excõicam⁹ itaqꝫ §.
sane cle. Causam. s. addas cum fertur ad
ipm. s. papam supple soluit a papa. i. ad
ipm ptinet examinatio ⁊ ꝛterminatio ⁊
ꝟ sine per appellationez ꝛferat ad ipm
z. q. 6. idcirco. vel alio quolibz mõ. Po
test tamen causaz talis appellatõis lega
tus examinare non vt ꝓiudicet sz vt ma
gis instructam remittat. extra ꝛ appell.
ꝓstitutus. Rescriptum addas. q. d. si ꝛ
rescripto aplico dubitet soluit a papa. s.
qñ ab alio solui nõ potest ut in casu quez
habes. extra ꝛ offi. ꝛle. c. z. Et hoc intel
lige ꝛ rescripto ꝓtentioso. vt dicit ibidẽ.
⁊ ꝛ gratioso. s. ꝓuilegio. extra ꝛ iudi. cũ
venissent. siũ diffinitiuo extra corpus iu
ris canonici vagante. extra ꝛ fide instru
pastoralis. sine incluso ⁊ sic põt ꝟ exponi
ꝛ rescripto quadruplici fidei dubiuz. q.
d. si ꝛ fide dubitet soluit a papa. di. iz.
ꝓceptis. Confert bona plura. i. plura bñfi
cia cum cura vel plures psonatus cũ cu
ra. extra ꝛ electi. dudum. z. §. nos igit. ⁊
extra ꝛ ꝓben. ꝛ multa in fi. qõ eps non
potest fm quosdã. di. 70. sanctoꝝ. Irritat
infectum ꝓnuncians electõem siue ꝓui
siones que nondum est facta si fieri ꝓtin
gat irritam ⁊ inanẽ. vt ps ex ꝛ elec. ino
tuit. §. fi. ⁊ ꝛ ꝓben. inc cetera. qõ non pu
to alium facere posse. qz ꝓtractus futuri
tpis non ptinet ad inferiorẽ iudicez in ꝟ
casu. ff. ꝛ vsur l. i. §. i. ꝛlegati. g̃ in quoꝝ
iurisdictionis lra non apponit ꝟ clau. s.
si ipsa vti ꝓsumpserint abutunt. Nec va
let qõ allegãt. s. q̃ oia vident ꝓmissa ꝛ
ꝛ offi. ꝛle. psona. qz bene potest alit expe
diri legem ꝓdit gnãlem. extra ꝛ ꝓsti. c. i.
Approbat imperium. i. electũ impatorẽ
Firmat. i. ꝓfirmat electõem vel infirmat
ꝛpositum. s. imperatorez. Et vngit. i. cõse
crat imperatorem. Et hi quatuor casus
ꝓbant. extra ꝛ elec. venerabilem. Lõci
liuz gnãle facit di. 17. per totum. Sacrat
quoqꝫ sanctos. i. ꝓfirmat approbat ⁊ ca
nonizat ⁊ eoꝝ noia sanctorũ catbalago
asscribi facit. extra ꝛ reliquijs. c. i. Ens fi
esse facit. i. ꝛ aliquo facit. nihil mutando
vt extra ꝛ excess. ꝓla. tanta est clauis. Nõ
ens fore. i. ꝛ nihilo aliquid facit. extra de
transac. c. i. Pallia semp portat ⁊ s. vbiqꝫ
extra de vsupal. ad honorẽ. Concedit. s.
palliuz tñ instant petenti. extra de elec. si
gnificasti. Legi nec subiacet vlli qz ꝓnc
ceps legib⁹ est solutus. ff. de leg. ꝓnceps.
Appellat ad hunc medio fine. i. imedia
te sine medio obmisso. extra de appella.
dilecti. Alias aũt est appellatio gradatiz
facienda. ii. q. i. puenit. Legatus tñ idem
pt̃ privilegium videt habere. extra de offi.
dele. c. i. qõ fm hostiẽ. obtinet de cõsuetu
dine quicquid alij scribant. lz autez qui
dã dicant ꝟ esse spãle in papa locuz tañ

habet etiam in alijs. Quid si a sententia epi vna pars appellat ad legatū.alia ad archiepz. R° tenet appellatio facta ad legatum sicut dicit de papa.extra de app. si duobus.Et hoc intellige si indetermiato legato ꝓmittat qz tunc est plenissime interptatio facienda.ar.extra de cōs. cū dilectus.alias aūt nō debz ꝓhibere subiecto epi ne respondeat coram ipo.Et sic non contradicit.io.q.i.peruenit. et hoc intelligas nisi spāliter ꝓhibitum esset ad ipm posse appellari.Nam ꝛ quibusdam delegatis ꝓcedit plus quibusdam minꝰ zᴬ.q.z.grauati. Judiciuz est ꝓ lege fuã Nã eius sententia facit ius.extra de sen ꝛ re iudi.in cauſ. Monachū reuocat reuentem.Nam abbate ꝛ monacho ꝓtradicentibꝰ papa potest monachū de mōasterio trahere ꝛ epo vel pncipi in sociuz assignare vel secuz tenere.ii.q.z.qui resistit.nec mirum.Nam fm quosdaz ō monacho non monachum facere posset siē notari ꝓsecuit extra de sta.mo.cum ad monasteriuz.Maius adulterio soluit generaliē.hoc.n.est ius regulare ꝙ epi:copi in adulterijs ꝛ minoribus valent dispensare.vt patet extra de iudicij.at si clerici. vtrunqꝫ tamē fallit in casibus quibusdā notatis infra de dispen.Artat ꝛ laxat qc quid sponsis nocet.i.impedimenta matrimonij canonica.quādoqꝫ restringit ꝛ annihilat.quandoqꝫ dilatat.vt pz extra de ꝓsangl. non debet.Ordinat extra tempora dando sacrum.s.ordinem.i.ipe solus pōt subdiaconum facere extra quatuor tpa in festis diebus puta dnicis.extra de tpe ordi.c.fi.Promotū.s.subdiaconuz ꝙ papam ꝓmouet idē papa ꝛ non alius.s. nisi de mādato suo.ex de tēp.or.in distribuendis.Ordinat atqꝫ die qua ꝓcesserat ꝛ ipe.vt patz extra de elec.quod sic.§.p terea.viuentisqꝫ locum ꝓcedit.nullus enī alius potest cōferre beneficium nondum vacans.extra de ꝓcess.pben.c.i.ꝛ ipe pōt Jureqꝫ priuat.s.auferendo vni ꝛ ꝓferendo alteri. vnde potest venire etiam ꝓtra ꝓcilia.extra de elec.significasti.qō nō potest legatus.extra de prebē. dilectus.i.§. tunc ḡ. Insignit.i.insignia epalia concedit aliquotiens abbatibus ꝛ inferioribꝰ vt mitram.annulum.baculum pastoralē sandalia ꝛ similia alia.ꝙ aliquis platus faciat coram se crucez portari quod tamē fieri non debet in sui pntia vel sui legati vtenti insignijs.layco sacra cōnat.i.spūali a ꝓcedit iam eligendi.extra de iurepo nobis.siue ecclesiasticas decimas eximendo cum ex de decimis a nobis.quod aliꝰ facere non potest.ex de decimis.tua. Crisma ministro.i.presbro concedit ꝙ possit ī fantes vngere crismate in fronte.di.95.puenit.quod a nullo alio fieri potest extra de consue.qsto summa sede sedet.s.in illa quā dns sibi in psona Petri spāliter elegit. vt patet extra qui fi. sint le. per venerabilem.§.rōnibus.v.sane.iōqꝫ summus pontifex dr. plenusqꝫ vicarius extat.qlibet enim eps est xpi vicarius pticularis ſz papa est vicarius generalis.Si bñ cōputes in pdictis vsibus inuenies.6i.casus specificatos ꝛ explicitos pter ictusos ꝛ implicitos.Nos cāus non pōt sibi vsurpare etiam nec legatus nisi uelit ꝓfundi extra de usu pallij.nisi.ꝛ intelligas bñ ipm vsurpare nisi habeat priuilegiuz sup bis spāle.ar.ex de priuile.sane.

De legatis.ti.40.

Postea ꝓsideranduz ē de dignitate siue officio legatōnis. Et circa bñ pmo videndum est qd sit legatus. 2° de officio legati. 3° qsto tpe durat ꝛ qualiē fiat. 4° de pcellentia legati a latere pape missi. Circa pmum sciendum ꝙ legatus est cui certa patria vel puintia ꝓmittit gubernanda.extra de appel.nouit. per litteras autē de sua legatione.si requiratꝰ faciat fidem C. de man.pn.l. vna. Est aūt eius iurisdictio ordinaria.li.6. de offi.le.legatos.Sed qd si quis gerat se pro legato cum nō sit Rndet bosti.ꝙ valent eius snie si recurratur ad eum vt ad legatum bona fide ar.ff. de offi.le.ptoris barbari.

Circa 2m sciendum ꝙ legati offim aliud est ante ingressum ad puintiam sibi decretaz. aliud post ingressum. officium eius ante ingressum consistit in voluntaria iurisdictiōe.s.in pdicando absoluendo excōicatos ꝓpter iniectionem manuuz in clericos monachos vel conuersos.extra de offi.le.ꝙ translatōem.ꝛ extra de sen.ex.ad euidentiā. Circa hoc tñ triplex genus legatorum distinguo.ꝛ dic de hoc vt infra.li.7.ti.iz°.ar.4. q.z.s.quis absoluere pōt. Pōt ēt legatus ante ingressum sue puintie demandare

iurisdictiõem in ipa in aũ. de collationibus. §. anteq̃z vo. coll. 9. Excipiunt vlti mũ suppliciũ ⁊ absciſio membri. Et ſimiliť dici põt q̃ legat⁹ nõ põt ꝓmittẽ cãm ꝺpoſitionis vel ꝓpetue amotõnis. amot⁹ enim dr̃ abſcidi. vt ex ũ de excel. pla. §. gnẽ. cetera vo põt. Ingreſſus aũt ꝓuintiã ꝺbet ſaluti ⁊ edificatõi populi ⁊ cleri vbo ⁊ exẽplo vacare. Nec oz in ꝓcuratõib⁹ ſubditos grauare. ex ũ de cen. cũ aplus. Et agit oia que agit ille q̃ eum tranſmiſit p̃ter ea que pape reſeruãtur. de quibus di etũ eſt in titulo p̃cedenti. Non põt etiã ſe intromittere de bis que ſunt a papa ſpãliter alijs ꝓmiſſa niſi ſup ipis mandatũ recepit ſpãle. ſnias tamẽ illoꝝ rõabiliť latas ſi vult põt ꝓfirmare ⁊ executõi mandare. ex ũ. c. c. z. vt eniz dicit ibi Ber. de gatul oz ei ſupplicare nõ eũ cogẽ. vt ſuã ſnĩam exequat̃. qz forte non ita bñ põt per aliuz executioni mandari. vñ qõ dr̃ q̃ põt ſnĩam ꝓfirmare non ad ius ſz ad factuz referť vt vult Ber. ibidez. Itẽ legati officiũ ẽ audire cauſas ſue ꝓuintie q̃ ꝺferunt̃ ad ipm per appellatiõem extra c. c. i. ⁊. z. q. 6. ꝺcreto. Sz nunqd ad euz poſſint ꝺferri negocia per querelã. Et q dẽ certum eſt q̃ ſic. ſi quis ꝓqueratur de aliquo imediate ſedi romane ſubiecto. ii. q. i. puenit. Secus eſt ſi de alijs. vt pz in. c puenit. quidã tamẽ hoc. c. intelligũt de de fenſore nõ de legato cogente ſubditos coraz ſe ꝓqueri ordinarijs p̃termiſſis ⁊ cõtẽptis. Dicunt autez q̃ ad legatuz cauſe ꝺferri valent per appellatiõem ⁊ querelam omiſſis medijs tribus. Et huĩ⁹ opi. ẽ ber. ex ũ. c. i. Et cũ eo ꝓcordat. ꝓſuetudo Junat eã etiã ratõ qz legatus fungitur vice pape ad quem recurrit̃ omiſſis medijs p querelã. ex ũ de fo. ꝓpe. c. vlti. ⁊ ſilr̃ p appellatõem. ex ũ de appella. ſi duobus. Sz impugnat eã illud. c. puenit. Et ad illud qõ dicit̃ ꝙ ea q̃ legatus fungit̃ vice pape põt ſm gof. rñderi de hoc non ẽ vũ in bis in qb⁹ ꝓpter excellẽtiaz dignitatũ frangit̃ ius cõe vt ẽ in appellatõe ⁊ querela vbi cauſe ꝺferunt̃ ad papam p̃ter miſſis medijs. Non poteſt autem legatus ſe intromittere de cauſis que ꝺferunt̃ ad papaz niſi forte cãm examinet vt eã magis inſtructaz ad ſuperioreż t ranſmittat ⁊ hoc ſiue ꝺferantur per appellatõez. extra de appel. ꝓſtitutus. ſiue per relationẽ. extra. c. lz. ſiue per querelam. z. q. 6. quo tiens. Et idem in poſtulatione recta ponitur. ex ũ de poſtu. bone. Poteſt autem legatus abbates imediate eccleſie romane ſb iectos trãſferre. ex ũ ꝓſue. cuz venerabilez. Sz nunqd legatus põt facere ꝓciliũ R⁹ poteſt ꝓciliuz ꝓticulare ſiue ꝓuintiale cũ epis ſue ꝓuintie facere ⁊ in eo conſtões ⁊ ſtatuta que ꝓpetua erunt edere. extra. e. c. vlti. Nec obſtat illud. z. q. 6. iõ quod videť ꝓtrariũ dicere. qz intelligit de ꝓcilio generali qõ fieri bz diuerſarũ ꝓuintiaꝝ epis ꝓuocatis. Nunqd legati poſſunt in exemptos ſuum officiuz exercere. Rñdeo q̃ ſic ſm hoſtĩ. legati ꝑmi. ſ. qui mittunt̃ de latere pape niſi papa eos ſibi retineret. alij vo legati hoc non põt. niſi ꝓtineat̃ hoc in ꝓuilegijs ſuis. Scõm vo Ber. extra. eo. qõ trãſlationem. ꝑmi legati poſſunt cognoſcẽ de cauſis q̃ mouẽtur ꝛ exemptos non obſtantibus ꝓuilegijs ſuis qz p illa excipiunt̃ a iuriſdictõne tm̃ epoꝝ nõ pape vel eius legatoꝝ poſſunt etiaz eos abſoluere ab excõicatõne qz iudicia eoꝝ ſibi ſpãliť nõ ſeruauit

Circa 3m̃ ſciendũ q̃ durat legati iuriſdictio vſq; ad tps ſibi p̃fixũ vel vſq; ad ſuã reuocatõem. Finiť aũt quatuor mõis. ſ. tpe ſibi p̃fixo reuocatione. morte ipi⁹ miſſi. ⁊ per egreſſũ eius de ꝓuintia ſua ꝓnerſuri. de pen. di. i. diuortium. In omnib⁹ tũ modis p̃dictis durat iuriſdictio de mãdato in cauſ iam cepť. Cauſas iam ceptas intelligo per ſolaz citatõem vel p alium actum iudicialem. extra. e. c. vlti. ⁊. c. nouit. de offi⁹. ꝺlegatum. Sz nunquid finiť p mortem pape. Rñdeo q̃ non. li. 6. e. legatos. vt eniz dicit̃ ibidem. iuriſdictõ legati eſt ordinaria. vel loquit̃ hec ꝺcretalis indiſtincte de omnibus legatis. vt dicit Joh. an. lz mittať legatus cardinalis nec diſtinguit an ille legatus fuerit ingreſſus prouinti az tempore mortis p̃deceſſoris vel non. vnde ſicut in alijs ordinarijs non inſpicitur mos inſtituentis ita nec in iſto. Nec mirꝝ qz legatus pape dicit̃ legatus ſedis apoſtolice que non moriť. iz. q. z. liberti. li. 6. de reſcri. ſi gratioſe. Hoſ. tñ notat cõtrarium in ſũ. huius tituli. Sz nunqd vacãte ſede cardinales poſſunt reuocare legatum forte a papa ⁊ cardinalib⁹ cõiter ꝺputatum. hoſtiẽ. notat extra de reſti. i integꝝ. cũ ex lr̃is. Et Guil. i ſpe. c. ti. Et Joan. cõſentit ſup. c. legatos. q̃ h̃ ex mag ⁊

uidēti cā facere possent alias nō debēt.

Circa 4m nota q legatus missus a latere pape excedit legatum q fungit legatōne ex pūilegio eccē sue in pluribus.p quia presente ipo aliusnō exercet legatōem ob reuerentiam ei⁹ ex.c.volentes. 2° in absolutōe excōicatorum.extra.c.c.plt.7 de boc.j.li 7.ti.iz°. ar.4.q.z. 3° in collatione beneficioz.li. 6.eo.c.i. 4° in confirmatione exemptorum.li.6.de elec.si abbate. 5°in cognoscēdo in cauſ exemptoz 7 in punitione corū.li.6°.de v.sig'.c.i. 6° excedit in pcuratōe. Non.n.ita pcurat ille ordinari⁹ qui psistit in domo sua sic missus.de boc autē dicet infra ci decēsibus aget. Itē legat⁹ qui de latere pape transmittit excedit legatū qui transmittit.sz non de latere i absolutione excōicatorum vt etiaz infra dicet li.7.vbi.s.Excedit etiam forte in hF Bof.qz non inuenit q legatus ex pūilegio ecclesie exercere nō debeat legatōez nisi pūte legato a latere pape transmisso de boc.n.loqnt.extra.c.volentes.

De patriarchis.ti.4i.

Deinde psiderādū est de dignitate patriarchali.Circa quod sciendū q hec dignitas p⁹ dignitatē papalem ē maior.sunt enim patriarche papa minores 7 archiepis maiores Sunt autē idem F rez patriarcha 7 pmas.di.99. puintie.vel pri arche dicunt pprie quatuor pncipales.s. pstantinopolitanus.alexandrin⁹.anthyocenus.7 hierosolymitan⁹. Et est fm ordinem pmissum inter hos quatuor maioritas dignitatis extra de pūile.antiqua.7.di zz.renouātes. Olim tñ Alex.erat pmas vt dicit ibidem. Alij vo pprie dicūtur pmates vt aeglegiensis gradēs bituricēs 7 psimiles.Iz 7 isti se qñq̄ nolent patriarchas.bnt autem.4.pdicti pncipales tria pūilegia spālia.Unuz est q post pallij receptōem a sede apostolica pferunt suffraganeis suis pallū 7 recipiunt iuramētuz fidelitatis 7 obie a metropolitāis sibi subiectis p se 7 ecc^a romana. 3m ē q vbiq̄ faciunt ante se deferri crucis vexilluz nisi vbi papa esset vl eius legatus insignis papalibus vtens 7 nisi in vrbe romana 4m est q in omnibus puintijs sibi subiectis ad eos appellari potest medijs etiaz ptermissis.alias priuilegiū non prodesset vt patet in.c.antiqua.renouantes. Item etiam constantinopolitan⁹ deponit epos sibi subiectos vt quidam dicunt.argumentum.z.q.5.quia suspecti. Idem videt de alex.di.65.mos est antiquus. Est autem pmas inder sue puintie. sicut archiepiscopus est inder sue.Nihil tamen iuris hz pre ceteris archiepiscopis nisi quātum ei pcedit a iure vel ex antiqua consuetudine.vel ex pūilegio sedis apostolice.extra de offi.ordi.duo.7.9.q.z.pquestus.vnde nō habet iurisdictionez in suffraganeos episcoporum nisi in casibus quibusdā.vnus est cum causa defert ad pmatē per appellationez.di.99.puintic.7 in.c.duo. 2° cū vacat ecclesia metropolitana 7 petit primatem.vt ipse disponat de rebus pertinētibus ad metropolitanum.3° cum obtinz aliquid de pscriptione.vel pūilegio.9.q. z.pquestus.7 in d.c.duo.4° cum dubitatur super arduo negocio nec potest diffiniri in puintiali cōcilio.ipe pmas est cōsulendus p metropolitanum.di.18.de pcilijs.7.di.17.multis. 5° cum metropolitan⁹ est negligens vl remissus ipe supplere potest eius defectum.9.q.z.cum simus.6° si quis pquereret de archiepo pmas esset eius inder.ii.q.i.si quis clericus. 7° qñ subditus pquerit de iniusta archiepi excōicatione 7 absolutus p pmatez nō vult archiepiscopo parere.tūc ipe pmas reducet eum in excōicationem. extra de offi°. ordi.ad repmendā in fi. Ibi tñ non loqt de pmate.sed de archiepiscopis 7 subditis suffraganeoz.sz idem iuris est in vtroq̄ fm Ray. 8° cum est notorium mandatū archiepiscopi esse illicitum vel iniustum potest declarare subdituz a tali mandato legitime appellasse. extra de appella.solliticitudinē.ibi tamen non dicit de pmate sz de archiepiscopo. Sed idem est iuris in vtroq̄ fm Ray.9° cuz aliqua iniuria notoria pta eum vel eius nuncios cōmittitur per quam eius iurisdictio impeditur cōmittentes punire potest.extra de pe. romana.ibi tamen non fit mentio de prima te.sz de archiepiscopo.sz idez iuris credo esse in vtroq̄.Decimus cum visitat pruintiaz.extra de preseriptionibus.cuz ex officij.ii° cum indulgentiaz facit.extra de pe.7 re.c.plt. In dictis tñ iurib⁹ non fit mentio de pmate sz archiepiscopo. sz idē ius credo esse i vtroq̄. iz° cū qs dlingt

in dioc. pmatis.6.q.3.c.i. 13° cum habz pdium in dioc. eius.ex de fo.ppe.c.fi.Et isti duo casus omnibus sunt cões. 14° cum eps iusta causa recusatus cām ad superiorē remittit.ex de appella. cum speciali.§.cā. 15° cum archiepus permutat cum capitulo suo.Non.n.fieri debz pmutatio sine auctē prelati.extra de reb° eccl. non alie.c.i.nec in ꝓpria re pōt archieps auctor esse. Secus est si archiepiscopus cum alio permutaret.quia tunc ꝓsensus capituli sufficeret.vt dicit ibidem.c.non sunt.vel fm hosti.illud fuit de indulgētia speciali vt innuit ibi.alias ꝓtra.qui vult nihil alienari sine licentia superioris. vt patet ibidem.Ro.i. Sunt forte alij casus preter predictos quos diligens lector inuenire poterit in.c.se.int casus epi.

De archiepis.ti.42.

Postea dicendum est de dignitate archiepali.Est autem archieps idem qui ⁊ metropolitanus.Iste pōt celebrare concilium puintiale ir equisito ⁊ abīte primate.di.xx.si quis eps vacans.in fi.9.q.3.c.x.possent tñ illa.c.intelligi de puintijs que non habent pmatem.Primum tamē credit Ray esse verius.ar.di.18.de ꝓcijs Sicut autem pmas pōt iudicare ⁊ punire archiepiscopuz non tamē suffraganeos eius nisi in casibus. ita archiepiscop° iudicare potest ⁊ punire suffraganeos suos nō tamē eoꝝ subditos nisi in casib°. Primus est cuz subditi deuiant in diuinis officijs a ꝓsuetudine eccē metropolitane.di.12.de bis.⁊ intelligit hz hostiē.qñ nō bīt ꝓsuetudinez certam vel habēt turbataz Tunc enim recurrendum ē ad ꝓsuetudinē ecclesie metropolitane.ex de cen.super eo dicit etiā hosti.ex de offi.or.pastoralis ꝙ iste casus hz locum nisi ꝓtraria ⁊ rōabilis ꝓsuetudo obtineat ex aduerso.di.12 illud breuit. Tenet etiam ecclesia suffraganea seruare sniam interdicti quā eccā metropolitana seruat. 2° si clericꝰ vl laycus ꝓquerit archiepo de iniusta epi excōicatōe.ex de offi.or.ad repmēdaz. 3° est cū cā criminalis int epm ⁊ suū clericum agitat.tunc.n.illa cā dz deduci in synodō in q̄ preest archieps.6.q.3.c.i. 4° cū clericus bz cām ciuilem cꝰ suū epm.ii.q.i.si quis clericus. Si vo eps cꝰ clericū debēt eligi arbitri ꝑ quos terminet vt dicitur ibidē.⁊ coget cū episcop° ad arbitros eligendos.ar.ex de fo.ppe.si quis clericus. 5° cum eps est negligēs potestas eius devoluit ad archiepm.9.q.3.cum sim°.ex de offi.or.ad repmendā.⁊ si eps sit negligens circa executōem vltime voluntat in aue.de ecc. ti.§.si autē ꝑ redēptione.⁊ se.coll.9.⁊ iste casus ꝓtinet multa.Sz qd si eps sit excōicatus.nunquid eius ptās devoluit ad archiepm. Ro° q nō.li.6°.de supp.ne.romana.Et hoc est verꝫ vt dicit ibidem. Jo.and.q̄tum ad cās quas bīt int se subditi epi sz devoluit ad ca.ar.ex de ma.⁊ obe.bis qui. Cāe vo que sunt inter subditos epoꝝ ⁊ epos ptinent ad archiepm.ii.q.i.pcnit.⁊.c.si quis cū clerico.supplet.n.archieps vices epi in ei° negligentia.non ām in culpa.vt pz in.c.romana. 6° est cum canonici in ꝓtemptū epi sui interdicunt ecclesiam cathedralē sine causa rōnabili nisi hoc de ꝓsuetudie possint.ex de appel.dilect°. Et cognoscit i hoc cām archieps tanq̄ delegat° a papa. ex de offi°.or.irrefragabili.§.excessus.⁊.§.cetez. 7° cū ecclesia suffraganea vacat ⁊ nō supsunt canonici qui custodiūt bona mense epalis vel supsunt. sed sunt minus idonei vel sunt suspecti.12.q.i.nō liceat. 8° p ꝓtentiosaz electōem.di.63.c.i.⁊ vl.Pertinent etiam ad archiepm alij cāus ptinentes ad pmatez positi.in.c.precedenti.Predictos aūt ⁊ supradictos casus q̄i oēs ponit hosti.in sū.⁊ in gl. extra de offi.or.pastoralis.plures ēt ex eis ponit Ber.ibidem. Ad ꝫ nota ꝙ archiepus nō pōt sib ꝓstituē officiales in dioc.suoꝝ suffraganeoꝝ ēt ꝑ futuris cāis p appellatōez ad eū devoluendis nisi hēat hoc de ꝓsuetudine ⁊ tūc etiā tales officiales citare vel inhibē nō possunt. Itē archieps vl eius officialis nō debz suffraganeū excōicare suspendē vl' interdicē ꝓpter reuerentiā ordinis epalis.li.6.de offi.or.c.i. Quid si excōicent nūqd snia tenebit. Rndz ber. ⁊ Jo.an.ibidem ꝙ sic.qz spāle est in his sententijs ꝙ ininste late tenent.ii.q.3.c.i. ⁊ ex de sen.ex.sacro.puniet tñ q hoc fecerit vt dī ibidē.Et idē ē dicendū de delegatis archiepoꝝ ꝑ Jo.an.Sz nunqd archieps vel ei° officialis pōt excōicare officiales epi. Ro° qñ officialis epi peccat i his que sunt iurisdictōis tūc archieps potest punire eū sic epm qz idem ē ꝓsistorium

vtriusq; ex̄ de appella. romana. R°. i. Si vo aliquid posset vel faceret vt ꝓnatus tunc eū punire nō posset nisi sic alios subditos epi in cāib⁹ supra notat. ⁊ h ꝓbat ex̄ de fo. ꝯpe. romana. §. z. ⁊ vl. Itez archiepo cās que p appellatōem vel als iure metropolitico deferunt ad eum non dz audire vel et audiendas ꝓmittē alibi q̄s in sua ciuitate vel dioc. vel in eis in q bus fuerit appellatū aut cause iste ꝓsistē dignoscunt nisi sibi aliud de ꝓsuetudine ꝓpetat in hac pte. li. 6. de offi. or. vt litigā tes. Dz pone q archiepus de ꝓsensu primz causam audiat vel audiendā ꝓmittat alibi q̄s in locis ꝑdictis nunqd illud quod agī valebit videt q sic. qz cū hoc sit i fauorez litigātiū introductū illi renunciare pōt. ex̄ de regl'a. ad aplicā cui ꝓsentit Joan. dūmodo ipe archiepus vel ei⁹ delegat⁹ habeāt licentiā epi illi⁹ dioc. vt ibi ꝑ tribunali sedē possit. alias non. vt pz. 9. q. z. c. i. nisi in cābus a iure sibi ꝓcessis. Item archiepus p quis suc ꝓuincie loca erepta trāsient aut ad ea diuertēs facē pōt ante se crucē deferri populo bñdicere diuina officia ꝑuatim ⁊ publice ibidē audire ⁊ ea i pontificalib⁹ celebrare ⁊ in sua pñtia facē fine pontificalib⁹ celebrari quouis ꝑuilegio ꝯtrario nō obstāte. Silr epus in locis eidē sue dioc. pōt populo bñdicere diuina officia audire populo ea etiā celebrare ⁊ celebrari in sui pñtia facere ita tñ q ex h ipis exemptis vel circa hoc ꝑuilegiati nulluz alias ꝑiudiciū generet. li. 7. de libtate platoꝝ. archiepus.

De epis. ti. 43.

Deinde ꝓsiderādū est de dignitate epali. Et ꝑ de quibusdā dubitabilib⁹ circa istā mām. 2° de officio epi. 3° de duabus legibus quib⁹ subsunt ecclesie epo. 4° de canonica portōe que debet epo. Circa p muz querit plura. s. vtrum. s. plbratum sit in ecclesia ptās aliq. R°. vt. s. e. li. ti. 4. Utꝝ epatus sit ordo. Rñsio pz ibidem. Utꝝ oinz epoꝝ sit aliquis supior i eccliā. Rñdeo vt. s. ti. de dignitate papali. q. i. Utꝝ liceat epatum appetere. Rñdeo vt s. ti. de dignitatib⁹ ecclesiasticis in cōi. q. s. vtꝝ ptās dñandi sit appetenda. De ꝓsecōtione vo epi etiā dictuz est. s. h. eo. li. ti. z. ad fi. Utꝝ liceat epatuz iniunctū oio recusare. Rñdeo q nō. In assūptōe. n. epatus duo sunt ꝓsiderāda. s. qd decet hoiez appetere ꝑ ꝓpriam voluntatē ⁊ quid decz facere ad alteri⁹ voluntatez. Quātuz igī ad ꝓpriam volūtatē homini ꝓuenit ꝑnci palit insistere ꝓprie saluti sz q saluti alioꝝ intendat hec ꝓuenit ei ex dispōne alieni⁹ ptātem habētis. vnde sicut ad ordinatōem voluntatis ptinet q aliquis pro ꝓrio motu ferat in hoc q alioꝝ gubnationi ꝑficiat ita etiā q aliquis oio ꝓtra ꝓpioris ꝓceptuz finalit h recuset. hoc. n. ē ⁊ ꝓtra humilitatez ⁊ ō charitatē. s. ꝓri moꝝ. vñ Aug'. ad eudoxiuz si qua opa vra mr ecclesia desiderauit nec elatione anida suscipiatis nec blandiente desidia respuatis nec vestrum ocium vtilitatib⁹ ecclesie ꝑponatis. Potest autē ꝓtingere q ille cui iniungit plationis officium aliquid i se sentiat p qđ nō lz ei accipere. h aūt impedimentū qñq; potest remoueri p ipmmet vt si hēat peccādi ꝓpositū qđ pōt deserere. Et iō non excusat qn finaliter teneat obedire plato iiungenti. Quā doq; pōt remoueri p platū iniūgentē vt si sit irregularis vl' excōicat⁹ ⁊ tunc dz h iniungēti oñdere qui si remouerit illō tenet obedire. qñz p neutꝝ remoueri potest vt si archiepus nō pōt sup irregularitatē dispēsare ⁊ tāc non tenet ei obedire ad suscipiēdū epatū vl' et ordies sacros Sz ō qz btūs marc⁹ poll cē sibi icidit ne ꝑsbz fieret sz ciusdē rōis ē ad aligd ipedimētū ponē ⁊ oio recusare g zē. Rñ°. accipere epatū ñ ē de se necīuz ad salutē. sz fit necīū ad salutē ex ꝑcepto supioris. vt pz ex dict' his āt q sic sē necīa ad salutē pt qs licite ipedimētū apponē añq; fiat ꝑceptū. alioqn nō licet ad scōas nuptias trāsire ne p h impediret a susceptiōe epat⁹. l' sacri ordis. Nō licet āt i cis q p se sē de necitate salut'. vñ btūs marc⁹ nō egit ex̄ ꝑceptū sibi digitū āputādo. lz sit credibile ex institu. s. s. h fecisse sine q̄ nō lz alicui sibi man⁹ injicē. hec tho. z. z. q. 185. ar. z. o Quid si qs iurat l' voueat se nūq; futuꝝ epz. rñdz host. distingue⁹ p hu. q tal' aut ite debat q i n° cāu fierz eps et instāte necitate. ⁊ tē ñ ē ꝓpādū. 8. q. i. in scriptur'. aut itē debat q ñ fierz eps nisi istāte necitate magī ⁊ tē seruare dz nisi necitate vrgēte. ex̄ de iureiur'. ⁊ si rps. zz. q. 4. illicitū nō tñ repellit qz tle iurantū ñ irrogat infamiaz. sz tñ solēne. 6. q. i. infames. imo vni⁹ cuiꝰ

pnia oño abolet'.zz.q.4ª.qui sacm. Si vero dubitet' qũo intendebat ꝛbet intelligi ꝙ hoc vl imo modo intenderit.quia benigna interpretatio fieri ꝛbz extra ꝛ regulis iurĩ. estote.ꝛ extra ꝛ iurciurã.ad nostrã.z.ſm hug.Quid ꝯ ſi nulla necessitate instante qꝛ eo melioꝛ ꝛ magis idoneus in ecclesia non inuenit' ei papa precipiat ꝙ epatum recipiat. Rº super hoc diuersi diuersa dixerunt. Hug.n.dixit ꝙ ñ obedict ei ſz potius dño supremo.ii.q.z. si dns. qꝛ redditio iuramenti est ꝛ lege naturali ꝛ diuina.zz.q.i.si peccatũ. Papa tamen talem absoluere põt a periurij pena ꝛ ab infamia quo ad ecclesiã. ꝛ sic ꝙ ꝺns non repelleret' ab aliquo actu publico.ff.ad municipales.iperatores.Alij dicunt ꝙ obediendus est pape ar.i5.q.6 auctẽ.ƀ vo hoſt.ſp obediẽdũ ẽ pape nisi ꝙstet ꝫ diuz ꝛ diuina voluntate.cº rõ est qꝛ auctas eius excepta videt'. vnde nõ est voti transgressoꝛ qui auctẽ sedis apostolice illud distulerit implere. eẋ ꝛ vo. non ẽ.arguñtum.extra ꝛ iurciurã.venientes. Item quia non intelligit' hoc fieri auctẽ hominis puri sed ꝛi cuius papa ẽ vicarius in terris.cẋ ꝛ transla. inter coꝛporalia.ꝛ duobus.c.sc. Item quãtũcũqs expresse iurauerit vel vouerit videt' esse sensus.ſ.ꝙ nunq̃ fieret episcopus eo procurante nec se negabit ꝛo vocante.8.q.i in scripturis.ꝛ extra ꝛ elec.cl̃iter. Ergo si sequat' electio inspiꝛata quicquid intẽderit non ꝛbet se ꝛnegare qꝛ nec est resistendum spiritui sancto.vt dicit' act. 7.ꝛ ii.q.7.g resistit.Electiõi igit' facte per hominez nullatenus ꝓsentiat renelatiõi cõtrarie non resistat.Et si specialit' resistere renelationi vouisset votũ nullũ esset cuz sine peccato seruari non posset.hec hosti. Utꝛ oꝛtet euz qui in episcopum assumit' esse ceteris melioꝛem. Rº ꝙ non. vñ dicit ꝛcretalis ꝙ sufficit eligere bonum nec oꝛtet eligere melioꝛem. Nam circa assumptõem alicui⁹ ad episcopatũ aliqd est ꝓsiderandum in assumẽte ꝛ aliqd in assumpto.assumẽs ꝺz fidelit' diuina mysteria dispensare ad vtilitatẽ ecclesie ſm illud.i.cor. 4.ad edificatõez ecclesie que rite vt abundet. ꝛ iõ ille qui ꝛbz aliquẽ in episcopũ assumere sine eligendo siue ꝓuidendo non tenet' assumẽ melioꝛem simplicit' qõ est ſm charitatem. ſz melioꝛem quo ad regimen ecclesie.qui.ſ.posset ecclesiã instruere ꝛ ꝛfendere ꝛ pacifice gubernare. Assumptus etiam non requirit ꝙ se reputet alijs melioꝛẽ.hoc enĩ esſz superbuz ꝛ presumptuosum. ſz sufficit ꝙ nihil in se inueniat per quod sit ei illicitũ assumere prelationis officium. vnde Petrus requisitus an ꝛum plus ceteris diligeret non pretulit se ceteris ſz simplicit' ꝙ amaret rñdit. Examinauit autem euz ꝺns ꝛ dilectione ampliozi ad ostendendum ꝙ vbi inueniret' aliquis homo idoneus ad regimen ecclesie. precipue ꝛbz in eo attendi eminentia dilectionis diuine. Non aũt obstat predict' illõ Simaci pape.vilissim⁹ inquit ꝓputandus est.nisi scia ꝛ sanctitate p̃cellat qui est p̃stantioꝛ dignitate qꝛ hoc intelligit' quantum ad studium iaz constituti in dignitate. ꝺz.n. ad ƀ intendere vt ceteros scia ꝛ sanctitate p̃cellat.hec tho.z.z.q.185.ar.z.o. Utꝛ electus in episcopuz ignarus in saẽ scriptura ꝛ requisitus vtꝛ sciat vetus ꝛ nouz testñ.ꝛ rñdens se scire mortalit' peccet. Rndet Ric.quolz.z.q.24.distinguẽdo ƀ mõ ꝙ talis aut ẽ ignar⁹ ex toto i sacra scriptura aut ĩ pte qꝛ ſz ñ sciat sacrã scripturam sic illi q sit ꝓuecti in scia sacre scripture.scit tñ aliquo⁹ in gnãli mãdata ꝛ articlos fidei ꝛ vtutes ꝛ vicia ꝛ sacra Si sit ignar⁹ ꝓmo mõ tũc talis rñdẽdo se scire ex ꝛlibaõe mortalit' peccat.qꝛ scieꝛ ꝛ ex ꝛliberatione mẽtit' mẽdacio ꝓnitioso qꝛ tale mẽdaciũ ẽ in ꝓiudiciũ vtilitatis aiaꝛ q̃ suo regimi ꝓmittit'.si tñ tal'rñsio sit neĉia ad ƀ vt sua ꝓmotõ ñ impediat'. Si vo sit ignar⁹.zº nõ andet dicẽ ꝙ sic rñdẽdo mortalit' peccaret qꝛ ꝓsuetu⁹ q̃ ꝑ iura ẽ optia legũ iterps.cẋ ꝛ ꝓsue.cũ dilect⁹.sic obtinuit vt ista qõ sic itelligat'.ſ. vtꝛ sciat vet⁹ testñ ꝛ nouũ q̃tũ ad ea q̃ necessariũ ẽ scire plato.ꝛ ƀ si illa ſñ quorũ scia nõ põt exeq ꝓpetent offiᵐ suum vñ si sciat ista talia ꝛ testõ veteri ꝛ nouo tũc sic rñdens vtꝛ rñdet ꝑ intentõz quã ꝺz hꝛe querẽs in querẽdo qõem illã ꝛ iõ nõ mẽtit'.Si aũt nesciat ꝛ veteri testõ ꝛ nouo ea q̃ sit necessaria ad executõez officij sui.tũc talit' rñdẽdo mẽtit' mẽdacõ pnitioso in ꝓiudiciuz aiaꝛ ꝛ mortalit' peccat.si tal'rñsio sit neĉia ad ꝓmotõez suã Sz obijcit' qꝛ si talis mortaliter peccaz resignare teneret'.vt videtur episcopatũ ꝓ illud peccatuz mortale obtentum. sed non dicit' ꝙ tales resignare teneant' ꝯ ꝛ

R⁹ talis aut postꝫ recepit ep̄atum didicit ꝛ veteri testō ⁊ nouo ea que sunt necessaria ad executionem sui officij.aut si si non credo ꝙ resignare tenet qz quilz hñs officiū regiminis aiarum si non habeat ea que ad executōem sui officij sūt necessaria.tenet illud officiuz in p̄iudiciuz aiarum suo regimini cōmissaꝝ ⁊ i salutis ꝓprie ꝛrimentū. Si aūt postea didicit ea que sunt necessaria ad executionem sui officij credo ꝙ nō tenet resignare lz mortaliť peccauerit cum nūdit se scire.aliquid.n.cū peccato mortali acquiritur qō tamen resignare non tenet.sicut mulier illō qō ꝛ meretrītio lucrať resignare non tenet. Aliqui vo dicunt ꝙ talʾ resignare tenet cū obtinuerit non tñ tacita vitate sz ēt exp̄ssa falsitate si talis responsio sit necessaria ad hoc vt non impediať ꝓmotō sua.hec Ric.vbi supra.vtꝝ peccet qui tali electo munus ꝛfirmatōis impēdit. R⁹ ſm Ric.quolz.z q.25.si scienter cōfirmauerit illuz qui nō scit ꝛ sacra scriptura ea que sūt necessaria ad executionez sui officij peccat.Si vo ignoz eum eē talem nec habuit diligētiam ꝛbi tā ad sciendū insufficientiā eius etiā peccat.qz oz eum diligenť exaiare p se vʾ p alios bonos viros.ar.eꝫ ꝛ elec. ꝛgregata.⁊ eꝫ ꝛ eta.⁊ quali.c.vlt. vbi dicit ꝙ ꝓmotus talis ꝛbz ꝛponi.⁊ eꝫ ꝛ elec.nihil est.vbi ꝓhibet ꝛfirmari clericꝰ insufficientis lr̄ature ⁊ cōfirmans talem si fecē ꝑ ex negligētia suspendi oz a pceptōe ꝓ p̄ij hñficij.Si vo hoc fecerit ex malicia oz pene subīci graviozi.Utꝝ ep̄o liceat ad religionem transire. R̄ndet tho.2.zᵉ. q.185.ar.4.ꝙ nō nisi ex cā. Perfectus.n. status ep̄alis in hoc ꝛsistit ꝙ aliquis ex dilectōe ꝛi se obligat ad ꝑ ꝙ saluti ꝓximoruz ifirmat. Et iō tādiu obligať ad retinē dā curā ep̄alem qꝺiu pōt sibi ꝛmissis ꝓficē ad salutez quā qdez negligē non oz nec ꝓpter diuine ꝛtēplatōis qtez.cū apostol⁹ ꝓpť necessitatē subditoꝝ a ꝛtēplatō ne vite future se differri patienter tollerabat ꝑ illō ad phil'i.coartoz.n.ex duobus ꝛsideriū hñs dissolui ⁊ eē cū xp̄o.multo melⁱ⁹ ē.pmanē aūt in carne ē necessariū ꝓpter vos. Nec ēt ꝓpter quecūqꝫ aduersa vitāda vel lucra acgrēda qz vt oꝝ Jo io.bon⁹ pastoz ponit aiam suā ꝓ ouibus suis. Nota tñ ꝙ ep̄us impediť ꝓcurare subditoꝝ suoꝝ salutē mltiplr̄.qñqꝫ ꝓpter ꝓpriū ꝛfectū ꝛscie vt si sit homicida vel simoniacᵘ.vel coꝛpis vt sit senex vel infirmus ve.l scie insufficientia ad curā regiminis vel irregularitatis vt si sit bigamus.Qñqꝫ ꝓpter ꝛfectuz subditoꝝ in q bus nō pōt ꝓficere.vñ Gre.li.4.dia.sepe agiť in alio pfectoꝝ ꝙ cuz suū laborē eē sīñ fructu ꝛsiderant in loco alio ad laborez ⁊ fructuz migrant.Qñqꝫ ex pte aliorum vt cū ꝑlatio alicuiᵘ gnāt graue scādalum.i.cor'.8.si esca scandalizat fratreꝫ meū nō mā.car. in eternum. ꝓpter tamē scādalum ortum ex malitia aliquoꝝ volentiuz fidem vel iustitiā ecclesie ꝛculcare non ē cura pastoralis omittēda ꝑ illō Mat.15.sinite illos q.s.scādalizabant ꝛ doctrina xp̄i ceci sunt ⁊ duces cecoꝛum. Oportz tñ ꝙ sicut aliqs assumit cā p ꝓuidentiā supioris ita p eiᵘ auctez ex causis ꝓdictis ꝛferat suscepta vt diē Jnno. zᵒ eꝫ ꝛ renū.si penas. Potest tamē cessāte impedimēto in ep̄m resumi. nisi ꝓpter cuʾpā sit ꝛpositᵘ ⁊ in mōasteriū ꝛtrusus ad pniam agendam. vt hr̄.7.q.2.in lr̄is vnde etiam si sit simoniace ꝓmotᵘ eo sciente si se ad religionē trāstulit pōt iteruz ad ep̄atuz aliū ꝓmoueri.hec tho.vbi.s. Utꝝ liceat ep̄o ꝓpter pſecutōnez aliquā coꝛpalem ꝛserē gregez sibi ꝛmissuz. R⁹ ſm Tho.zᵃ zᵉ.q.185.ar.5.in qualibz obligatione debet attendi p̄cipue finis obligationis. obligant autem se episcopi ad executionem officij pastoralis ꝓpter salutem subditoꝝ.⁊ ideo vbi subditoꝝ salus exigit p̄sentiam p̄sone pastoris non debet pastoꝛ p̄sonaliter ꝛferre gregem suum nec ꝓpter aliquod temporale cōmodum nec ꝓpter aliquod pericolum iminens.cum bonus pastoꝛ ponere teneať animaz suaz ꝓ ouibᵘ suis.Si vo subditoꝝ saluti sufficienť ꝓsit in abñtia pastoris p alium ꝓuideri.tē licz pastoꝛi gregem coꝛporaliter ꝓpter aliquod ecclesie ꝛmodum vel p̄sone periculuz ꝛferre. vnde Aug'. in epistola ad bonoratum fugiant ꝛ ciuitate serui xp̄i. qñ'eoꝝ quisqꝫ spāliter a p̄secutoꝛibus que non ab alīs q ita nō queruntᵉ eccᵃ nō ꝛferať.cū aūt oī est cōe p̄iculū hi qui alīs indigēt nō ꝛferant ab illis qbᵘ idigent.Si.n.pnitiosuz ē nautā i trāqllitate nauē ꝛserē.ꝗsto magis in fluctibus. vt dicit Nicolaus papa.7.q.2. Utrum ep̄o liceat aliqō ꝓpriū possidē. R⁹ ꝙ sic.ñ.n.in

ordinatiõe sua ad hoc se obligat vt absq; ꝓprio viuat nec ex necessitate regritur ꝫ ad officiũ pastorale. vñ. iz. q. i. epi ⁊ reb⁹ ꝓpꝛijs vel acquisitis. vel quicquid ⁊ ꝓprio habent heredibus suis ⁊ relinquãt Utrum epi peccent mortaliter si non largiant paupibus bona ecclesie que ꝓcurant. ℟. bonoꝝ ꝓpriorum sunt oñi ideo pñt ea vel sibi retinere vel alijs ꝓ libito elargiri in quo tñ possunt peccare. ſ. si plura ꝓferant q̃s oportz vel alijs non subueniant ꝫ q̃ exigit charitas. Non tñ tenentur restituere. Bonoꝝ ℊ ecclesie sunt dispensatores vel ꝓcuratores. vñ augl. ad Bonifaciuz. Si ꝑuatim possidemus qõ nobis sufficiat. nõ illa nr̃a sunt. sz illorum quoꝝ ꝓcuratõez gerim⁹. Ad dispẽsatione aũt regrit bona fides ꝫ illõ. i. cor. 4. ꝫ iam queritur in dispensa. vt fide q̃ inue. Sũt aũt bona ecclesie nõ tñ i vsus pauperꝝ sz etiam in cultũ dei ⁊ necessitatẽ ministroꝝ eccℓ expendenda. vt dr̃. iz. q. z. ⁊ redditibus ecclesie vel oblatiõe fideliuz epo vna portio emittat due ecclesiasticis fabricis ⁊ errogatõni pauperꝝ a presbytero sub piculo sui ordinis mistrentur vltia clericis ꝓ singulorꝝ meritis diuidatur. Si ℊ sint distincta que ⁊bẽt in vsum epi cedere ⁊ aliqd sibi retinuerit ⁊ alijs ꝓtra fidem dispẽsationis agit ⁊ mortaliter peccat ⁊ ad restitutõem tenet. De ⁊puratis vo specialiter vsui suo. Idez dõ ẽ qõ ⁊ ꝓprijs bonis dictuz ẽ. vt. ſ. ꝓpter imoderatuz affectũ vel vsum peccet qdẽ si imoderatas expensas sibi retineat ⁊ alijs ñ subueniat ꝫ q̃ regrit ⁊bitũ charitat Si ẽt ⁊ his velit sibi aliqd subtrahẽ ⁊ ꝓsãguinijs alijs dare ñ peccat si fiat moderate. ſ. ne indigeãt nõ vt ditiores fiãt. vñ Ambli. ⁊ offi. ẽ approbãda libertas vt ꝓrios seminis tui ne ⁊spicias si egẽ cognoscas nõ tñ vt illi ditiores fiant ex eo qõ potes ꝓferre i opib⁹. Si vo nõ sint distincta. distributio coꝝ ei⁹ fidei ꝓmittit. Etsi i modico ⁊ficiat vl supabundet põt fieri hoc absq; bone fidei ⁊trimõto qz nõ põt hoc fieri. Si vo sit multus excessus nõ põt ꝫ latẽ. vñ dicit bone fidei repugnare ideo mortaliter peccat. Sz obijcit ꝓtra p̃dicta illõ hiero. ad Damassiuz papã. q̃ inquit bonis pentuz sustentari pñt. siqõ pauperũ est accipiũt sacrilegium incurrũt videtur ℊ q̃ multomagis mortaliter peccent. si ea que de bõis ecclesie eis supflua nũt egenis non exhibent. ℟. q̃ sicut patz ex dictis oia bona ecclesiaꝝ sunt pauperibus largienda nisi in articulo necessitat. in q̃ etiam ꝓ redemptiõe captiuoꝝ ⁊ alijs necessitatibus pauperũ. uasa cultui diuino necessaria ⁊ dicata distrahunt. tunc enĩ peccaret clericꝰ si vellet ⁊ reb⁹ ecclesie viuere dummõ hẽret patrimonium ⁊ quo viuere posset. Nota etiã q̃ qz bona ecclesiaꝝ vsibus pauperꝝ deseruire debent. si quis necessitate non iminente ꝓuidendi pauperibus de his que supsunt ex puentibus ecclesie possessiones emat vel i thesauro reponat in futuꝝ ecclesie vtilitati ⁊ pauperum necessitatibus ꝓuidendus laudabiliter facit. Si vo necessitas imineat pauꝑibus erogandi supflua cura ẽ ⁊ inordinata vt quis in futuꝝ ꝓseruet qõ dñs ꝓhibet. Mat. 6. dicens. nolite sollicite esse in crastinũ. hec tho. z. z. q. 185. ar. 7 Utꝝ religiosi q̃ in epos ꝓmouent tenẽtur ad obseruatões regulares. ℟. q̃ sic ſ. ad illas que nõ impediunt officiũ epale sz valent ad perfectionis custodiam. vt ꝓtinentia paupertas ⁊ buiusmõi. Et per ꝓfs tenent ad habitum portandum sue religionis qui est buiusmõi obligationis signum ⁊ de hoc habet. 16. q. i. Ad alias aũt nõ est sollicitudo vt silentium ⁊ aliq vigilie vel abstinentie graues ex quibus impotens corpore redderet ad exequendum officiũ suum. In his. n. põt dispẽsatõe vti ꝫ q̃ regrit necitas p⁹ vl officij ꝓditio hoiuz cũ qb⁹ viuit p modũ q̃ ẽt plati religio⁹ i hi⁹ secũ dispẽsãt. Sic itellr illõ xo. q. i. mõachũ. Nõ ãt dr̃. 18. q. i. quẽ sacr̃ ordiatio. de mõacho epz facẽ velut ltũus hẽs pr̃nã sibi hẽditatẽ ⁊dicãdi ptãtem hẽat. Intelligẽdũ ẽ q̃ hẽditatẽ ñ vẽdicat q̃i ꝓpriã sz q̃i debitã ecc⁹. vt pz ẽt ibidez pax p⁹. ℟ tho. z. z. q. 185. ar. 8. Testmñ aũt n⁹⁰ facẽ põt eps de reb⁹ eccℓ qz ei dispẽsatõ eaꝝ tñ ꝓmittit q̃ i morte finit ex q̃ icipit valẽ testñ. vt dr̃ ad heb. 9. Si tamẽ ex ꝓcessiõe pape testet itellr nõ ex ꝓprio facẽ testmñ sz aplica auctte intellr eẽ aplicata ptãs sue dispẽsatõis vt ei⁹ dispensatio possit post mortẽ valere.

Sequit uidere de z⁹. ſ. quod ẽ officium epoꝝ. Circa qõ sciendũ q̃ epi subsunt archiepi. ⁊ nihil pñt statuẽ vel disponẽ de his que spectãt ad cõem statum ꝓuincie absq; archiepo. siẽ nec ecõuerso archieps absq; ꝓcilio epoꝝ

Ez spālia que ptinent ad suos epatus sicut archiepūs in sua dioc. sine ꝓcilio epōrum ita ⁊ ipi licite pñt facere singuli i suis epatibus sñi ꝓsensu archiepi. di.18. ꝓpter ecclesiasticas.⁊.c.2.in fi.⁊.9.q.3.c.2.ar/chiepūs.si aūt null⁹. Sunt aūt ista.s. ꝓsecrare ecclesiā ⁊ vgines velare clericos. ordinare.altaria in ecclesia ꝓsecrata erigē. Anteq̄ ēt ꝓsecret pōt pbr quot voluerit altaria facere.baptizatos in frōte crisma re crisma ꝓficere soleniter penitētes reconciliare lras dimissorias dare.di.68. quāuis.ꝛ ꝓse.di.i.nullus pbr.⁊ ꝛ ꝓse.di.5.ñ oportz.di.71.extranco.tnt subditos iudicare.9.q.3.p singulas.⁊.ii.q 2.ꝛ psona. cū solēnitate que habet.ii.q.3.ꝛbēt anathematizāe.vnā ecclesiā in duas dividē duas vnire vnaz alteri subjicere nouas ecclesias erigere.ex causa tñ ⁊ non aliter pōt hoc facere sup hoc tamē ꝛbz ꝓsensū illorum quorum interest regrere. extra ꝛ ꝓcess.pbē.sic.⁊ extra ꝛ ecc.edi.ad audiētiā.⁊.io.q.2.c.vltl.⁊.ii.q.3.placuit. Epām synodum celebrare.38.di.qñ.reuertentes ab heresi reconciliare.ex̄ ꝛ here. ad abolendam.Canonē late sñie quo ad subditos suos ꝓdere.3.q.4.nullus. multa ēt alia que difficile esset enarrare cum ipe sit pordinator in cunctis.di.25.perlectis. hec nō ꝛbēt psumi ab inferioribus epōs.Et ita in aperto est dria inter epm ⁊ alios platos iferiores. Utr epūs possit vices suas ꝛlegare. R⁹ fm Ray.q pōt ea que spectant ad epalem ordinem si forte sit cā legitima impedit⁹ alij epo ꝛlegare. vt ꝓsecrationē ecclesiar vel reconciliationē. vginuz velatōem.ordinatōem clericor ⁊ similia. Causas ēt criminales clericor in quibus agit ad ꝛpositōem non pōt alij ꝛlegare nisi iusta cā impeditus. ⁊ tunc nō ꝓmittet cām diffinitiōem. C de pedancis iu.l.3.Scdz alios tamē pōt alij epo ꝓmittē cū B nō sit pbibituz sibi. Sūt aūt q̄daz alie cāe q̄s ꝓpter excellentiam sui lz nō sint criminales nō dz ꝛlegare nisi iusta cā impedit⁹ ⁊ tūc nō nisi lr̄atis. ⁊ grauib⁹ psonis vt ē causa mr̄imonial. ⁊ sr̄es.ex̄ ꝛ ꝓsang. ex litteris. Nō ꝛbz ēt ꝓmittere ptātem dispensandi cum irregularibus ꝑ Ray. Rod. vo dicit q hoc pōt q2 hoc non est sibi ꝓbibitū. Absolutōnem autez excōicatorum ꝓ iniectione manuum violenta in clericū pōt alij cōmittere in casibus sibi ꝓcessis a iure cuz viderit expedire.ex̄ ꝛ offi.or.cis. Alias vo causas minores etiā spūales. vt ꝛ recimis ⁊ ꝛ iurepatronatus ⁊ similes potest ꝛlegare clerici ex̄ ꝛ iudi. ꝛcernim⁹ q̄sto. Pecuniarias vo cās pōt imo forte ꝛbz indistincte ꝛlegare etiā laycis.arg. 10.q.1.sic quidam.⁊.96.di.c.bñ. quidez ⁊ in d.c.ꝛcernim⁹.extra ꝛ iudi. Sz qd ꝛ iudice ꝛlegato nunqd pōt cām sibi ꝛlegatā alij ꝛlegare. R̄ndet Ray.ri.ꝛ penis.q hoc nō pōt regulariter nisi i duobus cāibus. vnus ē si lis est ꝓtestata coram eo sic intelligit illō extra ꝛ sen.⁊ re iudi.cum barthold⁹. Alio est quādo vnā uersitas cārum alicui⁹ vel ecclesie est alicui ꝛlegata. tunc.n.pōt vnaz causaz vel duas alij ꝛlegare.ff.ꝛ iudi.cū ptor. Jnn aūt dicit q pōt etiā oīs causas ꝓmittē. Fallit hec regula in ꝛlegato a pncipe q pōt alij ꝛlegāe.ex̄ ꝛ offi.ꝛle.q̄uis. Ille tamē cui papa ꝓmittit ingsitōem vl' positiones ecclesiis ꝛ platis aut mistris alijs faciendā.B alij ꝓmittere nō pōt q2 i talibus industria ⁊ fides psone videt eligi. Jtē cui ꝓmittit crucē predicare. excōicare aliq̄s vel absolue cū irregularib⁹ dispēsare vl' pnias iniūgere nō pōt hoc alij ꝓmittē nisi eēt legatus q2 nō sibi iurisdictio sz certum ministerium est cōmissum extra ꝛ offi.ꝛle.qñ.2.

Egtur videre ꝛ 3⁹ s.ꝛ duab⁹ legib⁹ qbus ecclesie subsunt epi⁹ Circa q̄ sciēdū q hē due leges sunt lex dioc̄sana ⁊ lex iurisdictōis. p^ ꝓsistit in cathedratico exigendo ⁊ in z^ vel q̄rta pte oblationuz. Et hac lege subsunt epis omnes ecclesie pter monasteria 16.q.1.cū p vtilitate. Huic tñ legi subsunt capelle monasterior.ex̄.e.ꝓquerēte. nisi monasteria essent cum capellis exēpta. ex̄ ꝛ pnile.qñ. Et sic fm hosti. monachi ⁊ alij religiosi nō cogēt ad synodū vēire nisi hēant populū vel rōne capellar nō exēptar. Sic itelligunt illō ex̄ ꝛ pnil'.ecclesie.vel nisi sit ꝓsuetudo nec ad missam publicam vel ordines faciendo recipiūt 18.q.2.dudū.hec hosti. Prestabūt tñ monasteria ēt exempta seruitia q̄ ꝓsueuerūt ab ātiq̄ pstare.18.q.2.Fruitinz.Et censum statutū.18.q.2.eleutherī⁹. z^ lex.s.iurisdictōis est quoddā ius ex q̄ habz eps oia sacra ꝓferre.ꝛ cāis cognoscere.ꝛlicta cohibere. Huic legi subst oīs ecclesie site i dioc̄.tā seculares ecc^ q̄ mōasteria.di.50

accedens ⁊ eoꝝ capelle.eẋ.e. ꝙquerẽte. Sꝫ nota q̃ lꝫ due ꝓdicte leges distinguũ tur.sepe tamẽ vna ponit̃ ꝓ altera.extra de ꝓscrip.auditis.⁊ de regularibus ex pte.⁊ de in inte.resti.auditis 2ẽ. Dẽs etiã prin cipes subsunt epis.extra de offi.ordi.omis ⁊.c.solite. Et suis archiepis ⁊ epis assur gere debent ⁊ eis iuẋ se locũ venerabilẽ assignare vt dr̃ ibidem.

Equit̃ videre de 4°.ſ.de canoni ca portõe.⁊ de hac querũ plra .ſ. vtꝝ canonica portio debeatur epo. R° q̃ sic.⁊ ꝫ pꝫ ꝑmo per iura debꝝ ꝑm q̃ epi percipere debẽt ptem aliq̃ tam oĩum oblationũ ⁊ redditũ vñcũq; ꝓueniant. Et ꝑꝫ aliqua decreta videt̃ q̃ tertiã ptem.vt pꝫ.io.q.i.de his.⁊.c.decer nimus. Scõm vo alia decreta videt̃ q̃ medietatez.io.q.i.antiquos.Et ꝑꝫ alia q̃ daz decreta videt̃ q̃ quartaz.iz.q.z.vo bis.⁊.c.ꝙcesso.De iure vo cõi ꝑm hosti. debꝫ recipere quartaz.vt.iz.q.z.vobis. ⁊.c.sc.Cuius rõ est.ꝑ q̃ ista iura sunt po steriora.extra de cogna.spi.c.i. 2° q̃ in illa sũma oĩa iura cõueniũt.ff.de arbi.diẽ ꝓferre.§.si plures. ꝫ° q̃ qõ est minimũ ẽ tenendũ.extra de cẽsi.ex pte. 4° q̃ ꝫ est glosula decretalis quota sit hec ps ex ponentiũ.extra de offi.ord.ꝙquerẽte. Et de prescrip.de q̃rta.Et de cen. cum olim.nisi rõne ꝓscriptõis vl' ꝙsuetudinis dicatur ꝫ^a vel media.extra de v̄.sig. ex pte.z.⁊ i c.ꝓallegatis.Sꝫ nunqd rõne ꝓscriptiõis vl' ꝙsuetudinis dari poterit portio minor quarta. R° ꝑ hosti. forte talis ꝙsuetudo esset irrõabilis.tũ q̃ hoc nullo mõ exꝑs se cauet̃.ſ.q̃ minus quarta ret̃ et de con suetudine.tũ q̃ quarta multis rõnib⁹ vt dictũ est ꝙprobat̃.puto tamẽ q̃ esset rõa bilis oĩmodo esset ꝓscripta.ar.eẋ de sen ⁊ re iudi.q̃ ad ꝙsultatiõez.§.vlt̃.⁊ de cẽ. olim cãm.⁊ de testis.officij.Sꝫ nunquid eadẽ rõne nulla dabit̃. R° q̃ nõ ꝑ hosti. q̃ talis ꝙsuetudo esset oĩo irrõnabilis ⁊ leonina. ar.eẋ de ꝙsue.c.vlt̃. Anno vero dicit q̃ si cõsuetudo sit ꝓscripta q̃ nihil habeat nihil dẽbit.ar.extra de ꝓscript̃. de q̃rta.Sꝫ nunqd ꝓscribi põt. R° ꝑm hosti q̃ sic.dũ tamẽ titul⁹ allegetur ⁊ ꝓbet̃. eẋ de decimis duduz.Et sic põt intelligi illõ eẋ de ꝓscrip.de quarta. vbicunq; n.ẽ ꝑsũ ptio ꝙtra possidentem.oportz q̃ titulũ ꝓ bet p quẽ talis ꝑsumptõ tollat̃. alias suf ficit titulus allegare. A quibus hec cano nica portio petat̃. R° aliqui dixerunt q̃ capitula supradicta intelligunt̃ tñ de ca thedrali ecclesia.ꝑm vero hosti.peti põt ab omnibus ecclesiis infra ꝓpriaz dioc. ꝙstitutis.vt pꝫ.16.q.i.constitutũ.siue sint capelle monachoꝝ vel aliorum religio soꝝ.vel monasteriorũ vel alia pia loca siue sint conuentualia vel queuis alia in fra ciuitatez vel extra vt colligi potest ex superioribus.c.specialiter.extra de offi.or di.ꝙquerente.⁊ de testis.officij.⁊.c.regsti.non obstantib⁹ quibuscunq; ꝑuilegijs apostolicis exemptõnis vel alijs. nisi in ea de diocesano ⁊ eius prꝫudicio fiat ex ꝓsse mentio.vt extra de decimis.duduꝫ c.vlt̃. Si enim ecclesia in qua corpus as sumit̃ ratione iuris sui prochialis.de oĩ bus relictis canonicam suam habz.vt ex tra.c.in nostra.q̃re nõ ⁊ eps rõne sui dio cesani.vt ext̃.c.de testis.c.vlt̃. Nã dioc. tota prochia sua censet̃.vt extra de offic. or.significauit. Nota tñ q̃ si aliqua relin quãtur intuitu psone nihil ex eis deduci tur q̃ relictum est pot⁹ carnale q̃s spũa le.alias sequeret̃ q̃ de relictis laycis de duci posset.qõ absurdũ esset.Si vo obtẽ tu loci vel ob salutẽ anime cuicunq; pio loco relinquant̃ relictum est xpo cui⁹ vi carius est eps.zz.q.5.mulierez.hoc est q̃ patrimonium crucifixi qõ nemini magꝭ ꝙuenit q̃s vicario.⁊ bis qui altario seruiunt a quo corpus vel relictum assumit̃. De q̃bus deduci debꝫ hec portio cano nica. R̃ndeo de oblatõibus ⁊ bene it̃ de omnib⁹ redditibus ratione altaris ꝑue nientibus lꝫ latius videant̃ loqui capi tula superius allegata in qõne.i.de cano nica portõe.vñ de donatis int̃ viros ni hil exiget.ar.extra de sepul.de bis. mlto minus de exẽptis vel alit̃ onerose acqsti tis tpalit̃ lꝫ ⁊ de onerose acqsitis spũalit̃ idistincte debet̃ siue ea mortuaria appel les.vt extra de offi.ordi. ꝙquerente. vel oblationes noĩe quarũ etiam mortuaria ꝓtinent̃.ut extra de v̄.signi.cuz inter.siũ iudicia aĩe.vt extra de sepul.c.i. vel lega ta siue relicta ꝓ aĩa i infirmitate. de qua obĳt vel causa mortis ꝓ anima vel qua cunq; vltima voluntate.dum tñ obtentu siue ob devotõem ecclesie vel pij loci re licta fuerint.Secꝰ ẽ si obtentu pᵉ lꝫ eccle siastice.dum tamen nõ fiat i fraudem ꝓ bãtur hec extra de sepul.c.i.⁊.z.⁊ extra de testa.officij.⁊.c.requisisti.Et ꝑ siũ sint

mobilia sine inmobilia vel quevis alia. nã ⁊ ꝛ realib⁹ ꝛbeꝯ hec porcio. hoc ē exꝑssũ eẋ. ꝛ sepul. i nostra. §. talẽ. exceptis relictis .p. zo. vel. 30. equis vel armis relictis sine fraude ⁊ ꝑprio motu ⁊ ꝑpria ꝛuotione ꝛ functi sine alicui⁹ instigatõe in subsidium terre sancte. vt dicit in eisdẽ. c. ⁊ eẋ. ꝛ test. .c. vlti. Ergo breuiter nisi exꝑsse p ius vel ꝑuilegiũ erimat; q̃tũcunq; al' sit ereptus ꝛ oib⁹ ⁊ ab oib⁹ exigi põt hec porcio canonica que ꝛbeꝯ epo. Utrũ porcio canonica epi ipediat canonicã pbr̃i prochialis; vel ecõuerso. ℟. ꝙ nõ. quia sunt diuerse: ⁊ diuerso iure ⁊ diuersis ꝛbeꝯ. Epo enim ꝛbeꝯ sua canonica ꝑpter on⁹ episcopale; qõ sibi incũbit. pbr̃o vero ꝛbeꝯ sua ꝑpt on⁹ parrochiale qõ subijt. Et qdẽ eps oz br̃e quartã oiuz alioꝝ intra suã dioceſim relictoꝝ. vt pz ex supradictis. Parrochia vero quartã nõ exiget ꝑm aliquos nisi ab ecclesia in qua suus parrochian⁹ elegit se pulturã. qz ꝛ illis tñ oz ei⁹ porcio exigi q̃ occasione sepulture obuenerũt. vt inuit' eẋ ꝛ sepul. cũ liberũ. ⁊ in. c. in nostra. §. penl'. v. eisdẽ p̃. Sedz vo hosti. vtraq; canonica tã epalis q̃s parrochialis ꝛ oib⁹ ⁊ ab oib⁹ exiget'. qz hec. s. parrochialis ꝛ relictis in testamẽto ꝛbeꝯ. vt inuit' eẋ ꝛ sepul. c. i. ⁊ .c. cũ sup. ⁊ c. in nostra. §. talẽ. Et p̃mo qdẽ epalis ꝛducet' ꝛ vniuerso. qz dignior ꝛ beꝯ. ⁊ postea parrochialis. Si vo casu fortuito parrochialis p̃mo fuerit ꝛducta: tũc eps pcipiet q̃rtã quarte parrochial' ⁊ q̃rtã oium alioꝝ: qõ in idẽ redit. Nec hoc tibi videat' absurdũ ꝙ ille one q̃rte ꝛ vniuerso ꝛtrahant'. qz si parrochian⁹ in ꝑpria ec clesia sepelirẽt': ⁊ aie iudiciuz ei relinq̃ret' insolidũ: eps ⁊ pbr̃ parrochialis haberẽt totũ. ⁊ hoc ꝛ rigore iuris cõis fieri dz. vt ex supriorib⁹ ꝑbat'. ⁊. 12. q. 2. §. ß aliud añ. .c. si quis irascit'. Et iõ si ꝛ benignitate p̃missũ ē a iure ꝙ ille aliter possit facere; eẋ neus nõ põt ꝙqueri iuste. qz si eps accipiat ꝛ oib⁹ medietatẽ ꝛ ꝙsuetudine: parrochialis ecclesia altã medietatẽ ꝛ remanẽtib⁹: saltẽ ei quarta remanebit. Quid si parrochian⁹ eligat sepeliri eẋ dioceſiz suã ℟. iste casus forte nõ ē i iure ꝛterminat⁹ Dicẽdũ tñ ꝙ si ꝙsuetudo apparet ẽ tenenda. vt patz eẋ ꝛ ꝛci. cũ sint hoies. ⁊. c. ad aplice. Aliqn epo infra cui⁹ dioceſim res ē sita: restituẽda ē porcio canonica: sicut ⁊ ecclesie infra cui⁹ parrochie limites ē sita. qz si in vita ei alienãdo p̃iudicare nõ põt multo minus in morte. eẋ ꝛ sepul. ꝛ his. sicut q̃ ꝛcima rõne culture terre datur illi ecclesie vbi terra ē ⁊ vbi cultura exercet': sic ⁊ hec porcio. q̃ in realib⁹ nõ ē querẽdũ ꝛ persona: ß ꝛ re. ar. ad hoc eẋ ꝛ ꝛci. tua nobis. §. i. v. ⁊ cũ ꝛ ceteris.

De dignitatibus pallij ti. 44⁹.

POstea dicẽdum ē ꝛ dignitate pallij que ꝙuenit aliquib⁹ epis ⁊ supra. Circa quod sciẽdũ qd sit palliũ. ⁊ quid in eo ꝙferat' ⁊ significet'. quis ipm ꝙcedat. ⁊ in quibus vbis. cui sit ꝙcedẽdũ. quib⁹ locis ⁊ tpib⁹ eo ē vtendũ. ⁊ quo pallio põt quis vti. Quãtũ igit' ad p̃mũ ē sciẽdũ ꝙ palliũ ē insigne ornamẽtũ archiepi vel epi sumptum ꝛ corpore beati ꝑtri. vt dicit' eẋ. ꝛ elec. significasti. In pallio aũt plenitudo pontificalis offici ⁊ archiepalis nois appellatio ꝙfert'; vt pz eẋ. c. nisi. vnde lz sit in epm ꝙsecratus: ante tñ pallij receptionẽ nõ ē archieps appellandus: vt dicit' ibidẽ in glo. ꝑpter qõ ante pallij receptionẽ ecclesia dicit' vidua ta. vt pz. 100. di. qñ. qz sine pallio q̃dã exꝑdiri nõ possũt. vt pz eẋ. ꝛ elec. ꝙ sicut. .§. ꝑterea. Nõ. n. licet archiepo sine pallio ꝙciliũ ꝙuocare. chrisma ꝙficere. basilicas ꝛdicare. clericos ordinare. epos ꝙsecrare vt ibidẽ dicit'. nec vgines ꝙsecrare. eẋ. ꝛ elec. suffraganeis. in glo. ⁊. c. transmissaz. vñ electus in archiepm ꝙfirmat⁹ põt oia q̃ sunt iurisdictõis; ⁊ nõ que sunt ordinis. qz in ꝙfirmatõe ꝙsequit' oia q̃ sũt iurisdictõis. vñ eo ꝙfirmato põt oia bñficia conferre. eẋ. ꝛ elec. nosti. electos ꝙfirmare. eẋ. ꝛ transla. cũ ex illo. Nec obstat illud eẋ. ꝛ elec. suffraganeis. vbi dicit' ꝙ elect⁹ in archiepm ꝙfirmatus põt mandare suffraganeis suis vt electũ sine iurisdictõis ꝛbeant ꝙsecrare: lz hoc nõ possit facere. Nõ. n. sequitur. põt alĩs mandare. q̃ põt hoc facere. põt. n. alicui epo mãdare ꝙ subditos suos ordinet: ipse tamen eos ordinare non põt. Rõ huius ē. qz p hanc ꝛmandationẽ nihil ꝙmittit: cũ ipi epi ex ordine ⁊ ꝙsecrõe quã habẽt hoc facere possint. nec eis ꝛsit nisi ꝙ illi nõ sunt ꝛ sua iurisdictione. Hec Ber. eẋ. ꝛ transla. cũ ex illo. in glo. fi. Ipe tñ refert sup hoc plures opi. ibidẽ. in papa aũt palliũ ꝛsignat plenitudinez ptãtis. vt pz eẋ. c. ad honorẽ. Concedit aũt palliuz papa alicui ꝑlato in curia exũti vel eius

nūcio: vel mittit illō p apocrisarios roma ne curie. vt e x. de elec. significasti. 7 ioo. di. palliū. Est aūt palliū partis bñficiū psonale. vñ cū psona scpelit. 7 ideo nō dz alicui pstari. e x. c. ad hoc. c. z. ptim ē locale. qz si transferat ad aliā sedē epalē vel archiepiscopalē cū eo nō transfert; ß remanet ibi. e x. de postu. bone. z. in fi. 7 hec in sū. Bn nota. e x. c. ex tua. Cōcedit aūt palliū bis vbis. ad honorē dei oipotētis 7 btē marie vginis 7 beatoz petri 7 pauli 7 dñi pape gregorij 7 romane ecclesie: necnō ecclesie tibi cōmisse tradim⁹ tibi palliū de corpore beati petri sūpti. plenitudinē videlz ponti ficalis officij: ut vtaris eo intra ecclesiam tuā certis dieb⁹ qui exprimunt in pulegijs a sede aplica ei pcessis. Est aūt dādū palliū cū pcessione pulegij noui vel renouatōe antiqui. vt pz. ioo. di. c. fi. Cōcedit aūt palliū archiepis oib⁹ 7 aliquibus epis ex grā spāli. vt pz e x de pbend. cū in iunctute. Et cui cōpetit palliū dz instāter petere ipm vt pz. ioo. di. prisca. 7 dz ipm petere infra tres mēses a tpe pfirmatōis: si forte iā erat consecratus. Et nisi petierit ipm: impedimēto legitimo cessante: pōt de hoc accusari 7 a dignitate remoueri. di. ioo. qñ. 7 e x. c. nisi. 7 qñ recipit ipm iurare dz fidelitatē 7 obedientiā romane ecclesie. di. ioo. ptca. Utit aūt papa pallio semp 7 vbiq. alij aūt prelati nec semp nec vbiq. qz ille in plenitudine ptātis: ille in partē sollicitudinis sunt assūpti. e x. c. ad honorē. vñ illi in sua ecclesia. i. in qualz ecclesia suc puincie: si sit archiepūs. vel suc diocesis si sit epūs vtent pallio 7 certis dieb⁹ qui in pulegio sue ecclesie cōtinent. e x. c. c. i. Aliqñ tñ ex spāli cōcessione licet alicui e x puincia sua vel diocesim vti pallio p missis celebrādis: p suffraganeis pfectandis. 7 clericis ordinandis dūmō fiat de pmissione illi⁹ in cui⁹ diocesi celebrat. e x. e. ex tua. Nō dz etiā vti nisi suo pallio: 7 nō ei⁹ ad cui⁹ puinciā vadit cū sit psonale: vt dictū ē. vt pz i. c. ex tua in glo. 8. Intelligēdū aūt q pōt vti pallio tñ in missa solēnijs. di. ioo. ꝯ morē. 7 tñ intra ecclesiā. vñ si ptingat eū indutū vestibus sacris ecclesiā pcessionalē vel aliter exire: tūc pallio non vtet. e x. e. c. i. Notat etiā Ber. e x. e. ad honorē. qui sunt dies illi in quib⁹ pallio ē vtēdū: 7 dicit q sint isti s. natiuitas dñi. festiuitates sancti iobis euāgeliste. 7 sācti stephani. circūcisio. epipha nia. dñica de ramis palmaz. cena dñi. sabbatū sanctū. tres dies resurrectōis. pentbe costes. festū sancti Jo. bap. 7 oium apl̄oz. festa btē marie. 7 oium scōz. dedicatio ecclesiaz. pncipalia festa ecclesie sue. ordinatio clericoz. psecratio epoz. āniuersarium sue cōsecratōis. ar. ad B. e x. de ferijs. c. vlti. 7 de consecra. di. z. pnūciandū. Et nisi sint isti pulegiati nescimus pcise qui sint dies illi vt idē dicit e x. e. ex tua. Mitrā aūt 7 anulū pastoralē defert quilz archiepūs vbiq; in missa puata. di. zi. cleros. in eis eni non significat plenitudo officij sicut in pallio.

Dz nūquid successor ei⁹ qui transfert eoipo q confirmat: pallio quod inuenit ibi vtet. R⁹ q nō sine licētia spāli pape: vt dicit Ber. sup illud. c. bone. in fi. Et papa iniuriā ei faceret si denegaret pulegiū qđ habuit eius predecessoz. ff. de aqua quoti. estiu. l. i. § penul. De dignitatib⁹ 7 eaz officijs inferioz ib⁹ nō psequor: qz fere quot sunt ecclesie tot circa ea sunt consuetudies varie. e x. de consue. cū olim. in fi. 7 e x. de excess. pla. ad hoc. Si qs tñ velit scire qd iura 7 talib⁹ dicant legat di. zi. cleros. 7 di. zs. plectis. 7 e x. in ti. spālib⁹ p totū. l. de offi ordi. 7 offi. pfbri pmicerij 7 sacriste. De epis etiā ptermitto. qz sunt hodie ab ecclia remoti ꝓter insolētiā suā. di. 68. § i. bi vo. 7. c. se. in prin. eiusdē di. ponit inter eos 7 epos differentia triplex.

De officio iudicis ordinarij ti. 45⁹.

Deinde qz dictū ē de platis qui sunt iudices ordinarij: cōsequēter cōsiderādū ē de officio iudicis ordinarij. Et pmo quis est iudex ordinari⁹: 7 quis eis cōstituere pōt. 2° quod ē officiū ei⁹ 7 que ptās. 3° qb⁹ modis ordinaria iurisdictio ipedit vl finit.

Circa pmū sciēdū q ordinariū pstituē pōt pnceps: vt papa in spūalibus instituit pmates. archiepos. epos. Et impator in secularib⁹ duces marchiones comites. 7 hi⁹ vniuersitas etiā facit iudicē ordinariū. e x de iudi. decernim⁹. Cōsuetudo etiam 7 lex dāt iurisdictōez ordinariā: vt patet. C. de eman. l. i. 7. ff. de iurisdi. om. iudi. l. 7 qz. pōt ꝯ dici q oēs ministri ecclesie q p electōez creant iurisdictōez ordinariā hñt: ex quo administratōez consequūt: nisi cōsuetudo hūiū operet. qđ credit verus Hosti. sm Jo. Dz tales iudices ordinarios facē nō pūt.

in auc⁹ de man.prin §.eos aũt.col.z. Mo/
tandũ vo ꝑm Hos. q electꝰ in epũ p ꝯfir
mationẽ sortit iurisdictõez in oĩb⁹ ꝑter ea
que discussionẽ maiorẽ exigũt ꝯ mun⁹ cõ
secratõis regrũt. vt pz ex. de elec. tñ smissã.
ꝟ tñ fallit in duob⁹ casib⁹ in quib⁹ electꝰ
administrat añ ꝯfirmatõz. ꝯ exercet iuris
dictõez. ꝑmo in electo in papã qui statim
admittrat. di. zz. in noĩe. ꝯ ex. de elec. licet.

2° in electo cõcorditer vltra italiã consti
tuto ꝯ ecclesie romane ĩmediate subiecto:
ꝑter actũ alienãdi. ex. de elec. nihil. in fi.
Et ꝑm hoc ĩtelligit illud ex. de iudi. decer
nim⁹. ꝯ zs. q. z. c. z. ꝯ. z. Hec Hos. Attẽdũ
aũt in qualitate iudicis ordinarij hec. scz
ꝯditio. sexus. etas. discretio. fama. Cõditio
ne. l. sit ꝑnus. z. q. 7 §. tria. Sexus. ne. l. sit
femina. 33. q. vlti. mulierẽ. Etas. vt sit ma
ior. 20. an. ff. de arbi. l. cũ lege. vel ad mi⁹
.18. ff. de re iudi. quidã. Discretio. vt. l. sciat
discrete iudicare. z. q. 7. tria. Fama. ne scz
sit infamis. z. q. 7. infamis §. tria. tñ lz infa
mia faciat ne ordinarꝰ iudicare possit: q̃/
tum ẽ de merito vite: sñia tñ iudicis ifamis
vel criminosi tenet. Hec põt repelli ordina
rius ꝓpter talia a iudicãdo: q̃din toleratꝰ
in officio suo. 8. q. 4. nõne. ꝑm Hos. Utrũ
epi sint ordinarij iudices monachoꝝ. Ren
det Hos. q sic. lz habeant medios adiuto
res. vt abbates vel ꝓores. ad hos. n. ꝑtinz
ꝑma monachoꝝ correctio: ꝟ eis nõ corri/
gẽtib⁹ vel forte corrigere nõ valẽtib⁹ suc/
cedũt epi. ex. c. quãta. Utrũ archieps sit
iudex ordinarꝰ in tota ꝓuincia sua. Rendz
Hos. q archieps ẽ iudex ordinarꝰ ꝯ ꝯpe
tẽs epoꝝ suffraganeoꝝ. z. q. 7. metropolita
nũ. ꝯ. io. q. z. q. cognouim⁹. Eoꝝ aũt qui
suffragancis subsunt ẽ iudex ordinarꝰ: ꝟ
nõ cõpetẽs nisi in certis casib⁹: de quib⁹ di
ctũ ẽ ꝟ. ti. de digni. archiepis. ex. e. pastoral.

Sz nũquid epus hz semp se circa subdi
tos platoꝝ quos hz sub se in sua diocesi:
vt cause subditoꝝ p illos ꝓlatos medios:
quasi p gradũ transferãt ad eũ: sicut sup
dictũ ẽ de archiepo respectu suffraganeoꝝ
Rendet Hos. q nõ. oẽs. n. cause clericoꝝz
tractari debẽt apud epm: quasi apud maiꝰ
tribunal. ex. de offi. archidi. cũ satis. Et ꝟ
etiã sentit bu. tan. ꝯ Inno. Excipiũt tamẽ
exẽptos vt dicit hosti. ex. de pui. ex parte.
Loss alios autẽ ꝓcedet epus: nisi impediat
eũ lõga ꝯsuetudo vel idulgẽtia spãlis. tũc
.n. nõ cognoscet: nisi p appellatõez deferat
ad eũ: vel aliquis de alijs casib⁹ interueni
at. sic ĩtelligũt illud ex. de excess. ꝓla. c. z.
ꝯ similia. Cõsuetudo aũt ꝓscripta nõ obest
episcopo. ex. de offi. archidi. cũ satis. Hec de
hosti. Alij vo vt Jo. ꝯ Lau. dicũt q si ꝓla
ti inferiores epis p electõez ꝯ cõfirmatõz
seu p cõsuetudinẽ habeãt ordinariã iuris/
dictõez: epus cognoscere nõ põt de causis
subditoꝝ ipoꝝ: nisi p appellatõez vel alio
mõ legitimo trãsferant ad eũ: vt de archi/
epo dictũ ẽ sup. ꝑm autẽ Hos. circa hoc oz
attẽdi antiqua ꝯ approbata ꝯsuetudo. sic
plerũqz in cõsilib⁹: saluo tñ eo qõ dictũ ẽ s̃
de abbatib⁹ circa monachos. Si vo non
appareat de cõsuetudine standũ ẽ opi. ꝑme
ꝑm Hosti.

Requirit videre de z° s. de officio ꝯ po
testate iudicis ordinarij. circa qõ
cõsiderãdũ ẽ q officiũ ei⁹ ẽ curaz
subditoꝝ habere. 8. q. i. q epatũ. singulos p
posse iuuare. 8. q. i. clemẽs. cũ misericordia
ĩgrere. ꝯ ea si fuerit legitime ꝯuicta ꝑm sta
tuta canonũ punire. ex. e. c. i. que nõ oz in
questũ pecunie cõuertere: vel ĩ grauamen
alind cõmutare. ex. e. irrefragabil. §. fi. Di
stingue tñ ꝑm hosti. q si qs sit accusatꝰ ꝯ cõ
uictus: ꝯ certa pena repit ĩ iure: illa oz ifli
gi: nõ maior. aliogn iudex fit ifamis. C.
ne sac. bap. reiterẽ. l. z. ĩ fi. qõ ĩtelligo nisi
causa subsit. aliter ꝯ. ff. de penis. respiciẽdũ.
vbi vo nõ ẽ statuta pena certa: vel ex offi/
cio mero ĩgritur: iudex ꝓcedere debet egra
te seruata: semp ĩ partẽ humaniorẽ declinã
do ꝑm q psonas loca ꝯ tpa viderit postu/
lare. ex. de transac. ex pte. Nõ tamen debet
leuare pecuniã ex auaricia. quod ĩtelligit
hosti. fieri qñ retinet sibi. ꝯ sic loquit ex.
de penis. licet. ꝯ. 16. q. i. predicator. ꝯ similia
nisi forte vbi statutũ ẽ: si quis tale qd cõ/
miserit soluat tantũ. tũc. n. põt leuare ꝯ sibi
retinere. sic loquit ꝑm quosdã ex. e. dilectꝰ
tamẽ statutum tale nõ videt rõnabile ꝑm
hosti. Regulariter aũt quãtũ ptinet ad cor
rectionẽ credit hosti. q ista pena ẽ infligẽ
da que magis ẽ timẽda. ex. vt li. nõ conte.
qñ frequenter. Peccatores occultos cela
re oz siue hoc sciat vt presbyter. ex. e. c. z.
siue vt homo. ex quo nõ põt ꝓbari. 6. q. z.
si tantũ. ꝯ. c. placuit. Cõpatietur eis quos
puniet. di. 45. vera iusticia. Uersat autez
potestas ordinarij pcipue circa tria. s. cor/
rectõez. iudiciũ. ꝯ punitiõez. Et ad ꝟ satis
cõuenit vba canonũ. coerce. corripe. ex/
cõmunica. degrada. Coerce monẽdo. corri
pe impendẽdo. ꝯ hic ordo locũ habet ꝑm

Hof.cū aliquis puniri ꝛbz pro ꝓtumacia secus est si ꝑ crimine.tunc enim ꝓna incipit a ꝛgradatione:7 finit in excōicatione di.81. dictum.7 eẋ.ꝛ indi. cū nō ab hoic. Cōtumacia vero incipit in excōicatiōe 7 finitur in ꝛpositōe.di.33.quozūdā. Ad ꝫ nota q ordinarius potestatē que sibi cōpetit ex officio absoluendi excōicatos ꝑcussionē clericoꝝ in aliquib⁹ casibus pōt alteri ꝛlegare.eẋ.e.c.vlti.§ qui talē ptātez habet ex ꝓmissione:eam nō pōt alteri cōmittere.eẋ ꝛ offi.ꝛle c.vlti. Itē que ptinent ad ordinariā iurisdictōz legitur eẋ.e. conquerente.

Equit videre ꝛ tertio.s.quib⁹ modis ordinaria iurisdictio impedit: vel ctiā finit. Circa quod sciendū q sicut tradit Hof.vniuersaliꝫ impedit dupliciter.s.per ipsi⁹ ordinarij ab officio suspensionē:7 p excōicatōez. vt pz.24.q.i.sandi nimus. In spūalibus vero negocijs vel causis impedit aliis modis.s.p appellatōz recusatōem.relatōez ad superiorē.negocij reuocatōz pfectam.alij ꝓmissionē.Et p alios modos quos pōt p se notare quilibet studiosus. Finit aūt ordinaria iurisdictio quadruplr.s.morte.ꝛpositione.translatōe 7 dignitatis renūciatōe.7 hoc quo ad personā:remanet tamē penes capitulū:vacāte ecclesia:nō tamē in oibus:quia nō in cessionibus prebendarū.eẋ ne se.va. illa. remanet in quā ꝛ ꝓsuetudine ꝫm Hof. quod Hosti.corrigit dicens q capitulū ꝛ cōmuni iure 7 lege habet hanc iurisdictionē.vnde 7 facere pōt ꝓstitutionē:sicut vniuersitas.sicut collegiū licitū:nō tamē habz exercitiū nisi sede vacante. Ad hoc nota q etsi superior mādet ordinario vt faciat illud quod al' facere posset ex officio suo: nō tamē ipe ordinarius semp exequit vt ꝛlegatus rōne mandati:§ plerunqz vt ordinarius iure ordinarie potestatis. vt eẋ. c.licet.7.c.graue.sepe enim ordinarij procurant sibi ea mandari que ipo. iure suo facere possent ad suam executionē. di.ii. quis nesciat. Nota tamē ꝫz Hosti.daꝝ ꝑ hoc talis potestas super exemptos: vt dī .c.grauem.nec cōmuni iuri ꝛrogaꝝ.vt in .c.licet. Preterea sepe superior non intēdit ꝓmittere sed remittere. vnde si vult potest cognoscere:potest etiam alteri ꝛlegare.ff. ꝛ offi.presi.sepe.

De vicarijs titulus.46⁹.

Habito ꝛ his que ꝓuīt ecclesiar noīe ꝑrio: videndū ē ꝛ illis q seruiunt noīe alieno.s. ꝛ vicarijs.Et ꝓmo quid sit vicarius. 2⁹ quod est officiū eius. 3⁹ quando licet per vicariū ꝛseruire. 4⁹ quod ius habet vicarius in ecclesia in qua seruit.7 an possit plures vicarias habere. 5⁹ ꝛ officiali epi sue vicario:vtrū sit iudex ordinarius vel ꝛlegatus.7 an ab eo sit appellādū ad epm vel archiepm. Circa primū sciēdū q vicarius ē qui vices alterius gerit sine in officio nō ꝓtentioso.vt eẋ.e.p totū.sine ꝓtentioso.vt.C.ꝛ offi.eius qui vi.alte.ge. p totum. Nō licet autē alicui instituere vicariū qui ius habet in re sine auctoritate epi:potest tamē sociū tenere: cuius auxilio fulciaꝝ.Vicari⁹ vo epi ꝓstituiꝝ ꝑ epm sine capitulo:cū ipe cadē psona cū epo cēseaꝝ: vt infra dicēꝝ.7 hoc approbat ꝓsuetudo: que in talibus est seruanda. eẋ.ꝛ bis que fi.a prela.ea nosciꝝ.Hec Hosti.Vicari⁹ aūt vicarij ꝓstituere nō pōt.eẋ.e.clericos. siē nec ꝛlegatus ꝛlegatū: nisi datus esset a principe.C.ꝛ iu.a iudice.7 eẋ.ꝛ offi. ꝛle. sup questionū.hoc tamē fallit in archipre sbytero:qui cū sit vicarius epi ī quibusdā spūalibus.eẋ.ꝛ offi.archipres. ministeriū. in fi.aliū tī vicariū dare pōt:vt dī ibidē.

Circa secūdū ē videndū quod ē officiū vicarij. R⁹ seruire ecclesie 7 p sone.eẋ.e. puideas.Et cū eos cura respiciat aiarū.eẋ.e.c.vlti.pī byteri fiēt. 7 ad hoc cogenꝝ.eẋ ꝛ elec. cū in cunctis.

Circa tertiū sciēdū q nō videtur licere p vicariū ꝛseruire nisi ī certis causis. Primo si ex indulgentia spālī ꝓtat alicui nō residere. Secūdo si ꝓsuetudo excuset nō residere. Tertio qī ecclesia ꝛpendet a prebēda.vt eẋ ꝛ pben. exposuisti.7.c.extirpande. Quarto si pso na sine culpa sua icidit ꝛbilitatē vel ꝛformitatē sine morbū:ita vt p se ꝛseruire nō possit. Quinto qī iminet ꝑfectio necessaria.vt eẋ ꝛ ap.pucnit.vel volūtaria:tamī vtilis 7 honesta: vt studij vel peregrinationis cā:cū licētia tī prelati. vt pz ꝛ ꝓse.di. .5.nō oportet.z.Et idē ē ꝛ ꝓsimilibus casibus. Sexto cū ē occupatus in vtilitate ecclesie vel in seruitio epi vel pape. In his tī tribus casibus absens dicit residere.qz seruit ecclesie vel in se: vel in his in quib⁹ ꝓsistit bonū pluriū vel omniū ecclesiarum sicut bonū exercitus in duce.

Circa 4m sciēdū q̄ vicarius hz ꝫ ius in ecclesia. s. q̄ si ꝛ ꝓsensu prelati sit institutus remoueri nō pōt a ꝓsona que instituit eū vel succesore ei⁹. ex. e. ad hoc. ⁊ ꝛ arbi. nō sine. Cura habz aīarū. ex. e. c. vlti. ius habet in re. Et ideo habens vnā vicariā nō pōt habere aliaz ex. e. prouideas. Et vicarius in vna non pōt intitulari in alia vicaria retenta. ex. ꝛ rescrip. postulasti. Et intitulatus i vna nō pōt fieri vicarius in alia. ex. eo. c. i. Agere etiā pōt ⁊ ꝓuenire noie ecclesie. ex ꝛ fide instru. ꝑpetuus. que oia in vicario ꝑpetuo locū habēt. talis eni suo noie possidet sicut is qui conducit ad tps nō modicū. vt. ff. si ager. vecti. vel emphi. ꝑ. l. vlti. in fi. Et nihi lominus possidet ꝑ eum ꝑsona. quia is possidet cuius noie possidet. ex ꝛ resti. ſpo. cū veniſſet. Hec gof. Ad hoc nota q̄ vicarius ius habet ꝑtendi assignari sibi ꝛ redditib⁹ ecclesie: cui seruit: ꝓgruā porcionē si minus habeat ꝓtentē. ꝛ hz eni habere talē q̄ inde valeat ꝫmode sustentari. ex. e ad h. fm hosti. Nota etiam q̄ vicarius papē nō pōt ex vtrē lras ꝓcedere: nisi eidē spāli⁹ ꝓcedat. ex. e. tua. fm hosti. Itē vicari⁹ hz oia que ꝑtinent ad iurisdictōez ei⁹ cuius vicē gerit. ff. ꝛ offi. eius cui man. est iurisdictio. l. i. ꝑter ea que nō transeūt sine mandato spāli. ex ꝛ offi. le. q̄ translatōez. Hec Ber. di. 86. ⁊ ex. e. tua nobis.

Circa 5m sciendū q̄ fm gof. vt pz in sua sū. einsdē ti. officiales epi sūt ꝛlegati: ⁊ a sīia eoꝝ ē appellāduz ad epm. Hosti. vo tenet ꝓtrariū quātū ad vtrūq;. Einsdē sñe ē Inno. xx. Dur. ⁊ Jo. an. vñ fm eos officialis epi est ordinarius Nā ꝓsistoriū eius ⁊ epi idē censet. vñ hz iurisdictionē ordinariā: quod ꝑbatur per ex nag. Inno. ex. ꝛ appella. romana. ⁊ C. e. l. i. ⁊. Et cū eadē ꝑsona censeat cū ipo: ab eo sicut ab epo ē ad archiepm appellā dū: lz ab archidiacono ⁊ inferioribus eorūq;ꝫ officialibus sit nō ad archiepm fm ad epm appellandū; nisi sit ꝓsuetudo in ꝯriū quod pz vt supra ex ꝛ appella. romana. Et hi. s. officiales epi vident ex ordinarij sine administratione. ꝛ quib⁹ loquit ex ꝛ in inte. resti. causa. §. ꝛlegati. lz illud aliter intelligi posset. A ꝛlegato vo officialis epi pōt appellari ad ipm officialē vel epm: cuz idem sit ꝓsistoriū vtriusq;: vt dictū ē. ad h ar. ff. quis ⁊ a quo ap. l. i. §. ab eo. Oz autē idem sit ꝓsistoriū epi ⁊ officialis sīt nūc ē ꝛclaratū li. 6. ꝛ ꝓsue. nō putamus.

De regularib⁹ siue religiosis titulus 47⁹.

Consequēter habito ꝛ ꝑsonis ecclesiasticis secularib⁹: dicēdū est ꝛ ꝑsonis ecclesiasticis religiosis. ⁊ qz religiosi sunt in statu ꝑfectōis: vt infra dicet. ideo ꝑmo ꝓsiderādū ē ꝛ statu ꝑfectōis in ꝓmuni. 2° ꝛ his ꝓmuniter in quib⁹ ꝑncipalr ꝓsistit status religionis. 3° spāliter ꝛ obediētia religiosorū. 4° spāliter ꝛ pauptate religiosoꝝ. 5° ꝛ ꝑlatōib⁹ eoꝝ. 6° ꝛ quibusdā vtrū ꝓtāt eis. 7° ꝛ ꝓpatōe religionū adinuicē. 8° ꝛ religionis ingressu. 9° ꝛ apostasia religionis. 10° ꝛ comib⁹ religiosis. vtrum epis sint subiecte. 11° ꝛ capitulis monachoꝝ.

De mō aūt faciēdi ꝓfessionē in religiōe habitū ē satis ff. li. i. ti. ꝛ voto. ꝑcipue ar. 6. ⁊. 7. De mō aūt viuendi ⁊ habitu ⁊ capitulis ⁊ visitatōib⁹ religiosoꝝ ꝑz i regul⁹ ⁊ ꝓstitutionib⁹ ⁊ ordinatōibus eozundē. necnō ⁊ ex ꝛ sta. mo. q̄ xi. ⁊. c. cū ad monasteriū. ⁊. c. in singulis. ea. q. Itē li. 7. e. ti. ne in agro. vbi statuunt quedā ꝛ monachis nigris. ⁊. c. accedētes. vbi ꝑcipitur q̄ moniales ānis singulis visitent. Circa ꝑmū quod ē ꝛ statu ꝑfectōis in, cōi q̄rūt plura. s. vtruz ꝑfectio vie ꝓsistat in ꝑcept. ℞. aliqui dixerunt vt tho. 2ª 2ᵉ. q. 184. ar. 3. c. q̄ humana ꝑfectio in via p se ⁊ eēntialiter ꝓsistit in duob⁹ ꝑceptis charitatis q̄ ē finis diuine legis. Secūdario aūt ⁊ istrumētaliter ꝓsistit in alijs ꝑceptis ⁊ ꝓsilijs q̄ ordinant ad charitatē. Precepta. n. ordinant ad remouendū ꝯria charitati cū quibus charitas eē nō pōt. Consilia vero ad remouendū impedimēta actus charitatis que tñ nō ꝓtrariant charitati. fm aūt xx. ꝛ mara. ꝑfectio hui⁹ vie ꝓsistit p se ⁊ eēntialiter nō tñ in ꝑceptis charitatis: ⁊ etiaz in alijs preceptis moralib⁹ ⁊ ꝓsilijs. quia moralia precepta nō ꝑcipiūt nisi virtutes ⁊ opera virtutū que sunt eēntialiter ꝑfectiones. virtutes quidē sunt ꝑfectiones ꝑme actus vero earū sunt ꝑfectōes secūde: ⁊ ꝑhibent ꝯria. Similr ꝓsilia nihil aliud consulunt. ⁊ sic patet q̄ in istis consistit eēntialiter ꝑfectio hois in via. Consistit etiā istrumētaliter in eisdē. virtutes eni alie a charitate: ⁊ opa earū sunt ꝑfectiones. ⁊ nihilominus sunt instrumēta coopantia ⁊ ordinata ad vlteriorē ꝑfectionē. Charitas etiā

vie est perfectio: 7 nihilominus instrumtū ad beatitudinē ordinatū. verū ē tamē q̄ p fectio attendit̄ p̄cipaliter ꝑm charitatē. vnūquodq; enim dicit̄ pfectū eē inquātū attingit finē p̄priū qui est vltima perfectio rei. charitas aūt est que nos vnit deo: qui est vltimus finis hominis. q̄ qui manet i charitate in deo manet: 7 deus in eo. Jo. 9. Unde ad col. 3. Super omnia charitatem habete que est vinculum perfectois. Sciē dū autē q̄ dupler est perfectio. vna sufficiē tie 7 necessitatis que ꝙsistit p̄cipaliter in obs. rnantia p̄ceptoꝝ. alia supabundantie 7 supererogationis: que ꝙsistit in obseruan tia preceptoꝝ 7 ꝙsiliorꝝ: p̄cipaliter tamē ꝙsiliorꝝ. cuius signū est q̄ ingredientes re ligionē p̄cipaliꝫ vt in plurib⁹ intentōez suam dirigunt ad obseruantiā consiliorꝝ. Est aūt pfectio⁹ 7 maioris meriti obserua tio consiliorꝝ q̄s aliorꝝ p̄ceptoꝝ a charita te. quod pz ex hoc q̄ opa consiliorꝝ sunt magis ardua: quod p se patz. sunt etiā ma gis voluntaria. opa. n. ꝙsiliorꝝ obseruant̄ q̄ sunt ꝙsulta. opa vero p̄ceptoꝝ: qui a sūt precepta. dico p se loquendo. Dec. d. xv. de mara. Utrū quicunq; est pfectus sit in statu pfectōis. R⁹ ꝑm tho. 2ª 2ᵉ. q. 184. ar. 4. ꝑālis status in hoc pōt attendi duplici ter. s. ꝑm illud quod agit̄ interius. 7 ꝑm il lud quod agit̄ exterius. Primo mō atten dit̄ quo ad deū. 2⁹ mō quo ad eccl'iam. Et sic nunc loquimur de statu. hoc autem mō dicit̄ aliquis eē in statu pfectionis p p̄prie nō ex hoc q̄ habet actū dilectionis p fecte: sed quia obligat se perpetuo cū aliqua solēnitate ad ea que sunt pfectōis. Cōtin git aūt q̄ aliqui se obligant 7 nō obſuant 7 aliqui implent ad qō se nō obligauerūt Et ideo nihil ꝓhibet aliquos eē pfectos q nō sunt in statu pfectionis: 7 aliquos eē i statu pfectōis qui nō sunt pfecti. Utrū ep̄i 7 religiosi sint in statu pfectōis. R⁹ q̄ sic. vt n. dictū ē: ad statū pfectōis requirit obligatio p̄petua ad ea que sunt pfectōis cū aliq̄ solēnitate: q̄ꝝ vtrūq; ꝙuenit vtrisq; religiosi eni vouis se astringunt ad abstinē dū a secularib⁹ reb⁹ quib⁹ licet vti: vt libe rius deo vacent: in quo ꝙsistit perfectio h⁹ vite. obligant etiā se cū quadā solēnitate pfectionis 7 bñdictōis. Ep̄i etiā obligāt se ad ea que sunt pfectionis assumentes offi ciū pastorale: ad qō ptinet vt aiam suā po nant ꝓ ouib⁹ suis. vt dicit̄ Jo. 10. Adhibe tur etiā solēnitas quedā ꝙsecratiōis simul cū predicta ꝓfessione. vnde Dio⁹. c. 5. an. hier. pfectionē attribuit ep̄is tanq̄ pfectio rib⁹. 7 in. 6. c attribuit pfectiōez religiosis tanq̄ pfectis. Sz obꝛ. q̄ status exteri or debet rīdere statui interiori. al' incurrit mendaciū: quod nō tñ ē in verbis: ꝫ etiā in opib⁹ simulatis. vt ambro. dicit in q̄dā sermone. 7 multi ꝑlati 7 religiosi nō habēt interiorē pfectiōez charitatis. g̃ 2ē. R⁹ q̄ boies statū pfectōis assumūt: nō quasi pfi tentes se eē pfectos: ꝫ quasi profitentes se ad pfectionē tēdere. vñ nō ē mēdax quis vel simulator qui statū pfectiōis assumit: ex hoc q̄ nō ē pfectus: sed ex eo q̄ ab intē tione pfectōis animū reuocat. Utrū oēs prelati ecclesiastici sint in statu pfectionis. R⁹ q̄ nō. vñ Dio. solis ep̄is 7 religiosis pfectionē attribuit. c. 5. ec. hierar. Presbyteri enim 7 decani curā animaꝝ habētes nec ex parte ordinis obligant̄ ad ea que sunt pfectōis: nisi quatenus in occidētali eccl'ia in susceptōe sacri ordinis emittit̄ votū cōtinentie: quod ē vnū de ptinētib⁹ ad pfecti onem: vt infra dicet̄. Nec etiā ad curā su sceptā obligant̄ ex vinculo ꝓpetui voti: ꝫ possunt eam deserere i transeūdo ad religi onē: 7 sine licētia ep̄i. vt habet̄. 19. q. 2. Et etiā cū eius licentia pōt quis archidiaco natū vel parrochiā dimittere: 7 simplicez sine cura prebēdā accipe. quod nullo mō liceret si in statu pfectōis eēt. q̄ nemo mit tens manū ad aratrū 7 aspi. re. ap. 2ē. Ep̄i aūt q̄ sunt in statu pfectōis nō nisi cū au ctoritate pape possunt curā ep̄alez deserere 7 ex certis causis: vt dictū ē supꝛ. Quis status est pfectio⁹ prelatoꝝ vel religiosoꝝ R⁹ ꝑm xv. de mara. q̄ aliquo mō pfectio⁹ ē status ꝑlatoꝝ: 7 aliquo mō religiosoꝝ. dicit. n. aug. li. i. de bap. parulo⁹. Cū dici tur cuiuscūq; pfectio qua in re dicat̄ vide dum ē. ꝑm hoc g̃ dicēdū q̄ stat⁹ prelatoꝝ auctoritate: dignitate: 7 officio pfectio⁹ est q̄s stat⁹ religiosoꝝ: 7 hoc constat. Sz an etiā merito: nō sic apparet. videt̄. n. sine pre iudicio q̄ etiā merito: dū tñ sit bon⁹ plat⁹: ꝑm exigētiā sui stat⁹ nihil omittens de ēn tialib⁹ ꝓtingentib⁹ statū suū. Cōpationes. n. statuū 7 aliarū rerū cuiuscunq; gñis fa ciende sunt ꝑm eēntialia: nō ꝑm accītalia Et ꝑm bona in illo gñe: nō ꝑm mala. vñ si prelat⁹ salutē animarū sibi cōmissarū p̄curet vt decet: docēdo publice 7 ꝓuate ora do: 7 offerēdo dona 7 sacrificia ꝓ peccatis ꝓprijs 7 alienis: cōuersando sine querela.

vite prebeat nō mortis exēplū: cū religiosus perficiat eēntialia sui stat⁹ viuendo in obedīa sine ꝓpio ⁊ in castitate: videt sic dictū ē mai⁹ eē premiū prelati q̄s religiosi. Preterea stat⁹ prelatiōis maiorē requirit pfectōez in ꝓfessiōib⁹ suis: vt dicit glo. sup illud Ja. Qui nō obfuit in vbo rē. Eū igt qui ꝯcupiscit ꝑesse opz alijs pfectiorē esse. Et hoc sic arguit. Stat⁹ qui ꝛe ꝯgruo requirit meliores ⁊ pfectiores psonas: ꝛ ꝯgruo requirit meliora ⁊ pfectiora opa. ß status ꝓlatōis est hi⁹. g opz q̄ opa prelatoꝝ sint meliora ⁊ pfectiora quantū ad meritū q̄s in religione. hoc dico quantū ē ex exigētia vtriusq̄s status. Salua tū pace ⁊ grā prelatoꝝ videt q̄ status religionis dici possit pfectior quodāmō q̄s prelatiōis. s. inquātū ꝓfessores suos magis hz ꝓmouere ad ꝑfectōe ad pfectionē q̄s status prelationis suos ꝓpter maiorē ⁊ districtiorē disciplinā cui subdunt religiosi; ⁊ maiorē elongatōz a mundo ⁊ occasionib⁹ ꝑcatoꝝ. huius signū ē q̄ illi qui ex religione assumūt ad prelatōez: si in prelatōe laudabilr se habeant: statū religionis statui prelatōis prefe runt: ⁊ statū in quo sunt plangūt respectu dimissi. Hoc legit fecisse beatus grego⁹. vide ex se in p̄⁹ dialo. dicit. Infelix aius meus occupationis sue pulsatus vulnere meminit qualis aliq̄n in monasterio fuit. Et ex hoc plura dicit ibi ex seipso. P̄ illi pauci qui ex statu prelatiōis transeunt ad statū religionis: ⁊ in eo sicut excet proficiūt statū religionis statui prelatōis preferunt. Deniq̄s in morte vbi sola ꝯsideratio ⁊ cō scientia meritoꝝ animā ꝯsolat: nulli vl' pau cissimi inuenirent tā ex platis q̄s ex religiosis: qui si daret optio: nō mallent tota vita sua in religione q̄s in prelatiōe viuisse. Et hoc valde facit ad ꝯmēdationē religiōis. Hit. n. pbs. i. etb. c. ex ꝑfec. Que in maiori necessitate sunt opportuna maiora: non q̄ in senectute ⁊ egritudinibus.

Equit videre ex secūdo. s. ex his q̄ cōiter ptinent ad statū religionis Et circa hoc querunt plura. ꝓmo vtrū status religiosoꝝ sit pfect⁹. R⁹ q̄ sic. Nā religio ē quedā virtus: vt habitū ē ē. in. zli. s. p quā aliquis exhibet aliquid ad dei seruitiū ⁊ cultū. Et iō anthonomatice religiosi dicunt illi qui mancipant se tota liter dei seruitio: quasi holocaustū offerētes deo. ex quibus dicit grego⁹ sup Ezec. Sūt quidā q̄ nihil sibi seruant: ß sensuz. linguā vitā atq̄ substantiā quā ꝑcepant deo īmolant. In hoc aūt ꝯsistit hois pfectio: q̄ totaliter adhereat deo. Et sic pz q̄ status religiosoꝝ est pfectus. Utrū religiosi tenean ad oia consilia euangelica obſuanda R⁹ q̄ nō tenent nisi ad ea que in regula quā sunt ꝓfessi ꝑceptorie vel inhibitorie: vel etiā verbis equipollētib⁹ exp̄munt. qz obligant se tm̄ ad ista. ad ea. n. que sunt su perogatōis: qualia sunt ꝯsilia euangelica nō tenet aliquis nisi ex obligatione ꝓpria Ad nōnulla vo alia consilia euangelij eo magis tenēt religiosi plus q̄s ceteri xp̄iani quo se magis mācipauerūt totalit seruitio dei. ⁊ hec rōsio cōfirmat ꝑ papā Nicolaū 4ᵐ in declaratione regule fratrū minoꝝ.

Utrū dicat cōuenienter ⁊ sufficienter q̄ pfectio religionis cōsistit in his trib⁹ votis .s. voto paupertatis. cōtinētie. ⁊ obedientie. R⁹ q̄ sic. ⁊ hoc sic pz. status. n. religionis pōt tripliciter considerari. Uno mō ꝑm q̄ ē quoddā exercitiū tendendi ad ꝑfcōez charitatis. Ad hoc vo requirit q̄ aliquis a se remoueat illa ꝑ que impediri pōt ne eius affectus totalr in deū tendat: in quo consistit ꝑfectio charitatis. hec aūt sunt tria. Primū est cupiditas exterioꝝ bono rum. vñ aug. io. confes. ad deū loquens sic dicit. Min⁹ te amat qui tecū aliqd amat quod nō ꝓpter te amat. hanc aūt ñ minuit ß auget possessio rez tēporaliū. vñ Chrys. super Mat. dicit q̄ appositio diuitiaꝝ flā mā maiorē accendit: ⁊ vehemētior fit cupido. zᵘ est cōcupiscētia delectationū vi liuz inter quas precipue sunt venerec. vñ aug. i. soli. Nihil ē censeo quod magis ex ūciat animū virilē ex arce q̄s blandimēta femine corpoꝝq̄s contactus illecebres. zᵐ est inordinatio voluntatis humane ex q̄ dicit gen. 8. Sensus ⁊ cogitatio cordis hu mani in malū ꝓna ab adolescētia sua. Alio mō pōt considerari status religiōis ꝑm q̄ ab interiori sollicitudine quietatur aius hois. Sollicitudo aūt ingerit homini precipue circa tria. quoꝝ primū est dispen satio rerū exteriorum. zᵐ est gubernatio vxoris ⁊ filioꝝ. ꝓpter quod dicit .i. Cor. 7. Qui sine vxore ē: sollicitus ē que sūt dei quō placeat deo. q aūt cū vxore ē sollicit⁹ ē que sunt mūdi: quō placeat vxori. zᵐ ē dispositio actuū ꝓpioꝝ. Tertio pōt ꝯsi derari status religionis ꝑm q̄ est quoddā holocaustū: per quod homo se totū offert deo: vt dicit grego⁹. super Ezec. ꝑm autem

phūm.i.etb.homo habet triplex bonum.s. rerum exterioꝝ.corporis ꝓpꝛ̃j. ⁊ animi sine voluntatis ꝓpꝛ̃ic ꝑ quam vtiť omnibus potentꝫs ⁊ habitibus anime. ⁊ ideo status religionis integratť ex voto paupertatis castitatis ⁊ obediẽtie. Nã p hec tria sicut pꝫ intuenti:⁊ illa que impediunt charitatis pfectionẽ:⁊ illa que ingerunt sollicitudinẽ remouentť. ⁊ etiam omnia bona hominis ꝺo offerũť. vnde ꝺ pfectõe paupertatis dicit Mat.19. Si vis eẽ pfectus vade ⁊ vẽde omnia. Itẽ ꝺ pfectõe castitatis dicitur ibidem. Sunt eunuchi qui se castrauerunt ꝓpter regnũ ꝛc. Et postea subdit. q potest capere capiat. vnde sicut damnatus est Vigilantius q diuitias adequauit paupertati ita ⁊ Jouinianꝰ qui mrimoniũ adequauit castitati virginali. Itẽ ꝺ pfectõe obedientie dicitur Mat.16. Si quis vult venire post me abneget seipm ꝛc. Omnes aũt alie religionũ obseruantie ordinantur ad hec tria ꝓdicta ꝓncipalia. siqua enim sunt instituta ibidẽ ad ꝓcurandũ victum: vt labor mẽdicitatis:⁊ alia huiusmodi referunť ad obseruantiã paupertatis. Alia vero quibus corpus maceratť. vt vigilie: ieiunia: ⁊ siqua alia sunt huiusmodi: ordinantť ad ꝓseruationẽ castitatis. Illa vo que ordinantť ad dilectionẽ ꝺi ⁊ ꝓximi: vt lectio oratio infirmoꝝ visitatio: vel si quid aliud ẽ huiusmodi;ꝓtinebũť sub voto obediẽtie.qõ ꝓtinet ad voluntatez que fm dispõnem alterius ordinat suos actus. Determinatus autem habitus ptinet ad omnia tria vota ranꝗs signũ obligationis. Sed obꝯcitur contra votum paupertatis illõ quod dicit glo. sup illud.i. Thi.6. Habentes aũt alimẽtũ ⁊ quibꝰ tegimur bis ꝓtenti simus. ⁊ siquid nihil intulerimus vel alaturi simus: nõ tamen abꝯcienda sunt omnino hec tpalia. Dicẽdũ q intelligiť q nõ sunt abꝯciẽda ex necessitate. vnde ambro.i. ꝺ offi. Dominus nõ vult ex necessitate precepti simul opes effundi sed dispensari:nisi forte vt Heliseꝰ boues occidit ⁊ pauperes pauit ex eo qõ habuit: vt nulla cura ꝺomestica teneretur

Si vero obꝯciaťillud actuũ.ro.Beatius ẽ ꝺare ꝗs accipe.dicẽdũ q abdicatio diuitiarum cõpatur ad largitionẽ elymarũ sicut vniuersale ad particulare:⁊ holocaustũ ad sacrificiũ. Unde grego.sup Ezech. dicit.Nuí ꝺ rebꝰ possessis egenis subueniunt:sacrificiũ offerunt: quia aliqd ꝺo imolant:⁊ aliquid sibi reseruant. qui autez se ipos offerunt ⁊ nihil sibi reseruãt:holocaustũ offerunt:quod ẽ melius sacrificio. Et ideo ad excludendũ errorem vigilantij dicitť li.ꝺ eccle.ꝺog.Bonũ ẽ cum dispensationefacultates paupibus erogare: sed melius est pro intentione se insimul ꝺomino ꝺonare: ⁊ absolutũ sollicitudine cum xpo egere. Sed obꝯcitť contra votum castitatis.quia aliqui religiosi vtrunť vxoribꝰ Dicẽdũ q illi nõ sunt simpliciter religiosi sed fm quid.s.inquantũ participant in aliquo cum religiosis. Sed obꝯ ꝺra votũ obediẽtie.quia illa seruitia maxime placent que fiunt liberali:⁊ nõ ex necessitate fm illud.2.Cor.9. Non ex tristitia aut ex necessitate.Dicendũ q necessitas coactionis facit inuoluntariũ.ideo excludit rõem laudis.⁊ meriti.sz necessitas ꝓsequẽs obediẽtiam non est necessitas coactiõis sed libere voluntatis:inquãtũ homo vult obedire.vel forte non vellet illud quod mandať fm se consideratũ implere.Et ideo q necessitati faciendi aliqua que fm se non placent:homo se subꝯcit ꝓpter ꝺum p votum obediẽtie: ex hoc ea que facit sunt accepta;etiã si sunt minora. quia nihil maius põt ꝺo dari: ꝗs q suam voluntatem subꝯciat alterius voluntati.Unde aug.ad Armẽtariũ ⁊ Paulinũ.Non te vouisse pniteat:imo gaude tam tibi non licere qõ cum ꝺtrimento tuo licuisset. felix necessitas que in meliora cõpellit. Si dicatur q heremite ⁊ aliqui prelati religionũ nõ habent supiorem.Dicendũ q tales tenentur obedire suis epis vel saltem ꝺomino papẽ nõ tñ in his que sunt ꝯmunia alꝯs:ꝫ etiã in bis que spãliter ptinent ad disciplinaz religionis. Utrum requiratť ad pfectionẽ religionis q hec tria.s.pauptas.ptinẽtia:⁊ obedientia cadant sub voto. ℟ q sic.nam ad religiosos ptinet q sint i statu pfectionis:vt dictũ ẽ.Ad statũ aũt pfectionis requiritť obligatio ad ea que sunt pfectionis:que quidẽ fit ꝺo p votũ. vnde eũ tria ꝓdicta ptineant ad pfectionẽ vite xpiane:vt habitũ est;status religiosi requirit q ad ꝓdicta tria obligeť ex voto. Nõ votũ est potius inter tria ꝓdicta ℟ꝰ ꝫ tho. 2ª2ᵉ.q.186.ar.8.c.q votũ obediẽtie ꝓmo quia p ipm aliquid maius ꝺo offerť.s.voluntas:ꝗs p alia vota: vt patet intuẽti. 2º quia in voto obediẽtie ꝓtinent etiã alia vota; sed nõ ꝓuertiť. nam etiã religiosus

ſeneat ex voto ſeruare caſtitatē ⁊ paupta
tē: tamē hec ⁊ plura alia cadunt ſub obedi
entia. Tertio quia votū obedientie ꝓpie
extendit ſe ad actus ꝓpinquos fini religi/
onis. quanto aūt aliquid ē fini ꝓpinquius
tanto eſt melius. ⁊ inde ē ꝙ votū obedien
tie ē religioni eēntiali⁹. ſi. n. aliquis ſine vo
to obediētie voluntariaꝫ caſtitatē vel pau
pertatē ex voto ſeruet: non ideo ptinet ad
ſtatū religionis qui ꝓfert ipi virginitati
etiā ex voto ſeruate. Unde aug. de vginita
te. Nemo quantū puto auſus fuerit vgini
tatē ꝓferre monaſterio. Utrū religioſus
ſemp ꝓccet mortaliʳ tranſgrediendo qȯ/
cunqꝫ eoꝝ que in regula ꝓtinent. ℟. ꝙ
nō. nō. n. equaliter obligat ad obſeruādū
omnia que ibi ꝓtinent: ſꝫ ſm magis ⁊ mi
nus: ſm ꝙ ibi diuerſimode tradunt. Nā
in regulis ſanctoꝝ patrū cōtinent aliqua
p modū ꝓcepti ⁊ inhibitionis. aliqua per
modum ſtatuti rōnabilis. aliqua p modū
monitionis ⁊ exhortatiōis: ⁊ huiuſmodi.
⁊ hoc patet in regula beati Franciſci. Reli
gioſus ꝑ tranſgrediendo illa que ꝓtinēt
in regula ſue profeſſionis per modū ꝓcce
pti ⁊ inhibitionis ꝓccat mortaliter. tranſ
grediendo vero illa que continent ibi per
aliū modū nō ꝓccat quantuꝫ ē de virtute
regule mortaliter: niſi forte rōne exceſſus
libidinis vel ꝓtemptus. alʳ ſi ſancti patres
religiones inſtituētes aliquā regulā eqna
liter obligare ad omnia contenta in ipſa
voluiſſent: fruſtra diffoꝛmiter ſm diuerſi/
tatemꝫ dictoꝝ modoꝝ tradidiſſent ea. Hec
reſponſio ꝓfirmaʳ etiam per grego. nonū.
Inno. quartū. Alex. quartū. ⁊ Nicolauꝫ
quartū. qui declarando regulā beati Frā
ciſci dicunt nō obligari fratres minores
per regulaꝫ niſi ad ea que in ipa ꝓcepto
rie vel inhibitorie ſunt expreſſa. Sꝫ obʳ
qua facere contra votum eſt mortale pec/
catū. ſed religioſiʳ voto profeſſionis aſtrin
gūtur ad regulam. ⁊ per ꝓſequens ad oīa
cōtenta in ea. ergo ꝓccant mortaliter trāſ/
grediendo quodcunqꝫ ꝓtentoꝝ in regula
ſua. ℟. concedo ꝙ religioſi voto ꝓfeſſio
nis aſtringunʳ ad obſeruandū regulaꝫ ⁊
oīa ꝓtenta in ea: nō tamen aſtringunʳ ad
obſeruandū omnia illa equaliter: vt dictū
eſt: ſed diffeꝛenter ſm ꝙ ibi traduntʳ diffe
renter. ſ. precepta vt precepta. ſtatuta vt
ſtatuta. ⁊ monita vt monita. hoc intendit
qui regulam condit. hoc etiam intēdit vel
intendere debet qui regulam aliquam vel
ꝓtenta in ea vouet. Et ideo non ſequiʳ ꝙ
religioſus ſemp ꝓccet mortaliter tranſgre
diendo quodcunqꝫ ꝓtentoꝝ in regula ſua
niſi tm̄ quando tranſgrediʳ illud quod ex
preſſe precipitur vel prohibeʳ in ipſa. Si
dicatur. facere contra votum eſt mortale
ꝓccatū. ℟. ꝙ hoc eſt verū quando aliqs
vouet aliquid intendens ſe ad illud faciē/
dum obligare ſimpliciter: hoc eſt obligati
one neceſſitatis: ita ꝙ ꝛueniendo ꝓccet
mortaliter. Hoc aūt mō vouens aliquaꝫ
regulam nō intendit ſe obligare ad obſer/
uandū que ꝓtinentur ibi per alium modū
qꝫ per modum precepti vel inhibitionis.
Preterea in regula beati Benedicti. c. de
diſciplina fratrū ſuſcipientiū. dicitur ꝙ ſi
nouitius habita ſecum deliberatione ꝑmi
ſerit ſe omnia in regula cuſtodire cōtenta:
tunc recipiatur in ꝯgregatiōe. Ecce ꝙ no
uitꝫ ſm regulaꝫ beati Benedicti ꝑmittit
cuſtodire omnia que continent in ea: qȯ
tamen non eēt ſi ꝓccarent mortaliter trāſ/
grediendo quodcunqꝫ ipſoꝝ. Ex dictis pꝫ
ꝙ non bene dixerunt quidaꝫ dicentes ꝙ
ſi religioſus in profeſſione ſe regulam ſer
uaturū vouerit: agendo ꝓtra quodcunqꝫ
eoꝝ que ꝓtinent in ea mortaliter ꝓccaret
Ex hoc aūt moti ſunt vlterius ad dicēdū
ꝙ ingredientes religionē nō debent regu/
lam ꝑfiteri. alʳ faciunt minus caute. ſ. po/
tius debent ꝑfiteri vitam ſm regulā vl obe
dientiā ſm regulā. Sꝫ hoc eſt plane ꝓtra
decretalē. ex de regula. ⁊ tranſ. ad reli. ex
parte tua. vbi dicitur. Mandamus vt q
predicto modo terram duabus vꝫs ingre
di non verent: poſtꝙ per annū geſtauerit
habitū monachalē: regulā ſm formā ordi
nis ꝑfiteant ⁊ ſeruent: eccleſiaſtica cēſura
ꝓpellas. Ecce ꝙ hoc ē expreſſum ꝙ ingre
dientes aliquē ordinē debēt illius ordinis
regulā ꝑfiteri. quia dicit. regulā ſꝫ formā
ordinis ꝑfiteant. Ex hoc etiam ꝙ dicit
poſtꝙ per annū geſtauerint habitū mona
chalē. habemus ꝙ forma profitendi i or/
dine monachoꝝ eſt ꝑfiteri regulā. Ex quo
ſequiʳ ꝙ idē ē interꝓtatiue ꝑfiteri regulā
beati Bñdicti: ⁊ ꝑfiteri ꝓuerſatiōez morū
ſm illā: quā quidē formā ꝑfitendi inſtituit
beatus Benedictus. Utrum religioſus
eodē gḟie ꝓccati grauius ꝓccet ꝙꝫ ſecula/
ris. ℟. ꝓccatū qȯ a religioſis ꝓmittiʳ pōt
eē grauius ꝓccato ſeculariū eiuſdem ſpēi
tripliciter. Uno modo ſi ſit contra votum
religionis. vt ſi religioſus fornicet. ⁊ mō

si ex ꝓtemptu ꝓcedet.q2 ex hoc videt esse ingratus diuinis beneficijs in quib⁹ ē sublimatus ad statū pfectōis. 3° ꝓpter scāda lū.q2 ad vitā eius respiciūt plures. Si vo religiosus nō ex ꝓtemptu ꝫ ex infirmitate vel ignorantia ꝓcatū aliquod quod nō ē ꝓtra votū siue ꝓfessionis ꝓmittat absq; scādalo:puta in occulto:dicit tho.z^a 2^e.q. 186.ar.10.c. q̄ leuius ꝓccat eodē genere ꝓcati q̄s secularis.q2 ꝓcatū ei⁹ si sit leue quasi absorbet ex multis bonis opib⁹ que facit.7 si sit mortale facili⁹ ab eo resurgit. ꝑmo quidē ꝓpter intētionē qnā habz ad dei erectā:que etsi ad horā intercipiat:facilit tamē ad pristina reparat. vñ sup illō ps.Cū ceciderit nō collidet. dicit Origē. Iniust⁹ si ꝓcauerit nō peniter:7 ꝓcatuz suū emēdare nescit, iust⁹ aūt scit se emēdare:scit corrigere:vt ille qui dixerat nescio hominē.paulo post cū respect⁹ fuisz a dño flere cepit amarissime. z° quia iunct a socijs ad resurgendū ꝑm illud eccle.4.Si vnus ceciderit ab altero sulciet. ve homini soli:q2 cū ceciderit nō hz subleuantē se Hz certe lz ꝓdicte rōnes ostēdant q̄ relgiosus i casu illo resurgit 7 corrigit se facili⁹ 7 citius rōe intentōis 7 adintorij maioris quod bene ē verisimile; tamen vt videt alijs nō ostendūt q̄ ꝓcēt leuius: quin potius ex hoc ipo q̄ religiosus est magis instructus:sequit q̄ grauius ꝓccat.quia scientia est circunstantia aggrauans:nō alleuians ꝓcatū.Ex hoc ipo etiā q̄ ē religiosus 7 ad ea que sunt pfectionis obligatus tenet magis vitare saltē ꝛe bono 7 equo etiā ꝓcatū tale q̄s secularis. vnde videt q̄ religiosus ꝓcet grauius ceteris parib⁹ rōne status.q2 status est circūstantia aggrauans nō alleuians ꝓcatū. Si obī q̄ si ꝓcata religiosoꝝ ēnt graniora ꝓcatis secularīū:religiosi ēnt priozis ꝓditionis secularib⁹.dicendū q̄ religiosi nō ꝛe facili ꝓccant ex ꝓtemptu: sed quandoq; labunt in ꝓcatū aliquod ex ignorantia vl infirmitate a quo ꝛefacili releuant. si aūt ad hoc pueniant vt ex ꝓtemptu ꝓccent: efficiunt pessimi 7 maxime incorrigibiles ꝑm illud hiere.2.Cōfregisti iugū.dirupisti vincula.dixisti nō seruiā ei. in omni enim colle sublimi: 7 sub omni ligno frondoso tu psternebaris meretrix. vnde aug. i epistola ad plebē hyponensez. Exquo ꝛeo seruire cepi;quō difficile sim expertus meliores q̄s qui in monasterijs profecerunt; ita nec sum expertus priores q̄s qui in monasterijs ꝛefecerunt.

Sequitur ꝓsiderare ꝛe tertio.scilz ō obedientia religiosoꝝ. Et circa ꝫ querunt plura.s.vtrū religiosi teneant obedire prelatis suis in omnib⁹ q̄ non sunt ꝓtra deū. R^o. si loquamur ꝛe obedientia ꝑm pfectionē: sic extēdit se ad oīa que nō sunt ꝓtra deū 7 regulā suam:vt dicit ber. q̄ pfecta obediētia finē nescit. Si autē loquamur ꝛe obediētia ꝑm necessariam obligationē;sic hz modū 7 mensuraz ꝑm voti emissi magnitudinē. Et sic dicit liz ꝛo ꝛe dispensa.7 precep. q̄ subditus nec citra promissum est inhibendus:nec vltra cogendus per legez obedientie. Et ideo distinguendum est.aut enim prelatus ꝓcipit aliquid quod est ꝑm regulam. aut contra regulam.aut supra.aut infra. Si ꝑm regulam tenentur obedire. sed ꝑm regulā aliq̄ dicuntur cē explicite.aliqua implicite. vt obsequia cōmunitatis 7 negocia ordinis promouenda:sine quibus obseruari non posset regularis obseruantia.7 tam in his q̄s in illis tenent obedire. Dicunt etiam esse aliqua ꝑm regulam. quia faciunt ad regule pleniorē obseruantiaz.7 in his etiā tenentur obedire. verum est tamen q̄ si p̄ latus talia ꝓcipiat in longū tempus ꝛebet hoc facere ꝛe ꝓsensu subditoꝝ: vel eorum qui conueniunt ad capitulū. Si etiam siit infra regulam tenentur: vt si precipiat aliqua leuia reficere:puta corpus suum. Si aūt sit ꝓtra regulā.s.quia eorum opposita in regula precipiuntur vel prohibentur: aut in eis potest dispensare prelatus.aut nō eo q̄ regula vel constitutio ꝓhibet. Si sit certū q̄ nō potest: subditus ei in talibus obedire non ꝛebet.si vero sit certum q̄ potest: vel dubium an possit:obedire tenetur ar.ꝛe dubio.zz.q.i.qd culpatur.Si autem sint supra regulam:aut precipiūtur in cautelam ꝓcati cōmittendi. puta q̄ subdit⁹ iciunet in pane 7 aqua. quia prelatus videt naturam eius pronam ad luxuriam. 7 sic non tenetur obedire nisi in casu.s. q̄ non posset aliter vitare ꝓcatum. Aut precipiūntur in penā ꝓcati cōmissi:sic tenet Aut in augmentum meriti:vt recipe martyrium 7 huiusmodi.sic nō tenetur. Circa ea vero que sunt preter regulam: vt sunt illa que nec ibi continent:nec ad illa que ibi continentur expediunt vel ordinant vt leuare festucam;vel aliquid huiusmodi:ē

duplex opinio: vt dicit ꝓ. in quadam. q. ꝛ quolibet. Quidam enim dicunt q̄ non tenet obedire in maioribꝰ q̄s sint ea que in regula continentur. Alij dicunt cōmuniꝰ 7 veriꝰ q̄ nec in grauioribꝰ nec in leuioribus que sunt oīno ꝓter regulā tenet obedire. quia nō tenet nisi quatenus obligauit se ꝓfessione. Utrū ois inobediētia religiosoꝝ sit mortale ꝑccatū. R°. ex gual. q̄ nō in his que sunt regularis discipline quando fit surreptione: sed tm̄ quando fit scienter 7 cū sufficienti ꝛsideratōe. Unde ber. ꝛ dispen. 7 ꝑcep. li. ii. Nō qualiscunq; mandati preteritio criminalē inobediētiā facit: sed repugnare 7 nolle obedire. Et li. .8. dicit. Si verbū loco vel tēpoꝛe silentij ꝑ oblionē surreptū fuerit ꝓtra ꝑceptū: veniam facillime impetrabit. q. etiā vir ꝑccatū reputabit. Idem dicit. iz. li. Si inbente seniore me simile verbū elabi: reum me eē fateoꝛ: sed venialiter. Si vero ex ꝓtempu sciens 7 ꝛsiderans sponte in vba prorumpo: ꝓuaricatoꝛē me cōstituo 7 criminaliter. Nō aūt idē dicit. ii. li. 8. c. Ois inobedientia inexcusabilis ē culpabilis. intelligē dū ē ꝛ religioso mortaliter 7 nō venialiter ꝛsiliquente. Quis plus ꝑccat subditus vel prelatus nō soluendo quod ꝛbet. dic enim ber. ꝛ dis. 7 precep. li. 5. Si regularis professio qua se mino subdit maiori: eque obligat prioꝛē: cōis equidē pacti vtrunq; necessitate reoꝝ teneri: 7 fieri duos ꝑ alterius sponsionē alterutriꝰ ꝛbitoꝛes. vnū fidelis cure, alterū humilis obediētie. R°. sm gual. hic opz videre in quibꝰ cōsistit cura prelati 7 obediētia ipsius subditi. Fidelis aūt cura prelati respectu cuiuslibet subditi est in tribus. quia enim subditus religiosus supposuit prelato ꝓpriū iudiciū: ꝓpriaz voluntatē: 7 reliquit ꝓpriam possessionez; tenet sibi prelatus in verbo doctrine ꝓ ꝑmo. in exemplo ꝰuersationis honeste: q̄ voluntatē eius alliciat ad bonū ꝑ secūdo. 7 sm statū 7 posse suū ei ꝛ tpalibꝰ ꝓuidere ꝓ tertio. 7 de ber. prelato dicit. Pasce verbo exemplo 7 temporali subsidio. Respectu etiam totius collegij ꝛbet tria. s. errata corrigere. bonas ꝰsuetudines 7 ordinationes ꝰseruare, ꝛlectare in onere non in honoꝛe. De primo 7 secūdo dicit hu. in expositione regule beati augu. Prelati constituti sunt vt errata corrigant. bene ordinata custodiant. vitā 7 moꝛes subditoꝝ vbo 7 exemplo ꝓponant. De tertio dicit hu. ibidem. Prelatus quem ꝛlectat onꝰ: non honoꝛ. charitas non potestas. seruitꝰ alijs impensa non ab alijs susceptа. Officium autem siue ꝛbitū subditi est sm hu. 7 ber. humiliter obedire in his que sunt sm regulā suam vt supra. Dicendū ergo q̄ ꝓparando aliquam inobediētiā particularem subditi ad omissionē aliquā ꝑlati in his que ꝛbet subdito nō est certū indicium vniuersale quis eoꝝ magis ꝑccet sed ꝓbare se ꝑssunt vt excedentia 7 excessa sm varias ꝓditiones 7 vias. loquē do tamē in cōmuni ad statū huius 7 illiꝰ plus ꝑccat prelatus nō intendens fideliꝛ curam: q̄s subditus nō soluens humilem obedientiā. aggranat enim ꝑccatū ꝑlati ꝑmo rōne officij. qui ꝛbet verbo 7 exemplo lucere subdito sicut sol in mundo. vnō sicut casus solis ꝛ celo cēt maioꝝ ꝛfectus in mūdo q̄s vnius stelle: ita maioꝝ ē casus prelati q̄s subditi. Secūdo rōne adiutoꝝ quia ꝑlatus habet adiutoꝝiū maioris scie gratie 7 obediētie subditoꝝ sibi obsequentiū 7 in oibus ipm iuuantiū. De primo dicit grego. Tantū ꝛbet prelatus subditus in scientia excedere: quantū pastoꝛ gregez De secūdo dicit glo. Lu. z. q̄ amplioꝝ datur gratia prelato. Tertiū ꝑ se pz. Tertio rōe maioris damni. q. sicut maius dānū est coꝝpoꝝi infirmitas capitis q̄s pedis: sic ꝛfectus ꝑlati nocet plus collegio q̄s vnius subditi. Utrū religiosus teneat abnegare in obediēdo ꝓpriā volūtatē. R°. ꝓpria voluntas pōt dici triplr. Uno modo sm q̄ ꝓprium excludit conformitatē cum diuina voluntate. 7 sic dicit Anſel. Sola ꝓpa voluntas est causa ꝛmeriti. sic etiam dicit Ber. q̄ sola ꝓpria volūtas ardet in iferno 2°. dicit ꝓpria volūtas aliquid indifferēs cui se nō imiscet volūtas ꝛi vel ꝓuidi ꝛ iubendo vel ꝓhibēdo. vt cum homo vult aliquid indifferēs. tunc. n. nō excludit nec includit volūtatē ꝛi vel suī ꝓuidi. 7 iō talis ꝓpria volūtas nō ē ꝓncipiū meriti vt ꝛmeriti. 3°. dicit ꝓpria volūtas sm q̄ ꝑ priū dicit qō in aliquo ꝑcepto volūtatem ꝓuidi nō sequit. 7 hoc pōt eē duplr. s. aut sensualitatis nō cōdelectantis sed contristantis si sit aduersum. vel ꝰdelectantis si prosperum. 7 sic non repugnat obedientie habere propriam voluntatem. Aut rationis non approbantis vel sequi nolētis quod precipit quia est aduersum. vel approbantis 7 sequi volentis quod ꝑcipitur

non qz p̄cipiť:ß quia ꝓsperū; vt eminẽtia ꝓlationis. Et sic ꝓpria voluntas repugnat obedientie.7 hoc duplr. Aut.n.repugnat ei inquantū ē superioris ꝯbita: vt cū voluntas rōnalis renuit. Aut inquantū est meritoria:vt cū voluntas rōnalis appetit:non quia p̄ceptū:ß quia bonorificū. Ex dictis patet quō ꝓpria voluntas repugnat obedientie:7 quō non. 7 per ꝯsequens quō religiosus teneť in obediendo abnegare ꝓpriam voluntatē. Utrū p̄fitens obedientiā sicut abnegat voluntatem ꝓpriam 7 supponit eam volūtati ꝓlati:ita etiā ꝯbeat iudiciū suū supponere iudicio ꝓlati: ita ꝙ sicut dici pōt ꝙ talis non habet ꝓpriā voluntatē:etiā dici possit. iste nō habet ꝓpriū iudiciū. Et videť ꝙ sic.quia libex arbitriū est facultas volūtatis 7 rōnis. 7 ideo ipa electiua rōalis adeo est ꝯiuncta volūtati motiue:vt quicqd eligit ipsa electiua:statī 7 sōlū in illud moueat ipa motiua. ergo si remaneret libertas siue ꝓprietas electiue: nō abnegasset ille pfecte ꝓpriam volūtatē aut si eā pfecte abnegauerit:videť ꝙ sicut volūtatez suam nō retinuit:sed voluntati ꝓlati supposuit. ita etiam suum iudicium iudicio ꝓlati supponere ꝯbuit. Cōn regula beati Bñdicti ꝓhibet oīo esuz carniū omniꝫ; exceptis ꝯbilibꝫ 7 infirmis 7 egris.7 hec sunt verba regule. Carniū quadrupedū oīmō ab oībus abstineat comestio: preter oīo ꝯbiles 7 egros. Esto g̃ ꝙ abbas credat istū cē ꝯbilē: 7 ideo pie motus ꝓcipiat ei ꝙ comedat carnes. iste āt scit vel firmiter credit se nō cē ꝯbilem vel egrum. si ergo ꝑm iudiciū ꝓlati ꝓcedit iste esus carniū 7 comedit:contra ꝓscientiam facit.7 sic peccat. Omne enim quod nō ē ex fide peccatū ē.ad ro.i4. glo.Omne qō ē ꝓtra ꝓscientiā.huic g̃ nō licet comedere Liceret aūt si suppositisset iudiciū suū iudicio ꝓlati.g̃ rē. Rndet Alex.ꝯ an.ad q̃sti onē.4.t.vl.ꝯ mēdicitate.ꝙ humanū iudiciū est multiplex. Est.n. quoddā iudiciuz circa cognoscibilia tñ:vt iudicamus quid verū quid falsuz. ꝯ tali iudicio nō opz ꝙ obediens supponat ipm iudicio sni ꝓlati Aliud ē iudiciū nō tñ circa cognoscibilia ß etiā circa faciēda.Et illud est duplex.qz quoddā est tñ ꝯsultatiuū: 7 illud etiā ñ opz supponere iudicio ꝓlati.nō tñ ita cōiūctū ē volūtati ꝙ volūtas moueat ad oē illud quod illud iudiciū ꝯsultat. scpe enī aliquis subditus ꝯsultat vtrū hoc vl illō sit faciendū: 7 tamē postq̃z ꝯsultauit nō mouet ad faciendū illud:ß magis facit illud quod ei suus ꝓlatus p̄cipit. Aliud iudiciū qō est circa faciēda nō ē tñ ꝯsultatiuū sed etiā diffinitiuū. 7 illud ita coniunctū ē voluntati vt postq̃z deligēdo alterū diffiniuit eē faciēdū. statiz volūtas moueat ad illud faciēdū. vñ obediēs illō iudiciū abrenūciare dz sicut 7 volūtatē. 7 ß quantū ad ea ad que reliquit ꝓpriā voluntatē.Et ꝯ hoc ꝓcedit obiectio ꝑma. Si aūt querať quid monachꝰ facere ꝯbeat in casu p̄dicto.dicēdū ꝙ si sit p̄sumptio ꝓbabilis ex eius ꝯbilitate vel infirmitate: qz ꝓtingit aliqñ ꝙ illi qui videt extrinsecū boiem magis ꝑpendūt eius attenuatiōnē vel ꝯbilitatē q̃z ipe.vel etiā ipe ꝓpter nimiū feruorē vel etiā inexpiētiā sui laboris nō eque bñ cognoscit ꝯbilitatē suā sic alij magis expti. ideo pōt 7 dz i tali casu obedire ꝑlato. Si aūt cognoscat se ꝯbilē non cē:nec abbatē hoc ex aliqua ꝓbabili p̄sumptione credere: nō teneť nec dz ei in tali casu obedire.vñ nec suū iudiciū diffinitiuum dz quantū ad hoc iudicio eiꝰ suppositisse sicut nec volūtatē volūtatis. quātum ad illa dico que sunt ꝑ formā regule.sicut .n. vult ber.iz ꝑlatus p̄sit subditis.semp tñ regula pest ꝑlato:ita vt ipe nūq̃z possit aut ꝯbeat precipe ꝓtium regule.7 si precipiat non est obediēdū. Utrū in potestate abbatis sit mutare obseruantias spirituales. 7 vtrum sit obediendū ei precipienti contrariū ipsarum. videtur ꝙ sic. quia dicitur in regula.Omnia in dispositione abbatis sint vel fiant.quare sic dicendo omnia nihil excipit:maxime cum statuta ab homine:vt vult ber.possint mutari: mutare poterit obseruantias non tñ carnales sed etiam spirituales.7 erit obediendū in mutatione istarum sicut 7 illarum. Rndeo ßz alex.ꝯ an.vbi supra.ꝙ sicut vult ber. sūt quedam spūalia que abbas omnino mutare non potest:vt illa que nihil habēt admixtum ꝯ corporali obseruantia: vt humilites charitas 7 cetere virtutes.Sunt aūt quedam alia que etsi sint spūalia quātū est ꝯ vltimo ꝓplemēto:habēt tamē aliqd annexū ꝯ corporali obseruantia: vt cantare vel psallere. hoc aūt etsi spūale: tamē ꝙ altius vel demissius: vel ꝙ canticū hoc vel illud cantetur:in quibusdā est i abbatis dispositione:vt etiam vult ipsa regula. Non tamen est in eius dispositōe mutare

qñ voluerit:sed ꝺm ꝙ viderit expedire ꝺm bonū ⁊ equū.vñ ber. Quicqd ꝛ ſpūalib⁹ in regula ipa tradit̄ ē: nequaq̄ in manu abbatis relinquit̄. reliqua vo pars que ē in coꝛporalib⁹ obſeruantijs nō ē ita in ci⁹ volūtate poſita: vt eius volūtati ſeruiat:ſ potius charitati. Et ꝛ huiuſmodi ſolū: nō ꝛ pure ſpūalib⁹ intelligendū ē:cū dicit̄. oia ꝛ diſpoſitōe abbatis fiant. Utrū obe diendū ſit abbati pꝛecipienti ꝯꝛium obſer uantijs carnalib⁹. verbi grā iſte monach⁹ multū laboꝛat: ponat̄ nō ꝙ abbas ex q̄ꝺ diſcretiōe ꝓut ſibi videt̄ ꝓcipiat ei vt comedat carnes. nunquid abbas poteſt ꝟ pꝛecipe:⁊ ille tenet̄ obedire. Videt̄ ꝙ ſic. q̄ omnia ſunt in diſpoſitione abbatis. vt habet̄ in regula. ⁊ ꝟ maxime loquit̄ ꝛ carnalib⁹ ſiue coꝛpoꝛalibus obſeruantijs. ℟. ꝺm alex. ꝛ an. vbi ſupꝛa. ꝙ lz hec obſeruantia ſit carnalis: ꝓhibet̄ tamē oibus expꝛeſſe eſus carniū: exceptis ꝛbilib⁹ ⁊ infirmis. vnde ⁊ ita dicit̄ ibi. Carniū eſus in firmis oio ꝛbilibuſq̄ ꝓ reparatōe ꝓceda tur. at vbi meliꝛati fuerit:a carnib⁹ moꝛe ſolito abſtineant omnes. q̄ ꝙ quātūcūq̄ abbas ſubditis pꝛeſit: regula tamē pꝛeſt abbati: ꝺicēdū ꝙ in his in quibus regula expꝛeſſe pꝛecipit vel pꝛohibet nō pōt mu tare:nec ipſi mutanti ē obediendū:niſi q̄tū regula pmittit. vnde cū dicit̄ ibi. omnia i diſpoſitione abbatis fiant. intelligit̄ ꝛ illis ꝛ quibus regula expꝛeſſe nō ꝓhibet vel pcipit. Si ꝙ querat̄ ſi abbas iſti q multū laboꝛat pcipere poſſit vt carnes comedat: ꝺicendū ꝙ ſeruata lege charitatis ⁊ inſti tutione regule:⁊ cognita neceſſitate pſone boc ſibi pcipere pōt ⁊ aliter nō. q⁹ vt dicit ber. q̄ꝺiu militant charitati īmobilit̄ fixa ſunt ipa regule ꝓcepta: ita.ſ. ꝙ mutari oio nec ab ipſis ꝓpoſitis poſſunt ſine offenſa.

Pone ꝙ aliquis mō intret clauſtruꝫ ⁊ videat monachos comedere carnes:cogi tet ꝙ certe tu bene poteris illud ſuſtinere: ⁊ ſic ꝓfitet̄ ꝺm conſuetudinē quā īnuenit. vel forte nō ꝓfiteret̄ ſi crederet illicitū ee ſibi comedere carnes. nūquid ꝙ iſte pꝛeca bit comedēdo carnes. ℟. ꝺm alex. an. vbi ſupꝛa. ꝙ quicūq̄ ꝓfitet̄: regulā profitetur ⁊ nō ꝯſuetudinē. vnde qualēcūq̄ ꝯſuetu dinē īnuenit monachus: poſtq̄ pꝛefeſſus ē tenet̄ a carnib⁹ abſtinere. vt ꝓz in verbis regule pꝛedictis. Non.n. qui ꝓhibuit eſuꝫ carniū quadrupedū ꝯceſſit eſum volatiliū īmo cū iſte ſunt ꝛlicatiꝛes ꝓhibendo il las:multomagis intendit pꝛohibere iſtas. Quia ꝙ regula expꝛeſſe pꝛohibet:ideo di cendum ſine pꝛeiudicio ꝙ niſi ꝛbilibus ⁊ infirmis non licet comedere carnes. īmo qui aliter faciunt tranſgreſſoꝛes ſunt: ma xime cū dñs papa regulā ꝺm ſuam intēcio nem expoſuerit. Si obijciat̄ ꝙ ille nūq̄ intendit ſe obligare ad nō comedēdū car nes: ꝺicēdū ꝙ etſi hoc nō intendit explici te:tamen implicite obligauit ſe profitendo ⁊ vouendo regulam in qua hoc continet̄ Et ſi ꝺicatur ꝙ ipſe neſciebat hoc in ea cō tineri:imputet ſibi:quia pꝛenoſſe ꝛbuerat ad que ſe obligaret. Utrum ſequaces ꝑ moꝛ abutentiū eſum carniū ꝓccauerint comedēdo carnes. ℟. ꝺm alex. ꝛ an. vbi ꝺ. ꝙ pꝛimi abuētes q ſciebant hoc non ee faciendū:⁊ ex ſua pꝛonitate ſiue ꝓcupiſcē tia illud fecerunt grauiſſime ꝓccauerunt. Nec trahi poteſt argumentum pꝛo eis ꝙ aliquis ſanctus abbas ꝓmiſerit illis ede re carnes. ab illo enim fuit hoc permiſſuꝫ non quia non eet malū: ſed ne cōmittere tur maius malū. ⁊ ex hoc non ſequitur ꝙ illud non fuit ꝓccatū. nam ⁊ ipe ꝛus mul ta mala ꝑmittit fieri. poſteri autē ſequa ces qui ex pꝛonitate ſua ſcienter ſecuti ſūt abuſum pꝛioꝛ: grauiter ꝓccauerunt. q autem ex ignoꝛantia tñ: ⁊ non ex pꝛonitate etſi minus:tamen ꝓccauerunt: cū ꝛberet ſcire quid tenerent̄ obſeruare. Utrū li ceat ſubdito iudicare ꝛ pꝛecepto pꝛelati. ℟. iudiciū ꝛ pꝛecepto ꝓlati pōt triplicit fieri. vel in cōparatione ad ꝓcipientez. vel ad obedientē. vel ad illud quod pꝛecipit̄ Primo modo nō pōt ſubditus iudicare ꝛ pꝛecepto pꝛelati ſui. ſic autem iudicat qui ꝺicit pꝛeceptū ee iniuſtū ex animo vel cā non tamen ſubditus ꝺicit pꝛeceptum eſſe ſibi factū ex odio: quod pꝛelatus gerit ꝯ eum in animo. aut ꝙ in pꝛecipiendo intē ꝺit malā cauſam. hoc enim eſt ꝛtrahere. vnde ꝺicit Euariſtus papa. Sūt nōnulli qui ꝓpoſitos ſuos puerſe pꝛehendunt:ſi vel parum extiterunt ipſis moleſti. Sc̄o modo iudicare eſt imperfectōis. Hoc eniz modo ꝓcipere ⁊ iudicare eſt velle diſcutere vtrum ꝓlatus potuerit hoc ei ꝓcipere: vel ſciat vtrū in hoc teneatur ei obedire. Et ſic ꝺicit ber. li. ꝛ ꝓcep. ⁊ diſ. ꝙ vituꝑabile ē monacho ad ſingula ꝓcepta vel ꝛ ſingu lis velle iudicare. Ideo ꝓmendātur ſerui centurionis. Math. 8. Dico huic vade ⁊ vadit ⁊c̄. Tertio mō licet cuilibz iudicare

Obedientia.n.sicut debet esse prompta per voluntatem:sic debet esse discreta per iudicium rōnis. Ideo dicit Seneca. Nō te moueat dicentis auctoritas: nec quis dicat: sed quid dicat attende.et hoc mō iudicat qui discernit vtrū homo precipiat contra legē vel nō vt si ꝯ legē dei nō obediat.si aūt nō ꝯ:obediat ꝑz illō.2.mach.7. Nō obedio ꝓcepto regis sed legis. Itē aliter est iudicāduz cū aliquid precipit cōtra regulā: quod ꝑlatus facere non pōt qui ē infra regulaz. Aliter cū precipit aliquid ꝯ observātias regulares que sunt infra prelatū.et in qb⁹ pōt ex causa necessaria vel vtili dispensare. Utr̄ obedia que bz aliquid de suo sit meritoria. R°. ꝑm tho.z^a z^e.q.104.ar.2.c. 3^m.q obedia sicut et quelz alia virt⁹ debz habere ꝓmptā voluntatē ad suū ꝓprium obiectū:nō aūt ad illud quod ē ei ꝯprium. ꝓpriū aūt obiectū obedie est ꝓceptū quod ex alterius voluntate ꝓcedit. vñ obedia reddit promptā volūtatē boīs ad implendū voluntatē alterius.s. precipientis. Si aūt illud quod ei precipit sit ab eo ꝓpter se volitū sine rōne precepti: vt accidit in ꝑsperis:iam ex ꝓpria voluntate tendit in illud et nō videt illud implere ꝓpter preceptuz & ꝓpter ꝓpriā voluntatē. qñ aūt illud qō precipit nullo mō ē ꝑm se volitū;& ꝑm se consideratū ē ꝓprie voluntati ꝯprium:vt accidit in aspris.tunc oīno ē manifestū q ñ implet nisi ꝓpter preceptuz. et ideo dicit grego.vlti.mor.q obediētia que bz aliqd de suo in ꝑsperis vel ē nulla vel minor. quia voluntas ꝓpria non videt tendere principaliter ad implendū preceptū:sed ad seqndum ꝓpriuz volitū. vnde dicit ibidē q cū locus superior imperat qui ad percipiēdū obedit obediētie sibi virtutē euacuat:si ad hoc ex ꝓprio anhelat. In aduersis autez vel difficilib⁹ est maior.quia.s. ꝓpria volūtas in nihil aliud ibi tendit qz in preceptū vnde dicit ibidē. q obediētia ē tantomagis meritoria et laudabilis: quantomin⁹ habet de suo.s. in ꝑsperis. quod ē intelligēdū ꝑm illud quod exteri⁹ apparet. ꝑm tamē dei iudiciū qui corda nouit ꝓtingere pōt q etiā in ꝑsperis obediētia aliquid habēs de suo nō ꝓpter hoc sit min⁹ laudabilis. et hoc si ꝓpria volūtas obediētis nō minus deuote tendat ad implendū voluntatē dei pcipientis. In aduersis autez quanto plus obediētia bz de suo tanto magis ē laudabilis: et quāto min⁹ bz de suo; tāto minus est laudabilis. vnde dicit ibidē. q obedientie sibi meritū minuit qui ad ea que dispecta sunt inuitus nolensqz descēdit. Utrū ꝓpter obediētiā pretermitti possit aliquod bonū R°.ꝑz tho.z^a z^e.q.104.ar.3.c.3^m. duplex ē bonū. quoddā ē bonū ad quod faciendū homo necessario tenet. vt amare deum. et huiusmodi. Aliud ē bonū ad qō nō tenet homo ex necessitate. ꝑmū bonū nullo mō debet pretermitti. 3^m vero bonū debet homo quādoqz ꝑtermittere ꝓpter obediētiaz ad quā necessario tenet. quia nō debet hō facere bonū aliquod incurrendo culpam Et de tali bono loquit grego. vlti.mor. cū dicit q nunqz per obedientiā debet maluz fieri.aliqñ aūt debet per obedientiā bonuz quod agit ꝑtermitti. et tamē vt dicit grē. ibidē. Bonū quod ꝑtermittit per obediaz ad alia bona pōt recōpensari. Utrū religiosi teneant magis obedire suo patri spirituali.s.plato qz patri carnali. R°.ꝑm Ric. aliqua sunt in quib⁹ filij parentibus carnalibus obligant de iure nature et de iure diuino:vt sunt illa que intelligunt vel cōtinent in illo precepto.Honora patrē tuum et matrē tuā. et respectu horū magis tenentur profesi in religione obedire pro loco et tēpore patri carnali qz suo plato. Profession enim in religione nullum absoluit a diuini precepti obligatione. Ad hoc enim obseruantur consilia: vt perfectius obseruentur diuina precepta. vnde per hoc q religiosi profitent obseruationē aliquorū consiliorum:nō min⁹ tenent ad obseruationem diuinorū preceptorū. Et hoc ꝯdat decre.di.30. si qui filij parentes. maxime fideles deseruerint occasione diuini cultus:et nō post debitū honorem parentibus reddiderint anathema sint. Aliqua vero sunt in quibus nō obligātur filij parentib⁹ carnalibus nec de iure nature nec de iure diuino:et respectu illorū planum est q religiosi non magis tenentur obedire patri carnali qz suo prelato. Sed cōtra predicta videtur esse illud Mat. 19. Dis q reliquerit patrē aut matrē ꝓpter nomen meum centuplū accipiet et vitam eter.possi. R° illud intelligit vbi et qñ parētes nō indigēt a filijs honorari.et maxime qñ filios inclinat ad illud qō ē ꝯprium saluti ipoꝝ. vñ dici pōt q intelligit respēu eoꝝ i qb⁹ filij ñ obligāt parētib⁹ nec de iure nature nec de iure diuino. Cui ē magis obediēdū.s. iferiori vel superiori ꝑtāi siue plato. R° dupliciter

ꝓtingit loqui ꝛ potestate supioꝛi ⁊ iferioꝛi
Uno mō �means q ꝓpant ad ſūmā potestatē
a qua fluunt ꝑm gradū ⁊ ordinē. vt ptās
ꝓſulis imediate a ptāte ꝓncipis ſiue impa
toꝛis: ⁊ ptās curatoꝛis a ptāte ꝓconſulis:
⁊ ptās ꝓoꝛis a ptāte abbatis: ⁊ potestas in
feꝛioꝛis a potestate supioꝛis. Et ꝑm hoc po
testas supioꝛ ē simplr efficacioꝛ: ⁊ ei magꝭ
ē obediēdū. q̄ pōt mutare ⁊ relaxare pꝛe
ceptū inferioꝛis. Alio mō ꝓut ꝓpant ad
ſūmā ptātem: vt a qua fluūt imediate ad
regimē alicuius ꝓpli: ß differēter. q̄ supioꝛ
fluit ad aliquos effectus certos ⁊ spāles.
ß inferioꝛ ab eadē fluit ad cōes ⁊ gñales
effectus sup eūdē ꝓplm. ⁊ talis ē potestas
archiepi ⁊ epi sup subditos epi. q̄ vtraq;
imediate fluit a ſūma ptāte. ſ. papa: ß differ
ēter: q̄ eps cū ē i suo ēpatu subditoꝝ suo
rū cause ꝛeferunt ad epm. eꝝ ꝛ offi. archi
dia. cū satis. Archieps v̄o ꝫ sit ordinari⁹
iudex ⁊ ꝓpetens respectu suoꝝ suffragane
oꝝ. is. q. 7. cognouimus. nō tamē ē iudex
ꝓpetens subditoꝝ suffraganeoꝝ suoꝝ: ꝫ
sit ordinarius eoꝝ. ⁊ ideo nō intromittit
se ꝛ causis eoꝝ: nisi in certis casibus: in q
bus ē iudex ꝓpetens ipoꝝ. vt eꝝ ō offi. oꝛ.
pastoꝛalis.

Sequit videre ꝛ quarto. ſ. ꝛ paup
tate religioſoꝝ. Et circa hoc que
runt plura. ſ. vtrū xp̄iane pfectio
nis sit vilificare seipm. ℞. q sic. q̄ hoc va
let ad humilitatē acquirēdā ⁊ exercēdā ⁊
pficiēdā. vnde sup illud Jo. ij. Uos ꝛbe
tis alter alteꝝ lauare pedes. dicit glosa.
Qui ad pedes inclinat ei humilitas i coꝛ
de excitat: ⁊ si iā ē ei in coꝛde ꝓsumat hu
militatis effectus. Itē ber. in quadā epla
ad rogeriū dicit. Humilitas ad quā ducit
humiliatio ē totius spūalis fabrice funda
mētū. ß ipsa humiliatio ē via ad humilita
tem: sicut patia ⁊ lectio ad sciam. Et hanc
humiliationē vocat ber. vilificatōez. Et sic
ꝑz q humiliatio ⁊ vilificatio ꝓ xp̄o est
opus perfecte virtutis. Utrū xp̄iane per
fectionis sit abrenūciare ꝓpter ꝛū oibus
tā in cōmuni ꝙs in priuato siue spāli. ℞.
ꝑm Boñ. in qōnibus disputatis. hoc est
xp̄iane pfectionis nō tm̄ sufficiētis: ß etiaꝫ
supabundantis. Cū enim dupler sit vita
ad quā disponit grā. ſ. actiua ⁊ ꝓtēplatiua
Actiua ꝛoꝛsum oꝛdinat. ⁊ ꝓtemplatiua
surſū in celū eleuat. nullus aūt magis ē ad
hoc idoneus ꝙs ille qui penitus ē ab onere
tpalium exoneratus. talis aūt ē qui pfecte
abꝛenunciauit ꝓpter xp̄m oibus terrenis
⁊ ideo talis tam fundamētū sui edificij col
locatū hꝫ in celis. Et hinc ē q spū sancto
dictante talē modū viuendi papa appꝛo
bauit. eꝝ ꝛ exces. prela. nimis prana. vñ
huic cōtrariū nulli oīno licet sentire: quasi
ꝓfitentes talē modū viuēdi videāt stulte
agere: se periculis exponere: ⁊ ꝛū tentare.
Nam contra tales dicit in fine regule bti
Francisci: vbi pauptas huiusmodi confir
mat. Nulli g̃ oīo hoīum liceat hanc pagi
nam nostre confirmatōis infringere: vl ei
ausu temerario ꝓtraire. Contra tales etiā
multa dicit aug. li. ꝛ elyna. q̄ dimitto bre
uitatis grā. Ex hoc apparet euident q oīo
oibus vl̄ter ꝓ xp̄o abꝛenunciare nō est
culpandū: sed potius tanq̄ culmen euan
gelice pfectionis ꝓmendandū. Ad hoc āt
sufficientissime astruendū vna sola auctoꝛ
itas ē expꝛessa ex oꝛe xp̄i ꝓsulētis dimitte
re omnia. Mat. ij9. Si inquit vis ꝑfect⁹
ē vade ⁊ vende omnia que habes ⁊ da
pauperibus. Est sufficiētissima etiā si mul
ta glosarū expositoꝝ ⁊ sanctoꝝ dicta vide
rent esse contraria. Ait enim aug. ad pau
linum ꝛ videndo ꝛū. An inquit scripta
nostra scripturis canonicis coequabis. q̄i
dicat nullo mō. g̃ quoniā diuina auctoꝛi
tas sic expꝛesse dicit omnia dimittenda ei
qui conscendere vult ad pfectionē euan
gelicam: patet q verbum illud ita certitu
dinaliter ꝛbet teneri: q ei non possit sine
fidei periculo obuiari. Sed contra. Di
citur eccle. z7. Propter inopiam multi ꝛ
liquerunt. sed nihil quod est via ducens in
culpam spectat ad perfectionē euangelicā.
ergo ꝛē. ℞. dupler est inopia. ſ. inuolun
taria que habet mentis ꝛfectum ⁊ proni
tatem ⁊ occasionē ad peccandū. Et volūta
ria que habet sufficientiā adiunctā ꝑm illō
.z. Cor. 6. Tanq̄ nihil habentes ⁊ omnia
possidentes. Et hec disponit ad iusticiam
perfectam. quia mentem eleuat ⁊ facit ad
omne opus bonum idoneam: sicut econ
tra radix omnium malorum ē cupiditas.

Utrum mendicare ꝓpter xp̄m sit xp̄i
ane perfectionis. ℞ndeo ꝑm Boñ. in q̄
stionibus disputatis. triplex est modus
mendicandi. Primus pꝛouenit ex neces
sitate nature. vt cum quis mendicat non
tm̄ quia pauper: sed etiam quia ꝛbilis vel
infirmus. Et hic modus est tolerabilis ⁊
miserabilis. ß p patiam fit meritoꝛi⁹ ⁊ lau
dabilis. exēplū ꝛ Lazaro mēdico. Luc. 16.

Secundus ꝓuenit ex vitiositate culpe: vt cū quis mendicat ꝓ ocio fouendo vel ꝓ lucro captando. ⁊ hic modus ē vitupabil' in oibus ⁊ ꝓcipue in illis qui sanctitatis spēm habent: ꝛ quib⁹ dicit aug.li. ꝛ ope mo. Nullatenus ꝛcet vt in ea vita vbi ſcnatores fiunt laboriosi: fiant opifices ociosi. Unde cōſ hunc modum mendicandi editus est ille liber. Tertius modus ꝓuenit ex superogatione iusticie: vt cū quis mendicat ꝓ xpo imitando vel euangeli zando: vel ꝓ vtroq;. ⁊ iste modus ē valde laudabilis. ⁊ talis mēdicans ſeipm vilifi cat ꝓ xpo. ad bonū ꝓuocat. liberius ꝛo vocat ⁊ efficacius. qz nō tm̄ vbo ꝫ etiam facto mundi ꝓtemptū ꝓdicat. hunc g̃ mo dū approbat vniuersalis ecclesia. Approbant etiam sancti viri: vt Francisc⁹. Doīnicus. Bñdict⁹. Alexius: ⁊ alij: vt pz i eoꝝ legendis. Apostoli etiā ⁊ ꝓphe: necnō ipe xps in cuius ꝑsona dicit ꝓpha in ps. Ego aūt mēdicus sum ⁊ paup. Glo. ℣ aup est qui sibi nō sufficit: mendicus qui ab alio ꝓtit. Nec obstat ꝓdictis illud ꝛo utero. 15. Omnino indigēs ⁊ mēdicus nō erit inter vos. qz ꝑ hoc nō prohibet' alicui mēdica re; ꝫ prohibet' diuitib⁹ ne sint ita tenaces vt ꝓpter hoc aliqui ex egestate mendicare cogant'. Nec obstat etiā q̄ lex. C. ꝛ vali. mendi. imponit pnā validis mēdicātib⁹. quia imponit illis qui nō ꝓpter necessitatē vel vtilitatē mēdicant. Hanc questionē tra ctauit pleniſſime Bon̄. in questionib⁹ dis putatis ꝛ pauptate. Quid ē maioris pfe ctionis in religione. ſ. vel nihil habere nec in ꝓpio nec in cōi. vel nihil habere i ꝓpio ⁊ aliquid habere in cōi. ℟ō indubitanter primū ē maioris pfectiōis. ſi enī agitur ꝛ pauptate ꝑstat q̄ illa ē maior pauptas. ſi vo agit' ꝛ penitētia cōſtat q̄ pfectior ē pe nitētia vbi oia relinquunt' in ꝓpio ⁊ i cōi q̄s vbi ſufficienter habent' necessaria i cōi Hoc cōcludit grego⁹ omel. 12. ſup Ezech. dicens. Qui totū dimisit culpas ſuas iā li berius in fletib⁹ conſpicit. Si g̃ pauptas ⁊ penitētia ſunt quedā pfectōes: ſequit' q̄ habere ſufficientiā in cōi quantū diminu it ꝛ pauptate ⁊ penitētia tantū diminuit ꝛ pfectione. Si aūt agit' ꝛ charitate oc currit illud aug. ꝛ ꝛc. xpi. li. 3. c. 3. Quan to magis regnū cupiditatis ꝛſtruit': tāto charitas auget'. Hec aug. Sz ꝑstat q̄ cu piditas magis ꝛſtruit' in religione in qua ē oīmoda expropriatio q̄s in ea in q̄ ſaltez cōitas nō expropriat'. g̃ quantū ē ꝛ ꝓdi tione ſtatus charitas erit pfectior vbi ē re ligio pauperior. Ad hoc etiā ꝓbandū po tiſſime facit illud qđ dn̄s dic aplis Mat. 10. Nolite poſſidere neq; aurū neq; argen tū neq; pecu. ꝛc. quia videt' dn̄s ꝓhibere aplis quos voluit eē maioris pfectōis: ne aliquo mō poſſideāt in cōi vel in ſpāli hec tpalia. Et q̄ xps ꝓdicta verba dixerit ꝑ piendo habet' expreſſe ex textu euāgelij. Dicit' eni Mat. 10. Sic hos. 12. miſit ihs precipiēs eis dicens. In via gētiū ne abi. et poſt pauca. Nolite poſſidere ꝛc. ⁊ Mat. 10. precipit eis ne quid tollāt i via ꝛc. Hoc etiā vult Ambr. ſup Luc. 6. ⁊ greg. i omel' quadā. Qui verā inquit ⁊ ſaccūlū portare ꝓhibuit ſumptus ⁊ alimēta ex eadē ꝓdica tōe cōceſſit. Hā ſequit'. in eadē aūt domo manete edētes ⁊ bibētes que apud illos ſunt. hec grego. Sed ebr̄ ꝫ predicta. qz habere aliquid in cōi est ꝓforme paupta ti xpi. qz xps hoc exēplo ſuo docuit. Legit' eni Jo. 12. q̄ iudas habuit loculos in q̄b⁹ ea portabat que mittebāt'. g̃ ꝛc. Dicendū q̄ trib⁹ ꝛ cauſis inuenit' xps loculos ha buiſſe ⁊ neceſſaria emiſſe. ꝓmo ad ſubuē tionē pauperū. Jo. 13. Aut vt vere egenis aliquid daret. Secūdo ad vſus ſuos ⁊ ſu oꝝ ꝓpter neceſſitatē. vnde legit' Jo. 4. q̄ diſcipuli eius intrabāt ciuitatē ſamarie vt emerēt neceſſaria. ſamaritani enī erāt in hoſpitales iudeis. ℨ⁰ cōdeſcēſiue ⁊ diſpē ſatiue ꝓpter infirmos qui poſtea erāt talia in eccleſia queſituri. ſicut dicit glo. ſup illō ps. Producens fenū iu. Ex nullo ꝓdictoꝝ triuꝫ modoꝝ potest argui q̄ habere aliqđ in cōmuni ſit pfectionis in viris religio ſis. Non ex primo modo. quia habere ali quid in cōmuni boc modo nō est habere in cōmuni. ſicut habent religioſi. ſed ſicut habent prelati qui bonoꝝ eccleſie ſunt diſ pnſatores ⁊ ꝓcuratores: ⁊ nō dn̄i. Nec ex ſecūdo mō. illud enī quod fit q̄ndoq; ꝓ tm̄ neceſſitatē ſimpliciter est magis impr fectionis q̄s pfectionis. vt Dauid ⁊ pue ri eius neceſſitate famis compulſi come derunt panes ꝓpoſitionis quos non licebat edere niſi ſacerdotibus. i. ℟. 21. Simpli citer autē huiuſmodi panes edere illicitum erat laycis nihil pfectionis. Nec ex tertio modo. illud enim quod totū fit ꝓpter infir mos vt plurimū ſm ſe ⁊ ſimplr est magis imperfectionis q̄s pfectionis. puta cū pre latus diſpenſat cum infirmo corporaliter

vel spūaliʒ in aliquo qđ ē ꝓ obseruantias cōmunes in religione intus vel extra. vt edere carnes: vel edere bis in die ieiunij. Prouidere tamē cōtra necessitatē instātē ⁊ hīe qñq; ꝓpter infirmoꝝ suppoꝛtatōem fuit pfectōis in xpo:hoc tamen facere sim pliciter ⁊ absolute ē impfectionis. Hec ad pns sufficiant ꝛ hac materia grā brcuitatis.tractat aūt eā diffuse ⁊ plene frater Ry. ꝛ mara in quodā opusculo suo.

Equit videre ꝛ quinto.s. ꝛ plati/onib⁹ monachoꝝ ⁊ regulariū. Et circa hoc querūt plura.primo vtꝝ priores remoueri possint. R°si pores aliq sunt p electionē canonicā instituti: nō pñt sine causa ⁊ sine iuris ordine remoueri.ex̄ ꝛ sta.mo.c.z.nisi ꝑuilegiū vel ꝓsuetudo iurisdictionē hāc prestet.ex̄ ꝛ elec.sacrosāc. Illi aūt pores qui nō sic eligūt: ꝑ p abbates sicut volūt instituūt:ꝛfacili remouent ex̄ ꝛ simo.p tuas.in fi. Utrū abbas ī collatione alicuius prioratus aliquod onus imponere possit. R° q nō.vnde li.6.ꝛ regularibus.cū pone.abbates ꝛbēt porat⁹ pure ꝓferre sine omni pcio.⁊ sine omni pacto. Nec abbas pōt aliquod onus īponere prioratui:cū vacat:nec ꝑpetuo nec ad tps. Nec pōt aliquid tale imponere porib⁹ institutis. Utrum monachi prefici possint ecclesiis prochialib⁹. R°.ꝑm Gof.⁊ Hosti. ti.ꝛ sta.mo.ab epis pñt cū abbatū ꝓsensu .i6.q.z.c.z. Et hoc ē verū ꝛ ecclesiis que nō spectant ad monachos pleno iure.ex̄. ꝛ sup.ne.sicut.⁊ ex̄ ꝛ prebē.ꝛ monachis ꝛ illis aūt que spectant ad eos pleno iure sufficit abbatis ꝓsensus.i6.q.z.visis.Et si sic sint instituti possunt pdicare:baptizare ⁊ alia officia ꝑsbyteri facere.i6.q.i.§. ecce ⁊ hoc.c.vsq; ad.§.bis oibus.aliter nō pñt huiusmodi officia presbyteri facere.i6.q. i.p totū a pn°.vsq; ad.§.ecce.in hoc.c.Nō ꝛz Hosti. q eps non ꝺz monachū pficere abbate in eo retinēte ingū obediētie. quia si ꝛlinqueret ⁊ statim ad abbatē fugeret: nec corrigi posset vt ꝛceret. Et h̄ ꝺsidera uerūt iura que dicūt q monachi prefici ñ pñt in seculari ecclesia.hoc enim est ver si remaneant sub abbatis obdiētia: vel non pñt prefici epo inuito. Ad hoc nota ꝑm Gof.q cū monachi ad prelatōes trāseūt seculares: absolnūt a quibusdā obseruantijs:vt a ieiunio silentio ⁊ vigilijs.quia vt dicit.i6.q.i.nemo pōt ecclesiasticis ꝛseruire ⁊ monastica regula ordinate psistere vt districtionē monasteriȳ teneat:qui quotidie in ministerio ecclesiastico cogit pmanere. Ab aliȳs aūt nō absoluit:vt ab habitu ꝓtinētia ⁊ ꝓpio nō habendo. Sed nunquid absoluit ab obediētia abbatis. R° ꝑm Gof.q sic si transeat ad ecclesiam epalem.i8.q.i.c.hoc tñ. Si vo ad aliā monē:aut illa subiecta ē suo abbati:aut nō. si sic:⁊ hoc quantū ad tporalia: tunc eximit ab eius obediētia quo ad spūalia.i6. q.z.sane.⁊ ex̄ ꝛ capel.mo.c.i. Si vo sit ei subiecta in spūalibus: tunc translatus remanebit in omnibus abbati subiectus: ⁊ seruabit omnia sicut prius: preter ieiuniū silentiū ⁊ vigilias que in ecclesia seculari seruari nō possunt.vt supradictum est. Si autem in nullo sit ei subiecta: tunc ipsi in nullo tenetur.i6.q.i.in parrochia.nec suā ecclesiam reget ꝑm officiū monachale. q ad quācunq; ecclesiam veneris eius consuetudinē seruabis.di.iz.illa. Sed nūqd talis ab esu carniū eximitur a regula monachali. Rndet Gof. q sic.ne ex hoc illi cum quibus vivit scandalizent.di.4i.qs/quis.Sed si habet monachum cum quo viuit regulam quo ad esum carnium observabit.ex̄ ꝛ sta.mo.q ꝛei.nisi infirmus sit ꝛ conse.di.5.carnem autem.vel etiam ꝑm Hosti.epo qui factus est abbas eius imperante. Nota etiā ꝑm Hosti.ti ꝛ sta.mo. q officiū predicatoris in hoc est priuilegiatū.s.ne ponatur in ecclesia parrochiali solus monachus sine socio eiusdem ordinis Et sic loquitur ꝛ sta.mo.q ꝛei timorem.lz hoc facilius concedatur canonico regulari:qui est regule latioris. Inno.vero super dictū.c.simpliciter dicit q monachus nullo mō sine socio potest esse. sed canonicus regularis pōt.vt dicitur ibidem. Ber.vo ex̄.ꝛ capel.mo.super vltimū.c. magis sentit q nec monachi nec regulares canonici possunt in ecclesiis esse soli. Utrum monachus possit fieri canonicus in ecclesia seculari. R° ꝑm Hosti.⁊ Jo.q hoc fieri nō ꝛbet.quia non ꝛbz arari in boue ⁊ asino nec ꝛbent homines ꝓfessionis diuerse sic simul esse.ex̄.ꝛ elec.cum causam q̄ inter. ⁊.i6.q.7.in noua. Non ꝛbet ergo monachus poni cum secularibus: nisi propter curam animarū in qua hoc est speciale.sic nec secularis ꝛbet cum regularibus poni. vnde clericus secularis non potest habere prebendam in ecclesia regulari:nec locuz nec vocem in capitulo vel refectorio: licz

possit in ea simpliciter beneficiari.ℬ hosti.

Quid facient monachi ꝛc ecclesiis pti-
nētib⁹ ad eos quo ad tpalia in quibus nō
pñt duo vel tres monachi habitare cū p-
sbytero parrochiali. q; nō sufficit ecclesie
ℜ.° ſm Hosti.pſbyter ꝛc ecclesia ꝛbz hēre
sustentatōem cōgruā: nō obstante aliqua
pscriptōe vel cōsuetudine ꝯria.ex.ꝛc pbē.
extirpande. Et si quid supest ℬ monachi
poterūt habere ⁊ secū portare: ⁊ in ℬ casu
dz eis ꝛc tpalib⁹ rnderi.ex.ꝛc duī.cū ⁊ plā
tare.§.in ecclesiis. ⁊ ex.ꝛc pben.in laterā-
nēsi.Si vero nihil supsit; ⁊ nihil pñt hēre
.ff.ꝛc furti.itaq; fullo. Si aūt ꝛesit aliquid
diocesan⁹ tenet ꝓuidere: vt notatū ē supꝛ.

Quid si in tali ecclia sine capella possint
ē plures monachi retēta prel'bytero con
grua porciōe. ℜ.°ſm Hosti.q; tunc abbas
pōt monachos suos illuc mittere: ⁊ hi sub
impio abbatis oino remanēt: ⁊ tenent re
gulā monachalē seruare ſm q; dictū est s̄.

Sz quid erit ꝛc diuino officio in huius-
modi ecclesia.prel'bz.n.tenet sequi officiū
episcopat⁹:monach⁹ officiū ministerij sui.
ℜ.° ſm Hosti. si monachi habeant suum
oratoriū ita remotū .q; voces nō possint
cōfundi seꝑatim faciant officiū suū. Et
tales dūmō ab offensa iuris parrochialis
caueant ⁊ in pace viuāt: magis ꝓuilegijs
gaudent:vt patz ex.ꝛc exces. prela.nimis
iniqua.⁊.c.nimis prana.Et lz habere pos-
sint campanā ex ꝓuilegio spāli: vt dicit in
.c.nimis iniqua.nō tñ campanas sine licē
tia epi.q; si habuerint:epūs pōt ℬ corrigē
p seipm.ex.ꝛc duī.patētib⁹. Si vo nō ha-
beant oratoriū cedant pſbro;⁊ ꝛc licentia
eius antea vel postea faciant officiū suuz
al'sine metu excōicatōis eos expellere pōt
ex.ꝛc sen.ex.veniēs.hoc aūt male ꝯuāt mo
nachi nolētes pſbytero cedere.ꝯ illud di.
.93.a subdiacono. qō pōt in hi⁹ exaudiri
Expedit aūt eis oratoriū facere si velit ibi
ꝯmode habitare.ii.q.i.necessaria. quia se
vēbet a pplo segregare.ii.q.i.si cupis.⁊.c.
ꝓcedēti ⁊ sequēti. Utrū monach⁹ possit
pfici regularib⁹. ℜ.° ſm Hosti.q; sic.dū tñ
habeat abbatis ⁊ epi ꝯsensū.i6.q.i.cū pro
vtilitate.⁊.c.ꝛoctos. ꝓōt.n.pfici in ecclia
seculari. vt dictū est s̄. g̃ multo magis in
regulari. Hūc aūt ē expssum in.⁊. ꝛc elec.
cū romani.q; nullus religiosus ꝛcetero in
prelatū alterius religiōis vel habitus eli-
gatur.⁊ si secus ꝓsumat sit irritū ⁊ iane
Eligi tamē pōt religiosus ī epm secularis
ecclesie: vel cuiuslibet etiam regularis: vt
dicit ibidē. Utrum heremita possit fieri
abbas monacho⁊. ℜ.° ſm Hosti.q; sic.ex
ꝛc elec.cū monasteriū.ille tamē non fuit ele
ctus ℬ postulatus: vt patet ibidē. Ad ℬ
nota q; religiosi mendicantes qui ad ordi
nes nō mēdicātiū etiā auctoritate aplica
ꝛcetero trāsibūt:vel etiā vsq; nūc transie-
runt:lz nunc ꝓratus administratiōes vel
officia aut curam animaruz: vel regimen
quodcūq; obtineant sibi: vocē vel locū in
capitulo non habent. etiam si hoc alij eis
cōcedant. Hec ꝛcetero ad ꝓratus admi
nistratōes vel quecūq; officia possunt as-
sumi: etiam tanq; vicarij seu ministri vel
locū alio⁊ tenentes. Hec aīaruz curam ⁊
regimen possunt ꝑ se vel ꝓ alijs exercere
Quicqd aūt in ꝓtrarium fuerit attentatuz
est irritū ipo iure: quouis preiudicio non
obstāte.in.⁊.ꝛc regularibus.vel pfessoꝛes.
Et hec cōstitutio nō extendit ad ordines
abolitos mendicantes:vt dicit ibidē.

Sequit videre ꝛc sexto.s.ꝛc quibus-
dam actibus siue officijs ⁊ accusa
tionibus vtruz ꝓtant religiosis
Et circa hoc queruntur plura. primo vtrū
religiosi teneantur aliquid operari manib⁹
ℜ.°.⁊ ad maiorem euidentiā primo vidē-
dum est vtrum operari manibus sit sub p̄
cepto.Circa quod sciendū ſm Beñ. in q̄-
stionibus disputatis.q; iudicium ꝛc quoz
sumendum est ſm finem ad quem ordina
tur.labor autez manualis videtur ad tria
esse vtilis.scz ad ocium tollendum.corpus
comandum.⁊ victum querendum. quoꝝ
probationem omitto causa brevitatis: ⁊
etiam quia satis per se patent.Si ergo cō-
sideretur labor manualis prout ordinatur
ad duo prima non est sub ꝓcepto: sicut
nec alia exercitia ad illa duo ordinata. lz
enim ocium sit tollendū:⁊ corpus coman
dum per aliquod exercitium bonum: non
tamen precipitur in speciali ꝛc hoc exerci-
tio vel illo. Si autem consideretur ſm q;
ordinatur ad victum querenduz:sic vide
tur esse sub precepto. vnde.i.ad thessa.4.
Operamini manibus. sicut enim pcipim⁹
vobis.ꝛc. Hec tñ sub precepto iuris positi
ui:sed etiam iuris naturalis: ad quod ho-
mo inclinatur ex suis naturalibus. sicut
autem patet ex ipsa disposition corporis
homo naturalez habet ordinem ad opus
manuale. vnde Job quinto. Homo nasci
tur ad laborem ⁊ cetera. Notandum aūt

q̄ duplex ē p̄ceptū legis nature. quia aliq̄ ordinat ad tollēdū effectū singularis psone. vt illō geñ. z. De omni ligno para. comede. q̄dā ordinat ad tollēdū effectū totiꝰ spēi. vt geñ. i. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊c. q̄ ꝯ labore manuū pōt aliqs subuenire effectui ꝓprio ⁊ alieno p̄z q̄ quodā mō ē sub vtroq; gñe predictoꝝ p̄ceptoꝝ. p̄ceptū aūt quod ordinat ad tollendū effectū corporalē non obligat nisi effectu exīte. vñ si ēet aliqs qui posset viuere sine cibo nō obligaret̄ p̄cepto ⁊ comedēdo. sic ⁊ p̄ceptū ⁊ labore manuali nō obligat aliquē singulr̄ ꝑm q̄ ordinat ad tollēdū effectū ꝓprīū vel cōez aliquo mō: nisi effectu exīte. ⁊ iō qui hñt al' vñ iuste viuere possint; nō tenent manibꝰ laborare. qui vō nō hñt vñ iuste viuāt tenēt manibꝰ laborare Nō etiā q̄ q̄cunq; negociū bō agit ⁊ q̄ licite victū q̄rere pōt sub labore manuum ꝓtinet. Dīs visis p̄z rñsio ad. q. ꝓpositam Dictū ē. n. q̄ illi tñ obligāt ad laborē manualē qui nō hñt al' vñ viuere possint. Et iō qui exercēt opa spūalia: ⁊ pñt al' licite viuere ꝙs ⁊ manuali labore: nō tenēt manibꝰ laborare. Distinguendū tñ videt ⁊ opibꝰ spūalibꝰ. sunt. n. q̄dā opa spūalia q̄ ad singularē ꝓfectū ptinēt faciētis. q̄dam vō sunt q̄ in bonū cōe cedūt. Illis aūt qui in opib⁹ spūalib⁹ occupāt ad vtilitatē cōez ptinētib⁹ oz ab illis ꝓuideri quoꝝ vtilitati deseruiūt. i. cor. 9. si nos vobis spūalia seminam⁹ ⁊c. Sūt aūt q̄tuor opa spūalia q̄ bꝰ cōis vtilitas ꝓmouet: ⁊ ex h̄ eis stipēdia debēt. p̄m ē occupatio i causis siue iudicijs ecclīasticis exequēdis. Dr. n. ad ro. 13. ⁊ ptāte seculari. Qui seculare iudicium exercet iō ⁊ tributa pstatis. s. iudicib⁹. ministri. n. ⁊ sunt in hoc ipm seruientes. s. nobis Uñ ⁊ aug. in li. ⁊ ope mo. se excusat a labore manuū. q̄ in iudicijs ecclīasticis occupabat. 2m ē p̄dicatio p quā salus aliarū ꝓcurat. vñ dr. i. Cor. 9. Dñs ordinauit his q euāgeliū ānūciāt ⁊ euāgelio viuere Nō solū aūt viuere pñt ⁊ euāgelio illi q p̄dicāt: ꝙ etiā q eis ministrāt ad hoc offīm eis coopantes. qō p̄z ad ro. 15. Spūi corū pticipes facti sūt gētiles. Debēt etiā in carnalib⁹ ministrare eis. Glo. Cor. s. indeoꝝ q miserūt p̄dicatores ab hierosolymis. Et sic etiā q p̄dicatores mittūt ⁊ fructu euangelij viuē pñt. 3m ē orōes q̄ fiūt in hoīb⁹ catholicis ad salutē fideliū. ⁊ iō dr. i. Cor. 9. Qui altario ꝑuiūt cū altario pticipāt

Uñ ⁊ his duob⁹ opib⁹ dicit aug. in dō li. q̄ euāgeliste ⁊ ministri altaris hñt hāc protestatē. s. viuēdi ⁊ sūptib⁹ fideliū. 4m est elucidatio sacre scripture. iō etiā vacātes sacre scripture ad īstructōez alioꝝ ⁊ hoc labore spūali viuere pñt. Uñ. i. Thi. 5. Qui bñ p̄sunt p̄s bꝰi duplici honore digni habeāt. maxime alīs q̄ labo. v̄bo ⁊ doc. glo. In exhortatōe sciētiū ⁊ doctrina nesciētiū duplici honore ꝑm glo. vt simplr̄ eis obediāt: ⁊ exteriora p̄beāt. P̄z ꝙ q̄ illi q p̄dictis opib⁹ spūalib⁹ vacāt nō tenēt manibus laborare. De illis aūt q vacāt opib⁹ spūalib⁹ que nō cedūt directe in bonū cōe ꝙ in bonū faciētis. vt oroēs ꝓuate icinnia: ⁊ hi⁹. distinguēdū videt. q. s. tales aut habuerūt i seculo vñ viuerēt sine labore manuū. aut nō. si sic nō tenēt manibꝰ laborare. vt etiā dicit aug. in p̄dicto li. tum q̄ nō ꝙsueuerūt laborare manibꝰ: tū etiam si bona tpalia que habebāt paupib⁹ erogarūt: p̄ñt ⁊ elemosynis factis monasterio in q̄ intrauerūt viuere. vñ aug. ⁊ talib⁹ dicit q laudabilr̄ agit si manib⁹ operent: quod ⁊ si nolint ꝙs eos audeat cogere. Nec refert qb⁹ paupib⁹ sua ⁊ederint. omniū. n. xp̄ianoꝝ una respu. ē. Si vo in seculo fuerunt opifices ⁊ labore manuū ex pigricia oprādi viuere nolētes: volētes in ocio viuere tales p̄ecāt. Uñ dicit aug. in li. p̄dicto. q si tales min⁹ operent ⁊ infirmitate corpis se excusare nō pñt: pterite q̄dē vite ꝙsuetudine ꝙuincūt. Aut intermittūt ex intētōe diuini amoris quo ad op⁹ ꝓtēplatōis q̄si ꝓtinue elcuāt: ⁊ tales cū spū ⁊ei agāt nō p̄ecāt: q⁹ vbi spūs dñi ibi libertas. vñ sup illud Mat. 6. Cōsiderate lilia agri. ⁊c. dicit glo. Sancti viri merito auib⁹ ꝙparant. quia celū petūt: ⁊ q̄dē ita a mūdo remoti sūt: vt iā in terris nihil agāt: ꝙ sola ꝓtēplatiōe in celo ⁊gāt. Hāc q̄nē in suis q̄nib⁹ disputatis ptractat Boñ. valde ꝓlixe ⁊ plene. ꝙ eā abbreuiaui quātū ꝙmodi⁹ potui. ⁊ q̄uenit cū p̄dictis tho. 2ª2æ. q. 187. o. Ad h̄ nota q religiosi ⁊ clerici quoꝝ monasteriis vel ecclesiis a quibuscūq; fidelib⁹ collate sunt facultates ex qb⁹ sustētēt: p̄ñt ⁊ eis licite viuere sine hoc q manibꝰ laborēt. ⁊ tñ certū ē eos ⁊ elemosynis viuere. facta. n. sunt illa bona ipoꝝ ex liberalitate ⁊nātis. vñ silr̄ etsi aliqua mobilia religiosis a fidelibus ꝙferant: ⁊ eis licite viuere p̄ñt. sltū ē. n. dicē q aliqs possit i elymā accipe magnas possessiōes: nō āt panē l'pecuniā

Sz qz huiusmodi bñficia vidēt religiosis cē collata: vt liberi religiosis actib⁹ insistere possint: quoꝝ participes cē cōsiderāt q eis tpalia subministrant: redderet eis vsus p̄dictoꝝ bonoꝝ illicit⁹: si a cōsisterēt a religiosis actib⁹. qz sic quantū cēt ē se cōfrandarēt eoꝝ intentōez: qui talia bñficia ptule rūt ſm tho. 2ª 2æ. q. 187. ar. 4. c. Insup nō q̄ inuenit aplos qñq; manib⁹ laborasse. 7 h̄ qñq; fuit necessitatis: vt qñ victū ab alijs nō poterāt inuenire. vnde sup illud. i. Cor. 4. Laboram⁹ operantes manib⁹ nr̄is dicit glo. Quia nemo dat nobis. qñq; fuit supererogatōis: vt pz p illud quod dicē apostolus. i. Cor. 9. q̄ nō ē vsus ptāte quā habebat viuēdi ex euangelio: qō cū nō faciebat aplis nō poterat quotidie predicare. vt dicit aug⁹. in l. p̄dicto. Nō tñ religiosi tenent in hoc aplīs imitari: cū nō teneantur ad oēs superogatiōes. vñ nec alij apostoli manib⁹ opabant. Utrū liceat religiosis vilioꝝib⁹ vestib⁹ vti. R⁹ q̄ sic. vñ ad hebr. .ii. Circuierūt in melotis 7 in pellib⁹ caprinis. Glo. Ut helias 7 alij. Pōt aūt vilis habit⁹ ꝓsiderari dupliciter. Uno mō ꝑut est signū quoddā dispositōis vel stat⁹ humani ſm illud Eccle. 20. Amict⁹ hois ānūciat ex eo. Et ſm hoc vilitas habitus est qñq; signū tristicie: qñq; ē signū ꝓtemptus diuitiaꝝ 7 status mūdani. Et ſm virūq; hoꝝ ꝓuenit religiosis vilitas habitus. qz ē stat⁹ pfic: 7 p ꝑs tristicie ex peccatis: 7 ꝓtemptus glorie secularis. Oz aūt hoc aliquis signif. icare velit alijs: ꝓtingit ꝑter tria. s. ad sui humiliationē. ad exēplū alioꝝ. 7 ꝑter inanē gloriā. Unde aug. li. ex sermone dñi in monte. sup illud Mat. 6. Cum aūt ieiunas vnge caput tuū. dicit q̄ etiam in sordib⁹ lutosis pōt cē iactantia: 7 eo periculosioꝛ quo sub noie seruitutis cēi accipit. Primis duob⁹ modis vti vestib⁹ vilibus ē laudabile. tertio mō nō. ſ. ē vitiosū. ꝑter quod dicit hiero. ad nepotianū. Uestes nigras eē vita vt candidas. ornat⁹ 7 sordes pari mō fugiendi sunt. vnū alicias. alteꝝ gloriā redolet. Maxime aūt hoc religiosi ex ambitōe facere nō vidēt: qui vilē ex ferunt habitū quasi ꝓfessionis sue signū q̄ ꝑfitent mūdi ꝓtēptū. Alio mō cōsiderari pōt habitus vilis ſm q̄ ꝓcedit ex auaricia vel negligētia. 7 sic etiā ptinet ad vitiū. Hec tho. vbi supra. ar. 6. Utrū liceat religiosis docere p̄dicare 7 alia huiusmōi facere. R⁹ hoc facere pōt licere dupliciter. Uno mō rōne ordinarie iurisdictionis. sic licet p̄latis 7 p̄ br̄is curā aiarū habētib⁹. Alio mō rōne ꝓmissionis. sic licere potest religiosis. s. qñ ꝓmittūt eis ea que sunt iurisdictōis ab ordinarijs. Et ſm has duas vias loquunt diuersimode diuersa iura que habent. i6. q. i. p totū. De hoc etiā habitū ē supra in ar. p̄cedēti. q. 3. Hodie aūt ꝓcedit exp̄sse fratrib⁹ minoꝛib⁹ 7 p̄dicatorib⁹ p̄dicare. ꝓfessiones audire. 7 ad sepultura eoꝝ qui elegerint sepliri in loco eoꝝ recipe. ex̄bent tñ seruare ea q̄ circa p̄missa sunt statuta. in. 7. ex̄ sepul. dudū. Utrum liceat religiosis negocia secularia tractare R⁹ q̄ nō nec monachis nec clericis. Et h̄ causa cupiditatis ſm illō. Nemo militās deo implicat se negocio seculari. Causa vo charitatis se talib⁹ possunt ingerere cū exhibita moderatōe: ſm licentiā superioris: 7 ministrando 7 dirigendo. ar^m. ad hoc di. 88. decreuit sancta. De hac tamē materia dicet latius infra. ti. ne cle. vel mo. nego. sec. se imisce. Ad hoc nota q̄ frequentare palatia regū ꝑter delicias: vanā gloriam vel cupiditate nō conuenit religiosis. h̄ ea adire ꝑter pias causas conuenit eis. Uñ 4. R. 4. dixit heliseus ad sunamitē. Dic mihi quid habes negociū 7 vis vt loqr̄ regi pro te: vel p̄cipi militie. Et etiā ad reges arguendos 7 dirigēdos. sicut iohes baptista arguebat herodem. Mat. 14. Utrū religiosi possint 7 debēt ex̄tractoꝝib⁹ suis resistere. R⁹. ſm ricar. quodlz. 2. q. 27. c hoc pōt fieri triplr̄. Primo ꝑter ꝓseruationē fame: 7 sic licet religiosis: dū tñ fiat licito mō. Eccle. 41. Cura habe ex bono nomine. Secūdo ꝑter zelū iusticie. sic etiam eis licet: dū tñ etiam fiat licito mō: quātus ipsi ex̄bent in hoc humilius procedere q̄s alij. Tertio ꝑter zelū vindicte. sic nō licet alijs: 7 multo min⁹ religiosis. Utrū liceat religiosis vim vi repellere. R⁹ ſm ricar. quodlz. 2. q. 28. patiens vim aut patit⁹ vim in execution bonoꝝ spūaliū: cuiusmodi sunt diuinū officiū docere: p̄dicare: ꝓfessiones audire: qñ ē legitime ꝓmissū. aut i ꝓfessione tpalū. aut in ꝑtio coꝛpoꝛe. Sip⁹ mō nō tñ licet eis: h̄ etiam ex̄bet vim vi repellere: si vim illā nō possint p̄ viā humilitatis 7 supplicatōis amouere. nō tñ credo q̄ ex̄beāt vim illā manib⁹ ꝑtis repellere: maxime cū habēt facultate adeūdi eos q̄ habent ptātē sup alios qui vim inferunt. tunc. n. vim illā repellere ex̄bent. Si autem

patiant' vim in possessionibus temporalibus. tunc etiam lz vim vi repellere: cum moderamine inculpate tutele. nō zelo vltionis: sz iuste ꝛcensionis. Et lz eis vim illā vi repellere: non tñ qñ infertur: sz ēt postea. ar. extra ꝛ resti. spo. olim. i. nō tamē ꝛbent illam ꝓprijs manibus repellere: sī sine periculo sui ꝓiudicij habēt opportunitatem adeundi ꝓncipem vel prelatum qui potestatem habeat sup inferentes cā ⁊ eos repellere velit. Si tñ non velit tenere ēē iura sue ecclesie tueri. Maioris tñ pfectionis esset si amore xpi vim illā nō repelleret: nisi supplicando ⁊ se humiliando. Etsi etiā sic eam repellere nō possent eam amore ei sustinerent. qz xps viā pfectionis docens. Mat. 5. dicit. ego autez dico vobis non resistere malo zē. Si vo patiant' iniuriam in corpore ꝓprio. sic ēt lz eis vim vi repellere in pñti ⁊ semp cū moderamine inculpate tutele. ⁊ marie sī talem vim patiant': in qua sit periculuz mortis vel mutilationis. Sz postq̄z iniuria transiuit: illud esset querere vltionem qđ nō lz. ꝛter. zz. Mea est vlcio zē. pfectius tamē agerent: si vim in corpore ꝓprio ꝓ amore ei patient' ⁊ humiliter sustinerent ꝑm illō p̄ cor' 4. pfecutionē patimur ⁊ sustinem⁹. Ne autē vim vi repellere liceat. ⁊ hoc cū moderamie inculpate tutele. habet' extra ꝛ homi. significasti z. Et lz esset maioris pfectionis vim vi non repellere. marie in. z°. ⁊ z°. casu. Nō tñ credo religiosos ad illam pfectionē cē obligatos. nisi se ad ꝑ alig implicite vel explicite spāliter obligassent. ꝑ Ric. vbi supra. o.

Nequit' videre ꝛ. 7. s. ꝛ ꝓparatione religionum adinuicem. Et circa hoc querunt' plura. s. vtz religio vacans vite actiue sit potior ea q̄ vacat vite ꝓtemplatiue. R° ꝑm Tho. zz. q 188. ar. 6. opus vite actiue ē duplex. vnū qđ ex ꝓtemplationis plenitudine ꝛiua tur vt doctrina ⁊ predicatio. vñ Grego°. omel'. 5. sup Eze. dicit ꝛ uiris sanctis post suā ꝓtēplationez redeuntibus dicit'. memoriam abundantie suauitatis tue eructabunt ⁊ ꝑ prefert' simplici ꝓtemplationi. sicut etiā maius est illuminare: q̄z tñ lucere. vñ extra ꝛ regula. ita lz. sic maius bonuz p̄ponit' minori bono. ita cōis vtilitas spāli vtilitati. ⁊ in hoc casu recte p̄ponit' doctrina silentio. solicitudo ꝓtemplationi. labor quieti. Aliud op⁹ vite actiue est quod totalit' ꝓsistit in occupatione exteriori. vt elyas dare. hospites recipere ⁊ huiusmōi q̄ sunt minora opib⁹ ꝓtemplationis. q̄to spiritualia sunt corporalibus potiora: nisi forte in casu necessitatis. Vñ xps dicit Luc 10. optimam esse partē marie. per quaz significat' vita ꝓtemplatiua. Sic igitur in religionibus tenent summū gradum: qui ordinant' ad docendum ⁊ p̄dicanduz. z^m illi qui ordinant' ad ꝓtēplandum. z^m qui occupantur circa occupationes exteriores. Que est perfectior religio. an viuentiū in societate. vel viuētium in solitudine. R°. ꝑ Tho. vbi s. ar. 8. solitudo ꝓuenit religionibus ad ꝓtemplandum ordinatis. Sciendum autez ꝙ illud quod est solitarium ꝛbz esse sibi p se sufficiens ad ratōem pfecti. Et ista solitudo ꝓuenit ꝓtemplāti: qui iam ad perfectōez peruenit: qđ ꝓtingit duplicit'. vno° ex solo ei munere. vt pz ꝛ Jo. bap. qui fuit repletus spū sancto ex vtero matris. vñ cum adhuc esset puer erat in ꝛserto. Luc. i. Alio modo per exercitiuz actus vtuosi ꝑz illud heb. 5. pfectoꝝ est solidus cibus coꝝ qui ꝓ consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionē boni ⁊ mali. Ad exercitium autem hi⁹ iuuatur homo ex societate alioꝝ dupliciter. vno° quo ad intellectum vt. s. instruat' in contemplandis. vnde Hiero. ad rusticū mōachum. placet vt habeas sacꝝ ꝓtuberniū vt ipse te ꝛceas. z°. quo ad affectum. s. vt norie affectiōes rep̄mant' exemplo ⁊ correctione alioruz. qz vt dicit Greg'. 30 mora. sup illud cui ꝛdit donū in solitudine. quid ꝓdest solitudo corporis vbi nō est solitudo cordis. Et ideo vita socialis est necessaria ad exercitiuz pfectiōis. solitudo autē ꝓuenit iam ꝓfectis. Sic igit' qđ est pfectuz ꝓeminet ei qđ exercet' ad pfectionem. Ita vita solitariorum si ꝛbi te assumat' ꝓeminz vite sociali. vñ Aug. li. i. ꝛ opere monachoꝝ dicit illos cē sanctiores: qui ab hominib⁹ sepati vix ad se p̄bēt accessum: viuentes in magna intētione orationū. Si autem sine p̄cedēti exercitio vita talis assumatur est piculosissima: nisi p gr'am ei suppleat'. qđ in alijs p exercitiū acquiritur. vt pz ꝛ beati Antonio. Benedicto ⁊ alijs. Et ne credas talem solitariaz vitaz agentes non cē alijs vtiles. dicit Aug'. li ꝛ moribⁿ ecc^e sniall'

q̄ taliuz oīones nullum nobis ⁊ alijs p̄ sunt ⁊ vita ad exempluz. Que est religio potior. s. hītium ꝓpriū in cōi nō in spāli habitū est supra ar. 4.

Quǽritur vidē ꝛ.8.s.ꝛ ingressu re'i gionis. Et circa ḃ querit' plura s. vtr̄ ad religionē possint ꝙueni ent' recipi in p̄ceptis nō exercitati. R° vt p̄z ex supradictis: status religionis ē qō daz exercitiū spūale ad ꝙsequenduz pfectionē charitatis: qō qdē fit inq̄ntuz p̄ obseruātias religionis auferūt impedimenta pfecte charitat̄. Hec aūt sunt q̄ iplicāt terrenis aiūm hoīs: p hi° vo implicatōz nō tm̄ charitatis pfectio impedit': sz etiā ipa charitas q̄nq̄ pditur. s. cū p inordinatz ꝙuersionē ad bona temporalia auertit' a ꝛo mortalit' peccādo. vñ patz q̄ sic obseruantie religionis tollūt impedimenta pfē charitatis. ita ēt tollūt occasiones peccādi. Et iō ingredi religionē expedit: nō tm̄ exercitatis i p̄ceptis: vt ꝙueniant ad pfectōez: sz ēt nondū exercitatis vt facili° peccata vitēt: ⁊ assequāt' pfectōem. vñ dñs nō tm̄ vocauit adolescētē inocentē: q dixit se p̄cepta ꝟuasse a iuētute: sed ēt matheū peccatorē: ⁊ tm̄ iste est secutus vocātez. nō ille: qz facili° ꝙuertunt' pctōres ad religionez q̄ꝫ ꝛ suā inocentia p̄sumentes qb° xp̄s dic̄ Mat. xi. publicani: ⁊ meretrices p̄cedent vos in regno ꝛi. vtr̄ pueri sint in religionē recipiēdi: ⁊ an voto religionis se possint obligare. R° ꝑ Tho. z^a. z^e. q. 189. ar. 5. duplex est religionis votū. Unum est simplex qō ꝙsistit in sola ꝓmissione ꝛo facta: que ex interiori mentis ꝛliberatōe ꝓcedit. Et hoc votuz hz efficaciam ex iure diuino: q tm̄ dupl'r tolli pōt. vno° p ꝛfectuz ꝛliberatōis: vt p̄z in his q nō hīt ꝛbitū vsuz rōis. Alio mō p ꝛfectū ptātis: vt p̄z in ꝟuis. Si igr̄ puer añq̄ habeat plenū vsuz rōnis votū simplex emittat nō obligat'. Si aūt hēat vsum rōnis añ annos pūbtatis: obligat' q̄tuz ē ex suo voto: sz obligatio reuocari pōt per p'em in cui° ptāte adhuc ꝙsistit. Aliud aūt est votuz solēne: qō facē monachuz vel religiosuz: qō subdit' ordinationi romane ecc^e rōne solēnitatis annexe. Et ēt qz ecclesia respicē i'lud qō est: vt in p'uribus. Professio aūt añ tēpus puberūtis facta: nō facit ꝓfitentē cē religiosuz q̄stuncunq̄ habeat plenū vsuz rōis impediente ordinatiōe ecc^e: qz pueri vt in pluribus añ temp° illud non sūt ꝛoli capaces Utr̄ vouens intrare religionē teneat' in ordine ꝑpetuo manere. R̄ndeo q̄ non. Obligatio. n. voti ex volūtate p̄cedit. vouere. n. ē volūtatis in tm̄ q̄ ferē obligatō voti: inq̄ntuz ertēdit se intentio: ⁊ voluntas vouentis. si igr̄ vouēs intēdit se obligare: nō tm̄ ad religionis ingressuz: sz ēt ad ꝑpetuo remanenduz tenet' ꝑpetuo remanere. Si aūt intendit se obligare ad ingressum religionis causa experiendi cuz libtate exeundi vel remanendi mānifestū est: q̄ nō tenet' remanē. Si vo in vouendo simplr̄ ꝛ ingressu tm̄ cogitauit: videtur obligari ad ingressuz religionis ꝑ formā iuris cōis: que est vt ingredientibus ꝛet' annus ꝓbationis. vñ nō tenet' ꝑpetuo i religione manere ḃ Tho. z. z. q. 189 ar. 4. c. Hostiē. aūt dicit q̄ in p̄ casu exire pōt libere infra annū auēte iur'. extra ꝛ regularibus' statuim°. ꝙsulendū est tm̄ sibi in iudicio aīe: q̄ reddat votū suū si aiam vu't saluare nisi ante annū ⁊ ꝓfessionez emissaz secū p ēpm ex cā vel p papā etiā ꝓfessione facta ex magna cā fuerit dispēsatum. Iz hic cadant opi. hec hosti. Quidsigs eger corpe ⁊ san° mente ꝛoueat religionē intrare: tunqd ad hoc tenetur. R°. q̄ sic. extra ꝛ regu. ꝙrrectū. 7. c. sic nob. Sz ꝙtrariū dicit' ert'. ꝛ renū. ex trāsmiss. 7. c. plt. iō dicunt qdā q̄ si timore mortis hoc faciat: ⁊ q̄scito ꝙualescentiā sentit ꝙtradicat: nō tenet'. vt in. c. vlt Si autez nō ꝙtradicat ratificare uidet': ut in p̄mis ⁊ ꝙsilibus. c. Alij dicūt q̄ qñ quis uouet timore mortis aut hoc fac̄ timore mortis aīe: ⁊ sic timet egritudinē quā forte ꝛ° ita ꝛedit ut ꝙuertere'. tūc votū tenz: aut timore mortis corpis. s. ne cum ense interficiat': ⁊ tūc non tenet: qz tūc nō est ꝑ diuinā inspiratōez extra. qō me. ca. c. i. ⁊ hoc uidet' vīus ꝑ hosti. Utr̄ ꝓpter obsequiuz parentū aliqui ꝛbeant retrahi a religionis ingressu. R° ut supra li. p̄mo. ti. ꝛ 4. p̄cepto. ꝛ pentib° honorādis. Utruz ꝛbens pecuniā alicui ꝓssit religionē ingredi. R°. ꝑ Tho. ubi supra. ar. 6. c. z. obligatus ad aliqd certū ñ pōt illō licite p̄termittē facultate exīte. Et iō sigs ē obligatus ut alicui rōem ponat uel certū ꝛbitū reddat nō pōt ḃ licite p̄termittē ut religionē intret. di. 5z. si hi. Si tm̄ pecuniā aliquā debeat ⁊ nō hēat unō reddat tenet' facē qō pōt. s. ut bōis suis creditori ꝛcedat. ꝓp

pecuniã.n.nõ obligat ꝑ leges ꝑsona liberi bois.sz tñ res ad recompansam. vñ lz ei rebus suis exhibitis religionẽ ingredi Nec tẽt ī secl'o remanẽ vt ꝓcuret: vñ soluat ẽbitus. Utr obligatus iuramento ad ingressus religionis minoris: licite ꝓsit induci ad ingressus religionis maioꝝ. R⁹ ꝑm Tho.2.2.q.189.arti.9.c.3ᵐ. Et sic: nisi sit aliqd spāle qđ impediat vt infirmitas vl'spes magis ꝓficiendi in religione minori: qz in maiori includit minus Obligatus vo voto vl' iuramento ad ingressus maioris: licite nõ põt induci ad ingressus religionis minoris: nisi ex aliq̃ cā spāli euidenti ⁊ hoc cũ dispẽsatione superioris. Utr iam professus in minore religione teneat implere votus simplex ẽ intrando maiorem. R̃ndet tho. vbi. s. ar.8.c.2.q nõ: qz votum solẽne quo obligat minori est fortius: q̃ votũ simplex q̃ astringitur maiori. Sigs.n. ꝓtrahẽt mr̃i monitũ post solẽne votum: dirimẽtur. non aũt si post simplex. ꝑ voto tamẽ nõ ꝓpleto erit pnia imponẽda. li.6.ẽ regu.q post votum. Ad ꝟ nota q̃ host. dicit. q̃ tota regula legi ẽbz volenti itrare. Et si dicatur se posse sustinere recipiat: aliter non: vt in aũ. quomõ opor. epis. ⁊ ali. cleri. §. igit ordinandus eps. ꝟ tamẽ ẽ ꝓsuetudine nõ seruat. Insup nota: q̃ si ad soluz abbatẽ ptineat creatio monachoꝝ: eo ẽ functo nõ poterit nouus monach⁹ creari alias poterit si creatio eoꝝ simul spectet ad vtrunq̃ li.6.ẽ regularib⁹. si ad soluz. multa alia ẽ hac materia vide supra. li.i. ti. ẽ voto. ꝑcipue ar.6.⁊.7.

Sequitur videre ẽ .9.s. ẽ apostasia religiosis. cũ eniz sit triplex apostasia vt dictus est supra li.2.ti. ẽ apostatis. s. pfidie inobediẽtie ⁊ irregularitatis. Dicendũ est ꝟ tñ ẽ apostasia irregularitatis. Nã ẽ apostasia pfidie habitus ẽ supra li.2.ti. ẽ apostatis. De apostasia vo inobediẽtie dicẽt infra. in ꝟ li.ti. ẽ obia. que ẽbẽt ꝑlatis a subditis in fi. De apostasia igit irregularitatis videndũ est qd ẽ: quibus modis fit: quomodo punit: ⁊ ẽ quibusdã dubitatõib⁹ circa apostasiã. Est igitur apostasia irregularitatis vt habitũ est supra ibidez ꝑ Ray. ⁊ Hos. qua quis a statu religionis assumpte recedit: vt cum apostat clericus vl' religiosus monachus vel ꝓfessus di.50.c. fi. Fit aũt hi⁹ apostasia multipliꝛ ꝑ Ray. ⁊ Hos. ꝑ tonsuraz ⁊ coronã abiciendo extra.e.c.i. 2° se ad negocia secl'aria ꝓuertẽdo. extra. ẽ vi. ⁊ ho. cle. ex l'ris. 3° vxorem ducendo. s. si in sacris sit q̃ ꝓtrahit. extra de cle. ꝓiu. ex pte. 4° religiõis habitum abiciendo. extra e.p totuz. Punitur ꝓaũt apostasia irregularitatis ꝑ hosti. qz dum quis in ea pstitit ab accusatione et testimonio repellit: ⁊ est infamis ipso iure. 2.q.7. alieni. Nec ad dignitatẽ põt ꝓmoueri vel eligi. Et clericꝰ admonitus si se non correxerit: est deponendus. 21.q 4. sine ornatu. Et caret ꝓuilegio clericali extra.e.c.i. Et ꝟ hz locum si ꝓstet de apostasia. Sz ⁊ sigs de hac fuerit grauit ac cusatus deficiente pbatione ad purgatõnem canonicam pstandã est ecclesiastica censura cogend⁹ extra.e.tue. Ex quo aũt de apostasia ꝓstiterit ⁊ ad habitũ male dimissum resumendũ: si minis vel blandicijs non potest induci: potest sub graui custodia incarcerari: ita q̃ reseruet ẽ vita misera sibi. ⁊ sic teneat donec resipiscat. extra.e.a nobis hec hosti. Item clericꝰ q apostatauit a clericatu est excõicãd⁹ non est tamẽ ipo facto excõicat⁹. extra.e.tue. Sed religiosus habitũ derelinquens est ipo iure excõicatus. extra ne cle. vel mo. grauis. Et ad dignitatem vt dictũ est vel ẽt ordinẽ promoueri nõ põt. di.50.c. vlt. Et si sacẽ ordinem ī apostasia receperit. ⁊ si abbati suo recõciliatus fuerit: ⁊ pniaz receperit sine tamen dispensatõne pape ministrare non potẽit in ordine sic recepto ex e.c. vlt. Secꝰ est si transiens ad religiõez aliaz ibidem in ꝑsbyterẽ ordinetur. extra de tem. or. ex pte vtr vo clericꝰ q̃ ꝓmam tñ tonsuram accepit: ⁊ eaz dimisit ipsam portare cogi possit: ⁊ plra alia de hac materia vide supra in ꝟ. 6. li. ti. i. ⁊ infra li. 8. c. de impedimento ordinis. Deinde q̃runt aliqua de mõachis. Pone q̃ aliqs videat monasteriuz aliquod dissolutum splendide comedẽ: bona indumenta portare ⁊ filia: ⁊ cogitet apud se hanc regulã bñ possum sustinẽ: ⁊ sic itrat ipz demũ facta inquisitione monasteriũ reformat: ⁊ omnes ad seruandam regulam cogũt cogitat ipe: Nõ eodem cursu respondent vltima ꝓmis: hanc austeritatẽ non possuz seruare: ⁊ vult exire: nunquid potest. R⁹ ꝑm hosti. aut fecit ꝓfessionem aut non: si sic nullatenus redire poterit ad seculum. An aũt ibi remanẽ cogat. distinguẽdũ

ēq; talis aut est iurispitus ⁊ tūc tenet regulam tenere.q; videt se obligasse ad illud qđ sciebat ꝛbere fieri.ꝛ iure nec ꝛbebat certiorari exquo hoc sciebat.ex ꝛ elec.cū inter vniuersas. Aut est simplex ⁊ ideota ⁊ tūc si fuit ei lecta ⁊ explanata regula ante ꝓfessionē vel p⁹ ⁊ dixit se cā seruaturꝫ tenetur seruare. Si vo dixit q se obligare nolebat ad artiorem uitā ducendam ꝙ ibi duceretur tempore sui ingressus transire poterit ad lariores vitā Si vo nihil dixit cogi potest ad remanendum ibi. Et imputet sibiipsi q non plene examinauit. nec ꝓdest ei etiam si dicat se volo ad ħ inductum fuisse. Ratio est.q; intelligitur melior fieri conditio eius ex ꝛ quer.ꝯiu.dudū.ħ Ray. Si vo professiones non fecit exquo per annum in religione stetit tenet ad faciendum eam.ex ꝛ regu.statuimus.quam si prestare nolit nihilomin⁹ est cogendus.non tamen ꝑcise ſz etiam causatiue .ſ.q vel professiōes ibidem ab initio institutā faciat ⁊ religionem seruet.vel locum eligat. In quo nec ꝛcendit eum abusus ꝯtrarius nec annorum numer⁹. Et sic itelligi pōt illud.extra ꝛ elec.cum causam que est inter.⁊ ꝛ testamēt c.i. Si vo in loco quē intrauit religio seruabatur cogendus est ꝑcise ad ꝓfessionē faciendā per districtōem regularis discipline. Et sic intellige illud.c.statuimus.in quo nec fuga ꝓderit.ex ꝛ regula.c.fi.hec hosti.vel dic ħ Ray.ti.ꝛ voto indistincte q ꝛbet remanere quia ꝯ lns alioꝫ vel simplicitas vouentis in talibus non excusat vt dictum est. Quid si omnes qui sunt in illo monasterio ꝛficiant ab obseruātia religionis. R⁹ ħ hosti.ti.ne cle.vel mo.monendi sūt vt seruēt cā ⁊ si sunt incorrigibiles ꝛ monasterio pōssunt eici ⁊ alij alteri⁹ ordinis sunt ītroducendi p quos religio seruet .ex ne cle.vl⁹ mo.relatū. Et si illi similit ꝛficiant.tunc locus mutata institutione anēte ordinarij pōt p clericos seculares retineri. ⁊ sic potest intelligi illud extra ꝛ reli.ꝯ.inter q̄tuor. Quid siquis velit esse monachus sub cōditione.ſ.q sibi liceat retinē ꝓpria vel vsufructū aliq̄ꝫ rex. rñdet Roð.ti. ꝛ voto.q talis ꝯtractus vel monachat⁹ nō valz.sic notat Hugo.i9.q.z. Nunc āt. ꝛ ꝯsensu tū abbatis pōt aliquid sibi ad vsuz retinere in quo casu totū erit monasterij. Ad ħ nota ſm Inno. extra ꝛ cō uer.ꝯiu.sup.c.dudum.in fi. q si ingresso diceret vos ꝛbetis ꝓfiteri regulam bti Augl.sed bene potestis comedere carnes eū ħ nec regłā nec vniuersalis ꝯstitutō⁹ p bibeat.nec ex hoc aliquid sibi imputari posset nisi scandalum esset ⁊ tunc mutari in alium locum posset. Et ſm hosti.ibidem lz ei in hoc casu comedē carnes nisi ꝯstaret ei ꝛ ꝯstitutione vl' ꝯsuetudie illi⁹ monasterij vel ħ omnib⁹ notoriuz eēt. postea addit idem Inno. Alij dicunt q ex quo se submittit obedientie alicui⁹.non obstantibus huiusmōi ꝓmissionibus. tenetur seruare regulam ⁊ ꝯstitutōnes ei⁹ iz.q.i.non dicatis. Secus est si diceretur sibi vos ꝛbetis ꝓfiteri regulaz beati benedicti.cum enim ſm eam omnes cōiter ꝛbeant a carnibus abstinere imputanō est eius fatuitati. si crediderit ei qui sibi ꝓmittebat q ei liceret comedere carnes ⁊ idem dicit hosti.ibidem. Nunquid is qui reliquit ꝯsortiuz spirituale ad quod transierat recuperare ꝛbet sua bona q̄ secum ibidem attulerat. R⁹ dicit hosti.ti. ꝛ cle.ꝯiu.q super hoc diuersi diuersa dixerunt.ipe vo circa hoc distinguit.ſ.q talis aut est secularis aut regularis. Si secularis indistincte dici potest q recuperat ea vt innuit aperte.extra ꝛ cle.ꝯiu. q a te in fi.vel pōt dici ad saluandū opi. q si bona tacite secuta sunt tunc si extant.⁊ cum tacite sequūt quia ħ ala.ħ ꝯnatio videt ꝯditōem tacitaz habuisse.ſ. vt duret eo ibi pseneāte instar ꝯtis. extra ꝛ ꝯte post diuorciū resti. nuper.⁊.c.ꝯna⁹ in fi. Et in hoc etiam casu potest intelligi illud extra ꝛ renū.ex transmissa. Si aūt exīsse ꝯtulit se ⁊ sua ⁊ est pauper qui nō ħz vnde viuat tunc etiam ꝛ benignitate canonica sine ꝯtradictione cuiuscūq; recuperat ar.di.86.non satis.⁊.iz.q.z.glia epi. Et sic pōt intelligi illud.c.q a te. Si vo habet alias vnde sustentari possit nō recuperat sicut si ꝛdisset sine se.iz.q.z.q cunqz.⁊.c.predia.nisi gratia fiat sibi. Et in his trib⁹ cāib⁹ intelligi pōt illud.c.q a te.⁊.c.ex transmissa. Et ħ sunt vera nisi fuisset aliq̄ ꝯditio apposita. extra ꝛ ꝯdi. app.p tuas lras. Hec sufficēt nisi exīssa eēt.vt.C.ꝛ ꝯdi.ob.ca. si repetēdi. q pfecta ꝯnatio nō revocat.C.ꝛ ꝯna. que sub mō.pfcām. Et ħ intelligi pōt cum q⁹ intrat ecclesiā secularē tāqz ꝯuersus. Nā si tanqz canonic⁹ nō sequerent⁹ eū tacite

bona sicut etiã tenẽt ꝓsuetudo. Si autez sit regularis ⁊ exit ante ꝓfessionem recuperat bona .extra ꝛ regula. Nec audit si velit itez monasteriuz idez intrare ar. in.c.ex trãsmissa. Si autẽ exit post ꝓfessionem ⁊ sine lnia lz intret aliud monasteriuz res eius remanent monasterio p̃. ⁊ imputet sibi q sine lnia recepit eum 2° Sic intellige auc̃. ꝛ monachis. §. si vẽo relinquẽs. coll'. i. Si autẽ exit cum licentia vel inuit⁹ ex causa. tunc vsufruct⁹ rez quas ꝓtulit monasterio p̃mo ꝛbz 2° monasterio ad qõ trasijt assignari q̃diu virerit ne sit ei onerosus. sic intellige illud. i7. q. i Qui rapuerit. ℞ hosti. Quid ꝛ mõacho fugitiuo cui acquirit in fuga cõstitutus. ñdet Hof. ⁊ hosti. ti. ꝛ apostat. q acqrit mõasterio suo sic̃ ⁊ seruus dño .i8. q. 2ª. abbates. Quid si abbas nolit recipe monachũ fugitiuuz. qõ tamẽ tenet salua ordinis disciplina. vt habetur extra ꝛ reg. c. fi. R ñdet hostiẽ. ti. ꝛ infantib⁹. q dicũt doctores q si sic ꝛcesserit ⁊ aliqõ lucruz reliquerit monasterio repetitio ꝛnegat ar. extra ꝛ infantib⁹. c. vlt. qõ amitti põt si tot⁹ ꝓuentus in ℞ ꝛliquit. Alias ꝛlictũ ꝓsone redundare nõ ꝛbz in damnuz ecclesie. i6. q. 6. si ep̃m. aliter tñ soluitur ꝑm alios ꝛ apostatis. Quid ꝛ his q̃ lucrat monach⁹ ꝛ monasterio expulsus. ℞° ꝑz Jmno. extra ꝛ pule. sup. c. cuz olim. q nl' li acquirit nec valet ꝓtract⁹ cuz sit ꝛ monasterio absolutus. posset tamẽ dici q acquirit ep̃o a cui⁹ iurisdict'. non est absolutus. hec Jmno. Quid si monach⁹ ingrediatur monasteriuz 2m cui monasterio cedẽt p̃ vl' 2° bona que ille vagationes tpe acquisiuit. ℞° ꝑm Hof. ꝛ apostat. si sit ingressus monasteriũ 2m ꝛ lnia abbat' sui vel auc̃te iur'. tunc cedẽt monasterio 2°. i6. q. 6. ꝛ lapsis. Si vo sine licentia abbatis ⁊ sine auc̃te iuris. Et monasteriũ primum euz vagabunduz vidit ⁊ neglexit bona eius cedẽt monasterio 2° sicut ⁊ seruus habit⁹ ꝓ ꝛelicto nõ acqrit dño primo. ꝛz apprehẽdẽti eũ. ff. ꝛ stip. ꝓuo. q seruus. Si vo monasteriũ p̃mum nõ neglexit eum vagabundũ. ꝛz repetijt tũc ei⁹ bona cedent monasterio p̃mo i. auc̃. ꝛ san. epi. §. si monachus. Sz nunqd monasteriuz cogẽt recipere monachũ fugitiuuz ℞° ꝑz Hof. q sic. z7 q. i. puenit. nisi p̃mũ votũ sit ꝛ dissolutõe suspectuz. tũc enim ꝛtrudẽt in monasterio cautiozi vel altiori cum bonis que attulerat p̃mo. z7. q. i. siq̃ monacha. Non tamen illa bona sic danda monasterio 2° nisi quo ad vsufructuz in vita translati. i6ª. q. 6. ꝛ lapsis. q̃ moztuo redibunt ad monasteriuz p̃muz ꝑm Hof. ⁊ ꝑm hosti. vt dictum est supra. Quid si monachus fugitiu⁹ in monasteriũ reductus habitũ resumere nolit. ℞° ꝑm Hof. sub grauj custodia incarcerẽt. extra ꝛ apo. a nobis. Ad ℞ nota ꝑ gof. q si monachus vel monacha pluries ꝛ liquerit abbas ei⁹ cogit̃ recipere euz. z7 q. i. puenit. qõ ꝛ seculari clerico nõ ꝓtingit. di. 48. qñ multa. imo fugitiui in quo libet. c. qõ fit ꝛ triennio in triennium exẽ ꝛ sta. mo. in singul'. sunt inuestigandi. Et abbates coz sunt cogendi eos recipere salua ordinis disciplina. ꝛ quo habeñ exẽ ꝛ regula. c. vlt. Gregl. ꝑm glo. i. pnia eis imposita ꝑm q requirit ⁊ p̃cipit ordinis disciplina illius regule. Et post subdit̃ in d. c. q si receptionez taliuz ordo regularj nõ patit̃ ꝓuideant vt apud idez monasteriuz in locis ꝓpetentibus si sine grauj scandalo fieri põt maneant aliogn i alijs domibus eiusdez ordinis ad agendã ibi pniaz neccia vite talib⁹ mistrent̃. ℞ in p̃dicto. c. Et ꝑz glo. abbas p̃mi monasterij necessaria ministrabit. Et dicit ibi Jnno. i gl. q tales etiã recipi possunt vt nõ sint equales alijs monachis. sed in seruitijs hosti. etiã exponit qõ dr̃ ibi in locis ꝓpetentib⁹. i. ergastulis siue camerul' fortibus tñ ne inde possint exire. Addit̃ etiã in fi. d. c. q si hi⁹ fugitiui vel electi nõ obedierint eos excõicent ⁊ tandiu faciãt a plat̃is excõicatos publice nũciari donec ad coz mandatũ humilit̃ reuertant̃.

Sequitur videre ꝛ. io. s. ꝛ religiosis domibus. videndũ est igit̃ q̃ sint domus religiose cui⁹ auc̃te sit cõstituende cui ⁊ in qbus sunt subiecte an ad vsus seculares possint ꝙuerti ⁊ q̃ religio domo ꝓstructa ꝛbet assumi. Quis locus dr̃ religiosus dictũ est supra in ℞. li. ti. de sepulturis. Sz ℞ ꝑ hosti. dicit̃ dom⁹ religiosa domus sacra vel põt ℞ dici domus religiosa cõiter vt includat loca religiosa ꝓsecrata ⁊ non ꝓsecrata vt hospitalia ꝑ hosti. ꝑm aũt Hof. domus religiose dicunt̃ oia loca ad pios ⁊ religiosos vsus deputata quocũq; noie censeãt̃ ext̃ e. ꝛ senodochijs. Sunt aũt dom⁹ religiose ꝓstituẽde auc̃te epi sui. i6. q. i. Quicũz

voluerit.ẽt habeꝫ ꝛ ꝓse.di.i.nemo. hoſpitalia tañ quilz facere põt añcte ꝓpria ar.inſti.ꝛ rerũ diui.§.religioſis.videtur tñ ex̃.e.ad hoc dicere ꝙ nemo ſiñ añcte epi talez locum ꝓſtruere poſſit. Et eſt verũ ſm hoſti.ꝙ talis locus non reputatur religioſus quo'ad hoc vt intelligaꝫ eſſe ꝛ corpore eccleſie niſi auctoritas epi inᷓ/uenerit vel ab initio vel ex poſt facto.
Quid ꝛ his qui faciunt hoſpitalia ⁊ mutant habitum ⁊ accipiũt ſignum certũ ⁊ aliquã hoſpitalitatez exercent. vtrozeſ tñ habent ⁊ ꝓprium tenent. Nunquid tles ⁊ comꝰ ille cenſent religioſi ⁊ religioſe. ⁊ nunquid eccleſia ꝛbz tales tanq̃s perſonas eccleſiaſticaſ ꝛfendere. ℟ꝰ ſm hoſt. ti.ꝛ regula.tales aũt faciunt cum añcte epi ⁊ ſic ꝛbent ꝛfendi taz pſone q̃s comꝰ ille qz intelligunt religioſe ex̃.e.c.z.⁊.4. Nec obſtat ꝙ talis bz vxorem qz intelligit caſte viuere.di.zi.nicẽa. Sed ea mor tua nõ ꝛbz aliam ducẽ. Nec ẽt obſtat illud ex̃.e.c.fi.qz hec religio eſt approbata vt dr̃ in.c.ꝛ ſenodochijs. vel illud intelligit qñ fit ſine auctoritate epi. Nõ obſtat etiam ꝙ ꝓprium bz quia illud poteſt habere rector rõne adminiſtratõis. extra ꝛ ſta.mo.monachi.§.qui non.g̃ ſi quis in manu epi ꝓmiſerit caſte cuz vxore viuere ⁊ ea mortua aliaz non ducere ⁊ ꝓprio renuntiauerit ⁊ obiam promiſerit vel in manibꝰ rectoris qui hoc bz forte ex conſuetudine vbi ſunt plures fratreſ i hoſpitali talis cẽſetur religioſus nõ tamẽ põt ſpũalium adminiſtratiõem habere. Ad hoc nõ ꝙ hoſpitalium gubernatio non ꝛbet ꝓmitti laycis habentibꝰ filios vel vxoreſ ꝛ quibꝰ viſimilit poſſunt filios ꝓcreare li.7.ꝛ religio.to.qz ꝓuenit. vbi etiã plra alia ad hoſpitalia ptinentia ſtatuuntur.
Subiecte ſunt aũt tam comus q̃s eccle religioſe illi epo in cuiꝰ dioceſi ꝓſurgunt. vt dr̃ i.c.ꝛ ſenodochijs.niſi ſint munite ꝓulegio.ex̃.e.ꝓſtitutus. vel pſcriptione. extra ꝛ pſcrip.auditis. Sunt aũt eis ſbiecte ſm legem dioceſanam ⁊ ſm legẽ iuriſdictionis.vt dictũ eſt ſupra ti.ꝛ ordinario. vtranq̃ tamẽ legez eps remittere põt extra.e.ꝓſtitutus. dummõ hoc faciat cũ ꝓſenſu capituli ſui ex̃ ꝛ cona. paſtoral'. hec Hoſ. Nailibet ergo locus religioſus ſubeſt epo in cuiꝰ dioceſi eſt ſitus. Et hoc eſt vꝝ ſm Hoſſ. quando eſt certum ꝛ terminis epiſcopatuz ſi vero ſit incertũ ad nouos eſt terminos recurrendum vel etiam ad terminos iuriſdictionis ſeculariſ ciuitatum. Sed ⁊ epiſcopus ille tuendus erit qui quolibet anno incolas ꝓfirmauit. Et ſic intelligitur illud.extra.eo.c i.probantur autem termini per libros teſtes ⁊ famam.extra ꝛ proba.cum cãm.
Si vero nullatenus poſſit ꝛ limitibꝰ apparere forte lis ſortibus dirimetur. imo ſi ambo ſint epi ⁊ eiuſdem prouincie.archiepiſcopꝰ ꝛ hoc cognoſcere ꝛbet.exẽ ꝛ fo.ꝓpe.ſane. Et poſſit cui voluerit gratificare vel ſibi retinere.ar.extra ꝛ ꝛci. qñ. Si vero ſint diuerſaꝝ prouinciarum idem facere poterit ꝑmas vel papa. hec hoſti.e.ti. Ad hoc nota ꝙ ſi abbas vel prior alicuius monaſterij ꝑter ꝓſenſum fratrum ſuoꝝ ꝓmittat obedientiam epo loci ſi monaſterium ſit exemptum vel legitima pſcriptione munitum non ꝑiudicatur eidem.extra.e.cum dilectus filius. ℞ Hoſ. Non poſſunt autem religioſe comꝰ ad ſeculares vſus ꝓuerti extra.e.inter q̃ tuos. locus tamen ꝛputatus ſecularibus ꝛputari põt religioſis ꝛ ꝓſenſu epi ⁊ ſecularium clericoꝝ quibus ꝓuidebit in vita ſua.ſic loquit extra ꝛ ecc.edi.ad audientiam ſ hoſti. Cõſtructa aũt como ꝛbet aſſumi vna religio ꝛ approbatꝫ. exẽ. Inſuper nõ ꝙ tã monachus q̃s abbaſ debet eſſe ꝓtentus vno habitaculo. non enim debẽt in diuerſ locis vocem vel locum querere vel habere. Nec debet vnꝰ abbas diuerſ monaſterijs preeſſe. extra co.c.vlti.

Equitur videre de.ii.ſ.de capell' monachoꝝ vel aliaꝝ religionũ .ſ.qd iuris monachi ⁊ alij religioſi hẽant in eis. Circa qõ ſic diſtingue ſ hoſti.e.ti.⁊ ti.de offi.or.ſ.ꝙ capelle fiunt religioſoꝝ duplr̃.ſ.edificatõe ⁊ conatõe ſi edificatõe monachi habẽt tpalia epus ſpũalia.ex̃.e.c.i. Si vo conatõne.aut conatio fcã eſt ab epo aut a patrono. ſi ab epo aut ſub certa forma aut cum oi iure aut ſimplr̃. Si ab epo ſub certa forma tẽ nõ hñt plꝰ iuris in capella q̃s ꝓtineat forma.ff.de pac.in traditõib⁹. Si cũ oi iure tũc hñt ibi tpaliuz ⁊ ſpũaliũ adminiſtratõem pſbroꝝ inſtitutõem inueſtituraz. fidelitatẽ.obiam.correctõez.⁊ quedã alia extra de maio.⁊ obe.is qui.ſic intelligit ꝙ capelle ptinent ad religioſos pleno iure.16.q.z.§.fi. vnde non cogunt in hoc

casu ꝓsbyteros ep̃o pñtare. vt patz a sensu extra de ꝓben. in lateranen. §. i. in pleno iure. z nihilom⁹ ep̃s est sup̃ nisi ꝓuilegiuz vel ꝓscriptio vl' ꝯtraria ꝓsuetudo obstet vnde ius ei remanet in ordinatione. cor rectõne. visitatione. iurisdictõe. ꝓcuratõne. altariuz ꝓsecratõe. cathedratico. z bi⁹ 9. q. z. p singulas. Si aũt ep̃s ꝓtulit eam simplicit̃ nullo adiecto z ipe in ea ꝓcipiebat certaz fructuũ portiõem videt̃ tantũ illã ꝓcessisse. ex de cõn. pastoral. Si vo nihil ꝓcipiebat videt̃ oñs fruct⁹ ꝓcessisse vt dr ibidez. Si aũt a patrono ꝓferat̃ de ꝓsensu ep̃i vel ab ep̃o de ꝓsensu patroni videt̃ vterqz qõ suum est dedisse. vt pz ibidem. ꝯnatio ãt ecclesie facta a patrono sine ꝓsensu ep̃i non valz. si aũt ius patronat⁹ ꝓferret ꝯnatio teneret sic intelligi illud extra de iure patrona. illõ. z. c. nl' ius. lz etiã ꝯnatio p ep̃m facta iustũ titulũ ꝓscribendi transferat. extra de iure patro. cura. nõ tamẽ plenũ ius nisi ꝓsensus sui capituli intercedat extra de his que fi. a pla. tua. Et in his casib⁹ in quib⁹ nõ pleno iure ptinet ecclesia ad monasteriũ bz monasteriuz tpalia z repsentatõz pre sbyteri vicarij tñ qui non dz ab ep̃o recipi nisi p monachos ei portio sufficiẽs assignet̃ p se z hospitib⁹ recipiendis z iuribus ep̃alibus psoluẽdis. ex de ꝓben. de monachis. qõ si neglexerit facẽ eps ꝟ faciet suo iure. extra. de sup. ne. sicut.

De ꝓuilegijs z ꝓseruatozibus ꝓuilegiozum. ti. 48.

Consequenter post titulum de religiosis ꝓsiderandum est de ꝓuilegijs que solent ꝓcedi religiosis. Et ꝑ quid est ꝓuilegiuz z vñ dicit̃. 2° quot sunt spẽs ꝓuilegioꝝ 3° quis põt ꝓcedẽ ꝓuilegiũ. 4° cui dz ꝓcedi. 5° q̃sto tpe durabit. 6° qd ꝓuilegium operatur. 7° qualit̃ amittit̃. 8° de punitione hñtium ꝓuilegium exẽptõnis. 9° de ꝓseruatozib⁹ ꝓuilegioꝝ. Circa ꝑmum sciẽdũ q ꝓuilegiũ ſm Hos. è bñficium vel ius ꝓuatum ſ hosti. ꝫ ius cõe iudultũ. Non è. n. ꝓuilegiuz nisi aliquid indulgeat spãle extra. eo. in his. plerũqz tñ vt dicit hosti. illud qõ de iure cõi ꝓpetit indulgeri. vt pz extra de ꝓcur. qz i causis. z de iureiur. si christus. §. fi. ꝫ tunc debet exponi indulgem⁹. i. indultuz esse ostendim⁹. vel opat̃ qz magis solet timeri qõ spãliter cauetur q̃z qõ gnãliter indulgeri. extra de here. si aduersus. Dicit̃ aũt ꝓuilegi ũ q̃si ꝓuatum legium qz legẽ tribuit ꝓuati vel dicunt̃ ꝓuilegia leges ꝓuatoꝝ ãsi ꝓuatoruz legia. i. a iure cõi exceptoꝝ. vtpz di. z. ꝓuilegia

Circa zm sciendũ q ꝓuilegiozuz aliud est gnãle aliud spãle gnãle ſ hosti. è qñ ꝓtinet in se plres articulos vel qñ pluribus psonis vel rõne pluriũ psonaꝝ vel reꝝ ꝓcedit̃ l' qñ p ipz gnãlis ptãs ꝓcedit̃. Spãle qñ vni psone vel vni loco vnus articulus ꝓcedit̃. Po est ẽt dici idez ꝓuilegiũ gnãle z spãle diuerso respẽu vt dicat̃ gnãle respectu specialiozis z spãle respectu gnãliozis z hec p se patent. Item ſm hosti. ꝓuilegioꝝ qõdam est reale vt illud qõ ecclesie dignitati ciuitati vel alicui loco vel aliquib⁹ psonis rõne loci vel cuiuscũqz rei ꝓceditur. extra. e. cum olim. z. c. sc. Et tale ꝓuilegiũ est ꝑpetuum z adheret rei nisi forte respimat̃ vel ꝯstruat̃. Sic intellige illõ. zs q. z. c. i. z p totum. vel nisi in parte ꝯtrabat̃ p aliud sequens ꝓuilegium. extra de offi. oz. duo sit̃. vel in totum ex cã reuocetur. zs. q. z. ita nos. vl' admittat̃. extra de sta. mo. recolentes. §. i. Quoddã est singulariť psonaꝝ vt illud qõ alicui vl' aliqb⁹ psonis certis z ꝓpꝛijs noibus exꝑssis personaliť ꝓcedit̃. extra de offi. le. volentes. Et tale psonã ei⁹ cui ꝓcedit̃ non egredit̃ etiaz si obtentu dignitatis ꝓcedat̃ extra de vsu pal. ad ſ. In quo etiam casu si dignitatem aliam adipiscat̃ ꝓuilegio ꝓcesso non vtitur. extra de postul. pla. bone. z. §. fi. tale etiam ad successozem non transfert̃ nisi ſ exꝑmat̃ sicut fit extra. c. li. de. c. i. qz cum psona extinguit̃. nec ad alios extendit̃ extra de ꝓcess. ꝓben. ꝓstitutus. nisi in casu spãli fauore legati sedis aplice aliud dicatur ex de offi. delẽ. qñ. §. plt. z fi. Quoddã est cõiter psonale vt illõ qõ certis psonis cõiter ex certis causis z in articulis certis ꝓcedit̃ noibus ꝓpꝛijs nõ exꝑssis vnde põt poni exẽplum in minoribus. zs. an. qui gaudẽt ꝓuilegio restituti. in integrum. ff. de mino. l. i. p totuz. sunt ẽt de hac plra alia exẽpla in corpe vtriusqz iuris. Quoddaz est singulariť z cõiť cor porale vt illud qõ alicui vniuersitati cor pori vel collegio sic ꝓceditur q̃ quilibet singularis de vniuersitate potest cuz tali

ꝓuilegio singulariť se iuuare. sicut ꝑz eꝛ
tra de sen.ex.ꝓtingit. Quoddā ē tm̄ cōiť cor-
porale vt illud qđ sic ꝙuenit vniuersita
ti q̄ pōt ēt noie eiꝰ allegari. Et q̄ ipa vni
uersitas pōt ⁊ nō eiꝰ singuli se iuuare sic
dr̄.iz.q.z.q manumittiť.g̃ ꝓiuilegia cor
poralia dicunť ꝟ ea que sť ꝓcessa vniuer
sitatibꝰ corpalibus collegijs puta clericis
fratribꝰ minoribus p̄dicatoribus ⁊ simi
libus. Et tale ꝓuilegium cum collegio pe
rit. Nec ꝓcedi pōt quousq̄ collegium sit
extra de ecc.edi.ad audientiam.z. Item
ꝓuilegium aliud est ꝑpetuum aliud tem
porale vt ꝑz ex p̄dictis. Et qđ est ꝑpetuū
ad successores transit extra de re.iur. pri
uilegia. Item aliud est limitatus quod.s.
terminos suos non trāsgreditur extra de
sepul.c.i.ad fi. Aliud indeterminatū.qđ
s.sp ⁊ vbiq̄ locū hz nisi aliquid extraba
tur. Considerať autez limes ex quatuor
s.ex psona ex loco siue re ex causa ⁊ ex
tempore sicut ꝑz ex̄.e.dilecti. Quot autē
⁊ quales sint spēs ꝓiuilegij non aliť q̄s
ex lectōe apparebit.exť.e.porro.⁊ de fide
instru.c.i.⁊.c.trib⁹ sequētib⁹.vbi ⁊ tenor
ꝓhibeť per testes.extra.e.cum olim. vel
p aliud instr̄m ibidem sumptuz. vt extra
e.de fide instru.c.z.

Circa 3m sciendus ꝼm hosti.q̄ cō
cedere pōt ꝓuilegiū papa vel im
ꝑator qui sūt supra ius ⁊ iurib⁹
nō ligaňť.vt extra de ꝓcess.p̄ben.ꝓposuit.
⁊.l.de legi.⁊ ostī.digna.Et ꝟ pōt dns pa
pa in spūalib⁹ impator in tpalibus regu
lariť lz ⁊ casualr papa quo ad tpalia.im
perator vo nunq̄s ad spūalia.vt ꝑz extra
q fi.sint legi.pōt tm̄ imperator ꝓuilegiare
ecclesias ⁊ ecclesiasticas psonas.vt patz
extra de emunitate.pōt ēt ꝓcedē ꝓuilegiū
eps ⁊ superiores eo.vt extra de censibus
cum venerabilis. dū tamen hoc faciat de
sui capituli voluntate ꝟ Hos. vt extra.e.
cum olim ꝓter. Et breuiť quicunq̄ ⁊ in
qbus ⁊ quatenus pōt ꝓstitutōem facere
pōt ꝓuilegiuz ⁊ indulgentiā dare. Sz ⁊
maiorit as.dignitas.⁊ porit as tpis dant
ꝓuilegium.imo cōsuetudo inducit ꝓuile
gium siue legez ꝓuataz.hec hosti.

Circa 4m sciendū q̄ ꝓuilegiū po
test ꝓcedi regulariť subdito non
alij. Et breuiť illi quez ꝓstitutio
ꝓcedentis artare pōt sz ⁊ aliqñ ei quē cō
stitutio cōcedenti nō artat sz ꝟ est casua
le.vt extra de diuor.gaudemus.⁊ de iudi
cijs.p totum.

Circa 5m.s.obrationem ꝓuilegio
rū sciendū q̄ sup hoc diuersi do
ctores diuersimode dixerunt ⁊
distinxerūt. Inť quos hosti.i sū.ti.de con
sti.sufficiētius distinguē videť.s.ꝟ modo
ꝓuileginz vel ius aliud puta rescriptum
impetratuz ab aliquo ꝓpetit ei aut circa
iudiciū aut circa factū. si circa iudicium
aut ad agendum aut ad excipiendū.si p̄
mō puta ad petendum decias quas nūq̄
exegeras tanto tpe durat q̄sto durat
actio sup qua ꝓuilegium indulgeť.quia
non est vīsimile p̄cipem velle nāz actio
nis p ꝓuileginz imutare.C.de in offi.test.
si qñ.⁊ extra de elec.eccª.z.§.decq̄.Si āt
ad excipiendū aut est limitatū aut nō. si
sic puta impetraui ne tenear meis credi
toribus vsq̄ ad qnq̄ annos rīdere non
excedit limitē assignatuz.C.de p̄ci.impa.
offe.l.quotiens.⁊.l.rescripta. Si vo non
sit limitatū aut aliquid imputari pōt ex
cipienti puta neglia vel dolus aut nihil
si sic puta ꝑpetuare potuit exceptionem
sz ꝟ ex neglia vl̄ dolo nō feē exceptionē
amittit.ex̄ de rescript. si autē ⁊.c.ex pte.
Si nihil ⁊ nullꝰ agat ꝫ eū ꝑpetuo durat.
qz q̄ sunt tpalia ad agendū sť ꝑpetua ad
excipiēdū.C.de excep.si pactū. Si vo ali
qs agat ⁊ nō excipiat sibi quo ad actuz
illū de q̄ queriť tm̄ p̄iudicat.ff.de pcura.
pomp.§.rati.⁊ ex̄ de offi.or.dilectꝰ filius
.§.plt.⁊ vlt). saluo eo qđ segť infra.vbi
dr̄ si aūt ad nō faciendū. Si vo aliquis
agat ꝫ eū de iure illiꝰ rei sup̄ quā ꝓuilem
est ꝓcessuz ⁊ ipe p ꝓuilegiū excipiat ac il
lud in iudiº exhibeat ⁊ inder ꝓnūciet ꝫ
ipz ꝓuilegiū reprobasse vť ipz. Si vo nō
exhibeat illud p̄tertu ꝓuilegij de nouo re
pti nō dz snīa retractari.ex̄ de sentē.⁊ re
iu. suborta.§.fi.Et fit ꝑpetuū p̄iudicium
nisi fuerit appellatū vt inuit ibidem. Si
vo ꝓuilegiū sit circa factū aut ē impetra
tū ad faciendū aut ad nō faciendū si ad
faciendū tollit decennio ff.de nundis.l.i.
Si aūt ad nō faciendū aut papa sibi vel
alteri retinuit aliqd vel nihil. si aliquid
veniens ꝫ ꝓuilegium nō p̄iudicat lz q̄te
nus ipi qnē familiariť tāgit renūciare va
leat.ar.ex̄ de arbitr.cū tpe. sz ⁊ ꝫ ius pa
pe spacio centū annoꝝ p̄scribiť.exť de p̄
scrip.ad audiētiā.Si āt nihl aut ē ꝓcessū
i fauorē eccliaꝝ vl̄ psonaꝝ. si eccliaꝝ tē
delictū psone redūdare nō dz i dānū ecc

extra ꝛc inſti. cū veniſſent. ad fi. Sz tñ ne gligētia obeſt ⁊ iō eccl̄ia amittit ꝓuile^{m} ſi ꝓlat^{9} tāto tpe ꝓtrauenerit q̄ ꝓpleta ſit ꝓſcriptio. 20. annoꝝ. li. 6. e. ſi ꝛc terra. ⁊ c. accedentibus. Sz obȝicit qz ꝓſcriptio ꝫ eccleſiaz ꝛc̄bet eſſe. 40. annoꝝ. extra. e illud. Ad quod dicenduz q̄ priuilegiuz qđ ⁊tra ius cōe ꝓcedit. citi^{9} amittit qz ꝛc facili ad ſuam naturaz ⁊ ius ſibi ꝓceſſū reuertit. eꝫ ꝛc cen. cuz venerabilis ibi nec intelligat zē. ⁊ in priuilegio pōt itelligi. eꝫ ꝛc ꝓſcrip. ſeōzum. Si aūt fauoze per ſonaruz tunc ꝓtrario actu ⁊ vnico tollit eꝫ ꝛc ꝓſti. cū acceſſiſſent. in fine. ⁊ ꝛc p̄bē. ꝓ illoꝝ nō obſtante ꝓteſtatōe. eꝫ ꝛc ꝓſti. cū. Ad. §. vez. hec hoſti.

Circa 6^{m}. ſ. ꝓuilegij opatōem ſcindū ſm hoſti. q̄ ꝓuilegiū opat illud qđ ſonat qđ nō pōt ſciri niſi ꝑ inſpectōem ⁊ fidez occultaz. vt eꝫ. e pozro. qđ eſt vez niſi ꝓtineat iniquitatez aptaz ⁊ niſi ſit obſcuꝝ ⁊ fieri nō poſſit interp̄tatio circa illum qui ꝓceſſit qz ei^{9} eſt interp̄tari cui^{9} ⁊ ꝓdere ḡ q̄ſq̄ is q̄ ꝓceſſit rñderit negociū ſuſpēdet. extra ꝛc ſen. ex. inc alia. Debz āt diligēt attēdi tenoz ꝓuilegij extra. e. pozro. tamē magis ē inſtenduz intentioni q̄s vbis extra. eo. marchion. verūtamē ſi fieri pōt eſt latiſſime interp̄tanduz. extra ꝛc con̄. cum dilectus ad finē. niſi p̄iudicet alieno iuri qđ tūc reducitur ad ius cōe ſi pōt fieri. extra ꝛc cō ſuetu. cū dilect^{9}. §. penl. ⁊ fi. dum tañ aliquid opet. alias. n. non eēt ꝓuilegiuz. vt extra. e. in his. Sz cui^{9} eſt interp̄tari priuilegiū. R^{o} regularit ei^{9} q̄ ꝓceſſit ipz. extra ꝛc ſen. ex. inc alia. Regl̄arit aūt tene q̄ p priuilegiū ſiue indulgentiā iuri dioceſano nullū p̄iudiciū fieri intelligit niſi ꝛc ipo ſpāliter caueat. ar. extra ꝛc ꝛeci. oudum. §. fi. extra. e. paſtoral. vbi cuz priuilegio licentia epi requirit. Sz ꝫ. extra. e. in his. vbi lz vti priuilegio ſine lnia epi Sz bi^{9} diuerſitatꝫ rō eſt qz p priuilegiuz illud paſtoralis. tpaliter alicui. per illud vero in his nulli p̄iudicat. vt pz intuenti. ſm hoſti. Item nota q̄ priuilegium cen ſuale aliqñ operat exemptionez. vt cuz dicitur in priuilegio q̄ preſtetur cenſus ad iudicium percepte libertatis. Aliquā do vero tantum ꝓteſtationem. vt cū ibi dicitur q̄ preſtetur cenſus ad indicium percepte protectionis. vt extra eo. reperimus. Et per hoc vltimum dioceſano nullum fit p̄iudicium. vt ibidez patet. hec hoſti.

Circa 7^{m}. ſ. ꝛc amiſſiōe priuilegij ſciendum q̄ priuilegium amittitur multiplicit. primo vnico actu ꝓtrario. 2° ꝛc ꝛcennio elapſo. 3° ſpacio 30. vel. 40. annoꝝ. 4° tempoze limitatiōis elapſo. 5° per ſententiā. Oēs iſti modi ⁊ eoꝝ probationes patent ex dictis ſupza in ar. ſ. quāto tempoze durat priuilegium. 6° tollitur primuz per z^{m} faciens mentōnem exp̄ſſam ꝛc primo extra ꝛc p̄ſcrip. veniens. ꝓz Boſ. Ad cuius euidentiam maiozem ſciendum q̄ ſm q̄ſdam nunquam pzioz p̄iudicatur niſi posterius ꝛc eo fecerit mentionem. ar. in. o. c. veniens. ⁊. 25. q. 2. inſtitutiones. ⁊ per totum. Tamen ſm hoſtiē. ti. ꝛc preſcript. ſpeciale ꝛrogat generali ſiue ſcriptura p̄uilegij ſpecialis ſit poſterioz. ar. extra ꝛc ſo. compe. dilecti. ſiue pzioz ar. extra ꝛc ꝛc cimis. ex multiplici. in toto enim iure ꝛrogatur per ſpeciem generi. ff. ꝛc re. iurſ. i toto. ⁊. 25. q. 1. §. vltꝫ. v. oportet. vnde dicēdum ſm hoſti. q̄ aliquantulum per ſpeciale ꝛtrabitur generali licet ꝛc ipo non faciat mentionem non tamen totaliter abſoꝛbetur. ar. extra. e. in his ⁊ ꝛc cen. quanto. Quid enim ſi alicui abbati ꝛtur priuilegium generale vt vniuerſas ꝛcimaſ alicuius parrochie percipiat ⁊ ab omnibus exigat ⁊ in vſus ꝓprios ꝓuertat. ꝛc inde aliquis ꝛc eadem parrochia immunitatem impetret non facta mentione ꝛc illo priuilegio. ar. q̄ valet extra ꝛc ꝛcei. a nobiſ. Quid ergo ſi per ſpecialē ius ledi contingeret generale. R^{o} q̄ non valet ⁊ non tñ illa ratione qua mentionem nō facit ꝛc generali q̄s ꝓſiderata intentione principis. C. ꝛc emaci. nec anus. Sed ſi vtrunq̄ ſit generale vel ſpeciale non valebit posterius niſi ꝛc primo faciat mentionem nec ꝛtrabet primo in toto vel in parte. Sic intellige iura que alij inducunt indiſtincte. extra ꝛc preſcript. veniens. ⁊. 25. q. 2. inſtitutionis. ⁊ per totum. Sed ⁊ hoc ſubdiſtinguo qz refert vtruz vtrūq̄ ſit in coꝛpoze iuris clauſum ⁊ tūc posterius coꝛrigit vel ꝛterminat primuz extra ꝛc ꝛcimis. ex parte. ⁊. c. nuper. vel vnum ſit in coꝛpoze iuris ⁊ alteꝝ non ſit ⁊ tunc ſemper ei quod non eſt ita p̄iudicabitur et ipſum non p̄iudicabit quia poſteri^{9} pōt ius p̄mū reuocare. C. ꝛc teſtis.

oium.ꝛō cuꝫ impetrat̃ ꝫ ꝓuilegiū ciſter cien.ordinis ꝛ nō oandis ꝛecimis in cor pore iuris clauſuꝫ.eẋ ꝛ ꝛeci.ex parte.nō requirit̃ ꝙ ꝛ ipo ꝓuilegio fiat ibi men tio ſꝫ ſufficit ꝙ ibi exp̄mat̃ ordo.eẋ ꝛ re ſcript. cum ordinem. Sꝫ alij intelligunt illud.c.ꝓtra ter.Sunt tamē caſus in qb⁹ non valet niſi fiat mentō ꝛ iure ꝫ quod impetrat̃ eẋ ꝛ reſcrip. nonnulli. qō ſpe cialit̃ intelligi pōt cū impetrat̃ ꝫ ꝓciliuꝫ vt in.c.nonnulli vel lakanenſe.eẋ ꝛ ſta. mo.c.pen.ꝛ vlt. Idez dico ꝛ quolibet iure in q̄ ſpāliter ℔ cauet̃. Idē qñ iurꝫ or do puertit̃ extra ꝛ reſcrip.cāꝫ quc.ꝛ qñ iniquitatē ꝓtinet manifeſtaꝫ. vt extra.e ti.c.z.ſꝫ ſcā iuſſio expectabit̃ ꝛ ei pare bit̃ ſine alia mētione in auc̃. ꝛ man.p̄n. .§.ꝛeinde.coll ꝛ. vbi vō p̄imum ꝓuilegiū eſt gn̄ale non clauſum in corpore iuris.ꝛ z⁹ eſt reſcriptum ꝛ ſpāle nunq̄ ꝛrogat̃ p̄ſno.niſi ꝛ ipo fiat mentio.vt eẋ ꝛ re ſcrip.ꝓſtitutus.niſi rōne alic⁹ clauſule in ſtar ꝓuilegij obtinent marie ſi ꝓuile⁹ ex nā ſua fuerit odioſum ſic intelligi pōt extra ꝛ reſcrip.c.i. Itē ꝓiudicat vbi ꝓui legiuꝫ eſt abbominabile.ar.extra ꝛ fi.pſ byte.ex tua.ꝛ ꝛ ꝛeci.tua.multomin⁹ ꝛro gabit gn̄ale reſcriptū ꝓuilegio gn̄ali vel ſpāli niſi ꝛ ipo faciat mentōez vbi vero ꝓuilegiū eſt poſteri⁹ ꝛ reſcriptū ꝓus i im petratōe ꝛ citatione nunq̄ ꝛrogat reſcri pto niſi ꝛ ipo ꝛ actis occaſione eiuſdem habitis fecerit mentōem.extra.e.c.penl̄. ꝙ ſi citatio reſcripti non p̄ceſſerit ꝓuile⁹ impetratuꝫ ſufficit ꝙ in p̄ma citatōe alle gek̃.extra ꝛ reſcrip.olim.ꝛ infra ꝓpeten tem terminū oñdat̃ extra.e.cū olim eſſe mus. Et ℔ niſi miſiſſet ꝓuilegiat⁹ in frau dem ad ſedē aplicam exquo ſciuit reſcri ptū ꝓtra ſe impetratuꝫ.ar.extra ꝛ reſcri. ꝓſtitut⁹.ſi vō vtrunq̄ ſit reſcriptū ſꝫ v⁹ ſpāle ꝛ alter gn̄ale ſp ꝛrogabit̃ gn̄ali lꝫ ꝓoꝛi p ſpāle poſteri⁹.nec regrit̃ ꝙ ꝛ illo faciat mētōꝫ alic̄ꝫ. extra ꝛ reſcrip.paſto ral̃.§.qñ. 7°ꝓuilegiū amittit̃ p ꝓcedē tis renocatōez.ff.ꝛ iudi.iudiciū ſoluit̃. qō tū facē nō ꝺecet ne incōſtātie vl̄ leui tati aſcribat̃ qz nemo ꝺꝫ venire ꝫ factū ſuū.extra de cleri.ꝓiu.diuerſis.Ex cā tū ꝺecet ꝛ pōt ꝛ ꝺꝫ fieri renocatio vt qñ le ſionē enormē incipit inferre alij.vñ ſi reli gioſis ꝓcedat̃ ꝓuile⁹ ꝺe nō ꝺādis ꝺecis ꝓt̃ nimiā p̄auptatez.ꝺemuꝫ ſi tñ ꝺiten tur poſſeſſionib⁹ ꝙ ꝓrochie enormit̃ ledā tur ꝛ ēt ipi ſi ꝺent ꝺecimas ꝺe ſuis reddi tib⁹ poſſunt ꝓmode ſuſtentari ceſſabit p̄ uilegiū.tū ꝓpter ſcādaluꝫ.tū ꝓt̃ enormē leſionē iuris ꝓrochialis. tū qz cā p̄uile gij ceſſat. ſic itellige illud extra ꝺe ꝺeci. ſuggeſtū.ꝛ.c.nuper. Item ſiquis nō fuat p̄uilegia ſupioꝛis ꝓceſſa ſubditis eius.ſ. nō ſeruātis p̄uilegiū merito ꝺecurtat̃.i. renocat̃.extra.e.ꝺilecti. Itē ſi ꝓcedat̃ p̄ uilegiū alicui canonico ꝙ fructus p̄bēde ſue in abſētia ꝓcipere poſſit valet.Si tam cōcedit z⁹ ꝫ° ꝛ 4° ꝛ ſic q̄ſi ꝺe ſingul̄ ita ꝙ ecc̄ iam incipiat ꝺeſtitui ſeruitoꝛib⁹ ſi ue ab vno ſiue a ꝺiuer⁹ ēt a ſede aplica ſint talia p̄uilegia ip̄etrata ꝺebēt omnes non obſtantib⁹ p̄uilegijs ad ſeruitiū ecc̄e renocari.extra ꝺe clc.nō reſi.cū ad ℔.qō tū ꝺiri ꝺe aplice ſedis indulgētijs intelli ge qñ boc ſit ꝺe mādato ſpāli.alias ꝫ.ex tra ꝺe iudi.cū veniſſent. Mā ſi ſupioꝛ cō ſimauerit indulgentiā inferioꝛis nō puto ꝙ inferioꝛ eā poſtea renocari poſſit ſiñ cō ſenſu ſupioꝛis.ar.extra ꝺe re.co.ꝓſtitut⁹. hec hoſti. 8° tollit̃ p renūciatōez ꝓpriā ꝛ exp̄ſſam.extra ꝺe cenſi.nup.qō intelli gas ſm hoſti.quo ad ius tangens renū ciantē tñ.ſec⁹ eſt ſi tāgat papā vel alium Item nec clericus pōt renūciare cuilibet p̄uilegio ſuo.vt pz extra ꝺe fo.ꝓpe.ſi ꝺile cti. 9° amittit̃ p abuſuꝫ.i.p non vſuꝫ vl̄ p ꝓtrariū vſum puta aliquis eſt p̄uilegi atus ne ꝺet ꝺecimas in quolibz anno ꝛ tunc̃ ab eo ꝛ quolibz anno ꝺat talis me rec̃ p̄uilegiū amittē qz p̄miſſa ſibi abuti tur ptāte.ii.q.z.p̄uilegiuꝫ. Neceſſe eſt tū ad ℔ ꝙ ꝓpleta ſit ꝫ p̄uilegium p̄ſcriptio ꝛo.ann.extra.e.ſi ꝺe terra.imo vī ꝙ.40. annoꝝ.extra.e.accedētib⁹.hec hoſti. Ad ℔ nō ꝙ illi ꝺe quoꝝ exēptione nō ꝓſtat vel q non fuerūt ꝺiu in poſſeſſiōe exēptō nis tenēt̃ ep̄is oñdere illa p̄uilegia qui bus ꝺicūt ſe eē exēptos in loco ſecreto vl̄ aliqb⁹ p̄ꝺētib⁹ nō ſuſpect ad ℔ ꝺepu tatis ab ep̄o qō ſi nō fecerint ꝛ ep̄i ꝓtra tales vſi fuerint ſua iuriſdict̄. ꝓſeruato res coꝝ nō p̄nt ꝓpter ℔ ip̄os ep̄os graua re. Etſi ꝓceſſus ꝫ cos ꝺe facto ficret. nō valeret.ꝺꝫ aūt p̄uilegium exhiberi ad le gendū integralit̃.li.6.e.cū pſone.in q̄ ap probat̃ opi. Inno.ꝛ reprobat̃ opi.hoſti. Dicit.n.hoſti.ꝙ ſi tot⁹ tenoꝛ legeret̃ p̄ſ ſet eē occaſio litigandi. Inno.vō ꝺicit ꝙ totus ꝺꝫ legi ne ꝓcedentia vel ſequentia artarent articulum.ꝺe quo contenditur.

Hec ex simplici lectura oriebat mã liti gandi sicut ex transcripto.hec Jo.an.i.c. cũ psone.Sz quid si priuilegiuz alleget vt oñdat sz is cui ostendit non acqescit forte qr est potẽtior. Rndet hosti. certe ñ est ei imputãdũ.ff.ꝓmodati.ad eos. Mõ obstante si dicat ꝙ nõ fuit vsus 7 ꝙ factũ est ꝫ̃ziũ quõ.n.vtet̃ priuilegio nisi allegato 7 de ipo fidẽ faciẽ certe si ita fecẽit sibi iputari nõ poterit nisi forte sententia ꝫ̃ euz ferret 7 nõ appellaret ex̃ de sen. 7 re in.suborta. Sz q ꝓtrauenit ꝓpria temeritate est ꝑiter puniẽd ex̃.c.dilecti. quid si ille idẽ q ꝓcessit ꝓtrauenerit. Rº fm hosti.si priuilegiũ semel tenuit amplius reuocari nõ põt a concedente sine pena si faciat hoc sine causa.ff.de re.iur. ꝓcilꝫ vtz aũt papa 7 qõo papa sit puniendus ipe videat.9.q.3.alioz.7.c.sc.de quo vi de supra vbi ponit 7ꝰ modus amittẽdi priuilegiũ. Quid si priuilegiũ pape coꝛã ali quo iudice allegat 7 ostẽditur. Obꝫcit aũt ꝙ non habet vires nunquid de hac qõne iudicare poterit iudex ordinarius vl'etiaz delegatus. videtur ꝙ non extra de iudi.cuz uenissent, hoc autẽ sic itelligi debz fm gof.7 hosti.s.ꝙ quando diocesanus agit ꝫ̃ aliquã eccliaz iure cõi 7 eccª dicẽ se exẽptaz 7 dño pape imediate subesse 7 ꝓducit priuilegiũ de tali priuilegio ñ poterit iudicari nisi p papã.7si p aliuz fuerit iudicatũ nullũ fiet ꝓiudiciuz dño pape.vt pz ex̃ de in inte.resti. cũ veniss̃et.et ex̃ de sen. 7 re iudi.suborta.7 ex̃ de elec. ꝓstitut.mi 7si sponte voluerit nõ põt priuilegiaꝰ sine lnia pape renunciare priuilegiis vel indulgẽtijs libtatis q̃ monasteriuz vel eccliaz iudicãt ad ius 7 ꝓprietatẽ romane ecclesie ptinẽ.vt ex̃ de arbi.cũ tẽpore.vl'dici põt ẽt fm eosdẽ.s.gof.7 host. ꝙ vbi vba priuilegij sũt ambigua ordinariꝰ vel delegatꝰ de ipo iudicare ñ põt Ille enĩ iterptari vl'delegare dz priuilegiũ qui ꝓcessit. vt extra.e.ti.vt priuilegia.7 ar.extra de sequest.ad ß.7 extra de sen.ex.interalia.q̃uis 7 legatꝰ iterptet rescriptũ pape.vt ex̃ de postu.p.ad ß. Letez si vba fuerint clara 7 indubitata q̃ iudicãt manifeste ecclesiã fore exẽptã iudex poterit iudicare absoluẽdo.vel si vba priuilegij sint ꝓtectois 7 nõ exẽptois poterit ꝓdẽnare.ut extra de priuilegijs recepimus. Fateoz tñ ꝙ papa poterit postea ius suũ ꝑseq si velit vt dic illa ꝛetract'.suborta i fine. Et nõ ꝙ nisi de priuilegio que vba illius sunt inspicienda. vt.e.ti.porro.7.c. recepimus.sicut 7.c.que de his qui ex testamẽto proficiscunt. vt.ff.de transac.de his. Plus tamẽ mentem attendere debemus q̃ verba. vt patet.i.q.i.in articoli.7 di 38.sedulo. Sed etiam dici potest fm hostien.ꝙ priuilegiatus abutitur priuilegio quando male vtitur eo.s.quia vel facit contra intentiõem concedentis.extra de postu.p.gratũ. vel quia viuit vita cõi non priuata ꝓpter cuius obseruantiam erit priuilegiatus 7 tunc non potest priuilegium allegare.extra de sta.mona.recolentes.§.i.7 de ver.signi.abbe.ad finem vl' quia non sunt contenti terminis suis immo contra priuilegij sui tenoꝛem excedunt puta quia ecclesias vl'decimas de manu layci sine consensu epi recipiunt l' alia similia faciunt.

Qrca.8m.s.punitionez exemptorum queritur.s.vtruz exemptus si ꝛelinquat infra dioc alicuius episcopi puniri possit ab illo episcopo. Rº dixit Tan.ꝙ aut exemptus notorie ꝛeliquit 7 tunc puniri potest p ordinariuz.vt extra.eo.patentibus. 7.c.tuarum. Aut occulte 7 tunc nõ potest puniri nisi a papa.i6.q.i.frater noster. Et etiam exꝓssum videtur.extra de supp.ne.sicut nob. .§.ft.7 de sta.mo.in singulis.§.ordinentur. Sed certe p eadem iura que loquũtur nedum in occultis sed etiam in notoꝛijs hec responsio reꝓbat. Johannes autem distinguit quia aut exẽptus ꝛelinquit circa rez in qua est priuilegiatus 7 tunc puniri nõ potest nisi per papam.puta si male gerit se in officio suo religiõez male seruat bona monasteriꝫ dilapidat. Et hoc idez satis innuit.extra de sta.mo. ea que.§.hec eadem. Aut circa rem non exemptam vt exẽptis pindicando 7 tũc puniri põt p ordinarium.extra.e.tuaruz Et videt hec distinctio approbari p gof. 7 p iura extra.e.cum capella.7.c.q̃tum. per confessionem.reꝓbat autem extra e.patentibus vbi ꝛelinquitur in ipsa re 7 tamen punit ecclesiastice.extra.eo.tuaz .§.vez.vbi ꝛelinquit circa rẽ priuilegiatã.s.vt nũcios mittẽ possint p eleosinis colligendis 7 tamen puniunt. Sed forte dices ꝙ hoc ideo est quia preiudicat aliꝫs sz ß nõsio non prodest. Maz 7 vbi epo vl' iuri parrochiali 7 etiam reipu. paratur

ꝑiudicium hoc non lꝫ ẽt si sit notoriũ. vt
patꝫ exꝝ ꝛ sup. ne. ꝑ. c. z. Nam institutio
ꝛ restitutio ꝑsbri ꝛ qua ibi dr̃ nõ põt cẽ
nõ notoria. ar. exꝝ ꝛ clec. bone. z. §. i. ꝛ. z.
Sꝫ dici põt ꝑm hosti. indistincte q̃ exẽ
pti non possunt puniri p inferiorem nisi
a papa ar. i6. q. i. frater noster. ꝛ extra ꝛ
sup. ne. ꝑ. sicut nob. Et ne videat cassare
sentẽtias tantoꝝ doctoꝝ sic distinguit. s.
q̃ aut ꝓtinet̃ in priuilegio exempti exꝑs
se q̃ quãtuncunq; ꝛelinquat a nullo cui
sedem apostolicam iudice puniatur vel
alia quecunq; ꝛba similia idez exꝓesse
innuentia. ꝛ tunc est standũ priuilegio si
cut sonat extra. e. pozo. Sic intellige illõ
extra ꝛ sup. ne. ꝑ. c. z. Et codẽ modo ꝑñt
intelligi iura similia. Aut hoc ibi nõ con
tinet̃ exꝓesse ꝛ tunc videt̃ q̃ indistincte
possit puniri nisi talis spãlis dignitas tue
atur. ar. C. vbi qs ꝛ curiali. l. z. Sed ꝛ ꝑ
potest subdistingui qꝛ ꝛ si hoc in priuile
gio spãliter non ꝓtinet̃ sꝫ simplr eximit̃
s. qꝛ dr̃ in priuilegio q̃ ꝓtestet censuꝫ ad
ꝓcepte libertatis iudiciũ. vt extra. e. rece
pimus. tunc aut ꝛliquit in re vl̃ circa rẽ
ꝑuilegiataꝫ nõ ꝑiudicando alij aut ꝑiu
dicando. Item aut notorie aut occulte.
Si circa reꝫ priuilegiatã sine ꝓciudicio
ꝑuato alterius referenduꝫ est papę. ꝛ sic
loquit̃ extra ꝛ sta. mo. ea que. §. hec ea
dem. ꝛ sic priuilegiatus remanet in liber
tate ꝓcepta vt innuũt ꝛba priuilegij. Et
ꝑm hoc etiam põt intelligi. extra ꝛ sup.
ne. ꝑ. c. z. qꝛ si ecclesie ille sint exempte q̃
ꝛelinquit̃ in re ꝑuata nec ep̃o cui nõ sub
sunt ecclesie põt aliquod ꝑiudicium ge
nerari. Si ãt alteri ꝑiudicat ꝛ notorie ꝛ
linquat corrigi põt p censuraꝫ ecclesiasti
cã q̃ male fecit. vt extra. e. patentib⁹. ꝛ. e
tuaꝝ. §. ꝛeꝝ. ꝛ. §. vltj. ꝛsus finem. q̃ p ex
cõicationem ꝛ suspensionẽ officij ꝛ bene
ficij. vt ibi dicit ꝛ ꝓz extra ꝛ ꝛ. sigl. que
renti. qd p censuraꝫ. Non tñ p ꝛpositio
neꝫ vel priuatõem beneficij. vt in. c. ea q̃.
. §. ꝑ eadẽ. ꝛ hoc ꝓpter scandalum alioꝝ
ex notorio ꝛlicto. vt ibidẽ. §. i. videt̃ enĩ
ꝓcepisse p priuilegiũ libertatẽ nõ ꝓcti im
punitatem. ar. extra ꝛ ꝓsue. c. fi. ꝛ ꝛ prę
scrip. c. fi. Si ꝛo ꝛlinquat occulte vel ẽt
manifeste non tamẽ notorie citra sedem
apostolicã nec examinari poterit nec pu
niri. ꝛ sic intellige illud. i6. q. i. frater nr̃.
nisi forte teneat capellas exemptas rõne
quaꝝ ire teneat̃ ad synodũ qꝛ pũiri pos
set quo ad eas si nõ faceret qõ ꝛbẽt exẽ
c. ex ore. §. fi. Scõm hanc distinctionem
iura saluantur opiniones ad concordiaꝫ
reducunt̃ ꝛ approbantur. hec Jo. an. li. 6
c. volentes. Item ꝑm Host. sunt quidaꝫ
qui tale priuilegium obtinent. s. vt nõ pos
sint suspendi interdici vel excõicari ab
aliquo ep̃o vel archiep̃o quod priuile
si rõne loci concessum fuerit clerici ꝛlin
quentes in loco priuilegiato vel circa rẽ
priuilegiatam puniri ab ordinario non
possunt nisi notorium esset ꝛlictum in q̃
omne priuilegium cessat. extra. c. tua. cel
sat autem auxilium iuris ꝓmunis. s. ap
pellatio. vt extra ꝛ appella. cuꝫ sit roma
na. ꝛ. c. puenit. ꝛ. C. quozum appell. non
reci. l. z. Ceteruꝫ si alia beneficia habeãt
vel alia loca in quibus vel circa que ꝛli
quant priuilegium non habet locum. vt
extra. e. c. cum capella. ꝛ. c. quoniam per
confel. ꝑ ꝑm Host. tamẽ ꝛ hac vide ꝛ dic
vt distinctuꝫ est supra ꝑm hosti. ꝛ Jo. an.
Item ꝑm Host. ꝛ hosti. non omnis cẽsua
lis romane ecclesie est exemptus. Nam
aliqñ soluit̃ cẽsus ad iudiciũ libertati. ali
qñ ad iudiciũ ꝓcepte ꝓtectiõis. vt exẽ. e.
ti. ꝓcepim⁹. Itẽ p innouatõez priuilegij ni
hil noui iuris acqrit̃ lꝫ tñ vet⁹ ꝓseruat̃
vt extra. e. ti. ex pte. i. Et lꝫ ꝑ iploratõz
officij petat̃ ꝛ fiat si tñ ps ꝓdicat aduer
sa inouatio fieri ñ dꝫ nisi cã ꝓdictõis au
dita. vt exꝝ ꝛ ꝓfir. vti. vl̃ inuti. cũ dilẽi. ꝛ
exẽ. e. cũ clerici. Itẽ ꝓhibet̃ p obiam reli
giosis ne in ꝑmonib⁹ suis ꝑlatis eccliarũ
ꝛtrabant aut laycos ab eccliaꝝ suarum
frequentia vel accessu ꝛtrabant seu idul
gẽtias ꝓnunciẽt indiscretas. Ne cũ testis
intercrunt a testatõib⁹ ꝛbitis aut legat.
matricib⁹ ecclesiis faciendis ꝛtrabãt nec
restitutões vl̃ legata vel ꝛbita aut male
ablata icerta sibi aut alijs sui ordis frib⁹
vl̃ ꝙuẽtib⁹ in alioꝝ ꝑiudiciũ fieri siũ ero
gari ꝓcurẽt nec ẽt in casib⁹ sedi aplice aut
locoꝝ ordinarijs reseruatis quẽq̃ absol
uere aut psonas ecclesiasticas ꝑsertiz co
ram iudicib⁹ ꝛlegatis a sede aplica suaz
ꝫ eos iusticiam ꝓsequẽtes vexare inde
bite ac ad loca plura ꝛ ꝑsertim multũ re
mota ꝙuenire ꝑsumant. Siquid ꝛo ꝫ p
missa vel aliqõ premissoꝝ attentauerint
iaceãt p duos menses in illis penis q̃. ꝑꝫ
coꝝ statuta ꝓ graui⁹ culpis solẽt ꝑoni
sup qb⁹ siñ mãifesta necessitate cũ eis dis
pẽsari ñ ꝑt. Ceteꝝ ꝑlati eoꝝ nisi ꝛ bis q̃

occasione p̄missoꝝ excessuū ad eos quo quomō puenerint ecclesiis vl̄ p̄sonis ec clesiasticis damnificati plene satisfecerit infra mensem postq̄ fuerint requisiti eo ipo vsq̄ ad satisfactōem ꝛbitam sint sus pensi non obstantibus p̄missis statutis aut quibuscunq̄ p̄uilegijs cuiuscunq̄ te noris existāt.li.7.ꝛ p̄uil.religiosi. ⁊ ibi dem ēt excōicant religiosi in quibusdaꝫ alijs excedentes.vt habet infra.li.7.ti.ꝫ casu.95.

QIrca 9m qō est ꝛ conseruatoꝛi bus sciendū q̄ ꝓseruatoꝛes p̄ui legioꝛuꝫ possunt ꝛfendere a ma nifestis violentijs ⁊ iniurijs.li.6°.ꝛ offi. ꝛle.statuim⁹.i.⁊.c.hac ꝓstōe. que quidē ꝛcretal' est expositio illius p̄cedētis ꝛcre talis.s.statuimus.i. vñ tm̄ habent cogno scere ꝛ manifestis. Et intellige p̄m gl.io. and.manifesta illa que sunt notoꝛia ⁊ ita patentia q̄ nulla p̄babili tergiuersatiōe possunt celari.vt extra ꝛ coha.cle.c.vlt. Sꝫ quid si neget offensa notoꝛia. Re spondet Jo.an.q̄ ꝓseruatoꝛ bñ recipiet p bationes an factum sit notoꝛiū. vt sic vi deat an iurisdictio sit sua.extra ꝛ reseri pt sup lr̄is.alias eius officiū essꝫ inutile Etsi factū notoꝛiū inueniat p̄cedat alias ꝛsistat. Et quod dictū est q̄ p̄n̄t ꝛfendē ab iniuria siue offensa hoc pōt intelligi p̄m Jo.an.ꝛ ꝓmissa ⁊ etiaꝫ ꝛ ꝓmittēda In p̄ma p districtōem ecclesiasticā cogē do iniuriatoꝛes vt satisfaciāt leso in zᵃ p bibendo p excōicatōem ⁊ punitiōem.li. 6.ꝛ sen.ex.romana.§.caueant. Etsi non possent iniuriam repellere p sententiā ec clesie ꝛbēt p̄m Ber.sup.c.statuimus. im ploꝛare brachiū seculare sicut ⁊ iudices alij.extra ꝛ offi.oꝛ.c.i.⁊.c.q̄m in pleriscq̄ in fi. Ad qō ptās secularis tenet. Alias pōt eam excōicare cū hoc sit accessoꝛiuꝫ ad officiuꝫ ꝓseruatoꝛis.zz.q.5.admistra toꝛes.Quid si ille q fecit maleficiū bñ cō fiteꝫ illud sꝫ dicit illud nō esse notoꝛiuꝫ Rñdet Jnno.sup.c.statuimus. qꝛ tūc cō seruatoꝛ bene pōt p̄cedere ꝓtra eum qa ⁊si non sit notoꝛiū euidentia facti est tam̄ notoꝛium per cōfessionem eius. vt extra ꝛ coha.cle.⁊ mu.vr̄a. Quid si dicat se illud iure fecisse. Rndet Jnno.ibidez q̄ conseruatoꝛ recipiet p̄bationes vtriusq̄ partis quia non possꝫ aliter exequi iuris dictōem sibi cōmissam. Quid si p̄betur per testes ꝛ aliquo q̄ fecit maleficiuꝫ sꝫ non p̄obetur q̄ sit notoꝛium. Respōdet Jnno.ibidez.s.super.c.audiuimus.q̄ nō nocebit ei p̄batio talis.Et hoc ideo quia conseruatoꝛ procedere non potest nisi cō tra notoꝛios qualis non est iste. Jtem cō seruatoꝛes non possunt exercere iudicia lem indaginem.i.cognitionem ⁊ exami nationem cause que est dubia ꝑ Jo.an. vt in.c.statuimus. Scōm tamē Jnno.in glo.ibidem vocare possunt cos qui dicū tur molestatoꝛes ⁊ iniuriatoꝛes.Etsi vo cati venerint interrogabuntur an p̄posi tas molestias ⁊ iniurias irrogauerint.Et si confessi fuerint q̄ sic procedent contra eos quasi contra malefactoꝛes.Si vero negauerint ⁊ ex hoc facta sit res dubia non procedent.Etsi processerint non va lebit processus tanquaꝫ excedens fines mandati.ar.extra ꝛ rap.cuꝫ dilecta.nisi forte a ꝛo ꝛ facto vel ꝛ iure maleficiuꝫ esset notoꝛium q̄ inficiationi non ēt lo cus qꝛ tunc contra tales valeret p̄cessus erē ꝛcoha.tua.⁊.c.vestra. Si āt vocati fuerint ꝓtumaces tunc ꝓ contumacia possunt procedere contra eos.Sed si fer rent sententiam excōicationis vel aliam contra eos p violentia vl̄ alio ꝛclicto nō teneret nisi esset manifesta vt ℔. vel nisi p̄ius sententiaret q̄ ibi esset iniuria ma nifesta quia tunc etiaꝫ si non esset mani festa teneret sn̄ia nisi appellaretur ab ea. Jtem semp eos vocare ꝛbent q̄ videnē ꝛligsse alias nō tēt qō fit ꝫ eos z.q.i.c.i nisi cēt sn̄ia excōicatōis q̄ forte tenēt etī nō seruato oꝛdine sed tanq̄ incerta sine difficultate cēt relaxāda imo ꝓtoꝛ ē pu niend⁹.erē ꝛ sen.ex.sacro. Sꝫ nec ꝓtra hoc valꝫ sn̄ia nisi sint mānifesti vt ℔ ℔ oīa Jnn.⁊ mlta ēt alia ꝛ hac mā ibidē. Jteꝫ si se scient ītromiserit ꝛ alijs q̄s ꝛ mani festis iniurijs ⁊ violentijs aut ēt ꝛ his q̄ iudicialem exigunt indaginē ipo fcō p̄r annū ab officio sē suspēsi.li.6.ꝛ offi.ꝛle. hac ꝓstōe. Et illō qō agūt nō valꝫ ⁊ ps q̄ ℔ p̄curauit ē excōicata nec p̄t absolui nisi ei quē sic fatigauit idebite p̄ ꝛ expē sis satisfaciat integre.vt in.c.statuimus. Jtē ꝓseruatoꝛes huiusmōi erē ciuitates siue dioc. in q℔ fuerint ꝛputati vl̄ alibi q̄s ī cinitatib⁹ siue locis ilignib⁹ vbi possit copia pitoꝝ bñ ꝫ ōscūq̄ p̄cedē aut ali quos vltra dictā vnā a fin̄ dioc. cozūdē trabē ñ p̄n̄t vices ōꝫ suas excepti citatō. b⁹ ⁊ sn̄iaꝝ ꝛnūciatiōib⁹ q̄s p alīū valē.

exercere.nulli possunt ꝓmittere nisi hoc ꝓpetat eis ex beneficio litterarū.sed nec tunc nisi infra ciuitates siue dioceses in quib⁹ reputati fuerint ⁊ personis tantū ꝛe quib⁹ statim subiunget. Item ꝓseruatores esse nō possunt nisi epi ⁊ supra aut abbates seu dignitates vel ꝑsonat⁹ in cathedralibus vel collegiatis ecclesiis habentes quia nullus pōt cōseruatoris sui esse ꝓseruator nec etī eius cui est subiect⁹ iurisdictionē ecclesiastica. vel temporali exceptis regibus ⁊ reginis. Expirat aūt officium quorūcunq; ꝓseruatorum quo ad negocia nondū cepta ꝑ obitum ꝓcedentis.⁊ hec oīa patēt in.c.bac ꝓstitutōe

De interptatione dubioꝝ.ti.49.

Deinde pōst titulū de ꝑuilegijs in quib⁹ aliqñ ponunt aliqua dubia que indigent aliqua interpretatōe ꝓsiderandū est de interptatione dubioꝝ. Et ꝓmo qualit̄ sit terptandus. 2° qs possit interptari. 3°q interpretatō possit artari vel extendi. Circa ꝓmum sic distingue ꝙ hosti. si querat de interptatione rescriptoꝝ vel priuilegioꝝ tunc magis est standū intentioni scribēt. si de ea appareat qs vbis scriptis extra de rescript. sup lr̄is.in fi.⁊ de ꝓui. q̄sto. Et similit in testis mens testatoris ē ꝓor ⁊ potentor voce.ff.de sepul.l.labeo in fine. Si vo queratur de verbis in iudicio habitis quo ad citatōem libelli ⁊ ꝓncipium iudicij.fit interptatio ꝑ actore ⁊ ꝓtra reum.ff.de iudi.solem⁹.⁊ extra de ca.pos.cū ecclesia sutrina.§.vez quoniaz in.q.3. In me⁹ aūt iudicij cogēd⁹ ē taz actor qs reus vt certū ponat ⁊ rñdeat q si incertum sit ⁊ ad instātiaz ptis aduerse ⁊ ad pceptū iudicis h̄ declarare nolucrit fit interpta⁹ ꝫ cū.ff.de ꝓfes.certū. Ro. i. Aliogn si interrogat⁹ nō fuit nec ei iūnctū vt declaret dubiū dz fieri interpretatio ꝑ eo q posuit vel rñdit siue sit actor siue re⁹.ff.de iudi. siqs intentione ambigua. In fine vo ē ꝑ reo ⁊ ꝫ actore interptatō facienda.extra de pba.ex lr̄is. nisi cā sit fauorabilis exparte actoris qz tunc fieret interptatio pro eo.ex ꝛe sen.⁊ re iudi.c.fi. Si aūt quera tur ex vbis in ꝓtractib⁹ habitis aut ē certū q nō ꝓsenserūt.⁊ tunc nō valet quod agit extra ex ꝓtrahē.emp.⁊ ven.in venditiōib⁹. Aut dubitat vtrum ꝓsenserint ⁊ tunc aut valet intellect⁹ fm partez vnā tm̄ ⁊ tunc fit interptatio fm illam vt res magis valeat qs ut pereat.ff.ex reb⁹ dubijs.quotiens in acrōnib⁹.⁊ extra ex vb. sig. abbe.§.quod ꝫ fuerat.aut valet fm intellectum vtriusq; ⁊ tunc est accipiendū illud qđ est visimili⁹.ff.ex v.ob.eum qui Et qđ qñq; ꝓsueuit accidere.28a.di.ex racusane. Et qđ magis ꝓuenit iuri.extra ex ꝓsue.cuz dilectus.§.fi.vbi fit interpretatio ꝫ eum qui apertius potuit dicere legem.ff.ex pactis.veterib⁹. Quid refert vtr qs sit exemptus vel ꝓuilegiatus q̄ non possit excōicari vel interdici vel suspendi. Ro. fm hosti. q exempt⁹ non pōt regulariē coram ordinario ꝓueniri.priuilegiatus vo pōt q nisi non potest excōicari pōt tamen mulctari ⁊ amissionē possessionis bonoꝝ suoruz pati.ar.ex vt li.nō ꝓtesta.tue.qñ frequenē.§.fi. Et omnes alias penas preter censuram ecclesiasticam ꝓtra contumaces inductas poterit formidare.

Circa 2m̄ sciendum q vba rescriptoꝝ comini pape interptat⁹ papa.vt ex ex sequest.c.i. Aliqñ interpretat⁹ et legat⁹.vt ex ex postul.c.i. Quis aūt interptari possit ꝓuilegia romane ecclesie dictuz est i titulo ꝓcedenti.§.quid sit ꝓuilegium. De interptatione vo iuris est distinctio talis antiqua.s.q est interptatio gnālis necessaria in scriptis redigēda.vt interptatō ꝓncipis.vt.C.ex le.⁊ se.9.l.si ex interptatione.⁊ extra ex ꝓsue.cū dilectus. Non gnālis sed necessaria ⁊ in scriptis redigenda.vt iterptatio iudicis. vt.ff.ex le.⁊ se.9.l.non pñt.⁊.l.non vt ait. Nec gnālis nec necessaria fz i scriptis redigēda.vt iterptatio mgr̄i.vt.C.ex ꝓfes. l.i.li.12. Fiūt et interptatōes a iure qb⁹ ꝑ oīa standū ē.vt ex ex v.sig.ꝑ totū.h̄ goff. ti.ex v.sig.⁊ hosti.ti. ex rescript.

Circa 3m̄ sciendū q interptatō iuris ꝓgat⁹ siue extēdit qñz rōe fauoris vt si indultū sit retinē bñficia vacantia in sua ecclesia ⁊ fruct⁹ eorū pcipe ac in solonem obitoꝝ eiusdem ecc⁹ quertē ꝑ interptatiōez extēdit nomē bñficij ad ꝑbendas ⁊ bñficia maiora.vt ex ex v.sig.talia nob. Itē vbū illud labores extēdit ad oīa q̄ qdā religiosi ꝓuis māib⁹ ⁊ sūptib⁹ excolūt.vt ex ex ex.ex parte. Itē ꝓuilem indultū ex excis ñ solnēdis extēdit ꝑ interptatōz ad excias possessionem

q̄ postmodū acquirunt vt extra de priui. q2 circa. Itē priuilegiū p2essuz de decimis p2cipiendis extēdit p interp̄tationem ad noualia. vt extra de dec. ex pte. Sic et p interp̄tationez extendim⁹ donationes. ut extra de don. cū dilecti. vñ si imperator donat domuz interp̄tamur cū oīb⁹ iuribus 7 ptinētijs suis esse datū. vt. C. de bo. va. l. si qñ. li. io. Idem facim⁹ de testis simplr rōe fauoris vñ si qs leget vina interp2etamur 7 vasa viaria foze legata. vt. ff. de vi. tritico. 7 oleo. l. si tibi. §. si uinū. ff. de penu legato. l. q penu v. §. ult. 7 l. nāq3. 7 qb⁹ legat 7 q̄ maxia debent. ff. de le. 3. l. qb⁹. Non. n. in cām testōz ad diffinitōnem vtiq3 est descendēdū cū plurimū abusiue loquant boies nec p2ijs noibus nec vocabulis vtant. vt. ff. de le. 3. l. ar. §. cicius. Ideoq3 cartaz appell' libros intelligim⁹ esse legatos cū nos testatoris volūtas vr geat. vt cū quis sic dixerit. cartas meas vniuersas qui nihil aliud q̄ libros habebat. studiosus studioso relinquens. vt. ff. de le. 3. l. libroz. §. q tamē. Item p2ogat iuris interp̄tatio rōne gnā itatis vt cum quis obligat bona sua etiā futura bona intelligit obligare. vt. C. q̄ res. pig. oblig. pos. l. vlt. Item cū quis fundum obligat nihil excipiens ius patronatus qđ ecc^a in fundo sita obtinet obligare videt. ex de iurepatro. ex litteris. 7 extra de sent. et re. in. cum bertoldus. Aliq̄ artat interp̄tatio iuris vt in p2curatione exigēda ne subiecti grauent. vt extra de cen. q̄sto. Itē artat vt exactōis 7 auaritie nota vitet. extra de censi. ex pte. Itē artat interp̄tatiōne odij. vt cuz decime layco p2edūt in feudum qđ male fit. vt extra de his q̄ fi. a pla. sine cō. ca. cū in aplica. In hoc igitur casu occasione determinatiōis antique ñ sunt decime nouaiium vsurpāde cū i talibus nō sit extēdenda lnia sz potiꝰ restringenda. vt extra de dec. tua. Odia. n. p interp̄tatōem restringenda sc. vt pz. ff. de liber. 7 postbu. l. cū qdā. 7 ex de ospan. 7 affi. cū dilecto. Item artat uenditio p interp̄tationez. vt nō videat emptū vel vēdituz vl in vēditōe exceptū qđ venditōis tpe nō extabat. vt. ff. de p2trahē. emp. 7 ven. l. i lege. Et hoc ideo q2 in venditōe respicit tps p2tractus. Itē in fauoreꝫ rei fit restrictio p interp̄tatōez. Nā siqs leganit nummos 7 nescim⁹ de quib⁹ senfit tūc sumit p2iectura ex plurib⁹. spectat. n. p2suetudo patrisfamilias in p̄mis. Deinde regionis in qua testato2 p2uersat⁹ est. sz 7 mens patrisfamilias 7 legatarij dignitas vel charitas 7 necessitudo. Itez summaz q̄ p̄cedūt 7 sequūt scripta scrutāda. vt. ff. de le. i l. si seruus plurium. §. vlt. q si sic. nec ex his p2iectura capi possit. tūc locū hz quod dicit nūmis indistincte legatis ex ignorantia deuent. si neq3 ex p2suetudine p̄fis famil' neq3 ex regione in qua fuit nec ex p2certu testi possit app2obare. vt. ff. de le. 3. l. nūmis. Quod ideo p2tingit quia cuz heres damnatus sit nūmos dare 7 aliud ñ apparet in ptāte eius est quos velit dare 7 se liberare. vt. ff. de le. 3. l. q p2cubinā. §. i

De clerici uel monachi nō imisceāt se secularibus negocijs. ti. 50.

Postea cuz dictum sit supra de his q̄ p2petūt clericis 7 monachis nunc dicendū est cōit de his q̄ p̄hibent eis. Hec aūt sunt nego^a secularia. Jō titul⁹ hꝫ pōit ne clici l' monachi secularib⁹ negocijs se imisceāt videndum est q̄ p̄mo q̄ dicunt secularia negocia. 2° que ē pena se imiscentiū negocijs secularib⁹ inhonestis 7 p̄hibitis. 3° dicendū est in spāli de venatōe. Circa p̄imum sciendū q p̄m Hos. negocia secularia dicunt tripl'r. vno° officia 7 p2mercia. q̄ fiunt p secularib⁹ reb⁹ acq2endis emēdis vel distrabēdis. Et hꝫ sunt p̄hibita clericis 7 mōachis. vt ex'. e. c. i. q2 int emētis 7 vēdētis p2merciū. difficile ē nō interuenire pctm̄. ut dr de pe. di. 5. q̄litas. Dr āt negociū q̄si negās ociū p̄ie vo i cautis negociū i p2mercijs negociatō locum hz. vt extra de v. sig. fo2⁹. §. p2stat. De his igit officijs 7 p2mercijs secl'arib⁹ dr clici officia vel p2mercia secularia nō exerceant maxie in bōesta. extra de vi. 7 ho. cle. c. i. Nam honesto artificio sibi querē possunt victum dummō nō desint obsequijs diuinis. vt pz di. 91. clericus victuz. Mo nachis etiā iustū negociū nō est interdictz propter necessitates diuersas. vnde in regula beati benedicti p̄cipit puideri per quorum manus negocia monasterij p2curentur. vt extra. co. c. i. Intellige etiam sz Hostien. q̄ tam clerici seculares q̄s religiosi possunt vilius emere 7 carius vendere. dummodo non faciant hoc ex p2posito vt si cellarari⁹ emit bladū vel aliqd aliꝫ

ꝑ toto anno ⁊ supſit aliquid põt illõ ca
rius vendẽ cꝫ emerit ⁊ ꝛ bis q̃ magi ex
pediunt monasterio ꝓuidẽ. secꝰ est si facẽ
ħ er ꝓposito.⁊ bis ꝛedit⁹ sit qꝛ tũc si mo
nit⁹ legitime nõ corrigat pdit ꝓuilegiuz
clericale.eꝛ ꝛ vi.⁊ ho.cle.c.fi. ꝛº dicũt
negocia secularia qõnes que mouent i
iudicio seculari. Et ħ simil interdicunt
clericis in maioꝛib⁹ oꝛdinib⁹ ꝓstitutis et
si bñficia ecclesiastica nõ hẽant qꝛ epus
tenet eis ꝓuidẽ.extra ꝛ pbẽ.cps.i.cũ ħz
aplm. Jtẽ ⁊ i minoꝛib⁹ oꝛdinib⁹ ꝓstituti
si stipẽdijs ecclesiasticis sustentent.nisi ꝑ
se ⁊ miſabilib⁹ psonis.vt eꝛ ꝛ postu.c.i.
vl nisi suã vel suoꝝ iniuriam ꝓsequant
vt.4.q.6.oib⁹.pñt et ⁊ ꝛbẽt clerici ⁊ mo
nachi suscipe tutelas miserabiliũ psonaꝝ
.s.ad mãdatũ ꝓlatoꝝ suoꝝ.di 86.ꝓuenit
Possunt etiã clerici iurisdicti.hñtes i sub
dit ventilare causas ⁊ iudicare int eos
eꝛ ꝛ fo.ꝓpe.qõ clerici. Põt et iudex ec
clesiastic⁹ qñ iudex secularis negligit iu
sticiã facẽ ꝑ sniam excõicatõis cuz ad te
nendam iusticiã cogere. vel ei⁹ ꝛfectum
supplere.ꝓgnoscendo.s.ꝛ cã nõ tñ sangui
nis.extra ꝛ fo.ꝓpe.licz. ȝº dicunt negocia secularia ꝓcurationes pdioꝝ secula
rium psonaꝝ a quibus est clericis peni
tus abst nẽdũ.vt extra.e.c.i.⁊.z. Possũt
tñ clerici vel monachi non suo noĩe.ſz vl
ecclesie vl monasteriꝰ predia laycoꝝ ad
firmas ꝓducẽ.vt extra.e.ħm. ⁊ hoc si ec
clesia vl monasteriũ sufficiẽ pdia nõ ħz
aliter secus est. extra ꝛ ꝛcimis.dilecti.
Nota igit ꝑ ꝛcred. extra.c.c.z. q eps ꝛ
nunciare ꝺz ꝓlbyteris ⁊ clericis suis ne
fiant ministri laycoꝝ nec ꝓcuratoꝛes re
rũ ipoꝝ.Etsi postea ꝓfecerint ⁊ occasiõe
illi⁹ administratiõis. ꝓpter cãm pecunia
riaz ꝛphendant in fraude indignũ ẽ eis
ab ecclesia subneniri.ꝑ hoc autez quidã
intelligũt q tales ipo facto ꝑuati sunt pri
uilegio clericali.Sed hunc intellectuz re
probat ber.ibi ⁊ Hoſ.⁊ intelligunt dictã
ꝛcret. qñ taliter ꝓmonitus nõ ꝛsistit ⁊
iõ excõicatur extra.c.ſz nec ꝓcuratoꝛes
extra ꝛ vi.⁊ ho.cle.ex lr̃is.vbi dicit q si
clerici ab epo suo ȝº moniti a secularib⁹
negocijs ñ resipuerint. ſz pmissis diuis
officijs talibus negociationib⁹ institerint
dum se his implicant ꝛ suis facultatibus
statutis ⁊ ꝓsuetudinibus pr̃ie subiaceãt
Et notat ibidem glo.q dicit suis.quia ꝓ
pter hoc facultatib⁹ ecclesie non fit ꝑiudi
cij.quia ꝛlictum pſone redundare non
ꝛbet in damnum ecclesie.16.q.6.si epm.
Dicit etiam dum bis se implicant quasi
dicat si in bis non se implicant ꝑuilegio
ecclesie gaudebunt in rebus suis sicut in
rebus ecclesie. Res enim clericoꝝ ⁊ ec
clesiaꝝ eodem ꝑuilegio gaudent.12.q.ȝ.
ecclesiaꝝ. Si vo bis se implicant cessat
ꝑuilegiuz.⁊ ita ꝑuilegium alicuius suspẽ
ditur ad tempus ꝓpter ꝛlictum.15.q.6.
iuratos. simile dicitur extra ꝛ senten.ex.
sacro.ħ no.in predicta glo.c.Scõz host.
autem predicta ꝛcretal extra.c.c.z.intel
ligitur quãdo episcop⁹ publice ꝛnunciat
in synodo ne quis se intromittat ꝛ talib⁹
sub pena ꝑuilegij clericalis.Et q certus
sit quicunq; ꝓtra eius ꝓhibitionem vene
rit non ꝛfendetur per ipsum.huiusmodi
enim edicta loco trine monitionis succe
dunt.extra ꝛ senten.ex.a nobis. Si igit
quis clericus cõtrauenerit ipe facto suo
tanꝫ incoꝛrigibiliter nudat se ꝑiuilegio
clericali.quia incidit in factuz damnatũ
.ff.ꝛ vbo.obli.ꝓtinuus.⁊ extra ꝛ elect.
cum inter vniuersas. Jtem clericis i sa
cris oꝛdinibus ꝓstitutis ꝛbet tabellio na
tus officium interdici.extra.e.sicut te.qõ
intelligas in negocijs secularibus vt ꝛ
cet hec rubꝛica sub qua ponitur.Quid si
nihilomin⁹ conficiat clericus huiusmodi
instrumentum. Rº ħm host.si publice ⁊
solẽniter sit interdictũ. credo q nõ ualeat
Et talis ꝓficiendo ꝓpt inobiam mortaliꝝ
ꝓccat.ar.di.io.iudex.⁊ eꝛ ꝛ colo ⁊ ꝓtu.
vitatis.ad finem.Si autem in occulto nz
venientes ad eum ꝛcipiantur qui causa
re possunt alias ignoꝛãtiam. exꝛ ꝛ simo.
qñ simoniaca . ad finẽ.Sed nunquid in
spiritualib⁹ põt facere instrm. Rº ꝑ host.
q sic nisi a layco sit ꝓstitut⁹ tabellio.ar.
exꝛ ꝛ iudicijs ꝛcernim⁹.cum.n. ꝓhibeꝛ
ꝑncipale ⁊ accessoꝛiuz extra ꝛ iudicijs .
q̃sto . Quid q̃ fiet in ecclesiastic. Rº ħm
host.q eps põt ꝓstituere tabellionẽ ꝑ to
tã suã dioc. cui cura oiuz est ꝓmissa.io.q
i.regẽda. Nõ tñ ħ poterit ꝛmãdare.ar.ff
ꝛ tuto.⁊ cur.dat ab his.nec mãdãte.Et
tñ auẽte mgr̃i curie tabellio ꝑt eꝛ cã va
⁊ nccia aliũ sibi ꝓstituẽ q ꝓpleat qõ ipe
nõ ꝑt ꝓplẽ i auẽ.ꝛ tabelliõib⁹.§.pe.⁊ fi.
⁊ si sic fecẽit vocabr̃ tal ad scribẽdũ acta
foꝛi ecclesiastici al due honeste pe surroga
buntur vbi tabellio non habeꝫ extra de
ꝓba.qñ ꝓ falsaz. Et sic intelligo q clic⁹

pōt esse notarī cpi. ⁊ ē. in. c. ⁊tra falsam tal' tamē non bz ptātem extra dioc. ⁊stituenti eū. ff. de iurisdict. o. iudi. l. fi. Jn tñ ꝯ extendi pōt notarū executio: ꝯtum in stituentis iurisdict. vñ ⁊stitut⁹ a papa generaliter ⁊ficiet instrumētuz. 9. q. 3. cūcta p mundū. ⁊. c. p ꝓncipalez. Potest ēt dici ꝙ exquo qs est simplr tabellio ⁊stitutus ab eo q bz hanc ptātem. vbiqz pōt ⁊ficē instrm. quod cōprobatur in lōbardia ⁊ scabinis ⁊ cancellarijs. li. fi. l. z. Si autez dicat ei ꝯ tibi ptātem faciendi instrumēta intra talē dioc. vel ꝓuinciam non pōt exercere posit⁹ extra illā. hec hosti. Nō etiam ꝙ ꝓnceps secularis dare non pōt auctoritatē ⁊ficiendi instrumentū in spiritualibus. lz secus a ⁊trario quo ad ꝓncipez ecclesiasticuz censeat'. Ad hoc accedit quod notatur infra. li. 8°. ti. ꝯ filijs. ar. 4. vñ lz ꝓcedi posset ꝙ notari⁹ eccl'iastic⁹ ⁊ficē possit instrumenta in tpalibus nō tamñ notari⁹ laycus pōt facere instrā i spūalibus. Aliqui tñ dicunt ꝙ ⁊stitutus in spūalibus tñ nullam bz ptātem in tēporalibus. nō oz q notarius ecclesiasticus instrm facere in secularib⁹. nec secularis in ecclesiasticis: qr ꝓuersatio istoꝝ oz eē secreta ⁊ discreta. z. q. 7. laycos. vñ si layc⁹ scribat noīa singlorꝝ i electōib⁹ hoc ipso electio reꝓbat'. extra ꝯ elec. massana. ℔ hosti. Quānis aūt clerici possint esse in foro ecclesiastico notarij. Jn curijs tñ ꝓncipum ꝓhibet' eis ne etiā sint scriptores. extra. e. sniam. ℌ nec qcꝫ. ꝙ si i crimalib⁹ sniaz sāguis scripserit l' dictauerit irregularitatē incurrit. vt pz ibidez. ⁊ p totū. Jn summa nō ꝙ st' plura alia negocia secularia ꝓter ꝓdicta q̄ sunt clericis ꝓhibita vt extra. e. c. i. ⁊ breuit' ꝑm hosti. oīa negocia secularia sunt clerici ꝓhibita. Nec ꝓhibent' ꝓcessa. cū in rubrica extra. e. phibendo tradat' gnālis regula sic ⁊ multo magis laycis st' oīa spūalia interdicta.

Requit' vidē ꝯ z°. s. ꝯ pena im i scentiū se secularib⁹ negocijs inhonestis ⁊ phibitis. Circa quod sciendū ꝙ tales puniunt' vt indigni fiāt ꝛelatione tonsure. eẋ ꝯ cleri. ꝓiu. Jobes. vt fiant a misterio ecclīastico alieni. si fuerint ꝓcuratorez laycoꝝ. eẋ. e. sz nec ꝓcuratorez. Et excōicent' eẋ. e. ℔ statuta. ⁊ c. clericis. Nec subueniat' eis ab ecclesia eẋ. e. sacerdotibus. vt irregularitatē incurrāt. si sniam sanguinis dictēt vel in loco i quo exerceat' int'sint. eẋ. e. sniaz. vnde si mercimonia exerceāt sic layci ⁊ z°. moniti nō ꝯsiterint ꝓuilegiū clericale ꝯ imunitate pīmonij amittāt. eẋ ꝯ vi. ⁊ ho. cle c. fi. Et ℔ Ray. ꝯbet talibus iiungi in foro pniali. ꝙ quicqd ꝫ formam pdictam fuerunt lucrati paupibus largiant'. 14. q. 5. qui habetis. Hoc tamē credit Ro6. eē verū ꝯ ⁊silio non ꝯ necessitate maxime si bi⁹ persone indigeant vel hi⁹ erogatione grauent'. Etsi tanꝫ layci incedant exuētur omni ꝓuilegio. eẋ ꝯ sen. er. ꝓtingit in audientia. vt tabellionatus offi^m exercentib⁹ ⁊tra interdictuz. exquo sunt in sacris ordinibus beneficia ecclesiastica subtrahāt'. eẋ. e. sic te. ⁊ ℔m Jnno. ibidez. i glo. sec⁹ est ꝯ bis qui nō sunt in sacris. Si tñ ⁊ illi q st' i sacris instrā ⁊ficerēt. añꝫ eis interdicerēt' tenerēt. alit' nō. Ray. tñ dicit ꝙ ēt bi q st' in nō sacris. si hāt beneficia sufficientia cogi ꝯbēt hoc offi^m dimittē. p subtractōez būficij. vt religiosi dissoluti remoueant' ⁊ alij itroducant' vt habitū ē. s. vt religiosi audiētes leges l' pōycam nisi. j. duoꝝ mēsiuz spaciū ad claustrū redierit sic excōicati ab oib⁹ euitēt'. Et i nl' la cā si ꝓcinitū pstare voluerit audiant'. Et i choro. mēsa. ⁊. c. vltī fratꝝ existant'. et nisi forte ex mia sedis aplice spez totī⁹ motōis amittāt eẋ. e. nō magne. Sz hodie i ℔ cāu ipo iure religiosi st' excōicati. eẋ. e. c. fi. ℌ. i. Et ℔ phibi⁹ extēdit' ad prelatos ⁊ clicos psonat⁹ hītes. ꝯ q̄ vide. j. i. 7. li. ti. z. ⁊ casu. 9.

Egtur vidē ꝯ. z. s. ꝯ venatione. Circa qō sciendū ꝙ triplex ē venatio. s. oppressiua hoiuz ⁊ ℔ ē sp illicita ꝯ q̄ dī gene. 10. cepit nemrothesse robust⁹ venator coꝝ dño. i. hoiuz extinctor ⁊ oppressor. vt pz di. 6. ℌ. is ita. Arenaria. s. q̄ fit in arena. vt cū qs locat opas suas vt pugnz i arena cū bestia dētata. secus ē ꝯ māsueta hāc q exercz granit' ꝓcat nisi cā gīa virtū erpiēdaꝝ exerceat. ꝯ hac loqt' di. 86. q venatorib⁹ cuz duobus. c. se. Saltuosa q̄ fit in siluis ⁊ saltib⁹ ⁊ hec ē oībus int'dicta si fiat eo tpe q̄ ꝯ bēt hoies ee in ecclesia ⁊ orare siue sint clici siue layci di. 86. an putatis. ⁊ ꝯ ꝓse. di. z. irreligiosa. ⁊ di. 5 iciunia. Et sic ē illicita non tñ in icimūs sz ēt in dieb⁹ festiuis qb⁹ hoies ad ecclīaz ꝯbēt vēire nisi forte nēcitate famis īgruente ar. eẋ ꝯ ferijs. lz. Jdē si apzi vel vrsi vl alie fere vl'

bestie segetes vel etiam vineas elicoꝝz vel etiã monachoꝝ venirent vastare.ar. C.de ferijs.l.z.ꝛ extra de re.iurꝫ. q nõ est licitũ. Alijs autem diebus est licita laycꝫ p carnibus ꝛ pellibus habendis: aliter non ꝑm Ray.ꝛ Hoss. qui etiam de ipa venatione decimas iubent dare.i6ª.q.i.q cunqꝫ.i.ꝛ extra de decimis.non est in potestate.§.i. Sed nonne serui dñis obedire tenent. Rñdet Roõ.q tenent in licitis: ñ i illicitꝫ puta ꝫ illud ꝑmũ qrite regnũ dei.i.ecclesiam: quod semp fieri debz in mane.vt notat Hugo.di.86. Si autẽ ad venationez licitaz cogant a dominis nõ peccant mortaliter:nisi incipiat placere eis ꝛ vti in voluptatem.s.tantam:q dimittẽ nollent etiam:si extra dei preceptum esset. Clericis vo ꝛ mõachis est licita necessitate ecc̃e vrgente: vt dictum est supra de cayci. Possunt etiam interdum clerici venari causa vtilitatis:vel recreationis ad inci tandum forte appetitum vel calorez naturalem:cum retibus laqueis:ꝛ canibus cum silentio tñ ꝛ modestia:etiaz si episcopi sint vel alij plati. Ita tamen q non ꝓficiscant cum canibus ꝛ auibus:qñ debent visitare vel pdicare. vt extra de cens.cuz apostolus.§.archidiaconi. sic intelligе illud extra ne cle.vel mo.c.i.v.canes vel aues. Nec obstat ꝫz hosti.ꝫz ꝓcordat illud di.z4.c.i.p quod capitulum dicunt aliqui venationem epis omnino ꝓhiberi:qz non dicitur ibi: q ille epus esset tñ venator:sed incõtinens:ꝛ q circa episcopalia desidiosus erat ꝛ negligens: nec de spiritualibus in aliquo curabat:vt appareat ibi in illa granitate morum rẽ.ꝛ sic ecclesia sub eius regimine periclitabat: vt apte colligitur extra.e.lectõe. Sed nec obstat illud extra.e.c.i.ꝛ.z.qz non magis ibi venatio ꝓhibet epis:ꝗ alijs dei puis salua pena:de qua dicetur infra. Illicita tñ est venatio clericis:si mẽtem nimis apponant in venatione: ita q ecclesia inde detrimentũ patiat in temporalib⁹ vel spiritualib⁹ vel habeat aliqđ onus: vt probat extra.e.c.i.ꝛ.z.ꝛ extra ne cle.vl mo. c.i. Religiosis vo ꝫz aliquos est venatio illicita omni tempore. Sz dicendũ vt dez est supra:q est licita eis necessitate vrgente:do ñ tñ hoc faciant ꝓpetẽti tpe: puta si redditus eoꝝ sunt in venatione cuniculorum: vel aliarum ferarum iclusaꝝ: vt i partibus gallie. Et familia eoruz non sufficiat hoc facere.hec hosti. Sed quare ꝓhibet venatio non aũt piscatio. R⁹ q venatio fit cum clamore: piscatio aũt nõ Et iterum in venatione est maior delectatio:qꝫ in piscatõe ꝑm Ray.ꝛ Hoss. Pena clerici venatoris est:si sit epus tribus mensibus a ꝓmotione.si presbr duobus si diaconus ab omni officio suspendatur Et attende q ibi non punit diacon⁹ magis qꝫ epus vel presbyter sicut forsan alicui videt:sed potius minus punit:quia cum tempus non ꝑfigatur iudex poterit eum restituere infra duos vel tres dies vl qñ placuerit: sed epo ꝛ presbytero certũ tempus statuit. Et quod dictuz est de diacono intelligendũ est etiam de subdiacono:qz eodem ꝓuilegio gaudet.extra de eta.ꝛ qua.a multis. Alij aũt inferiores sunt arbitrarie puniendi cuz nulla certa pena eis ꝛponat.vt extra de officio dele. de causis.omnibus tamen prius est fa monitio facienda.vt.iz.q.z.indigne.hec hosti.

De dispensatione ti.5i.

Iso de his que clericis ꝛ monachis ꝓhibentur: quia frequenter in vetitum homo labit:ac p hoc indiget dispẽsatõe. Jõ dõ ẽ de ipa dispẽsatõe. Et p qd est dispensatio. z° quot sꝑs ei⁹. z° qs ꝑt dispẽsare. 4° quo dz fieri dispẽsatõ. 5° qs ẽ effect⁹ ei⁹. Circa pm sciendũ q aliꝗ ẽ rigor:aliꝗ dispẽsatio: ꝛ aliꝗ ẽ iust. Rigor ẽ excessus iurꝫ ꝛ austeritas fcã ad terrorẽ:ꝑ hũc rigorẽ dic canõ: q ñ ẽ dãda cõio ẽt i fiñ. vite.bis q delecerũt i accusatõne elicoꝝ.z.q.z.sigs epz.ꝛ q nõ ozet ꝑ eo q noiauit ꝑsbyterꝝ tuto rẽ in testõ filio suo.di.88. Nec iste rigor ẽ ꝑuãd⁹:nisi vbi timeret ex⁹m mali.di.45. sz illꝺ. Mãqs tñ rigor idẽ ẽ qđ subtilitas iurꝫ. sic ponit ex⁹m de resti.spo.sup illã.ꝛ.c in lris. Dispẽsatõ aũt idẽ ẽ q iuris relaxatio. vñ canõ vocat eã vuln⁹.zz.q.4.ipsa pietas.circa fi. Sz nũqd dispẽsatio ẽ ius. R⁹ qdã dicũt q nõ qdã vo q sic.ꝑ Ray vo dispẽsatio actõ.i.ꝑm q ẽ indispẽsanie nõ ẽ ius sz ptãs a iure data.dispensa⁹ vo passio.i.ꝫz q est i eo cũ q dispẽsatꝰ est:est ius ꝓuatum.i.lnia vl pmissio qdã alicui spãliter facta ꝫ rigorez iurꝫ.ar.ad h.zz.q z. interfectores. Jus autem incedit via regia.i.media inter rigorem ꝛ dispensationem. Est.n.ius:eqtas ius suũ vnicuiqꝫ

tribuens bonis ꝓmia: malis supplica. Et hoc ꝛbet iudex semp ꝟuare. vt. L. ꝛ iudi. placuit. ⁊ di. 45. disciplina nisi ex cā iusta seruet rigorē vel faciat dispēsatōez

Circa z^m sciendū ꝙ dispēsatio: a^ est ꝛbita: alia ꝓhibita: alia pmissa. Debita est vbi mltoꝝ scandalū timet. di. 50. vt ꝙstitueret. Itē est ꝛbita rōne tpis: vt qñq; ꝓpter raritatē cleri coꝝ ꝙcessuz ē ꝛ laycis vel monachis clericos fieri. i. q. 7. necessaria. qñq; rōe pietatis: vt ꝛ corpe viciatis ⁊ illitteratis. vt eadez. q. sig. qñq; rōne pſone: vt ꝓ sene ctute eadē. q. c. tāta. Qñq; rōne necessitatis: vt ꝓpter scādalū eadē. q. qñ gequid ⁊ c. quoticiens. qñq; ratōe vtilitatis vt ꝛ filijs monialiū rapta ꝝ: ꝓpter vtilitatē vl' necessitatē ordinandoꝝ. vt. c. q. c. tali. qꝑ doq; rōne cuētus: vt ꝛ laycis ꝓmotis i ēpos ꝛ facto: vt eadez. q. exigunt. Et bze uiter vbicūq; subest iusta cā est ꝛbita dispensatio. di. i. dño scō. ⁊ c. ꝙsiderandum. Iz aūt sit ꝛbita ex cauſ ꝑdictis ⁊ nō ꝛcect ꝑlatus in dispēsando ar. z. q. 4. ꝑto i fi. tñ subditi nō ꝑñt petē nisi forte supplicando: siē ep^at ꝛbet melioꝛi ꝛ ecc^. 8. q i. Iz. Ille tñ nō pōt cuz petē: vt infra. c. q. in scripturis. Prohibita ē dispēsatio vbi cunq; nō pōt fieri sine mānifesta ꝛcoloꝛatione ecc': siē in naso trūcato ⁊ silib^. Itē vbicunq; nō subest iusta cā dispēsandi. i. q. 7. tali ⁊ si illa. extra ꝛ elec. inotuit. Permissa ēt vł aliqñ dispēsatio di. 50. sigs ꝑs byt'. qđ forte pōt intelligi qñ aliqs ad accusatōez alteri^ ꝙuict^ ē surripuisse vasa ecc': vel aliā rē ecclesiasticā: tē si subest aliqua cā dispēsandi ꝓmittit' ep̄o dispēsare ēt si forte ꝑdiceret accusatoꝝ. Hoc aūt notabil'r teneas: ꝙ ep̄s qui sine iusta cā dispensat puniēd^ ē: ꝓpter indiscretā dispensatōem ꝓna ꝛpositōis: si ꝛ ꝑ fuerit accusatus di. 51. c. i. in fi. ⁊ c. q in aliquo in fine.

Circa z^m sciendū ꝙ papa sp pōt dispēsare ex plenitudine ptātis i oi casu ⁊ impedimēto a iure būano: siue positio inducto. Sic intellige illō extra ꝛ excess. pla. ꝓposuit. ⁊ z5. q. i. sūt q dā dicētes. Alīq tñ dicūt ꝙ nō pōt dispēsare ꝑ ātuoꝝ ꝙcilia. di. iz. illud. qđ falsum est: vt ꝓbat' extra ꝛ elec. inotuit. §. quāmis. Hec obstat illud Gre. di. i5. siē sancti euāgelij ātuoꝝ libꝛos: sic ātuoꝝ ꝙcilia suscipe ⁊ venerari me fateoꝝ: qꝛ illō est intelligendū quo ad transgressionē: ⁊ articlos fidei: qui ibi ꝓtinent': ꝑ quos papa dispēsare nō pōt. quo ad alia vo ꝛbz itelligi: ꝙ loquit' Gre. nō in pſona sua: ⁊ succes. soꝝ suoꝝ quib^ non poterat imponē legē sz in pſona generalis ecclesie: siue aliozū platoꝝ ⁊ subditoꝝ qui ad hāc susceptionem ⁊ veneratōem tenentur. Hec pñt ꝑ ß regulariter dispēsare. Sunt tñ casus in quib^ etiam papa non dispensat: vt i homicidio voluntario. di. 50. miroꝛ. Item i quatuoꝛ casibus. vnus est qñ idem ordo bis ab eodem recipit': ꝛ quo require. ē. li. 4. ti. i. ar. 6. z^o est qñ idem rebaptizatur: ꝛ quo ibidez. z^o est cum quis i odiū ecclesie se facit ab heretico ordinari: ꝛ ꝙ require. ē. li. 5. ti. z. ar. z. 4° est cum quis ordinatur simoniace: tā ex parte ordinātis: ꝙ ordinati: ꝛ quo require ifra ti. ꝛ simo. ar. 6. vñ vsus. Si bis ordo datur seu baptism^ repetat': vt reuertat' fidei stat^ ordo petat'. vł si ōstet': vt utrinq; simōia opet': vt dispēset' spes irrita ꝓpsus hēt'. Hoc aūt dictuz intellige: nō qꝛ papa dispensare nō possit in istis: sz qꝛ difficili^ ⁊ rari^ dispēsat in his ꝙ in alijs. Ep̄s autē vtz dispēsare possit ⁊ in gb^: est duplex opi. solēnis. vna ē ꝙ pōt dispēsare i adulterio: ⁊ in minoꝛib^ criminib^ adulterio: i maioꝛibus āt adulterio nequaq̄z: nisi i casib^ in iure exp̄ssis. s. ꝙ in eis dispēsare possit extra ꝛ iudi. at si. Hā ß ipo ꝙ ꝛ q busdam ꝙcedit': ꝛ alijs tacite ꝓhibetur di. z5. qual'. ⁊ extra ꝛ transla. inf'. v̄. ꝙ ꝛ ꝙcessiōe. Exp̄mit' autē in iure ꝛ quibusdam criminib^ maioꝛib^ adulterio: i quibus ꝓmittit' epis dispēsare: vt in hēsi ⁊ sacrilegio di. 50. sigs p̄sbyt'. pōt ēt dispēsare in capitalibus criminibus occultis di. 50 ꝛ bis vero. Item cum simoniaco: qñq; i beneficio: qñz in ordine. i. q. 5. c. i. ⁊ vltio ⁊ extra ꝛ elec. si alicuius. Item cum scismatico. di. 50. vt constitueret' circa finem. Alia opinio est ꝙ eps pōt dispēsare ꝛ oī crimine nisi exp̄sse ꝓhibeatur sibi a iure ß ꝓbāt' di. 8z. ꝑioyter. ⁊ ꝛ pnia. di. 6. c. i. in fi. v̄. itaq; pontifex. ⁊ extra ꝛ sentē. ex. nuper. circa finem. v̄. quia tamen ꝙditoꝛ videndū est ꝙ ꝝm hanc opinionez: in quibus casib^ est ep̄is dispensatio ꝓhibita. Nota igitur ꝙ non potest dispensare cuz homicida. di. 50. miroꝛ. hoc quidaz intelligunt indistincte scilicet ꝛ homicida taz voluntario ꝙ casuali: quod etiaz roborat gnāli ecclesie ꝙsuetudine. vt dic' R ap

Alij hoc intelligunt tñ de homicida voluntario. 2° nec cum simoniaco de quo require infra.e.li.ti.de simõia.ar.6. 3° nec cum eo qui excõicatus maiori excõicatione. vl' per iudicez suspensus ab officio celebrat. vel aliter ecclìam officiat.7.q.i. siquis pbr.7 extra de sen.excõ.cuz illoz absolutio. Quidam tamen dicũt ptrariũ in hoc casu.s.q potest epiſcop' dispensare ar.2.q.4.sup causa. Sed nõ est tutũ nec psuctũ ut dicit Rob. nisi in casu.s.si cos redderet ignorantia ꝓbabil'facti excusatos.extra de clerico excõicato.mi.aplice. 4° nec cuz clerico:qui accedit ad iudiciũ ꝓncipis in casu non ꝓcesso.ꝓtẽpto iudice ecclesiastico.zi.q.5.si quis epus. 5° nec cuz bigamo.extra de bigamia nuper. 6° nec cum clerico non ordinato ministrãte 7° nec cum clerico p saltum promoto. 8° nec cuz eo qui ordines furtiue suscepit. 9°.io.ii.7.iz.ih quatuor casibus supra notatis in b.e.ar. cõtentis in vsibus de predictis omnibus dic.vt in locis suis iz° nec cuz ordinato extra tempora vel alias illicite.7 ante dispensationem obtẽtam ministrante.fm quosdam.ar.extra de sacra.non ite.c.i.7.di.5z.solicitu°. Sed certe non ꝓbant q ex h irregularitas cõtrahat.lz talis graviter peccet. Nec ẽ tali ipo iure executio interdicta. sz poti° interdicenda extra de tempore or. qõ translationi. dic g q eps cum tali potest dispẽsare.vt p3 ibidem.c cum quidaz.7.c.litteras.§. 2. i4.nec cum suspẽso p canones a diuinis officijs.vt extra de sen.ex.cuz medicinalis.ideoq3 notori° foznicator celebrãs fit irregularis fm Hosti. Nam 7 talis est suspẽsus a diuinis officijs.vt extra de coha.cle.7 mu.vña.sic põt intelligi illud extra de vita 7 ho.cle.§.siquis igitur. Item simoniacus celebrans extra de simo.tãta .§.i. Quid siquis epiſcop' a pontificalibus est suspensus. Dicunt q eps talis celebrans in pontificalib'.non fit irregularis:qz illa non sunt de suba.cum sine eis possit quodlibz officium expediri. Nec ẽ iudicandus aliquis irregular'. nisi inueniatur exp̃ssum.ar.de pe.di.i pena. Quid si suspendat' ab ingressu ecclesie tantum R° non est irregularis.qz etiam extra ecclesiaz celebrat'. 15° nec cum eo qui excõicatus ordines recepit.extra de sen.ex. cum illoz. 16° nec cum eo:q sn'iam sanguinis dictat vel scribit: ul'artem chirurgicam exercet:vel purgationi vulgari 7 vindicte sanguinis:auctez vel benedictõnez ꝓbet:7 sui pñtiam exhibet. vt extra ne cle.vel mo.sententiaz. 7 de homicidio tua.7 de ꝓcess.ꝓben.ex litteris.§.fi. In his tñ casibus qui sub.16.ꝓtinentur dummõ homicidium:7 membri diminutio nõ sequat' videtur q eps possit dispensare.ar extra de cle.pu.c.i. 17.nec cum illo:q habens impedimentum sine dispensatione fuit ordinatus.di.81.siquis sine examinatione.7 extra de clãdes.despon.cuz inhibitio.§.sigs vero. 18.nec cum religioso leges vel pbycam audiente.vt innuit' ext̃ ne cle.vl'mo.super specula. respon.i. 19° nec cum religioso in apostasia ꝓmoto.vt extra de apostatis.c.i.Et breuit' fm hosti. nõ ꝓsulo: q iudices aliquem esse irregularez:nisi inueneris exp̃ssum in iure.irregularitas.n.est restringenda non dilatanda.cum sit odiosa 7 penalis.de pe.di.i.pena.7.ff.de penis.pses.Sz 7 preter irregularitates p̃dictas sunt alij casus in quib' epi non dispẽsant.s.vt duo pbyteri equaliter p̃sint vni ecclesie.zi.q.z.c.plt. Nec i habendis plurib' beneficijs curam aiarum hãtibus vt habitum fuit.s.nec cum filijs pbyteroz. Nec in defectu etatis.de h requirere.s.ti.de etate ordinandorum. Nec de suspenso in ꝓcilio. ꝓpter iniustam collocm beneficioz in quo casu null' dispẽsat nisi papa.7 quatuor patriarche ꝓncipales.extra de ꝓben.graue in fi. Nec in alijs casib' reseruatis spãliter pape:q fiit multi.vt dictuz est.s.ti.de dignitate papali.hãc scdaz opi.tenẽt hugo. Lau. Inno. Tã. Jo. Ray.7 Hosti. Ber.etiã extra de iudi.at si cle. dic.q h opi.est cõioz. Inno aũt extra de tem.ordi. dilect'. dicit.q vbi ius ꝓcedit dispẽsatõem simpl'r eps dispẽsare ꝓt.7 sic loquit' extra de sen.exc.nup. 7 de cle.excõ.mi.postulasti.vbi vo ius nõ ꝓcedit.nunq3 põt epus dispẽsare.vt in h c.dilectus.eum.n.epi debeant seruare canones:nõ debẽt ꝓtra facẽ:nisi exp̃sse ꝓcedatur.25.q.2.c.i.7 se. Item capitulum qñq3 dispensat.extra de simo.ex insinuatiõe.7 extra de ꝓben.cũ nõ ignozes. Caplz.n.se natui ꝓpat'.16.q.i.ecclia. sz ille restituit

famam.ff.de poſtu.l.i.g etiam capitulum non tñ eccleſie cathedralis: ſed etiã alia rum ſm Roð.

Circa 4m qð eſt quõ diſpenſatio fieri debet.ſciendũ q fieri debet iuſta 7 certa cã ꝺ exigẽte ꝓſiderata: vt pz ex ſupadictis. Aliter ꝺz Ber. non eſt diſpenſatio:ſ dici põt diſſipatio. Mã 7 indignũ ꝓmouẽs ſcient ꝯuiſſime peccat.di.49. ſacerdotes. Et q ſine iuſta cã diſpenſat ẽ ponendus ſi ſup ꝺ fuerit accuſatus.di.51.c.i.in fine. qð forte locũ habet.ſi 2° vl 3° monitus ſit incorrigibil: 7 ꝓpter ꝺ ſuſpenſus adhuc in pinacia p ſeuerat. Item violans ſniam ſuſpenſiõis ar.ex de ꝓben.graue. §. volentes. vt cum ſcias depoſitiones epoꝝ tñ ſedi aplice reſeruatas.3.q.6.ꝯuis.

Circa 5m qð eſt quis ſit effectus diſpenſatiõis:ſciendũ q ẽ multiplex.primus vt qs digne recipiat eccleſiaſtica ſacra 7 beneficia:nullus enĩ in peccato mortali conſtitutus regulariꝫ ꝓmoueri debet:niſi penitẽtia pacta.di.ſ. 40.nulli. 2° vt iam ꝓmotus iuũ officiũ debite exequatur:qð non põt exq̃ mortaliter deliquit: niſi etiã poſt penitentiaz di ſpenſationem obtinuerit: qz ſuſpenſus ẽ quo ad ſe .3.q.7. §. qz ergo.q̃ duo quõ intelligi debeant vide.ſ.co.li.ti.de inocẽ ordinis. 3° vt bñficiũ qð al's non poteſt retineri licite retineatur:licite obtenta diſpenſatõe.ex de cleri.coniu.diuerſis. 4° ſup illo crimine ſup quo noſcit eẽ diſpenſatuz non poſſit qs decetero accuſari: vt ex de accu.de bis.

De obediẽtia q̃ debeꝫ platis ti.52.

Habito ſupra de platis 7 ſbditis: dicendũ eſt de obedientia que prelatis debeꝫ a ſubditis Et p̃ qd eſt obediẽtia. 2° qs cui eaz pſtare teneꝫ. 3° ſub qua forma debet obediẽtia prestari. 4° ad qd obediens teneꝫ. 5° qua pena feriendi ſunt inobedientes. 6° qualiꝫ redeuntes recipiantur. Circa ꝓmũ ſciendũ:q obedientia ſm q hic eſt intentio eſt ſm Hoſti. a minori maiori manualis vel iuratoria canonice facta ſubiectio.

Circa 2m ſciendũ:q minor pſtare teneꝫ eam maiori ex prerogatiua diſpenſationis. Nullus aũt excuſare ſe põt ab obedientia alicui⁹ epi ſaltem pape: aliogn acephal⁹ eſſet.diſ. 93.nulla rõne. Et etiã ſi ſit exemptus:ꝺz ad dioceſanũ i ſacramẽtis 7 alijs neceſſarijs recurrẽ.ex de ꝓſcrip.veniens. §. criſma. Als nullus epoꝝ extraneorum tali preſumat hi⁹ miniſtrare.18.q.2.abbatib⁹ ſed Hugo hoc aliter intellexit. Dz dicendum ſm Hoſti.q forme priuilegij ſtãdũ erit.ex de priuile.porro. omnes igit ſunt ſubiecti 7 teneñ obedire:clerici quidez i temporalibus 7 ſpualibus.ex eo. de cõſecra.diſ.i corporalia.7 layci in ſpualib⁹. ex eo.ſi quis.7 de iudi.nouit.ſic etiaz eo° impatori omnes layci debent obedire in tpalibus:7 etiam clerici:q recipiũt ab eo temporalia. ex eo.ſolite. ꝺ nota extra e. ſi quis venerit.in 2ª glo.

Circa 3m ſciendum:q religioſi ſi habent certam formam teneant ipam. forma aũt:quam epi ſuis archiepis pſtant. ꝺ habeñ ex de iureiur. ego.a quibus vltra formam illam non ẽ aliquid exigendum. ex de maio. 7 obe. dilecti filij. de forma abbatis legit ex de ſimonia.ne dei eccleſiam. Item canonici fidelitatem epo iurant. extra de vbo.ſig. cuz clerici placẽ. Et archiepi.extra de ſen. 7 re iudi. cum inter vos. Et multofort⁹ archidiaconus.extra de excel.prela.ꝯue.

Sed nunqd de ꝺ ſcriptura fieri debet. videñ q nõ.extra eo.legebaꝫ. Sed ꝺ ex de iureiur.nullus eps. Rndet Ber.in.c. legebaꝫ.q illud.c. 7 ſimilia intelliguntur de clericis inferioribus.ſufficit.n.q tales tñ ꝓmittant obedientiaz plato.illud vo c.nullus.7 ſimilia.itelliguntur de illis:qb⁹ cura cõmittit aiarum.

Circa 4m ſciendum ad maiorem euidentiam:q obedientia conſiſtit in tribus.ſ.in reuerẽtia:iudicio: 7 in pcepto. Reuerẽtia debet ei:q pcedit ordine vel antiquitate: vt pz dil 93.a ſb diacono.ſ.vt minor aſſurgat maiori:nec ſedeat ſtante maiore:vt di.93.nõ oportet vt maior pcedat:minor ſequat in ſedendo ſubſcribendo: vt di.93. §. vltl.7 di.96. bene quidem.7.ff.de albo ſcri.l.i. In incedendo lz in hoc conſuetudo romane curie ſeruet contrarium. Nam maior ſequit: 7 minor pcedit. Item in conſuetis 7 honeſtis ſeruitijs faciendis: vt ex eo.ſtatuimus.7 de conſue.qm̃. Et ſm glo.in.c.ſtatuimus ꝺ intelligit de ſeruitijs exhibẽdis

in officio diuino: vt scilicz quilibet faciat ea: que competunt ordini suo, put tradit dis. zz. subdiaconus. c. se. 7 hoc fallit in duobus casibus .s. qñ minor ordine: 7 posterior tpe maior est potestate vel iurisdictione: vt archidiaconus: q 7si sit superior archipresbytero tpe 7 ordine: tamen ille maior cessat: 7 ei ab illo est obediendū: vt dicit di. z5. plectis. Item fallit cū minor gerit vicem 7 locum maioris. di. 93. c. fi. Item obedientia iudicij 7 pcepti debet ei: qui preest consecratione vel iurisdictione. Nam aliter sententia non a suo iudice lata nullius ē momenti: vt ex de iudi. at si clerici. 7. L. si a non competē. iudi. p totum. Et idem de precepto: vt. 7. q. i. q2 sunt. Uirtus autem siue efficacia pcepti est: q2 subditus tenet obedire precepto plati sui ex necessitate: al' peccat mortaliter: immo ariolus 7 idolatra iudicat. Obedientia vero victimis iure pponitur q2 p victimas aliena caro: p obedientiā ppria caro mactat: vt dicit .8. q. i. scien dū. qđ intelligo cū superior pcipit licitū 7 honestum. Obediendū est autem superiori a clericis de omnib9: que ad diuini cult9 obsequium ptinent: vel que ecclesiastice vtilitatis cura pagere suaserit: vt in palle gato. c. 7. q. i. q2 supra. Unde si precipiat superior aliquid contra deum: non est ei obediendum: q2 tunc deo magis qs homi est obediendum; vnde non semp ē malum non obedire. Et obedientia nō est seruāda in rebus illicitis: vt. ii. q. z. si dominus nō sp. 7. c. si quis episcopus. Rursus cuiz ppter obedientiam malum committedū est: 8 aliqñ debet bonum: qđ agitur preter mitti: vt. z. q. z. quid ergo. Si etiam precipiat aliquid: qđ non ptinet ad ei9 offm ciū nō est ei obediendum. 7. q. i. quia coepis. Sm Hosti. Sed qd si subditus dubitet an sit licitū vel non: qđ a superiori mandatur. Rndeo in dubio obediet. Nam 7si forte esse reum faciat superiorem iniquitas impandi; innocentem inferiorem ostendit ordo seruiendi: vt dicit .zz. q. i. quid culpatur in fine. Et q dixi in dubio obediē dū: intelligit Hoff. nisi dubitatio cēt crassa 7 supina: que non excusaret: 7 t si superior mandet aliqd: qđ sit ptra articulos fidei: contra precepta 7 pphibitiones: vel contra generale statutum ecclesie in talibus nō excusaret dubitatio: q2 nec ignorantia: vi. t6. q. i. si cupis. Qui enim dñm nesciunt: a domino nesciunt. Unde si qs ignorat ignorabit: vt di. z8. qui ea. Item 7si onerosum sit: qđ mandat est parendū vt di. 19. in memoriam. Et patientissime toleranda est etiam iniusta correctio. di. c. contra morem. Quid si epus alicui pbytero mandet vt excōicet aliquē: quē scit esse innocentem. Rndet Tho. in .q. q̄ dam de quolibz q p si mandet sibi: q9 cuz excōicatum denunciet: tenet denunciare ex pte episcopi: si autem mandet q eum excōicet: aut est dubium vel etiam certū sibi: occultum tamen illū ee innocentem: 7 tunc excōicet. zz. q. i. qd culpat. Aut est certum manifestum: ita q illud legitime ppbare potest: 7 tunc non excōicet: 8 hoc coram episcopo ppbet: 7si oportet ad superiorem recurrat. Quid si eps velit monachum instituere prelatuz in ecclesia seculari: abbas autem nolit: cui magis est obediendum. Rndeo Sm Hoff. 7 Hosti. q abbati: vt. i6. q. i. cum p vtilitate. 7. c. monachi. 7 di. 58. c. i. 7. z. Hec obstat illō i6. q. i. q vere. Q. n. sibi dicit: nisi iubeat ab epo. suppleo cuz licentia abbatis. Sz fateor q si epus hic velit cā necessitatis Sm vetera iura: 7 statutum antiquum ecclesie: vt di. 5i. priscis. siue hodie causa necessitatis: vt in. c. cum p vtilitate. cogēd9 est abbas consentire 7 monachum licentiare: vel p superiorem agendū. ar. extra de iurepatro. nullus. 7. 7. q. i. ois. Quid si episcopus vocet monachum ad se ad misterium cubiculariatus: nunqd potest inuitum vel inuito abbate abstrahere. vī q sic. vt. z. q. 7. cum pastoris. Sed puto Sm Hoff. 7 Hosti. contrarium: q2 hoc est pūlegium solius pape quēlibet ad se vocare clericum vel monachum. 9. q. 3. principalem. Sz si papa vocet ad se monachum: 7 abbas contradicat: monachus debet obedire pape: vt di. 8. que ꝯ mores.

Quid si epus pcipiat alicui religioso prelato vel subdito: q p se vadat ad papam vel ad regem: vel committat sibi aliquam cām 7 filia: nunqd obedire sibi tenetur. Rndet Rod. sup ti. de sententijs q nō. Iz sbditi clerici siue sclares teneāt ei in talibus obedire. Non enim religiosi tenēt epis obedire: nisi salus priuilegijs indulgentijs 7 pstitutionibus eorundem.

Quid si prelatus vocet aliquē religiosum ad suum conuictū: vbi religiosus generalia statuta sui ordinis obseruare nō

pōt puta q2 ꝑlat⁹ frequenť egtat:7 frēm ꝑdicatorem equitem secum ducit:cuz sit ꝛ generali statuto ordinis:q nullus eg/tet nisi sit infirm⁹. Rndeo.Hoff.7 Hosti. consulunt:vt ad claustrum ꝓpriū reuer/tatur:nec periculum suum exponat com modis alienis: vt dis.46.sicut non suo. Sed dici pōt:q cum illud statutum non sit ꝛ sba regule:pōt sup eo ꝑlatus dispē/sare. Et idem dicit ꝛ fratre minori con/stituto camerario alicuius prelati:cuz sit ꝛ ipōrum generali statuto:vt ꝛnarios ñ contingant.satis enim absurduz reputo talium manus ex contactu pecunie rubi ginosas fieri:7 frequenter insistere calcu lo rōnuz:quē enim sensoris aut semp aut crebro ꝛ nūmis loquenť institorē pot⁹ habeto:q̄s monachum:vt.z.q.i.si cupis. Si tñ ꝛ ꝑcepto pape vel sui superioris ad hoc sit ꝛputat⁹:7 nequeat misericordiaz iuenire necesse est obedire.ar.ꝛ offi.ꝛle. si qñ.fm Hosti. Nota etiā q monachi 7 reglares magl sť astricti obedire suo ab/bati vl̄ pōri tā q̄s q renūciauerť ꝓprie vo/lūtati:q̄s clerici sclares suo epō:vt.iz.q.i. non dicatis.7 ex̄ ꝛ offi.ordi.q̄to. Item clerici sunt magis astricti q̄s layci.ar.dis. 7i.pmat⁹. Quid si sint duo domini cōles puta cuz aliquis fecit obedientiā duob⁹ epīs cui obediet. Rndeo vtriq̄s tenet obe dire si pōt.ff.ꝛ opis lib. duoꝝ libertus. al's obediat ei:cui pmo iurauit:q2 pmuz iuramentū licitum est seruandum. extra ꝛ iureiur. intellectio. Nec pōt brē titulū nisi vnuz.ex̄ ꝛ preben.referente.nisi for te rōne maioris beneficij translatus in/telligat.ex̄ ꝛ concess.pben.tunc.n.ꝛbet ei obedire:cui pncipaliter subest.B Host.

Quid si auctoritate papę: 7 ex certa scīa sua sit aliquis intitulatus in duob⁹ locis:7 sub diuersis ꝑlatis. Rndeo tunc obediat ei:a quo beneficium habet mai⁹ 7 qui precipit vtilius.ar.ex̄ ꝛ testa.cum in officijs.7.c.relatum.z.ad fi.7 extra ꝛ postul.c.fi. Si vero vtrobiq̄ sunt omnia equalia:locus est gratificatōni.B Hosti.

Quid si qs est canonicus archiepi 7 suffraganei ei⁹. R⁹idē qō ꝛ aliis duob⁹ epīs: nisi q archiepus in suffraganeum aia duertere pōt.ar.ex̄.ꝛ offi.ordi.pasto ralis.B Hosti. p̄dicta omnia locū habēt ꝛ iudicibus ordinarijs. Lete ex̄ si duo ꝛ legati ꝟia alicui mandent:locum habet ꝛ cretalis.ex̄ ꝛ rescrip.cum contingat. vbi dr̄:q si is cui mandat aliqd a talib⁹ iudicibus nescit inter eos esse aliquā cō/troversiam: tunc exequat mandatum p̄ mandantis:nisi pmo innotescat ei ꝛ dis/sentione eorum:receptis aūt ab eis ꝟijs mandatis:petat copiā lr̄arum ab vtroq̄s directarum:7 videat an ꝛe littere reuo/cent pmas vel nō:si sic obediat scōis: si nō obediat pmis. Si vero sup hoc dubi/tet nō ꝛbet exequi mandatum hui⁹ vel illius:donec iter eos dissensio hui⁹ sopiat.

Quid si epus p̄cipiat clerico suo:q va dat romam vel alibi p negocijs ecclesie: nunqd excusat ꝓpter curā rei familiaris Rndeo q nō:q2 cōis vtilitas ē pferēda priuate.ex̄ ꝛ postul.prela.bone.7.7.q.i. scias. Sed contra:q2 nemo tenet reli/quere ꝓpria negocia p alienis.C.ꝛ testi/bus.si qñ.§.z. Ad hoc dicendum:q ius istud 7 similia pbant: q nemo tenet reli quere vtilitatem ꝓpriam p aliena puata: 7 hoc est verum. Clericus g̃ tenet obedi re nisi remanendi posset gr̃az obtinē.ar. ex̄ ꝛ offi.ꝛle.si qñ. equissimū tñ erit: q eps relenet clerici ꝛtrimentū.hec Hosti.

Quid si clericus ille dicat: q alij sunt magis idonei vel pōres eo:nūqd hec ex/cusatio iusta est. Rndeo q nō:q2 ordo i legationibus non seruat.ff.ꝛle.sciendū .§.penult.B Hosti. Esto q epus precipiat alicui clerico:q ꝛt libros ꝓprios nepoti ipius epi: vel q renūciet bñficio: vel alio side:nunqd obedire tenet. Rndet Ray. titulo ꝛ sententia p̄cepti.q nō.q2 hoc nō ptinet ad officium eius.ar.7.q.i.q2 frat. Et idem dicit Hosti.ti. ꝛ sen.ex.tñ dicit ibi:q si clericus ille habens libros sit ru/rus:7 episcopus ei precipiat:q ꝑtet eos alicui apto ad studium theologie:ad qō eum mittit:videt q ei sit obediendum:q2 non mouet eum caro:ß vtilitas cois.ar^m in.c.q2 frater.7 ex̄ ꝛ magistris.sup spe/cula. Et hoc intellige ꝛ libris acquisitis ꝛ bonis ecclesie:vel occasiōe ecclesie:al's contra: extra ꝛ tes.requisiti. Ad hec nota fm Innocl.ex̄ ꝛ appel.sup.c.ad B. vbi dicit: q in spūalibus in dubio semp est obediendū.ex̄ ꝛ temp.ordi.ad aures Secus esset si qs iterdiceret ab igressu alicuius possessionis: vel suspenderet a a beneficio ecclesiastico tñ q̄si a tpalib⁹ q2 i huiusmodi si appellet etiā post suspē/sionem non abstinebit ab eis:7 idem dic Hosti.in glo. Alij tñ dicūt ꝟium.s.q in

omni ecclesiastico interdicto: ⁊ suspēsiōe non suspendit interdictū p appellatōez se quētē: qz ꝟ ꝛecre. nō distinguit. Hūqd prelatus cogere pōt ad ordines recipiendos clericos inuitos. Rndeo ſm Har. ⁊ Jo. an. ⁊ consentiunt Ray. Hoff. Hosti. ⁊ Ber. extra ꝛ eta. ⁊ qua. queris. cū qs cogit a plato ad ordines: aut bz būficiū vel dignitatem: cui est certus ordo ānex⁹ aut nō: si habet: aut iusta cā excusat euz vt irregularitas aliq in quā post adeptū beneficium incidit sine sua culpa: vt quia pdidit oculum vel nasum vel manum: ⁊ tunc non est cogendus nec ꝓuandus. eꝛ ꝛ elec. cum in cunctis. §. hoc sane. Si ät culpa sua incidit i talem irregularitatem amittere ꝛbet beneficiū. Et sic intelligit illud extra ꝛ eta. c. i. idez intelligas si añ adeptum beneficium incidat in illaz irregularitatem qualitercūq; sine culpa sua sine nō: quia in ꝓmotione sua non ꝛbuit illam tacere. extra ꝛ cor. vi. exposuisti. di. 34. quādo. ⁊. c. vlt. Si aūt iusta causa cū non excusat: aut est ꝟ parrochiale ꝑsonal': ⁊ tunc anno elapso est priuatus ipo iure etiam si non moneat. vt li. 6. ꝛ elec. licet. Aut est aliud beneficium: ⁊ tunc si monitus non vult ꝓmoueri est ꝓuandus eꝛ ꝛ elec. cuz in cunctis. § inferioza. In episcopatu autem non requirit monitio sed sufficit negligentia electi p tempus a canone taxatum: vt extra ꝛ eta. c. i. dis. 100. c. i. circa fi. Si vero beneficio non sit ordo certus annexus: ⁊ ecclesie vtilitas vel necessitas ꝟ non exigat: inuitus cogi non ꝛbet: ⁊ puniunt qui eum cogit. Suspensus est enim p annum a celebratione misse: ⁊ insup ꝛbet ꝛponi. di. 74. c. i. ⁊ 7. c. ibi ista. Si autem necessitas exigat puta qz ecclesia indiget ministris nec est ibi alius idoneus nisi iste: requirit ꝙ clericus ꝓmoueat': si clericus excuset se pretextu criminis occulti: qō se commisisse dicit: aut aliud impedimentum ꝓponit: in qō incidit ex culpa sua: tunc epus ꝛbet ꝓmouere inferiores idoneos: ⁊ illuz clericum penitus amouere ab illo beneficio nisi sit ecclesie illi valde necessari⁹ ⁊ vtil': vt extra ꝛ eta. queris. Si aūt pretendit impedimentum temporale vt infirmitatē vel ꝑtuum ex delicto suo non ꝓueniens non solum non coget eū eps: sed etiam si excusationem suam nō admittat: poterit ab eius grauamine appellare: sic ⁊ tutor appellat ob excusationem rōnabilem nō admissaz. ff. qñ appel. l. i. §. si qs tutor. si aūt sola voluntate renuit ordinari nullā cām ꝓtendens: nisi qz nō vult ꝛbet cogi p subtractionem officij ⁊ beneficij. di. 74 c. 3. ⁊ 4. Quid si eps dicat ꝓba excusationem: qz non sufficit dicere nisi ꝓbet'. extra ꝛ concess. ꝓben. cum sup questiōe. Rndeo ſm Hosti. nihil bz necesse ꝓbare extra e. queris. rñso. i. ibi secreto ꝙ misi isse dicentes. i. in iudicio anime. Nam si i iudiciali fieret: remoueretur. di. 24. c. vlt. ⁊ erit notorium iuris. extra ꝛ coha. cleri. ⁊ mu. c. vlt. ſz Hoff. hoc aūt nō admittit Hosti. qz. s. ꝙ talem confessionem in pnia factaz nulla infligeret pena. ar. eꝛ ꝛ offi. ordi. si sacerdos. vnde ſm eum dicet ei: si tanq̄ sacerdoti: nec tanq̄ iudici: ꝟ tanq̄ socio: vel se excusando ꝛ eo: qō ꝓcipitur nō tñ iudice sedēte ꝓ tribūali vl' sedēte cū alijs: sed solo: vl' dic bonā eē glosā. Hoff. ad excludendum fraudes ⁊ malitias: intellige tñ ꝙ nō ꝓbet se peccatorem: sed ꝓcedet ac si nihil dixisset. Pōt etiaz dici ꝙ hoc non confitet tanq̄ sacerdoti: nec tanq̄ iudici: ꝟ tanq̄ ep̄o ordinatori q̄si hoc foꝛ sit mixtum inter penitentiale ⁊ iudiciale. ꝟ Hosti. ti. ꝛ eta. Pone ꝙ epus velit aliquem compellere ad recipiendum ordines: ⁊ hoc faciat ꝓpter odiuz ⁊ nihilominus vtilitas ecclesie exigit istū ordinari: nunqd ille tenet recipē ordines Dicit ꝙ nō: qz eps non pōt sibi taliter ꝓcipere ꝓpter odium vel aliam cām inbonestam: ⁊ si compelleret eum videtur ꝙ ꝛberet ꝛponi: lz vtile eēt illum ordinari ar. di. 45. c. i. ⁊. c. epm. ⁊ eꝛ ꝛ testa. tuam. Credo tñ ſm Hoff. Hosti. ⁊ Ray. Nzium qz lz eps peccet sic ꝓcipiendo: iste tñ ꝛbz pere: exquo non est malum qō precipit imo iustuz ⁊ vtile ecclesie. ar. ii. q. 3. quid ḡ. ⁊ zz. q. i. quid culpat'. i fi. ⁊ zz. q. 5. manifestum. Ex supradictis breuiter colligi pōt: in quibus tenet obedire plato. s. vt distinguatur ſm ꝙ Hosti. distinguit ti. ꝛ mato. ⁊ obe. scilz ꝙ prelatus ꝓcipit illud qō non ptinet ad officium eius. 7. q. i. coeps. aut qō ptinet: ⁊ tunc aut est certuz qō est bonum: aut qō malum vel iniustū aut dubium. ꝓ est obediendū: alʒ punietꝛ ⁊ 3°. zz. q. i. quid culpat'. sed forte ꝟ mō non punietꝛ si non obediat: dum tñ cām ꝓbabilem dubitationis ostendat. ar. eꝛ ꝛ sen. ex. sacro. in 2° cāu non ē obediēdū

extra' de offi.ordi.si quādo. Ad hoc nota fm Hosti. q vacante sede capitulū platū in omnib⁹ representat. ex de maio. & obe. bis que. & extra de hereticis. ad abolēdā nisi i collationibus prebendarum. ex ne se. va. illa. Cuius rō est ne platus clericū habeat: quē nollet. extra de insti. c. fi. Hō pōt etiam dare presbytero licentiam transeundi. di. 24. presbi. & ar. di. fraternitatem. Cuz. n. res non possint alienare. iz. q. z. si qua de re. multomin⁹ psonas. ar. iz. q. i. precipimus hec Hosti. Insuper nota q in absentia nullus est subjciendus ignorans vel non citatus. extra de maio. & obe. inter. & c. vlt. fm Hosti.

Circa 5^m qō est de pena inobediē tium sciendum: q ipi sunt excōi cādi. ex de maio & obe. cum i ecclesijs. Etsi pteritas exigat: sunt oio p cul pellendi. extra de maio. & obe. cum in ecclesijs in fine. Sed transgressores apli ce sedis quodāmō videnť infames. ibi dem. c. illud. & ex de elec. duduz. fm Hosti.

Circa 6^m qō est de mō recipiēdi redeuntes ab apostasia inobediē^ distinguit Ray. q tales aut sunt pter fm excōicati: & tunc iunt recipiendi cum canonica satisfactione: de qua vide i. li. 7. aut non sunt excōicati: & tunc recipienť ad penitentiam quotiēs reuertenť ita tamen q in qualibet iteratōe penitē^ aggranabiť: qz vt dicit Aug⁹. Vulnus iteratum tardius sanať. de pe. di. 3. ianis.

De censibus exactionib⁹ pcuratōib⁹ & visitatōib⁹ ti. 33⁹.

Dicto de obedientia: quam sb diti tenenť platis: consequēť dicendum est de quibusdā alijs que ptinent etiam platis. s. de censibus exactionibus pcurationib⁹ & visitationibus: rōne quaꝝ pcurationes debenť. Et primo de censibus de quibus plura consideranda occurrūt. s. quid est census. Rndeo census est quedā pensio que de puentib⁹ ecclesie soluiť. i. q. 3. que situm. in fi. 2° pōt dici cēsus qcqd annuatim soluiť in quantitate vel summa. ff. de censibus. etatem. Hō ar^m pstat census Rndeo aliqñ est ar^m subiectionis. ex de censi. omis aīa. aliqñ est indicium prestite libertatis: aliqñ pcepte ptectionis: vt ex de pūilegijs. pcepimus. Si. n. census importatur ab eo⁹ signuz est subiectionis: licet al's ecclesia: que pstet ipz pūilegio sit munita. ar. di. s. c. ꝰ morez. & de censi. omi. Si vero a papa: ex hoc apparz q ecclia illa que censum soluit spālis beati Petri exi stit. & ad indicium pcepte libertatis ipōsitus est census: ut in. c. recepimus. & sic p batur exempta fm Hoff. Secundū autē Hosti. attendi debēt vba pūilegij: de quo vide. s. ti. de pūilegijs ar. 6. Quis pōt imponere censuz. Rndeo qcunq⁹ ius bz in re tale: qō hoc possit facē: vt pprietarius di. dns: vt ibi. de vsufructu. § finc testamēto. Item vsufructuarius: ß is non potest imponere censum: q vltra vitam extēdať cū ius: qō bz morte finiať: vt pz ibidem. § finť. ß citra mortem pōt pceptionem fructuum transferre in alium: non tñ ius ff. de iure dotium. § si vsufructus. Cum ergo clericus vsufructuario equipareť non pōt ecclesiam suam facē censualem vltra suam vitam. ar. ex de arbitris. peruenit. qō est vbiq⁹ sine auctoritate epi. ex de censi. preterea. & c. cuz clerici. pōt ergo de nouo ppetuus census imponi vel antiquus augeri cum auctoritate epi: vt pz i dictis. c. qō est vex si ex iusta fiat causa aliter non: sic intellige illud ex de censi: significauit. Et hoc est vex inter sbditos i. vt subiectus accipiat a subiecto. ß eps sibi non posset acquirē a subiecto auctoritate ppria: vltra q⁹ ab initio impositum fuerit. extra de censi. pbibemus. poterit tamē fm facere auctoritate metropolitani: & ex cā: ar. ad fm. ff. de administratione tu. non estimo. Et pōt ee iusta cā qñ e paup & fructus creuerunt. ar. ex eo. q̄to. Hō ergo dicimus platum esse pcuratorem e verum: ß tñ cum bñ administrat itelligiť generalem & liberam bře administratōem secus eēt si conditionem faceret exteriorē ex de resti. in inte. c. i. Sed & illud scire de bes: q eps sine consensu capituli ppriā ecclesiam non pōt constituē censualē. ex de his que fiūt a prela. pastoralis. & c. tua Item qñ de consilio capituli sui confert ecclesias aliquibus pijs locis. fm illō. c. ex de his que fiūt a prela. tua. pōt sibi retinere certum censum: vel qñ ecclesiam eximit vel imunem facit: & est expressum exē eo. cuz venerabilis. Itez in dedicatōe 18. q. z. eleutherius. Item in hospitalis vl loci approbatione: vt ex de regula. Item imponiť a fundatore ecclesie auctē epi: vt

extra ꝛe iurepatro. ꝑ. Item imponit ab aliꝭ quibus eccleſie ſubſunt: vt extra e. ꝑ. forte. ab archidiaconis quibus eccle ſunt ſubiecte: vt extra ꝛe offi. ordi. dilecto. vel ab abbatibus vel aliꝭ religioſis: qb⁹ eccle ſeculares aliqñ ſubſūt in tpalibus vt dictuꝫ eſt. ſ. ti. ꝛe religioſis. Aliquãdo etiam achipreſbyteris ſunt eccle ſubiecte in iure inſtituẽdi: vt extra ꝛe offi. ꝛle. ſup eo. Sed ꝟ intelligas in omnibus caſib⁹ auctozitate epi interueniente: al's nõ eẽt cenſus perpetuus. exẽ e. ꝑ. Nec epiſcopus ꝛebet conſentire niſi ex iuſta cã. vñ cẽſus aliter impoſitus vitam eius qui ſoluerit non excedit: vt extra ꝛe tranſac. ꝛcetero Rectores etiam eccleſiaꝝ non poſſunt eccleſias: quibus preſũt ſua auctozitate poſt ꝛceſſum ſuum facere cenſuales: vt extra eo. ꝑ. Quis cenſus eſt ſoluend⁹. Rndeo ſm Hoſti. q̃tuꝫ ad eccliã ptinet is eſt ſolnendus: qui auctozitate epi eſt conſtitutus: vel ab initio recept⁹: al's ecclesia cenſum augmentatum: vel ꝛe nouo conſtitutũ ſoluere non tenet. Et põt dici nouus is: q poſt illud conſiliũ. extra eo. grauis. eſt conſtitutus. Et ſi quis a tpe illius ꝛcretalis aſtrinxit ſe ſacro ad ſoluendum talem cenſum voluntarie eſt puniendus: ſicut pꝫ in fine illius. c. grauis. ꝟ eſt ꝛe eccleſia remouẽdus. exẽ e. clerici. Uel nouus cenſus eſt ille: qui non fuit ipoſitus tempoze fundationis ꝛotationis conſecrationis exemptionis: ſeu emunitatis indulte: ſed poſteq ex cã. Dis. n. tpibus vel imponit vel offertur. Sed q̃uis tunc cum offert ſit voluntarius: tamen poſtmodum tranſit in neceſſitatẽ ⁊ ꝛabitum: ſicut al's ꝟ. contingit: vt exẽ ꝛe ꝙmo. c. i. Cenſus aũt ignozantie. i. cuius cauſa ignozat non eſt ſoluendus. exẽ e. puenit. ⁊. L. ꝛe pactis. ſi certis annis. caue tamẽ tibi: nam ſi agis iure poſſeſſozio obtinebis: ſi cenſus ſubtractus fuerit: lꝫ nullam cãm ꝓbes. extra ꝛe elec. querelam. Si vo petitozio: ⁊ agis ex tempoze ſubtrabes: vt in primis concoz. Nam tempus non ẽ modus inducẽde obligatõis. L. ꝛe vſur. creditoz. Sed ſi ꝓponas cãm: ad quam ꝓbandam inducas longi tpis patiẽtiaꝫ obtinebis: ſi tempus ꝓbes. i. 8. q. z. Fruitiuꝫ ⁊. ff. ꝛe aqua plu. arcen. l. i. in fine. Sed ꝟ iura canonica neceſſaria eſt ꝓbatio longiſſimi temporis: caueas tñ ꝛe conſciẽtia qz ſi ꝓponas cõtra conſciam edificas ad gehennam. exẽ ꝛe preſcrip. c. fi. Quid ſ̃ ſi aliquis cenſus tanto tpe ſit pꝛeſtit⁹: ꝙ non extat memoria qñ vel ex qua cauſa fuerit impoſitus: nunqd eſt ſoluend⁹ etiã ſi non apparet ꝛe cã. Rndeo ꝙ ſic: vt. i 8. q. z. ſeruitium. ⁊ extra ꝛe ver. ſig. ſup quibuſdam. §. ꝑ. Quid ſi ꝛe nouo ſubtrahat: dic ꝙ poſſeſſozio agat vel petitozio tamen caute: vt dictum eſt. ſ̃. Quid ſi quatuoz ãnis ſolutus fuerit: nec liquere poſſet ꝛe cã inſtitutõis. Rndeo idem qõ in qõnibus ꝓximis ꝑcedentib⁹. Quid ſi non ſit completum tps preſcriptionis. Rndeo non eſt ſubtrahenda ſolo ꝓpria auctozitate: alioquin ſpoliatus reſtituet: vt exẽ ꝛe elec. querelam. ꝟ in petitozio obtinebit: ſi ꝓponat contra ipm ꝙ nõ tenet ⁊ ideo petit ei interdici: ne ꝛcetero petat: vel exigat ipm: ⁊ ꝓnunciari ꝙ nõ teneatur ꝛcetero ad talem cenſum preſtandũ ſic intellige illud exẽ e. puenit. Quid ſi eps illum q ꝛe nouo ſubtraxit excõicauerit: hac cã. ſ. ꝙ ꝓpria temeritate hoc fecit. Reſpondeo tenet ſententia nõ obſtante etiam appellatione: ſi quam fecit p quaꝫ ꝛefendere vellet hanc ſubtractionem.

Quid faciet iudex ad quem ẽ appellatũ Rndeo ſi ꝓbatio epi ſit in ꝓmptu ỏ ſua poſſeſſiõe vel quaſi: condemnabit excõicatus ad penſionem ſubtractã ſoluendã. exẽ ꝛe elec. querelam. § fi. ⁊ ad expenſas hac occaſione factas ſi petant: ⁊ ad ſatiſfaciendũ compellat añq̃s abſoluat: quia offenſa eſt notozia. exẽ ꝛe iudicijs. c. i. quo facto in petitozio procedere poterit is: qui excõicatus fuit. q̃ melius eſt: ꝙ ipm non ſubtrabat. § ad iudiciũ trahat: vt ſupra dictum eſt. Si vo eps bẽat exceptionem ⁊ bodie infra. iꝭ. dies non ꝓbauerit: ĩ expenſis legitimis cõdemnabit: ⁊ in ꝓncipali: nihilominus ꝓcedet: vt exẽ ꝛe reſtiſpo. frequẽs. Quid ſi eps timens hãc penam dicat: non habeo ꝓbatões paratas placet ꝙ abſoluatis eum recepta cautiõe ⁊ ego contra eum poſſeſſozio agam: nũquid ẽ audiẽdus. Rndeo puto ꝙ ſic excõicato cõſentiente: ⁊ etiam inuito: dum tamen expenſas non fecerit: vel al's ſua non interſit: ⁊ etiaꝫ ſi interſit: dũmõ eps ſatiſfactõem offerat. Ar. vt extra ꝛe ſen. ex. ſacro. §. verum. Et oportet ꝙ excõicatus ꝟ ratificet cum conditio ſua ex ꝟ melioꝛ fiat. ar. ff. ꝛe vectig. ſoluẽdo. Quid ſi excõmunicat⁹ timẽs litigij laboꝛem: ⁊

expensarum ꝓdemnatōem: vltro offerat pēnionis solutiōem: ⁊ velit petitorio agē Rndeo hunc audiendum puto etiam in uico cp̄o: quia ⁊ melior fit cp̄i conditio: cui satisfit sine litigio: qō itelligas si ꝛ ex pēsis satisfacere velit. Quid si pendēte iudicio sup petitorio veniat dies solutōis nunqd est solutio facienda. Rndeo q̄ sic quia pendēte iudicio nihil ꝛbet inouari: nec alicui possessio sua turbari. Quid si rusticus: q̄ dño facit annuū seruitium dicat q̄ ꝛ consuetudine ꝛbeat habere prandium: cum forte prandiū tm̄ valeat q̄tū valeat seruitiū. Rndeo si ꝓsuetudo completa sit in pace ꝓ rustico iudicabo: lz dñs dicat: q̄ ꝛ gratia siue curialitate ℔ ei fuerit factum: sic.n. ꝓ rustico p̄sumi pōt ꝓtra dominū: sicut econuerso ad hec L. ꝛ agricol'. ⁊ cen. litibus. li. ii. Quid si sub tali ꝓtestatione admissus fuerit ad prādēdū. s. q̄ ꝛ gr̄a ℔ ei fiebat. R° fatu⁹ esset si talem ꝓtestationem admittēt: nisi etiam ipe replicaret: q̄ ipe intendit ibi cō edere ꝛ suo iure. In quo cāu pot⁹ census remitti. Rndeo ep̄s remittit eum q̄ placet sibi. extra e. venerabilis. qō in telligas ex cā ⁊ ꝛ consilio capituli sui. e. ꝛ bis que fiunt a pla. tua. ⁊. c. pastoralis Remitti autē pōt ⁊ ꝛbet q̄ ecclesia ad tantam pauptatem ꝛuenit: q̄ non suffi cit. ar. extra e. q̄to. sed q̄ ecclesia illa ad pinguiorem fortunam puenerit. tenet⁹ e. ꝛ sol'. odoardus. Item ꝓpter nimiam ste rilitatem remittit nisi cuz vbertate sequē tis anni vel preteriti valeat compensari. ff. locati. ⁊ cum ꝓpter sterilitatem: sed ꝓp̄ damnum modicum nō relenat': vt dicit ibidem. si merces. §. vis maior. Itē ꝓpter tpis lapsum tacite tenet'. Als non tenet' extra eo. olim. ℔ oia ℍosti.

Equit' videre ꝛ exactōibus. Circa qō sciendum: q̄ ep̄s nihil oz exigere ab ecclesijs: nisi canonica ⁊ consueta: vt cathedraticū sic dictuz est: q. ad honorem cathedre soluit'. Idē dicit' etiam synodoticum: q. frequent' in synodo dat'. Item exigit tertiā vel q̄rtaz ptem ꝛcimarum ⁊ oblationuz: vt. io. q. 3ª. vno. Et ab his duobus libera erunt monasteria: vt dictum est supra. Itē cen sum ꝯpositum ad soluendum: ꝛ quo di ctum fuit supra. Item aliqd ꝯpositum soluendum in die ꝛdicatiōis: vt. io. q. 3. nec nūerus. Item canonicam portionez ꝛ bis que offerunt' gr̄a sepulture: ꝛ qua etiam dictum fuit supra. Itez ꝓcuratōez ꝛ qua statim. j. dicet'. Sustinet' etiam ꝓ multis necessitatibus q̄ aliqñ supuenūt vt si manifesta ⁊ rōabilis cā extiterit cū charitate moderatum ab eis auxiliū valeat postulare: vt e. ti. cum aplūs. Sed si in dubium reuocet' an sit rōnabilis cā vel non: ꝓpter quaz exigit' supiozis arbi trio ꝛcidat': vt. io. q. 3. q̄ cognouimus. Scias tm̄ q̄ ep̄us nihil potest exigē: nisi per canones ostendat sibi licere. io. q. 3. c. penult. ⁊. c. fi. ℌm ℍosti. Item pōt fieri etiam exactio moderata ꝓp̄ emptionem quam ep̄us facit vel si al's cathedralis ecclesia nimis fuerit ꝛbit' onerata. e. ꝛ e. cum aplūs. ⁊ ꝛ offi. archidi. conquerēte in fi. Item si ep̄us sit reus recurratur ad metropolitanum. Si vero subdit⁹ sit re⁹ eligant' arbitri: vt in dicto. c. si clericus. Et si sit appellatum recurrat ad iudicez ad quem est appellatum. e. ꝛ ꝛ appella. cū ꝛbitus. ℔ ℍosti. Tallias vero ⁊ exactō nes plati ecclesijs imponē non ꝛbēt: vt patet in. c. cum apl's. §. ꝓhibemus. Ab alijs autem indictōibus ⁊ necessitatibus ecclesie ⁊ clerici sunt imunes: vt. i6. q. 2. §. nouarum. ꝛ q̄ materia dictū est supra ti. ꝛ emunitate ecclesiarum. Sz q̄rit' cuius q̄titatis ꝛbet eē cathedraticum. Rndet Hoff. in fine ti. ꝛ cēsibus. q̄ erit onorum solidorum. vt e. ꝛ offi. ordi. cō querēte. minoris enim q̄titatis eē nō p̄t: vt e. e. olim. Forte ℔ solidus appellatur aureus: vt. L. ꝛ sportul'. ⁊. l. 2. vel erūt soli di vsualis ⁊ cōis monete regionis: vt. ff. ꝛle. 3. l. nūmus. Et si sint plures monete in regione dabunt' meliores. ar. extra ꝛ iureiur'. q̄ta i fine. vel mediocres. io. q. 3. hoc ius porrectum: vel minores: vt e. e. ex pte. Secundum ℍosti. vero consuetu do est seruanda: si appareat ꝛ ipa. extra ꝛ sepul. certificari. Si autē non apparet quelibet ecclesia soluere ꝛbet pecuniam: que occurrit in parrochia sua: ⁊ si diuer se monete currant ibi simul: soluet' illa q̄ magis est vsualis ⁊ vulgaris. ar. dis. 4. erit. ℔ ℍosti. Secūdū etiā Hoff. ti. ꝛ offi. or. ꝛbet inspici consuetudo taz i q̄titate q̄ in q̄litate. Quid si ecclesia ꝛ nouo fundat'. Rndeo soluat sicut cōuicine. e. ꝛ eo. ecclesia. ℌm ℍosti. Quid si moneta mutet'. Rndet ℍosti. q̄ est ipm̄ cathedra ticum mutandum: vt ꝛ eadem pecunia

ſoluat: qz ꝛbz ſequi ꝓſuetudinē regiōis ⁊ hoc intellige qñ moneta ſepius mutat ita ꝙ vnum genus non ſit ꝓſcriptum. Porro ſi aliqua moneta currit p annos 40. ⁊ ſingulis annis fuit ſolutum ad illā monetam: ⁊ elapſis. 40. annis mutetur moneta: ad eſtimationem ꝓſone redden da e ſt: niſi ꝓſcriptio ſolutionis monete ſcōi generis ſit completa: ſic intellige illō extra e. cum olim. ⁊. c. cū canonicis. Ille tamen qui mutauit ꝓ lucro tempꝛali in grauamen populi tenet ad ſatiſfactōem etiam ſi rex ſit: maxime ſi mutauerit. ſic loquit ex ꝛ iurciu. ḡto. Lauceāt ſibi ꝑn cipes monetam mutantes. Nam apud ꝛum ⁊ in foꝛo penitentiali aſtringuntur ſicut etiam in ꝓdagȝs nouis. Et ℔ itellige niſi forte ℔ inouatio fiat populo: cui⁹ intereſt approbāte ar. ex ꝛ maio. ⁊ obe. c. fi. excipe impatoꝛem ſiue romanoꝛum regem: ut. ff. ꝛ oꝛig. iuris. l. z. §. nouiſſime Ad antiquam ergo monetam vel eius eſtimationem ſolui ꝛbet. Et idē intellige ſi cenſus bladi vini vel olei ꝛbet ad cer tam menſuram: ſiue menſura augeatur: ſiue minuat. ℔ Tho. in quadam epla.

Qualit exactio fiat. Rndeo ſm Hoſti. ſm ꝙ requirit ſumma: ⁊ non vltra: ⁊ vi res facultatum eccleſiaꝝ: ꝙ etiam in ꝓcu rationibus habet locum. extra e. ea que. ⁊. c. ſopite. ꝛē. Nñ pōt fieri exactio. ℟. ſm Hoſti. ꝙ fieri poteſt qñ cōis vtilitas terre hoc expoſcit: papa tamē ꝑus ꝓſulto ſi layci hoc ꝑtant: ⁊ cuz licentia eius. ex ꝛ emu. eccle. non minus. ⁊. c. aduerſus. ⁊ breuiter qñcunq; videbit dño papę cum ſit omnium dñs. zo. q. z. nunc vero. ⁊. c. cuncta. Ad ℔ nota ꝙ ſi beneficiozuz ali quorum ꝛcima ſimplicit ad tpus aliter concedat: ꝛcima pōt ⁊ ꝛbet leuari ſm taxationem ꝛcime: in illis ptibus vbi cō cedit conſuetam: ⁊ ad monetā currentē: Nec p collectoꝛes. leuatoꝛes. ſiue exacto res ipius ꝛcime poſſunt eccliaꝝ calices libꝛi ⁊ alia oꝛnamenta diuinis vſib⁹ ſiue officȝs ꝛputata: ex cā pignoꝛis vel di ſtractōis capi diſtrahi vel quomodolibz occupari. libꝛo. 7°. ꝛ ꝛcimis. ſi beneficio rum.

Requit videre ꝛ ꝓcuratiōibus: ⁊ ꝛ bis querunt plura. ſ. ex qua cā ꝓcuratio ꝛbeat. Rndeo ſm Hoſti. ꝙ rōne viſitationis. Et ℔ non pōt ꝓſcribi. extra e. cum venerabilis. ⁊. c. cuz nup. Sed tñ nō ſbiect⁹ ipam ꝓſcribē pōt extra ꝛ preſcrip. cum ex officij. Itē rone conſuetudinis. i8. q. z. ſeruitium. Itē rōe pacti. extra eo. ḡto. Item ratiōe ꝑuilegij ⁊ iſte tres ſpēs poſſunt preſcribi. Ad q bus eſt danda. Rndeo ſm Hoſti. ab oi bus ſubiectis: niſi ſe oſtendant exemptos eē: adeo ꝙ nec p epm pōt remitti. ex eo. cum venerabilis. niſi forte p papam con firmetur. extra ꝛ reli. oꝛdi. conſtitutus. Et hoc intelligitur ꝛ prima ꝓcuratione: que ꝛbet ratione viſitationis: que adeo ꝛbita eſt: ꝙ licet epus nullas expenſas faciat ꝓpter viſitationem: nihilomin⁹ re cipit eam: ⁊ ideo etiam ab eccleſijs ciuita tibus. ex e. venerabili. Et eſt rō: qz qui ſe minat ſpūalia ꝛbet metere carnalia. ar. extra ꝛ ſepul. c. i. Aliud ē in ꝛlegato. ex ꝛ vi. ⁊ ho. cleri. cum ab omni. Sed oꝛdi⁹ que viſitat non dat eam. extra e. c. vitl.

Quibus danda eſt. Rndeo ℔ Hoſti. legatis apoſtolice ſedis ⁊ nuncijs. ex eo. cum inſtantia. Item archiepis. diaconis ⁊ ꝛcanis. Item abbatibus: nam ⁊ hi viſitant: vt habet ex ꝛ ſta. mo. ea que. Et ſi nō ſufficit vna eccleſia plures iungāt in vnā. ex eo. ꝓcuratiōes. Eſi vna eccliа ſit granata p vicinas eſt alia releuanda. ex e. cum inſtantia. §. penulti. Debet aūt regulariter ſoluz ſemel in anno: vt ex ꝛ offi. archi. mandamus. Sed ſi neceſſitas exigat pluries ꝛbetur. i8. q. z. non ſemel vilitandi. vel ſi ꝛ cōſuetudine ſit bis. ex e. cum venerabilis. Qualit ē ꝓcuratio facienda. Rndeo ſm Hoſti. moderate ⁊ ſm facultates eccleſiarum. ex e. ea que. ⁊ c. ſopite. Et vtent plati in viſitando illo moderamine: qđ habet ex e. cum apls. vbi dicit ꝙ archiepi non ꝛbent ducere vltra. 40. vel. 50. equitaturas. Epi. zo. vl zo. Cardinales. z5. Archidiacōi. 5. vel. 7. ꝛcan⁹ duos. ſed nec tot in eccleſijs i qb⁹ pancioꝛes ducere conſuenit. Non autez ꝛbent ꝓcurationē accipere: niſi ꝑſonaliꝛ accedant ad locum: ⁊ viſitent ipm. Excipiur tamen legatus. extra e. ꝓcuratōes Poteſt autem epus p alium viſitare niſi nō habeat ꝛ quo ꝓuideat ei: tenent ſibi ꝓuidere ſubditi. Sic pōt itelligi dictū. c. ꝓcuratiōes. ibi abſq; māifeſta ⁊ rōabili cā ⁊ neceſſaria. Alis epus ei ꝓuidē tenet ſic pōt intelligi illud ex ꝛ offi. oꝛdi. inter cetera. ℔ Hoſti. Hodie autē cum epiſcop⁹ viſitat p alium ſuam dioceſim: ꝛbet illi

i necessarijs alijs ꝓuidere.s.i egs.vestib⁹ familia.7 alijs oportunis. visitati autez eidem visitanti in victualibus ꝓuidebūt li.6.de offi.ordi.si epūs. Et ꝑm Jo.an.ꝓdicto mō intelligebant Hosti. 7 Innocl. illud ex̄ e.inter cetera. Intelligebāt etiā q̄ debebant etiam de victualib⁹ ei ꝓuidē qñ sine scandalo nō possunt a subditis haberi: qō etiam Jo.an.non reprobat.

Sed ⁊ qz visitans debet ꝓdicare li.6°. de censi.c.i.sed officiū predicandi nō delegat.ex̄ de offi.dele.c.fi.ergo nec visitatio. Rndet Jo.an. q ꝓdicatio bene delegat ab eo:q ꝓ alius visitat iure ordinario: vt in.c.si epūs: ℔ non ab eo:qui visitat iure delegato: vt in ⁊rio: nisi spāle mandatuz ad illud haberet: vt li.6.ō offi.dele.is.n.7 c.fi.§.vices. Qui vero ecclesiam in ꝓcurarōibus grauauerit:7 qō accepit reddat ecclesie grauate: 7 tantūdem de suo: vt in fine.c.ꝓcuratōes. Si vero in collectionibus grauet ecclesia:puta qz debet colligi ꝓcuratio legati.7o.sol.a sex ecclesijs:qz quelibet non sufficit: 7 ipe recipit a qlibet.ii.sol. Sex sol. quos recipit vlt̄ ꝑ debet cogetur reddere ecclesie:7 alios sex paupibus.ex̄ de emuni.ec.qz plerisq. Si aūt in encenijs grauet in quadruplū condemnat.di.i8.qñqdē.dodie vero ꝓbibet archiepo visitanti: ne ipe vel qsq̄ suorum aliqō munus quodcunq̄ sit: 7 qualitercunq̄ offerat:ꝓsumat recipe exceptis victualib⁹ moderatis:qō q fecerit maledictiōem incurrit:a qua nisi duplū restituat non liberat. Et idem ē de quolz visitante: vt li.6.e.romana.§. ꝓcuratōes aūt. Sed nunqd recipere ꝓsumet si egeat vel si modicū sit qō offert. vide de ℔ q ō j.notat titulo de simonia. Quid si nō visitet. Rndeo nō ligat tūc illa ⁊stitutōe sicut ex vbis eiusō dere.colligi pōt apte

Quid si recipiat 7 celebret añq̄ peni/tuerit. Rndeo iudiciuz sibi manducat 7 bibit.℔ Hosti. Et pene etiā maledictiōis supaddit pena suspensionis.li.6.de censi. exigit. de qua plenius habet j.li.7.ti. de interdicto.ar.7.casu.7.

Requit videt de visitatiōibus rōe quarum debent ꝓcurationes. sciendum igit q tñ semel in anno regulariter visitatio fiet ꝑm Hosti.7 Hoff. vt pz extra eo.romana.7 di.i8.qñ.7 tñ ꝓ vnuz diem ꝓcurabit.io.q.3.int cetera añ fi. Sed ⁊ qz bis ꝓcurari pōt i āno extra e.cū venerabilis. Rndeo ꝑz Hoff. illa dere.intelligit cum a fundatore on⁹ bine ꝓcuratōis impositum erat: vel forte monasteriū illud consuevit visitari a fauentinis epis bis in anno. Uel dicenduz ꝑm Hosti.q ꝓ⁹ die qua venit ꝓcurabit in sero;7 tunc visitat presbrum:7 crastia die in mane conuocat pplm;7 reddit qō dz:7 sic sumpto prādio recedit:7 ad alia vadit:7 sic ꝓcurat bis in anno in qualibet ecclesia. Uel dicendum q ꝓcurabit bis 7 ter 7 quater: 7 quotiens op⁹ fuerit i.quotiens circa ecclesiam cām ꝓbuerit: 7 correctōe indiguerit.i8.q.3. visitādi.7.c. non semel. Forma autem visitandi hr̄.io q.i.placuit.7.li.6.e.romana.§.sane. Sed 7 quo ordine 7 quō 7 qñ 7 quotiēs loca sue ꝓuintie possit archiepus visitare hr̄ i c.romana in ꝓncipio. Sed 7 dodie idicit archiepo.s.vt ꝓ cinitatē suā.3° diocesim deinde ꝓuintiam vel ptem eius cinitates 7 dioceses circueat.suffraganeos 7 eoz subditos cathedralium 7 alia3 eccliaz capitula.monasteria.ecclesias religiosas 7 alia pia loca cleros 7 pplos visitando receptis ꝓcuratōibus a locis tñ libere visitatis. Etsi archiepus non pōt cōmode ad quālibet ecclesiam accedere:potest de pluribus locis ad vnum locū ꝯgruū clericos 7 laycos conuocare. Ex quo tñ exiuit vnam diocesim nunq̄ pōt ad eā cā visitandi redire: donec alie dioceses sue ꝓuincie vel in totum vel in partez si secure pōt accedere: 7 sua annuo fuerint visitate:pōt tū ad ipam diocesim: quam exiuit si magis alijs indigeat visitari:ad requisitōem diocesani reuerti. vel de consilio 7 consensu maioris ptis oiuz suoz suffraganeoz: qō si maliciose renuāt licentia a sede aplica cū fiducia requirat semel aūt sic visitatōe ꝯpleta pōt z^a silis fieri.suffraganeoz ꝓus cōsilio requisito 7 in rescriptis redacta diffinitiōe super ℔ habita coram eis:7 nisi alij magis indigeant in hac z^a visitatōe visitet illos:q ī ꝓma non fuerint visitati. Primo autem vbo oi ꝓposito querat de vita de cōuersatione ministrātiū: de cultu diuino:7 alijs q̄ spectant ad hoc officiū de plano:nullo sacro exacto.intendens emendatōez per salubria monita ꝓponendo:nunc aspera: nunc lenia. Si quos infamatos inuenerit denunciet si videt sibi suffragari q ingrat crimina notoria: cū ex ℔ de negligē^

prelatoꝝ liqueat: canonice puniat. Precipit autem vniuersis epis aliisq; platis ordinario iure exceptis religiosis visitatibus vt illam formā studeant obseruare vt patet ibidem .§. hanc autem debent ꝛ Hosti. in summa obseruare. Alij i his in quibus possunt: ⁊ que ipos tāgūt. ar. eꝛ de sta. mo. c. vltj. in fine.. Constat enim q illud qđ dictum est de consensu vel cōsilio suoꝝ suffraganeoꝝ non potest in epis: cum non habeant suffraganeos obseruari. Sed si epus suam diocesim exierit: pōt eam nihilominus qñ sibi placuerit ingredi: ⁊ non obseruato locoꝝ ordine visitare. Sed nunquid legatus sedis apostolice ordinez hunc i visitādo seruabit. Rndet Hosti. q non includit i illa decretalis. tum qꝛ vices papę gerit: tū qꝛ ecclesia romana ꝓuilegium contra se concedere non consuenit. eꝛ c. cū istātia. Debet autem epus cum visitat monasteria ⁊ hospitalia secularia ⁊ religiosa cauere ab omi grauamine: ⁊ sic ꝓcedere: ne forte qñ rligiosi postea visitabūt: inueniāt aliquid dignum correctione: nō q factū epi possint corrigere: ꝛ debent ꝛ apostolice sedi referre: vt eꝛ de statu mo. i singlis .§. porro. vel etiam metropolitano cui sbest epus: vt eꝛ de offi. ordi. pastoralis. vel ꝓuintiali capitulo: vt eꝛ de pben. graue. ꝛm Hosti. Et cum visitat monasteria nō debet secuz introducere clericos sclares nisi duos vel tres. eꝛ de offi. ordi. vt iusta

Sed nunquid pōt epus visitando capitulum suum ⁊ ecclesias ciuitatis ꝓcurationem exigere. Rndeo q sic. qꝛ ꝓcuratio ꝓcurationi est annexa. eꝛ eo. cum venerabil'. Nec obstat illud. iz. q. z. charitatem. qꝛ ibi loquit de visitatione sbsidiaria. s. quando mortuo epo vocat ad custodiam alter epus vicinus: cui sufficē debet: q expensas suas omnes qs facit extra comun habet: quinimo ꝛm Hosti. videt q etiam ibi computare deberet ea que comi expenderet: sicut videm⁹ de illo qui de mandato pncipis pficiscit in ꝓuintiam aliam: vt in auct°. de manda. pn. §. illud. coll'. z. non autem loquimur hic de visitatōe ordinaria. Quid si epus equaturas ducit vltra consuetum numerum Rndeo dicunt quidam q si nō ꝓcuret ⁊ ideo excōicat subditum: ista ē tenēda. ii. q. z. c. i. ⁊. z. Sed contrarium ꝛm Hosti. est dicendum: vt eꝛ de excess. pla. cum ad quorūdam. Nam ꝓuidendum est vt tenuis vite hoies iniurijs non grauentur: certum est tamen q si ꝓcuratio denegetur denegans pōt excōicari. eꝛ e. cum istātia in fine. Dubitatur autem de ꝛ q ꝛm supdicta legatus archiepus: epus archidiaconus archipresbyter omnes isti visitāt ⁊ cum quot equaturis dictum est supꝛ. Sed certe si omnes isti ad eandē ecclesiam semel in anno inclinauerint longi temꝓis victum breuis hora consumet: qđ est contra iura. io. q. z. inter cetera. ante medium Rndeo ꝛm Hoff. metropolitanus habz suam visitationem in ꝓuintia: vt singlis annis ꝓuintiale concilium faciet ꝛm formam traditam. eꝛ de accusa. sicut olim. Dioceses autem suffraganeoꝝ nō visitabit: nisi suffraganeis mortuis vel negligentibus visitare. ar. 9. q. z. conquest⁹. Alij dicunt contrariū: qꝛ archiepiscop⁹ visitat generaliter totam ꝓuintiam. 9. q. z. archiepus. Et hoc pōt nō obstāte aliq prescriptione: vt expressum est eꝛ de prescrip. cum ex officij. Secundū vero Do. de mente iuris ē: q plures visitatores admittant: vt ecclesia dei sincerius regatur vicia purgent: ⁊ virtutes inserant. Archipresbyter q visitabit: si ꝛ habeat de cōsuetudine: postea eps de iure cōi: postremo archieps de iure cōi. Et legat⁹ sedis apl'ice cum papa non possit venire: ⁊ cōtra ꝛ ꝓscriptio non currit. extra de prescrip. cū non liceat. ⁊. c. cum ex officij. nisi sbditus noie subditi: vel nō subditus nomie suo prescripserit: vt in. c. cū ex officij. in q cāu ꝛm Hosti. requirendus est titulus: ⁊ sic intelligit illud extra de prescrip. de quarta. ⁊ similia. Subditus autez ex titulo concessionis ꝓpij prelati: ꝛ ius prescribē nō pōt: nisi p papam concessio confirmetur ⁊ a tempore confirmationis prescriptio compleat. eꝛ de prescrip. si diligenti. sic intelligit illud eꝛ de reli. do. cōstitutus. ⁊ similia. Omnes igit supradicti ad visitā duz admittent: vbi ecclesia non grauat sufficiat ergo epo: q ecclesie que ipm ꝓcurare non possunt: pinferiores visitent aliogn ipemet ꝓuidebit isibi. io. q. z. cauē duz. Et sic intelligi potest illud eꝛ de offi. ordi. inter cetera. Uel dic q loquit ibidez de expensis: que fiunt circa equaturas emendas: ⁊ vestes: ⁊ similia: ad q prelati nō tenent. Nam ⁊ a iure concedit ei cū imꝓdit q p alium visitet. Ipe autē epus

si casus qui non pōt p alium expediri accidat psonaliter expensis vadat. Item dicendum est ꝛ archiepō. s. q̄ ad locū non ꝛclinet: qui non possit ip̄m recipere: nisi ex cā puta si malam famam audiat: nisi ep̄us negligens existat: ⁊ tunc ꝓpꝛijs expensis vadat vel ꝛ suo ꝛct quatenus ecclesia non grauet: ℔ enim ꝛ mente iuris est: q̄ in nullo cāu ecclesia grauet: extra ꝛ censi. cum aplus. ℔ Hosti.

De excessibus plator̄ ꝯ subditos ⁊ eor̄ti. 54.

Vlso in precedētibus ꝛ his q̄ competunt plātis. Et cum interdum prelati excedant ꝓtra subditos ⁊ econuerso: ꝓsequēt videndum est ꝛ excessibus eor̄. Et p̄mo cōiter ꝛ pluribus excessibus simul. z. spᶜialiter ꝛ excessu simonie: qui est grauissimus inter alios excessus. Circa p̄mum p̄mo ꝛ excessibus plator̄ i subditos. z. ꝛ excessib⁹ subditorum in plātos. Circa p̄mū sciendū: q̄ excedūt aliqñ prelati dum nolunt absolutōis beneficium sine certa q̄titate pecunie impartiri. extra ꝛ simo. ad aures. qō intelligas ꝑm Hosti. qñ petunt p beneficio absolutionis: qō ē simoniacū. Secus est si p pena sine multa impōsita petant. Etsi consuetudo sit q̄ p absolutōne pecunia petatur: non valet consuetudo ta is: q⁹ est irratōnabilis. ex ꝛ simo. non satis. Si autez sit ꝓsuetudo q̄ petatur pro contumacia punienda: valet ar. extra ꝛ penis dilectus. Et idem dicendum est ꝛ statuto. In his ergo casibus absolui ꝛbet libere excōicatus: ⁊ eo absoluto cogi pōt ad satisfaciendum ꝛ pena. Si autem nō sit consuetudo vt petaf non pōt exigi: cū nec fuerit excōicatus p illa. Sic intellige ꝑm Hosti. illud ex ꝛ simo. ad aplicam. ⁊. c. ad aures. Excedūt etiā subtrahēdo ⁊ diminuēdo reddit⁹ subditorum: quos potius ꝛfendere ꝛberēt ⁊ tueri: ut ex ꝛ resti. spo. q̄rente. Loguntur aūt resartire damna: vt patet ibidem. c. grauis. Et puniri possunt pena ex ordinaria: ⁊ sunt omnia reintegrāda: vt ex e. c. z. Nec ꝛbent eos irrōnabiliter grauare: vl inboneste tractare: sed tanq̄s filios ⁊ fratres fraterna charitate tueri: ⁊ honorare. ex e. c. i. Excedūt etiā q̄ seipos instituunt in ecclesijs sibi subditis: vnde cogunt eas dimittere: vt ex e. ad aures. Excedunt etiaz ꝛnegando sacramenta malitiose: ⁊ sine cā: in quo casu videt q̄ alibi possunt accipi. ar. extra ō prescrip. cum olim: qō est verum ꝛ pulegiatis: vt patet ibidem. ⁊ in casibus concessis ex ꝛ regularibus licet. ⁊ ꝛ sepul. c. i. al's ꝯ. extra ꝛ tempo. ordi. ad aures. ⁊. c. q̄ trās lationez. ⁊ ꝛ pe. ⁊ re. omnis. sed est ad sū periores recurrenduz: vt extra ꝛ iurepatro. nullus. Sed ⁊ aliqua sunt: que in necessitate a quolibz accipi possunt. ꝛ ꝓse. di. 4. sanctum est. ⁊ extra ꝛ offi. ordina. pastoralis. § preterea. hec Hosti. Excedūt etiam in exigēdo: dum imponunt tallias collectas idebitas. ex e. c. i. Excedūt etiā quia dum ecclesie romane vel ei⁹ legatis subueniunt: querunt predam potius q̄s subsidium in subiectis: vt habitum est ō ti. p̄cedenti. ar. z. Excedunt etiam quia ꝛ facili sine causa ⁊ sine ordine iuris excōicant ⁊ suspendūt: cum excōicatio: que ē eterne mortis damnatio sine certa ⁊ manifesta cā fieri non ꝛbeat: nec ꝓ paruis ⁊ lenibus cāis: vt dicit. ii. q. z. nemo. ⁊. c. null⁹. Excedūt etiā dum malos clericos ordinant. dis. 59. si officia. Excedūt etiam dum exquisita ⁊ singularia cibaria querunt. 12. q. z. gloria. Excedūt etiam quia circa diuitias ⁊ ornatū ecclesiar̄ omne studium suum apponunt: ⁊ ministerio nō curant: cōtra quos inuehit Hiero⁹. in pallegato. c. dicens. Marmora nitēt auro: splendent laquearia gemmis: altare distinguit: ⁊ ministeriorū christi nulla ē dilectio. Excedūt etiā epi dū ab abbatibus ⁊ monachis aliq̄ exigūt ꝯ ordinis i stituta: vt ex e. sane. ⁊ ꝛ simo. ne ꝛi eccle siam. cuz ea ad que tenent abbates epis scripta sint. 18. q. z. ℔ tuñ. ⁊. c abbates. ⁊ ex ꝛ offi. ordi. ꝓquerēte. vñ si epi idebita ⁊ insolita exigāt: possūt abbates iure ꝓprio ꝛnegare: vt ex e. sane. nisi plātus esset in possessiōe: vel quasi ei⁹ q̄ exigit: tunc. n. illud subtrahere subdito nō licēt: vt ex vt li. pen. a memoria. Excedūt etiā dū religiosos ꝯ idulgētias ⁊ pulegia sua molestant. ex e. c. nimis. ⁊. c. tanta. Excedunt etiam ꝯ eosdem multis alijs mōis a q⁹ cessare iubent. li. 7. e. ti. frequēs. quidam etiā plati nimis gnant monasteria ordis cisterciēn. li. 7. ꝛ censi. ad nostrum. Excedūt etiam i multis alijs: que dimitto gr̄a breuitatis.

Sequit videre de .2°. s. de excessib⁹ subditorū in prelatos. Circa q̄ sciendum q̄ subditi q̄cūq; deliquunt in superiores subtrahēdo se ab obedientia eorum: q̄ facere non possūt etiā auctoritate archiepi: cum non habeant ptātem in subditos suffraganeorꝫ suorū. vt ex de excess. prela. sicut nisi in casibus. Offendunt etiā prelatos subditi erigēdo contra eos cervicem ⁊ calcaneum. In q̄ casu si vicarius insurgat contra psonam ecclesie: falso sibi assumendo psonā: non tm̄ puatur beneficio ꝓpter fidem nō seruatam: vt extra de iureiur. querelam. sed etiam i toto ep̄atu ad executōz sui officij nullatenus admittetur: vt extra eo. illud. Astricti enim sunt vicarij ad seruiendū ecclesijs ⁊ psonis: vt extra de offi. vica. ad h̄. Archidiaconus etiam: qui contra fidem homagij prestiti: ⁊ debitam reuerētiam episcopum dominum suum fore negauerit: vel sup rebus spūalibus eoꝝ ad forum seculare traxerit: vel inuasori ipi⁹ episcopi vel sociorum eius: ⁊ fratrum ei⁹ cum suis complicibus cām vel cōsilium dederit: tanq̄ membrum putridum debz ab archidiaconatu ⁊ ecclesia ꝑpetuo remoueri. Ita q̄ eius beneficia p illos ad quos donatio ptinet psonis idoneis cōferant. h̄ Hosti. Item offendūt superiores quando sunt tanq̄ singulares i aliqua ecclesia: ⁊ de nouo fabricant sigillum: q̄ nunq̄ consueuerūt habere: q̄ non debēt facere: ⁊ si fecerint vti eo nō debent: vt ex eo. dilecta. ergo a contrario: si tanq̄ collegium congregati sunt: licet eis sigillū hre extra de appel. significauit. licet tm̄ cuilibz habē sigillum tanq̄ singulari ⁊ priuato: quia h̄ etiam layco licet: vt. ff. de pcura. si ꝓcurator. Sed ⁊ si quis ꝓpriuz sigilluz non habet: alieno sigillare pōt: doz autez exprimere hoc mō: ⁊ q̄ ꝓprio sigillo carebam: tali sigillo pūtes litteras sigillauiar. C. de testamentis. si vnus. Dz quō sciam vtrum aliqui sunt in ecclesia tāq̄ singulares vel tanq̄ collegium. Rndeo p speciale ꝓuilegium eis concessum si appareat. ar. ex de elec. sacrosācta. q̄ si nō apparet considerandus est vsus ecclesie: si enim nunq̄ consequentes act⁹ habuerunt: nec elegerūt: nec p syndicuz responderūt: nec archam cōem vel sigillum cōe hactenus habuerūt singulares iudicāt: vt extra e. dilecta. Als si h̄ ꝓxime dicta ꝓsueuerūt hre ⁊ exercē collegiū iudicāt extra de elec. c. i. ⁊ de syndico. c. i. liez autē singulares psone in ꝓiudicium ꝓuati nō possint p se ipos collegiare: pōt tamen h̄ fieri auctoritate pape vel de consensu dioc̄esani etiam inuito ꝓno in fauorem ecclesie. Si aūt archidiacono vel alteri clerico fieret: enorme ꝓiudicium est eidē in alijs restaurandum. sic intellige illud. c. sacrosca. ⁊ ex de vi. ⁊ ho. cle. qm̄. h̄ Ho.

De simonia. ti. 55.

Consequent viso de excessib⁹ prelatorum in subditos ⁊ econuerso. Cōsequent cōsiderādū est de simonie excessu spāliter Et ꝓ quid sit ⁊ vnde dicat. 2° vtruz sit peccatum. 3° q̄t ⁊ quibus mōis ꝓmittat 4° qua pena simoniaci feriant. 5° de restitutōe simoniace receptorum. 6° q̄ dispensatio circa eos ⁊ p quos adhibeatur. 7° spāliter de simonia: quam ꝓmittūt plati vices suas vel ecclesias p censu annuo ꝓcedendo. 8° vtz ꝓmittat simonia: si exigat pecunia ꝓ doctrina ⁊ docēdi licētia. 9° de quibusdam casibus dubijs circa simoniam. 10. qui admittunt ad accusandum simoniacū: ⁊ testificandū cōtra eū.

Circa ꝓmū querunt plura. ꝓmo quid est simonia. R°ndm Dam̄. ⁊ alios plures doc. iuris canonici: q̄ simonia est studio sitas siue studiosa cupiditas emendi vel vendēdi spūalia vel spūalibus annexa. Et redit in idē cū descriptōne magistrali quaz ponūt doctores sacre scripture. s. q̄ simonia ē studiosa voluntas emendi vel vendēdi aliqd spūale vel annexū spūali Et elicit ex vbis Gregl. naza. i. q. i. q̄ igt studet donū dei mereari pcio: ꝑmanē non pōt in ordine sacro. Objicit aūt cōtra dictā descriptōem: q̄ ipa inuit q̄ simōia ꝓmittit sola intentōe: cui⁹ ꝓiū vī p plana ra: vt ex e. tua nos. i fi. ⁊. c. vlt. ⁊ ex vt eccle. bñficia. vt nm̄. ꝓpe q̄ dixit Tanē q̄ sola pactio facit aliquē simoniacū. h̄ idē videt sentire Ber. ex e. c. vlt. ⁊. c. cōsulere. vbi dic̄ q̄ non credit q̄ sola volūtas faciat hominem simoniacum: iz als peccet. Sed Hosti. dicit concordando: q̄ sola volūtate committitur simonia: quo ad deum: non tamen quo ad ecclesiam: vt extra eo. tua nos. in fine. Unde talis simōia sine resignatōne ⁊ restitutōe ei⁹ q̄

taliter sine pactione aliqua est receptum p penitentiam ꝛletur: vt extra eo.c.vlt). Et si obijcit ꝙ sola intentiõe cõmittitur vsura.extra ꝛ vsur).consuluit. Respondet ꝙ hoc nõ est verum in foro iudiciali vt patet ex ꝛ vsur).in ciuitate:sed in penitentia inducit vsurarius ad restituẽdũ sic accepta:vt dicit.c.consuluit. Si q̃ratur quare etiam hic in penitentia non inducitur abbas ad restituendum:ꝛ monachus ad renunciandum:sicut vsurarius ad restituendum. Rndeo distinguendũ est:ꝙ quedam sũt ꝓhibita qz simoniaca vt emere vel vendere sacramenta.Et breuiter omia que erant i veteri nouoꝙ testamento simoniaca: ꝛ i his sufficit sola voluntas,s.ad introducendus peccatum siue stet in finibus suis:siue ꝓgrediatur vlterius ad actum emendi vt uendendi vel etiaz paciscendi.Sed non sufficit ad introducendam irregularitatem : si non ꝓgrediat ad actum paciscendi:quedaz vero sunt simoniaca qz ꝓhibita p ecclia; vt cum quis renũciat sue ecclesie:hac cõditione vel pactiõe:vt ꝛtur cui placuerit sibi:ꝛ illis non obest sola volũtas:sed requirit actus paciscendi ad introducẽdũ peccatum.extra ꝛ offi.ꝛle.ex pte.ꝛ ꝛ renũc.ꝛ multa. Non enim peccat qui vult renunciare:vel etiam actu renunciat beneficio ad opus alteri⁹ si dignus sit:duz tamen pactio non intercedat.Hosti.vero ꝛ his:que sunt simoniaca ꝓt ꝓhibitõez ecclesie ponit exempluz ꝛ vendituõne beneficij dicẽs: ꝙ non erat ꝓhibita i veteri testamẽto. Hodie ergo est simoniaca:qz ꝓhibita:vnde hodie est simoniacuz vẽdere vel mercari gastaldia.byconomatũ. aduocatiam.ꝛ bi⁹.extra e.ad nostram.ꝛ i.q.i.si quis.ꝛ.q.z.saluator. Et i his nõ obest sola voluntas: sed requirit actus quo ad ecclesiam.ℏ Hosti. Predicta tñ distinctio circa ea:que sunt simoniaca ponit cõiter a doctoribus modernis ꝛ antiquis:ꝛ ponitur a Ber.ex ꝛ offi.ꝛle.ex pte.i. Hosti. ergo respondens ad qõnem ꝓmissam dicit:ꝙ illo qõ seruatur ꝛ vsura:que vtroq testamento condemnatur seruabit etiaz ꝛ simoniacis ꝓmo modo dictis. Et sic intelligi põt illud.i.q.i.qui studet.ꝛ.c.reperiunt.ꝛ similia. De simoniacis vo 2o mõ dictis loquitur ex eo.c. vlt). vnde videt ꝑm ipm:ꝙ si eps tali specductus,s.pecuniã habendi clericum secularem ordinauit:ꝛ postea pecuniã:quam sperauit receperit induci ꝛbet in iudicio aic: vt pecuniam reddat:ꝛ clericus q eã ꝛm intentionez habuit:induci ꝛbet:ne suum exequat officium; quousq; secum fuerit dispensatum: tñ quo ad ecclesiam celebrabit. Reddit etiam aliam rõnem ipe Hosti,s.ꝙ monachus nihil ꝓpriũ hz: vnde q̃tũcunq; sibi preciũ restitueret; precium semper eet monasterij:sed ei qui ꝛderit vsuram restitutio fiet:quia ꝓpriuz habet. Obijcit iterum Hosti.ꝯ eandez ꝛscriptionem:qz innuit:ꝙ sine studiosa cupiditate emendi vel uendendi spualia spualia:vel spualibus annexa non committit simonia;qđ est falsum:vt patebit j. Propter predicta igit Hosti.ꝛscribit simoniã sic.Simonia est spualiũ vel spualibus annexorum pcedente pacto promissionis.conditionis.modi.seruij.pecũ.vel cuiuslibet tẽpalitat) receptio. siue donatio.ℏ autem ꝛscriptio ex his q dicẽtur.j.patebit. Potest tamen ꝛscriptio ꝑ posita sustineri dicendo ꝙ studiosa volũtas dicit ibi volũtas ad actuz exteriorẽ ꝓgressiua.ℏm glo.i.q.i.qui studet. Põt etiam dici ꝙ qz peccati pfectio ẽ i electõe lz qñq; homo inclinet ad ℏ ex infirmitate vel ignorantia. Ideo simonia dicitur volũtas studiosa:vt itelligat eẽ volũtas eligens: non surreptitia. Nomine vero emptõis ꝛ venditõis intelligit ibi omis contractus non gratuitus:vnde etiaz dignitates vel pbẽde vel alia ecclesiastica bñficia pmutari nõ possunt auctoritate ptiũ sine simonie piculo:sicut nec trãsigi ex ꝛ transl.sup eo.Ẽpus tamen hoc facẽ põt ꝓ cã necessaria vel vtili.ex ꝛ rerum pmu.quesitũ.Est aũt transactio ꝛ re ubia lite incepta:ꝛ nõdũ finita:nõ gtuita pactio:vñ dicit Roꝺ. ꝙ simoniaci sũt q inter se paciscunt hoc mõdo tu facies processe tuo:ꝙ ego habeam beneficium tuũ ꝛ ego ꝙ tu meũ. Possunt tamen sibi volũtates suas inuicez intimare:dicẽdo sic libentius essem in ecclesia tua:ꝛ ecõuerso ꝛ ẽpo significare. Ulteri⁹ ad euidentiã pdicte ꝛscriptõis videndũ ẽ qd ibi dicatur spuale: ꝛ qd annexum spuali. Circa qđ sciendũ: ꝙ spuale põt dici dupr.s.per compatiõem ad spm scm:ꝛ p comparationem ad spiritum humanuz. Spirituale dictum ꝓmo mõ potest dici tripliciter. scilicet p eentiaz: vt gra ꝛ virtutes gtuite

p casualitatem ⁊ dispositioñem: vt sacra-
menta: que sunt quodāmodo cā gratie
⁊ virtutuꝫ. ⁊ per effectum: vt ea que con
ueniūt alicui ex aliquo dono vel officio
spūali: vt ꝓphetare: miracula facē: dīnum
officium celebrare. Annexum aūt spūali
scilicet p comparationem ad spm̃ sanctū
dicitur multiplicit̄. Uno modo: qꝛ in eo
spūale ministratur: vt vasa sacra. eccles'a
cimiteriū. Alio modo qꝛ ex spūali ꝛ-
pendet siue cōsequitur: vt habere eccliaꝫ
vel dignitatem ecclesiasticam: canoniaꝫ
vel ꝓbendam: siue aliud bñficiū eccles'a
sticum: vel ius ꝓcipiēdi fruct⁹ ꝓueniētes
ex p̄dcis vl' ius ꝓcipiēdi ꝛcias: p̄mitias
vel oblationes: hec enim omnia ordini
clericali annexa sunt: quia solis clericis
conueniunt. ȝ° mō qꝛ antecedent̄ ad spū
alia ordinat̄: vt ius ꝑsonatus: qđ est po-
testas p̄sentādi ad officiū eccles'asticū.
Posset tm̄ etiam annexuꝫ spūali dici lar
go modo spūale. Spirituale p̄ mō dictū
nec ꝛ iure nec ꝛ facto pōt vendi. Spūa
le vero z° modo ⁊ ȝ° ⁊ etiam annexum
quocunq; modo dictum vendi non pōt
ꝛ iure: sed ꝛ facto tm̄: que patebūt. j. ple
nius. Et sicut spūale p̄dictis mōis dictuꝫ
nō potest vendi ⁊ emi: ita nec redimi vel
resignari p pecunia: vt extra e. querelam
i. q. i. nullus epūs. z. Non potest inquam
redimi ab illo scilicet qui ius habet perci
piendi: alīs potest redimi sicut redimunt̄
ꝛcime ꝛ manu militum eas iniuste ꝛti-
nentium. In omibus enim predictis oīs
ꝓmissio: omnis conditio: omnis pactio
cōmodi temporalis simoniam inducit:
vt extra ꝛ pac. c. vlt. ⁊. i. q. z. cꝫ pio. Lō
ditio tamen licita ⁊ que ꝛ iure cit potest
apponi. cx̄ ꝛ elec. significasti. Spūale
autem p comparationem ad spirituꝫ hu
manum dicit̄ dupliciter. Uno modo per
essentiam: vt scientie pbice: que p inuesti
gationem ⁊ doctrinam humanam acq-
runtur. Alio modo per cām: vt doctrina
predictarum sciarum. Scīētie nec ꝛ iur̄
nec ꝛ facto possunt vendi. Unde. pv. i7.
Quid ꝓdest homini stulto br̄e diuitias:
cum non possit emere sapientiā. Doctria
vero ꝛ iure ⁊ ꝛ facto potest vendi: ꝛ q̄
dic vt. j. Annexa vero huic spirituali: vt
scholē ⁊ libri vendi possunt ꝛ facto ⁊ ꝛ
iure cōmuni: nisi ecclesia locum scholaꝫ
assignaret doctori. Unō dicit̄ simōia
Rndeo a Simōe mago: qui voluit emē
gr̄am a beato Petro Actl. 8. Giezita vo
dicit̄ a giezi seruo Helizei: q vēdidit gra
tiam sanitatis Naamā syro. 4. Regl. 5. i.
q. i. qui studet. Exquo patet q venditor
spūalium ꝓprie dicit̄ giezitic⁹. emptor
vero ꝓprie simoniacus vius tm̄ obtinuit:
vt vterq; simoniacus dicat̄. ⁊ h̄ ꝓueni-
enter. Ad h̄ enim Simon voluit emere
pecunia donum spūs sācti: vt alīj postea
venderet: vñ in eo fuit q̄stū ad volūtatē
viciū emptoris ⁊ venditoris.

Equit̄ videre ꝛ z° scilicet vtruꝫ
simonia sit pccatum. Rndeo q
sic: etiam mortale valde graue.
Unō. i. q. i. qui studet. dicit̄ crīmē capita
le. Sicut enim dictum est. z. li. aligs act⁹ē
malus ex genere: ex hoc q transit super
materiam indebitam. Emptionis autem
⁊ venditionis idebita materia est res spi
ritualis. Cuius ratio est triplex. Prima
est: qꝛ res spūalis non potest aliq̄ terreno
pcio compensari: sicut dicit̄ ꝛ sapia. pv.
ȝ. preciosior est cunctis opibus: ⁊ omnia
que ꝛsiderant̄ huic non valent compa-
rari. Et ideo Petr⁹ dixit Simoni Actl.
8. Pecunia tua tecum sit in perditionem
quoniam donum dei existimasti pecunia
possideri. zª ratio est: quia illud solum ē
materia ꝛbita venditionis: cui⁹ vēditor
est dominus: prelatus autem eccles'ie nō
est dominus rerum spiritualium: ꝫ dispē
satoꝛ. ꝫ illō. i. Corl 4. Sic nos existimet
homo: vt ministros christi ⁊ dispensato-
res misteriorum dei. ȝª est ratio: qꝛ vē
ditio repugnat origini spiritualium: que
proueniunt ex gratuita dei voluntate. Uñ
Mathei. io. dicit̄. Gratis accepistis gr̄is
date. Et ideo aliquis in vendendo ⁊ emē
do spiritualia exhibet irreuerentiam deo
⁊ tribus personis diuinis: ideo peccat pec-
cato irreligiositatis. Comparatur autem
peccato heresis. i. q. i. q studet. ⁊. i. q. vlti.
c. finali. non quia sit heresis ꝓprie: sed si-
militudinarie: quia simoniacus ita opa
tur: ac si contra fidem sentiret: dum scilz
emere ⁊ vendere precio spiritualia nitit̄

Utrum in his que simoniam inducūt
auctoritas pape excusaret a simonia. Re
spondet Ber. extra ꝛ pactis. cum p̄dez.
q in his que sunt ex sui natura simonia
ca in veteri testamento: vt vendere sacra
menta ⁊ hmōi spiritualia non excu
sat auctoritas pape. In his vero que sūt
simoniaca per cōstitutionē eccl'ie excusat

quia pōt in talibus dispensare. ℞ Ber. Unde pape non liceret accipe pecuniam ꝓ aliqua re spūali: sicut nec alteri homi: imo tanto peccaret grauius: ꝙto locum maiorem obtinet. Lz enim res eccl̄ie sint ipius vt dispensatoris ꝑncipalis: non tñ sunt ipius vt dñi ⁊ possessoris. Et iō dic̄ Tho. q̄ si reciperet pecuniam ꝓ aliqua re spūali: siue de bonis eccl̄esie: siue de bonis alīs non carēt vicio simonie.

Sequit̄ vidē de .3°. s. quot ⁊ qbus modis ꝓmittit̄ simonia. Circa qō sciendu: q̄ simonia ꝓmittit̄ triplici munere: vt dicit Gregl. ꝓpter qō dicit̄ Isa. .33. Beatus qui excutit man⁹ suas ab omi munere. Est enim munus a manu. s. pecunia ⁊ a lingua. s. fauor: ⁊ ab obsequio: vt seruitus ībite impensa. i. q. i. sunt nōnulli. Et contrahit̄ qñq̄ ex altera pte tñ. s. dantis ⁊ accipientis: qñq̄ ex vtraq̄: qñq̄ ex neutra: vt cum vtroq̄ ignorante amicus ordinandi dat aliqd consiliario epi vel ꝓmittit. i. q. i. statuim⁹ ⁊ c. si qui a simoniacis. Preter triplex aūt mun⁹ p̄dictū cātor Parisien. posuit 4^m^. s. munus sanguinis: vñ dixit q̄ conferre eccl̄iam vel p̄bendam alicui intuitu consanguinitatis est simoniacum. Sed alīs vt Alex. de an. ⁊ Tho. videt̄ q̄ hoc sit bene grauiter peccatum: non tñ simoniacum: qz nihil ibi in p̄ciu: dat̄ vel recipit̄ qō ad simoniam requirit̄. Si tñ aliquis prelatus beneficium aliqō eccl̄esiasticu: alicui daret hoc pacto vel ītentōe vt ipe suis consanguineis ꝓuidēt simoniacus eēt. De tribus ḡ muneribus supradictis ꝑ ordinem est dicendum. Et p̄ de munē a manu. Notandum ḡ q̄ hoc munus dare vel accipe ꝓ spūalibus: vel etiam annexis spūalibus semp inducit simonia: nisi adeo sit puum: q̄ nō debeat inducē ꝓmouentis animū inspectis cā tempore ⁊ qualitate ꝑsonar̄: vt ex̄ e. ⁊ si questōes qō est verum si pactū non precessisset: al' contra: vt extra e. tue. ⁊ .i. q. i. placuit vt nullus. Et iudices p̄cipue debent intendē qz quicqd agant boies intentio iudicat omes. s. quo ad deum. ex̄ de elec. cum ex officij. Jō dicit Laur. munerib⁹ dādis attēde ꝙtuor ista. quis dās: quisue petes que res: que cā petendi. quis. s. paup vel dines: que res precij magni vel pui: ⁊ pt addi 5^m^. s. an instante necessitate vl' alio tpe conferāt. Uetus. n. ꝓuerbium est. nec omes nec omia nec ab omnibus. Valde n. inhūanū est a nemine velle recipe: sed ⁊ oia ⁊ ab oibus vilissimu: est. ff. de offi. ꝓcon. solent. §. vlt. Ergo esculētu: ⁊ poculentū: qō ꝓsumi possit infra triduum recipe lic̄. ff. ō offi. presi. plebiscito. Si tñ corrupta intentōe ⁊ sine pacto dent̄ vel recipiant̄ munera ꝙtūcunq̄ pua cōmittitur simonia. s. quo ad deū: q tñ sine resignatōne executōis ordinis vel beneficij collati: purgat̄ sola pnia. Et ꝑm hoc pōt itelligi illud ex̄ e. nemo. ꝑm Hoff. Sciendum igit̄ q̄ nihil dz cōferri nec recipi ꝓ sepulturis aut exequijs mortuor̄: vel benedictōibus nubentiū: nec ꝓ crismate nec ꝓ oleo sancto. ex̄ e. cum eccl̄esie. ea q̄ ad nr̄am sniam in tñ. Nec ꝓ eccl̄esia cōferenda vel cosecranda: vel abbate vel abbatissa in sede ponēda. Nec ꝓ eccl̄esie inuestitura: nec ꝓ ꝓsecratōib⁹ epor̄ itronizatōibus eor̄: bñdictōibus abbatum: ordinatōibus clericor̄: lz de corruptela sit taxatum ꝙtum sit isti vel illi tribuēdū vt ex̄ e. intantū. sicut nec ꝓ aliq̄ sacramēto eccl̄esie: nec etiam ꝓ pastu vel pastillo vel ꝓ voce vel ꝓ calamo: siue scriptura ⁊ similibus est aliqd petendum vel dandū ex̄ e. veniēs. ⁊ c. i. ⁊ i. q. .3. si qs obiecerit. nec aliqua consuetudo ꝓdest vt ꝓ talib⁹ aliquid exigatur. extra e. non satis. ⁊ c. sequenti. Si obijciat̄ q̄ consuetudies laudabiles obseruari debent. i. q. .3. quesitum. ⁊ di. 18. de eulogijs. Dicendum ꝑm Hosti. q̄ ex pacto nihil recipi debet obtētu alicuius consuetudinis: ℞ recipi pōt si offerat̄ gratis: sicut curia tenet ⁊ ꝓbat̄ ex̄ e. dilectus filius. Et dicet̄ iam statim j. Uel etiā ꝑz eundē Hosti. meli⁹ sic. Aut clerici exigunt a laycis obtentu ꝓsuetudinis: ⁊ tunc non debent clerici retinere pignus spūale: ℞ gratis debent sepelire: vl' benedictiōem dare: ⁊ postea veritate cognita ꝓ ep̄m loci cogent̄ layci laudabilē consuetudinē obseruare. ex̄ e. ad aplicā. Aut clerici a clericis: ⁊ isti si petāt aliqd i quo ꝓpria ⁊ ꝓuata vtilitas versat̄ nō dz vt patet in dictis. c. quesituz. de eulogijs

Excipiunt̄ autē quidam casus a iure: in quibus munus a manu recipitur: vel recipi pōt. Unus est si offerat̄ gratis. ex̄ eo. dilectus filius. in f.ne glo. a. Si autem dubitetur vtrum gratis vel ex pactōne vel ex corrupta volūtate sit datū: debēt attendi prenotata supra ꝓxime. Et ꝑm ea

presumi põt p ꝛ contra. s. in foro cārum sed in foro conscientie attenditᷣ intentio. Quidam tamen quibus consentit Ray. distinguunt: qꝛ aut datᷣ aliquod tpale p spūali: sine ꝓpter spūale ꝓncipaliᷣ: ꝛ sic ē simonia. i. q. i. eos. in fine. ꝛ. q. z. si quis p bendas. Aut nō ꝓncipaliᷣ: ita q̄ alᵗs detur: ꝛ sic nō est simonia. eꝫ eo. ꝛ si que stiones. dilectus filius a. in fine. De qua opi. dicit Roð. q̄ videᷣ dura: qꝛ raro vl̄ nūq̄ contingeret hᵇ: qñ enim epus Pa risiensis itronizatᷣ p archidiaconū Se noñ. consuevit ei dare dimidiā marcam auri: quō autem vel quādo sibi eā daret nisi cum intronizaret: vnde credit q̄ si hᵇ sponte ꝛ sine pacto fiat non est simonia: credit etiam q̄ aliquod tpale ꝛtur: non vt ꝛbitum: ꝫ vt dari consuetum non est simonia. hᵇ Roð. Sciendum autez q̄ non omis pactio inducit simoniam. Nā possessio dari põt: vt in ea construatᷣ ora torium: vt eꝫ ꝛ resti. spo. olim. Et ſb certo pacto dari põt licentia construendi ipm extra ꝛ censi. ḡto. ꝛ extra eo. ex iſinuatō ne. talia enim pacta reputantᷣ spūalia: sic ꝛ illud. extra ꝛ pben. significatum. Et in traditione sue rei quilibet põt qð sibi pla cet apponere pactuz. extra ꝛ con. ap. nul lum. z⁹ casus est cum aliqd p opibus spiritualibus alicui presbytero datᷣ: q ad ea alᵗs non tenetᷣ. iz. q. z. charitatem. Et hoc est verum si non habeat alias vnde viuat: vt. i. q. i. iudices. Et ar. optimū. iz. q. i. illi qui, vnde suas opas locare potest ad tēpus: vt faciunt presbyteri ꝙducticij vel qꝛ hoc male sonat vicarij dicantur vel subsidiarij: vt extra ne prela. vices. c. finali. dūmodo vt dictum Hoff. ꝛ Hosti. ꝓncipalem intentionem suam inferat nō ad pecuniam: ꝫ ad obtinendum veniam Si vero ad eas ex officio suo teneatur: puta quia est ꝛsponsatus ꝛ intitulatus ecclesie: nihil etiam obtentu sumptum ac cipere ꝛbz. ꝛ conse. di. z. sufficit. alᵗs simo niaz ꝙmitteret: vt. i. q. z. vendentes. Par rochiani tamen cogendi sunt p supioreꝫ soluere illud: qð consuetudo laudabilis introduxit. extra eo. ad aplicam. in fine. Et sic ad vandum oblationes. i6. q. i. sta tuimus. Si autem non tenetᷣ ꝛ habet alᵗ sumptus aut ꝛbz gratis cantare aut ces sare: alᵗs si hoc faciat pro pecunia: aut erit hᵇ simonia: aut anaritia: vt dicit Hoff. i ꝛ Ray. Iz enim vt dicit Ray: forte nō cēt simonia eo q̄ nullus tenetᷣ suis stipēdijs militare. extra e. cū sit. tamē est ibi turpe lucrum: vel ad minus habet spēm mali. predicto modo distinguunt Ray. Hoff. ꝛ Hosti. Roð. autem dicit q̄ presbytero siue indigeat siue non pecunia dari põt i sumptus eius: nō in munera sacerdotij i. sacerdotalis officij: qð impendit: sic dicᵗ Hieronymus q̄ ꝛcem panes crustula ꝛ vas mellis si ꝓbete data fuerunt magis in sumptus eius: qꝫ in munera ꝓbetic re putanda sunt. i. q. i. iudices. Cuz ergo dᵒ presbyter recipit pecuniam p officiando ad tempus ecclesiā loquitᷣ put ly p no tat causam sine qua non: vel cām admi culatiuam: ꝛ non appreciatōnem officij: vel etiam laboris: quem habet in officio sicut aliqui dicere voluerunt: quia labor ille adeo est annexus illi officio: q̄ nó dz vendi vel locari: sicut nec officium ipm: quia quisquis alterum illozum vendit ꝛ reliquum: vnde in omni casu presbr dz officium impendere gratis. Et qð ei datᷣ ꝛbet dari ḡtis: sicut dicit Aug⁹. q̄ apli gratis ab illis accipiebant panē: quibus gratis predicabant. hᵇ Roð. Est ergo no tandum: q̄ cum dicitᷣ aliquod tempale dari p spūali: hec prepositio p põt ꝛnota re appreciatōem siue ꝓmutationem: ꝛ sic non ꝛbet concedi: põt etiam ꝛnotare cām finalem vel efficientem: ꝛ sic vtroq̄ mō põt cōcedi: vt sit sensus ille dat pecu niam p missa. i. ꝓpē veneratiōem misse: tunc ꝛnotat finem: vel p missa. i. p ꝛnotione misse: q̄ mouet eum ad vandu: ꝛ tūc ꝛnotat cām efficientē: põt etiā ꝛno tare admiculationem: q̄ etiaz reducitᷣ ad cām efficientem: vt cum dicitᷣ ille mīstrat libruz ꝛ calicem presbro p missa celebrā da: vl̄ ille dat pecuniā psbro p eccliā offi cianda: ꝛ sic etiam põt ꝙcedi. Notandū etiā q̄ tpalia ministrantib⁹ spūalia dāt ꝛ ab eis accipiuntᷣ tanq̄ stipendium ne cessitatis: ꝛ ꝑm ecclesie ordinationem ꝛ approbatam consuetudinem: ꝛ non vt precium mercedis spiritualium: qꝛ tunc dantes ꝛ accipientes ꝓmitterēt simoniā non obstante aliqua consuetudine: quia cōsuetudo non preiudicat iuri naturali vel diuino: quod prohibiz simoniam: vñ i. Tbi. 5. sup illud qui bñ presunt ꝓsbri ꝛē Dicit glo. Aug. Accipiāt sustētatōez a pplo: ꝛ mercedem dispensatōis a dño.

z⁹ casus est cum datur p vita eterna

in remissionē peccatorum.ſm illō Dan. 4. Peccata tua elys redime.eꝛ de teſtis. c.fi.7.iz.q.z.aie.Sed q̄re non eſt ß ſimonia:cuz hec ſunt ſpūalia. Rndeo q2 elye dant pauperibus de: qui eſt ꝓ ſpūalium:ideo ſimonia non committit cū eo ſicut cum prelatis:q non ſunt domini: ß diſpenſatores eorum. Item ꝑdicta cadūt ſub merito 7 ꝓponunt nobis venialia a de.p moneta dilectōnis 7 opibus charitatis:nō ſic de ſpūalibus:que p miſtros eccleſie conferunt. Unde corpalis elya non eſt precium vite eterne:niſi inq̄tum imperat a charitate. 4⁹ caſus eſt cum datur p redimenda vexatione.extra eo. dilect⁹ filius.i. Unde ſi eps excōicet me iniuſte:vel minet aufferre mihi bñficiuz qō iuſte poſſideo licite redimo ius in eū dando ſibi pecuniam vt ſententiā iniuſtā reuocet:vel ab hac iniuria ceſſet.ar eꝛ de magr is. ꝓhibemus. Nec obſtat illō eꝛ e.querelaz. vbi videt ꝓhiberi 7 emi 7 redimi:q2 ibi exponit ſm Hoff.redimi.i.p pecunia reſignari. Nec obſtat etiam illō eꝛ e.nemo.q2 ſm Hoff.ibi non redimit vexatio:ſed emit abſolutio: vel pōt dici etiaz ſm Hoff.7 Hoſti.eꝛ e.dilectus.i.q ſi qs excōicat⁹ iuſte beneficium acq̄ſiuit iniuſte:tunc in vtroq3 caſu committitur. extra e.nemo. 7.i.q.i.nullus epūs.z. redemptio ergo rei ſpūalis pmittit vexato iniuſte 7 redimenti:ſed ꝓhibet veranti: 7 p vexationis ceſſatione recipienti. Si tamen excōicauit me iuſte:non licz mihi pecuniam p bñficio abſolutionis ei dare nec lz ſibi accipere:licet tamen ꝓ peccati punitione. Caueat autem abſoluens ne in hoc magis intendat cupiditati:q̄ correctioni ſeruire. Rob.autē ſentire videt q̄ etiam ſimonia eſt ſi aliquid ꝓ renocatione iniuſte ſententie det: vnde ſm eum iniuſte excōmunicatus coram ſuperiore conquerat:ſed qō dictum eſt pus cōius tenet. Nihil ergo dandum eſt iudici p abſolutiōe directe:ſumptus tñ quos fecit ꝓter rei contumaciam aduerſarius: vel etiam iudex cum ꝓcedit ex officio ſuo: debet ipe reus añq̄ abſoluat reficere.eꝛ vt lite non conte.qm̄.§. in alijs. 7 de ſen. ex.ſacro.7 de appel. cum ſpāli. Si tamen ſit excōicatus iniuſte abſolui debet ſine omni grauamine.vt in.c.ſacro.hec Ber. extra e.ad aures. Quid ſi qs electus i ep̄m det pecuniaz aduerſario:vt nō impediat eius electionem. Rndeo q hoc non licet ſibi nec añ electionem nec poſt:ſi per electionem non ſit ius acquiſitum ei. eꝛ e.de hoc.Si autez ſit ei ius acquiſituz lz ſibi nō quidem p electione:ß p vexatōis ſue iniuſte redemptione.eꝛ eo.dilectus filius.i. Quid ſi aliqs de quo conſtaret q̄ in electione nullum ius haberet ante electionem impediret ne electio fieret:nūquid capitulum vexatiōem eius redimē poſſet. Rndet Rob.q ſic.ſ.ſi ille ꝓdiret ne ſimplicit electio fieret: ß impediret ne de iſto vel de illo electio fieret:forte tūc capitulum impedienti nihil dare poſſet:ſicut nec ille cui⁹ electionē ꝓdiret. 5⁹ caſus eq de conſecratione 7 viſitatione. Si.n. epūs eccleſiam conſecrat:vel epiſcopatū viſitat:pōt ꝓcurationem moderatā recipere.extra de cenſi.cū aplūs. 7 eꝛ e.cū ſit romana.7 de preſcrip.cū ex officij. 7.io. q.z.relatum.Et nihilominus tñ videtur hoc facere gratis. ar.eꝛ de vi.7 bo.cleri. cum ab omi. Non tñ intelligas q̄ exigatur aliqd ꝓ ipa conſecratione.Alis cōtra i.q.i.ſtatuimus.ſed ꝓ labore vic.iz.q.z. charitatē. etiā ſi eccla ſit i ciuitate. eꝛ de cenſi. venerabilis.ſm Hoff.Secundum vero Hoſti.in ſum.cū talis labor ſit ſpūalis:quem prelatus neceſſario 7 ex officio ſibi iniuncto tenet ſubire:melius eſt dicē q hoc prouenit ex conſuetudine.extra e. ad apoſtolicam. 7 ex equitate: vt qui ſeminat ſpiritualia metat 7 temporalia:vt patet p multa exempla.iz.q.z.§.q2 ergo quinimo hoc ē ex connexitate: vt extra de cenſi.cum venerabilis. Secundū aūt Ber.7 Hoſti.in gloſa extra e.cum ſit.ꝑdicta ꝓcuratio premiſſa eſt a iure quaſt licita:quia nō peccatur legis auctoritate zz.q.4.q peccat.Et debet fieri ſm facultates eccleſie ſicut 7 alie. extra de cenſi. ſopite.imo etiam ſi eccleſia non poſſit ex penuria.epūs ſuis ſumptibus eccleſiam conſecrabit.i.q.i.placuit. Sed quare datur epo ꝓcuratio ꝓ eccleſie conſecratione:7 non p clericorum ordinatiōe:cū etiaz ibi ſit labor. Rndeo q2 epūs poteſt ordinare i ſua eccleſia:7 facile poteſt habere expenſas in domo ſua:non ſic autez cum aliam conſecrat aut viſitat eccleſiā.

Circa vero mun⁹ ab obſequio ſciēduz q̄ tale munus ſemper inducit ſimoniam quando pactum iterueniit: vñ ſi ꝓmitto tibi eccleſiam:vt negociū meū ꝓmoueas.

simonia est. vt extra e. cuz essent. Si aut̄ non interueniat pactum: tunc sic distinguitur ſm Hoff. Hosti. ⁊ Ber. super. c. cū essent. qz aut seruio tibi hac spe secundario ductus. s. q conferas mihi bñficium: ⁊ pncipaliter seruio gratis: ⁊ tūc nō pec. ar. di. 61. quid pderit. aut seruio pncipaliter vt conferas mihi bñficium: ⁊ secū dario gratis: ⁊ tunc cēsinquo. In quo tñ casu sufficit mihi p penitentiam satisfacē deo: vt dictuz est supra. Et ſm hanc distinctionem itelligitur illud. extra e. tua nos. ſm Hoff. ⁊ cōcordant iura: que videnť sibi inuicem contraria. Aliter pōt distingui ſm Ray. Hoff. ⁊ Hosti. sic. Obsequz aut est corporale aut spūale: si sit corpale ⁊ honestum non inducit viciū: dūmodo non interueniat pactum: vt si qs ieruiat cpo romam eundo: p eo aduocando: ei⁹ negocia pcurando. Et hoc innuit a ꝯrio sensu. i. q. i. sunt nonnulli. ibi munus ab obsequio cum seruitus indebite impensa Et hoc intellige vbi dignus dignū pstat obsequiuz: vt dictum est: si vero dignus indignuz: vel indignus dignū obsequiū pstet: simonie vicio non caret: vñ si ꝑiat ei ad vtilitatem consanguineozum eius: vel faciat aliquid bi⁹: est munus ab obsequio: ⁊ est simoniacū ſm Tho. Si autez sit spūale ⁊ interueniat pactum inducit viciū: nisi bñficio vel psonatui sit annexū vt cum est impositum hoc onus alicui pbende: vt q eam habuerit dicat missaz de beata virgine: vt ex de pben. significatū. Et intellige ſm Rod. q ꝓpter obsequiuz corporale ⁊ benestum dari non debz beneficiuz: ꝫ datur obsequenti meritis suis cognitis p huiusmodi obsequium: qz vt dixit cantor parisiensis. Curie prelatoꝝ sunt pbatoria clericoruz. Sed pone q vnus debeat dicere missam maiorē alius minorez: ⁊ cōueniunt adinuicem q vn⁹ dicat missam p alio ⁊ econuerso: numqd eis licebit Rndeo q sic. qz cum dicit iste impendit obsequiū spūale p alio spūali. p non denotat ibi appreciatōem: sed administratōem; cū ille non possit cantare p alio: nisi etiam ille cantet p eo. Esto q duo sint baptizandi: ⁊ vnus dicat alteri baptizabo te tali pacto: q postea baptizes me: nūquid ē ibi simonia. Rndet Richō. q sic. qz i talibus nulla pactio vl' conuentio debet interuenire. ex e. tua nobis. Iz enim dare aliqd spūale p sacro ex pacto non sit licitū ex tot causis ex quot illicitum est dare aliqd temporale: tñ est illicitum ꝓpter duo. s. qz res a non domio emitur: ⁊ qz est contra rōnem grē q vēdatur. Dicere tamen posset ego baptizo te ⁊ rogo te q postea baptizes me: qō itelligo i cāu necessitatis. Circa aūt munꝰ a lingua sciendum: q hoc munus dicit vel ipa laus ptinens ad fauorem humanum: que sub precio cadit: vel preces ex quibus fauor humanus acquirit vel cōtrariuz vitatur. Et ideo si quis principaliter ad hoc intendit simoniam cōmittit. vñ autem pncipaliter ad ꝫ intendere qñ preces pro indigno. s. ex aliquo crimine quez ex huiusmodi simonia exaudit: vñ ipm factum est simoniacum. Si vero p digno non est simoniacum: qz subest debita causa: q ei aliquid spirituale detur. Potest tamen cē simonia i intentione: si non ad pſone dignitatem: ꝫ ad būanum fauorem attendat. ſm enim Laur. epus simoniam committit si beneficium alicui ꝓpter consanguinitatez concedit: alis nō concessurus: quia si quis iniusto cordis amore: vel sordidis precibus cē. i. q. i. si qs. Nec obstat ar. ex eo. nemo. ⁊ c. tua. ex quo enim fauor tertij munus fauoris inducit: multomagis fauor eius: q ordiatur. i. q. i. sunt nonnulli. hoc notat extra vt ec. bene. vt nostrum. Secūdūz aute Tho. talis collatio est carnalis ⁊ illicita: non tamē simoniaca: qz nihil recipit. Sz quare minus simonia cōmittit regādo p indigno ꝫ pecuniam dando. Rndet Bar. i. q. i. quibusdam. quia in rogando nihil dat ⁊ nihil accipit: ⁊ ideo ibi esse nullum cōmerciū intelligit. Sz ⁊ p indigno magis munera ꝫ pces ecclesia detestatur. Vel ſm Alex. de an. pces ordināt ad notificandum dignitatem talis: sed pecunia ad mouendū inordinate arbitriū conferentis. Potest autem circa hoc distingui ſm Hoff. ⁊ Hosti. sic scilicet q p mouetur quis aut precibus suis: aut alienis: si suis aut ad prelaturam maxime q conferē p electionem: ⁊ tūc simonia cōmittit: qz tal' videt ambicios⁹: ⁊ eo ipo indign⁹. ex de elec. qualit. ⁊. i. q. i. sicut is Aut ad simplex bñficiū: ⁊ tūc nō cōmittit: duz tñ sit dign⁹: vt extra eo. tua nos. in pncipio. Si autem, pmouet precibus alienis: aut precibus spiritualib⁹ aut carnalibus; si spiritualibus simonia non

ꝑmittit.i.q.i.latorem.nisi prelatus cōsanguinitate trabatur.i.q.i.ordinationes.7 c.sunt nonnulli. vbi dicit ꝙ preces succedunt loco precij. Tancl. auiē 7 Hrcgl. naso.dixerūt ꝙ nullo dato simonia non committit.i.q.z.ꝙ pio. Sed hoc intelligit Hosti.qñ consanguineus est dignus. tali enim magis ꝙ extraneo tenet prouidere prelatus.ar. extra de cohabi.cle. c.i.Si vero sit indignus locum habz: vt prius dictum est.Si vero precibus alienis 7 carnalibus:aut ꝑmouet ad prelationem:aut ad simplex beneficium:si ad prelationem iniuste sunt preces maxime quando rogans est laycus:cuius vultus timeri potest: vt extra ō clec.Osius.quis qs nisi forte prelatus non habito respcū ad ꝑces cuz instituat ex officio suo necessitate vel vtilitate ecclesie exigente: vt ex de eta.7 quali.curam.Si autem ad beneficium simplex:aut ille ꝑ quo rogatur est indignus:7 tunc simonia committit: vt i.c. de ordinatoibus.i4.q.i.7.c.nōnulli. aut est dignus 7 tunc non committit: si prelatus ꝑncipaliter preces non sequat i.q.i.quibusdam.7 ar.in.c.tuam.Ḃ Io. Ray.vero 7 Ber.extra de eta.tuam.conueniunt in premissa di.cū Hosti.7 Hoff. nisi ꝙ in ꝑmo membro.s.qñ qs ꝓmouet precibus suis sic distinguunt.s.ꝙ qs pro se petere non pōt ecclesiam vel dignitatē vel beneficium aliqō habens annexam curam animaꝝ.ad Ḃ.ar.8.q.i. in scripturis.7.i.q.i.ordinationes. 7 extra de iure patro.p nostras.benef.ciū vero simplex si indigeat 7 dignuz se sentiat:petere pōt sine metu simonie 7 pacto.extra.c.ad aures. Si vero sit indignus vel etiam non indigens peccat: vt dicit ibidem.7.i.q.z clericos.Et dicit hic beneficium simplex illud:qō est sine cura aiarum vel dignitate. Roō.vero dicit: ꝙ hec opi.videtur dura:vnde credit ꝙ aligs ꝑ se petē posse nisi sit indignus beneficiū habens curā animarum annexam.exemplo Ysa. qui dicit.Ecce ego mitte me.Credit etiam ꝙ exquo qs est ꝓmotus ad ordies sacros: cum huiusmodi ordinatio requirat ecclesiasticum titulum petere possit ecclesiasticū beneficium:lz abundet in temporalibus. Et iura:que Ray.inducit loquunt ꝓtra statum ecclesie ꝓmitiue:qñ redditus erāt exiles 7 distribuebant de facultatibus ecclesie:,put opus erat cuiq.

Sequit de 4°.s.qua pena simoniaci feriant. Circa qō sic nō ꝑm Hosti.ꝙ simoniaci puniunt 7 a iure 7 a iudice. a iure enim puniunt ipo facto.Qui enim fuerit ordinatus simoniace ipo facto ē suspensus:etiam ꝙtūcūqz sit occult⁹.ꝑm Ray.Hosti. Hoff.7 Ber. extra eo.accusant.7 Innoc.sup.c.ex.c. tanta.Et quo ad se vt.s.de sui ordinis executione se non intromittat. Et quo ad alios vt.s.nullus ei in executione ordinis cōicet:siue peccatum eius sit publicū vel occultum.extra eo.tanta. vbi etiam dicit in aggrauatōez criminis simonie:ꝙ oīs peccator pōt missam celebrare preter simoniacum.Omnis inquā peccator subaudi non precisus toleratus penitēs pōt re.Sic subaudiri debet ꝑm Hoff.Host .7 Ber.ibidem.Per hoc ꝙ dicit non precisus.s.ab ecclesia p sententiam excōicationis iudicis vel canonis tollit obiectio de excōicatis 7 suspensis:q excludunt a participatōe sacramētorum:p Ḃ vero. ꝙ dicit penitens tollit obiectio de eo:qui ē in mortali: qui suspensus est quo ad se.i. q.i.sacerdotes. hoc tñ locum non habet vt dicit Hoff.in enormibus etiā occulti. nec i mediocribus notoriis de iure vel de facto.Huiusmōi enim crimina p⁹ pactā penitentiam impediūt executōz ordinis 7 quo ad se 7 q̄ ad alios: vt ex de temp. ordi.c.fi.7 de renūc.nisi cū ꝑdem. Unde Hoff.sic supplet.Dis petōr nō ꝑcisus tolerat⁹ 7 penitēs pōt celebrare missaz ꝓter simoniacū: 7 ꝓter alios deliquētes enormit etiaz occulte:vel mediocrit notorie. Als etiā expōnes illius vbi ponit glosa Ber. Hec obstat ꝓdictis illō ex e.ex tue fraternitatis.vbi dr:ꝙ nō ē tutū simōia cū cobercē in ordie ab offi°:qz illō itelligit qñ crimē est occultū:ita ꝙ plat⁹ non scit illud nisi p ꝓfessiōez: 7 iō non pōt eū ꝓhibē:qñ ō fcō offi⁹ exeqt:vt ex de offi. ordi.si sacerdotes. Dam. vō dixit ꝙ simoniac⁹ i ordie occult⁹ ē suspensus q̄ ad se tñ:notor⁹ vō quo ad se 7 q̄ ad alios. 7 ꝙ.c.ex tue.logtur de occulto.7.c.tanta loquit de notorio. Sz ꝑm Hosti. melius est dicere cum doctoribus aliis illud qō dictum ē ꝓpus.s.ꝙ etiā occult⁹ ē suspensus quo ad alios. qz talis habet characterē furtiuū.s.large: qz nō intrauit p hostiū. ꝑm ꝙ dr Jo.io.q nō itrat re. 7.i.q.i.ordinatōes:7 ordo ide ort⁹ecidit: vt.i.q.i.

quibusdam narrantibus. ⁊ extra eo. accusatum. quotiens. hoc intellige quo ad executionez ꝛe iure. Et ꝑm Innocl. super c. ꝓ tuas. z. Talis intelligit cē suspensus ab actibus oium ordinuz: non tm ordis simoniace recepti: ⁊ per consequens administrationem in tempalibus ꝓdit. dis. 81. eos etiam qui. Et idem dicit ꝛe simoniaco in beneficio notorio. Si vero aliquis sit simoniacus: qz ordinem vel beneficiū contulit simoniace: vel quia beneficium recipit simoniace: vel qz fuit mediator simonie: si sit occultum suspensus est ipo iure: quo ad se: sicut ⁊ quilibet crimino/sus alius: non autem quo ad alios. ar. extra eo. ⁊ si questiones. veniens. ex tue. Si vero sit publicū siue notorium est ipo iure suspēsus: quo ad se ⁊ ad alios. extra eo. accusatum. quotiens. ⁊ dis. zz. §. verū hec ꝑm Ray. Hoff. vero distinguit ꝛe eo qui receperit bñficiū simoniace: ⁊ hoc ē occultum si sit simplex beneficiū suspen/sus ē quo ad se tm. Si vero sit dignitas que requirat ordinē certum: suspensus ē quo ad se ⁊ ad alios. vñ quicqd gerēdo dignitatis officium facit: suspensus agit: ⁊ aias subditorum ꝛcipit. Et idem dicit ꝛe bñficio curam animarum habente: qz ꝛe hijs duobus idē ꝛebet baberi indiciū: vt extra ꝛe elec. dudum. reibo. ⁊ ꝛe eta. c, i. ⁊ extra. ꝛe fi. p̄. c. fi. hec Hoff. ⁊ ei ꝓsētit Dosti. Innocl. autem extra eo. sup. c. per tuas. z. ꝛe simoniaco occulto in beneficio notat: ꝙ talis licz non sit suspensus ipso iure: tamen rōe beneficij simoniace que siti non ministrabit sine ꝓccato: nec tpaliter nec spūaliter: puta conferendo ordines si emit ep̄atum vel dignitatē ep̄alem Ab alijs tm bñficijs: que non simoniace quesiuit suspensus non erit. Sed que est simonia occulta. Rndet Roð. ꝙ ꝫ est illa ꝛe qua non constat p̄ sententiam vel confessionem in iure factaz: nec p rei eui ꝛentiam: que nulla possit tergiuersatione celari. Sed nunquid clericus public⁹ simoniacus est ipo facto excōicatus. vñ ꝙ sic. i. q⁹ i. reperiunt. vbi dicit ꝙ qcūqs ꝓ spirituali dignitate mun⁹ aliquod ꝛ/tectus fuerit obtulisse ex eodem tempore se nouerit anathematis oppꝛobrio con/ꝛemnatum: atqs a ꝑticipatiōe coꝛporis ⁊ sanguinis xp̄i alienum: ex quo ꝓbat illū hoc perꝛetrasse. Et ad idem dicit ibidez c. quicunqs sacros. ⁊ c. placuit. Sed dic ꝙ talis non est ꝓprie excōicatus: qz in. c. repiuntur ꝑm glo. anathema non signifi/cat excōicatōem: sed separationem a coꝛ/poꝛe ⁊ sanguine xp̄i. Unde subditur ibi atqs ꝓ [illegible]ō enim generaliter ꝓ quolibz moꝛtali intelligit: hic spāliter in ꝛtesta/tionem huius dicit: ꝓstea tm excōicād⁹ est: si eius contumacia hoc requirat. Et nota: ꝙ hec ꝛterminatio: exq̄ si ꝛtermiet ꝫ verbum constat tunc talis ꝛmum su/spensus erit: exquo eum simoniacum cē cōstabit. Et ꝫ dixit Martinus hyspan⁹ Si vero ꝛterminet ꝫ verbum ꝓꝛtrasse ꝑm hoc etiam occultus simoniacus ē su/spensus. hoc notatur in glo. ꝓdicta. In glo. vero illius. c. qui studet. eiusdē qōnis dicitur: ꝙ qui est simoniacus in accepto ordine non ꝛbet ante ꝓnitentiā ecclias intrare. Sed Jo. theutonicus dicit: ꝙ q/libet peccatoꝛ etiā excōicatus intrare ꝓt ecclesiā vt oꝛet: dūmodo diuinis officijs non interesit: quia hoc non inuenit ꝓbi/bitum. Puniuntur etiam simoniaci a iudice. Nam ꝑm Ray. ⁊ Hoff. simōia/cus in ordine qualitercunqs hoc iudici constiterit: siue p modum accusatōis siue inquisitionis siue ꝛnunciatōis ꝛpnit⁹ ⁊ fit infamis. ꝛe ꝓmo extra ꝛe accu. sup bis. ꝛe z⁹ ibidem. inquisitionis. ꝛe z⁹. i. q. i. si qs. neqs. ⁊ ea. q. 7. requiritis. ꝫ Ray. ⁊ Hoff. Simoniaci enim sunt infames. i. q. z. c. vlt. Et hec est talis infamia: ꝙ talis admitti nō ꝛbet ad aliquod beneficium ecclesiasticum: nisi cum eo ꝓ ꝓncipem dispensē: tamen quo ad ꝛum pacta pe/nitentia tollit. ar. z. q. z. § hinc colligitur ꝫ Ber. extra e. ex diligenti. in glo. penul. Roð. autē dicit: ꝙ non credit ꝙ sequi ꝛ/beat ꝛpositio: vel infamia qñ simonia i modum ꝛnunciationis ꝓbat: qz tūc ad solam ꝓnitentiam agit. Simoniac⁹ aūt in beneficio ⁊ dignitate ꝑm Hoff. convi/ctus p accusationem ꝛponit ab ordine ⁊ a beneficio. p inquisitionem vero amo/uetur ab administratione. extra ꝛe elec. p inquisitionem. Idem sit qñ p ꝛnuncia/tionem: Et ratio est: quia non posset agi ꝓnitentia illud vel illa retinendo. ol. iz. Ferui. Dosti. autem distinguit sic. ſ. ꝙ si queratur ꝛe crimine per modum accusa/tionis: ⁊ is qui accusatur est infamatus ꝛbet cum iudex ad tempus suspendere ab ordinis executione: quousqs vidicē/rit an verum sit illud ꝛe quo accusatur

vt extra.e.accusatū.7.c.quotiens.Et idē sentit ibidem Ber. Dicit.n.q; ꝟ duo capitula ꝛēdēt intelligi ꝛ pubice infamato: alꝫ non ꝛēbet suspendi ꝑm eū.z.q.5.ꝑsul 7.§. si.talis enim cum sit suspensus ipso iure: vt dictuz est.s̄. suspendet ꝛ facto a iudice. Et idem sit ꝑm Hostiē nisi occult⁹ exquo habent idicia certa. Et sic itelligi pōt illud extra e.sicut simonniaca. Et si accusator suam intentionē ꝓbauerit: siue p confessionez: siue p testes: qz nō refert dūmō sufficient clareat.i. ꝓbetur ꝛbz ꝛ poni.7 sic intelligi pōt.c.sicut simoniaca. 7.i.q.i.presbyter.7.i.q.z.c.fi. Si autez p modum inquisitōis: aut is contra quem inquirit est secularis: aut regularis. Si secularis est qui beneficium simoniace acquisiuit vel ordinem: aut acqsiuit illō ignoranter:7 tūc renunciare cogit:ꝫ nō ꝛponit: vt extra eo.ex insinuatione.aut scienter:7 tunc ꝛponit.extra ꝛ accusa.i. quisitionis.Et idem sentit Ber.ex̄ eo.ꝛ hoc.Et idem erit si regularis sit simoniacus in ordine.ar.ex̄ e.p tuas.z.Si vo in bñficio 7 ignoranter renunciare tenet:7 ꝛ nouo recipiet loco pōi mutato:7 inferiori sibi assigto.vel ipo in alio loco eiusdem ordinis collocato:vt ex̄ c.ꝛ regularibus in fine. tamē dantes 7 recipientes sunt pena canonica feriēdi.ex̄ e. sic tuis. §. penulti.7 finali Sz quid si resignēt qz restitui sperant:alꝫ nō resigrent: 7 sic itez recipiūt. Rndet Rod.q; sic recepti possunt remanere si conditio vel pactio nō interuenit.ita tamē q; peniteat eos ꝛ corrupta intentione. Si vero regulares sciēt ꝓmoti sunt simoniace ad ꝓfortiuz regulare:pena depositiōis puniunt:recepti tamē ꝫ concilium generale ꝛ monasterio:que talit adepti sunt inuentur:7 alijs monasterijs strictioris regule intruentur:in bis vero q recepti sunt añ concilium generale:misericordit dispensat: vt in alijs locis eiusdem ordinis collocēt vel si ꝓpter inia multitudine nō posset ꝫ fieri ꝓmittit: vt in eodem monasterio post liberam resignationez remaneant:ꝑmissedibus mutatis:7 inferioribꝰ assignatis Secundum hoc intellige illud extra eo. ꝛ regularibus.rñso.i. 7 cōcilium gñale qñ simoniaca.ꝫ ꝑm Hosti. Secundum aūt Ber.sup ꝫ.c.qñ.standum est hodie isti constitutōi: qñ est contra regulares simoniacos:qlitercunq; ꝛ crimine ꝓstet vt.s.sine executōe ordinis ad penitentiā agendā retrudant i monasterio artiori cum alꝫ pniam agē nō possint.ar.i.q.7. requiritis.7 ex̄ ꝛ accusa.inquisitōis.Et tunc satis intelligunt ꝛ positi:nam extra claustrum morari non ꝛbent:ne damna biliter euagent: vt dicit in o.c.qñ. ar⁹. ex̄ ꝛ regularibus.c.finali. Sed quid fieret in casu precedēti si non inueniret artior ordo credit Ray.cum Jo.7 Ber. sup illud.c.qñ.q; post renunciatōez mutari ꝛbeat i aliō mōasteriū vl locū eiusō ordinis:q; si fieri nō pōt cōmode:fiat saltem ad tempus.ar.dis.81. valet. 7 postea eligat ꝛ nouo vt.s̄.Et idē fiat ꝑm Ber. si nec pōt ad tempus commode mutari 7 ꝫ maxime vbi agit ꝛ pnia. Nota q; Ray.intelligit rigorē supradictū eē seruandum ꝛ simoniacis occultis: 7 i foro pniali: licz non cōstet ꝛ crimine in foro iudiciali: qō etiā credit Rod. per illam ꝛcretalez:qñ simoniaca:que nō logtur ꝛ inquisitōe;lz quidam dicant q; ille rigor seruari nō ꝛbz:nisi ꝛ crimine i foro iudiciali constet ar.ex̄ e. dilectus filius. vbi loquit ꝛ inquisitōe. Sic etiam cum receptis citra:aliqñ p papam dispensat. Et qō dictum est ꝛ monachis:etiam ad abbates extenditur:non cogunt tamen renūciare monachi spūalibus:nec abbates tpalibus bincinde acquisitis: nullo pacto ꝓcedente: ꝫ sola intentōe: vt dictū ē supra. Sed quare secularis ꝙuictus p modū inquisitōis ꝛgradat 7 non regularis. Rndit Hosti.q; rō huius est.qz in inquisitōe secularis sbtilitas iuris requirit:7 ideo in huiusmodi criminibus exceptis ꝛ stricto iure ꝓnunciant:sed in inquisitione regularis ꝛ plano ꝓceditur 7 iō ꝛ plano punier. Quid si monasterium non abundat: sed est tenue 7 ꝛpressum pauptate nimia:nunqd pecunia dari pōt 7 recipi sine vicio simonie. R⁹. ꝑm Goff.Hosti.Ray.7 Ber.extra e.nō satis.7.c.qñ simoniaca.in tali casu concedi pōt q; possent ꝫ vba dicere illi q sūt ꝛ cōuentu volenti intrare:nos libenē 7 gratis recipimus te ad nostrū ꝓfortium spūale:sed cuz bona nostra non sufficiāt nobis 7 tibi:porta tecū vñ possis viuē. vl sic ꝓuideas tibi vnde viuas:duz tñ hec non dicant in fraudem: 7 dicantur sine pacto: tunc enim si intrans confert aliq bona temporalia non cōmittit simonia

ar.est ꝺm Ber.i.q.z.cꝫ pio.si quis ꝓpter boc.Tho.autē dixit i sum.q ꝓ ingressu monasterij nō licet aliqd recipē vl exigē quasi p̄reciū:ꝫ ꝓ victu ꝓsone recipiende licet recipe aliquid si nō sufficiāt ad hoc opꝰ monasterij.Similiter etiā licituꝫ est q aliqs ꝓpter œuotōem:quam ostendit monasterio largas elꝫas faciēdo: facilꝰ in monasterio recipiat:sicut etiam licitū est ecōuerso,puocare aliquē ad œuotōeꝫ mōasterij ꝓ tpalia bñficia: vt ꝓ ꝫ iclinet ad ingressuꝫ monasterij.Iꝫ non sit licituꝫ ex pacto aliqd dare vel accipe ꝓ ingressu monasterij.i.q.z.cꝫ pio.Roꝺ.vero dicit q etiā pacisci in talibus: qñ monasteriū est indigēs non est simoniacū:dum tamē non fiat ꝓ spūalibus cōferendis vel recipiendis:ꝫ ꝓ expensis faciēdis vel recompēsandis:vñ credit q licet exp̄mere noia ⁊ q̄titatē numeri oblatoꝝ sentētia ꝓꝛe tutioꝛ: cꝫ ꝫ vltima:qz magis cōuenit cū vbis tam iuriū cꝫ doctoꝝ:vt pꝫ si qs ea ꝓsideret.Nō obstat autē p̄dictis.ex e.qñ simoniaca.vbi dicit:pauptatis p̄textu volētes biꝰ viciū palliare:boc.n.itelligit ꝺm Hoff.⁊ Hosti.qñ non sic caute ꝓcedi tur:imo recipientes faciūt pactū ⁊ foꝛuꝫ certum:⁊ cum sic ꝓmiserint:nituntꝫ p̄textu pauptatis se excusare: sed ex hoc p̄textu non parcit delinquenti.extra de diuoꝛ.ex litteris. Secundū autē Ray.⁊ Ber.hoc itelligit:cū ꝫ dicebāt i fraudē: vnde consulendū est ingredientibus: q̄ intendant dare p̄ncipaliter ꝓpter deum: ⁊ ne sint domui oneroſi.ar.optimuꝫ.16.q. 6.de lapsis.nec obstat q etiaꝫ a furto necessitas nimie famis excusat.de conse.di. 5.discipulos.qz tunc sūt omīa cōia:sed si non sit tanta necessitas non excusat i totum.ex de furtis.si quis per necessitatem

Quid de monasterio vbi nullū pactū imponit:est tñ taxatū cꝫtū puella intrās debet dare. Rndeo ꝺm Hosti.talis taxaᵒ reꝓbat.ex e.sic ꝓ certo.⁊.c.intantum. in fine. Ideo si pactuꝫ interponat in tali consuetudine seruanda:est simoniaca.ex e.veniēs.⁊.c.intuñ.§.cum vo expressius. Idem est si gratis recipiat:⁊ postea consuetudinē seruare cogat.ex e.audiuimꝰ. ⁊.c.iacobus. Si autē omī cōuentione ⁊ omī coactione cessante:illud qꝺ ē cōsuetum gratis detur: simonia nō cōmittitur quo ad ecclesiam:lꝫ cōmittat q̄ ad deum ⁊ hoc est expressum ex e.c.fi.⁊ habitum est.s. Sꝫ nunqd posset sup hoc aliqꝺ remediū adhiberi. Rndeo q sic ꝺm Hos. vt moniales puellaꝫ gratis ⁊ spūaliter recipiant. Etsi ita paupes sunt:q ei non possint in necessarijs puidere:agant cōtra patrem ad dandū alimenta: ad que tenet vt dicit.j.tractatu de matrimonio vel si est mortuus agant ad ptem heredi tatis sue:vt in auc°.de sanctiss.epis.§.nullam.penultj.col.9. Pone q aliqs timens pati repulsam dixerit abbati: si nelletis recipe me darem vobis terrā meā. Abbas vero habito consilio cū fratribꝰ recipit eū ignarū iuris:⁊ eoꝝ q̄ dixit abbas in capitulo:ille autē postea anteq̄s indnat dat res suas totas vel ptem monasterio nunqd ē simonia:⁊ pōt talis ibi remanē Rndet Roꝺ.q sine intuitu illiꝰ p̄missionis fuerit receptus:sive non: simonia est ex pte saltē offerētis:cū ꝛeꝓsuerit cōdtōem dandi tpalia ꝓ sua receptiōe: sicut innuit canon.ex e.nobis. Nec potest iste remanere in biꝰ monasterio:nec data repetere:cū sit in turpi cā: tenet tamen ad aliud monasteriuꝫ transire:si ex illa sua receptōe obligatꝰ fuit ad religionē:vt puta si dedit se:⁊ receptus fuit in monachū ⁊ fratrem:qz hec est q̄dam ꝓfessio.ar.ex de regu.⁊ trās.ad reli.ꝓꝛectuꝫ. Quid si expꝛessa fuit ꝺditio de.tpalibꝰ habēdis ex pte recipiētiū:⁊ recipiēdus oīo tacuit ponens q non daret:ꝫ tñ ꝓpter deum ingrederet:nunqd pōt ibi remanē. Rndet Roꝺ q nō.sicut nec in p̄cedenti casu qz taciturnitas eiꝰ cū nō ꝺdixerit illicite pactōi ꝓ consensu habenda ē:etiam in foꝛo pniali:si ꝓpter ꝫ tacuit: qz timebat repulsam si ꝺdiceret. Quid si inꝑponatur conditio ex pte recipiēdi:vel ex parte abbatis:ꝫ anteq̄s recipiat ⁊ anteq̄s ingrediat penitent vtrunq de conditione apposita:⁊ eaꝫ reuocāt:⁊ iste petit recipi ꝓpter deū tñ:q illi consentiūt: nunquid liceꝫ. Rndet Roꝺ q sic:dum tñ intentio non sit coꝛꝛupta. Si autez iam receptus fuisset:⁊ ingressus illud monasteriū: añ reuocatōem huiusmōi cōditōis: ecipso indignum illo monasterio se fecisset.

Quid de regularibꝰ:q concedūt alicui q completo biennio recipiēt eū:si tamen dicerit artē sutoriā vl pistoriā vel aliā mechanicā qñ est laycus:vel qñ ē clericꝰ si interim studuerit in scholis theologie: vel alterius facultatis:qd erit si recipiāt

talem sub ꝑdicta conditõe. Nec tamen volũt recipe eũ ad habitũ: nisi elapso termino ⁊ impleta conditione. Item quid de seruiente regularib⁹: qui non vult seruire eis: nisi ꝓmittant ei ꝙ recipiãt eum saltẽ post triennũ: vel alĩ certũ terminũ ⁊ illi ꝓmittũt ei: nunqd simonia ē i talib⁹ Rndet Rod. ꝙ in casu vltimo est simoniaca talis ꝓmissio: in reliqs aũt casibus supra positis nõ credit cõmitti simonia⁊ nec est illicita hi⁹ pactio vel ꝙuẽtio: quia piũ ē: ac si dicat: te recipiem⁹ tali tempe vel tali: si tũ vel dum tũ interim reddas te idoneũ: ad ꝟ vt recipiaris: ⁊ vtilẽ monasterio addiscẽdo tale artificiũ vel tale: vel sciam talem vel talẽ. Quid de eo: cui facta est ꝓmissio de recipiendo ip⁊ ad certum terminum sub ꝑdicta conditõne nũqd aduenĩẽte ẽmino: ⁊ ipleta ꝙditiõe tenet intrare: cũ illi parati sũt eũ recipere Rod. dicit ꝙ si nullus fecit votus: nec se obliganit illis ad intrandũ: ꝛ ꝓmissiões termini sibi factã acceptauit volens sibi ꝓuidẽ in futur⁊: non tenet intrare ꝑm iudicium fori ꝓnialis: in foro aũt cãi⁊ de ꝟ iudicabit ꝑm ꝑsumptões ⁊ allegata ⁊ ꝓbata. Sꝫ ⁊ epus q recipit ꝓmissiones vel iuramẽtus ab ordinando: ꝙ eum nõ inquietabit sup petẽdo titulo: ⁊ ꝑsentãd⁹ qui simile pactũ recipit puniunt: vterq⁊ enim. s. epus in ordinatõne: ⁊ pitans in pitatione tenet ordinato titulũ assignar e ꝛ de ꝓben. epi. Ideo vterq⁊ punit: nam pitator ipo iure suspensus est: ꝑ triennũ ab executõe ordinũ: ordinator vero ⁊ ordinatus suspensi sunt sine ꝑfinitione tpis a coll'one ⁊ executõne ordinis: sic suscepti: donec gr̃a⁊ sedis apl̃ice mereãtur. e ꝛ e. si qs ordinauerit. Hzegl. ⁊ debet intelligi ꝑm Hosti. ꝟ decretalis in foro ꝓniali: nõ iudiciali. q. d. cauean⁊ sibi ordinator ⁊ ordinatus: ⁊ pitator tale pactũ interponens ⁊ recipiens: qr̃ lꝫ occultũ sit ⁊ ꝓbari non poss t: penã tñ istam ipo facto a canone patiunt: ⁊ sic ipo iure suspẽdũt. Sꝫ ꝫ idẽ est remittẽ: qõ dare. e ꝛ de testis veniens: ꝛ iste. s. pitat⁹ vel ordinat⁹ remittit⁊ sibi ꝙpetebat ꝫ ꝓsentatore⁊ vel ordinatorẽ de ꝓuisione facienda sibi ꝑ videt ꝙ debẽt nõ tñ suspendi: sed etia⁊ deponi. vt e ꝛ e. de ꝟ. Rndet Ber. e ꝛ e. si qs. ꝙ talis nihil remittit: qr̃ nihil adhuc sibi debet: ꝛ renunciat iuri: qõ acquirẽt si pitaret debito mõ. Sed in. c. veniens remittitur: qõ in pti debetur. Etsi iste sic remitteret: tam ipe q̃ recipies deponerent si conuincerent. ar. e ꝛ e. de ꝟ. ⁊ in. c. insinuatum. ⁊ ideo minor pena imponit. Et hoc intellige si crimen sit occultũ. Si vo crimen eet manifestũ semp eent suspensi. Etsi accusarent de tali ꝓmissiõe vel iuramento deponerent. ꝟ Ber. Si aũt crimẽ ꝓbari non possit indicit purgatio ifamato: in qua si deficiat punit tanq̃ ꝙict⁹. e ꝛ e. de ꝟ. ⁊ e. c. insinuatum. Pone ꝙ aliqs non habeat titulum ⁊ vult ordiari epus vero nõ vult eum ordinare: quia caret titulo: rogat autem aliquẽ ꝓbitus vt pitet eus ad ecclesie sue titulũ: qõ ille facere renuit: ⁊ iste ꝓmittit sibi ꝙ si eum pitet nunq̃ portiones aliquã de ecclesia sua petet: ⁊ sic illo pitante ordinatur ille nũqd ꝓmittit ibi simonia. Rndet Ray. ꝙ talis nisi fuerit cũ eo miseri corditer dispensatum: nec ad ordines supiores ascẽdere: nec in suscepto taliter ordine dꝫ ꝑm rigorem canõis mistrare. e ꝛ e. ꝙ tuas. z. Nec etiam excusatur ꝑ ignorantiã iuris s. si non credebat hoc licitũ esse: ut dicit ibidem. Sed qs cũ eo dispensabit. credit Ray. cum Jo. ꝙ solus papa: ⁊ ẽ simõia eus in ordine. ordinator aũt a collatõne ordinũ: ⁊ pitator ab executõe ꝑ triẽniũ se nouerint suspensos. e ꝛ e. si qs ordinauerit. Secundũ Rod. autem põt cum eo epus dispensare: vt ministret in ordinib⁹ aĩ rite susceptis. Sꝫ nunqd licet simoniaco beneficiũ dimittẽ sine inia superi. Rndet Ber. e ꝛ e. de regularib⁹. ꝙ de regularibus tenendũ est qõ dr̃ e ꝛ eo. qñ. ⁊ habitum est. s. Epi vero renũciare non possunt sine licentia pape. Inferiores vo renun ciẽt in manibus suor⁊ prelatorum ar. e ꝛ de renũciatõib⁹. nisi. ꝟ. i. ⁊. c. admonet. ꝙ si nollẽt recipe nihilominus debẽt cedere: qr̃ nõ dimittit peccatũ nisi restituatur ablatũ. i4. q. 6. si res. Pone ꝙ papa sit ꝑ simoniam electus: ⁊ ꝓbata sit simõia: nũqd ipe deponet. Rndeo ꝙ nõ. ar. z. q. 4. interrogatum. Nec obstat illõ di. 79. si qs pecunia. vbi dr̃ ꝙ ille qui est i papã simoniace electus nõ bẽat aplic⁹. qr̃ loquitur de illo qui non a cardinalib⁹ ꝟ ab alĩs eligẽdi ptãtem nõ babentibus est electus. ꝟ notatur i glo. c. si quis pecunia. Nihilominus tñ cardinales possent accusari de simonia: vt di. 79. si transitus vt etiam notatur in glo. ꝑdicta. Sed

nunquid papa pōt ꝓmittere simoniam. Rndet Tho.ꝙ sic: ⁊ tanto grauiꝰ q̄to in altiori gradu cōsistit; res.n. ecclesie nō sunt eius vt oñi: ꝫ vt dispensatoris: vnde si ꝓ aliqua re spūali recipet aliquā pecuniam ꝛ redditibus ecclesie simoniacꝰ eēt Et idem ē si reciperet pecunias ab aliquo layco: vt ꝛ rebus ecclesie.

Sequitur videre ꝛ 5°. s. ꝛ restitutiōe simoniace acceptorū. Circa qō sciendum: ꝙ recipiēs beneficium simoniace tenet renūciare ⁊ restituere omēs fructus pceptos: ⁊ qui recipi potuissent. s. a possessore sufficienꝫ diligēti. 14. q. 6. si res aliena. ⁊ ex ꝛ restitu. spo. grauis. hoc verꝫ est si eo sciente ⁊ consentiente simonia commissa fuit: vel si statiz cum sciuit non renunciauit. extra e. sicut nuis. circa finem. Nam si esset bone fidei possessor: qz eo nesciente simonia ꝓmissa fuit: ⁊ cum sciuit statim renūciauit: nō ꝛ consumptis ꝫ trā ꝛ restantibus teneret. L. ꝛ rei vendi. certum. Generaliter enim possidēs sine titulo tenet ad omnia dāna ⁊ lucra pcepta ⁊ pcipienda. ff. si rei vēdi. si nauis. §. generalit. Et dicit hic titulus iustum initiū vel iusta cā possidendi: vt emptio. venditio donatio. ⁊ filia. Idē est si titulum habeat talē: ꝙ ꝓ non titulo sit habendus: vt si ꝓtra legiz interdicta sit mercatus. L. ꝛ agri. ⁊ censi. l. quēadmodum. hoc autem intellige ꝛ fructibus: q supsunt ꝛductis expensis. que fiunt gr̄a querēdi. seruandi. ⁊ congregandi. fructꝰ. he. n. ꝛducunt tam a bone fidei possessore: q̄z a male fidei possessore. ff. ꝛ pet. hr̄. si a patre. §. vlt. hoc etiā intellige ꝛ fructibus: quos nō expendit i seruitiū ⁊ vtilitatem ecclesie: sed in alios vsus. ar. ff. ꝛ ne. ge. si pupilli. §. sed ⁊ si quis. Sz cui restituet pecunia vel possessio simoniace accepta. Rndeo ꝑm Gre. nasoñ. vbi totum caplm ꝛligit restitui ꝛbet ei q ꝛdit. Sic intelligit illud extra e. veniens. Si autem vnus vel duo vel aliqs extraneꝰ ꝛliquit ꝛbet dari ecclesie in cuiꝰ iniuriaz data fuit. Sic intelligit illud extra e. ꝛ h̄. Sz ꝑm Tanc. si ille q pecuniam ꝛdit in seculo remanere velit: non restituet sibi: qz indignum seca fecit: qz turpiter ꝛdit 14. q. 5. non sane. sed ecclesie vt. s. Si vo religionem intrare velit vel iam intrauit ꝛbet ei restitui: ne sit onerosus monasterio ad qō transit. Et huius sententie est etiam Hosti. ⁊ Ray. Dicit etiam Hosti. i glo. sup. c. ꝛ h̄. ꝙ idez iuris videt si adeo sit paup: ꝙ non habeat vnde viuat: secꝰ est si sibi sufficiat. dicit etiam ibidem. ꝙ si dans errauit in iure subueniet ei: ⁊ restituetur. extra eo. veniēs. Addit aūt Ray ⁊ conuenit cuz eo Ber. ex̄ e. ꝛ hoc. in fi. vltl. glo. ꝙ qñ trāsit ꝺ illo monasterio: qꝺ simoniace intrauerat ad aliud mōnasterium: ꝛbet ei reddi pecunia simpliciter: ⁊ possessiones saltem quo ad vsufructum illi monasterio ad qō transit: vt sicut hz onus: ita habeat emolumentū. Et sic loqtur in ꝯziuz simile. 16. q. 6. ꝛ lapsis. ⁊. 27. q. i. si quis rapuerit. ⁊ ille vsufructꝰ statim eo mortuo erit finitus: ⁊ redibit ad ꝓmū monasterium. Sz quid fiet si abbas ⁊ totum collegiuz sunt in culpa. Rndet Roꝺ. ⁊ Tho. ꝙ si fuerit data pecunia: nō ꝺz ꝛmanē penes mōasteriū: qz se fecit indignum illa: ꝫ ꝑm disponez superioris est paupibus vl alteri monasterio dāda si vero possessio fuit data: ꝛbet similiter auctoritate superioris alteri monasterio dari: vel eius pcium pauperibꝰ erogari. Si aūt non fuit in culpa totum collegiū ꝫ solus abbas: vel aliquis ꝛ collegio. ꝛlictum pfone nō ꝺz redundare in dānū ecclesie vel monasterij: vnꝺ pōt illud qō fuit datuz remanere penes mōasterium illud: pfertim cum in ei⁹ iniuriā fuerit acceptum: ita trā ꝙ q̄tum pōt fieri cōmode illi q fuerunt in culpa inde non habeant cōmodum. Quid si aliqs clericꝰ secularis ꝛdit pecuniam ep̄o ꝓ se bñficiādo: vel ordinando: cui restituetur pecunia sic recepta. Rndet Roꝺ. ꝙ si ꝛdit eam pro bñdo beneficio: refundi ꝛbet i vtilitatem ecclesie vel prebende: quā sic habuit: ipo amoto a beneficio illo: nisi forte pro ipso bñdo pecuniaz ꝛdisset alicui seculari collegio: tunc. n. ꝛbēt fieri ꝛ illa: sicut dictū est. s. ꝛ pecunia abbati ⁊ mōachis data Si aūt ꝛdit cā ꝓ ordine habendo: ⁊ ipe non habebat bñficium ecclesiasticū. Illa pecunia ꝛbet dari illi ecclesie cathedrali in cuiꝰ ignominiam fuit accepta. Si aūt habebat beneficiū: ad cuius titulū grati ordinari ꝛbebat: aut si ꝛdit pecuniā ꝓ aliquo bñficio obtinēdo ab ep̄o vel alio prelato ecclesiastico cum facta sit iniuria: ⁊ ecclesie illius prelati: ⁊ ecclesie vel pbēde sic acquisite: pecunia ꝛbet cedere partiz in vsum huius ecclesie: ⁊ ptim i vsū illi⁹.

Quid si quis ecclesie vel monasterio bōa sua simplicit̄ o erat sine pacto: hac tñ intentōne. s. vt p bona tpalia adipisci possit spūalia non daturus alit̄ illa: nec etiam alit̄ clerici vel monachi reciperent eum: nūqd receptio talis eri[illegible]simoniaca ⁊ nunqd taliter eccepta erūt restituenda. Rndeo tam ille q̄s illi simoniaci: q2 sola volūtate ꝓmittit̄ simonia: vt dictum ē. s̄ circa ꝓncipiū hui⁹ tituli: ⁊ ꝑm Ray. Nec ille sic receptus tenet̄ renunciare: nec sic recipientes talit̄ accepta tenent̄ cuiq̄ restituē: q2 hi⁹ simonia mentalis: al's p condignam pn̄iam expiat̄. ex̄ e. mandato.

Nota ꝑm aliquos q̄ recipit̄ pecunia cū iniuria pluriuz restitui dz ei: q potior erat in re data post dantem. Et sic si aliq alliciant aliquē p anaritiā ⁊ fraudez: vt intret monasteriū vt hēant fide magnaz pecuniam: lz in iniuriā monasteriū sit recepta: tñ q2 heredes in ꝟ fraudantur: q potiores erant post illū debet eis reddi: sic intelligunt illud. 20. q. 3. constituit.

Ad ꝟ nota q ꝑlatus extorquens aliqd ab ecclesia p simoniam: reddere dz dupli catum. ex̄ e. audiuimus. extorquēs vero p concussiōem reddere dz quadruplicatum. i. q. i. concussionis. Concutere autē dr̄: q ꝓtextu officij sibi ꝓmissi extorquet aliqd ab inito cōminādo. 22. q. i. militar̄ ꝟ supra dicta sunt ō pena clerico ꝙ. layci autem debent excōicari. i. q. i. reperiunt̄. si qs episcopus.

Requirit̄ videre de 6ª. s. q̄ dispēsatio ⁊ p q̄s circa simoniā adhibeat̄.

Circa qō distinguendū est: vt ꝙ qs sit simoniace ꝓmotus: ⁊ simoniacus: vel simoniace ꝓmotus: ⁊ non simoniac⁹ ⁊ vtrum cōmittat̄ simonia in ordine vel bñficio. Simoniace ꝓmotus: ⁊ nō simoniacus est qs: qñ aliquo ꝑ eo pecuniam dante vel ꝓmittente: ipo tñ ignorāte: nec postea cū ad ei⁹ noticiam puenerit ratuz habente est ordinatus vl̄ beneficiat⁹. Simoniace vero ꝓmotus: ⁊ simoniac⁹ ē qs qñ ipe vel alius p eo sciēte vel postea ratū habite est ordinatus vel bñficiat⁹. Cum ꝓmoto igit̄ simoniace: ⁊ simoniaco i ordine: epus dispensare nō pōt. ex̄ e. nobis in fi. ß solus papa. ex̄ e. si qs. in tex. ⁊ glo. ⁊ de renūc. post transactōnem. in glo. 6. Sed nunqd papa pōt dispensare cū tali. nisi renunciet ordini male recepto: ⁊ vī q̄ non: q2 simoniac⁹ furi comparat̄. i. q. i. ordiatōes. ⁊ vicia furti nō purgat̄: nisi in ptātez oñi reuertat̄. 14. q. 6. si res aliena. Sed dicendū: q̄ hñ pōt dispēsare: q2 vicia furti pōt purgari: re ettā apud furē remanēte. ff. de vsur. ⁊ vsuc. si fur. ꝟ nōt in glo. illius. c. ordinatōes. Quid si de pecunia simoniaca fundata sit ecclesia. Rndet̄. i. q. i. non est putanda. in glo. q̄ non demoliet̄. 24. q. 3. compimus. ⁊ iz. q. 3. aurum. Quid si de pecunia simonia ea emat qs vineā: nunqd de fructu eius facē poterit elymam. Rndet ibi glo. p̄dicta q̄ nō. q2 eodē iure censet̄ cū pecunia: cū fructus loco pecunie succedāt. ar' extra de vsur. cū tu. i fi. Cū simoniace vo ordinato nō simoniaco pōt eps dispēsare. i. q. i. latorem pn̄tium. ⁊. i. q. i. pn̄tiuz. ⁊ ex̄ e. de simoniaco. in tex. ⁊ glosa. ⁊ ꝟ ꝑm Ray. Hoff. ⁊ Ber. ibiō. si postq̄ sciuerit se simoniace ordinatuz: renunciet prius simpliciter: ⁊ pure execution̄i ordis sic susceptī. ad ꝟ. n. tenet̄ ex̄ de elec. si alicuius i. q. 5. quicūq̄. in pn°. ⁊ ex̄ e. ex iſinuatōe. qō. n. dicunt hec iura ⁊ silia in bñficio ⁊ dignitate putāt dr̄e locū ⁊ in ordine. Si dicat̄ q̄ talis non habet executionem: ⁊ nullus renunciare pōt ei qō non habet. Rndet Hoff. q̄ pōt renūciare q̄tū est i eo offerendo se perpetuo depōni: vt di. 21. nūc aūt. Secūduz aūt Hosti. cū tali simoniace ordinato nō simoniaco: pōt forte si crimen sit occultū eps dispensare. ar. ex̄ e. de simonia. Cū ꝓmoto vo simōiace ad aliquā religionē non simoniaco: ꝑm alios q̄ pōt eps dispensare. ar. ex̄ eo. de regularibus. ꝑm alios vo indistincte standum est illi. ex̄ e. qñ. Prime opinionis vī esse Ray. imo ꝑm eū cum tali pōt dispēsare: nō tñ eps: ß etiam ali⁹ plat⁹ eius: vel caplm: dū tñ ipi non fuerit ptices simonie: tunc. n. cum ꝓpter hoc debeāt puniri. ex̄ e. dilectus. nō debent ex eodē facto pri vilegio gaudē: ß potius vident̄ ptātem elegendi amisisse: ⁊ alij q nō precauerūt acquisiuisse. ex̄ de elec. bone me. Sed nū quid cū eo: qui p alienā simoniā religionem intrauit: vel bñficium vel ordinē obtinuit: nec statim cū scuit renūciauit: sed i ordine suscepto ministrauit: ⁊ ordinē aliū recepit eps dispensabit. Credit Rob. q̄ hoc eps possit: q2 talis non est simoniacus: lz in hoc grauit̄ dubitet: non tamē de abbate vel caplo credit: q̄ circa ordinem dispensare possit: q2 ꝟ eis concessuz

eē non recolit. De simoniace vo ꝓmoto non simoniaco ad beneficiū: distinguūt sic Hosti. in sūma. ⁊ Ray. ⁊ Ber. exē de renunc. post translatiōem in glo. z. s. q si beneficiū illud erat simplex: tunc post liberam eius resignatōem: pōt illud recuperare ex dispensatione epi: vel capli cum cōsensu epi. exē e. ex insinuatōe. ⁊ de elec. si alicuius. in fine. Uel pōt dici ꝑm glo. illius. c. ex insinuatōe. q capitulum non dispensat: ß eligit talem p dispensationem epi: qz epus cum eo dispensat de consilio capituli. i. q. 5. pītium. Et dicit Roð. q Ḃ dicit simplex bñficium: qð est sine platone dignitatis. Aliqñ enim dr simplex beneficium: qð non habet curam animarū annexam: vt supra in ar. z. §. circa autez munus a lingua. vnde dicit: q ð ecclesia habente hi⁹ curam aiarum annexā: sine prelatōe dignitatis: pōt epus in hoc cāu dispensare. Sz quid si ei dignitas sit annexa: dicit q non pōt. ar. exē de preben. c. vlt. Si autem erat platio vel dignitas: Ḃ distingue. s. q si ad epum sine aliqua accusatione venerit: ⁊ ꝓpio motu renuncia uit: humiliter postulans vt eius renūcia° admittat: facta renunciatōne recuperare poterit eam ex dispensatione epi sui: si tñ vtilitas vel necessitas ecclesie hoc requirat. ar. i. q. 5. pītium. ⁊ c. quicunq;. circa pncipiū. ⁊ ar. extra de elec. si alicui°. a cōtrario sensu. Si vero in iudicio cōtēderit vel vocatus fuerit: ⁊ timore ꝓbationum in iudicio confessus fuerit: non pōt epus illa vice. vel in illa vocatōne cū eo dispēsare: ß potest alia vice: vt ar. exē e. nob. §. i. ⁊ exē de elec. si alicuius. in pn. Et ꝑz hoc intellige illud. 1. q. i. erga. ⁊. i. q. 5. pītium. ⁊ alia similia. Ḃ autem dicit Roð. eē verū: qñ aliqs est electus ad prelationem: vel dignitatem p collegiū: ß si eligeretur per regem: vel p aliquem iuspatronatus habentem: credit q epus dispensare posset q post resignatōnem iterum eligeret. Et idem dicit si nō constaret de simonia: nisi p confessionem occultam: in foro pniali factam añ confirmatōnem electōis. Uel dic breuius etiā ꝑm Hosti. q in simplici beneficio dispensat epus cuz capitulo cū cā ⁊ sine cā: dū tñ Ḃ exposcunt meritа: sic intelligunt illa. c. ex insinuatiōe. ⁊ si alicuius. in fine. In duplici aūt pōt dispensare epus etiam illa vice: si hoc requirat ecclesie necessitas: vt in. c. pītiuz. als nō pōt illa vice: vt in. c. si alicuius. in pn. Et sic illud decretum antiquum. s. pītium. determinat Gregl in. c. si alicuius. ⁊ hoc determinat celestinus in. c. nobis fuit. Cū simoniace vero ad beneficium ꝓmoto ⁊ simoniaco in Ray. Hoff. ⁊ Ber. solus papa dispensare pōt: ⁊ non alius: nec in illo beneficio: nec in alio. s. si remanet i seculo. Et ar. ꝑm Ray. exē e. de regularibus ꝑm vero Hoff. ⁊ Ber. in. c. nobis. Finis enim huius. c. referri non debet ꝑm Hoff. ad eius pncipiū: siue ad casum in ei⁹ pn° positum. s. de simoniace ꝓmoto nō simoniaco: de quo certum est q epus dispēsare pōt: vt dictum est. ē. Sz referri debet ad casum de simoniaco qui ponebat in pte decisa illi⁹ decretalis: quem etiam intellectū ponit Ber. ibidem. Secundū vo Hosti. cū tali epus i duplici modo pt dispensare ß in simplici forte pōt instāte necessitate ecclesie: als autez non. Innocl. aūt de hac mā sic notat. exē e. sup. c. de simoniace. s. q q ignorant simoniace ꝓmotus remanet in ordine sic recepto p dispensatōem epi. i. q. 5. pītium. In alijs autem ordinibus vel beneficijs non simoniace habitis: et sine dispensatōe manebit: ⁊ noua bñficia acquirit. Monos autem ordines habere non pōt: nisi ꝑmo dispenset cum eo: in ordine simoniace habito: cum p saltuz cēt ꝓmotus. di. 5z. c. i. De ordinato vero simoniace scienter idē dicit cum alijs. De beneficijs autez distinguit sic. s. q si quis ignorant obtinuit simoniace prelatōem non pōt epus dispensare vt habeat illam ß in simplici beneficio pōt: ß dispensare nō pōt vt ad maiores ordines ascendat. i. q. 5. §. i. Ḃ Innocl. Et idem dicit Hosti. ibidem. in glo. Item epus potest dispensare ꝑm Ray. cum eo: q sola volūtate siue intentōne cōmisit occulte simoniā: qz non inuenit sibi ꝓhibitum. ar. exē de sen. excō. nuper. imo etiā ex toto p ꝯdignā pniam liberat. exē e. mandato. Item ꝑm Ray. epus dispensare pōt cum bis: qui sequunt post legitimā pniam. s. cum eo: q ordinez vel beneficium cōtulit simoniace: vel fuit mediator simonie dūmodo sit occultū. Item cum eo: qui carnales ꝑces interposuit p indigno: nulla interueniente conditione vel pactōne. Item cum eo qui recepit ordinez simoniace in ordinibus antea rite susceptis. Item cum eo qui recipit beneficium simoniace postq; resignauerit in

ordinum executõe. Qui vo scit vel credit conferentẽ eidem ordinẽ ⁊ bñficium cõtulisse ꝓncipaliter ꝓpt obsequia: vel carnales ꝑces interpositas a se vel ab alio: si idignus erat ex alio crimine: quã ex illa simonia resignare ꝛebet: q⁹ tunc hi⁹ succederẽt loco p̃decꝭ: alꝫ si dignus erat nõ teneꝝ: ß pnitẽ oꝫ ꝛ itentõe corrupta. i. q. i. sunt nonulli. ⁊ ex eo. mandato. ß Ray.

Sed nunqd epus cũ eo q recepit beneficium simoniace postꝙ resignauit: sicut in ordinũ executiõe: ita etiã in ordinum receptõe dispẽsare poterit. Rndet Roð. q nõ. Cũ. n. nõ possit dispensare in beneficio recipiẽdo: qð ẽ min⁹ pbabile: q nec i ordie recipiẽdo: nisi traret religionẽ: tũc n. fauore religionis epꝰ dispensare possꝫ si simonia occulta eẽt. Si aũt manifesta vel diffamatus in illa eẽt: non posset: q⁹ si infamatus eẽt: tunc ad inquisitõem ꝓcedẽ vel purgatõem infamato indicẽ oꝫ

Sꝫ nũqd epꝰ dispensare põt i simõia ꝓmissa circa officia mortuoꝝ. bñdictões nubentiũ. sepulturas. chrismatꝭ vẽditões sacroꝝ vasoꝝ siue vestiũ benedictões ⁊ ꝓ similes spẽs minores. Rndet Hosti. q sic ꝑm magistros post pactam pniam q⁹ nõ ꝓhibet. ar. ex ꝛ sen. ex. nup. Nec obstat illud. i. q i. erga. q⁹ logt ꝛ simoniaco in dignitate. sicut ⁊ ex c. nobis in fi. ꝑm Goff. Quod aũt dictuꝫ est. s. s. epum dispensare posse: oꝫ intelligi qñ non sibi: ß alicui socioꝝ eius ipo ignoꝝante fuit pcunia data: alꝫ si ipe deliquisset: potestate dispensandi indignus eẽt. ar. ex ꝛ cleri. coniu. diuersis. in fi. ⁊. i. q. 5. pñtiũ. Et tũc vt dicit Roð. dispensaret papa: vel successor illi⁹ epi: aut ali⁹ index ordinari⁹ illius clerici: puta si domiciliũ bꝫ vel bñficium in dioceſi alteri⁹ epi: vel etiã archiepꝰ ꝑm Ray. adhibita discretiõe in foro pniali. Et ß ꝛebet intelligi ꝑꝫ Roð. qñ archiepꝰ bꝫ ß ex ꝓsuetudine: q⁹ possit cõfessiões sibꝫ ditoꝝ suffraganeoꝝ audire: alꝫ nõ. q⁹ non est ordinari⁹ index eoꝝ: nisi i casib⁹ exꝑssis in iure inter quos non est iste.

Ad ß nota q ꝑm Ray. cũ simoniaco fit quadruplex dispensatio. s. pua. vt habeat laycam cõionẽ. i. q dat laycis i pasca: vel alijs solentibus cõicare. Magna vt post pniam in ecclesia alia remaneat in ordine suo. Maior vt etiã in eadẽ ecclesia remaneat: ß i minoribus ordinib⁹. Maxima vt etiã maiores in eadẽ ex. q. tur: non tñ hẽat plaꝛõeꝫ. i. q. 5. c. i. Itẽ ꝑm Goff. dispensat aliqñ semiplene. s. vt possit in minoribus ordinibus mistrare. ex qui cleri. vel mo. c. 2. ⁊. i. q. 1. si quis habꝫ plene. s. vt ad sacerdotiũ: ⁊ nõ vltra ascẽdat. ex qui cleri. c. i. ⁊. i. q. 7. cõueniẽtib⁹. Plenius. s. vt epus fieri possit: ⁊ nõ vltr. di. 12. nos cõsuetudinez. Plenissime. s. vt ad oia dispensat. 22. q. 4. ipa pietas.

Eqt vidẽ ꝛ. 7°. s. spãlit ꝛ simonia prelatoꝝ: quã committunt vices suas vel ecclesias ꝓ censu annuo cõcedendo. Circa qð sciendu⁹ q⁹ aligs ꝓlatus suam ꝓlationem. ut isdcoez officiũ. vices suas circa ea: q̃ sun spũalia i. iurisdictões: non ꝛebet ꝓ ꝑcio concedẽ nec locare. Huius autez ratio est triplex Prima est. q⁹ ß in ꝙamen subditoꝝ ⁊ subuersiõem indiciorum cedit. ex c. c. 2. 2ª q⁹ qui vicariuꝫ constituit: ei curam aiarum tradit. ex ꝛ offi. vicari. c. vltꝫ. Et ideo q ꝓ vicaria ꝑcuniam dat vel accipit simoniã cõmittit. ex ꝛ simo. ad nraꝫ Spũalia. n. vendi nõ possunt: vt habitũ est. s. ⁊ iurisdictio est spũalis. i. q. 2. ex mlt⁹ tis. vñ ⁊ vendẽ gastaldionatum vel iconomatũ est simoniacũ. i. q. i. si qs epus. ⁊ i. q. 2. saluato⁹. Dis. n. ptãs ⁊ ois iurisdictio a ꝛo est. ⁊ spũalis eẽ videt. Et est ß ar. ꝑm Hosti. q⁹ si qs ꝛet ꝑcuniã vt ꝓmoueatur in ipatoꝝ vel potestatẽ vel rectorem alicuius ciuitatis simonia ꝓmittit. 3ª rõ est: cũ ꝓlat⁹ gratis ꝛebeat iudicare. i 4. q. 5. non sane. iudiciuꝫ venale ꝓstituit in quo ꝛũ ⁊ legẽ offendit. ii. q. 2. q recte.

Sꝫ ꝙ hec duo sũt paria q̃tũ ad simoniam committendaꝫ. s. spũalia ꝓ pecũia remittere vel ꝓferre. ex ꝛ simo. querelaꝫ. ⁊ ꝛ resti. veniens. Et tñ epus cũ cõsensu capituli: põt sub annuo censu iurisdcõez remittere. ex ꝛ reli. ꝛo. cõstitutus. ß° prelatus ꝓuilegiũ libertatis indulgens prelatis ꝓuilegiũ libertatis indulgens prelatis ꝓpalibus: q̃ remittit censuꝫ sibi retinet. ex ꝛ censi. cum venerabilem. imo in traditione sue rei retinere põt: qð sibi placet. ex ꝛ cẽsi. q̃sto. Preterea census ipositio non ĩducit vicium simonie: q⁹ nõ ĩponitur vt iurisdictio remittat: q⁹ hoc eẽt simõia ex ꝛ transac. preterea. ß vt antiq̃ sdictio ꝓbet. ex ꝛ censi. omis aia. ⁊ libertas ꝑstita ostẽdat. ex ꝛ ꝓuile. recepimus. Ex ꝑdictis ꝑꝫ q⁹ is q iurisdcõem recipit ꝑcuniã ꝓ ea dare nõ ꝛebet. Ecõtrario vo is q iurisdictõnem alicui cõmittit: põt ⁊

debet ei dare salariū: in q̄sta pte nō i q̄sta. ar. expressum extra de offi. ordina. inter cetera. de appella. peruenit. Et talis hēbit curam animarum ⁊ iurisdictionem delegatam: ſ non ordinariam: ⁊ ad tempus non imppetuum quando vicarius constituitur: vel imperpetuum: quando ad iutor perpetuus datur: vt patet in dicti prime. c. Sed nunquid licet alicui p̄lato suam ecclesiam sub annuo censu cōcedere. Et videtur q̄ non per rubricam quartam quinti libri decretalium ꝯ p̄hibentem: ⁊ per eiusdem capitulū tertium Sed q̄ sic videtur per eiusdem. c. vlti. Ad hoc respondet Ber. bidez. q̄ nomē ecclesie dicit multipliciter. Dicitur enim collectio malignantium. p̄s. Odiui ecclesiam malignantium. Dicitur etiaz ecclesia collectio fidelium. de cōse. di. i. ecclia Dicitur etiam ambitus murorum. de cō secra. di. i. de fabrica. Dicitur etiam corpus christi. i. q. i. in ecclesia. Dicitur etiā p̄latura ip̄ius ecclesie. extra eo. c. z. ⁊ i predicta rubrica: ⁊ hoc modo ecclesia p̄hibetur sub annuo censu cōcedi: vt patz ibidem. ⁊ extra de simonia. non satis. qz nec conducticijs p̄sbyteris debet ecclesia sic accepta committi. di. zi. q. z. precipimus. Dicitur etiam ecclesia ip̄e obuētiones prouenientes rōne ecclesie ⁊ sic sumitur extra eo. c. finali. ⁊ ille vendi p̄sit ab eo: qui habet ecclesiam intitulam: vel commendatam sub censu certo. Intuenda est tamen pactio: vt patet ibidem. non obstante cōtrario diocesis statuto: vt ex de locato. nostra. ⁊ hoc vsq̄ ad tempus certum ⁊ modicum: non imperpetuum: nec ad tempus non modicum: dūmodo ecclesiam non tradat ad firmam layco. extra ar. de cta. c. z. nec monacho. ergo a contrario sensu pōt eam tradere seculari clerico. extra ne cle. fm institutа: ſ ⁊ monasterij nomine potest modico tempore: vt dicitur ibidez. Nunquid potest vē di ecclesia hoc modo layco religioso. ar. q̄ sic. extra ō decimis. q̄uis sit graue: dū modo non habeat spūalem administrationem: quia illam habere non potest. ex de constitu. ecclesia. sancte marie. ⁊ de rebus ecclie. non ar. cum laycum nec ecclesias regere: nec oblationes recipere debet. 10. q. i. quia sacerdotes. ⁊ duobus. c. se. Et videt ibi dici q̄ tales sunt excōicati: generaliter etiam p̄hibitum est omnibus laycis: q̄ de spūalibus se nullatenus intromittant. extra de arbi. cuz contingit. Sic intellige illud extra de decimis. q̄uis. ⁊. c. p̄hibemus. Nec excusare videt auctoritas ep̄i in hac parte: vt patet ibidē. Potest ergo dici: q̄ fructus ecclesie vēdi possunt layco: non tamen q̄ administret ſ potius alius ponetur qui sibi reddet. ar. extra de loca. nostra. Iz enim fructus ex spiritualibus ꝓueniant non tamen sunt spirituales: vnde ⁊ possunt vēdi ita tamē q̄ in venditōe siue in ista locatione nihil admisceatur spūale. extra de rerū permu. ad questiones. Quid si quis p̄latus fructus ecclesie sue vsq̄ ad septimū annū vendat: ⁊ statim pecuniam totius septennij recipiat: ⁊ mox postea decedat: nūqd successor stare tenetur venditiōi. Respō de Hoff. q̄ non: qz cū beneficia sunt p̄sonalia contractus de ipsis p̄sonas concedentium excedunt. ar. extra de p̄ben. nisi. clericus enim vsufructuario comparat: qui vsufructum rei quē habet vltra suā vitam locare non potest: vnde si conductor tales expensas circa rem ipam fecerit sibi computabit: qz illum mori posse p̄spicere debuit. ff. loca. ⁊ conduc. si qs to⁹. Forte tamen ab heredibus vsufructuarij possunt expense repeti. ar. extra de rebus eccle. non ali. ad audientiam. hec fm Hoff. Secundum autem Hostien. ⁊ Ber. extra eo. querelam. si pecunia in vtilitatem ecclesie sit conuersa necesse est: vt reddat pecunia: vel locatio sit rata. ar⁹. extra de sol'. c. i. Al's contra extra de preca. c. i. ⁊ imputet sibi is qui pecuniā dedit nisi forte impetratum esset a principe spāli p̄uilegio: causa forte theologie vel peregrinationis terre sancte: vel alia causa extra de magistris. sup speculа. Innocē. autez sup. c. querelam. dicit. q̄ si locatio fiat nomine ecclesie: ⁊ vtiliter successor tenetur. extra de solu. c. i. secus est si inutiliter Si autem nomine suo locauerit: non intēdens ecclesiam obligare: non tenetur successor: ſ nec heres eius. Et hoc est verum de ministro siue p̄lato ei⁹. s. q̄ successor tenetur habere totum ratum: quod est a predecessore factum. Canonicus tamen prebendarius nunc̄ locare potest p̄bendam suā vltra tempus vite sue. Quid si quis obliget fructus ecclesie obuētōes ⁊ omnia ad suam ecclesiam pertinentia: nunquid transit commodū iurisdictōis

si iurisdictionem habeat ecclesia. Rndz Hosti. q sic: nisi sit excepta: lz nō ꝛbeat specialiter vendi: vt dictum est supra: sic ⁊ cum vniuersitate transeu[illegible]cite pla alia: vt patet ꝛ iure. Nunquid platus pōt fructus ecclesie vacantis vendē. R° q non. Sed contra: qz vt dictuz est ꝫ pōt intitulatus qui est minoz: g ⁊ prelat⁹. Rndeo non sequit: qz ⁊ in hoc prelatus est minoz. Nam prelatus non habet ius i re. i. in fructibus: vt patz. ii. q. z. si quis eps. ⁊ habet necessario gratis conferre. extra ꝛ preben. relatum. ꝫ vbi pcūia datur gratificatio remouet: vt insti. ꝛ mādato. §. fi. nec eternum premium consideratur. extra e. c. penult. Intitulat⁹ autē ius habet i re. Ideoq; q̄diu viuit potest vendere: ⁊ sic vsufructuario comparat. extra ꝛ pcu. cleri. c. fi. Quid si prelat⁹ beneficium aliquod spūale conferat alicui prouentibus sibi retentis. Rndeo si prelatus non recepit ante donationez ꝓ uentus: ꝫ alius: ⁊ ex donatione cōsequit q eos pcipiat: simoniacum est. Si vo ante donationem pceperit: tunc aut ipe antedictum constituit: q ꝓuentus illi⁹ bñficij retinerentur ad tempus pro iusta causa: ⁊ necessaria: ⁊ hoc est licitum: aut cōuenit cum beneficiato vel cum mediatore quocunq; q retineret ꝓuentus: ⁊ hoc ē licitum. extra vt ec. be. di. conse. vt nostri ū in fi. Nunquid rector ecclesie presbro conducitio vel conducenti fructus ecclesie ad tempus curam potest committere. Rndeo q sic: gratis tamē ⁊ sine aliqua pactione: ⁊ epi auctoritate interueniente extra ꝛ offi. vica. ad hoc. Sed cauendū est ne ꝫ duo admisceant. ex ō rex pmu. ad qōnes. ꝫ eniz ꝓhibetur. Et sic itellige illud. iz. q. z. precipimus. Uidet etiam ꝙ cura committi possit ad tempus p modi cum epi auctoritate ꝓficiscēdi necessitate imminente. ar. ex ꝛ magris. querelaz. qō forte pōt admitti p vnuz diem vel p paucos dies. Alis contra. io. q. i. p totum. qz nec rector ecclesie pōt pegrinari sine auctoritate epi. ꝛ conse. di. 5. Nec in totum suam iurisdictōem committere. ff. ꝛ offi. ꝓsi. legatus. lz in quibusdam possit. ff. ꝛ iudi. prector. §. i. ⁊ extra ō pr. ⁊ re. omis Ex supradictis colligit q vendi vel emi non ꝛbet: nec pōt ius pcipiendi fructus ecclesie: qz illud est spūale. ex ꝛ simo. nō satis. ⁊ ꝛ rebus ec. nō ali ad audiētiam. ꝫ ipi fructus cum sint corporales possūt vendi: non quidem a prelato: qui ius hz cōferendi: ꝫ a beneficiato q̄diu ipe viuit. ar. ex vt dñi. eccle. sine dimi. cōse. c. i. §. fi.

Ad ꝫ nota q is qui iurisdictionē aliquam p pecuniam acquirit ab offcio sic adepto ⁊ a clero est remouendus: ꝓcedēs autez conferendi potestate ꝑuatur: vt gli bet in eo in quo ꝛliquit puniatur: vt ex ꝛ magris. c. i. ⁊. 5. Et qñq; ꝛponit. di. 81. dictum. quandoq; ad tempus suspendit i. q. i. quisqs.

Equit videre ꝛ. 8. s. ꝛ doctrina ⁊ docendi licentia. vtz ꝓmittat simonia si pro eis exigat pcūia Et circa hoc querunt plura. Primo vtz religiosus ⁊ maxime monachus possit ⁊ ꝛbeat in magistruz assumi. Rndeo ꝑm Hosti. talis aut ingerit se ⁊ sic est repellendus: aut mittit a suo superiore: ⁊ licētiatur ab eo ad quem ptinet: ⁊ sic est admittendus. 16. q. i. moderamine. ⁊. c. sūt nōnulli dū tamen a ꝓhibitis abstineat scietijs: cū n. specialiter ꝓhibeat religiosis ꝛ aligd⁹ scientijs. ex ne cleri. non magno. videtur hoc concessum ꝛ alijs. ex ꝛ presump. nōne. maxime ꝛ theologia ad quā oēs indistincte ꝛbent admitti: qz omnes iducit ad bonum. extra e. sup specula. ꝫ etiā exigit animarum salus ⁊ vtilitas cōis. vt dicitur ibidem qne pferri ꝛbet ꝑuate vnde in hoc potissime ꝛbet monachus abbati obedire: cum hoc exposcat: nō tñ vtilitas ꝓpria mōasterij: ꝫ generalis ecclesie. ar. 16. q. i. monachi. puta si monachus preceteris rōne vite ⁊ scientie est idone⁹ quare nō poneretur melius in catbedra q̄s secularis clericus: qui eo minus idoneus sit. secunduz Chrysō ar. di. 40. mlti sacerdotes. Et Ambrosius. 16. q. i. ꝛctos. ⁊. c. sequenti. maxime cuz gratis ꝛceant. ⁊ sic in hoc casu ecclesie catbedrales releuari valeant: vnde non sunt prohibendi ꝑm concilium Lateranense. ⁊ generale concilium. extra ꝛ magi. c. i. ⁊ penultimo. Nec obstat q ꝑm Hieronymuz monach⁹ non docentis ꝫ plāgenti babet officium: nec ꝛbet paceere ꝫ pasci. 16. q. i. monachus. ⁊ in multis. c. sequentibus. quia illud verum est: nisi eligat ad

illud officium. Utrum magister a scholaribus possit leuare collectam. Rndeo dicunt doctores indistincte q̄ sic. si non ꝓcipiat salarium ꝛ publico: quia non tenetur ꝓuis stipendis militare. ar. iz. q. z quicunq; .7. c. ecclesiasticis. Ideo statutū est q̄ in omnibus locis in quibus suppetunt ecclesie facultates: siue sit cathedral' ecclesia siue alia: ponatur magister ī grām matica: cui competens beneficium assignetur. vel fructus vnius prebende percipiat: non tamen q̄ propter hoc canonicus fiat. extra ꝛ magistris. quia nonnullis. §. i. qō antiquitus ꝛ omnibus ecclesijs. Et ꝑ Alexandrum tñ ꝛ cathedralibus ecclesijs statutum fuit. extra ꝛ magistris. c. i. Intelligendum autem q̄ magister ꝓ labore suo in quacunq; sciētia potest accipere pecuniam. vnde Prouerbio. zz. Veritatem eme: gratis tamē ꝛbet dare scientiam: aliter committeret simoniam. Nam scientia est donum dei. vnde Exodi. zi. Posuit deus in corde suo. dtē ibi q̄ scientia est donum dei. 7 Matb. io. dicitur. Gratis accepistis gratis date. 7 Prouerbio. zz. dicit. Noli vendere sapientiam 7 doctrinam 7 intelligentiam. sic distinguit Alexāder ꝛ anglia. Quid si magister festum ꝛ iure colendum vel ꝛ ꝙsuetudine non velit concedere scholaribus colendum: nisi pecunia sibi data vel econuerso diem non colendum concedat colendum ꝓ pecunia. Respōdet Ray. q̄ cōmittit simoniā. Et addit Rob q̄ si magister ꝓ pecūia scholaribus consentiret cessare aliquo die a lectionibus: ꝓpter recreationem: sicut fieri solet ab auctoristis: nō esset simonia; sed turpilucrū.

Quid si eo pacto recipiat aliquis magister in canonicum vt teneat scholas. Rndeo dicunt quidam b̄ esse simoniacum: quia omnis pactio cessare ꝛbz: vacante tamen prebenda illud onus posset ei annecti. extra ꝛ preben. significatum. boc notat etiam Ber. extra eo. quia non nullis. Sed 7 ꝑm Hostien. videtur q̄ posset tali pacto recipi: quasi permutatio fieret ꝛ spirituali ad spirituale: vt ex ꝛ rex pernu. ad questiones. Hunqd currit tempus sex mensium canonicis: qui prebendam assignauerunt magistro si non eligant. Respondeo q̄ nō: vt dicit Ber. auctoritate concilij: q̄ nec beneficium vacare dicitur: dum magister est ibi. extra eo. quia nonnullis. Iz currerent si fructꝰ ad tps retinuissent. ar. ex vt bñfi^a eccle. vt nostrum. Quid si nulla prebenda vacet. Respōdeo ꝑm Bernardum. expectetur donec vacet. extra ꝛ preben. dilectus. z. vel ꝑm Hostiensem. quilibet ꝛ ecclesia ꝛbt tñ ꝛ suo q̄ faciat vnaz preben dam. ar. extra ꝛ bis que fi. a ma. parte ca. c. finali. Nec obstat illud extra ꝛ preben. ca. antepenultimo. quia intelligitur quando quis priuatus volebat recipi: petens sibi prebendam assignari: que ꝛfal caretur ꝛ prebendis aliorum: ergo in illa donatione versaretur vtilitas priuata. b̄ autem publica que est priuate preferenda. Insuper autem statutum est q̄ in ecclesia metropolitana tbeologus 7 grammaticus pōatur: nisi ꝛ ambobus nimis grauetur: 7 tunc ꝑ metropolim tbeologo prouideri ꝛbet. Et ꝑ aliam ecclesiā ciuitatis vel diocesis grammatico. Et tales magistri clericos eiusdem ecclesie: 7 etiam pauperes extraneos ꝛbent gratis docere: sed ab alijs extraneis diuitibus possunt collectam leuare. sic intelligunt illud extra eodem. c. primo. 7. c. quia non nullis. Unde ꝑm Bernardum ibidē. magister cui 7 beneficium competens est cōstitutum: collectaz a diuitibus ꝑtere pōt scilicet ab extraneis. Secundum autem Hostiensez. si magister sit pauper vel obligatus: siue ꝓcipiat salarium: siue non: licite recipit collectam: cum enim scholares teneātur cuilibet in necessitatibus subuenire: multofortiꝰ magistro. Est ergo docentis necessitas releuanda: vt extra ꝛ magistris. qz nonnullis. Et est ei dandum īspecta scientia. facūdia. 7 labore. extra ꝛ prebendis. ꝛ multa. 7 inspecta dignitate 7 facultatibus scholarium. ff. ꝛ administra. tu. cuz plures. §. ꝓcuratoz. Si vero nulla necessitas immineat magistro: 7 habeat salariuz vel etiam beneficium sufficiens ad victum 7 vestitum: nibil exigere ꝛbet: potest tamen accipere gratis oblatum: vt extra ꝛ simonia. dilectus filius. ī fine. 7. i. q. i. placuit. Si vero non habeat salarium nec beneficium: vel si habet nō tamen sufficiens: vel non ꝓcipit in schol' quatenus ꝛberet: exigere pōt: vt dictuz

est supra. Et videtur Hostien. innuere: q̄ tunc non tm̄ ab extraneis: sed etiam a clericis illius ecclesie exigere potest per exemplum episcopi: qui subsidium requirit a subditis. Sed si non indiget: 7 tamen requirit a clericis ecclesie vel a paupib⁹ simonia est. Sed in nullo casu a paupre aliquid debet exigere: cum potius sibi ꝛ debeat subuenire: vt extra ꝛ censibus. licz ħ omnia itellige ſm Hosti. ꝛ idoneo ad regendum: alˢ non est ei ex debito ꝓuidendum. Aliqd aliquid potest exigi pro licentia docendi. Rndeo q̄ non: non tamen est ibi simonia. ſm Hoff. 7 Hosti. non enim emitur vel venditur aliqd spūale vel spirituali annexum: sed est ibi crimen concussionis. est autem crimen concussiōis cum quis pretextu officij sui ab inuito extorquet: qō non debet. xx^a. q. i^a. militare. vnde qui exegerit: dignitate officio ac beneficio spoliet. extra eo. c. primo 7. c. q̄to. in fine. Debet enim cuilibet idoneo gratis ꝓcedi licentia docendi ab eo: qui potestatem habet ō iure: vel ꝛ ꝓuilegio: vel ꝛ consuetudine: vel si cōsuetudo non apparet ad episcopum simul 7 capitulum videtur pertinere. extra eo. quia. §. nullus. secus est si non est idoneus: quia tunc iuste negare potest. ar. ibidem. 7. c. i. Sed 7 si quis in locis congruis ponere magistros distulerit: superior negligentiā inferioris supplebit. extra eo. prohibeas. Et licz ex parte dantis 7 exigentis turpitudo versari videatur: 7 sic potior sit cōditio possidentis: 7 ꝛterior conditio recipientis. 14. q. 5. nō sane. In hoc tm̄ cāu promittenti succurritur vt promissum remittatur: 7 soluenti vt solutum reddatur extra eo. prohibeas. 7 hoc in odium exigentis. Vel pōt dici ſm Hoff. q̄ non versatur turpitudo ex pte promittentis vel soluentis. Cum enim sit idoneus: qō qdē requirit extra eo. c. i. 7 impediatur vel nō ꝓmittatur a iure: lz ei suam vexationem redimere. extra ꝛ simonia. dilectus. 7 ħ eadem notat Ber. super. c. prohibeas.

Quid si quis obtenta licentia regendi fecit expensas in quibus vel alijs: nūqd alium substituere poterit expensis ab eo receptis. Respondet Roō. q̄ si sit cōsuetudo loci: q̄ alium possit substituere recipere poterit expēsas factas pro interesse duz tamen doceat eius vice: sicut qui hz ecclesiam potest eam alij committere. Si autem totuz ius suum in eum transferat non debet ab eo aliquid recipere: etiaz pro interesse: sicut nec cācellari⁹ q scholas concedit. Quando etiam subditus docet loco eius: non debet paciscī cum canonicis ꝛ certa parte lucri sine suo labore: cum non inueniatur concessum. Nec est simile ꝛ tradente ecclesiaz ad firmaz. quia huiusmodi beneficia pro titulo 7 ꝓ vite sustētatione clericis dant. Quid si is qui potestatem habet concedendi licentiaz docendi: vel in ꝓpria ꝑsona legē nunquid potest licentiam alij denegare. Respondet Hostien. q̄ non. etiā si sit valde ideoneus. ar. extra ꝛ offi. archipresbi. c. vltimo. Nam adhuc impedit docentez 7 discentem. talis enim forte audiret aliū qui non audiret eum. Amor enim magistri 7 modus docendi 7 eloquentia multum in huiusmodi operatur. Et idem etiam sentit Bernardus sup. c. phibeas.

Ad ħ mandatur vt statutum ꝛ magistris theologie in singlis metropolitāis statuendis inuiolabiliter obseruetur. Et ne ꝓpter raritatem magistrorū se possint aliqui excusare: statuit q̄ ab ecclesiarum prelatis: ad theologie studiū aliq̄ docibiles. i. ſm Ber. ad docendum habiles ꝛstinent: ex quib⁹ doctores postea bēant quibus si ꝓpria beneficia nō sufficiant p predictos scilicz presbyteros: 7 capitula necessaria ministrētur. ħ omnia extra e. super specula. Et ſm Bernardū ibidez. dicti docibiles debent a capitulis eligi. Et ex vi constitutionis huiusmodi vt videt prelati: 7 capitula ad supplendum: quod deest eis possunt cogi: sed tamen nihil horum videm⁹ hodie obseruari. Mandat etiam hodie q̄ in curia romana. Parisi⁹ Bononie. Oxonie. Salmātice. teneri ꝛ debeant duo viri catholici in hebrea. greca arabica. 7 caldea lingua periti: qui doceant alios illas linguas. libro. 7°. ꝛ magistris. Item ibi etiam ponitur per quos p̄dictis oz ꝓuideri. Insup docētes i theologia: dū i schol' docent ēt vlt. 5. ānos: 7 studentes in ea. s. nō per capitulū missi ħ ꝓpio motu integre per annos quinq;. scilicet tm̄ recipiant ꝛ lnia sedis apostolice ꝓuentus prebendaruz: 7 beneficio-

rum suorum omnium: non obstante aliqua contraria consuetudine vel statuto: vt in c. super specula. §. cocentes. sic ergo perci piunt ꝛc licentia generali concessa aucto ritate huiusmodi constitutionis: vnō vt dicit ibi Ber. nō oportet: vt impetretur sup hoc alia indulgentia: ß executio sola si non faciant hoc capitula. Sz nunqd hec ꝛterminatio scilicz p annos quinqs referē etiaz ad studentes a capitulis electos: ⁊ videtur q̄ non. quia maius tempus in illis requiritur ad hoc vt ꝛceant non fit etiam ꝛ eis mētio in. §. illo. Sz ꝫ extra ꝛ ap. inquisitioni. ar. in fine. qz illa ꝛterminatio ponitur in fine. ß Ber.

Quid ergo ꝛ episcopo qui clerico suo licētiaz dare noluit ad scholas eundi. nisi data pecunia sibi. Respondet Ray. cum Laurl. q̄ non est simonia: loquēdo stricte ꝛ simonia: ß turpilucrum. ar. i. q. z. ventes. Roð. vero credit: q̄ si ꝛt licētiaz talem p̄ pecunia: ꝛ quinquennio a iure concessō est simonia. extra eo. magistris sup specula. Si vero ꝛt p alio tempoꝛe: ⁊ habeat respectum p̄ncipaliozem ad solvendum eum ad tempus: vel imp̄ꝛtuz a spirituali officio: qō eccl̄ie ꝛbet: est simonia. Si autem ad mozam in studio faciendam turpilucruz est: nō simonia. Et credit q̄ in primo casu ille qui ꝛdit: illō qō ꝛdit repetere pōt: qz nō est i turpitudine cum ius suum redemerit.

Equit videre ꝛ. 9°. ꝛ quibusdaz scilicet dubitabilibus circa simoniam: vt aliqua: que alicubi superius omittunt ß aliqualit suppleant. Et primo ꝓponentur aliqua dubia circa sacramenta ⁊ sacramentalia aliqua. 2° circa dignitates ⁊ beneficia. 3° circa q̄ daz opera spiritualia. 4° circa q̄dā spūalibus annexa. Circa primum igitur queruntur plura. ꝑ vtrum sit simonia si p̄ matrimonio ꝛt pecunia. Rndeo matrimonium est sacramentum ꝓsistens in dispensatione ministrozum eccl̄esie: ⁊ sic non cadit sub venditione: vnde q̄ pro benedictione nubentium pecuniā exactā accipit: simoniam committit: ⁊ ē etiā officium nature: ⁊ scilicet p eo pactum interponere: ⁊ precium dare ⁊ accipere: sicut ⁊ p alijs officijs ciuilibus ⁊ coꝛpoꝛalib⁹.

Sed quid si p̄sbyter nolit benedicē sine precio. Rndeo ſm Alex. ꝛ an. benedictio non est substantia matrimonij: sed ꝛ solennitate: tamen quia ꝛbetur eis ex constitu[illegible]e eccl̄esie: debet ad superiozē recurrere: qui si noluerit cogere p̄cibz tutius est abstinere: q̄ ꝫ ei occasionem p̄ccandi p̄rebere. Quid ꝛ p̄sbzo: q̄ qui duo ꝛ diuersis parrochijs matrimōialit coniungantur: dare non vult licentiam alteri p̄sbytero: ꝛ benedictōe faciendā: nisi data vel p̄missa sibi pecunia. Rndet Roð. q̄ si p̄sbyter ille non intendat licentiam benedictionis faciende vendere ß sibi sup obuentionibus ⁊ oblationibus: q̄ cum contingerent p̄uidere. non ē simonia lz forte plus ei ꝛtur vel p̄mittat: q̄ inde haberet si ipe benediceret: si tamē scient plus exigeret: q̄ p̄sumeret valere pozcio contingens euz merito p̄sumi posset q̄ etiam licentiam illam vendē voluisz

Quid ꝛ p̄sbzo qui non vult p̄ochiano suo dare nisi p pecunia licētiā alteri confitendi. Rndet Roð. q̄ talis p̄mittit simoniam. Quid si p̄sbz nolit paulū in periculo mortis nisi data sibi pecunia baptizare: nūquid pōt ei dari sine vicio simonie. R° vt. ē. tractatu ꝛ baptismo. ri. 17. ad fi. Nunqd notarius aliqd potest sine simonia recipe p̄ scriptura facta ꝛ alicui⁹ ordinatione. Rndeo q̄ nō. extra e. c. i. 7. i. q. z. sicut ep̄m. Sz ꝫ qz nemo cogitur ꝛ suo bñficium facē. io. q. z. p̄carie. Ad ß nōt Ber. ex̄ e. c. i. q̄ ß. c. ſm aliqs tenet: vbi nōzius p̄cipit salariū ꝛ publico. Laurl. vo dixit q̄ etiā si nihil p̄cipiat ꝛ publico nihil ꝛbet p tali scriptura recipere: qz cōmitteret simonia: ⁊ est spāle in odium simonie ne fraus p̄curari possit. Ber. vero ibidem dicit: q̄ ex pacto nihil licet accipere: ß si gratis ⁊ sponte offeraf aliquid: ⁊ accessit ad hoc ab initio sine cī intentōe: nō credit q̄ nōzius laye⁹ p̄ccaret si accipēt. ar. ex̄ e. cū sit romana. ⁊ est exp̄ssū i. c. sic ep̄z. ß Ber. Bartholome⁹ vo sup. c. sicut ep̄m. tenet cū Laurl dicēs q̄ nōzi⁹ nec p̄ laboze nec p̄ carta oz aliqd accipe: ß ep̄us p̄curet: vt scribat sine oīs muneris acceptōe. Quid si ꝛt aliqd p̄ calicib⁹ vestib⁹ vel litteramib⁹ bñdictis: dicūt qdā q̄ ī hi⁹ nō ē simōia: nisi ß inueniaf expressum: vt habet videri ꝛ chrismate. baptismo. cōione. eucharistia

balsamo sepultura. ⁊ basilicis ꝺicādis
i.q.i. diuina palcuit vt vnusquisq; ⁊ exē
c.c.cum in ecclesie. Et hoc idem scripsit
Ray. Sed Hoff. ꝺicit ꝙ in quilibet mi-
nisterio potest committi simonia: qꝺ ve-
rius reputat Hosti. vt extra e. ad nostrā.

Utrum sit simoniacum vendē aquaz benedictam vel panem benedictum. Respondet Alex. an. ⁊ Roꝺ. ꝙ sic. quia in receptione taliuz confert remissio venialium peccatorum. Utrū seruus se emē ꝺo vt ordinetur vel vt ordinatus in ordine seruiat simoniam committat. Rndet Bar. ꝺi. 54. ꝙ non. quia ibi non fit transactio sup ordine: ꝫ sup libertate: vel sup ipso seruitio. Et sup huitio potest fieri trāsactio. 36. q.i. ꝺe raptoribus. nec est ibi magis simonia: q̄s si quis emeret terram ꝓ edificanda ecclesia. Utrum simonia committat si ꝺetur aliquid vt quis non ordinetur: vel non eligat: vel electio non cōsentiatur. Rndeo ꝙ sic. i.q.i. §. qui āt ⁊. c. qñ. ad fi. qōnis. arꝫ. exē eo. nemo. Et idem si quis ꝓ pecunia vel cuicunq; persone consanguinitatis vel familiaritatis gr̄a peccatum publicum alicuius prelati celet. Et idem si gratia vel fauore minus digne pententem reconciliet: vel etiā digne pententem liuore non reconciliet: vt in. c. nemo. in textu ⁊ glo. Et ꝫm Innocl ibidē in glo. qui celat ꝓ gr̄am alterius similitudinarie ꝺicit simoniacus. quia puniendus est vt simoniacus. Quid ꝺe illis qui violentia vel fauore non pmittunt ecclesias ordinari. Rº hos ꝺecernimus vt sacrilegos iudicandos. i.q.i. sūt autem quidam. Et subaudi ꝫm Hoff. ⁊ cōiter ꝫm omēs. ⁊ nihilomin⁹ vt simoniacos: qꝺ subaudiendū intelligit: qñ violentia infert ex pacto: aliter nō. Circa ꝺo dignitates ⁊ beneficia ꝓponūtur et aliq̄ ꝺubia. s. vtrū añ pmotōnem aliq̄ cautio posit exigi. i. nuda pmissio sine vicio simonie. Rº ꝙ nō. ⁊ multo min⁹ exigi pōt cauº idonea. i. iuratoria. pignoratoria. vl fideiussoria. sed postea pōt. i.q.z. q̄s pio. ꝺūmodo nō precesserit pactū. Alīs ꝓtra 8. q.z. artalꝺ⁹. postea vero pr̄abitur cauº que ex antiqua consuetudine approbat ꝺi. 63. qz sancta. Supior tamen ⁊ ante confirmatōem ⁊ post potest exigē ꝺebitā cautōem. exē ꝺe elec. significasti. Auctoritas enim superioris plerunq; viciuz tollit. exē ꝺe pac. cum pridem. Sed nunquid superior exigere pōt cautōem añ electōem siue pmotōem. Ray. videt sentire ꝙ sic. ꝫ Roꝺ. credit ꝙ non. Et ꝺicit ꝙ iura: q̄ Ray. adducit ad pbādum: ꝙ sic loquūtur ꝺe iam electis ⁊ non eligēꝺis. Hosti. etiā ꝺicit cuz Roꝺ. ꝙ non. ar. exē ꝺe elec. officij. Quid si ꝺe consuetudine sit ꝙ canonicus ꝺe nouo receptus ꝺebz cappā facē: vl certā q̄titatē pecūie ꝺare fabricē ecclie vl lūiaria ecclie: vel alīs hi⁹ ptinētib⁹ ad cultū ꝺei. Rndet Hosti. ꝙ seruari ꝺebz ꝓsuetudo tā q̄s laudabilis. extra e. ad aplicam. ⁊. extra ꝺe prebend. significatum non tū retineatur prebenda loco pignoris. ar. eiusdem. c. vel etiam bene retineri potest: si consuetudo sit ꝙ nō assignetur prebenda quousq; cappam fecerit. In hiis enim casu potest ꝺeus ꝺe clerico facto canonico spūale exigere vt sic fiat: quasi q̄ dam permutatio spiritualis ad spūale: vt extra ꝺe rerum permutatōe ad questiōes Et sic in hac exactione reprobatur canonicoruz vtilitas primata: non publica. ar. extra ꝺe consti. cuz omnes. ⁊. c. ex pte

Quid ꝺe quadam consuetudine: que in plerisq; ecclesijs inolenit scilicet: ꝙ cū ꝺebent fieri canonici multi ꝺicunt adinuicem precipue maiores: canonizemus nepotulos nostros: forte addunt i curijs placeat tibi ꝺ meo: ⁊ mihi placebit ꝺ tuo ⁊ sic paciscuntur per hec verba vel similia. Respondet Ray. ꝙ est ibi simonia. qz nulla ꝺz ibi esse pactio nulla conuentio. i.q.z. q̄s pio. Quid si ꝺicat aliquis eorum: nunc̄ me viuente fiet aliquis canonicus in ecclesia ista: nisi ille pro quo rogaui fiat canoicus prius: vel cum alīs. Respondet Ray. ꝙ ibi est simonia: sicut in casu precedenti. Quid si ꝺicat aliqs eoruz consuetudo est: ꝙ si tu fuisti exauditus in petitione tua vna: ꝙ ego exaudiri ꝺebeam in alia. Rndet Ray. ꝙ si preces sint spūales non est ibi simonia. ar. ꝺi. 62. Quis igitur. omnes enim qui vno ꝺño famulāt: pari ꝺebēt libertate gaudē cum pondus ⁊ pondus mensura ⁊ mensura. zē. extra ꝺe consti. cuz omnes. ⁊ ar. ad h. 16. q.7. c.i. ⁊. 25. q.i. §. is itaq; Rnꝺet. Si autez sunt carnales: vel ex pacto quodam facto vel faciendo: ibi est simonia. Quid si inimicus meus ꝺaret pecuniam pro mea electione: vt postea cassaretur: ⁊ remanerem infamis. Respon ꝺo nihil mihi nocet ne talis cōmodū ex

uolo reportet. extra eo. nobis fuit. ⁊ c. sic. Rnd. tamē credit q̄ si inimicus meus i meū p̄iudiciū mun⁹ episcopo daret: ⁊ ℔ scirez añ q̄s epūs me ad bñficiū vocaret: ⁊ ꝓstaret mihi: q̄ nō vocaret me: nisi ꝑ mun⁹ illud recipē nō uberem. Quid si aliqs me iuito vel ꝺicēte' exp̄sse latent pecuniā dit: vel p̄misit epō nolenti ꝓfir mare electōez meā vel collateralib⁹ suis. Rn mihi nihil nocet: vt i. c. nobis. ⁊ c. sic Sec⁹ dē si me sciēte ⁊ patiēte: tē. n. dicō vo luntatē meā interponē. Et iō lz occultuz teneoz renūciare si meā aiaz volo saluaꝛ ex̄ e. matbs. Et qd̄ dictū ē in p̄ casu: q̄ nihil mihi nocet: intelligit eē verum nisi postea cōsenserim pecuniā soluēdo p̄mis sam: vel reddēdo solutā: vt in. c. sicut.

Sz pone q̄ tātū ratū habeā: q̄ aliqs p me uderit pecuniā nō tñ soluo eā: nūqd ꝓmitto simoniā. Ad ℔ notat Ber. ibidez q̄ qdam dicūt sicut Tanc. q̄ simoniam nō ꝓmitto: tñ grauit peccō. ar ex̄ e. tua. ⁊ in. c. dicto. vbi oꝛ soluēdo pecuniā.

Sz esto q̄ pecuniā soluerim vel reddi uerim: qs mecū poterit dispensare. Rndet Rnd. q̄ epūs: qz nō fui simoniac⁹ i bñ ficij receptōe: sicut nōt Tanc. Notat etiā Ber. in. c. dicto. sicut. q̄ illud: qd̄ dictū ē s. uel p̄ casu. ſ. q̄ mihi nihil nocet: siue ipu tari non ꝺz: intelligit ꝑm Innoc. cū ego iam sum elect⁹: ⁊ me ignoꝛāte: ⁊ reclamā te: ꝓfirmate ꝛ pecunia daꝛ. Si aūt nōdū essem elect⁹: lz me reclamāte pecunia electoꝛibus daret: mihi obeēt: qz p pecuniā eligerer: nisi dans ℔ facēt in odium meū vt in. c. nobis fuit. Nōt etiaz Innoc. sup illud. c. tāta. q̄ si qs obtinuerit oꝛdinem vel bñficiū alio pecuniam dāte: non tamē oꝛdinatoꝛi nō est simonia: si etiā sine pe cunia obtinuisset. ar. i. q. 6. §. ft. Si vo ipe oꝛdinat⁹ pecuniā daret: simonia cēt etiaz si sine pecunia oꝛdinat⁹ fuisset. ar. i. q. z. q̄s pio. ⁊ q. 6. c. i. Quid si qs bñs lr̄as a sede aplica sup p̄uisiōe sibi facienda in aliq̄ ecclesia recipiat pensiōem annuam ab ea: vel aliud bñficiū vt renūciet lr̄is i pretratis. Rn casus ille ponit ex̄ de reseri ptis. ad audiētiaz. Et ꝑm Innoc. ibidez in glo. ⁊ Ber. ⁊ Hosti. nō est ibi simonia Et dicit ibi Hosti. q̄ si ex pactōe partiū fiat renunciatio p aliquo tpali: est ibi si monia. Si vero fiat ex officio iudicis: vel mediātibus bonis viris: ⁊ ex altera pte uet ei aliquid tpale: ibi nō est simonia: vt colligit ex̄ de renūc. sane. ⁊ c. veniēs. ⁊ ex̄ de pac. cū p̄dem. vbi vo assignat bñficiū spūale: ita etiam q̄ ex pacto renūciet: nō est simonia: vt fuit dictum in ℔. c. ad au dientiā: tuz q̄ fuit ibi q̄s pmutatio spūa lis ad spūale. ex̄ de pmu. ad qōnes tū q̄ ad hoc tenet: ⁊ tacite iest ℔ ꝺditio. ſ. q̄ si recipit vnū bñficiū: renunciet alteri: cum vtrunq̄ simul de iure nō possit bre. ex̄ de p̄ben. cū nō ignoꝛes. Et ꝑm ℔ expone qd̄ oꝛ in ℔. c. ad audientiam. venditas. i. tali pacto renūciatas. Quid si epūs in fūda tiōe ecclesie p̄bendalis statuat: q̄ quisq̄s illi ecclesie tm̄ uderit in redditib⁹ annuati i ꝑpetuum recipiat in canonicū: ⁊ illud qd̄ uderit bēat ꝑ p̄benda. Rndet Rnd. q̄ si talis ꝓstitutio fiat ad tps: ⁊ ℔ pnci palit itētōe augendi dei cultum: ⁊ q̄ dās ꝑpter eius uuotōem pncipalit: nō ꝑpter uuotōem recipiat ad spūalia: tolerari pt dūmō sit dign⁹ q̄ recipit: alꝭ nō. Et idez pōt dici de monasterijs de nouo fūdatis ⁊ egenis. ſ. q̄ quisq̄s daret tm̄ reciperet ad illud mōasterium: vsq̄ ad certū numez ar. ex̄ tua nos. Pone q̄ aliqs dign⁹ bñficiari vel oꝛdinari ianitoꝛi uet exact⁹: vt eū ad ep̄m intrare p̄mittat ad p̄tēdū bñficiū: vel oꝛdinē vel electōis cōfirmatō nem: nunqd talis est simoniacus. Rndz Rnd. q̄ non. si non uet intentōne coꝛꝛu pta. ſ. vt p̄ intercessionē ei⁹ cui dat ꝓsequ intentum. Similit si abbas vel alius uet aliquid familie episcopi: ne auarus vide atur: ⁊ vt magis placeat: ⁊ facilius acces sum ad ep̄m habeat: aut de largitate lau uetur: non est simonia: si intentio non sit coꝛꝛupta: vt dictum est: lz talia possint fie ri cum peccato. vt si causa iactantie vel i anis glozie fiant. Quid si quis cleric⁹ hac conditione vel pacto uet aut offerat sua bona: vt in canonicum postea admit tatur: ⁊ illa retineat ꝑ p̄benda. Rndetur ad hoc. extra eo. tua. q̄ huiusmodi obla⁹ siue receptio non potest fieri sine simonia quia in talibus omis pactio ⁊ omnis cō uētio cessare uebet. Si vero pure ac sine pacto ⁊ conditione qualibet offerat: ro gans humiliter vt in canonicum admit tatur: ⁊ bona sua sibi liceat retinere pro p̄benda: ⁊ clerici eiusdem ecclesie con sentiāt pure: receptio huiusmodi poterit fieri sine vicio simōie: si tñ is q̄ talē bona tōem facit intendat: vt ꝑ bona tpalia: q̄ offerat adipisci spiritualia valeat: ⁊ cleici

cum in fratrez non recipent: nisi ꝓmoda tp̃alia peiperent: apud ꝛeum culpabiles iudicãtur. Quid ꝛ eo q ꝛ bonis suis in aliqua ecclesia cõstituit p̃ bendam potestatem cõferẽdi eam sibi reti[illegible]s alicui alteri. Rndeo si ĩstituit eam ꝛ consensu epi ĩ constitutõne eius põt ꝛ cõsensu epi ⁊ fratrum eius si sint aliq ibi: retinẽ sibi iuspatronatus: vel imp̃petum vel ad tp̃s

Quid ꝛ monachis: q dant aliqd abbatibus suis p̃ p̃ozatibus habendis: nũ qd est ibi simonia. Rndeo ꝑz Rob. si sit ibi aliqd spũale: qõ ꝛtur ꝓ tpali: tunc ẽ ibi simõia: si ille ꝓuocet appreciatõz: sine cãm p̃ncipalem. Quid si p̃oz ꝛt aliqd epo ne sustineat q remoueatur a p̃ozatu nunqd licz: ⁊ nunqd est ibi simonia. Credit Rob. q ibi cõmittit simonia maxie si necessitas vel vtilitas sit q tal' amoueatur: si autem sine muneribus obsequijs vel p̃ecibus carnalibus ꝓcuraret p epz ne remoueretur: cum nec vtilitas amotionem exigeret: nec intentio corrupta eẽt nõ ꝑcaret. Quid ꝛ eo q dat ꝑcuniã alicui vt recipiat' ad seruiendũ hospitali vel ĩ lep̃rosaria vl' ĩ elyaria. Rndet Rob q si talis ex hoc aliqõ ius consequatur spũale: simoniã cõmittit. Si aũt recipiat' tm̃ ad ꝟ vt seruiat ad tp̃s vel ĩ vita sua in coquina vel in alio loco nõ ẽ simõia: lz al's turp̃e sit aliqd ꝓ talibus accipe vl' dare. Utz ꝓ ꝑcuniam aliqs induci posit vt intret religionẽ. Et vr̃ q sic ex̃ eo. dilectus filius. a. ⁊ ꝛ pac. c. vltꝫ. ⁊. i. q. z. q̃s pio. pecunia enim dari põt ad ꝟ vt alii qui conuertant' ad fidem. zz. q. 4. c. plt. ⁊. q. 7. q autem. sub tali etiam conditiõe possum⁹ ducẽ aliquã in vxorem. z8. q. i. cauẽ. duriozi etiã p̃nsiõe possum⁹ aliquẽ vt ꝓuertat' onerare. zz. q. 6. iaz non. Est enim talis cõditio bona ꝑm Jo. ꝟ no. ex̃ e. dilectus fili⁹. a. Nunqd est simonia renunciare bñficio vt alij ꝛtur. Rndeo q nõ. nisi in pactũ ducat'. ex̃ ꝛ preben. dilectio. hr̃e tm̃ spem ꝛ ꝟ nõ est simonia ex̃ ꝛ pac. cum p̃dem. ꝟ notat'. i. q. i. ordinatões. Pone q epus ꝛt quandam ecclesiã cũ omi iure suo cuidã loco religioso: ⁊ ecce mortuis p̃sonis constitutis p̃r abbatez in illa ecclesia: epus nolebat ibi clericos ĩstituẽ ꝓ volũtate sua: nisi daret' ei ꝑcunia. Rndet' i. q. z. quesitum ĩ tex. ⁊ glo. q talis datio ẽ simoniaca. ar. i6. q. z. c. i. Sed esto q epus ille vltra. zo. annos redẽptõem hi⁹ a monasterio recepit nunqd ꝓ ꝟ ius aliqd ei acquisitum erit. Rndeo q nõ. simoniace. n. ⁊ furtiue recepit: ⁊ iõ non ꝑscripsit. Et lz fuerit simonia ex p̃te epi: non tm̃ ex p̃te monasterij: qõ ius suũ redimeb̃at qõ facẽ poterat. i. q. i. nullus. Quid ꝛ fraternitatib⁹ ita cõstitutis: q null⁹ ad eas recipiat': nisi ꝓmittat vl' etiã iuret q annuatum ꝛt. io. ꝛ narios. Rndet Ray. q si fiant ꝓpter cãz honestam: vt ꝓ paupibus alendis. captiuis redimendis. ⁊ hi⁹. non ẽ ibi simonia imo licite sunt ⁊ laudande: ⁊ qui ꝑspicit eas est anathematizandus. dis. 4z. si qs ꝑspicit. ⁊ ar. i6. q. 7. sane. Nõ approbo tm̃ iuramentũ ꝓpt' piurij piculum. Secũdũ Rob. vo: statutum tale sub tali forma. s. negatiua nõ est licitũ: qz excludit pietatẽ sed sub forma affirmatiua eẽt licitum: vt quisqs receptus fuerit ꝛt tantũ. Quid ꝛ p̃sbro q vẽdit officiũ portandi aquã benedictã p̃ suã parrochiã. Rndet Rob q si sit ꝓsuetudo q hi⁹ p̃sbr officiũ tale possit retinẽ: ⁊ p se ⁊ p aliquem ꝛ sua familia ⁊ puentus eius recipe: nõ ẽ simõia nisi ꝛ omittat illud ad firmam: sic ẽ ecclie qñqs dant' ad firmam: al's eẽt simonia: large accipiendo simoniam: ⁊ ad minus turpilucr̃. Quid si aliqs sub p̃textu religiõis a p̃sbro p̃tat: q possit ꝑcuniaz ꝓcurare in prochia sua: ita q iste p̃sbr bẽat certã ptem: nunqd in ꝟ committet' simonia. Rndet Tho. ĩ q̃daz q. ꝛ q̃libz. q cũ psuasio p̃sbri fit: q sit spũale: ⁊ ei credat' qz est p̃sbr: in tali casu ẽ simõia respcũ p̃sbri: ⁊ sacrilegiũ respcũ dãtiuz sibi: qz ibi ẽ ꝛfraudatio elymax̃ ꝝ itentõnem dantiũ: ⁊ tenet' vlq ad restitutõez.

Quid si qs vendat officiũ claudendi hostia. vel pulsandi cãpanas ⁊ hi⁹. Rndet Ro. q ibi ẽ simonia: supto noie simonie large: sic etiã talia officia siũt spũalia large: si tm̃ datũ sit alicui gr̃is illud offi[illegible]: ⁊ cõsuetudo sit loci: q ponẽ possit alium loco sui: ⁊ locare ⁊ vendẽ vel ad firmaz dare vel ẽt dare ĩ totẽ filie ad vitã ip̃ius dãtis: ꝓuẽt' illi⁹ officij. nõ ẽ simõia. hec Rodeñ. vñ ꝛ offi[illegible] claudẽdi hostia eccle dr̃. i. q. z. c. i. q nõ ẽ sacri muneris offi[illegible]: ꝟ tm̃ sibi adiunctum. Et dicat glo. ibi. q tunc est simonia emere aliquam administrationem ecclesie: quando ẽ annexa alicui spũali: vl' ꝓsueuit p clericũ exercẽi

Quid ꝛ epo q ꝓmisit se daturũ ecclĩa

alicui ꝑ ꝓcunia: ⁊ postea reuocat efficaciter ⁊ fideliter pactionez: ⁊ re integra. Rndet Ric̃. ꝙ tales faciendo pactum illicitum ꝓcauerũt: qz tamen ad effectũ pacti non ꝓcedunt ꝑnaz ꝯpositionis ⁊ irregularitatis non incurrunt. Item dicenduz est si ep̃us postea obliuiscens pactuz ꝯ eidem tñ pietatis intuitu beneficium: nisi exꝑst facto sciens recipiat id qđ fuerit sibi ꝑmissum. qz talis interpretatiue recessit a pacto re integra ꝑm ꝯ iudicium. Quid si ep̃us alicui qui est i aliq̃ turpi ꝓcato: ꝑmittat ꝙ b̃ficiabit eius filium: si ꝯcetero non ꝑmiserit illud ꝓcatum. Rndet Ric̃. ꝙ tale pactũ est licitũ: vnde clericus non tenet resignare beneficium taliter acquisitum. Et idem est si diceret ep̃us alicui: ꝑmitto tibi ꝙ ꝑui ꝯbo tibi ꝯ competenti beneficio si bon⁹ fueris ⁊ honestus: talis enim conditio est ad ꝯi reuerentiam ⁊ honorem. Ad hec nota ꝙ synodus Calcedon̄: q̃ ponit. i. q. i. si quis ep̃s. iudicat eẽ simoniacos ꝓcuratores rerum ecclesie: ⁊ ꝯfensores ⁊ regule subiectos: si ꝑ ꝓcuniam constitutã Et intelligit ibi noie ꝓcuratoris quilibz administrator rex ecclesie. vt ꝓpositꝰ. iconomus. ⁊ vicedominus. Nomine vo ꝯfensoris itelligit aduocatus. vel gastaldus. ⁊ index. Noie vero subiecti regle archipb̃r. archidiacon⁹. can̄oic⁹. monach⁹ ⁊ quilibet officio ecclesiastico mancipat⁹ i. q. z. saluator. Sed quo differũt hec tria. s. ꝓpositus. hyconomus. ⁊ vicedominus. Rñdet ibi glo. ꝙ nomen ꝓpositi est generale: ⁊ continet alia sub se. ar. eẋ de vbo. sig. q̃nis. Vel ꝓpositus ⁊ iconomus significãt idem vel bñ in eadẽ ecclesia possunt eẽ. Vicedñs est ille: qui ꝓeest reb⁹ epi̇scopi. di. 89. volumus. iconomus autem rebus canonicoꝝ: sepe tamẽ vnũ ponit ꝑ alio. Aduocat⁹ est: q ꝓeest cãis ecclesie tractandis: qui etiã dicit alit syndicus. Syndicus enim est a duocat⁹ vniuersitatis. Gastaldus est q curam habet exteriorũ rerum ep̃i: q etiã alit maior domꝰ dicit index. s. ep̃i: sicut in ecclia Bononi. Sed nõne laycus bre pot plura officia ex ꝑmissis. Rñdeo sine dubio ꝙ sic: qz pot eẽ aduocat⁹. gastald⁹. ⁊ index ⁊ tunc nihil spualitatis habet annexum. quo ergo in illis officijs committit simonia. Ad ꝟ dixit Hug. ꝙ in omi administratione rei ecclesie simonia committit si ematur: ⁊ hoc ẽ simoniacũ: qz ꝓhibitũ Alij vero simoniam sumentes strictius: ⁊ generali consuetudini inherentes dicunt: ⁊ ꝓbabilius ꝑm Ray. ꝙ tũc tñ est simonia in administratõe empta: qñ ẽ talis q̃ habet [illegible]qđ spuale sibi annexum: alꝫ nõ: ꝟ notat in glo. illius. c. saluator. ⁊ ibi Ray. in fine ti. ꝯ simonia. Et dicat Rod. ibidem: ꝙ episcopus potest reddit⁹ suos vel terrã dare ad firmaz sb̃ annuo censu: dum tamen non sit ibi iurisdictio spualis annexa. Sed nihil pot recipẽ ab aliquo: vt eum constituat ꝓpositum vel iconomum: vel vicedominum. ꝓpositura tñ vel balinam tpalem cũ iurisdicõe tempoꝛali dare solent ad firmam episcopi: sicut ⁊ principes seculares. ℨ⁰ quer̃t aliqua opa circa quedaz spualia. s. vtrum liceat dare vel accipe pecuniaz ꝓ spualibus actibus: vt ꝓ oratione. ꝓdicatione. ꝯi laude. ⁊ processione. Rndeo ꝙ non. hec enim ⁊ similia dicunt spualia i q̃tum ex gratia ꝓcedunt: ⁊ ad gratiam disponunt: que tñ ꝑ hominũ ministeriuz exhibent: quos oportet a populo sustentari. ℨ illud. i. Cor. 9. quis militat suis stipendijs vnq̃. Et iõ vendere qđ est in bis spuale est simoniacum: dare aũt vel accipere aliquid ꝓ sustentatõe ministrantiuz ꝑm ordinatõem ecclesie: ⁊ ꝯsuetudinem approbatã est licitum. Ita tñ ꝙ ꝯsit intẽtio emendi ⁊ vendendi: ⁊ ꝙ ab inuitis ñ exigat ꝑ subtractõem spualiũ: q̃ sũt exhibẽda: ꝟ. n. bre et quãdã spez vẽdẽdi gr̃az ꝟ spualib⁹ ꝑpus g̃tis exhibitis licite possũt statute ⁊ ꝯsuete oblatões: ⁊ qcũq; aliꝰ ꝓuentus exigi a volẽtib⁹ ⁊ valentib⁹ solue interuenientẽ supioris auctte. De ofone igit dr̃: ꝙ dantes elyas panpib⁹: vt ipe trent ab eis ofonũ suffragia: nõ dãt q̃si intendẽtes ofones emẽ: ꝟ q̃si p g̃tuitã bñficentiã eos ꝓuocare ad oraõdũ ꝓ se g̃tis ⁊ ex charitate. De ꝓdicatõe vo dr̃: ꝙ ꝓdicatorib⁹ tpalia ꝯuẽt ad eoꝝ sustẽtatõez: nõ aũt ad emẽdũ ꝓdicatõis vbum vñ sup illꝰ. i. Thim. 5. q bñ ꝓsit ꝓsbr iẽ. dic glo. necitatis ẽ accipe vñ vinit: charitatis ẽ ꝓbẽ: nõ tñ ẽ emage venale. vt ꝓ eis ꝓdicet. De laude aũt ꝯi dr̃: ꝙ aliq tpalia dant laudantib⁹ ꝯũ i celebratiõe officij ecclìastici: siue ꝓ vinis: siue ꝓ ꝯfũctis: nõ q̃si ꝑciũ officiatõnis: ꝟ q̃si stipendiũ sustentationis. Eodem etiã tenore ꝓ faciẽdis ꝓcessionibus in aliqb⁹ funeribus

vant aliq̃ elẏne: si aũt huiſmodi fiant pacto interueniente: vel etiam cã emendi vel vendendi intentõe: eẽt ibi viciũ ſimonie. Quid ſi ſtatueret in aliqua eccl̃ia q̃ in funere alicuĩ⁹ ꝓceſſio non fieret: niſi certam ꝓcunie ſummaz legaret. Rndet Ray. ⁊ Tho. q̃ tale ſtatutum illicitũ eẽt q̃ pietatis officiũ excludẽt. ſ. q̃ſi ꝓceſſio gratis vel ꝑ ſumma minozi ꝑ aliquo nõ fieret. ar. extra de iureiur. ſicut. i. ⁊. z. Si autem ſtatueretur q̃ ab oĩbus certam ſummam legãtibus talis honoꝛ fieret: ſi alĩs ad ħ non tenebant: non eẽt ſimonia nec illicitũ: dũmodo intendant ħ habere rõne laboꝛis tm̃. ar. ex. e. cum ſit. prima oꝛdinatio ſpẽm hz exactionis: ß 2ª habz ſpẽm gratuite recõpenſatõis. Utr̃ licet dare ꝓcũiaz ꝑ ãniuerſario celebrãdo Rndet Ricħ. q̃ non liez ꝑ ħ pactũ facẽ de danda ꝓcunia: ſi tm̃ ex deuotiõe detur eccleſia tenet̃ celebrare ꝑ illis: ꝑ quibus datur ſm q̃ ẽ magis ꝑ bñficio obligata Innoc. tm̃ dicit. ex. ne prela. vi. ſinas. ſup e. qm̃ enoꝛmis. q̃ meritoꝛiũ eſt conſtitue aliquos redditus ĩ aliqua eccleſia: vt ibi fiat ann iuerſariuz alicuius. Et ħ cõſtitui põt ꝑ illos qui debent anniuerſariũ facẽ ex de ꝓben. ſignificatũ. non aũt ꝑ donatorem: qz non licet ei conditiones apponẽ ſpũales ß tpales: vt redemptãez captiuorum. ⁊ iz. q. z. aurum. Sz Hoſti. ſup idez e. qm̃ enoꝛmis. dicit q̃ ħ ſibi non placet. ⁊ q̃ ħ onus ĩpoſitum reddituibus põt: tutius tm̃ eẽt dicere: relinquo tali eccleſie ãnnatim̃ io. lib. ſup tali dono inter illos tm̃: q meo ãniuerſario intereũt diuidendas: ⁊ rogo prelatum ſiue capl̃m vel conuentũ predicte eccleſie: vt faciãt anniuerſariũ meũ vt predictum eſt. Quid ſi canonicus ad hoꝛas p̃incipaliꝝ ꝑ minꝛias hoꝛarũs vadit: nunquid ex ħ ſimoniã committit. Rndet Jo. an. ex. li. 6. de cleri. non re. ſm Hoſti. q notat ħ ex de vbo. ſig. cũ oliz. q̃ talis ſimoniam nõ ꝯmittit: qz nulla expreſſa pactio intercedit: tm̃ grauiꝝ ꝑccat ⁊ ꝑ penitentiã ſatiſfacit. ex. e. tua nos. ⁊. c. vlt. Quid ſi clericus ꝑ ꝑcio vigilet ad defunctum ⁊ dicat pſalterium. Reſpõdz Hoſti. q̃ ſi fecit pactum: q̃ ꝑ. io. denarũs legeret pſalterium eſt ſimonia: ſi autem q̃ vigilaret ad defunctum nõ eſt ſimonia: lz ita ſit tacite q̃ debeat legere. ar. ex. ō ꝑbẽ. ſignificatum. Et ſic nõ ſpũalitatem: ß laborem: quẽ non tenet̃ ex neceſſitate ſiue ex officio ſubire põt vendẽ. Quid de bis q̃ hñt cimiteria diuerſa. ſ. vnum in q̃ non ponit̃ aliquis niſi ſit canonicus vel frater: aliud cõe: eſt aũt taxatũ ꝑ quãto põt aliq̃s extraneus in fratrum vel canonicoꝛum cimiterio ſepeliri. Rndeo ſimonia eſt. ex e. audiuimus. ⁊. c. ſicut. qz nec ꝑ terra nec ꝑ officio aliquid recipi debz

Quid ſi maioꝛ crux non ponꝛet niſi ꝑ ꝑcio certo. Reſpondet Hoſti. q̃ ħ ẽ ſignũ auaritie: ⁊ inducit viciũ ſimonie. extra e. audiuimus. Quid ſi fiat pactũ de lecto redimendo ꝑcio certo: anteq̃s corpus ad eccleſiam deferat̃. Rndeo lectus eſt quid tpale: ⁊ ideo põt vendi. redimi. donari. ⁊ ꝑmutari ab initio ⁊ ex poſt facto. Quid ſi clerici nolũt corpus ſepelire: niſi primo impoſito ꝑcio de lecto redimẽdo. Rndet Hoſti. q̃ ħ eſt ſpes mali: cum fiat pactũ de tempali ad ſpũale. ex de reruz ꝑmu. c. vlt. Quid ſi portato corpe ad eccliam amici velint recupare lectuz: ⁊ eũ violẽt reportent ad domũ ſuam. Rndet Hoſti. q̃ nihilomin⁹ corpus debet gratis ⁊ honorifice ſepeliri. Si tm̃ ſit conſuetudo generalis eccleſie: vel q̃ſi generalis: q̃ lect⁹ retineatur a clericis: poſſunt amici cogi ꝑ cenſuram eccleſiaſticã reſtituere lectuz quia conſuetudo talis eſt laudabilis. Et in ħ caſu ⁊ ſimilib⁹ põt intelligi illud ex de. ad aplicam. Utrum facere inſtitiam ꝑ ꝓcunia vel equipollenti ſit ſimoniacũ Rndeo q̃ ſic ſm Ricħ. ⁊ Ray. loquendo de inſtitia eccleſiaſtica: vt quando datur epiſcopo vel alĩs: pro reddendo iure ſup ſpũalibus. Idez etiã credit Roð. q̃ſi ſup tpalibus ſi ſit ꝑſona eccliaſtica: q̃ dz hi⁹ reddere rõne iuriſdcõis eccleſiaſtice. ſecus eſt ſi ſit iudex laye⁹: lz alĩs ḡuiter ꝓcet. de hoc. i. q. z. vẽdentes. in tex. ⁊ gloſa. Quibuſdã tm̃ vt dixit Alex. an. vī q̃ ett̃ i iudice ſeculari vendẽ iudiciũ inſtũ ſit ſimoniacũ: qz ħ ẽ act⁹ vtutl. ⁊ ita q̃ ad aliq̃d ẽ ſpũale. Utr̃ aliquẽ occultare ꝑ ꝓcunia petñ alicuĩ⁹ ſit ſimõiacũ: cũ tm̃ ad ei⁹ officiũ ꝓtineat illõ reuelare. R⁹ q̃ ſic. ex e. nemo. vbi dr̃ q̃ nõ tm̃ iteruẽtu ꝓcunie ſiue lucri tpalis: ß etiã ꝑ reſpcũ ꝑſone ⁊ ꝯſanguinitatꝫ ⁊ affinitatꝫ occultare petñ publicũ ſbditi ꝑlato ẽ ſimõia: vñ ſi ꝑſbr non notificet ẽpo publice ꝓcẽtẽ incoꝛrigibilem ꝑ̃ꝫ ꝑdicta ſimoniã committit. Et eſt hoc ſpirituale: q̃ ſub ꝑcio ponit̃ ꝓcati reuelatio: ad quã ex offº tenebat̃.

Utrū testificari ꝑ pecunia sit simoniacū Rndeo ꝑm Ricb. q sic ī cā spūali: aliter nō: lz sit ibi graue peccatū. Uel ꝓz Alex. an. ī cāis ecclīasticis: ⁊ a psonis ecclīasticis simonia ꝓmittit: si testimoniū vēdat in alijs grauit peccat. Utr aduocat⁹ ꝓmittat simoniā. Rndeo q nō est simile ꝛ iudice ⁊ ꝛ aduocato: qz iudex habet redditus sibi ꝑ suo officio assignatos: ⁊ tenet reddere iustū iudiciū: ꝫ aduocatus nihil habet assignatū: ⁊ iō ꝑ laboꝛe suo cū sit cozpalis: nec ad hoc teneat ex offi° accipere salariū moderatū. Et idez dicēdum est ꝛ iurisꝑito: q dat cōsiliū. Sed quare nō idē ꝛ teste. Rndet Alex. an. q ꝫ est iō: qz vez testimoniū est ꝛ ipa cāe terminande: cōsiliū aūt sicut ⁊ pcīniū adminiculat exteri⁹ cāe: vñ testes cogūt testificari: non autem iurisꝑiti consiliari. Quidā tñ adhuc distinguūt. s. q si aduocati ⁊ consiliarij vendāt sciam cōmittūt simoniā: ⁊ ꝫ maiozē vel minozē: ꝓz sciaz ꝑiam: non aūt si vendāt laboꝛē suuz: cū ad ꝫ nō teneāt. Judex aūt ⁊ testes nihil possunt accipe ꝑ laboꝛe iudicādi ⁊ testificandi: qz ad ꝫ non tenent. ꝫ Alex. an.

4° querunt aliqua circa q̄dā spūalib⁹ annexa. s. vt z ius ꝓcipiendi ꝛcias possz vendi vel emi. R° vt. ē. ꝛ ꝛcimis. ar. 7.

Utz liceat emē ius ꝓmogeniture. R° q sic. qz nō est mō sicut erat antiquitus annexū spūalib⁹: qz vt ꝺr i glo. Heñ. i4° aiūt hebrei oēs ꝑgenitos a Hoe vsq ad Aaron pontifices fuisse. Emit tñ Jacob. Heñ. z5. ab Esau ius illud: nec ꝛ hoc reꝓhendit: qz illud ius ꝛbebat ipi Jacob diua ozdinatōe: ⁊ iō magis ꝺr suaz iniustā vexatōem redemisse: q̄s ius illud emisse. Uel pōt dici: q nō sic erat ꝛ annexis spūalibus in lege nāe ⁊ veteri: sīē i noua: qz sicut sacerdotiū illi⁹tpis oz dici magi fuisse figura saccrdotij: q̄s sacerdotiū: ita ꝛbet dici magis fuisse signū spūalis officij: q̄s spūale officiū. Urtū liceat vendē iuspatronatus. Rndeo q non. s. in spūali: ꝫ enim cēt simonia. ex ꝛ iurepō. ꝛ iure. bñ tñ trāsit cuz vniuersitate siue villa vendita in vlī nisi excipiat: vt e. ti. ex lr̄is. ⁊. c. cū ꝑm. sicut etiā transit eccla vt ꝺr ibidem. Et sicut iuspatronat⁹ non pōt vendi: ita etiā nec in feudū ꝺari. Etsi villa maioꝛi ꝑcio venderet ꝓpt iuspatronatus esset simonia: qz talis venditio attingeret aliquo modo ipm iuspatro. ꝑm Alex. an. Sed cui applicabit pecunia data ꝑ emptōe iurispa. Rndet. i. q. i. nō est putanda. in glo. ⁊ ex ꝛ iurepa. quia clerici. in glo. q applicabit ecclesie: cui ꝑ huiusmōi emptōez est iuria facta. ar. ex ꝛ ꝫ. ⁊ sic ecclesia erit sui ipius patrona.

Sz quid si ipa eadem ecclesia iuspō. emisset a pr̄ono suo: penes quā remanebit ius illud. Et videt q nō penes ecclesiaz que emit. ar. ex ꝛ iurepatro. illō. qz venditio nō tenuit: qz spūale vel annexū spūali vendi nō pōt. ex e. querelam. ⁊ sic remanebit apud patronū pecunia restituta. Sed ꝛrium colligi pōt ex supꝛadicto c. vbi dicitur q emptoz spolietur: ⁊ nō venditoz. Si autem voluisset venditoꝛē spoliare: ꫫ dixisset ꝛ ipo sicut ꝛ alio: vl dic q ꝑuari ꝛbet vterq. ꫫ notat in glo. illi⁹ c. clerici. Et vltima sñia ꝑ Jnnoc. approbatur. Utrū liceat vendere vasa consecrata: puta calices. patenas. ⁊ hi⁹. R°. talia consecrant rōne formę: non rationę materie: ⁊ iō licet ea vendere rōne māe: non habito respectu ad consecrationem ita tamen q psone seculari nō vendātur nisi ꝑ⁹ in massam redigant. Alij vero ecclesie vendi possunt etiā i eadē forma. io. q. z. hoc ius porrectū. non sic autem ō oleo ⁊ chrismate consecratis rōne māe. qz ꫫ consecrant rōne māe. Sed qd pōt vel ꝛbet fieri ꝛ lignis ecclesie consecrate si ꝛstruat. Rndeo vt dicit ꝛ ysi. di. i. ligna. ꝛbent vl igni comburi. vel in vsum alteri⁹ ꝓuerti ecclie: vel ad ꝓfectū fratrū in monasterio poni: ⁊ ꫫ nō indifferent ꝓz glo. ꫫ i locis religiosis: vt i ꝛmitorio. capło. ⁊ hi⁹. nō aūt i cogna vel i vineis plantandis: nec ꝛbēt i vsū laycoꝛ ꝓuerti: vt ꝺr i o. c. ligna. ⁊. i9. q. z. q̄ semel.

Utz liceat vendē terrā i vlz sepulture Et vr̄ q non. qz effron vituꝑatur ꝛ ꫫ q vendidit agrū in q̄ erat spēlūca duplex: i q̄ mortui sepelīebant. Heñ. zz. R° pz ex ꝓdictis. ē. in pn°ti. ꝛ sepultur. Ad ar. vo vó ꝓz Alex. an. q q̄dā dicūt: q cū agro illo vēdito trālīuit illa spēlūca: ⁊ ꫫ potuit fieri sine peccato. Aliqui vero dicunt vt ꝓpositinus q etiam illa spelunca vēdi ⁊ emi potuit sine peccato: qz non erat ad sepeliendū benedicta vl consecrata. Et ꝑm vtranq̄ harum solutionum fuit ꝓpt eandem rationem mutuatuz nomen ipi Effron: vt sīliez postea diceret effrā. ꝑus enim voluit dare gratis: qꝺ est ꝑcio z.

7 postea vendidit legitime: 7 ō cū primo diceret effron.i. confirmatus 7 pfectus dictus ē postea effrā.i. infirm⁹ 7 impfect⁹ dicebat aūt illa spelunca duplex: qr i ea duplex erat mansio superior: in qua sepelie bantur viri: 7 inferior in qua femine.

Restat vidē ꝛe.io. [illegible] ti.s.q admittant ad accusandū simoniacus 7 testificandū ꝫ eum. Sciendus igit ꝙ ad accusandū simoniacū admittunt omēs etiā criminosi 7 infames: dū modo nō sint inimici 7 cōspiratores. Et ℔ si accusat⁹ sit clericus male fame. Secus est si sit clericus bone fame: vt ex e. tanta. 7. z. q. i. in ꝓncipijs. cum tñ accusator non ꝓbet: sed testes multi ad accusandū admittunt: q a testimonio repellunt. Et ō refert inter hoc: 7 illud ex e. licet. §. ꝑe. in fi. q autem admittant ad testificandū dicem⁹ ꝙ illā ꝛecretalē ex e. p tuas. i. quā quidā ad maiorē euidentiā multipliciter distinguūt. Et p circa modū agendi: vtꝝ agat ꝛe crimine simonie criminalit: vel ciuilit: 7 si ciuilit: vtrū ꝛe rigore vl' ꝛe equitate. 2° distinguūt circa psonas ꝓtra ꝙs ꝓcedit: vtruꝫ si sint regulares vel secula res: 7 si sint regulares vtrū sint inferioꝛ gradus an excellētioris dignitatis: 7 an illi ꝙdē sūt bone opionis vel male fame. 7 vtrū possint puniri ꝛefacili an sine scandalo nō possint ꝙdemnari. ℨ° distinguūt circa psonas testiū vtꝝ sint honesti: vel emendati ꝛe crimine: an pseuerēt in ipso. 7 an ipi testificentur ex charitate vel ex odio. 4° etiā q crimina obijciant testib⁹ vtꝝ eadē vel maiora an paria vl' miora 5° an sint etiā alia admicula q adiuuent testes. Recollige i'los. §. mōs q̄tum ad alterā ptem dicēdo: ꝙ testes criminosi 7 maxie emendati ꝛe crimie: q alijs adminiculis fulciunt. Et credit necessariū esse Hosti. ꝙ. s. alijs adminiculis fulciant qñ sunt criminosi nō emēdati: al's nō. maxie nō pticipes in scelere ꝙ 7 munere: zelo iusti tie testificantes: quibus minora crimina opponunt: vt furti: 7 adulterij: q̄ sūt mio ra simonia: admittunt ꝫ regularem infe rioris gradus grauit infamatū: qui sine scandalo pōt facile remoueri. Et hoc qñ agit ciuilit: 7 ℔m tempantiā equitatis: non vt ꝛeponat ab ordine: ß vt amoueat ab admīistratōe. Et ideo tales ꝫ talem talit admittunt: qr ex leuioribus causis remouent: sicut quorūdaꝫ religiosorum approbata consuetudo ꝛeposcit. Et ℔ oīa ꝓbant ex e. p tuas. ꝓdictam aūt distinctionē dicit Hosti. ita stricte seruandam: ꝙ si membrū vnuꝫ ꝛeficiat: testē repellit. Et hoc vī etiaꝫ Ber. sentire in ꝓma glo. Et sic nō admittit Hosti. criminosos sine adminiculis etiā in crimine simonie: 7 ꝫ regularē inferioris gradus. Nec etiā illos q non zelo iustitie: ß malignitatis fomite testificant: vt inimicos capitales 7 conspiratores: vt in. c. p tuas. i. §. nos vero. Nec etiā admittit ꝓdictos si agit ad ꝛepositōeꝫ gradus. Aut etiā si testificet crimē p aliquē ad ℔: vt qs remoueat ab admi nistratōe: qr tūc ℨ rigorē iuris ꝓcedi oꝫ Item nec ipos admittit si secularis accu satur: vel regularis supioris gradus vt eps vel inferioris gradus bone opionis: vel q nō pōt sine scādalo remoueri. Alij dicūt ꝙ ista ꝛecretal' p tuas. cozigit p Hzegl. extra ꝛe testibus. testimoniū. Sed Hosti. reputat absurdum: cū ipa sit valde rōna bilis. Ideo dicit ꝛecretalē Hzegl. intelli gendā ℔m ꝓdictaꝫ distinctōem. Quid ō socio siue mediatore in simonia: nūqd admittet ꝫ auctoreꝫ simonie. Rndeo si talis sit socius tñ crimis 7 nō muneris admittet ꝫ eum: etiā si agat tñ ciuilit. Non aūt si agat criminalit: socius vo criminis 7 muneris: nō admittet etiam si agat tm̄ ciuilit. li. 6. ꝛe testib⁹. mediato res. Et ℔m Jo. an. ℔. c. intelligit ꝛe media tore nō emēdato ꝛe crimie: al's ecē quod dam spāle in ℔. ex e. ti. testimonium. vel pōt dici ꝙ ꝛe emendato intelligit: 7 bene ē speciale: qō mediator admittat. Sz quō repellet socius siue pticeps criminis si enim accusatus dicat non potes ꝫ me testificari: qr socius me⁹ in eodē crimine fuisti: condemnabit vt cōfessus: vt ex ō cōfessi. c. i. Si vo dicat non feci qō impo nit mihi: 7 si feciss̄em non potes eē testis tanꝫ eodē vicio laborās: sic mentitur: 7 lex nō docet mētiri. zz. q. 4. q pecat. ℔m aūt Hze. nason. cui etiā ꝓsentit Hosti. di cere pōt excipio ꝫ te: qr dico te crimē illō ꝓmisisse sup q̄ vis me accusare vel testifi cari: 7 p ꝓns nō fore audiēdū: 7 ꝙ ita of fero me ꝓbaturꝫ. Si. n. iudex exceptōem talē nō admittat appellabit iuste: vt ex ꝛe appel. interposita.

Explicit liber sextus hui⁹ summe.

Incipiūt tituli septimi libri: qui est de cē-
sura ecclesie.

Quid ē excōicatio ⁊ de spēbus eius ⁊ cō
gruitate. i.
De excōicatōe maiori a iure. 2.
De canone illo. si quis. 3.
De excōicatōe maioris iudicis. 4.
De excōcatōe minori. 5.
Quis pōt excōicari. 6.
De cāis excōicatōis. 7.
De forma excōicandi. 8.
De damnis excoicatōis. 9.
De pēnis excōmunicati sententiam con
temnentis. 10.
De pēnis cōicātiū cū excōicatis. 11.
De psonis licite cōicantibus cum excōi
catis. 12.
Quis absolue pōt ab excōicatōe. 13.
Quis absolui pōt ab excōicatōe. 14.
Quō absolutio fieri debet. 15.
De interdicto ⁊ suspensiōe. 16.
De depositione. 17.

Incipit liber septimus tractãs de excõmunicatione ⁊ specieb⁹ ei⁹. Titulus ꝑm⁹.

QVm in libro ĩmediate ꝓcedẽti habitũ sit de ꝓlatis ecclĩasticis ad quos ꝑtinet in subditos cũ cor exigit culpa: cẽsurã ecclesiasticã exercere. ꝓnter in hac parte que ẽ liber 7⁹ h⁹ sume ꝓsiderandũ ẽ de ipa censura ecclesiastica noĩe cuius intelligit sn̄ia excõicatõis interdicti ⁊ suspensionis. eẽ. de v. sig. q̃rẽti. Et hec differũt ꝑm Ray. ⁊ Ber. li. 6. eẽ. c. cũ medi. in glo. 9. q1 ꝓprie ꝓsona excõicatur. ii. q. 3. certũ. ⁊ eẽ de v. sig. ex pte. Persona suspendit. 2. q. 5. pres bẽ. ⁊ eẽ. de pur. cano. inter nostras sollicitudines. Locus aũt interdicit: vt ciuitas villa castrũ ecclesia regnũ. eẽ de v. sig. cũ in ptib⁹. Interdũ tñ ponit vnũ ꝓ alio. q1 ⁊ ꝓsona dicit interdicta ⁊ ciuitas excõicata. eẽ. e. Pe⁹. ⁊ eẽ de ꝑni. cũ ⁊ plantare. Depositio aũt ⁊ degradatio nõ ꝓhibendunt noĩe cẽsure ecclesiastice. vt dicit Ho. in. c. querenti. De tribus ꝙ predictis dicendũ ẽ. ⁊ ꝑmo de excõicationе circa quã ꝓsiderandũ ẽ ꝑmo quid est excõicatio: ⁊ de spẽbus eius: ⁊ ꝓgruitate. ꝙ ꝑmo videndũ ẽ quid sit excõicatio: ⁊ cũ hꝫ simul apparebit quot ⁊ que sunt spẽs eius 2⁹ de ꝓgruitate ei⁹. Quantũ ad ꝑmum sciẽdũ ꝙ excõicatio sic describit a quibusdã Excõicatio ẽ sepatio a cõione ecclie quo ad fructũ ⁊ suffragia gñalia. Ad cuius descriptionis euidẽtiã ꝓsiderãdũ ẽ ꝙ ille q ꝑ baptismũ in ecclesia ponit ad duo aseri bit. s. ad cetũ fideliũ ⁊ ad ptícipationẽ sacramẽtor. ⁊ 2m istor ꝑsupponit ꝑmũ. q1 in sacris pticipandis nõ cõicant nisi fideles. ⁊ iõ aliquis põt eẽ excõicatõez duplĩr. Uno mõ ita ꝙ separetur tñ a pticipatõe sacror. ⁊ hec ẽ excõicatio minor. Alio mõ ita ꝙ excludat nõ tñ a pticipatione sacror: ꝙ etiã a cetu fideliũ. ⁊ hꝫ ẽ excõicatio maior q̃ hic diffinit. Nõ. n. ꝑt eẽ 3m mẽbrũ. s. ꝙ excludat a pticipatõe fideliũ ⁊ nõ a pticipatõe sacror rõne iaz dicta. quia. s. fideles in sacris cõicant. De vtraq3 habet eẽ. e. siquẽ. Hec obstat illõ .3. q. 4. engeltrudã. vbi videt ꝓrium dici. Ibi. n. dicit ꝙ fuit excõicata nõ tñ excõicatõe minori q̃ a fraterna societate diuidit ꝙ etiã maiori que a corpore xp̃i rescindit. Debet enĩ ibi intelligi fraterna societas que cõtrahit in pticipatõe sacror. corp⁹ vo xp̃i ecclesia siue collegiũ fideliũ dicit. de ꝓse. di. i. ecclesia. i. catholicor. Sz vlerius ad euidẽtiã dicte diffinitõis sciẽdum ꝙ cõicatio fideliũ ẽ duplex. quedã in spũalib⁹. vt sunt mutue orõnes ⁊ ꝓuẽtus ad sacra pticipanda. quedã in corporalibus actibus legitimis: qui quidẽ act⁹ legitimi in his vsib⁹ ꝑtinent. Si ꝙ ꝑlectus anathema quis afficiat. Os orare vale ꝓmunio mensa negat. Os. s. ne osculũ det. Orare. ne cũ excõicatis oremus. Uale. ne salutẽt. Cõmunio. ne in sacris cũ ipsis aliquis cõmunicet. vel ꝑm Hosti. ꝓmunio. i. cõe collo quiũ. Mensa negat. ne aliquis cũ eis comedat. Premissa g̃ diffinitio importat separationẽ a sacris in hoc ꝙ dicit quantũ ad fructũ. ⁊ a cõione fideliũ quantum ad spũalia ꝓ hoc ꝙ dicit. ⁊ suffragia ecclie cõmunia. Alia aũt diffinitio quedaz data inuenit ꝑm sepationẽ ab vtrisq3 actib⁹. q̃ talis ẽ. Excõicatio ẽ a qualz licita cõione fideliũ vel legitimo actu sepatio. vñ adam dicit fuisse excõicat⁹ ab esu ligni vite: dicẽte dño. Uidete ne forte sumat de ligno 2c̃. .ii. q. 3. ꝙ euidenter. Ex supradictis ꝑz ꝙ due sunt spẽs excõicatõis. s. maior ⁊ minor. ꝙ minoris excõicatiõis sunt etiã due spẽs. de quib⁹ habet infra. ti. 9. huius libri ar. 4. q. vltima.

Sequit videre de 2°. s. de ꝓgruitate excõicatõis. Circa quod sciẽdum ꝑm Bon. ꝙ sicut in medicina corporali duplex ẽ modus sanandi quo vtit sapiẽs medic⁹. s. qñq3 ꝑ medicamẽta suauia aliqñ ꝑ mordicatiua. Ita in medicina spirituali modus quidã suauis ẽ ꝑ exhortationẽ ⁊ sacror ministrationez. modus vo mordax ẽ ꝑ increpationẽ ⁊ subtractionez sacror. ⁊ vtroq3 oz vti medicus spũalis. ꝑ infirmor ꝓditõe ⁊ morbor varietate. Et de ꝑmo quidẽ mõ certũ ẽ. de 2°. vo ꝑz ꝑ illud Mat. 18. Si peccauerit in te frater tuus 2c̃. vsq3 ibi. ꝙ si ecclesiam non audierit sit tibi sicut ethnicus ⁊ pub. ⁊ post. Amen dico vobis quodcũq3 ligaueritis sup terram 2c̃. Cũ g̃ ethnici ⁊ publicani eẽ ꝓmotionẽ ecclesie reputent: talis oz ꝑm ecclesiã eẽ cõionẽ reputari. Et ita ꝑz ꝙ tal' merito oz excõicari. ⁊ sic liquet nõ eẽ ꝓ ecclesiã interdũ aliquos excõicari. Sz obꝫ. q1 cũ quis excõicat' sathane tradit' vt ꝑz

A

.i. Cor.5 vbi apostolus fornicatorē manifestū tradit sathane. hoc aūt impiū videretur. R⁹ sathanas ē tortor nō tñ animaꝝ verū etiā corporꝝ. tradere aūt tortori ē oupliciter. s. aut cessando a ꝓtectione torquētis. siue exponendo aut iubendo tortori vt affligat. Excōicare igitur ſm pñtis ecclie statū ē sathane tradere: ꝓtectionē subtrahendo ⁊ cū exponēdo. subtrahit enim suffragia ⁊ sacra p que munit cōtra hostis insidias. In tpe aūt ecclesie ꝑmitiue quia dæmones ipsis apostolis subijciebāt: ⁊ manifestanda erat fides per miracula. nō tñ exponebāt: ꝙ etiā corporaliter ad mādatū apostoli verabāt sicut dicit .i. Cor.5.i tex. ⁊ glo. Et istud dicunt in ꝑncipio ecclie fieri ad terrorē: vel ꝓpter excellētiā apostoloꝝ. Hūc aūt lz nō ita vexent in corpore ⁊ spū verandi tñ exponūt: ⁊ p tanto dicūt sathane tradi ⁊ ve excōicari. Hec Bon.

D excōicatōe maioris a iure titulus z⁹.

POstea ꝑsiderandū ē qs possit excōicare. Et ꝑmo videndū ē a quo pōt infligi excōicatio maior. z⁹ a quo minor. Maior vo excōicatio q̄q̄ infligit a iure. q̄q̄ a iudice. Primo aūt dicendū ē illa que infligit a iure. Et ꝑmo ponēdi sunt casus huiꝰ excōicatōis. z⁹ ponendi sunt casus i gbꝰ septimꝰ casus qui ē de pcussione clericorum fallit. Circa ꝑmū igit sciendū q excōicatio maior infligit a iure in canonibꝰ late sñie q sunt plures. Primus ē cū qs incidit heresim iā damnatā. vt arrij. nestorij. manichei ⁊ similiū. 24. q. i. c. i. ⁊. 2. ⁊. 3. vel etiam siquis nouā heresim ꝑfingat: ⁊ gñaliter quicunq̄ p romanā ecclesiā vel singulos epos in suis ciuitatibꝰ ⁊ diocesi. tanq̄ hereticī sunt damnati. excōicati sunt: quocūq̄ nōie censeant. ex. de hereti. ad abolendā. ⁊ c. excōicam⁹. z⁹ ē cū aliquis ē credēs. defensor. receptor. fautor hereticoꝝ. i. qui eis fauet quocūq̄ mō in errore eos iuuando ex de hereti. excōicam⁹. §. credētes. Similiter cū aliquis ē aduocatꝰ ꝓ hereticis: vel notarius instrā ꝙscribēs ꝓ eis infames sunt: ⁊ excōitati sunt. ex de hereti. si aduersus. 3⁹ casus ē cū ptātes. dñi tpales. rectores eorūq̄ officiales dānatos de heresi sine licētia vel mandato epoꝝ siue inqsitoꝝ aut saltē alterius eoꝝ a captione vel carcere liberauerit: aut executōes iusticie sibi ꝓ eodē crimine a pdictis vel altero ipoꝝ iniunctā ꝓmpte ꝓsequi ad suū spectat offm facere retractant. vel aliquis suiaz vel ꝓcessum impediūt quoquo mō. s. directe vel indirecte. Si enis. n. pdictoꝝ aliquid ꝙ ꝑmissa fecerit: aut negocio pdicto fidei qđ incumbit epo vel inquisitoribꝰ se opposuerit. vel ipm aliquatenꝰ impediuerit. Recnō ⁊ qui sciēter in pdictis dederint auxiliū ꝙsiliū vel fauorē: ipo iure sunt excōicati. qui si excōicationē ꝑ annū sustinuerint aīo pti naci: extūc velut hereticī ꝓdēnent li .6. de hereti. vt ingsitōis. Sz quid si ordinariꝰ ⁊ inquisitor discordant de mandato. q. vnꝰ mandat puniri: ⁊ alter dimitti. Ad hec respondet Jo. an. q̄ satis videt tunc supsedendū donec sup hoc papa ꝙsulat. 6. e. p b. alia lra. hz er hoc. 4⁹ casus ē ꝙ quēlibet qui hereticos credētes receptores defensores vel fautores eoꝝ scienter tradit ecclesiastice sepulture vsq̄ ad satisfactōez idoneā. talis. n. ē excōicatꝰ. nec absolui meret nisi ꝓius publice manibꝰ suis ertumulet cū: ⁊ ꝑdicat hiꝰ corpora dānatoꝝ. Sz hoc verū ē vt dicit Jo. an. si discerni pñt ab ossibꝰ alioꝝ. al' secus. vt ex de sepul. saceris: ⁊ locus ille ꝓpetuo careat sepultura. li. 6. de hoc quicunq̄. i. R⁹ 5⁹ casus ē cū quis dicit romanā ecclesiā caput nō esse nec ei obediēdū ē. di. 19. nulli fas. ⁊ hoc intelligit cū quis hoc dicit asserendo. talis eni ē hereticus. secus ē si hoc disputando diceret. Et nota q̄ pdictꝰ canon ſm roō. vel nō ē canon late sñie: vel intelligit de illis qui ꝓpter hoc romane ecclesie nō obediūt. q. eā nō ē caput aliarū ecclesiarum credūt. 6⁹ casus ē cū aliquis quātecūq̄ ꝑeminētie ꝙditōis: aut status legatos: aut nūcios sedis aplice ꝓtextu consuetudinis alicuius impedit quomin⁹ exerceāt libere officiū legatōis sibi ꝓmisse. talis. n. est ipo facto excōicatꝰ: nō obstāte quocūq̄ ꝑuilegio. ⁊ regna terre: ⁊ loca quelz illi. s. sic ꝑbēti subdita coipo sunt tādiu ecclesiastico interdicto suppositā: q̄diu ille steterit i talī ꝓtumacia. li. 6. de offi. lega. sup hūc. c. non habem⁹. 7⁹ casus ē sigs in clericum. monachū. monialē. ꝙuersum vel ꝙuersaz: vel etiā aliā religiosaz psonā iniecerit manus violentas temerarias. i7. q. 4. sigs suadēte ⁊ ex. e. nō dubiū. ⁊ quasi p totū. ⁊ aggrauat sñia ꝙ insecutores ⁊ pcussores cardinaliū ecclesie romane: ceterosq̄ tāti criminis participes. 6. de pnis. felicis. §. ꝑsenti.

nec possunt isti absolui nisi a papa ꝓterq̃s in articulo mortis. vt ps ibidē. dñi etiam sine rectores ⁊ officiales eoꝝ si infra mensem postq̃s res ad notitiam eoꝝ puenerit dictam ꝯstitutionē seruari nō fecerint eo ipo sunt excōicati. vt dicit ibidē. §. porro Ciuitas vero quecunq̃s alia ꝓter vrbem: que sceleratis predictis ꝯsiliū auxiliū vel fauorē dederit: vel infra mensem eos non punierit put criminis enormitas exegerit ⁊ facultas affuerit: ẽpali dignitate ẽ ꝓuata ⁊ remanet interdicta. vt patet ibidē. in fi. Itē qui ep̃m ꝯprehendit vel pcutit: vel a sua sede expellit est excōicatus. ⁊ eius bona debent dari ecclesie cathedrali. i7. q. 4. siquis deinceps. 8⁹ casus ẽ cū quis defendere potest clericū a violenta manuū iniectione: ⁊ nō defendit. ex. e. quante. Ibi enī dicit. Ne aūt solos violentie huiusmodi actores aliquoꝝ presumptio existimet eē puniendos: facientes ⁊ ꝯsentiētes pari pena plectendos catholica ꝯdemnat auctoritas: eos etiam delinquentib⁹ fauere interpretans: qui cum possint manifesto facinori desinunt obuiare. Hec verba Jo. ⁊ quidā alij intelligunt simpliciter sicut iacēt dicentes hoc introductū in fauorē clericoꝝ q̃ꝝ defensio pertinet ad iuspublicū: quod. s. ꝯsistit in sacrañtis ⁊ sacerdotib⁹. vi. i. iuspu. ⁊ in odiū laycoꝝ. ex. e. ptingit. ⁊ ꝑm istos qualitercūq̃s verbis vel factis hoc possuꝝ prohibere sñiam incurro: si non phibeo. ſ ꝑm ber. ita generaliter dicere ẽ graue: ⁊ q̃ꝝ posset aliquis periculū incurrere. vñ dicūt alij ꝙ soli prelati siue iudices vel alij potestatē habētes aliquam in aliquos ad hoc rōne ptātis tenent: ⁊ incidunt in canonē: ⁊ nō alij. 23. q. 7. c. quicūq̃s. ⁊ ea. q. 3. forte Et ista duo noīa lꝝ forte alīq aliter peccēt: nō defendendo cū possint. vnde ꝙ dicit in dicta decretali qui cū possint. intelligitur de his qui rōne potestatis quā in alios habent ad hoc tenent. socij vero ⁊ alij defendere debent tm̃ admonendo verbis: ⁊ non factis: vt dicit Hu. di. 83. error. Sꝝ ꝯ. 23. q 3. nō inferenda. vbi dicit ꝙ tenet quis iniuriam a socio ꝓpulsare si potest. dicendū ꝙ ibi exponit si potest. i. si est ꝯstitutus in potestate: ⁊ si etiā tenetur: non tamen ꝓpt boc est excōicatus: vt dictū est. nullus enī excōicat ex facto alterius nisi participando in crimine vel locutōe oꝛōne ⁊ ꝯsimili b⁹. ex. e. nup. ſ hic nō participat aliquo tali mō. Capitula aūt que Jo. pro se induc̃it loquuntur de prelatis. exponē ꝯsentientes. s. ꝙ coopatōeꝝ auctoritatē prestando. ⁊ sic intelligunt hec verba. vbi inueniūt. ex. e. mulieres. 7. c. nuper. 7. 2. q. 1. notuꝝ. Hꝛ ber. super illud. c. quāte. Predictas duas opi. ponit Ray. ⁊ Bof. ⁊ Inno. sup. c. ē te. nec aliquā earū ꝑelegit. Roð. vero exposi tor ray. magis adheret opi. 2ª. Hosti. vero dicit hoc ee intelligendū etiā de illo qui ⁊ si nō rōne ptātis vel officij hoc phibere pōt tamē pōt aliter. s. quia scit hoc fieri debere p illū cui si diceret. caueas ne facias illud statim ille abstineret. vnde verba illius decretalis. s. quante. sic exponit. eos etiam de linquentib⁹ fauere interpretans. qui subaudi lꝝ exp̃sse nō ꝯsenserint: tamē hoc fieri debere scientes: cū possint. s. mō predicto manifesto sibi. s. facinori desinunt obuiare. li. 6. eo. dilecto. §. ⁊ quidem. vbi innuit ꝙ ſ non tm̃ phibendū est verbo: ſ etiam facto di. 83. §. i. 7. c. se. Hec Hosti. in sū. Dicit aūt idem in glo. c. quante. ꝙ quicquid dicant aliqui sentiendū ẽ p hoc. c. ꝙ quilibet non prohibens dolose incidit. sine dolo vero ñ incidit. 9⁹ casus est cū quis lꝝ nec manū injiciat nec aliquo mō ꝯsentiat ꝙ hoc fiat tm̃ ip̃m clericū inuitū retinet: ponēdo ei fortes custodes: vel intra domū aliquā includēdo. ex. e. nup. §. i. 10⁹ casus est inducꝝ ꝯ potestates. ꝯsules. rectores: ⁊ alios officiales laycos ciuitatū ⁊ locoꝝ alioꝝ angarias ⁊ exactōes indebitas ecclesiis sacerdotib⁹: alijsq̃s clericis ⁊ eoꝝ possessionib⁹: ⁊ alia sua fere vniuersa onera imponētes: siue fossata siue expeditiones siue alia q̃lꝝ que agenda arbitrant de bonis ecclesiaꝝ clericoꝝ ⁊ pauperū xp̃i visibus depatatis. ꝯpleri vero cūcta volentes: subaudi cū effectu: vel iurisdictionē prelatoꝝ ⁊ auctoritatē quā habēt in suis subditis hoib⁹ euacuantes. si. n. tales que in his ꝯmiserunt ꝯpetenter admoniti nō desistunt: tā ipsi q̃s fautores eoꝝ excōicatiōi se nouerint subiacere: nec debent reddi cōioni donec satisfecerint ꝯpetenter. ⁊ quod dictū est de excōib⁹ gñaliter intelligit ꝑm Hosti. ⁊ ber. verū ee: nisi prius papa ꝯsenserit. vt ex de emu. ec. aduersus. §. i. Et dicit Hosti. i glo. sup. c. nō min⁹. ꝙ sufficit vna monitio die ꝯpetenti sibi ad satisfaciendū vel desistēdū assignata. puta infra mensem. vt in. c. aduersus. §. fi. 11⁹ casus ẽ inuentus ꝯ illos qui supradictis ꝓmis successerunt: nisi infra mēsem errorē siue excessū ꝑdecessoꝝ

purgauerint siue emẽdauerint ꝑdecessori bus nihilominus excõicatis remanẽtib⁹: donec vterq; satisfecerit cõpetenter. ex̃ de emu.ec.aduersus.§.vlti.⁊ ſm hosti.ibidẽ. si successor operã dederit quantã potuit: ꝛ vniuersitate resistẽte obtinere non valuit: nihilomin⁹ tñ ligat nisi regimẽ dimittat. Nota ſm Hosti.⁊ Inno.etiã ibidẽ.q; licꝫ successor eius qui libertatẽ ecclesie violauit infra mensem liget.secus tamẽ ẽ de successorib⁹ alioꝝ excõicatoꝝ. Sꝫ obſ.q; ſm ꝑdicta delictũ ꝑdecessoris ꝑiudicat successori.ꝛ hoc nõ est verũ: imõ ẽ iã ꝓpriũ delictũ.q; exquo ipm'nõ purgat infra tps sibi ꝑfixũ a iure ꝓsumit' consentire.i.q.i. cõstat.q; exquo successit in honore debet similiter succedere i onere. vnde si nõ purgauit elapso illo tpe recte punit' eadẽ pena cũ ꝑdecessore.si tamẽ ille successor cõicauit in crimine:statiꝫ fuit excõicatus. ex̃.c. nuper. Hec ber;super illud.c.aduersus. Sꝫ nunquid vtq; insolidũ satisfacere tenetur anteq; absoluat'. Rº ſꝫ hosti.q; non.imo altero soluente alter liberat'a damno dato ar.ff.de eo p quẽ factũ ẽ.l.i.§.si plures. sed quantũ ad contumaciã puniẽdã intelligo q; vterq; satisfacere tenet'.neuter enim absolui dꝫ quin iuret stare mãdatis ecclesie: excepta satisfactione damni dati. Idcoq; intelligo q; tunc index iniunget rõne ꝓtumacie quod sibi videbit' iniungẽdũ. iz⁹ casus est cõtra illos qui decetero faciẽt seruari statuta edita ⁊ ꝓsuetudines introductas contra ecclesie libertatẽ: nisi cadꝫ de capitularib⁹.i. libris in quib⁹ sua statuta scribũt siue cartularijs vel alijs libris infra duos mẽses post huius publicationẽ sñie fecerint amoueri.ii.q.i.§.hec siquis antiq; ta. Hoc aũt ſm hosti.intelligit' quo ad statuta in scriptis redacta.igit' in duob⁹ casi b⁹ sunt tales excõicati quo ad statuta ſm hosti. ꝑmus ẽ si ipa de libris suis infra duos mẽses nõ deleuerint. z⁹ si ipa seruari fecerint q̃uis deleuerint.verũ quo ad consuetudines in vno tñ.s.si ipas decetero seruari fecerint.sic intellige illud ex̃.c.nouerit fraternitas tua. Nota ꝟ ſm roð.q; cuꝫ dicit' in hoc casu cõtra libertatẽ ecclesie: noie ecclesie nõ ꝓprehendũt layci heremite ⁊ reclusi nisi se subiecerint alicui religioni approbate. Itẽ dicit ti.de rap.§.q ꝓdẽ. tẽ.vbi ray.agit de ꝓdẽtib⁹ leges iniquas: q; ꝟ intelligit' libertas ecclesie a ꝑncipib⁹ indulta ⁊ a iure canonico approbata. Nec credit hanc penã siue ꝓstitutionẽ extendi ad eos qui cõtra particulares consuetudines aliquarũ ecclesiarũ aliquid attentare conant'.sicut ẽ consuetudo aliquarũ ecclesiarũ.s.q; volunt psone ecclesiastice cognoscere de oĩb⁹ ꝑtib⁹ iuramento vallatis ⁊ ꝓcordant cũ his Inno. ⁊ hosti. ſuper.c. nouerit.dicit aũt hosti.ibidẽ. q; illa ꝓstitutio mõ ligat oẽs tales.qz iã dudũ tñ steterũt illi duo menses.⁊ subdit q; quidã ponunt illos duos menses post publicationẽ sñie: postq; in singulis locis fuerit publicata. ⁊ dicũt q; hec cõstitutio ẽ sepe publicanda: ne quis possit ignorantiã allegare.dicunt etiã q; qui ignorat iniquũ statutũ hic non incidit in excõicatoẽs:que nõ cadit nisi in cõtumacẽ.ii.q.3.nemo epoꝝ.⁊ hoc ẽ benignius. Addit etiã idẽ q; statutarij ⁊ statutoꝝ scriptores statim ligant'.nec excusari pñt saltẽ in toto. Potestates aũt.consules ⁊ rectores q̃q; possunt excusari quãtum ad obseruationẽ siue deletionẽ statutoꝝ q̃ huiusmodi ignorare possũt .exquo vo certificati sunt ⁊ obedire negligũt ligant'.qð referri dꝫ ad arbitriũ boni viri.s.q̃ potuerunt scire:⁊ q̃ impedire ne seruarent'.cõsiliarij aũt tunc demũ ligant' q̃ cõsentiũt in delicto ſm hosti.⁊ Inno.in glo. iz⁹ casus est de illis qui talia statuta fecerunt.

14⁹ casus est de illis qui ipa statuta scripserunt. 15⁹ casus ẽ ꝟ potestates.cõsules: rectores:⁊ consiliarios locoꝝ. vbi statuta ⁊ cõsuetudines decetero edite fuerint vel seruate.resume ſm glo.nisi infra duos mẽses dẽ.subaudi q̃uis nõ statuerint nec seruari fecerint.vt differat a precedẽtib⁹ casibus.⁊ ẽ rõ notata supra in alio casu. Sꝫ nunquid imperator vel rex ligant' per bñiam:si tale quid fecerint:cũ ibi de eis mẽtio non fiat. Rndet roð.ti.de rap.§.q condem.q; sic.⁊ similiter oẽs alij in quacũq; dignitate constituti. 16⁹casus est ꝟ illos qui ſm ea vel ſm eas ꝑsumpserint indicare. 17⁹casus ẽ ꝟ illos qui scribere ꝑsumpserint sic iudicata.Et isti q̃q; casus colliguntur ex̃.c.nouerit fraternitas tua. ab illo v.itẽ excõicam⁹.vsq; in fi. Sꝫ ꝟ. qz nõ videt' q; consiliarij ⁊ officiales sint excõicati ꝛ excõicandi.ex̃.c.graue. vbi dicitur excõicatõis sñiam ꝑmulgare,ꝑcures. Ad quod rñdet ibi ber.q; q̃ illa decretalis nouerit.dicit q; cõsiliarij sunt excõicati:debꝫ resumi nisi infra duos menses ea delere fecerint.⁊ sic tales videt' ipo iure excõicati

nisi ea ꝛeleuerint infra duos menses. ⁊ postea per sniam. ß statutarij ⁊ scriptores ipo iure statim sunt excõicati. vt videt̃ p illaz ꝛecretalẽ nouerit. nisi reseruãs infra duos menses rẽ. vel. c. graue. loquit̃ ꝛ ꝓsiliarijs ⁊ officialib⁹ qui successerunt. ⁊ non ꝛ illis quoz ꝓsilio ⁊ auctozitate statuta ista fuerunt facta. ⁊ tales nisi ea ꝛeleri fecerint: excõicent̃. vt dicitur in. c. graue. ⁊ si fecerint ea seruari: nisi infra duos mẽses ea fecerit ꝛeleri: ipo iure sunt excõicati. vt in. d. c. nouerit. ⁊ subdit q ad remouẽdã ꝑdictionẽ ꝑdictã exponas illud. ꝓmulgare ꝓcures .i. ꝓmulgatã eẽ ofidas. vel iã excõicatos a iure cõi iterũ p sniam excõices. Et ß 2° mõ exponit etiã hosti. §. aliter. etiã retho. Iram dicte ꝛecretalis. s. graue. sic exponẽs. Ideoq; fraternitati tue mãdam⁹ quatenꝰ i ꝓsiliarios ⁊ officiales ciuitatꝫ ipi⁹: nisi statim ipa ꝛeleri fecerint: ⁊ idonee sicut res exegit cauerint: q ꝓsimilia ꝛecetero nõ ꝛeheãt attentare ꝓcures. subaudi rõe ꝓtumacie. q; nolunt idonee cauere rẽ. ⁊ insup excõicatos ꝛenuncies. q; ß attentauerunt. vt eẽ. e. nouerit. vel ibi subaudiri põt. hodie tamẽ tales excõicati sunt ipo iure. vt eẽ. e. nouerit. que ẽ honoꝛij tertij. ⁊ sic ẽ posterioꝛ cõstitutio illa cũ laycis que facta fuit i ꝓcilio generali tpe Inno. tertij ꝑdecessoꝛis ejusd̃ honoꝛij. Et codẽ mõ põt intelligi illa ꝛecretalis graue. que lz sit posterioꝛ in scriptura fuit tñ forte prioꝛ in indicatura. hec hosti. in sũ. sua. Sz qualr intelligit̃ q tales ꝛeheant idonee cauere: p ꝛecetero talia non ꝓmittant. Rn̄⁹ fm hosti. ꝛebet intelligi q ꝛeheãt cauere sub certa pena ⁊ hypotheca: vel datis sufficiẽtib⁹ fideiussoꝛib⁹. ar. eẽ. ꝛ p̃sum. lras. §. quo circa. ⁊ hoc notat mens istoꝝ vboꝝ. s. idonee sicut res exigit. 18⁹ casus ẽ ꝫ incẽdiarios ⁊ fractoꝛes ecclias eẽ. e. ꝓquesti sunt. ⁊. ii. q. 3. canonica. ⁊ eẽ ꝛ rapto. in lris. Dicit̃ aũt incẽdiarius ꝫz ray. qui incẽdit auctozitate ꝓpria ciuitatez vel villã vel mansum vel segetẽ: vel silẽm rẽ malo studio sine p odio: sine p vindicta zz. q. vlti. ꝓssimã. nõ solũ aũt qui incendit incendiarius dicit̃. ß etiã vt dicit roð. qui facit incendi: vel ad hoc sciẽter auxiliũ vel ꝓsiliũ impendit. Auctozitate ꝓpria dictũ ẽ quo ad eũ qui nõ bz ius mouendi vel indicẽdi bellũ. si aũt ille qui bz ius vel alius in ssu eius hoc faceret: incẽdiari⁹ fm Ray. iudicãdus nõ cẽt: dũmõ iustũ bellũ hr̃et. Itẽ expone mansum. i. manerij. s. alienuz fm roð. ⁊ gof. si. n. aliquis ꝓpriã domũ vl segetẽ incẽderet: lz ꝓcecaret abutẽdo re sua nõ tñ teneret̃ pena incẽdiarij: nisi dolo malo hoc faceret. s. vt simul bona aliena incẽderet. Dubitat̃ aũt hic vtr incẽdiarij nõ tñ ecclesiaz ß etiã aliaz ꝛez sint ipo facto excõicati. Rn̄⁹ fm magros incẽdiarij eccle siarũ qui. s. ecclesiaz vel locũ religiosũ vel cimiteriũ vel ea que infra spaciũ ꝓuilegiatũ ꝓtinẽt̃ sicut legit̃. i. 7. q. 4. sicut antiq⁹. incẽderint vel effregerint: ipo iure sunt excõicati. eẽ. e. tua. Incẽdiarij aũt aliaz ꝛez ß ala. nõ sunt excõicati: ß excõicãdi. Hec obstat illud. i. 7. q. 4. omnes. ibi. n. Lucius papa excõicauit incendiarios tpis sui fm Hos. q. d. eo. s. lucio moztuo canon cessauit. nec vltra suũ tps extendebant̃. ar. ad ß. ff. ꝛ pnis. l. fi. ⁊. zz. q. vlti. pessimã. ⁊. iz. q. z. indigne. ⁊. 17. q. 4. quisquis. fm vo Jo. oẽs sunt excõicati ex quo sunt publicati.

Cõsuetudo aũt approbata reddit eos excõicatos ipo iure: lz nõ sint excõicati ꝛenũciati: siue in ecclesiis siue in villis incẽdiũ ꝓmiserint dolo malo. quã dicas seruandã cũ sit le. interpres optima. Si tñ cõsuetudo nõ apparet. ꝛ iure stricto sentias cum ala. Hec hosti. in sũ. ti. ꝛ incẽdiarijs. Cum ala. sentiũt etiã ber. eẽ. e. cũ tua. ⁊ gar. 6. e. quicunq; p eo. in glo. vlti. Ray. vo dicit q oẽs incẽdiarij sunt excõicati in theotbonia rõe cõsuetudinis quã papa scit ⁊ tolerat. Sz nũquid cõsuetudo sine snia vel cõstitutõe põt facere q aliqs sit ipe excõicat⁹. Rndz roð. q nõ sine snia vel cõstitutõe tacita vl ꝛpressa. ß intelligẽdũ ẽ ex quo papa ⁊ plati tales reputãt excõicatos: cõstitutionem sup hoc editã eẽ. ⁊ ita lata ẽ cõstitutio sine snia va vel ꝑsumpta. Hec roð. Sz ego nõ credo q sola cõsuetudo sine snia vel cõstitutõe ꝛpssa possit aliqnẽ snia excõicationis inodare: cũ poti⁹ ex ignozãtia iuris q̃s ex rõne ꝓcedat. ar. ꝛ pe. di. i. §. pene. Non solũ aũt incẽdiarij. i. q ignẽ apponũt: ß etiã qui mandant ⁊ dant cõsiliũ auxiliũ ⁊ cõsensuz excõicari ꝛebẽt vsq; ad satisfactõez zz. q. vlti. siquis mẽbroꝝ. ⁊. c. ꝓssimã. hec ray. Hec excusat met⁹ aut coactio quecũq; cõditõalis quin incidat in canonẽ qui incendit sacratũ locũ. ⁊ qn sit excõicandus; qui incẽdit ꝓnatũ. tñ quo ad ꝓccatũ moztale excusat a tanto: ß nõ a toto. hec roð.

Itẽ dubitat̃ ꝛ violatoꝛib⁹ vtrũ violatores nõ tñ ecclesie: ß etiã emunitatis ecclesiastice sint ipo iure excõicati. Rn̄⁹ nõ ẽ idẽ

violare ecclesiã ⁊ emunitatẽ ecclesie. quia ecclesiã violare est ipam frangere vel incẽdere. violare vero imunitatẽ ecclesie ẽ facẽ ꝑtra libertatẽ ecclesie. violans ecclesiã nõ tñ voluntate ꝫ ope: vt dictũ ẽ excõicatõz incurrit ipo iure cõi. violans aũt imunitatẽ ecclesie nõ est excõicatus ipo iure cõi: ꝫ post monitionẽ sufficiẽtẽ si emendare ꝓtem pserit est excõicandus. i7. q. 4. nullus. ⁊. c. siquis ẽ inceps. vnde extrabẽtes hominẽ violẽter ẽ ecclesia ad quã pro refugio cõfugerat: nõ sunt excõicati a iure cõi. credo tamẽ ꝙ in regno francie sunt excõicati ꝑ ꝓciliũ bituricense. Hec Inno. Sz quis ẽ effractor ecclesie indicandus. ℟. ille qui dolo malo aut p iniuriã violẽter parietez foderit: aut suffoderit: aut vitream: aut ferraturã: aut bostia firmata: aut cardines: aut vectes dõ tenent bostia firmata: aut tectũ ecclesie. Hec roõ. Sed nũqd effractor occultus ecclesie erit excõicatus ipo iure. videt ꝙ nõ. quia ẽ rẽtalis ex. e. conquesti. non videt loqui nisi ẽ illis qui publice frangunt ecclesias. ꝓbabiliter tñ dici põt in fauorẽ ecclesie ꝙ talis incidit in canonẽ sicut publicus effractor ſm roõ. Ex ꝓdictis patet ꝙ si predones aio frangendi ecclesiã veniant: non tñ frangant: qz eam aptam ⁊ nullũ resistentẽ inueniũt: qz ꝓter timorẽ eoz inde effugerunt: in canonẽ nõ incidũt: lz intrent ⁊ aliquid inde asportent vim inferre parati: siqui resisterent. ℔ roõ. Dubitat postea ẽ sacrilegis vtrũ sint excõicati. ℟. vt dicit. i7. q. 4. siquis. Sacrilegiũ ꝓmittit auferendo sacrũ ẽ sacro. vel sacrũ ẽ nõ sacro. vel nõ sacrũ ẽ sacro. Et quocunqz istoz modoz quis ꝓmittat sacrilegiũ nõ incurrit excõicatõz maiorem ipo iure: nisi faciat hoc cũ violatõe ecclie siue incendio. ex. e. ꝙsti. in glo. excõicãdi tamẽ sunt tales si moniti satisfacere ꝓtẽ pserint. i7. q. 4. siquis comuz rei. ⁊. iz. q. z. indigne. videt tamen aliquib⁹ ꝓbabiliter ꝙ ipo iure excõicationẽ minorẽ incurrãt dicit enim in. c. palle. siquis comuz rei. ꝙ donec in ꝓuentu admonitus satisfaciat legitime: sciat se primatũ cẽ. vnde illud. c. ii. q. z. canonica. in quo violatores ecclesiaz excõicant: loquit ẽ bis qui ecclesias violant cum effractione. Similr illud. c. i7. q. 4. oẽs ecclesie. vbi excõicat oẽs raptores ecclesie ⁊ alienatores facultatũ ei⁹: loquit ẽ raptorib⁹ rez ecclesie violentiã ecclesie inferendo. ſ. ecclesiã frangendo. Hec Ric.

Ex predictis pz ꝙ illi qui ecclesias offendunt vel bona ipariũ diripiũt aliter ꝙz incendendo vel violando etiã ope: nõ sunt excõicati ipo iure: sed sunt excõicandi: licz indicent sacrilegi ſm ricar. ex ẽ to. ꝓpr. cõquestus. Patet etiam ex ꝓdictis ꝙ ẽflorans monialẽ bñdictã lz auferat rẽ sacraz. ſ. vginitatẽ ẽ mulierẽ sacra: non incurrit excõicationẽ ipo iure: nisi eã opprimat violenter. si tñ eps in ꝓsecrando ferat sniam excõicatõis in oẽs qui cũ talib⁹ carnaliter se miscebũt: post hoc carnaliter eã cognoscẽs excõiatõez incurrit. hec ricar. Sciẽdũ vero ꝙ ray. ponit casum ẽ incendiarũs ꝑ se: ⁊ postea ponit casum talẽ ꝑ se sepatũ a dicto casu. ſ. ꝙ excõicatus ẽ cũ quis frangit ecclesiã vel intus ꝓmittit aliquod multũ enorme peccatũ: accipiẽdo forte corpus xp̃i ẽ altari: vel cõicando retinendo ĩ ore ꝓpter sortiarias: vel chrisma: vel altare: vl̃ crucẽ frangẽdo: vel sil'e. ex. e. ꝙsti. ⁊. i7. q. 4. oẽs ecclesie. ⁊. c. sicut. Ex predictis supp̃ in prima. q. precedenti videt ꝙ qui accipit talia sine fractione ecclesie siue violatione non sit ipo facto excõicatus ſm ricar. Ho sti. etiam ⁊ Hos. dicũt tñ ẽ incẽdiarũs ⁊ violatorib⁹ ecclesiarũ. nec faciũt mentionẽ ẽ his que ꝓmittunt ibi. in. c. etiã illo ꝙsti. nõ dicit aliquid ẽ illis. i9⁹ casus est cũ quis a pauciorib⁹ ꝙz duab⁹ partib⁹ cardinaliũ in papam electus electõi ẽ se facte ꝓsentit ⁊ pro papa se gerit. si humilit absti nere noluerit. ex. ẽ elec. licet. §. preterea. Quidam tñ nõ admittũt hunc casum vt dicit ray. Ber. etiam dicit supr. d. c. ꝙ hec aliqñ cardinales seruant: aliqñ nõ. possũt enim ſm xp̃i. qñ volunt renũciare huic ꝓstitutioni ⁊ statuere ꝙ valeat electio a plib⁹ facta. ſm vero bosti. nõ possunt. quia hec ꝓstitutio pro bono publico ẽ facta. Item ſm bosti. ibidẽ. si cardinales vent vnanimiter potestatẽ noiandi papam duobus vel tribus: ⁊ ipsi noiatũ ab illis recipiant: electio valet. Et idem dicẽ si omnes ꝓueniant in ℔. ſ. ꝙ ille in quem plures cõsenserint habeatur pro papa: quia talis consensũ oiuz habet. Item si postea consentiant in illuz qui gessit se pro papa: cum non eẽt a duabus partib⁹ electus non valet. quia ñ pñt cõsentire in excõicatũ; imo oẽs ei cõsentiẽtes ⁊ adherentes incidũt in canonem: nisi forte penituisset ⁊ absolutus p illos cardinales qui ei nõ adheserant: esset. Item nõ oportet papam eligi a duabus partibus

cardinaliū oium ⁊ trī pūtium. nisi aliqui cardinales absentes eēnt in loco vicino. vnde ꝓmode vocari possent. Hec omnia hosti. sup. c. licet. 20° casus ē ꝫ illū qui ꝛe tertia parte cardinaliū assus nomē pape sibi vsurpauerit. necnō ⁊ cōtra eos qui eū receperint. ex ꝛe elec. licet. §. siquis aūt.

21° casus ē q si illi quos astringit statu tū editū ad cogēdū cardinales cito ꝓuidē ꝛe papa: nō seruēt illud: sunt. excōicati ipo iure. li. 6. ꝛe elec. vbi §. q si ꝓmissa. 22° casus ē q siquis cardinalib⁹ inclusis pro electōe papę vel alicui eoꝝ scripturam vel nunciū mittit: aut loquit̄ secrete cū aliquo eoꝝ est excōicat⁹ ipo iure. vt ꝑ ibidem. §. nulli. 23° casus ē cū quis per se vel p aliū falsificat lr̄as papę cū fautoꝛib⁹ ⁊ ꝛefensoꝛib⁹ suis. 24° casus ē cū quis sciēt̄ vtitur lr̄is aplicis etiā ab alio falsatis. Et hi duo casus ꝓbantur ex ꝛe crimine falsi. ad falsarioꝝ. dicit̄ etiam. c. c. oura. q sigs literas falsas se habere cognoscat eas infra 20. dies ꝛestruat: aut resignet si pēnā excōicatōis euadere velit. Et ꝫ ꝺm hosti. ibidē i gl. itelligit̄ qñ lr̄e false alic̄ casu ad aliquē puenerūt: resignet s. tali qui posset ꝓdesse: si obesse. vt dicit ibi glo. q autē dicit si pēnā excōicatōis euadere velit: intelligit̄ ꝛe sentētia dioceſani: si sup hoc sit lata. vt dicit ibidem glo. quia etiā ibi p̄cipit̄ vt feratur aliā trī sn̄iam canonis incurrit. vt dicit̄ in. c. ad falsarioꝝ. Quid si aliquis simpler vtat̄ talib⁹ lr̄is ignoꝛanter. Rndet glo. ber. ⁊ hosti. sup. c. oura. q nō excusat̄. quia p alios hec ꝛequirere ꝺz. ar. 37. di. §. fi. Quid si falsitas ita lateat q videri nō possit: etiam a perito. Rndet ibidē gl. q si diligētiā quā potuit p se ⁊ p alios habuit nō tenet̄ al̄ nō excusat̄. ex ꝛe homici. iohes. ⁊ c. fi. Notat etiā hosti. in sū. ti. ꝛe crimine falsi. q hodie p̄ceptū ē q in lr̄is dñi papę nec i puncto nec in magno audeat quis apponere manū: etiā lr̄am vnicā vel punctū vnicū corrigēdo p̄ter officiales quib⁹ hoc ē cōmissum. aliter manū apponens ex canone lato in curia ē ipo facto excōicat⁹. nec pōt p aliquē citra sedē apostolicā absolui. ⁊ iō vult gof. Queriť aūt hic vtrū impetrās lr̄as dñi papę tacita vitate vl̄ suggesta falsitate sit excōicat⁹ ipo iure. R⁹ q nō sine hoc faciat impetrans sciēter: sine ignoꝛāt: etiā si talis vitas taceat̄: vel talis falsitas suggerat̄. qua vitate manifestata: vel qua falsitate nō suggesta papa lr̄as illas non ꝓcederet. vnde ex ꝛe ꝛescrip. sup lr̄is habet̄ q lr̄e sic impetrate p malicia vel fraudē indistincte nō valēt. nō tamē dicit̄ ibi q sic impetrans excōicationē incurrat. Nō est etiam excōicatus ille qui vtit̄ litteris apostolicis sub alio noīe impetratis. ⁊ ꝫ tā illi ꝙ isti sint digni magna pena ⁊ ꝓfusiōe nō oportuit tamē ius ꝓdere quo tales ipo facto excōicationē incurrerēt: q tal̄ fraus a parte aduersa vel iudice ꝫ vtentes facilit̄ ⁊ certitudinaliter ꝓbari pōt. puta si talis lr̄a sit impetrata sb̄ noīe petri clerici vel oꝛphani vel cruci signati. ⁊ nō sit ita: facilit̄ ⁊ certitudinaliter excipi pōt ꝫ vtentē talib⁹ lr̄is: ostendendo q nō ē clericus vel oꝛphan⁹ vl̄ cruce signat⁹. Nec obstat q ex ꝛe crimine falsi. ad falsarioꝝ. excōicatio ferť i falsarios. q ꝛe ferť sup falsarios q lr̄as papę falsificant aliquo modoꝝ expressoꝝ. c. licet. ad regimē vel aliquo mō simili vl̄ equinalēti alicui illoꝝ modoꝝ. Nota etiā q. 25. q. 2. dicēti. dicit̄ falsari⁹ qui litteras impetrat falsa suggestione vel falsis p̄cib⁹. q ꝛ ꝫ sit falsarius ertēdēdo nomē falsarij: nō trī e falsari⁹ lr̄arū dñi papę. q ꝛ vas lr̄as impetrat: ꝫ falsa suggestione. Hec ricar.

Queriť postea vtrū si inuenies lr̄am papę cui⁹ efficacia iā expirauit. puta q ꝛ fuit data ad tps quod iā transiuit: ludo: nō itenti one vtendi lr̄am aliquā in ea male forma tā reformet vel punctū faciat: vel quolibet alio mō aliquid in ea imutet sit excōicat⁹ ipo iure. R⁹ dicunt aliqui q nō. q ꝛ illa excōicatio nō intelligit̄ nisi ꝛe lr̄is que pūt cē vtiles alicui. ꝓdicta aūt lr̄a quo ad omnē hoiem inutilis eēt. Sz ꝫ. quia ꝫ illa lr̄a ñ imutata facta sit inutil: trī p rasurā sic imutari possz vt vtilis apparēt. vt si ibi scriptū eēt post triēniū: iā videret̄ vtilis. qñ añ erat inutilis. cū ergo quecūq imutatio siue pua siue magna circa lr̄am papę que p mutationē pōt apparere vtilioꝝ ꝙ erat vel vtilis cū ante nō eēt: sit ꝓhibita sb̄ pena excōicatōis iā late sn̄ie: videt̄ q imutās aliquid circa lr̄am ⁊ ꝛe qua ē questio sit excōicat⁹ ipo iure. Quod ꝓcedēdū videt̄. vt enim ꝑ ex ꝛe crimine falsi. licet. in glo. Quicūq etiā rapit vel imutat rescriptum papę ē excōicatus ⁊ falsarius indistincte. Hec obstat illud ꝛe fide instru. ex lr̄is. vbi dicit̄ ꝛe quibusdā lr̄is quas pars aduersa falsitatis arguebat eo q in narratōe facti abꝛase erāt: q ꝛ ꝓter illā rasurā false indicari non p̄nt: sicut habet̄ in. c. illo licet. in

glo. illa rasura facta fuit p eū qui litteras scripsit: ⁊ nō p eū qui vtebat illis litteris. De litteris tamē que per nullam rasuram possent apparere vtiles. puta ꝛ littera cita tozia data a ducētis annis aliter iudicandū cēt. q̄ si tota raderet ⁊ ꝛ nouo scribe ret: nō posset apparere vtilis ꝓpter bullaz. quia in creatione cuiuslibet papę nouī aliquid circa bullā mutat. nomē enim eius in bulla ponit. Hec ricar. 25ᵒ casus est ꝓtra eos qui vēdūt vl' ꝛferūt arma ferrū galeas vel lignamina galearū naues vel alias merces ꝓhibitas saracenis. ⁊ hoc omni tpe indistincte. vt notat hosti. got. ⁊ ray. ⁊ qui regimē nauiū piraticaruz vel galearū suarū exercent. vel aliquod aliud ſb sidiū eis īpendūt p se vel p alios quocūq; mō vel ingenio. ⁊ maxime tpe guerre in diſpendiū terre sancte vel xp̄ianoꝝ. Et nomine armoꝝ int. lligit fm ber. etiā fustes ⁊ lapides. ff. ꝛ v. sig. armoꝝ appellatione. Et tales absolui nō ꝛbent nisi totū q̄ ex tali ꝓmercio pceperint. ⁊ tantūdem ꝛ suo miserint in ſbsidiū terre sancte. ⁊ si nō sūt soluendo alia ꝑna puniātur. ⁊ oēs res talium possunt licite occupari a ꝑncipibᵒ catholicis ⁊ ꝓsulibᵒ ciuitatū. ⁊ ipsi si capti fuerint in hoc: seruī capiētiū fieri. vt ex ꝛ indeis. ita quozundā. ⁊. c. ad ꝛliberādaz. .c. ſignificauit. Et dicit hosti. in sum. ꝛ iudeis ⁊ sarra. q̄ videt q̄ tpe treuge xp̄iani cū ꝓmercio adire possint alexandriā: ꝑumodo nō caueant a mercibus ꝓhibitis. vt p3 in .c. significauit. q̄ licet in alexandriam ire vt pro recuperādis ꝓciuibᵒ suis: dūmodo illi qui ꝓpter hoc illuc vadunt nihil in suis mercibᵒ vel alio mō secū illuc ꝛferant vñ possit sarracenis ꝑter redemptionē aliqō ꝓmodū vel ſbsidiū ꝓuenire. quod etiam primo ꝛbent coram eo iurare. vt hec oīa probātur in .c. significauit. Sed quid si nō possint captiuos redimere nisi ꝓtrent eis arma vel ferrum. nunquid hoc facere possunt sine excōicatiōe. Rnder Ber. sup dēo. c. q̄ non credit q̄ hoc possint nisi primo requirat auctozitas papę: ne fraudis aliquid fiat. 26ᵒ casus contra illos magistros vl' scholares qui tractāt cū aliquo bononiensi ciue ꝛ ipsius hospitio ꝓducēdo in inquilini scholaris preiudiciū: seu eo irrequisito. vel nisi tps ꝓductōis sit elapsū ex ꝛ loca. ⁊ ꝓduc. c. i. Hec ꝑna vt dicitur ibidem in glo. fm Laur. extendit ad oēs qui sunt ibi gratia scholariū: meretricibus exceptis. Secūdū vero hosti. in sum. ti. ꝛ loca. extendit ad omnes qui sunt ꝛ iurisdictōe dñi papę. s. clericos. secus est ꝛ alijs Et in glo. sup. d. c. dicit idem Hosti. q̄ hec ꝓstitutio est generalis. Secūdū vo Inno. ibidē. hec ꝓstitutiō est localis: nec ꝓhēdit nisi scholares vel qui ꝑtiū legio scholariuz gaudent: vt scriptozes ⁊ ꝓsimiles. Scōm autem Ber. nō extenditur ad scriptozes vxozatos: lz sint ibi ꝓpter scholares. quia eadem rōne extenderetur ad cartarios ⁊ cartarū razozes. vnde fm eum soli magri ⁊ scholares ꝓhibētur ibi cōducere hospitia alioꝝ scholariū. sed alij non ꝓhibentur conducere hospitia scholariū. Secūdum etiam hosti. ex ꝛ loca. c. i. hac ꝓstitutione ligantur etiam ciues locantes: q̄ cōicant in crimine ꝓductozibᵒ. ex. c. si concubine.

27ᵒ casus est cōtra quoscūq; religiosos profess̄os leges vel physicam audientes. ex ne clc. vel mona. nō magnopere. ⁊. c. super specula. 28ᵒ casus est. q̄ nullus quācunq; religionē: etī tamē approbatā: vt dicit Jo. an. tacite vel expresse ꝓfessus fuerit ad quenis studia litterarū: nisi ꝓcessa sibi prius licentia eundi ad studiū a suo ꝑlato cū consilio cōuētus sui vel partis maioris: ire ꝑsumat. si aliter vadit e excōicatᵒ li. 6. ne clc. vel mona. vt periculosa. 29ᵒ casus est contra archidiaconos. ꝛcanos. plebanos. prepositos. cantozes ⁊ alios clericos psonatᵒ habentes. necnō ⁊ presbiros leges vel physicaz audiētes. Et iste casus ⁊ supradictus 27ᵒ intelligit: nisi infra duorum mēsiū spatiū a studio huiusmodi duxerint ꝛsistendū. vt in dicto. c. sup specula. .§. vlti. Clerici autem psonatᵒ habentes sunt primicerius ⁊ thesaurisariᵒ. ex ꝛ concessi. pre. c. nostris. cancellariᵒ. ex vl' eccle. beneficia. c. vnico. precētoz ⁊ succentoz. ex ꝛ exces. prela. iter dilectos. magister scholarū. ex ne prela. quanto. custos. ex ꝛ offi. custo. c. i. ⁊ z. sacrista. ex ꝛ offi. sacri. c. i. archipresbz. ex ꝛ offi. archipresbz. c. i. z. ⁊ 3. Et idem intellige ꝛ alijs psonatibᵒ q' fm diuersas cōsuetudines habent diuersi in ecclesijs diuersis. Sed quid ꝛ his q̄ hūt bñficia quibus est cura animarū ānexa. puta habēt ecclesias prrochiales. Rᵒ nūc est exp̄ssum q̄ statutū predictū ad eos q̄ parrochiales ecclesias habent nō extēdit rōe huiusmodi ecclesiarū: nisi ille sint plebanie ſb se capellas habentes: in quibᵒ clerici instituti non possunt inde sine causa

rõnabili remoueri.li.6.ne cleri.vel mona. statutũ.Si vero tales sunt plebi ertẽdit ad eos rõne plebatus: qz dicit ibi. nec nõ z pbros. Idem etiã eẽt dicẽdũ si habe rent dispensationẽ vel alio mõ psonatũ cũ illis ecclesiis.tunc enim teneret ratione psonatus. Sed quid si plebania habe ret vnicam capellaz. Rndet Jo.an.q ple banus eius tenet:quia cũ dicit in decreta li pdicta:plebanie habẽtes capellas:plura litas capellaz refert ad pluralitatẽ pleba niarũ.ar.ex de puil. vt priuilegia.q autez dicit ibi.nisi infra duoz mensiũ spaciũ ic intellige numerando a tpe publicatõis hu iusmodi pstitutiõis.vt exponit glo. hosti. aũt dicit sup.c.super specula. q regulares ipo facto .s.quando incipiũt audire leges vl physicam sunt excõicati post duos mẽ ses:si non desistãt: z possunt absolui a suo epo dioc.vel sb quo studeñt. Jnno. vero ibidẽ.z gof. dicunt idem de secularibus z religiosis quo ad duos menses. Item cuz religiosis qui veniunt contra pdictũ statu tũ solus papa dispensat:vt ad honores p/ moueant.vt in.c.nõ magnope.z.c.super specula. Item sm Jnno.z hosti.monach9 qui audit vel legit hec in claustro nõ incidit in canones. si autẽ ex claustrũ: incidit.

30o casus ẽ contra illos qui artem illaz mortiferaz z odibilẽ balistarioz z sagitta rioz aduersus xpianos z catholicos exer cent.ex.de sagit.c.i.z hoc intelligunt gdaz vt ber.z gof. quando bellũ est iniustum. hosti.vero hoc intelligit vbi est bellũ vo lũtariũ z vbi ẽ bellũ iudiciale. secus ẽ vbi est bellũ romanũ:quod est inter fideles z infideles. Sed nunqd tales sunt ipo iure excõicati. Rn. quia multitudini parcendũ est ab iniurio di.50. vt pstitueretur. z qz nõ dicit hoc dictũ.c.sb tñ prohibet dictã artẽ vt dictũ ẽ sb anathemate exerceri:vnde ñ est canon late sentẽtie:sb ferende. Et in hoc pueniunt hosti.ber.gof.ray.z Jnno.ex de sen.ex.c.i. 31o casus ẽ cũ quis participat excõicato in crimine pro quo est excõica tus:impendendo ei pstiliũ auxiliũ vel fauo rem ex.e.nuper.in ter.z glo.z.c. si pcubi ne.Et dicit glo.ibidẽ q hoc est verũ quan do ille non erat al'facturus.ex de homici. sicut.§.qui vero.Quidam tamen hoc itel ligunt tñ de excõicatis nominatiz z noie prio expresso: non de illis qui sunt excõ/ municati in generali a iudice vel a iure. Credit tamẽ rod. q idẽ iuris sit in vtroq

casu.Similiter cõicans excõicato cuz fau toribus suis est excõicatus.ex.e.q in du bijs.z di.93.numeratus.z iste casus piũ ctus cum pcedenti facit vnum sm Jo.sed xv.ouran.facit eos duos. 32o casus est cõtra illos principes prelatos seu quasuis alias psonas ecclesiasticas seu seculares: qui quempiã xpianoz p assisinos interfi ci fecerunt vel etiam mandauerunt: qs qz moris ex hoc forsitan non sequeret. Nec nõ z contra illos qui dictos assisinos re/ ceperunt vel defenderunt seu occultauerũt tales enim boies non solum excõicatiõis z depositõis ipo facto incurrunt sentẽtias: sed sunt etiam cum omnib9 bonis suis oi/ bus xpianis exposiri z perpetuo diffidati: ita q exquo de predictis vel aliquo ioz probabilib9 pstiterit documentis.s. q ali/ quod scelus tam execrabile pmiserũt:nul latenus alia excõicatõis vel depositionis seu diffidationis aduersus tales sententia requiratur: sed z beneficia taliũ per illos ad quos pertinet collatio libere pferant. li.6.de homi.p humani.ad fi. 33o casus est contra illos qui scienter z sponte parti cipant excõicato a papa in diuinis offi/ cijs.ex.e.significauit.Et hunc rigorẽ indu cit magnitudo vocis sententie iudicis:lez papx:z excellentia illoz in quib9 cõicant .s.diuinoz officioz. Et hoc intelligendũ est tam de his que intra ecclesiam dicunt qs ex.s.de bonis canonicis sm hosti.z gof. Et q dicit sponte ñ intelligas excludi vim pditõalẽ:sb absoluta tñ.ex de his q vi.me. causa ve fiunt.c.sacris. sm hosti.z gof. Et cũ hec pstitutio penalis sit nõ ẽ ertẽdẽda sm gof.de pe.di.i.§.pene.imo dic sm hosti. q cũ hec cõstitutio non sit penalis sb medi cinalis:sb tñ spãlis:nõ ẽ ad alios ertẽdẽda insti.de iure nãli gen.z ciui.§.plane.z ex. de elec.licet.z.c. vlti. Quid ergo siquis pticipat in diuinis officijs cũ excõicatis a canonib9 supradictis.nũquid eandẽ sniaz incurrit. Rn. nõ puto:qz mitius agit cum lege qs cũ ministro legis.ff.de arbi. celsus. sm hosti.Quidam tñ dicunt ꝯtrariuz.s. q ta lis qui participat cũ excõicatis a papa in diuinis officijs excõicationẽ maiorẽ non incurrit.Et cum his sentit ber.z Jnno.sup d.c.significauit.dicentes ibi.q hoc debet intelligi quantũ ad priuationẽ sacramẽtoz. vel forte quia illi de quibus dicit ibi in.c. illo erant excõicati cum omnib9 pticipan/ tib9 cũ eis.vel forte qz illi participauerũt

illis excõicatis in eodẽ crimine:ĩõ eadem sentẽtia cũ illis fuerunt ligati:7 remitti ꝛ/ buerunt ad excõicatorẽ suum absoluendi ¶Opi.ꝑma est hosti.7 ꝓbabilioꝛ videt fm Ricar.qꝛ ꝓuenit magis cũ ter. 34⁹ ca/sus est cõtra illos qui romanos aut alios xp̃ianos ꝓ negociatõe vel ꝓo alijs bone stis causis nauigantes capẽ:aut reb⁹ suis spoliare ꝓesumunt:aut naufragiũ passos spoliant reb⁹ suis:nisi moniti satiffaciant. vt ex ꝛ rap.excõicatõi. vnde ipo iure sũt excõicati si post ꝓtentẽ admonitionẽ vl' ꝓstq̃s fuerint in moza non restituant: cuꝫ restituere possint.vt dicit glo. ber.7 hosti. Sꝫ glo.Inno.dicit q est canon sententie ferende.Et addit Hosti.in glo.q qui mer catoꝛes siue ꝑegrinos non nauigantes:ꝫ al' itinerantes ꝛpredat': non est excõicat⁹ ipo iure:sed excõicandus. z4.q.3. siquis romipetas.7.c.paternarũ. Dicitur etiam ibidem.in fi. q pirate excõicant' soleniter ab oꝛe papę ter in anno. Dicit etiaꝫ ibidẽ q spoliãtes naufragantes incidunt in ca nonẽ:si non restituant infra tempus a iu/dice ꝓfixum. 35⁹ casus est contra illos qui innituntꝫ oꝛdinatõib⁹ vel alienatõib⁹ a scismaticis factis. ex ꝛ scis.c.i.v. vlti.

36⁹ casus est contra religiosos ꝓfessos tacite vel expresse non ꝛferentes habitũ extra monasteriũ:qualẽ eẽnt intra mona/steriũ gestaturi: si moꝛarent' ibidem. siue etiam sue religionis habitũ temere dimit/tentes in scholis vel alibi. ex ne cleri. vel mona.Inno.4.grauis.7 li.6.c.vt periculo sa. in qua continent' plura q̃s ꝓtineant' in illa grauis.7 ideo illa grauis.non ponitur in.6. Et dicit temere. quia ex iusta causa timoꝛis licet habitum transfoꝛmare. ex ꝛ vi.7 ho.cle.clerici. Sed nunquid ꝑr.c. vt periculosa.omnes apostate habitũ relin quentes sunt excõicati. R⁹ q non. quia loquitur tm̃ ꝛ religiosis manentib⁹ in re/ligione mutantib⁹ habitũ suũ. 37⁹ casus est contra ꝛoctoꝛes 7 magistros q ꝑdcõs relicto suo habitu leges vel phyſicam au/dientes ꝛocent: vel in scholis suis retinent vt patet in dicto.c.vt periculosa. Idẽ cre/do fm Jo.an.si habitũ non dimittunt: qa pticipant in crimine. Quid si monach⁹ habens ꝛomum iuxta scholas existẽs ibi audiat. R⁹ q ꝓpter hoc non erit ꝛoctoꝛ ex/cõicatus.non enim potest eum prohibere quin stet ibi. Quid si monachus nõ vult scholas exire. videtur q licite possit inde expelli.ar.ex ꝛ.e.veniẽs.7 si non põt expelli exeat ꝛoctoꝛ.ar.ex ꝛ.e.nup. Hec Jo.an.

38⁹ casus est.q excõicati sunt ipo iure noua thelonia peregrinis 7 mercatoꝛib⁹ imponẽtes.z4.q.3.siquis romipetas. Lra ibi sic iacet.Siquis peregrinos sanctoꝝ li mina visitantes capẽ: vel etiam res quas ipsi ferunt spoliare: 7 negociatoꝛes nouis thelonioꝝ 7 ꝑdagioꝝ exactõib⁹ molesta re tentauerit:ꝛonec satiffecerit cõsione care at xp̃iana. Noua thelonia vocat vel ꝛ no uo impsita:vel ꝛ nouo augmẽtata. vide/tur aũt potiꝰ q ille canon nõ sit late snie:ꝫ ferẽde:siquis attẽdat ad vba ouoꝝ seqnẽ tiũ.c.in quib⁹ dicit'.anathematis vinculo vel gladio feriat'. 39⁹ casus ẽ ꝓtra intẽ dentes sortilegꝰ 7 diuinatõib⁹ cũ effectu z6.q.5.siquis ariolos.7.c.nõ oportet.tam̃ fm quosdã isti canones nõ sunt late snie: ꝫ ferẽde:quod videt' ꝓbari posse ꝑr illud quod dicit'.c.q.sortes.7.c.siquis clericus. 7 maxime augurꝰ: in quo dicit'.Talem p̃cipiꝰ a ꝓuentu ecclesie sepandũ. 40⁹ casus est.ratũ habẽs q aliquis noĩe suo i clericũ vel psonã religiosam religionis ap probate manus iniecerit violentas:q̃ vis factũ fuerit ipo nesciẽte: nec tunc volente: quia i malefactis ratihabitio retrotrahit' 7 mandato ꝓarat' ex ꝛ resti.spo.cuꝫ ad sedẽ.7 ꝛ simo.sicut tuis.in ter. 7 gl. 7 nũc iste casus est exp̃ssus li.6.co.cũ quis.7 ꝫ Jo.an.ibidem. erit tũc excõicatus ex quo ratũ habuit:non ex quo ꝑcussit.quia rati habitio satis trahit' ad tps anterius cum ex facto interiori ligatur. ꝛ hoc infra ti.3. ar.2.circa mediũ. 41⁹ casus est. q illi q ꝑdagia ab ecclesiis aut psonis ecclesiasti cis ꝓo ipsis personis aut reb⁹ suis ꝓpꝛijs quas nõ causa negociatiõis ꝛferunt vel ꝛferri faciunt: vel transmittũt: exigũt vel extoꝛquent ꝑr se vel ꝑr aliũ suo noĩe vel alieno: vel eas ad huiusmodi soluẽda co/gunt:si sit persona singularis talia faciens: cuiuscũq̃ sit ꝓditõis dignitatis aut stat⁹: etiam eps excõicatõis sniam incurrit.si aũt collegiũ vel vniuersitas ciuitatis castri vl' loci alterius cuiuscũq̃:interdicti snia ipo facto incurrũt.Et intelligit ꝫ Jo.an.etiam ꝛ vniuersitate vl' collegio ecclesiastico.nec ab excõicatõe huiusmodi absolutiõeꝫ: vel interdicti relaxatiõeꝫ obtinere pñt: ꝛonec exacta restituerint plene:7 ꝓpẽter satisfe/

cerint ꝛ transgressione.li.6.ꝛ censi.q̃uis. al'q̃ q̃.§.qui vo. 42ꝰ casus ē.quicunq; prelati ecclesie vel psone religiose vel secu lares:cuiuscūq; ordinis ꝓditōis vel statꝰ collectas vl'tallias: ꝛcimā vel vndecimā vel aliā quātitatē qālibet paruā suoꝝ ec clesiasticoꝝ ꝓuēm vel bonoꝝ laycis sol uerint vel ꝓmiserit:vel se soluturos ꝓcesse rint;ſ̄ quocūq; etiam noie modo vel colo re quesito sine licētia sedis apostolice.nec nō ⁊ dñi tpales rectores ⁊ officiales q̃cūq; noie cēsēatur:quozūcūq; locoꝝ:⁊ quili bet alius cuiuscūq; pēminētie ꝓditōis vel status qui talia imposuerint exegerint vel receperint: aut apud sacras edes ꝛposita ecclesiarū vel ecclesiasticarū psonarū arre stauerint saisiuerint occupauerint: vel sic fieri mandauerint:aut occupata saisita vl' arrestata acceperint.necnō oēs qui p̄dcis vel similib⁹ ꝛderint ꝓsiliū auriliū vel fa uorē publice vel occulte:sūt excōicati.vni uersitates vo in predictis culpabiles sūt īterdicte.li.6.ꝛ emn.ec.clerici.§.nos igit̄. Item supradicti prelati ec. et si supradēa soluerint ꝓtextu alicuius obligatōis,pmis sionis ꝓcessiōis facte ante dictā ꝓstitutōz vel eius noticiā: ⁊ supradicti seculares si ea receperint quoquo mō sunt excōicati ipso facto.vt dicit ibidē. nec aliquis absol ui pōt sine auctozitate ⁊ licētia papē: nisi i articulo mozt̄is.vt ibidē. Iste casus ē ho die penit⁹ reuocat⁹ p.c.nouū Clemētis gn ti ꝛ īmu.ec.q̃n. ſ̄ statur antiquis iuribus sup hoc editis que ponūtur.e.casib⁹. io. ⁊ .ii. vsq; ad casum.iz. 43ꝰ casus ē. dñi tē porales suis ſ̄ditis interdicētes ne platis aut clericis seu psonis ecclesiasticis aliqd vēdāt:aut ab eis emāt:nec ipsis molāt:pa nem coqnāt:aut alia obsequia exhibeant sunt excōicati:cum talia ꝛrogent eccliasti ce libertati.li.6.ꝛ emn.ec. eos qui. 44ꝰ casus est.ille qui impetratozes litterarum sedis apostolice vel alios ad foꝝ ecclesie recurrētes super causis ꝛ iure vel antiqua ꝓsuetudine ad illud pertinentib⁹ p se vel p aliū ad ꝛsistēduz:vel in foro seculari ꝛ q̃ stionib⁹ huiusmodi litigādū p ipoꝝ iudici um ecclesiasticoꝝ vel impetrātiū aut litigā tium siue litigare volētiū:aut ꝓpinquozuz ipoꝝ siue rerum illoꝝ:aut etiam ecclesiaꝝ suarū captionē: modisue alijs quibuscūq; cogit:vel cogi ꝓcurat.vel p se vel p alios impedit quomin⁹ coram iudicib⁹ ecclesia sticis ꝛlegatis vel ordinarijs querulātes ꝛ cau is supradictis possint iusticiam ob tinere. necnō ⁊ qui ad faciēdū p̄dicta dat ꝓsiliū auxilium vel fauorē est excōicatus: nec absolui potest nisi tam iudici cui⁹ cogni tio fuerit impedita vel iurisdictio vsurpa ta:q̃ parti que i iuris sui ꝓsecutiōe fuerit turbata:ꝛ iurijs damnis ⁊ īteresse pri⁹ per eum fuerit ītegre satisfactū.li.6.ꝛ īmu. ec.q̃n. poterit tamē ab ordinario post pre dictam satisfactōem absolui:quia papa ñ reseruat sibi.e.x̄.e.nuper. Hic nota casum i quo capiēs aut ꝑcutiēs laycū est excō municat⁹. Alli⁹ etiam casus ponit̄ ifra.co. i casu.48. 45ꝰ casus est. ꝙ quecūq; per sona layca disputās ꝛ fide catholica ꝑ publice vel priuate excōicatōis vinculo īno detur.li.6.ꝛ hereti.quecūq;. rñso.z. tamē est canon sn̄ie nō late sed ferēde.vt etiam dicit Jo.an.quia si voluisset ꝙ fuisset la te sn̄ie:dixisset sit īnodat⁹ eoip̄o: vel similia

46ꝰ casus est ꝙ ñ possunt mulieres au ctozitate litterarū sedis apostolice vel lega toꝝ ei⁹ vel alia quacūq; ad iudiciū psona liter euocari: vel trahi iuite causa ferēdi te stimoniū vel qualibet alia que i iure ñ exp̄ mitur. sed cum necessariū fuerit testimoni um earum:quia.s.ñ sūt alij qui veritatem sciāt: vel ita bñ sciāt.i 4.q.z.q̃s q̃.iudex ad exp̄sas partis ꝓducētis ipas notariū aut psonā aliā idoneā mittat ad eas;cozā qua iurent. ⁊ ibi erit etiam votum ⁊ citabitur pars aduersa:vt eat vidēre eas iurare. vt e x̄ ꝛ testi.c z.Vl'si forte talis casus occur reret in quo iure ꝓhibēte. vt in criminali causa criminaliter intētata. vt in auc⁹ ꝛ te sti.§.⁊ q̃n.⁊.§.hec omnia. receptio testiū alteri ꝓmitti nō posset;iudex psonalr̄ ac cedat ad illas. aut etiam mittat ad eas:si sit talis persone iudicātis conditio ꝓ quā illud fieri non ꝛbeat vel non possit: puiso ꝙ casus predictus.s.vt iudex personaliter vadat:non fingatur. vt si cominā aliquā in testem nominari fecerit:vt eam videret alioquin huiusmodi ficto⁹ vel fraudato⁹ excōmunicationem ipso facto incurreret Femine autem religiose que sub clausura ꝛgunt trahi non ꝛbent ad iudicium ex̄ suam clausuram:etiam ipsis volentibus. si sec⁹ fiat ē irritū ipo iure.li.6. ꝛ iudi. mu lieres.in ter.⁊ glo. Jo.an Jn qua ctiā nō t ꝙ p̄dēa ꝛcretalis itelligit̄ ꝛ lr̄is gn̄alib⁹ q b⁹cā ꝓmittit̄. sec⁹ tñ ē si in lr̄is ſ̄cialiter

exp̃ssum cēt q̄ mulier trahi posset ad ℔.6. de iudicijs.iuſ. 47° casus ē q̄ excōicatōrē tes per vim vel per metū reuocationes vl' absolutiones excōicationis suspensionis interdicti:que tamē reuocatōes vel absolutiones irrite sunt ipo iure.li.6. de his q̄ vi metus ve causa fiunt.absolutionis. Nō ſm gar.ibidem.quia ibi fit differentia int̄ reuocationē ⁊ absolutionē.quia reuocatio refert̄ ad interdicta.absolutio autē referri potest ad omnia illa tria. Nota etiam ſm Jo.an.cum loquat̄ de suspensione indistincte:intelligit̄ hec suspensio siue ab officio siue a beneficio siue ab ingressu ecclesie.li. 6.de sen.ex.is cui. Sed quid siquis metū intulit:tamen metum passus absoluere nō luit. R̄° tunc non habet locū pena huius .c.quia dixit excōrserit. ⁊ verba sunt intelligenda cum effectu.de pe.di.i.hec aūt ẏba al' tamē p qualitate delicti puniendus est iferēs metū. Nō etiā q̄ q̄ p metū excōrq̄t absolutionē cū cēt primo excōicatus incidit in aliā excōicationē.Si etiā excōrquet p metū amissiōis rerū icidit i aliā excōicatōz dicte decretal'. ex̄ de his q̄ vi. abbas. Si tū excōrquet p metū vanum:de quo.ſ. aliq̄s non deberet timere non incidit:quia talis metus non appellat̄ ꝓprie metus. ff. e.l.metus.qui aūt excōrquet per metū iustū incidit. Item qui sic excōrquet pro se vel pro alio est excōicatus.⁊ ille etiaz pro quo sic absolutio impetrat̄ excōicatus est si ℔ fieri mandauit vel ratū habuit.ar. ex̄ de elec.sciant.⁊ ex̄.e.mulieres. Hec credo istos euadere penam decretalis huius:licz absolutionē postea sponte ratam habeat. quia statim ab initio fuerūt ligati.absolui tamē p suum ordinarium poterunt:cū hoc papa sibi nō seruet. Hec gar.in glo.dicte decretalis. 48° casus est. q̄ quicūq; p se vel per alios grauāt clericos vel quaslibet alias psonas ecclesiasticas ad quas i aliquibus ecclesiis vel monasterijs:aut alijs pijs locis electio spectat: vel ꝓsanguineos eoꝝ etiā laycos.Et sic nota q̄ in hoc casu grauans laycū excōicatus ē.simile supꝝ casu.44.⁊ infra casu.50. aut ipas ecclesias: monasteria:seu loca cetera; vt hospitalia: quocūq; nomine censeant̄:beneficijs siue alijs bonis suis spoliando: vel al'iniuste p̄sequendo;ꝓ eo q̄ eū pro quo erāt rogati vel inducti eligere noluerunt.li.6. de elec. sciant. Sed nunquid pena huius decretalis locum habebit in patrono psentante. R̄ndet gar.ibidem. q̄ sic: si patronus sit clericus vel ecclesiastica persona: quia ℔ ē fauorabile favore ecclesiarū quib° ꝓter hoc melius ꝓuidebit̄.ideo merito excēdit̄ nō tm̄ ad electores ſ etiam ad pōtatores Si aūt patronus cēt laycus: non haberet locū:cū papa dicat clericos vel quaslibet alias personas ecclesiasticas. p quod dat̄ intelligi a ꝓtrario q̄ nō loquit̄ de laycis. Et sic extendit̄ ad defensionē clericoꝝ. ⁊ sic intelligit̄ lex.ff.de li.⁊ po.cū quidā. 49° casus est.q̄ persone concedētes:⁊ etiā pso ne quib° concesse sunt extendētes repsalias ꝓtra personas ecclesiasticas vel bona coꝝ:nisi infra mensem.ſ.a tpe cōcessionis vel extensiōis extēsiōes vl' ꝓcessiōes revocauerit:si psone singulares fuerit:sniaz excōicatōis.vniuersitates vo incurrūt sniaz interdicti;quacunq; ꝓtraria ꝓsuetudine nō obstante.li.6.de iniurijs.⁊ si pignoratōes

Quid si ille cui repsalie sunt concesse clericū illius ciuitatis contra quē sunt cōcesse pignorauit: erat clericus ille debitor eius rōne cuius ꝓcedebant̄ repsalie.nū quid habet locum pena huius decretalis. R̄ndet gar.ibidem q̄ non.quia hec decretalis dicit repsalias in quibus alius ꝓ alio pignorat̄.ſ in questione posita ibidē pro seipō:non pro alio pignorat̄. Sz nū quid eps concedere potest vt vnus clericꝰ pro alio pignorēt̄. Credit gar. ibidem q̄ non per istam decretalē vti generaliter ꝓhibentē. Quid si infra mensem est ꝓcessū ad actum.ſ.quia persona ecclesiastica fuit pro alio pignorata. R̄ndet gar.q̄ totū est infra mensem in statū pristinū revocandū ar.li.6.e.quecunq;.v.vel si ad bonoꝝ.

Sed qui intelligunt̄ persone ecclesiastice. R̄° clerici.templarij.hospitalarij:⁊ cōuersi qui oēs intelligūt̄ ecclesiastice psone.i7.q. 4.qsqs.⁊ solēniter penitētes. ii.q.i. aliud. ⁊ iz.q.i.duo sunt.℔ gar. 50° casus ē.qui cunq; ꝓ eo q̄ in reges ꝓncipes barones nobiles baliues vel quoslz coꝝ ministros aut quoscūq; alios excōicatōis suspensionis seu interdicti sniā fuerit ꝓmulgata:licētiā dederit alicui occidēdi capiēdi: siue al'in psonis aut bonis suis vel suoꝝ grauandi eos q̄ tales sniās ꝓtulerūt:siue quorū occasiōe sunt ꝓlate: vel casdē sniās.ſ.interdicti ⁊ suspēsionis obſuātes: vel taliter excōicatis cōicare nolētes: irrevocauerit ipaz licētiā re integra.i.iniuria non illata: vel si occasione ipi° licentie ꝓcessū sit ad

captõez bonoꝝ: nisi ipa bona fuerit infra octo dierũ spaciũ restituta: aut satisfactio pro ipsis impensa li.6.c.quicunqꝫ pro eo.

Quid si ep̃s faciat ꝯ canonẽ istũ. Rñdeꝯ ẽ excõicatus. qz dicit quicũqꝫ. Nec obstat illud li.6.c.qz periculosum. qz illud.c.non eximit ep̃os quoad excõicationez: ꝑ quo ad interdictũ ⁊ suspensionẽ. Et ita intelligit ipm hosti. Hec gar. ⁊ super.d.c.s.quicũqꝫ. Quos intelligit noie suoꝝ. Rñ fm Gar. ibidẽ. intelligit familiares suos: in quos nõ cogit̃ qs testificari. qz ꝓ talib⁹ põt iniuriã prosequi: etiã si al̃ sit inhabilis. eꝛ̃ de testi. cetero. Qui vo sunt illi q nõ cogunt̃ testificari habet̃. 4.q.3. lege iulia. 51⁹ casus ẽ. quicũqꝫ al̃. i. licẽtia nulla habita suo motu ꝓmittit aliqđ ꝑmissoꝝ. c.c.§. cadẽ quoqꝫ. Et si pmãserint in cadẽ sñia p duos ñises: ertũc absolui nõ pñt nisi p sedẽ apostolicã. vt dicit̃ ibidẽ. in fi. 52⁹ casus est. q vniuersi ⁊ singuli qui regalia custodiam sine gardiã aduocatõis vel ꝛefensiõis titulo ĩ ecclesiis monasterijs vel quibuslibet alijs pijs locis de nouo conãtes vsurpare bona ecclesiarũ monasterioꝝ aut locoꝝ ipoꝝ vacãtiũ occupare ꝑsumũt: quãrecunqꝫ dignitatis honore ꝑfulgeãt. li.6.ỏ clec. gñali. Et intellige ꝑ vniuersos ⁊ singulos ꝯphendi etiã mulieres. qz fm canones masculinũ ꝓtiũ a canone crimina puniente feminas ꝯprehendit. qz ita ꝛecẽt femine sicut masculi: licz qñqꝫ minus puniãtur: vt hec probãtur aperte. 17.q.4. siquis suadente. Per vniuersos aũt ⁊ singulos ꝯprehẽdit clericos ⁊ laycos: sine tãꝫ persone singulares hoc faciant: sine qualitercũqꝫ. ita tamñ ꝙ si noie vniuersitatis fiat: faciẽtes ⁊ consentientes tñ sunt excõicati. ĩnocẽtes autẽ nõ. qz excõicatõis pena nõ dz quis teneri nisi in culpa sua: lz secus sit de iterdicto. li.6.c.romana. Per regalia vo intelligit collectã que fit occasiõe regis vel impatoꝛis vel tributũ quod regi debetur: qui se forte dicebat patronũ. ii.q.7. ⁊ si tributũ. Et sic exponit̃ p hosti. eꝛ̃ de iure pa. psona. Uel dic regalia. i. iura que ad impatoꝛẽ vel regẽ ꝯsueuerunt ptinere. vtpote vectigalia si erant ecclesie ꝯcessa. Custodiã ⁊ cetera q̃ sequunt̃ expone. i. iuspatronatus quod fm diuersas regiões vocabula sortit̃ diuersa eꝛ̃ de iure pa. qz clerici. 7.c. psona. ⁊ eꝛ̃ de sta. mo. singulis. §. fi. ⁊. 16.q.7. pie mentis. 7.c. frigentius. in quib⁹ habẽtur noia que sequunt̃ hic. Alia pia loca expone vt sũt hospitalia: quocunqꝫ noie censeant̃. Sz a quo tpe dicemus vsurpatũ de nouo. Rñ a. 40. ãnis ⁊ citra. qz min⁹ tps ꝑiudicare non debet. eꝛ̃ de prescrip. de quarta. 16.q.3. §. quas actões. Ỏ dico etiã maxime ꝓpter illud quod dicit̃ in. d.c. generali. ibi Uel ex antiqua ꝯsuetudine. qz antiqua cõsuetudo ꝯsueuit dici maxima: cui nõ extat memoria. vel que est ꝑscripta. eꝛ̃ de ꝑscrip. vigilãti. ⁊ de ꝯsuetudine. c. vlti. Hec oia gar. sup. d.c. generali. 53⁹ casus ẽ. q clerici ecclesiaꝝ. monachi monasterioꝝ: ⁊ plone cetere locoꝝ eorũdẽ qui ỏ fieri ꝓcurãt. c.c. vbi prius. Clerici vero qui nõ opponunt se talib⁹ sicut debẽt nihil recipe debent de ꝓuentib⁹ ipsarũ ecclesiarũ siue locoꝝ ꝓ tpe quo ꝑmissa ꝑmiserint sine debita ꝯdictõe vt ꝑz ibidem. 54⁹ casus ẽ. q religiosi religionũ mẽdicãtiũ abolitarũ de nouo inceps aliquẽ ad suũ ordinẽ recipientes: vel locum siue domũ de nouo acquirẽtes: vel loca ceteraqꝫ bona acquisita absq̃ licentia papa alienãtes. 6. de religi. do. religionũ diuersitates. Sz quid si dom⁹ eis legeꝫ. Rñdet Jo. an. q eã poterunt recipere ⁊ vendere: vt inde possint necessaria hr̃e. Sz quid intelligit̃ per cetera bona. Rñ satis videt̃ q̃ ĩmobilia sola. qz talia debent cẽ subiecta qualia permittũt predicata. eꝛ̃ de fi. instru. ad fi. ⁊ exquo eis ꝑmittit̃ in ordine remanere: ꝑmittunt̃ eis illa sine quib⁹ illi non possunt vendere vt inde possint viuere. In ꝓtium videt̃ q̃ per cetera omnia ꝯprehendãtur. ff. de v. sig. ceteroꝝ. Preterea p loca intelligunt̃ ĩmobilia. vt patet ibidem si locus. Ad quid ergo sequeret̃ ceteraqꝫ bona: si per cetera ꝯprehendunt̃ ĩmobilia sola. Hãc questionẽ omittit insolutã Jo. an. ⁊ dicit q fm Ỿ. declaratio necessaria fuisset. 55⁹ casus ẽ. collegiũ vniuersitas vel singularis psona: cuiuscunqꝫ sit dignitatis cõditionis aut status alienigenas ⁊ alios nõ oriundos de terris ipoꝝ publice pecuniam fenebrem exercentes: aut exercere volentes: ad hoc domos in terris suis cõducere: vel conductas habere: vel inhabitare al̃ permittentes: nisi huiusmodi vsurarios omnes manifestos infra tres menses expellant: nunqꝫ taliter admissuri cetero. 56⁹ casus est. illis. s. vsurarijs manifestis inde non oriundis ad fenus exercẽdũ domos locãtes: vel ỏ alio quocũqꝫ titulo ꝯcedẽtes. ita q si deliquẽtes i vtroqꝫ casu ꝑdco fuerit psone ecclĩastice maiores

vt epi vel superiores eor̄ suspensionis. mi-
nores vero si fuerint psone singulares: ex
cōicatōis.si aūt fuerit collegium siue alia
vniuersitas: interdicti sniam ipo facto se
nouerint incursuros:quā sniam si p mēsē
aio sustinuerint indurato:terre eor̄ q̄ diu
in eis ibidē morant extūc.i. elapso mense
sunt interdicte.Si vo layci fuerint p suos
ordinarios ab huiusmodi excessu:omni p
uilegio cessante:p censuram ecclesiasticaz
p̄escant. Et hi duo casus habent li.6. de
vsur. vsurarū voraginē. Nota ad expositi
onē dicte decretalis q̄ collegiū dicit cum
simul habitāt:sic dictū quia simul colligū
tur.sic exponit.ff.q̄ cuiusq; vniuersitatis
.l.i.Uniuersitas vo ē nomē magis genera
le:7 plura p̄hendit: vt vniuersitas ma
gistror̄ 7 scholariū. Alienigenas. 7 sic ꝟ
stitutio nō extendit ad oriūdos de terris
Et dic alienigenas qui nō sunt cines nec
incole. Alios nō oriundos.i.si etiam sunt
incole ad hoc vt fiat differētia inter alieni
genas 7 alios nō oriundos. Non tñ oriū
dis hoc licet:ꝟ quia de eis nō est tātū scan
dalū.ideo hec stitutio nō extēdit ad eos
7 alie pene habent locū ꝫ eos. ex de vsur.
quia in oib⁹. Fenebrē.i.vsurariā.Ad hoc
tomos.i.ad exercēdū pecuniam fenebrez
Usurarios mānifestos.i.notorios.vel euidē
tia facti:vt cū vsurarius tenet mēsam pa
ratā ad pecuniam mutuandā cuilz ꝟ vsu
ris:sicut mulier in pstibulo cuilz patet.ar.
ex de cohabi.cleri.7 mu.tua. Et in ꝟ casu
penam ipo iure patit illius.c.quia ī oibus
Uel notorios iuris vt cū sunt p ep̄m in ec
clesia publicati. secus est si adhuc in eccle
sia tolerent.ar.vbi supra.c.vestra. Naz si
sint manifesti tñ per famam nō tamen no
torij:non patiunt hanc penam ipo iure añ
publicationē.sic intelligit illud ex de vsu.
cum tu. Ad hanc aūt publicationē facien
daz sufficit q̄ vocati ꝫfiteant: vel p testes
ꝫuincant. sufficiunt etiā certa argumēta
cū fama.vt in.c.cum tu.7 ita vsurarij ma
festi dicunt vel euidentia facti: vel si sunt
confessi:vel ꝫuicti 7 publicati.7 ita notat
Hosti.in sū.tī.de vsur. Hec gar.sup illud.c.
vsurarij. 57⁹ casus est.layci qui hacten⁹
p vim vel p metuz psonas ecclesiasticas
coegerunt ad supponendū vel ꝟmittendū
ecclesias vel ecclesiastica bona imobilia:
siue iura ipaz ecclesiarū ipis laycis: nisi
post admonitionē ꝫtētē remissa ꝟmissi
one p̄missa:quaz p vim vel p metū exege
rāt:ecclesias 7 bona ecclesiastica eis ꝟmis
sa taliter in sua libertate dimittant. Et itel-
ligit hic de illa ꝟmissione que fit recogno-
scendo siue p̄fitendo bona illa tenere ab
alijs tanq̄ a superioribus. siue tāq̄ a patro
nis vel aduocatis:ipos patronos vel ad-
uocatos ppetuo vel ad tps nō modicū fa
tuendo. Prelati aūt hoc facientes sine ſi
capituli consensu 7 apostolice sedis speciali
licentia sunt p triēnium suspensi ab officio
7 administratione.7 p ꝫsequēs a būficio
ꝟm gar.ex de prebē.cū ꝟm. Clerici vero q
scientes hoc ee presumptū neglexerint illō
nunciare superiori similiter p triēniū a pce
ptione beneficior̄ illius ecclesie sunt suspē
si.li.6.de re.ec.non alie.hoc ꝫsultissimo. Et
expone ꝟm Jo.an.ab officio.i. officij exe-
cutione 7 administratione tpaliū. Nota
etiam q̄ p hoc q̄ dicit ad tps nō modicū.
possent ad tps modicū dici infra.io.ānos ꝟz Jo.
an.vel ꝟm Ho. naso.7 gar. hoc discretioni
iudicis relinquat.vt ex de offi.dele.de cās
Expone etiā hoc qō dicit ī p̄ncipio hacte
nus ꝟm eosdē.i.post istā stitutionē infra
duos menses a tempore publicatiōis.qō
verū ee credit Jo.an. nisi hoc scinerint
pus.ar.ad hoc li.6.de pben.cū singula.

58⁹ casus ē.qui decetero psonas eccles-
asticas ad talia faciēda ꝫpulerint. 59⁹
casus ē.layci qui ex ꝫtib⁹ iā dudū initis
vel posterius ineundis licite.i.cū ꝫsensu ca
pituli 7 licentia sedis apostolice speciali ꝑ
ut dicit decretalis sup p̄missis ꝟmissioni-
bus.vel occasione ipoz cōtractū vltra
illud qō ipsis laycis de natura cōtractuū
vel lege.i.pactōe apposita ꝫtractib⁹ illis p
mittitur:vsurpauerint:nisi moniti legitime
ab huiusmodi vsurpatōe destiterint:restitu
endo etiā ea que taliter vsurpauerūt. vt ī
.c.ꝟ ꝫsul. 60⁹ casus ē.layci recipientes in
romana curia lras ab alio q̄s a papa vel
vicecācellario.ex de crimine falsi.dura.in
gl.c. 61⁹casus ē.dī quos ad dirigendas
moniales in electōib⁹ abbatisse vel posisse
ptingit euocari:si nō caueāt ab his p que
iter eas sup ipsis electōib⁹ discordia possit
oriri vel orta nutriri.li.6.de elec.indēnitati
bus.§.postremo. 62⁹casus est.quicunq;
prohibitus a canone infra allegato inge-
rens se quocunq; mō regimini vrbis sine
licētia pape.necnō 7 glz tali alicui faciens
in hoc quocūq; mō.nec absolui pōt nisi a

papa.li.6.ꝛe elec.fundamẽta.§.q̃ si secus.

63° casus.pars que,pcurauit q̃ ꝓuilegij ꝓbator se ꝛe alijs q̃s ꝛe manifestis iurijs ⁊ violentijs intromittat.li.6.ꝛe offi.ꝛele. c. vlti.§.pars vo.⁊ si pōt absolui nisi ei quē sic fatigauerit indebite ꝓmo ꝛe expensis satisfaciat integre.vsq; dicit ibidē. 94°casus grecus baptizans baptizatū a latino vel lauans altare tanq̃s maculatū:sup quo celebrauit latinus.cx̄ ꝛe bap.c.vlti. 65° casus.grecus eps nō obediēs epo latino ꝓr quē fuerit ꝛeputat°ex̄ ꝛe offi.or.qñ. 66° casus.eps qui nō cōicat subdito cui° crīm sibi notū asserit:ꝙ nō ꝓbat.6.q.z. placuit.

67° casus.index vel ꝓnceps nolēs instituere ciā facere clericis vel miserabilib°ꝓsonis. zz.q.5.administratores. 68°casus.ꝛesidēs ecclesiā romanā.di.zz. q cathedrā. 69° casus.excōicans papā.di.zi.c.vlti. 70° casus.scismaticus insurgēs ꝑ papā.7.q.i. nouacian°. 71° casus.quicūq; ꝛeclaratione regule fratrū minoꝝ editā a papa Nicolao quarto in scriptis aliter q̃s ibi dicit glosat.vel oīa ꝛe hoc ꝛocet in publico eius intellectū sciēter ⁊ ꝛeliberate ꝛeprauat⁊ scribit: ac scienter ⁊ ꝛeliberate ꝛeterminat in scholis siue predicat ꝑ aliqua vel aliquod ꝓtentoꝝ in ea:ē excōicat°:nec absolui pōt nisi a papa.li.6.ꝛe v̄.sig.exūt.in fi. 72°casus.clericus habēs officiū vicecomitis vl' ꝓfiti secularis si monitus legitime nō ꝛestiterit.ex̄.ne cleri.clericis. 73° casus.q cunq; religiosi cū cathedralē vel matricē ecclesiam loci interdicta auctoritate sedis aplice:vel a locoꝝ ordinarijs posita viderint aut sciuerint obseruare: nō obstātib° quibuscūq; appellatoīb° antea etiā ad eam dē sedē vel aliū seu alios iterjectis: ⁊ alijs obiectoīb° quibuscūq; cū moderamine illius ꝛecretalis alma.inuiolabiliter obseruare tenent°.nō seruātes vo ipo facto sunt excōicati.Et idē intellige ꝛe iterdictis ⁊ cessatoīb° a diuinis idictis p statuta ꝓuincialia vel auctoritate epoꝝ. Idē etiā intellige ꝛe cessatoīb° gñalib° a diuinis ciuitatū ecclesiaꝝ vel locoꝝ quas aliq̃ ex ꝓfuctudie vel al' capitula collegia vel ꝓuētus scholariū aut regulariū ecclesiaꝝ vendicāt sibi. ⁊ ꝓrogat° hec ꝓstitutio ad ꝑcedētia. nec obstant ꝓuilegia ꝓuētoes statuta ⁊ ꝓfuctudines quelz:que ꝑ ꝑmissa religiosos non iuuāt aliqualit'.li.7.e.ex frequētib°. Attē de q̃ in hoc casu ⁊ in alijs sequentib° qui sunt in septimo supaddunt° aliqua ꝛe apparatu Jo.an. Ad enidentiā igitur huius casus nota q̃ p hoc q̃ dicit religiosi pz q̃ clericos nō seruantes supradictū interdictū hec ꝓstitutio nō ligat. Per hoc q̃ dic̄ sedis aplice.videt' ꝓprehendere etiā interdictū iuris. Matrix ecclesia dicit' cē maior ⁊ baptismalis que dicit' matrix. quia sicut mater generat:sic illa p baptismū regenerat.Et dico hoc habere locū etiā cuz illa matrix ecclesia religiosis nō seruātib° ſbest quo ad pstatoēz ⁊ collationē.vel qa ē vicaria eoꝝ:cū generalit' loquat'.⁊ puto hic ecclesiā sumi p ipa ecclesia materiali ⁊ parietib° ei°:vt sit mēs lr̄e q̃ exquo in ecclesia matrice seruat': etiā in alijs obſuet'. Sed quid si interdicta ē villa vel castrum nō habēs inclusam cathedralē ecclesiā vl' matricē. puta q2 matrix ecclesia ē in alia terra nō interdicta. vel ecclesie plures sūt in villa vel castro: ⁊ nulla ꝓncipalior qa quelz baptizat suos parrochianos.⁊ forte ex illis ecclesijs alique seruāt interdictū: alique nō.R°. puto q̃ non est locus hnic ꝓstitutioni. Deficiunt enīz mens ⁊ verba eius.sicut nec locū haberet quando ī loco singulariter interdicto nulla esset ecclesia: nisi illa religioso2 non obseruantiū.habebunt ergo tunc locū iura antiqua. Item p hoc q̃ dicit sciuerint. patet q̃ ignorātes hec ꝑna non ligat. Obseruare. non dicit q̃ in nō obseruando se ꝓforment. sed in seruando. addere enim intendit hec ꝓstitutio:nō diminuere ad obseruantiā interdictoꝝ.excessus ergo clericorum ecclesie matricis non dabit religiosis materiaz ꝛe linquendi. Obiectionibus quibuscunq;.s. si allegarent sententie nullitatē. vnde lz interdictum sit nullum ꝓpter aliquā causā exquo tamen matrix ecclesia seruat illud: religiosi violantes sunt excōmunicati.

74° casus.comini temporales qui in locis interdictis quecunq; diuina officia celebrare quomodolibet cogunt.aut qui non tñ ꝑr campanarum pulsationem: sz etiam ꝑr precones ad officia eadem audienda aliquos excōmunicatos vl' interdictos euocari faciunt:seu qui ne excōmunicati publice aut interdicti ꝛe ecclesijs oī in ipsis misse celebrantur:a celebrantibus moniti super hoc vt eceant prohibent.nec nō ⁊ excōmunicati publice ⁊ interdicti q̃ ipsis ecclesijs notati a celebrātib° vt eceāt moniti remanē ꝑsumūt: sūt excōicati. nec nisi p sedē aplicaz pñt absolui.li. 7.c.q̃is.

Tpales.supple si sunt etiã epi vl'eccleſiax plati. Quomõlz.p hoc ꝓhendit oẽm modum expulſionis realem ⁊ ꝑſonalẽ:directũ ⁊ indirectũ.vt ſi res eox occupẽt conſanguineos in reb⁹ vl'ꝑſonis grauẽt.Monitti.nõ dicit noiatim.vt infra ꝓmo vſu p quod pz q quo ad ꝓhibẽtes ſufficit monitio generalis.puta q monitꝰ q oẽs excõicati ⁊ interdicti exeãt. ille ꝑcepit q nõ exeant. Noiatim.ſ.vt exeant monitꝰ. ꝯ ex generali monitione nullus ligaf ex eo q remanet.ſoli ꝯ noiatim moniti remanẽtes ligantf. Miſſe. p hoc pz q i alijs diuinis officijs nõ è locus hi⁹ pene. Remanere ꝑſumũt. ntellige etiã ſi ipſi tpales hoc ñ mãdent.⁊ in hoc vltimo caſu excõicat⁹ iterũ excõicatf. 75⁹ caſus.fratres minores recipiẽtes in ſuis eccleſiis ad audiẽda diuina officia tpe interdicti fratres vl'ſorores tertij ordinis ſunt excõicati.nec ꝓſunt eis alia ꝓuilegia cõceſſa illis vel iſtis.nec ꝑſt abſolui niſi a papa:vel ſatiſfactiõe ꝑmiſſa a locox epis aplica auctoritate.li.7.c.cuz ex eo.In ſuis eccleſiis. p hoc patz q ſi in alijs eccleſiis hoc facerẽt ħ pena ceſſaret. alia tñ pena cõis locũ hꝫret.⁊ intelligif hec cõſtitutio cũ moderamine illi⁹ ꝯcretalis. alma. Auctoritate aplica. dicit ꝓpter exẽptionẽ.⁊ q⁹ alĩ grant in locis exemptis.

76⁹ caſus.eos qui ꝟfunctox corꝓa i cimiterijs tpe interdicti in caſib⁹ nõ conceſſis a iure:vl'excõicatos publice aut nominatim interdictos:vel vſurarios manifeſtos ſciẽter ſepeliũt:ipo facto ſnia excõicatõis ligat.nec abſolui ꝟbẽt: niſi ꝓus ad arbitriuz epi ſatiſfecerint cõpetẽter eis qb⁹ p hoc iniuriatũ è:quocũqz ꝓuilegio nõ obſtãte.li 7.ꝯ ſepul.eos q. Eos qui.p hoc includit etiã mulieres. Cimiterijs. ſi igitur i campis vel locis ꝓuatis ſepeliãt eos: nõ è locus huic pene. q⁹ intelligo etiã ſi locus ille cẽt vnit⁹ vel cõtiguus eccleſie vel cimiterio.q⁹ exꝫ ad vſuz cimiterij nõ è p cpm bñdict⁹.ꝯ cõſe.di.i.nemo. nõ è huic pene locus.A iure.hoc dic q⁹ clericis qui ſeruauerũt interdictũ cõcedit ſepultura cũ ſilentio ⁊ ſine cãpanax pulſatõe.cx ꝯ pe. ⁊ re. q in te. Aliqui etiã religioſi ſunt ꝓuilegiati.vt ꝯfratrib⁹ eox q nõ ſunt excõicati nec noiatim interdicti ꝓbeat tpe interdicti eccleſiaſtica ſepultura.cx ꝯ ꝓui.vt ꝓuilegia In ꝯtuor aũt feſtiuitatib⁹ in qb⁹ tpe interdicti celebrari põt alta voce nõ puto poſſe mortuos ſepeliri:lz ſepe ꝯtiñ fuerit obꝟuatũ.⁊ ħ ber. ꝓbat ꝯcretalis ꝯ ꝓui.cũ ⁊ plãtare. ꝯ q ſi.⁊ ille. ꝯ qui dicb⁹ illis pmittit participationez diuinorum loquit ꝯ andiẽdis officijs:ñ ꝺ ſacris.Excõicatos.ſ.ab hoĩe vel a iure.⁊ intelligedũ è ꝯ excõicationc maiori.lz.ñ.excõicati minori excõicatione ſic ꝯcedẽtes nõ ſñ ſepliẽdi. vt no. Inno.e.ti.ſacris.huic tñ pene loc⁹ nõ eſt. Publice. Jo.an. velle videf q q ad hunc caſũ nõ indicabit publice excõicat⁹: ſi inder ſedẽs in bãco ꝓferat ſniaz coꝝ ꝺnobus vel trib⁹.ß requirit q coꝝ multis.al' poſſz cẽ occultũ. Per hoc etiã q dicit publice dicit q ſi cẽt occult⁹:dato q ſepliẽs ſciret:loc⁹ huic pene nõ cẽt. Noiatim. p ħ videf q poſſit in cimiterio ſepeliri interdict⁹ nõ noiatim.dũmõ nõ ſit interdict⁹ locus. Manifeſtos.intellige niſi cautũ ſit ꝯ reſtitutõe vſur.c.i.⁊.z.li.6.Et puto ſufficere q ad ſepulturã:nõ dico quo ad corroborandũ ei⁹ teſtiñ:q cancãt poſt mortẽ.qꝺ vex intellgo ꝯ eo q ĩuſſit ſatiſfacere ꝯ vſuris. aliter ſi ſufficẽt cautio beredũ:cũ ꝯceſſiſſz in ꝑccato.Sciẽter. regrit ꝯ ſciam hec excõicatio.Sepelierint.hic occurrũt dubia q magis regrũt ꝓncipis ꝯclaratõez q̃ glo ſatoris opinionẽ.ſ.an portãtes ad ſepulturã:q tñ nõ ſepliũt ſint excõicati. Jdẽ q̃rit ꝯ cõcomitantib⁹ fun⁹.ꝯ fodiẽtib⁹.ꝯ fabricantib⁹.ꝯ apientib⁹ ſepulchx. Jdẽ ꝯ platis ⁊ clericis miniſtris eccleſiax in quarũ cimiterijs ſepeliunf:qui nõ ꝓhibẽt vel patiũf. Jdẽ ꝯ clericis ⁊ laycis q portãt cruces ⁊ ſimilia.Et qdẽ cũ hec pena puniat ſepliẽtẽ.ſepelire autẽ ſit mortuũ humo vel tumulo clandere:videtur ſolos humo vel tumulo copus imponẽtes ligatos eſſe.⁊ facit pro hoc eqtas ne ex vno funere multitudo ligetur. Preterea ꝓſtat q portãtes cõcomitãtes vel fabri.ſi nõ ſeqrẽf ſepelitõ excõicati nõ cẽnt. Jn ꝯtiñ è q hec ꝓſtitutio Indibzio cẽt ſi vn⁹ ſolus ribaldus vl'ſerniẽs p quẽ illud expediri poterit:ligari dicaf: reliquis viſitatis pompoſe ⁊ ſolẽniter expeditis.Satiſfecerit eis quib⁹, bi ſũt forte quox fauore fuerunt late ſnie excõicationis vel interdicti: quib⁹ reſtitutio debet fieri. Siqua etiam violentia fuiſſet illata clericis vel miniſtris ſatiſfieri ꝟbet. ſi etiam illorum corꝓa vel oſſa diſcerni poſſunt exhumandi ſunt.ꝯ ſepulturis ſacris. ⁊ hoc in tribus vltimis caſibus. Sed quid ꝯ primo. Dico q ſi ille fuit penitens licet non ꝟbuerit ſepeliri:non tamen

exhumabiť saltē post relaxatōēz interdicti De mortuarijs interdicti penitentis nota q̄ illa licite possunt recipi ab eo q̄ relinq̄t in morte cū p̄ ipo sit orandū. Similiť illa que postea darent cū funere sepulto in cimiterio post relaxatū interdictū ꝛ funeralib⁹ que darent cū funere sepulto tēpore interdicti: nō puto clericos licite recipere posse.q̄ viderent cū sepeliētib⁹ participare

77⁹ casus.excōicate sunt mulieres quo quo mō cecidero sectātes vel ꝛ novo assumentes statū illū pniciosum ꝛ quo habeť li.7.ꝛ reli.comīb⁹.cū ꝛ quibusdaz. 78⁹ casus.excōicati sunt q̄cūq̄s religiosi easdē mulieres in illo statu fouentes;vel ad ip̄m suscipiendū inducētes:nullo eius p̄uilegio valituro:vt dicit ibidē. 79⁹ casus.excōicati sunt ꝯbentes mr̄imoniū scienter i gradibus ab ecclesia p̄hibitis. 80⁹ casus. excōicati sunt ꝯbentes mr̄imoniū cū monialib⁹. 81⁹ casus.excōicati sunt q̄cunq̄s religiosi ꝛ moniales ac clerici i sacris p̄stituti ꝯbentes mr̄imoniū.Et in his trib⁹ casibus ecclesiaꝝ prelati tenent tales quos publicū fuerit taliter ꝯrisse:vel ꝛ quib⁹ ħ legitimis p̄stiterit documentis excōicatos publice tādiu ꝛnunciare:donec separent ab inuicē. Hec oia patent li.7. ꝛ p̄sanguinitate.eos qui. Circa p̄mū.c.nota q̄ dicit sciēter. p quod p̄z q̄ hec p̄stitutio nō ligat ignorantes. quod intelligo ignorātia facti probabili:nō affectata.s.q̄ ignorabant se eē p̄sanguineos vel affines.Si vo ignorabāt ius nescientes gradū in quo cēt p̄hibitū:ex quo sciebāt gradū eos ligat p̄stitutio li.6.ꝛ re.iuris.ignorantia.si vo alter solus sciebat ille solus ligatur.34.q.2.nō satis. Sed quid si ꝯrerit ignorans: ꝛ postea scīuit ꝛ cohabitant p̄sanguinee. ℟. credo q̄ nō liget:cū ista p̄stitutio nō puniat cohabitationē ħ ꝯctum. quia dicit ꝯrerit. ꝛ probať hec solutio ex eo q̄ sine iudicio ecclesie nō posset ab ea diuertere.ꝓccat tamē eam cognoscendo. Quid si contrarī cū illa quam credebam esse p̄sanguineaz vel affinē vel monialē:ħ nō erat. ℟. nō sum ligatus.quod probať p ea que notant ex. ꝛ sen.ex.si vero.2.Matrimoniuz.per hoc videtur q̄ coactus ad ꝯbēdū nō incurrat hanc pnā.ꝛ si loquamur ꝛ coactiōe absoluta certū ē.ex. qō me.causa.sacris. si aūt ꝛ p̄ditionali:lz tali q̄ caderet in cōstantez vir̄ ligari videť per eandē ꝛcretalē.sed cū non sit mr̄imoniū ꝛficiente p̄sensu: ita q̄ non inducit etiam publicam honestatem. li.6.ꝛ spon.c.vno.ꝛ equitate talis nō videť ligari.ex. ꝛ sen.ex.significauit. Quid si nō ꝯrit mr̄imoniū sed sponsalia tm̄. ℟. non puto eum ligari:cum p̄stitutio hec sit penalis:ꝛ verba ħ non imporent.q̄ vez credo nisi p̄sūmauerint per copulam carnalē.quia tunc ligant:quasi tunc contrarisse videant.ex. ꝛ spon.veniens.7.c.is q Circa tertiū casum nota q̄ dicit religiosi .s.p̄fessi tacite vel exp̄sse religionē approbatam.li.6.ꝛ voto.c.i. quod intelligo etiā si p̄fessio illa tacita vel exp̄ssa non obliget illi religioni:ħ religioni in genere.Moniales.supra punit ꝓtrahentē cū moniali. hic vero punit monialē ꝓtrahentē: etiā in isto casu quo cōtrahens nō ligat. ꝛ nō repetit scienter. quia lz ignoranter posset q̄s cōtrahere cum p̄sanguinea affine vel moniali:non tamen in monachū monacham vel constitutū in sacris ꝓtrahentē ignorātia cadit.puto tamē q̄ vbi cēt probabilis ignorantia in ordinato in sacris.s. in amētia vel vomitione nō cēt locus huic pne.

82⁹ casus.excōicati sunt quicunq̄s cōitatū potestates.capitanei.rectores.p̄sules. iudices.consiliarij:ꝛ alij quiuis officiales statuta per que aliqui vsuras solvere cogātur:aut etiā eas dē solutas repetē quoquo mō impediant ꝛcetero p̄sumpserit facere scribere vel dictare. 83⁹ casus.excōicati sunt quicūq̄s supradictoꝝ p̄sumpserint scienter iudicare q̄ vsure soluant: vel q̄ solute nō repetant: vel cū fuerint repetite nō restituant plene ac libere. 84⁹ casus.q̄cunq̄s supdictoꝝ statuta huiusmodi bactenus edita ꝛ libris cōitatū iparū: si sup ħ potestatē.s. sine iuris sine facti habuerint: infra tres menses nō ꝛcluerint:excōitatiōnē incurrent ipo facto. 85⁹ casus.excōicati sunt quicunq̄s huiusmodi statuta sine p̄suetudines effectū habētes:quoquo mō p̄sumpserint obseruare. Hec omnia patēt in.7.ꝛ vsuris.ex grauī. 86⁹ casus. quicunq̄s religiosi p̄terniserint p̄sciam facere p̄fitentib⁹ ꝛ soluendis ꝛcinis: ab officio predicatōis maneāt tādiu ipo facto suspē si:donec p̄fitentib⁹ ipsis:si hoc ip̄m sibi videndi facultatē habuerint:p̄scientiā fecerit ꝛ exinde.i.post̄q̄s omiserint cum potuerint conscientiam confitentibus facere:excommunicationem incurrunt ipo facto. si predicare p̄sumpserint negligētia vt p̄mittiť p̄dicta nō purgata.li.7.ꝛ penis.cupiētes.

87° casus. excõicati sunt transgressores ꝓstitutõis illius que religiosis ⁊ clericis secularib⁹ ꝓhibet nequis ad vouẽdũ. iurãdũ: vel fide interposita seu al' ꝓmittendus aliquos inducat: vt sepulturã apud ecclesiam ipor eligant: vel iam electã vlterius nõ imutẽt. vt dicit' in. c. cupientes. in fine. Nec absolui possunt ab alio q̃s a papa preterq̃s in mortis articulo: nullis priuilegijs aut statutis cuiuscunq̃s ꝯditionis in ꝓiũ sup his valituris. vt patet ibidẽ. 88° casus. religiosi quicunq̃s decimas ecclesiis debitas ad ipos ex aliqua legitima causa nõ spectantes sibi appropriãt vel vsurpãt vel dari ab alijs non permittunt vel prohibent: nisi postq̃s super hoc requisiti fuerint ab illis quor interest: a pmissis destiterint infra mensem: aut si de vsurpatis vel retentis infra duos mẽses ecclesiis dãnificatis emendã non fecerint ꝓtentẽ: ab officijs administratiõib⁹ ⁊ bñficijs sunt suspensi: donec destiterint ⁊ satisfecerint dicto mõ. Et si huiusmodi religiosi administratione vel beneficia nõ habent: eo casu quo alij supradicti sunt suspensi: ipsi sunt excõicati: anteq̃s plene satisfecerit nullatenus absolvendi: non obstantibus priuilegijs quibuscunq̃s. Premissa tamen non extendunt' ad alia que per religiosor ipor donatos seu oblatos tenent': oum tamẽ illi religiosis eisdem cũ effectu donauerint vel obtulerint se ⁊ sua. li. 7. de decimis. religiosi. Religiosi. per hoc patet q̃ nõ est locus his penis in secularib⁹ clericis vel laycis qui deliquerunt in istis. Quicunq̃. per hoc ꝓhibendit etiam feminas: ⁊ etiam religiosus ad secularẽ ecclesiam translatũ. Ecclesiis. per hoc credo q̃ hec ꝓstitutio nõ haberet locũ quando decime ille debent' priuatis: vt per antiquũ feudũ. Nõ permittunt. scilz facto vel prohibent verbo. Duos mẽses. videt' q̃ illi duo menses currant ab vsurpatione vel retentõe: lz vnus mẽsis de quo ꝓmittit' currat a requisitione. credo tñ q̃ requisitio respiciat vtrũq̃ casum. Officijs declarari debuisset an intelligeret de diuis. ⁊ pro hoc facit q̃ infra nõ repetit' de officijs an de alijs officijs. vt qr sacrista: cellarius: vel similes. ⁊ p hoc facit illud li. 6. de re. iuris in penis. Se ⁊ sua. nõ sufficit q̃ q̃ dona sua donassent manentes in seculo: ipor vsufructu retento. Nõ obstat de priuilegijs vt priuilegia. tales. n. ꝓfratres sunt: ⁊ in aliquib⁹ priuilegiati vt illi: ß nõ sunt plene oblati. 89° casus. sunt excõicati religiosi tpale dñium habentes subditos suos verantes mõ qui ponit' li. 7. de sta. mo. fiq Religiosi vo militantes horribili mõ: qui etiam in dicto. c. ponit' an clericos excedẽtes: ꝓuati sunt [illegible]ministratõib⁹ habitis: ⁊ inhabiles ad habẽda[illegible]quos etiã ⁊ alios eis in excessu tali similes ordinarij debent facere: omni cessante priuilegio: excõicatos publice nũciari. donec fuerint absoluti vt patet ibidẽ. 90°. casus. excõicati sunt illi qui visitatores monialiũ in officio suo imperdiuerint: nisi moniti resipiscant: priuilegijs statutis ꝯsuetudinibusq̃s in ꝓrarium minime valituris. li. 7. de sta. mo. attẽdẽtes.

91° casus. inquisitores qui obtentu odij gratie vel amoris lucri vel ꝯmodi tpalis ꝯ iusticiam ⁊ ꝯsciam suaz omiserint ꝯtra quenq̃s procedere vt fuerit ꝓcedendũ sup heretica pranitate: vel etiam quenq̃s impo nendo ei pranitatẽ ipam: vel impedimẽtũ sui officij ꝓsumpserint quoquo mõ vexare si sit eps vel superior: suspensiõis ab officio p triẽniũ. alij vero sñiam excõicatõis incurrũt: a qua nisi p papam preterq̃s in mortis articulo: ⁊ tunc satisfactiõe premissa non possunt absolui: nullo eis in hoc priuilegio suffragante. li. 7. de hereti. multor. Premissa. hoc intelligo si facultas assit ei faciẽdi: ⁊ tps hoc patiat'. al' absolueret' cũ cautõe p epm vel ꝓbrũz. 92° casus. qui ptextu officij inquisitõis hereticor: quouis illicito mõ pecuniam ab aliquo extorserit: vel etiam scienter ecclesiarũ bona ob delictũ clericor fisco etiã ecclesie applicauerit: ipo facto est excõicatus: nec absolui põt nisi in articulo mortis: donec ei a quo extorsit de pecunia sic extorta satisfecerit: nullis priuilegijs valituris. li. 7. de hereti. nolẽtes. Pretextu. si q̃ ñ eo ptextu illicite exigat: lz male faciat: nõ ẽ locus huic pene. Illicito. penas q̃ pecuniarias applicãdas officio non ꝓhibet iponi ⁊ exigi: ß illicitas exactiões fieri. Pecuniã intelligo large. i. q. z. p totũ. Scienter. ignorantẽ q̃ nõ tenet hec pena. Ecclia. de bonis q̃ clericor ꝓprijs nõ ꝓhibet. ⁊ p ß dico q̃ si monachus preesset ecclie: q̃ eor que acq̃siuit intuitu psone: si eri nõ possz applicatio ista: cũ sibi ñ possit acgrere: ß poti⁹ acgrat ecclesie. Fisco eccle mltomin⁹ sibijpis l' officialib⁹ l' fisco seclari cui al' applicata sunt ipo iure bona laycor de hereti dãnator. Donec ei a q̃. ß refert' ad duos pdcos casus. s. de pecunie extorsiõe

ꝛ ꝛe bonoꝝ eccleſie confiſcatiõe.ꝛ q̃ dicit abſolui nõ poteſt.itellige niſi p ordinariũ: cum abſolutionem papa ſibi non reſeruet. Satiſfecerit.ſi bz vnde.al' pauptas excuſat.ꝛe vſuris cũ tu— 92⁹ caſus monachi nigri ꝛ regulares canonici adminiſtratiõ nẽ aliquã nõ habẽtes ad curias p̃cipum ſine ſp̃ali licẽtia ſuoꝝ p̃latoꝝ ire nõ ꝛebẽt. ꝛ ſi vt ſuis p̃latis aut monaſteriꝭ damnũ aliq̃d inferãt:ad dictas curias ſe ꝓferant ſunt excõicati. 94⁹ caſus. p̃dicti monachi tenẽtes ifra ſepta monaſterioꝝ arma ſine licẽtia ſuoꝝ abbatũ ſunt excõicati. ꝛ hi duo caſus ꝓbant' li.7. ꝛe ſta.mo. ne in agro. Nõ habẽtes dicit in p̃mo caſu.quia bñtes adminiſtratiõez q̃q̃ illuc opz ire eã adminiſtratiõis. Excõicati vo. nota q̃ ad hanc excõicationẽ ꝓhendã duo ſunt neceſſaria.ſ.q̃ intrauerit curiã:ꝛ q̃ cauſa dãnificãdi monaſteriũ vel p̃latũ. Licẽtiam vo bñe vel nõ bñe nõ puto ponderãdũ:cũ hoc nõ repetat'. Vnde ẽ q̃ etiã itrãs curiã ꝛe licẽtia p̃lati:ſi ꝓpter hoc.ſ.ad dãnificãdũ monaſteriũ vel p̃latũ intrat eſt ligatus.ex ſolo igit' exitu clauſtri ob hanc cãm nõ ligat'.exquo vo intrauit ob hanc cãm lz ñ dãnificauerit: ſiue qz nõ potuit:ſiue qz pe nituit ẽ ligat⁹.Monachi.nõ repetit canonicos regulares. Infra.i.intra. p q̃ pena nõ includit tenẽtẽ eẽ. Arma. p hoc large ꝓhendũt' tela.ſ. dicũt' arma ſtricte q̃bus ꝛefendunt':tela quib⁹ ipugnãt'. Tenẽtes. p hoc dico q̃ veniẽs ꝛeforis ad clauſtrum cũ armis ñ aio tenẽdi nec tenẽs:nõ videt' ligari. 95⁹ caſus.excõicati ſũt religioſi q̃ bus nõ habita parrochialis p̃ſbr̃i licẽtia ſp̃ali clericis aut laycis adminiſtrãt ſacr̃z vnctõis extreme:vel eucariſtiã:vel matrimoniũ ſolẽnizãt.i.ſolẽnit' bñdicũt. ꝛe qua bñdictõe habet' eẽ ex ꝛe ſecũdis nup.c.i.7.3. p hoc tñ nõ p̃iudicat' illis quib⁹ a poſtolica ſedes ꝓceſſit vt familiarib⁹ ſuis domeſticis aut paupib⁹ in ſuis hoſpitalib⁹ ꝛegẽtibus ſacr̃a poſſint eccleſie miniſtrare. Nõ habita licẽtia.nũquid credet religioſus parrochiano dicẽti talẽ licẽtiã ſe habere. R⁹ q̃ ſic.qz nõ bz p̃ſumi inemoꝝ ſue ſalutis.i. q.7.ſancim⁹. Parrochialis.p hoc quo ad ſeculares mercenarios ꝛ bis ſimiles intelligo p̃ſbyterũ in cui⁹ parrochia habitãt. ar.ꝛe pr.di.i.placuit. Preſbyteri.credo ſufficere licẽtiã parrochialis qui nõdũ eſt p̃ſbyter.qz.ſ. infra annũ ẽ vel ẽ cũ ipo diſpẽſatũ:vel ẽ parrochialis collegiata. Videt etiã ſufficere licẽtia vicarij gerẽtis curã p modũ illius ꝛecretalis.cũ ex eo.ꝛe elec. li. .6. Sufficit etiã ſi ℔ fiat auctoritate dioc. ep̃i cuius ẽ parrochia. eẽ ꝛe ꝛona. aplice. in p̃n. ꝛ eps p̃el byter eius.di.25.olim. Dubitat' aũt hic an ſufficiat q̃ p̃reſbyter licentiet religioſuz vt parrochianos ſuos poſſit inungere ꝛ eis eucariſtiã dare:an requirat' parrochianoꝝ exp̃ſſio quib⁹ hec ſunt p̃rebẽda. Itẽ an ſufficiat generalis licentia data parrochiano q̃ poſſit illa recipere:an requirat' licentia ſp̃alis.ſ. q̃ a tali religioſo: vt huic lr̃e bñ ſatisfiat. R⁹ Jo. an.conſulit q̃ fiat ſpecificatio ꝛe ꝓferẽte ꝛ recipiẽte ꝛ ꝛe ſacr̃is:tamẽ credit q̃ exquo ꝛe ſacr̃o ſpecificat':lz nõ exp̃mat' nomẽ parrochianoꝝ cũ religioſo licẽtia dat': vel nomen religioſi cũ dat' licẽtia parrochianoꝝ pena vitat'. 96⁹ caſus.excõicati ſunt q̃ excõicatos a canone p̃terq̃z in caſib⁹ a iure expreſſis vel p̃ p̃uilegia a ſede apoſtolica eiſdẽ ꝓceſſis:vl' a ſententijs p ſtatuta p̃uincialia:aut ſynodalia p̃mulgatis abſolvunt. 97⁹ caſus.excõicati ſunt religioſi q̃ a pena ꝛ a culpa abſoluere quẽq̃z preſumũt. Et in his trib⁹ caſib⁹ p̃miſſis nõ niſi p ſedẽ aplicã p̃t abſolui.quos loco ordinarij poſtq̃z ꝛe hoc ꝓſtiterit eis:excõicatos faciãt publice nũciari: nullo p̃uilegio ℈ hoc valituro. Dec oĩa patẽt li.7.ꝛe p̃uil'. religioſi. Nota p hoc q̃ dicit a canone.intelligit canonẽ quẽcũq̃z:etiã a quo eps vl' preſbr̃ poſſet abſoluere.eẽ ꝛe ſen.ex.nuper Exp̃ſſis ꝛe ſen.ex.monachi.ꝛ.c.cũ illoꝝ. Conceſſis. Habẽt.n.multi religioſi p̃uilegium a ſede apoſtolica ſuper abſolutione oĩuerſoꝝ caſuum. Et ſententijs. vnde credo q̃ omnem ſententiam includit.ſ.excõicationis ſuſpenſionis ꝛ interdicti:cuius neceſſaria ſit abſolutio. Per hoc q̃ dicit q̃ non poſſunt abſolui:intelligit' niſi in caſu mortis. Item valituro.ſ.quin penam incurrãt ꝛ ꝛenuncientur p̃n q̃ dictum eſt ꝛẽ. 98⁹ caſus. excõmunicati ſunt tranſgreſſores conſtitutionis que religioſis mendicantibus ꝛomos ad inhabitandum loca quecunq̃z ꝛe nouo recipere:recepta nunc vſq̃z mutare; vel ea tranſferre in alios cuiuſuis alienationis titulo interdicit.li.7. ꝛe priui. cupientes.in p̃cipio. 99⁹ caſus.excõicati ſunt religioſi qui aliqua in ſermonib⁹ ſuis vel aliquibus proferunt vt a ꝛecimarũ eccleſiis ꝛebitaꝝ ſolutõe retrahant audientes.li.7.ꝛe pẽnis.ꝛ in dicto.c.cupientes

ioo⁹ casus siquis quẽuis ep̃m iniurioſe vel temere pcuſſerit: vel cepit ſeu bãnire rit: vel hec fieri mãdauerit. aut ab alijs facta rata habuerit: vel ſocius faciẽtis i his fuit: aut ꝓſiliũ vl' fauorẽ in his ꝺederit: ſeu ſcienter eũ ꝺefenſauerit ẽ excõicat⁹: nec ꝑt abſolui niſi ꝑ papã ꝑter in articulo mortꝭ. Inferunt' etiã eis alie ꝑne. ⁊ patẽt hec oĩa li. 7. ꝺe ꝑnis. ſiquis. Terra quoq; ipi⁹ ouz tñ vltra vnã dioceſim nõ ꝓtineat vſq; ad ꝓdignã ſatiſfactionẽ eiuſdẽ. Necnõ locus aut loca alia in quib⁹ captus ꝺetinebit' q̃s diu ꝺetentio ipa in eiſdẽ duranerit ẽ interdicta. Oz ſi terra eiuſdẽ duas dioc. vl' vlẽ ꝓtineat: dioceſis comicilij ꝑncipalis ipi⁹ ⁊ illa in qua etiã fuerit ꝺelictũ ꝓmiſſũ ſi ſua ſit: ⁊ due alie q̃ ſub ipo ſunt eidẽ loco vicinioꝛes ſunt interdẽe. Limitas aũt q̃ ꝑmiſſa aut aliquid eoꝝ i ep̃m ſuũ ꝓmiſerit: donec ei ſatiſfecerit ẽ interdicta. poteſtas aũt ꝓſiliarij. baliui. ſcabini. aduocati. rectoꝛes. cõſules: ⁊ officiales quocũq; noie cenſeant': exĩtes culpabiles in ꝑmiſſis ſimilr ſunt excõicati. nec niſi vt ꝑmittit' ꝑñt abſolui. Et ſi in aliquo caſuũ ꝑdictoꝝ fuerit aliqs abſolutus ab excõicatõe in mortis articulo niſi poſtq̃ ꝑſtine fuerit reſtitut⁹ ſanitati q̃cito ꝓmode poterit papæ ſe ꝑñtare curauerit: in excõicationẽ reincidit ipo facto. vt ꝑz in. ꝺ. c. ſigs. Quẽuis ep̃m. illos qui renũciauerũt loco non oꝛdini includit electos nõdũ cõſecratos qui nõ ſunt epi include re nõ videt'. Temere. in illo q̃ qui ſe ꝺefẽ dendo peteret be ꝑne locũ nõ habent. Mandauerit. Mora caſum in quo punit' ſolũ mandatũ. Quia tamẽ ꝺurũ videt' q̃ ex ſolo mandato ſit malefactũ nõ ſequat': tot ꝑnis qs inuoluat'. ⁊ qz regulariter ꝟba eũ effectu accipiunt'. eẋ ꝺe cle. nõ reſi. relatũ. Ideo põt exponi vel hec. ſ. pcuſſiones captões vel bãna iam facta. Rata. opoꝛ q̃ q̃ hec facta fuerint ei⁹ ꝓtẽplatõe. eẋ ꝺe re. iuris. ratũ quis. li. 6. Socius. hic ſumit' ꝑ eo qui coopat' ad pcuſſionẽ captionẽ vel bãnitionẽ: vel fauorẽ in his. ꝑ quod ꝑz q̃ ſauens taliter ꝺelinquenti poſt ꝺelictũ nõ includit banc ꝑnaz. Defenſauerit. etiam poſt ꝺelictũ. ſ. impediẽdo ne ꝺelinquens ad manus iudicis veniat excuſandus vel puniendus: vel ne executio fiat. Credo tamẽ q̃ qui talẽ ꝺefenderet ne lederet' a ꝓmulgato ꝑnã hanc nõ incurreret: cũ illa ſit iniuria quã a ſocio quis ꝓpulſare tenet'. ꝺe ſen. ex. ex dilecto. li. 6. Baliui. vulgare ꝓuincialiũ. ß in francia dicũt' ꝓpoſiti. Scabini gallicoꝝ. vt ꝑmittit'. ſ. ꝑ ſedẽ aplicã niſi in articulo mortis. Quãcito cõmode. i. impedimento ceſſante ⁊ indulto aliquo modico tpe vt ſibi valeat ꝺe neceſſitate ꝓuidere.

De canone illo. ſiquis. titulus 3⁹.

Deinde ꝓſiderandũ ẽ ꝺe canone ſnie late ꝺ̃ pcuſſoꝛe clerici. Et ꝓmo ponẽdi ſunt caſus in q̃b⁹ iſte canon fallit. 2° notãda ſũt ⁊ querẽda quedã circa canonẽ. Quãtũ q̃ ad ꝓmũ ſciendũ ẽ q̃ iſte canon. quicũq; ꝟberat clericũ vel aliã eccleſiaſticã ꝑſonã ẽ ipo iure excõicat⁹. fallit in multis caſib⁹ Primo in apoſtata pcuſſo: qui ſi a pcuſſore clericus eẽ ignoraꝛ'. ⁊ hoc certũ ẽ. ſ. q̃ ꝑcuſſoꝛ hũc qui comã nutriebat clericũ eẽ ignoꝛabat: pcuſſoꝛ nõ ligat'. ⁊ hoc verũ ẽ ſi ignoꝛabat nõ ignoꝛãtia craſſa vel affectata ß ꝓbabili. alit' nõ excuſaret'. Quid ſi ꝺubitet'. Rº. põt ſe purgare ꝓpio iuramẽto. q̃ ſi iurare renuerit q̃ ip̃m eẽ clericum ignoꝛabat. qz tunc ꝑſumit' ꝺ̃ eũ exquo nõ vult iurare: tanq̃ excõicat⁹ vitandus eſt: donec ꝑ ſedẽ aplicã abſolnat'. eẋ. c. ſi vero aliquis. in tex. ⁊ glo. Et ex hoc habet' q̃ ls clericus nõ ſeruet habitũ ſuũ: tñ adhuc retinet ꝑuilegiũ. Et hoc verũ ẽ añ trinã ãmonitiõez. ſecus ẽ poſt trinã monitiõem. quia tunc pdit ꝑuilegiũ clericale. Et ſic intellgitur illud eẋ. c. in audientia: ⁊ hoc habet' i glo. c. predicti. ſi vero. 2° fallit in clerico arma poꝛtãte militaria: exquo tertio ãmonitus ꝑ dioceſanũ ſe noluerit coꝛrigere. eẋ. c. in audiẽtia. 3° fallit in clerico qui nec i mõ tõſure: nec in forma veſtimẽtoꝝ: nec i qualitate negocioꝝ ꝺe clerico quicq̃ oſtendit: ſi tertio monit⁹ ꝑ dioceſanũ ſe nõ coꝛrigit. eẋ. c. ꝓtingit. 2. Quid q̃ ꝺe goliardis Rº. ſi publicus ⁊ notoꝛius ſit: ⁊ nõ ẽ ſpes ꝺe coꝛrectõe: nõ videt' q̃ hoc ꝑuilegio gaudeat. ar. eẋ ꝺe apoſtatis. c. i. ⁊ ꝺe cle. ꝓin. iocãnes. qz vilitas vite ñ pmittit tales hoc ꝑuilegio dignos eẽ. L. ꝺe adulterijs. q̃ adulteriũ. in fi. Alioquin ſi ꝺe nouo incipiat talia: ⁊ ſpes ſit ꝺe coꝛrectõe: ẽ dioc. epi monitio requirẽda. eẋ. c. in audiẽtia. ⁊. c. ꝓtigit. 2. Et breuiter quouſq; habeat rei euidẽtiam hoc videt' retinere ꝑuilegiũ q̃diu ab eccleſia tolerat'. eẋ ꝺe cõſti. cle. ⁊ mu. nñ a. Hec Hoſti. in ſũ. De hoc ſ. li. 6. ſ. ꝺe ſacro oꝛdinis. titu. io. in ꝑn. 4° fallit in clerico

exercẽte negocia secularia si tertio monitus p̃r dioceſ. se non corrigit. eẋ. c. vi. ⁊ bone. cle. c. vlti. Et iſte caſus eſt ſpālis ſm Hoſti. capl̃m tñ quod ipe allegat nō exp̃mit niſi q̃ tales c̃ facultatib⁹ ſuis ſtatutſ. ⁊ ꝓſuetudinib⁹ patrie ſibi aceāt. quod ſm glo. ibidē non eſt intelligendū c̃ reb⁹ eccleſie. q̃ c̃lictū ꝑſone non dz in eccleſiaz redundare. i6. q. 6. ſi epūm. 5° fallit in non relinquẽtib⁹ tonſurā publice ꝓtrahentib⁹ in fraudē iurisdictionis ſecularis. qō etiā intelligas ſi tonſurā hac intentione ſola c̃ferant. puta q̃ nō habēt ſp̃m redeundi ad clericatū nec epūs tales retinuit ſub foro ſuo. nec bñficiū ꝓceſſit diſpenſatiue. vt eẋ c̃ cleri. ꝓin. ex parte tua. ⁊. c. iobes. eodē mō intelligas illud eẋ. c̃ priuil. ex parte. z. ſed hoc etiā aliter intelligi p̃t ſm Hoſti. vt ſtatim ſequit. 6° fallit in illis qui habitu clericali ꝓtempto tyrānidi ⁊ crudelitati inuerecūde ſe īmiſcent. ꝑ ſeditionē ⁊ guerrā mouent vel publice atrocit̃ c̃linquūt. eẋ. e. cū nō ab hoie. §. ī ar. ⁊ eẋ. c̃ apoſtat. c. i. ⁊ ſic p̃t intelligi illō eẋ c̃ priuil. ex parte. z. ſz Hoſti. hec. n. capitula intelligunt c̃ his qui non ſunt ꝓtenti portare arma ſed ſeuis enormitatibus ſe īmiſcent. Jn his enī nō ꝑexigitur āmonitio. ꝑ illud. c. eẋ. e. in audientia. ⁊. c. ꝓtingit. z. intelligunt c̃ his qui talī non excedunt lz portent arma. vñ illi vſq; ad trinā monitionē ſuo priuilegio gaudēt. vt ibidē dicit̃. Hec in glo. c. cū nō ab hoie.

7° fallit in his clericis qui ꝓcuratōes ſeu adminiſtratōes ſecularīū ꝑſonaꝝ recipiūt poſt inhibitōez dioceſani publice ī ſynodo factā ſub pena priuilegij clericalis exp̃mendo q̃ quicunq; ꝓtra inhibitionē ſuā venerit per eū nō c̃fendet̃. talis enīz inhibitio ī ꝓpoſito loco admonitōis trine ſuccedit ſz Hoſti. Jnde ſi tales occaſiōe ipſius adminiſtratōis ꝓpter fraudulētuz ꝓpotū capiant̃ indignū eſt eis ab eccleſia ſbueniri p̃ quos ꝓſtat in eccleſia ꝛi ſcandalū generari. eẋ. nec cle. vel mo. c. z. Bernardus aūt intelligit q̃ tali clerico nō ſubueniat̃ ab eccleſia ſi legitime tertio admonitus ab adminiſtratōe nō reſiſtat. ⁊ hoc innit̃ in p̃n. lr̃e p̃dicti. c. ſacerdotib⁹ ingt ⁊ clericis tuis c̃nuncies publice ne miniſtri laycoꝝ fiant. ⁊ eſt ar. ad hoc eẋ. eo. in audientia. vñ in aūcte huius. c. laycus carere licite nō poſſet clericū occaſione adminiſtratiōis. q̃ layci ꝓhibent̃ auocare clericos a diuinis officijs. zi. q. 3. cypā⁹. Unde ſi ꝛfecerint nō c̃bent ex hoc ꝓmodū reportare. ar. i6. q. i. legi. vel etiam ſm eundem. ſ. Ber. ⁊ verius nō debet tali in fraude ꝓmiſſa in adminiſtratōe ab eccleſia ſubueniri pecunia nec alio auxilio cū eccleſia al̃ teneat̃ c̃fendere clericos ab oppreſſione laycoꝝ. Quid ſi abbas vl̃ alius preſb⁹ inferior epō ſup p̃dictis monuerit clericū ſibi īmediate ſbiectū ⁊ clericus incorrigibilis eſt. nūquid amittit ꝑ priuilegiū. dicunt quidā q̃ nō. q̃ hoc non videt̃ exp̃ſſe cautū niſi c̃ epō. ⁊. ſic videt̃ epoꝝ priuilegiū ſpāle. ⁊ nō dz hoc alius ſibi vſurpare. eẋ. c̃ priuil. ſane. ⁊ ar. eẋ. c̃ elec. tranſmiſſaz. Eſt tñ cōtra argm̃. eẋ. e. ex tenore. ⁊. e. vt fame. §. i. ⁊ dico hoc expreſſum c̃ prelatis in genere. eẋ. e. in audientia. Hec Hoſti. 8° fallit in illis qui non ex odio vel inuidia vel indignatione ꝑ iocoſa leuitate ſe percutiunt. eẋ. e. c. i. v. tali. hoc itelligit Jnno. q̃ clericus iocoſe verberat clericū. ſecus eſt ſi laycus. quia nō eſt licitus ludus clericoꝝ cū laycis. z. q. 7. laycos. Sz quid c̃ illo q̃ a clerico ludente ſecū graviter pcuſſus ⁊ ꝓpter ꝑ motus ſine c̃liberatione repcutit cū graviter incōtinenti iratus alio vindicādi ſe. hoc nō facturus ſi plene c̃liberaſſet. nūquid incidit in canonē. R°. exquo libidine vindicte ⁊ per irā repcutit cū ⁊ nō iocoſa leuitate nō p̃t dici q̃ ſine c̃liberatione pcutiat. vnde incidit in canonē. ſi āt tanta eſt ſurreptio q̃ nec vindicare nec iniuriari intenderet tunc nō incidēt. Hec Roð. Quid etiā c̃ illo qui iocoſe percuſſus a clerico graviter repcutit eū graviter ⁊ cū ira ꝑ tñ leuitate iocoſa. nūquid incidit in canonē. R°. lz in hoc caſu interueniat ira. exquo tñ ſm ꝓditionē ludi repcutit ſine dolo malo nō incidit in canonē. hec enī ꝓditio videt̃ ludentiū q̃ graviter pcuſſus pcuſſorē ſuū graviter pcutere p̃t ne videat̃ inferior in illo ludo aut minus ſtrēnuus. Hec Roð. Quid c̃ ſacerdote qui puerū clericū importune cū eo ludentē pcuſſit iratus. R°. ſi nō ad iniuriandi vel libidine vindicte. ſed tñ ꝓpter repellendā violentiā pueri qui monitus ceſſare nolebat cū moderamine pcuſſit. nō credo q̃ incidat in canonez lz irat⁹ hoc fecerit. Hec Roð. 9° fallit in magro qui leniter ꝑ facit eẋ. e. cū voluntate. §. vlti. ⁊ hoc cā correctōis. vl̃ ituitu

disciplíne.ex e.c.i.v.nisi magíster. nec di stínguít ibi inter scholares ꝓstitutos ī mi noribus ordinibus ⁊ cōstitutos in maio ribus. Quid si cū ira percutiat ⁊ ex ira ℞ꝰ ꝙ ex hoc non incidit in canonē exq̄ cā correctōis hoc facit si moueat ira per zelū.si tm̄ percutiat ex odio incidit. extra e.c.i.§.vlt. Quid si ꝑncipalis magíster ꝓhibeat ſb̄ magꝰo vl alíj cui cōmittit ali quos pueros docendos ⁊ taliter ꝓhibitꝰ eos percutiat.nunqd incidit in canonem ℞ꝰ credo ꝙ nō.qz nō pōt magr̄ p̄.phibi tionē ei auferre bñficiū iuris per qō ꝓce dít docto:ibꝰ corrigere quos docēt.Hec Roð. io.fallit in illo qui vim incōtinēti tempate repellit.extra e. si vero alicuiꝰ.§. si vero clericis.⁊ hoc itellige siue repellat a se sine a socio. ar.33.q.3. nō inferenda. ⁊.c.vlti.hoc aūt qō dicít ibi incontinenti expone.i.anteq̄s diuertat ad ꝛrium actū Et est ꝛrius actus quo ad hoc per quez merito videri pōt qō ꝛ violentia illata velit ad pñs dissimulare aut a repellendo cessare.Hec Roð. Notandū aūt hic ꝙ Alanus Jo.⁊ Ber.distinguunt ꝙ cū fit violentia rebus licet illā repellere ⁊ incō tinenti si pōt etiā ex interuallo tpis colle ctis amícis suis. extra ꝛ resti.spo.oliz.qñ aūt fit persone licet incōtinēti ⁊ nō ex in ternallo se ꝛfendere ⁊ cū moderamine in culpate tutele.ar.extra e.c.z.hec Ber.ex tra c.dilecto filio.⁊ ꝛ homici.significasti .z. Sz qd si nō ob ꝛfensionē sui ſ patris vel matris vel vxoris vel filie vel fa milie vel etiā extraneoꝝ clericū ledat si ne vberet.℞ꝰ dicit Jnno.sup.c.si vo alicuius.ꝙ quidā dicūt quibus etiā ipe ma gis assentit.ꝙ talis nō incidit in canonē. ar.ff.ꝙ me.ca.iste quidē.§.fi.nā ⁊ socij in iuria est ꝓpulsanda.23.q.3.nō inferenda. Alíj dicūt ꝙ hoc ē verū ꝛ ꝛfensione ꝑ sonarū illarū tm̄ ꝑ quas intelligít fieri nobis iniuria.vt sunt vxor. filij. krni. vt instí.ꝛ minur.§.patít. iiꝰ fallit in illo q inuenit clericū cū vxore mr̄e sorore ⁊ filia ꝓpria turpiter agentē. extra e.si vo alicuiꝰ. .§.nec iste ꝓpellendus est. Et ſb̄ noie vxo ris ꝓprehendít ꝛponsa ꝛ pñti ꝑm Ber. ⁊ Hosti. Nota etiā ꝑm Jnno. supr. c. si vo alicuiꝰ.noie matris intelligūt omnes ascēdentes.noie filie omnes ꝛscēdētes. Jn collateralibꝰ aūt vel affinibꝰ manum extendere nō audet.Alíj dicūt simplicít ꝙ psonas ibi notatas hoc ꝓuilegiū non excedit.⁊ hoc dicit Hosti.ibidē tutius eē Jtē ꝑm Hosti.ibidē intelligít ꝛ sorore vl filia tā legitima q̄s naturali.nō tm̄ ꝛ ado ptiua. Jtē ꝑm Hosti ti.ꝛ diuor.si vir vxo rē ꝛphēderit vel frater sororē. vel filius matrē.vel pat[illegible]ulterio cū ꝑſbro vel clerico tenere pō[illegible]s inuitū sine excōicatōe per.zo. boras vt vocet testes p quos ꝓbet adulteriū.ff.ꝛ adul. capite. Et ꝑm Jo.oi.8i.ꝑſbr.nō credít testibꝰ nisi viderint clericū in adulterio. hoc tm̄ ꝑm quosdā nō restringít tm̄ ad coitū ſ etiaz ad amplexus ⁊ ꝛosculatōes.⁊ qō quis ꝓparat se ad opus carnis. si tm̄ nō i loco ſuspecto ſ publico talia faciāt. sic fit qñq̄s ludēdo aliud cēt.quia verberās icideret in canonē. Cū aūt ꝓstat p signa apta ꝙ clericus iā erpleuit opus credo ꝙ si talia sunt signa ⁊ tā ꝓpinqua negocio ꝙ ꝓstat turpitudinē coitus ibidē expletā si pcuti at statim nō ē excōicatus verberās talē si sit ꝛ p̄dictis psonis.Si aūt nō sunt ꝓ babilia signa nec incōtinēti post factum verberat ſ postq̄s clericus ad alia diuer tit ⁊ ꝛ loco discessit vberās incidit in ca nonē.Hec Roð. Sz quid si mutilet vl interficiat clericū sic turpiter agentē. ℞ꝰ ⁊ si posset dici ꝙ talis patít quo ad excōi catōez.qz tā iustū volorē ꝓsecere nō pōt .C.ad.l.iuli.ꝛ adulte.al'. Gratianꝰ tm̄ nō distinguit in hoc casu ꝛcretalis iter atro cem ⁊ nō atrocē iniuriā ⁊ pene sunt restri gende.Quia tm̄ ꝛcretalis ex̄ e.si vo alicuiꝰ nō videt excōicare nisi illos qui simplr̄ insciūt manus violētas i tales. ⁊ distin guit inter hostiarios qui clericos vulne rant.⁊ eos qui sine vulneribꝰ ledunt eos ideo videt tutius dicendū ꝙ taliter mu tilantes vel occidētes iciderūt i canonē. Hec Roð.Hosti.etiā sup.c. si vo alicuiꝰ. dicit ꝙ ꝑm canonē non licet cū perimere si fieri pōt.ex̄ ꝛ pr.c.z. Quid ꝛ illo q ꝓcurat ꝙ clericꝰ vocet ab vxore sua ad turpem actionē ⁊ talē vocatū vberat.℞ꝰ ꝙ tā talis q̄s mulier incidit in canonē. qz nō potest aliqd imputare clerico cū ꝓcu rauerit ꝙ vocaret ad turpitudinē. Hec Roð. Quid ꝛ muliere que cū ticione ardenti vel aliquo alio percutit sacerdotē in caput ipetentē eā ad coitū.nunquid in cidit in canonē. ℞ꝰ si solū eā verbis ipe tat credo ꝙ icidit in canonē. Si aūt tan gat eā inuitā turpiter aut vim iferat corpo ralē si illa cū moderamie iculpate tutele

se ꝛefendendo eū pcutiat zelo castitatis
⁊ insta idignatōe mota ñ credo ꝙ icidat
i canonē. siē nec ille qui in clericū quē cū
vxore matre sozore vel filia sua turpiter
agentē inuenit manus iūjcit violentas.
Securius tñ ē ꝙ huiusmodi mulier sup
hoc se faciat ꝑ cōtra absolui ab epo. ℔
Roð. iz° fallit i illo qui ℔ facit ad man
datū ꝓpriū plati. eẋ e. ex tenoze. lz eni cle
rici nō ꝛeabeant vberari etiā cā cozrectio
nis p laycū. alioquin ⁊ ꝑceptoz ⁊ vbera
toz incidunt eẋ e. vniuersitatis. ß qui sunt
incozrigibiles ſm Ber. tūc ꝛe mādato p
latoꝛ. s. illoꝛ quoꝛ iurisdcōi illi sunt sub
iecti ⁊ a quib⁹ ꝛebēt cozrigi pñt capi ꝓpt
cōmissos excessus ⁊ ad iudiciuz trahi ⁊
incarcerari etiā violēter dū tñ nō āplius
capiētiū ⁊ laycoꝛ violētia se extendat q̄s
ꝛefensio vel rebellio exigit clericoꝛ. ⁊ ita
cū moderamine inculpate tutele. al'ſi mo
dū excederēt tenerēt. eẋ eo. vt fame tne
. ℌ. vlti. in ter. ⁊ glo. Illud aūt. c. vniuerſ
tatis. loquit in casu in quo monach⁹ nō
ſbterfugit regularē disciplinā nec abbatis
sui obediam ⁊ sufficiēter pōt p abbatē ⁊
alios monachos cozrigi. hec hosti. Nūc
aūt ꝛeclaratū ē li. 6. e. sī clericos. ꝙ clerici
ꝓpter excessus cōmissos lz nōdū appare
ant incozrigibiles ꝛe mādato plati cuiuſ
cūq; iurisdcōez bñtis. s. qui crimia possit
punire sine ꝛe iure cōi sine priuilegio siue
cōsuetudine pñt licite etiā p laycos capi
⁊ incarcerari pena ꝛebita castigandi. dū
mō non ex ꝓposito excedat in eos vt dr
ibi. Mā ſm Jo. an. ibidē. sī clericⁿ captus
quiete duci se pmittit ⁊ ducētes eū nō re
sistētē calce pugno vel alio mō pcusserit
excōicati sūt. ⁊ hoc lr̄a ibi sonat. Et ſm p
dictū modū loquit illud. c. vt fame. Sed
illud. c. vniuersitatis loquit ibidē ꝛe vbe
rib⁹ que plat⁹ clerico vel monacho p lay
cum nō dz inferre ob cām etiā institie sz
p clericos vel monachos vel p scipm si
sit minoz epo. ⁊ ideo mādās ⁊ mādatarij
sunt excōicati vt pz ibi. Hec Jo. an. Epi
quoq; clericos suos si ꝛe parēdo iuri side
iussoriā ꝛederint cautionē ꝛetinere nō ꝛe
bēt nisi excessus enormitas vel alia cā rō
nabilis cos suaserit ꝛetineri. vt pz in. ꝛ. c.
si clericos. ℌ. eosdē. rōabilis aūt cā eēt si
fuissent plures malefactoꝛes ⁊ vellet ex
eis vnū ꝛetinē vt p eū alios scire posset ⁊
capē vt dr ibi in glo. Jo. an. Sz nōne
sufficit generale mādatū qð ꝙtinet. zz. q.
5. ꝑncipes. R° spāle mandatū hic expecta
ri dz. q̄sdiu. n. nō ē notū eos eē incozrigi
biles ⁊ traditos curie seculari nō licet ℔
sine ꝑlatoꝛ mandato. q̄ adhuc ſℬ cleri
cali regula tenent etiā ꝛepositi. di. 81. dictū
vel nisi se imiscēant enormib⁹ eẋ e. cū nō
ab hoīe. ⁊. c. ꝑpendim⁹. hec i. ꝛ. c. vt fame.
in glo. Ad hoc nota ꝙ plat⁹ clericū
ꝛe furto suꝑctū pōt qōnib⁹ ſbjicere ⁊ in
vinculis ꝛetinere ꝛonec furtū reddat. eẋ
ꝛe pr. c. i. Dicit etiā Jnno. ꝙ quilz clicus
capē pōt seruitoꝛē vel socīū suū clericū ⁊
eū si hz eū ſuſpectū modico tpe tenere ⁊
iudici pñtare. in anc° vt iudices sine quo
quo suffragio. ℌ. necitatē. laycis aūt nullo
mō hoc licet etiā si sint iudices. Hosti. vo
dicit ꝙ iuder laycus vel dñs vel etiā so
cius capere pōt clericū ꝛelinquētē ne fu
giat vt eū epo repñtet. Hec hosti. eẋ e. vt
fame. iz° fallit in turbante diuinū offi
ciū quē ꝑſbr vel ali⁹ ad quem spectat pōt
ejjcere ꝛe ecclesia. Quid si cleric⁹ ad p
ceptū ꝑſbri nō vult egredi ecclesiā cū al's
ꝑlatus nō sit celebratur⁹. R° ꝙ pōt sine
metu excōicatōis ejjci. eẋ e. veniens. ſm
hosti. ti. ꝛe emn. ecc. i4° fallit in eo qui
rōe officij quod i ecclesia obtinet clericū
pcutit. vt cantoꝛ. sacrista. hostiari⁹ ⁊ filēs
qz cui cōmissū ē officiū ⁊ p ꝓñs alia sine
quib⁹ illud nō pōt cōmode exꝑdiri.
i5° fallit in senioze ecclesie qui cā ꝛenotio
nis hoc facē. Sz quid ꝛe sacerdote q̄ go
liardū turpiter iurātē pcutit zelo ꝛei. R°
si talis sit goliardus qui gaudet adhuc
priuilegio clericali incidit in cañ. nisi ille
goliardus sit in minoꝛib⁹ oꝛdinib⁹ ꝓstitu
tus ⁊ ptineat ad ei⁹ cozrectionē vel tur
bet diuinū officiū vel in aliquo casu con
cesso pcutiat eū. hec roð. i6° fallit in eo
qui ē plat⁹ ⁊ leniter cozrigit. i7° fallit
in dño siue clerico siue layco famulū coz
rigēte. i8. fallit in ꝓpinquo seu parente
siue clerico siue layco. Ibi sex casus pbāt
eẋ e. cū volūtate. Jntelligūt aūt isti sex
casus ꝛe leui pcussione. Quid g̃ si pſone
noiate ibidē modū in pcutiēdo excedāt.
nūquid incidūt in cañ. R°. ꝙ nō nisi hoc
fiat aīo irato ⁊ ex ꝓposito. q̄ canon tñ p
sequit volū. qð pz ex vbis ei⁹. i7. q. 4. sī
qs suadēte. ibi. man⁹ violētas iniecerit. ⁊
eẋ e. c. i. violētia vo nō cōmittit sine volo
ß man⁹ dictarū pſonarū nō sūt volose sed
charitatiue lz fortuito casu modum exce
dāt disciplīe. hec hosti. ⁊ ber. in glo. sdēi

.c.cū voluntate. Quid si aliqnis ꝛe supdictis ꝓsonis verberādo sanguinē excussit. R° ꝛeliquit si graviter ⁊ ex ꝓposito pcussit. secus ē si leviter pcutiēdo sanguinis guttas forte excussit. ar. extra ꝛe cleri. pcus. c. z. absit enī vt cū facim⁹ aliqua ꝓp bonū ⁊ licitū siquid ꝓter nostrā volūtatē cuiꝯ male acciderit nobis ꝯrebeat imputari. zz. q. 5. ꝛe occidēdis. ideo hoc arbitriū dico cū nec certa regula tradi possit. extra ꝛe offi. ꝛele. ꝛe causis. hec hosti. ti. ꝛe cleri. percus. Intelligunt ctiā predicti sex casus ꝛe leni pcussione que fit cā correctionis. sicut etiā pz extra e. c. cū volūtate. Quid si pcutiens clericū dū pcutit nō advertat actu nec cogitet correctionē ꝫ solū culpā attēdat ꝛelinquētis. nūquid incidit in can. R° ⁊ si ꝛe correctōe actu nō cogitet vl habitu. exquo tū ē talis ꝓsona que hz auctoritatē a iure percutiendi ⁊ culpa subest ꝓpter quā merūit percuti nō incidit pcutiens in can. vñ pz eos pcutere causa correctōis ē pcutere ꝓ culpa digna correctōe. lz aūt hec sntia videat benigna. ñ tamen videt secura ꝑm Rob. Quid si fratrē meū eiusdē religionis vel alterius aut clericū aliquē paratū facere aliquod flagitiū. puta aliquē illicite pcutere vel ꝺ religione exire aut fornicari vel aliquod simile teneo violēter zelo ꝛei ne faciat illō qui tū nullo mō ptinet ad correctionem meā. R° si talē tenuero modico tpe inuitū ⁊ renitentē in eū manib⁹ iniectis cū vborū blāditiis ⁊ citra iniuriā pcussionis nō credo incidere in can. tū quāto tpe possū eū taliter ꝛetinere invitū est arbitrio boni viri limitandū ⁊ ꝑm ꝙ charitas inspirabit. Hec rob. Predictis satis ꝓcordant Inno. ⁊ Hosti. sup. c. nup. dicētes ꝙ si forte inimici clerici supuenirēt ⁊ ipe ab aliq bus etiā violenter intruderet illi intrudētes excōicati nō cēnt. ar. di. 45. cū beat⁹. cū ei nō iniuriet ß poti⁹ salvent. Consiliū aūt bonū ē vt oēs ab hi⁹ inuectōib⁹ ꝓtineant manus suas ne ꝓpter nimiā ꝓnitatē occasione excessus. s. notabilis vel corrupte intētōis incidāt in culpā vel sntiam. ⁊ qō ꝓvisum est ad ꝓcordiā tēdat ad noxam. sic dicit Leo papa di. 45. licet. z. Et intellige ꝙ corrupta intentio dr̄ qñ pcussio fit libidine vindicte oīno. vel partim zelo correctōis partim libidine vindicte vel alteri⁹ ininste cāe. qz tūc modicū fermenti totā massam corrūpit. Hec ray. ⁊ rob. Intelligunt etiā p̄dicti sex casus ꝛe ꝓstitutis in minoribus ordinibus. vt pz in d. c. cū volūtate. in tex. ⁊ glo. ber. ⁊ hosti. vñ secus ē si sint in sacris. qz ex hoc qō ꝓmittit spāliter ꝛe illis ꝓhibet ꝛe istis sic quod ꝛe vno negat ꝛe alio ꝓcedit. extra ꝛe ꝓsump. nōne. Quidā si ꝓstituti in sacris ꝓturbēt diuinū officiū. R° nō percutient ß punient aljs admonitōib⁹. ⁊ si se nō correxerint pōt suspendi ex. ꝛe cele. mis. volentes. Hec in glo. d. c. cū volūtate

Quid si nō ex ꝓposito ꝑlatus vl magr̄ pcutiat ꝓstitutū in maioribus nō i ꝓcēptū canonis. i7. q. 4. siquis suadēte. ß qz non servit ad bñplacitū prelati qui nec retinē pōt impetū. nūquid talis pcussor ē excōicatus. Rndet hosti. ꝙ nō si faciat hoc cā correctōis. ex. e. cū voluntate. §. siqui vō v. ⁊ bi qui obtentu. nā ibidē indistincte ⁊ indeterminate loquit. In v. ꝓcedēti ⁊ se. loquit ꝛeterminate ꝛe ꝓstitutis in minoribus. Ad idē ar. ex ꝛe regularib⁹. c. vlt. Si aūt hoc faciat ex ipetuosa malitia sntiam nō evadit. Ber. vō videt referre totū §. illū tñ ad clericos in minoribus ꝓstitutos

Sz nūquid distinguēdū ē inter ꝓstitutos in ordinib⁹ sacris ⁊ cōstitutos in nō sacris respcū patris ⁊ matris. R° ꝙ non ꝑm rob. Credit enī ꝙ licet eis vberare filios etiā in sacris cōstitutos cā correctōis Et idē dicit Tan. Inno. tū notat ex. e. ꝙ licet eis vberare cā correctōis inferiores diaconib⁹. nō aūt diaconos vel pb̄ros. Jo. vo. zz. q. 5. §. i. ⁊ ber. sup. c. cū volūtate dicūt ꝙ nec subdiaconos. qz sacer ordo liberat a patria ptāte. i9. fallit i clerico ꝛepositō ⁊ tradito curie secl'ari. ex ꝛe indi. cū nō ab hoīe. ⁊ i7. q. 4. siquis ꝛeinceps. sec⁹ ē si nō tradit⁹ lz ꝛegradatus. nā talis q̄diu vult vivere sub regula clericali privilegiū retinet. di. 8i. dictū. in memoriam dicti officij. ar. C. ꝛe qōnibus. servos non solū. zo. fallit in clerico ad actū ꝓfus ẓriū clericatui transeūtē ꝑm Jo. ⁊ Inno. sup. c. nō dubiū. puta qz factus ē miles. nec tonsurā ꝛefert. qz ad hoc ē cogendus ex ꝛe cle. ꝓin. Jo. ⁊ c. ꝓsultatōi. ꝑ a ẓrio si tonsurā velit ꝛeferre pōt. ⁊ retinebit privilegiū illud lz aliqui ẓriū notent. Dicūt etiā quidā ꝙ bigam⁹ nō retinet. qō vex ē ꝛe bigamis casu ꝑ vel 6° hoc ꝓvilegiuz portantib⁹. di. 85. quisquis. ß ꝛe hoc videbit infra in tractatu ꝛe ordine. zi. fallit ꝑm Inn. in clerico heretico quē q vberat

nō incidit. Casus p̄dicti oēs ab hosti. in sū. sua ponunt. plura tū ad cuidētiā maiorē sunt ibi ꝛ alijs inkta. Tres vō casus sequētes a ricar. 4. di. 18. q. ii. ar. 5. in p̄n. supaddunt qui tū satis bñ possent reduci ad aliquos p̄dcōꝛ. vnus ē cū dñs domus clericū [illegible] cum in domo sua nec exire voleat lz cōuenīēter monitū expellit ꝛ domo. Si enī p̄latus illi⁹ clerici nō sit p̄s qui ipz exire cogat ⁊ dñs dom⁹ in expellēdo nō excedat nō injcit in clericū man⁹ iniurioſas. qz vtit iure suo. ⁊ sic dicitur. ff. ꝛ re. iur. nemo dānū facit nisi q facē illud qō facere ius nō bz. z⁹ casus est cū clerico volēte penitere aliquē cū baculo aligs monet baculū violēter. qz nō iniuriat ei moderate ipediēdo eū ne faciat iniriā alteri talē. z⁹ casus ē qñ aligs non ex ꝛliberatōe ß tñ ex surreptōe sociū suum leuiter ipellit lz sit turbat⁹. peccatū. n. mortale nō omittit nisi ex ꝛliberatōe vl̄ post tps sufficiēs fragilitati humane ad ꝛliberādū qñ factū nō ē tale qō hō nō obstāte hūana infirmitate tenet ꝛ necitate ꝛliberare vt p ꝛliberatōez ab illo opere illicito ppetrādo retrahat. null⁹ aūt excōmunicat a iure nisi ꝓpter peccatū mortale cū eni iura p̄cipiāt vt a iudice nō iligat nisi ꝓpter peccatū mortale videt q ꝑdītor iuris nō voluerit vt excōicatio a iur̄ incurrēt nisi ꝓpt peccū mōtale. ℞. Ric. vbi s̄

Hequit videre ꝛ z⁹ arti. s. ꝛ quibusdā notādis ⁊ q̄rēdis circa canonē late sñie ꝺ̄ p̄cussorē clerici. Ad cui⁹ maiorē cuidētiā text⁹ ipi⁹ hic ponat q ponit. 17. q. 4. Sigs ingt suadente diabolo b⁹ sacrilegij crimē icurrit q ī clericū vel monachū man⁹ violētas iiecerit anathematis vinculo subiaceat. ⁊ nullus cpoꝛ illū p̄sumat absoluere nisi vrgēte picło mortis donec aplico ꝑspectui p̄nteť ⁊ ei⁹ mādatū suscipiat. Ubi p̄ nota q lz dictus canon videat regrere tria. s. iniectionē cū dicit iniecerit. violētiā cū dicit violētas. iniuriā cū dicit suadēte diabolo. ℔ tū fallit casua lr̄. nā aliqñ incidit quis in illū can̄. sine iniectōe ꝓpter solā violētiaz dū clericus tenet inclusus vel inuitus sic q nō bz liberā ptātē abeūdi. ex̄ e. nuper. qz nō refert vtrū quis cōpedib⁹ vel' pariet⁹ ꝛtineat. ff. ex qui. can. maio. sibi sue currit. Aliqñ ꝓpter solā iniuriā sine violētia vt cū quis clericū volēte verberat in recōpensatōez ꝛlicti qō cleric⁹ cōmiserat ꝺ̄ ipz sic̄ layci alicubi facere ꝑsueuerūt p pace hñda ex̄ e. cōtingit. i. Aliqñ vō sine violētia ⁊ sine iniuria ꝓpter solaz iiectōez ex̄ e. vniuersitatis. fm gof. ß certe illud ñ fuit sine iniuria. qō apparet ibi cū dr̄ temerarias man⁹ sicut vbi volētem pcutio ibi dr̄ iniuriosa man⁹. vt in illa ꝛcretali vniuersitatis. Sz ꝺ̄ z^m docōꝛ mēbroꝛ obr̄. qz volēti nō fit iniuria. zz. q. 5. volnit ⁊. ff. ꝛ re. iur. nemo videt. ⁊ ita nō videt fieri iniuria. ℞⁹ iniuria dr̄ fieri ecclesie. qz ea que in nos ꝛlinquūt remittē possumus q̄stū ad nos ptinet ß nō q̄stū ad ecclesiā. zz. q. 4. si is qui. ⁊ q̄stū tangit cōmodū alioꝛ di. 63. saloitane. Sz quare excusat qui in loco pcutit clericū lz inuitū. ex̄ e. c. i. ⁊ nō ille qui pcutit clericū volentē. ℞⁹ qz ille temerarias man⁹ injcit ar. ex̄ e. vniuersitatis. ß ille non. ⁊ cā vltra scendi iniurīā hoc facere videt ex̄ e. contingit. i. in glo. 7. Nūquid pōt clericus renūciare p̄uilegio can̄. supradci. ℞⁹ q ñ pōt renūciare vbo ex̄. ꝛ foro ꝑx. si diligēti. etiā si sit cōiugat⁹. ar. ex̄. ꝛ vi. ⁊ ho. cle. si aūt. dūmō secūdas nuptias ñ ꝺ̄bat di. 84. quisqs. ⁊ etiā si sit ꝛpositus q̄diu vult viuere sub regula clericali vt supra dictū ē. ⁊ habet di. 81. dictū. pōt vō renūciare facto. vt si post trinā monitiōez babitū clericalē ⁊ tōsurā ꝛferat vel enormitatib⁹ se imisceat ex̄ e. ppendim⁹. in tex. ⁊ glo. ⁊. c. cū nō ab hoīe. ⁊. c. in audiētia. talia g faciēdo p̄uat se hoc p̄uilegio. ex̄ ꝛ vi. ⁊ ho. cle. ex lr̄is. in tex. ⁊ glo. d. ex̄ e. ꝑtīgit. i. in tex. ⁊ glo. b. Aduertēdū ē aūt q dict⁹ canon dicit in clericū. p qō pz q ñ sufficit q sit lr̄at⁹ nisi habeat ordinē clericalē sibi collatū ab epo vel alio q possit ꝛ iure vel ꝛ ꝑsuetudine p̄mā tonsuram vel aliquos ꝛ minorib⁹ ordinib⁹ ꝑferre Oz aūt dicit dict⁹ canon monachū ꝓ q̄lz religioso supponit sine sit masculus sive femina clericus vel cōuersus. vbo sacrata vel cōuersa ex̄. e. parrochianos. ⁊. c. ꝛ monialib⁹. dū tū sit religionis approbate fm ho. ex̄ ꝛ reli. domi. c. vlt. Nō vō dcm est ꝛ ꝑuerso vel ꝑuersa restringēdū ē ad regulares qui ꝓpr̄js renūciauerūt vel religionē ingressi sunt habitu monachoruz suscepto nō ad cōdonatos templi vel hospitalis vel aliarū religionū qui adhuc ꝓpria retinent lz tonsurā vel aliud signuz ꝑdonatōis ferant. vñ qui dicit in instro donatōis q facit se cōuersuz ⁊ tū adhuc

tinet ꝓtiū si ē ꝙuersus sic nōt Tan. eꝛ e. parrochianos. hec Rob. Quid ꝛ eo qui pcutit nouitiū alic⁹ religionis. R° i no no iure est excōicatus lz nondū tacite vl exꝑsse sit ꝓfessus. li. 6. e. religioso. Hec obstat q̄ cras poterit laycari. qz idē ē ꝛ clerico seculari in minoꝛib⁹ ꝓstituto. ⁊ ꝓterea tunc ē ecclesiastica ꝑsona. i7. q. 4. quisqs. Et ꝑm bo. ⁊ Jo. an. excōicatus eēt nō tm̄ qui in nouitiū inūceret man⁹ violētas sed etiā qui sine violētia inūcēt man⁹ iniuriosas. vt eꝛ e. ꝓtingit. i. Quid ꝛ heremitis laycis. nunquid in dicto can̄. includūtur. R°. q̄ nō nisi se subiecerint alicui approbate religioni ꝑm rob. Quid ꝛ conuersis secularibus ecclesiaꝝ. R° sub dicto can̄. includūt vt doctoꝛes interptant. s. bo. in sum. ⁊ ber. eꝛ e. nō dubiū. nā ex quo se ⁊ sua diuino iuri ⁊ obsequio tradiderūt ⁊ ex toto translati sunt ꝛ foꝛo ecclesiastico sine sit ecclesia regularis sine secularis vñ tales ꝛebēt gaudere ecclesiastica libertate. i7. q. 4. quisqs. ⁊. iz. q. z. ecclesiarum seruos. ⁊ videt hec. q. ꝛterminari eꝛ ꝛ p̄uile. vt p̄uilegia. §. i. nō enī sūt nisi duo genera hoīuz. s. clerici ⁊ cōuersi ex parte vna. ⁊ layci ex parte altera. iz. q. i. duo sunt. Q aūt tales censeant religiosi consuetudo generalis approbat cui standuz est di. ii. ecclesiasticaꝝ. Secus est ꝑz bo. sup. c. nō dubiū. si eēt cōuersus remanēs in ꝛomo ꝓpꝛia ⁊ sicut laycus viuens.

Quid ꝛ excōicato ꝛposito. nūquid ōco p̄uilegio gaudet. R° videt q̄ nō. qz nihil ad nos ꝛ his qui foꝛis sunt. z. q. i. multi. ⁊ talis eꝛ ecclesiā ē eiectus. ii. q. 3. c. omnis xp̄ian⁹. ⁊. c. se. ⁊ eadē rō ē ꝛ clerico excōicato nō ꝛposito ꝑm aliquos. Inno. tamē distinxit q̄ si excōicatio ꝛpositioꝛz p̄cedat adhuc p̄uilegiū retinet. si vo sequat ⁊ incoꝛrigibilis fuerit eo tradito curie seculari p̄uilegiū pdit eꝛ ꝛ iudi. cū non ab hoie. Qui aūt alū clericū excōicatū verberat videt ꝑm hoc multoforti⁹ excōicatus ꝑm q̄ distinguit Inno. hec notāt eꝛ e. cōtingit. i. in glo. Jo. aūt an. li. 6. ꝛ p. ꝛ gradatio. notat sup illud qō ponit ibi in fi. cruim⁹ te p̄uilegio clericali. q̄ p ꝛ approbata ē opi. alani. ⁊ bar. brix. ⁊ reproꝛbata opi. bu. Jo. ⁊ ber. qui dixerunt q̄ p cutiens ꝛgradatū incidit in can̄. notat āt ꝛ. 50. di. accedēs. ⁊ di. 54. c. z. q̄ forte ad hoc est vera in ꝛposito vbalr ꝛ quo logtur p̄n̄m illius. c. ꝛgradatio. ⁊ in actualit ꝛpōsito habeat locū finis eius sic ⁊ ꝛ restitutōe est distinctio inter eos vt notatur z. q. 6 ideo. z. Quid si sup caput clerici vibret quis gladiū vel baculū volēs percutere eū non tm̄ ꝑcutit. Quid etiā ꝛ illo qui sequitur clericū causa capiēdi ꝑ non capit. nūquid tales sint excōicati. R° q̄ non. qz canon ⁊ iniectiōe ⁊ iuriā ⁊ violentiā erigit nisi i casib⁹ p̄us exꝑsse ꝛterminatis ⁊ interpretatis ꝛ quib⁹ dictū est s̄ in p̄n. huius ti. verba enī itelligenda sūt cum effectu eꝛ ꝛ cle. non resi. relatū. Hec obest conatus sine effectu eꝛ ꝛ spon. adolescens. hec Host. ⁊ idē dic ray. ⁊ gof.

Quid ꝛ eo qui fugiens inimicos clerico equitanti obuiauit a quo vt fugere posſz equū ꝑtūt quod cū iste negasſz sibi p vi abstulit ⁊ postea remisit. nūquid talis est excōicatus. R° bar. brix. sup hoc ponit tres opi. Una ē q̄ talis nō est excōicat⁹. qz illud diabolo suadēte non fecerat. ad cautelā tm̄ ab epo absolui poterat. Alia fuit q̄ erat excōicat⁹ ꝑ mitius puniēdus di. 50. presbꝛos. Tertia fuit quā ipe segt q̄ est excōicatus ꝑ ꝓpter hoc nulla ꝑna puniēdus. hec Jo. an. super. c. 6. e. si clericos. Quid siquis expellat aliquē clericum vel religiosum ꝛ domo vel possessione sua vel eius cuius ē ꝓcuratoꝛ. R°. nō ē excōicatus extra ꝛ resti. spo. olim cām. dūmō faciat hoc cū moderamīe inculpate tutele. alʾ si sciēter ⁊ ex ꝓposito modum excedat excōicationē incidet. ar. extra e. vt fame. in fi. si tm̄ aliter se ꝛfendere non posset nisi modum excederet. nec tūc sentētiā icideret. vt credit Ber. ar. ad. l. aeql. ꝑ etsi. i. R° si vo ignoꝛanter vel casu excederet excōicatus non eēt. ar. extra ꝛ homi. sicut dignū. §. illis. ⁊. c. persona. hoc notat glo. super. d. c. olim cām. Est autez casus ille multum similis p̄ triū casuum qui positi sunt in fi. ti. p̄cedētis. Quid si quis non iniecerit manus ꝓpꝛias ꝑcepit tm̄ hoc fieri p aliū. R°. vterq; ligat extra e. mulieres. §. vlt. Quid si hoc fieri mādauit ⁊ postea pnituit nihilomin⁹ tm̄ mādatarius mādatum pficit. R° ꝑm ray. ⁊ gof. excōicationē incidit nisi re integra reuocauerit ⁊ mandatariū sup hoc certificauerit ar. extra ꝛ pcur. ex insinuatiōe hoc etiā notāt ber. ⁊ bo. extra e. mulieres. vel ꝑm bo. distingue sicut distinctum est infra ꝛ sīl mā in sponsalib⁹. ti. ꝛ mō ꝺ. bendi sponsalia. Quidā vo dicūt idistincte

ipm mandatariū in cañ. non incidere. ⁊ huius opi. fuit Inno. sup. c. mulieres. q̄ canon volū requirit. tenet tñ ꝛ culpa ꝛ qua al' penitere pōt. ⁊ in hoc etiā cōsentit Rod. si mandator sufficiēter penitet ⁊ est in charitate. nullū enī exīte in charitate ligare ius incipit vinculo excōicatōis. q̄ hoc iniustū ee. tñ talis ab hoīe ligari possit qui aliq̄n ligat iniuste. Idē dicunt ꝛ eo qui cōsuluit clericū vberari ꝑ añ verberaret ꝛ ꝓsilio penitet. ꝑ reuocare ñ pōt. Bar. vero dixit q̄ talis est excō municat⁹ quo ad ecclesiā nō quo ad ꝛū quod ꝑm Jo. an. vex videt. Quid si post mandatū ⁊ ante man⁹ iniectionē ꝛ cessit. ꝑ postea iniectio secuta fuit. nūquid talis mandator est excōicatus. dicit gdā q̄ nō vt ber. ex e. vt mulieres. q̄ morte mandatoris soluit mandatū. Hos. vero dicit q̄ talis incidit nisi mādatū añ mor tē reuocauerit. intelligit enī al' in eadē ꝛ cedere voluntate. ex ꝛ baptismo maio res. §. vlt. Jo. vero dicit q̄ quo ad sñiaz ecclesie militantis nullo mō ligat sub ter ra ꝑ tñ dū est supstes. 24. q. i. qōcūq. tñ si notoriū hoc sit ⁊ absolutus in fine nō fuerit vel pnie signū nullū apparuerit ꝓ excōicato oz bñ nō ex vi snie ecclesie mi litantis sed rōe peccati notorij. vnde nec ecclesia orabit ꝓ ipo neq̄ sepeliet in terra sacra. ⁊ sic itelligit illud. c. maiores. §. vlt. Si aūt absolutus fuerit vel pnie signum apparuit cui cōicam⁹ viuo ⁊ mortuo. naz ⁊si ligatus eet ⁊ ei nō cōicaremus i vita tñ in hoc casu eū absolnerem⁹ post morte ex e. a nobis. que tñ absolutio quātū ad effectū nihil opat sed quo ad hoc tñ vt absolutus fuisse ꝓ cōtritōez mōstretur.

Quid ꝛ illo qui dicit amicis suis vel familie sue q̄ velit vindicari ꝛ clerico ta li ⁊ sic illi vberant illū. R° credo q̄ icidit in cañ. quāuis nō verberauerit eū. dū tñ vba dixerit aio ꝓuocādi cos ad verberā dū eū. hec rod. Quid siqnis nō māda uit tñ iniectionē factā licz nō fuerit facta noie suo ratā habuit. puta cū quis clerī cū sibi inimicū pcussit. ⁊ ille alius gaudz ⁊ forte eū receptat ⁊ ei cōicat. R° non ē excōicatus. ⁊ hoc vult Ala. ⁊ Jo. galenꝰ ⁊ nunc hoc est expressum li. 6. e. cū quis. dicit enī lex q̄ factū alterius nō possū fa cere meū ꝓ ratihabitōez nisi meo nomie gestū sit. ff. ꝛ ne. gest. si pupilli. §. sed si ego ⁊ sic intelligit ista regula ratihabitio re trotrahit ⁊ mandato ꝑarat. ex ꝛ resti. spo. cū ad sedē. ⁊ ꝛ simo. sicut tuis. Quid siquis iniectionē noie suo factā ratā būit puta cū in eius ꝓtēplatōe seruitor ⁊ ami cus suus clericū eius inimicū pcussit quē ipe postea ratū habēdo acceptauit ⁊ ma gis amicū habuit. R° vt supra ti. ó casib⁹ excōicatōis maioris a iure. casu. 40. Sz quid si ille amicū vel seruitorē talē nō re ceptauit ⁊ expulit nec ꝑ alia signa exteri ora apparet q̄ ratū habuit. Rndet bo. ex e. mulieres. talē q̄ncūq̄ quo ad ꝛū ee li gatū nō tñ quo ad ecclesiā militantē que nō iudicat ꝛ occultis ex e. a nobis. z.

Quid siquis vberaret noie meo ⁊ ex ne gligentia nō ꝓhiberet sine volo tñ. Rndz Inno. sup. c. quante. q̄ nō incidere in ex cōicatōez cū necessari⁹ sit volus ad ꝰ vt quis incidat. Secus est g̃ si ex ꝓposito nō ꝓhibeo illū. Quid si aliquis spuit in faciē clerici nec tñ man⁹ injcit. nūquid ē excōicatus. R° q̄ sic. ar. ex e. nup. Idem intelligas si in caput vel in corpus vinū aqua oleū vel alius liquor effūdat. mul to fortius si lapide baculo vel gladio vel aliquo alio pcutiat. nā in oibus his fit in iuria corporalis. Idē etiā est siquis scin dat vel rūpat vestē clerici dū eā sup se te net. ⁊ hoc faciat alio iniuriandi. Secus ē si vestis a b eo separata eet in pertica vel alibi. vel si capiat equū cui clericus insī det ꝓ habenas ita q̄ in vno loco ipm inuitū teneat vel ꝛ equo ad terram ꝛscen dere faciat. vel cingulū frangat equi vt cadat. vel minis vel terroribꝰ sine aliqua iniectione corporali ipm inuitū in itinere stare vel secū ire faciat. vel etiaz includat eū in domo bestiū sibi claudendo. vel ar matos ad capiendū eū ibi ponēdo si eri uerit ꝛ domo. ⁊ hec maxime ꝛ laycis in iuriātibꝰ locū būt. hos oēs quasi cōiter doctores sentiūt ee excōicatos. nō enī da tur alicui layco supra clericū hec ptās. ex e. si vero. 1. §. officialis. Hec refert vtrum tangat psonā vel rē ei adherentē exquo hoc violenter vel iniuriose vel temerarie facit. ar. est ꝛ Dauid qui oraz clamidis saul pcidit ⁊ postea penituit. i. R. z. ⁊ ad herētes ecclesiis eodē ꝑuilegio gaudēt. 17 q. 4. siquis cōtumax. 7. z. q. 7. §. itē obijci tur. Unde in supradcis ⁊ infrascriptis ⁊ ī oib⁹ alijs ꝓbabilī dubijs aut purgabit se ad epi arbitriū aut ꝓsequet absolonis bñficiū ad cautelā. al' nec epus nec alius

cidē cōicare ꝛ bet . eꝝ. e. cuz ꝛsideres . §. sedē. ℔ Ray. ⁊ Hosti. De hac mā pla dic Jnno. in. c. nup. ō gbus etiā plura dicēt j. ⁊ dicta sūt ꝑ. Quid si qs circa iniectionē manuū uel ꝛtentionē corpalē per metū cūcū cogat ꝙ se redimat. uel aliqd ei tribuat. uel ꝙ suā comū exeat ⁊ eā postea occupet. ℟ō fm Jnno. ⁊ Hosti. sup. c nup. nō ē excōicat⁹. qa nō iecit man⁹ violētas in cū siue in psonā ei⁹ uel i res sibi coherētes. Quid si qs auferat furto clerico corrigiā q̄ ē accinct⁹ uel veste q̄ ē indutus. ℟ō fm Jnno. ibidē nō vr excōicat⁹. qa mīma uel nulla ē violētia psone q̄ non sentit. Quid si qs sine minis et ꝛoribꝰ ꝛphensū clericū in aliq̄ foꝛifacto facit secū ire iuitū ad iudicē. ℟ō si credo ꝙ icidat i canonē nisi credat ꝙ iuit⁹ ducat ille ꝓt ℔ ꝙ timet pſbr eū a q̄ ducit. al'. cū eo totalit nō itur⁹. ℔ roꝺ. Quid ꝛ illo q arrestat cūcū aſportātē res suas uel alienas apud se ꝛpositas. ⁊ p violentiā aufert ei iuito. ℟ō nō credo ꝙ icidat i canonē si res illas ei auferat dū ē aſportādo añq̄ aſportās se recipiat ad locū ꝛstinatū. si aūt hoc fecerit ex intuallo p⁹ q̄ ille venerit ad locū ꝛstinatū ⁊ adept⁹ fuerit illaꝫ rez possessionē plene ⁊ pfecte i cidit i can̄. qa nō licet ei dicē sibi ius i re sua ex intuallo. ℔ roꝺ. Quid ꝛ eo q p segt clericū fugientē ut peutiat i casu illicito si cleric⁹ fugiēdo corruat ⁊ ledatur nec tū ab illo peutiat. Quid etiā si ꝓpter metū pſequntis ꝛ ꝓrio ꝓcipitet se in aquā uel i aliqō piculū se igerat ut euadat. Rñdet roꝺ. ⁊ credit ꝙ pſequēs incidit i can̄. i. 2⁹. casu nō i ꝑ. Quid ꝛ illo q accipit clericū p capuciū subt⁹ barbaz ⁊ mouēs illud dic si nō eēs cleric⁹ te peterē. ℟ō si aio iuriādi ⁊ p ꝓtēptū ℔ faciat irat⁹. credo ꝙ icidit in canonē. al'nō. ℔ roꝺ. Quid si dicat ꝙ nesciebat cū esse clericū quē vberauit. puta qa cleric⁹ ad modū layci icedebat. ℟ō si certum ē ꝙ ignorauit excusat. Jdē ē i dubio si velit iurare ꝙ ignorabat. eꝝ. e. si vo. z. qō itel ligas q̄ ad ecclesiā militantē fm quā ꝓbatiōe ꝛficiente sue ꝓscie relingt. dis. 33. habuisse. ⁊ eꝝ ꝛ iureiurā. mulieri. Si tū vītas se hz in ꝓtrariū ⁊ hoc postea ꝛuenꝛt in pnia oz induci ut ad aplicā sedem accedat ⁊ lesō satisfaciat ꝓtent. ⁊ sic loquit eꝝ. e. porro. ℔ ⁊ ꝛ piurio ē ei pnia i dicenda. 6. q. i. qcūq̄. ꝛ boc etiā habes i ꝓcedēti ti. casu ꝑ. ℔ Hosti. Quid si pcutiens vidit tonsurā nō tū credebat ꝙ ēet cleric⁹. ℟ō in sniaz icidit nō obstāte sua falsa opione. dū tū pcussus vē cleric⁹ sit. ff. ꝛ iurijs. cū q. §. si iuria. ⁊ hoc voluit Hosti. ⁊ Ber. Quid si layc⁹ dicat vīe ꝓbes te clericū. na ē[illegible] dicit ꝓbatio incūbit. ff. ꝛ ꝓba. ei q dicit. aliqd ē nēce ꝓbare se clericū ⁊ rite ordinatū. ℟ō ꝙ nō. dare enī ēet hoc. qa forte sūt anni. 70. ꝙ fuit tonsurat⁹ nec sūt testes. ℔ sufficit ꝓbāre ꝙ ꝓ clerico se gerebat. sic agebat. sic contrahebat. sic publicis muneribꝰ fūgebat. ff. ad mace. se. cōsul. si fili⁹. hec Hosti. Rō. vō circa ꝓdictū. c. sic diſtinguit. ſ. ꝙ talis istū q ē clericus putās eē laycū aut ℔ putat ex ignorātia crassa qa. ſ. videt eum i habitu clericali ⁊ ceteri hſt eū ꝓ clerico ⁊ sic icidit i canonē. qa dissoluta negligētia ꝓpe volū ē. Aut si ex ignorātia crassa ſ. qa videt eū i hitu laycali nō gerentē se ꝓ clerico. aut si hz clericalē hitū. ludo reputat eū eē ipositū uel assūptū ⁊ hz ꝓbabilē cām hoc credēdi ⁊ sic nō icidit. eꝝ. e si vo. z. Si aūt dubitet vtꝛ sit cleric⁹ uel laycus icidit. cū i dubio iurare piculosū sit. Si vō nō aduertit vtꝛ sit clericus uł laycus ℔ ita sit affect⁹ ⁊ cōmot⁹ ꝙ etiā si sciret eē clericū nihilomin⁹ peuteret ipsū icidit. si aūt nō peuteret nō icidit. Esto ꝙ iudex layc⁹ malefactoꝛē ꝛtineat ⁊ iste se clericū dicēs ad curiā ecclesie remitti petat iudice negāte eū clericū eē. qd tūc fiet ℟ō cognitio dubitatiōis hui⁹. ſ. an ille sit clericus qa ē ꝛ re spūali ⁊ ecclīastica ad iudicē ecclesiasticū vocato tū iudice secularī uel alio cui⁹ int̄est puta aduersario pertinebit. li. 6. e. si iudex. Si vō notoꝛiū fuerit ꝙ sit cleric⁹ statiz sine alia cognitione reddi oz curie ecclesiastice. Si etiam sit fama publica ꝙ sit clericus aut si ꝓ clerico cōiter habeat statī añ cognitionem cāe ꝛclaratā reddi oz curie ecclesiastice Jdē ē etiā si reus añ ꝛphensionem gerebat se publice ꝓ layco ⁊ postea ꝛphēsus fuerit i habitu clericali tonsurā. ſ. ⁊ veste ꝛferens clericalē. talē. n. ꝛbem⁹ clericum reputare ꝛuenec ꝛ cōtrario constet. Et ℔ ꝓdicta itelligūtur ꝛ clerico illo q oz gaudere clericali ꝓuilegio. Si vō añ ꝛphēsionē ꝓ layco publice se gerebat ⁊ pro tali cōiter habebat ꝛphensiōis tū tpe fuerit in habitu clericali. si restituet curie ecclesiastice ꝛuenec ꝓbet se clericuz eē. ſ. coram

iudice ecclesiastico. hoc enī incūbit sibi p̄bare ꝓp̄t̄ suspitionē q̄ hī ꝯ eu3 ex hoc ꝙ ꝛeferebat añ hītū clericalē. interī tamē. i. pendēte ꝓbatione ꝛ clericatu iudex non ꝓcedet ꝯ eū. hec oīa ꝓbāt̄ i. d. c. si index Sed ꝛētus in curia sc̄lari quō litigabit corā iudice ecclesi. ℟o ꝙ forte relaxabit̄ datis fideiussoribꝰ ꝫ nō ꝓp̄t̄ h remittet̄. li. 6. c. si clericos. in fi. uel litigabit ꝑ ꝓcuratorē. nā. n. facti q̄stiōs hoc hz ꝙ qs eām p̄ alium ꝓsequat̄. ex ꝛ iudicijs. mulieres. ꝓdictā aūt ꝓbationē faciet p̄ publicū instrm̄ ordinatōis sue. z. q. i. legū. nl̄ etiā p̄ testes. ex ꝛ cle. pe. tue. Et qd si in vitate nō erat clericꝰ lz tonsurā ꝛferret ⁊ illū pcussisti credēs eū clericū cū in vitate nō eēt. ℟o in vitate nō es excōicatus. ff. ꝛ fur. inf̄ oēs. §. pe. in fi. ꝫ q̄dm conscīam habes lesam ꝛbes te excōicatū reputare ⁊ abstinere ꝛonec sciueris vitatē. ar. ex. e ⁊ hoc vult Hosti. in sū. ⁊ ber. ex e. si vo. z

Quid si credas pcutere. L. laycū ⁊ i p̄sona errās pcutis. M. clericum. ℟o ala. scripsit ꝙ in sniam incidis. nec obstat error p̄sone ꝛquo iuriare voluisti. ff. ō in iu. eū q. §. si iuria. ⁊ ex ꝛ iiu. c. vl. Tan. vo dixit ꝙ nō eēs excōicatus si ꝑcutis clericū quē credis laycum. ex e. si vo. z. ⁊ ar. ff. ꝛ iiu. l. cū q. §. vl. ⁊ l. se. Scōm vero Hosti. snīa ala. ē tutior. ga ꝓstat ꝙ in clericū manꝰ violentas iniecisti ⁊ diabolo suadente q te ad iuriandū layco incitabit. iō vba canonis supdicti ligāt te ⁊ certū ē ꝙ si credo patrē eū q ē filius p̄ri non ꝓpetit actio iuriaꝝ. ff. ꝛ iiu. cū q. §. vlti. Huius etiā snīe ē ber. sup illud. c. si vero z. Ro. ō. aūt dicit ꝙ tancre. dic̄ ꝓbabiliꝰ. nisi adeo ignorātia crassa eēt ꝙ colorem excusatiōis nō bēret. cuius dē etiā snīe est Inno. in. c. si vo. ga ncce ē ꝙ volus interueniat ⁊ pcutere clericū intēdas. Quid ꝛ casu ꝛuerso ut si credēs pcutere cl'icuz pcutis laycū. ℟o ꝙ non es excōicatus lz ꝛ iuria tenearis ut pz p̄ p̄missa. ⁊ h̄ voluit Hosti. i sū. ⁊ ber. ex e. in audientiā. ⁊ ray. Quid si qs sciat aliquē eē clericuz ⁊ pcutiet eū non gerentē habitū clericalē aut tonsurā ⁊ forte cōiugatū uel negociatorē. nūqnid incidit in canonem. ℟o p̄m ro. ō. ꝙ sic nisi in qbusdā casib⁹ exceptis ꝫ notatis ꝛ apostatis.

De excōicatiōe maiori iudicis .ti. 4⁹

DOstea ꝓsiderandū ē ꝛ excōicatione maiori q̄ infligit̄ a iudice ⁊ circa hec multa q̄rūt̄. s. qs iudex hēat infligē. ℟o gdā dicūt ꝙ soli episcopi. alij dicūt ꝙ nō tm̄ epi ꝫ etiā inferiores p̄lati q. collegijs p̄sūt. tertij dicūt ꝙ etiam q̄libet p̄sbyter curā aiaꝝ hns excōicare pōt. Hosti. vo ⁊ ber. ꝓ ordādo dicunt ꝙ nullus excōicare pōt excōicatōe solēni q̄ dī anathema nisi solus epūs. ꝛ q̄ hī. xi. q. 3. c. ꝛbēt. ubi dī. Debent. xij. sacerdotes epūm circūstare ⁊ lucernas ardētes in manibus tenē. qs in ꝓclusiōe anathematis seu excōicatiōis p̄jcē ꝛbēt in terrā ⁊ cōculcare eas pedib⁹. ⁊ p̄m glo. ibidē nō sumūt̄ postea ad aliquē vsū ꝫ p̄jcient̄ foras sicut sal infatuatū. z. q. 7. non ois. De inde epla. i. lr̄e p̄ prochias mittant̄ continētes excōicatoꝝ noīa ⁊ cām excōicationis. ⁊ in hoc cāu vez dicūt p̄mi. ⁊ idē dicit Hoff. Alij aūt p̄lati oēs q spālē iurisdictionē hīt ꝛ ꝓsuetudine uel ꝛ iure cōi ut qī p̄ electionē creant̄ nec ꝓtraria consuetudo repugnat. excōicare p̄nt etiā ex cōicatione maiori etiā si nō sūt p̄sbri. nō tm̄ cū solēnitate p̄dicta. Et idē dicit Hoff ar. di. 25. plectis. ⁊ ex ꝛ offi. archi. c. z. et ꝛ offi. ordl. ḡnto. ⁊ li. 6. c. romana. in p̄n. etiā si curā aiaꝝ non hīt exquo iurisdictionē in sbditos hīt inf̄ quos cognoscē ⁊ diffinire circa spūalia p̄nt. Jurisdictio enī sine modica coertiōe nulla eēt. ff. de offi. ei⁹ cui mā. ē iurisdictio. l. vl. qō ō sententia excōicatiōis exponit̄. ex ꝛ offi. ꝛ le. ex lr̄is. Et dī modica qa ab hoīe paꝝ appciat̄. ⁊ modica ē inter mundanos ꝛ spūalibus nō curātes. Tm̄ quo ad pcula sine ligamē aie nulla maior repit̄. 24. q. 3. corripiat̄. hec ho. vñ p̄m glo. extra ꝛ offi. ord. cū ab ecclesiaꝝ generaliter tradit̄ ꝙ q̄libet p̄latus ecclesie collegiate lz epo sbsit ē ordinariꝰ iudex ⁊ hz iurisdictionē cognoscēdi ⁊ excōicandi. 15. q. 4. c. i. ⁊ hoc dico sine p̄latus ille sit electꝰ a collegio sine vniuersitate. ex ꝛ elec. c. i. Idē sine sit p̄fectus collegio sine vniuersitati ab hīte administratione cū iurisdictōe puta epo. hec notant̄ i glo. p̄dicta. Item vacāte etiā ecclesia caplm pōt iudicare excōicatos ⁊ absoluē. ex ꝛ ma. ⁊ obe. cū olim ⁊ c. bis q̄. in glo. Et idē forte pōt ut dicit Jnno. ex ꝛ. bere. ad abolendaz. epo absente. secus ē ꝛ negligētia. inferiores vo

sacerdotes prochialiū eccleſiaꝝ q̄ ñ hñt iurisdictionē.ſ. ptentiosam i ſbditos cū ñ possint int eos ꝓgnoscē nl' indicare ordinaria iurisdictiõe nõ pñt ꝑm ray. excõicare maiori excõicatione nisi forte ꝛ ꝓsuetudine hoc haberēt q̄ dat i talib⁹ iurisdictionē.9.q.3.conq̄sl⁹. 7 ex̄ ꝛ elec. vndū 3.§.tandē. Cõuenit etiã cū hoc Hoſt. dicens ꝛ alijs platis q nõ assumūt per electionē 7 ꝛ pſbris prochialib⁹ ꝓsuetudinē seruandã. Scõm vo Hosti. glibet sacerdos hz ptātē excõicandi 7 absoluēdi quo ad ptātē clauiū siue clauis fori pnialis.nõ tñ hz exercitiū nisi curã hēat animaꝝ sicut pz ex pdictis ś.c. cū sit ꝓficiē dū.ex quo vo curã hz ptātem hz in notorijs excõicandi 7 exercitiū pmissa admonitiõe 7 in oibus his q̄ sine libelli oblatione expediri pñt.ex̄ ꝛ clã.ꝛspon.cū inhibitio.7 sic itellige qõ dicunt tertij.ii.q. 3. andi.7.c.qñ.7.16.q.i.alia.7.ex̄ ꝛ eo qui fur.ordi.susce.c.i.nisi forte hoc ipediat cõtraria ꝓsuetudo uel supioris epi ihibitio hec Hosti. vñ excõicatiões q̄s dñicus diebus alíq pſbr ꝓferūt dicẽtes excõicam⁹ vsurarios.sociarios.turbãtes aratra et filia.si scientib⁹ epis 7 nõ ꝓtradicẽtibus ꝓferūt 7 epi tales reputãt excõicatos et tã q̄s excõicatos absoluūt p h⁹mõi epoꝝ approbationē tales snie ligant. Similit 7 snie q̄s ferūt ꝑ dãnis quoꝝ ignorant auctores ꝛ ꝓsuetudie tenẽt 7 ligant pr tacitã epoꝝ approbationē.hec ro3. in occultis vo 7 q̄ regrūt indicialē indaginez nõ pñt excõicare nisi ꝓtraria cõsuetudo uel spãlis ꝛlegatio sine ꝓcessio eis pl⁹ in dulgeat. Mã 7.c.ꝛ ꝓsuetudie uel indulgẽtia excõicat 7 int dicit.ex̄ ꝛ rescrip.ex pte ꝛcani.7 ex̄ ꝛ ꝓsue.cū int vos.i.7.c. ex pte.7 sic itellige sniam ray. positam ś. Si aũt aliqs curã hz alicui⁹ prochie et nõ sit sacerdos nõ põt excõicare nec absoluere qa nõ hz clauiū ptātē. hec Hosti dic ut infra circa fi.b⁹ ti. Si vo aliqs plat⁹ iurisdictionē hēat tpalē i hoies suos aliquos nec alius al's pñt iurisdictõi spiritali ꝛ iure uel ꝛ ꝓsuetudie uel puilegio spãli excõicare non põt ś al'. ꝓcedet sicut iudex faceret tpalis.ar.ex̄ ꝛ offi.ordi.dilect⁹.7 ꝛ iure patro. cū dilectus.§. nos igit. Si tñ plat⁹ aliquo loco vtrãq̄s iurisdictionē obtineat vtroq̄s gladio põt vti.ar.ex̄ ꝛ appel.si duob⁹.§.vl.7 ex̄ c.li 6.dilecto.dū tñ ab effusiõe sanguis abstineat. Põt aũt excõicare iudex ordinarius.põt 7 ꝛlegat⁹. ex̄ ꝛ offi.ꝛle.ꝓterea 7.e ex lr̃is.7.c.q̄renti.hec omnia hosti.

Utꝝ excõicatio lata ab epo alieno rata posset haberi ab epo ꝓprio. R⁹ scõm bar.9.q.3.sup.c.i.sniam q̄ nulla ē ratibabitio ꝓfirmare nõ pot qa pna plus habet iuris q̄s facti 7 videt ber. cõcordare ex̄ ꝛ appel.pastoralis.circa fi.v.trabat.

Utꝝ illi q̄bus cõmittit a papa crucez pdicare aliquos excõicare uel absoluere cū irregularib⁹ dispẽsare pnias iiungere possint hoc alijs ꝛmãdare. R⁹ q nõ.qa nõ sibi iurisdictio ś pot⁹ certũ misterium cõmittit in hac pte. ex̄ ꝛ offi.ꝛle.q̄niaz aplica. Utꝝ tales pñt coercere ipedientes eos suũ officiũ exercere ita ut possint eos excõicare. R⁹ credo q sic. ar. extra ꝛ offi.ꝛle.ex lr̃is.al' ꝛlusoria 7 sine eritu eẽt talis cõmissio ut vr̃ ibidẽ.7 qõ dicit illud.c qñ aplica nõ sibi iurisdictio ꝛ vexꝝ ē quo ad h̄ q cõmittẽ possint uel qa nullã hñt iurisdictionē int aliq̄s partes ś officiũ tñ.h̄ nõ.in glo.ꝺ.c.qñ apostolica. Utꝝ iudex ꝛlegat⁹ excõicare possit cõicantes.loquẽdo.comedẽdo.uel cõtrabẽdo cū excõicatis ab ipo. R⁹ dicũt gdã q non.qa 3 qñ aliq̄ cã ꝛlegat⁹ alicui itelligant⁹ oia eẽ cõmissa sine qb⁹ illa cã nõ põt expediri.nõ tñ sũt hec oia sibi ꝓcessa uel cõmissa q̄ valẽ pñt ad expditionē illius cãe nisi hoc eẽt expssũ i ꝓmissiõe 7 hoc sentiebat 7 pseruabat pnestin⁹ legatus i frãcia. Alij dicũt ꝓtrariũ. vnde ꝑm eos excõicati a iudicib⁹ ꝛlegatis ꝓpt talẽ pticipationē ꝛbẽt ab eis uel a papa petere absolutionē.has duas opi.roõ ponit 7 z^ ẽ coior ut ipse dic tñ pme magis assentit. Pro opione z^ facit illud ex̄ de offi.ꝛle.ꝓterea.7.c.prudentiã.7 sic ꝛ facto tenet. Utꝝ iudex ꝛlegat⁹ p⁹ revocationē ꝓmissionis sibi facte possit añq̄ revocatio ad eũ puenerit aliquẽ excõicare. R⁹ q sic.qa adhuc remanet apud eũ ptãs sibi ꝓmissa.ex̄ ꝛ ꝓcu.auditis.i glo 7 ar.ex̄ ꝛ appel.ut ꝛbitus bonor. Et ut glo.q̄dã ibidẽ dicit p hoc.c.correcta sunt illa.c.e.ti.meminim⁹.7.c.ad hoc sicut.ex̄ ꝛ offi.ꝛle.c.cãz.q̄ videt ꝺriũ dicẽ. Alij aũt distinguũt sic.ille q revocat ꝓmissionē aut intẽdit 7 exp̄mit q sit irritũ 7 iane gcqd extunc fuerit p legatũ attẽtatum 7 sic ñ tenet suia lata postea a ꝛlegato. aut nõ.7 sic tenet ut dictũ ē ś.in ꝑma rnõe

bec ricar. 4. di. 18. q. 4. ar. 5. o. Utꝝ layc⁹ possit excōicare. videt᷑ q sic ex superioris cōcessiōe. di. 79. si qs pecunia. Rº illud qđ dicit᷑ ibi i d. c. ꝛ layco intelligēdū ē in spāli casu. s. ꝫ inuasorē aplice sedis Sed qa di. 96. c. i. dicit᷑ q ꝛ reb⁹ eccleſi asticis nō legit layc⁹ aliqñ disponēdi attributa facultas. Jō pōt aliter dici ſm glo. ibidē q illa vba dicti. c. liceat cardinalibus ⁊ alijs clericis timentib⁹ deū ⁊ laycis inuasorē sedis apostolice anathematizare ⁊ būano auxilio ab aplica sede pellere. reddēda sūt singula singulis. s. sic c'ericis anathematizare ⁊ layco būano auxilio ab aplica sede repellere. bec ricar. 4 di. 18. q. 4. ar. 4. c. z. ad oppositū. Dicit aūt alibi bar. brix. ⁊ io. di. 32. sup. §. verū. q papa q hꝫ plenitudinē ptātis cōmittere possit layco q excōicaret. ēps aūt cōmittere nō posset ut dicit᷑. 90. di. ber. in glo.

Utꝝ plat⁹ irregularis excōicāe possit. Rº plat⁹ irregularis aut ē factus irregularis sine culpa sua. aut p culpā suā si p mō talis irregularitas nō dꝫ cū ꝛ cere a statu plationis sue. ex ꝛ eta. ⁊ qli or. c. i in glo. ⁊ ar. extra ó cle. egro. c. i. Afflicto enī nō dꝫ addi afflictio. ⁊ iō plat⁹ si sit factus irregularis sine culpa sua ex eq pōt ea q̄ sūt iurisdictōis. vñ excōicare pōt. ß nō dꝫ exeq ea q̄ sūt ordis. vñ nec celebrare nec absoluere dꝫ in foro pnie nec alia sacra mistrare p̄ter baptismum quē licet cuilibet ī necitate mistrare ñ tñ solēniter. qa sic baptizare non ptinet nisi ad plbros potētes libere exeq sacr̄ꝝ ad ministrationē. Si aūt factus sit irregularis p suā culpā. p tali irregularitate dꝫ a plationis statu ꝛcijci. qa tñ ab illo statu ñ ē ꝛiectus ipo iure añq̄s ꝛcijciat᷑ p sniam excōicare pōt. cū. n. suspēsio sit pena magna nō ē extēdēda nisi ad casus exp̄ssos in iure uel ad similes. Nō inuenit᷑ aūt ī iure positū tales eē suspēsos ab his que sūt iurisdictionis. irregularitas enī suspendē nō videt᷑ irregularē nisi ab executiōe eorū que sūt ordis nisi sit ꝓtracta p talē casū quo pnat᷑ irregularis puilegio clericali. ut quo factus ē infamis. clericus. n. ñ ordinatus si sit officialis excōicare pōt. plat⁹ tñ irregularis postq̄s a suo statu ē ꝛiectus nec excōicāe nec absoluere pōt bec ricar. 4. di. 18. q. 4. ar. 4. c. Utꝝ alig̃s excōicatus uel suspēsus possit excōicare. Rº vsus iurisdictōis ē in ꝓpatiōe ad aliū hoiem. ⁊ iō cū ois excōicat⁹ a coīone fideliū sepet᷑. qlibet excōicat⁹ vsu iurisdictōis puat᷑. ⁊ qa excōicatio ē iurisdictionis iō excōicat⁹ excōicare nō pōt. z 4. q. i. audiuim⁹ ſm hoc itellige illud ex e. si quē. ubi inuit᷑ q qcūq̄s ē iudex excōicare pōt. Et eadē rō ē ꝛ suspēso a iurisdictione. aut enī ē suspēsus ab officio ß nō ab executōe iurisdictōis. ⁊ sic nō pōt celebrare dīna. pōt tñ excōicare. Aut econuerso ⁊ sic pōt celebrare nō tñ excōicare aut ab vtroq̄s ⁊ sic neutꝝ pōt ꝛ iure. ó p̄ babet᷑ extra ꝛ elec. trāsmissa. ⁊ ꝛ 2° et 3° extra ꝛ excess. pla. q̄s sit. tota vo distinctio bt̄ ī glo. z 4. q. i. audiuim⁹. Scōm tñ Hosti. Inno. ⁊ Ber. extra ꝛ excess. pla. tā ta suspensus ab officio non pōt excōicāe vnde vide ꝛ hoc ifra ti. de interdicto. ar. 4. Utꝝ snīa lata ab eo q ē excōicatus tñ occultus teneat. Rº dicūt aliq q non ga ferre snīam ē ó legitimis actibus quibus pnatus ē excōicatus. Sed hec sentētia dura videt᷑. si enī oēs actus legitimi quos exercent aliq dū eoꝝ excōicatio latet eēnt irriti ⁊ ianes indicandi tūc p⁹ q̄s excōicatio eēt ꝛtecta multi ꝛ suo statu eēnt incerti. qa aliqui plati sunt babētes multa beneficia ecclesiastica q a latenter excōicato fuerunt absoluti. ideo ē aliorū snīa mitior ⁊ rōnabilior qui dicūt q ī tali casu eoꝝ absolutiones ⁊ ctiā beneficiorū collatōes tenent ꝛ postea fuerit eorum excōicatio detecta. extra ꝛ excepti. exceptionē. ī glo. ar. ad hoc ꝛ iure patro. consultationibus. Nec obstat illud ꝛ sen. et re iudi. ad ꝓbandū ubi dꝫ q quicqd facit excōicatus nō valet. qa loqtur ó publico excōicato tpe quo snīam tulit. Cui⁹ secūde sententie videt᷑ eē ray. insti. li. 3. ti. 19. dicens q si crimē taliū. s. excōicatorū scismaticoꝝ. apostataꝝ. s. a fide. oēs enī isti sūt excōicati ⁊ intrusoꝝ ⁊ suspensoꝝ a iurisdictiōe eēt occultū toleranda eēt eoꝝ snīa ꝛ nulla q̄diu crimen eēt occultū ⁊ ipi tolerarēt᷑ ab ecclesia. ar. 8. q. 4. nōne. ⁊ 3. q. 7. tria. ⁊ concordant cū pdictis Hosti. ⁊ Inno. Ecce habes ex pdictis ꝛ ḳmiatū p canonē qs pōt excōicare ß nō dū dictū ē ꝓp̄t qđ aliqs pōt excōicāe. ß tñ qa. iō recurrēdū ē ad sacrā scripturā cui⁹ ē dicē ī hac qōne ꝓp̄t qd tanq̄s scientie supioris ⁊ altioris. q enī ī eccl̄ia aliqs bēat ptātē hoc ē ab ipo xpo qui ptātem ꝛdit duodeci aplis ⁊ pcipue ipi petro.

Dñs aũt ipſi ꝑtro vtrãq; ꝓtulit ptãtem ligãdi.ſ.7 ſoluẽdi.7 in fozma pniali et in fozma iudiciali.Scõm ꝑmã par pôt parem abſoluẽ.ſm ſecũdã nõ pôt par ligare parẽ nec ſupioꝛẽ.7 hoc ẽ iõ.qa illa ẽ oꝛ dinis.alia ꝓlationis.ſ. ptãs excõicandi. ꝑma additũ celi apit 7 iõ recte dr̃ clauis. zª p cẽſurã iudicij ſubditos coꝛcet. et iõ dr̃ gladi⁹.Pzia ptãs ẽ ptãſ arbitrãdi int̃ ẽũ 7 hoĩem.zª vo inter hoĩem 7 hoĩem 7 iõ ꝑma reſpicit oꝛdinẽ.zª vo ꝓlationẽ. ꝑma ptãs qa collata ẽ ꝑtro ut ſacerdoti iõ ẽſcẽdit i oẽs ſacerdotes q̃ꝫ nõ oẽs habeãt executionẽ. zª qa collata ẽ petro ut ꝓlato.iõ ẽſcendit i oẽs ꝓſonas eccleſi aſticas q̃ hñt iuriſdictionẽ uel ꝓlationem vñ q hñt iuriſdictionẽ oꝛdinariã i iudicã ẽo aliquos ptãtẽ hñt coꝛcendi eos p cẽſurã eccleſiaſticã ut iudiciũ eoꝝ inviolabi liť obſeruet.Et qñ iuriſdictionẽ hñt nõ ſolũ hñtes claues ſ etiã nõ hñtes. habẽt inquã uel ex iure uel ex ꝓſuetudine ut archidiaconi 7 aliq̃ capitula.iõ ꝓñt excõicare.vñ etiã Hoſti.in ſũ.ti.ẽ offi. archidiaconi q̃rens ẽ archidiacono an poſſ.t excõicare dicit q i hoc oꝛ attẽdi ꝓſuetudo uel ꝓnilegiũ ſpãle. Kurſus qa aliq̃ habẽt claues q nõ hñt iuriſdictionẽ i foꝛo iudiciali ut ſimplices ſacerdotes.iõ nõ poſſũt excõicare niſi p ꝓfeſſionẽ uel niſi i caſib⁹ ex̃minatis ut i furto 7 rapinis.hec boñ. i 4°.dii.18.p.z.ar.3.c.7 cõuenit cũ eo tho 7 ꝑ.ibidẽ. Sed ꝫ ꝫ qõ dictũ ẽ q etiã nõ hñtes claues hñtes ĩ iuriſdictionem excõicare ꝓñt. obijcit. qa ꝑtro non fuit data ptãs ligãdi 7 ſoluẽdi i foꝛo ꝓniali et iudiciali niſi qñ ei fuerunt date claues.q̃ videť q nõ hñs claues nõ hẽat ptãtẽ excõicandi. Rº q ꝑtro data fuit ſil'vtraq; ptãs.qa data fuit ei ptãs clauis i ſua plenitudine.Uel pôt dici q nõ ſimul ſ pote ſtas clauis ꝓmiſſa fuit Matẽ.16.tibi dabo claues regni celoꝝ.7 data fuit Joh. zo.accipite ſpm̃ ſcm̃ q̃ꝫ remiſeritis ptã remittũť eis ẽ.ptãs vo excõicãdi inuiť fuiſſe data Matẽ.18. ubi poſtq̃ dictũ ẽ ſi eccleſiã non audierit ẽ.additũ ẽ.Amẽ dico vobis qcũq; ligaueris ſuper ťraz ẽ.hec boñ.4.di.18.p.z.ar.3.c.3.

De excõmunicatione mĩoꝛi.ti.5°

Deinde ꝓſiderandũ ẽ a q̃ habeat excõicatio mĩoꝛ infligi. Circa qõ ſciendũ q ſic excõicatio maioꝛ ita 7 mĩoꝛ infligiť a iure 7 a iudice.ꝓ aũt dicẽdũ ẽ ẽ illa q̃ infligiť a iure.zº ẽ illa q̃ infligiť a iudice

Sciendũ igiť q excõicatio mĩoꝛ dr̃ infligi ipſo iure ipo actu.uel q̃ ad ẽũ mĩ uel q̃ ad ẽũ 7 eccl'iam.quo ad ẽũ ſtatim cũ qs moꝛtaliť ꝑccat.Sap.i.puerſe cogitatiões ſepant a ẽo.xi.q.3.audi.talis.n. euchariſtiã 7 alia ſacꝛa recipit ad vãnationẽ.ex̃ ẽ coba.cle.7 mu.c.vl.Et intelli ge q talis dr̃ large excõicatus.qa nõ arceť a ſacꝛis p modũ ſnie ſ p modum ſimplicis ꝓhibitionis 7 diſſuaſionis. Infligiť vo excõicatio mĩoꝛ quo ad ẽũ 7 quo ad eccl'iam ipo iure i caſib⁹ multis. Primus ẽ cũ qs cõicat excõicato in locutõe i cibo 7 potu 7 ſilibus. zº ẽ cũ qs ſacri legiũ cõmittit.i7.q.4.miꝛoꝛ.g.n.violat i munitatẽ eccl'ie puta vberando aliquem etiã laycũ in clauſtro uel etiã in cõi ẽo/ mitoꝛio eccleſie incidit i excõicationẽ mi noꝛẽ.qa ꝓnatus ẽ coſione eccleſie.i7.q.4. .§. ſi qs ẽomũ.Et ſi nõ ſatiſfecerit pº triñã admonitionẽ notabiť maioꝛi excõicatione.ut dr̃ ibidẽ.hec notanť ex̃.e.cuz.ꝓ cã.in glo. 3º ẽ cũ qs eſt notoꝛius foꝛmicatoꝛ.c ex̃ ẽ coba.cle.7 mu.vſa. ſm Hoſti. 4º eſt cũ quis cõmittit ſimoniã. ex̃ ẽ ſimonia.tanta.ſm Hoſti. 7 itelligit hic roõ. cũ quis ẽ ſimoniacus notoꝛiº i bñficio uel etiã ſimoniacus occuleº i oꝛdine.

5º eſt cũ quis recipit eccleſiam uel aliquid aliud ſpũale ẽ manu layci ſine cõſenſu epi.7 p talẽ receptionem ſolã in pꝛelatura eẽ intendit.i6.q.7.ſiquis ẽiceps. 7 extra ẽ elec.quiſquis. Hec obſtat illõ extra ẽ iure patro.c.ꝑterea.vbi dicit q talis ſit excõmunicãdus.qa illud intelligi ẽbet ẽ maioꝛi excõmunicatiõe. Nota tamẽ q hnic iuri ẽrogatur in multis locis p contrariam conſuetudinez.reges eni 7 ꝓncipes in aliquibus eccleſijs dãt ẽcanat⁹ 7 alios ſonat⁹ 7 ꝑbendas 7 illi gbus dant̃ nõ inſtituũť p epm.hec roõ.

6º ẽ cũ quis exercet artem baliſtariorũ uel ſagittarioꝝ contra xꝑianos i bello iuſto.quidam tñ itelligũt hũc caſũ ẽ maioꝛi excõicatione ut dictũ ẽ ſ. 7º eſt õ diſſidẽtib⁹ 7 itelligas diſſidẽtes.i.diſcõdãtes ab iuicẽ 7 ſe odiẽtes notoꝛie q non hñt ad ꝓcoꝛdiã reuocãi ſm ho. 8º ẽ ẽ

paupꝝ oppſſoꝛib⁹. ó bis duob⁹ caſibus habet diſ.xc.oblatiões p totuꝫ. 9⁹ eſt ꝛaptoꝛibus manifeſtis ſi ſunt obſtiati ⁊ inobediẽtes.eẋ ꝛapto.ſup eo.ſm bo. ⁊ ray. 10⁹ ẽ ꝛ publicis vſurarijs. eẋ ꝛ vſu.q1 in oib⁹ [illegible] meretricib⁹ publicis.oẽs enĩ iſtos.dimittẽtes. paupꝛ oppſſoꝛes.manifeſti ꝛaptoꝛes.publici vſurarij ⁊ publice meretrices dicũt excõicati largẽ.q1 nõ recipiũt oblatiões eoꝝ.ẖ Ray

Iz⁹ ẽ ꝛ illis in qb⁹ ꝛnegat eccliaſtica ſepultura.⁊ hi ſũt multi caſus ꝙs regre.j ti.ꝛ ſepultura. Iz⁹ ẽ ꝛ ꝙlibet notoꝛio pcoꝛe.nã viu⁹ ⁊ moꝛtu⁹ a ſacꝛis eccleſi aſticis repellit niſi ꝓnituerit.diſ.95.illud ꝛ ꝙſuetudie.⁊ di.z.p dilectiõe.Oẽs hoc caſus ponit Ray.Hoſti.⁊ Jnno. eẋ.c.c.i.

Iñfligit etiã minoꝛ excõmunicatio qñq; a iudice. põt aũt infligi ab epis ⁊ alijs iferioꝛib⁹ eccliaꝝ ꝓlatis ſm oẽs.eẋ ꝛ offi.oꝛ.cũ ab eccliaꝝ vñ ⁊ qñq; infligit a pbꝛo.qñq; a ſeipſo ſaltẽ ꝙ ad ſpem facti.ſ.qa ita abſtiet a pticipatõe ſacꝛoꝝ ſic ſi ve eẽt excõicatus.ẖ fit qñq; male qñq; bñ. male cuꝫ credit ẖ ſufficẽ ad pniaꝫ.ꝛ pe.diſ.i.ſũt q arbitrãt bñ cũ ẖ facẽ cã reuerẽtie.ꝛ ꝙſe.diſ.z.quotidie.⁊ ꝛ pe.diſ.i.facili⁹. ẖ Ray.⁊ Hoſti. Veli⁹ tñ ẽ ꝙ faciat a uctoꝛitate pbꝛi.oe pe.diſ.i.i actiõe. Mã ⁊ hodie ad minus ſemel i ãno necẽ bz qlibz adult⁹ ſiue diſcretus euchariſtiã ſumẽ niſi abſtineat ꝛ licẽtia ꝓꝛij ſacerdotis.eẋ ꝛ pe.⁊ re.ois.ẖ Hoſti.

Quis põt excõicari.ti.6.

Hoſtea ꝙſiderãdũ ẽ cui excõicatio valeat infligi. Circa qõ ſciẽdũ ꝙ excõicatio ſiue minoꝛ ſiue maioꝛ põt iſligi illi q ẽ ſbdit⁹ ⁊ iferioꝛi reſpcũ ꝓferẽtis uel canonis ab eo lati.eẋ eo.a nobis.i.⁊.c.ſi quẽ. Et dr̃ ẖ ſm Hoſti.ſubdit⁹ rõne ꝛcti uel cõtract⁹ uel rei ꝛ q̃ agit uel comiciliꝫ.prin ceps ꝙo q comiciliũ bz i plib⁹ epatibus a ꝙlibet epoꝝ illoꝝ excõicari põt.xi.q.3. i glo.c.ſi aũt.Et ẖ itelligas ó ſubdito xpiano.inde⁹.n.uel pagan⁹ excõicari nõ pt. qd.n. ad nos ꝛ bis q foꝛis ſũt.eẋ de diuoꝛ.gaudem⁹.⁊.z.q.i.multi. ⁊ ẖ ẽ veruꝫ niſi ꝓuilegiũ obſtet.i6.q.i.fratꝛ nr̃. Superioꝛ ꝙ non põt excõicari a minoꝛi uel ab iferioꝛi.eẋ ꝛ ma.⁊ obe.cũ inferioꝛ.⁊ diſ.zi.iferioꝛ.ẖ aũt regula fallit i caſu ſm ꝙſ dã.s.qñ ſupioꝛ ipio inferioꝛis ſe ſubijcit xi.q.i.pcenit.ß certe exquo ſuppoſuit ſe ⁊ ſuppõ tenuit iã nõ ẽ ſupioꝛ ß iferioꝛ i eo i ꝙ ſe ſuppoſuit. Nõ ſubdit⁹ etiã excõicari nõ põt.qa ſnĩa a ſuo iudice lata nõ tenꝫ eẋ ꝛ iudicijs.at ſi clerici.⁊.9.q.z.p totũ. Jõ ſi ſupioꝛ qs ita dixerit qſqs furtũ fecerit excõicat⁹ ſit ſubditos tñ ꝓferentis nõ ãt eẋneos ꝓſtrĩgit.eẋ.c.a nobis.i.qõ itelligi dz de eẋneis q ꝛlinquũt eẋ iuriſ dictionẽ ꝓferẽtis.ff.ꝛ iuriſ.om.iudi.l.vl

Quid ꝛ illis eẋneis q ĩfra territoꝛiuꝫ eiuſdẽ faciũt furtũ. Rº tales aut ignoꝛãt ſniam lataꝫ.aut ſciũt.ſi ĩgrant eã nec ibi tantã traxerit moꝛã ꝙ ſcire ꝓſumant nõ ſũt excõicati ſm Hoſti.i ſũ.⁊ i glo.eẋ.c.a nobis.i.⁊ Ray.ar.eẋ q mr̃imo.ac.pñt.c. vl.nõ.n.ligat aliqs ſniam neſciẽs.eẋ.e.ſignificauit.⁊.c.cũ ꝛſideres.Sed nõ eẋ.e a nobis.i.ꝙ talis lz ĩgret bñ ẽ excõicat⁹. qa incidit i factũ dãnatũ. Nũc vo opio ꝓma q̃ ẽ Hoſti.ẽ approbata exꝓſſe.li.6.ó ꝙſti.c.z.ubi dr̃ ꝙ ſnĩa ꝓlata p ſtatutum epi nõ ligat ĩgrantes dũmõ ignoꝛantia iſta nõ ſit craſſa uel ſuppina. Si vo ẖ ſciant uel nimiã ibi traxerit moꝛã iam inciꝓũt eẽ ſubditi rõne ꝛcti ⁊ ſnie late.nã ⁊ ꝛ furto tenẽt qs ibi rñdere ubi cõmiſit. eẋ ꝛ rap.c.i.⁊.6.q.z.placuit. Sz nunqd ſnia talis epi ligabit ſubditos euſ cõmittẽtes furtũ eẋ dioceſim ipſi⁹. Rº ꝙ ñ qa nõ punit qs ex hoc ꝙ ñ paret extra ſuũ territoꝛiũ ins dicẽti.li.6. ꝛ cõſti.c.z.

Quid ſi archiepus talẽ ferat ſniam nũqd ligabit ſubditos ſuffraganeoꝝ ꝛ facientes etiã extra territoꝛiũ ſue dioceſis. Rº ꝙ nõ qa nõ ſũt ꝛ iuriſdictiõe eiº oꝛdinaria.extra ꝛ iudicijs.at ſi clerici.⁊ eẋ e.romana.§.poꝛro.in tex.⁊ glo.Canõ tñ quem facit archiepiſcop⁹ in cõcilio ꝓuintiali ligat ſubditos totius ꝓuintie.extra ꝛ pben.graue.⁊ diſ.10.c.vl. Nũquid abſens ignoꝛãs põt excõicari. Rº ꝙ ſic extra ó cle.exco.apoſtolice.⁊.z.q.i.ó manifeſta. credo tamẽ ꝙ qcqd facit anteq̃s ſciat ſe eſſe excõmunicatum non imputatur ei vnde non peccat tũc celebrando. ſed poſtq̃s ſe ſciuerit eſſe excõmunicatuꝫ ꝛcbet abſtinere a diuinis. Si etiam tunc.ſ cũ ignorat ſe eſſe excommunicatum litteras impꝛetrauerit. uel pro beneficio uel pro alio negocio valent.ſed nõ audietur per litteras tales niſi poſt abſolutionem

electio etiam ꝛc eo facta non tenet licz se excõicatũ ignoret.ꝛc hoc vide infra ti.ió. q.quid ꝯ.vel dic ꝙ electio facta ab ignorantib⁹ eũ excõicatũ tenet ſm glo. que dicit illud in.d.c.aplice. ꝛc clerico excõicato mi.⁊ ꝛc ap.paſtoralis.quod etiã videtur tenere infra in caſu.iꝯ. excõicatõis nulle.vñ vicio ſcriptoris videt poſitũ ꝙ nõ teneat.⁊ iõ tenet lz ſe excõicatũ ignoret.ꝛc hoc videdũ infra ti. ió.q.quid ꝯ.

Quid ſi talis moriat anteꝯ ſciat. ℟° ꝙ liber erit quo ad cũ.⁊ excõicator dz eũz abſoluere poſt mortẽ. Nunquid iſte qui ſcit eũ eẽ excõicatũ ſi participet ei erit excõicatus. ℟° credo ꝙ ſic. Quid ſi abſens excõicet ꝑ epl'am qñ erit excõicat⁹ ℟° ſi excõicator voluit ꝙ ſtatim eẽt excõicatus.ſ.qñ lr̃a ſcribebat tũc ſtatĩ è excõicat⁹ ß nõ obeſt donec ſciat vt dictũ eſt ar.4.q.5.c.i.⁊ nõ.ꝑ ber.i.c.aplice. ꝛc cle. excõi.mi.talis tñ è excõicatus cum lr̃as recepit.hec vera ſũt qñ eſt ꝓbabilis ignorãtia.ſecus è ſi craſſa eẽt ⁊ ſupina. ar.eẋ ꝛc cle.excõ.illud.ibi eni craſſa videbat eẽ ignorãtia cũ ꝑ famã ſciret ſe eẽ excõicatũ.Dẽs iſte rñſiones dictaꝝ quatuor.q. bñt eẋ ꝛc cle.ex.d.c.aplice.in glo. Jo.ãt dicit.z.q.4.quanto.ꝙ ſi aliꝙs abſens excõicet ſtatim è excõicatus ſi excõicatio ſit pura nõ ꝯditionalis.non punit tamẽ ſi ſe diuinis ĩgerat anteꝯ ſciat. Quid ſi alicui ſit ꝓceſſum a papa.ꝙ excõicari nõ poſſit.⁊ hoc ignorans epũs eius excõ municet eũ. ℟° nõ ligabit eũ ſnia illa.li. 6.ꝛc ꝓceſ.pre.quia. Quid ſi metropolitanus veniat ꝺ canonẽ a ſuffraganeo latũ in dioceſi ſuffraganei. ℟° dicit Laur. ꝙ nõ ligat eũ ſit ordinari⁹ toti⁹ ſue ꝓuincie. 9.q.3.c.z. Et in idẽ ꝓſentit Jo.⁊ ber. ꝓuincialis dicit ꝙ caſus è ꝑ hac via eẋ ꝛc preben.graue.⁊ eẋ e.a nobis.i. Et idẽ eſt ſi epꝰ in parrochia plebani ſui delinq̃t longo vero dicit ꝺ rñũ.qz talis nõ ligatur ſnia indicis.tunc eni verũ diceret Laur.ß ligat ſnia canonis.⁊ quia ſcienter incidit in factũ dãnatũ.z4.q.i.c.i.z.⁊.3.vnde tũ rõne canonis. tum rõne delicti ꝑ canonẽ iam damnati incipit eẽ inferior.Secũdũ vero ho.ſupiores vel pares dignitate vt archiepi ⁊ epi etiã exẽpti eẋnci.quib⁹.ſ.ñ ſubeſt epus qui dictũ canonẽ promulgauit ligant ſnia tali.ille aũt cui ſubeſt vt metropolitan⁹ ꝓpus ⁊ exempti non ligant. eẋ ꝛc maio.⁊ obe. cũ inferior. Quid ſi epꝰ excõicet oẽs qui interpellabũt ꝛc turpitudine moniales quas cõſecrat i dioc. ſua.nunquid qñcũqꝫ vel vbicũqꝫ venerit aliqui ꝺ hi⁹ ſiꝫz erunt excõicati. ℟° ꝙ parrochiani illi⁹ epi vbicũqꝫ fecerint ꝛ ſniam hi⁹ ſine in dioceſi excõicantis ſiue alibi erũt excõicati. alieni aũt parrochiani nõ niſi talia fecerint in dioceſi excõicãtur.qz cũ hoc in dioceſi alteri⁹ epi faciũt nõ ſunt ſubditi excõicãtis rõne dioceſis vel loci in quo ꝛelinquunt. ⁊ ſic exponit illud eẋ e.a nobis. Nunquid aliquis ꝛc nouo veniens ad ſtudiũ portãs arma anteꝯ ſciat ſniam ꝓtra portantes arma ꝙ epm loci latã incurrit excõicatiõez. ℟° credo ꝙ nõ ſi nihil penitus ꝛc illa ſnia audiuit nec ꝑ famã nec aliter.qz talis bz ꝑbabilẽ ignorantiã.⁊ talis ignorãtia excuſat.vt habet eẋ ꝛc cle.ex.mi.aplice.in ter ⁊ glo.ſi tñ cleric⁹ poſtꝯ in loco diu ſteriſſet ſniam ignoret ꝺ eũ pſumeret ꝙ ex ĩgrantia affectata vel craſſa vel ſupina eẽt

Quid ſi is qui talẽ canonẽ ꝓmulgauit dicendo excõico oẽs illos qui furtũ fecerint moriat ꝛeponat vel tranſferat.nũqd eſt excõicatus qui poſtea furtũ facit. ℟° ꝙ interdictũ ſiue ſnia excõicatõis ſimpr lata non durat vltra tp̃us ꝓferentis.niſi ſucceſſor cõfirmet eam ⁊ habeat ratã. ſz cũ diffiniendo ſtatutũ aliquod ſiue ꝛcre tũ facit ligat etiã poſt eius receſſũ. qz ſtatuta talia ſunt ꝓpetua eẋ ꝛc offi.le.c.vlt.⁊ .ff.ꝛc offi.pfec.vrbis.l.i.§.vlti.niſi per ſucceſſorem reuocetur expreſſe. eẋ ꝛc loca. veſtra.hec notantur extra eo.a nobis.in glo.⁊ idem dicit boſti. Utrum aliquis a ſeipſo poſſit excõmunicari. ℟°cum per iuriſdictionẽ cõſtituat aliquis in gradu ſupioritatis reſpectu eius in quem habet iuriſdictionẽ quia eſt iudex eius.iõ null⁹ habet iuriſdcõez in ſeipm vel ſupioꝛẽ vel parem.⁊ per conſequens nullus põt excõicare ſeipm.4.q.4.c.i.nec ſupioꝛem.eẋ ꝛc maio.⁊ obe.cũ inferior.nec parem. eẋ ꝛc elec.inotuit.§.quãnis. Utrũ vniuerſitas aliq̃ poſſit excõicari. ℟°excõicari nõ dz aliꝙs niſi ꝑ pctõ mortali.pctũ aũt in actu conſtit.act⁹ aũt nõ è cõitatis.ß ſingulariũ pſonaꝝ vt frequẽt dr̃.⁊ iõ ſingli pñt excõicari nõ aũt cõitas ipa. ⁊ ſi aliq̃ ſit actus alicui⁹ totius multitudinis.vt qñ multi nauem trahunt.quia nullus per ſe trahere poſſet.nõ è tñ ꝓbabile ꝙ aliq̃ cõitas i toto malo ꝓſentiat qn aliꝙs diſſentiat.

ꝛ qꝛ nō ē œi qui iudicat omnez terrā vt ꝓdēner iustū cū impio vt dr̄ gen.18. iō ec clesia que iudicū œi imitari dz ꝓuide sta tuit vt cōitas nō excōicet. Sic ḡ vniuersi tas nō ē excōicāda nec etiam collegiū.qꝛ sic ꝓtingeret ligari inoriū.e x̄ e.romana. §.vlti. Qui intrat in cōitatē.nū quid tenet. R. quidā dicūt ꝙ sic.qꝛ mul ta ꝫ ꝓhibitōez fiūt que tñ facta tenent lz faciēs ꝫ ꝓhib.tōez graniter pecet. Hui⁹ sñie ē ber.sup illo.c.romana.i fi.ꝛ Jo.an. ibidē. Alij aūt respicientes ꝑncipalr̄ ad intentōez cōstitutōis que ē ꝑncipali⁹ ꝓsi derāda.C.de le.l.z.ꝛ ad hoc ꝙ dr̄ quasi i fine illius.c.romana.ibi ꝑmit⁹ ꝓhibem⁹. dicūt ꝙ nō tenet.al'p illā decretalē roma na.nō cauerer̄ piculo aiarū.qō tñ cauere eadē decretalis intēdit. Et h⁹ sñie ē Ric.ꝛ bo.in glo.ibidē. Jo.vo.lz.q.z. si eps.dic ꝙ vniuersitas in qua sūt infantes vl'alie pſone discretōe carētes nō pōt excōicari ꝛ si sñia fuerit lata nō tenebit. si aūt non sunt ibi alique tales pſone excōicari pōt.

Utrū hñs ꝓuilegiū ꝙ excōicari ñ possit ab ordinario excōicari possit ab eo. R⁹ ta lis aut allegat ꝓuilegiū in sui defensionez anteq̄s sñia ferat̄ ꝫ eū, aut nō. si sic non valet sñia ꝫ eū ab ordinario lata. si non. aut illud ꝓuilegiū ē publicatū.aut non. si sic nō tenet sñia. si nō.aut ē notū iudici. aut nō si sic nō valet sñia ex̄ de ap.si duo bus.in tex.ꝛ exꝑssi⁹ in glo.si nō ē notum iudici nec ꝓuilegiat⁹ fuit in lōgo tenore li bertatis illi⁹ tenet sñia.ar.in.d.c.qō credo intelligēdū si index inferēdo sñiaz ser nauit iuris formā.ꝛ si ferat sñiaz nō sub ꝓditōe ß absolute ꝛ si nō ꝓtinet̄ in ꝓule gio ꝙ papa oēs sñias siquas in posterꝝ ꝫ ipz ꝓuilegiū ꝓmulgare ꝓtigerit ernūc de cernit irritas ꝛ inanes ꝛ eas penitus non tenere. Si etiā ꝓuilegiat⁹ alleget ꝓuilegiū nō publicatū nec iudici notū.nec fuit i lō go tenore illi⁹ libertatis.ꝛ iudici petenti p uilegiū sibi oñdi nō vult ꝓuilegiū oñdere nec clausulā ꝓtinētē libertatē suam tenet sñia si ferat̄ ꝫ eū ex̄ de ꝓui. cū pſone. §. de cernim⁹. hoc hēr̄ etiā de ꝓuil.cū pſone ec clesiastice.li.6.nec ꝓpt̄ oñsionē ꝓuilegij se quētē iudicabit̄ sñia nulla fuisse nec etiā reuocāda.ar.ex̄ de sen.ꝛ re iudi.suborta. vbi dr̄ ꝙ si ꝓuilegiū añ sñiaz nō fuit ex hibitū ꝓtextu ꝓuilegij de nouo repti non dz sñia reuocari.qō itelligi dz nisi papa aliter ex gra faceret. Ad hec nota ꝙ exē pti ſm formā exēptōis sue nō pñt excōi cari vel interdici ex̄ de ꝓuil.cū capella.ꝛ .c.quāto.si tū exēpt⁹ rōne vni⁹ tituli hr̄et bñficiū aliud rōe c⁹ nō eēt exēpt⁹ rōe illi us bñficij dioc̄sani sentētijs subiacēt. vt pz in.c.cū capella. Caueat aūt i.d.c.q̄sto. ꝙ cū plati religiosos exēptos nō pñt ex cōicare vel interdicē in odiū eoꝝ vl'frau dē ꝓuilegioꝝ ipoꝝ nō interdicāt vel ex cōicēt alios eisdē cōicantes. al'puniendi sūt. Et dic ibidē bo.sup illud in fraudē.ꝙ eti ā bona fide ꝛ cā iustitie faciēde fiē non licet tales excōicare vel interdicere ita nec aliquid equipollēs facere. qꝛ exquo œne gat̄ vna via œnegat̄ etiā oīs alia p quā ad idē ꝓueniri pōt.nec ē aliquid in frau dē ꝓuilegij attentandū. vt pz ibidē. ß nec in fraudē canonis ex̄ de cōcess. p̄ben.ꝫsti tut⁹. Jnsup nota ꝙ oīa ꝓuilegia ꝫcessa singularib⁹ psonis ecclesiasticis vel secu larib⁹ quibuscunq̄s ꝙ a quoq̄s supple ſm Jo an.nisi a papa vel ei⁹ legato de latere. ar.li.6.de ꝓuil.si papa.ꝛ de v.sig.veniens interdici vl'excōicari nō pñt nec terre nec ecclesie eoꝝ sub quacūq̄s forma vboꝝ cō cessa nō extendūt̄ ad ordinarioꝝ sñias ꝛ ꝓcessus exceptis tñ ꝓuilegijs regib⁹ ꝛ reginis ac eoꝝ filijs necnon ꝛ religios rōne ordinū vel locoꝝ nec rōne psonaꝝ concessis.ß li.6.de ꝓuil.ne aliqui. Utrū excōmunicat⁹ possit excōicari. R⁹ ꝙ sic ſm doctores fere oēs.ꝛ ß iō vt vel p eius dē excōicatōis iterationē ad maiorē sui ꝫfusionē vt sic resiliat a peccato. vel ꝓpt̄ alias cās.ꝛ tūc tot sunt ꝑncipales excōi catōes quot sunt cāe ꝓ quib⁹ excōicat̄. Duplex ē enī effect⁹ excōicatōis.s.electio ꝛ ligatio.quo ad ꝓmū semel excōicat⁹ nō pōt ampli⁹ excōicari.qui enī semel foras eijcit̄ ampli⁹ eijci nō pōt nisi reuertat̄. Quid enim ad nos de his qui foris sunt ſm apm.ꝛ ex̄ de diuo.gaudemus. quo ad zm vero pōt iterū excōicari. pōt enīz ligat⁹ ampli⁹ ligari ꝛ foris posit⁹ diutius ex̄ teneri.ꝛ ſm hoc excōicat⁹ pōt quoti ens op⁹ ē excōicari siue ꝓpter eandē cām siue ꝓ diuersis. Et sic intellige illud ex̄ e. cū ꝓ cā.ꝛ.c.officij.ꝛ similia iura. Utrū mortuus excōicari possit. R⁹ excōicari pñt hoies post mortē.s.hētici ꝛ scismatici. ꝛ q hereticū istituūt heredē. zo.q.z. sane proferr̄.ꝛ illi qui se occidūt volūtarie.zz. q.5.palcuit.ꝛ isti excōicāt̄ nō qꝛ ista ex cōicatio sit eis pena vel medicina sed in

testationē crimis 7 ad terrorē alioꝝ.vñ quo ad hoc ē alijs medicina. Hec obstat illud.z4.q.z.dānatōis.vbi dr̄ viuentes nō mortuos solue possum⁹ vel ligare.nā ibidē segr̄.vex ꝫ nō ē ꝛ oī crie itelligēdū sūt.n.qdā crīa ꝛ quib⁹ post morte etiam accusari pōt quilz vel dānari.vt heresis. Hec Ricar.4.di.18.q.5.ar.4.

De causis excōicatōis ti⁹.7⁹.

Deinde ꝯsiderādū ē qb⁹ ex causis ferēda ē sīa excōicatiōis. Et circa ꝫ querūt plā.s. vtrū aliqs ꝓ tpali dāno ꝛebeat excōicari. R⁹ ꝓ excōicatōez iudex ecclīasti cus excōicatos excludit a regno ꝛei quo dāmō.vñ cū nō ꝛebeat excludē a regno nisi idignos vt patuit s̄ ex diffinitōe clavis.nec aliqs reddat idign⁹ nisi charitatē amisit ꝓ pctū mortale que ē via oncēs ad regnū.iō nullus dz excōicari nisi pro pctō mortali.ii.q.3.nemo.Et q2 i dānificādo aliquē corpalr̄ vel i reb⁹ corpalib⁹ aliqs mortalr̄ ꝑccat 7 ꝯ charitatē facit. iō ꝓ dāno tpali illato ecclesia pōt aliquē excōicare.Sz q2 excōicatio ē grauissima pēnaꝝ quas eccliа iferre pōt.z4.q.3.corripiant.pene aūt medicine sunt ꝑm pbm .z.etbi. sapiētis aūt medici ē a leniorib⁹ incipe medicinis 7 min⁹ piculosis. iō excōicatio ifligi nō dz alicui etiā ꝓ peccato mortali nisi ꝛtumax fuerit.ii.q.3.absit. ꝫ ꝛtumax multiplr̄ dr̄.ē eni ꝛtumax aliqs si citat⁹ nō ꝛparuit vel si veniēs ñ rīdit. vel si veniēs 7 rīdens illicētiat⁹ recedit. Patēt hec oīa.ii.q.3.certū ē. 7.c.epi.7.c. nemo. Itē ꝛmittit ꝛtumacia aliqñ in latendo vel in absentādo. vel ne citatio peruenīat ad cū ꝓcurando. eī vt li. nō ꝛte. qñ frequēter.vel nō restituendo.ff. ꝛ rei ven.que restituere.vel nō satisfaciēdo ꝛ offensa siue ꝛlicto.eī ꝛ v̄.sig. ex pte.vel nō exhibēdo.ff.ꝛ appr.creditor.§.iussus vel pniam nō agēdo.3z.q.5.ꝑceptū. 7 eī ꝛ spon.ad andiētiā. vel al' nō obediēdo. vt eī ꝛ maio.7 obe.siquis .Nō g̃ dicit .ii.q.3.certū ē ꝓ bis trib⁹ crimib⁹ aliquē excōicari ꝛebeat. exꝑone.i. ꝓ trib⁹ spēb⁹ ꝛtumacie.§ et ꝓ alijs ꝛ quib⁹ dictū ē.hec hosti. Nā g̃ fuerit aliquis vocat⁹ vel admonit⁹ trib⁹ edictis vel vno ꝑēptorio ꝓ oib⁹ pōt si cōtumax fuerit excōicari nō distincto vtruz ꝓ magna cā vel pua fiat vocatio ꝑm ray. Citat⁹ g̃ nō dz excōicari nec ei⁹ aduersari⁹ in possessionē mitti nisi post citatōez trinā vel vnā peremptoriam. z4.q.3.ꝛ illicita.7 eī e.sacro.si tñ ad solā citatiōnē nō venerit ꝯdēnabit in expēsis alteri pti in z^ citatōe cū venerit eī, ꝛ ꝑcur.querelā.vt ꝛ [illegible].7 ꝛ ꝓba.qñ ꝯ.in glo. Sz 7 in diuersis casib⁹ infligit a iure vt dictū ē s̄.quod nec sine ꝛtumacia ē. Nā 7 qui venerit ꝯ ius contumax dici pōt.7 etiā furtosus eī ꝛ tēp.ordi.vt nō ē cōpos.hec hosti. Minor etiā excōicatio ꝓ ꝛtumacia imponi pōt.5.q.z.pñti pōt etiā iponi ꝓ alijs culpis. 7 hoc duobus modis.s. ꝓ aliquib⁹ culpis cōmissis noie pene ad tps a iudice infligēde.di.86 tanta.7 noie pene a sacerdote imponende ꝛ pe.di.i.in actione. Nñq; etiā sine culpa lz nō sine cā intellige sine culpa ꝓpria sed nō sine culpa dñi vel patrisfamil. vel pncipis.ꝫ hosti. Q; aūt dixi supra quēlibet subditū posse excōicari ꝓ cōtumacia. intelligendū est generaliter vbicūq; s.subdit⁹ iustis ꝓceptis iudicis renuit obedire. ꝫ Hosti. Quid si epus excōmunicet clericū suū ꝓ eo q; nō obedit ei ꝑcipienti q; ꝛet libros suos nepoti ei⁹ vel q; resignet ecclesie sue vt alij cōferat. Rndet hosti.7 Inno.sup.c.inquisitioni, q; si tale māda tum grauamen contineat sīa tamē ligat participans tamen in boc.s.ei consulēdo vel al' assistendo non incidit ꝓpter hoc in maiorem excōicatōez. quia non participat ei in aliquo crimine.sed incidit in minorem ꝑm Inno. sed ꝑm Hosti.forte nec in minorem dūmodo al'non excedat.Et idem est vbicunq; ꝛ iniusto mādato notorio liquet. Utrum vxor sit excōmunicanda pro ꝑccato viri. Rndeo exquo vt dictum est non nisi pro mortali ꝛebet imponi excōicatio 7 illis qui non pñt aliter corrigi.ii.q.3.nemo episcopoꝝ. ꝑccatum vero viri non est ꝑccatum vxoris.7 iō vxor non ꝛebet excōmunicari pro ꝑccato viri nisi esset particeps criminis.sed tē excōmunicaretur pro ꝑccato suo.Similiter filius non ꝛebet excōmunicari ꝓ peccato patris.nec seruus pro ꝑccato domini.z4.q.3.si habes.§.vt ergo. vbi dicit q; illicite excōmunicatur quis pro ꝑccato alterius. nec aliqua ratione nituntur qui pro ꝑccato vnius in totam familiaz excōmunicatōis sententiam ferunt. Sz nōne fuit excōicata familia bonifacij

ꝓ eo quia oblatões familie eius nõ recipiebãt .17.q.4.miror. ℟. ß factũ fuit tm̃ ad ꝓfusionẽ oñi.sic etiã nõ recipiũt oblatões raptoꝝ lz ñ sint excõicati. vt pz di. 90.oblatões.7.ii.q.3.qm̃ multos.in glo.

Utrũ oñs iuste possit excõicari ꝓ pcato populi sui &c. ℟. nõ nisi ꝓmittendo vel omittẽdo p̃ceps eẽt pccati populi.si eni p̃nceps nõbilr negligẽs vl remissus fuerit i regimie ꝑpli ita q ꝑpt ß popl's labat i publica crimia maxie ꝺ ecclesiã si sufficiẽter admonit⁹ suã negligẽtiã emendare nõ curauerit excõicari iuste poterit. ß tũc nõ excõicabit ꝑ pctõ ꝓdito ß ꝑ pctõ suo.hec Ric.4.di.18. q.3.ar.4.c. Ad hoc nota q oẽs q ꝓhibiti vel nõ permissi pcter auctez papc vel epi catholici publice vel ꝑuate p̃dicatiõis officiũ vsurpare p̃sumunt ꝛbent excõicari. 7 nisi cꝭ cito resipuerint punient alia pena ꝓpetẽti eꝫ ꝛ bereti.excõicam⁹.§.quia vero.

De forma excõicandi.ti⁹.8⁹.

Postea ꝓsiderandũ ẽ ꝛ.forma excõicãdi.s.qualr sñia excõicatõis ẽ ferẽda. Ad ß aũt q ꝛbi te ferat opz eã ita ferri q teneat 7 q nõ sit nulla.opz etiã q sit iusta al eã ferẽs eẽt dign⁹ magna pena. Et iõ circa hoc ꝑ ꝓsiderãdũ ẽ qñ siue que sñia ẽ nulla. 2⁹ que sñia ẽ iusta 7 que iiusta. 3⁹ qua pena ꝛbeat puniri q iiuste excõicat. 4⁹ qñ siue que sñia ferri dr a iudice 7 qualr ẽ ferẽda. 5⁹ quõ 7 qñ dicit sñia ferri a iure. Circa ꝑmũ sciendũ q sñia excõicatõis dr eẽ nulla siue inalida siue nõ tenere in multis casib⁹. Un⁹ ẽ qñ sñia excõicatõis lata fuit post appellatõez legitime factã.eꝫ ꝛ ap.dilectis.tñ aliqñ lata post appellatõez legitime factã tenet.puta si duo adinuicẽ litigẽt 7 vn⁹ appellet ad iudicẽ imediatũ 7 alter ad papã. 7 ille q appellauit ad iudicẽ ꝓsequr appellatiõez 7 citari faciat alterꝝ tacito q appellauit ad papã si ille legitime citat⁹ nõ venerit vel mssionẽ nõ miserit si excõicet a iudice tenebit excõicatio nisi iudex sciuerit eũ ad papã appellasse.eꝫ ꝛ ap.si duob⁹. 2⁹ ẽ qñ error intolerabilis in sñia fuit exꝑssus eꝫ ꝛ offi.dele.cũ ꝓtingat. 7 eꝫ e.p tuas. §.nos igit. 7 li.6.c. venerabilib⁹.§.pen. 7 vlti. Dõt aũt dici intolerabilis error ꝑm hosti.gof.7 ber. quodlz pctũ mortale. vt si eps dicat.excõico te nisi p tali heretico celebraueris.ii.q.3.siquis eps. vel q credis in ꝛũ.vel q pniam agis. vel q nõ furaris. vel simile quod notoriũ ẽ pctũ eẽ .ii.q.3.si is qui pcest.7 duob⁹.c.sequẽ tib⁹. vel si ꝑcipiat aliqđ ipossibile. vel tur pe.eꝫ ꝛ pactis.c.vlti.ar.ꝺ eꝫ ꝛ ꝺi. appo.c.vlti.in fi. Dõt etiã dici intolerabilis error cũ expressiõ ius ꝓnũciat. vt si eps excõicauit subditũ suũ q nõ soluerat.io. in quib⁹ fuerat die feriato. sñialiter condẽnat⁹.z.q.6.§.diffinitiua.v.itẽ si sñia. 7 eꝫ ꝛ ferijs.c.vlt. Nota ꝑm ber.eꝫ e.super .c.p tuas.si excõicãs ꝓnũciat ꝺ ius 7 error exꝑmit in sñia nõ tenet sñia.si vo ꝓ ius ꝓnũciat nõ tamẽ errorẽ in sñia expri mat tenet sñia nisi fuerit appellatũ ab ea.

3⁹ casus si ille qui tulit sñiaz nõ sit iudex cius ꝺ quẽ tulit sñiaz. eꝫ ꝛ cõsue.c. .3. 4⁹ si sit iudex ß tñ excõicat⁹. z4.q. i.audiuim⁹. 5⁹ qñ ꝛlegat⁹ excõicat alĩ quẽ ꝺ intentionẽ ꝛlegantis. eꝫ ꝛ ꝑben. .c.vlt.vnde si ꝛlegat⁹ aliquid fieri ꝑcipiat ß iniuste 7 ideo excõicet nulla ẽ sñia. vt pz in.c.ꝑdicto.aliud tñ ẽ ꝛ ordinario. qr eius iurisdictio ẽ latior 7 firmior.hec Io.

6⁹ ẽ cũ ab intruso vel a iurisdcõe suspenso sñia ferr.eꝫ ꝛ clec.nosti. 7⁹ cũ ferr a violãte interdictũ bois. eꝫ ꝛ exces. ꝑla. tanta. 8⁹ qñ ferr in participãtes nulla ꝑmissa monitõe.li.6.c.statuimus. 9⁹ cũ prelatus excõicat subditũ suũ ꝓtra tenorem ꝑuilegij sui. eꝫ ꝛ priuil. cũ capella. 7 hoc siue directe vel indirecte. vt cũ excõicat cõicantes sibi volens eneruare vim priuilegij sui.eꝫ ꝛ priuil.quanto. in tex. 7 glo. 10⁹ cum episcopus excedit in exactione procurationis. 7 quia sibi nõ paretur excõmunicat.eꝫ ꝛ excess. prela.cuz ad quorundam. Nota q boc.c. cum ad quorundam.ꝑm Ber.continet ius spãle .s.priuilegiatorum super boc a papa. vñ ꝑm eum sententia contra alios lata teneret lz iniusta esset. Secundz vero alios continet ius cõe. 7 hoc videt velle gof. Inno.vero 7 Hosti. dicunt ibidem q si episcopus excõmunicet dicendo sic.excõmunico te quia ꝛnegas ꝛbitam procurationẽ sententia tenet nisi ille super boc sit specialiter priuilegiatus. si vero excõmunicet sic dicendo.excõmunico te quia non vis me procurare cum centum equitaturis non tenet.quia errorem itolerabilez ꝓtinet. 11⁹ est cum quis supponit se

ꝓtectõi romane eccl̃ie. nõ tñ appellat ex simplicitate. eẋ ꝛe appel. ad audiẽtiam.

12° cũ excõicatio ferꝛ ꝫ aliquẽ postꝙ iter arripuit ad papã. eẋ ꝛe ap. dilecti. z. iter. ⁊ glo. ⁊ hoc intelligiꝛ ꝑm ber. qñ post litẽ motã iuit ad curiã. secus ẽ si ante. nõ ẽ tñ ita ꝛe archiep̃o. q2 papa vocat⁹ est in plenitudinẽ ꝓtatis. alij in partẽ sollicitudinis. 13° si snia ferat̃ a ꝛelegato ipꝛa to ab excõicato in casu nõ ꝓmisso li. 6. ꝛe rescrip. c. i. 14° si ferat̃ ꝫ aliquẽ ꝓ eo q statũ sue eccl̃esie vel monasteriũ sine loci sine ꝑsonaꝝ ⁊ reꝝ ipsius exposuit supioꝛi vel sedis aplice legato vl̃ ingsitoꝛi a sede aplica ꝛeputato. vel alij cuicũqꝫ ꝑsone ꝓ quã ad p̃dcõꝝ notitiã valet pueniꝛe. li. 6 ꝛe of. oꝛ. q2 pleriqꝫ. 15° qñ ferꝛ snia ꝫ participantes ⁊ nõ fuerũt moniti noiatiꝫ li. 6. c. cõstitutiõez. ꝛe hoc infra ti. ii. Hos casus oẽs ponit Jo. an. li. 6. eo. p̃ñti. exceptis. ii. iz. ⁊ iz. in fi. Jn oib⁹ bis snia nõ ẽ timẽda. ⁊ p̃mi duo casus ponũt cõiter ab oib⁹. quiqꝫ vo sequẽtes ponũt ab hosti. in sum. ti. ꝛe cleri. excõi. ⁊ a Har. li. 6. sup ꝛecretalẽ Greg. io. p̃ñti. 8° vo ⁊ 9° ponũt a Har. ibidẽ. io° vo ⁊ ii° ponunt in sum. Hos. iz. in glo. ber. 13° ⁊ 14° ⁊ 15° habẽt li. 6. vt ꝓallegatũ ẽ. in oibus tñ bis si ꝓtatur absolutio ad cautelã nõ ẽ ꝛenegãda. li. 6. e. solet. Quid ꝛe excõicatõe p vim vel p metũ extoꝛta. nũquid tenet. videtur q nõ. q2 absolo ab eccl̃esia sic extoꝛta ñ valet. vt p3 li. 6. ꝛe his que vi absolutõis ⁊ dñs ius ligandi ⁊ absolnẽdi par eẽ voluit. vt dicit ꝛe pr. di. i. verbũ. Sz ꝑm ꝙ. ꝫ hoc est vex. ii. q. 3. quatuoꝛ. põt tñ p exceptionẽ elidi vt ibi nõ. ar. ff. ꝛe fur. iterdũ Hec Jo. an. Quid si in snia exꝑmatur manifeste erroꝛ facti. vt si dicat epũs. ex coico te q2 feciſti furtũ. nũquid tenet bi⁹ excõicatio. Rº 13 quidã dixeꝛint q nõ tenet tuti⁹ ẽ tñ dicere q tenet. q2 nõ est ibi exꝑssus intolerabilis erroꝛ. talis. n. cã possibilis ẽ 13 falsa. ⁊ snia sive iusta sive iniusta ẽ timẽda. ii. q. 3. c. i. vñ tuti⁹ ẽ q absolnat̃ quo ad eccl̃esiã vel saltẽ ad cautelã. 13 quo ad ꝛeũ nõ sit ligat⁹ nisi cõtẽnat. vt eẋ. e. p tuas. §. nos igiꝛ. in tex. ⁊ gl. ⁊. z4. q. 3. notandũ. in fi. ⁊ idẽ dicit hosti. in. c. p tuas ⁊ Jnno. eẋ ꝛe of. oꝛdi. in. c. ex pte ⁊ Hos. Quid si eꝑs i subditũ snia excõicatõis ferat sub cõditõe. ß anteqꝫ conditio existat subditus ei⁹ esse ꝛefinat. Rº Hosti. eẋ ꝛe ap. ꝓterea. z. dic. q tenet snia nisi ꝓndẽte ꝯditõe appelleꝛ. eẋ ꝛe of. le. c. fi. ⁊ idẽ dicit Jnno. ⁊ ber. in. d. c. ꝓterea Archidi. aũt tenet ꝯziũ li. 6. ꝛe cõsti. c. z. Quid si snia excõicatõis sub cõditõe vel in diẽ certũ ferat̃. nunqd talis snia ligat anteqꝫ cõditio vel dies extet. Rº q non eẋ ꝛe ap. ꝓterea. [illegible] a nobis. ideoqꝫ si ꝓndẽte cõditõe vel q[illegible] diẽ illũ appelleꝛ appellatio tenet ⁊ impedit effectũ snie cõditione etiã vel die postea aduenieꝛe ⁊ exiſte. vt dictũ ẽ. c. ꝓterea. ß si pure ferat̃ snia nõ releuaꝛet̃ ꝓt appellatõez eẋ ꝛe ap. pastoꝛalis. trãsferret tñ cause cognitõez in supioꝛẽ. sic intellige illud eẋ. e. pr tuas. ⁊ ꝛe offi. oꝛdi. ad reꝑmẽdã. §. tu vo. hec hosti. Esto q aliquis excõicet̃ post appellationẽ nõ tñ ꝓsequitur eã. nũquid rata manebit snia. Rº q nõ. aut enim appellatio tenuit aut nõ. si sic. excõicatio postea nulla fuit ipo iuꝛe. eẋ. e. p tuas. ⁊ ita sine ꝓsequaꝛ appellatõez sive nõ nõ efficiꝫ p̃ma aliqua. i6. q. 3. c. placuit. §. põt. ⁊ li. 6. e. licet. in p̃n. Si nõ tenuit. g excõicatio p̃ma facta statim tenuit. ⁊ ita ẽ alind ꝛe snia excõicatõis q̃s ꝛe alijs sentẽtijs. q2 effect⁹ aliarũ sniarũ suspendit̃ si appellaꝛ. ff. ad turpill'. l. i. in fi. nõ aũt effect⁹ excõicatõis eẋ ꝛe ap. pastoꝛalis. hec eo. ti. sepe cõtingit in glo. Hũc aũt exꝑssuz ẽ in nouo iuꝛe li. 6. e. licet. q excõicat⁹ noiatim vel spãliter ⁊ exꝑsse post appellationẽ legitimã. i. ex vera ⁊ legitima causa interpositã si illã appellationẽ infra tꝑs ad eã. ꝑse quendã ab homine vel a iuꝛe statutũ nõ fuerit vt ꝛebuit ꝓsecutus 13 ꝓpter talẽ negligentiã illa sententia nõ cõualesceat. tñ lapso termino illo ꝛebebit publice nunciaꝛi excõicatus ⁊ vitari tã in iudicialib⁹ q̃s i extraiudicialib⁹ ⁊ remoueꝛi a legitimis actibus ꝯnec ꝛe ipsius sentẽtie nullitate ꝯcueꝛit. Expone ꝑm Jo. an. i. ꝯcepeꝛit. q2 pendente pꝛobationis articulo nõ repellitur ab exiudicialibus legitimis actibus. ⁊ sic cessabit cõtrarium ꝛe ꝛe tali li. 6. e. solet. in fine. vel dic illud. c. solet habeꝛe locum in eo qui ꝛebito tempoꝛe ꝓsequitur appellationẽ. ⁊ hoc. c. licet. in eo qui neglexit ꝓsequi. ⁊ ita in penã vitabitur in eẋiudicialibus ꝯnec ꝯcueꝛit ꝛe. ⁊ hoc modo hoc verbum ꝓrie stabit. Exꝑdictis ꝑz q nõ sequiꝫ iste ẽ ꝛenũcia tus excõicatus. ergo est excõmunicatus i. d. eni. c. licꝫ. ꝛenũciaꝫ excõicatus qui forte nõ est excõicatus. hec Jo. an. Quid

siquis excõicet post appellatõez ꝓbabilẽ ℞o determinatio an teneat talis excõicatio vel nõ pendet ex euẽtu futuro. sic ⁊ ex euẽtu futuro pendet an mr̃imonũ teneat vel nõ. eẋ de fri. ⁊ male. fraternitatis. vñ hec nõ valet. iste ẽ excõicat⁹ post appellatõez ꝓbabilẽ qui si ꝓbata eẽt excõicatio nulla eẽt. ꝯ excõicatio nulla ẽ. imo dz inferri. ꝯ p excõicato nõ ẽ babẽdus. tñ ve est excõicat⁹. qz snia excõicatiõis statim ligat. vel statim nulla ẽ. si tñ medio tpe ecclesiã eẽt adept⁹ nõ videt ꝙ eẽt ea ꝓuandus. qz ꝓbabilis error eũ excusat. eẋ. eo. sacro. cũ interim licite cõicet ci in oibus sacris. eẋ de appella. dilectis. ⁊ qcqd tũc facit valet. z. q. 7. tria. v. nullũ. Item quia medio tpe integer ẽ stat⁹. ff. nihil ino. ap. pen. l. vna. §. integer. nec dãnat⁹ dicit qui appellauit. ff. de pe. l. z. §. cũ hec Jo. ⁊ hñt eẋ de ap. pastoralis. in glo. penul. Quid si excõico te si habes res furtiuas. nũqd p appellationẽ suspẽdet effectus snie hui⁹ ℞o ꝙ nõ. qz ꝙditio de pñti nõ mozat obligationẽ. ff. de v. ob. ꝙditio. vñ cũ certũ sit in rerũ natura vtrũ habeas vel nõ certũ est excõicatõez tenere si habes. insti. de v. ob. §. ꝙditões. ⁊ ideo nõ impedit p appellationẽ. eẋ de ap. pastoralis. tñ donec spe cialr denũciat⁹ fueris si sit occultũ eccliã nõ poterit te vitare. quia nõ indicat de occultis. ß deus apud quẽ ꝙcunqz fueris occultus es ligatus. eẋ eo. a nobis. z. ⁊ de simo. sic nobis. in fi. Hec hosti. Quid si excõico te si appellas. ℞o ꝙcito te paras ad appellandũ excõicat⁹ es. secus ẽ si dixero. excõico te si appellaueris. hec enim appellatio impediret effectũ. ar. ff. de v. ob. siquis stipulatus. ꝑm Hof. Sz certe idez videt hic ⁊ in ꝓmo mẽbro. qz vba cũ effectu sunt itelligẽda. eẋ de v. sig. in his igit si se paret ad appellãdũ ⁊ non appellauit nõ ẽ excõicat⁹ qz nõ appellat ß vult appellare. eẋ ō spon. c. fi. ꝯ effect⁹ appellatõis ⁊ snie ꝙcurrũt simlr in vno ⁊ eodẽ mõito pficiũt. ⁊ sic videt ꝙ in vtroqz casu vnũ impediat alterum ita ꝙ ꝑm hoc nõ valet snia impediẽte appellatiõe. nec appellatio impediẽte snia. Quid ꝯ dicem⁹. ℞o si appellatio est iusta nõ tenet snia. si vo est frivola tenet snia. ⁊ hoc dz p supiorẽ iudicẽ determinari. ar. eẋ de ap. pastoralis. ⁊. c. cũ spãlis. Hec hosti. Quid ꝯ si dico. excõico te si paraueris te ad appellandum. ℞o ꝑm opi. Hof. ꝑmissam hec qõ est expedita. vt cui pz ibi q̃cito te paras excõicatus es. Jn oibus tñ his questiõibus ⁊ similibus videt ꝙ snia non teneat. cũ enĩ quilibz oppressus possit appellare. z. q. 6. ois oppssus. nec ferri debeat snia nisi monitione ꝑmissa ⁊ ex rõabili cã. eẋ de ap. cũ spãli. ⁊ eẋ. e. sacro. ⁊ etiã hodie in scriptis cui⁹ scripture ex^mi excõicator iubet infra mẽsem tradere regrenti. al' p mẽsez vnũ ab ingressu ecclesie ⁊ a diuinis officijs nouerit se suspensum ⁊ snia p supiorẽ sine difficultate qualz relaxata grauato in expensis ⁊ interesse canonice ꝙdenet. al' etiã puniẽdus aiaduersione cõdigna. eẋ e. cũ medicialis. li. 6. vnde nihil aliud est dicere vt videt. excõico te si appellas vel si te ad appellãdũ paras. nisi excõico te si iure cõi tibi ꝙtenti vtaris. ⁊ sic hec snia videt patenter errorẽ intolerabilez ꝙtinere ita etiã ꝙ nõ eget alta ꝓbatione nisi visione vel ꝓbatione platiõis snie. Mã ipa manifeste ostendit se erroneã. ꝯ nulla est. eẋ. de excs. prela. cũ quorundã. ⁊ eẋ e. per tuas. §. nos igit. hodie etiã si excõicatus ℔ asseuerãs petẽs absolutõez ad cautelã nõ obstãte ꝙdcõe prelati nisi forte infra octo dies ꝓbet ipm ꝙ notoria cã fuisse ligatũ absolutionẽ interim eẋ iudiciũ ꝙsequet. eẋ li. 6. e. solet a nõnullis. vbi dicit ꝙ epi eorũqz superiores suspensionẽ iuris non incurrunt nec interdicti. vbi de ipsis nõ cauet expresse. qõ tñ ad snias inferiorz epis restringit. eẋ e. quia periculosum. ß p ius antiquũ poterat facẽ hoc metropolitanus exquo nõ esset notoriũ nisi forte a correctione vel alio casu nõ concesso fieret appellatio. extra de ap. peruenit. i. in talibus enim casibus sententia teneret ⁊ appellatio non valeret. eo. ti. cuz speciali. §. porro. Hec Hosti. Quid si dico suffraganeo meo. excõmunico te si talem excõmunicas. ℞o ꝙcito suffraganeus incipit proferre verba apta ad excõmunicandũ ipe ligatur. ideo nõ ligat. .z4. q. i. audiuimus. secus est si dico. excõmunico te si talem excõmunicaueris. quia tunc sententia episcopi tenebit si excõmunicauerit. sed ipse post excõmunicationem excõmunicatus erit. vel dic ꝙ si ego cogitaui in mea sententia de effectu sententie episcopi suffraganei mei tunc episcopus ligat ⁊ ligatur. si autem de verbis tñ tunc ligatur ⁊ non ligat. ℒ. si mancipiũ ita al' fu. ne. psti. l. vl. ⁊ pe. ꝑm Hof.

Sz quō ꝓstabit ꝛ mea intentiōe. non nisi per ꝛuz ⁊ me. eꝝ ꝛ iudi. nouit. sic ex postfacto erit in ptāte mea huic vel illi ḡtificare. qō nō est dicēdū. ideo in hac. q. dicēdū sicut dictū ē in. q. ꝓxima ꝑmissa. qz ei oīo similis inuenit. Hec supradicta Hosti. in sum. ti. ꝛ sen. ⁊ re iudi. Pone aliquē eꝑm eē ꝛpositum ⁊ ille statim post sniam appellat. appellatōe pendēte ꝑditū suū excōicat. nūquid talis excōicatio tenet. Rº ꝑm Tan. exquo appellauit ī offi cio suo remansit. qz qui appellat nō dicit dānatus. ff. ꝛ pe. l. z. §. vlti. ⁊ interim ē integer eiº statusꝫ interim fungat bonori bus. ff. appella. interposi. nihil. inno. l. vna. §. integer. Et ideo sine ꝓsequat appella tionē siue nō excōicatio tenuit. Sī vō nō appellauit snie acquieuit. ⁊ sic ꝑ sniaz oēz iurisdcōez amisit. ⁊ ita si sniaz postea tu lit nulla fuit. Inno. tī aliter dixit. ß snia Tan. ē melioꝛ ꝑm Ber. eꝝ ꝛ appella. sepe ꝓtingit. Quid sigs excōicet nisi in ter mino sibi ꝑfixo venerit nulla exceptione facta. nūquid excōicatº eris si venire nō potueris. Rº ꝙ nō saltē quo ad œū. qz ipossibile ꝑceptū nō ligat. ff. que sen. sine ap. resci. l. paulus. Sz quia ecclesia illud ignoꝛat ꝛ ipedimento ꝛceat ⁊ absoluet sine difficultate ⁊ grauamine. ar. eꝝ. co. sacro. Hec eꝝ ꝛ test. co. cū sup. in glo.

Quid si aliquis in iudicio ꝛbitū aliqō sit ꝓfessus vel ad ipz ꝛdēnatº ⁊ iudex ꝑcipi at ei ꝙ satisfaciat infra certū terminū al' fit excōicatº. nūqd si is qui tenet termi nū ꝓgauerit excōicatº erit si in termio nō soluerit qnē iudex statuit. Rndz Inn. eꝝ ꝛ ap. ꝑterea. z. ꝙ nō ē ꝓtinax. ii. q. z. certū. ß si aduenīēte termino ꝓgatiōis nō soluerit excōicatº erit. ar. ff. ꝛ ꝑcario. ß si manēte. qz terminº videt ꝓrogatº cū suis accessoꝛijs. ⁊ vident partes posse ꝓ rogare terminū ī sui fauoꝛē a iudice assi gnatū. ff. siquis cautōibº. l. z. Alij dicunt ꝫ iū nisi iudex ꝓsentiat ꝓrogatōi. ⁊ boc dicit hosti. in. c. ꝑterea. eē tutiº ꝙ ad sniaz excōicatōis ⁊ sic eē tenēdū. Dic etiā Inno. ibiō. ꝙ si ꝑmas reputet sibi in ꝛmino satisfactū nō ē excōicatº. ff. ꝛ pig. si eē rē.

Equit vidē ꝛ zº arti. s. q̄ snia dī eē iiusta. Circa qō sciēdū ꝙ snia excōicatōis dī eē iniusta triplī. s. ex cā. aio. ⁊ ordine. Ex cā qz vel in snia nulla cā ꝑtendit. vel si ꝑtendit tī nō est ꝟa. vel qz si etiā sit ꝟa tī nō ē sufficiēs ⁊ manifeste coꝛā eo ꝓbata. eꝝ e. sacro. §. i. in ter. ⁊ glo. Ex aio aūt dī iniusta qñ si cā exꝑmat ꝟa ⁊ rōabilis excōicat tī nō ad correctionē nec ex zelo institie ß indi gnatiōis in tdie vel odij fomite. vel ꝑcio vel fauoꝛe aduersarioꝝ eā ꝓmulgat. ii. q. .z. illa ira. ⁊ li. 6. c. Inno. 4º. c. cū medici nal'. ideo tūc ꝓsiliū ē si quis offendat nō ꝑ se ß ꝑ aliū qui charitate moneatur sniaz ꝓmulget. vel si ꝑ se velit hoc facere nō faciat hoc admiº dū monet. ß ꝓmit tat motū forte colericū aliquātulū resīdē Ex ordine vō dī snia iniusta qñ etsi cā ꝟa ꝑtendat ⁊ ꝓferens charitate monea tur nō tī precessit monitio cōꝑtens sen canonica. vel nō fuit facta coram ꝑsonis idoneis ꝑ quas ꝓbari possit si oꝛtuerit eꝝ. e. sacro. ⁊. c statutū. Inno. 4. que bē in. 6. al' nō crederet ei in ꝓdiciū alteriº vt dī ibidē in glo. eꝝ ꝛ ꝓba. qñ ꝫ. Et dī cōꝑtens ꝑm Ber. monitio trina ꝑce. iz. q. z. indigne. ꝑm vō Hosti. dicit cōꝑtens ad arbitriū iudicis siue trina siue vna ꝑ oibus maxime ī notoꝛijs. z 4. q. 3. ꝛ illici ta. ⁊ hec opinio fuit cōfirmata postea ꝑ Greg. io. in li. 6. e. cōstitutōez. Itē dī esse monitio cōꝑtēs siue canonica si alijs rite seruatis que seruari ꝛbēt in ferēdo sniaz excōicatōis. ⁊ illi qui monent noīatiz ex ꝓmāt. ⁊ boc ē verū qñ iudex vult ferre sniam in participantes cū excōicatis ab eo in locutōe ⁊ alijs quibus ligat homo participās excōicato excōicatōe minoꝛi a iure. aliter enī nō tenet snia lata ꝫ tales li. 6. e. Greg. io. cōstitutōez. Et expone ꝑm Bar. noīatim. i. ꝓpio noīe vel alijs circū stantijs indubitabilib. eꝝ ꝛ testi. licet. z. .§. vlti. v. ꝑterea. hec Bar. Itē iudices si ue vtant trib. monitionib. siue vna pro oib. bodie dare ꝛbent cōꝑtentia inter nalla aliquoꝝ dierū inter monitiones. i. inter monitōez ⁊ monitōez quas statuit iura ꝓmitti. nisi facti necessitas ea. s. in terualla aliter suaserit moderanda. li. 6. e. Gre. io. ꝓstitutiōez. aliter. i. ꝑm glo. ꝙ ꝛt minoꝛa interualla. facti necessitas dicēt si dilatio periculosa eēt ⁊ aliqō malū fiēt si cōꝑtentia interualla cōcederet. vt quia forte ad arma iret ⁊ aliqua res forte ꝛstrueret. ⁊ iudex oz talibus obuiare. ff. ꝛ usufruc. eqssimū. Sz si tī fuerit vna mo nitio qnō erūt ꝓtentia interualla inter monitionē ⁊ monitionē. Rº erit inter mo nitionē ⁊ sniam. Que vero sint ꝓtentia

interualla estimabit arbitrio iudicis. ex. de appel. cū sit romana. hec gar. hodie etiā talis ordo traditꝰ ut licentia in scriptis ferat et eā ibi exprimat et excōicans exemplū huiꝰ scripture infra mensem excōicato tradere teneat. Si super hoc fuerit regsitus currit ātē mēsis fm Hosti. a tpe regsitionis facte ab excōicato. et fm Jo. an. p hoc dicit excōicato in singulari videt loq in casu cū excōicat certa psona. et hoc ē vex quo ad traditionē exēpli. Secūm tñ Inno. et Hosti. locū hz siue certa et spālis dēt sntia siue generalis et icerta. dūmodo petat exemplū is q sub generali et incerta clausula petat ꝓbendi. Sup regsitione vo facta si forte negaret ut ꝓuinci forte possit facilius regsitꝰ fiat publicū instrm ul lre testimoniales tñ cū sigillo auctentico illud habeāt. li. 6. e. Inno. c. cū medicinalis. §. i. Siqs aūt cōfectꝰ sup dictis notari valeat sententia dicetur iusta. sicut ex bis tribus modis plene probatur. ii. q. 3. c. Si episcopus forte iracundus. Quātūcūqs aūt ē iusta sntia dum tñ non sit nulla tenēda est et timēda. ii. q. 3. §. i. c. i. et. c. si qd q̄ iuste cōfecit. qđ ē spāle i hac sntia. Nā alīs sntia nulla eēt nisi ordo iudiciarius seruaret. L. ex sen. plat. tenet autē quo ad ecclesiā militantē q̄ frequēt fallit. 24. q. 3. siqs non recto. § non ligat q̄tuz ad cū q nūqs fallit neqs fallit. ex. e. a nobis. qđ intelligit nisi ꝓtēnat ut dicet infra cū aget ex dānis et incōmodis q̄ qs incurrit ex excōicatione. Sed qđ ꝓsiliū dabit iuste excōicato. R°. ꝓsulendū ē si bi p̄ q sustineat excōicationē patiēter et būiliter et cuote et se pītet excōicatori offerens canonicā satisfactionē si offendit in aliquo et sic instant petat absolui si ita fecerit ei ad meritum erit. alīs si ꝓtēneret mortaliter peccaret. ex. e. per tuas. Nec tñ ex eo q non appellat infra. io. dies nec ex eo q absolui petit sntie acquiescit q iusta sit qn eā postea impugnare possit. in excōicationis enī sntia appellatio non pdest. quia effectus eius suspēdi non pōt. ex. de appel. pastoralis. nec ē necessitas. qa p lapsū. x. diex nec i rē iudicatā trāsit qa absolni pōt etiā p°. x. dies. nec aliquā firmitatē sumit. et ideo de iusta excōicatiōe potest quis ꝓqri q̄cūqs voluerit. ex. eo. sacro. §. vex. § ptra in glo. et idē dicit ray. et hosti. Nota etiā q timor excōicatiōis equipatur metui qui cadit in constantē virū vī nō iudicat. Itē excōicatio non dat iurisdictionē nec excōicatori ex excōmunicatione acqrit possessionē. ex. de restit. spo. oli iter. in tex. et glo. § nonne in fi. Itē pōt ꝓponere q̄rimoniā ꝑ excōicatē corā superiore de iusta excōicatione. Si qs aūt cōicet aliquem sine cā manifesta i. corā eo ꝓbata et rōnabiliter et humili regsitus hmodi sntiam non curauerit revocare sine grauamīe supple excōicati. quia expēsas nullas debet ꝓpter hoc facere nec iurare si ꝓstet q sit iusta. nec excōmunicatori sibi dz aliqd petere tūc excōicatus grauat superiori q̄rat de iusta excōicatione q si pōt sine piculo more ad excōicatorē cū mādato suo remittat infra ꝓpetentē terminū absolvendū. aliogn ipse p se vel p aliuz ꝓut viderit expedire sufficiēti cautione recepta euz absoluat. ex. eo. sacro. §. caueat. i tex. et glo. vocata tñ pus pte aduersa si sit. alīs excōicatorē li. 6. e. venerabilib⁹. Punit etiā talit excōicans multiplici pena ut pz i. c. seqnti.

Sed q̄re ecclesia statuit q sntia iniusta ligaret cū ipsa alios i sua iusticia ꝓfouere deberet. ex. e. de sup. neg. pla. licet. R°. ꝑ fecit ut magis claues ecclesie timerētur. ex. e. p tuas. §. nos igit. v. vex. et i maiori reuerētia haberent et ut homo p obedientie meritū cresceret dū iuste sntie pareret. ii. q. 3. qđ ergo.

Equit videre de 3° s. q̄ pena punit excōicās iuste siue ferēs sententiā excōicationis iustā. Circa qđ sciendū q talis punit multiplicit Primo punit qa tenet excōicato actione iuriarū. ii. q. 3. illud. et. c. temerarij. 2°. qa ē punēdus tanqs sacrilegus. 2. q. 3. ñ i ppe tuū. Et hc due pene forte spāliter locum hāt qñ sntia ex alio ē iusta. 3° qa carē dz boiuz coione et arceri ab ingressu ecclesie q̄diu superiori fuerit visū equū. 24. q. 3. ō illicita. et hoc forte spāliter locū hz qñ sententia ē illicita ex cā. 4° si ferat sntia nō seruato ordine illi⁹ dēt talis sacro. q ordo in hoc attendit. s. q admonitio canonica corā testibus idoneis ꝓmittatur. alīs interdicit ei p mensem vnū ingressꝰ ecclesie ipso iure et hoc etiā si sntia sit alīs iusta. ex. e. sacro. rūso. i. Quo. s. mense ipso restituꝰ ē ipso iure. alia nihilominus pena mulctādus ē si visū fuerit expedire ar. di. 81. si qui sūt. Sed fm hoc videt q p candē sntiam simul puet ingressu eccle

excõicans7 excõicatus.non tñ ẽ ita.sed excõicatus ꝑuaꝫ ꝑ sñiam iudicis. iudex vo ꝑ sñiam ꝑdicti.c.sacro.Idẽ ẽ etiaz si nõ ferat i scriptis uel si nõ ꝓscribat cã excõicationis.uel si regsitꝰ ñ tradat exẽplũ sñie infra mensem.exẽ e.cũ medicinalis.in tex.7 glo.Et idẽ ẽ quo ad tria ꝓmo dicta ꝛ sñia interdicti7 suspensionis ut pz ibidẽ.7 itellige ꝛ iterdicto uel suspensiõe a spũalibus.secus si iterdiceret i gressus ciuitatis uel pomerij ꝑm Jo.an.

Nõ etiam ꝑm Jnno.7 Hosti. sup.c. sacro.ꝙ sic suspensus ab igressu ecclesie nõ ꝛbet audire diua in ecclesia nec oraẽ ibi nec si moriꝫ ẽ i ecclesia uel cimiterio sepeliẽdus. Sed nũqd si iuste excõicatus petat absolui stati ab excõicatore suspenso poterit absolui ab eo. Rꝰ qdam dicũt ꝙ nõ.qa cũ ipse sit suspẽsus aliũ reconciliare non põt.ar.ꝛ ꝓse.di.4.scñ est. vñ a supioribus tpe suspensionis excõitoris oz absolui.vel dic ꝙ lz sit ꝑuatꝰ igressu ecclesie ꝑ mẽsem nihilominꝰ tñ retiet suã iurisdictioẽ vñ cũ absoluere põt.ẽ ber. sup.d.c.sacro. ſ. qñ ꝓtra excõicatorez ꝓstiterit ꝙ sñia sit iiusta ex cã condẽnaꝫ excõicatoz ad interesse excõicato. alꝫ nihilominꝰ si culpe ꝙlitas exigat uel postulauerit supioris arbitrio puniẽdus ut dr̃ in.d.c.sacro.§.cũ aduersus.Et itellige si ꝓstiterit excõicatore pñte.qa merita causa ptiũ assensiõe pandũt.exẽ ꝛ re.i ite. tũ ex lr̃is. vel etiã eo absente ꝑ ꝓtiaciaz 7 lite non ꝓtestata. exẽ ꝛ appel. interposita.§.vl.si tñ pure ageret ad sñie reuocationẽ7 non ad iudicis punitionẽ tũc nõ ẽ necesse cũ vocare.z.q.6.hoc 7 placuit. Expone etiã ad interesse.i.ad dãna que sustinuit siue i sũptibus siue i alijs.7 illa iuramẽto ꝛclarabit.z.q.i.in ꝑmijs.taxatione iudicis ꝑmissa.exẽ ꝛ pcu.cõstitut.

Sed nũ quid estimabiꝫ illud interesse ſ.ꝙ eo electo cassata ẽ electio ꝓpter talem excõicationẽ 7 ꝙ beneficia adeptus fuisset. Rꝰ dicit Jo.ꝙ sic.qa illud interesse ẽ circa rẽ.iz.q.z.si qs ꝛ de.secus ẽ qñ interesse ẽ exẽ rẽ.ff.ꝛ acti.emp.7 vendi.si sterilis.§.cũ p venditorẽ.Sed ber.nõ credit ꝙ tale interesse ꝛbeat estimari nec in ꝑdẽnationẽ venire.qa ecclesia ꝓpter hoc puniri non oz ß forte puniret si ꝓpiuz haberet.hec ber.in glo.io.sup.d.c.sacro.Similiter qñ sñia ẽ iiusta ꝓpter ꝛfectuz oꝛ pinis iurisſ.puta qa non ẽ in scriptis lata uel excõicationis cã nõ exꝑsse cõscripta tũc supioꝛ ad quẽ recurriꝫ sñiaz sine difficultate relaxans excõicatorẽ ꝑdẽnare ad expẽsas oz 7 ad oia interesse sine difficultate.i sine grauamie excõicati 7 sine cãe cognitione cũ ꝓstitutionẽ7 ordinẽ iuris sit ꝓlata.exẽ e.li.6.cũ medicinalis. in tex.7 glo. Quid si ꝓtra excõicationis sñiam nihil rõnabile fuerit ab excõicato conqrente ꝓbatũ. Rꝰ tũc excõicatꝰ 7 sup iiusta excõmunicatiõis molestia ꝑ pnã ad inkesse uel alꝫ ꝑm arbitriũ superioris nisi forsan 7 ipm.ſ.excõicatũ ꝓbabilis erroꝛ excuset.7 sup eo ꝑ q̃ iuste fuerat excõicatꝰ ꝑ cautionẽ receptã satisfacẽ cogaꝫ uel in pstinã reducaꝫ sñiam vsqz ad satisfactionẽ condignã iuiolabiliꝫ obꝑuandã.exẽ.e.sacro.§.vez si cõtra. Sed qũo ꝓbabilis erroꝛ appellantẽ excusare põt. Rꝰ forte cũ credit nõ sufficienꝫ ꝓbatũ illud ꝑ quo excõicatur. qõ tñ erat tale ꝛ quo aliqs bñ dubitare poterat.Et hꝫ ẽ argumentũ bonũ ꝙ figs hz ꝓbabilem cãm litigãdi nõ puniꝫ in sũptibꝰ litis. hꝫ in glo.d.§. vez si. Hodie aũt non tñ ab ingressu ecclesie ß etiã a dinis officijs ꝑ mensem vnũ ẽ suspẽsus.ſ.ille q fert sententiã excõicationis uel interdicti uel suspensionis non ꝑuato ordine sũpdicto.ſ. ꝙ ferat sñiam in scriptis 7 scribat causa sñie7 tradat exemplũ scripture infra mensem si ꝛ hoc fuerit regsitus.si aũt regsitꝰ nõ fuerit pena ꝑdicta locũ nõ habebit ꝑm Jo.an.li.6.ꝛ ap.ab eo.Et ꝑm eundẽ regsitio fiat 7 loco7 tpe ꝛgruis ut pz ibidẽ7 infra mensem a die sñie sic.z.q.6.§.diffinitiua.ꝑ.indicibus.Si aũt regratur post mensem nõ hz locũ ꝑdicta pena ß nihilominus tenetꝫ dare sicut cetera cãe acta. exẽ ꝛ pba.qñ ꝛ.Si etiã excõicatoꝛ ñ sit in culpa gn ꝑdicta tradat i scriptis puta qa nõ erant necessaria ad scribendũ 7 in moꝛa erat non hz pena ꝫ locũ.li.6.ꝫ elec indẽnitatibus ꝑm Jo.an.vñ si contingat talẽ sic suspensũ exeq dinũ officiũ sic ꝑus irregularitatẽ incurrit sup qua nõ nisi ꝑ papã poterit dispensari.7 hoc iõ qa suspẽsus a dinis officijs celebꝛat.secus ẽ si suspenderet tñ ab igressu ecclesie. exẽ eo.c. cũ medicinalis.li.6. Nota sicut ꝑus i glo.ꝙ in officio suo agens ut dicit.ii.q.3 si qs eps in cõcilio.qõ ẽ ꝛ quocũqz dino officio7 horis dinis cantandis officiando ecclesiã 7 sacramẽtis cõferendis

ꝛ sacrificijs ꝓficiendis ut dr̃ ibidē exp̃sse aut ctiā sc̃ dīnis ingerēs. ex̃ de re iudi. cū eterni. li. 6. ꝛ de cle. exco. mi. illud in fine.

Sed qd de benedictiōe mēse. R° non videt qꝫ ista pena debeat ad hoc extendi Itē sup illud irregularitatē dicit glo. excōicati ꝛ suspensi q in contēptū clauium scient se dīnis imiscent irregularitatē in currūt. secus ē si ignorāter. ar. ii. q. 3. si qs eps in ꝓcilio. qō enī ibi dr̃ de excōicatis hoc extendit ad suspensos. vñ eos excusat ꝓbabilis ignorātia non aūt crassa ꝛ supina vnde idiget dispēsatione papę ut ibi dr̃. ꝛ de cle. exco. mi. aplice. ꝛ de re iudi cū ecclesi. Epi tñ ꝛ supiores hodie suspēsionis uel int'dicti non incurrūt sniam ipso iure nisi de istis spāliter caueat. li. 6. e. gapiculosū. secus ē de excōicatione qa in illis non sūt ꝓuilegiati. nihilomin⁹ tñ licet non sint suspensi si veniāt ꝓtra ꝓstitutōes snias siue mādata papę uel ci⁹ legati generalis. pctūm tñ ꝛ pnas alias in ꝓstitutionib⁹ positas nō euadūt. ut in. c. sacro. h nō. in glo. sup. o. c. qa piculosū. Nota ꝑm Inno. ꝛ Hosti. qꝫ eps nō incurrit suspēsionis pnā nisi dicat' si qs eps uel glibet ali⁹ hoc fecerit. ß tūc nō intelligit' archieps uel ꝑmas nisi spāliter exp̃mat'. sed si dicat' eps ꝛ glibet supior tūc archieps q ē supior imediat⁹ itelligit' inclusus ß nō ꝑmas qa ē odiosū. ff. de libe. ꝛ po. l. cū aūt Ab ipsis aūt oībus excusat' ferēs sniam iustā si forsā errauerit ex cā ꝓbabili maxie si laudabilis opionis exist̃at. ut ex̃. e. in. c. sacro. §. cūqꝫ aduersus. nota ꝓbabili ibi glo. puta qꝫ forte credidit venisse citationē ad ipsū ꝛ p ꝓsequens credidit eum contumacē cū nō eēt. uel credit excōicationis cām sufficiēter ꝓbatā errās i ꝓbationibus dubijs. ar. de re iudi. cū bertold⁹ Nota etiā cū ibi logtur maxie tenet' cōparatiue ꝑm glo. vnde nisi eēt. ꝛ si nō eēt ita laudabilis opionis magis ꝑsumit' ꝓ errore. Utꝫ iuste excōicantes sint digni pena eterna. R° excōicatio pōt ee in iusta triplicit' ut dictū est ꝛ. ꝛ quocūqꝫ illoꝫ modoꝫ iuste excōicans scient et ex deliberatione mortalit' peccat. qa ꝓmū iuste ꝛ grauiter ledit i fama ꝛ contra ꝓhibitionē ecclesie facit. z. q. i. nemo eps. et li. 6. e. cū medicinalis. si aūt hoc facit ex ignorantia crassa ꝛ supina adhuc mortaliter peccat lz non ita grauit' sicut si faceret hoc sciēter. si vo hoc facit ex ignorantia ꝓbabili non peccat mortaliter. Luz g̃ pctū mortale obliget ad pnā eternā. pz qꝫ cū iuste excōicans scient' uel ex ignorantia crassa mortalit' peccet ut dictū est obligat' ad pnā eternā a qua tñ obligatione liberari pōt ꝑ pniam veram. hec ricar. 4. di. 18. q. 8. ar. 4. c.

Egtur videre de 4°ar. s. que sententia dicit' ferri a iudice. ꝛ qualiter sit ferēda. Circa qō sciendū qꝫ illa snia dicit' cē iudicis uel hois que fert' ꝓ cōtumacia uel offensa ꝑterita uel futura non tñ intētione ꝓstitutiōis generalis faciende aut ꝓtue ß ut alicui particulari ꝑsone uel ꝑsonis ad vitā eaꝫ uel alicui negocio consulat' ad tēpus. hec ro Adhuc nota qꝫ caueꝫ ꝑ Inno. q̃rtū. li. 6. e. romana. §. caueant. qꝫ nullus ꝓferat sniam ex culpis futuris nec ꝓ iā cōmissis cōtra aliquos nec in generali nec i spāli ꝓ futuris in spāli dicēdo sic excōico ber si tale qd fecerit. ꝓ futuris i generali sic excōico oēs qui tale qd fecerit. ꝓ ꝑtib⁹ culpis in spāli dicēdo sic excōico. L. nisi ꝓ tali facto infra tale tēpus satisfecerit. i generali sic. excōico oēs qui tale quid fecerint nisi infra tale tēpus satisfecerit. Ex p̃dictis habes ꝑm glo. ber. ibidē qꝫ tract⁹ tpis futuri non ptinet ad iudicē q̃stū ad sniam excōicationis. Sed contrariuz videt ex̃. e. a nobis. i. ubi snia fert' i futurū. Sed illud itelligit' cū ꝑlatus statuendo aliqō statutū ꝓmulgat adjiciēdo qui contrafecerit. hec i glo. ber. aliud ē. n. ferre in aliquē uel i aliquos sniam excōicationis ꝓ futuris delictis si dicat' excōico te uel vos si tale qd feceris uel feceritis. ꝛ aliud ē facere statutū generale in quo snia excōicationis ferat'. ꝑmū ꝓhibet' ex̃. e. li. 6. c. romana. Secūdū ꝓmittit' in. c. a nobis. ex̃. e. ꝛ li. 6. de consti. ut aīaruz. ibi cōmiserit. hec Jo. an. Sic g̃ non debz sententia excōicatiōis ferri ꝓ culpis futuris sed nec ꝓ preteritis nisi ut dicit' in. d. §. caueant. ꝑcesserit moza in exhibēda satisfactiōe. puta qa ad diē ꝑfectū nec soluit ul'ꝫ satisfecit. tūc eni sic pōt excōicari. excōico. M. nisi vsqꝫ ad talē diē satisfecerit cuz satisfacere neglexerit. in tali termino iam elapso excōicatus ē. ꝛ sic pōt itelligi illō extra de appel. ꝑterea. z. vel nisi ꝑcesserit culpa sua seu offēsa. s. notoria ꝓtra ecclesiā uel boiem cōmissa. tūc eni sic potest excōicari in spāli dicēdo qa sic fecisti nisi

vsq; ad tale tẽpus satisfeceris excõicat⁹ sis. Jn generali aũt sic. qcũq; hoc fecit nisi vsq; ad tale tẽpus hoc reuelauerit uel satisfecerit excõicatus sit. ex̃ de offi. ordi. si sacerdos. Quilibet merito ad iungẽdũ satisfacti. nẽ b⁹ mõi. s. in certũ diẽ sq̃ntez ut supꝫ. ⁊ talit ꝓhibẽdi filia. ut si dicat ⁊ si hoc de cetero feceris lz ꝓ delicto ꝓmisso satisfeceris excõico te. uel qñ plures q de cetero sic fecerint inducant aut alia causa rõnabilis subsit que in sentẽtijs exprimat. De hoc aũt recurrendũ ẽ ad arbitriũ boni viri. ex̃ de appel. ut dicit⁹. Est ãt rõnabilis multis crassantib⁹. ff. de penis. aut facta. §. vl. hec hosti. si tñ iudex contra formã pdictã fecerit nihilomin⁹ sentẽtia tenebit. quia nõ dicit ibi q non tenet ut dicit i glo. ber. ibidẽ. Sed ad qd valet ista ꝓstitutõ. R⁹ ad tria. p̃ q bodie in ciuilib⁹ nõ ẽ aliqs excõicand⁹ nisi mora pcedat. 2° q nõ ẽ aliqs excõicãdus ꝓ cõmissis uel cõmittẽdis nisi dicat in sententia rõnabilis cã q̃re hoc fiat. uel si cã minus rõnabilis ptendat snĩa relaxabitur ⁊ pferens ad arbitriũ iudicis punict ⁊ alias pnas patiet ut dictũ ẽ §. hec hosti. Ad hoc nota q ex̃ c. a nobis. i. dr̃ in glo. q hac forma vbox̃. s. gsqs furtuz fecerit excõicatus sit oẽs noiatim intelligũtur excõicati q cõmittũt furtũ tãq; ex pssis noibus ꝓuijs. ff. de cõdi. ⁊ demon. si noiati. Sed nũqd hec vba sufficiũt scias te eẽ excõicatũ. geras te ꝓ excõicato. uel reputes te excõicatũ. R⁹ Hoff. dixit q non. § hosti. in hoc cuz reprobans sentit q sic. sicut apte ꝓbat pm eũ extra de testi. cogen. c. z. ⁊ de appel. ꝓterea. ⁊ per alia filia iura. vñ dicit q nõ ẽ vis faciendo vtx̃ iudex dicat excõico te. uel scias te eẽ excõicatũ. uel q̃cũq; alia vba silia. dũ tñ volũtatẽ ⁊ ꝓsensũ iudicis exꝑmant de pñti. qa volũtas iudicis spũalis ẽ oio ꝓ lege seruãda. ii q. z. audi. lz etiã sit iniusta ut patuit supꝫ ⁊ patebit etiã infra. Jõq; ꝓsulo tibi q qñcũq; dubitas ꝓbabiliter vtx̃ sis excõicatus uel etiam vtx̃ sis ab excõicatione absolutus sp reputes te ligatũ lz in sentẽtijs alijs ꝟriũ sit dicendũ ut extra de ꝓba. ex litris. rõ ẽ. qa qõ est tutius aie ẽ ꝓsulendũ. Est aũt tuti⁹ q absolutaris q̃s si decederes excõicatus absolutione nõ petita. ar. iz. q. z. nõ estimemus. hec hosti. Quid si dicat denũciamus talẽ excõicatuz. R⁹ reuera nõ sũt b⁹ mõi vba apta ad excõicandũ qñ ꝓferũtur ꝏ tertia psona. ⁊ lz talis vitãdus sit ab illis qbus denũciatio fit. qa non ẽ eox̃ iudicare vtx̃ sit excõicatus uel nõ. tñ si de hoc agat in forma iudicij nõ reputabit excõmunicatus p hec vba nisi al' ꝓbet excõmunicat⁹. Jdẽ ẽ dicendum si dicat iudex habeo te ꝓ excõicato. uel denũcio te excõmunicatũ. uel ꝑcipio sub pena excõicationis. qa si in forma iudicij agat ꝓter b⁹ modi vba excõicatus qs nõ reputabit. nisi al's constiterit de intẽtione⁊ aio excõmunicãtis. uel qa ita ꝓsueuit sp dicẽ qñ excõicat uel alio mõ simili. Jn foro autẽ pniali eligenda ẽ tutior via in dubio. ut s. talis reputet se excõicatũ ⁊ sic absoluti onẽ ipetret. hec ro. Quid si dicat iudex interdico uel excõico vnũ ex bis duob⁹. R⁹ credo sine p̃iudicio q ille ẽ excoicat⁹ de quo iudex intellexit. si tñ nõ põt sciri de quo intellexit neutx̃ oportet vitari. si aũt vaga fuerit intẽtio iudicis non magis referens se ad vnũ q̃s ad altex̃ cũ non intẽdat ligare vtrũq; neuter ẽ ligat⁹ nec hui⁹ mõi snĩa valet. hec ro. Quid si dico excõico te uel absolno. R⁹ sm Jo. si añ nõ erat excõicatus. modo est. si vo ante fuit excõicatus. modo ẽ absolutus. Sed glo. sup illud. ii. q. z. si is q pest. dicit q talis p̃ latus p̃sumit fatu⁹. ⁊ p eodẽ habet ac si snĩam non tulisset. ex̃ de suc. ab itesta. cuz dilect⁹. Quid si dicat iudex excõico te ⁊ absoluo te. R⁹ si simul excõicare ⁊ absoluere voluit non potuit ⁊ nihil egit. si ãt pmo voluit excõicare ⁊ postea absoluere vtrũq; valet ⁊ pmo excõicatio ⁊ postea absolutio. hec ro. Quid de duob⁹ iudicibus qbus mandatũ ẽ ut alter ipsox̃ excõicet aliquẽ ⁊ vterq; eodẽ momento dicat excõico te qs illox̃ excõicat. R⁹ bu. nõ. ii. q. z. §. cũ §. q vterq; illox̃ iudicum excõicat qa intẽtio illox̃ iudicũ est q ille excõicet. ⁊ ẽ sensus excõico te ꝛc. qa nescio vtx̃ ille excõicet ten ideo excõico te ut sic nõ cuadas pnã excõicationis. ꝙsi dicat q̃nis iste non excõicet te ego tñ excõico te. hec ro. Quid de excõicatiõibus que ꝓ furtis uel dãnis occultis proferũtur sic. excõicamus oẽs illos qui tale furtũ uel dãnũ fecerint ⁊ oẽs q de hoc aliquid scinerint nec reuelauerint illud. nũ quid ille qui scit hoc quocũq; modo reuelare tenet dãna passo uel alij. R⁹ q̃ tenet reuelare dãnuz passo. qa hec snĩa

intelligi debet de reuelatione faciēda prelato ecclesie nō dānū passo. Sed nec prelato tenet iste q solus scit reuelare imo tenet non reuelare publice sicut nōt bu. de testi. synodali b°. 35. q. 6. eps in synodo. in hoc tñ casu credo q teneat reuelare prelato occulte ut corrigat occulte nō publice. hec ro. Quid si pbare possit nūquid tenet expensis suis testes producere et reus ad iudiciū trahere. R° credo q non sed sufficit q publice reuelet prelato qō scit de facto illo et psonas exprimat p quas illud factū pbari pōt. et tūc prelatus malefactorē moneat q satisfaciat si pōt. q si noluerit satisfacere et q passus ē dānū velit ei dem prelato cauere q pter illud damnus nō trahet malefactorē coram seculari iudice nec et machinabit pter hoc aliquod malū q̄diu ille malefactor sup hoc iuri stare voluerit coram ecclesiastico iudice poterit prelatus dānus passo vitatē reuelare. ut et ipse si voluerit monitiōe p̄missa per modū denūciationis agat cōtra illum. Si aūt cauere noluerit et maxie si timeatur q damnū passus agat. cōtra malefactorē ad mortē et sanguinē coram iudice sēlari aut etiā auctoritate pria se velit vlcisci. nō credo q prelatus teneat publicare qō audiuit de facto nec cōpellere eū q reuelauit ei q publice reuelet. Si etiā pbabilit timeret q malefactor reuelationē huius modi enormiter dānaret. nō credo q teneret publice reuelare ß sufficeret q i secreto reuelaret prelato psonā malefactoris et psonas testiū p quas pōt pstare de fcō. hec ro. Quid si eps dicat excōmunico vnū de illis q tale furtū fecerit. nūquid aliqs corū est excōicatus. R°. q non ut habet ex de offi. iu. or. si sacerdos. in glo qa sīa incertā ē. et iō rei iudicate auctoritatē nō ptinet. ideo nulla ē. L. de sīa q̄ sine certa quātitate. l. pe. et vlti. Esto q p̄sbr prochialis secrete sciat aliquē fecisse aliqō furtū. ille vo cui factus est instat apud eū. q excōicet eus q fecit et iō p̄sbr sic eū excōicat in genere dicens quicunq; fecit tale furtū sit excōicatus nūquid ille erit excōicatus. R°. ut habet in predicta glo. q sic q̄tū ad eū non aūt q̄tū ad ecclesiā qa non vitabit ab ecclesia. et ē simile. ii. q. 3. excellētissimus. Quid si index excōicet subditū suū sub tali forma uel simli. excōico talē de qua excōicatiōe intelligit. s. maiori uel minori. R° p̄m Ray. dimissis oplonibus alijs q intelligit de maiori. ex. e. si quē sub hac forma. Et idē dicendū credo qñ index aggrauādo sententiā excōicat aliquē cū pticipātib⁹ sibi Et ls quidam dixerint hoc ee restringēdus ad illos solos q pticipant in crimie. Credo tñ q extendendū ē ad pticipātes in cibo. locutōe et silibus. ar. ex. e. qō i dubijs in fi. al. nī eet aggrauatio sīe cū sine hac aggrauatione pticipātes i crimine maiorem incurrāt excōicationē. extra. e. nuper Per hanc aūt aggrauationē nō credo p sonas exceptas. ii. q. 3. qñ multos. ligari nisi boc a pferente sīam exprimat. sed illos solos q ante h⁹mōi aggrauationem excōicationē minorē incurrebāt ex hui⁹ modi pticipatiōe. ar. ex. e. qō in dubijs. et li. 6. e. constitutionē. et. c. statuimus. hec gar. sup. d. c. constitutionē. et ro. Quid si iudex dicat excōico pticipātes cus tali excōicato in locutione et h⁹modi nunqd talis excōicatio sic in genere lata ptra tales tenet. R°. dicūt multi q nō cū grego. x. dicat li. 6. e. pstitutionē. q tales sūt prius noīatim monendi. et p̄m hoc ē revocatū illud. c. ex. e. qō in dubijs. §. vlti. Alij aūt distinguūt q illud. c. pstitutionis loquit tñ qñ iudex singulare psonas uel singulares psonas vult singulariter excōicare. tūc cui tales sūt monēdi noīati psonaliter si inueniri possint alis publice i domo sua uel in ecclesia. ut. xi. q. 3. illicita. Si aūt vult in oēs pticipantes sententiā ferre generalē tunc sufficit monitio generalis. et ita intelligit hosti. illud. c. inno. 4 li. 6. e. statuim⁹. ad eius declarationē factū sīe illud. c. qō i dubijs. cū suis silibus. p̄ma opio ē securior. z^a magis psonat iuri ne tot iura revocent. tñ etiā p̄m opionem secūdā non valet sīa excōicationis contra tales generaliter lata nisi p̄cedat monitio generalis. ut in. c. statuim⁹. et sic itelligit Inno. illud. c. hec gar. sup illud. c. cōstitutionē. Esto q hodie generalis sententia ferri possit in pticipantes. qd si ferat ab initio sīa generalis talis excōico talē cū pticipantib⁹ sibi. R°. q intelligit de pticipantib⁹ sibi in crimine non de alijs. qa alij non sūt excōicandi ante monitionem generalē uel specialem put sententia generaliter uel specialiter fertur. ut in. c. qō in dubijs. et ita intelligit Jo. ut habet in glo. ordi. et filiter hosti. illud. c. statuimus. hec gar.

Equit vidē ꝛ 5° articulo.s.qñ7 quō snīa dicit ferri a iure. L ir ca qō sciendū ꝙ ꝑm roō snīa ferri dr a iure cū ab eo q pōt facere ꝓstituti onē seu canonē generalē ut papa.nel ptīcularē ut legatus i ꝓuīcia legatōis sue ul' archiēps uel epūs i dioceſi sua. uel ꝓciliū ꝓuīntiale in ꝓuīcia sua aio ius statuēdi statuit aliqō ippetuū7 generalit i oēs ſb ditos suos.7 statutū illud roborat ꝑ sententiā excōicationis i futuros trāſgressores illi' statuti ꝓlatā.sic excōicamus oēs illos q ꝛcetero tale qd ꝓmiſerit.Scōm vō Hoſti.snīa iuris eoipſo ꝑfert q aliqs incidit in factū ꝑ canōes dānatū.ideo ꝛ eo qui ꝛliquit7 nō ꝛ canone q ꝛlectus fieri ꝓhibet q̄ri dz.ff.ꝛ re.iur. qō qs dāmū.7 talis nō a seipo ligat ſb occasione ꝛlicti siue auctoritate canōis. Sed hoc cō tingit aliqñ auctoritate canonis a iudice ꝓmulgati. ꝛ q̄ dic ut ō dictū est ti.cui excōicatio valeat infligi.aliqñ auctoritate canonis ſcripti7 i iure redacti ꝛ q̄ dictū ē ō.ti.qs possit excōicare.hec hoſti. Notandū etiā ē vbicūqs i iure ponit ſb clausula.anathema sit.nō ē canon snie late ſb ferēde.7 exponit sic.i.fiat.ut di.30.q̄ſi p totū.7 ex ō vi.7 bo.cle.ſiqs.qa pñs consuſū pñtis nō tenet vſū.Sic itelligit guil'. duran.illud ex ꝛ magiſtris.c.z.lz alī aliter itelligant illud idē.7 vbi ponit vbū ō futuro.ut tale quid faciens excōicet. ex ꝛ vi.7 bone.cle.clerici.7 i multis alīs.c. rō ē.qa pene sūt mollīēde.ꝛ pe.di.i .§. pene. Sciendū ē etiā ꝙ cū dr cōpellas p censurā uel districtionē ecclesiasticaz uel cōpellas simplex excōicatio7 suſpensio pñt itelligi.ex ꝛ v.ſig.q̄renti. Sed nū quid faciēs aliquid qō ꝓhibet fieri a iure uel a iudice sub pena anathematis est excōicatus ipso facto.7 videt ꝙ sic. ar. di.63.ſalomitane.7 ex ꝛ eo q fur.ordi. ſuſ.c.i. R° ꝑm aliqs ē excōicat' ipso fcō qñ f t ꝓhibitio ab hoie.vnde tūc dicta.c hñt locū.secus ē ſi fiat a lege.di.25.p to. 7 ar.ff.ꝛ arbitris.celsus.Scōm vō hoſti etiā ſi ab hoie fiat nō ē excōicatus q venit ꝛ.ſ excōicand' niſi dicat' qcūqs furtū fecerit excōicatus ſit.7 iō ꝓhibem' ſb pena anathematis ne furtuz fiat. vel niſi appareat ꝙ ꝑferēs ſb vba aio ferēdi sententiā ꝑferat.ar.ex ꝛ v.ſig.in his.tūc eni veniēs ꝓtra ē excōicatus.ſic itelligē7 ſolne illud ꝛ.iū ex ꝛ loca.7 ꝓdu.c.i.7 ꝛ iurepatro.relatū. ꝑ ꝛcretalē ō ſimonia ſiē nobis.7 ſic qñ canon late ſnie nō ꝑcedit uel ꝑferens ſniam ferre nō intēdit.ꝓmiatio ē.L.ꝓmina.epl'as.7 ex ꝛ appel.cum ceſſante.ſ qñ canon late ſnie ꝑcedit uel ꝑferens ſ intēdit tūc ſniam fac. Sed quomodo ꝓstabit ꝛ intēcōe ꝑferentis. R°ga ſ cozā circūſtantiā exp̄ſſit.als a vbis non recedā. ff.ꝛle.z.nō alit. Sz nōne i dubio se dz excōicatū quilibz reputare ut dicet infra.7 hr ex ꝛ cle.excomi.illud.§.lz. R°ꝙ ſic qñ factū ē dubiuz ſ hec vba certa sūt7 clara ex quib' elici non pōt snīa lata niſi appareāt alie circūſtātie. Quid igitur ſi iudex ter monuit malefactoꝛē ꝙ emēdaret se.7 q̄rto ꝓcipit ſub pena excōicationis. R° tūc forte reputare se dz excōicatū . ar.iz.q.z. indigne.7 ex ꝛ sen.excō.ſacro. tūc ḡ bonū ē ꝙ abſtineat7 se excoicatū reputet donec ꝓsulat ꝑferentē.ar.ex ꝛ spon.inuenis.et ꝛ re.iuris.eſtote. Sūt aūt quidā qui dicūt referre vtr dicat in pena excōicatōis 7 tūc ē canon late ſnie qa infert.uel ſb pena7 tūc ē ꝓminatio.ſ hoc ex ſeipſis hñt 7 ꝛ.ter.di.63.ſalomitane.7 ex ꝛ loca. c. i.Alī dicūt referre vtr iudex ꝓcipiat diffiniēdo7 tūc veniēs ꝛ ē excōicatus. uel ꝓstituendo fieri ſub inḱminatiōe anathematis7 tūc nō ē canon late ſnie.extra ꝛ iurepatro. relatū.uel ſub diſtrictiōe siue pēa qō ꝑ eoō hñt7 tē ē canō late ſnie.ex ꝛ emu.eccle.nō eo min'.in fi.tūc dic ut ſup dictū ē ꝑm Hoſti.hec oīa ꝛ ho.in sū.ti.ō sang.Alī dicūt indiſtincte ꝙ siue dicat' ſub inḱminatione siue ſub diſtrictiōe siue ſub pena nō bz vim snie ſb cōminationis L.cōmina.epl'as.ꝑ totū.7 in hoc ut dic Hoff.cōueniūt plures.

De dānis excōicatiōis. ti.9

Deinde ꝓsiderandū ē ꝛ effectibus 7 dānis seu incōmodis excōicationis. Et ꝑ excōicatōis maioris.z° excōicatiōis minoris. Circa ꝑmū sciendū ꝙ hō ex excōicatione maiori multipler incurrit dānuz 7 incōmodū. ꝑ ꝙ excōicat' tali excōicatione excludit a ꝑticipatione sacroꝝ ꝑm ꝙ dictū ē ō.ti.ꝑ ꝛ excōicatione. Item nullus xp̄ian' cū ipso ꝑticipare pōt ut dictū ē ibidē7 dicet infra ꝛ ꝑticipantiū pēa 7 habet ex ꝛ ꝑui.cū7 plantare.§.z.vbi

dr̃ sic.excõicatos⁊ noiatim int̃dictos ab bõibus statim⁹ euitandos.dicũtur aũt noiatim int̃dicti vl̃ excõicati ꝑm glo. ibi dem Ber.Hosti.⁊ Inno.q̃ ꝓuio noie ul̃ alijs circũstantijs idubitabilib⁹ aut circũ locutione ꝛsignãt̃.insti. de exhereda.li. .§.noiatim. Itẽ ꝑm Inno.⁊ Hosti.ex̃ de ꝓben.i latere .§.noiatim int̃dicti dicũtur ibi oẽs de quos ꝓstat q̃ fũt interdicti.vñ dicũt̃ interdicti noiatim etiã si castꝝ ul̃ ciuitas interdicat̃.ex̃ de v̄.sig.cũ i ptib⁹. .§.fi. Noiatim q̃ interdicti uel excõicati dicũt̃ qui in sñia ſpecificant̃ uel exꝑmũt̃ vbi gr̃a cũ index dicit excõico uel int̃dico. A.⁊ A. cũ fautoribꝰ⁊ ꝓticipantibus sibi.hic. A.⁊ A. fũt noiatim excõmunicati uel interdicti⁊ iõ fũt vitandi. Fautores vo siue ꝓticipãtes non fũt noiati excõicati uel interdicti nisi tñ i genere⁊ iõ nõn tenet̃ qs eos vitare quousq̃ ꝑ indicem noiatim ſpecificent̃⁊ ꝛnũcient̃.fcã sibi ꝓs fide de ꝓticipatõe siue fauore eorũ.sic itellige illud ex̃ de cle.ex. ꝓpoſuit.⁊ li.6.de sen.exco.statuim⁹.nisi forte ſpecificatio eoꝝ adeo eẽt notoria q̃ inficiatiõi locus nõ eẽt.ex̃ de coha.cleri.⁊ mu.tua. Idẽ etiã dicit Hosti.extra de sen.exco. cũ nõ ab hoie.⁊ de ꝓui.cũ plãtare. Itez ecclesiã intrare nõ põt.i.ꝑm q̃ exponit ro. ad orandũ.secus ẽ si intrat ad transeũdũ ꝑ eã ad vlteriorẽ locũ vũ tñ nõ celebret̃ ibi diua. Hosti.vo in sũ.ti.de cle.ex. dicit q̃.nullo tpe dz intrare.qa nec interdict⁹ qõ ẽ min⁹ hoc facere dz õ consuetudine tñ praua intrãt ecclesiã excõicati dũmõ non celebret̃ ibi.sed hoc nũq̃ fit sine ꝓcato.⁊ qõ ceteri⁹ ẽ intelligit̃ de excõicato tam occulto q̃ manifesto. Sed nũqd talis ad ostiuz ecclesie stare ꝓsset ut ibi missam uel aliud officiũ ecclesie audiret. R°.q̃ ñ qõ ex mẽte vbꝝ ꝛcre.pz extra de ꝓx.qõ in te. Ibi voce ita dimissa celebret̃ q̃ exteri⁹ audiri nõ possint.ꝓbr etiã q̃ sciẽt̃ celebrat mortalit̃ ꝓccat. extra de cle.exco.mi.si celebrat.⁊ extra e.nuper ⁊ si ꝓpter hoc excõicet̃⁊ postea celebrarz notã irregularitatis non cuaderet sic̃ nec ille q̃ excoicatus.iõ qa celebrat in ecclesia interdicta ꝑm quosdã extra de cle.ex. mi.postulastis.§.vl.hec Hosti.in sũ.ti.de ꝓui.Scõm etiã Hosti.⁊ Inno.extra eo. nup.si clerici sciũt excõicatũ fozis stare⁊ diua audire puniri debent si celebret̃ acsi ille intus audiret.vñ si excõicatus audit fozis diua.illi q̃ sũt in ecclesia recedẽ debent. Item ecclesie suffragijs priuatur⁊ incurrit ex hoc incõmoda tria q̃ etiam tangit magister sñiaꝝ.li.4.di.18.q̃ etiam tria patent ꝑ hoc q̃ aliqs ex ecclesie suffragijs consequit̃ tria.valẽt eni ad augmẽtũ gratie eis q̃ gratiã hñt uel ad merẽdũ gratiã eis q̃ non hñt.⁊ quo ad hec dicit magister q̃ ꝑ excõicationẽ gr̃a dei ſbtrahit̃.valẽt etiã ad custodiã vtutis.⁊ q̃ ad hoc dicit q̃ ꝓtectio subtrahit̃ nõ q̃ oio a dei puidentia excludat̃. sed ab illa ꝓtectõe qua ecclesie filios spãliozi modo custodit.valent etiã ad defendendus ab hoste.⁊ sic dicit q̃ maior ptãs in ipsũ seniẽ dr̃ diabolo dat̃ spũaliter⁊ corꝑaliter. vñ in ꝓmitiua ecclesia qñ oportebat hoies ꝑ signa ad fidẽ iuitari sicut deus ꝓpꝰ spũs sc̃i visibili signo manifestabat̃.ita⁊ excõicatio corꝑali vexatione a diabolo inoresce bat. Nec ẽ incõueniens si iste q̃ nõ est de ꝑatus hosti dat̃. qa nõ dat̃ ei quasi dãnãdus sed q̃si corrigendus. cũ i ecclesie ptãte sit ex eius manu cũ voluerit eũ eri pere.hec Tho. Sed nũqd excõicati ꝑ nant̃ totalit̃ ecclesie suffragijs ita q̃ nullo modo orationes ecclesie ꝓsint eis. R° aut fuerunt excõicati ꝑ iiusta cã aut pro iusta. Et ꝑ iiusta non excludũtur ꝓpter hoc a suffragijs orationũ ecclesie.qa talis non ẽ excõicatus quo ad ecclesiã triumphantẽ.nec ecclesia etiã militans intẽdit tales excludere a suffragijs orationũ. si aũt ꝑ iusta cã aut penitet⁊ diligenter absolutionem ꝓcurat patus qcqd ẽ in se facere.⁊ ꝑ isto casu valẽt orationes ecclesie quia.s.extũc ẽ sibi remissuz pctũ cui⁹ remissio absolutio ẽ quo ad iudiciũ ecclesie triũphantis.aut nõ penitet ⁊ obstinatus manet.⁊ q̃diu ẽ in tali statu lz possint sibi ꝓdesse aliquo mõ orationes ecclesie. cũ ꝑ orationes beatorũ dei misericordia volũtatẽ penitendi multis ispirauit scelleratis.longe tñ min⁹ talib⁹ ꝓsunt q̃s alijs. quia q̃stuz ẽ in ipsis indigni fũt ut ꝓsint eis.Ecclesia etiã ad tales suffragia orationũ non sic intẽdit dirigere sicut ad alios.ii.q.3.qcũq̃ intra. Oratio aũt ceteris paribus pl⁹ ꝓdest illis ad quos spãli⁹⁷ directi⁹ dirigit̃ q̃s alijs.⁊ ideo dic̃ Ber. q̃ excõicatio ẽ ꝑna dãni.⁊ ceteris paribus plus põt diabolus sup eũ q̃s sup nõ excõicatũ.⁊ hec ẽ ratio quare ꝑ excõicationẽ dicit̃ qs tradi satbanc.hec Inno.

Nūquid ꝑſbr pōt orare i miſſa ꝓ excōicatis. R°q ecclesia pōt orare ꝓ talibus i genere. vnde exꝑſſe orat ꝓ eis i parasceue qñ dicit oremꝰ ꝓ hereticis ⁊ ſciſmaticis ut deus noſ eruat eos ab vniuersis erroribus ⁊ ad ſanctā matrem ecclesiā reuocare dignetur. hoc enī in ipa ſētentia inuiſ qñ ꝓferens eā dicit in fi. ita tñ q ſpūs saluꝰ ſit in die iudicij. Si etiaz in moñito recogites ꝙ aliquo amico tuo excōicato ut ꝙus infūdat ſibi gratiā ita q uertat nō reprobo. nec ꝓpter hoc di cā te excōicato pticipare ſed opꝰ charitatis potiꝰ exercere⁊ volūtatē ei facere q neminē vult pire. alꝭ aūt ſpāliter ꝓ ipſo orare non ꝙbes. ſ. publice. ꝙ conſe. diſ. i. c. viſū. nec cū ipſo vllo mō hoc ē in oratione pticipare qđ ꝓhibēt iura. hec Hoſtiē. Perſona etiā ſingularis orare pōt ſecrete ꝓ excōicato ut ꝙus cū reducat ad ſtatū bonum. hec Ricar. 4. di. 18. q. 7. ar. 2. c. 3.

Sciendū tñ q nō licet ꝓ eis orare publice inter orationes q̄ fūt ꝓ mēbris eccleſie. ſicut aūt ꝓ infidelibus orat ſed ipi fructū oronis nō pcipiūt niſi ꝙuertātur ad fidē. ſic etiā ſi ꝓ excōicatis oret fructū oronis nō pcipiūt q̄diu obſtinati in excōicatione manēt. hec Tho. Nūqd excōicatus tenet dicere horas ſuas. R° ſm Hoſt. Hoſti. ⁊ Ray. q ſic ꝓ ſe nō officiādo eccleſiā. qa alius nō oz ei cōicare in oronē ſed ꝑuatim. nō in eccleſia. nō ſic ꝑus. nō in ordine ſuo. nec dicat dñs vobiſcū nel filia ẏba ad eius dignitatem ptinētia ſ in mō orationis. ii. q. 3. ſi qs epūs dānatus. 7. c. ſi qs epūs in ꝙcilio. nam ad hoc ē obligatus. exꝫ o cele. miſ. c. i. a q̄ ꝓpt ſuū petū nō fit imunis. 16. q. i. legi. ⁊ exꝫ ꝙ iudicijs. itellexim⁹. Idē dicendū eſt ſm Hoſt. ꝙ ſuſpenſis. pñt tñ duo nel tres excōicati nel ſuſpenſi dicere horas ſuas bini. ſed excōicati extra eccleſiā ſuſpenſi ⁊ interdicti i eccleſia ianuis clauſis ⁊ voce ita demiſſa ꝙ exteri⁹ audiri nō poſſint ut pz ꝙ pr. ⁊ rc. qđ in te. hec Hoſt. Itē talis eccleſiaſtica ſepultura ꝑuari debet ſi excōicatus ꝙcedat. ſi etiā erat excōicatus iuſte. qa dr. ii. q. 3. qcūq; intra. qbuſcūq; viuis nō cōicamus nec mortuis cō municare ꝙbemus. exꝫ ꝙ reſti. ſpo. lras. i glo. ⁊ exꝫ o ꝑui. ad hoc. dr in glo. q cōicātes excōicatis in morte. ſ. eos ſepeliendo in cimiterio inciderūt in excōicationez. ſ. minorē. Et ſi tales in cimiterio fuerint ſepulti inde ꝙbēt eꝫci ut habet. c. c. qđ debet itelligi ſi oſſa eoꝝ ab oſſibus fidelīū poſſint diſcerni. extra ꝙ ſepul. ſacris. aliꝭ nō. qa miꝰ valū ē q ī cimiterio remāeant oſſa excōicatoꝝ q̄s q inde eꝫciātur oſſa alioꝝ. Quid ſi ꝑſbr ſepeliat aliquē in cimiterio in quo aliq excōicati ſunt ſepulti ⁊ hoc ſit certū. R° Guil. ourā. q ꝛ male faciat. nō tñ ē irregularis cū non ſit exꝑſſe cautū i iure. ⁊ idē dico ꝙ eo q ſcient ⁊ ſolēniter ſepelit publice excōicatū. Item nec eligere nec eligi pōt. exꝫ o cle. ecco. mi. poſtulaſtis. ⁊ ꝙ eta. ⁊ q̄li. cuz bonc. hoc tñ fallit in electiōe papē a qua nullus ex cardinalib⁹ repellit ꝓtextu cuiꝰ cūq; excōicationis aut iterdicti. ⁊ ꝙ elec vbi maius. li. 6. in elc. ne romani. Sed qd ſi excōicat⁹ occultus interſit alicui electioni. R° ſi ꝓmo añ ꝛfirmationez electi ꝙtegeret eius excōicatio ꝛz ꝓpter hoc nō irritaret electio ſi elect⁹ hz ſufficientē numerꝫ vocū. vor tñ ſua reputaretur nulla. vñ ſi neceſſaria fuit vox eius ad ſufficientē numerꝫ vocū nō reputabit legitie electus. hec richar. Itē nō pōt ꝛferre bñficia. extra ꝙ exceſ. ꝑla. tanta. dicūt tamē aliq ut dicit Inno. ⁊ forte nō male q ſi ꝓlatus excōicatus alicui ꝓinderet ꝙ prelatura eccleſie nel canonicatu nl ꝛfirmaret alicui⁹ electionē. bñ teneret q̄diu tolerat ab eccleſia. ar. 8. q. 4. nōne. niſi forte notoriū eēt nel alꝭ ꝑbari poſſet q publice excōicatus eēt. qa tūc nec ſpūalia nec alia ab eo ꝙberēt recipi. ſ nel p appellatiōnē nel alio mō ꝙberet ad ſupioꝛē recurri. ar. ꝙ iurepa. nullus. hec Inno. extra o dolo⁊ ꝛtu. vitatis. Itē nullū beneficiū eccleſiaſticū acgrere pōt ut pz p ꝑdicta. c. ſ. poſtulaſtis. ⁊ cū bone. Quid ꝙ conferentibus bñficia eccleſiaſtica talibus. R° ꝛferentes talib⁹ bñficia ſcient. a collatione beneficioꝝ ſuſpendūt donec ſup hoc veniā mereant ut puniant in quo nō ē dubiū ꝙligſſe. ut i. d. c. poſtulaſtis. ℈. i. qn imo etiā a ꝓceptiōe beneficioꝝ ꝓioꝝz ſuſpendūt. qa ſcient indigno bñficiū contulerūt. exꝫ ꝙ elec. nibil ē. ⁊ in glo. d. c. poſtulaſtis. Sed p quē merent veniam. R° p ſupioꝛē niſi forte hac ꝙ cā i cōcilio ſuſpenſus eēt. ar. extra ꝙ ꝑben. graue. ſufficit aūt ꝓbare clericū fuiſſe ſemel excōicatū niſi ꝓbet ſe fuiſſe abſolutū anteq̄s ſi bi conferret bñficiū. marie ſi is q excōicauit eū ꝓticipauit ſecū. exꝫ o cle. excō. mi

ꝓpolnit. Itē talit excōicatus bñficiū qđ acqsiuit in sñia cōmiēs retinere ñ pōt. nisi fuerit cū eo misericordit dispensatuz rō ē qa bñficiū rōne officij ꝓferē. ut patz di.81.sigs ām̄o.c.cos. ⁊ sepe. d.c. postulastis. vñ dr di.32. ꝑter i glo. excōicat⁹ ⁊ suspensus a canone stati bñficiū amittē dz. ß nō si ab hoīe. vñ si excōicati lōgo tēpore ut triēnio uel biēnio uel etiā ꝓtumacef fuerit pñt oibus suis bñficijs ppetuo spoliari. ar. i. d. c. postulastis. rñso. i. ⁊ ꝛ cle. cō in. diuerſ. ℔ Io. gnimo erq̄ stetit qs excōicat⁹ p ānū ⁊ vltra ꝓuari dz bñfic⁹ suo ii. q. 3. rursus. Idē videt dicēdū ꝛ suspēso ab officio. eꝰ ꝛ eta. ⁊ quali. cū bone. in glo. Itē nec fruct⁹ suoꝝ bñficioꝝ ātiq̄rū pcipe debēt q̄diu i sñia cōmiūt. boc ē q̄s diu sūt i mora petēdi gratiā absolutionis qa nō dz pcipe bñficiū q nō facit fuitiū eꝰ ꝛ appel. pastoralis. §. fi. sec⁹ ē si nō eēt in mora. eꝰ ꝛ ꝓcef. ꝓben. qa diuersitatē. hec Io. Si tñ p⁹ absolutionē ꝓstiterit euz iuste excōicatū fuisse dz oēs fructus me dij tpis recuparc ſm Io. Hoff. Ray. et Ber. eꝰ ꝛ appel. pastoralis. ⁊. z. q. 5. sup cā. Si aūt iuste excōicatus fuerit nihil recupabit nisi fieret ei gratia. L. ó re. mi. ſpendia. nec ꝛ facili dz gratia fieri ne ꝓpt spem recupationis disciplina ecclesiastica contēnat ut dr i. d. c. quia diuersitatem. ⁊ di. 50. c. i. hec ray. ⁊ Hosti. Debēt aūt fruct⁹ ecclesie illi⁹ dari q̄diu ē excōicatus alicui q celebret p eo. eꝰ ꝛ appel. puenit. ſm Bar. di. 91. cleric⁹. i. Quid si nō bz vnde vinat clericus excōicatus. R⁹ ſm Jo. ꝑpidendū ē ei interi ꝛ bonis eccle. qa etiā ꝛpositis ꝑpidet. di. 50. studeat. ne cogat in opꝓbriū cleri mendicare. di. 93. diaconi. vñ dictū. c. pastoralis intelligi pōt i eo casu qñ hoc i sñia exprimit. s. q⁹ ei bona ecclesie subtrahant. Scōm vo Ber. excōicato nō ē in aliquo ꝑpidē dū. qa clanes ecclesie ꝓtēnit cui nō ē pticipandū nisi forte fame piret. tūc enī sibi subueniri dz qa adhuc ad ecclesiā redire valebit. boc i glo. d. c. pastoralis. Itez si excōicatus spūalia tractet ꝛpona ꝛbz. eꝰ ꝛ dolo ⁊ ꝓtu. vitatis. ⁊ eꝰ ꝛ eta. ⁊ q̄li cū bone. in glo. Itē non pōt eē inder. vñ ꝓstitutiones ⁊ etiā sñie que sūt ab h⁹ modi excōicatis uel ꝛ ipsoꝝ mādato ir rite sūt ipso iure. eꝰ ꝛ here. excōicamus. ⁊ si ꝛtegat excōicatio alicui⁹ p⁹ latione sñie sñia reuocat. eꝰ ꝛ de sen. ⁊ re iudi. ad ꝑbādū. dicit eñ rod. q⁹ huic iuri ꝛrogat p contrariā ꝓsuetudinē q̄tū ad ꝑncipes ⁊ magistrat⁹ ⁊ balliuos eoꝝ excōicatos q faciūt obseruare sñias latas ab eis tēpore excōicationis qđ tamen non dz fieri.

Quid ꝛ sñia lata a pluribus iudicib⁹ quoꝝ vn⁹ ē excōicat⁹. R⁹ non tenet si sit excōicatus publice. ut i. c. ad ꝑbandum. secus ē si occulte ut dr in glo. ibidem.

Quid si iudex pendēte lite i iudicio excōicet nūqd pōt repelli. R⁹ q⁹ sic ß eo absoluto resumit iurisdictionē. eꝰ ꝛ de offi. de le. insinuāte. ⁊. c. prudētiā. ⁊ eꝰ ꝛ de rescip sciscitatus. in glo. Quid si iudex tpe rescripti impetrati sit excōicatus ⁊ tpe recceptionis absolut⁹ nūqd lre valent. R⁹ valent ſm Jo. sed Ber. credit q⁹ nō valēt cū ab imtio nulle fuissent. vnde postea p absolutionē cōualescere nō pñt. hec eꝰ ó ꝑ ben. dilectus. sup in glo. Vltra sñia lata ab excōicato occulto teneat. R⁹ ꝛ ℔ habitū ē supꝑ ti. ꝛ maiori excōicatione q̄ infligit a iudice. Ad hec nota q⁹ iudex excōicatus dū ē excōicatus iurisdictionem nō bz cū nō bēat iurisdictionē uel causā alij cōmittere nō pōt. li. 6. ꝛ offi. iudi. ordi. romana. Sed qđ si añq̄s eēt excōicat⁹ cām ꝓmisit ⁊ postea excōicatus fuit. nunqđ mādatū p excōicatiōz expirauit. R⁹ huj⁹ q̄stionis hī ex bis q̄ dicūt infra. i. 6. ti. in rñsione illi⁹ qōnis vtrū officiuz epi excōicati cē. Si vo epūs sit excōicatus nec ipse nec eius officialis cū eoꝝ sit idē cōsistoriū ꝛ causis cognoscet. qđ ḡ tunc fiet. Rndet Jo. an. sup dictum. c. romana. q⁹ tunc adeat papa ut ꝑpideat. li. 6. ꝛ sup plen. negli. c. i. Nota etiaz q⁹ lz iudex sit excōicatus gerētes tñ eius vices sine negocia nō sūt excōicati nisi coicauerint sibi in crimine. p quo fuit excōicatus cū ex officio suo eius negocia gerere teneāt eꝰ ꝛ sen. exco. inc alia. ⁊. ii. q. 3. qñ multos. ß tñ ea q̄ agūt iurisdictiōe tñ ab eo recepta dū ē excōicatus nō renēt. ut pz li 6. ꝛ offi. iudi. romana. in fi. ī tex. ⁊ glo. secus ē si recepit iurisdictionē ab alio. vñ si officialis epi excōicato epo ꝓmittat alij. cōmissio tenet ut dic ibidē Jo. an. Itē ñ pōt eē testis i negocio nisi forte ad cautelā sñia relaxet ne cōis ordinatio impediat ⁊ ut rex vitas saluet. eꝰ ꝛ de testi. veniens. secūda. in fi. pōt etiā eē testis i negocio inqsitionis hereticē pūitatis. li. 6. de here. in fidei. Item taliter excōicatus

non põt instituí ꝓcuratoꝛ.eꝛ ꝛ ꝓba.posſeſſionẽ.Itẽ nec põt ꝓstituere ꝓcuratoꝛẽ qnimo ſi inter ꝓstituẽtes ipſũ iterfuerit instítutio nõ tenebit.eꝛ ꝛ pcu.c.vl.dicit tñ Bar.li.6.ꝛ vſu.q̃q̃z.q̃ põt instituẽ ꝓcuratoꝛẽ ad ꝛfendendũ non aũt ad agẽdũ.ar.eꝛ ꝛ indi.itellexim⁹.nec etiaz ad negocia ita q̃ habeat actionẽ mãdati ꝯ ipſũ. qa gñaliter excõicato nõ ẽ ptícipãdũ.ii.q.z.ſicut apl's.niſi ſint a iure caſus pmiſſi.ii.q.z.lz. b⁹mõi etiã ſnie ẽ Hoſti. eꝛ ꝛ volo⁹ ꝓtu.vítatis. Quid ſi ꝓcuratoꝛ ſit inſtitut⁹ ad ipetrãdũ ab aliq̃ cõitate cui⁹ maioꝛ⁹ iurati.i.illi q iurant pro cauſis vniuerſitatis p quos eadẽ cõitas regebaꝛ erãt excõicati tpe q̃ iſte fuit conſtitut⁹ ꝓcuratoꝛ.nũqd talis ꝓcuratoꝛ repellet ad ipetrandũ. ℟.q̃ talis nõ ẽ repellẽdus p eo q̃ illi ſũt excõicati niſi i trib⁹ caſibus.Un⁹ ẽ qñ illi tales excõicati exṕſſi ſũt in lr̃is ꝓcuratiõis.qa p hoc patz q̃ eoꝛ tanq̃z maioꝛ mãdato fuit ꝓcuratoꝛ ꝓstitut⁹.vnde nõ valet.qa ſi maioꝛes ꝛ vniuerſitate vt admiſtratoꝛ.ꝓſules. p̃latus ſũt excõicati vniuerſitas agere nõ põt qa q̃ſi mortuus tũc hꝫ.ii.q. z. nemo ep̃oꝛ.z ita quaſi vacare intelligit.eꝛ ne ſe.va.c.i.z.ct.z.z⁹ caſus ẽ ſi al's taliũ auctoꝛitate ꝓcurationis inſtitutio facta ſit. z ꝛ hoc ꝓſtet.puta cuz dicit in ꝓcuratoꝛio talis cõitas fecit.N.ſuũ ꝓcuratoꝛem ad ipetrandũ.z maioꝛ⁹ iurati ſuã inſpo ſuerũt auctoꝛitatẽ.z⁹ caſus eſt qñ cõitas ſciẽs illos eẽ excõicatos vna cũ eis ꝓſtituit cũ ꝓcuratoꝛẽ.tũc enĩ iputat sibi.qa ñ ꝛbuit illos ad hoc aſſociare. hoc notat eꝛ ꝛ pcu.ꝓſulti.i tex.z glo. Quid ſi ꝓcuratoꝛ q ẽ excõicatus ipetrauit lr̃as ꝓ ñ excõicatis credẽtib⁹ cũ nõ eẽ excõicatum nũqd littere valent ut p eas ꝓcedat. ℟.q̃ ſic eo abſoluto.lz ꝓcuratoꝛ q eas impetrauit ab ipetrãdo repulſus fuiſſz ſi iſte q lr̃as ꝓcedit cũ excõicatũ eẽ ſciuiſſet. cuz etiã ſi ꝑncipalis dñs excõicatus eẽt.z caſ ipetraret ipſo abſoluto valerẽt.extra ó excep.li.6.pia ꝓſideratione.hec i glo.ſup.o c.ꝓſulti.ꝛ hoc etiã vide eꝛ ꝛ excep.li.6. pia.in glo. Sed ꝺato q̃ valeat ꝓcurationis inſtitutio facta a coitate cui⁹maiõ z iurati ſũt excõicati z lr̃aꝫ ipetratio. qa nõ ſũt exṕſſi in conſtitutione. vel qa alíq̃ ignoꝛãt eos tales eẽ.nel hoc ẽ factuz cõiuz volũtate.nũqd agere poterit vniuerſitas nel collegiũ auctoꝛitate illaꝫ lr̃arũ ꝑ ſyndicũ ab illis nel ab alíq̃s cõiter inſtitutũ ſi obíjcit q̃ maioꝛ⁹ aliq̃s ꝛ maioꝛibus ſũt excõicati z ꝓbet. ℟.ꝰ in ſyndicatu ꝛbẽt exṕſſi ꝑmo maioꝛes⁹ poſtea alíq̃ ꝑcipue ꝑlatus admiſtratoꝛ ut ita appareat an ſũt one ꝓtes nel ꝑs maioꝛ vniuerſitatis.ff.qó cuiuſq̃s. vñ.plane. z collegiũ ſine ꝑlato nõ ꝓuenit nec ꝯuenit. extra ó iudi.cãm.hoc aũt nõ põt ꝓſtare niſi exṕmant noia i ipſa ꝓſtitutiõe. vñ ſatis dici põt q̃ lz littere valeãt ꝑdicto mõ. inſtitutio tñ nõ valet ſyndici niſi illi abſolnãt nec hoc ẽ incõueniẽs qa vn⁹ ſol⁹ nel pauci ꝛ centũ pñt lr̃as ꝑ eccleſia impetrare. nl'ad hoc ꝓcuratoꝛẽ ꝓſtituere cũ ſint cõiuncte pſone.ar. eꝛ ꝛ re'c ip.nõnulli.z.iz q.z.nõ liceat.hec notant i glo.ſup.c.ſupdictũ ꝓſulti. Itẽ excõicat⁹ non põt heres inſtitui cũ excõicationẽ eccleſie ñ habeat in auẽ.ut cũ ꝛ appel.cog.§. generalẽ.z ſe.colla.8. Ad maioꝛẽ aũt euidentiã ꝓſiderãda ſũt tria tpa.ſ. tẽpus inſtitutionis ut.ſ.ſciat vtz inſtitutio tenuerit.tẽpus mortis teſtatoꝛis ut ſciat vtrũ effectũ habuerit.z tẽpus aditiõis ſiue acgſitionis hereditatis.ff.ꝛ fur. a titio. z hec tria tpa i heredib⁹ eẽneis q.ſ.nõ ſũt in poteſtate ci⁹ q eos heredes inſtituit.ff.ꝛ bere.inſti.ſi alienũ.§.in eẽneis. Si q̃ q̃rat ꝛ excõicato herede inſtituto ab eẽneo dicendũ q̃ illa inſtitutio p nihilo habeꝛ ſi ſit excõicatus tpe inſtitutiõis nel mortis nel aditionis.ſ nõ oberit excõicatõ medũ tpis.vñ ſi p⁹ inſtitutionẽ fuit excõicatus z añ mortẽ abſolut⁹ heres erit. extra ó elec.oudũ.i.§.pꝛ z fi.z eꝛ ó ꝓſue.cũ dictus.§.qa nobis niſi forte cum eo miſericoꝛdiꝛ fuerit diſpenſatũ.eꝛ ꝛ cle.ex.mi. poſtulaſtis.vel dic q̃ aliud ẽ ꝛ beneficõ eccleſiaſtico qó nemini aegriꝛ. Jõq̃s ſi ne cuiuſq̃s ꝑiudicio diſpenſari i eo poſſit ut ibi oꝛ aliud ꝛ hereditate tpali que ex quo ꝛficit heres bis q veniũt ab ꝛteſtato aegriꝛ.z iõ in ꝑiudiciũ eoꝝ nõ poſſit diſpenſari.tñ ſm ius antiquũ ſi añ mõtẽ reconcilieꝛ frater inſtitut⁹ cũ alíjs fribus ptẽ ſuã recupat amiſſis fructibus medio tpe pceptis.ſed ſi excõicatus ꝛcedat ꝓpetas ſua ad fratres catholicos plẽo iure incipit ptinere.i auten.ut cũ ꝛ appel.cog. .§.generalẽ.§. qó ſi forte.z ſe.coll'.8 hec Hoſti.ti.ꝛ teſta.§.qs ſit effect⁹ vltime volũtatis. Nota tñ q̃ excõicatus põt inſtitui heres in diẽ certũ.puta cum fuerit

capar hoc ē cū fuerit absolutus. hec Ho
sti. ibidē infra. Itē excōicatus recōue
nire nō pōt lz possit vti cēfensiōe recusa
tionis ⁊ appellatiōis. eꝛ cē excep. cū inter
pōrē. cōueniri tñ pōt. extra cē iudi. itelle-
ximus. hec Hosti. ti. cē mutuis pti. Sz
nūqd reꝰ cōuenire pōt coꝝā cēlegato acto
rem quē ꝓpt excōicationē coꝝā eodem
repulit excipiendo ꝯ rescriptū ⁊ psonam.
Rꝰ q nō. si enī nullū ē rescriptū ⁊ cōuen
tio ē pncipale ⁊ recōuentio accessoꝛium.
sublato pncipali tollet ⁊ accessoꝛiū. extra
cē re iur. accessoꝛiū cū suis cōcoꝛ. hec Jo
an. Itē donatio facta cā mortis ei q ē
excōicatus tpe mortis donatoris euane
scit. ii. q. 3. cū excōicato. ⁊ eꝛ cē appel. pa
storalis. §. vl. hec Hosti. ti. cē dona. Itē
cōtra excōicatū accusantē uel agentē po
test excipi. qa nullū crimē obstat excipere
volēti. eꝛ cē excep. cū inc. ⁊. c. dilecti filij.
§ secꝰ ē vbi cēnūciat excōicatio alicuius
ibi enī repellit cēnūcians uel agēs ratiōe
cōicationis. eꝛ. c. ti. in pūtia. q enī aliū cē
nūciat cēbuit cū pmo pmonuisse. al'. repel
lit. eꝛ cē accu. cū dilecti. z. eps tñ nō pōt
excipe cōtra clericū excōicatū eū accusā
tē cuī pūs cōicauit ⁊ hoc ī odiū eiꝰ. extra
cē accu. nulli. Et ex pdictis videt q si sū
passus excōicatū litē ꝓtestari ⁊ āmō non
possū excipe cōtra eū. Sed hoc nō ē verū
qa excōicationis exceptio fieri pōt ī qua
libet pte litis etiā si fuerit omissa a reo ma
litiose § ipse tūc ī expensis punit ⁊ iudex
ex officio suo etiā si reus nihil dicat cēbz
eū repellē. eꝛ cē excē. exceptionē. ⁊. c. pia.
hoc notat ī glo. d. c. in pūtia. cē hoc etiaz
bī ī glo. illiꝰ. c. cū inc. Et nūc ē expssum q
exceptio excōicationis dilatoria pōt op
poni in ālibz pte litis. eꝛ cē excep. c. exce
ptionē. ⁊ li. 6. cē excep. c. pia. Nota tñ
q ea q̄ fuit ī iudicio cū actoꝛe excoicato
⁊ pcessus habitꝰ cū eo aū exceptionē ex
cōicationis ꝯ eū valet ⁊ tenet lz ei postea
excōicatio obūciat ⁊ pbet. extūc vo illa
q̄ agent nō valet. vñ non audiet ī sequē
tibus donec fuerit absolutꝰ. hꝰ mōi enim
exceptio ē dilatoria. eꝛ cē excep. excepti
onē. hoc eꝛ cē excep. li. 6. pia. ī ter. ⁊ glo. §
mirū. Sed nūqd lr̄e ab excōicato tpe
excōicationis ipetrate ad agendū valet.
Rꝰ q sic pꝰ eius absolutionē. ipetrare. n.
lr̄as nō dicit actꝰ legitimꝰ qa etiā muli
er ⁊ seruꝰ p se uel p alio posset lr̄as impe
trare nisi supueniret cē nouo excōicatio.
vel cē antiq excōicatiōe euidēs ⁊ pmpta
pbatō ut ibidē. nec littere ipetrate sumūt
auctoꝛitatē ab ipetrāte § a cēlegante. hoc
notat in glo. pdicta. Aduertendū ē āt
diligēter hic q illud c. ipso iure qō ponit
li. 6. cē rescrip. qō videt ꝯrīū. d. c. pia. dicē
ens sic. Ipso iure rescriptum uel pcessus
habitꝰ p ipsū non valeat si ab excōicato
sup alio q̄s sup excōicationis uel appella
tionis articulo fuerit ipetratū. Et forte di
ceret aliqs q p hoc. c. ipso iure corrigēt
illud. c. pia. § Jo. an. dicit q nō ē ita. quia
illud. c. pia posteriꝰ fuit editū. fuit enī Jn
no. ār̄ti. § hoc. c. ipo iure Grego. ix. vnde
potius corriget hoc p illud. c. § neutrum
corrigit p alterꝝ § potiꝰ cē diuersis casib⁹
loquunt. Nota g̃ sm pdictū Jo. opiniōez
modernā Ber. cē falsam quā ipse ponit
ī glo. supdicta § miꝝ ⁊ in pluribꝰ aliis lo
cis. s. q rescriptū ab excōicato ipetratum
valeat pꝰ eius absolutionē. ⁊ opio eiꝰ anti
qua ē vera ut pz ibidē. reputat etiā idem
Jo. cē falsam opionē Tan. ⁊ Jnno. eꝛ cē
offi. cēle. prudentiā. §. sexta. ⁊ Ber. cōpo.
⁊ Hugl. durā. dicentiū q̄ pcessus habitꝰ
p lr̄as ipetratas ab excoicato valet si nō
opponat exceptio cū hic dicat ipso iure.
si enī ipso iure nō valet. g̃ sine exceptōis
opē. Ad videndū aūt qūo dicta duo. c
loquunt cē diuersis sic distinguit. aut enī
excōicatꝰ maiozi excōicatione agit coꝝā
cēlegato. aut coꝝā ozdinario. In pmo ca
su aut erat excōicatus tpe rescripti impe
trati. aut postea fuit excoicatꝰ. in quo ca
su locū bz hoc. c. ipso iure. in 2ᵒ aūt. c. pia
⁊ cē offi. cēle. prudentiā. §. sexta. Si autē
agit coꝝā ozdiario tūc distigue tria tempo
ra. Nā sm vetera iura non tenebat pces
sus cū excoicato habitꝰ. eꝛ cē excep. exce
ptionē. al'. non apparet rō q̄re ibi fiet pdē
natio in expensis si tenuisset pcessus. po
stea statuit Gre. ī cēcisa. B. c. ipo iure q tz
pcessus bitꝰ cū excōicato si reꝰ scient eū
admisit. al'. nō. Scdm vo iura moderna
tenet pcessus ⁊ locuz bz. c. pia. ⁊ rō hꝰ di
uersitatis eē pōt qa iurisdictō cēlegati su
mit ītiū ex psona agētis ⁊ ipetrātis. ⁊ iō
cū pncipiū fuerit vitiosū nec rescriptū va
let neq pcessus ozdinaria vo iurisdictio
ab actiōe nā icipit ⁊ ideo ibi secꝰ ē. pma il
la ē odiosa. ut eꝛ cē rescrip. ad hoc. B ē fa
nozabil. Quid si excoicatꝰ ipetret lr̄as
iqsitōis. Rꝰ nōt Hoff. eꝛ cē offi. dele. pru
dētiā q̄ iste lr̄e valet. qa fama hēt ī loco

accusatiõis.eẋ de accu.q̃liter.z.7 lz.pmo nens appareat inept⁹ nihilominus valet rescriptũ.7 pcedet p illud.e.ti.cũ oporteat.vbi idẽ tenet Inno.7 Hosti. ℔ Jo.an. credit p̃riũ cũ in odiũ excõicati sit inductũ q̃ nulle lr̃e impetrate ab excõicato valeant nisi ꝓtente in.c.sup̃dicto ipo iure.nec est tntũ a littera recedere.ad qõ optie fac̃ q̃ lr̃e ab excõicato impetrate.p alio nonvalent.eẋ de.pba.c. p⁹ cessionẽ. Insuper nõ q̃ sigs obijciat alicui excõicationẽ expmere dz excõicationis spẽm.ga cũ sint due spes excõicationis maioꝛ et minoꝛ. zª non repellit excõicatũ ab agendo. vñ p talẽ expssionẽ apparebit an exceptõ admittenda sit7 silr̃ debet expmere excõicatoris nomẽ 7 vtrũ sit ordinarius uel delegatus.ga si sit delegat⁹7 excõicatio illius exhibeat̃ sine delegatiõe iurisdictiõis.nõ staret̃ tali excõicationi.eẋ de offi.dele.cũ in iure.℔ hoc nõ regrit̃ si sit ordinarius: hoc notat̃ ibidẽ in glo.ibi dixit. Exceptionẽ aũt quã reus obijciet,pbabit infra spaciũ octo diex.vie i quo ꝓponit̃ mime cõputato ut dr̃ ibidẽ in glo.Nõ si non fecerit iudex extũc otra cũ pcedet7 ipsũ i expensis condẽnabit quas actoꝛ ob hoc dicebus illis se feciss̃e pmisso iuramẽto se docuerit ut dr̃ ibidẽ. Si vo durante causa postea succedẽte,pbationis copia de eadẽ uel alia excõicatione itex excipiat̃7 probet̃ actoꝛ postea excludet̃ donec absolvat̃. Non recipiet̃ aũt exceptio excõicationis vltra duas vices. nisi supueniret ul'noua excõmunicatio uel de ãtiq̃ excõicatione euidẽs7 pmpta pbatio ut pz ibidem. Sed nũqd exceptio tollit̃ p replicationẽ ei⁹dẽ si de maioꝛi excõicatõe excipiat̃7 replicet̃. Rñdm Hoff.q̃ ñ p illõ.c. eẋ de excep.dilecti. Itẽ dicit̃ excõicatꝰ excõicatione maioꝛi ẽ interdict⁹ q̃libz actus legitim⁹.i.q̃ fortit̃ effectũ a lege siue iure.eẋ e.solet.a nõnullis.℔.vl.li.6.7 q̃libet ptícipatio nõ obstante aliq̃ priui legio.eẋ e.nulli.7 oẽ legis p̃ilegiũ 7 bñficiũ.ut iu anẽ de p̃ile.do.here.muli.non p̃ba.℔.vl.colla.8.Logendi etiã sũt censura ecclesiastica iudices seculares p iudices ecclesiasticos ut ab agẽdo patrocinã do7 testificando in suis curijs 7 iudicijs excõicatos repellãt.li.6.e.c.decernim⁹.vñ etiã si non obijciat̃ tali excõicatio tpe illo quo de facto suũ actũ exercet ẽ suspensus ab oi actu legitimo.cũ enĩ posset exercere quecũq̃ actũ legitimũ includat aliquã coionem cũ ecclesie mẽbris a qua p excõicationẽ maioꝛẽ hõ sepatur ipsa excõmunicatio p̃dictã suspensionẽ ĩcludit. vnde7 sup̃ dictũ ẽ non põt eẽ index nec actoꝛ seu denũciatoꝛ.3.q.4. Spiratoꝛes. 7 duobus.c.se. Nõ põt etiã testari ut etiã voluit Hosti.extra de exec.p̃ia.7 Bar.li 6.de vsuris.q̃q̃. Abbas tñ dicit q̃ excõmunicatus põt testamẽtũ cõdere7 ex testamẽto capi ante vnũ annũ.ar.p.simile de heretico.eẋ de here.excõicamus. Sed nũqd instrumẽtũ factũ ab excõmunicato valet.videt̃ q̃ sic.ga extra de hereti.excõicamus.℔.credẽtes dr̃ de excõicato q̃ si satisfacere contẽpserit infra annũ instrumenta p eũ facta nõ valẽt.ergo a contrario sensu facta ante annũ valent. Alij dicũt contrariũ p q̃bus optie ẽ illud.3.q.4 nullis. Ibi nec a quocũq̃ credant̃ que ab eis.s.excõicatis dicũt̃ uel scribuntur eẋ.e.nouerit.Alij ut Hosti.7 Guil.dicũt q̃ instrumentũ ab eo factum valet q̃diu ei⁹ excõicatio ẽ occulta. uel etiã si sit manifesta7 nõ possit pbari.ar.3.q.7.℔. tria. C.de testa.l.i.7 eẋ de excep.c.si vo.secus ẽ si sit notoria.extra de excep.exceptionem 7 de coha.cle.vestra. Sicut etiã ibi notorius cõcubinarius ẽ quo ad se7 alios suspensus.ita notorie excõicatus tabellio 7 ꝓtor publice nũciatus repellit̃. 7 ab extraiudicialibus.li.6.e. licet. Sed nunquid ad repellendũ actoꝛem sufficit eum esse denunciatũ excõmunicatũ. videt̃ q̃ non p dictum.c.licet.vbi denunciatur excõicatus q̃ forte non est excõicatus.7 p c.li.6.de excep.pia.vbi dicitur q̃ illud debet pbari aptissimis documentis. Jo.tñ notauit contrariũ.7 p eo facit etiã dictũ c.licet,vbi p denũciationem talem vitat̃ i iudicialibus 7 extraiudicialibus legitis actibus.lz forte nõ sit excõicatus.sic etiã dicam q̃ vbi denũciatio pbat̃ ab agẽdo repellitur donec se ostendat absolutũ uel sententiam esse nullam. Si quis tamen vult tenere primum dictum respondetur q̃ ibi constabat non tantum de denunciatione sed etiam de excõmunicatiõe. hec Jo.an. Admittit̃ tñ excõicat⁹ ad accusandũ crimẽ hereseos cui⁹ labes ẽ tãta q̃ ad eius accusationẽ q̃libet criminosus7 infamis admittit̃ ℑ quẽlibet.z. q.7. presumũt.ℬ richar. Põt etiã excipe 7 defendẽ in iudicio se7 ecclesiã suã.eẋ de exceꝑ.cũ

int. ibi legitima ꝛfensio. ⁊ c. dilecti ⁊ qui pōt appellare ⁊ appellationē ꝓseq. extra ō excep. c. vl. ⁊ cadē ꝛfensio cōpetit excōi cato q̄ cōpetit nō excōicato. Sed q̄lit ꝑstabit iuramentū calūnie. cū eni sibi nō liceat ingredi sacra. multo mīn⁹ tangere. di. 5. ad eius vo. R°. ⁊ casu isto cōcedit poti⁹ in odiū excōicati ꝙ oīa q̄ ptinēt ad ecclesiā face ⁊ possit ⁊ sic iurabit. ar. cx̄ e. a nob. ⁊ oēs ptic̄pātes sibi occasiōe litis nō incidūt canonē. cū talis coīo sit poti⁹ ad eius dānū q̄s ad cōmodū. hec in glo. illius. c. cū int. Sed qd si excōicat⁹ cō uenit sup eo exquo ē excōicatus iniuste. nūqd pōt excipe ꝙ non teneat rādere ni si coīo boīuz ei restituat qua fuerat ꝑua tus iuste. R°. ſm Jo. ꝙ sic nec tenet añ rādere dūmodo oīdat ꝙ fuit excōicat⁹ iuste. 3. q. 2. c. 2. qa oīa iura sūt ei restituē da corꝑalia ⁊ incorꝑalia. 2. q. 2. nulli⁹ pōt Et sic nota ꝙ q remot⁹ ē ab ōi actu legiti mo tm̄ excipe pōt. hec in glo. ibidē. Jtē effectus ſnie excōicationis ē ut non rela xet nisi certo modo ꝛ quo ifra dicetur. Jtē ut secū trahat executionē nec appel lari possit ab ea. cx̄ ꝛ appella. pastoralis cui⁹ rō diuersimode assignat a diuersis. R°. tm̄ vio⁹ videt illa Jo. ut dr̄ i glo. s. ꝙ hoc facit cōstitutio ecclie ut magis timea tur ecclesie disciplina. Fallit tm̄ ꝙ a sentē tia appellari nō pōt siue ꝙ appellatio sen tentiā excōicationis nō ipedit q̄n ñ fert simplicit̄ ꝫ sub conditiōe ut dictū est ō. ti q̄n ⁊ q̄ ſnia excōicatiōis dicit esse nulla. Iz aūt infra. x. dies ſnie late sit appellādū ſm tm̄ abbatē si eps q̄cūq; requisitus ab solnē nollet gratiare. ⁊ ex illo nouo gra tamine appellari posset q̄cūq; vellet.

Jtē duplex ē effect⁹ ſnie excōicatiōis s. ejectio ⁊ ligatio ut dictū ē supra. q. vtz excōicat⁹ possit excōicari. hec aūt oīa itel ligas etiā si sit ſnia iusta. ii. q. 3. ſnia. Cui⁹ etiā effect⁹ ē quo ad excoicatū ut eā ser uans mereat apud ꝛū ꝓpter obedīētie bonū. ois eni excoīcatio dūmō non con tēnat medicinalis ē ⁊ ñ mortalis. z. q. i. multi. ⁊ cx̄ e. cuz medicinalis. Habet etiā effect⁹ suos ſnia excoicationis quo ad excoicatoz̄. qa si iuste excoīcat mere tur apud ꝛū cū faciat iusticiā quā colē ē sūmū bonū. Iz. q. z. cū ꝛuotissimā. si vo iuste grauit ē puniēdus ut dictū ē supꝫ. Iz sentētia sit tenēda dūmodo nō sit nul la ut etiā habitū ē supra.

Sequitur videre ꝛ 2° articulo. s. de effectib⁹ ⁊ dānis seu incōmodis q̄ qs incurrit ex excoīcatione mi nori. Circa qō sciendū ꝙ excoicatus excoīcatione minori excludit a ptic̄pati one sacr̄oꝝ ut dictū ē supꝫ. Sed nūqd pōt sacra ꝓferre. R°. ꝙ non. ⁊ si conferat peccat leuit̄ ſm Hoss. ⁊ si celebrat peccat grauit̄. nulli⁹ tm̄ notā irregularitatis icur rit. qō ideo dicit ſm Ber. ibidē. qa p hoc eo absolnto a ꝓmotione ñ ipedit. Scōm vo Hosti. subaudi sup cui⁹ dispensatione neꝯe sit. ad papā recurrēt cx̄ ꝛ cle. excō. mi. si celebrat. Ad qō dnbiū remouēdū illud. c. si celebrat factū fuit. pōt ḡ in hoc eps dispēsare. cx̄ ꝛ cle. ꝓiu. sane. ⁊ etiam is q ab excoīcatione minori pōt absol uere sicut dicit. d. c. ⁊ ꝓsuetudo tenet. Ꝫ Hosti. Iz aūt talis ecclesiastica sacra con ferre non ꝛbeat. ab eo tm̄ collata non ca rent vtutis effectu. vnde bñ ꝓfert ordis executionē. qa nō dicit ꝓferēs si solū pe piens ptic̄pare. i. ptē cape. qa ad ei⁹ vti litatē ꝓferūt. vnde talis nō videt remo tus a sacr̄oꝝ collatiōe ꝫ a peceptiōe in q̄ ꝓsistit ptic̄patio sacr̄oꝝ. Si tm̄ talis perti naciter. s. ꝫ superioris pbibitionē ingerat se coīoni dz excōicari. quo facto nec con ferre sacramēta ꝛbet nec ꝓferens execu tionē confert. ⁊ hec oīa colligunt̄ ex. d. c si celebrat. hec Hosti. in sū. ⁊ Ber. ibidē i si. glo. vl. in q̄ etiā ipse ponit sup hoc du as alias expositiones. Sed nunqd ta lis potest ecclesiā intrare. R°. ſm Hosti. ⁊ Hoss. ꝙ sic. potest etiā ſm eū audire dīna ꝑter missam ex eo ꝙ a sacramētis tm̄ est exclusus ut dictū ē supra. securius tm̄ pu tat si ex ꝛuotiōe abstineat. ar. di. 5. ad ei⁹ vo. Ro. vo dicit ꝙ pōt etiā missam au dire dū tm̄ ibi non cōicet. non ꝛbet etiaz ſm eū talis recipe pacē cuz alīs p⁹ agn⁹ dei. qa illud osculū succedit loco coīonis eucharistie. Ray. vo dicit ꝙ tut⁹ facit si ecclesiā nou intrauerit anteq̄z sit absolu tus. si tamen intrauerit causa orandi q̄ nihil dicitur ibi ꝑsertim ecclesiam nō cō secratam non videtur peccare quia non ē remotus nisi a sacramētis. imo forte pōt intrare ad horas dūz tamē nō ad missā sed ꝓmū securius ē. hec ray. Nūquid talis dicere potest horas suas i choro cū alīs ⁊ alīj ꝛbent cū admittere. R°. ꝙ sic qū ligat⁹ ē ex eo ꝙ excōicato cōicauit ca sualit̄ uel ex negligētia uel ex verecūdia

non tñ poterit celebrare nel sacra recipe nel ꝓferre.ut i.c.si celebrat . laudabile tñ ē ut ꝑus faciat se absolui q̄ suū officiū cū alīs ꝓsequat̄.hec Hoff.⁊ ꝓuenit cū eo Hosti.Letex si ex ꝓtēptu ⁊ si hoc occultū ē ipse mortalit̄ peccat hoc faciendo qa in mortali ꝓstitut⁹ ꝓpter ꝓtēptū suspēsus ē q̄tū ad se.Si aūt hoc accideret ex ꝓtēptu ⁊ notoriū sit.puta qa hoc fecit p⁹ inhibitionē sibi publice factā p iudicē et hoc non pōt aliq̄ terginersatione celari. tūc vitare ꝺz alios⁊ vitari. Et hec distinctio ꝓbat̄ extra ꝛ coha. cle.⁊ mu. vña.⁊ c.vlti.hec Hosti.⁊Hoff. Nūqd orationes ecclesie ꝓsūt tali. R.ºq sic nisi aliud obsistat.qa talis excōicatio a coione fidelīū non sepat ⁊ pōt ē in nō bñte petīm mortale. Itē talis nō pōt eligi. qa eligeret̄ ad suscipiendū sacra a qbus ē exclusus.extra ꝛ cleri.exco.si celebrat. ꝑm hoc intellige illud ex ꝛ elec.p ingsitiōz. ⁊.c.i.vnde nō valet electio q̄ñ est sciēter electus.ut ꝑz in.ꝺ.c.si celebrat . Quid ergo si ignorant. dicūt qdā ut Ber. ibi ꝛm q nō valet.qa ignorātia illoꝝ nō facit cū abilē.extra ꝛ elec.innotuit. ⁊ cā ꝓ hibitionis ibi signata manet.vñ ſBaudit̄ sup isto vbo scient̄ maxīe.Hosti.vo dicit q valet si vterq; ignorat etiā si elect⁹ sit ligat⁹ excōicatione maiori.ar. ꝛ ꝓse.ꝺi. 4.c.i.⁊ ex ꝛ appel.ꝺilectis. ⁊ insti. de exc ep.§.ꝑterea.puta qa absens est excōmunicatus nec lr̄a venit ad cū nec p aliquē audiuit sn̄iam latā nec ipse nec eligētes. ar.4.q.5.c.i.⁊ hoc innit̄ a cōtrario sensu ex ꝛ sen.exco.significaut. ⁊ hoc intelligas q̄ñ non sūt in culpa aliq̄ qa.s.ꝺiligēter exqsierūt nec aliqd inde audire potuerūt ⁊ nō fuit sn̄ia publice lata al's ꝓtra. extra ꝛ elec.cū tra.⁊.c.innotuit .§. vltio.

Quid si alt̄ sciat.alt̄ aūt ignoret.R.ºsi sit ignorātia ex pte eligētiū ꝙ valeat electio erit in ptāte coꝝ.ar.⁊.q.i. sīgs epūs ⁊ sic ꝓbabilis ignorātia excusat nō crassa⁊ supina aut erronea.extra.e.apostolice hec Hosti. Nūqd ꝑuati sūt iure eligendi q eligūt talē scient̄.ar.ꝙ sic.ex ꝛ elec. cū in cūctis.⁊.c.scriptū.in fi.hec Ber.ex ꝛ cle.exco.si celebrat.in glo.4.Licet aūt talis nō possit cligi tñ pōt eligere ⁊ alia que sūt iurisdictionis exercere.ex ꝺ elec trāsmissa.⁊ ꝛ cle.exco.si celebrat.vñ cuꝫ excōicare⁊ absolnere sint ꝛ iurisdictiōe ꝑlatus ligat⁹ minori excōicatiōe pōt excōicare maiori etiā excōicatiōe ⁊ ab ea absoluere.⁊ multo magis a mīori excōicatiōe.⁊ sic hec ptās vnob⁹ collata non expirat vtrōq; vinculo excōicatiōis minoris ligato.lz qdam aliter itellexerīt illud extra eo.ꝺe ob⁹.vnde excōmunicati minori excōicatione nō sūt ꝑuati oibus actib⁹ legitimis.qa tam excōicatio non sepat a coione fideliū ꝙ tm̄ a pceptiōe sacramentoꝝ. Sed nūqd excōicat⁹ excōicatione minori ꝓpter ptic̄patione cū excōicato admittet̄ ad ꝛnūciandū ipsū eē excōicatū. R.ºq non cū vitare debuerit eū.extra co.in ꝑsentia. Nūqd talis ꝑuandus ē ecclesiastica sepultura. R.ºq sic ꝑm Jo.Hoff.⁊ Ray. ⁊ hoc si sit mān̄ feste excōicatus excōicatione minori cōtracta p ptic̄patione cū notorie excōicato excōicatione minori.⁊ hoc cōfirmāt p illud.c.34.q.i.si aūt. Nūquid excōicatus minori excōicatione tñ conferri ꝺ iure possit ecclesiastica bñficia.⁊ nūqd ꝑ̄t retinere licite bñficia eis in tali statu collata. R.ºque sūt spēs excōicatiōis minoris.vna excludit tñ a sacramētis que ut frequēt̄ius contrabit̄ a iure.s. p partic̄patione cū excōicato maiori excōicatione.ex ꝛ.nup.qñq; tñ infligit̄ ab homie p sn̄iam.5 q i.c.z. Alia ē que tñ infligit̄ ab hoie⁊ sepat a coione fideliū aliquoꝝ⁊ non sacramentoꝝ.5.q.z.ꝓsenti.⁊.q.4. in loco.Sed in his iuribus⁊ in alīs consimilibus extenditur multū nomē excōicationis.Quacūq; istaꝝ minoꝝ excōicationū clericus sit excōmunicatus nisi in eo aliquid obsistat potest sibi ꝑm aliquorū opinionem ecclesiasticū bñficiū cōferri qō non habet̄ p electionem⁊ illud potest licite retinere qa hoc non inuenit̄ ꝓhibitū in iure.⁊ ꝑma iura que ꝓhibent excōicatis ecclesiastica beneficia cōferri loquūtur exꝑsse ꝛ excōicato maiori excōicatione⁊ nullam omnino faciūt mentionem ꝛ excōicatis minori excōicatione. ut ꝑz ex ꝺ cleri.exco.mi.postulastis.i tex⁊ glo.⁊ ꝛ eta.⁊ quali.ordi.cū bone.Alis aūt videt̄ dicenduꝫ ꝙ sicut electio excōicati mīori excōicatione que excludit a sacramētis nō ē irrita ipso iure ꝙ irritāda.ex ꝺ cle.ex.mi.si celebrat.sic lz collat⁹ bñficij ecclesiastici scā tali ñ sit irrita ipso iure.irritanda tñ ē si ꝓbari pōt i iure ꝙ tpe collatiōis sibi facte excōicat⁹ erat excōicatiōe minori.talis enī collatio ē aliq

modo electio.cū enī ep̄s dat alicui clerico aliqō būficiū eccl̄iasticū ex mltis eligit eū ad illud.7 videt̄ q̄ scient̄ tali cōferens sit p̄uat⁹ ipso iure hac vice illi⁹ būficij collatione.qa scient̄ talē eligētes p̄nati fūt iure eligendi hac vice.ut p̄z in.c.si celebrat.in glo.7 ex̄ de elec. cū i cūctis.7.c. scriptū ē .i fi.7 hec opīo melior videt̄ ꝑm ricar.4.di.18.q.7.ar.4.o.

De pēnis excōicati sniaz ꝓtēnētis. ti.io.

Postea de pena ꝓsideranduz ē excōicatoz nō seruantiū siue ꝓtēnentiū sniam excōicatōis Circa qō sciendū q̄ dicit̄ gs sniam excōicatiōis nō seruare7 eā ꝓtēnē multiplicit̄ ꝑm hosti.ex̄.e.li.6.c.dilecto q̄ ē Inno. p̄ q se coioni hoiuz ingerit ꝺ illud qō nō ꝺz 7 hoc siue snīa sit iusta siue iusta dū tm̄ nō sit nulla cū i ptāte cuius sit eā vitare.ex̄ de cle.ex illud.§.illud. 2° q intrat eccl̄iā qm̄ nō dicit̄ ibi ꝺina quā non ꝺz itrare nisi forte ad audiendū p̄dicationē.ex̄ c.rūso. 3° q 7si eccl̄iā non itrat tm̄ ad ei⁹ ianuā foris stat ut ꝺina audiat.qō ē ꝺ illud ex̄ de pe.7 re.qō in te.§. i.7 de p̄ui.qō nōnullis.7 si hoc sciāt clerici int⁹ celebrātes7 nō abstineant puniri debēt.ar.ex̄.e.significauit. 4°q petm̄ pec cato accumulat.ut in.d.c.dilecto. 5° q i snīa nimis cōmit p qō p̄sumit̄ q̄ i eo nihil opata sit sup quo tm̄ ē vsq; ad ānm̄ regulariter expectandū.ii.q.3. qsqs. 7 extra de here. excōicam⁹.§.si vo ꝺns.lz aliqm̄ hoc tp̄us ꝓgred̄ uel ex negligētia.extra de cta.cū bone.uel ex cā ut ex̄ de pe.c.fi. ꝟ ex cā poterit artari.7 q̄si eadē ponit idem hosti.ex̄ de excess.pla.tāta.7 idē itellige de ꝓtēptu snie inf̄dicti. Pena aūt taliū ē q̄ snia q̄ forte p̄us erat iusta fit iusta q̄ ad ꝓtēnētē ꝓpter ꝓtēptū.ii.q.3.§. cū ergo.7 ex̄ e.p tuas.§.nō igit̄.v.i alijs vez. Itē qcūq; sit q nō p̄uat tardi⁹ absoluet̄.ii.q. 3.q iubente. Itē qm̄q; morte citi⁹ p̄uenit̄ e.q.epi. Itē excōicat⁹ q se facit ordinari manēte excōicatōe ē grauit̄ puniēdus ó q̄ regre §.li.p̄cedēti.ti.4.de collatiōe ordinū.ar.3. Itē excōicatus maiori excōicatione uel inf̄dict⁹ uel suspēsus ab officio p hoiem officia ꝺina celebrās in ordine suo ꝺgradādus est.ex̄ de cle.ex.latores. etiā si matutinū uel vesp̄as i officio suo ꝺicat.ii.q.3.si qs ep̄s.2. Nec obstat illud ex̄ de cle.exco.clerici ubi dicit nisi moniti sine ꝺlatiōe redierit. qa etiā si redierint p̄nt de iuris rigore ꝺponi lz possint dispēsatiue suscipi.hec Goff.7 Hosti.Sed tm̄ i ꝺgradatiōe p̄sbi regrūt̄ ser epi.i ꝺgradatione ꝺiaconi tres.15.q.7.felix.7.c. sui aūt. In ꝺgradatiōe aūt subdiaconi silit tres qa eodē p̄uilegio gaudet.ex̄ de ser.nī ordi.miramur.Et si nō habeant epi p̄nt clerici p ep̄m ꝓmū oibus būficijs ecclesiasticis spoliari.sic itelligi pōt illud ex̄ ó cle.exco.s.7.c.postulastis .§. vl.7 qō ibi dī būficijs.subaudi 7 officijs.uel ibi non agit de clerico inf̄dicto mīstrante.sed de clerico nō inf̄dicto ecclesiā inf̄dictā officiāte ꝑm goff.7 ꝟ intelligas de excōicato celebrāte solēnit̄ ut p̄us.ex̄ de cle.exco.illud.hec Hosti. Quid de illis q mīstrāt solēnit̄ in mioribꝰ ordinibꝰ dū sūt excōicati. Rō dicit rob. cū pene sint restrigende nec fiat de illis mētio i illo.c.si qs eps. q nō incurrūt irregularitatē. aut si incurrāt pōt eps cū eis dispēsare cū hoc nō sit p̄hibitū sibi.nec est ꝺ illud ex̄ de cle. exco fraternitati.qa illud intelligi pōt de mīstrāte in sacro ordine.de subdiacono idē ē in dicū qō de diacono.qa diaconus 7 subdiaconus parificāt̄ i multis. Pro hac opione allegat Hosti.illud ex̄.e.ti.sup.c. si qs p̄sbr.tm̄ postea magis ꝓsentit q̄ talis sit irregularis p.c.cū medicinalis. in fi. Itē ꝑm Guil.durā.7 rob.si ꝓstitut⁹ in ordinibꝰ mioribꝰ excōicat⁹ epistolaz legat i missa p̄uata nō ē irregularis exq̄ ꝟ sine solēnitate fac̄ cū etiā layci hoc faciāt qm̄q;.7 idē ē si p̄sbr.o seruiāt i missa parā co lumē vinū7 hꝰmōi.7 idē ē de p̄sbro diacono 7 subdiacono. Et idē ē ꝑm ho.ex̄ de excess.pla.tanta.de clerico simplici ꝑm eos q dicūt q̄ p̄ma tōsura nō ē ordo qō theologi cōit̄ tenēt.ꝑm dicētes vo q̄ ē ordo qō ipe ho.lz ibidē talis si excōicat⁹ i suo officio cantet ē irregularis. Nūqd excōicat⁹ peccat igerēdo se coioni alioz Rn̄ q̄ sic.6.q.z.si tm̄. 7 ex̄ de cle.exco.illud.circa fi.v.excōicatos nō vitare multo magis eē vitari piculosū existit.nō vitare sigdē cū i eo sit excōicat⁹ sine delicto nō pōt.ꝟ cū ex eis ꝺpēdeat sine suo piculo pōt̄ ñ vitari.Et di.ro.sup ꝟ qō dī ñ vitare q̄ excōicat⁹ ñ tm̄ ñ excōicatos ꝟ etiā excōicatos vitāe tenet̄.qa lz sit excōicat⁹ ñ tm̄ ē a canōib⁹ exēpt⁹.7 idē dic̄ bo.Ex p̄dictis p̄z q̄ excōicat⁹ licz occulte

ꝓceat si intrat ecclesiã uel alioꝝ coioni se ingerat q̃nis qdam dicãt ꝓtrarium ꝛ melí⁹ ut credo excusantes talẽ ꝓ hoc q̃ dicũt q̃ nõ tenet reddere se notabilẽ de excõicatione occulta qõ faceret si vitaꝛ coionẽ alioꝝ.qa cũ alius nõ ꝛbeat cum ꝓdere vitãdo cũ i publico. multo forti⁹ nec ipse tenet se ꝓdere ut dicũt. Sed nõ ẽ sil'e.qa nõ ẽ in ptãte alterius eũ corrigẽ taliter eũ vitãdo ß in ptãte ipsi⁹ est q̃ se corrigat ꝛ absolutionẽ ipetret.hec roõ.

Itẽ exquo qs stetit excõicatus p ãnũ integꝝ p hoc claues ꝓtẽnens nõ est sine suspitiõe heresis.ut dicit bosti.ti. ꝛ voto ꝛ ti.ꝛ here.Si qs autẽ ꝛ heresi suspect⁹ ab epo uel inqsitoꝛe vocat⁹ ut veniat ꝛ fide rñsurus excõicationis vinculo ligat⁹ fuerit p eo q̃ pere subterfugit aut contumacit se absentat.si excõicationẽ aĩo pti naci p annũ sustinuerit extũc velut hereticus ẽ condẽnand⁹.li.6.ꝛ here. ut inqsitionis.ꝛ.c.cũ ꝓtumacia. Itẽ excõicat⁹ minoꝛi excõicatione a canone celebrãs grauit ꝛ elingat.nõ tñ irregularitatem iciꝺit.eẋ.e.nup. Itẽ excõicatus minoꝛi excõmunicatiõe scient ordinẽ recipiens non fit ꝓpter hoc irregularis cũ hoc nõ sit ex ꝓssũ.aut si fit irregularis põt dispẽsari cũ eo p epm cũ hoc non sit ei ꝓhibitũ. hec roõ. Sed nũqd excõicatus maioꝛi excõicatione soleniter baptizans ẽ irregularis. ℞ aliq dicũt tales irregulares nõ ee ꝛ penam illã non extẽdi nisi ad excõicatos celebrãtes ꝛ ecclesiã officiãtes ut pꝛius in faciẽdo officiũ diurnũ ꝛ vesptinũ. Ricar.aũt 4.di.18.q.7.ar.5.c.excõicatuꝫ excõicatione maioꝛi soleniter baptizãtẽ incurrere irregularitatẽ.qa cũ ois excõicatus excõicatõe maioꝛi suspensus sit ab oi actu legitimo ut visũ ẽ.ꝓuenit eũ etiaꝫ ee suspensũ ab executione sacerdotalis officij.ad sacerdotale aũt officiũ ptinet baptizare soleniter.cũ q̃ transgredi seu violare saltẽ solenniter suspensionẽ a sacerdotali officio ꝛ ab executiõe cuiuscũq; ordinis saltẽ loquẽdo ꝛ ordine sacro irregularitatẽ inducat ut habet' li.6.ꝛ sen.ꝛ re indi.cũ eterni.videt' ꝓcedendũ q̃ excõicatus soleniter baptizans sit irregularis ad qõ facere videt' illud di.28.p̃bꝛũ. et eẋ ꝛ cle.exco.mi. si qs p̃bꝛ.ꝛ eẋ.e. cum medicinalis.in glo. sup illud irregularitatẽ non effugient.vbi dr̃ q̃ hoc ẽ verꝫ in quocũq; vino officioꝛ boꝛis diuis cãtandis officiãdo ecclesiã ꝛ sacris ꝓferendis.Si tñ baptizaret excõicatus non soleniter ut facilit vetule i necessitate ul' diceret epistolã uel euangeliũ nõ solenniter ñ eet ꝓpter hoc irregularis. ꝛ voco solenniter epistolã legere cã legere i ecclesia ꝛ in vestimẽtis subdiaconi ac si subdiacon⁹ eet. Videt' etiã aliqbus ꝛ ꝓbabilit q̃ si excõmunicat⁹ extra ecclesiã dicat boꝛas suas officiando ꝓpꝛio in exercitu uel i naui contrahit irregularitatẽ.si tñ dicat boꝛas suas cũ vno socio uel plurib⁹ nõ tñ officiãdo ecclesiã uel ꝓpꝛio nõ ꝓtrahit irregularitatẽ.videt' tñ qbusdaꝫ q̃ dr̃ suppmere dñs vobiscũ ꝛ loco hui⁹ dicere dñe exaudi oratiõnẽ meã.Si tñ mensam bñdicat nõ ꝓpter hoc ẽ irregularis.qa ut dr̃ eẋ.c cũ medicinalis.in glo.nõ videt' q̃ ad ß extendi ꝛbeat pna.hec ricar.ubi s.ꝛ cõueniũt cũ eo bosti.ꝛ Inno.eẋ ꝛ excesꝑ la.sup.c.tanta.cũ illa bñdictio nulli ordini ꝛputet'.ar.di.44.c.fi.Et idẽ dicit roõ ꝛ guil'.durã.in spe.secus ẽ ꝛ bñdictione aq̃.qa illa fit cũ solẽnitate ꝛ ẽ ãnexa ordini sacerdotali.ar.ó ꝓse.di.3.aquã. Nũ qd excõicatus scient absoluẽs in foro pnitẽtie incurrit irregularitatẽ. ℞ videtur aliqbus q̃ sic.qa sic absoluere ptinet ad sacerdotale officiũ ꝛ etiã excõicatus maioꝛi excõicatione mistrans scient sacm extreme vnctionis ꝓtrahit irregularitatẽ ꝛ sic videt' idẽ dicendũ ꝛ aliis sacramentis.Alij dicũt otrariũ qa nõ inenit in re exp̃ssũ.ꝛ ut dicit ó pe.di.i.§.pene.pne legũ interp̃tatione molliẽde sũt potius q̃ nimis eraspande.ꝛ ꝑterea talis absolutio non fit cũ solẽnitate. Et videt' eis q̃ trãsgredi ñ solenniter suspẽsiõꝫ ab ordis executõe ñ inducit irregularitatẽ.ꝛ iõ dicit q̃ ñ ẽ sil'e ꝛ admistratiõe sacri extreme vnctiõis q̃ fit sp cũ aliq̃ solẽnitate.ß ricã. 4.di.18.q.7.ar.5.inẋ fi. Quid si excõicatus uel suspẽsus ab officio excõicat ul' absolvit ab excõicatiõe. Rñdet Inno.et bosti.in.c.tanta.q̃ ꝓpter hoc non fit irregularis.qa ß ñ cõuenit sibi ex ordie ß exiurisdictiõe.eẋ ꝛ elec.trãslinissa.ß absolutiõis solẽnia facẽ. ut cum stola oraciones ꝛ psalmos dicẽ.excõicatũ i ecclesiaꝫ introducẽ ẽ ordis ꝛ officij.ar.eẋ.e.nup.ꝛ ita ß faciẽs ẽ irregularis.ꝛ idẽ sẽtit guil.du.i spe. Itẽ cleric⁹ ꝛpositꝰ uel layc⁹ excõicat⁹ sñjaꝫ cõtenẽs excõicat' cũ ptícipãtib⁹ suis ꝛ si nec adhuc cessauerit recurrẽdũ ẽ ad brachiũ

ſeculare.ex̄ de cle.exco.ſi qs p̄ſbr.⁊ de bere.ad abolendā.hec hoſti.in ſū.

De pēnis cōicātiū cū excōicatis.ti.ii.

Deinde q̄ſid. dū ē ō pticipantibus cū excōicatis.⁊ p̄ de pticipantib⁹ illicite.2° de pticipantibus licite. Circa p̄mū cōſi derandū ē de pena ipſor̄ ⁊ p̄ q̄ ad oēs pticipantes illicite generalit.2° ſpālit q̄ ad excōicatorē q cōicat cuz eo quē excōmunicauit.3° q̄ ad aliq̄s q cōicant cū excōicatis rōne debiti uel alic⁹ cōtr⁹. Circa p̄mū q̄rit plura.p̄ vtr̄ pticipās cū excōicato mortalit peccet. R°q ſic ſi hoc fecerit ptinacit in q̄tēptū ꝫ p̄hibitionē ſuperioris ſpāliter uel gnāliter factā.nā i hoc caſu ē excōicand⁹ pticipans nō alit. ut p3 ex̄ ō cle.exco.mi.ſi celebrat.circa fi.⁊ li.6 e.ſtatuim⁹.ubi dr̄ in fi.alit aūt in pticipātes excōicatio plata nō teneat⁊ pferētes pnā legitimā poterūt formidare.igit ex quo añ monitionē factā pticipans excōicari nō p̄t reſtat q peccat venialiter.exq̄ aūt poſt monitionē factā⁊ ſcriptā excōicari p̄t.planū ē q peccat mortalit.qui excōicatōis ſnīa nō ē pferēda niſi p mōtali.ii.q.3.nemo.⁊.c.null⁹.ſic igit q̄tuma cia ptinax p2o q̄ ſola ferit hec ſnīa ut p3 ex ſup̄dictis ē mortalis. Et ſm hoc intelige illud ex̄ q me.cā.ſacris.⁊.ii.q.3.ſic. q̄ ſi qs cōicat excōicato ꝫ p̄hibitionē canonis venialiter peccat. niſi forte nimis frequent hoc faciat in q̄tēptū canonis. qa tūc etiā cēt mortale.⁊ ſic etiā p̄t itelligi illud.ii.q.3.excellētiſſim⁹.⁊.c.vl. Si vō ꝫ p̄hibitionē hoīs mortaliter peccat. ⁊ ſic accidit qō dici cōſueuit.ſ.q mitius agit cū lege q̄ cū miſtro legis ff.de arbi l.celſus.ꝟ hoſti. Aliq̄ vō dicūt q dux cēt q hō p vno vbo leui q̄ loqt excōicato mortaliter peccaret.ꝟ tūc tm̄ mortalit peccat q̄ ſibi pticipat i crimie uel i dīnis uł in q̄tēptū eccleſie uel iudicis.hꝰ ſnie ſunt tho.4 di.18.q.2.ar.4.q.1.c.⁊ pe.4.di.18.q 3.ar.3.q.5.c.⁊ q̄uenit cū eis boñ.4. di.18 p.2.ar.5.c.1.⁊ diſtīguit pleni⁹.ſ.q cuz aliqs cōicat excōicato i caſu nō q̄ceſſo a iure.aut cōicat i q̄tēptū ſnie⁊ tūc mortalit peccat.aut nō cōicat i q̄tēptū ſnie ꝟ tm̄ p babilit vidē p̄t q ex ei⁹ cōione ſnīa veniat in q̄tēptū ⁊ tūc etiā credendū eſt q mortaliter peccet,aut pbabiliter credit q ex hoc nūq̄s magis ſnīa q̄tēnat⁊ facit hꝰ cū timore ⁊ ex q̄dā affabilitate dicit aliq̄ vba p̄ter necitatē uel alio mō ⁊ tūc credē dū ē ꝫ talē ſnīam tpari.⁊ qa vir p̄t frequentari ſine q̄tēptu.io ē ſanū q̄ſiliū ut hō ſe elonget a talib⁹ ꝓpter piculū euitāduz hꝰ boñ.ubi ſ. Ad hꝰ aūt q̄firmationē ex ſm tho.4.di.18. q.2.ar.4.q.3.c.1.⁊.2. ad oppoſitū dē q a pctō mortali nullus abſoluere p̄t aliq̄ nīſi ſup eu3 bēat iuriſdictionē.ꝟ a pticipatiōe cū excōicatis q libet p̄ſbr abſoluē p̄t.p ipſa etiā ſm conſuetudinē cōez nō īponit pna debita mōtali ſed magis debita veniali.hec tho.ubi ſ. Sed obīcit qa ex̄ō his q̄ vi me.cā ſi.ſacris canonib⁹. dr̄ q ꝓp metū mortis nō dz aliqs excōicato cōicare.qa p̄ius dz mortē ſubire q̄s mortaliter peccet ꝟ hec rō nulla cēt niſi pticipare excōicato cēt pctm̄ mortale.g̃ rē. R° illa dicere. loqtur de pticipatiōe in crimie ſm tācre. uel in dīnis uel de pticipātibus cū iſto q cū ſuis pticipib⁹ ē excōicat⁹ p̄miſſa mōitione ſm formā iuris. Vel dicenduz ſm tho.4.di.18.q.2.ar.4.q.3.c.1.q filius ratō cēt de mortali⁊ veniali quo ad hꝰ q peccatū mortale non p̄t bñ fieri ita nec veniale.⁊ iō ſic hō p̄us dz mortē ſuſtinē q̄s mortaliter peccare,ita etiā q̄s venialit peccare illo mō dicit quo dz veniale vitāre Itē obīcit qa facē ꝫ p̄ceptū ecclie ē mōtale petm̄.ꝟ ecclia p̄cepit q null⁹ excōicato cōicet.g̃ rē. R° ſm tho.ubi ſ.c.2. p̄ceptū eccl'e dirē reſpicit ſpūalia⁊ ex q̄ſti legitios act⁹.⁊ iō q cōicat ei i dīnis facē ꝫ p̄ceptū ecclie⁊ mortalit peccat.q vō pticipat ei i alio facē ex q̄ſti ꝫ p̄ceptū⁊ venialit peccat. Quid ſi ligat⁹ excōicatōe maiori eccleſiā itret mūgd clici forſā ibi de canēnes ide tenēt exire. R°q ſic officō etiā dimiſſo ul'curare q exeat iſte,ii.q.3.ſic apl'i.⁊.c.ſe.⁊ ex̄.e.nup.§.i ſcda.⁊ hꝰ ſi ſit notor⁹.occult⁹.n.nō ē vitand⁹ publice ꝟ tm̄ occulte.ſ.q̄tū ad locutōz⁊ oēz modū q̄tū vitari p̄t ita q ñ ꝓdat aliqs ul'ex illa vitatōe reddat nōbil'. Ammonēd⁹ ē etiā ſecrete⁊ caute ne pcipiat q exeat qa igerēdo ſe cōioni mortalit peccat.ar.6.q 2.ſi tm̄⁊.c.placuit⁊ hꝰ vbi oēs hꝰ ig̃rāt paucis exceptis.ſ.vno uel duobus.ſi eni oēs hoc ſcirēt⁊ multi cēnt iam nō diceret oc cultū qa⁊ multitudo facile ſequitur vni⁹ dictū.extra de pur.ca.cū i iuuentute.§. i. Si etiā is q hoc ſcit exiret caute ut excōi

catus confusus ruboze q non vult exire p hoc ad satisfaciendū ⁊ absolutionē ꝑtē dam moneret uel induceret nō reprobaret .cx e.cū non ab hoīe. ⁊ ar.ꝛ cohabi . cle.⁊ mu.vña.§.itē aliud ē.hec hosti.⁊ cū eo cōueniūt Inno. sup.c.nup. ⁊ Hoff.et ray.⁊ roð. Dicit aūt Inno.ibidē q ꝙ si excōicatus sit in ecclesia nō cā oādi sed ꝑ alio negocio nō video q̄re nó possim oare ibidē cū in oratiōe sibi non cōuincem. ga nō orat. Alij dicūt ꝓtrariū qbus magis ꝙsentire videt hosti.in glo.ibidem.

Quid si publice excōicatus ecclesiam intret ⁊ ꝑsbr dicens missam eū videat venientē. R°ꝛbet cū āmonere ut exeat.qð si nō velit pōt eū ejcere etiā si excōicatus sit clericus dūmō ꝑsbr hoc posset facere sine sanguis effusiōe.ar.cx e.veniēs.al'.re currere pōt ad brachiū seculare lz ibi viꝛeat effusionē sanguis īminere. ar. extra ꝛ homi.postulasti.⁊ si nullo mō ejci pōt ⁊ ꝑsbr nondū canonē incepit missam dimittat.vestes exuat ⁊ recedat ut pz i iuribus allegatis cx e.in ꝓti. Si vo canonē incepit consulo q ad eū nō multū respici at ꝟ ad sacrificiū qð ꝑ manib⁹ tenet dili gent' attēdat.ſ⁊ si ipsū excōicatū sentiat nihilomin⁹ pficiat.scā enī misteria nō sūt īnterūpenda incōpleta.7.q.i.nihil. pfecto aūt canone ⁊ sūptis xpi coꝛpe ⁊ sanguie anteq̄s p⁹coio dicat eū moneat q ꝙ exeat. ꝛ ꝙse.dis.z.relatū.⁊ si nolit exire ut s̄ no tat' ꝓcedat ut.ſ.eū ejciat nl'recedat.hec Hosti.⁊ cū eo cōueniūt alij.⁊ addit Inno.in.c.nup.q si ꝑsbr īcepit canonē scholaris inuans eū pōt cū eo remanere. addit etiā ray.q si ille sit excōicat⁹ ꝑsbr officiū dimittere nō ꝺz. Quid si tyrān⁹ aliqs te celebrare faciat tpso uel alio excōicato pāte. R°q ⁊ si coactio excusat a tā to nō tñ a toto.ga ꝓtius ꝛbes oīa mala sustinere q̄s pctō ꝙsentire.zz.q.5.ita nec.se cus ē si vis absoluta eēt ga ibi potius patereris q̄s ageres.⁊ iō te totaliter excusaret hoc ē qð distinguit' extra q me.cau. sacris.hec hosti. Sed nūqd celebrans missaz scient' pītibus excōicatis ex hoc fit irregularis. R° q nō cū hoc nō sit ex ꝑsū in inrolz al's sit inde puniēdus.li.6. e.is q.ei tñ q excōicatos publice uel int' dictos ad diuina officia siue ecclesiastica sacramēta uel ecclesiasticā sepulturaz recexerit.uel etiā in locis interdictis scient' celebrat uel celebrare facit.interdictus ē ingressus ecclesie ꝛnec ꝛ huiꝰmodi transgressiōe ad arbitriū excōicatoris satisfaciat ꝓpter'.li.6.ꝛ puile.epoꝛ. in fi. qui si hoc interdicto durāte diuis se īgerat i ecclesia in suo agens officio sicut ꝓus irregularis erit.[illegible].e.is cui.in ꝓn. Qui āt sepelit publice⁊ solēniter i cimiterio īniaz hoīs interdicto fit irregularis.cx ō postu car.c.i. Quid si aliqs clericus excōicatus sit in choꝛo uel i claustro cū alijs ei⁹ dē collegij.nūqd alij inde tenent' exire ⁊ eū vitare. R° ꝑm ray.q ꝙ sic si sit notoriū. si aūt occultū nō ē vitandus nisi occulte ut dictū ē s̄.in casu cōsimili.⁊ idē dicit ꝛ socijs q sūt in eodē hospitio. Scōm vero hosti.in ꝑ casū ꝓmo moneri ꝛbet q ꝙ faciat se absolui.⁊ si parere nolit pōt contra eū tanq̄s inobedientē⁊ incoꝛrigibilē ꝓcedi. cx ꝛ indi. cū non ab hoīe.non tñ alij tenent' ꝓpter hoc exire choꝛ ꝟ tanq̄s inobediente potius tenent eū in aliq̄ camera cui si nō bz ꝓpriū ꝓuideāt ꝛ cōi. De casu vo z°ſ.ꝛ socijs dic ut infra ti. ꝓximo arti.z.ſ.ꝛ hūilitate.q. qd ꝛ mercēnario excōicato. Quid si vberans clericum amicabilit' cōponit cū eo⁊ reconciliet' ei R°:nihilomin⁹ ē tanq̄s excōicat⁹ vitād⁹. hec ray. Quid si accipiat iter ad eūdū ad curiā. R°adhuc ē vitandus. pōt tñ i isto casu ei vendi⁊ cōicari in his que ꝓtinent ad viā⁊ recipi ad hospitium. hec ray.⁊ roð. Quid si qs sit excōicatus nō tñ sit ꝛnūciat⁹ excōicatus. R° vitād⁹ ē.qa ꝛnūciatio nec auget nec facit vicium excōicationis.⁊ ꝓbant' hec tria cx e.c. cū ꝛsideres.⁊.c.a nobis.z. Quid si inꝛ mandet ꝑsbro q ꝛnūcict aliquē excōicatū nūquid tenet' cū vitare līis visis añq̄s ꝛnūciet eū. R°q sic taz publice q̄s ꝓuate⁊ hoc si ille sit ordinari⁹ index qui mādat hoc sibi ꝛbet cui ꝑsumere illū ce excōicatū a iudice exq̄ mādat cū ōnūciatori excōicatū lz ñ al'it' ꝙstet sibi ꝛ excōicatione. Idē credo ꝛ iudice ꝛlegato nisi ꝓbabiliter dubitet' ꝛ eius auctoꝛitate. h⁹ modi tamen litteras non credo sufficere ad ꝓbandum illū ce excōmunicatū si postea ꝛducat' res in iudicium⁊ ille se neget ce excōmunicatū nisi aliter cōstiterit ꝛ excōmunicatione. Si aūt iudex mandat ꝑsbro q aliquē excōicet nō tenet' eū vitare publice ul' ꝓuate ꝛnec excōicauerit eū. H ro. Utꝛ ꝓticipās sciēt' cū excōicatis a ꝑp̄ sit excōicat⁹ maiōi excōicatōe

R°. aliqs pōt dici excōicatus a papa tripliciter. s. qa ul' ē excōicatus a iure qō cō dixit papa uel cui° absolutionē sibi spāliter refnauit. uel qa ē excōicatus notatim a papa pticipans cū excōicatis a papa p°. 7 z° modo excōicationē non incurrit. Similit' nec pticipans in loq̄la 7 cōsortione cū excōicatis a papa nominatim.

Sed vtr pticipans cū eo scienter i oī minis maiorē excōicationē incurrat. dubitat'. dicūt enī quidam q sic ut Hosti. 7 Hoff. Ber. vō q nō ut habitū ē ē. c. ō casibus excōicationis que ifligit' a iure casu. 33. Vtr pticipans cū excōicato ab alio q̄s a papa sit excōicatus. R°. q non si pticipet cū excōicato miori excōicatōe ii. q. 3. excellentissimus. 7. c. se. Si aūt pticipat cū eo q ē excōicatus maiori excōicatione cū pticipantib° cū ipo obseruata in ista aggrauatiōe forma iuris incurrit excōicationē maiorē. ii. q. 3. excōicatos 7 c. cū excōicatis. Si vō nō sit excōicatus cū pticipantib° sibi. tūc pticipans aut pticipat cū eo i crimie ꝓpter qō ē excōicat° 7 tūc eadē sīa ligat' cuz eo. 7 intellige si pticipat ei in crimine ipendēdo ei ꝓsiliuz auxiliū uel fauorē. ex e. nup. §. secūda. 7 hoc ē vex ꝑm glo. hosti. 7 ber. ibidē qī ille alis nō erat factur°. ff. de his q no. ifa. l. fi. in fi. 7 ex de homi. sicut. §. q vo. Aut pticipat cū eo in alijs. 7 tūc icurrit excōicationē minorē. ii. q. 3. sicut apostoli. 7. 4. c. se. 7 ex e. nup. §. in secūda. Quid ē eē fautorē. R°. ꝑm roz. fauere alicui q̄tum ad hoc ē ipm defendē uel fauere i crimie qī ei qs ipendit consilium auxiliū uel fauorē. ut m. c. nup. Vtr fauēs excōicato pticipet in crimie ꝓ quo ē excōicatus. R°. fauens excōicato aut fauet pone ita q nō crimini 7 sic nō pticipat ei i crimie ea pticipatione qua incurrit eandē excōmunicationē cū eo. Aut fauet crimini et hoc uel p accidens uel p se. si p accidens non oīs sic fauēs incurrit eandē excōicationē cū illo. vbi gl'a. siqs excōicatus est qa possessionē alicui° iuste inuadit guerrando si alius ꝓtra eū guerret ut recupet aliqō quod suū ē qō detinet iuste non incurrit eandē excōicationē cū illo guerratore. lz p accidens faueat sibi int̄ tū pōt illū plus ledere quē inadit q̄s si ille non guerraret ꝓtra eū. Si aūt fauet crimini p se. aut ille fauor ē aliquid coopatus ad ꝑpetrationē criminis. aut non. si non. ad hue non incurrit eandē excōicationē cū excōicato. vnde ex e. nup. in glo. sup illō ei consiliū ipendendo dī q als nō tenet' quis de consilio nisi iste nō fuisset als facturus. Et similit' idē videt' dici posse de fauore. Si aūt fauor coopetur ad ꝑpetrationē crimis simplicit' dicēdū ē q ois sic fauens eandē excōicationē incurrit cuz criminoso. nec ē idē fauere ꝑpetratiōi crimis 7 fauere ipunitati crimis iam ꝑpetrati. qa fauētes z° mō ipo iure non icurrūt eandē excōicationē cū criminoso. si ñ fauent illi ipunitati nisi amōe pone cui° cōsulionē volūt vitare. excōicandi tñ sūt si canonice admoniti nō desistāt. qīq tñ rōne horribilitatis crimis eius cui° ipunitati fauent incurrūt ipo iure maiorē excōicationē. ex ō here. excōicamus. §. credentes. hec ricard°. 4. di. 18. q. 9. ar. z. o.

Vtr excōicato q iurauit stare mādatis ecclesie cōicari possit. R°. q nō donec p ecclesiā absolut° fuerit. aliogn p° iramentū nō eēt absolutio necessaria. ex e. q in dubijs. Quid si non subdit° pticipet in crimie cū excōicatis a ꝑrio epo. R°. hāc. q. mouet Hoff. ꝑpter opi. in qua erat. s. q in hoc casu pticipans ligat' sīa iudicis. 7 soluit q ligat' talis. qa rōe criminis siue delicti in q̄ pticipat iā fact° est de foro suo. Sz hec. q. ꝑm hosti. non hz locū. dic. n. q talis ligat' a canone ꝑm h̄ cui cuilibet vīcūq̄s sit dū tñ sit baptizatus ē bdictus. ex de ꝓsti. c. i. 7 vl. Vtr q nunciū uel lr̄as excōicato mittit incidat i miorē excōicationē. R°. q sic. ut hr̄ li. 6. de elec. ubi piculū. §. nulli. qa ibi p eodē reputat' nūciū uel lr̄as mittēt log qa q p nūciuz uel lr̄as logt' ipse. idē vī log. ff. de ꝓsti. pe lz hic gar. li. 6. c. grego. io. ꝓstōnē. Vtr possit quis accipe lr̄as excōicati aut nūcios ul' encenia. R°. q nullū boz. lz qa sicut notat hugo. ii. q. 3. qīñ multos. p lr̄as 7 nūcios 7 encenia cōicam° alijs. Nō tñ q in hoc cāu in q̄ licet excōicato loqui licet etiā scribere sibi. cū tñ scribitur ei nō debet i litteris salutari. sed loco hui° accusatini salutē ponit' hec oratio. s. spīñ cōsolacionis. sicut cū qs salutat' ab excōicato nō debet resalutare eū ne sic cōicet ei in loqndo i cāu nō ꝓcesso ß pōt dicere de° emēdet vos. qō dicē ñ ē ipsū salutāe. ß pōt° ipz de sua culpa arguēt 7 ad ipetrā dā suā absolutōz āmonē qō licitū ē. h ro

Quid de illo q recipit mun° ab illo q

erat excõicatus cũ pticipantib⁹ sibi. ꝙ ꝟ nesciebat cuꝫ recepit illud ꝙ postea sciuit. nũqd tenet reddere mun⁹ illud ⁊ nũqd ē excõicatus. ℟ᵒ si ꝓbabilis ignorantia eũ excusat nõ ē excõicatus. si aũt sciēs eũ excõicatũ recepit mun⁹ ab eo i casu nõ cõcesso excõicatus ē ꝓpter receptionē nõ ꝓ pter retentionē nec tenet illud restituere illi q̃ dedit ꝙ inducendus cēt in pnia illud rogare i pios vsus si ad hoc ĩduci posꝫ si tñ remitteret ad illũ q̃ dedit in detestatiõnē excõicationis ⁊ ruborē excõicati cre do q̃ bñ faceret in eo casu cũ accepit illõ munus nihil sciens de excõicatiõe. ℔ roõ

Quid si aliqs assurgat uel reuerentiã exhibeat excõicato aut iclinet caput ipsi salutãti. aut labia moueat q̃si resalutans eũ nihil tñ dicat. nũqd incidit eoipso i ca nonē excõicatiõis maioris aut minoris si sit excõicatus cũ pticipantib⁹ sibi. ℟ᵒ cũ pene nõ sint extendẽde si assurgat ex cõicato uel reuerẽtia exterior exhibeat si ne misterij corpalis obsẽgio ex hoc solo ñ incurrit excõicationẽ maiorẽ uel minorẽ quia hoc facere nõ ē ei cõicare. hec roõ.

Nũqd excusat a maiori excõicatiõe ille q̃ ꝓpter familiaritatẽ aut metũ cõicat excõicato cũ pticipantib⁹ sibi. ℟ᵒ q̃ si ꝓ pter familiaritatẽ exp̃ssam. ii. q. 3. ꝯniam multos cõicet qs excõicato. non incurrit qs excõicationẽ minorẽ uel maiorẽ. De metu vo videt sentire ray. q̃ nullus met⁹ excuset qn cõicans excõicato in locuti one oratiõe ⁊ filiis incidat in excõica tionẽ. Alij vo dicũt si sit talis met⁹ q̃ ca dere possit in ꝯstantẽ virũ excusat ne sic cõicans excõicatis incidat in excõicatio nẽ minorẽ. ⁊ ita videt sentire hu. ī. c. qñ multos. ⁊ hec opio vī bñanior ⁊ verior. cũ casus necessitatis excuset i talibus et etiã casus vtilitatis q̃ó min⁹ ē. Et q̃cũq̃ cã excusat cõicantẽ cũ excõicato sine ag grauatiõe ſnie. excusat inquã ab excõi catione minori. excusat a maiori cõicãtẽ cũ excõicato cũ pticipantibus nisi apto ferẽte ſniam aliud sit exp̃ssũ. pudor aut ⁊ familiaritas q̃ nõ ē exp̃ssa in. d. c. non excusat cõicantẽ cũ excõicato ab excõi catione maiori uel mĩori. ℔ roõ. Quid si sim hospitatus i domo aliq̃ ⁊ supueniat publice excõicatus. nũquid teneor inde exire aut de mẽsa surgere si se igesserit ad illã. ℟ᵒ q̃ teneor exire de mẽsa ñ obstãte scãdalo ci⁹ ⁊ alior si forte ide scãdalizẽt ga scandala nõ vitant doctor inder bñ vinẽs. Dm aũt cẽt excõicatus occulte te nerer nõ surgere si nõ posſũ surgere sine nota eius. In ꝑ etiã casu cũ ē publice ex cõicatus nõ teneor de domo exire in q̃ re ceptus sũ ipso ſueniẽte. oũ tñ posſꝫ ha bere locũ sepatũ ita q̃ nõ oporteat me in aliquo cõicare cũ eo. si tñ nõ timeo ex ℔ scandalũ infirmor. Itẽ credo ꝙ sciaꝫ ali quẽ publice excõicatũ in aliq̃ domo rece ptũ ēe q̃ ibi possim hospitiũ recipe si loc⁹ sit tãte capacitatis q̃ cino possim coione eius vitare. aliꝫ nõ. Si aũt publice excõi catus recipiat tanq̃ excõicatus ad men sam seorsũ ⁊ vitet in oibus ꝑter i necessa rijs. aut si recipiat etiã tanq̃ quilibet ali⁹ nõ excõicatus nõ teneor surgere uel do mũ relinq̃re. si recipiat in tali loco ul' ad talẽ mẽsam ⁊ tã remotã q̃ merito indica ri possit q̃ ego uel illi q̃ sũt mecũ ad can dẽ mensam non cõicam⁹ nec comedim⁹ cũ illo excõicato non teneor inquaꝫ nisi timeã scandalũ infirmor. nõ intelligentiũ ꝙsciam meaꝫ. hec roõ. De hac mã dicit Inno. sup. c. nup. nõ dicor excõica to cõicare ꝫ ego ⁊ ipse sim⁹ in aliq̃ domo ego ꝑ meis negocijs ipse ꝑ suis. ꝙ si ego ⁊ ipse sil'irem⁹ ad papã ut ꝑ eodẽ roga rem⁹ bñ icideꝛ excõicationẽ. Si vo ego ⁊ ipse haberem⁹ vnã solã camerã cõem bñ liceret mihi ēe cũ excõicato in eadem camera ⁊ iacere ⁊ comedẽ ꝙ non i eadẽ mẽsa nec in eodẽ lecto. qa nõ põt hoc ēe sine voluntaria coione. sed i alio casu vtiē suo iure. Quid si excõicatus iret clau sũ uel domũ alienã. nũqd ꝑter hoc ide tenent exire clerici uel layci q̃ sũt ibi. ℟ᵒ q̃ non q̃ó etiã notauit hu. ii. q. 3. excõica tos. q̃ scholaris q̃ hz sociũ excõicatũ in domo non tenet inde exire ꝙ põt remã nere in eadẽ domo oũ tũ non cõicet ei in cibo. potu. locutiõe uel huⁱ⁹modi. Credo etiã q̃ hic scholaris agere põt ꝫ eũ ul' q̃ exeat de domo uel absoluí se faciat. ℔ roõ

Quid si sit excõicatus socius me⁹. ℟ᵒ fm ber. ex. c. si vo. nõ stati teneor omnidẽ societatẽ si hoc sine magno dãno meo fie ri non posset. Quid si veniã inuitat⁹ uel citatus ad aliq̃ festũ uel cõuiniũ ⁊ nue nero ibi aliquẽ excõicatũ publice quem scio publice excõicatũ. nũqd teneor rece dere. ℟ᵒ q̃ sic exquo non debeo ibi epula ri q̃diu ē ibi ꝙ sedeat ad aliã mensaꝫ q̃ ego uel comedat in alia camera q̃ ego.

ga oēs taliter inuitati aut etiā sine inuitatione cōuenientes ad hoc festū uel epulū si bi inicē cōicare uicendi sūt siue comedāt ad eandē mēsam siue ad diuersas. nec est silē ꝛ isto casu ꝛ primo ꝓcedēti. hec ro.

Sed qñ dī qs scire aliquē eē excōicatū. ℟ō qñ uidit ipsū aliquē clericū uerberare. uel lr̄as pap̄ falsificare. uel aliō tale facere. uel qñ ferri uel ꝛnūciari sententiam audiuit. uel qñ ipse excōicatus uel eius ꝓlat⁹ marie eps. uel alius fidedign⁹ dixit ei. uel qñ ē publica fama eū esse excōicatū. al' ꝓpter leuē famā. uel si hoc audiat ab aduersario ei⁹ non dz conscīam sibi formare. zz. q. 5. hoc videt. ⁊ ex. e. cū ꝛsideres. ⁊. z. q. i. ꝑmo. ⁊. ii. q. z. non solū. ⁊. c. cure. ⁊ di. 86. sigd vo. hec Ray. ⁊ Ho sti. Sed ꝛ his oꝛit dubitatio multiplex. sicut in seq̄ntibus apparebit. Quid si excōicatus mihi dicat in ꝓfessione se eē excōicatū. nūqd teneoꝛ eū vitare i occulto saltē. ℟ō qdam dicūt ꝙ nō. qa nō scio hoc sicut hō ℔ sicut ꝛus. ut pz ex ꝛ offi ordi. si sacerdos. qa dicūt ꝙ nō tenet' qs vitare excōicatuz nisi sciat ut hō eū esse talē. ⁊ ne odiosa reddat' ꝓfessio talit' confitens nō dz vitari etiā i occulto sine i bo sine in ꝑtu siue i alijs. Alij dicūt ꝙ i hoc casu vitādus ē. ar. 6. q. z. si trī. vbi notat Ho. ꝙ seruandū ē qō ibi dī. siue eps sciat p confessionē siue alio mō crimē sub diti sui. hec ro. ꝑme sntie ē Hosti. ar. ex ꝛ pe. ⁊ re. ois. Quid si mihi dicat extra confessiōis sigillū se eē excōicatum. ℟ō ꝑm oēs teneoꝛ eū vitare in occulto non i publico nisi sit publice excōicat⁹. hec ro.

Quid si eps uel archieps ul' ꝑsbr ꝓpri⁹ dicat aliquē eē excōicatū ꝛnūciādo illā sntiaz vel si dicat aliquē eē excōicatū qa excōicauit eū. nūqd teneoꝛ ei credē ⁊ illū vitare ℟ō si sit casꝰ i q cōsueuit ꝑsbr ꝓpri⁹ excōicare credendū ē ei ꝛ hoc si dicat ꝙ eū excōicauit auctoꝛitate ꝓpria uel superioris. si aūt dicat ꝙ excōicauit aliquē aliū prochianū auctoꝛitate superioris. nō teneoꝛ ei credere si ꝓbabilit' dubitē ꝛ mandato. ꝑsertim si non dicat hoc mihi ꝛnūciando excōicationē sed loq̄ndo i cōi locutione. Tāta etiā posset eē iimicitia int' epi scopū ⁊ ꝑsbrm ⁊ prochianū suū quem excōicasse se dicit ꝙ non teneret ei credere nec illū vitare nisi aliter q̄s ꝑ verba eius constaret mihi ꝛ illa excōicatione. Si āt dicat eps uel ꝑsbr ꝙ vidit prochianum suū occulte aliqd faciente siue credā siue non. nō teneoꝛ eū vitare nec in publico nec in ꝑuato q̄tū ad vitandā excōicationē minoꝛē ⁊ multo foꝛtius si ali⁹ mihi dicat. Quia tñ q ē excōicatus ꝓccat cōicā do cū alijs in casu nō concesso. si credam ꝓbabilit' aliquē eē excōicatū ꝓpt' factuz occultū in quē sntia non ē publicata. non ꝛbeo me ingerē eius coīoni si hoc possū vitare sine scādalo ⁊ pctō. ⁊ hoc nō ꝓpter metū minoꝛis excōicationis sed ne dem ei occasionē ꝓccādi cōicando mihi. hec roō. Sed qūo bonuz ꝛbeo dimittere ꝓpter vitandū scandalū uel pctm̄ h⁹mōi in hoc casu. ℟ō hoc pot⁹ discerni pōt p vnctionē que ꝛcet nos ꝛ oībus q̄s p do ctrinā. ⁊ in hui⁹mōi apicibus regularit' vbi dubitant ēt sapiētes excusabilis est ignoꝛātia. vnde si aliqs bona fide partē istam uel illā eligeret nō ꝛbet super hoc conscīam habere nimis scrupulosam. Si aūt talis ingerat se coīoni mec. nō teneō vitare eū in hoc casu ne foꝛte ꝛnegez ei coīonem ꝛbutā. hec roō. Utr̄ sint vitā di illi ꝛ quoꝝ excōicatiōe piti cōtrarie opinant'. ℟ndet Tho. in quadā. q. ꝛ q̄ libet. ꝙ dubitatio ꝛ excōicatione aliq̄ꝑ aut ꝓcedit sntiam iudicis aut segtur. si ꝓcedit non sūt vitādi quousq̄s certo iudicio termineꝰ. i hoc enī casu ē ꝙ i mitioꝛē ptem iterp̄tari ꝛbem⁹. si vo segtur stādū ē magis sntie iudicis. aliter ītermīnabiles eēnt lites. Postea ꝛ publica fama nota ꝙ si publica fama sit ꝛ aliquo ꝙ est publice excōicat⁹ vel ꝙ notoꝛie fecit aliquid ꝓ quo maioꝛē excōicationē incidit teneoꝛ hoc credere ⁊ eū vitare. Sed etsi audio a fidedigno vel a fidedignis ꝙ audierint eū ꝛnūciari excōicatū in ecclesia vel viderit eū notoꝛie fecisse aliqd ex q̄ incidit maioꝛē excoicationē teneoꝛ eum vitare tam in publico q̄s i occulto donec ingsieri sup hoc plen⁹ vitatē. si trī ꝑ alios q̄s certificari possū sup hoc qa ex ℔ agit' ꝛ publica vel notoꝛia excōicatione. possū timere ne in hac ꝑte laboꝛem crassa ignoꝛātia q̄ non excusat. ⁊ qa bi q non interūt ꝛnūciationi q̄ fit i ecclesia et ℔ facto notoꝛio hoc mō ꝛueniūt ad noticiā excoicationis h⁹modi ingrēdo ⁊ auoiendo ab alijs qui interfuerūt. hec roō.

Quid si non possū certificari ꝑ alios qa foꝛte sū parisius ⁊ excoicatio fuit publicata rome. ℟ō non vitabo eū i hoc ca

su.hec roð. Sed nūqd teneoꝛ ab eo ī grere. ℟.q sic si ꝓbabiliter credo q dicat mihi vitatē.ꝛ maxīe si credā q laboret ignoꝛātia iuris.alꝫ nō teneoꝛ ꝑsertī si credam q ex hmōi iterrogatiōe scandalizet.hec roð. Quid si ꝑsbr videat parochianū suū qñ missaꝫ hoꝛe in ecclesia dicūt ecclesiā non intrare ꝫ extra ecclesiā dīna audrie.nūqd oꝛ ab eo ꝓquirere ⁊ re hoc faciat. ℟.fm roð q sic.cū vultū sui ꝓcoꝛis cognoscere teneat. ꝑsbr autē extraneꝰ ad hoc nō tenet. Istud tī nō ē cā sufficiens ꝓpter quā talis credi debeat eē excōicatus nel interdictꝰ cū hoc fiat aliqñ ex humilitate. Quid si audiui ab aligbus fidedignis aliquē eē excōicatū ex occulto facto absqꝫ publicatiōe snie nūquid teneoꝛ ingrere. ℟. teneoꝛ ab aliis ingrere sed non ab ipso nisi sit talis q credat laboꝛare ex ignoꝛātia.ſ.ga nescit eē ꝓccatū q se ingerit coīoni.hominū.ꝛ tūc q̄ꝫnis nō tenear ingrere ꝛ facto eius nel excōicatione.teneoꝛ tī instruere eum ne se ingerat coīoni boiuꝫ si sit excōicatꝰ hec roð. Quid si publica fama est aliquē eē excōicatū ꝓ facto occulto ꝫ queꝫ nō ē snia publicata sup hoc.nūqd teneō talē vitare. ℟.q nō nisi tūc ærnū cū sup hoc se purgare recusauerit nel in purgatione æfecerit.ꝛ in hoc casu logtur extra e.cū æsideres.§.secunde q̄stioni.ar.ad ħ extra e.si vo aliqs.z.ꝛ eẋ ꝛ here.ad abolendā.v.q vo.hec ro. Quid ꝛ eo quē audiui publicari excōicatū nel vidi incidere in canonē.si postea video cū vsqꝫ ad annū nel biennū nūqd teneoꝛ eū vitare donec mihi constet ꝛ eiꝰ absolutiōe. ℟. si ē hō qui creditꝫ eē timoꝛate ꝓscie nec īmemoꝛ sue salutis ꝛ maxime si eo tēpore quo ꝓstitit mihi ꝛ eius excōicatōe seruauit snīam mō aūt non seruat.possuꝫ ꝓbabiliter credere q sit absolutꝰ ꝛ ei cōicare.ar.extra ꝛ offi.oꝛdi.ex pte.vbi lꝫ epūs nō sit certus q subditꝰ suꝰ ipetrauerit veram absolutionē a curia.nō ꝓpellit eum vitare lꝫ posset ei purgationē indicere.si aūt praꝰ ꝛ discolus erat hic excōicatus nec seruauit snīam.credo ipsū eē vitandū donec ꝓbabiliter ꝑsumit ꝛ eius absolutione.vitandū dico sicut ab initio.ſ. si ī publico in publico.si in occulto ī occulto. ħ roð. Quid si audiui aliquez publicari parisiꝰ.postea īuenio eū in loco vbi nihil scit ꝛ eius excōicatione.teneoꝛ ne eū vitare publice ꝛ sic reddē notabilē ꝛ excōicatione illa forte cū magno eius ꝓcindicio ꝛ dāno. ℟ᵒ hn.notat.5.q.i.gdam q qñ scio solus aliquē esse excōicatū non teneoꝛ cū vitare in publico. ī casu aūt ꝓposito teneoꝛ eū vitare publice etiam vbi nihil scit ꝛ eius excōicatione .nec ē occultū crimē eiꝰ cū alibi sit publicatū.ꝛ si non ibi vbi nūc īuenio eū.pōt tī benigniꝰ dici q si possū facile ꝓbare eius excōicationē quā audiui publicari.ga forte habeo testes vel instrumēta ad hoc ꝓbandū.teneoꝛ eū vitare publice nisi īueniā eū in eadem diocesi in q̄ audiui snīam publicari. ar.ad hoc extra q ma.accu.pñt.cū in tua hec roð. Ad hoc nota q si excōicatio sit ꝓbata ꝫ aliquē in moduꝫ exceptiōis ut repellat ꝛ testimonio vel electiōe.non oꝛ eū ꝓpter hoc vitari nisi ex tali facto pauca cōtra eū laboꝛet infamia. eẋ.e. cū æsteres.§.secūde.ꝛ extra ꝛ oꝛdi.cog.c.z.

Egtur videre ꝛ z° articulo.ſ. de epō vel excōcatioꝛe alio q ꝛmunicat cū excōicato a seipsoEt circa hoc q̄runt plura.ꝑvtz papa cōicādo cū excōicato incidat ī canonē. ℟° q non dz al's male faciat.ga ꝓnceps legibꝰ ē solutus.ff.ꝛ legibꝰ.ꝓnceps.ꝛ eẋ.e.nulli.in glo.vnde nullꝰ canon pōt eū ligare cum sit sup oēs canones ꝑter illos q sūt editi ꝫ hereticos.ga nō ē supioꝛ q̄tū ad illos. hec roð Eltz epūs cōicādo cū excoīcato a seipso incidat in canonē excōicatōis ℟°q sic sicut ⁊ qlibet alius ut ꝓbat eẋ.e cū æsideret. Hec obstat q nemo ꝓpria snia ligari pōt nel solui.4.q.4.c.i.ga tal' non ligat sua snia sed occasiōe sue snie. tī canonis auctoꝛitate ut ꝓbat extra.e. nup.§.in secūda. Ideoq nō posset epūs alicui dare ꝓnilegiū q cōicando cum excōicato etiā ab eo non īcurreret snīaz ut pz in.o.c.nup.ꝛ.ii.q.3.excōicatos.ħ hoc sti.ꝛ cōueniūt cū eo alij. Quid si epūs cōicat in dānato crimine cū illo quē ꝓt crimē excōicauit.nūqd eādē snīam incurrit sicut ꝛ vnꝰ alius. ℟°fm Ray.q sicꝛ ħ auctoꝛitate canonis ut etiā dictū ē in pori qōne.Hoff.vo reꝑhendit eū dicens q is q cōicat in dānato crimīe ligat nō auctoꝛitate iuris ꝫ snia iudicis.ꝛ hoc maxime notauit p hoc qð dr eẋ.e.nup.§.ī ꝓma.ibi.ac ꝓpter hoc ratione dānati crimīnis videat in eū ælinquere q dānauit ꝛ ita fm eū non incurrit eādē snīam. quia

nemo ꝓpria ſnīa ligat ut dictū ē ſup. huiꝰ ctiā opionis videt cē Ber. ſup. d. c. i glo ſup illud abſolutio. ⁊ ex eo. ſtatuim⁹. vult enī Ber. ibi q̄ eps non incurrit maiorem excōicationem ſed minorē tm̄ ⁊ hoc a iure. ii. q. z. cū excōicato. Hoſti. vo videt dicere q̄ ray. dicat probabiliꝰ. vnde ſm eum talis ligat a canone occaſione ſnīe ſue ⁊ cōuenit cū eo Inno. ⁊ ſic itelligit illō q̄ dr̄. ii. q. z. ſicut apoſtoli. cū trib⁹. c. ſe. ⁊ ex e. ſi cōcubine. qđ aūt dicit in. d. c. §. i pri ma. ibi ac rōne crimis nō dicitur ſm eū ꝓ eo q̄ talis liget ſnīa iudicis. ſed ad notandā differentiā caſus ſequentis. q d. q̄cūq; cōicat excōicato excōicationez incurrit. Eſt tm̄ ibi differētia notanda ſi q̄ ratur qs abſoluere pōt. quia qñ cōicat non in crimine dānato ſed i alijs talis in currit excōicationē minorē. ⁊ pōt abſol ui ab epo uel p̄sbro ꝓprio. ut in. c. nuper. §. in ſecūdo. qñ aūt pticipat i damnato crimine tūc incurrit excōicationē maio rem ⁊ tūc abſolui nō pōt a ꝓprio p̄sbro. ſ neceſſe ē q̄ abſoluat̄ ab eo q̄ ſniaz tulit. ⁊ ē rō. qa rōne dānati criminis videt i cū ꝛelinq̄re q̄ dānauit. vel ſi ipſe ñ poſſit eo q̄ ipſemet eandē ſnīam incurrit. tum ipſemet. ſ. excōicator ꝑtat abſolutionem a ſuperiori ſuo vt dicit ibidē. Sed qūo is q̄ tulit ſnīam pticipabit in crimīe cuz cri minoſo. R⁹ boc pōt qñq; accidere ut ſi fratrē excōicauit ꝓ rapina mibi fcā quē forte odit. ſed boc fecit coactus p ſuperiorē ⁊ nibilomin⁹ latēter fauet raptori ⁊ cum eo pticipat ⁊ cuz receptat. vel pone q̄ co gnouit mulierē quā excōicauerat ꝓpter fornicationē. extra e. ſi cōcubine. bec Ho ſti. Quid ſi eps excōicet aliquē cū par ticipibus ſuis ſiue fautoribus in crimine dānato. ⁊ poſtea pticipet cū tali in crimīe dānato. nūqd incurrit eandē ſententiam R⁹ ſm ray. q̄ ſic. vñ a ſuperiori ſuo dz pete re abſolutionē ut dictū ē. Scōz vo Hoſt. nō incurrit. qa ut ipſe dicit pticipes ligāt ſnīa iudicis in boc caſu. ii. q. z. excellentiſ ſimus. nemo aūt ꝓpria ſnīa ligatur ut di ctū ē. Scōm vo Hoſti. ille q̄ pticipat cuz ſic excōicato ſi ſit alius q̄s ꝓferēs dupli ci iure ſnīam eandē incurrit ⁊ duplici vi culo ligat̄. vno auctoritate canonis ⁊ ſic verū dicit ray. alio auctoritate ſnīam fe rentis ⁊ ſic vez dicit Hoff. Si qs igitur cū tali pticipante pticipauerit que ad ſē tentiā canonis non ligat̄ niſi minori ex cōicatione. ſed quo ad ſnīam iudicis li gat̄ maiori excōicatione ſi qs cū eodem in crimine pticipet. Quid ꝛe illo iudice q̄ dat alicui licentiā cōicandi cū eo quez excōicauit cū cōicantibus ſibi. Quid etiā ꝛe illo q̄ dat licentiā celebrādi i eccle ſia interdicta a ſeipſo. nūqd valēt hꝰmōi licentie. ⁊ nūqd dari ꝛebēt ſine ꝯſenſu eo rū ꝓ quibus ſūt hꝰmodi ſnīe late. R⁹ huiꝰ modi licentie ꝑñt cōtinere errorē exp̄ſſe. ut ſi ꝯcedat inder alicui celebrare i loco a ſe interdicto non ſuſpenſa aliquo modo ſnīa inꝺicti. aut ſi concedat alicui cōmu nicare cū excōicatis cū ſuis pticipātibꝰ non reuocata ſnīa. nec in pte nec in toto. ⁊ tūc non valent hꝰmodi licētie. Si aūt inder intēdit ſuſpendere interdictū quo ad tēpus ⁊ locū quo ille celebrabit. vel ſi in ꝛer reuocat ſnīam latam in pticipātes q̄s tū ad pſonā quā licētiat valent licentiati ones. ſ non ꝛebēt fieri i occulto ꝓt̄ ſcan dalū illoꝝ q̄ ꝛe boc nō ſcirent ⁊ viderent hꝰmodi licētiatos venire cōtra ſnias ta les in manifeſto. nec ſūt faciēde ſine cau ſa legitima ⁊ ſine conſenſu illoꝝ ꝓ quibus late ſūt ſnīe. Tenēt tm̄ hꝰmodi licētie ⁊ ſu ſpenſiones inꝺictoꝝ ⁊ reuocationes ex cōicationū q̄ruis iniuſte ſint facte niſi in ꝛer ex toto fūctus eēt officio ſuo quo ad cām illā. A minori vo excōicatione q̄ in currit̄ pticipādo cū excōicato non poſſet inder hꝰmōi aliquā pſonā excipe. quia hꝰmodi ſnīa iuris ē nō hois. ℔ro. Ad boc vo nota q̄ nulli p̄ñt aliquo ꝓuilegio papali ſe tueri qn̄ ꝛebeant excōicatos vi tare. ⁊ ipſi ſi ſint excōicati vitari. extra. e. nulli. boc aūt intelligit̄ ſm Hoſti. qñ ꝓui legiū non ē ex certa ſcia ipetratū. quia ſp ꝓſumit̄ ipetratū ex ſurreptione niſi ꝓbet̄ ꝛtrariū. extra ꝛe ꝯfir. ad noſtrā. Si tm̄ pa pa ꝓuilegiuz alicui ex certa ſcia daret q̄ ipe ſine pena excōicationis clericū ꝑcu tere poſſet. vel q̄ nō teneret̄ excōicatos vitare bene valeret ſicut q̄dam habēt no biles. bec abbas.

Equit̄ videre ꝛe zᵒ articulo. ſ. de bis q̄ cōicant cū excōicatis rōne alicui⁹ ꝛebiti vel ꝛtractus. ⁊ circa boc q̄rūt plura. ſ. vtz ei cui iuram⁹ dare certā ꝑcuniā certa die. ſi ille interi excōi cet̄ illa die aduenieti tenear ſibi ſoluere. R⁹ Jo. dixit. ix. q. 6. nos ſanctoꝝ. q̄ veri⁹ credit̄ q̄ lz excōicatus nō habeat ius p̄ tendi tm̄ teneor ei ſoluere. vñ lz excōicatō

tollat obligationē quo ad fidelitatē.nō tñ quo ad alios ꝛct⁹ ut videt. Sed contra ga non ꝛbeo ei cōicare nisi in certis casibus int quos nō ē iste.videt etiā būisse iuramentū tacitā ꝓditionē in se.s.banc res in codē pmanserit statu.siue si ille permanserit talis cui liceat cōicare.ar.zz.q z.ne gs.Ray.aūt sup hoc consulit ꝙ ego cū testibus veniā ad comū creditoꝛis.et dicā sitis mihi testes ꝙ pecuniā quam ꝛbeo isti hic pono vel vxoꝛi siue numero ul' cius filio vel baliuo noie suo ⁊ ipso psēte non contradicēte sic ero liberat⁹.Sz hoc ꝓsiliū non placet ꝑm Hosti.ga sic fit iuri fraus pticipationē,phibenti.sicut enī nō ꝛbeo ei solnē ita nec alij noie suo nec alicubi ponere ita ꝙ ad eū possit puenire.di 46.sicut nō suo.⁊ eꝫ ꝛ pecu.cle.ingrenviū.iō dicit Hosti.alit.s. ꝙ die adueniēte ꝛbeo talē pecuniā ꝛponē i ede sacra nomine creditoꝛis ita ꝙ ei soluā cum fuerit absolut⁹.nō añ.⁊ ꝓpter hoc nullā incurro excōicationē.ga ꝓcessū ē mihi ꝙ possū cōicare cū eo etiā ad vtilitatē suā spūalem.⁊ hec ē ei⁹ vtilitas spūalis.ga nō excōicati videtes ꝙ non recuparent ꝛbita sua si excōicarent magis cauebūt sibi ne cōmittant cām ꝓpter quā excōicent⁹ ⁊ excōicati incitabūt ad absolutionē suaz citius ipetrandā.Sed hoc ē intelligendum nisi forte supioꝛ exigēte cōtumacia relaxauerit me ab obseruatiōe iuramenti ꝙs diu fuerit sic ligat⁹.qō facere pōt eccl'ia ij.q.6.c.iuratos.⁊ eꝫ ō pe.c.vl.⁊ extra ō iureiurā.venientes.⁊ iō ecclesie pl⁹ ꝙs bōi obediendū ē in hoc casu.ii.q.z. g resistit. ⁊.zz.q.i.gd culpat⁹ ⁊ hoc ē vex nisi in casu vbi pagani vel heretici vel alij hostes iuste venirēt in brachio forti ad ꝛuastandā ⁊ ꝛlendā patriā.⁊ excōicatus vellet ex aduerso pugnare ꝓ patria. tali cēt solucnda pecunia.⁊ etiā vasalli⁹ ⁊ iurati sui tenerent⁹ seq talē.ii.q.z.iulianus ꝑm ray. Hoc tñ itelligas cē vex si cēt oīs ire, ul' si cēt alius q patriā posset ꝛfendere, al's nō cēt ei solnēda nec obediendū hec Hosti. Nota tñ ꝑm ro8.ꝙ si ex auaritia ñ ex zelo iustīcie differret soluere pecaret quo ad cū lz ecclesia nō puniret eū.sicut q ex cupiditate bona egyptioꝝ asportauerūt pecauerūt.q aūt hoc ꝓpter obedētiā fecerūt meruerūt. Quid ꝛ bis qui excōicati tpe excōicationis acqsiuerant negociādo vel ex dono accipiēdo.⁊ ꝑm Hosti.tenent⁹ totū restituere si aīas suas velint saluare.ut ꝓbat⁹ eꝫ ꝛ eta.⁊ q̄li.cū bone.⁊ ꝛ cle.exco.mi.postulastis. Sed nūqd excōicatus aliqnē obligat sibi contrahendo.⁊ videt⁹ ꝙ nō ad min⁹ cuiliter.ga oēs act⁹ legitimi sūt sibi int'dicti. ut dictū ē sup ꝛ effectu sic excōicatiōis ⁊ oēs ꝓtract⁹.vnde alienatio ab eo fcā ē irrita.eꝫ ꝛ dolo ꝓtu.vitatis.ad fi. ga ē ei oīs pticipatio int'dicta ut dictū ē sup pōt tñ se alij obligare.pōt igit⁹ suā conditionē facere ꝛteriozē meliozē nūq̄s.ar.eꝫ ꝛ indi.itellexim⁹. nisi forte se i iudicio ꝛfendēdo.eꝫ ꝛ excep.cū int'pozē.hec Hosti.u.ꝛ penitētijs.§.ꝛ resti. Nūqd contract⁹ initus cū excōicato tenet ipso iure ⁊⁰ distinguendū ē.ga si sit talis cōtract⁹ ꝙ ex illo transit alt' in ptātē alterius tenz ꝓtractus.vt cū aliqs dat se in arrogationē alicui⁹ excōicati.vel qñ qs se vendit i seruū.vel qñ ꝓtrahit⁹ matrimoniū cuz psona excōicata.⁊ in his casib⁹ pñt taliter ꝓtrahentes sibi iuicē cōicare tpe excōicationis,sicut cū qs excōicatus recipit⁹ i monasterio ad pfessionē aut recipit⁹ ab excōicatis credo ꝙ pñt sibi iuicē cōicare ꝙ excōicatis regularibus solz ab aliis fribus cōicari. In aliis ꝓtractibus distingue.ga si ꝓtrahēs non obligat se ad cōicandū cū excōicato tpe excōicatiōis. lz ꝓcet taliter cōtrahēdo tñ tenet cōtractus.vt si qs vendat uel vēdēdo tradat aliqd excōicato ꝑ pcio statī vendito.Si aūt obligat se ad cōicandū cū excōicato tpe excōicationis in casu nō ꝓcesso non tenet ꝓtractus.ut si qs iuret excōicato ꝙ vendat ei aliqd aut locabit aut seruiet ei aut aliqō opus ei faciat. ga illicitū ē qō ei ꝓmittit⁹.tpe excōicationis dico quia si iurasset ꝙ p⁹ absolutionē aliqs operas ei faceret obligaret⁹ lz ꝓcaret sic iurando. hec ro8. Quid si dū aliqs ē excōicat⁹ alius cuz eo ꝓtrahat ⁊ ꝛnarios reddere iuret.⁊ ꝑm Hu.ut refert ro8.licitū ē solucre ꝛbitū excōicato ꝑ se vel aliū.⁊ ꝑm hoc licita cēt hec pactio vel obligatio qa non obligat se paciscēs nisi ad licitū. nisi forte dicat⁹ ꝙ Hu. intelligit ꝛ ꝛbito contracto uel pactiōe facta añ excōicationē nō tpe excōicatōis.Credit tñ ro8.ꝙ idē intelligit ꝛ vtroq; casu Scōm Hosti. vō paciscens cū tali non obligat⁹ quo ad ciuilē actionē.secus ē quo ad nāle.ar.ff.de condi.inde.nāliter. ⁊ si in ꝓceptū aliquis

cū tali cōtraxit mortaliter pecauit ut pz ex ꝓdictis.in quo casu nec iuramentuz ꝑ stitū obligaret.extra de iureiurā.quanto. videt tñ q ex eq excōicatus absolut⁹ erit ꝓcūi cū effectu petere ꝑcerit ꝑm canones ꝑm qs ex nāli obligatiōe actio dat.vel si velit dicere in aliū excōicati q non pos sit agere ad min⁹ nō dz ꝓcūi penes illū q cū eo ꝓrit remanere ß ē paupib⁹ erogan dū ut sic excōicat⁹ puniat in eo i q velit 7 tūc nō reportet lucrū iste q secū ꝓtraxit solues tñ ꝓpter obligationē nāle nō repe tit.hec Hosti.Secōm vo Inno.idistincte ꝓtract⁹ quē excōicatus facit tenet. vnde etiā p⁹ absolutionē agere pōt ex ꝓtractu inito i excōicatiōe.vñ ꝓsulit q sigs iura uerit vel ꝑmisit soluere excōicato soluat ga non inuenit aliquis p canonē absolui nisi a iuramēto fidelitatis. Utr vendē dū sit aliqd ꝓuitoz excōicati. R⁹ si emat vel vēdat vel aliquid tale faciat noie ex cōicati nō ē ꝓtrahedū cū eo sicut nec cū excōicato.si aūt noie suo aliquid tale fa ciat pōt ꝓtrahi cū eo dūmodo frans non fiat iuri ut aliud agat 7 aliud simuletur hec roō. Quid de illis qui afferunt v- nalia de mercati. excōicati publice.nūqd vitandi sūt ab eis qui vidēt eos afferri in de venalia.Et nūquid si simplices sūt ex cusat eos ignorantia q aliqd ibi vēdiderūt vel emerūt.7 nūqd lz cōedere de reb⁹ ita emptis.R⁹ si possit mihi ꝓstare p illos ul' p alios q ipsi aliqd emerūt vel vendide rūt i tali mercato vitare tales publice de beo.alis nō teneor nisi eos i tali mercato inuenero vbi dī cōpasse 7 vbi notoriū ē q ibi ꝓpanerūt.quia bñ pōt aliquid cē no toriū i vno loco qō nō ē notoriū i alio ñ tñ ꝓpt hoc solū teneor eos publice vitāe quia video eos afferētes venalia q ibi fu erūt empta nisi ꝓstet mihi q ibidē cōpa uerit ea. hec roō. Ad secūdū dō.q ex q lata ē sn̄ia publice i ptib⁹ illis adeo q nō pūt ꝓbabiliter ignorare non excusat eos ignorātia crassa quin sint excōicati. Ad tertiū dic q de cibis taliter emptis quili bet edere pōt maxīe qui nō fuit in culpa emendi.hec roō.

De ꝑsonis licite cōicantibus cū excō municatis. ti.iz.

Dostea ꝓsiderandū ē de ꝑsonis q pūt licite cōicare cū excōica tis.ab illa eni gnāli regula.s. quicūq cōicat cū excōicato i cidit in excōicationē.Excipiūt a Grego iz.genera ꝑsonaz.ii.q.3.qñ inquit mul tos petis nr̄is exigētib⁹ pena excōicatio nis pire quotidie cernim⁹. ptim ignoran tia.ptim nimia simplicitate ptim timore parti etiā necitate devicti mia anathema tis sn̄iam ad tēpus.s.futuz .put possum⁹ tpam⁹. Nota q hoc.c.qñ multos est de claratio iuris ꝑm glo.ibidē. 7 ꝑm hoc sic ponit casus h⁹.c.tpe Grego.oēs ꝑsone q i hoc.c.cōtinent ipso iure erāt excepte ab ecclesia lz cōicarent excōicatis.quidā nī simplices credebāt se excōicatos esse si cōicarent.s.serui dn̄is suis excōicatis.vel vxores viris.nō tñ absolutionē petebant 7 sic mortaliter peccabāt ꝓpter conscīam lesam.Statuit igit Grego. q nō sunt ta les bñdi excōicati. Et expone pire ꝓpter ꝓsciam.ignātia.s.facti. ga.s.eos fuisse ex cōicatos ignorabāt 7 tñ eis ignorāt cōi cabant 7 se teneri credebant simplicitate iuris.necessitate.s. q vitari poterat vel ēt necessitate ineuitabili. Tpam⁹.i.tpatū cē oñdimus.hec glo. Secōm vo Ber.extra e.int alia.§.ut igit.vñ hoc.c.qñ multos quo ad alīqs ꝑsonas ipsi⁹.c.ē declaratio s.quo ad filios suos ancillas 7 vxores.q ad aliquos vo est iuris noui ꝓstitutio.s. quo ad rusticos 7 mercēnarios.qō pz ex hoc q p pōza iura tenebant eos vitare is.q.6.nos scōz.7.c.iuratos.7.ii.q.3. ex cōicatos quosqs.Sequit i ꝓdicto.c.apo stolica igitur auctoritate anathematis .i. minoris excōicationis q cōtrahit cōicā de excōicatis vinculo subtrahimus. hos videlz filios seruos ancillas seu mācipia. hoc addit ut comprehēdat omne genus necnon rusticos 7 seruientes necnon et oēs alios qui nō adeo curiales sūt ut eo rū cōsilio scelera ꝓtrent.s. ꝓpter q sūt excōicati.7 eos qui ignorāter excōicatis cōicant.quia excōicatio nō trāsit ad ter tiā ꝑsonā.Quicūq aūt orator.s.qui locū aliquē visitat orationis cā siue pegrin⁹ si ue viator in terraz excōicatoz devenerit vbi nō possit emere vel nō habeat vnde emat ab excōicatis accipiēdi licentiam dam⁹.Et siquis excōitatis nō ad ostēta tionē supbie ß būlitatis cā dare aliquid voluerit nō ꝓhibem⁹.dūmō ut dicit glo.

nō sit ecclesiasticū stipendiū. extra de cle. exco. mi. postulastis, vñ v. vtile lex humile res ignorātia necesse. hoc anathema q̄ facit ne possit obesse. De vnoquoq; hoīe quisq; dicendū ē p ordinē. ⁊ p̄ ō vtilitate. Sciendū igit̄ q̄ vtilitas pticipātiū facit q̄ pticipās cū excōicato nullo vinculo liget̄. puta si petat ab eo qō ei dz. ex. e si vē. al's excōicatus ex delicto suo cōmodū reportaret. vnde si nolnerit solnē pōt in iudicio cōueniri. ex de iudi. itellexim⁹. Itē vtilitas aie excōicati excusat. ut sigs eū corrigat ⁊ ad petendū absolutionē ei p̄sulat ⁊ cū inducat. ii. q. 3. cū excōicato. iōq; ad p̄dicatiōz admitti pōt sine p̄scie scrupulo. ex e. rūso nō. rūso. i. vnde excusant̄ illi q̄ cā p̄dicationis ⁊ p̄fessiōis habitant int̄ eos a q̄bus etiā licite postulant ⁊ recipiūt elymas si al'r habitare nequiūt int̄ cos. vñ ex. e. cū volūtate dī. p̄dicatores q̄ penes excōicatos vel alios alienarū rerū detentores i p̄dicationib⁹ ⁊ p̄fessionibus q̄si gerūt cām eorū ad quos ipse res ptinēt lz pñt ab illis elemosynas recipe sicut supple ⁊ illi quor̄ sūt ab illis sua recipere pñt. ⁊ lz sicut dicit glo. res nō habeat effectū. sufficit q̄ ab initio sit negocium vtilit̄ ceptū. Segt̄ ibi i ter. p̄sertim si al's nō pñt in illo loco sustentationē habere p̄sertī pōt exponi sm glo. i. maxīe. q̄a tēpore necessitat' ab excōicatis necessaria recipi pñt ⁊ emi. ii. q. 3. q̄si multos. al's vō p̄dicatores elemosinas recipe nō debent ab excōicatis vel vsurarijs vel similibus di. 90. oblatiōes. ⁊. c. cor. ⁊. 17. q. 4. miror hoc notat̄ i glo. sup illud p̄sertim. Inno. vō ibidē exponit p̄sertī. i. tm̄. ⁊ hoc Hosti. in glo. ibidē reputat tuti⁹ eē. p̄mā tm̄ sm̄iaz tāq̄; pbabilē etiā ponit. Excusant̄ etiā si alia a p̄dicatiōe vel a p̄fessiōe remota ici dent̄ ut apud ipsos magis p̄ficiāt interponāt. ex e. cū volūtate. rūso. i. q̄ si alia intentione hoc faciāt excōicationis mīoris vinculo astringūt̄. caueāt igit̄ sibi. vñ cōsulit Ray. q̄ in hoc nō lateat habenas. sed discrete ⁊ cū dolore ⁊ q̄si necessitate compulsi hoc faciāt ita q̄ aliorū corda q̄ forsan cor̄ intentionē ignorāt q̄stū in eis ē nō ledāt. Sed nūqd de salute aie mee possum loq̄ cū excōicato sicut de salute aie eius. Et nūqd possū ab eo q̄rē p̄siliū p vtilitate mea vel necessitate tpali. R°. credo q̄ eē posset tāta necessitas ⁊ tā arta q̄ vbi ñ possem habere copiaz turispitor̄ nec res capet dilationē. possū p̄silium q̄rere ab h⁹ modi excōicato tā in tpalib⁹ q̄s in spūalibus. casus ē necessitatis excusat i talib⁹ ii. q. 3. q̄si multos. ⁊ ex eo. si vē. p quātatē necessitate vel vtilitate liceat ab excō mūnicato q̄rē p̄silium ē boni viri arbitrio limitādū. hec Ro. Nūqd p̄dicatores ⁊ p̄fessores pñt ad candē mensam come dere cū eis. R°. q̄ nō si al's possunt sibi p videre elemosynas tā ab eis pñt recipe s. tpe p̄dicatiōis vel p̄fessiōis etiā si alium de sibi possint p̄uidere. hec Ro. Quid si nihil p̄ficiūt. q̄a induratū est cor rapto ris vel tyrānī. R°. nihilomin⁹ dū spat̄ p babilit̄ de p̄cū pñt ab eis elemosynas recipe. alit̄ nō. hec Ro. Nō insup q̄ ordinarij vel eor̄ delegati aut ingsitores hereticor̄ si i exercēdo suū officiū cōtra cos regrant aliq̄s excōicator̄ p̄sidentium de iure vel de facto regimī alicui⁹ regni sine p̄mtie vel officialiū eor̄ p̄silij auxilio vel fauore. nō ꝓpter hoc incurrūt excōicationē. li. 6. de here. p̄sidentes. Sequit̄ de z°. s. de lege. Circa q̄d sciendū q̄ ꝓpt̄ legē. s. mīrimonij q̄ ē. int̄ viz. ⁊ vxorē excusat̄ vxor a cohōne viri excōicati. ii. q. 3. q̄si multos. lex enī vult q̄ vxor sit obediens viro. de q̄ dī q̄ vxor mortuo viro soluta ē a lege viri. ex de secū. nup. c. p. ⁊ vl ⁊ ex q̄ tenet̄ ei debitū reddere nulla exceptiōe obstāte. ex ō p̄iu. lep. c. z. ⁊ hoc itelligendū ē ex quo de matrimonio constat. nec ē p ecclesiā int̄ ipsos carnale cōmerciū interdictū. nā si hoc eēt ⁊ iō eēt excōicatus vir ga nihilomin⁹ p̄gnoscebat mulierē. tūc mulier carnali p̄mercio consentiens eadē sm̄ia inolueret̄. ar. ex e. si cōcubine. hec Hosti. vñ vxor tenet̄ obedire viro excōicato. nō enī cōicādo sibi aliquā excōicationē incurrit. vñ nō subest ratio q̄re ab obediētia quā dz vxor viro ꝓpter excōicationē viri absolnat̄. Sed nunqd ē idē i casu p̄uerso q̄ si sit vxor excōicata vir sibi cōicans excuset̄. R°. dicunt qdā q̄ sic. ga non ad iparia iudicant̄. ex de diuor. gaudem⁹. §. sane p̄dica. ⁊ eadē fide ē sup̄ior inferiori astrict⁹ qua inferior sup̄iori. ut. xx. q. 5. ō forma. Alij aūt inter quos ē Hoff. ⁊ Ray. dicūt ꝑtrariū ga viris feminas subditas eē ⁊ pene famulas lex eē voluit. 33. q. 5. hec imago. iōq; iputat̄ marito cōicanti cū possit cogere vxorē ad satiffactionē faciendā ⁊ absolutiōz petēdā. ar. 7. q. i. sicut ⁊ ex e. quāte. Scōz

vo Hosti. refert vtꝛ mulier excõicata sit ꝓpter matrimoniũ qõ dr̃ ꝓtractũ illicite ⁊ tũc idẽ ẽ qõ dixi ꝛe viro vel alia ꝛe causa. ut forte ꝓpter ꝛelictũ cõmissuꝫ ⁊ tunc vterꝙ excusat̃ quo ad reddendũ ꝛebitũ carnale exact⁹. ⁊ sic ītellige opionẽ ꝑmaꝫ ⁊ iura ꝑ ea inducta. Quaũt q̃rat̃ ꝛe ꝓuisione ⁊ seruitio hũano ibi nõ excusat̃ vir pticipans vxoꝛ excõicate. ⁊ sic intellige opionem scdã lꝫ vxoꝛ excuset̃ ut dcm̃ ẽ supꝛ. Nec in hoc distinguo si sit mulier virago ⁊ vir vecors ⁊ pusillanimis cum agat̃ hoc ꝛe periculo aīe. ar. eꝝ qõ met⁹ cã. sacris, secus est qñ agit̃ ꝛe periculo corpalt vel tpali. hec Hosti. Quid si vir vocet excõicatũ ad mẽsaꝫ nũqd vxoꝛ ibi comere poterit ad candẽ. R⁹ credo ꝙ non si ne ille sit excõicatus simplicit̃ siue cuꝫ sus ptícipibus. poterit tñ comedere ad aliã mensam in eadẽ domo q̃ ita remota sit a mensa excõicati ꝙ merito possit dici ꝙ comedẽtes ad illas duas mẽsas ñ comedant simul. hec Rod. Segtur videm ꝛe ꝫ⁹ s. ꝛe hũilitate. circa qõ sciẽdũ ꝙ hec similiter excusat q̃sdã psonas ut filios ī potestate patris cõstitutos nõdũ emãcipatos si eni cẽnt emãcipati tanq̃ extranei tenerent̃ vitare patrẽ excõicatũ. ⁊ hoc dico nisi ipsi cõmensales eius cẽnt ⁊ ab eo ne cessaria haberẽt. Idẽ dicit Hu. ꝛe patre respectu filij ꝙ tenet̃ vitare filiũ excõicatũ. nisi ab eo recipiat alimentũ. Et idez dicit Inno. sup. c. inꝯ alia. qõ tñ Hu. intellige re videt̃ cũ vel iste vel ille facile non põt aliũde habere necessaria. Quidaꝫ tñ hoc extendũt etiã ad diuites q añ excõicatione erant ꝛe familia. In ptibus tñ gallicanis vbi nõ bꝫ locũ ꝛe cõsuetudie pria ptãs vel emãcipationis solẽnitas coipso ꝙ filius vxoꝛe ducta separati viuit disponens ꝛe rebus suis ꝑ sua voluntate sicut paterfamilias tenet̃ patrẽ excõicatum vitare. hec rod. Itẽ hũilitas excusat seruos ãcillas rusticos seruientes ⁊ oẽs alios subditos. s. q non adeo curiales sũt ut coruꝫ ꝓsilio scelera ꝓpetrent̃. tales eni psone añ sniam latã astricte erãt ad familiare obsequiũ exhibendũ. nec p⁹ sniam latã tenẽt̃ ad eius cõtrariũ imo beneficio canonis ii. q. ꝫ. qñ multos. id agẽte sicut ad familiare tenent̃ obsequiũ. sic ad cõionez sine q̃ illud nequeũt exhibere. extra e. inꝯ alia. §. ut igit̃ vnde ins pdũt. Idcoꝙ sic exponi dꝫ v. posit⁹. ii. q. ꝫ. qñ multoꝝ. ibi. necñ ⁊ oẽs alios q non adeo curiales sunt ꝛc. q. d. q ꝛe curia sũt nõ ꝛe consilio. Et idem ītelligas ꝛe nutricijs ⁊ cõsanguineis et si milibus q si a dño recederẽt nõ haberẽt vnde viuerẽt. ar. eꝝ e. si vere. cũ añ excõicationẽ facti essent ꝛe familia. Idez etiã ẽ si p⁹ cũ necessitas cogat ꝙ fiant ꝛe eius familia p⁹ excõicationẽ. hec Hosti. ⁊ conuenit cũ eo Ray. ꝙ aũt dictũ ẽ ꝙ humilitas excusat rusticos ītelligit̃ ꝛe rusticis q colũt terras dñoꝝ. qa non credo hoc esse extendendũ ad alios q dicũt̃ medietarij ⁊ q ꝓpter terraꝝ culturã certã fructuũ p cipiũt portionẽ ut ipsi possint cũ dñis pdioꝝ cõicare nisi q̃tũ spectat ad culturã reddendã ⁊ recipiendã rõnẽ illius. qdaꝫ tñ restringũt hoc nisi ad originarios vel ascripticios. Seruientes vo intelliguntur seruiẽtes q sũt ꝛe familia excõicatoꝝ. qa non ẽ hoc extẽdẽduꝫ ad vasallos ne sit ꝫ illud. ij. q. 6. nos scõꝝ ⁊ c. iuratos. Nec ẽt ad clicos respectu epoꝝ vel alioꝝ platoꝝ suoꝝ. qa clericus tenet̃ vitare platũ suũ excõicatũ nisi sit talis ꝙ sit seruiẽs ei ⁊ ꝺ familia eius. monachi tñ cũ sint q̃si de familia suoꝝ abbatũ excusant̃ si cũ abbatibus cõicent. hec Rod. Itẽ qõ dictũ ẽ ꝛe seruiẽtib⁹ ⁊ alijs q nõ sũt ita astricti certa vel ꝓpetua obnoxietate sicut sẽ vxores filij ⁊ serui ītellige vez eẽ qñ ante excõicationẽ latã in dñm obligauerãt se ad seruiendũ ei. ß si ante excõicationẽ seruitiũ nõ intrauerãt credo ꝙ nõ sũt obligati ad intrandũ p⁹ excõicationẽ. qa nõ cogitauerãt ꝛe hoc casu. vel si cogitauerant ꝓmissio fuit illicita nec fuit obligatoria ħ Rod. Quid si p⁹ excõicationez se obligauerant tñ excõicationẽ ignorabãt. R⁹ credo ꝙ siue ignoraãter siue etiã scienter ab eo recedere possent. sicut q sciẽter ab intio litis omittit exceptionẽ excõicationis nihilomin⁹ eã obijcere põt postea in q̃cũq; pte litis. eꝝ ꝛe excep. exceptionem multo magis ẽ vez ꝛe eo q ignorauit talem eẽ excõicatũ. Jꝫ in hoc sit differentia ꝙ ignoraãs non tenet̃ discedẽ cũ damno suo. ß sciens tenet̃ etiã si sup hoc p iniqtatẽ lata fuerit excõicatio contra eũ a iudice ad q̃rimoniã ipsi⁹ excõicati trahentis eũ in cãm sup b⁹ modi obligationem. Et non ẽ contra hoc ꝙ fact⁹ ẽ de familia excõicati intrãdo seruitiũ tpe excõicationis. qa tñ illa familia excusat̃ que erat añ excõicationẽ familia vl p⁹ excõicatoꝝ

facta ē sine culpa sua.hec Roð. Utrū milites teneant obedire pncipibus suis publice maiori excōicatiōe excōicatis p graui ⁊ enormi casu postq̄ nūciati fūt solēniter excōicati. R°.q̄ non.15.q.6.nos scōz.⁊.c.se.⁊ ex pr.grauē.in tex.⁊ glo Excōicatio enī publica q̄diu ē illa aligs inodat⁹ absoluit milites suos a iuramento fidelitatis q̄ tenebāt ei.i.effectū illius obligatiōis suspendit.⁊ hoc statutū ē i detestationez crimis.⁊ ut pncipes magis timeant ꝓtenere ecclesiastica pcepta.nō tñ fm Jo.ii.q.3.Julian⁹.obligationē tollit. vñ dño absoluto tenent sibi obedire.si tñ dubiū sit vtz pnceps excōicatus sit vel nō obedire tenent.ga in dubijs supioribus ē obediendū.23.q.1.qd culpat.i tex ⁊ exp̄ssi⁹ i glo. Nec obstat q̄ ecclesia absoluit a iuramēto fidelitatis milites quo tenebant pncipib⁹ excōicatis.ga hoc fit ad maiorē ꝓfusionē pncipis excōicati.⁊ ga añ sniam aliq̄ ex facto fidelitatis debitū seruāt.vel pōt dici q̄ aliq̄ absoluūtur tā p sniam q̄ ipso iure q tñ p sniaz absoluūtur simplicit ⁊ absolute remanēt absoluti etiā postq̄ pnceps ab excōicatiōe fuerit absolut⁹.ß lz ipso iure suspendat effectus obligatiōis supdicte durāte pncipis excōicatione.illa tñ obligatio non tollit absolute nisi forte q̄ ad subditos istoz̄ q excōicati fūt.iō ga lapsi fūt i hereſiz manifeste.hec Richar.4.di.18. q.ii. ar.i.c 4.

Nō igit ex h⁹moi vasallis id qđ̄ notauit Hen.sup illud.c.nos scōz.s.q̄ fūt absoluti ab obligatōe fidelitatis q̄diu ē excōicat⁹. ⁊ q̄ debēt abstinere ab eo sicut ab alijs excōicatis.⁊ q̄ nō debēt eū visitare nec curiā ei facere vel ire vl'equitare comedere bibere vel cōuersari cū eo nec exercituz ei facē nec ad bellū cum eo ire aut eū defendere aut ei auxiliuz dare. tenent tñ ei reddē debita ⁊ h⁹moi. sic tenet debitor reddere excōicato qđ̄ ei debz nec peccat sic ei cōicando ga cā ē necessitatis.ita dicit Hen.Sz ga tota die videm⁹ fieri ꝓtrariū dici pōt q̄ illud.c.nos scōz in eo casu loqt̄ qñ aggrauat sniа cōtra nobilē excōicatū ⁊ pcipit in pnā eius q̄ ei nō obediāt.⁊ tūc pmo tenent eū vitare.sniа tñ Hen.ē securior.hec roð. Inno. vo ⁊ Hosti.ex de volo ⁊ ꝓtu.vitatis.de ambigne loquūt.⁊ referūt vtrāq̄s dictā opionū. Sed qd de magistratib⁹ excōicatis ⁊ baliuis cozz.nūqd hoies cozz q̄nō sūt vasalli ß al's sunt de foro cozz qa manēt in districtu cozz.vel tenēt fundū p diū vel comū sub eis lz nō maneant ibi nūqd vocati ab eis iure tenebūtur venire.aut poterūt deducere rē in indiciuz cora eis tpe excōicationis sine pctō. R°.sine pindicio credo q̄ sic.ga si vocati stant iuri cora eis videt ee cā necessitatis.si et cōueniāt iuriatores suos cora eis.excusantur similit p cām necessitatis. sicut si qs transiēs p terrā excōicatoz spoliat⁹ a pdone recupet rē suā p indicē excōicatū. ⁊ idē ē indiciū de silibus nisi forte sit consuetudo q̄ ecclesia defendat h⁹mōi recos. ne sub h⁹mōi excōicatis indicibus respō dere teneant vel cōpellant. si aūt in alijs casibus cōicent h⁹mōi subditis indicibus vel dñis excōicatis.puta comedendo bibendo ⁊ similibus nō excusant.ga ñ fūt de psonis exceptis.ii.q.3.qñ multos.hec Roð. Nūqd armiger vel seruiēs militi sequēs dñz suū tenet vitare publice excōicatos qbus tñ cōicat dñs su⁹. R° credo q̄ sic.lz enī excusēt in hoc q̄ cōmunicat dño suo excōicato.nō tñ excusat cōicando excōicatis qbus cōicat dñs suus Idē intellige de silibus.hec Roð. Sed nūqd in cōuerso casu supiores licite pñt cōicare inferioribus excōicatis. R°.dicit quidam q̄ sic.nā eadē lege astricti sunt supiores ⁊ inferiores ut dictū ē sup. Host vo⁹ Ray.dicūt q̄ nō.nō enī excusari debent maiores ⁊ nō excōicati si pticipent minoribus⁹ siue subditis excōicatis cū eos corrigere possint ⁊ debeāt.⁊ hoc itelligas ó supioribus rōne officij vel ptātis ul'o mínū qbus necesse ē obedire.ff. de iusti.et iure.l.z. Tho.tñ dicit.4.di.18.q.z. ar.4. q.i.c.q̄ supiores cōicare debēt inferioribus⁹ ad mín⁹ in his in qbus obligati sunt eis. ga sicut inferiores obligant ad obsequiuz supioz̄.ita supiores ad pnisionē inferioz̄

Quid de mercēnario excōicato nūqd dñs eius eū vitare tenet. R°.q̄ sic si sine magno dāno suo vitare possit. al's licite ei cōicabit.ut pbat ex e.relatū.⁊.c.si ve. ⁊ fm ß iura diuersa diuersimode loquūtur.Et idē intelligas de socijs.hec Hosti.in sū.⁊ in glo.sup.c.si ve.⁊ Ber.ibidē.vnde si me⁹ socius icidat in excōicationem nō teneor eū stati reserere.nec ipse tenet societatē statim diuidere.⁊ hoc itellige si sine magno dāno hoc fieri non pōt.ar.in c.si ve. ꝓpe fi.ibi.si in excōicatoz de.et.ii.q.3.

aūcessor.tñ ar.ꝯ.eꝛ̄ de ma.⁊ obe.illud.et 24.q.1.ois.hec habent⁹ i glo.sup illud.c. excōicato⁹. Utr̄ clerici teneant⁹ obedire episcopo suo manifest⁹ excōicato ex cōicatione maiori. R°.q non.di.19.nulli ⁊.16.q.vl.sane.cui⁹ rat⁹ ē.ga obedientia ē quoddā cōicare ⁊ ipsi tenent⁹ sibi non cōmunicare.quod intelligas nisi sint ei⁹ seruitio cōductitio ꝓputati.de h⁹modi.n ē idē qđ de laycis mercēnarijs.hec Hosti

Utr̄ monachi teneāt⁹ obedire suo abbati excōicato maiori excōicatōe post̄q ē solēniter denūciatus excōicatus. R°.q non.z.q.7.sacerdotes.⁊ relīq in glo.tum ga talis abbas precipe non pōt cū sit abois actibus legitimis suspensus.tū etiā ga monachi non tenent⁹ ei cōicare.talis etiā non pōt alteri vices suas cōmittere si tñ cōmiserit anteq̄s sit excōicatus ipso postea excōmunicationē incurrēte potestas quā ante ꝯmiserat non expirat.ar.a simili.eꝛ̄ de offi.vicarij.romana. hec Richar. Utr̄ p̄sb̄r recipiens oblatiōes suoꝝ prochianoꝝ excōmunicatorū sit excōicatus. R° p̄sb̄rm recipe taliuꝫ oblationes duplicit intelligi pōt. vno mō ita q cū alijs fidelib⁹ eas conferat p̄sb̄ro ad altare.⁊ hoc ōio non licet.ga tunc excōmunicatis pticiparet⁊ excōicationem incurreret q̄ contrahit⁹ ex tali pticipatōe Alio modo ita q oblationes sibi debitas ab eis reptat vel recipiat ⁊ hoc licet. ab excōicatis cui⁹ potest̄ petī qđ ab eis debet⁹ extra e.si vē.hec Richar. Quid siquis p̄sb̄r opas suas locauit alicui p̄ncipi vl alij excōicato. R° si tpe excōicationis cōuentio facta fuit non valuit. si.vō postea excōicatus fuit.caueat ne in diuinis officiis sibi seruiat etiā si ep̄s sit.eꝛ̄ e.significauit.hec Hosti. Segtur videre ꝺ q̄rto.s de ignorātia.circa qđ sciendū q sp ꝓbabilis ignorātia excusat siue sit ignorātia facti siue etiā iuris q̄ ad eos q non tenent⁹ ius ignorare ut sūt pueri donec sūt capaces doli.secus ē si sit crassa⁊ supina.eꝛ̄ ꝺ or.ab epo q resi.c.z. Quid si sciat habitu ⁊ non aduertat actu. quodq peccat aut incidit i excōicationē. R° si per surreptionē faciat ⁊ subito dum non aduertit credo q excusabilis sit quo ad petm̄ ⁊ q̄ ad excōicationē.hec Roꝺ. P̄ro quanto aūt q̄s dē scire aliquē ee excōicatū dictū est sup̄ ti.de pena pticipantiū cum excommunicatis quo ad omnes participantes generaliter.Et adde his q̄ ibi dicuntur q nō ē ꝓbabilis ignorātia si ignoret⁹ qđ a vicinis publice scit⁹.aut cū ē in prochia in q̄ aliquis eo tpe ē publice denūciat⁹ excōicatus.aut si dicat q epi ꝓpij sentētiā ignoret vel q publice factū ē in ꝓuincia. ix.q.z.q ⁊ humanis.⁊ di.16. qđ dicitis: Adeo tñ q̄s posset ee remotus a suo epo vel a loco publicationis sñie ⁊ tñ posset ee recens publicatio q ꝓbabilis possz ee ignorantia. Non ē aūt ꝓbabile ꝑm leges q ignoret⁹ qđ publice ꝓmulgatū ē exq̄ elapsi sūt duo menses a tpe ꝓmulgatōis in auē.ut fē no.ꝯsti.circa p̄n. Credo etiā q iudex q iudicat ex p̄sūptionibus iudicaret q̄sq̄s aliquā crassam ignorantiam ee.⁊ p ꝯns aliquē ee excōicatū vbi deus q videt vitatē iudicaret ꝓbabilē ignorātiā.⁊ p ꝯns illū non ee excōicatū.h Ro.

Quid si scio te ee excōicatū ⁊ tñ nihil sciam de aggrauatione sñie nullo modo cōicaturus si scirem aggrauationē.nūqd incurro excōicationē maiorē. R°.q non. sicut enī non incurrit minorē excōicationez q cōicat excōicato simpliciter nisi sciens de excōicatione eius, ita excōicatiōz maiorē non incurrit ille q cōicat cū excōicato vel cū cōicantibus sibi nisi sciens ꝺ illa aggrauatione. Inutroq tñ cāu distinguendū ē inter ꝓbabilem ignorantiam⁊ crassam ⁊ supinā ut ꝓbabilis excuset excōicationē tam maiorē q̄s minorē.crassa aūt⁊ supina non excuset.hec Ro. Quid si credā aut timeā cōicasse cū excōicatis aut cū pticipantib⁹ secū aut al's incurrisse excōicationē maiorē de q̄ non suz certus vtr̄ fuerit lata vel vtr̄ inciderim eā. R°. si de hoc habeā conscīam nimis scrupulosam ⁊ opionē lenē⁊ temerariā.ad consiliū alicui⁹ boni viri deo ꝓponere eaz quā si ꝓponere non possū vel nolim. vel si de hoc ꝓbabilē opinionē habeā ad cautelā me absolui faciam ab eo qui de hoc me absoluē potest.ar.extra.c.inq̄sitioni. hec roꝺ. Quid si ep̄s excōicat oēs vsurarios siue dioceā⁊ sortilegos aut abbas oēs monachos suos q ꝓpriū hñt aut vitiū sodomiticū aut aliqđ tale ꝯmiserint. nūquid si aliqs h⁹modi subditoꝝ incideret in factū taliter dānatū statim incidet in excōicationem. R°. si ferat⁹ huiusmodi sñia excōicationis in illos qui cōmiserit tale crimen vel tale non credo q q ꝯmiserint incidant in illam excōicationem

tonec sciant illam sententiam latã eẽ vel sup hoc laborent ignorãtia crassa ⁊ supina. ꝛc ꝓsti. ut aiã ꝛ. li. 6. si aũt lata sit huiꝰ modi sñia in illos q ante latam sñiam talia cõmiserant liganꝫ p hꝰ modi sñiam et indigent absolutione. lz ꝑlatus ꝓcauerit taliꝫ sententiãdo si fecerit ãmonitione nõ ꝓmissa. hꝰ mõi tñ excõicati nõ ꝓccãt si ñ gerũt se ꝓ excõicatis. aut si celebrant vel ministrãt in suis officijs q̃diu ꝓbabiliter ignorant hꝰ modi sñiam latam eẽ. extra ꝛc cle. exco. mi. hec Roð. Segtur videꝫ ꝛc gnto. s. ꝛc necessitate. Circa quod sciendũ q instans necessitas excusat. ut siquiꝫ p terrã excõicatoꝝ transiẽs emat sibi necessaria victualia sine qbus sustentari nõ põt vt ꝓbari põt. ii. q. 3. qñ multos. ⁊ ex e. si ve. Sed nũquid lz passim ⁊ indifferenꝫ accipe elemosynã ab excõmunicatis. ℟ᵒ credo q non nisi in casibus exceptis. s. in casu necessitatis. ⁊ in similibus qõ tñ non credo eẽ restringẽdũ ad extremã necessitatẽ. sed sufficit ad excusationẽ q indigeat ⁊ nõ possit comode ⁊ ꝛc facili habere necessaria aliũde. hec Roð. vñ ex e. si ve. in fi. dr q excõicatis cõmuniri põt cũ voloꝛe coꝛdis in qbus eoꝝꝫ cõmunicatio vitari non põt. supple ꝑm glo cõmode. qa id dicimur posse quod sine ĩ cõmodo possum⁹. ff. ꝛc v. sig. nepos. in fi. Et idem vult Hosti. extra e. cũ volũtate. Jnno. vo dicit ibidẽ indistincte q elemosyna recipi põt ab excõicatis. imo etiam suadendũ ẽ eis q faciant elemosynaꝫ ut veniant ad pñiam. Jtẽ dicit q lz mortuaria q̃ dantꝫ ꝓ aĩa non sint recipienda ab excõicato cũ nec sit orandũ ꝓ eo. di. 88. c fi. tñ si nõ ꝓ aĩa ꝑ ꝓnato excõmunicatꝰ aliqd ecclesie leget illud recipe põt. qa nec testari ꝓhibetꝫ excõicatus. et ĩ ð di. Pe. ꝛc samp. ꝛc exce. li. 6. pia. q̃ ẽ Jnno. sed Hosti. ibidẽ sentit ꝯtrariũ. Quid ꝛc illo q. sp solitus erat dare fribus certaꝫ sũmã singulis septimanis cũ sciret q in breui excõicaretur rogauit vnũ de amicis suis q dictam sũmã p̃dictis fratribus daret donec reuocaret mandatum ꝓmittens se sup hoc ei satisfacturũ. nũquid fratres hoc scientes ꝛberẽt accipe sũmã illã ab illo. ℟ᵒ si fratres hoc non ꝓcurauerũt non ꝓccauerũt recipiẽtes hoc ab illo dante noie suo. nec iste ꝓccauit q ita ꝓuiꝛet sibi in futuꝝ ꝓrio motu ⁊ pia itentione sciens q fratres nihil recipent ab eo tpe excõicationis. Si aũt ꝓcurantibꝰ fratribus hoc factũ eẽt. esset illicitũ. lz alius nomine ꝓrio daret. fratres eni in hoc casu fraudẽ facerent canoni q ꝓhibet cõicare cũ excõmunicatis. fit aũt fraus canõi vel legi cũ salua superficie littere p aliquã adinuentionẽ volo malo contra mentem eius veniẽ. hec Roð. Nũquid abꝛoꝛe vel familia excõicati possumꝰ aliquid recipe. ℟ᵒ ꝛc rebus pafrenalibus vꝛoꝛis si ꝛderit eas nomine suo licet accipe. de bonis aũt cõibus si ꝛderit aliqd nomie viri ⁊ suo nõ licet accipe sicut nec ab ipo excõicato. Si autẽ nomine ꝓrio tñ ⁊ cõcessũ sit ei a viro tacite vel exꝑsse dare ꝛ rebus cõibus cũ volnerit poterit accipi qõ ita ꝛderit. aliter non licebit non ꝓpter piculũ excõicationis. sed qa vir hz admi nistrationem reꝝ hꝰ modi nisi q̃tuz ꝓcedit vꝛoꝛi. Si aũt dubiteꝫ vtꝝ nomie suo vel viri vel vtriusq; sine licentia vel cum licentia ꝛdit. tenendũ ẽ certum ⁊ dimittendũ incertũ ne recipiens discrimẽ se cõmittat. Eodẽ modo distingue circa familiam ut si recipiatur quod ꝛderit ex pte omni. Si aũt noie ꝓrio ꝛderit aliquis ꝛ familia ꝛ portione ipsũ contingẽte. sicut fit in curijs potentũ vbi coci habent quasi ꝛ feudo certas portiones eoꝝ q̃ parantꝫ in cogna licet tũc accipe. Jdẽ credo si cõcessũ ẽ seruienti a dño vel consuetũ est scienꝛ dño ⁊ non contradicẽte q serniẽtes noie ꝓrio ꝛent ꝛ hꝰ modi victualibꝰ dominoꝝ suoꝝ. ita tñ q hꝰ modi cõcessiões non fiant in fraudẽ canonis. ut qñ excõmunicatus sciens q nihil recipere ẽ ex pte eius dat licentiã serniẽti suo dandi mihi aliquid ꝛ suo. Si aũt sine licẽtia dñi dat seruiens. dic sicut dictũ ẽ ꝛ vꝛoꝛe. hec ro

Nũgd licebit mihi hospitari in domo excõicati ipso absente ⁊ sumere inde, panem vel vinũ ad celebrandã missam. ℟ᵒ credo q non nisi recipiã ab vꝛoꝛe vel dispensatoꝛe eius ñm q distinctuz ẽ sup circa donationẽ. hec Roð. Nũgd licebit mihi hospitari vel recipe necessaria ĩ domo excõicati quam inenio sine custodia ℟ᵒ si ꝓfidentia amicitie hoc facio nõ lz. qa sic quodãmodo contrabo cũ eo. ⁊ obligo me ad antidotaꝫ ei cõico. si autez facio hoc credẽs ei displicere cũ scierit furtũ aut aliud petñ cõmitto sed minoꝛe excõicationẽ non incurro. hec Roð. Nũgd frater p̃dicatoꝛ dz instruere vꝛoꝛem

excõicati vel familiã ut ĩ ꝓdictis casibus noie ꝓprio cent ꝛ rebus hꝰ modi. Rꝰ ꝙ non ꝛbet frater aliquid facere vel ꝛce re ꝓpter quod habeatur notabilis ꝺ capi ditate rei aliene vel ꝛplicitate aliqua aut ꝙ ꝑter voluntatẽ viri aliquid claꝫ re cipiat ab vxore ꝑsertim cũ vxores ⁊ ma riti talia nesciãt discernere. ⁊ ab omni spe cie mali abstinendũ sit ⁊ pensandũ nõ so lum quid liceat sed etiam qd ꝛceat ⁊ qd expediat. hec Rod. Excusat autẽ necessi tas non tantũ eos q recipiũt ab excõmu nicatis in casu necessitatis sed etiam eos qui subueniũt excõmunicatis in casu ne cessitatis. vnde in illo. c. qñ multos. dr. ꝙ si qs excõmunicatis in sustentationeꝫ non supbie sed hũanitatis cã aliquid da re voluerit non ꝓhibemus. humanitateꝫ intelligo qñ indigẽt vel ꝑsumitur aut cre ditur eos indigere. nec expectandã puto vltimam necessitatẽ sed sufficit ꝙ credan tur indigere. ⁊ si sit hꝰ modi excõmunica tus vel indigena vel alienigẽa ⁊ petat ho spitiũ non tenet is a quo ꝓmo petit exp ectare ꝛonec ab oibus alijs sit repulsus. hoc tñ non extendo nisi ad alimenta ve stimenta ⁊ hospitiũ ⁊ cetera sine quibus homo viuere non põt. Secus ẽ si petat se curim fostoriũ vel aliquod tale vtensile quo indiget. quia in talibus non eẽt tam facile cõmunicandũ. tanta tñ posset eẽ ne cessitas ꝙ etiã ĩ his ei subueniri possꝫ qꝺ arbitrio boni viri limitandũ ẽ. hec Rod. Dicit aũt Tho. 4. di. 18. q. 2 ar. 4. q. 1. c. 2 ꝙ ĩ illo casu quo ex ꝓcepto charitatis ho mo cõmunicare tenet cõmunicatio non ꝓhibetur. Quid ꝛ illo qui amico suo excõmunicato volenti comedere ĩ ꝛomo sua vel accipere ꝛ rebus suis vel eius ali quid sicut solet dimittit ei ꝛomuꝫ uel cla ues ex certa scia. vel ꝓmittit eũ comedere in vna pte ꝛomus ⁊ ipse comedit in alia nũquid sic pticipat excõmunicato. Rꝰ si hoc faciat in fraudem ne offendat eum. aut ut sic acquirat fauorẽ eius. intelligen dũ ẽ participare cũ eo ⁊ incurrit minorẽ excõmunicationẽ. si aũt dimittat domũ ⁊ claues aut ꝓmittat eũ comedere ut di ctũ est. qa ꝓbabiliter timet ne ille excõi catus vim inferat ei aut rebus suis si eũ repellat a ꝛomo aut nõ recipiat. nõ credo ꝙ teneatur cuꝫ violentia eũ repellere aut se ꝛfendere vel res suas ⁊ in hoc cãu nõ incurrit minorẽ excõmunicationem. Si autẽ credit eum indigere hospitio vel ali mentis. põt eũ causa hũanitatis recipeꝛ ⁊ reficere ad mensam sepataꝫ facta ꝓtesta tione ꝙ eũ ꝓpter cãm necessitatis recipit ⁊ hoc ne vel ipse receptus credat hoc fie ri ꝓpter aliud. vel alij qui hoc viderunt. ⁊ sic scandalizẽt. hec Rod. Necessitas igitur ita ꝛmũ excusat si vera sit non si mulata. ideo ꝛcretũ Et ego. inductũ re cipit ꝛterminationẽ ⁊ intꝛpretationẽ ab Inno. nã oẽs psone ibi enumerate vsq ad v. qcũq aũt orator aut pegrinus te nentur cõmunicare ipsis excõicatis ꝓt obnoxeitatem q eis tenent astricte. c. ẽ. inter alia. §. ut igit. alie autẽ persone se quentes iter quas numerant psone trã seũtes p terrã excõmunicatoꝝ ꝛbent ab stinere a cõmunione nisi articulus neces sitatis imineat sed etiam psone caueant ne in criminibus cõicent. als eodẽ vicu lo alligant. nt extra e. inter alia. §. vltio.

Sed nũqd oz ꝙ necessitas magna sit vel necessitas qlibet sufficit. Rꝰ in trãseũ tibus res ista non capit dilationẽ sed qlt bet suo iudicio relinquitur ꝛ consuetu dine. ii. q. 3. ꝙ predecessor. De. pegrinis aũt q aliqꝺiu vltra mare ⁊ p quadrage simã rome morari solẽt iudiciũ supioris regrat. qa nemo sibi index regularit eẽ põt. ff. ꝛ iudi. si alter. ar. extra ꝛ elec. ve nerabilẽ. ⁊ extra e. iter alia. §. illud aũt. in glo. Et breuiter nota ꝙ lz ĩ casibus supꝰ ꝛterminatis cõicari possit cũ excõicatis sũt tamen in illis etiam inqsitũ bono mo do fieri potest cuitãdi ut patet ex mẽte dictoꝝ iuriũ. ii. q. 3. quoniã multos. ⁊ ẽ. eo. inter alia. ⁊. c. cum voluntate. ⁊ specia liter extra eo. si vere. in fi. hec Hosti. Sed ⁊ ꝙ dicitur orator aut peregrinus ꝓ eo rem supponũt. vel pegrinus est qui vadit vltra mare. orator vero qui visitat limi na beati Petri vel Jacobi vel aliorum sanctoꝝ. hec ray. Inter hec nota ꝙ ꝓdi cti excusantur nisi eis specialiter cõmu nio interdicat ex causa. Et sic potest itel ligi illud. ix. q. 6. nos sanctoꝝ. c. ẽ ꝛ excess. ꝓla. c. vl. hec Hosti.

Quis absoluere potest ab excõmuni catione. ti. iz.

Consequẽter ꝓsiderandũ ẽ ꝛ absolutione ab excõicatione. ⁊ ꝓmo quis ab ea põt absol uere. zº qs põt absolui. 3º qlr

absolutio ꝛbet fieri. Circa ꝑmū ꝑ ꝓsiderandū ē in generali qs absoluere potest a sñia canonis. 2° ꝛ casibus in qbus solus papa pōt absoluere. 3° ꝛ casibus i qbus fallit illa regula. s. q iūcit maⁿ violētas in clericū vel laycū absolui nō pōt nisi a papa. 4° ad maiorē euidentiā imorā dū ē circa canonē ꝛ leui iuria irrogata. 5° qs absoluere pōt clericos vel reglares incidentes canonē ꝑ iectione manuum violenta in psonā ecclesiasticā. 6° qs absoluere pōt a sñia iudicis. 7° ꝛ qbusdā regulis que dant ꝛ ptātē ligandi ⁊ absoluendi. Circa ꝑmū querit plura. s. qs absoluere possit ab excōicatione tam maiori qꝫ minori. R°, ꝓprius epūs apostolice sedis legatus. ⁊ etiā ꝑm aliquos ꝑsbr ꝓ prius absoluere pōt ab excōicatōe iuris tam maiori qꝫ minori nisi vbi cōditor canonis absolutionē retinet sibi. nā ex hoc q conditor spāliter nō retinuit videt̄ hꝫ alijs concessisse. s. q a tali sñia possint absoluere. extra e. nup. §. in secundo. hec Ray. ⁊ Hosti. Et ut dicit ro. idē ē intelligēdū ꝺ canōe late sñie a legato sedis apostolice. s. q qñ non retinet sibi vel sedi apostolice absolutionē videt̄ alijs cōcessisse. hoc etiā pōt extendi ad canonē late sñie ab epō vel archiepō in sua dioceſi vel a ꝯcilio ꝓuintiali ī ꝓuitia. cū fauores sint extendēdi ⁊ pene restringēde. Epāli autē sede vacante pōt caplm vel is ad quem epālis iurisdictio tūc tpis ptinet illos qs posset epūs si viueret ab excōicatione sine iuris siue hōis absoluere. nisi ei fuerit a sede apostolica iterdicta ptās. li. 6. ꝛ maiori. epāli. Hec obstat illud. ii. q. 3. si epūs ante dāna. vbi dr̄ q mortuo epō succesor ꝛbet excōicatū ab eo absoluere. ꝓt quod Goff. dicit q. c. hoc nō pōt. ꝗ hoc ē falsū ut dictū ē. nec dr̄ in illo. c. si epūs q solus successor hoc possit. Pōt etiam dici. c nl̄ visitator siue admīstratō successor epi mortui cū in iurisdictiōe succedat. hec Joan. Hic tñ nota q minor excōicatō ut dictū ē supꝫ aliqñ infligit̄ ipo facto siue ipo iure quo ad ꝛū tñ. aliqñ quo ad ꝛum ⁊ ecclesiā. qñ infligit̄ ꝑ mō p solā penitentiam tollit̄. extra ꝛ simo. ne rei ecclesiam ⁊ ex̄ ꝛ tēp. or. qsitū. qñ vo infligit̄ 2° mō ut in casibus supꝫ notatis. s. vbi ostendit̄ a quo hēat infligi excōicatio minor pōt tolli a sacerdote ꝓprio. hec Hosti. Quidā aūt ut dicit Ro. nō recipiunt q simplex ꝑsbr ꝓprius absoluere possit ab excōicatione iuris maiori. Richar. etiā hoc nō recipit 4. di. 18. q. 2. ar. i. inxta fi. ut in se. q. patebit vbi ipse vult q ꝓprius ꝑsbr non pōt absoluere pticipantē in crimine cū excō municato excōicatione maiori a iure nisi in casu. ⁊ si hoc vult ꝛ pticipātē p ꝑsōs vult hoc etiā ꝛ ꝑncipalē. Ber. etiam hoc recipe non videt̄. qa dicit ex̄ excepto q ꝑsbr absoluere pōt ab excōmunicatione maiori in sūma necessitate. ar. 17. q. 4. sigꝫ suadēte. ⁊ ex̄ e. onbiū. aliter nō lꝫ ei nisi ꝛ mandato epi. 16. q. 6. c. vl. Einsdeꝫ opinionis videt̄ eē Inno. extra e. c. i. dicens q ad hoc sp ē regrendus epūs q si habere non pōt ꝑsbr simplex sufficit. ⁊ etiā Joan. li. 6. ti. ꝛ c. ⁊ re. si epūs. Utrū ꝑsbr prochialis suū subditū absoluere possit ab excōicatione quā incurrit pticipando in crimine cū excōicato maiori excōmunicatione. R° pticipans cū excōicato in crimine ī curritꝫ eandē sñiam cū illo ut dictū ē supꝫ ⁊ ideo nō pōt absolui nisi ab eo a q̄ ꝑncipal' ꝑt absolui. ex̄ e. nup. §. i scōa vñ hec qō ꝛpendet ex ꝓcedēti qōne ⁊ iō sicut sūt opiones ibi ita ⁊ hic. Dicūt enī aliq q ꝑsbr ꝓprius absoluere pōt sic participātē cū possit absoluere ꝑncipalem in oi casu quē ꝯditor canonis nō refuanit sibi. Alij dicūt q non pōt absoluere eꝫ nisi ī casu necessitatis ꝑstita iuratoria cautione q qñ poterit supiozis mandato parebit q eū extra casū necitatis absoluere posset. ⁊ sic pōt itelligi qō dr̄ ex̄ e. nuper. vel nisi sit ꝑncipalis excōicatus tali excō municatiōe maiori quā ꝯsuetū ē p ꝑsbrs prochialē posse infligi ⁊ relaxari. qō ido dico qa ꝯsuetudo dat iurisdictiōꝫ ut dr̄ z. q. i. nemo. ī glo. ⁊ bⁿ opionis ē Richar vbi s. Utꝫ illi soli q sūt subditi bⁿ modi conditoris canonis absoluere possint ī hꝫ casu aut etiā illi q subditi non sūt ei tamē sūt prelati excōicatoꝫ. R° cū ꝛcretal' nup. vbi dicit̄ q videt̄ absoluendi facultatē alijs cōcessisse nō distinguat int̄ subditos ⁊ nō subditos benigna int̄pretatiōe potest intelligi q omnes tam subditi qꝫ ñ subditi possunt hoc dum tamen habeāt curam illius qui est absoluendus. hēc rodol. ⁊ conuenit cum eo Hosti. sup. c. nup.

Utꝫ epūs exñs extra dioceſim suaꝫ suspendere possit vel excōicare ⁊ absoluere subditos suos. R° q nō in foro ꝯtētioso qa tūc nō dꝫ exercere ea q̄ sūt episcopal

iurisdictōis in foro ꝓtentioso. posset tñ cō mittere alicui in sua dioceſi ꝙ absolueret eꝫ de offi. le. nouit. ptim i tex. ⁊ ptī in glo. pōt tñ absoluere subditū suū in foro pnie non tñ a pctis ꝫ etiā ab excōicatōe quā tulit in eū. pdictis etiā videt concordare Hosti. in sū. ti. de penitentijs. ⁊ in glo. sup. c. nouit. Iz enī absoluēdo in foro ꝓtentioso piudicaret alij ꝓpo. non tñ absoluendo in foro pnie. Vnde nō apparet rō q̄re nō pos sit ouē suā liberare. hec Richar. 4. di. 18. q. 9. ar. 3. c. i. Nō ad euidentiā pdcōꝝ ꝑm Hosti. sup. c. nouit. ꝙ eps extra dioce sim suā exercere nō pōt ea q̄ sunt iurisdi ctionis ꝓtētiose. cuiꝰ rō ē. qa talia regrūt cause cognitionē ⁊ p oīs locū in q̄ possit ꝓ tribunali sedere. 9. q. 3. epo. ⁊ sc. vñ qa nō ē aliqs excōicandus sine cāe cogniti one. i. q. 3. nemo. ideo eps extra dioccsim suā nō pōt excōicare nisi de ꝓsensu dioce sani. ⁊ hoc ē verꝫ ꝓterq̄ in notoriis q̄ nō regrūt cause examinationē. absoluere vo pōt qñ absolutio nō eget cause cognitōe. alꝫ ꝺ qa si posset generalit absoluē possz ⁊ excōicare. di. 21. de q̄s. Et his ꝓcordat Inno. sup. c. nouit. vñ dicit ibi. ꝙ si iudex suū errorē recognoscit sine cause cogniti one absoluit ꝓpter piculū excōicatōis. eꝫ de sen. excō. sacro §. si vo iudex. Utruz legat⁹ extra puintiā suā exīs absoluere possit. R⁹ ꝙ nō nec etiā excōicare. ar. eꝫ de offi. le. nouit. rō ē ut hꝫ ibidē in glo. qa excōicare ⁊ absoluē sūt iurisdictionis. in risdictionē aūt hz iudex tñ in sua dioce si sue puintia. ar. ii. q. i. si gl̄s. ⁊ eꝫ de re scrip. pastoralis. si tñ cognosceret se i sen tētia errasse posset eā reuocare ꝑm Inno. Quidā tñ dicūt ut di. in glo. pdicta ꝙ pos sit extra suā puintiā excōicare. ar. ii. q. 3. si eps. sicut Paul⁹ excōicauit corintibuz absentē. 9. q. 3. §. vl. hoc aūt posset locum habere i notoriis vbi non regrit ordo in ris ꝑm Hosti. ⁊ idē videt dicendū ꝺ epo

Quid si excōicauit aliquē ꝺū erat i ꝓ uintia sua. nūqd eū absoluere poterit qñ erit extra puintiā. R⁹ ꝙ nō. qa exeūdo ꝓ uintiā suā. s. aio nō redeūdi stati ꝑuat⁹ est dignitate. ff. de offi. dele. l. 3 ⁊ iurisdictō sta tim expirat. extra de offi. leg. c. vl. hec eꝫ de offi. le. nouit. in glo. Utr officiall epi excōicati excōicatione maiori vere possit absolnere subditos illius epi. R⁹ aut eps instituit illū officialē suū postq̄ iam erat excōicatus. aut ante. Si ꝓ mō absolutus ab illo officiall non ē vere absolut⁹. quia talis eps ē ab oi actu legitimo suspensus. ⁊ ideo non potuit instituere officialē. si āt instituit eū añq̄ excōicatus eēt. aut cepe rat vti officio añq̄ eps excōicaret aut p⁹ si añ sic absolut⁹ ab illo nō ē vē absolut⁹ nisi aliud obsistat. si p⁹ tūc sicut dicūt ali qui absolutus ab illo non est vere abso lutus. qa exquo nō cepit vti officio ante epi excōicationē. supueniēte epi excōicati one expirauit iurisdictio ei ab epo com missa. qō ꝺclarāt ꝑ boc. qa si eps corpo raliter moreret. aut ꝺponeret anteq̄ of ficialis incipet vti officio suo iurisdictō si bi cōmissa ab epo expiraret. eꝫ de offi. de le. Iz. in glo. Ā simili volūt alīq dicere de excōicatione supueniente. Sed hec opīo mihi nō placuit. ⁊ qō i sua rōe adducūt ꝓ simili non ē sile. qa mors aufert in ppe tuū execution ptātis. excōicatio aūt nō ꝫ suspendit eaz ad tēpus. vnde videt di cendū ꝙ non obstāte illi⁹ q cōmisit excōi catione supueniēte p⁹ cōmissionē Iz super neniat añ inceptionē executionis officij absolutus ab eo ꝺz vē absolut⁹ reputari. Ea que dicta sūt aliq̄ mō pūt ꝓbari ꝑ ea que dicūt li. 6. de offi. vicarij. romana. in tex. ⁊ glo. Ber. ⁊ de offi. le. Iz. in glo. hec ꝺ Richar. 4. di. 18. q. 10. ar. 4. o. ꝑme opinio nis videt ee Inno. ⁊ Hosti. Utrum ꝑsb̄r sb̄ditū suū excōicatū. maiōi excōica tiōe possit absoluē a pctis stāte excoicati one. R⁹ sive iste sit excōicat⁹ iuste sive iiu ste vūmō teneat excōicatio sive ꝑ eū stet ꝙ ñ ē absolut⁹ ab excoicatōe sive ñ. ñ pt absolui a sacerdote a pctis suis excoica tiōemanēte. Iz ros ꝓriū dicat ⁊ ꝫ mani festū ēt eo q ē iuste excoicat⁹. ⁊ stat ꝑ eū ꝙ ab excoicatōe ñ absoluit qa tal⁹ actu ē pctō mortali de q̄ ñ pēitet qa ꝓtēnit snīaz eccl̄ie. De illo aūt q ē iuste sive iiuste ex coicat⁹ ꝫ ꝑ eū ñ stat ꝙ ñ absoluit nō ē ita clar. qa decretū. 24. q. i. log. de ill' qui se ab vnitate fidei vel societate petri q̄mō cūq̄ segregauerūt. qui aūt ē excoicat⁹ in iuste ⁊ ille qui facit suū posse ꝙ absoluat feipos non segregāt. tñ credo ꝙ tal' a pe catis absolui nō posset ab hoīe. Iz absol uat si vē pnitet i iudicio de. decretū eniz ex ꝓsuetudie q̄ ē bona ⁊ optia legū inter pres sic obꝛuat ut tales ñ absoluāt qa ꝑ sumendū ē ut i pluribus ꝙ iuste excom municati fuerint ⁊ ꝙ nisi per eos staret ab excommunicatione absolucrentur

nisi interdū qs teneat diu ī excōicatione ad grauī punicndū aliqō grāde scādalū p quo fuerit excōicatus.cū g̃ pſbr aliquē absoluit in foro pnie p̄ oz p̄ponere absolutiōz ab excōicatōe q̃s a pctis.Excōicatus etiā minori excōicatiōe nō posset absolui a pctis illa excōicatiōe manente.qa ut hr̄ ex̄ de cle.exco.mi.si celebrat.talis ē sacr̄oz pceptōe p̄uat⁹.hec Richar.4.di 18.q.9.ar.4.o. Utr̄ si iudex delegatus añ litis ꝓtestationē excōicet aliquē p contumaciā possit illū absoluere p⁹ ānū. R⁹ excōicatus a iudice delegato aut ē excōicatus ab eo p⁹ sniam diffinitiuā cui ñ parebat ꝛ iō fuit excōicatus .ꝛ iste talis p⁹ annū nō pōt ab eo absolui. qa ei⁹ iurisdictio expirauit in totū etiā q̄ ad executiōz ꝛ de tali itelligit illud ex̄ de offi.iudi.delegati. Aut ē excōicatus añ litis cōtestationē vel p⁹ litē cōtā ante sniam diffinitiuā ꝛ talis absolui pōt ab ipso p⁹ annū ꝛ qñ cūq̄.ꝛ procedere potuit iudex i cā q̄stū cūq̄ absoluerit illū.qa iurisdic⁹ durat vsq̄ ad sniam latā ꝛ executiōi mandatā.i. annū p⁹ sniam ut pz ibidē in.c.significasti. hec in.d.c.q̄renti i glo. Utr̄ glibet pſbr absoluere possit ab excōicatione minori a canone lata. R⁹ qdā dicūt quēlibet pſbrm nisi sit hereticꝰ vel scismaticꝰ vel maiōi excōicatione excōicatus absoluē posse ab excōicatione minori ꝛ etiā a pccis venialibus. qa talis absolutio nō regrit iurisdictionē. Sed ꝫ nullꝰ pōt aliū iudicare nisi hēat sup eū iurisdictionē ordinariaz vel delegatā exp̄ssa ꝓcessiōe vel pmissiōe vel ꝓsuetudine.absoluere aūt aliquo mō ē iudicare. Jō dicūt alij q glibet pſbr nō hereticus nec scismaticꝰ nec maiori excōmunicatiōe excōicatus iurisdictionez hz sup quēlibet xp̄ianuz q̄stū ad p̄dicta. qa cuilibet pſbro liceret absoluere nisi per ecclesiā cēsit iurisdictōes limitate.nō inuenit aūt in iure ptātē absoluēdi a venialibꝰ ꝛ a minori excōicatione a iure alicui pſbro ab actibus legitimis nō suspēso esse subtractā.vñ ex̄ de pe.ꝛ re.oīs vtriusq̄.super illud oīa sua solꝰ pctā.dicit glo.nō tamen venialia.g̃ q̄stū ad ꝓfessionē venialiū nō plus obligat penitēs ad ꝓfitendū ꝑpio pſbro q̄s alteri.Al sili dici pōt de excōicatione minori cū contrahi possit ut sup̄ dictū ē sine pctō mortali. Alij dicunt ꝓtrariū qa ut ipsi dicūt hz xp̄s absoluēdi ptātem ꝓtulit aplis ꝛ alijs discipulis p seip̄z imediate.ptātem tñ iurisdictiōis cōtulit eis accipiēdā mediāte petro quē vicariuz suū in ecclesia militāte ꝓstituit.ideo nullꝰ pſbr habet iurisdictionē aliquā super aliquē in foro interiori vel exteriori nisi sit sibi cōmissa a successore petri imediate vel mediate. Multi aūt sūt pſbri qbꝰ nulla penitꝰ iurisdictio ē cōmissa.g̃ tales nec a venialibꝰ nec ab excōicatōe maiori posit absoluere.ꝛ ad hoc facere videt extra.c. nup.§. i secūdo.vbi dr̄ de illo q cōtrahit excōicationē minorē a iure q̄ a suo epo vel ꝑpio pſbro poterit absolutiōis beneficiū obtinere.videt enī q dicēs a ꝑpio intendat q nō ab alio.ꝛ hec opio magis placet Richar.4.di.18.q.9.ar.2.o.ꝛ Hosti.in sū.ut videt.ꝛ in glo.sup.c.nuper.ꝛ De.4.di.18.q.3.ar.2.q.2.c.ꝛ Roð. q dicit q de iure cōi illi soli q curā hūt aiarū taliter excōicatoz illos absoluere possūt ab excōicatione minori.curā dico ordinariā vel delegatā. Utr̄ pſbr excōicatus minori excōicatione lata a iure absoluere possit subditū suū ligatū minori excōicatione lata a iure. R⁹ q sic. qa excōicatio minor non aufert ea q̄ sūt iurisdictionis.extra de cle.exco.mi.si celebrat. Constat aūt q absoluere ē iurisdictiōis.vñ ꝛ duobus collata ptās ut a minori excōicatiōe se iuicē absoluāt si eā incidāt vtroq̄ ligato vinculo excōicationis hꝰmōi non expirat.ex̄ e.duobus.vbi qdaz male nō tauerūt non expirat sed ꝛmitat donec alter eoz fuerit absolutꝰ a tali q nō sic sit ligatus.ß p̄m hoc nihil spāle diceretur ō excōicatione minori cū idē sit etiā de maiori.hec Roð. Utr̄ excōicatus minori excōicatione possit absolui a pctis illa excōicatione manēte. R⁹ q non. qa ut habet extra de cle.exco. si celebrat.talis est sacr̄oz pceptione p̄uatus. Utr̄ clericꝰ non tñ pſbr absoluere possit ab excōicatione. R⁹ Jo.an.dicit q sic.qa clericus cōfirmat qō pōt fieri de subdiacono tñ. ut pz extra de eta.ꝛ q̄li. a multis excōicat. ex̄ de elec.transmissa.Et p̄m Jo.ad quem ptinet excōicatio ꝛ absolutio.ar extra de simo.ad aures.Hosti.vo sentit ꝫriuz qō ꝑbat p illud.z4.q.3.notādū.sup hoc tñ p̄m ipsū dici pōt q excōicatꝰ triplici vinculo ē ligatꝰ.vno q̄ ad cētū rōe pctī ꝑpetui qō excōicat q̄ ligatꝰ fuit q̄ ad cētū q̄scito ꝓmisit q ō etiā p ꝓtritiōz abolet.z q̄ ad sponsam ecclesiā quā offendit ꝛ a tali ñ pōt

qs absolui nisi p sacerdotē cui pfitēdū ē 3° quo ad sniam ecclesie in pfū latā in q 7 dē ligat 7 quā etiā tenet seruare quo vsq; relaxata sit 7 solēnis recōciliatio sub secuta. Jgit quo ad relaxationē faciēdā itelligi pōt q ab hac qcūq; absoluere po test regularit pōt 7 ligare 7 ecōuerso. ar ex ō reuuris. ois res. q̄nis hoc in casib⁹ fallat ut dicet infra. vex tū nō ē ei cōicā dū quousq; solēnitas absolutiōis secuta sit q cū psalmo 7 cruce fit dē qua habet i fra. quā nō pōt facere nisi sacerdos sicut innuit. ex e. canonica. cū eni minoris ex cōicationis absolutio regrat ꝑmū epm vel ꝑmū sacerdotē ut dr ex e. nup. mul tos⁹ regrēdū ē ß i maiori. Jgit qñ sbdia con⁹ absolut ab hac sntia dz dicē absolu to ut oñdat se sacerdoti. q etsi non possit absoluere ipsū a sntia indiciali regularit. tñ pōt ipsū absoluere 7 excōmunicare rō ne correctōis pcti 7 quo ad ptātē clauis fori pnialis 7 quo ad recōciliationem so lēnē 7 ecclesie satisfactionē. hec eni in ab solutiōe excōicati regrunt. ut pz ex ō vi 7 ho. cle. qñ. in fi. q ad pbrm nō ad mio rē in ordine ptinēt. ar. 26. q. c. vl. 7 extra e. nup. Minor ḡ sacerdote nō poterit ab solnere ut pz ex pdictis. 7 rō patebit infra. 7 sic etiā pōt intelligi illud ex de simonia ad aures. ibi faciāt absolui. subandi p ali quē pbrm si excōicatores id nō fecerint i. si nō absolnūt lz pbri erāt. vel. i. si ipsuz absolui nō fecerūt p pbrm vel recōcilia ri. si pbri nō erant. hec Hosti. Rod. vero dicit ad qōnē istā q duplex ē absolutio. vna ptinēs ad fore indiciale. hec pōt cō mitti clericis q nō sūt pbri. 7 etiam sm hu. posset a papa delegari laycis 7 etiam excōicato. qa ē poti⁹ iurisdictiōis q̄ ordi nis. Alia ē ptinens ad fore pniale que fit cū psalmis 7 orōne. ex e. a nobis. in fi. et hec ptinet ad ordinē sacerdotalē. 7 ideo nō dz nec pōt ꝑmitti nisi pbro nisi forte a papa. qñ ḡ excōicans non ē pbr absol uere pōt excōicatū a se 7 restituere coio ni ecclesie p seipsū. illā aūt absolutionē q̄ fit cū psalmis 7 orōne nō dz p se dare. ß dz pbro cōmittere.

Segtur vidē de 2° articulo. s. quor casuū absolutionē papa sibi spā liter reseruauit. Circa qō sciendū q bi sūt plures. Prim⁹ ē de incēdiario ecclesie. ex e. tua. 7 hoc itelligit qñ ē p ec clesiā denūciat⁹ etiā a simplici pbro dum mō ex ꝑsuetudine bēat excōicare 7 denū ciare. Sicut eni habet i glo. Ber. sup. d. c. tua. 7 i glo. Bar. li. 6. e. qcūq; p eo. incē diarij ecclesiar sūt ipo iure excōicati. ut in. c. tua. Jncēdiarij vo aliar rer sunt ex cōicandi ut dr. 23. q. vl. pessimā. Sed ꝑmi postq̄ sūt publicati nō pñt absolui nisi p sedē aplicā. ut dr in. c. tua. 7 i. c. cōquesti. Secūdi vo pñt absolui ab epis etiā p⁹ q̄ sūt publicati sm Rod. ß sm Hoff. 7 Ber in. c. tua. 7 Bar. in. c. qcunq; a solo papa pñt absolui. 7 hoc innuit illud. c. tua. loq̄ns distincte de incēdiarijs publicatis sine de nūciatis. 3° ē de effractore 7 expoliato re ecclesie. 7 hoc etiā intelligit post q̄ ē p ecclesiā denunciatus etiā a simplici pbro sililiter. nā ante denūciationē tā iste q̄ ice diarius citra sedē aplicā pñt absolui. ex e conōsti. 3° de illo q scient 7 sponte pti cipat cū excōicatis a papa 7 eos i diuinis officijs recipit. ex eo. significauit sm Ho sti. Alij aūt ut Ber. 7 Jnno. itelligūt hic qñ papa excōicauit aliquos 7 pticipan tes cū eis vel q pticipabāt in crimie. vel qñ erāt excōicati ꝓpter hoc q̄ ꝓhibiti di uina celebrāt. vñ recipiētes eos ad diuina eis in crimie pticipabāt ꝓpter qō dicit ta les sntia inuolui. ar. extra e. nup. §. i. et c. qō in dubijs. 7 c. int alia rē. 4° ē de fal sario q falsificauit lras pape vel scienter vtit eis 7 defendit vel fauet falsarijs. et ß ē vex etiā de mliere ut credit Rod. extra de crimie falsi. oura. 7 c. ad falsariorum.

5° ē de illo q in crimie ꝓpter qō ē excōi catus a papa pticipat crimino. tal' eni ratione criminis dānati videt in cū deli quere q dānauit illud crimen. 7 ideo nō pōt absolui nisi ab eo q sntiam tulit aut a suo superiore etiam si ille superior nō habeat curā ordinariā. taliter excōmunicati. 7 vi detur esse casus specialis in quo archiepi scopus iurisdictionē habet in subdito suf fraganei sui. extra e. nup. §. i. 7 duobus. c se. 7 c. si concubine. vnde si papa senten tiam tulerit participans cū tali 7 talit ab alio absolui nō poterit q̄ a papa 7 diuer sificatur casus iste a tertio casu predicto. quia hic loquitur ō participatione crimi nis non diuinor officior. ibi vo loquit in casu cōuerso. 6° sm Hosti. ē de capel lano secūdo nubentē benedicente qui et si excōmunicatus non sit. mittēdus tñ ē ad sedem apostolicam ab officio benefi cioq; suspēsus. ut patet ex ō secū. nup. c. i

7° ē ꝛe illo q̄ man° violentas iūcit i cle ricū vel religiosū.i7.q.4.si qs suadente. qđ indist incte vex ē nisi aliqs a sede apo stolica hēat ꝓuilegiū absoluendi.puta qa aligbus ꝓcedit hoc p lr̄as spāles. vbi q ꝛem q̄stūcūq̄s sit excessus si spāliť ⁊ certa snīa ꝓmittat is pōt absoluere cui cōmit tiť.⁊ sic itelligas illud cx̄.e.mulieres .§. ꝛe his q. Nec pōt alīj ꝛelegare.cx̄ ꝛe offi. ꝛele.qñ aplica se. Spāliter aūt officialis i.inder vel apparitor alicui° ptātis vl' pn cipis ꝓ iiectione manuū in clericū absol ni non pōt nisi a papa.qa nulli layco au ctoritas tanta sup clericū dat' nisi forte turbā arcendo nō ex ꝛeliberatiōe ꝑ casū clericū ledat.ex̄.e.si vo alicui°. 8° est ꝺ eo q̄ dat licentiā alicui grauādi cos qui snīam cōtra aliquē vel aliquos ꝓmulga uerūt.talis eni ē excōicatus. ⁊ si ꝓmanse rit in hac snīa ꝓ duos mensē absolui nō poterit nisi a papa.cx̄.e.q̄cūq̄s ꝓ eo Gre go.x.li.6. Itē illi q̄ sūt excōicati a iure in casu .47.67.72.73.87.91.95.96.et. 97. et 100.absolui nō pōt nisi ꝓ papā ꝓterq̄s in articulo necessitatis ut habitū ē supra.

Sequit' videre ꝛe 3°articulo in q bus casibus hec regula fallit.s. q̄ iūcit man° violētas in clericū vel religiosū non pōt absolui a quocūq̄s nisi a papa.Circa qđ sciendū ꝙ sūt plēs tales casus. Prim°ē qñ excōicatus ē i mortis articulo cōstitut°.ut qa letaliter i firmat' vel iustū bellū ingredit' vel nau fragat'.hec eni q̄cūq̄s fieret lesio potest absolui.i7.q.4.sīq̄s suadēte.⁊ cx̄.e.ñ ou bū.⁊ plurib° alīs.c.Et i hoc casu pōt ꝛe nitens absolui a quocūq̄s ꝛctō⁊ a q̄cūq̄s excōicatione ꝙ quēlibet pbr̄m nō hereti cū nec scismaticuz nec excōicatū. Hō hic ꝙ Inno.extra ꝛe ꝓ.⁊ re.qđ in te.dic ꝙ ille casus nō itelligit' tñ ꝓpter infirmi tatē.sed etiā si sit in quocūq̄s piculo mor ti vicino.ut si timeat hostē vel pdonē vel crudelē boiem potentē vel spāle odium alicui° vel si sit piculose nauigatur°.ff.ꝛe ꝛona.cā mor.l.3.et.4.Et idem ponit glo. ibidē.⁊ addit ꝙ idē ē si sit obsessus vl' ob fidens vbi crebro machine iaciūt' ⁊ bali ste.Cū his satis cōcordare videt' Ber.i c.qđ in te.Et subdit postea ibidem Hosti caueat tñ absoluens ꝙ non nimis laxet habenas in hoc casu. al's sub hoc ptextu possent q̄si oēs absolui.⁊ sic illuderet' ec clesia ⁊ daret' via figmētis. Est tñ tali in iūgendū ꝙ si euaserit ꝛebeat se sedi aplice s. si lesio sit enormis vel si sup hoc.s. enor mi legat° spāle mandatū habeat ꝑsentāe mandatū sup hoc receptur°.Sic itelligas illud cx̄.e.ea nostr'.§.vl.hec Hosti.Et ut ibidē dicit sup.c. ꝛecetero. similit' in alīs excōicationibus iniūgendi ꝙ recepta sa nitate excōicatori se pntet [illegible] mandatū receptur°.extra.e.a nobis.z.§.ut aūt nisi rōnabiliter fuerit appellatū.qa tūc stabit mādatis eius q̄ ꝺ appellatione cognoscit qđ si non fecerit q̄cito cōmode poterit i eandē snīam cadit ipso iure.li.6.e.eos q. ⁊ sic absoluto nō ꝛebet cimiterium⁊ alia suffragia ecclesie ꝛenegari.extra ꝛe sepul ꝓchiano. Consuetudo tñ est in multis dioc.ꝙ tales in cimiterio nō sepeliantur. nisi ꝑus habita licētia diocesani vel offi cialis sui.cui° ꝙsuetudinis rō ē.qa ꝙ hoc ad satisfactionē sacri° cōpelli pnt hēdes. volūt etiā ut dicit Ray.pleriq̄s dicere ꝙ talis a layco pōt absolui.ar.ꝛe conse. dis. 4.constat.hoc eni videt' velle Lauren.⁊ Ber.cx̄.e.a nobis.z. Si tñ ꝓcuntus nō fuerit absolutus⁊ ita moriat' si appareāt in eo signa contritiōis nec ꝙ eū steterit q̄ man° absolueret' poterit absolui p° morte. sed non nisi ab eo q̄ poterat absoluere eū viuū.extra e.a nobis.z. in tex.⁊ glo. Sz ad qd valet h° modi absolutio. R° ut i lo co sacro sepeliat'⁊ ꝙ eo spāliter oretur et missa celebret'⁊ fiant suffragia ꝙ eodem

2°casus ē qñ qs iimicitias hz capita / les vel alias iustas excusationes ꝓpt' q̄s non pōt se sedi apostolice pntare. extra.e ꝛecetero.⁊.c.qđ ꝛe bis. In qb° etiā.c. p° q̄s exp̄ssa sūt q̄dā ipedimēta i spāli dicit' in gnāli⁊ ꝓpt' alias iustas excusatōes qb° pōt qs rōnabiliter ab itinere excusari. ut pz i.c. ꝛecetero.⁊ ab hoc ipedimēto cano nico retrahi.ut i.c.qđ ꝛe bis.⁊.c. quānis Que aūt sit excusatio vel canōici ipedimē tū alind ē ab his q̄ sūt ibidē exp̄ssa limitā dū ē arbitrio boni viri.ar.ff.ꝛe v.obli.cō tinu°.§.cū ita.⁊ cx̄ ꝛe vo.qđ sup bis. 3° casus ē ꝛe ostiario qui si ptextu officij sui i malignat° aīo iuriandi clericum leserit a suo ep̄o pōt absolui.dū tñ nō grauit' vul nerauerit.si tñ nō casu fortuito ꝑ ex deli beratiōe grauit' vulnerauerit a papa ꝺz absolui.ex̄.e.si vo alicui°.nīso.i.hec Ray Si aūt non fecisset hoc aīo iuriandi nō eēt excōicat°.ut ꝺr ibidē in glo.qa canon tñ ligat ꝛolosos⁊ violētos.extra co.c.i

4° casus ē ꝛ officiali puta iudice uel apparitore alicui⁹ ptātis uel ꝓncipis qui turbā arcendo non ex ꝓposito ꝑ casū fortuito.qa tñ aliquo modo potuit ꝓuideri. ita ꝙ aliqua negligentia ibi ꝛpbendat clericū pcussit si als in nulla culpa cēt ñ crederē eū arctū exquo ci casus aliq̄te nus ita punit nō posset.sic intelligit illō ex eo.ñ vo.§.officialis.7 ar.ex ꝛ bomi. io.7.c.vl. Quid si clericꝰ venit lozicatꝰ in bello vel facit insultū.7 is cōtra quem venit capit vel ledit eū nūqd ē excōicatꝰ Rndet Inno.in.c.si vo alicui⁹ꝙ sic si scienter hoc facit.non tñ mittit ad papam. Hosti.vo ibidem dicit ꝙ si hoc faciat ad ꝛfensionē nō ē excōicatus. dū tñ cessante cā ꝛfensionis eū libex abire ꝑmittit

Quid si officialis auctozitate ꝓpria talē capiat 7 liget 7 piculū instet nec aliter ab iuria alterius possit compesci. Rndet Hosti.7 Inno.ꝙ nō ē excōicatꝰ imo merex.33.q.3.fortitudo.7.c.se7 hoc si plat⁹ eius nō sit ibi q hoc faciat.7 eū q̄cito potest suo plato restituat.als cōtra. extra.e. ut fame.§.layci. 5° ē ꝛ mulieribus nō districto vtx sint fortes vel ꝛbiles.Quid si mulier mutilauit vel occidit clericum. Rꝰ in ptāte ē cpi mittere vel non mittere ad curiā bꝰmodi mulierē absoluendam. qa non distinguit circa eas inter atrocē 7 non atrocē iuriā sicut distinguit ó bostiario.extra eo.si vo aliqs.i.Credo tñ ꝙ expedit in hoc casu mulierē bꝰmōi mittē ad curiaz qñ fortis ē 7 magna atrocitas facti nec fit alij ꝓindiciū ex bꝰmōi missione.hec roð. Quid ꝛ mulicre incendiaria sacri loci vel q falsificat lras papx.nūqd pōt absolui ab cpo sicut ꝛ iniectione. Rꝰ credo ꝙ ē mittēda ad curiā.qa nō inueniūt iura pcere mulieribꝰ in hoc casu 7 hoc forte iō qa bꝰmodi crimia ñ ꝓmittūt nisi p excogitatā malitiā 7 volū.§ iectio manuū sepe fit ex leuitate 7 impetu.hec roð. 6° casus ē ꝛ senibꝰ 7 valitudinarijs etiā si senes sūt fortes ad ābulandū. 7 dr senex maior.70. annis.C.q etate.l.i vbi dr ꝙ talis gaudet ꝓuilegijs veteranis ꝓcessis. 7° casus ē ꝛ restitutis suis mēbris ut sūt mutilati' i pcde.cōtracti.ce c'.claudi.manci q sūt miserabilesꝑsone7 ꝑm Hosti. intelligit hoc ꝛ bis q ita restituti sūt ꝙ aceedere nō pōt.Et iste casus7 duo pcedētes.s.qnt⁹7 sextus ꝓbant ex mulieres.7.c.ea noscit rūso i.§.i. 8° casus ē ꝛ infirmo q.s.ꝓpetuū bz impedimentū ex infirmitate vel etiā tpale in quo timet ꝓbabilit ꝛ morte festinata ut i febribus acutis.ꝙnātia.apoplexia 7 bꝰmōi. Pro quāta etiā ꝛbilitate qs excusat ꝙ ad curiā non mittat limitandū ē arbitrio boni viri ꝑm roð.Scōm Inno.aūt infirmi pōt absolui etiā si nō imineat pīculū mortis. ut si bz podagrā vel ꝯtanā. 9° casus ē ꝛ paupe. credit aūt roð. circa paupes eē distinguendū.s.ꝙ illi q nō pōt habere expēsas nec ꝛ bonis mobilibus nec immobilibus q̄ habeāt 7 distrahere possint nō sūt mittēdi ad curiā.als mittendi sunt quāte tñ expense ꝛbeāt ad iter sufficē ex varijs circūstantijs7 psone7 loci limitandū ē. Nec credat ꝙ ꝛbeat mēdicare vt vadat ad curiā nisi forte talis sit q sp cōsuenit mēdicare7 robust⁹ sit corpe ad eūdū.Et hoc idē vr Tan.notasse. ex e. qó ꝛ bis.7 Hosti.etiā ibidē7 in sū.Iz aūt qlibet regularis sit paup.tñ ꝑm roð hoc ptextu nō excusat qn ad curiā mittat si p cutiat clericuz secularē.qa 7si pauper sit eius tñ monasterij abundat. Idē credit ꝛ filiosa.qa 7si nihil habeat tñ pater eiꝰ abūdat. 10° casus est ꝛ monachs 7 canonicis regularibꝰ.ex e.monachi.7.c. cū illox.ꝛ hoc infra qnto articulo. 11° casus ē ꝛ bis q nō sūt sui iuris ut sūt serui. serui enī ñ sūt ad papā mittēdi. 7 hoc verū ē si ꝛberāt clericū in fraudē dñi vt iteri se subtrahant ab obsego dñi sui. vel si dñi q nō sūt in culpa graue ꝛtrimentum patiūt ex seruox absentia.oz tñ eis in rc cōpensationē laborīs itineris alia satisfactio iūgi.si tñ cēt ḡuis7 enormis excessꝰ ꝓpt vitādū scādalū7 tollēdū exēplū cēnt ad papā mittēdi.ex e.relatū.7.c.mlieres Satisfactio enī illa ꝑm Ho.sup.c.relatū.intelligit nō ꝛ elya cū ꝓpo careat ꝑ ꝛ oro nē vel ieiunio nel discīplis.ꝑ āt ꝑm Ber sup.c.mlieres ñ extēdūt ad filiosfamiliasꝑ pubes q dū sūt i pria ptāte nō dicūt sui iuris.qa tales ad curiā ñ sūt mittēdi ifra pubtatē.ex e.q̄nis.7.c.pueris.ꝑm āt lau 7 Ho.i glo.illō.c.mlieres itelligit ꝛ illꝰ psonis q̄ ñ sūt sui iuris q̄ ad volūtatē ut sē ꝑui ꝑuil' ꝓditōis.7 ñ itelligit ó ꝑuiētibꝰ sicut famul'.vñ qa filiꝰ faūlias ē sui iur' q̄ ad volūtatē.s.eūdi q̄ vult Iz ñ sit sui iur.q̄ ad ptātē.iō ꝑm eos.s.Lau.Inno.7 Ber.sup c.mlieres7 ēt ꝑz ro.ē mittēdꝰ ad papā nisi alió sit i cā. Nō extēdit etiā ꝑm Ber.i.o

c.relatum.hoc ad maritos⁊ libertos.nã si vir in fraudẽ vxoris clericũ vberet uel libert⁹ q ꝑstare ꝛebet opas i fraudẽ dñi. nihilominus vterq; ibit ad papã.qa hoc edictũ.s.q oẽs mittant ad curiã.q exꝑse non excipiũt ꝓhibitoriũ ẽ.Hosti.tñ dicit i sũ.⁊ sup illud.c.mulieres q idẽ est ꝛe filiofa.puberem⁊ ipuberem⁊ ꝛe seruo ꝑuilis conditiõis ⁊ ꝛe seruo liberto ⁊ etiã de viro q vberat clericũ in fraudem vxoris.

12⁹ casus ẽ ꝛe his q sũt nobiles ⁊ magne potẽtie⁊ ita ꝛelicati q laborẽ eũdi ad curiã nequeũt sustinere.ex.eo.mulieres. Et ꝑm Ber. ibidem ad arbitriũ episcopi spectat discernere qs sit ita ꝛelicatus q ñ possit ad curiã ire.⁊ si videt ẽpo q non possit laborẽ sustinere ꝓpter piculũ moꝛe põt eũ absoluere recepta sufficiẽti cautõe q parebit ꝑsilio siue rñso papæ.ar. extra ꝛe pr.⁊ re.ne p dilatione.⁊ ex.e.ꝛe cetero Hosti.vo dicit sup.d.c.mulieres.q ꝛelicati ꝑñt absolui ab ẽpo tñ in articulo moꝛtis.al's non ꝛebẽt absolui nisi p eũ cui ꝛe legauerit papa.ꝑm aũt Rod. si non ꝑñt oio laborem sustinere ꝑñt absolui etiã ir regsito papa sicut notat etiã Ala.super.c mulieres. 13⁹ casus ẽ ꝛe pupillo.ex.c.c i.sine ante pubertatẽ siue p⁹postulet se absolui.ex.e.pueris.qa etas excusat eos a laboꝛe itineris ut pz in.c.ꝓdictis. Nõ tñ q si nõ sũt voli capaces non incidũt i canonẽ ꝛe iiectione. si aũt sũt voli capaces incidũt si aio iiuriandi aut libidine vidicte clericos ꝑcutiũt.si etiam puenerit ad xv.annũ vel.xvi.ãnũ aut vltra si adhuc tales sũt q sine piculo ad curiaz ire non ꝑñt ꝓpter ibecillitatẽ coꝛpis aut ꝛefectum discretionis.credo q ab ẽpo suo possint absolui,recepto tñ iuramento q sublato b⁹modi ipedimẽto curie se ꝑñtent.hec ro

14⁹ casus ẽ ꝛe his q cõiter viuũt ⁊ sub eodẽ tecto coꝛmiũt⁊ in eadẽ ꝛomo comedũt.⁊ hoc nisi fuerit grauis ⁊ enoꝛmis excessus.extra ꝛe vi.⁊ ho.cleri.qñ ut ait nã coio parit discoꝛdiã.ff.ꝛele.z.cũ pater .§. dulcissimis . ideo excipitur casus iste Intelligũt aũt istũ casũ Ber.⁊ rod.tñ ꝛe regularibus nõ ꝛe secularibus. Hoff.vo ⁊ Hosti.in sũ.⁊ in glo.sup.c.quoniã intelligit ipsũ ꝛe oibus cõiter vinẽtibus. quia illa ꝛecretalis scribit omnibus episcopis ⁊ videt cũ hoc concoꝛdare Inno. 15⁹ casus ẽ ꝛe monialibus.extra e.ꝛe monialibus. 16⁹ casus ẽ ꝛe hospitalariis sci Johãnis hieroſolymitani.extra e.canonica. 17⁹ casus est in his q clericõ ñ enoꝛmẽ sed modicaz ⁊ grauẽ iniuriã irrogant extra e.puenit. Nota q Inno.extra.e sup.c.i.in fi.dicit q quicũq; aliquo canonico ipedimento ꝛetinet absolui põt citra sedem apostolicã ⁊ põt absolui ꝑmo requisito episcopo.qui si non ꝑsit haberi a quilibet ꝑsboꝛo põt absolui.extra e.sup.in fi.nl' tũc tantũ ꝑsboꝛ absoluet qñ aliquid difficile emergit ꝓpter qõ ad episcopũ uel ad excõmunicatoꝛẽ mitti non possit.ar.exẽ.c ꝑuis.hec Inno. Idem etiã sup.c.ꝛe cetero dicit q qdam dicũt⁊ forte non male q in b⁹modi casibus põt etiam ꝑsboꝛ absoluere sed ad mandatũ episcopi.ꝑ plus placet q in necessitate possit absolnẽ sua ꝓpria auctoꝛitate.extra ꝛe rapto. in lris. Idem dicit Hosti.in glo. ibidem. Nota q ꝛe monachis⁊ canonicis regularibus monialibus⁊ hospitalariis sci iohãnis hieroſolymitani diuersi casus sũt ꝑ positi sed tamen sub vno ꝑñt cõpꝛehẽdi qa hodie idem ius ẽ ꝛe omnib⁹ religiosis

Adhec nota ꝑm Inno.q in supdictis casibus oibus absolui põt excõicat⁹ pro iniectione manuũ.sed si sit al's excõicat⁹ a iudice non põt absolui nisi in articulo moꝛtis sed ẽ ad excõicatoꝛem mittẽdus

Sequitur videre ꝛe quarto articulo.s.spãliter ꝛe canone leuis iniurie irrogate. ⁊ circa hoc querũt plura.s.vtr ꝓdicta ꝛecretalis puenit contineat ius cõmune. R⁹ Ala. idistincte dicit q continet indulgentiaz specialem. ꝙ quo facit id quod in ipsa ꝛecretali ponit duximus cõmittendũ non respondendũ ⁊ q dicit fraternitatis tue. non ergo alterius nisi ⁊ specialiter alij sicut⁊ ibi cõmittemus.ar.extra ꝛe ꝑuile. Alij dixerunt q continet ius cõmune.⁊ in hoc conueniunt rod.Hoff. ⁊ Hosti. in glo. ibidem quantũ ad iuriam illam que est leuissima ꝑm eum,ar.extra eo.in prohemio.§. sane.alioquin frustra membranas occuparet,⁊ sic in leui iniuria ꝛe qua dicta ꝛecretalis loquitur quilibet episcopus absoluere potest.⁊ huius opinionis esse vitur Ber.ibidem in glo.quia eam põit secundo loco⁊ cõmunioꝛ est ut sentit ipse ibidem.hec rod.Hosti.vo itelligentiã b⁹ ꝛecretalis distinguit int' ꝑsonaz ꝓditões Aut eni agendũ ẽ cũ liberis aut cũ ꝑuis aut cũ masculis aut cũ feminis aut cum

ꝓuilegiatis aut cū nō ꝓuilegiatis. ſūt enī aliq ꝓuilegiati q̄ ꝑñt abſolui ꝑ dioceſanū ſicut ꝓz ī. c. ꝓcedenti. Diſtinguit etiaz īnt iniuriā grauē ⁊ leuē ⁊ leuiſſimā. ſic al' diſtinguitur inter caſū fortuituz leuē ⁊ latā culpā atq; leuiſſimā. ex. de cōmodato. c. i. de poſito. c. z. Mā ⁊ ꝑ cāu fortuito nullus ē excōicat' ut ꝓz extra. e. ſi vo alic⁹ .§. offic. aliq. fi. Et ſi dubitet vtrum ex alio ꝓceſſerit videt eē credendū iuramēto accuſati. ſed in dubio ꝓbabili pōt facere ſe abſolui is q̄ ꝓbabiliter dubitat ꝑ dioceſanū ad cautelā. ex. e. cū deſideres. §. ſecūde. Caueat tū talis de conſcia. qa ſi i caſu non ꝓceſſo ō quo nō dubitat ſe faciat abſolui ꝑ eū ſeducit ſeipſū. ar. extra de reſcrip. cū contingat. in fi. ⁊ de appel. cō ſulunt. i. hec Hoſti. Sz q̄ ē grauis ⁊ enōmis ⁊ que leuis. ⁊ que leuiſſima iniuria. R⁹ ſm Hoſti. grauis ⁊ enormis ē ſi oculū ꝓcutiat' ſiue q̄cūq; membroz magnuz uel paruū auferat' uel inutile reddat'. ſigſ vulneretur. ſi fuſtibus cedatur. ſi i theatro vel foro vel in conſpectu iudicis quiſ percutiat'. inſtitu. de niſurijs. §. atrox. multo fortius ſi in eccleſia vel cimiterio verberet' vel tumultuoſo. extra eo. cū ꝑ cā. ⁊ 17. q. 4. gſquis. ⁊. §. aūt. Decretalis ꝙ grauem reputat ⁊ enormē ſi inferioz manus in ſuperiozē injiciat. puta ſubditus in dominū uel iudicē vel ꝓlatum. vel ſi puniatur ad effuſionem ſanguinis illi⁹ mēbri de quo facile exire nō conſueuit. nihil eſt enī ſi ꝓpter leuem tactū exiret de naſo maxime in eſtate. ſic intellige illud ex eo. cū illoz. §. i. v. nos tū. vnde lz aliqs dum clericū percutit in nare ei⁹ offendat. aut cū vngue aliquātulū cutē excoriat ita q̄ aliquātulū ſanguis exeat nō credo enormē eē exceſſū. ſed tūc demū cū vuln⁹ ē illatū qō deſideraret remediū chirurgie vel alioz medicinaliū. hec Hoſti. Ber. aūt dicit ibi dem q̄ hoc ſatis crederet eē cōmittendū arbitrio iudicis. ſ. epiſcopi ⁊ abbatis. licz littera ibi loquat' ſimpliciter de effuſione ſanguinis. effuſio enī abundantiā ſignifi cat. hec Ber. Sed ⁊ enormē iniuriaz reputat vbi ſcandalū eēt ſi percutiens abſolueretur. Ideoq; non abſolnitur monach⁹ ſi percutiat clericum ſecularem. extra c. cū illoz. §. i. v. quid ſi clericus. ⁊ etiaz quia clericus ſecularis maioz ⁊ ſuperior monacho reputat'. diſ. 93. a ſubdiacono. Leuis aūt poteſt dici iniuria ſi par parem ſiue nō ſubditus non ſubditū in loco ꝓuato non coram iudice pleno ictu percutit malo animo ⁊ ex deliberatiōe citra tamen ſanguinis effuſionem. Leuiſſima vo pōt reputari ſi qs leuiter ponat manu ſup clericū malo animo. vel accipiat eū ꝑ veſtes vel ꝑ habenas vel etiam ꝑ bufetū vel manū vel brachiū ⁊ ipſū leuiter trahat dicendo q̄ niſi dimitteret ob reuerentiā clericalē ⁊ metū canonis. 17 q. 4. ſi quis ſuadēte. vſq; ad feces teuthonice verberaret eum vel faceret verberari. ⁊ hoc intelligi pōt vbi ſuperior vel par eſt is qui verba ꝓtulit. ⁊ ſic traxit vel etiā iuituz detinuit. hec Hoſti. Nota etiā ſm roſ. q̄ leuis iniuria ē iudicanda arbitrio boni viri ex variis circūſtantijs ꝑſonaꝝ locoꝝ ⁊ tēpoꝝ ſi eni clerico miniſtranti ſolēniter in altari publice man⁹ qs iniecerit leuiter. nō indicaretur leuis iniuria que al'. leuis eſſet. Et quedam ē leuis contra puerꝝ vel i dorſo vel cū manu vel cū baculo vel i occulto que grauis eēt contra ſenem. vl' in capite vel cū pugno vel cū enſe vel cuz gladio vel in manifeſto. Quedam etiam iniurie ſunt quaſi medie inē leues et enōmes que dici poſſunt graues quaꝝ grauitas ex circūſtātijs varijs ē penſanda. Quid ergo ſi layc⁹ erat is qui hoc fecit. R⁹ ſm Hoſti. non eſt iudicanda leuiſſima ſed leuis q̄ſtūcunq; modica fuerit in hoc caſu etiā ſi citra iniectionē manuū clericū iuſtū detineat q̄ſtūcūq; potens q̄ſtūcūq; nobilis fuerit vel etiā delicat⁹. vt ꝓz ex e. mulieres. §. de his. ⁊. c. nup. Ideo aūt non debet extendi ꝓuilegiū abſolutiōis quo ad laycoſ. quia nulli layco ſup clericum dat' tāta auctoritas. ex e. ſi vo laycos. §. officiales. ⁊ qa i ipoꝝ odiū ⁊ fauorē eccloꝝ ſ̄ immunitas eſt ꝓceſſa. ex e. ꝓtingit. z. in fi. hec Hoſti. in ſū. Sed in glo. ſup. c. puēit. dicit ſententiam ꝑdictam eſſe periculoſā etiam ipſis clericis. quia ſi layci ꝑ modicis etiā iurijs ad papam mitterent' grauius q̄ſq; clericos vberarent ne ſine cā ſufficienti papam adire viderentur. Nō etiam ſm roſ. q̄ dubium eſſe poteſt vtrū enis iniuria debeat reputari que infertur ſacerdoti maxīe a layco. cū i illo. c. puēit non fiat mentio expreſſa de preſbyteris ſed tantuz de clericis hoc modo. De his abſoluēdis qui clericis non enormē ſ̄ leuem ⁊ modicam iniuriam irrogarunt tue fraternitatis arbitrio duxim⁹ cōmittēdū

Quis absoluere pōt ꝛc grauí ⁊ leui nl' leníssima iiuria. R° ſm Hosti. ſi iiuria q̄ uis sit ⁊ enormis nullus pōt absolui citra sedē aplicam uel alū mandatū habētez sup hoc spāle. Nam qñ qs sup hoc ꝓuile giat' in genere uel in spē sp iiuria talis ex cipi consuenit. ut pz c. e. si vo alicui. rñ so. i. in fi. ⁊ c. puenit. ⁊ pluribus alijs. c. q̄ nec legato aplice sedis ꝫ lz in hoc cāu ni si ptātem sup hoc recepit spālem non ob stantibus iurib⁹ q̄ contrariū dicē videnť que ꝛc leui iiuria sūt intelligēda. Item ꝛc leui iiuria nullus absolui pōt nisi p sedez aplicam uel legatū ipsius. cui in hoc cāu ex officio legationis iam lz. sic intellige il lud c. ex ꝛc offi. ꝛele. qō translationē. ⁊ iura seq̄ntia. Sed ⁊ inter legatos è subtiliť di stinguendū ſm Hosti. nā si sit legat⁹ qui emanat ꝛc latere papę sicut cardinales si ne sicut epi sine ꝓsbzi sine diaconi q̄ assi stūt lateri papę in ꝓsilijs ⁊ iudicijs talis i ꝓuintia sua exīs pōt absoluere ibidē ꝛc linquētes subditos ⁊ etiā nō ſbditos ali unde veniētes ⁊ sibi occurrētes. sed etiaz extra ꝓuintiā suā absoluere poterit vnde cūq; veniāt occurrētes. ⁊ hoc facere pñt tales etiam sine spāli mādato papę. Ray. vo non distinguit inť iiuriā leuem ⁊ ḡuē dicens q̄ legati a latere papę missi absol uere pñt eos q̄ vberauerunt clericos. Le gatus vo q̄ non emanat ꝛc latē papę ꝫ al' cōmittiť sibi legationis officiū infra suaz ꝓuintiā existens pōt absoluere subditos suos ratione domicilij ⁊ peccati nel rōne peti tñ. non dico rōne domicilij tñ. extra ꝓuintiaz vo exīs absoluere non poterit hos uel illos. Ille aūt legatus q̄ nec ema nat ꝛc latere papę nec ei ꝓmittiť legatōis officiū. ꝫ ei rōne dignitatis suę tantū ꝓpe tit sicut remensis ⁊ cantuariēn. nec extra ꝓ uintiā suā nec intra aliquē absoluē pōt. hec aūt ꝓmissa va sūt nisi ꝑmis secundis uel tertijs legatis āplius p spāle ꝓuilegiū concedať ⁊ totū ꝛterminat Grego. disti guendo hoc mō tacite uel exp̄sse. extra ō offi. lega. excōicatis. ⁊ ſm banc distinctī onē intellige iura extra c. i. i fi. ⁊ c. si vo aliqs. in fi. ⁊ extra ꝛc offi. le. c. i. ⁊ c. volen tes ⁊ silia. Nō aūt dictū è q̄ legati ter tij neminē absoluere pñt in hoc cāu. verū è regulariter. hoc tñ fallit in casibus illis qui ⁊ oibus alijs episcopis sūt concessi. ꝛc qbus dictum è sup̄. Si aūt iniuria sit le uissima in hoc casu qlibet episcopus ab soluere potest. ⁊ sic intellige sup̄dictaz ꝛc cretalem puenit. que nō fuit contenta di cere modicā p se tñ. ⁊ leuem p se tñ. sed vtrūq; ꝓiūrit dicens leuem ⁊ modicam. quasi dicat leuissimā. Sed sup̄dicta ꝛcre talis puenit. sic è ſm Hosti. exponenda ō bis q̄ clericis. subandi uel alijs religiosis psonis. non enormē. q[illegible]ic oēs ad sedez apostolicā sūt mittendi ut [illegible] supra. ſ modicam ⁊ leuē. i. leuissimā iiuriā irroga rūt absoluendis. i. ut tales absoluere pos sisc ōmittendū duxim⁹. i. delegandū. Hec aūt ꝛelegatio in successorē transit. ⁊ rōne ordinarie ptātis cōpetit. ⁊ sic è indulgen tia respectu inferiorū epis. ſ ius cōe respe ctu episcopoꝝ ⁊ ptās hec oībus epis est cōis tue fraternitatis arbitrio. quod di co tibi oībus epis dico. qō tñ arbitriū cū ꝛebeat eē boni viri nō è nimis extenden dū ne vsurpeť papę ꝓuilegiū. ar. ex c. cuz illoꝝ §. vl. Sed nūqd illi q̄ pñt absol uere ab excōicatione ꝓ violēta manuuz iectione pñt hui⁹modi absolutiōes alijs cōmittere. R° q̄ illis qbus ex officio. s. or dinario competit in certis casib⁹ illos ab soluere q̄ ꝓ violenta manuuz iniectione sūt excōicati. licet alijs h⁹modi absolutio nē cōmittere cū viderint expedire. extra ꝛc offi. iudi. ordi. cis qbus. al's. bis qbus.

Sed qbus cōuenit hoc ex officio. R° ſm Hoff. ibidē hoc cōuenit legatis ex of ficio legationis. ex ꝛc offi. le. qō transla tionē. ꝓuenit etiā illis qbus hoc cōmittiť ex ꝓuilegio ꝓpetuo rōne dignitatis ut ar chidiacono bon. cui rōe dignitatis ꝓcel sū è ꝓuilegiū absoluēdi excōicatos in stu dio bon. ꝓmorātes ꝛelinq̄ntes ibidē. Itē epis in certis casibus ut dictū è sup̄. Itez abbatibus. ex ꝛe. cū illoꝝ. oēs iste p̄sōe ꝑdicte cū viderint expedire pñt super his auctoritate dicti canōis. ſ. eis qbus ordi nario iure cōpetit vices suas alijs cōmit tere. ⁊ idem dicendū è ꝛe alijs excōicatio nibus. ſ. q̄ illi q̄ ordinario iure uel ꝛelega to a ꝓncipe possunt ab eis absoluere. pñt alijs vices suas cōmittere cū viderint ex pedire. dūmodo legat⁹ habeat iurisdictio onem. Si vo alicui sit concessuz ex priui legio spāli q̄ absoluē possit talis ꝓmittē nō pōt. quia certū misterium sibi ꝓmittiť in hac parte non antē iudiciū. extra ꝛe of fi. ꝛele. quoniā apostolica. hec in glo. p̄dicta. ⁊ idem dicit Hostien. super idem. c. cū qui ꝛc.

Sequit videre ꝛ.5.arti.ſ.quis ab ſoluere poteſt clericos vel regulares ſeu religioſos ab iniectione violenta manuꝫ in clericuꝫ vel religioſuꝫ.Et circa hoc queruꝫ plura.ꝑ qs ab ſoluere pōt religioſum qui manꝰ violentas iniecit in alium religioſuꝫ eiuſdem religionis ⁊ monaſterij. ℟ſ. ſi iniectio fcā fuit in claustro abſolui pōt p abbatez ꝓp ꝓpriuꝫ dūmō exceſſus non fuerit difficilis ⁊ enormis. qui ſi diſcernere neſciat vel ī aliquo dubitet ad dioceſanū recurrat.⁊ idez eſt ſm hoſti.in glo.ſi infra ſepta vbi comederūt ⁊ biberūt vel dormierunt ſil' ⁊ cohabitant.vbi etiā clauſtrum nō hīt. ⁊ ſic ſumit clauſtꝝ ꝑ clauſura.Si vō extra clauſtrū fuerit ſiue ex̄ ſepta dom̄.poteſt abſolui p dioceſanuꝫ. qz nec ℔ abbatis ꝓuilegiū locum bz.ar.ex̄.e.monachi. ⁊.c.cum illoꝝ.Et caueat dioceſanꝰ q nō abſoluat eū niſi in caſu in quo abſoluerꝫ clericū ſeculare.qz cum hoc ꝓuilegiū cōcedat fauore clauſtri vt ibidē libentius cōmorent ⁊ euagandi mā ſubtrahat.reſtat q ꝓuilegiuꝫ mereꝫ amittere ꝛc̄. vt ī c.cum illoꝝ.hec hoſt. Videt tn̄ multis q ſi illa percuſſio non ſit facta cū ſcādalo.puta quia facta eſt nullo alio ℔ vidente. q a ꝑlato ꝓprio poſſit abſolui.ar.ex̄.e.canonica.ibi.n.dr̄ quocunq; mō ſe percuſſerint ⁊ non addit in clauſtro. qz talis iniectio nō vr̄ grauioꝝ q̄s ſi ex̄ dom̄ ſepta fcā nō fuiſſet.Sꝫ ꝫ ℔ eſt dōs hoſti.in expōne illius.c.cū illoꝝ.allegans ꝙ ſe qō in.e.c.dicit ſe in claustro percuſſerint. ī quo videt dari intelligi q ſi ex̄ ſepta dom̄ ſe percutiunt p ꝑlatuꝫ abſolui nō poſſunt.℔ idez ēt hoſti.in glo.ibidē magl approbat. Quis abſoluere pōt religioſuꝫ alteri⁹ clauſtri. ℟ſ. abbas ꝓpriꝰ vel alius ꝑlatus ſuus ⁊ ei⁹ q iniuriaꝫ eſt paſſus. qō ſm hoſt.ſup c.illud cuꝫ illoꝝ. ſic dꝫ intelligi.ſ.q ꝑlatꝰ ei⁹ qui percuſſit iuramentū recipiet ⁊ abſoluet.⁊ ſaltem ſemel percutiet ⁊ ꝓſueta forma ſeruet.ꝑlatus vō percuſſi percuſſorē verberabit.qz ꝑlato percuſſi ſatisfieri dꝫ ꝛ in iuria ſuo ſubdito irrogata. ⁊ monaſterū percuſſoris nō tenet ſatisfacere.qz ꝛlictuꝫ pſone nō dꝫ redundare in monaſteriū ꝛ trimentū ex̄ ꝛ except. cum venerabil'.§. intellexim⁹. Si tn̄ vn⁹ illoꝝ ꝑlatoꝝ vices ſuā alteri ꝓmittē vellꝫ hoc facere poſſet ⁊ cēt ꝓuenienti⁹. Quis poteſt abſoluē religioſuꝫ q manꝰ violentas iniecit ī clericum ſecularem. ℟ō puto q dioceſanus ⁊ ℔ ſi factum ſit occultū ⁊ iniuria leuiſſima.ita q ſcandalum nō imineat. alioqn ꝫ vt ex̄.e.cum illoꝝ.v.q ſi clericꝰ ſecularez.hec hoſti. Nunc vō in nouo iure ē expreſſuꝫ q eps religioſuꝫ q percuſſit ſecularez clericuꝫ pōt in eo cāu abſoluere in quo poſſet abſoluere clericū ſeculare.qui clericus alium percuſſiſſet.li.6.e.religioſo. Et putat Jo.an.q ſi monachꝰ nō habz vñ vadat ⁊ monaſteriū etī pauperrimū ſibi ꝓuidere nō pōt.eps eo iure quo poteſt inopes abſoluē. pōt etiaꝫ abſoluere eū. Quid ſi clericꝰ ſecular manꝰ iniecit violentas in clericū vel religioſuꝫ. ℟ō talis ſemp mittendus eſt ad ſedez apoſtoli cā niſi percuſſerit ſocium eiuſdez menſe nullē nō enormē.vl'aliuꝫ leuiſſime ꝛ quo eſt ad arbitriuꝫ epiſcopi recurrendū. ex̄ ꝛ vi ⁊ bo.cle.qñ.§.vlt̄.⁊ ex̄.e.ex tenore in fi.Et eps caueat q eque arbitret.⁊ nō niſi in illis caſibus in quib⁹ etiā layci poſſunt ab epīs abſolui.vt habitū ē ſupra ℔ hoſti. Quis abſoluet religioſos q nō habent ꝑlatum ꝑſbm. ℟ō Dioceſan⁹.⁊ hoc ſiue religioſi illi ſint boies ſiue mulieres.⁊ idem intellige ſi ꝑlatus ſit ꝑſbr tn̄ excōicatus.vl'ſi ſit mortuus vel alr̄ qualitcunq; ꝛfecerit.ar.ex̄.e. ꝛ monialibus .⁊.c.canonica . Alī⁹.n.abſoluere eos nō poſſꝫ.maxime ſi rector coꝝ laycus cēt niſi p̄r pape ꝓuilegium ſpāle.ar.ex̄ ꝛ iure patro.nobis fuit.§.i.hec hoſti. in ſum.⁊ ī c.monachi.⁊ Jnno.ibidem. Non.n.ꝓcederet ita ꝛ facili alicui ptās abſoluendi niſi eſſet ꝑſbr vel ſaltem clericus.ar.in.c. canonica.ibi qui ꝑſbr cē ꝛbz . qz laycis ſ.q̄uis religioſ nō ꝓmittet ℔ offm̄ ſic nec offm̄ ꝑdicādi.ex̄ ō hēt.cū excōicato.℔ ī.c canonica.in glo.Quod autez dictū eſt ꝛ abbate.ſ.q monachos ſuos abſoluere poteſt.intelligendum eſt etiā ꝛ ꝑore aut ꝛ ꝑlato ꝛſignato alio noie dūmō ſit ꝑſbr. nā hoc bñficiū extendit ad omnes monachos etiā regulares canonicos. vt ex̄.e. mōachi.⁊ ad hoſpitalarios hieroſolymitanos qui p ſuuꝫ ꝑorez qui.ſ.ꝑſbr eſſe ꝛbet abſolui poſſunt.ex̄.e.canonica.⁊ idē credendū eſt ꝛ tēplarijs dūmodo ꝑorem habeāt ꝓſilem.ſ.ꝑſbm. Ad oēs.n.claustrales extendit hoc bñficiuꝫ cuꝫ eadez rō ſubſit in oībus. hoc no.ex̄.e.cuꝫ illoꝝ in glo.Et ꝓueniunt cū ꝑdictis Jn. ⁊ bo. ⁊ ibidem dicit hoſti.ſuper.c.canonica. q

supior platus hospitalariorꝫ semp est laycus. vnde por sub eo ꝯstitutus nō habēt ptātem absoluendi nisi hoc statutū esset. vt in.c.canonica. hospitalarij g̃ cēbent absolui a pore.s.hieroſolymitano. non.n. dī ibi p pores sz p porem. ⁊ iō q ælinquūt locis remotis ab eo possunt absolui. hec hosti. vnde idem credendū est. ſ. q possint absoluere i casu simili cē guardianis fratruz minorꝫ. ⁊ cē porib⁹ ꝙuentualib⁹ p̄dicatoruz ⁊ oib⁹ porib⁹ ꝙuētualib⁹ cuiuscūq; ordinis q sup se maiorem non bñt in eodē ꝙuentu. sec⁹ esse credit Roō. cē porib⁹ triū vel quatuor regulariū q p voluntate supiorꝭ sui p̄ficiunt ⁊ amouent. Quid si tēplari⁹ vel monach⁹ vni⁹ dioc. peutiat tēplarium vel monachū alteri⁹ dioc. vel ēt clericū qs eps absoluet tales. R⁹ epi illaꝫ dioceſū cēbent cōicare ad ipetrandam hi⁹ absolutōem. vel alter ælegat alteri vices suas. ar. eẋ. c. cum illoꝫ. ⁊ Inno. in. c. cē monialib⁹. tñ modū dicit hosti. esse magis ꝙgruuz. Nūqd regulares p̄ñt a p̄latis suis absolui nō tñ a canone late sñie cē iniectione manuuz sz ēt ab alijs canonib⁹ late sñie in quibus papa retinet sibi absolutōnem. R⁹ credo q non. lz. n. illa ælcretalis faciat mentionez gnāliter cē illis qui ipo actu sñiaz excōicationis incurrūt. in rñsione tamē nō fit mentio nisi cē illis q in ciderunt in canonē cē iniectione. Ꝟ Roō. Quid si hi⁹ regulares sūt ciusdez clausꝛi siue nō ei⁹dez qui se inuicez peutiunt sc̄ scholares. R⁹ credo q gaudere cēbēt ꝓuilegio scholariuz q̄tum ad hi⁹ absolutōem obtinendā ab eꝑo loci. etiam si in scholares clericos iniecerint man⁹. ouum tamē inde scādaluz non sit ortū. Ꝟ Roō. Elꝫ excōicatus cē seculo fugiens ad religionē recipi possit anteq̄s absoluat. R⁹ q non qz nō est cōicandū ei. ii. q. z. cum excōicato. Ꝟ hosti. ſm Ray. vo talis non cēbz recipi qz nō est cōicanduz ei. Inno. aūt in. c. cū illoꝫ. dicit q receptio excōicati tenet. sed melius facit q scit ⁊ nō recipit. Utꝫ platus religionis quā vult intrare possit cū absoluē. Rñdeo Ray. dicit q nō nisi ita astrictus esset qō ad seculuz redire non possz. Alij vo dicunt q pōt eū absoluere sz sub hac ꝙditione si remanserit ibi. al's recedente eo rediret excōicatio eadem. Scōm vo hosti. talis p̄latus talē absoluē pōt sīū iniecerit man⁹ in religioſuz siue i clericū. pure ⁊ sine aliqua ꝙditiōe. lz dici possit q ꝙditio insit ipo iure. ſ. hi⁹ si pseuerauerit in religione. ⁊ Ꝟ verꝫ est. ſ. q pōt absoluere nisi excessus sit grauis ⁊ enormis. vt colligit̄ ſatis. eẋ. c. cū illoꝝ. §. q si claustralis ⁊ se. Inno. vo ibidē dicit q p̄latus exñtem in pbatione nō pōt absoluere. sz hosti. in glo. ibi[illegible] reprobat Ꝟ ex mente ipius ælcretalis. Quid si talit absolutus ad seculuz redeat. Rñdeo ſm hosti. j. annuz est in candez sñiaz reducēdus. nā ꝓpter fauorez religionis. ⁊ sic ꝓpt̄ tale impedimētum absolut⁹ fuit vt mō apparet. lz ab initio ppetuz quo ad Ꝟ cē quo queriť. hoc cē posset vt pz extra cē voto scripture. oz g̃ iniungi ei vt p absolutione sua ad sedē aplicam accedat. potest. n. dicere p̄latus religionis q eum absoluit Ꝟ in metuz carissime. tu vis oibus modis exire nō possum te ꝓhibē ercq̄ es īfra annū. sz qz venisti ligatus sñia excōicationis. ecce in ipam te reduco. ⁊ sic potes ire quo volueris. ꝙsulo tñ tibi q facias te absolui. Jn hoc tamen cāu ⁊ simib⁹ videť q is qui in eadez sñiam reducere oz eum. posset ei assignare terminū vl. xl dierum vel al's ad arbitriuz dicēs sic. nisi infra tale temp⁹ te repñtes pape vel ei⁹ legato vel saltem iter arripueris. iter tuū postea ꝓtinuando in candē sñiaz te reduco. a qua sñia nullaten⁹ poterit appellari. ar. eẋ. cē appel. ꝙsonas. ⁊. c. reꝑhensibilis. §. si aūt. ⁊. c. ad hoc. Ꝟ hosti. Et sz Roō. absoluens. a tali iuramento recipe oz q si ad seculuz redierit pape vel ei⁹ legato se p̄sitabit mandatum ei⁹ receptur⁹.

Quid si talis postq̄s reduct⁹ est in candē sñiam itez vult intrare religionem hanc vel aliā. nunqd pōt ⁊ oz absolui p̄latū religionis. videť q non. ar. eẋ. cē p̄sumptōnibus ⁊ cē ꝓcur. c. i. talem. n. inconſtātiam iudex merito recusabit. ff. cē ꝓcur. Sz ꝑ. ff. cē minoribus. ait p̄tor. §. restitutus. R⁹ primis ꝙcordātibus puto standū ne tali fiant leges ludibrio. C. cē bonis q̄ liber. cū nō solum. §. vbi aūt puerilis etas hec hosti. Ad hoc nō q q in oibus casibus supra dictis in quib⁹ religioſus per p̄latum suuz absolui pōt siue dioceſanū cē iniectione manuum siue illa iniectio fuerit añ ingressuz ordinis siue post intelligi oz hoc esse verum nisi ille excessus fuerit difficilis ⁊ enormis. tunc eniz absolui nō potest citra sedem apostolicam. vt si ad

mutilationez mẽbri cuiuscunqꝫ vel effu
sionem sanguinis ꝓcesserit aut in eꝑm l'
abbatem vel alium ꝓlatꝫ suum. vt sup
plet hosti. manus violentas iniecerit. cũ
excessus tales ⁊ similes nequeãt sine scã
dalo ꝓteriri. eẋ. c. cuz illoꝛ. §. i. vbi nos tñ.
alias excessus difficilis ⁊ enormis relin
quit arbitrio iudicis. cuz tñ excessus est
notoꝛi⁹. platus non põt eũ absoluere ꝓpt
scandalũ. vt dicit ibidem in glo. Quid
si valde paꝛ lesit sanguinez tñ effudit. qz
ꝛ leui qñqꝫ sanguis effundit. nunquid
idez erit ac si enormit leserit. Rñdet ber.
ibidez ꝙ satis crederet ꝯmittendũ arbi
trio iudicis. s. epi ⁊ abbatis. lz lra ꝛcreta
lis simplr loquat. Effusio. n. abundantiã
significat. 16. q. i. reuertimini. cui cõsentit
hosti. in sum. ⁊ in glo. sup. c. cuz illoꝛũ. eẋ
ne cle. vel mo. sniam. Scõm et Roð. siqs
dum pcutit clericus in nares eius effun
dat sanguinem aut cum vngue aliquan
tulum excoꝛiet entem. ita ꝙ aliquãtulum
sanguinis exeat. non erit excessus enoꝛ
mis. Sed tunc qñ vulnus est illatum qð
requirit medicũ chirurgie vel emplasto
rum ⁊ biꝰ. cum ꝓtextis ꝯuenit etiã Inno
in. c. cum illoꝛ.

SEnqit videre ꝛ. 6. arti. s. quis po
test absoluere a snia iudicl. ⁊ cir
ca hoc qrunt plura. ꝑ quis põt
absoluere a snia tali. Rº ille qui tulit eaz
vel supioꝛ eius non alius excepto articu
lo moꝛtis nisi ꝛ mandato excõicatoꝛis l'
supioꝛis. s. excõicatoꝛis. nam regulariter
qui põt ligare põt ⁊ soluere. di. zi. inferi
oꝛ. Ꝫ tamẽ fallit in quibusdaz casibus. vt
videbit infra. vnde ille q ligat absoluere
dz. z 4. q. i. si petrus. Et ẽ hoc indistincte
verum qñ snia lata est in aliquez spãliter
noiatus. si autez in gnẽ auctoꝛitate cano
nis vel homis vel statuti tunc si ꝓferens
velit alijs absolutionez subtrahere dz di
cere. absolutionez autẽ taliuz nobis spã
reseruamus. ar. eẋ. c. nup. hec host. Si ãt
excõicatus ad supioꝛem illiꝰ. s. excõicato
ris epi vadat ꝓ absolutione. licz si ab eo
absoluat sit absolutus. supioꝛ tñ remittẽ
dz ad excõicatoꝛem absoluendũ. nisi sit
aliq cã legitima ꝓpt quã nõ sit remitten
dus. eẋ ꝛ offi. ꝛle. ꝓdentiã. §. vlt. hec
Ric. 4. di. 18. q. 9. ar. i. in ꝑn⁹. Succeſſoꝛ ãt
absoluere põt excõicatum a ꝑdeceſſoꝛe.
Si etiã ꝑsbꝛ firmari⁹ alic⁹ ecclesie excõi
cauit aliquẽ ꝓ furto vel sili. alius ꝓsbꝛ
firmari⁹ loco ei⁹ institutus poterit illũ ex
cõicatuz satisfacere volentez absoluẽ nisi
sibi retinuerit absolutionẽ psona eccẽ. Ꝫ
Roð. Quid si papa mãdet alicui ꝙ ex
cõicet aliquẽ. nunqd talez absoluere po
terit. Rº ꝙ sic. ar. di. zi. inferioꝛ. ⁊ ff. ꝛ re
iurl. nemo. Nam excõicatio ⁊ absolutio
pari iure censent ꝛ pe. di. i. vbũ. qð vez
est qñ papa mandat alicui qð excõicet
ꝯmittendo cãe cognitõz. tũc. n. si ille ꝓpt
ꝯtumaciaz aliquẽ excõicet. eũ absoluere
poterit. nisi cuz cã ꝯmissa est infra certũ
tẽpus ꝛcidenda ⁊ ille termin⁹ ẽ elapsus
Porro si papa iam diffiniuit negocium
⁊ mandet alicui excõicare rebellez l' no
toꝛiuz peccatoꝛez talis nõ põt absoluere
sz tñ excõicare siẽ ei ꝯmittit. qz nõ iuris
dictio sz puꝛ misteriuz tñ ꝛlegat. eẋ ꝛ
offi. ꝛle. qñ. hec host. ⁊ ibidẽ Ber. extra
ꝛ maio. cũ inferioꝛ. Quid si snia excoꝛ
catõis lata fuerit ab ordinario vl' ꝛlega
to ⁊ a papa ꝯfirmata. nunqd ille q eã tu
lit ab ea absoluere poterit. Rñdet gof. ti.
ꝛ ꝯfir. vti. c. vlt. ꝙ sic. ar. eẋ ꝛ ꝯsti. ex fre
quentibꝰ. Host. vo. c. ti. circa. fi. di. ꝙ sicut
snias latas a papa null⁹ sine mãdato spe
ciali põt retrahere. si nec ab eo ex certa
scia ꝯfirmata nisi ꝛ spãli mandato suo.
vt in. c. ex frequentibus in fi. ⁊ Ꝫ nisi liq
do ꝯstet ꝯfirmatiõem illã esse p surreptõ
nẽ obtẽtaz. extra ꝛ ꝯf. r. c. z. Idez dicit
Roð. Secº est si simplr ꝯfirmauit sñ cãe
cognitõe. qz tũc ꝑncipalr excõicãs absol
uet vt idem dicẽ. Vltꝛ eps relaxare pos
sit snian lataz a suo archidiacono. ꝛcã
no. vel plebano. seu alio iurisdictõez ha
bente ſ eo sine ꝯscia illi⁹ qui tulit ⁊ sine
ꝯgrua satisfactione. Rº nõ dz Ꝫ facẽ. qn
imo si subdit⁹ epo ꝯquerat eũ ad excõi
catoꝛem absoluendũ dz remittẽ. vt eẋ ꝛ
offi. oꝛ. cũ ab ecclesia ꝛ. ⁊. c. ad repmẽdã.
nisi picul'ũ esset in moꝛa. eẋ. c. sacro. ⁊ tũc
recepto ꝑ iuramẽto ſm formã ecc̃e vt dr
ibidez in ter. ⁊ glo. si tñ fecerit tenet rela
ꝛatio siue absolutio sua. ar. ii. q. i. ꝛ ꝑso.
qz est iudex ordinarius tam clericoꝛ qꝫ
laycoꝛ sue dioc. ⁊ idẽ dicit hostiẽ. goff. ⁊
Inn. sup. c. ab excõicatoꝛ ⁊ Ray. Scõz
tñ Roð. secº est ꝛ ꝑsbro prochiali q non
bz ꝛtentiosam iurisdictõz ⁊ q nõ ꝯsueuit
excõicare nisi ꝓ dãnis quoꝛ ignorant
auctoꝛes. vñ ſm cuz eps vel ille q sup Ꝫ
gerit vicẽ ei⁹ ipo irreqsito fcã pri⁹ satisfa
ctione si cõmode fieri põt vel promissa

cũ fiẽi põt.talr excõicatũ absoluere põt.

Utr metropolitan⁹ absoluere possit a sñiis suffraganeox suox vel officialium eox. R⁹ q nõ nisi causa excõicatõis ad eum p appellatõem vel saltẽ q̃relã simplicẽ sit ælata ex̃.c.p tuas.7 æ offi.or.ad rẽmendã.7 ẽ rõ q̃re aliõ est æ metropolitano.qz nõ ẽ ordinari⁹ ibẽditox suffraganei nisi i casib⁹ exp̃ssis a iure.vñ nõ possz eos excõicare.q̃re nc põt eox sñias relaxare ipis omissis.nisi ꝓsuetudo ꝯria sup ẽ eẽt.ex̃.c.æ offi.or.romana.in tex.7 gl. qõ si fecerit nõ tenet relaxatio cuz nõ sit iudex eox.li.6.c.venerabilib⁹.§.excõicatos aũt.v.neuc vo. Utr archiep̃s absoluere possit illos q inciderũt canones ĩ ꝓuintiali ꝓcilio factos. R̃ndet bostiẽ.ex̃ æ pben.gũc.q statutũ. aut ẽ formatũ in p^a ꝓcilij.aut in p^a archiepi. si in p^a cõcilij.vt si dicat nos ꝓciliũ vl nos archiepi æ ꝓsensu suffraganeox nrox statuimus tũc sine ꝓsensu illox nõ põt absoluẽ nec relaxare nisi epi hoc sibi ꝓcesserit vl nisi hẽat ẽ ex ꝓuilegio vel ꝓsuetudine.ar.extra æ tẽp.or.si archiep̃s.7.c.ie.Si aũt in psona archiepi.vt si dicat nos archiep̃s æ ꝓsilio fratr nrox. sic archiep̃s p se potest absoluẽ.qz ꝓsiliuz nõ importat necitatẽ. Utr metropolitan⁹ querela ad cuz ælata sup sñia excõicatiõis a suffragãeo lata.hẽat necesse remittẽ excõicatuz ad suffraganeũ absolucndũ. R⁹ qdã distinguit q si cã excõicationis æferat ad archiepz p appellatõz tũc si vult põt remittere.sz nõ cogit ex̃.c.p tuas.si aũt p q̃relaz tẽ hz necẽ remittẽ.ex̃ æ offi.or. ad rẽmendã.ex̃.c.sacro.§.caueat. nisi pclin sit in mora.vt dr ibidẽ.7 si inferior nolit eũ absoluẽ.archiep̃s absoluat eũ. ac æñ cãz audiat.vt in.c.per tuas.in tex.7 glo. Et põt ẽ esse rõ qz fort⁹ eximit subiect⁹ a iurisdictõe suffraganei p appellatiõem q̃s p q̃relã. Mã q̃cito appellat q ad illam cãz i qua appellat ẽ exẽpt⁹ a sua iurisdictõe.ex̃ æ appel.directe.7.c.pastoral.nõ sic ẽ æ illo q ꝓquerit.qz q̃lsq̃s litẽ fuerit ꝓtestat⁹ nõ dr agẽ sz velle agẽ.ff.rẽ ra.bapli⁹.7.l.q.n.timorc.huic tñ sñie sic obijcit. Mõne 7 is q nõ appellat vbo sz vadit ad q̃relã ꝓponendã itinẽ accepto.vñ ipo fcõ appellare.sic ex̃ æ appel. dilecti. sz illõ locũ hz q̃tũ ad appellatõez ex̃ iudiciũ fcãm.7 añ ordinatõez cãe. postmodũ.n.necia esset appellatio vocis. Hoff. tñ scripsit q siue p appellatõz siue p q̃re lã trãsferat cã ad metropolitanuz.põt æ ferre suffraganeo suo si voluerit. aliogn nõ tenet.7 sic sz ipm iura q̃ videt ẽ innuere æ hõestate intelligẽda sit.nõ æ necitate.ẽ æ host. De ẽ ctiã hosti.7 ber.ex̃.c p tuas.7.li.6.c.solet.7 æ appel.romana. Quid si absoluo aliquẽ ab excõicatiõe a qua nõ possuz eũ absoluẽ qd facia si postea id aduertã. R⁹ si possum æbeo eum certificare æ errore meo 7 ꝓsulẽ q ipetrz absolutõez ab eo q ptãtem hz absoluẽdi 7 æbeo me hr̃e ad illũ q̃i nõ absoluissez eũ.ẽ rod. Quid ó excõicatõib⁹ que fiũt p furtis 7 reb⁹ pditis.nũqd fratres maiores 7 pdicatores 7 gnãles penitentiarij eox absoluẽ pñt talr excõicatos sine licentia p̃ẽbox q eos excõicauerunt. R⁹ si taliũ absolutio ꝓmissa sit eis expresse. eos ab hi⁹ excõicatõnib⁹ pñt absoluẽ.nec ipi nec epi nec p̃ẽz q sñiam tulit sine certa rõne ꝯ volũtatẽ dãnũ passi ad cẽ instantiã sñia lata fuit æbent talr excõicatos in p̃eiudicium alterius absoluere. hi⁹.n.excõicatio 7 absolutio hz aliqd pertinẽs ad forum ꝓtentiosuz.exq ẽ lata ad instãtiã passi dãnũ.sine certa rõe dixi.qz si is q dãnũ intulit nullo⁹ est ĩ soluẽdo 7 parat⁹ satisfacẽ q̃cito poterit.eps vel p̃ẽz q eũ excõicauit absoluẽ põt ipz eo inuito q dãnũ passus ẽ.hec R od. Quid si talis q vẽ penitet æ ꝓmisso 7 nullo⁹ ẽ in soluẽdo nõ audet ꝓfiteri in publico.sz in occulto petit absolui.7 a æñciatõne excõicationis cessari.7 passus dãnuz petit publice sñiaz inouari.qd faciet p̃ẽz qui scit hãc vitatẽ. Rñ⁹ dz ipm absoluẽ.ar. i4.q.6.si res.7 instãtiã dãnificati put potest ꝓudent repellẽ.ẽ rod. Quid si eps vel sacerdos dat mihi licẽtiã absoluendi æ oibus excõicationibus q̃s tulit in sua dioc. vel ꝓchia in gnãli.nunqd potero absoluẽ excõicatũ ab eo c⁹ absolutionẽ ñ cõmisisset mihi in spãli. qz excõicat⁹ erat ꝓpt dãnũ illatũ eidem epo vel sacerdoti. Rñ⁹ si intellexit eps vel sacerdos dare mihi lniaz æ oibus.7 æ ẽ ꝓstat credo q talẽ possũ absoluẽ in dubio ẽt qz q oia dixit nihil excepit p̃sumã ipm dixisse æ oibus.tñ si posset satisfacẽ æ dãno nõ æbere eũ absoluẽ.nisi satisfactõe p̃missa p se l' p itermediã psonã.si pbabit cũ suspectũ hẽrem q post absolutionez non satisfaceret.hec rod.

Sequit videre ex.7.arti.s.ex qbus busdã regulis q̃ dant ex ptãte ligatõis 7 absolutiõis.hc aũt sunt tres. Prima est q̃ regularis qui põt ligare põt absolue.di.zi.inferior.h̃ tñ fallit in pluribꝰ casibꝰ.p̃ in ex̃egato dñi pape q̃ post diffinitiuã sniam ab eo latã põt non parentẽ snie cõicare.sz elapso anno nõ põt ipse absolue.ex̃ ex offi.exle.q̃rẽti. 2° fallit in excõicato q̃ q̃diu excõicatus est nec aliuz excõicare põt.nec illum quẽ excõicauerat absoluere qõ vex ẽ ex maioris excõicationis snia ligato.z4.q.i.audiuimꝰ. Secus ẽ ex minori excõicatione. ex̃.e.duobus. Idem est ex suspenso a iurisdictiõe. 3° fallit in incẽdiario quẽ ordinari põt excõicare.sz post ex̃nunciatõnez non põt ipz absolue ex̃.e.tua. Scõz aũt.host.cũ a snia sua absoluere posset.ẽt post ex̃nũciationez.nõ tamñ a snia canois sicut dictũ ẽ.s.arti.2° vbi ponit p̃mus casus ex incẽdiario. 4° fallit in clericis exhibẽtibus hereticis ecclesiastica sacra 7 eos sepelientibꝰ.q̃s ordinari suo põt priuare officio.sz restituẽ non põt absq̃ indulto sedis aplice spãli.ex̃ ex here.excõicamus.i.§.sane clerici. 5° fallit in suspẽsis per ꝯciliũ a beneficijs ꝯferendis.propter q̃ indignis scient post scõam admonitionẽ non correctis ꝯtulerunt ecclesiastica beneficia.hanc.n.sniam nullus excepto summo põtifice vel vno ex q̃tuor p̃riarchis p̃ncipalibus poterit relaxare.ex̃ ex prebẽ.graue. 6° fallit in ex̃gradato q̃ 7si ex̃gradet ab ordinarijs ipz tamñ restituere nõ p̃sit.sz papa põt h̃ tñ.ex̃ ex cle. non resi.ex tue. 7° fallit in excõicato maiori vel minori excõicatõe in casu. Maz 7 si sine p̃sbro pfecte potuit ligari.nõ tamñ absolui põt nisi a p̃sbro.vt pz in his q̃ notant supra ar.i.q.vlt̃ clericꝰ. 8° fallit ꝓz host.in p̃sbro bñdicente nuptias scõas q̃ ab eo dz suspẽdi ab officio 7 beneficio. nec põt restitui nisi per papã.ex̃ ex scõis nuptijs.c.i. 9° fallit in legato qui põt excõicare.sz post egressũ ex termio legatõis sne nõ põt absolue vt dictũ est.s. 2ª ẽ q̃ q̃ põt absolue põt ligare.dist.zi.inferior. fallit tñ in eo accusato quẽ metropolitanus cũ suffraganeis suis põt absolue.sz nõ ꝯdẽnare.z.q.8.q̃suis.p̃m hosti.Jo.tñ di.ibidẽ.q̃ nõ p̃sit ab oluere nec ꝯdẽnare. 2° fallit in senatore vel clarissimo quẽ accusatũ p̃sef põt absolue nõ tamñ ꝯdẽnare.C.vbi sena.vel clariss.l.q̃ti.§.h̃ solũ. 3° fallit in visitatore monachoꝝ q̃ potest abbatẽ accusatũ ex neglia 7 remissione 7 crimie absolue.sz nõ põt eũ ꝯdẽnare sed dz ex̃nũciare eo q̃ ꝓpter negliaz dabit sibi coadiutorẽ 7 ꝓpter crimẽ eum ex̃ponet ex̃ ex sta.mo.c.vlt̃. in tex.7 glo. 3ª regula est q̃ inferior nõ põt supiorẽ ligare vel absolue.vnde dioscoꝰ ꝓpter h̃ potissime ex̃posit fuit q̃ leonẽ papã excõicare p̃sũ serit.di.zi.c.vlt̃..hoc fallit p̃ in iudicio penitẽtie.q̃ simplex p̃sbr papã absoluit. 2° cũ supior submittit se iudicio inferioris.z.q.7.nos si ꝓpetent. 3° cũ supior ex̃lingt ī ꝓuintia minoris.vt dñm ẽ.s. Predicte aũt tres regule ex illo.c.di.zi.inferior.colligunt vt dicit ibidem in glo.in qua etiã ponunt exp̃esse exceptiones earũ.

Quis absolui põt ab excõicatõe.ti.i4

Postea ꝯsiderandũ est qs põt absolui. Et circa h̃ querũtur plura. p̃ vtz excõicatꝰ absolui possit inuitꝰ. R̃ō dupler est excõicatio a iudice 7 a iure.p̃ma si iniusta est.tenet iudex relaxare ẽt inuito excõicato.si vo sit iusta nõ ex̃cet inuitũ ab illa excõicatõe absolue.si tñ absoluit ẽ ve absolutꝰ vt qdã dicunt.sic.n.ꝯ volũtatẽ suã potuit eũ excõicare.ita et ꝯ volũtatẽ suã p̃t excõicatõz ꝛtractare.sz peccz h̃ faciẽs nisi forte in cãu in q̃ videret q̃ absolutio illa eẽt magis medicinal aie ꝓtumacis q̃s ipa excõicatio.Excõicatꝰ aũt excõicatione a iure.nõ põt inuitꝰ absolui.7 h̃ est rõabile.q̃ cũ voluntate fecerit illud cui ẽ excõicatio ãnexa ipso iure ẽ aliquo excõicatꝰ ex volũtate sua.iõ sine volũtate sua 7 regsitõe ñ põt absolui.z4.q.z.nec qsq̃z.7.c.seq.Si tñ negat se fecisse id ꝓ q̃ dr excõicatꝰ vel negat se cẽ excõicatũ ꝓ tali facto.dũ tñ petat absolui ad cautelã si absoluit non dz dici absolui iuitꝰ.7 tẽt absolutio.h̃ Ric.4.di.18.q.io.ar.i.c.7.li.6 e.solet. Quid ex excõicationibꝰ dubijs. R̃ō ꝓz Ray.in dubio sp in iudicio aie dz eligi tutior via. vt.s.hõ se excõicatũ p̃sumat.7 sic absolutionẽ petat ad cautelaz. ar.iz.q.z.non existimemꝰ.post mortez tñ p̃sumerẽ ꝓtrariũ.7 ita ꝓ tali ozarẽ.ar.ex̃ ex p̃sbro nõ bap.c.z. Dicit ẽt rob.q̃ illi q̃ iment se excõicatos esse 7 non sunt ex h̃ certi.si sup hoc hẽant ꝓsciaz scrupulosaz

nimis ⁊ leuem ac temerariã opinionem. eã ꝛponãt ad ꝓsiliuꝫ alicꝰ boni viri ⁊ discreti. quã si ꝛponẽ nolunt vel nõ pñt ad cautelã faciant se absolui ab eo qui eos absoluere possit. Utꝝ excoicatꝰ abñs plꝛas possit absolui. ℞ꝰ ꝙ sic. sicẽ exꝑsse dicit glo. z. q. i. ꝛ manifesta. ⁊ eadẽ cã. q. 5 q̃sto bꝛ ꝙ qdã fuit ꝓ eccl'am absolutꝰ. ⁊ hoc ẽ rõnabile. exquo abñs põt excoicari. etiã si lꝛa ad excoicatũ nõ pueniat vsq; post mortẽ absoluẽtꝭ tñ absolutꝰ ẽ. sicẽ extũc qñ sigillat' lꝛa excõicatõis alicꝰ ẽ excoicatꝰ. Iꝫ ñ tẽat' se gerẽ ꝓ excoicato añq; ad eiꝰ noticiã possit pueire. tat'. n. errõ fci ñ nocꝫ exꝛ ꝛ cle. ex. mi. si celebrat. talit' aũt absolutus se dꝫ gerere ꝓ excoicato ꝛonec certus sit ꝛ absolutione. peccat tñ ꝑsbr q̃ furez quẽ excõicauit siue in gnãli siue i ſpeciali absoluit abũtem ⁊ ignorãtem sñi satisfactõne. cũ excõicato non petenti ⁊ penitenti sine satisfactõe fcã vel ꝓmissa nõ sit absolutio impendenda. hec Roõ.

Quid ꝛ eo q ꝛcedit excoicatꝰ. ℞ꝰ q̃stũcunq; qs iurauerit eccᵉ mandato parere q̃stuncũq; ꝑcesserit signa pnie. si tñ ꝑuentus morte nõ potuerit bñficiuꝫ absolois obtinẽ. qz nõ habuit copiã alicꝰ ꝑsbri. nã in extremis ꝓsitꝰ a quocũq; ꝑsbro ab oi pctõ ⁊ ab oi excõicatõe absolui põt. licet absolutꝰ apud ꝛũ credat'. nõ tñ est babẽdus ſapõ ecclesiã absolutꝰ. nec ꝓ eo ꝛbẽt oblatões vel elemosyne recipi nec ꝑcessorrigi. põt tñ ⁊ dꝫ ei ecclesie bñficio subueniri. vt si ꝛ ipiꝰ vinentis pnia p euidẽtia signa ꝓstiterit. ꝛfuncto ẽt bñficiũ absolutionis impẽdat'. ſ. ab eo a quo potuisset viuꝰ ⁊ sanꝰ absolui. Absolutionis aũt forma fuit'. vt fiat cum pniali psalmo ⁊ oꝛone dñica ⁊ alia ꝓsucta exꝛ. c. a nobis. z. ⁊. c. sacris. Et ꝓꝫ glo. sup. c. a nobis. ⁊ ꝓ hosti. ibidem corpus tale si ꝛfacto sepultum fuerit in cimiterio nõ exhumabit'. si aũt erat sepultũ alibi dꝫ exhumari ⁊ postea absolui. ⁊ ꝛinde in cimiterio sepeliri Et addit host. ibidẽ. poterunt etiã ossa vl' corpa si sunt sup terrã vel ẽt sepulchꝛa si sint in sepulchꝛo verberari sic fit circa vinos. Mã ⁊ aſpgunt' aq̃ sacra ꝛ cõsuetudine quozũdã. ⁊ absoluũt' cũ oꝛonibꝰ sicẽ fit ꝛ vinente. ar. in. c. a nob. in fi. Utruꝫ ille q incurrit excõicationem in vno ẽpatu postea absolui possit ab alio ẽpo in eiꝰ dioc. mozat'. Rñꝰ ꝛ illa excõicatione q̃ est ab boie non põt absolui nisi ab excõicatore. vel eiꝰ successore. vel supiozi eius siue fuerit ſpãliter ꝺ ꝑsonaꝫ ꝛminataꝫ siue gnãliter ta. Ab excõicatione vero minozi q̃ est a iure ꝓtracta. in vno ẽpatu põt absolui excõicatꝰ in alio ẽpatu. ꝛ maiozi vo excõicatione dubiũ est. credo tñ ꝙ sit vꝛ. cum. n. eps alicuiꝰ cuꝫ absolure possit a peccatis q̃ ꝓmittit exꝛ suuꝫ ẽpatum. ꝓbabile videt' ꝙ ẽt eum absoluere possit ab excõicatione quã exꝛ suũ ẽpatũ ꝓtraxit. nõ. n. tñ ꝛferẽt excõicationi que ẽ a iure. ꝙtum illi q̃ est ab hoie. hec Ric. 4. di. 18. q. 9. ar. 5. o. ⁊ idez Roõ. Utruꝫ excõicatꝰ pluribꝰ excõicationibꝰ possit absolui vna absolutõe. Rñꝰ talis aut est excõicatꝰ pluries ab eodẽ. aut a diuersis. si ab eodẽ sine ꝓ vna cã siue ꝓ diuersis fuerit excõicatus. si ab illo eodẽ vl' successore eiꝰ fuerit absolutꝰ. vna absolutõe tollũtur oẽs excõicationes ꝑcedẽtes. nisi ſpãliter sit dictum ꝓtrariũ. vel nisi ꝛ vna cã excõicatõis tñ agat'. i eo cãu cũ pluribꝰ cãis erat excõicatꝰ pluries ab eodẽ. ii. q. z. si ẽps. ⁊. ff. ꝛ acceptila. plribꝰ. Si aũt a diuersis. absolutio vniꝰ non tollit alioꝝ excõicationes. qz nõ dꝫ ipiũ par i parẽ. di. zi. inferior. ⁊ exꝛ ꝛ elec. inotuit. Fallit ãt in duobꝰ cãibꝰ. vnꝰ est qñ aliqs excõicat ⁊ alij ad petitõem eiꝰ ꝓfirmãt. tũc. n. ſufficit absolutio eiꝰ q̃ ꝓncipaliꝫ excõicauit exꝛ ꝛ treu. ⁊ pa. c. i. ⁊ bꝫ est vum qñ ꝓfirmantes nõ habẽt iurisdictõem in excõicato. ⁊ tũc exponit'. ꝓfirmãt. i. ꝛnũciãt p suas dioceses hũc esse excõicatuꝫ. ⁊ tũc parent sunt excõicãs ⁊ ꝓfirmãs. Si vo ꝓfirmãs sit supior excõicante ⁊ ꝓfirmet ſimpliꝫ sine cognitõe cãe. idez est qõ supra. Si ãt cum cãe cognitione. non põt inferior qui excõicauit absoluere. Aliꝰ cãus est cum oẽs excõicatores vni ꝛlegãt vices suas Si vo absoluat' a supiori q̃ iusꝫ bꝫ absoluendi. dic vt in. q. ſc. bꝫ Ray. ⁊ Roõ.

Done ꝙ aliqs ex plibꝰ cãibꝰ siue excessibꝰ vna ſnia sit ligatus. ⁊ fac' se absolui vno excessu ꝛacito. nunq̃ ꝓdest ei absolutio. Rñꝰ ꝙ non. exꝛ ꝛ offi. oꝛ. ex pte. ⁊ bꝫ intelligas qñ malitiose ⁊ ex certa ſcia ſꝫ tacuit. ⁊ sic ſtud tanq̃ qõ ponit'. exꝛ. c. cũ ꝓ cã. ad fi. exꝑſſiuuꝫ vitatis. si aũt ex negligentia hoc accideret. teneret absolutõ ſꝫ ad satisfaciendũ ꝛ cã quã tacuit monitiõe ꝓmissa ẽ p cẽſuraꝫ ecclesiasticã ꝓpellend'. ⁊ sic illõ tã q̃ ꝛ q̃ dixi nõ est exꝑſſiuũ vitatis. ſꝫ ſilitudinariũ sic itellexit

Tan.⁊ ꝓbat hoc.eẋ ꝛe reſcrip.ex lr̃is.⁊ ſm hoc intellige illud.eẋ ꝛe reſcrip. dilectus fili⁹.⁊ ꝛe coba.cleri.⁊ mul̃i.ſup eo.⁊ oĩa alia iura q̃ ad hoc induci ſolent.tñ in facto ꝓprio vbi quis adult⁹ ⁊ diſcret⁹ eſt ꝯ obliuionẽ vel ignorantiã allegatã ꝓſumit violent.eẋ ꝛe reſcrip. ab excõicato. ⁊ eẋ.c.cũ illoꝝ.ad fi. hec boſti.⁊ ꝓuenit cũ eo ꝙ dicta tamẽ diſtinctõem nõ recipit ber.plures ẽt alias ſolutões ad ℔ ponit.q̃s nõ multũ approbat.eẋ.c.cũ ꝓ cã. Ei⁹ vo ſolutio ẽ q̃ qualiſcũq; ſit aliquis excõicat⁹.ſiue vna ſnĩa ſiue plurib⁹ ſniis ex pl̃ib⁹⁊ diuerſ cãis. q̃ ve vult abſolui oẽm cãm ꝓ qua vel ꝓ qb⁹ fuit excõicat⁹ dz exp̃mere i ſua abſolutõe.qz ꝓ vnaq̃z ſola fuit excõicat⁹.⁊ ſic vna ſnĩa abſolutionis ſufficit ad plres excõicationes tollendas niſi dictũ ſit in ꝯtrariũ.dũ tñ exp̃mant oẽs cãe excõicationis.al's nõ tenet abſolutio ꝓ ſurrepcõem obtenta.vt collr eẋ.e.officij.lz quidã dicant q̃ Inn.ad ℔ nõ rñderit.in.c.officij.hec ber.cũ quo cõuenit Ray.Inno.aũt dixit ibidẽ q̃ ſi alĩ qs tñ vna ſnĩa ſit ligat⁹ ex plurib⁹ tamẽ cãis.ita q̃ ex nulla ſola excõicans intendat ligare.abſolutõ tz niſi.ſit talis cauſa quã tacuit qua exp̃ſſa abſolutõz nõ obtinuiſſet.eẋ ꝛe offi.oꝝ.ex pte. Si vo pluribus excõicatõib⁹ ſit ligat⁹ neceſſe ẽ abſolui ab oĩb⁹.vt ꝓz in.c.officij. Et idẽ ẽ ſi ſit vna ſnĩa ligat⁹.lz ex plurib⁹ cãis.ita q̃ ꝓ ferẽs intendat ꝓ plurib⁹ ligare.qz tũc neceſſe erit ab oĩbus abſolui.Scõm autez Ray.ſi ſupioꝝ oñs cãs ⁊ excõicationes ſciret.ei⁹ abſolutio oñs excõicatiões tolleret.lz excõicat⁹ oẽs illas non exp̃meret qz cũ ſcient ab oĩbus abſoluere videret ar.di.9z.ſi inimic⁹.⁊ eẋ.e.ſi aliq̃. Idem vr̃ ſi ita dicat.abſoluo te ab oĩb⁹ iſtis excõicatiõib⁹ q̃s ꝓfeſſus es.⁊ ab oĩb⁹ alĩs ſiq̃ ſunt quas in memoria nõ bẽs.℔ ray. vñ q impetrat abſolutõem a papa vl' ei⁹ legato caute facẽ ſi ſe faciat abſolui ab oĩbus excõicatõib⁹ ⁊ peccatis ꝛe qb⁹ nõ recolit. qz tunc ſi poſtea ꝛe aliquibus recolat.nõ teneꝫ abſolutiõem itez impetrare lz ꝛe petõ ſi ſit mortl'e teneaꝫ ꝓfiteri. hec Roꝺ. Quid ſi ꝓ diuerſ cãis ⁊ a plurib⁹ ꝑlatis in aliquẽ ius hñtibus.vel a ꝑlatis ⁊ ſcriptis canoĩbus diuerſis ſniis idem ſit ligat⁹. Dicas bzeuiť q̃ a qualz ſnia ẽ abſoluend⁹ añq̃s cõicť eidem.ar.z.q.z. §.notãdum.hec boſt. Quid q̃ ſi ꝛe vno exceſſu tñ ſatisfacere vult.nunqd eſt abſolnendus. ℟ᵒ q̃ non vere penitet.ſz dãdum ẽ ei ꝓſiliũ ⁊ inducendus.vt ab oĩb⁹ ſe faciat abſolui.eẋ ꝛe penis.qꝺ quidam hec boſt. Quid ſi ſit ab vno vinculo abſolutus. qz neſciebat ꝑlatus q̃ aliq̃ alio vinculo eſſet ligatus. ℟ᵒ nõ eſt ei tal' abſolutio fructuoſa.ſ.quo ad coĩonem recuperandã.vt dictũ eſt.s. tenet tñ abſolutio mero iure quo ad illud vinculũ. ſz non ẽ ꝛenunciãd⁹ abſolut⁹ ſi ꝑlatus poſtea vitatem intelligat.q̃ſq; ab omnib⁹ fuerit abſolutus. Nã excõicatus non ſuſcipit ptez in eccleſia.di.zz.ꝑter.℔.⁊ iõ excõicatus in vna eccleſia.excõicatus eſt q̃ ad oñs. ii.q.z.c.z.⁊ 4.q.5.c.i.Scõm hoc exꝑone ⁊ intellige illud.eẋ.e.officij.ad fi. ℟ᵒ.i.q̃ ſuppmenti vitatem abſolutio recepta nõ põt ꝓdeſſe.ſbaudi quo ad vitã eternaz ſi iuſte ſit ligatus.vel quo ad cõionez eccliе recupandaz. ẽt ſi iniuſte. remanet.n. obligat⁹ ꝓ alĩs.ſi vitatez intelligẽs ꝑlatus a quo petiť abſolutio. abſolonẽ ꝛc.l' intelligens vitatez p⁹ abſolutiõem ꝛe fcõ obtentã.abſolutõz bi⁹.i.abſolutõis ꝛenũciatõez exbibẽ.i.facẽ nõ dz. lz ponãť ab alĩs alĩ varĩ intellect⁹. Sz nunqd ſic abſolut⁹ ptim eſt ligat⁹⁊ ptim abſolutus ℟ᵒ q̃ nõ q̃ ad cõionez recuperãdã.ſz q̃s tuz ad eccleſie ſniaz ſiue ſolẽnez reconciliationẽ eccleſie ẽ ab vno vinculo ſolut⁹ ⁊ alio remanet ligat⁹. Itẽ ſi ſatisfeẽ ꝛe vno ⁊ ab alio ſit abſolut⁹ hoc ſibi ꝓdeſt ad min⁹ ſuppliciũ tollerandũ.ꝛe pe.di.z.ſi qs aũt.ad fi.⁊.c.vlt.ſeq. Sz eſto q̃ veniat ad vnũ ꝑlatuz ⁊ dicat q̃ patus ẽ ꝛe oĩbus ſatisfacere.nũ quid ille mittet cuz ad aliũ ꝑlatuz ⁊ ali⁹ remittet ipz ad ꝑmuz. ⁊ ſic nunq̃s abſolueretť. ℟ᵒ i hoc cãu puto q̃ is ad quẽ ꝓmo venit recepta cautione ſufficienti q̃ ꝛe alĩs ad mandatum alterius ſiue alioꝝ ſi forte plures ſunt ſatisfaciat ipm abſoluere poſſit ⁊ ꝛebeat.ar. eẋ.e.cum illoꝝ.§.nos tñ.vl' ꝓmittat vn⁹ alteri.vel oẽs vni vices ſuas. qꝺ fieri poteſt exquo ex officio ꝓpetit. eẋ ꝛe offi.oꝝ. c.vl.⁊ i le cui ꝓmiſſuz ẽ abſoluat ꝑ ſe ⁊ ꝑ altero vl' alĩs omnib⁹.⁊ in hoc caſu vna abſolutõe tollentť oĩa vincula ſicut ⁊ qñ plures obligatões acceptilatõne vna tollunť.ff.ꝛe accep.pluribus.⁊ hoc mõ ꝓpetentius ⁊ ꝓmodi⁹ abſoluť.hec boſti. in ſum.⁊ Ber.eẋ.e.officij.

Quomodo absolutio fieri dz ti.15.

DEinde ꝓsiderandū est qualit absolutio fieri dz ab excōicatione. Circa qō sciendū ꝙ ꝛ minori excōicatione nō ꝺbit alia forma nisi ꝙ ꝓfiteat ⁊ exꝑmat spāliꝫ cāz ḡre ipam sniam icurrit ⁊ sic faciat se absolui vt satis colligit .eẋ.e.nup.§.i z° ⁊ v.q vo.⁊.c.duob⁹.dz tñ sacerdos h̄ vba vel eqpollentia dicē.absoluim⁹ te a vīculo excōicationis h⁹ quaz ꝓfessus es ⁊ ab alia si teneris inq̄stū possum⁹ ⁊ ꝛbemus ⁊ restituim⁹ te ecclesiasticis sacrīs. Mā snia que absolutionē vel ꝓdēnatōez non ꝓtinet nulli⁹ est momēti.z.q.6.§.diffinitiua.hec hosti.⁊ h̄ cuz qs est ligatus snia canonis.ꝛ eo vo q ligat⁹ est a iudice.dic vt.s̄.ti.iz.ar.6. Circa absolutionez vo a maiozi excōicatione sciendū ꝙ in absolutione ab excoicatione maiozi a quocūq; sit lata sive a iure sive a iudice quatuoz sē pēsanda fz hos.nō tñ h̄ oia sē ꝛ sba fz ꝛ bñ eē.ꝑmū est ꝙ excōicat⁹ in oi casu stare mādatis eccl̄ie iuret anteq̄ absoluat .z^m est ꝙ añ absolutōem suffici ens emēda p̄stet .z^m est ꝙ postq̄ is q iuranit ⁊ satisfecē sicut ꝛbuit p eū q pōt absoluat .⁊ mod⁹ cert⁹ sive certa forma in absolutione teneat .4^m ē ꝙ p illū q absoluit ipm mādata iusta ⁊ rōabilia iniūgāt De his quatuoz circa ordinē ꝑmissū ꝓsideradū ē. Circa ꝑmū q̄rūt pla. p̄ vtruz iuramētū sit ꝛ absolutōis sba sive necita te. R° circa h̄ est duplex opio. vna ē ꝙ sic ⁊ opionis ē host.i sū.ad qō ꝓbādū allat illud.eẋ.e.cū ꝛsideres.vbi dr in fi.⁊ nisi forma eccl̄e que ꝑ absolutōe taliū itrodu cta ē.s.ꝛ ꝓsuetudine q̄ ad iuramētū.⁊ ꝛ iure q̄ ad aliā formā q̄ seq dz obseruet .ñ ē cōicādū cidē.⁊ illō eẋ.eo.nup.§.pelt.⁊ vlt. ⁊.c.q̄uis.h̄ adduc̄ ꝑ se ⁊ alia multa ⁊ rñdet bis q̄ videt sibi ꝟsia qb⁹ nō im mozo cā breuitatis.vñ ꝑm eū sigs absolut⁹ fuerit iuramēto nō p̄stito iteꝝ ē iuramēto p̄stito absoluēd⁹. qz ꝑma absolutio nō tenuit exq̄ forma seruata nō fuit. dic tñ in apparatu sup illud.c.cū ꝛsideres.ꝙ qñ aliq gnāli snia sē ligati vel alias sē excōicati occulti tūc suffic̄ absolutio sine aliquo iuramento . Alia ē opinio ⁊ ē ber.⁊ gof.ꝙ iuramētuz nō est ꝛ sba absolutōis qz aliq absoluunt sine iuramēto qō nō valeret si iuramētuz eēt ꝛ sba absolutōis ꝙ aūt hoc fiat inuit .eẋ.e.a nob̄.z.§.absolutionis.Mā ibi absoluit qui mozt⁹ ē ꝛ quo certū ē ꝙ āmō iurare nō pōt.⁊ est exꝑssuz.eẋ.e.sup eo. Mā iuramētum poti⁹ est introductum ꝛ ꝓsuetudine ⁊ ad cautelā q̄s ꝛ iuris rigoze. eẋ.e.cū ꝛsideres.rñso.i.vt post absolutōez timoze iuramēti ꝓtimescant filia facere.zz.q.vlt.pessimā.⁊ sic si iuramentuz omittat⁹ nihilo⁹ absolutio tenet.omitti tñ nō dz. Et ꝙ dr i fi.illi⁹.c.cū ꝛsideres.nisi forma eccl̄esie q̄ ꝑ absolutōe taliū est itroducta obꝛuetur nō est.cōicandū cidē.ē intelligēdū ꝑncipaliꝫ ꝛ absolutione cū iuramēto que tñ eadez est ꝑm vitatem sine iuramento sed forma eccl̄esie dz gnāliꝫ obꝛuari.nec dz omitti.nisi ex cā.eẋ.e.sup eo.hec ber.sup illud,c.cū ꝛsideres. Utz añ absolutōz excōicationis ꝑ leui iniectione iuramentū sit exigēdū. R° vr multis ꝙ saltē non passim ꝑter piurij ꝑiculū. qz hoies facilit maxīe in leuē iniectōz recidiuāt. Alij dicūt ꝙ etiā ante absolutionē a leui iniectōe dz iuramētū ꝑgulariꝫ exigi.qz ꝛcre tales nō excipiūt iniectōem leuē.glo.etiā sup illud.c.sup eo di.ꝙ forma que hētur in.c.ex tenoze. seruari dz in absolutione cuiusz qui incidit in canonē.hec.Ric.4. di.18.q.10.ar.2.in fi. Utz iuramentuz a pueris sit exigendū cū absoluūt .R° arbitrio ep̄i ē dimittendū vtz sint tales ꝙ iurare ꝛbeant vel non. qz etiā iuramētū hi⁹ nō est ꝛ sba absolutionis vt dictuz ē ꝑm aliquos fz ꝛ solēnitate ⁊ rigoze iuris vt eẋ.e.cum ꝛsideres. rñso.i.ꝑm Roð.⁊ Tāch Utz sit exigendū a mulieri⁹. R° certum est ꝙ sic ꝑm roð. Utrū heredes illi⁹ mortui q absoluit iurare cogē tur. R° credo ꝙ cogi pñt. fz si nolūt ꝑ hoc absolutio non differt. fz postea indistincte cogunt satisfacere iuriam passo. vl alias facere ꝙ ille viu⁹ ꝛbuit ⁊ voluit fz non potuit.hec ber.eẋ.e.a nobis.z.

Sed nunqd exbumabit corpus si sepultū fuerit in cimiterio eccl̄e.credo ꝙ nō. fz si sepultuz fuerit alibi dz exbumari ⁊ ab ecclesia absolui cum iaz sit quo ad ꝛum absolutus.ar.ii.q.z.tunc vā ⁊ postea i cimiterio sepeliri.hec ber.eẋ.e.a nobis.z.

Utz excōicatus cum absoluit iurare ꝛbeat stare mandatis iudicis absoluentis vel ecclesie. R° dicunt qdam p mandatis iudicis. eẋ.qō me.ca.c.i.⁊ eẋ. e.ex tenoze. Alij dicunt ꝙ mandatis ecclesie

eẋ de appell.adhuc.⁊ extra.e.ad hoc.§. inter parrochianos.⁊ hui⁹ sententie fuit Lau.eẋ.e.ex tenore.⁊ etiã Ray. Scõm autem gof. vbi quis excõicatus est ab homine qui contempsit debet expresse iurare de stando mandatis excõicatoris. si apparuerit iꝫ iuste ligatã fuisse. eẋ.e nup. in fi.⁊ sacro.§.verum si ꝓtra.i fi. Et si alicubi inuenias q̃ iuret stare mandatis ecclesie.exponi debet.i.excõicatoris. vel iudicis.hic tamen posset notari differentia.s.q̃ quando iurat stare mandatis iudicis.nõ includit̃ successoꝛ.quãdo vo mandatis ecclesie tunc includit̃.ar.eẋ de offi.ordi.qñ abbas.Scõm vo bost.in sũ. ⁊ concordat cũ eo ber. eẋ.e.ex tenore.⁊ et Ala.eẋ.e.cum desideres.Non est uis faciendi vtq̃ excõicatus iuret stare mãdatis iudicis vel ecclesie.Maꝫ in vtroq̃ casu est idem sensus. ar.7.q.i.scire debes.⁊ iõ aliqua iura ponunt vnuꝫ modum aliq̃ alium. Ideoq̃ ⁊ si iurauit stare mãdatis cpi vel iudicis vt iudicis non astringor psõe sꝫ dignitati vel iudicature.quare ipso remoto vel deposito non maneo ei obligatus.ar.eẋ de elec.p inquisitionem.is.q.6. alius.⁊.ff.de solutionibus.cum quis. succedenti autez talis astrictus remaneo.extra de iureiur. veritatis.Secus est si iurẽ stare mandatis episcopi vel iudicis. non vt episcopi vel iudicis.sꝫ vt psone.q̃ tũc psonale intelligit̃ iuramentuꝫ.⁊ ideo persona eius cui factuꝫ est non egredit̃.ar. eẋ de vsu pallꝫ.ad hoc.⁊ extra de iureiu. veniens.z.⁊.c.quatuallis.

Equit̃ videre de 2° arti.s.de satisfactõne vel emenda pstanda ante absolutõem.Circa qõ sciendum q̃ aliqñ absolutionem precedere deꝫ satisfactio siue emenda sufficiens. Distinguendũ est igit̃ q̃ aut excõicanit qs p cõtumacia vel offensa seu culpa dubia.⁊ tũc sufficit cautio iuratoria ꝺm bosti.in sum. Sꝫ ꝺm cũ in glo.extra de v̄.sig.ex pte.p ꝓtumacia ẽ cautio sufficiẽs iuratoria.vbi nulle expẽse petunt̃.p offensa vo dubia regrit̃ ꝓpetens satisfactio.s. pignora vel fideiussores.vt si vitas pbet̃ satisfacere facili⁹ cogat̃.vt eẋ.e.sacro.§.penl.Scõm aũt Ber.in.c.ex parte.cautio sufficiẽs est si dẽtur pignora vl fideiussores. Aut excõicat̃ p offensa seu culpa notoria.⁊ tũc nõ ẽ relaxanda sñia nisi ꝑus sufficiens p stet̃ emenda si reus sit soluendo.q̃ alias potest corpaliter puniri ꝺm q̃titatem excessus.Et dicit̃ illa offensa notoria q̃ cui dens est⁊ manifesta p confessionez vel p batonem legitime factam.s.in iudicio⁊ ante lationez sñie excõicationis.nam ⁊ si mõ posset pbari cã vera.non tamen ꝑt̃ hoc dicet̃ cuidens sꝫ dubia nisi forte p bari possit infra octo dies. naꝫ⁊ notoria dicerẽt vt ꝑbat̃.extra.e.solet a nonnull̃ .§.in psona igit̃. Sꝫ⁊ manifeste cuidens reputat̃ illa q̃ nota est euidentia facti. q̃ nulla põt tergiuersatione celari. ꝑbant̃ hec ota.extra de v̄.sig.ex pte.⁊.c.cum oli. breuit̃ tamẽ illam intelligas manifestam siue notoriam que notoria est via iur'. vl' facti vel psumptionis.hec bosti. Nõ tñ q̃ aliquotiẽs excõcatur qs p ꝓtumacia⁊ tamẽ non sufficit pstare iuratoriã cautionez ad hoc vt absoluat̃. imo necessaria est emenda quedaꝫ siue satisfactio.videlꝫ qñ ꝓtumacia pgnans est.puta quia iniunctuꝫ est aliquid sub certa pena a iudice.ff.si quis ius dicẽ.non obtemp.l.i. vl' in ꝓceptum iudicis est ꝓmissa.vñ⁊ pena arbitraria lui debꝫ.⁊ sic potest intelligi illud extra de penis.dilectus.Nam⁊ talis ꝓtumacia offensa est notoria ꝓtra iudicẽ ꝓmissa. Idẽ est qñ aliqs excõicatus fuit ꝑpter ꝓtumaciam⁊ postea absolutus. sꝫ noluit expectare mandatuꝫ.vel expectauit⁊ noluit obedire.imo apparuit contumax sicut ꝑus.⁊ iõ fuit 2° excõicatus. Ueni non absolueẽ quousq̃ mãdatũ susceperit.⁊ ꝑ posse adimpleuerit.vel adimplere inceperit.⁊ est ratõ q̃ ꝑma ꝓtumacia iam facta est offensa notoria.sic intellige illud extra de offi.or. significauit.⁊ ar. extra de ꝑcur.c.i.⁊ expñi⁹ extra de appell. questioni.Sed⁊ vbi aliquis excõicatur ꝑ ꝓtumacia non debet absolui.nisi de expensis ꝑmitus satisfaciat.vt ꝑz.Sꝫ ⁊ si offensa notoria sit⁊ ꝓtra deum tñ ꝓmissa absolui potest⁊ deꝫ anteq̃ satisfactio penitentie adimpleta fuerit.alioquin plerũq; n.mis diu staret excõicatus. ꝑ quolibet enim peccato mortali datur penitentia septem annoꝝ regulariter.⁊ hec satisfactio deꝫ fieri de peccato. Nũqd q̃ iteriꝫ stabit excõicatus.non imo recepto iuramento q̃ stabit mandatis ecclesie. statim absoluet̃.vt patꝫ de adulterio etiã notorio.extra.qõ me. ca.c.i.§.vlti.⁊ extra de eo qui duxit in matrimoniũ quã pollut̃ p adulteriuꝫ significasti.in fi.Si vo ẽ ipenitens

ꝛ in peccato pseuerans non absoluit. ꝛ absolutus in candez sniam reducit quo usqꝫ mandatuz ecclesie facere incipiat ꝛ ꝓ posse fidelit exequat. ꝛ hoc ē firmiter obseruanduz. eꝛ de appell. qōni. ꝛ extra de offi. or. significauit. Si vo ꝓtra hoiem puatum vel ecclesiaz vel platum. tunc debet pcedere satisfactio. ꝛ ꝑm hoc intellige illud. extra. e. p tuas. §. pen. ꝛ vlt. ꝛ eꝛ de appel. qua fronte. §. i. aliogn inder qui ꝑ omisit de suo tēt satisfacē. ar. C. de iudi cūs. sancimus. papa tamē qui absolutus est legibus non seruat hoc semp. cum iniectores manuuz ꝛ incendiarios notori os tota die remittat ad subditos absolu tos nulla premissa satisfactione. Mandat tñ q nisi satisfecerint in candez sniam re ducant. hoc autē ideo forte facit. qz cum papa multū distet periculū est i moza. ar. eꝛ e. sacro. §. caueat. alias autē requirit q satisfactio pcedat vt dictū est. §. Satis factuz aūt ꝓpetent intelligas qualīcūqꝫ ꝓtentus sit is q offensus fuit. hec hosti. Quid si excōicatus dicat causam dubiā imo falsaz ꝛ nullaz. excōicator autē asse rat eam notoriā· Rñ°. si excōicatus absol ui petat ad cautelam absoluet cū cautio ne iuratoria nisi excōicator vel is ꝑ quo est excōicatio lata ꝓbet infra octo dies q cā sit manifesta qō si fecerit absolui non oz nisi ꝑus sufficientez emēdaz ꝓstet. eꝛ e. solet a nōnullis. in ꝓnc°. ꝛ. §. in ꝓma. ꝛ Inno. ārti. Scōm tamē ber. ibidez si ma iorez dilatōnem ex cā iusta peteret exau diri deberet. Quid si dicat ipam sniaz nullā ꝑm aliquem modoruz positoꝫ. s. t. 8. art. i. vbi nihil agit qñ sententia nulla ē Rñ° tunc anteqꝫ absoluat semp vtriusqꝫ ptis ꝓbatōes admittent. ꝑ quas appare bit vtꝫ ꝓquerens absolutōe indigeat vl' denūciandus sit poti° nō ligat°. eꝛ de offi. dele. cū ꝓtingat. §. i. ꝛ z Sz nunqd pen dēte ꝓbationū illaꝫ arbitrio vitand° est talis tanqꝫ excōicatus. Rñ° q sic. s. in bis q ptinēt ad iudiciū ꝑter articulū de q agī in quo admittit. eꝛ vo iudiciuz. s. i dinis officijs. postulatōe. electōe. ꝛ q̄lz alio actu legitimo ē admittend°. vt pz in. o. c. solet. rñso. i. ꝛ. §. i scōa. q. qō est vez in sniis p latoꝝ inferioꝫ ephis. ꝛ iudiciū delegatoꝝ eꝛ e. c. qz periculosuz in glo. in sniis. n. epo ruz ꝛ supioꝫ vitari oz in iudicio ꝛ extra iudiciū. vt in. c. qz piculosuz. s. b ēt ꝑ dictā distinctōem intellige. eꝛ e. p tuas. ꝛ silia. ꝑm hosti. sz hec distinctō non bz hodie lo cū qz sublatus ē ille. §. huic p papā Bo nifaciū. Quid si testes epi dicūt excōi cationez pcessisse appellatōem. ꝛ testes p tis alteri° ꝓtrariuz. Rñ°. ꝓbationes epi de bent audiri si ꝓbare velit. vel q appella tio sit ininsta. qz illa excōicationez sequē tez non impediret vel q pus cū excōicauit q̄s appellationis vocē emittet. eꝛ de ap pell. vt debitus. Et si ininsta ꝓbata fuerit appellatio ad epm remittet. vt dicit ibi dez. Si obijciat q semp iudicare oz pro appellante. ar. eꝛ de testibus. cū tu. dicen duz q nō est vez. qz potest esse q eps me lius ꝓbet ꝛ ꝑ plures ꝛ meliorez testes q bus stabitur. ꝛ potest dici q illud. c. cū tu. loquit q̄ testes vtriusqꝫ ptis sunt eqles vt sic fiat interptatio ꝑ vtriusqꝫ ne piurij reatu notet. eꝛ e. ꝓtingit in glo. Quid si excōicator errorez suuz cognoscēs vlt ipm recognoscere. ꝛ sic suā sniam reuoca re. is aūt ꝑ quo ē sntia lata ꝓtradicit ꝛ ap pellat ne ꝑ fiat. Rñ° si cert° sit q errauerit pōt se corrigere nō obstāte appellatiōe. ꝛ idez ē vbicūqꝫ aliqs offert se patuz stare iuri ꝛ petit absolui ꝛc. nec est offensa noto ria. eꝛ de appell. qua fronte. §. i. ꝛ de offi. dele. cū ꝓtingat. §. fi. Sz ꝛ si index qui ex cōicauit dubitat vtꝫ errauerit. pōt eum absoluere recepta ab eo cautōe sufficien te q appareat corā illo ad quē appellat. vel delegato suo. ꝛ si sic suum errorē correxerit oēm penā vitabit. Sz caueat ne vo luntate puersa errorē in pīudiciū alteri° mentiat. si canonicaz vult effugere vltio nez. eꝛ e. sacro. §. vlt. Sz cui applicabi tur satisfactio pecuniaria q̄ oz fieri ꝑter violentā manuuz iniectionem. Rñ° dicit gos. ꝛ etiā Ber. q si manus iniecte fuerit in monachuz vel ꝓcerfuz q ꝓtium non habēt satisfactio pstita monasterio appli cat. ar. iz. q. i. nō dicatl. ꝛ meli°. eꝛ de sta. mo. cū ad monasteriū. rñso. i. ad fi. sicut ꝛ satisfactio iniurie serui applicat dño inst. de iniurijs. §. seru° aūt. Sz ꝓtrariuz vī ꝑ pter hoc qō dicit. eꝛ e. prochiāos. ibi co nec lesis ꝓgrue satisfaciant. Rñ° si satisfa tur leso satisfatur monasterio. qz qcquid mōacho dat monasterio acquirit. vt pz in. c. cuz ad monasteriū. ꝑ in. c. prochiāos in glo. Nunqd monachus agē poterit iniuriat° ꝓtra eum qui iniuriatus est sibi Rñ° q non sed actio ꝓpetit mōasterio ꝛ aget syndic° monasterij. sic actio iuriaꝫ

ꝓpetit dño si sit iniuria facta seruo ⁊ age ret dñs ⁊ nō seru⁹. insti. de iniurijs. §. fu⁹ aūt. B in ꝑdicta glo. Quid si monach⁹ iniuriā remittat. rñdeo nihil agit qn mo nasteriū agere possit. sic si fili⁹ remittat in iuriā factā sibi pat nihilo⁹ agere pōt ꝓ iniuria facta filio. ff. de pact. in psona. imo ⁊si iuria filio volenti fieret. ꝑ agere pos sit. ff. de iniurijs. l. i. §. vsq. monasteriū vo pōt remittere iniuriā mōacho factā. Se cus est de ecclesia seculari que non posset remittere iniuriā fcām clerico. ar. 17. q. 4. qsquis vincit. B in ꝑdicta glo. Cui appli cabit satisfactio pecuniaria q̄ dz fieri ꝑr violentā manuū iniectōem in clericuz se cularem. Rñ⁹ q clerico pcusso nisi in cō tumeliā ecclesie sit pulsatuz. Mā tunc pōt ecclesia agere actōne iniuriaꝝ. ar. insti. de iniurijs. §. si vsufruct⁹. Nam ⁊ ei debetur satisfactio in c⁹ ꝓtumeliā fcā est iniuria. ex de simonia. de hoc aūt in. c. audiuimus pōt etiā dici q i clerico seculari semp du plex iniuria intelligit facta fuisse. vna ec clesie ⁊ altera clerico. ⁊ qlibz pōt suaz re mittere sine alterius ꝓiudicio. vt pz ex. c. cū desideres. §. vlt. ⁊. c. ꝓtingit. i. Et q ec clesie cui⁹ ē clericus dignoscat fieri iniu ria exꝓessum est extra de foro ꝓpe. c. 2. ⁊ ar. extra de iudeis. postulasti. vnde ⁊ de cō positione ꝓbri interfecti pertinet media tas ad diocesanum ⁊ medietas debz pau peribus elargiri. extra de pe. c. z. sic ⁊ al's in psonam vnius multiplex iniuria tolli tur. ff. de iniurijs. l. z. §. vsq. lz autē ita sit de rigore iuris. q tñ bodie ex tali iniuria agat eps vel ecclesia. vix videmus. Sed ⁊ ecclesie generali semp intelligit fieri in iuria cui etiā satisfaciendum est p recon ciliationem solēnez. ⁊ de illa videt loqui. extra. e. cum desideres. i fi. Et banc necnō ⁊ pnie iniunctōem nō pōt aliquis facere nisi sacerdos sit ad min⁹. vt dictū est supꝝ hec. hosti. ⁊ gof. Sz nunqd eps solus sin ca⁹ pōt remittē iuriā ecclesie fcāz. vī q⁹ qz eps est pat. di. 95. esto subiect⁹. ⁊ pī po test remittere iuriā filio fcāz. ff. de iniurijs sz si vn⁹. §. filio fcām q de. Sz ꝓtrariū vī qz eps ꝓcurator ē ⁊ nō dñs. ex de dona fraternitate. qz ꝓditōz nō pōt facē deterio rē. vt ibidē dī. B ex. e. ꝓtingit. i. in g o. 8 Quid sigs sit canōic⁹ diuersaꝝ eccliaꝝ l' diuersas ecclesias seu psonat⁹ bēat q̄ ec clesia aget ꝓ iniuria corpali eidez facta. Rº dici pōt q diuidet actio inter eccle sias. ar. extra de testis. relatum. §. vlti. vel distingue in casu isto. aut certuz est q in ꝓtumeliā vni⁹ sibi sit facta iniuria. vt qz ꝓ administratione negocioꝝ ipius acci dit. vel alias certū est ⁊ tunc illa tñ aget vel dubitat vt quia ꝓ administratione vtriusq ecclesie accidit nec alias pōt cer tificari. ⁊ tunc vtraq aget vel eps infra cui⁹ dioc forsitan sunt oīa bñficia sua. vl' archiepus infra cuius ꝓuintiam. si in di uersis epatibus sita sunt vel alias recur rendum erit ad pmatem vel papaz. ar. ff. de iniurijs. item apud labeonem. §. vsu fructum. ⁊ vlt. ⁊ extra de foro ope. sane hec hosti. Sz cozaz quo iudice estima bit iniuria. Respondent quidam q coza iudice pcussoris. insti. de iniurijs. §. sz pea ⁊ sic qñq in foro seculari. Inno. autē dic q ratione accessiōis estimabit cozam iu dice ecclesiastico. sicut dicit de vote. extra de ꝓiudi. ser. ꝓposuit in fi. Sz hoc itelligas cum excōicationis querela deferet ad ipz tunc. n. iniuria cozam eo estimabit. quia alit non absolvet. Si vo clericus velit cō queri simplicit de iniuria illata sibi. satis videt q debeat sequi fozum rei. papa tñ quotidie dat lras clericis contra laycos. et noie suo. hic in. c. prochianos. in glo. c. Scoz vero hosti. si clericus trahat laycū cozam iudice seculari ad eius arbitrium recurret. vt pz in. d. §. sz pena. extra de fo ro ꝓpe. cū sit gnale. ⁊. c. si cleric⁹. tunc esti mabit cozam eo. ff. de iudi. de qua re. ar. extra de ꝓiudi. ser. ꝓposuit. vix tñ bodie re curritur ad iudicē seculare z. Sz qd si lay co absoluto. clerico hoc vidente ⁊ sciente nec ꝓtradicente nec aliquid petente cleri cus postea deponat q̄relam cozā iudice se culari uel ecclesiastico. Rñ⁹ ñ videt q sic facere possit. qz si ꝓtradixisset non absol neret sine satisfactōe. ⁊ coipo q tacuit vi det iuriā remisisse. ar. extra de sent. ⁊ re iu. q̄suis regularit. B hosti Ex supdcis pz q B z⁹. s. satisfactio siū emēda pstāda ai absolutōez. ñ est de sba absolutōis qz etī absolutio alit fcā tenet. q̄ tñ fieri nō debe ret. extra de iureiurā. quēadmoduz B ho.

Quid si is q ē excōicatus ꝓ offensa no tozia bñ eaz recognoscit. tñ se nō soluēdo dic ⁊ offert cautōem quā pstare pōt. s. iu ratoriā. nūqd talis dz absolui Rñdeo q sic. qz satisfacē videt q facē qō pōt. extra de solutōib⁹ odoard⁹. ⁊ extra de vsur. cū tu. §. illi. dū tñ cedat bonis ꝑ hos. vl' si nō

põt satisfacere põt in aliã penã ꝓmutari
eẋ. de maledic. c. z. vel expectabit̃ donec
posset recepta cautõe quã pstare poterit.
vt in. c. odoard⁹. ℞ eẋ. e. ea noscit̃ in glo.
Et idez dicit Ray. ⁊ Rod.

Sequit̃ videñ de z⁹ arti. ſ. de forma
absolutionis. ⁊ circa ℞ querunt̃
plura. ſ. q̃ sit forma absolutionis
ab excõicatione maiori nõ solẽni. ℟° bo
nestũ ⁊ q̃si ꝓsuetũ ẽ q absolutio fiat hoc
mõ. p̃ spoliabit̃ excõicat⁹ ⁊ ponet se añ
ianuã ecclesie pstrat⁹ vel flexis genibus
corã illo q ipm absoluẽ dz. q tenebit vir
gas vel corrigias i mãib⁹ ⁊ dicẽdo psal.
miserere mei deus. vberabit eũ pcutien⁹
semel in quolz vsu. vel magis vel minus
leui⁹ vel acri⁹ fm q cã ꝓtumacie maior
vel minor regrit. Et p⁹ psal. dicet glia pr̃i
⁊ sic erat. deinde lyricleiſ. xp̃e. lyricleiſ
pr̃ nr̃. ⁊ ne nos. i. Sz. li. nos. Saluũ fac.
ſuũ tuũ vel ãcillã tuã. vl' ſuos vel ãcillas
si plꝰes sl' nihil pficiat inimic⁹ i eo vel i ea
vel i eis. Esto ei vel eis dñe turris fortitu
dinis. Dñe exaudi orõ. me. dñs vobiscũ
Oꝛem⁹ de⁹ cui ꝓpriuz est miseri sp ⁊ pcẽ
suscipe de pcatoz nr̃az ⁊ hũc famulũ tuũ
quẽ vel hos famulos q̃s excõicatois ca
thena ꝓstringit, miſato tue pietatꝫ absol
uat. eẋ. c. a nob. z. postea dicat ℞ vba vel
eq̃pollentia anẽte dei ⁊ btõꝝ apl̃oꝝ Pe
⁊ Pau. ⁊ ecc̃e scẽ sue. ⁊ nr̃a absoluim⁹ te
a tali sntia. ⁊ restituim⁹ te cõioni ecclesie
⁊ oium fideliũ ⁊ ecclesiasticis sacr̃is. ⁊ ℞
scõ dz p̃sbr apprehẽdere manũ ei⁹ dextrã
⁊ introducẽ in ecclesiã reddẽdo ei coionẽ
xp̃ianaz. vt pz ibidẽ. hec hosti. Reddit ãt
absolutio ea q̃ tulit excõicatio ⁊ remouz
ipedimẽtũ qõ intulit ligatio. 15. q. 6. scõꝝ
⁊ c. iuratos. ⁊ ar. eẋ de clec. qz tua. Non
tñ oia reddit. qz fruct⁹ quos amisit excõi
cat⁹ inste q̃diu fuit excõicat⁹ nõ recupat
postea. vt dictũ ẽ. s. hec bo. Ad ℞ nõ q
q fuit excõicatus p̃sumit̃ q sit excõica
tus nisi se pbauerit absolutũ. ar. eẋ de cle
ex. ꝓposuit. in fi. ibidẽ de absolutõe. Et ita
fm glo. ibidẽ qcunq absoluit̃. saltem ad
cautelã obtineat sp lras absolutionis.
Nõ insup q pticipatio excõicatoris cuz
excõicato nõ ẽ rõ sufficiẽs ad ꝓbãdum
absolutõem. eẋ. e. cũ desideres. sz p̃sũptio
quedã est. ii. q. z. qb⁹ epi. ⁊ eẋ de cleri. ex.
ꝓposuit. i glo. Utꝝ excõicat⁹ cui dic̃ ex
cõicatoz reuoco siue relaxo excõicatõez
quã in te tuli. ⁊ non dicit absoluo siue ab
soluim⁹ ve sit absolut⁹. ℞° q sic. nisi aliõ
obsistat. Sec⁹ ꝑ̃it est de absolutõe que fit
ex vi clauiuz in foro pnie. qz illa est pars
sacri pnie. ⁊ iõ magis in ea sunt seruan
da vba pcisa. q̃s in illa q̃ fit ex vi iurisdi
ctõis in foro exteriori. vñ in absolutione
pnie dicere dz absoluo in illa vo alia ab
solutione ꝓgruũ est ℞ suade. Non credo
tñ q hoc sit necessarium. imo sufficerent
vba alia significantia remotionez excõi
cationis. hec Ric. 4. di. 18. q. 10. ar. 5. o.
Utꝝ absoluens ab excõicatione non in
scripto penam suspẽsionis incurrat quã
incurrit excõicans non in scripto. eẋ. co.
cũ medicinalis. li. 6. ℞° q non. qz illud. c
non infligit penam illam nisi ferentibus
sententiã ꝓdẽnatoriã. qz periculosioz ẽ pci
pitatio in ꝓdẽnando q̃s in absoluendo.
Utꝝ absolutio teneat. si sine scripto fiat.
℞° q sic. ar. z4. q. z. ꝓperimus. in tex. ⁊
habet̃ ibi expresse non tamẽ sine scripto dz
fieri. Utruz snia excõicationis relaxari
possit vbo nudo. ℞° videtur q sic. ar. eẋ
de regu. iuris. ois res. ff. de regu. iur. nihil
taz naturale. ⁊ hoc concessit Joh. hoc ẽt
credit glosatoz. z4. q. z. ꝓperim⁹. ar. eius
dẽ. c. Hosti. vero sentit q non. distinguit
tam q vbi ꝓstat q snia est iniuste lata po
test nudo vbo relaxari ⁊ reuocari. vt in
nuit̃. eẋ. e. sacro. §. caueat. ibi absq gra
uamine reuocare. ⁊. c. vlt̃. ibi reuocare.
⁊ ibi reuocet. oñ tñ sententia sit seruata.
secus est si fuit ꝓtempta. ⁊ fm hoc intelli
git illa iura que inuunt q nudo vbo tol
li possit excõicationis sententia. vbi vero
certuz ẽ q sententia teneat vel etiã dubi
tat̃ vtrum teneat. ibi solẽnis absolutio ẽ
necessaria. eẋ. e. sacro. §. vlt̃. ibi excõica
tum absoluat. Et sic etiã intelligit iura si
milia. Ideoq neduz viuus absolvit̃ nisi
seruata fuerit forma. gnãmo ⁊ mortuus.
ꝓ quo etiam orandum non est. quousq
seruata fuerit forma. vt patet. eẋ. e. a no
bis. z. responso. i ⁊ §. pncipalis. ⁊ per to
tum. Auctoritate tamen pape nudo ver
bo fieri posset vtrobiq. quia non astrin
gitur alicui forme. Nec obstat illa regu
la. nihil tam naturale est ꝛc. quia hoc fal
lit. cuius ratio est. quia spiritualia facili⁹
construuntur q̃s destruantur. extra de trã
slatiõe episcopi. inter corporalia. ⁊ vt ma
gis timeat̃ ⁊ reuereatur censura ecclesia
stica que spiritualiter animam ligat. ex
tra de rebus ecclie. non alie. siqs p̃sbrorz

Sec⁹ autez est ꝛ interdicto vel suspēsiōe q̄ sme respiciūt loca vl' corpa vel officia l' alia corpalia seu incorpalia. nō aias. Mā ille sme solo vbo ꝓtrario dissoluunt. hec hosti. Quid si dicat absolues sic dicit quidā simplices. absolutionē ⁊ remissiōz excōicatōnuz ⁊ oīuz pctōꝝ vr̄oꝝ ꝺbuat vob oīpotens ⁊ miserico:s dns vel silia. ⁊ nos dicat absoluim⁹ vel aliqō egpolles nunquid talis erit absolut⁹. R⁹ talis absolutio non vr̄ valē ꝑm Ray. qz diffinitia smia q̄ absolutionez vel ꝺdēnationez nō ꝓtinet ꝓ nulla haberi ꝺz. ar. z. q. 6. §. dif finitiua. ⁊ ex̄ ꝛ v̄. sig. in his q̄. ꝑdicta aūt vba ꝑm Ray. non ꝓtinēt absolutiōem sz poti⁹ oīonez. vt dns absoluat cuz ab excōicatione q̄ erat ligat⁹ a indice vel a iure quo ad ecclesiā militantē. Scōm roō. tñ talis smia valeret. si ꝓ hec vba absoluē intenderet. qz vba ꝛseruiunt intētioni. ar ex̄ ꝛ v̄. sig. intelligentia. ⁊. c. se. ⁊. c. ꝛ bis. Scōz hosti. vo non tz. qz ⁊si volūtas iudicis ē sequenda. q̄ ad ꝺdēnatōnem non tñ quo ad absolutionē. talis aūt absolutō nō est ꝑm formā ecc̄e ⁊ excōicato nisi ꝑm formā ecc̄e sit absolut⁹ nō est cōicandum ex̄. e cuz ꝛsideres. rnso. i. ⁊. c. qō i dubijs rnso. i. Quid si dicat hēo te ꝓ absoluto R⁹ ꝑz roō. si intēdat ꝓ hec vba absoluē absolutio tenet. qz lz in talib⁹ sint vba ne cessaria. nō tamē est certa forma vborum scripta. sic in sac̄o baptismi ⁊ euchariste. nec ē ꝓtra illud. ex̄. e. cum ꝛsideres. §. z. vbi dr̄ ꝙ nō est cōicandus excōicato do nec sit absolutus in forma ecc̄e. qz nō log tur ꝛ hac forma vel illa vbox. sz ꝛ iura mēto qō tñ nō est ꝛ sba absolutōnis.

Quid sigs suspect⁹ sit ꝙ nō satisfaciat p⁹ absolutōem. nunqd absoluet sb ꝺditiōe s. si satisfecerit. R⁹ credo ꝙ sine ꝺditiōe est absoluēd⁹. ⁊ ꝙ nūqs faciēda ē absolō sub ꝺditiōe futuri cuēt⁹. qz talr absolutus nō eēt simplr absolut⁹ nec dēret se ingerē cōioni fideliū cuz hi⁹ absolutio ꝛpēdeat ꝛ futuro. sb roō. Que ē forma absoluendi solēnit̄ anathematizatū ꝑz formā supꝑ posītā. R⁹ ꝙ tūc multofoti⁹ forma absolutōis supꝑposita ē seruāda. sz ⁊ tūc ep̄s q cū excoīcauit in ꝓpria psona vel p aliuz ep̄z. ar. ex̄ ꝛ ꝺse. cc. aq̄. vēire ꝺz añ fores ecc̄e. ⁊. xij. ꝑbri cū eo q eū hinc iñ ꝛbent circūstare. ⁊ si ille terre ꝓstrat⁹ veniā petat. ⁊ ꝛ futuris cautelā ꝓmittat cum absoluat. vt supra dicendo septem psalmos pniales cū ꝑcib⁹ supdictis. ⁊ hoc satis colligit ex̄. c. cum ꝛsideres. §. vl. ⁊. c. a nob z. §. plt. ⁊. ii. q. z. cū aliqui. hec hos. Ad hoc nō ꝙ multi min⁹ bñ formam istam hacten⁹ seruauerunt non tamen ꝛficisse putamus absolutionis effectum quo ad ꝛuz. ⁊si forte absolutio ꝛficeret quo ad ecclesiā militantem. ar. ex̄. ꝛ bap. ꝛbitū. ⁊ ꝛ p̄sbro non bap. c. z. ⁊. z. hec hostiē.

Vltr̄ si papa saluter aliquē excōicatum p b̄ sit absolutus. R⁹ papa nulli forme canonice seruande astringit̄. extra ꝛ cōcel. p̄ben. ꝓposuit. ⁊. c. ꝓstitutus. ⁊ ideo si ex certa scia excōicatum aliquez salutet dici pōt ꝙ ꝓ absoluto habet̄. lz p̄sumi ñ ꝛbeat ꝙ hoc ex certa scia faciat. nisi hoc exꝓmat. ar. ex̄ ꝛ p̄uil. cum olim. §. vltī. ⁊ ex̄. e. Si aliquādo. Mā p salutationez fit indignationis recōciliatio. di. 6z. Adriā⁹ ⁊ b̄ est verum nisi ꝛ ꝓtraria intentione appareat ꝑm quosdā. Alij dicunt vt ber. sup illud. c. si aliqñ. ꝙ hoc dictū ē vex̄. si appareat ꝙ ꝓ hoc ipm absoluere intēdat hec host. Quid si excoīcatꝰ a papa. lr̄e pape salutatōis allogo ꝛstinēt̄. R⁹ nō ꝓt̄ b̄ credunt̄ absoluti eē cū p ignātiaz et negligentiā aut occupatiōez nimiā vl' etiā p surreptōez ꝓtingat hi⁹ lr̄as impetri. ex̄. e. si aliqñ. g̃ ꝑm glo. ibidem a ꝺzio sensu aliud erit ꝑ scīam. nunc aūt est ex ꝑssum in. ⁊. e. si sūmus. ꝙ si papa ēt scīēt cū excoīcato ꝓticipet quocūqs mō. ēt osculo. nō est ꝓt̄ hoc absolut⁹ nisi exꝓmat se velle illū ex hoc ꝓ absoluto hr̄i. Ad hec nō ꝙ qñ supior recipit inferiorez ad osculuz coīpo recognoscit cum non cē excoīcatum. ex̄ ꝛ p̄uil. cum olim.

Equit̄ videre ꝛ 4⁹ arti. s. ꝛ mādatis post absolutōz iniūgendis ⁊ circa hoc querūt̄ plura. s. q̄lia ꝛbeant esse mandata que faē iudex absoluens ei quem absoluit. R⁹ ꝛbent eē iusta ⁊ rōabilia. posset. n. ab iniustis ⁊ iniquis ⁊ irrationabilibus appellare. extra ꝛ pac. c. vltī. ⁊ ꝛ appella. ut ꝛbitus. non enim est astrictus nisi ad mandata. ar. extra ꝛ elec. cām quc. ⁊ extra. e. ex tenore. i glo. qō vt melius faciat ꝛbet considerare vtr̄ sit ligatus a canone vel a indice. si a canone iniūgendū est ei inr̄ cetera in vtute p̄stiti sacrāmēti vt ꝺ canonē illū ꝛ cetero nunquā veniat nisi forte in cāib⁹ exceptis a iure. vñ incēdiario iiungēdū ē ne vnqs ꝛcetero ignem apponat. zz. q. 5.

pessimā.qō intelligi dz nisi forte rōe iusti belli.nc.n.ē alicui iur̄ bñfiᵐ auferēdū.di. 27.ce bis. Et pcussori clerici iniungit vt hr̄ in.c.ex tenore.q̄ cetero i clericū monachū hospitalis vel alicᵘ religiōis ꝓuer sus manᵘ nō iniiciat violētas.nisi se defendendo vl' ce mādato plator̄ suor̄ supplendūmō mādatū sit iustū vel saltez si dubitet.vt dic glo.vel nisi rōe platōis vel magisterij vel societatis qō pōt itelligi cā ioci.ſm hosti. vl' et pōt intelligi ſz eundez vt.s.ti.iz.ar.z.s.in qb⁹ cāibus hec regula fallit.s.q manᵘ iniic. i4° cāu ſz eundē et ſbaudi vel nisi in alijs cāib⁹ a iure concessis in qb⁹ nō incurrit qs excōicatōem Et qō dictū ē rōe societati itelligit si cuz eo socᵘ fuerit in eadē ecc̄a.7 ita p ſ dat̄ intelligi ſm Ray.q̄ ſ nō dz iungi alicui ſb cebito iuramēto si pſumat̄ q̄ ipm non seruet.Sz 7 aliquotiēs sup ſ sufficienter cauere dz.vt.s.dictū ē.Sz 7 qñ cpus absoluit ce iniectōe manuū ipedimētū hītē tpale.ꝓt̄ qō nō posset ad sedē applicā accedere.puta eū q ē in artic⁹ mortis infirmū pauperē.capitales inimicicias hītes iūgere dz absoluto.vt q̄cito ipedimᵐ cessauerit cebeat se pītare pape vel eiᵘ legato mādatū eiᵘ susceptur⁹ 7 adipletur⁹. ex̄.e cetero in fi.7.c.q̄uis.excipe puerū. vt dr̄ ibidē.q lz hēat ipedimētū tpale.tū ꝓt̄ fragilitatē etatⁱ plenⁱ excusat̄. ex̄.e.pueris.si āt ꝓpetuū sit ipedimētū ꝓpetuo excusat̄.vt cisdē iuribᵘ ꝓbat̄. hec hosti.

Sz qd si nō seruet mādatū.nūqd ipo iure recidit in excōicatōez eādē.Rñ⁹ ſm hosti.ber.7 ray.q̄ nō incidit. Mā 7 libtas semel lz iniuste obtēta nō retractat̄.C.si aduersus lib.Jo.7 obligaᵒ semel extricta nō reuiuiscit.ff.ce solutōib⁹.q res.§.areā ad idē.zz.q.4.si illic. ſz ce ſ vide.j.i.q.z. ab ista. Quid q̄ fiet.nūqd ita cludet ecclesiā.Rñ⁹ q̄ nō.ſz ab eo q talē absoluit vel ab alio indice suo erit.p piurio 7 ꝓtumacia puniēdᵘ.ar.ex̄ ce iudi.nouit.rñso.i 7.§.i.7 vl.Logi et possz q̄ iuramētū ſua ret.ſz 7 ab eo q ips absoluit ē i eādē sniaz reducēdᵘ a q̄ cetero nō absoluet̄ siñ satisfactōe ꝓgrua.vt.s.ar.ex̄.c. sacro.§.vū si ꝛ.in fi.ſ host. Hodie āt reicidit i eanō sniaz ipo iure.li.6.c.eos q. Quid si talⁱ sit a indice ligatᵘ. Rñ⁹ si ꝓstat q̄ offensa sit notozia nō dz absolui nisi satisfactōe p̄missa.vt pz ex dictis. Si vo fuerit dubia absoluēdus ē talⁱ.nō obstāte ꝛdictōe cᵘ eunq̄.s.excōicatozis vel aduersarū.7 pᵒ absolutōem cāe nerita sit a ptibᵘ audienda.7 si apparuerit iuste fuisse ligatus remittet̄ ad excōicatorē absolutᵘ.vt eiᵘ sententie seu mādato pareat.qō si facē renuat reducet̄ in eādē sniam vsq̄ ad satisfactōem ꝓdignā iuiolabilit̄ obseruandaz. Si vo apparuerit snia iniusta nullū mādatū fiet absoluto.sic intellige illud.ex̄.e. sacro.§.caueat.7.§.seq.7.c.venerabili.ſ hosti.hec aūt sit obseruāda.siue excōicatus absolutionez petat a supioze cui ce iniusta excōicatione ꝓquerit̄.siue et ab excōicatoze nisi q nō dz eū ad aliū mittē 7 tūc an excōicatio fuerit iusta vel iniusta dz ingri cozā arbitris ab excōicatoze 7 excōicato electis.vel et apō synodū.ii.q i.si clericᵘ.vel cozā supioze p querelā. vt in.d.c.sacro.§.vez.si in glo. Quid sigs excōicatus absoluat̄ a quauis snia p se dē aplicaz vel legatuz cui iniungat̄ q̄ se suo epo vel cuiuis alij repītet ab eo pnitentiā recepturus.7 passis iniuriā seu illᵃ quibus ꝓpter hoc obligatus extuit cōpetenter satisfacturus.7 ipe mandatuz hoc non seruet.Rñ⁹ exp̄ssuz est in nouo iure q si ſ qō sibi iniungit̄ q̄scito ꝓmode potest nō pficit in eandē sniam recidit.li.6. c.eos qui.§.idez. Et est hoc argᵐ q̄ qñ quis absoluit̄ ab epo 7 iniungit̄ sibi ab eo q̄ q̄scito ipedimētum cessabit se repītet pape vel eiᵘ legato mandatū eiᵘ recepturus vel ipletur⁹.si ipe ſ nō obseruz i eandē sniam recidit.eᵘ ꝓtrariū dicū est supza.Sz dictum ius nouuz nondū erat ꝓditum. Item quādo quis ꝓpter mortis iminens periculum vel alind impe ꝛdimentum legitimum ab excōmunicatōne absoluit̄ ab eo a quo alias non poterat absolui. si huiusmodi impedimento cessante se illi a quo erat absoluendus quācito cōmode poterit non presentauerit mandatum eius super bis ꝓ quibus erat excōicatus humiliter recepturus.7 ſm exigentiā iusticie satisfactur⁹ in eādē sniam reincideret ipso iure. vt in.d.c.eos q.in pn⁹ Esto q̄ aligs excōicatᵘ pstito iuramento absoluatur.7 antequā aligd ei mandetur vel mandatum receptū exequatur.appellet.nūquid appellationi tali est deferendum. Rᵒ q̄ non ſz statim est in eandē sniam reducendus firmit̄ obseruandaz.donec mādatuz susceptū 7 susceptū ꝓ posse exequat̄.ex̄ ce appell.qōni.

Sz ꝫ q2.e.ti.c.ad hoc.ꝑstito iuramẽto ꝛ stãdo ecc̃e indicio appellauit ⁊ eiꝰ appellationi ꝛferr̃. Rº ibi iusꝫ ꝛ cã appellauit.B vo.s.in.c.qõni.cã subterfugij vt lr̃a dic̃. vel ibi iurauit stare indicio ecc̃e.q2.p pter ꝓtumaciã fuerat excoicatꝰ.⁊ licz ex cã ꝓbabili appellet. indicio tñ ecc̃e stare intelligit̃.q2 ꝯ qõ ius sibi pmittit.vt.c. ti.c.vs ꝛbitꝰ.ff.rẽ ra.ba.l.z.ꝯ.aliqs.B vo erat excoicatus ꝑ aliꝙ ꝛlicto.i quo iacebat.q2 forsan vxorẽ alteriꝰ ꝛtinebat.⁊ sup B iurauit stare mãdatis ecc̃e.sz statiꝫ añ mandarũ vel mãdato fcõ.q ea mox dimittẽt appellauit. Sz tali appellationi ẽ nullatenꝰ ꝛferendũ.q2 suo ꝑiudicat iuramẽto.Et hoc satꝫ colligi potest ex lr̃a ipa. vbi dic̃ appellatõi q eiꝰ iuramẽto ꝛroga re ꝛbeat nõ ẽ aliq̃tenꝰ ꝛferẽdũ.ꝑ quã remaneat in sua inigtate.vt.e.ti.c.ꝑterea.⁊ c.ꝓsuluit.hec Ber.i.c.qõni. Sz nũqd itez recipiet̃ iuramẽtũ ab eo stãdi mandato ecc̃e.si itez petat absolui cũ iã semꝫ ꝛnegauerit. Rº ꝙz Tan.ꝑter iuramẽtuz dz recipi.ab eo cautio fideiussoria.vl̃ pignoratícia.ar.ex ꝛ ꝑsũ. lr̃as.⁊.z.q.7.nõ põt.sz hoc.c.intelligit̃ añq̃z peniteat.illõ vo.c.lr̃as.intelligit̃ cũ est suspectꝰ.ꝛ bẽsi vnde ecclesia recipit fideiussoriã cautionez ad dãnuz illius.⁊ alanꝰ hoc idez sentit.Sz Laur. ⁊ Ber.dixerunt ꝙ iterum isti iurabunt in ꝓfusionez ipoz. ar.op.ꝛ maio.⁊ obe.cum in ecclesia.Et q2 forma talis ẽ.s.q cum iuramẽto absoluat̃.ex.c ex tenoꝛe.hic.in glo.illiꝰ.c.qõni.

De interdicto ⁊ suspensione. ti.16.

COnsequenter dicto ꝛ excoicatione dõ est ꝛ interdicto ⁊ suspẽsione.B.n.tria noie cẽsure ecclesiastice ꝓtinẽt.vt dictũ ẽ in ꝓncipio bꝰ septimi libri. vbi ẽt visum ẽ quo differãt.Locꝰ aũt interdictꝰ bõ suspẽsus dici ꝓtingit.cũ sepe ꝑ eodẽ accipiãt. vt bꝰ 6.c.cũ medicinal̃.i glo.B ber.vñ ⁊ qñz locus dr̃ suspẽsus ⁊ bõ interdictꝰ. Cõsuenit tñ frequẽtiꝰ cõit sumi nomẽ interdicti ꝙs nomẽ suspẽsionis.ita ꝙ interdictũ cõit sb se ꝓphẽdit suspẽsionẽ. De iterdicto igr̃ sic cõit dicto dõ ẽ ꝑ qd sit interdictum.⁊ q̃t ⁊ q̃ sunt spẽs eiꝰ siue dr̃ie. 2º ꝑt quã cãm snia interdicti ferat̃. 3º qd interdicto ꝓhibeat̃ ⁊ qd ꝓcedat̃. 4º qõ dãnũ et incõmodũ ex interdicto incurrat̃. 5º qñ quis gnãle interdictũ seruare teneat̃

6º que pena violantibꝰ interdictũ inferat̃. 8º a quo ⁊ ꝓtra quẽ põt interdici snia ferri. 8º qualit̃ dz ferri. ⁊ qñ tenet. ⁊ qñ non tenet snia interdicti. 9º a quo ⁊ qualit̃ potest ⁊ dz relaxari. Circa ꝑmum dicendũ ẽ quid sit interdictuz ꝯm q̃ dicitur̃.⁊ quot ⁊ q̃ sunt spẽs siue dr̃ie eiꝰ Est aũt interdictuz ꝙz q̃ ad ꝑsens intendit̃ ꝛ eo.ꝑuatio quo ad ecclesiastica per sniam iuris vel iudicis fcã. sub ecclesiasticis puto ꝓprehendi posse oĩa quecũq̃z sunt illa quibus aliqui p interdictuz ꝓhibent̃.⁊ hꝰ ꝛscriptõis intellectus patebit ex sequentibꝰ. Spẽs aũt siue dr̃ie interdicti sunt plures.q2 est interdictum loci. ⁊ ẽ interdictum ꝑsone vnius vel pluriuz ⁊ interdictuz loci.aut est gnãle aut spãle siue ꝑticulare.⁊ simili mõ diuidit̃ interdictũ ꝑsone siue boĩs. ꝛ quolz istoꝝ est p ordinem dicendũ. Interdictũ loci gnãle dicit̃ nõ tñ qñ regnũ vel ꝓuincia inꝺicit̃.sz ẽt si ciuitas l̃ villa vel castꝝ vm ⁊ solũ interdicat̃.ex ꝛ v̄.sig.cũ in ꝑtibꝰ. q2 dicit̃ gnãle q̃tum ad locum illũ cum nullꝰ excipiat̃.vt ibi.di.g'o. Et intelligẽdõ ẽ ꝙ si iudex dicat interdico regnũ frãcie interdictum extendit̃ ad totam terraz q̃ adheret ei tpe late sententie.siue ratione dominij.siue ratione feudi.ar.extra ꝛ postula.c.i.in tex.⁊ glo.8. Si vero dicat inꝺico terram regis talis.cum pene sint restringende non extenditur ad feuda ꝯm Rob.ꝯm vero alios extenditur ⁊ hoc videtur ber.dicere ibidem.⁊ Inno.⁊ host. quia licz non sint ꝓpria regis.sunt tamen ꝛ iurisdictione eius. Sciendum est ꝙ q̃ ciuitas castrum vel villa interdicit̃. eoipo eius suburbia ⁊ ꝓtinentia edificia dicunt̃ esse interdicta.li.6.ꝛ sen.excom. si ciuitas. que autem sint ꝓtinentia edificia.ꝯm Johan.and.videtur arbitrationi iudicis relinquenduz.Johã. vero ꝛ ꝛo in simili casu fertur respondisse ꝙ suburbia intelliguntur illa que sunt infra vltimam portam ciuitatis ⁊ faciunt cum ciuitate publicas functiones ⁊ vocantur ad conditiones ⁊ consilia. Quid si interdicatur terra militis alicuius in qua nulla est ecclesia que non habeat indulgentiam celebrandi diuina.nunquid illud interdictum dicetur generale. Respondeo dicunt quidam ꝙ sic.siue miles ille habeat terrã in diuersis procbijs.siue tñ in

vna ꝛ tota terra illius prochie nō sit sua Et idē est si non hēat villaꝫ vel castꝝ dū mō habeat multitudineꝫ hoiuꝫ.hec roō.

Quid si interdicat terra alic⁹ p⁹ latam sniam emat tra aliā non interdictā.vi vendat tra interdictā. R⁹.si tra emat illa ñ erit interdicta nisi latoꝛ snie intēdē voluēit. tā ō hīta q̄ꝫ ꝛ hīda.ꝫ si vēdat tra interdcāꝫ ꝛ trāscat dñiuꝫ iberet tū on⁹ snie loco vl loci populo.nec relaxet.ar.cx ꝛ postu p.ad b Quid ciuitate interdicta sunt ciues ei⁹ interdicti. R⁹ qñ ꝑt oictū dñi nl rectoꝛis ē ciuitas interdicta.ciues eiusō q culpabiles nō existūt nō st interdci dūmō ꝛ ipi ꝑt dñꝫ vel rectoꝛē in eis puniēdū ñ fuerit interdci.vñ poterūt i alīs locq nō interdcis itereē diuinis.li.6.ꝛ sen.ex.si sen tētia.Et idē vī qñ est interdcā ꝑt oictū clericoꝝ.vel ēt alioꝝ q nō st dñi ei⁹.nec st ꝛ populo ei⁹ vel ꝑt uiolationem ecc⁹. Mñ aūt ē interdcā ꝑt oictū ciuiū tē ciues st interdci.vñ nō poterūt audire diuina. ibi nec alibi nisi in cāib⁹ exp̄ssis a iure.li.6.ꝛ sen.ex.alma.ar.i c.si snia.§.veꝝ. Qui.n. ē interdict⁹ in vna ecc⁹ est interdict⁹ in alia vt pꝫ.4.q.5.gsqs. nisi spāliť eximať a iure.vt di.18.placuit. Quid ꝛ hoib⁹ nō interdcis veniētib⁹ aliūde ad tra interdicaꝫ nūqd ibi p̄nt audire diuina. R⁹ q non. cx ꝛ puil.qō nōnull.dī q tales apō pri uilegiatos q celebrēt i locis interdcis p̄nt diuina audire nō tñ celebrare nec aliqd in suo officio agē.ꝫ cū alīs possint canē vl legē.ꝛ idē die roō.host.vo sup idē.c.dicit q veri⁹ ꝛ tuti⁹ est.q nec p̄nt audire diuina cui assentio.qz loco interdicto intellig⁹ oib⁹ interdictū ibi audire diuia. nisi sup b puilegiati.puta si accipiētes signū crucis ꝑ subsidio tre sce in b eēnt puilegiati. vl q uis alī.ꝛ b est nūc exp̄ssū.li.6.ꝛ puil.ꝫ. rñso.i. Interdictū aūt loci spāle siue p ticulare dī.qñ vna certa ecc⁹ vel ēt plures certe ecclesie nō oēs alic⁹ ciuitatis supponunť ecclesiastico interdicto.vt pꝫ.li.6. ꝛ sen.ex.si ciuitas.§.rōne.Et intellige q nec i capella nec i cimiterio ecc⁹ interdē pōt celebrari nisi ꝑt a iure p̄mittať vel sepeliri.Sec⁹ est si nō sint ei ꝓtigua vnō ibidē.ꝓtigua st q̄ꝝ vltia se ꝓtigūt.Sciendū ēt q iterdcā ecc⁹ nō ꝑt hoc itellī clerus illi⁹ ecc⁹ interdcis.vñ licite clerici illi⁹ ecc⁹ celebrare possent i alia ecc⁹.ar.li.6.ō puil.p exēptōeꝫ i fi. Et silr iterdcō clero alic⁹ ecc⁹ non ꝑt hoc itelligiť ecc⁹ eē in terdcā.ar.ibiō. vñ alī clici licite celebrarent i ea.hec Jo.sup.c.si snia. Interdictū aūt p̄sone siue homis.aliud est gnāle aliud spāle siue pticulare.gnāle ē q̄ñ intdicunť hoies regni vel ꝓuintie vel ciuitatis vel ville vel castri. etiā vni⁹ tñ.ar. cx ꝛ v.sig.cū in ptib⁹.Aliud est.n.interdicere locum tñ.aliud locum ꝛ hoies loci. Si.n.loc⁹ est tñ interdict⁹.hoies loci qui nō ꝛderūt cām interdicto.alibi p̄nt audire diuina ꝛ ecclesiastica recipe sacra. Si vō loc⁹ ꝛ hoies loci sunt interdicti nō possunt alibi nisi in cāibus exp̄ssis a iure vt colligiť.li.6.ꝛ sen.ex.si snia.§.si vō.i tex. ꝛ glo.Jo.an. Nunqd interdcō populo alic⁹ loci itellī cler⁹ illi⁹ loci cē interdict⁹. R⁹ q non nisi aliud i snia exp̄mať. nec ecōuerso.vnde vno coꝝ interdcō alī recipiť ad diuina.vt pꝫ in.c.si snia. Esto q hoies alic⁹ loci sint interdicti. nūqd sigs ex eis trāsferat ad alīū locū ꝛomiciliū remanebit interdictus. R⁹ q sic.ꝛnec snia saltē circa cū relaxeť.ꝛ facile fieri dꝫ.maxime si fecit b in ꝛtestatōeꝫ crimis dñi l ciuiū.vl ꝑt inēdcī piculū ꝛ nihil ei⁹ sub dño remāeat.ꝑt qō ptineat ad ci⁹districtū.Si āt iudex nō intēdebat ligare sub dīos illi⁹ dñi nisi q̄diu cēnt sub dīno ci⁹ tūc q̄cito ꝛsinūt cē sb dño ei⁹.ꝛsinūt ēt eē interdicti nec egēt alia relaxatōe spāli ꝫ q̄sdā.ar.cx ꝛ spō.nō ē nobis. Quid si ciuitate interdcā aliō satisfacē vellent.

Nunqd i eis iterdēm relaxatū cēt. R⁹ Tācre.die q sic.ꝫ host.dixit q nō.qz sic rigoꝛ ecc⁹ dissolueret.ar.cx ꝛ puil. vt p uilegia.quādoq; entm aliqui sine culpa sua interdicuntur.hoc idem tenent Ber. Joban.ꝛ Innocē. extra ꝛ peni.ꝛ remiss. quod in te.pro eo quod ibidem in fine. hoc conceditur specialiter sumentibus signum crucis ꝛ peregrinis. ergo hoc intelligitur prohibere alīs. sicut quod ꝛ uno negatur ꝛ alio conceditur.di.25.q lia. Quid ꝛ mulieribus illis que viris contradicunt in quantum possunt. Respondeo nihilominus sunt interdicte nec relaxabitur in eis interdictum. propter rationes tactas in precedenti questione. licꝫ feratur Joban.ꝛ eo dixisse contrariuꝫ. Quid ꝛ impuberibus. Ad hoc fertur Joban.ꝛ eo respondisse.q si sint doli capaces idem dicendum est ꝛ eis. quod ꝛ alīs.quia etas illa plena est malicīs ꝛ mēdacijs.cx ꝛ clic.puc. pueris.

Si vo nō sunt ꝺoli capaces audire possūt diuina in locis alijs nō interdictis in terra vo interdicta nō. qz non est eis a iure ꝺcessum. Quid ꝺ ciuibus ciuitatis interdicte ꝓpter delictū ciuium exñtibus i remotis qñ sñia fuit lata. nūquid qñ venerint recipi poterūt ad diuina. Ad hoc ferť Jo.ꝺ ꝺo rñdisse ꝙ si statim postq̄s sciuerūt venerunt ⁊ ꝺdixerunt. ⁊ coz̄ rectore ꝓtestati fuerint non sunt interdicti pl⁹. n. valet exp̄sse ꝓtradicē q̄s nō cōsentire. eẋ ꝺ homi. petr⁹. ⁊ ꝺ simonia itelleri⁹ Alijs aūt vī ꝺ̄ziuz ꝓpter rōes poītas supꝰ in qōne illa. ſ. quid si in ciuitate. Quid ꝺ crucesignatis ꝺ̄ hēticos q̄ habent ex ꝓuilegio ꝙ tpe interdicti in terra interdicta pñt admitti ad diuina. Nunquid si nō ꝓtradicūt ptāti ⁊ ꝓsiliarijs sup facto statuto ꝛ. habebūt illi⁹ beneficiū ꝓuilegiū ℞ ad h̄ ferť Jo.ꝺ ꝺo dixisse. ꝙ tales q̄ ꝺdicere possunt ⁊ nō ꝓtradicunt ꝓsentire videnť. qz error cui nō resistitur approbat di. 82ª. error. ⁊ iō nec ad diuina nec ad sepulturā ecclesiasticā ꝺbent admitti qz ꝓuilegiuz meretť amittē. q̄ pmissa sibi abutitur ptāte. ii. q. z. ꝓuilegiū. si tñ ꝺ taciturnitate postea ꝺolcant ⁊ ꝓtradicant reuuisceit eoꝛ ꝓuilegium per ꝺ cretalē. eẋ ꝺ sen. ex. duob⁹. a sano eius itellectu.

Ad hoc nota ꝙ qñ conceditur alicui singulari psone vt comiti. epō. ⁊ bi⁹. vt tpe interdicti possit celebrare vl' audire diuina familiares ei⁹ ꝺmestici ad audiendū cū eo ⁊ celebrandū sibi diuinum officiuz licite admittunť. ꝺumm̄ nō sint ob istam cām in fraudez assumpti. vt pz. li. 6. ꝺ. v̄ sig. c. vl. Secus aūt ē ꝺ familiarib⁹ alic⁹ ꝓuent⁹ siue collegū illi⁹. eẋ. li. 6. ꝺ ꝓuil. lz illi. n. non ꝺbent admitti nisi sint ꝓuilegiati. Rō hui⁹ diuersitatis est. qz in p̄ cām pz uile. aliqō esse iutile posset. qō esse nō ꝺz eẋ ꝺ ꝓuil. in bis. In z⁰ aūt casu ꝓuenienti⁹ pōt p se sine familiarib⁹ celebrare diuina ⁊ iō ꝓuilegiū est restringēdū. eẋ. c. ti. vt ꝓuilegijs. ad fi. Sz qd si in ꝓuētu sť tñ tres ⁊ duo infirmi. nūqd z⁰ celebrare posset cū familiari. Rñ⁰ host. nōt. e. ti. c. ꝙ nōnull'. ꝙ sic. ne ꝓuilegiū iutile esset ad instar ei⁹ qō ꝺ psona ꝺ singulari i. c lz. h̄ Jo. an. Intellige tñ ꝙ h̄ nō ꝓcedit illis familiarib⁹ q̄ ꝺcerūt aliquo⁰ cāz in terdicto. vt in. c. lz. §. vl. Interdictū aūt psone spāle siue ptinēte qō ꝓprie dicit suspēsio ē qñ interdicit siue suspēdit ali qua ꝺterminata psona vna vl' plures.

Quid si interdicat familia alic⁹ magni nunqd clerici ꝺ familia ei⁹ erunt interdicti. rñdet ro⁸. ꝙ sic. nisi spāliter excipiat

Sciendū aūt ꝙ sicut ꝺ. eẋ ꝺ cler. ex. si celebrat. in glo. c. duplex ē suspensio. vna quā bō incurrit a canone ex pticipatiōe cū excōicato. ⁊ h̄ excludit a sacris ecclesie ⁊ ꝺ excōicatio minoꝛ ꝺ q̄ habitū est supra. ti. i. ar. z. ⁊ ti. 9. ar. z. q. vlt. Alia est quā incurrit bō aliter q̄s p participatiōnē. ⁊ h̄ qñq̄s est a canone. qñq̄s a iudice. vt ꝺicet infra. Scōm aūt istū z^m modū suspēsionis est aliqs qñq̄s suspensus quo ad se tñ ⁊ non quo ad alios. vt quilibet in mortali cōstitutus. talis. n. tenet abstinere a celebratōe misse non per sñiaz canonis vel iudicis ſz p simplicē ꝓhibitionem iur̄ sine sñia. Si tñ celebraret nō teneret cū vitare subdit⁹ ei⁹. vel quis ali⁹ etiam si peccatum eius sciret exquo occultum esset. vt pz di. 6. testiñ. ⁊ extra ꝺ coha. cleri. quesitum. Qñq̄s ē suspensus quo ad se ⁊ quo ad alios. vt qñ est suspēsus ab officio p sñiam canonis vel hois talis. n. tenet ab officio abstinere. ⁊ q̄ scit h̄ tenet eum quo ad executionē officij sibi interdicti vitare. Si tñ occulte sit suspēsus p sñiam canonis. si non posset sñ scā dalo vitare nō tenet. vt di. 77. null⁹. ⁊ eẋ ꝺ coha. dc. vſa. ⁊. c. quesitū in fi. Qñq̄s ē suspensus q̄ ad alios. ⁊ nō quo ad se. vt pſbr pegrin⁹ cui pmittit celebrare secrete nō coz̄ popl'o mānifeste. qz nō est certū ꝺ ei⁹ ordinatione. vt eẋ ꝺ cle. pe. c. vlt. ⁊ h̄ distinctio hī in. c. q̄sitū. in glo. Item per sñiam canonis vl' hois suspēdit qs qñz ab officio qñq̄s a bñficio. qñq̄s ab vtroq̄s eẋ ꝺ pur. ca. inť. ⁊ ꝺ offi. ord. qñ. in fi. qñz ab executōe ordinis qñq̄s a collatiōe ordinis. qñq̄s ab ingressu ecclesie. vt patebit infra. vbi ꝺicetur quis suspendere potest qñ autez interdicuntur aliqua specialia nihilomin⁹ exercere potest alia non interdicta. extra ꝺ cor. vici. significauit. Jtē quicunq̄s est suspensus ab ordine subdiaconū intelligitur esse suspensus a diaconio ⁊ a presbyterio. sed non econuerso. ar. in. c. significauit ⁊ ꝺ cle. ꝺbili. presentium. ⁊ suspensus a sacerdotalibus. ē suspensus ab episcopalibus. ⁊ non econuerso. ergo ⁊ suspensus a collatione simpliciter intelligitur suspensus a collatione cuiuslibet ordis. suspēsus tñ a coll'one

ordinis diaconꝰ vel ꝓsbꝛꝰ nō videt suspensus a collatōe alioꝝ ordinuꝫ inferiorū. vt innuit ex de tēp. ordi. dilectꝰ fili⁹. in ti. et c. lras. ad fi. vñ et suspēsus ab officio suspēsus ē ab epalibus. vnde nō pōt ordinare nec ꝓsecrare. qō si facit ē irregularis. fm hosti. qz vt dictū est. q est suspēsus ab officio inferiori suspēsus videt a supiori.

Itē cui interdicit ingressus eccē interdicit officiū intra ecclesiā. et nō ecōuerso. q suspēsus ab officio pōt intrare ecclesiā suā et intereē diuinis. dūmō nō officiet. sec⁹ est si sit simplr suspensus a dīnis. qz tūc non posset officiare nec cum alijs audire. ar. ī capitulis supdictis. hec host. et ꝓcediunt cū eo gof. Ray. et Roð. Itē cui interdicit eccā interdicta intelliguntr ei ecclastica sacra. zz. q. z. latorē. fm Jo. Dz nunqd suspensus ab officio suspensus ē coipso a bñficio. Rndet Ber. ex de cle. ex. latores in glo. et dicit q sic. qz bñficiuꝫ ꝓferr ꝓpt officiū. et vbi vnuꝫ ꝓpter alterꝝ. vtrobiqꝫ tñ vnū. di. 81. eos. hosti. aūt sic distinguit s. q suspensus ab officio aut est suspēsus ex graui cā. et tūc nihil recipit de ꝓuentibus. ex de pur. ca. inc. et. z. q. 4. sup causa. Aut ex leui cā. et tunc aut diu pstitit ꝓtu max et tunc etiā est ꝓpandus bñficijs. ex de eta. bone. aut nō diu. et tūc non videt q ei bñficia sint subtrahēda. qz ꝑ fieri ñ dz nisi ex magⁱ cā. 16. q. vl. iuētū. fit aūt ꝑ suspensio aliqñ ex leui cā vt ꝓpter scāda luz pape vel infamiā solaz. z. q. 5. § fsbꝛ. et ꝑ intellige de bñficijs q̄ gs sepata et certa pcipit. q̄tidiana. n. nō pcipit nisi q sui ciū faē. sic intellige illud ex de pben. lz. et c. cū ꝑz aplīm. et ex de cle. ꝓingl. qō a te. et c. diuersis. vel illō intelligit qñ bñficiat⁹ ppetuū hz impedimētū. alias snia interdicti vel suspēsiōis lata q̄ ad officiū extendi nō dz ad bñficiū. nec ecōuerso de pen. di. i. pene. nisi aliō in snia exꝑmat. ex de solu. c. z. in fi. ꝑ host. Inn. vo ex de eta. cū bone. distinguit sic. s. q qñ gs simplr suspēdit. aut ꝑ fit cū cāe cognitōe aut sīn. si cū cāe cognitiōe sentēriādo diffinitiue. qñ est actū de crīne. tūc statiz ei⁹ bñficia ꝓferri pñt alij qz p snīaz est dānat⁹. Si aūt sine cāe cognitōe. quia forte nō est adhuc actū. vel ēt p snīam interlocutoriā ē suspēsus. s. ꝓpt ꝓtumaciaz. tūc nō intelligit suspēsus esse ppetuo nec pdit bñficia nisi sit negligēs absolutōem petere. qō ex ꝑ ꝑsumit q diu stetit in suspēsiōe. Utꝝ suspē sus a bñficio suo p ep̄um suū posset aegre bñficiū. Rndet Ber. ex de cle. ex. latores. in glo. dicēs. q sic. qz nō intelligit illū suspendisse nisi quo ad se nisi ferat snīa spāliter vt remoueat ab officio. tūc n. beneficiū est sequela. et tūc remouet ab illo ar. di. 81. eos. et extra de cle. ex. clerici autē nisi spāliter ei ꝓseruaret. di. 50. studeat. et c. Accedens. Quid si dicat suspendo te ab officio et bñficio. Rº Ber. ex de cleri. ex. illud credit. q dz abstinere ab vtroqꝫ saltem ꝓpter dubiū. Nunqd suspēsus ab vno ep̄o suspensus habet q̄tum ad alios ep̄os. Rº q sic. si suspensus sit ab officio. quia snīa illi⁹ ius facit q̄tum ad omnes. 19. q. 2. due sunt. et. 7. q. 1. sigs ꝑsbꝛ talis. n. nihil debz tractare de officio eccē. alias dz deponi. et in hoc eqparat excōicato. ex de cleri. ex. c. z. et z. Dz si sit suspēsus a bñficio bñficiuꝫ alibi potest hre. vt pz. di. 18. placuit. Nunqd suspēsus per annum si sit annus bisextil' celebrare potest die vltima. Rndet Ber. ex de v. sigl. q̄situit. q sic. qz cū sit pena nō dz ampliari. sz potiꝰ restringi. de pe. di. i. pene.

Sequit videre de. z. artic⁹ s. ꝓpter quaz cām interdicti snīa feratur Circa qō sciendum q interdīm gnāle ferr qñq ꝓpter delictuz dñi. vel rectoris. ex de offi. dele. sane. z. in tex. et glo. fi. qñq ꝓpter delictuz ciuiū. li. 6. de sen. ex si snīa. Interdictū aūt spāle sīū pticulare alicuius determinate ecclesie in aliqua ciuitate ferr ꝓpter delictum clericoꝝ vel prochianoꝝ ei⁹. et hoc interdictū nihil aliō est q̄ ꝓhibitio ne in ea celebrentur diuina in penam eorum. interdictuz vero speciale psone fertur quandoqꝫ ꝓpter delictum domini vel patrisfamilias in familiaz. al quādo ꝓpter delictuz alicui⁹ in eius psonam. de quo patebunt infra exempla multa quādo dicet de suspēsis a iure. potest etiā quis interdici vel suspēdi ab officio et bñficio ꝓpter ꝓtumaciaz. ex de dolo et ꝓtu. vitatis in glo. Ber. Sed et dici pōt q sicut null⁹ dz excōicari nisi ꝓtūar fuerit vt habitū est. s. ita etiā nullus debz interdici vel suspendi nisi ꝓtumacia ꝑcedente in eo qui interdicitur. vel in eo occasione cuius interdicitur. vnde extra de appella. reprehensibilis dicit q sententia suspensionis ferri non dz nisi canonica admonitione premissa nisi forte sit talis culpa que suspensionem inducat ex suo gnē

Sz nec ſnīa interdicti vel ſuſpēſionis que inſligit a iure eſt ſīm ꝓtumacia. qui enim venit ꝓtra ius ꝓtumax dici pōt. ⁊ ēt furioſus. ex. de tēp. or. vel nō eſt ꝓpos. Eſt aūt mltiplex ꝓtumacia. de quo require ſupza. ti. 7. hoc aūt qđ dictū ē. ſ. q null⁹ oz interdici vel ſuſpēdi niſi ꝓtumax. nō credit Jnno. qz inuenit ferri ſnīa ſuſpēſionis ꝫ delinquentez etiā nō ꝓtumacez 5. q. 4. in loco. Dat ēt bi⁹ ſnīa qñqs vt pena. vñ poſſet imponi etiā penitenti ⁊ correcto. Secus vō eſt de ſnīa excōicatōnis que nō eſt pure pena. ſz etiaz medicina. 2. q. i. multi. hec Jnno. ex. de excel. pla. c. i Dtz aūt monitio p̄cedere debeat vide. j. ar. 8. ſ. quō ſnīa interdicti vel ſuſpenſiōis debz ferri.

Equit videre de. z. arti°. ſ. qd negat ⁊ quid ꝓcedit i gnāli interdicto. Sciendū igit q̄ denegat euchariſtia ꝓterqꝫ decedentib⁹ vere penitentibus. ⁊ vnctō extrema. extra de pe. ⁊ re. qđ inte. ⁊ de ſen. ex. pmittim⁹. ⁊ ꝓmotio laycoz ad ordines. vt dicit Jnno. ex de ſpon. nō eſt nobis. ⁊ ſepultura eccleſiaſtica ꝓterqꝫ clericis qui ſeruauerūt interdictū quib⁹ ꝓcedit vt poſſint in cimiterio eccleſie ſine pulſatione cāpanaz ceſſante oi ſolēnitate cuz ſilencio ſepeliri. vt in. c. qđ in te. Habēt etiaz aliqui religioſi ꝓuilegiuz vt ꝓfribus ſuis nō excōicatis vel interdictis noiatim p̄beat eccleſiaſtica ſepultura. qđ intelligi oz de illis ꝓfribus q lz in ſeculo remanentes eoz ordini ſunt oblati mutato habitu ſeculari. vl' etiā qui int' vitos bona ſua dederūt eis retento tm̄ vſufructu in vita ſua. qui tam̄ nō debēt ſepeliri in eccleſiis interdictis. lz i alīſ libē poſſint eligē ſepeliri. ex de ꝓuil. vt ꝓuilegia. §. i. alīs autē lz dent annuatiz denarios duos vel tres vel plures non maius ꝓuilegiū in hoc qꝫ ceteri boies cō ſequent'. vt dī ibidē. ⁊. c. cū ⁊ plātare. §. de ꝓfrib⁹. Nō ſup hoc qđ dictū ē. ſ. mutato habitu ſeculari. dicūt hoſti. Jnno. ⁊ Ber. q ſufficit q bi⁹ habit⁹ diſtinguat illos ab habitu ſeculari nec optet q aſſumant habituz illoz religioſoz vl' ꝫ Jn. ⁊ hoſti. p̄t bituz aſſumē ſine ꝓfeſſione. Etſi ꝫbant mīo^m tenet. ar. ex. co. q dici. ꝓſuluit. ⁊. c. veniēſ. Et tm̄ qui mutāt habitū cenſent p^e eccleſiaſtice large. ⁊ intelligunt' ꝓuilegiate. ⁊ ꝫ etiā dic Ber. ſup ꝫ qđ dī vel ēt q bona ſua de. dic Jn. q oz q oīa bōa ſua dent. Alij dicūt q ſuffic ſi dent maiorē ptez. ho. recitat vtranqꝫ opiniones. Jtē dicūt Jnno. ⁊ hoſtie. extra de excel. pla. tāta. q quidā dicūt q lz in terra interdicta clerici poſſint ſepeliri. tamē in eccleſia interdicta nulli p̄t ſepeliri nec clerici nec ꝓuilegiati. Jtē boies interdicti q̄diu ſunt interdicti nō debēt ſepeliri nec in loco interdicto nec in nō interdicto cimiterio. ex de pe. ⁊ re. qđ in te. tm̄ p⁹ interdicti ſoloz erūt in cimiterio ſepeliēdi. ex de ſen. ex. cū illoz. Jtē ꝫz Huil. durā. ſiqs interdictū ſolēnit' ⁊ in cimiterio ſepelierit irregularis erit. Sz nūqd clerici dare p̄t crucez ⁊ aquā bñdictā ⁊ icenſuz laycis q de feō ſepeliūt mortuos i cimiterijs Rādet Jo. de no vt dī q nō. imo peccāt nō tm̄ in ꝫ ꝓſentiendo. ſz ēt laycos i errore fouēdo. qz latū pandit aditū iniqtatis q ꝓſentit puerſis. di. 16. c. z. ⁊. z. Nūqd clerici p̄t cāpanaſ. p mortuis vl' p bor pulſare. ⁊ pulſari facē vel pmittē. Rādz Jo. de no vt dī q nō ſi tm̄ laici ꝫ faciant nō tenēt dūmō eis nō ꝓſentiāt. Nūqd tpe interdicti aliqs in piculo mortis p̄niaz accipiēs ⁊ iurās ſtare mandatis ecc^e. oz admitti ad eccleſiaſticā ſepulturā. R^o q nō qz ꝫ ē exp̄ſſe ꝫ ius. ex de pe. ⁊ re. qđ i te. §. lz. ab bi⁹tm̄ int'dictis p⁹ p̄niaz lz mortuaria recipe. qz ⁊ p eis ē orādū. ii. q. z. qcūqs. Sz ſi p̄niaz nō accepint nō oz p eis orari. nec debent mortuaria recipi. di. 88. c. fi. ꝫ Jnn. in. c. vt ꝓuilegia. Et intellige qñ nec ſigna ꝓtritiōis in eis apparuerint. alīs ſec⁹ eſt. Uñ ⁊ idez Jnno. dic ibiđ q cū loc⁹ eſt interdict⁹ ſi in morientib⁹ ſigna ꝓtritiōis apparuerint. p⁹ interdictū ſolutū erūt i cimiterio ſepeliendi ex de ſe. ex. cū illoz. Denegat etiā tpe interdicti diuinū officiū vt i. c. qđ i te. Sz qd de bñdictōe pere ⁊ baculi pegrinoz. ꝫ videt ꝓceſſa. cū nō inueniat ꝓhibita ſm Roð ꝓcedit tm̄ epis ⁊ pleriſqꝫ religioſ dū ipſi non ſint ſpālit interdicti nec cām dederit interdicto. vt excōicatis ⁊ interdictis excluſis nō pulſati cāpanis poſſint qñqs diuina celebrar ⁊ hoc voce ita demiſſa q videāt poti⁹ legē qꝫ cātare. i. legē ⁊ nō cātare. ꝫz hoſ. ⁊ voce ita demiſſa q ñ poſſint exteri audiri. ex de ꝓuil. q nōnull' p qđ pz ꝫ gl. ber. ⁊ ho. ibiđ q ñ lz ind'cis ⁊ mltomagl nec excōicati audire ex eccliaz diuina offi^a q dñr i ecc^a. q vo dñr i como l' i via ñ ꝓhibēt audire ꝫ q̄ſdā vt dic roð.

Dicit etiã idem.s.Rob. q talib⁹ non est par portanda vel ostiuz apericndũ, vel fenestra ad videndũ eucharistiaz qñ elevat'.vel ad offerendũ post euãgelium. Nota ẽt ꝑm eundez q interdicti possunt in ecclesia oratione ꝓuata orare etiam si ecclesia sit interdicta qz hoc non iuenit' alicui ꝓhibitũ in iure nisi sit excõicatus maiozi excõicatione vel interdict⁹ ab ingressu ecclesie. Nota etiã ꝑm Ber.i.c nonnull'.q canonici poterũt interesse misse cuz epo nõ vt celebrẽt ꝓncipalit' cũ eo moze solito ne rigoz vilescat.sz vt audiãt missaz.exẽ ꝛ ꝓuil.vt ꝓuilegia. Cõsili mõ ꝓcedit' clericis in ecclesiis ꝙuentualibus tam secularibus q̃z regularib⁹ q possint bini ⁊ bini ⁊ tres simul dicere canonicas horas.vt i.c.qõ in te. Et ecclesie ministri semel in ebdomada ꝑñt dicere missaz cã ꝓficiendi corpus xꝑi qõ vere penitẽtib⁹ ꝛcedentib⁹ non negat'.exẽ ꝛ sen.ex.permittim⁹. Nota etiã ꝑm Inno.⁊ hosti. exẽ ꝛ ꝓuile.qõ nõnullis. q noiatim interdicti ꝓprie loquendo.s.qui noie ꝓprio vel circũlocutione sufficienti exꝑmunt' ⁊ q cãm interdicto ꝛderunt vel circa hoc ꝛ lũ aliquẽ ꝓmiserunt semp sunt a diuinis excludendi.nec ad eos extendunt' cõia ꝓuilegia ꝛ diuinis audiẽdis vel celebrãdis.vñ ꝑm hosti.ibidem.si aliqui ponunt vl'poni ꝓcurant interdictũ.vt postea ipi soli celebrent ⁊ oblatões recipiant ⁊ alie ecclesie ꝛfraudent'. tales occasione ꝓuilegũ sui non poterunt celebrare. Nota etiã q illud quod dictum est supꝑ.s.q epi possunt qñq ꝛẽ.exponit' ꝑm Ber.⁊ host. ibidez.qñq.i.qñcunq.s.semel in die. Et dicit ibidẽ hosti.q tunc epi nõ ꝑñt tñ celebrare.sz etiã celebrari facere.qz eps nõ semp est paratus.⁊ indecens est valde q eps diem trãseat sine missa.ar.exẽ ꝛ celemiss.volentes. ⁊ ꝯ nũc sunt exꝑssa.li.6.ꝛ ꝓuile.qñ. ⁊ addit' ibidem q hoc eis permittit' vbicũq̃z sine transgressione interdicti.⁊ hoc dicit ꝑm Jo.an. q sz celebrare possint in loco interdicto.nõ tamẽ alta voce ⁊ interdictis admissis. Concedi tur etiã hospitalarijs ⁊ tẽplarijs iure antiquo q ecclesie interdicte i aduentu eoruz ⁊ alioꝝ filium ꝓuilegium habentiuz aperiant' semt'in anno.vt exclusis excõicatis ibi celebrent diuina.exẽ ꝛ ꝓuile.cuz ⁊ plantare.§.q si templa.qõ ꝑm hostiẽ. sic intelligi dz.s.q si plures ecclesie sunt i eadem terra aperatur tñ vna.vt.c.li.vt ꝓuilegia.§.illud.⁊ ꝑñt ibi die illa dici plures misse ꝑ clericos illi⁹ eccᵉ vel ꝑ alios. Debet etꝫ sic intelligi q tñ vni hospitalario vel tẽplario semel in anno aperiat'. ⁊ nõ pluribus venientib⁹ ꝑm gof.qõ intelligẽ ꝑm host.quo ad ꝓuilegiuz ꝯmune Porro si aliqua dom⁹ ipoꝝ esset ꝓuilegiata spãlit' in aliqua ꝓuintia vel dioc. idez esset.s.q vno veniente admisso ꝓuilegiuz anno illo locũ amplius nõ hẽret. Sz ⁊si plures dom⁹ in eadez ꝓuintia indulgentiaz spãlem hẽrent.lz eiusdem ordinis eẽnt.videt' quelibz admittenda q̃ ad vnam ꝑsonam.Et sic intelligi põt illõ exẽ ꝛ sepul.in nr̃a.§.i.in ꝑn'. Admittetur aũt ꝛ domo ꝓuilegiata q ꝑ venerit. q si duo ꝛ eadem domo sil' ꝯcurrant.⁊ idez ꝓcuratoziũ habeãt ambo simul admittent'.al's vnus sine altero non dz admitti.exẽ ꝛ offi.le.cãm.nisi aliud in ꝓcuratorio diceret'.vt ꝑz ibidem.c.i.Si vo habeant diuersa procuratozia videt' posterioz admittendus. exẽ ꝛ ꝓcur.c.plt.§.q si fr̃ hec hostiẽ. Sed qd si ꝑ centum annos nullus hospitalari⁹ ad istam ecclesiaz venisset que sepe fuit interdicta. nũquid ꝯ eos ꝑceptum erit. Rñdet Ber.exẽ ꝛ ꝓuil. vt ꝓuilegia.in glo.§.in fi.q nõ quia non nocet alijs. Sz nunqd eps possit dare ꝓuilegiuz celebrandi in ecclesia ab eo interdicta. Rndet Ber.exẽ ꝛ appella.ad fin. qñ.in fi.ꝑme glo.q non. qz ꝯ ptinet tñ ad papam. Inno. vo dicit q lz locus sit interdictus.põt tñ celebrari.⁊ ꝛ licentia iuris.exẽ ꝛ ꝓuile.vt ꝓuilegia. ⁊ ꝛ licẽtia hois exẽ ꝛ appel.dilectis.qz nihil aliud ẽ interdicẽ ecclesiã q̃z interdicẽ celebrãtes in ea a qua sñia põt eps quos vult excipere.sz si ꝑsona sit interdicta vel suspẽsa non põt celebrare ꝛ alicui⁹ licentia nec potest interdictum suspẽdi in ꝑsona suspẽsa nisi ꝑ ꝛlicto alteri⁹ sit suspensa. Nũc aũt in nouo iure ꝑcipit'.li.6.ꝛ sen.excõi. alma.q misse ⁊ alia diuina officia sub pena quotidianaꝝ distributionũ celebrentur sicut prius in ecclesijs ⁊ monasterijs plane ianuis clausis nõ pulsatis cãpanis exclusis excõicatis ⁊ interdictis. Tamẽ in natali dñi.in pascate. penthecostes.⁊ assumptione virginis glorioſe.pulsatꝫ cãpanis.ianuis aptis.alta voce diuina officia celebrent'.exclusis excõicatis. admissis q volnerint interdictis. Jta q bi ꝑt

quoꝝ excessum ē latum interdictū altari non appropinquent. Et ꝑm Joh. an. celebrari pōt in vigilia festi ad vespas. qz tē quo ad off. ciū incipit dies. eꝛ̄ de ferijs. c. z. Et pōt ꝓtinuari vsqz ad scōas vespas festi inclusiue. ⁊ nō vltra ꝑm formā iſtaz. Cetera vō q̄ circa interdictū quo ad officiū antea statuta fuerūt remanent in roboze suo. reuocatis oibus ꝓilegijs ꝓtrarijs. vt dicit ibidē. vñ ꝟz Jo. an. ꝓilegia ꝓcessa aliqb⁹ religiosis vt celebrare possint in festis aliquib⁹ certis. ⁊ silia. ⁊ etiā ꝓilegiuz templarioꝝ ⁊ hospitalarioꝝz de quo eꝛ̄ de ꝓile. vt ꝓilegia. sunt reuocata ⁊ respicit dicta ꝓstō ꝓilegia ꝑterita nō futura. Quid si aliq sunt ꝓilegiati q̄ tpe interdicti celebrare possint in suis festis. nunqd alij celebrare pñt in eoꝝ ecclesijs. Rñdet Jnno. ⁊ host. eꝛ̄ de ꝓil. vt ꝓilegia. q̄ non. si facis ꝓilegiū ꝓsonalit̄ datū. puta ꝓcedimus vobis q̄ possitis celebrare. pñt autez si non sit ꝓsonalit̄ datuz. puta ꝓcedimus vt in vr̄is ecclesijs celebret̄. Concedit etiā tpe interdicti gnālis iure antiq̄ baptismus puuloꝝ penitentia morietiuz ⁊ pegrinoꝝ q cāz nō ꝛderūt interdcō. crisimatio i frōte. ⁊ ōdicatio ēt in ecc⁹. eꝛ̄ de spon. nō est vob. Et de pe. ⁊ re. qō i te. ⁊ de sen. ex. rñso. ꝓfectō crismatis. li. 6. de sen. ex. qñ. Et ꝑm Rob ꝓcedit crisimatio tñ puuloꝝ. Sz hoſ. vī dicē. ē. in. c. rñso. q̄ ēt adultoꝝ. Tenet etiā mr̄ioꝝ tpe interdicti ꝓtractū. cum teneat mr̄ioꝝ etiā ab excōicato ꝓtractuz excōicatione maioꝛi. eꝛ̄ de eo q durit. significasti. Credit aūt hoſt. eꝛ̄ de spon. nō est vob. q̄ solēnitas suspēdat̄. eꝛ̄ de ferijs. capellanus. ⁊ i sum. ti. de clā. de spon. §. i. dicē q̄ nō ꝺz fieri bñdictio nuptial. Jure aūt nouo ꝓcedit exꝑsse ēt baptism⁹ adultoꝝ. vt in c. qñ. pnia sanoꝝ exceptis excōicatis q̄ bus nō dabit̄ pnia nisi i articulo mortis ⁊ exceptis illis q ꝛderūt cām interdicto nisi satisfaciāt vel ꝓut ꝑm cauēāt. li. 6. de sen. ex. alma. §. qz vō. ⁊ §. i. illis ēt. Interdicto aūt spāli qñ interdicunt̄ plēs certe ꝑsone. vel familia alic⁹. ipis interdicti ea dez negant̄ ⁊ ꝓcedunt̄ q̄ negant̄ ⁊ ꝓcedunt̄ in ītердicto gnāli cōibus ꝑsonis. nisi aliud in sñia exꝑmat̄. Qñ vō interdicitur vna certa ecc⁹ durāte illo interdicto. nō ꝛdēt in ea celebrari diuina officia. nisi ꝓut permittit̄ a iure vel nisi hoc fiat ex ꝓilegio spāli pape. qñ vō alicui aliquid spāliter interdicit̄ qō ꝓprie est suspēdi ꝑ hibit⁹ ab alijs nō intelligit̄. vt dictū ē. §. Equit̄ videre ꝛe 4⁹ arti. s. ꝛe incō modis alijs a ꝑdictis q̄ ꝓueniūt ex interdicto ⁊ suspēsiōe. Sciendū aūt q̄ ciuitas interdicta honoze ꝑua tur. vt. s. ibi papa ñ eligat̄. eꝛ̄ de elect. vbi piculum. §. porro. Jtem suspensus ab officio simplr̄ nō pōt celebrare diuina nec ministrare ecclesiastica sacr̄a. eꝛ̄ de cleri. ex. c. z. ⁊ c. postulastis. di. 28. ꝑbm. Alia tñ officia ꝑter missam pōt nō officiando ſz q̄i ꝑuata ꝑsona secrete dicere. ii. q. z. si qs eps. ⁊ eꝛ̄ de pe. ⁊ re. qō in te. ⁊ de cler. ex. illud. dñs. in glo. c. Jtē suspensus vel interdict⁹ nō pōt eligere vel eligi. extra de ꝓsue. cum dilectus. nec postulari. eꝛ̄ de postula. c. i. in tex. ⁊ glo. pel̄. ⁊ hoc ē vez ꝑm hoſt. de suspenso ab hoie vl̄ canone ab officio ⁊ bñficio. vel ab officio tñ. Idē ē de suspenso a ꝑticipatione tñ. vnō ligat⁹ excōicatōne minoꝛi pōt eligē ſz non ꝛbeat eligi. eꝛ̄ de cleri. ex. si celebrat. Nō ēt pōt suspensus excōicare. nec ītердicē. nec suspendere. eꝛ̄ de excess. ꝑla. tanta. in glo. b. Nec dignitates aut bñficia ꝓferre. vt ꝓz ibidē. ⁊ extra de excess. ꝑla. q̄ diuersitatē. quidā tñ dicunt q̄ epus suspēsus ꝓferre pōt bñficia. Et dicūt q̄ in. c. q̄. suspensus erat ab officio ⁊ iurisdictōe. ⁊ talis nō potest ꝓferre. Sz ꝛ̄ ē illō. z4. q. i. audiuim⁹. iō dicūt alij q̄ suspēsus bñficia ꝓferre nō pōt qz sicut excōicat⁹ intelligit̄ a ꝑticipatōe sacr̄oꝝ ⁊ cōione fideliū semotus. extra de sen. ex. si quē. sic ⁊ simplr̄ suspēsus intelligit̄ ab officio ⁊ a iurisdictōe remotus. ar. in. c. tāta. bñficiuz etiā ꝓferre ⁊ recipere posse ꝓpetit rōne ordinis. ⁊ est ei⁹ accessoriū. i. q. z. siquid obiecerit. ⁊ cui interdicit̄ vnuz ⁊ reliquū. di. 81. eos q. hui⁹ sñie fuit Jnno. eꝛ̄ de ꝓsue. cuz dilectus. ⁊ hoſt. ⁊ ber. ibidez. Et intellige ꝟ ꝟz eos de suspēso ab hoie. Secus ē si ē supēsus a canone ꝓpt̄ ꝑticipatiōez cū excōicato. qz talis pōt eligē ⁊ alia q̄ sunt iurisdictiōis facē ſz non possit eligi. vt eꝛ̄ de cle. ex. si celebrat. Si vō suspēsus sit a cāone alit̄ q̄s ꝓpt̄ ꝑticipatōē ꝑm glo. ibidē. c. cadē pena punit̄. qz suspensus. ab hoie qz in vtroq̄s casu ē ꝑuatus sacr̄is ⁊ diuinis officijs. extra de sen. ⁊ re. in. cū eterni. ⁊ de sen. ex. cū medicinalis. Jtē suspensus nō pōt bñfi⁹ nec ſras ꝓ bñficijs ꝑpetrare. eꝛ̄ de eta. cū bone. in glo. b. ⁊ interiz sunt ei ecc⁹ bñfi⁹

ꝛeneganda.eꝛ ꝛ appell.pastoralis.vñ ẽt postq̃ fuerit absolutus nõ lz ei retinẽ bñficiũ qõ interiz acqsiuit.vt in.c.cũ bone. i glo.c.Et si stet p annũ ⁊ vlt̃ suspẽsus suo bñficio est ꝓuandus.vt dr̃ in glo.d.plura alia possent b̃ poni q̃ posita st̃ supza vbi agit̃ ꝛ interdicto psone spãlit̃.

Equit̃ videre ꝛ 5° arti.s. qñ aliquis tenet̃ interdictũ gnãle ꝓuare.Circa qõ sciẽdũ ꝙ tunc tenetur qñ nouit sniam interdicti solẽnit̃ editaz aut publice ꝓmulgataz aut publice obseruatã.eꝛ ꝛ postul. ad hoc in btõ.§. ꝙ nec sufficit.⁊.§.sz inde.qnimo ꝑm glo. ibidem.d.sufficẽ videt̃ ꝙ p solã famã ꝓuenerit ad eũ.eꝛ ꝛ sen.ex.cum ꝛsideres .§.scõe qõni.Et si dubitet ꝛ eo qõ trñ p famã intellexit.dz poti⁹ interdictuz seruare q̃s postea ecclesiastica sacꝛa tractare.eꝛ ꝛ cle.ex.illud. Quid si sciam aliquẽ interdictuz p iudicẽ.sz sniam nondũ eẽ publicatã nũqd ego pſbz in diuinis officijs eum vitare tẽbo⁊. Credit roõ.ꝙ sic. si ãt tãtũ probabilr credo qz audiui a fide digns q dicunt se audiuisse sniam ꝓferri sed nõ publicari.si teneoz ecclesiã officiare nõ dimittã eã officiare.postq̃s eum monuero.ꝙ si sit interdict⁹ exeat. dũ tamen nolit ꝓiteri vitatez requisit⁹.qz nõ teneoz snias scire latas a iudice nisi illas que ita sunt solẽnit̃ publicate ꝙ nõ lz eas ign̄are. Quid si pſbz publice interdictuz scient̃ recipiat ad diuina.nunqd ceteri tenebunt̃ exire ꝛ ecclesia.ne cũ hi⁹interdicto cõicent in diuinis.credit roõ.ꝙ nõ tenent̃ exire nec peccat audiendo secũ diuina nisi pſbz solus q recipit eũ nisi i hoc pſbzo ꝓsentiant.aut eis placeat factũ ei⁹.

Quid si in ecclesia alicui⁹ prochie in q̃ sunt alig interdicti.alig nõ.pſbz aligs vel let celebꝛare.nunqd tenet̃ dicẽ ꝙ exeant interdicti.aut si nulli exeãt mõiti ab eo cũ trñ sint ibi alig lz nõ cognoscat eos.nũqd poterit ibi celebꝛare. Rñ ꝑm Roõ.si talis pſbz nõ tenet̃ illã ecclesiã officiare q̃diu scit vel ꝓbabilr credit eẽ ibi aliquos interdictos.sitñ cognoscat eos siue non. non dz ibi celebꝛare ne veniat ꝯ interdictũ ⁊ sit eis occasio peccãdi duz se diuinis officijs igerũt.Et si ꝓbabilit̃ credat ꝙ laborẽt ex ignoꝛãtia.⁊ ꝙ moniti exeãt.debet eos monẽ in gnãli ꝙ exeãt ⁊ tũc ibi põt celebꝛare.alias nõ. Si aũt tenet̃ officiare ecclesiã illã ⁊ sciat int̃ interdcõs ⁊ nõ interdcõs discernẽ ídẽ faciat in b̃ cãu q̃stũ ad vitandũ interdictos i diuinis officijs qõ dictũ ẽ supza ꝛ vitandis excõicatis. Si ãt nesciat discernẽ melius est cõicare eis quib⁹ non ꝛebet̃ cõio q̃s eis non cõicare qbus ꝛebet̃ cõio.s.in officio. ar. eꝛ ꝛ sepul.sacris Quid si interdictũ sit latuz occasione ꝓuilegiatoꝝ ipis nõ ꝓuantibus interdictuz.nunqd liez aliꝯ inde sumere exẽplum. Rñ ꝙ non.q̃diu trñ interdictũ sic latũ violauerint. ne fletu rideãt alioꝝ ꝓcedit̃ aliꝯ celebꝛare.eꝛ ꝛ ꝓuile. petistis. Nota ꝑm hostiẽ.ibidẽ ꝙ si ciuitas sit interdicta ꝓt̃ hospitalarios.i.ꝓt̃ eoꝝ excessuz.tunc si ipi violent interdictũ nihilo⁹ alij celebꝛare nõ pñt.Si aũt sit interdicta ꝓ hospitalarijs.i.ꝓ eoꝝ querela tunc si ipi non seruent interdictũ non tenet̃ alij seruare.

Equit̃ videre ꝛ 6. arti.s.ꝛ pena violãtiũ interdictũ. Circa qõ sciendũz ꝙ ꝑm Jnno.eꝛ ꝛ excess. ꝑla.tãta.interdictũ violat qs cũ suũ officiũ exequtur in missa.s.offerẽdo calicẽ.vrceos ⁊ hi⁹.vel celebꝛãdo aliõ officiũ vel vesperas vel matutinas ⁊ hi⁹.ii.q.z.figs eps. in fi.nõ aũt qs fit irregularis vel suspensus ex hoc ꝙ itereſt officio ⁊ canit cum aliis nõ trñ celebꝛat vel aliqd facit tanq̃ i officio suo agẽs.cum b̃ nus q̃s exꝑsuz inueniat̃.⁊ b̃ satis innuit.c.pallegatuz. Dr̃ aũt aliqs agere in suo officio.i.ordine.si ne sit in ordine maioꝝ situ minoꝝ si agat b̃ qõ ei ꝓpetit.b̃ Jnno.S. õn aũt hosti. ibidez nõ fit irregularis qs ex hoc ꝙ officio trñ interest.hoc ẽ vez ꝛ eo q audit officiũ diuinũ ex quadã simplici ꝛuotõe sec⁹ est si ex ꝓpteptu.vt qz faẽ diuina celebꝛari.⁊ auctem pstat.⁊ tũc fit irregularis vt i.c.tãta.⁊ extra ꝛ cle.ex.illud.§.fi. Et idẽ dicẽ Guil.durã.in spe.ti.ꝛ dispen.

Jtem sciendũ ꝙ eps violans interdictum hois ipo iure suspẽsus videt̃ in trñ ꝙ nõ põt excõicare nec bñficia cõferre.⁊ q ei obedierit oib⁹ bñficijs ecclesiastic̃ ẽpnã dus ⁊ ab officio ⁊ bñficio suspẽdẽdus.⁊ ad sedẽ aplicã mittẽd⁹ ꝑ meritis receꝑturus.Ad b̃ si necesse fuerit inuocabitur brachiũ seculare.vt eꝛ ꝛ excess.ꝑla.c.fi. Sec⁹ vr̃ figs violet interdictũ canonis. vt extra ꝛ cle.ex.si celebꝛat. Jtez q sciens celebꝛat in loco interdicto nõ ꝓpter a iure ꝑmittit̃ nel nisi al⁹ sibi ex ꝓuilegio ꝓcedat̃.fit ex hoc irregularis. nec cum eo

nisi p papam dispensat. Sit et ex hoc in eligibilis ita q nō pōt eligē nec eligi.li.6 de sen.ex.is g. Sit etiā impōstulabilis.qa violās interdictuz nō pōt et postulari.exē de postul.c.i. Sec⁹ est si ignoranter nisi cet talis igratia q nō deret excusare.vt dicit ibidē in gl.c.p.p. Itē talis e etī bñficijs ec clesiasticj spoliād⁹.7 si monach⁹ sit l' mo niat' e in artiori mōasterio ad agendā pe nitentiā retrudēd⁹.exē de cle.ex.postulati. Celebrās tñ in loco nō interdcō psonis i terdictj nō ꝓpter hoc cet irregularis. qz h nō inuenit cautū in iure 7 pene nō sūt āpliande. Celebrans vo in ecc^a sanguis vel semis effusiōe polluta.q est a iure int dicta.vt exē de ꝓse.ec.c.vl.nō e ꝓpter h sus pensus vel irregularis.lz aliaſ grauit pec cet.vt pz.li.6.de sen.ex.is g.7 exē de pule. tuaz.in glo.in pn⁰. Sec⁹ est si talis ecc^a ab epo interdicēt ne ibi celebraret.vt pz ibidē. Itē sepeliens publice 7 solēnit i ci miterio p boiem interdcō fit irregularis h Guil.ouran.ar.exē de postul.pla.c.i. Itē oēs qui i locis interdictis quēquā divina celebrare qūolibz cogūt. sen ad eadē au dienda excōicatos vel interdcōs euocant oēs etj excōicati publice 7 interdicti qui i ipis ecclesiis noiatiz a celebrātib⁹ mōi ti vt ereant.remanere psumunt incidunt excōicationē a qua non nisi p sedez apo stolicā pōt absolui.li.7.c.grauis. Itē frēs minores in suis ecclesiis tpe interdicti re cipiētes ad divina frēs de pnia coipso sūt excōicati.nō obstante aliq̄ pīuilegio nec nisi a papa vel locoz epis pōt absolui.ut ibidē cū co. Itē religiosi qcūqz interdictū gnāle qō ab ecc^a cathedrali vel mr̄ice lo ci ꝑuari sciūt seruare tenēt cū moderami ne tñ illi⁹.c.alma.7 idē e in cessatiōe a di vinis.nō seruantes vo ipo fcō sunt excōi cati nō obstantib⁹ aliqb⁹ pīuilegijs eis ꝓcessis ꝓuētōib⁹ statutis 7 ꝓsuetudibus qbuscūqz.li.7.c.ex frequētib⁹. Itē q dē ctoz corpa in cimiterio tpe interdicti aut noiatim interdcōs sepelierit ipo fcō sunt excōicati nec pōt absolui nisi pus ad ar bitriū diocesani epi bis qbus p pmissa i iuria fuit irrogata satisfecerit ꝓpetēt. nul lo eis otra pmissa ꝓcesso pīuilegio suffra gante.li.7.de sepul.cos. Itē sigs cleric⁹ de gradatus vel ab officio suspensus p cer to crimine.attētauerit aliqd de officio sibi interdicto 7 ab epo correct⁹ nō destiterit oibus mōis excōicet.7 si nec sic destitēt ad regstitiōem ecclesie p prātem secularē exilio dānet.exē de cle.ex.sigs psbr. Itē qcunqz excōicat⁹ vel ab hoie suspēsus ce lebrat.de iure oz officio 7 bñficio puari. 7 et deponi.exē de cle.ex.clerici āt.in tex.7 7 glo.7.c.latores.7 sol⁹ papa cū eo dispē sat.li.6.de sē.7 re in.cū eterni. 7 de sen.ex. cū medicinalis. Nūqd idē est de depito s.q sol⁹ papa restituat cū. R⁰ hugo.di.q sic.qō ꝓbat.7.q.i.sigs psbr. Ber.vo i.c. clerici aūt.in glo.c.distinguit.q si eps cū alijs epis deponit eum tñ a sacerdotio po test cū in ordinibus inferioribus recipe.7 sic in alijs ordinibus.ar.is.q.8 qui admi serit.7.c.sigs psbr. Si aūt deponat euz ab oibus.tunc sol⁹ papa restituit euz.nisi po stea inueniret q iniuste depositus fuisset. sic intelligit illō.ii.q.z.epi. Item cleric⁹ q nō seruat interdictū loci e suspēsus ab offi cio 7 bñficio.exē de excess.p.tanta.in tex.7 glo. Item suspensi a ꝓfessoribus suis ab officio ad tēpus certum si celebrant.ex h irregulares nō fiūt.cū hoc nō sit expssuz in iure.ar.li.6.de sent.ex.is qui.rñso.i.fm Jo.an. Itez suspensus ab ingressu ecclie si se ingerat in ea diuinis.in suo agens of ficio sicut ꝑus fit irregularis. 7 si h inter dictio durante decedat nō pōt in ecclesia vel cimiterio nisi penituerit sepeliri.li.6. e.ti.is cui. Quid si se diuinis exē ecclīaz ingerat. Rūdet ibi Jo.an.q ex hoc non erit irregularj vt si ab aere vel tentorio vl' ꝑuata domo vl' altari viatico celebret vel forte celebrātib⁹ ꝓcelebret. Itē epſ a pontificalibus suspensus fm hosti.non fit irregularis si celebret in pontificalib⁹. quia non sunt de sba nec hoc inuenitur ex pressum in iure.ar.de pe.di.i.pene.7 idez dicit Jnno.exē de sen.ex.cum medicinal'. Fit aūt irregularis si ꝓficeret vel ordinet Item suspensus a sacrōrum participatio ne fm host.7 Jnno.super.c.cū medicina lis.non fit irregularis si celebret.qz talia non sunt ordinis. nam 7 layci participāt sacramentis. Et idem dicunt de suspenso a collatione sacramentoz.qz etiam layci qūqz conferunt sacramētuz.vt pz de bap tismo. Secus aūt est de suspenso a diuinis vel officio vel executione officij vel cele bratione misse vel quolibz alio bi⁹ qō sit ꝓpie actus ordinis.quia tunc est irregu laris.si hoc faciat ꝫ interdictum.ar.in.c. cum medicinalis.7 exē de sen.7 re in. cuz eterni.hostiē.et.sup.c.cū medicinal'.di.q

suspensus a diuinis.ꝛ quo fit ibi mentio qualitercūqꝫ officiet ecclesiā vl' ꝓferat sacraměta vt pr⁹ officiando est irregular'.

Quid si diacon⁹ uel acholit⁹ dicat epistolaz sine apparatu.sicut ē alicubi ꝓsuetuz. R° ꝑm Jnno.sup.c.tāta.si consuetudo sit in aliqua ecc⁹ꝙ sine distinctōe oꝛdinis.quis legat epl'am vel poꝛtet cereos vel aliqd aliud ptinens ad officium aliqō faciat.non erit irregularis q illō officiū fac.vbi vo tñ p ſbdiaconuz epl'a solet legi ibi fit irregularis. q.ii.q.z.siqs epūs. dañ.gnāliter dicit'.si quid ꝛ sacro mīsterio ꝓtigerit.sz hoc vī intelligendū ꝛ bis q̄ sunt certo oꝛdini ꝛputata . Sec⁹ est ꝛ alīs vt est respōsoꝛia.antiphonas.lectōnes.ꝛ bi⁹ canere ꝛ ꝓueniunt bosti.ibidē ꝛ Huil.ouran.

Equit' vidē ꝛ.ꝛ.arti°.s.a q̄ pōt interdicti ꝛ suspēsiōis snīa ferri.

Circa qō sciendū ꝙ sic supdictū ē ꝛ snīa excōicatōis. ita dō est ꝛ snīa interdci ꝛ suspensionis.qō qñz ferr' a iure qñz a iudice.ꝛ qō que snīa dicat' cē sententia iur' ꝛ que iudicis habituz est.ē.ti. 8.arti.4.ꝛ.5. Primo aūt dicēdum est ꝛ illa q̄ ferr' a iure.Circa qō ꝑ sciendum ꝙ sunt plures canones in qbus ferr' interdicti snīa gnāliis.ꝛ plures sunt positi.ē.ti.z° poniť.n pmus in cāu 6ⁱ z⁹ in cāu.7.z⁹ in cāu 4ⁱ 4⁹ in cāu.4z.5⁹ in cāu 49. 6⁹ in cāu 55°.7⁹ est ꝙ ciuitas in q̄ celebrat' electio pape si ea que ꝓcipiunt' seruari ī ipa electōe nō seruent' diligent'.ꝛ sine fraudō erit interdcā.e x̄ ꝛ elec.vbi piculum.§.ꝛ bis aūt.ꝛ ep̄atu ꝓuata.vt pz ibidem. 8⁹ nō est canō late snīe sz ferēde.s.ꝙ ꝛre eoruz q nolūt ecclesiā iuare ꝫ bēticos bona fide ꝑz posse suuz ꝛbent interdici e x̄ ꝛ bēti.ad abolendā.§.statuim⁹ insuper. Sūt ēt plures canones ī quib⁹ ferť snīa suspensionis.ꝑmus'ē ꝛ quo.ē.ti.z°.casu 5z. z⁹ est ꝙ suspensus ē ab īgressu eccl'ie p mēsez.pferēs snīaz excōicatōis nisi pre missa monitōe canoīca cozā testibus idoneis.e x̄ ꝛ sen.ex.sacro. z⁹ est ꝙ suspensus est p mensez ab īgressu ecc⁹ꝛ a diuinis officijs ferēs snīam excōicatiōis vel interdicti vel suspēsionis non inscriptis. Idē est si nō ꝓscribat cām snīe. Idez est ēt si requisitus non tradat infra mensem exemplum scripture.ꝛ ꝛ bis trib⁹.li 6.e cum medicinalis. in tex.ꝛ glo . 4⁹ est ꝙ suspensus ab ingressu ecclesie.is ꝛ q̄.ē. ti.xi.arti.i.q.Sed quinquid cele. 5⁹ q̄ꝫdo eps vt.ē.suspēsus ē ab īgressu ecc⁹.ꝛ inferiozes ab officio ꝛ bñficio.q ob ꝓcuratōnez rōne visitatōis sibi ꝛbitam exigunt pecuniam vel munera ab īuito vel etiaz recipiūt a volente.vel etiaz recipiunt ꝑ curatōem in victualibus occasione visitationis cuz non visitauerunt.tales inq̄ꝫ suspensi sunt si infra mensem duplum ei⁹ qō receperant ecc⁹ a qua habuerant nō restituerint suspensi sunt inq̄ꝫ donec restituerint.vt.ē.nec potest eis a dantibus remitti.li.6.ꝛ cēsi.exigit. Possunt tñ dieb⁹ qbus psonalit' visitāt pecuniā recipe pro sumptib⁹ moderatis.e.ti.fclici. Nō ꝙ in ꝓcuratōibus alīs q̄ꝫ ob visitatōnem ꝛbitis nō ꝫz locū ꝫ pena qō innuit' ibi rōne visitationis.Et ꝑm Jnno.hostien.ꝛ Huil.ꝛ Barł. ꝑ uecturi ꝛ ferraturis eq̄ꝫ si indigeant visitatores pecuniam exigē pñt.Scōm etiā Barł. si tā modicū esculē tuz ꝛ poculentum recipiant ꝙ nō est vīsimile ꝙ aliquez moneat vel donatoꝛ ex ꝫ pauperioꝛ fiat nō ꝫz locum hec pena. Nō etiaz ꝙ familia visitatoꝛis tenet' ꝛ eo qō recipit. visitatoꝛ ēt tenet' ꝛ fcō eoruz.ar.li.6.ꝛ elec.§.fi. Nō etiā ꝙ suspensi pdicti si interdicto durāte moziantur in cimiterio nō sepeliunt'.si interim in ecclesia celebrēt in suo officio.vt ꝓins irregulares fiunt.vt.li.6.ꝛ sen.ex.is cui. Hec pñt ab alio q̄ꝫ a papa absolui.vt dī ibidez.ꝛ.c.cuz medicinal'. Facta ēt restitutōe statim absoluti sunt a suspēsiōe.ar. e x̄ ꝛ sponsa non est vobis.ꝛ hoc inuitur in lr̄a pdicti.c.exigit.ibi quousq;.ꝫ ꝛ Joan. Nota insup ꝙ cuz dicit' in.d.c.exigit.in victualib⁹ nē.noie victualiū ꝑ Bar continetur esus.potus.vestis straměta.ꝛ alia q̄ necessaria ad viuendū.ff.ꝛ v̄.sigl. vbo victus ꝛ hospitiū.ff.ꝛ ali.le.l.legat'

6⁹ est ꝙ suspensi sunt ab ingressu ecc⁹ si sunt epi. vt.ē.ceteri vo ab officio ꝛ bñficio quicunqꝫ plati.aut ecclesiastice que cunqꝫ pſone seculares vel regulares. vacātibus sibi subiectis aliquo° dignitatib⁹ psonatibus.ꝓzatibus vel ecclesiis mozientib⁹ coꝛ rectoꝛib⁹ vel mīstris bona in ipis inuenta.vel in tpe coꝛ vacatōis obuenientia q̄ in vtilitatem eozādē ꝛbent expēdi vel futuris successoꝛib⁹ fidelit' reseruari.s.p iconomuz si ē in ecclesia vl' p eū q custodiā bz ꝑm Jo.an.quoquo° occupantes.ꝛ manēt suspensi.s.a qbuscūqꝫ

bñficijs ſm Jo.an.⁊ officio ꝺonec reſtitu erint ꝑdicta niſi ſibi ⁊pecarēt ſpāli ꝓuile gio vel ⁊ſuetudine iaꝫ legitime ꝓſcripta vel alia rōnabili cā.li.6.ꝺe offi.ordi.ꝓnti. vñ nō ſufficit cautio ſm Jo.an. Nō etꝫ ꝙ facta reſtōe nō erit neceſſaria alia ab ſolutio.qō innuit ꝙ hoc qō ibi ꝺr ꝺonec reſtōem fecerint ꝺe ꝑdictis.⁊ B nōt Ber. eꝛ ꝺe mſi.ꝯc.ō.inter.ec.ꝺe muliere.⁊ i.c. ꝓnti.nōt ēt Jo.an.hoc'idem. Nōt etꝫ ꝙ ſi ſic ſuſpenſi in eccleſia celebrent irre gulares eſſent.li.6.ꝺe ſen.ex.is cui. ſecus eſt ſi eꝛ eccleſiā. Sciendū etiaꝫ ꝙ cum dicit in.c.ꝓnti.ſi autez alicui ꝺe iure ſpāli ⁊petant bona ſuꝑadicta.B intelligit tñ ꝺe illis bonis que ex ipis reperta fuerint ſupeſſe ſolutis ꝺebitis ſiqua ſunt.⁊ reſer uatis bis que fuerit neceſſaria ꝓ ſeruito ribus ⁊ miniſtris ac oneribus incūbenti bus vſqꝫ ad reddit⁹ nouos ⁊grue ſup ꝑportandis.vt in.d.c.ꝓnti. Oibus dicit.ſ. fabrice boſpitalitatis.receptionis legato ruꝫ ⁊ nunciorꝫ ſedis aplice ⁊ reliqs. ſil'e eꝛ ꝺe ꝓbend.ꝺe monachis.hec Jo.an.

7⁹ eſt ꝙ ſuſpenſus ē ab officio ⁊ quibuſ cunqꝫ bñficijs quicunqꝫ ꝺecedente ꝑlato alicui⁹ eccleſie cathedralis vel regulari ac collegiate bona ab eo ꝺimiſſa vel va cationis tpe obuenientia occupat que in vtilitatez eiuſdem eccleſie ꝺebent expēdi vel eius ſucceſſori fideliter reſeruari ſuſ penſus eſt inquā ꝺonec plene reſtituerit. quicquid habuit ꝺe ꝑdicti nō obſtantib⁹ ꝓuilegijs. ⁊ſuetudinib⁹.ſtatuti .quacūqꝫ firmitate vallati. li.6.ꝺe elec.qꝛ ſepe. ⁊ vi debit ꝙ ꝺe fructibus ei⁹ eccleſie officiet. li.6.ꝺe elec.cū ex eo.§.porro.reſtituēte āt ipo erit ipo iure ſine alia ſnīa reſtitutus. vt dic Jo.ꝺi.8i.ſiqui.qō etꝫ innuit cū di cit in.c.qꝛ ſepe.ꝺonec rē. ⁊ ſm Jo.an.B nō bz locum i bis q̄ obueniunt rōe iuriſ dictiōis in quo capitl'm ſuccedit puta ex ꝺēnatione vel ſigillo ⁊ bi⁹. Nunc aūt ē exꝑſſum in.7.ꝺe elec.ſtatutuꝫ B bñe locuꝫ in oi emolumento qō prouenit ex iuriſdi ctōne ⁊ ſigillo curie eccleſiaſtice vel ſecu laris aut alias vndecunqꝫ.qō ad ꝑlatos eccleſiis nō vacātib⁹ ptineret.⁊ſuetudie q̄libet ⁊traria nō obſtāte ita tñ ꝙ in bis ⁊ ſilibus rōnabiles ꝺeducant expenſe.B tñ non extendit ad ſingl'ares ꝑſonas ad quas rōne ꝺignitatuꝫ quas obtinent iu riſdictio cū eius emolumento ꝺeuoluit ſe ꝺe vacante ꝺe ⁊ſuetudine ꝓuilegio vel iu re alio ſpāli.vt pz ibidem. Nota etiā ſm Jo.an.qō illud.c.qꝛ ſepe.intelligit ꝺe va catione eccleſie q̄ tum ad ꝑncipalez ꝑla tuꝫ.ꝑ cui⁹ mortez eccleſie viduate dicūt eꝛ ꝺe elec.ne ꝓ ꝺefectu.⁊ bz locuꝫ iſte ca ſus 7⁹ tñ ꝺe eccleſiis collegiatis ꝓcēdēs vo ꝺe eccleſiis alijs. nec extendit ad eꝛ neos ⁊ qui nō ſunt ꝺe collegio.vt pz in.c. qꝛ ſepe. 8⁹ eſt ꝙ ſuſpenſus ab officio p vnuꝫ annuꝫ ⁊ſeruator q ſe ſcient itromi ſerit ꝺe alijs q̄s ꝺe mānifeſtis iniurijs ⁊ vio lentijs ſeu ad alia q̄ iudicialez indaginē exigunt ſuam extēdit ptātem.li.6.ꝺe offi. ꝺele.hac ⁊ſtōne.§.ut aūt. 9⁹ eſt ꝙ ſi ſuſ pēſi ab officio ꝑlati.ꝺe qb⁹.ē ti.z.cāu.57.

10⁹ eſt ꝙ ſuſpēſi ſunt a ꝑticipatione bñfi cioꝝ clerici ꝺe quib⁹ ibidez. 11⁹ eſt ꝙ ſuſ penſus ē p annuꝫ ab officio iudex eccle ordinari⁹ vel ꝺelegat⁹ ⁊tra iuſtitiā ⁊ ⁊ſci entiaꝫ in grauamē pris alteri⁹ in iudicio quicūqꝫ faciens p gr̄am vel p ſordes.Etſi ſic ſuſpēſus ſe diuinis igerit irregularita tem incurrit a q̄ papa tñ abſolvit.li.6.ꝺe ſen.⁊ re iudi.cuꝫ eterni.§.ſiqs autem.Et dicit Ber.ꝙ hec pena nō bz locū in arbi tro qō eſt vex ſm Jo.an.ſi ſit arbiter cō promiſſari⁹. ſec⁹ ē ſi ſuccedat i locū ordi narij vel ꝺele.eꝛ ꝺe offi.ꝺele.c.vno ꝺelega toꝝ.⁊ cadez rōne nec in auditore.e.ti.q̄ ſtionum.§.i.⁊ §.nullū. Sz nunqd talis erit ſuſpēſus etiā a bñficio.dic hoſti.ꝙ nō qꝛ ē pena. ſz Jo.dicit ⁊rinz.ꝺi.zz.ꝓter B Et nota ꝙ iudiciū ꝺr fieri p ſordes q̄do iudex corruptus eſt ꝑce vel ꝑcio amore l' odio. iz⁹ eſt ꝙ ſuſpēſus ab officio clicus cōcubinari⁹ notori⁹ ꝺe quo.ē.li.6.ti.io.q. ſz quā penā. izꝫ eſt ꝙ ſuſpēſus ē ab ad miniſtratōe ſpūalinz q grauat eccleſiam ſibi ⁊miſſaz ꝓ ꝺebit alienis aut lr̄as ſiū ſigillū ⁊cedit quib⁹ poſſint eccleſie obliga ri. Inſup eccleſiā reddere ꝺz ideneꝫ ſi in aliquo ē grauata nec etiā vnqꝫ reſtituet. ſz nec eccleſia talis ꝺebita ſolnē tenet.ex tra ꝺe reb⁹ ecc.nō all.ſiqs pſbr⁹oꝝ.⁊ ꝺe ſo luti. ſi quoꝛūdaz.in tex.⁊ glo.c.Ligat aūt hec pena ſuſpēſiōis ſm Jo.in glo.ibidez tñ inferiores epis.vt li.6.ꝺe ſen.ex.qꝛ pe riculoſuꝫ.pōt tñ hec ſnīa p eꝑm ꝓprium relaxari.qꝛ papa hoc non retinet ſibi.eꝛ ꝺe ſen.ex.nup.Sz non ꝺz hoc facere niſi ꝓpter indēnitati ⁊ſulat eccleſie.eꝛ ꝺe vbo. ſigl. cum olim.Et ſi talis ſuſpēſus igerat ſe diuinis erit irregularis.vt di.Hoſt.ibi dez.in glo. Et cum eo p ſolū papā ꝓtēit

diſpensari.eꝛ̄ de sen.ex.cuꝫ medicinal'. 14.est q̄ suspensus ē triennio a būficijs q̄ cōfecerit in ꝓbatōe ei⁹ qō obiecerit ꝓtra psonaꝫ electi ad aliquaꝫ dignitatē vel p sonatū ad q̄ si infra tēpus illud se ingesserit eis ipō iure ppetuo p̄uatus erit nisi manifestissime ꝓstiterit q̄ calūnioſe non egerit.li.6.de elec.statuim⁹.Et intelligit' h̄ de būficijs illi⁹ ecclesie de c⁹ electōe agit'. vt pz ibidē.c.si ꝓmissari⁹. 15.est q̄ est idē de eligētibus.si electōem infra cōbitū temp⁹ electo nō p̄tent.illis dūtaxat qui i h̄ culpabiles fuerint.li.6.de elec. cupientes.§.ceteꝝ. 16.est q̄ idez est de ꝓmissario q̄ sciēt eligit idig⁹ nisi ꝓmitētes illō būerit ratū.li.6.ō elec.si ꝓmissarius. 17.est q̄ suspēsi sunt a collatōe ordinuꝫ.sunt etiā p̄uati p̄tāte ꝓferendi ordines isti.s.excōicati.suspensi.beretici.dēgati.depositi.scismatici.simoniaci.fornicarij.notorij.et illi q renunciauerunt loco et dignitati.Et ordinati ab oībus p̄dict⁹ ab executione ordinū sunt suspensi.de his oībus habituꝫ ē supra.li.6.ti.ꝫ.Et sic ſ̄ isto.§.ꝓtinent'.xi.casus qui cū alijs p̄missis faciūt.28. 29 cāus ē q̄ suspensus ē p annuꝫ a p̄tāte ꝓferendi ordines q̄ ordinat eos q̄ nō sūt sui ſbditi.de quo.s.ti.ꝫ.ar.8.

30 ē q̄ ꝓferēs tonsurā illiterato suspensus est p annū a collatōe eiusdez de quo s.ibidē.ti.4.ar.ꝫ.q.ꝫ etiaꝫ pena ꝓferentis. 31 q̄ suspensi sk̄ ab executōe ordinū ordinati extra tpa statuta de quo ibidem ar.i.d. ꝫꝫ q̄ suspensi sunt ab executione ordinuꝫ enormit' criminosi de quo ibidē ti.6. ꝫꝫ idē est de bigamis scientib⁹ se bigamos esse.ti.7. ꝫ4 suspensus ē platus a iurisdictōne cā cepta int' ipm et ſbditos ei⁹ ac si fuisset appellatum ab eo eꝛ̄ de accu.cum dilectus.Credit tñ Ber. q̄ si iusta cā ſbesset eos punire posset.p arg⁹ ā ꝓuio.e.ti.olim ibi ꝫ iustitiā spoliauit hec i glo.dicti.c.oliꝫ. ꝫ5 cleric⁹ qui eligit indignuꝫ quantuꝫ ad etatem sciam et mores electōne actiua ꝑ illa vice est p̄uat⁹ et a būficijs ecclesie p triennū est suspensus eps vo qui hoc facit vel p̄mittit fieri illa vice p̄uatus ē p̄tāte ꝓferendi būficiū illō si ad eū ptinet ipi⁹ collatō et insup a ptici patōe ꝑ̄ū būficij dz suspendi.eꝛ̄ de elec. nihil ē.7.c.cū in cunctis.in fi.in tex.et gl.

ꝫ6 suspēsus ē ab omni actu legitimo ligatus maiori excōicatione.eꝛ̄ de sen. ex. iolet.§.fi. ꝫ7 quicunq̄ minor vel p̄decator aliquez recepit ad ꝓfessionē ordis sui añ annuꝫ ꝓbatōis elapsum suspēsus ē a receptōe quorūlz ad ꝓfessionē eiusdem.li.6.de regularib⁹ non solum in fi. et ſm hosti.et Jo.an superior qui non peccauit eum absolnere poterit.eꝛ̄ de sen.ex nup.et extendit' hec ꝓstō ad oēs mendicantes.li.6.de regularibus.ꝓstitutionem ꝫ8 ecclesie et cimiteria suppositе sunt ecclesiastico interdicto in casu posito.s.ti.de sepul.li.6.q.qd siquis.in fi. ꝫ9 q̄ consilium ꝓuintiale celebrat' quilibz eps cōuocare debz omnes abbates et clericos et p̄latos infra sex menses et debet eis acta ꝓsilij referre.qō si non fecerit est suspensus ab officio duobus mensibus.di. 18.c.vlt. 40 eps ordinans scienter penitez solēnit' est suspēsus per annum a celebratione misse.di.55.null⁹. 41 epus ordinās aliquez inuitū est p annuꝫ suspēsus a celebratiōe misse.di.74.c.i.et.z. de quo dic vt.s.li.6.ti.5i.ar.4.q.nunqd p̄latus cogere z̄ē. 42.q sepelit vsurariū manifestuꝫ in cimiterio vel ei⁹ oblationē recipit cogi dz ad reddenduꝫ qō accipit. Insup dz manere suspēsus ab officio donec ad arbitriū epi satisfecerit. eꝛ̄ de vsur. q2.

Sunt etiā multi canones non late ſnie sz ferende ſnie suspensionis. dz.n.suspendi ab oi officio cleric⁹ infamatus de adultrio si in dicta sibi purgatiōe canonica de fecerit in ea.eꝛ̄ de adul. significasti. Ue nator eps tribus mēsibus p̄sbr duobus cōione p̄uer'.diaconus ab officio suspendat'.eꝛ̄ de cle.vena.c.epm. Presbr qui i ꝓflictu erat ex pte patientiū violentiaꝫ et lapides ꝓiecit neminez tñ percussit a celebratōe misse p bienniū suspendat'.eꝛ̄.de cle.pcus.c.ꝫ.p̄sbr.q̄ ꝓhibē clādestina cōiugia ꝓtēnit.aut etiam quilz regularis q ipis interit p triennū ab officio dz suspēdi.extra de clād.et.despō.cū inhibitio.§. sane. Cleric⁹ qui iurauit scisma tenē suspēdi' a sacris ordinib⁹ et dignitatib⁹.extra de scisma.qō a p̄decessorib⁹. Infamatus de aliq̄ enormi crimine deficiente accusatōe p̄missa monitione si se nō correxerit. dz suspendi vsq̄ ad ꝓdignā satisfactiōez siue ad canonicaꝫ purgationez in qua si defecerit suspensus ab officio et būficio retrudi dz in monasterio arto.ꝫ.q.5.p̄sbr.v̄ et extra de pur.ca.c.ꝫ.7.c.int'. Pōt etiam qs statim suspendi ab officio et būficio ꝑ pter enormitatem delicti et scandalum et

infamiã inde oriaz. vt in. c. inter. in tex. ⁊ glo. Presbr qui bñdixerit scõas nup. ab officio ⁊ bñficio suspensus cuz lris ꝓpriꝫ epi ad sedem aplicam est mittẽdus. eẽ ꝛ scõis nup. capellanũ. § q pri⁹. Cleric⁹ lit teras pape recipiens ꝛ manu alteri⁹ q̃s ꝛ manu pape vel bullatoris ab officio ⁊ bñficio oz suspendi. eẽ ꝛ falsa. dura. Cleric⁹ qui pcipit ecclesiã p laycos sine auctoritate ꝓpriꝫ epi oz a cõione suspendi. extra ꝛ iurepatro. ptereaq̃. Si electõe facta in discordia eligentes nõ miserint ad curiaz psonas instructas vt oz nisi cã iusta eos excuset a pceptiõe bñficiorum illi⁹ ecclesie ꝛ e⁹ electione agit⁹ p triennũ sunt ꝓuandi. vt. li. 6. ꝛ elec. cupientes. §. ceterũ. Si religiosi ꝫ canonicas epoꝝ sniaſ ⁊ tenores ꝓuilegioꝝ a papa sibi cõcessorum venire ꝓsumpserint. supple ꝑm Inno. recipiẽdo excõicatos vel interdictos ad officiuz ⁊ celebrando in ecclesiis alit q̃s eis ex ꝓuilegio lz. ecc⁹ in qbus ꝫ presũ pserint subiaceãt interdicto. Et ꝑm Inn. ibidez non est canon late sñie. Et ꝓsentit etiã ibidez hosti. dicens q sñia est p cõm ferenda. ⁊ ꝓuenit Ber. ibidem. ꝫ extra ꝛ ꝓuil. cũ ⁊ plantare. in fi. ⁊ ar. e. titu. tuaꝫ.

Si religiosi post latam ab epo sniaz interdicti ꝓtra ecclesiam celebrauerint ibidem possunt ab eodem suspendi. vt in. c. tuarum. Clerici ad electõem admittentes sponte laycos ab officio ⁊ beneficio ꝛ bent suspendi. extra ꝛ clec. quisquis.

Clerici qui se ad equales pot⁹ inuitãt. ⁊ qui a crapula ⁊ ebrietate nisi a supiori moniti non ꝛstiterint suspendi ꝛbent ab officio ⁊ bñficio. extra ꝛ vi. ⁊ bo. cle. a crapula. Clericus qñq̃ suspenditur ab officio ⁊ bñficio ꝓpter scandaluz qđ oriť ex verbis ei⁹. extra ꝛ excess. pla. q̃s sit graue. Eps q facit crudeliť subditũ suũ cedi oz ad tẽpus suspẽdi in casu ꝛ q̃ sup. li. 6. ti. 14. ar. 8. ad fi. in notabili qđ ici pit. Itẽ nota q non tñ. Confirmãs in dignuz quo ad etatez sciam ⁊ mores suspendi oz ab officio ⁊ bñficio ⁊ carere oz ptãte ꝓfirmãdi ꝑmum successorez extra de elec. nihil est. Eps q post ꝑmam ⁊ secundam correctionem sibi factaz in cõcilio fuerit inuẽtus culpabil' in ꝓferendo bñficia indignis. p ipz ꝓciliũ suspendi oz a bñficijs ꝓferẽdis ⁊ idẽ seruať in capitulis. que sñia p solum papaz relaxari pot extra de ꝑben. graue. Eps ꝓferens sciens bñficiuz excõicato suspendi oz a collatione bñficioꝝ extra de cle. ex. postulastis. ⁊ a pceptõe ꝓpriorꝝ bñficioꝝ extra de elec. nihil ẽ. Conferens ordines sacros sciens bigamo suspendi debz a collatione siliũ ordinũ dispensari tñ pot cũ eo. extra de bigamis sup eo Conferẽs extra tpa statuta ordines suspendi oz a ptãte ordinandi. de quo. ē. li. 6. ti. 4. ar. i. Et idem ẽ de ordinante solennit⁹ penitentez. vt pz ibidez ti. 17. in fi. Ordinati p saltũ vel furtiue. ministrantes etj in offi⁹ ordis quẽ nõ habẽt illi in quoꝝ ordinatione aliqd de ꝛbalibus vel solẽnibus est omissuz suspendi debẽt ab executõne ordinuz. vt. ē. ibidẽ. ti. 4. ar. ꝫ. ⁊. ar. ꝯ. Archiepi q singulis annis cuz suis suffraganeis ꝓuintiale ꝛcilium non celebrant debent suspendi extra de accu. sicẽ olim.

Qui violat fidez ⁊ iuramẽtuz oz suspendi ab officio ⁊ bñficio. extra de fideius. c. 2. Ad ꝫ nota q sñia interdicti ⁊ suspẽsionis lata a iure nõ extendit ad eos ⁊ sup̃ nisi de ipis expresse fiat mẽtio. vt patz li. 6. de sen. ex. q̃ periculosum. nisi de ꝫ sint spãliter ꝓuilegiati. li. 6. de ꝓuile. auctem.

Sequit⁹ videre de sñia interdicti suspẽsionis que fert⁹ a iudice. s. quis iudex ⁊ ꝫ quem pot eã ferre. Circa qđ sciendum q quicunq̃ pot excõicare. pot interdicere. ⁊ suspendere. ⁊ econuerso. ⁊ sil'. qcunq̃ pot excõicari pot interdici ⁊ suspendi. ⁊ ecõuerso. hec. n. tria sub censura ecclesiastica ꝛtinent⁹. vñ qui pot p censuram ecclesiasticã cogere. pot hec tria facere. ert⁹ de v̄. sig. q̃renti. vnde cum habitũ sit sup̃ qs pot excõicare ⁊ qs excõicari. ꝑ ꝓs pz. qs pot interdicẽ ⁊ qs suspẽdere ⁊ qs interdici ⁊ qs suspẽdi ⁊ ꝑm Inno. ⁊ hosti. extra de his q̃ fi. a ma. p. ca. q̃situit. hĩ etj ex e. c. q eps ex officio suo tenet⁹ cogere subditos suos vt nõ seruent interdictũ a nõ suo iudice latũ. Pot tñ ꝫ dubitari de aligbus. s. vtꝝ ordinari⁹ interdicẽ possit ecclesias ereptoꝝ. Rn⁹ Inn. diẽ q nõ cui ꝓsentit Ber. extra de ꝓuil. tuaꝫ. i gl. b. in medio. q tñ de iure cõi seruare tenẽtur interdictũ gnãle qñ ipe gnãliť interdicẽ totã terrã tenet⁹ illud seruare. ad ꝫ extra de ꝓsuetudine cũ inť vos. ⁊ de v̄. sig. cũ i ptib⁹. nisi de ꝫ sint spãlr ꝓuilegiati. ē. de ꝓuil. auctez. als posset eos punire ei delicta quũť publice. ert⁹ de ꝓuil. patẽtib⁹. ⁊. c. cũ ⁊ plãtare. i fi. ⁊ de ꝫ i arti⁹ precedẽti. v̄. si

religiosi. Non pōt ēt ordinarius interdicē
re ⁊ suspendere ꝓuilegiū habētes in q̄ con-
tinent hec vba.s.in spāles ⁊ ꝓlios eccie
romane filios vos recepim⁹.licz p hec vba nō sint exēpti a iurisdictōe epoꝝ quo
ad alia.li.6.de v.sig. veniens. Utrum
epus exīs ex dioc. suam possit suspēdē
re ⁊ absoluere subditos suos. Rn̄ vt.s.ti.iz
ar.i.q.8. Utrum caplm interdicē possit
suaz ecclesiam videt q̄ nō.q⁹ tunc illi de
capitulo seipos interdicerēt q̄ eē nō possz
q⁹ null⁹ pōt esse iudex sui ipsi⁹. di.zi.nūc
aūt.qō Jo.ꝓcedit. Sz Ber.dicit ꝛrium
si caplz hoc hz de ꝓsuetudine.nec interdi-
cerent seipsos sz etiā vt ibi nō fiat officiū
ꝓt electū alic⁹ vel aliquoꝝ.vñ ipi posset
in alia ecclesia celebrare.Et silr cum eps
interdicē suā ecclesiā cathedralem ipe ibi
nō in alijs ecclesijs cessat admīstrare.ex
tra de offi.ordi. irrefragabili.in glo.e.
Utrum vicari⁹ vel archipb̄r qō idez est in
terdicere possit ecclesiā maiorē vl' ciuita
tē. Rn̄ q̄ nō de iure cōi.exī de his que fi.a
ma.p.c.q̄situit.Sec⁹ posset eē de ꝓsuetudie
spāli.exī de appel.dilectis.i tex.⁊ glo.b.
Utrum suspensus possit āpli⁹ suspendi. Rn̄
q̄ sic. q⁹ excōicat⁹ possz āpli⁹ excōicari.
exī de rescrip.caplz.i gl.d Utrum ꝓpter de
lictuz toti⁹ capituli vel maiorīs ptis. cuz
tñ eps non deliquerit possit in ꝓiudicium
epi ecclesia cathedral' ab aliq̄ legato int
dici. Rn̄ q̄ sic.vt pz exī de his q̄ fi.a ma.p
c.q̄situit Secus est si minor saluo ꝓuilegio
pontificali q̄ tamen nō possit vti si ꝓt ei⁹
delictū esset lata sīa interdicti.exī de ꝓuil.
q⁹ nōnullis.⁊.c.q⁹ in te.exī de peni.⁊ re.
hec host. Quid si dñs aliqs tpalis sup
ponat psonaz ⁊ terrā ⁊ familiā suā iuris-
dictioni alic⁹ epi ⁊ extranei. Nūqd epus
terrā illi⁹ dñi poterit interdicē. Rn̄ q̄ sic.
ar.exī de.iureiurl. ex rescripto. Sz nun
qd clerici tenēt a dīnis cessare. Rn̄ q̄ sic.
ar.d.c.ex rescripto. lz.n. layc⁹ p ꝓuentōz
spālem nō possit ecclesias ⁊ psonas eccle
siasticas sue terre alteri supponē. trāseūt
tñ tacite cū vniuersitate.sic dr de iurepō
nat⁹.vt exī de iurepō.ex lris.hec host.

Equit vidē de.8.artic.s.qualiter
sīa interdicti vel suspensiōis dz
ferri.⁊ qñ tenz ⁊ qñ nō tenz. Lir
ca q⁹ sciendū q̄ nō est ferenda sīa suspē-
sionis nisi ꝓmissa monitōne canonica
vt dictū est supꝝ vbi agit ꝓpter quā cām
pōt ferri alit lata sīa excōicatōis vel in
terdicti vel suspēsionis ꝓtra ptic̄pantes
cum excōicatis.ca ptic̄patiōe que mino
rez excōicationem induc̄.nō tenet.li.6.de
sen.ex.statutū. B ām.s.q̄ monitio p̄cedere
dz itelligitur fm Jnno.exī de appel. Ad
B qñ.qñ suspensio vel interdēz ferī in ali
quez.p ꝓtumacia. Secus aūt est si impo
nat p pena.Sz fm host.ibidez B intelli
git de pena quā qs ipo facto incidit a ca
none statuta. tunc.n.non oportz p̄cedere
monitōem. Secus est si imponat ab ho
mine p pena q⁹ tunc monitō p̄cedē dz
ar.exī de coba.cle.⁊ mul.sicut ad extirpā
das.⁊.c.si aūt clerici.⁊.li.6.de offi.ordi.si
canonici. Dz eti scriptis ferri.sīe cā cō
scribi.exēplum ꝛcripture.j.mensez a iudi
ce si requisit⁹ fuerit tradi. Et si faciat in
dex ꝛ aliqō istoꝝ est suspēsus ab īgressu
ecc⁹ p mēsem ⁊ a diuinis officijs. Jn his
trib⁹ eq̄parat sīa interdicti ⁊ suspensio
nis sīe excōicatōis.li.6 de sen.ex.cū me
dicinalis.i tex.⁊ glo.q⁹ intelligit Jnn.⁊
host.i glo.ibidē de interdictis psonaꝝ nō
locoꝝ.hñt.n.locū in suspensionib⁹ ⁊ inter
dictis ab officio ⁊ bñficio ⁊ sacris.nō in
alijs interdictis. Nō dz aūt eps ferre sen
tētiam excōicationis vel interdicti vel sus
pēsionis sine ꝓsensu capituli sui.exī de ex
ces.pla.puenit.in tex.⁊ glo.d. hoc aūt fm
Jnno.⁊ host.ibidē intelligit' soluz in cāu
s.in suspēsione ppetua ul' interdcō ppetuo
vl' ad tēpus multū longū. tūc.n.nō debz
fieri sīa ꝓsensu capituli extra de his q̄ fi.
a ma.p.c.quesiuit. Alias autē regularit
de gnāli mandato ꝓsuetudine ⁊ de iure
cōi nō regrit ꝓsensus capituli.exī de offi
ord.cū ab ecclesiaꝝ.cū ēt sbdelegat⁹ sol⁹ p
se valeat excōicare exī de offi.del'.ex lris.l'
fm Jnno.q̄ eps ꝓcedit ex officio suo tē
maxie locū hz q̄ de ꝓsensu capituli debz
ferre iterdictū.q⁹ tunc maturi⁹ ꝓcedit in
figura iudicij ꝛ ꝓtumacē. tūc eps ⁊ quili
bet ali⁹ p se ferre pōt. Nō ad hoc q̄ fi
at cessatio diuinoꝝ necesse ē hoc iterueni
re.p q̄ q cessant boc bēant ex ꝓsuetudie
vel alio iure vt cessare possint. 2° vt vo
cent' abñtes ad ꝛctanduz de cessatiōe.
3° q̄ tractēt. 4° q̄ deliberati. 5° q̄ sint
manifesta.offēsa ⁊ iniuria. ꝓt quā cessāt
6° q̄ añ cessationē in ilrnmēto publico
vel patētibus lris auctētico sigillo muni
tis cām cessatōis exp̄mant. 7° q̄ illud
instrm vel litteras tradant ei ꝓtra quem
cessant. 8° q̄ requirant illū q ꝓpetenter

emendet iniuriã vel offensaz. ꝓpt quam cessare volunt qđ si nõ fecerit tunc bz lo cũ cessatio. hec Jo. an. ex de offi. iudi. oꝛ. q̃uis. li. 6. Canonici vo siue caplz cuiusli bet ecclesie secularis vel regularis q̃ cessare pñt a diuinis ꝛsuetudine vel alio iure si cessare volũt exp̃mãt sue cessatõnis cãm in instrõ publico vel in lr̃is patentibus suo vel alio auctẽtico sigillo munit̃ et exhibeant illud vel illas ei ꝛtra quem cessant. Jb vero p̃termisso. i. cã nõ exp̃ssa in instrumẽto publico et in lr̃is patentib⁹ et assignatione non facta vel cã exp̃essa nõ inuenta legitima. qcquid medio tpe ꝓceperint ab ecclesia restituẽt. que pcipere debẽt nõ pcipient et de dãnis et iurijs ei ꝓpter quez cessant arbitrio supiozis. s. pape satisfacient. cã autez legitia inuenta tenet̃ iste ad interẽ canonicis et ecclesie ad q̃stitatez certã arbitrio supiozis taxãdam. li. 6. de offi. oꝛ. si canonici. Nõ q̃ cã cessationis oz eẽ rõnabilis et mãifesta ex. e. titulo irrefragabili. §. ceterꝝ. nõ. n. pensione subtracta vel alia minima offẽsa cessatio fiet sz ꝓpter iniuriaz grauẽ. vt qz siũt statuta ꝛ libertatẽ ecclesie. iponũt clericis tallie. detinẽt canonic⁹ vel elect⁹ p ptãtem secularẽ et hi⁹. Ex Jb autẽ q̃ dicitur in. d. c. Si canonici. q̃ ille. s. q̃ cessationis cãm dederat tenet̃ ad oẽ interesse canonicis rẽ. est arg̃m q̃ dãs occasiõez interdicto restituere tenet̃ dãna que ecclie religiosi et hospitalia loci interdicti i clemosynis et oblatõibus ꝓpter interdictuz sũt ꝓpssi. hec Jo. an. in. c. si canonici. Nõ etiã q̃ talis ecclesia nõ dicet̃ medio tpe interdicta sz canoicꝝ illoꝝ oꝛgana erũt suspensa. vñ tali cessatõe durante põt ibi eps et alibi celebꝛare sine irregularitate. vt in. d. §. ceterꝝ. qđ nõ esset si esset interdicta. ex de excess. pla. tãta. sz Guil. et Hard qz nec ipi canonici possent ecclesiã interdicere. ex de bis q̃ fi. a ma. p. c. q̃siuit. et Jb ó iure cõi. Secꝰ est de iure spãli et sic põt intelligi illud. ex de appel. dilectis. vacante mẽ sede possent hoc de iure cõi. li. 6. ne se. si ad eꝑm. hec Jo. an. in d. c. si canonici.
Ad Jb si in p̃dicta cessatõe nõ seruent̃ diligent̃ ea q̃ seruari p̃cipiunt̃. li. 6. de offi. oꝛ. q̃uis. ipa cessatio nõ seruet̃. sz vt pri⁹ in illa ecclesia celebꝛet̃ vt ibidẽ. Insup i dicta cessatiõe supponẽtes imagines scõrum spinis et vrticis sic faciebant alig sũt grauit̃ puniendi. vt in. c. si canoici. §. fi.

Jtẽ sicut habitũ est. s. ti. 8. ar. 2. de sñia excõicationis. ita etiã intelligendũ ẽ de sententia interdicti et suspẽsiõis. s. q̃ oz ferri iuste. et hoc triplr̃. s. ex cã. ex aio. et ex oꝛdine. et fere oia q̃ dicta sũt ibi hñt etiaz locũ in sñia interdicti et suspensiõis. Illa ẽt que dicunt̃ ibidez. ar. 2. de punitione in iuste excõicantiuz ꝓ magna pte habent ẽt locuz in punitione iuste interdicentij et suspendẽtis. multa etiã que dicunt̃ ibidẽ ar. 4. et 5. de mõ ferendi sñiam interdicti et suspẽsionis sicut et dictuz est ibidez. ar. i. q̃ sñia excõicationis in multis casibus nõ tenet. Jta etiã intelligẽduz est de sñia interdicti et suspẽsionis. et q̃si oia q̃ ibi dicunt̃ et querũt̃ circa excõicatiõez dici et queri pñt circa iterdictum et suspẽsionez i p̃dicto titulo. s. 8. Et ea q̃ ꝓpetũt sñie interdicti et suspẽsiõis discernẽda ꝓdenti lectozi gr̃a bꝛeuitatis relinquo. Sz nũqđ appellatio defendit ab interdicto et suspẽsione. Rñ. si p̃cedat defendit. ex de appel ad Jb qm̃. a ꝛio sensu. et. c. dilect⁹. si vo se quat̃ non defendit. li. 6. de sen. ex. is cui. §. z. vñ in his duob⁹ eqparant̃ excõi. et i tribus alijs supdictis. §. oz etiã in scriptis. Sic q̃ sicut sñia excõicationis trahit secũ executõez nec appellari põt ab ea. vt habitũ est. s. ti. 9. arti. i. circa finez. ita et sñia iterdicti et suspẽsiõis. Et hoc Jntellige bz Jo. an. ꝓpie de suspẽsiõe ab ingressu ecclesie vel diuinis vt ẽt lr̃a sonat dicti. c. is cui. q̃ in suspẽsiõe a tpalibus vt ab ingressu possessionis l' pomerij vel in interdicto ignis vl' aq̃ nõ bẽret hoc locũ. ff. de appl'. l. nõ tm̃. taliũ. n. suspẽsionũ vel iterdcõꝝ effect⁹ bñ suspẽdit̃ p appellatõem sequẽtez nisi cãus eẽt in quo dãnatũ publice i teresset statiz puniri. ff. de appel. ꝓstões.
Quid de suspẽsiõe a bñfi° Rñ° f Jn. ex de appl'. ad Jb qm̃. appl'o ñ suspẽdit i aliq̃ suspẽsiõe ecclastica. hoc. vo ibi distingnit q̃ aut quis suspẽdit̃ a beneficio. et tunc cũ istud sit spũale opinio Jnn. est vera. aut a perceptione beneficij que est tẽpalis. et tunc appellatio bene suspendet. Jtez ꝺm eum si dicat suspendo te a p̃benda. secus est si dicat suspendo te a canonia. qz illa est spũalis. ꝺm aũt Jo. and. satis videt̃ p c. is cui. q̃ suspẽsio a bñficio releuet̃ per appellationem sequentem cuz ibi dicat̃ ab officio et ab ingressu ecclesie. vñ idem de suspẽsione bñficij esset Jb exp̃ssisset. vñ ꝺm eum in his mere spiritualibus per que

ligat aĩa.dictũ.c.is cui.bz loci ꝓpone q̃ iudex post appellatiõem tulerit sniam interdicti. Nunquid celebrans in loco interdicto fit irregularis si iudex appellatõis ꝓnunciauerit appellatõem nõ tenẽ. R° ſm Ber.eẋ de appell. pastoral'.7 ſm host.ibidẽ aut fuit appellatũ ex eã ꝓbabili.lz appellãs nõ ꝓbet eã esse verã.7 tũc celebrãs nõ fit irregularis. Aut ex eã frinola siue nõ ꝓbabili sic fit irregularis. Esto q̃ aliqs suspendat' vel iterdicat' p' appellatõez nõ tñ ꝓsequit' eã.nũqd snia rata mãebit. R°. vt.s.t.8.ar.i.q.esto q̃ aliqs.scõm.n. Jo.an.qõ ibi dr̃ de snia excõicationis.itelligẽduz est ẽt de snia iterdicti 7 suspẽsiõis.7 h dicẽ li.6.de sen.ex.lz cum eadẽ sit rõ.ad h.e.li.e.ti.statutuz. Quid si snia iterdicti vel suspẽsiõis ferat' sb cõditõe.nunqd snia tal'ligabit añq̃ ꝓditio certet. R° vt.s.pax añ qõnez ꝑcedentez s.q̃ qñ qs suspẽdit' donec satisfaciat ẽ ne cesse absolo spãlis.qz tũc põt dubitari de absolutõe ex eo q̃ vnus forte dicẽt plene satisfactũ alter negaret.hec Jnno. lz Jo. dicẽ ẽzium.i6.q.7.sis.

Eqt' videẽ de 9°.ar.a q̃ 7 q̃lit' põt 7 dz iterdicti 7 suspẽsiõis snia relaxari. Circa qõ sciendus q̃ snie iterdicti 7 suspensiõis q̃ infligunt' a iure ipo fcõ infligunt'.vt in plurib' cũ diffinitione vel certi tpis vel certe restõnis vl' ꝓpetẽti satisfactõis vl' ꝓpõnis ꝓtumacie. Et in talib' elapso illo tpe vel fcã restõe vel satisfactõe illa vel ꝓposita ꝓtumacia suspẽsus est restitutus sine absolone alia. ar.eẋ de spon.nõ est.ĩ tex.7 glo.exẽpla p/dictoz reqre.s.vbi p canones iterdci 7 suspẽsiõis snie late ponunt'. Et idẽ dõ est de illis sniis q̃ mõ superadicto a iudice ferũt'. Jn sniis aũt illis q̃ a iure ipo fcõ infligunt' simp'.i.sine aliq̃ tali diffinitõe reqrit' absolo.hãc aũt facẽ põt ordinari' l' ẽt aplice sedis legat' vbi eã sibi nõ reseruauit ꝓditor iurl. qz qõ de vno negat de alio ꝓcedẽ vr̃.eẋ de sen.ex. nup.§ in 2°. Jn sniis vo illis que ferunt' a iudice simplicit.reqrit' etĩ absolutio.hãc aũt facere põt iudex q̃ tulit eã.vel superior ei' nõ ali' excepto arti.mortĩ nisi de mandato eius. qui tulit eam vel superioris eius.24.q. i.si Petrus. Sciẽdum etiã ſm Ber.eẋ de sen.ex.a nob.q̃ snia iterdicti vel excõicationis simplr ab aliquo lata nõ durat vltra tẽpus ꝑferentis eam nisi successor eam ꝓfirmet vel habeat ratam. si tamen faciat statutum aliquod vel decretum ligat post recessum nisi p successorem renouet' exp̃sse.quia talia statuta sunt ꝑpetua eẋ de offi.le.c.fi. Et quidẽ de hac mã dici possunt 7 queri multa que dicta sunt ti. iz.ar.i.7.6.7 ti.i4.in quib' habetur de eo qui potest absoluere ab excõicatione. Fit autem absolutio a sententia interdicti vl' suspensionis solo verbo sicut dicit bosti. ti.de sen.ex.dicendo.renoco vel remoueo vel absoluo vel similia.de emenda autez ꝑstanda ante absolutionez 7 de modo absoluendi 7 de iniungendis post absolutionez ab interdicto 7 suspensione satis põt haberi sufficiens instructõ p ea q̃ dicta sũt s.circa absolutionẽ ab excõicatione.ti.z

Ad hoc nota q̃ de sententijs interdicti gnãliter ꝓmulgatis non bz locũ relaxatio ad cautelaz.li.6.de sen.ex pñti. Sz quare excõicatio tolli põt ad cautelaz.vt pz.li.6.e.ti.solet.nõ autẽ interdictuz. R° qz maiori malo dz citius ꝓbuenire.di.50. vt ꝓstitueret'. Jn excõicatione autez est maius periculuz q̃z in interdicto.7 iõ ibi magis festinanduz.ꝓterea excõicatio suspendi non põt nisi relaxet' in totuz. interdictum vo suspendi põt.7 ideo in interdicto non est necessaria relaxatio ad cautelã sicut in excõicatione.eẋ de appel.ad h qñ. Sz quid si snia interdicti feratur spãliter in psonam. R° tunc bene poterit relaxari ad cautelam.ar.a Zzio.in.c.pñti qz spãliter interdicto oĩa sacramenta negant' ante absolutiõez 7 sic est idez q̃ de excõicato. hec Jo.an.7 Har'. Quid si papa indulgeat alicui q̃ celebret in ecc' interdicta.nunqd p hoc interdictum erit ablatum siue relaxatum. R̃ndet Jnno.7 Ber.q̃ non.lz manente interdicto celebrat'.ar.a silĩ.eẋ de ꝓuile.petistis.in fi.7 c.vt ꝓuilegia.in glo.c. Sz nunqd eps suuz põt suspendere interdictũ. R° Lau. 7 Tanc. 7 Linc. dicũt q̃ sic.nõ tñ ꝑdcrit appellato tunc fcã qz iterdictũ manet lz ei' effect' ad temp' relaxet' vt celebret tur.vñ nõ dz q̃ remouet'.z6.q.6.q recedunt.7 idem sentit Jnno. Guil.aũt naso dixit q̃ eps nũq̃ põt suspẽdere suũ interdictũ gn ex toto tollat ipm. vñ p appellatõem iustã tũc fcãm defenditur. Hec obstat illõ extra de ꝓuile.cum 7 plantare.§. q̃ si.qz illud fuit factũ auctẽ pape. vnde alij nõ pñt h ad pñam trahẽ. de fcõ tñi

sernat pma opio. Tanc. vo distingnit q interdictum ecclesie pōt suspēdi. non aūt interdictum bois. gn tollat ex toto. qz nō pōt intra ecclesiā vel extra ecclesiaz simt cē. i7. q. 4. miroz. ℔ 7 plūa alia ꝛ hac mā require. eꝰ ꝛ appell. ad ℔ qñ. in glo. a. 7 c. dilectis. in glo. b. 7 ꝓueniūt cū predicta distinctōe. Tanc. Jnno. 7 bost. sm antez bost. eps pōt sniam suspēdere vel effectū sentētie sicut in toto tollere qō est maius sic intellige qō pmi dicunt 7 interim pōt appellari. vt dicunt scōi. Naz pinde ē qñ snia suspendit. 7 qñ sub ꝓditione fertur. qz in vtroq; casu snie effectus suspendit 7 adueniente tpe vtraq; seruatur. g pōt appellari a snia suspensa sicut a ꝓditōna li. vt pz eꝰ ꝛ appl. pterea. Quod g dr q a snia interdicti appellari nō possit. verū ē nisi ei⁹ effect⁹ sit suspēsus ad tps. Et idē est ꝛ snia suspensionis. Secus est ꝛ snia excōicationis cui⁹ effectus nunq; pōt relaxari ad temp⁹ nisi oio tollat. qz nunq; pticipandū est cum excōicato nisi sit absolutus. eꝰ ꝛ sen. ex. cū ꝛsideres. ℔ bost. eꝰ ꝛ appel. ad ℔ qñ. Ad hoc nota q legatus ꝛ latere ꝓcedere pōt ꝓuilegium q interdicti tpe liceat interdictis 7 excōicatis exclusis celebrare. 7 tale ꝓuilegiuz valet q̄tum ad snias suas 7 suoꝝ succes soꝝ 7 ordinarioꝝ. nisi successor spāliter renocet. Aliqui tñ dicunt illud non valē q̄tuz ad snias pape. arg⁹ tñ q valeat ēt quo ad illas. qz papa ꝓcedit ꝓuilegia salus ꝓstōnibus legatoꝝ aplice sedis. erk ꝛ pscrip. veniēs. pari rōe nō videt i snia ꝓuilia coꝝ tollē. sz saluare qz vlt coꝝ statuta 7 ꝓuilegia perpe⁹ durare. ℔ Huil.

De ꝛpositione. ti. i7.

DEinde qr pene spūales q̄ psonis inferunt p canonica iura sūt tres. s. excōicatio. suspēsio. 7 ꝛpositio. ꝛ gb⁹ trib⁹. zz. q. 4. forte. Cū in ꝓcedentib⁹ dictuz sit ꝛ pma 7 zª vō est ꝛ zª. Dicendum aūt ꝛ ea p qd est. 2° a quo infligit. 3° qualr infligit. 4° ꝛ statu sine ꝓditōne ꝛpositi. 5° vtr 7 p quez ꝛpositꝰ restitui possit. 6° q dus ꝛ cāis infligit hec pena. Circa p mum sciendū q in iure canonico ꝛpositō 7 ꝛgradatō p eodez accipiunt. Est aūt ꝛpositio siue ꝛgradatio amotio a gradu sz boc pōt esse dupler. vno⁰ ab omni gradu clericali. 7 tunc est ꝛpositio simplex. Alio modo a gradu ꝛterminato puta sacerdotij sernato sibi gradu inferiori. 7 tē est ꝛpositio sm quid sive ptialis. Jn neutra tamen ꝛpositiōe tollit character 7 p ꝓns nec ordo susceptus sz tollit potestas exequendi ꝛ iure actum illius ordinis a quo amouet. Et si sit ꝛpositio totalis tollit sibi potestas exeqnendi actum cuiuslibet ordinis 7 omne ꝓuilegium quod cōperit clericis. li. 6. ꝛ penis. ꝛgradatio in fi. talis tamen ꝛ facto vē conficeret. quia character sibi remaneret vt dictum ē ꝛ q̄ habitum est supra. li. 4. ti. iz. ar. z. sic intelligo finez dicti. c. cum dicitur exuimus te omni ordine 7 ꝓuamus te potestate exequendi ꝛ iure actum cuiuslibz ordinis. Et hui⁹ opinionis videt esse Laur. Hla. Tanc. 7 Ber. vt habet. eꝰ ꝛ de. ex. mi. c. z. in glo. sz Bar. bzir. sentit ꝺziuz. s. q ꝛ gradat⁹ non ꝓficeret. 6. q. i. in sūma. Ad hi⁹ opinionem ꝛclinare vr Jo. and. allegans p eo illam clausulam. s. exuimus te pme tñ opionis sunt theologi. vñ firmit est tenēda. Secōm vo abbatez ꝛponē est suspendere simplici vbo. Degradare vo ē suspendē cū solēnitate. vt. s. insignia cui⁹libet ordinis auferant ci ꝓut in ordinatione fuerūt tradita. Jtē ꝛpositio fit non tñ ab ordine sz ēt a dignitate. Degradatio vo tñ ab ordine sepe tñ vnum ponit p alio. hec abb. Depositio igr instar mortis hz. reputat enim in ecclesia suppliciū vltimū. ff. ꝛ penis. l. vlt. ꝓpter qō nomen ꝛpositi ꝛletuz ē ꝛ matricula clericoꝝ. z q. i. nomē. Est aūt mō exprssuz ꝛ ꝛgradatione vbali 7 ꝛ ꝛgratiōe solēni. vt pz i. d. c. ꝛgradatio.

REquit videt ꝛz⁰ s. a quo infligitur pena ꝛpositōis. Circa qō sciēdum q hec pena nunq; infligit a iure ipo facto sz infligit a iudice ꝛ iure 7 sm iura. Nam a papa ꝛponi pōt eps. eꝰ ꝛ transla. inc. non ab alio etiā legato nisi ꝓtineat hoc spāliter in suo ꝓuilegio. vt. c. ti. c. i. 7. z. Presbr vo ꝛponi pōt tam a legato quōmodo sit eps q̄s etiā ab epo. ita tñ q psbr non ꝛponat nisi in synodo ex iusta cā p ꝓcordez sniam ser epoꝝ ꝓter ꝓprium. 7 diaconus p sniaz triū preter ꝓprium. i5. q. 7. felix. 7 eꝰ ꝛ sen. 7 re in. nō pōt 7 codē iure cēsebit sbdiacon⁹ eꝰ ꝛ seruis. non ordi. miramur. ar. li. 6. ꝛ penis. ꝛgradatio ibi in sacris. Nota sm

Guil.ibidez q̄ in sñia depositionis p̄sb̄i vel diaconi ꝛ̄bēt oēs ep̄i ꝯcordare alias nō tenet sñia.6.q.4.p totū. lz in alijs obtineat sñia pliuz. Ber. vo dic̄ q̄ in sñia p̄ sb̄i vel diaconi sufficit q̄ maioꝛ ps ꝯcordet. Ep̄us vo est ꝛponendus p sñiam. iz. ep̄oꝛ ita q̄ oēs ꝯcordēt alias sñia nō tenet. Alij aūt clerici ab vno ep̄o ꝛponi possunt.15.q.7.siquis. ⁊ duob⁹.c.se. regritur tñ p̄tia sui capituli.eꝝ ꝛ accu.qualit̄.z. nisi ꝛ ꝯsuetudine posset h̄ facē sine ip̄is. li.6.ꝛ ꝯsuc.c.z. Sciendū aūt q̄ ꝑz Jo 6.q.1.in sūma.qñ agit̄ ꝛ crimine ad ꝛpositōez.aut agit̄ ad ꝛpositōem ordis.⁊ tē nō sol⁹ ep̄s hz cognoscē.lz ꝯuocatj alijs ep̄is vt dictū est.aut ad ꝛpositōez dignitatis vel officij.⁊ tūc pōt cognoscē solus ep̄s cū capitulo suo. Spāle tñ est ꝛ heretico q̄ sol⁹ ep̄s ꝯuocatis abbatib⁹ ⁊ alijs p̄latis ⁊ religiosis p̄sonis ⁊ lr̄atis p̄sb̄m ꝛponē pōt vel aliū clericuz in sacris ꝯstitutū li.6.ꝛ hereti.qñ. Mungd ep̄s ꝛponere pōt abbatē. ℞ᵒ ep̄s sine numero ep̄oꝝ cū ꝛponē p̄t a dignitate abbatie.18 q.z.sigs abbas.si.n.sit negligēs ī regimīe vel indiscret⁹ vel criminosus ep̄s cum vicinis cū ꝛponē dz a dignitate abbatie ēt si ois ꝯgregatio vellet cū abbatē hr̄e. vt dr̄ ibidē hoc ē vex̄ qñ est neglia magna ſm Ber.eꝝ ꝛ sta.mo.cū ad monasteriū

Mūgd ep̄s ꝛponere pōt electū ī ep̄m q renūciauit ep̄atui ⁊ retinuit bñficiū p̄m ℞ᵒ q̄ nō ꝑz Jo.an.ī memoriā dignitatj p̄stine.ff.ꝛ ꝛcurj.l.vlti. lz aūt possit cū iudicare cū sit sb̄dit⁹ ei⁹.eꝝ ꝛ renū.ad supplicatōez. Mungd ep̄us ꝛponē pōt ordinatū in subdiaconū a papa. ℞ᵒ ꝑz ber. eꝝ ꝛ maio.p tuas. lz talis nō sit ꝓpt̄ hoc absolut⁹ ab obīa ep̄i.vt ibidē pz. nō tamē pōt eū ꝛponē lz cām instructā dz ad papā mittere talis ēt nō ꝓincit̄ nisi ꝛcē tes stib⁹.z.q.4.p̄sul.

Equit̄ ꝛ.z.arti.s.qualr pena ꝛpositionis siue ꝛgdatiōis infligitur. h aūt tradit̄.li 6.ꝛ penis. ꝛ gradatō.q̄ ep̄is ꝺq̄ ē cā infligē relinquatur. Sciendū aūt q̄ qñ ꝓcedit̄ ꝺ clericū aut ꝓcedit̄ ꝺ cū ꝓ crimine aut ꝓ cōtumacia. si ꝓ crimine aut illud crimē induc̄ ꝛpōnem aut suspēsiōez. si ꝛpōnez ꝛbz ꝛponi ⁊ si fuerit corrigibil' nō ꝓcedetur ampli⁹ ꝺ eū. si aūt incorrigibil' tē post ꝛpositōez ligari dz excōicatōe maioꝛi. vide crescēte ꝓtumacia anathematizari ⁊ postea si ꝓtumax ꝓmāserit tradi curie secularī.eꝝ ꝛ iudi.qñ nō ab hoīe.dz aūt ꝛgdari corā ptāte secularī.⁊ dz sibi nūciari. vt cū ꝛgradatus fuerit eū recipiat in forū suū ⁊ sic itelligit̄ tradi sibi.ecc⁹ tamen dz ꝓ eo intercedē.vt citra mortis piculū puniat̄.eꝝ ꝛ v̄.sigl. nonim⁹. In trib⁹ aūt cāibus dz statiz post ꝛpōnez curie secularī tradi. p̄ in here.eꝝ ꝛ hereti. ad abolendā. z° ꝛ crimine falsi.eꝝ ꝛ falsa.ad falsariorꝝ. z° qñ quis ē ꝛpositꝰ ꝓpter cōtumeliā illatā ep̄o.ii.q.i. sigs sacerdotuz hec Jnno.⁊ bost.quidaz tñ būc tertium casuz itelligūt qñ fuerit icorrigibilis.sz ꝑ Bar.bnix.benignus est iste itellect⁹.alias aūt lz sit ꝛpositꝰ nō dz statiz tradi.imo tenet adhuc clericalit̄ viuē ⁊ ecclesia tuebit̄ euz ⁊ gaudebit p̄uilegio clericali.vñ q̄ supra dictū ē.s.q̄ ꝛbeat ꝛgdari corā ptāte zē.dz itelligi de ꝛgradatōe ꝓpt̄ crimē hēp vel falsarij. Si aūt illō crimē iducat suspēsiōez tūc p̄ suspēdit̄ ⁊ si nō corrigit̄ ꝛponit̄ postea ligat̄ excōicatione minoꝛi postea maioꝛi. vide si fuerit icorrigibilis curie tradit̄ secularī. Si vo ꝓceda tur ꝺ euz ꝓ ꝓtumacia sic p̄ dz excōicari excōicatōe minoꝛi siū suspēdi. postea crescēte ꝓtumacia dz anathematizari. deiñ deponi ⁊ vltimo tradi curie secularī. vt i c.cū nō ab hoīe.in tex.⁊ glo. Si vo ꝓceda ꝓtra eū ꝓ infamia tūc si defuerit siū defecerit accusatoꝛ in ꝓbatōe moneat⁹. p̄ seorsuz corā ep̄o. deinde corā duobus vel trib⁹ testib⁹.⁊ si se tūc non correxerit ep̄s eum publica moneat increpatōne. si vo nec sic se correxerit suspendat euz ab officio vsq̄ ad ꝓdignaz satisfactōem. nō eni statiz dz suspendi lz dz dict⁹ ordo seruari. Nūq̄ tñ ꝓpter delicti enormitatem ⁊ scādalum ⁊ infamiā pōt statiz ab offic⁹ ⁊ bñficio suspendi. hec Ber.eꝝ de hē. ad abolendā. ⁊ de v̄.sigl. nonim⁹. Et nota q̄ lz in sñia excōicationis suspensiōis ⁊ iterdicti p̄mitti dz admonitio. qñ tñ agit̄ ad depositionem non debet precedere monitio. ad quid enim moneret⁹ cum sufficiat ad depositionem q̄ semel deliquerit. di. z5.c.i. hec Jo. iz.q.z. indigne. Nota ēt ſm Bernar. q̄ habentes p̄oratum perpetuum. vt illi qui per electionem in ecclesiis conuentualibus p̄ficiuntur remoueri non possunt nisi p̄o manifesta ⁊ rationabili cā. vt si fuerit dilapidatoꝛ vl' icōtinēs l' nisi ad maiꝰ offi^m assumat̄.eꝝ ꝺ sta

mo.monachi.habentes vo tpalem vt illi q instituunt p abbates facile amouent. ex re simonia.p tuas.sec⁹ est re platis secularib⁹.vñ si solus eps instituat archidiaconē.nō pōt eū facile remonē.vt pz.ibi.

Equit videre re 4°.s.re statu siū ordinōe repositi. Et circa h querū tur plura.s.qd si prelat⁹ repositus vel suspēsus p sniam appellet. nunqd clerici tenent sibi obedire. Rndet Jo.6.q.i ī sum.q sic.qz q appellat nō dr dānatus. qz est integer ei⁹ status vt interiz fungatur bonorib⁹.ff.appellatōe iterpita nihil inno.l.vna. Nunquid repositus est infamis. R° aut ē reposit⁹ ab ordine 7 tūc ē infamis.qz talis repositio fieri nō dz nisi ꝓpter crimen. Aut est reposit⁹ ab administratione.7 hoc ꝓpter viciū aliquod electōis vel electorū 7 sic nō est infamis.ex re elec.sup eo.vel ꝓpter viciū eius.s.quia criminosus fuit vel dolose administrauit 7 tunc si hoc in snīa exprimit infamat.si vo non exprimit non infamat.vel qz negligent 7 tunc nō est infamis.insti. re suspect tnto.in pncipio.hec Ber.ex re simonia.sicut. Dz re quo viuet reposit⁹. R° si sit remotus a prelatōe ꝓpter crimē nō ministrabunt sibi sumptus re ecclesia qz male meriti debēt egestate publica laborare.ff. reposti.l.bona fides. Si aūt ꝓpter corporis ipotentiaz ipo h petente vel propter negligentiam. tunc debēt sibi sumpt⁹ re ecclesia ministrari.7.q.i.q̄uis.in tex.7 glo. Nunqd repositus etiā ab omni ordine pōt mr̄ioniuz ꝓtrahere. R° q non. qz si etiā exuat oi ꝓuilegio clicali retinet tamē caracterez.vt supra dictū ē rōe c⁹ tenet adhuc clericalr vinē.di.81.dictū. hec H. Utr aut re q̄dat⁹ possit ꝓferre dictū est sup̄.e.ti.ar.i. Utr vo possit ordines ꝓferre habitū ē.s.li.6.ti.z.ar.4.ipn°

Utr aūt gaudeat ꝓuilegio clericali illi⁹.c.siqs. habituz ē.s.li.6.ti.z.ar.i.ī casu 19.7 ar.2.q.qd re excōicato repositō re.

Equit re 5° ar.s.vtr 7 p quē re posit⁹ restitui possit. R° aut eps reposuit aliquē ab administratione.7 sic pōt eū restituē aut ab ordine.aut q̄ ꝓ ꝓtumacia sic etiā pōt euz restituē.di. 50.ꝓtumaces.qō intelligo si reposuit euz tñ vbo.aut ꝓ crimine. aut q̄ reposuit cū tñ vbo.sic etiaz pōt euz restituere.aut solennit.puta ꝓuocatis alijs.7 tunc aut reposuit ab vno ordine 7 sic potest eū recipere in ordinibus inferioribus.aut ab oi ordine.7 sic solus papa ī stituit.hec Ber. ex re cle.ex.clerici.7 Jo.2.q.5.siquis pre sbr.Hosti.vo dicit sup dictū.c.clerici.q re gradat⁹ ab omni ordine sacro restituit tñ p papam.regradatus aut ē a nō sacro pōt restitui p ēpm. Quid si epo reposito p papam tñ restituto canonici nondū receptis litteris pape re ei⁹ restōne eligāt aliū. R° fm Ber.q electio nō tenet.ex re elec.inotuit.Hostiē.vo distinguit ibidē in fi.q aut appellauit 7 sic recipi dz alio remoto.aut nō.7 tunc aut est apposita h clausula.s.decernimus irrituz q̄quid posteā fuerit factuz.7 tūc electus dz remoueri re rigore iur̄.Si tñ ꝓsecratus cēt papaz ꝓsulerez qui forte mādabit ēpatum diuidi inē eos aut nō est apposita.7 tunc nō remouet elect⁹.ar.ex re parro.c.i.

Equit re 6.s.quib⁹ cāis infligit pena repositōis. Circa qō sciēdū q reppositio ab admīstratōe qñz fit ꝓpter defectū scie.sic ēps reponit.ex re eta.q̄uis.qñz ꝓpt defectū neglie sic dcm ē.s.c.ti.ar.2.q.nūqd ēps reponē pōt abbatez.qñq ꝓpter infamiā. sic plati rectores pñt p sola infamia a suis administratōibus remoueri fm Inno. quod maxime locum habz in ordine minorum pdicatorū 7 cisterciensiū.vt dicit Hosti.ex re appel.qz nos. Depositio vo ab ordie nunquā fieri dz nisi p crimine. Pro crimine autez quolibz re quo quis apparz incorrigibil pōt re iure reponi. vt pz.zz. q.4.forte.7 p quolibz crimine notorio. furto.piurio.adulterio.7 silibus.di.50.re bis vo. Alias autem valde magnuz 7 pena dignum debz esse crimen repositione puniendū.vt dicit.di.81.c.i. Deponit ār quis in iure a dignitate vel bñficio l' ad ministratione. 7 hoc qñq ꝓpter defectum qñq qz ꝓtumacit in eo pmanēs monit⁹ se non corrigit. qñq ꝓpter vtrunq simul prout in casibus sequentibus ītuenti ipa iura patere potest. Sunt autem fm q notat Guil.duran.in repertorio isti qui pro moti ipo iure reꝯciuntur siue reponuntur s.vi rapiens papatum 7 non canonice electus.di.zz.c.i.7 di.79.per totum.7 extra re elec.licet. Obligans se sub periculo prebende vel ordinis si deficiat in probatione.ex re elec.cum dilecti.in fi. Pro monens monachuz ad dignitatem.di.58 c.i.7.2.Clericus post pmissam castitatem

accedens ad vrozem.di. 81.ministri.

Recipiens pciuz vl' ozdinē vt ꝛsistat ab accusatione.z.q.z.euphemiū.7.5.q.7 q2. Ozdinatus pter fozmā canonicam. di.zz.quozūdā. Consecrās in epz euz q non est idoue⁹ vel ltūe etatis i auc. ꝛ sanctiss.epis.§.h q̄z. Cōmittēs crimen capitale.vel crimē falsi.di.50.si epūs.7 extra ꝛ cri.falsi.ad audiētiā.7 ꝛ v. sigl. nouimus. Nolēs ꝓmoueri ad ozdinem quē dignitas sua regrit ꝛ eta. 7 qua.c.i.

Epūs negligens in pacc tenēda.di.90. c.fi. Appellationi ltūe nō ꝛferēs i cō tēptu sedis aplice.z.q.6.ꝛcreto.7 ex ꝛ appell.ꝛ poze.in tex.7 glo. Ozdinat⁹ ab epo alieno in ꝓtēptuz sui q2 ē irregla ris. Secus ē si ex simplicitate.7.q.i.epūs i diocl.7 ex ꝛ oz.ab epo.c.i.7.z. Epūs i alteri⁹ diocl.ozdinās vel iudicās.vel al' disponēs i ꝓiudiciū illi⁹ epi.9.q.z.c.i.7.z.

Cōtenes ꝛcretales in ꝓtēptū ecclie ro mane.di.16.p totū. Sine exaiatione ꝓ mot⁹ si ueniat' crimino⁹us.di.z4.c.fi. Trāslat⁹ sine lnia pape.extra ꝛ trāslatl. q̄sto. Epūs ꝫ canones ꝓmot⁹.di.6z.c.fi

Epūs nolēs diuidē bona eccie in q̄tuoz ptes vel ea p iconomū dispēsare.z.q.7.q̄ ꝓpter. Resignās bñficiū i manu layci 7 itez illud recipiēs ab eodē.extra ꝛ re nū.qō in dubijs Suā ecclesiā superbe dimittēs 7 aliena ambiēs ꝛpōit ab vīq⁹ extra ꝛtrāsla. q̄sto.in fi. Dicēs roma nā ecclesiā nō esse caput.9.q.z.pz. Le lebrans singulare ꝓcilium vt ibi cogiscat ꝛ generali.di.17.binc. Cleric⁹ grecus vxozat⁹ ꝛbitū vxozi reddē nolēs.di.zi. qñ. Faciens per assassinos quēpiam xpianoꝝ interfici aut eos receptās vl' ꝛfendens vel absondēs.licet etiā moꝛs nō sequat' est ꝛpositus ipo fcō ab oī di gnitate 7 honoze.ozdie bñficio 7 officio. li.6.ꝛ homici.ꝓ humani. Bigam⁹.di 50.sigs viduā. Ozdinat⁹ sine titulo.di 50.c.z.sz h corrigit'.extra ꝛ pbē.cū fz.

Cleric⁹ idisciplinat⁹.discoꝛs discurrēs p mundū saltē ꝓpter ꝓtumaciā.di.91.c.cle ricos.7 di.9z.c.fi. Excōicat⁹ celebrās cū sit irregularis.ꝛ cleri.ex.postulastis. Aegrens ecclesiā p pecuniā 7 mediatoz dās 7 recipiens.i.q.i.si epūs. Suspēsus ab hoie celebrās.extra ꝛ cle.ex.aplice.sz excōicat⁹ minoꝛi excōicatione nō fit irre gularꝫ celebrādo.vt pz ibidē.c.fi. Epūs ecclesiā vacantez ꝓchialē possessionib⁹ spolians.io.q.z.c.fi. Clericus ꝓuicium dicens epo.i.eum falsē accusans.ii.q.i.si quis sacerdotum. Excōicatus recipi ens bñficium.extra ꝛ eta.cum bone. Actoꝛ heresis.extra ꝛ hereti. ad abolen dam. Imitatoꝛ heresis.z4.q.i.c.i.z.7 z. Clericus inseruiens alee 7 ebrietā ti siū public⁹ aleatoꝛ.di.z5.t.i.7 ꝛ excess. pla.inter dilectos. Epūs vel presbr ho micida.di.50.siquis presbr. Cleric⁹ fre quentās tabernā.di.44.nulli. Cleric⁹ nolēs i ozdie suo celebrare dīna.di.9z.c.fi

Suspectus ꝛ dilapidatōe.z.q.z.q2 ea sz bodie nō fit sic. sz alit' ꝓcedit'.vt patz extra ꝛ simo.lz.ꝛ offi.ꝛle.venerabili. Laycus cogens epm litigare cozaz se ꝛ ponit' cingulo dignitatis.ii.q.i.nullus.

Cōtēptoꝛ ꝓsuetudis approbate.di.ii.i bis. Epus monit⁹ ab archiepo 7 alijs epis nolens a nimia familiaritate ꝓprie filie recedere.di.z4.quozūdaz.ad fi.7 ꝛ pīup.cū in iunētute. Scient' se castrās extra ꝛ coꝛ.vici.c.fi.in glo vbi sup h di stinguit' 7 di.55. sigs a medici. Confe crans 7 ꝓsecratus pēdēte criminali accu satōe.di.81.tantis. Remittēs rapinam alicui vt ꝓsentiat electioni sue.i.q.5.eos. ꝛcestib⁹ veniēs. Epūs petens publicū iudiciū.ii.q.i.placuit ꝓspirationū. La psus restitutus itez relabēs. di.50.§.bis alterutz. Nescions canonib⁹ obedire di.4.§.fi. Clericus vacās adulationi bus 7 pditionib⁹.di.46.cleric⁹ q.7.c.cle ric⁹ male. Presbr eruēs oculū alicui⁹. di.55.c.fi. Presbr ꝓtrahens 7 filios p creans.i5.q.fi.cū multe. Cōtumax mo nit⁹ nolens redire ad ecclesiā suā.zi.q.z. p totū. Litteras sine mādato ipetrans extra ꝛ rescript.nonnulli.7.c.ex parte ꝛ cani. Episcopus ignoꝛans grāmaticā extra ꝛ eta.c.fi. Episcopus grecus a latino ꝛputatus si nolit ei obedire.extra ꝛ offi.ozdi.quoniam. Intrusus.extra ꝛ concess.preben.quia. Recipiens pe cuniam pro licentia ꝛcendi.extra ꝛ ma gistris quanto. Clericus puellas rapi ens uel rapi consentiens.z6.q.z.eos.7.c se. Irregularitatez incurrens propter malitiam suam. extra ꝛ eta. queris.

Seruus ecclesie factus liber. ecclesiam patronam idest prelatum eius accusans extra ꝛ seruis non ozdi.qui ex familia.

Prelat⁹ absentiuz noia in ꝓilegijs vl' alijs iscribi faciēs.exē ꝛ bis q̄ fi.a p.q̄sto

Clericus ꝓspirans in neceꝫ dñi sui. cꝭ ꝛ homi. sicut dignū. Altare ex inuidia diſ cooperiens vl' lumen extinguēs vel alta re veste lugubri cingēs. vel fallaci voto ꝯfunctoꝝ missaꝫ celebrans ꝯ vt aliquis citi⁹ moriat. z6. q. 5. quicūq;. Presbr auctoritate ꝓpria altare in ecclesia ꝓsecrata erigens ꝛ ꝓse. di. i. nullus pbr. Clericꝰ trahēs clericum coꝝ iudice seculari ⁊ reus sponte subiens iudiciū tale grauiter puniet. cꝭ ꝛ foro. cōpe. si diligenti. Prodens dñm papaꝫ. zz. q. 4. guilizari⁹

Qui ꝓtra iuramētuꝫ machinat in mortē dñi vel in regnū ei⁹ siue sit epus siue pbr vel diaconus. zz. q. ſi. §. siqs laycus Manumissus sub ꝺditione ꝙ dño fuiat i diuinis si i h ꝓtumax repit. cꝭ ꝛ seruis ñ or. nullus. Propria auctē pmutās vl' vendens bñficiuꝫ. cꝭ ꝛ re. pmu. cuꝫ vniuersoꝝ. Recipiens ecclesiaꝫ ꝛ manu laici. cꝭ ꝛ iu. pa. relatuꝫ. Clericus quo ludente cuꝫ layco laycus pemptus est irregularis est. cꝭ ꝛ homi. ꝓtinebat. Magis ⁊ in cantationibus intēdens. z6. q. 7. ām̄oneāt. Presbr nolens infirmū baptizare si sine baptismo ꝛcedat. ꝛ ꝓse. di. 4. §. qcunq;. Preter neceſſitatem cum chrismate veteri baptizans. ꝛ ꝓse. di. 4. siquis. Per potentiā laycalem dignitateꝫ aliquā habēs ⁊ ꝓsentiens. cꝭ ꝛ clec. qsquis. Utens in seditionibus sponte armis. zz. q. 8. clerici. xē. Mann mutilatus abbas factus epo ignorante. cꝭ ꝛ coꝛ. vici. expsuisti. Emens noīe alterius possessiones ꝛ reb⁹ ecclesie sue. cꝭ ꝛ pecu. cle. c. inquirendū. Sodomita. cꝭ ꝛ excel. pla. clerici. Falsari⁹ p se vel p aliuꝫ. extra ꝛ cri. fal. ad falsarioꝝ. Epūs vel clericus coꝛruptoꝝ monialiū. z7. q. i. siquis. Clericus vtens vna cū iudeis balneis medicinis ⁊ bi⁹. z8. q. i. null⁹. Ex ꝓtemptu cōicans excōicato si sit ꝓtumax. cꝭ ꝛ cle. ex c. vlt. Periur⁹ fur ⁊ homicida. extra ꝛ maio. cū in ecclesiis. ⁊ cꝭ ꝛ fideiuſ. c. z. ⁊ cꝭ ꝛ iudiciis. cuꝫ non. ⁊. c. atsi. Abbas circa correctōem monachoꝝ negligens. cꝭ ꝛ sta. mo. c. z. Epūs vel ali⁹ clericꝰ iudici fauens in cā sanguis. cꝭ ꝛ excel. pla ex lris. ⁊ cꝭ ne clerici. sniaꝫ. Epūs vl' ali⁹ clericꝰ iudex in cā sanguis ex ꝛlegatiōe ꝓncipis vl' alio⁹ vt in. c. sniaꝫ Membꝝ alicui truncās vel truncari mandās vel ꝓsulens. qꝛ sunt irregulares lꝫ quidā dicant ꝓtrariū ⁊ malc. vt pꝫ in. c. dictis ꝓximo. ⁊ cꝭ ꝛ cle. pcusso. c. i. ⁊. zz. q. 8. bis a qbus. ⁊. c. sepe. Excōicatus ex crimie ⁊ ꝓtumacia infra annuꝫ non parēs. z. q. 9. ꝛcernimus infra ꝓximo. Citatus in cā criminali volens expiri si ꝓtumax reperiet. cꝭ ꝛ iudicijs. c. i. ⁊. c. ꝛcernimus.

Cleric⁹ faciens ecclesiaꝫ cēsualeꝫ monachis. cꝭ ꝛ censi. cū cleri. Archidiacon⁹ accusans suū epm in foro seculari. cꝭ ꝛ excel. pla. graue. Presbr cognoscēs filiā suā spūalem. zo. q. i. oēs. siqs. ⁊. c. nō oꝫ. Prelat⁹ alienans in cāu nō ꝛcesso res ecclesie. tū euadet si rē restituat. iz. q. z. apostolicos monem⁹. qsqs epūs. ⁊ alijs. c. ⁊ ꝛ elec. ꝙ siē. in fi. Institut⁹ p epm ꝓceptis pfonis. i6. q. 7. ꝛcernim⁹. Testis asserēs se pticipeꝫ in crimine simonie. cꝭ ꝛ ꝓfes. c. z. Sine aq̄ vel lumine vel cū fermēto vel cū calice idebito celebrās. cꝭ ꝛ cele. mis. c. vlt. Dixit tū Scot⁹. 4. di. iz. q. z. ar. z. in fi. ꝙ dubiū est vtꝝ ꝓpt̄ qcunqs illoꝝ sit ꝛponend⁹ qꝛ ibi ꝓcurrerunt oia illa. Pugnantes vl' illos icitātes i bello iniusto. cꝭ ꝛ penis. qō in dubijs Reuelans pctā in ꝓfessiōe sibi dicta. ꝛ pe. di. 6 sacerdos. Abbas nō caut⁹. nō humilis nō castus. nō misericoꝛs xē. lꝫ in eū ꝓsentiāt monachi. i8. q. z. siqs abbas. Epūs ad Impatoꝛeꝫ vel ad ei⁹ curiam vadens ꝓ aliq̄ cā ꝓpria ⁊ ꝓuintialib⁹ incōsultis. zz. q. 8. siqs epūs. Cleric⁹ iurās mōa chis pēsionē augere ⁊ postea iurans epo cꝭ ꝛ iureiurl. tua. Monialis si monaca siue credita siue ꝓlata. extra ꝛ simōia qñ simoniaca. Recipiēs alienū ꝓchi anuꝫ iuriose ad pniam. ꝛ pe. di. 6. placuit. ⁊ ꝛ ꝓcB. ꝓ totū. Bñficiat⁹ vel i sacris ꝓstitut⁹ indifferēt aduocās. is. q. z. c. vno. §. fi. Epūꝫ ꝓpriū dimittēs mōit⁹ ⁊ excommunicat⁹. zi. q. z. c. i. ⁊. z. Latronē ligatū primēs. sec⁹ ē si se defendēdo occidat. cꝭ ꝛ homi. c. z. ⁊. c. suscepim⁹. Presbr icaute vberās ituitu discipline si mors sequat inde. cꝭ ꝛ homi. pbrū. Princeps dissolut⁹ ⁊ negligens in defensiōe ꝓuintie vel regni. i5. q. 6. ali⁹. ⁊ h si est incorrigibil' vt cꝭ ꝛ re iu. aplice. al's si sit simplex dabit' ei coadiutoꝛ. cꝭ ꝛ sup. negli. grādi Trā slat⁹ volēs psūptuose aliqd i ꝓma eccliā vēdicare. zi. q. z. siqs iā. Suspensus ex eo ꝙ nō ꝓbat qō obijē in psonā clēi si se igerat bñficijs ppetuo ꝛponit' ab eis. cꝭ ꝛ elec. statuim⁹. ⁊ idē est i silib⁹ obſuāō.

Explicit liber. 7⁹.

ISti sunt tituli octaui libri qui tractat ꝛ matrimonio.

Quid sunt sponsalia ⁊ vñ dicunt'. .i.
A quibus ꝑ quos ⁊ quibus verbis spō salia ꝓtrahant'. z.
De modo ꝓtrahendi sponsalia. 3.
In qua etate possunt ꝓtrahi sponsalia ⁊ matrimonium. 4.
Quō ꝛebent dissolui sponsalia. 5.
De effectu sponsaliū. 6.
De ipo matrimonio. 7.
De eā efficiēte mr̄ionȳ.s.ꝛ ꝓsensu. 8.
De bonis mr̄ionȳ in cōi. 9.
De bono fidei. io.
De bono sacramenti. ii.
De differentijs matrimonȳ. iz.
Quis pōt ꝓtrahere mr̄imoniū ⁊ ꝛ ipedimentis eius in cōi. iz.
De impedimento erroris. i4.
De impedimento ꝓditionis. i5.
De impedimento voti ꝓtinētie. i6.
De ꝓsanguinitate. i7.
De cognatione spūali. i8.
De cognatione legali. i9.
De impedimento criminis. z0.
De disparitate cultus. zi.
De impedimento ordinis. zz.
De impedimento ligaminis. zz.
De iustitia publice honestatis. z4.
De affinitate. z5.
De frigiditate. z6.
De artatione. z7.
De castratione. z8.
De maleficio. z9.
De ferijs. 30.
De interdicto. 3i.
De secundis nuptijs. 3z.
Quō agit' ad mr̄io^m ꝓtrahēdū. 33.
De accusatōe mr̄ionȳ ꝓpter ꝓsanguinitatez vel affinitatem. 34.
De accusatione matrimonȳ ꝓpter fornicationez. 35.
De diuorcio ꝓpter fornicationem ꝓsanguinitatem ⁊ affinitatez. 36.
De diuorcio ꝓpter ipotētiā coeūdi. 37.
De filijs. 38.
De donatione ꝓpter nuptias. 39.
De ꝛotibus. 40.
De significationibus ꝟboꝝ. 41.

Incipit titu. ꝑmus octaui libri. i. quid sunt sponsalia ⁊ vnde dicunt'.

FInitis auxiliante ꝛo ꝑm q̄ potuit exiguitas mee virtutis septez ptibus h^o operis. s. ꝑma de io. preceptis. z^a ꝛ ꝟtutibus ⁊ vicijs. 3^a ꝛ ꝛctibus ⁊ voluntatib^o vltimis. 4^a ꝛ sacramentis in cōi ⁊ ꝛ tribus ꝑmis sacramentis in spāli. s. baptismo. ꝓfirmatōe ⁊ eucharistia. 5^a ꝛ pnia ⁊ vnctiōe extrema. 6^a ꝛ sacramento ordinis. ⁊ 7^a ꝛ censura ecclestastica. Restat mō eiusdez li. octaua ps ⁊ vltia q̄ ē ꝛ mr̄io^o in c^o et fine sꝫiunget' ad euidētiaz toti^s operis. ti. ꝛ verborum significatione. ⁊ ti. ꝛ ordinatione librorum ꝛcretaliū. ⁊ librorum legalium per ordinez alphabeti. Circa matrimoniuz autez ꝓsideranduz. ꝑmo ꝛ spōsalibus que ad matrimoniū disponunt. z^o ꝛ ipo mr̄ionio. Circa sponsalia vo consideranduz est ꝑmo. quid sunt sponsalia ⁊ vnde dicant' ⁊ ꝛ arris sponsalicijs. z^o per quos ⁊ quibus verbis sponsalia ꝓtrahunt'. 3° ꝛ modo ꝓtrahendi sponsalia. 4° qua etate possunt contrahi. 5° quo modo habent dissolui. 6° ꝛ effectu sponsalium ⁊ coactione eorum qui ꝓtraxerūt sponsalia ad matrimoniuz ꝓtrahenduz. Circa primum igit' plura querunt'. ꝑmo quid sunt sponsalia. R^o ꝛsponsatio vt dicit 4° sentētiax. di. 27. ⁊ est dupler quedaz per verba ꝛ p̄senti. ⁊ ꝫ ꝓpie dicitur matrimoniuz initiatum. quedam per verba ꝛ futuro ⁊ ꝫ non facit mr̄imoniū

ſz mr̃ionũ ꝓmissionẽ ⁊ hec ꝓxia appellat sponsalia q̃ ſt ꝓxia futura nuptia ꝓmissio. ꝛo. q. 5. nr̃ ates. large tñ sponsalia aliqñ accipiũt ꝑ mr̃io initiato. ex̃ quo spõ int̃ virl. ⁊ sic patz q due sunt spẽs spõsalio. Alĩ dicunt spõsalia. R̃ spondẽdo. nã mos fuit a veterib⁹ stipulari ⁊ sibi spondẽ ꝛoꝛes. vt pz. ff. de spon. l. z. ⁊. z. ſz nũc nõ est necessaria stipulatio. q̃ ꝟbũ ẽt int̃ abñtes. vt. ff. de spõ. l. 4. ⁊. 5. ⁊ vltia alias si stipulatio in ꝓtractu spõsaliorum exigeret int̃ abñtes ꝓtrahi nõ possent. vt insti. de inuti. stipu. §. itez ꝟbor. vel optẽt dici spãle eẽ in hac stipulatõe spõsalio si nõ int̃ abñtes ꝓtrahi possent. Sz esto q in ꝟctu spõsaliũ interueniat stipulatio Aunqd ex hac stipulatõe põt agi ad interesse vl aliquã penã pecuniariã. R̃ q nõ. ar. C. e. l. i. Mã sicut dicit ibi alicui ꝛesponsata põt renũciare spõsalib⁹ ⁊ alij nubere. q̃ põt hoc sine pena criminali vl ciuili. ar. ff. de redibit acc. cũ aũt. §. excipit Et est rõ qz mr̃io ā debẽt esse libera i contrahendo distrahendo ⁊ retinendo. vnõ nec pena hac occasione ꝓmissa peti põt. vt. C. de inuti. stip. l. z. ⁊ hec ẽ cõis ⁊ solennis opĩo. vt dic̃ hosti. Mũo q̃ ꝓuidebit burgensi diuiti volenti maritare filiã suã alicui nobili ⁊ potenti ſz pecunia indigẽti. R̃ ꝛet magnam pecuniam ꝑ arris ⁊ stipulet ipas in quadruplũ. qñ enim arre dant si ꝑ ꝛonantez stet. quomin⁹ sequat mr̃imoniũ arras pdit. si vo ꝑ recipientez eas restituet ⁊ de suo tñ ⁊ non plus. nisi speciale pactum arre stipulatum fuerit ĩ q̃druplũ. in tñ ⁊ nõ vlt̃ stipulatio potest extendi. C. e. l. fi. §. que oia. Fideiussores ẽt aliq̃do dant extra de eo qui co. ꝛsangui. veniens. ſz non potest peti pena. vt. s̃ dictum est. nisi legibus constituta. s. quia arra aliqñ petit̃ in duplum aliqñ in quadruplz. vt p̃dictum ẽ ſm hoc intellige illud. C. de nup. ⁊ rescripto. pe. l. i. ĩ fi. B̃ bos.

Sz q̃re lex pmittit quadruplũ arre repeti ⁊ nõ penaz. cũ mr̃ionial' ꝛsensus debeat eẽ liber. ex̃. e. cũ locũ. ⁊ liber ꝛsensus ita videat impediri p metũ pditõis arrarũ sic̃ p metũ pditõis pene. ⁊ sic ĩ vtroq̃ eadez ꝓhibitionis rõ videat. R̃ q est diuersa ratio. qz pena est odibilis arra fauorabilis. Pena. n. est signum mr̃imonij distrahendi ⁊ dissentientẽ puniendi. ⁊ fit p verba negatiua. s. sic. si non ꝛtraxeris debebis mihi penam. c. libraz. ſz arra est signum matrimonij ꝛtrahendi. ⁊ ꝛsenti entez remunerandi. ad hoc insti. de ꝟbẽ. emp. circa pncipiuz. ⁊ fit p ꝟba affirmatiua sic. dabo tibi istas arras vt cum filia mea ꝛtrabas quas lucratur ille qui recipit matrimonio secuto ex speciali pacto. alias. n. videret reddenda contractu perfecto. ff. de ac. emp. ⁊ vẽ. ex empto. §. is q vina. ſm hoc intellige illud. C. e. l. z. q̃ vr̃ innuere a ꝛtrario sensu q recipiẽs semp arras lucrat̃ nisi aliud dictũ fuerit a tradente. Tradens. n. in traditione rei sue. s. arre pactuz põt apponere sicut patet. ff. de pactis in traditionibus. ⁊ potest ſi mr̃imoniuz sequat̃ lucrum siue retentio sperari. ſz ꝑ apposition̄ pene nihil põt sperari siue retineri. ſz potius mine ꝓponi videant̃. Consideranit q̃ lex q si recipiens arras ꝛtrahat poti⁹ iducit̃ ad B̃ cã lucri dilectionis q̃s metu quadruplicatiõis ⁊ sic pz diuersa rõ in arra ⁊ pena. Scien dũ aũt q hec pena arrarum cessat ſm leges qñq̃ rõne tpis. si enim sponsa sponsum in eadem ꝓuintia ꝛegentem ꝑ biennium expectauerit. ⁊ cum ꝑ sponsum stetisset. alij nupserit. nihil pene incurrit. C. e l. z. Si vo spõsus se transferat ad aliaz ꝓuintiaz ꝛz ꝑ trienniuz expectari. C. de uoz. ⁊ repu. dubiuz. Sz si necessitas aliq̃ sponsum impediat. vt infirmitas aut moꝛs pentum. vel crimina capitalia. seu longe pegrinationes que fiunt ex necessitate. ⁊ cã appellatiõis. tenet̃ sponsa expectare donec cesset necessitas illa. ff. e. l. sepe. vñ iudex inspecta qualitate pſonaruz legale temp⁹ põt abꝛeuiare vel ꝓlongare. quo elapso renuentez excõicabit. vt dicet̃. j. ti 6. Et q B̃ sit arbitrariuz innit̃. ff. de spon. l pupill⁹. ⁊ hoc etiam habet̃. j. ti. de spon. cãu. z. Cessat ẽt arraz petio si sponsus vel sponsa obierit. nisi forte defunct⁹ cãm impedimenti pbuerit ne nuptie celebrarẽt C. e. arris. Nec distinguo vtrum osculuz interuenerit. liez in donatione sponsalicia distinguantur. Cessat etiam ꝓpter conditionem vel causam legibus interdictam puta si non potest de iure matrimonium sequi. C. e. l. vltl. §. patrem. Cessat etiam ꝓpter minoꝛem etatem. liez pater ⁊ mater auus ⁊ auia teneantur in duplum. si receperint arras si steterit per ipsos siue per filiam siue per neptem. quominus consũmaretur matrimonium si steterit in quã sine iusta causa. C. e. l. fi. R̃. i. §. i. ⁊. z

Quid si matrimoniū recusēt ꝓp impudicā ꝙuersatōem vel ꝓpter austeritatē vite vt quia nō comedit nisi herbas crudas vel ꝓpter cultus disparitatē. vt quia vn⁹ inde⁹ alter pagan⁹. vel nō pōt ꝙcipere vel gnāre vel coire. vel qz alteri⁹ regionis. ℟ᵒ si hec erant nō tpe ꝙtract⁹ sponsalitū ⁊ repudiet mr̄io^m. arras sponsalicias reddent in dupluz ⁊ iputet sibi q ꝙtraxit cū tali. Si aūt erāt occulta arra reddat. ſz pena simpli remittit. C. e. l. fi. §. his q̄z. hoc adijcimus. hec bosti. Quid si loco arraꝝ pignora sunt data. ℟ᵒ ꝑm Azo. q retinebunt qz arris equiparant. vt. C. si rector ꝓuin. l. i. qō etiā ꝑm bosti. pōt admitti. si matrimoniū ex iure poterat valē. ⁊ ℔ pacto pignora sunt data. alioquin ꝯ ar. cē ex ea cona. inter vt. ⁊ vxo. si necesse. ⁊ ex arbitr. exposuisti. Utꝝ sponsus dicatur qs tñ a sponsalib⁹. ℟ᵒ in mr̄io⁹ pñt duo ꝙsiderari. s. ꝙtractus mr̄ionial⁹ ⁊ act⁹ ei⁹. Et a sponsione p̄mi in futuꝝ dr̄ sponsus a spōsalib⁹ ꝙtractis. p ꝟba ex futuro A sponsione scōi dr̄ qs sponsus post ꝙtractōem p ꝟba ex pñti. qz hoc ipo spoponderunt actuz matrimonij. A p̄ma spōsione dicūt spōsalia ꝓprie q̄ sunt q̄daz sacr̄alia respectu matrimonij sicut exorcismus respectu baptismi.

A quibus per quos ⁊ qbus v̄bis sponsalia contrahuntur. ti. z.

Postea ꝙsiderāduz ē a qbus p quos ⁊ qbus verbis sponsalia ꝙtrahūt. Circa qō sciēduz q ℨbere pōt spōsalia ꝓprie dicta ille q mr̄io^m ℨbere pōt. qs aūt matrimoniū ℨbere possit infra dicet. cuicūq etiā matrimoniū ꝓhibet ⁊ spōsalia ꝓhibēt ff. ex spon. ofo. B tñ fallit ꝟz leges in p̄side vel rectore ꝓuintie. ⁊ i bis q ptinēt ad eū s. filijs nepotib⁹ ꝓpinqs ac ꝙsiliarijs ⁊ ꝯmestic⁹. p quib⁹ operaz ꝛederit ipe p̄ses. Ibi. n. oēs durāte rectoria nō pñt ꝟz leges ꝙtrahē matrimoniū. cuz muliere oriūda ex ꝓuintia vl b̄ñte ꝯmicilij in ea. pñt tñ spōsalia ꝙtrahē. Si vo spōsa velit finito officio spōsalib⁹ renūciare poterit sine pena. ff. ex ritu. nup. siqs. nō tamē tūc lucrabit qō datū est ei. si ꝙtraxerit spōte. si vo coacte. i. exhibito sibi mināti feruore. lucrat arras vel pignora data. C. si rector ꝓuintie. l. i. Nō tñ q si p̄ses aliquā sibi ex sponsauerit ante p̄sidatū eā iuste duc tpe p̄sidatus vt dr̄. ibidē. si etiā iniuste duxerit aliquā tpe p̄sidat⁹. ⁊ postea velit p̄sidatu finito vxor eē. extunc incipit mr̄io^m esse C. ex nup. l. ⁊ si tūc. Itē mulier q̄ virum amisit nō sine pena. j. annuz a morte viri nubit. Iuste tñ spōsalia ꝙtrahit. ff. ex his q no. infa. solent. B dicta ꝑm leges. Et nota ea Azo i ti. si rector. in ꝓuintia: Itē etas tā minor attenditur in sponsalib⁹ q̄z i matrimonio. ex quo ēt. j. dicet. Contrahūtur aūt spōsalia. qñq̄ inter p̄sentes p B ꝟba accipiā te in meaz ⁊ accipiā te in meū. vl alia filia exp̄mētia ꝙsensuz ex futuro. ex e. is. q fidem. qñq̄ p lr̄as vel nunciū inter absentes. Constat. n absentem absenti ꝛesponderi posse si abs B sciat. puta qz nunciū misit vel ex ꝙscia sua fit vel postea ratum hz lz ex hoc a p̄ncipio nihil sciret nec refert vtꝝ scriptura intercueniat vel non. ff. e. suffic̄. ⁊ ex q cle. vel mo. veniēs. ⁊. zo. q. §. nec illud. Nō tñ ꝑm leges q lz vir possit p nunciū ducē vxorē. mulier tñ p ꝓpriū nūciū nō pōt nubē. ſz ⁊ si vir p nūciū vl lr̄as ꝙtrahat nō v̄r ei⁹ vxor esse. nisi p̄us eā i ꝯmū suā ducat. ff. ex ritu. nup. mulierē. ⁊. l. se. Sz scōz canōes sic̄ vir pōt p nūcium vel lr̄as vxorez ducē. ita ⁊ mulier virū. qz nō ad iparia iudicant circa mr̄imoniū ⁊ sponsalia. ex ea divor. gaudem⁹. §. qz vo. v̄. nec illi vnq̄. in fi. Et solus ꝙsensus sine ꝙtradictōe matrimoniuz facē vbi aliud nō impedit. vt dicet. j. Ubi vo per nunciuz sponsalia ꝙtrahunt. B ꝟba satis ꝙgrua videt. Promitto tibi ex mādato talis dñi mei ⁊ noīe eiusdez q ipe ducet te in vxorem. ⁊ hoc in aiam meam iuro. Et econuerso puella r̄ndeat. pmitto tibi i noīe dñi tui recipiēti ⁊ sibi p te. q ego ducā eū i vir̄ nisi steterit p ipz ⁊ B iuro. Si aūt fit mr̄io^m ex pñti pōt sic nūci⁹ dicē pu elle. Talis dñs me⁹ te salutat. ⁊ tibi mandat q ipse p me siue mediāte me ⁊ tibi nūciāte. accipit te ⁊ ꝙsentit i te tāq̄s in vxorē suā. Et econuerso sic potest ꝛespondere puella. ⁊ ego te mediante ꝯminum tuū recipio in meum virum. cum ipse te mediante me in suam recipiat. ⁊ in cuz consentio tanquam in ꝯminum ⁊ maritum vel breuius. cōsentio in bis que mihi nūciasti. Sunt autem hic plura specialia. p̄imum est q nuncius ad hoc speciali ter missus vel quod plus est etiam negocij gestor alienum factū ꝓmittere potest

alīq stipulando. ꝫ illud insti. cū inuti. stip. §. siquis alienuꝫ. ⁊. §. sc. Scōm ē ꝙ vbi ſe mittunt sine nuncio pōt inter absentes fieri stipulatū vt supra dictū ē ibidē. §. itē vbox. nō tamē in sponsalib⁹ necessaria ē stipulatio. vt dictū ē. s. Zᵐ ē ꝙ cū alieno fcō iurant. eꝛ. c. ex lris. ꝫ illud. ff. cū in lē iurā. videamus. ſz nō tenet ad illō qō notabit infra. hec hostiē. Alia cū hac mā vide infra. e. li. ti. 8. ar. 7. Contrahunt etiā qñq; sponsalia p filiosfamilias. si pentes i quox sunt ptāte ꝓsentiant. q ꝓsentire vident si scientes nō ꝓtradicūt. ff. e. in spōsalib⁹. i. §. in spōsalibus. Et sic videt regrēdus ꝓsensus pentum aliōgn sponlalia nulla vident eē ꝑm canones. vt pz. xo. q 5. nr̄ates. ⁊. c. se. ⁊ eꝛ cū cū ꝓsponsu. ipu. ꝓtinebat. Idē videt cū tutoꝛib⁹. vt. xo. q. z. c. i. ⁊. z. ſz hec sunt vā ꝑm leges. sec⁹ est pz canones. ar. exp̄ssuꝫ. eꝛ q mr̄ioniū ac. pos. vr̄. Ibi ꝑm leges q. d. aliud est ꝑm canones qui tñ in hoc casu sunt sequēdi. quia matrimōia nō iure fori sz iure poli regūtur. vt dr̄. z. q. z. §. hinc colligit. vel sī vā cū honestate. cū necessitate. n. ꝑm canones nō requirit nisi ꝓsensus eox cū quoꝛum ꝓtractōne q̄rit. z7. q. z. sufficiat. ⁊ eꝛ. co. cū locum. Aliqñ vero ꝓtrahunt p filijs p parentes in quox sunt ptāte. vñ ⁊ pat filiam absentem cūsponsat. eꝛ cū matrimo⁹ ꝓtracto ꝫ inc. ec. ex lris. in p̄ncipio. ſz illō intelligit qñ filia postea ꝓsentit. vt notat ibi p magistros. pōt aūt filia dissentire si pater turpē sibi eligat sponsum. vel moribus suis indignū. ff. cū spon. l. ſz patris. vñ sicut solus ꝓsensus parentum non facēt matrimonioniū sic nec sponsalia nisi forte filij voluntate parentū se subijciāt ⁊ tunc non dicit liber ꝓsensus. eꝛ cū ꝓdi. ap. sup eo. ⁊. c. p tuas. vnde necesse est ꝙ is cui⁹ noie sponsalia ꝓtrahunt hoc sciat vel cōsentiat vel postea ratuꝫ hēat. vt supra dictū est etiaꝫ si sit in cunabulis. vt. xo. q. z c. nō est. ⁊. li. 6. cū cūspō. impu. si infantes. §. porro. ⁊ cū hoc etiā notabit infra cuꝫ agit cū sponsalib⁹ impuberi. Et idez ē cū tutoꝛibus. Aliqñ. n. p vtroſq; simul non p ſe pat pōt. hec hosti. in sum. sua. Inno. vō notauit. eꝛ cū matri. ꝫ. ꝓtra inc. ec. c. i. ꝙ hoc ē spāle cū patre. s. ꝙ noie filij p̄tis ⁊ nō ꝓtradicentis possit sponsalia ꝫbere. ⁊ hoc videt ber. ibidez tenē. sec⁹ est cū tutoꝛe. ff. cū spon. si puelle. Nec obstat illud eꝛ. c. ad id. qꝛ ibi intervenit copula carnalis. Hosti. vō tenet ꝫriū. vt pz ex supradictis. Notauit etiā illud hosti. supra dictum. c. ꝙ sicut pōt pat ita ⁊ quilz ali⁹ ad hoc idoneus. ⁊ hoc magis approbat Jo. an. li. 6. cū cūspon. impu. si infantes. §. porro. dicens ꝙ dicta cūrſ. ad id non loqtur cū ꝓsensu exp̄sso. qō ꝓbat ex hoc ꝙ vba pape sapiunt ibi tacitum ꝓsensum. Utruꝫ si patres iurent se facturos ꝙ matrimonio copulabūt filios suos valeat tale iuramentum. Ꝛ. vt infra titulo cū effectu sponsalium. q. Quid ḡ si pater.

De mō ꝓtrahendi sponsalia. ti. z.

Deinde ꝓsiderandum ē cū mō ꝓtrahendi sponsalia. Circa qō sciendū ꝙ sponsalia ꝓtrahūt dupl̄r. vno⁹ simpl̄r ⁊ absolute alio⁹ sub ꝓditione. ꝑ igitur dicenduꝫ est cū p̄mo modo. zᵒ cū zᵒ. Circa p̄mum modū nō ꝙ sponsalia ꝫbūt simpl̄r ⁊ absolute q̄tuoꝛ mōis. p̄moᵒ datis arris spōsalicijs. s. aliq̄ pecunia vel alijs rebᵒ. vt. C cū spō. l. arris. zᵒ iuramēto seu fide. quē aliq in duos mōs diuidūt. aliq ꝓiungūt. eꝛ cū spon. cū illis. ⁊. c. p̄. ꝫᵒ annuli īmissione que vulgo dr̄ cūspōsatio. ſz ꝑrie sub arratio nuncupat. vt. z7. q. z. siqs cūspon sauerit. Fit aūt annuli īmissio ob signum amoꝛis mutui vel ēt ꝑpter ꝓiunctōz coꝛ diū. vñ ⁊ in 4ᵒ digito ānulᵒ inserit. qꝛ in eo quedā vena sanguis vsq; ad coꝛ pue nit. vt fert. xo. q. 5. feie. Subarratio āt fit nō tñ p īmissiōez ānuli sz ēt p donatōez aliaꝛ reꝝ vl'alioꝝ isigniū. Et qñq; fit sb arratio iteruenīēte ꝓsensu. vt eꝛ cū cūspō ipu. tue. qñq; nō interuenīēte ꝓsensu. ſz fiū iteruenīat ꝓsensus siue nō. dūmō ꝓstet cū sbarratōe p̄sumit ꝑ spōsalib⁹ si fiat a patre ei⁹ subarratio. ar. xo. q. 5ª. nr̄ates. ⁊. c. feie. Si āt fiat a spōso distingue ꝑz gof. ⁊ bost. ꝙ aut etas cūfiē ⁊ tūc p subarratōez nō fit mr̄ioniū p̄sumptū. aut etas sufficit. ⁊ tunc subarratio aut fit secrete ⁊ sic iducit tñ sponsalia. sicut arre datio signum ē venditionis future non facte. insti. cū ēp. ⁊ ven. in p̄ncipio. nisi fiat cum ꝓbatione boꝝ vboꝝ. accipio te in meā. tūc. n. iudicat matrimoniū nō tā ānuli datōe q̄s vboꝝ ꝓlatōe. Aut fit publice añ valuas ecclesie p̄sbīoꝝ arras bñdicēte ⁊ viro tradente ⁊ fcia recipiente. ⁊ tunc etī si nihil dicat mr̄ioniuꝫ ē p̄sumptū. z7. q. z. siquis

vrozem.hec hoſt.ē ẽ ꝛ ꝛſpon.īpñ.tuē. ꝛ gof.ibidem.ꝛ hoc eſt vex̄ niſi ꝓbet ꝯriū puta qꝛ puella fuit violent ad bñdictōz adducta q̄ ſtatim aufugit bñdictōe rece pta.vel aliud tale.extra ꝛ ſpon.ꝙſultatōi Si vō tpe ſponſaliū ꝛ futuro ꝛ ānulus nō pōt aliō ſignificare q̄s exp̄mit ꝯctus. ſ.ſponſalia.ſolēt.n.inē ſpōſos talia iocalia dari.extra ꝛ mr̄i.ꝙtra.ꝯ inē.cc.c.i.Et ſic ānuli datio ē ſignū mr̄ionij futuri.ß hoſ. in ſum. ꝛ goff. 4° ꝙtrahunt nuda pro miſſione.vt cū vir dicit.accipiā te in meā vrozez.ꝛ vroꝛ rñdet.accipiaz te in meū maritū.vel alia vba eqpollentia.vt ſi di cat ducā te in vrozem.vl̄ ꝓmitto q̄ acci piam te vel ducam in vrozem. Et iſte vl timus mod⁹ ēt in alijs mōis p̄ſuppōit ꝓ pter qō etiā p illuz q̄ſi cōiter ſponſalia ꝛ ſcribunt.vt.ſ.eſt habituz. Quid ſi quiſ iuranit vel ꝓmiſit alicui dncē in vrozez vnaz ꝛ filiabus ei⁹.nūquid ſponſalia ſic erūt ꝙtracta. R° ꝑz gof.q̄ non.qꝛ duo re quirūt ſic mr̄io^m ꝛ ß etj fuit poſtea exp̄ſ ſuz.li.6.ō ſpō.ex ſpōſalib⁹.ſi tñ aliqua ex eis factū illō q̄ſi ſuo noīe geſtū approba bit.ꝛ in illū ꝙſentiet q patrī ꝓmiſit.ß ſpō ſa illi⁹ erit ꝑm gof. Sz cui⁹ erit electio rñdeo ꝓmittētis.ß n.eſt gnāle in ꝓmiſſio nib⁹ gnālib⁹.vt inſti.ꝛ ac.§.p̄terea. Quid ſi oēs moriant ꝑter vnaz. R° pat illā dare tenet.ff.ꝛ ꝙtrahē.emp.l.ſi.emp tōe. Quid ſi pat⁹ obtulit ei vnā ex eis. ſz ipe nō acceptauit. Rñ° pater eſt abſo lutus a ꝓmiſſiōe.ff.ꝛ v̄.ob.l.ſtipulatus. hec gof. Quid ſi dicat vir iuro tibi vl̄ ꝓmitto q̄ ab iſto tēpe habeo te l̄ tenebo te ꝓ vroze ꝛ tibi ſicut vroꝛi fidē tenebo. ꝛ illa ecōuerſo ſiliter dicat.iuro ꝛē. Rñ° Ray.dicit q̄ eſt mr̄io^m vex̄ ita q̄ neuter eox̄ alteri nubē lz.Et ſi alter eox̄ nupſe rit alicui etiā poſt carnalē copulā ſeparan dus ē ꝛ ꝙpellendus.ad p̄maz vel ad p̄m ī dire.c ẽ ꝛ ſpō.ex ꝓte.c.ꝛ muliere.Sed ꝯ hoc eē videt q̄ in v̄bis ꝓdictis.ſ.ab iſto tpe ꝛē.ē ꝓmiſſio ꝛ futuro tñ ꝛ non ꝙſensus ꝛ p̄ſti.ſicut ſi diceret a craſtina die in poſtex̄ tenebo ꝛ habebo te in vro rem.vel a feſto ſcī Johīs ī poſtex̄. iō dic roō.q̄ lz illa forma v̄boꝝ exp̄ſſa ſit i dcā ꝛere. p ß tñ v̄ba nō ꝙtrahit mr̄io^m niſi ß intendāt ꝙtrahētes ꝛ q̄ intētōe ꝙſtare poterit p ſequētez cohabitatōem q̄ ſubſe cuta fuit in cāu illi⁹ ꝛcretal.ſic̄ pz ex illo v̄bo ibi poſito quo fcō p̄fatus.a.reliquit eam. Jnno.aūt notat ſup eandē ꝛere. q̄ lz forma v̄boꝝ ibi exp̄ſſa ſonat in temp⁹ futux̄.non fuerūt tamē ſponſalia ꝛ futu ro.ſz poti⁹ mr̄io^m ſz ꝓmiſſio ꝛ fide ſuā da reſpexit ad futux̄. Et idem dicit ꝛ ſi milib⁹.v̄bigra ꝓmitto q̄ tenebo te ī vro rē.ſenſus eſt.n.habeo tecum mr̄ioniū vl̄ accipio te in meā ꝛ ꝓmitto q̄ ꝛ facto te nebo te ī vrozem.que tñ es uroꝛ mea ꝛ iure.ad quod etiā ſine ꝓmiſſiōe tenetur Sec⁹ aūt ēt ſi diceret.ꝓmitto q̄ ꝯbam tecum vel q̄ accipiā te in meaz vrozem qꝛ hec ꝓmiſſio nō tñ ad factuz ſz etiam ad ius referē.vt ſit ſenſus.ꝓmitto q̄ fiaz tibi legitimus vir. Alij dicūt q̄ in iſta ꝛ creta.iō p v̄ba ꝛ futuro fit mr̄ioniuz.qꝛ ibi p̄mittunt v̄ba que futux̄ trahunt ad p̄ñs.ſ.iſta ab iſto tpe.vñ ſenſus eſt modo bēo te ꝓ vroze.ꝛ ſic ly ab tenet ꝯcluſiue ꝛ ly eadem repetit⁹ intelligit ex pte vro riſ ꝛ nō habent locū niſi vbi tractatus p̄ ceſſit ꝛ mr̄ionio ꝙtrabendo. ꝛ hanc opi nionez refert ēt Jnno.ꝛ tangit ēt Roō.ꝛ magis placet mihi.hoſti.ēt ſup.c.ex pte. dicit q̄ ſimplr̄ eſt mr̄ioniuz.qꝛ nō eſt vis in v̄bis dūmō ꝙſtet ꝛ ꝙſenſu. Quid ſi qs dicat ꝓmitto q̄ ducam te in vrozē ꝛ ꝛcetero tenebo te ꝓ vroze.ꝛ poſtea cuz ſcōa vroze ꝙtrabat. R° mr̄ioniuz z^m tenebit.qꝛ cuz v̄ba p̄cedētia ſunt tpis fu turi ſequens clauſula reſtringit ad futu rū.ſec⁹ eſt ſi ſimplr̄ dicat ab iſto tpe in an tea tenebo te zē.ſi autē dicat ꝓmitto tibi q̄ non dimittā te ꝓ meliozi vel peiozi cre do tenere mr̄ionium ſi ſunt ad ß apti. ß hoſt.extra.e.ſponſā. Quid ſi dicat vo lo te ꝛcetero in vrozez vel volo q̄ tu ſis vroꝛ mea.vel volo te eē vrozez meā vel volo te accipe in vrozem. vel volo in te ꝙſentire tanq̄ in meaz. R° in talib⁹ ꝛ ſi milib⁹ recurrendū eſt ad intentōez ꝙtra bentiuz.ꝛ ꝑm eam eſt iudicādū ſi ꝛ ipſa ꝙſtare poſſit vere vel p̄ſumptiue.Si autē ꝙſtare nō poſſit. credo q̄ hec v̄ba.ſ.volo te accipe in vrozez vl̄ volo in te ꝙſentire non ꝙtrabunt nec ſpōſalia nec mr̄ioniū Nō ſpōſalia qꝛ ly volo nullā ꝓmiſſionez ſig̃at. Nec mr̄ioniū.qꝛ qñ volo ꝙiungit cū infinitiuo ſignificāte actōem.frequen ti⁹ ſolet exp̄mere volūtatez ip̄z actū p̄ce dentez.q̄ volūtatē ꝙcomitantez.vt cū dr̄ volo bibere.Cū aūt iungit cū infinitiuo v̄bi ſ̄bſtātiui vel cū hoc infinitiuo hr̄e qui nō v̄ pure ſignificare actū ſz relatiōem

tunc ſolet poti⁹ exp̃mere volũtatẽ ꝓcomi
tantẽ ꝯs voluntatez p̃cedentẽ ipm actum
vnde p hec v̈ba volo te cecetero habere
i vxorez vel volo te eſſe vxorez meã vl̃
volo q̃ tu ſis vxor mea. vel volo q̃ ego
ſim maritus tuus cũ ꝓponunt ex pte vi-
ri 7 filia ꝓponunt ex pte mulieris p̃ſumẽ
dum ẽ matrimoniuz eſſe ꝓtractuz. p̃ſertim
cũ hi⁹ interrogatio p̃cedit. ſ. viſne habere
illã in vxorem. vel viſne illã eſſe vxorem
tuã. vel q̃ ſit vxor tua. 7 ipe rñdit volo 7
illa ſimilit interrogata rñdz volo. h̃ roð.
7 cũ eo ꝙueniũt ẽt Ber. 7 Hoſti. Nun
qd idez iudiciũ erit ſi apponat ibi cecete
ro 7 ſi non apponat. R⁹ credit Roð. q̃
ſic. Quid cecillis q poſtq̃s cederint ſibi fi
dẽ adiuicez de ꝯhẽdo ſtatiz dicunt. oſcu
lemur nos iuicẽ noie mr̃ionũ vl̃ bibam⁹
noie mr̃ionũ. 7 ſic ſe oſculãt 7 bibũt. nũ
quid ſic ꝙpleat matrimoniũ. R⁹ credit
Roð. q̃ nõ. niſi p certa idicia ꝓſtiterit q̃
p hi⁹ oſculũ vel potuz talit ꝓtrahẽtes ve
lint recedere a ſponſalib⁹ de futuro 7 ma
trimoniũ ꝯhere de p̃ti. Et q̃ dicũt oſcu
lemur nos 7 bibam⁹ noie mr̃ionũ. intelli
git noie mr̃ionũ ꝓtrahendi poti⁹ q̃s iam
ꝯcti cum ſtatiz añ ſit actuz de ſponſalib⁹
tñ inter eos nõ de mr̃io⁹. Quid ſi nihil
actũ eſt añ de ſpõſalibus. ſz ſimplr̃ vir di
xerit mulieri. 7 ecõuerſo. 7 ſic ſegt oſcu
luz de cõi ꝓſenſu nungd eſt matrimoniũ
ſic ꝓtractum. R⁹. Roð. q̃ ſic ſi h̃ intẽdãt
ꝯhentes alit nõ. Ad iudicãdũ aũt de in
tentõe recurrẽdũ eſt ad circũſtãtias ver
boz p̃cedentiũ 7 ſubſequẽtiũ 7 certa cer
ta idicia q̃ ſi nõ apparẽt credit q̃ non ſit
matrimoniũ iudicandus p̃ſertim ſi vtq̃z
vl̃ alt negat ſe bũiſſe intentõnez ꝯhendi
mr̃io⁹ tali mõ. vel ſi alt illoz vel vterq̃z
ad ſcda vota trãſierit. hec Roð. 7 ꝙuẽit
cũ eo hoſti. ex de ſpon. dn. c. i. circa fi.

Quid ſi dicat alt illoz accipio te i meã
vel in meũ nõ addendo vxorez vel viz
nungd ſufficit ad ꝯhenduz ſponſalia vel
mr̃io⁹. R⁹ Roð. q̃ ſic. ego aũt credo h̃
cẽ vez ſi h̃ agat vt mr̃io⁹ ꝓtrahat. ſic
de ſili cãu dr̃ in glo. illi⁹. c. ſolet. zz. q. z. ð
q̃ cãu vide. ꝯ. ti. 8. de ꝓſenſu. arti. i. q. qd ſi
qs iurauerit ꝛc. Quid ſi mulier nihil re
ſpondet. R⁹. v̈ba in mr̃io⁹ vel ſponſalib⁹
nõ ſt de ſba ſacr̃i ſicut ſunt de ſba ſacr̃i i
baptiſmo 7 euchariſtia. v̈ba tñ vel nutus
vel alia indicia ſunt neceſſaria ad hoc vt
ꝓſtet de ꝓſenſu coz. vñ ſi puella verecũ
dẽt loqui 7 tñ patiat ſe p̃ miſſionẽ ãnu
li ſbarrari vl̃ cotari. ꝓſenſus exp̃mit ipa
taciturnitate 7 patientia. vt no. bug. 27. q
z. c. vl. Si vo nõ ſunt alia v̈ba vl̃ indicia
de ꝓſenſu ei⁹ niſi q̃ ille ꝓtulit v̈ba illa nõ
vr̃ cẽ p̃ſumenduz p mr̃io⁹ vel ſponſalib⁹
ꝓt illa v̈ba tñ. hec Roð. 7 ꝙuenit cũ eo
hoſti. 7 Tho. 4. di. 27. q. i. ar. 2. q. 2. c. 3m.
Ric. vo. 4. di. 27. q. i. ar. 3. c. 2. vr̃ velle cõ
trariũ. vt dicẽt. j. ti. 8⁰. vbi agit de cã effi
ciẽte mr̃ionũ. q. 2. q2 in ꝓſona q̃ põt log
requirũtur in mr̃io⁹ v̈ba de neciitate mr̃i
monũ. Quid ſigs manu iiecta vl̃ inexa
manu mulieri dicat. eo tibi fidẽ de te ac
cipiendo i vxorẽ 7 illa nihil rñdeat. Rñ⁹
ſpõſalia claudicare nõ p̃nt. dãs tñ fidem
tenet eã ducere ſi ipſa voluerit. ſi aũt no
lit nõ oz cogi. niſi illud qõ agebat oñde
ret aliq̃ indicio illi mulieri placẽ. 7 ꝯtui
ſponſaliũ acquieſcẽ. qõ p̃ſumit ſi ꝓtinue
añ fidez ſibi datã de matrimo⁹ vel ſpõſa
lib⁹ int eos ꝓtrahẽdis tractabat. ipa nõ
ꝓtradicẽte. maxie ſi ipa requiſita ſponte
manũ dederit ad fidẽ recipiendaz. Si ãt
nõ tractabat añ de ſpõſalib⁹ vel mr̃io⁹ l̃
ſi tractabat ꝓtradixerat. ſz ille ſubito iie
cta manu dederit ei fidez nõ eſt p̃ſumen
dũ p matrimonio vel ſpõſalib⁹. ſz illa ta
cuerit ex ſimplicitate vel ex uerecũdia. h̃
Roð Quid ſi int aliq̃s ſpõſalia ꝓtrahũ
tur 7 vn⁹ illoz nõ intelligat qõ alter pro
ponit. R⁹ p̃m decr. ex de ſpon. ex lris. i.
Inſpiciendũ eſt iudici. ſi mr̃io⁹ ꝓtractu
ri ſũt ad faciendũ illõ idonei. ſcia. diſcre
tione. 7 etate. Et cognito quid ſit. ſi alter
nõ itellexerit. i. dicat ſe nõ intellexiſſe qõ
alt ꝓponit. cũ tamẽ ꝓtrarium p̃ſumat ad
itelligẽtiam cõmunez verbi recurrat. In
telligentia z. ſ. nõ tñ q̃s importat ex v̈bi p
prietate. ſz etiã ſibi appropriataz a iure. Et
cogat vterq̃s verba plata in ſenſu retinẽ
quẽ ſolent recte itelligẽtib⁹ gnãre. Ad h̃
rñſio habet ex tex. dicte decr. 7 glo. Inn
ſup eã. Hoſt etiã Inno. ibidẽ q̃ p̃dicta de
cret. loquit q̃n alig ſponſalia ꝓtrahẽ in
tendebãt. ſz vires vel effect⁹ ſponſaliũ nõ
intelligebãt. vel q2 ſe ligatos p ſponſalia
nõ credebãt. gn mr̃io⁹ cũ alijs ꝓtrahere
poſſint. vl̃ alia bi⁹. Et talis ignorãtia nõ ipe
dit. q2 nemini lz ius ignorare 7 maxime
nõ lz ius ſponſaliuz igrare. Quidã et in
telligunt dictã decretalẽ q̃n ꝓtrahẽtes p
pter diuerſitatez vulgariũ ſe nõ intellige
bãt. Et ſi dicat q̃ nõ põt cẽ ꝓſenſus q̃n

se nō intelligūt.dō q dicta dcerl.logt' qñ ꝓtractus ꝛ matrimo° ꝓtrahendo p̄cessit ⁊ in hocip̄m ꝓsentiebant ⁊ ꝫ agebat' ⁊ tē ex eo q vt̄q dic̄ in vulgari suo v̄ba que ꝓsensuꝫ sonant p̄tem sufficit.hec Inno. Si vo aſi ꝛ matrimo° vel sponsalib⁹ nihl' agebat' nō sufficit.sꝫ oꝫ q tales mutuo i seinicez ꝓsentiāt ⁊ ꝓsensus suos mutuos itelligāt vel p interp̄tes vel p nut⁹ vel p ĩdicia v̄bis eqpollentia.⁊ hoc suffic̄ ex̄ ꝛ spon.ex lr̄is.i.i gl.⁊.c.cū apō.in tex.⁊ gl. vñ si vn⁹ loquat' latine ⁊ alt' grece ita q se nō intelligāt nō est matrioniū.nā v̄bis exp̄mere debēt ꝓsensuꝫ ⁊ se itelligē aliaſ nec loq videnť.ff.ꝛ v.ob.l.i.in p̄n° alias eni v̄ba ꝑ nihilo ĩterenirēt,si nō intelligereť.ℬ Hoff.ex̄ ꝛ spon.ou.c.z. De hac mā regre.j.ti.ꝛ effectu sponsaliū.in fi.⁊.j. ꝛ matrimonio.ti.ꝛ ꝓsensu.art.i.qꝛ forte ibi aliq̄ inuenies q̄ hic quereres.

Eqť ꝛ z°.ſ.ꝛ mō ꝓtrahēdi spō salia sub ꝓditōe.Circa qō sciendū q ꝓditio multip' accipiť.Cō ditio.n.aliqñ dr̄ stat⁹ pfone.vñ dr̄ iste est seruilis ꝓditiōis ille liber.zz.q.4 liberi. aliqñ ꝓditio rei.vt in fruitutib⁹ rusticoꝝ vel vrbanoꝝ pdioꝝ.⁊ sic sumiť ex̄ ꝛ re. ec.nō alie.nulli.Sꝫ ℬ dr̄ ꝓditio quedaꝫ sponsaliū vel ℭctuuꝫ suspensiua ꝑmissio ℮ effect⁹ ꝓfirmatio pēdet ex futuro.Maꝫ ꝛonatōes ⁊ ꝑmissiōes recipiūt ꝓditōem modū cām ⁊ ꝛemōstratiōem. Ad cui⁹ euidentiā sciendū q ꝓditō iportat' siue signiſicat' p hāc dictōez si.vel cū.ℬ mō.ꝛo no vl' vēdo vl'te accipio in vxorē si fece ris ℬ vel illud.vel cū hoc fecer⁊ vel illud vt.ff.ꝛ ꝓdi.inde.l.qō ꝑmisit.⁊ ꝛ v.ob.l. si bi⁹.in fi. Q̄q tñ ly si vel cū sig̃t poti⁹ amotōem q̄s ꝓditōez.vt ex̄ ꝛ spon.ou.c. i.Mod⁹ vo ꝛsig̃tur p vt ℬ mō. ꝛno vel vendo vel accipio te i vxorē vt singulis ānis ℬ vel illud facias. alias reuocet' ꝛo natio vel vēditio vl' matrimoniū. Cā āt ꝛsig̃tur p qꝛ.ut faciā tibi illō.qꝛ tu feciſti mihi illō.vt.L.ꝛ falsa cā adiecta.p totū. ⁊ ꝛ ꝛonatōe q̄ ℬ mō.p totū.Demōstra° vo ꝛsig̃tur p quē.vt cū dico ꝑmitto tibi seruū quē emi a ticio vel ēt fit ꝛemōstra° p adiectiua.vt cuꝫ dr̄ seruū meū sticū ti/ bi ꝓcedo.ar.ff.ꝛ ꝓdi.⁊ ꝛemō.l.ꝛemōstra° vñ vſus. Scito q vt mod⁹ ē si ꝓditio.qꝛ cā. Demōstratio q̄s.⁊ adiectiua ſbacta.i. ſbſtātiuis adiuncta.Itē vt.aliqñ nōt cāz vt.ff.ꝛ ꝓtrahē.ēp.⁊ vē.cū ab eo.Sūt aūt spēs ꝓditionū que apponūtur i spōsalib⁹ vel matrimo°: ꝛc.l.gnālis ⁊ spālis.Gnā lis ꝓditio semp oꝫ subintelligi actu l' ha bitu ex nā ip̄i⁹ rei. vt ꝓditio quam ponit sanct⁹ Jacob⁹.ſ.si ꝛ⁹ voluerit.⁊ si vixeri mus.⁊ iō ℬ nulluꝫ suspēdit ꝓtractū.Spe cialis ꝓditio ē que nō ꝛ nā rei intelligiť sꝫ ex voluntate ꝓtrahentiū apponiť.⁊ ſℬ hac contrahi p̄t sponsalia vel sine ip̄a. Hec aūt cōditio aut ē necessaria aut ip̄os ſiblis aut possibilis.Condītio necessaria ē ꝛ bis q̄ necessario eueniūt.vt si dicat' cō trahaꝫ vel contrabo tecum si sol fuerit in cancro in estate ista.Sꝫ nunqd cōtrahiť mr̄io⁹ sub tali ꝓditione ⁊ vr̄ q statiꝫ sit ibi mr̄ioniū.ar.ff.ꝛ ꝓdi.īde.l.q si.Sꝫ ꝑꝫ aliq̄s.ſ.ꝑꝫ Ber.⁊ Hof.ex̄ ꝛ cōdi.appo.p tuas.⁊ Roð.nō est mr̄ioniū anteq̄ ꝑ extet cōditio.Et si medio tpe cū alia ꝓtraherꝫ mr̄ioniū tenerꝫ.hoc idez etiā notauit Jo ex̄ ꝛ fri.⁊ male.fraťnitatis.Scōꝫ autez hosti.statiꝫ est matrimoniū.vñ nō pōt cō trahē cū alia p̄m cū.ar.in.l.supradicta q si.Et idē dicit Tho.4.di.27.q.2.ar.i.c.3. ⁊ Bona.4.di.28.ar.3.o.qꝛ talia futura iā sunt p̄tia in suis cāis.Pro p̄ma opio ne vr̄ eē qō petr⁹ ⁊ Jnn.ex̄.eo.ꝛ illis.⁊ boni.ex̄.c.sup eo.dicūt q ide iudiciū est ꝛ ꝓsensu exp̄sso p v̄ba ꝛ p̄ti sℬ cōditōe futura.⁊ ꝛ ꝓsensu expꝛesso p v̄ba ꝛ futu ro.q̄ vñ sic dicit' ꝓtrabo tecum si sol eras ozieť. Itez est ac si diceret' ꝓtrahaꝫ tecū eras.Sꝫ ad hoc possꝫ dici q illō bꝫ locū ꝛ cōditione futura possibili ⁊ nō ꝛ necess saria. Condītio vo ipossibilis ē ꝛ bis q̄ ipossibile ē euenire. vt cum dr̄ accipiā te i vxorem si celū ceciderit ⁊ talis cōditio ꝑ nō adiecta haberť i sponsalib⁹ ⁊ matri monio.vñ tenet cōtract⁹ in fauorē sponsa liuꝫ ⁊ mr̄ionij. In alijs vo cōtractib⁹ talť cōditio apposita viciaret cōtractuꝫ. ex̄ ꝛ cōdic.c.fi.Cōditio aūt possibilis ē ꝛ bis que p̄t euenire ⁊ nō euenire. Et hec cō ditio aut ē honesta aut inhonesta.si hōe sta aut necessaria aut voluntaria.Condi tio honesta ⁊ necessaria ē illa q̄ si non ap ponat' nihil agiť.vt cū dic̄ xp̄ian⁹ iudce cōtrabā tecū si fueris fcā xp̄iana.⁊.z8.q i.caue xp̄iane.v.si xp̄iana.⁊ ꝛ hoc regre infra.ti.ꝛ dispari.cultu.in p̄n° Conditō aūt honesta ⁊ volūtaria ē que hōeste po test apponi ⁊ nō apponi. vt dicēdo cōtra bam tecuꝫ si patri meo placuerit.vel si ꝛ deris mihi.c.libꝛas. p̄t.n.sponsalia ꝫbi

ſb cõditione ꝓmiſſe pecũie non tñ in mõ
dũ pene vt habituz eſt ſupꝝ. Et talis cõdi
tio ſi apponat ſuſpẽdit ſponſalia vſq; ad
cõditionis euẽtuz. Et ſi interiz cõtrahat
cũ alia ꝑſona ſponſalia illa ſcõa tenebũt.
qz nec ꝓma ſunt vẽ ſponſalia exq; ꝛficit
cõſenſus nec ex eis ſurgit publice bone
ſtatis inſtitia. li. 6. ꝛe ſpon. ex ſponſalibus.
Sciendum tñ q; ꝑdicta cõditio ſponſalia
ſuſpendit ſi ſtatim apponat. alias ex int
uallo nõ ꝛbz admitti. C. ꝛe donat. q; ſub
boc mõ ꝑfecta. Notandũ etiã q; prędi
cta cõditio ſuſpendit niſi interiz cõſenſus
ꝛe ꝑñi ſupuenerit vel copula carnalis ſb
ſecuta fuerit. qz tunc int eos dicit ee ve
rũ matrimoniũ eo q; videt a cõditiõe re
ceſſuz. ex ꝛe cõdi. ꝛe illis. in tex. 7 glo. 7. c.
ſup eo. 7. c. p tuas. Et ſb eſt ꝓſumptio q; a
conditione receſſerit uir 7 ꝛe iure ꝯ qõ ñ
admittit ꝓbatio. vñ ſi ꝓteſtet añ coituz
ſe nolle a cõditione recedẽ ꝓpter ſb nõ ꝓ
derit. ar. ex ꝛe ſpon. his q fidez. 7. c. p tuas
ĩ glo. b. Uñ ſiquis cõtrahat cũ aliq; ſpõſa
lia ꝛe futuro ſb cõditione. ſb mõ. accipiam
te in vxorem ſi placuerit patri meo. 7 po
ſtea cognoſcat eã anteq; pat cõtradicat
mr̃ioniũ ꝓſumptuz eſt. qz videt a ꝯditio
ne receſſum vt dictuz ẽ. Si vo cognoſcat
eam poſtq; pat cõtradixit nõ eſt mr̃io
ꝓſumptuz. ex ꝛe condi. p tuas. Quid ſi
dicam accipiaz te in vxorem ſi placuerit
petro. Rñ. gdaz dixerunt q; cõditio ĩ ma
trimonio trãſlata in arbitriũ alienuz tũc
valet qñ ferr in arbitriũ eoꝝ in quoruz
ptãte ſunt perſone cõtrahentes. ff. ꝛe ritu
nup. §. nuptie. 7 ſic logr illud. c. ex ꝛe cõ
di. ſup eo. ſecꝰ eſt ſi in arbitriũ extraneoꝝ
Sz ſm hoſt. idẽ eſt dicendũ ꝛe extraneis
i. ꝛe bis q nõ habẽt in ptãte eoſ ꝛe quib
agit p. c. illud. p tuas. Quid ſigs ſigni
ficauit patri ſuo abñti q; cõtraheret mr̃i
moniũ cũ aliq; ſi ipe voluerit. ſz antequã
pr̃ cõſentiat voluntatẽ mutat 7 dic q; nul
lo mõ vult eã etiã ſi pr̃ cõſentiat. pr̃ tamẽ
hec ignorans cõſentit. nunqd ẽ mr̃ioniũ
int illos. Rñ. q; non. vnõ ſi cõtrahat cuz
alia tenebit zm mr̃ioniũ qz nõ dicit con
ſenſus niſi ouret tpe quo pr̃ cõſentit. Alĩ
q; tñ ad ſcõa vota tranſeat cõpelli ꝛbet
vt eã recipiat exquo ſemel in eã ſub con
ditione conſenſit 7 cõditio extat. ex ꝛe cõ
di. ſup eo in tex. 7 glo. b. Conditio aũt
inhoneſta quedã eſt cõtra ſbam ſiue nãz
matrimonij. vt cuz dicit cõtrabaz tecuz
ſi gnãtionem ꝓlis cuites. vel donec aliã
inueniã digniorez aut ſi ꝑ queſtu adulte
randã te tradas. ſb ſi apponat nihil agit
ex ꝛe cõdi. c. vlti. Rõ hꝰ eſt qz cõditões
ſunt ꝯ tria bona matrimonij. ꝓma eſt cõ
tra ꝓlez. zª cõtra ſacrm. zª contra fidez.
Dicit aũt hoſt. ex. e. c. vlti. q; ſi poſtea vir
talem cõditionẽ coram teſtibꝰ remittat 7
ſi eam cognoſcat. iudicabit ꝓ matrimoꝰ
ac ſi per vba ꝛe ꝑñti cõſenſiſſet a ꝓncipio
Dicũt etiã Jnno. 7 hoſt. ibidem q; ſi vnꝰ
cõiugũ ponat cõditionẽ contra ſbam ma
trimonij 7 alr cõtradicat vel taceat iudi
cabit ꝓ matrimoꝰ. qz nõ impedit matri
moniũ niſi ambo in illã cõditõem cõſen
tiant. zz. q. z. aliqñ. Quedaz vo nõ eſt cõ
tra nãm mr̃ionij. vt cum dicit cõtrahã te
cuz ſi furtũ feceris vel hoiez interfeceri
hoc ſi apponat infringenda eſt 7 ꝓ non
adiecta hñda. 7 tenent ſponſalia vel mr̃i
moniũ. ex ꝛe cõdic. appo. c. i. 7 exponit gl.
ibidẽ. 7. c. vlti. in cꝰ glo. habet q; ſi ꝛe oibꝰ
ꝑdictis cõditiõibꝰ. Sciendũ aũt q; qñ
dictũ eſt. ſ. q; ſponſalia 7 mr̃ioniũ cõtrahi
ñt ſub cõditõe 7 qñ cõtracta ſub condi
tione tenẽt hoc ẽ verum qñ ꝑſone ſunt le
gitime ad cõtrahendũ ſil. Sz qd ſi per
ſone alique illegitime cõtraherent ſb cõ
ditione. ſ. ſi papa diſpenſauerit. Rñ. nulla
eſſent ſponſalia quia cum ſponſalia que
indigent diſpenſatione ſunt ꝓhibita con
trahi non ñt ſub cõditõe. ff. ꝛe v. ob. int
ſtipulantẽ. §. ſacrã. Quid ꝛe eo qui con
trahit ſponſalia cum aliqua ſub hac cõdi
tiõe. ſ. ſi ſe cognoſci ꝓmittat ab eo. nunqd
ſequente carnali copula ꝑſumendũ eſt ꝓ
mr̃ionio. Rñ. Jnno. notat. ex ꝛe cõdi. ap.
p tuas. q; lz hiꝰ conditio ſit inhoneſta nõ
tñ haberi ꝛbz ꝓ non adiecta ſz ſuſpẽdit
ſponſalia que in coitu ꝓmo erunt pura 7
abſoluta iam ſtante conditione. Jn zº vo
coitu erit matrimoniuz ꝑſumptum. Alij
vo dicunt q; ſi intelligat ꝛe coitu fornica
rio. conditio illa ꝓ non adiecta eſt haben
da cum ſit inhoneſta. 7 erit matrimoniũ
ꝑſumptum ĩ coitu ꝓmo. Si vo intelligat
ꝛe coitu ltio multofortius eſt ꝑſumenduz
ꝓ matrimonio 7 ꝓmo coitu ſequente cõ
ditõem illã. potiꝰ. n. vr̃ hortatio q; permit
tat ſecũ coire eum. aut modꝰ aut cã q; vi
nois conditio. hꝰ ſnie ſunt Goſ. Jo. Roõ
7 Ber. ex ꝛe ſpon. duo. duobꝰ. in glo. e.
Quid ſigs dicat ꝓmitto tibi q; ſi vnq̃
cõtraxero cũ aliqua cõtrahã tecum 7

ꝓmittas me coire tecū.nunqd ē ꝑ matrimonio ꝓsumendū si coitus sequat. R⁹ ꝑ Roð si ly si ꝓmittas rē.sonet in ꝯditōez ſꝫ hoc sensu.i.si ꝓmittas idē est dicendū qð in ꝓcedenti casu.nā idē est.ac si dicaꝫ ꝯbam tecū si vnq̄ ꝓtraxero. a qua ꝯditione recedit ꝑ copulā carnalē sequentē. Si aūt nō sonet in ꝯditionē ſꝫ potⁱ sit q̄dā hortatio ⁊ ꝓuocatio ad coitū vel exꝓssio mōi aut cāe.multofortⁱ est ꝑ mr̄io⁹ ꝓsumendū vt dictū est in ꝓmo cāu. nū qd idem ē iudiciū qñ sponsalia vl̄ mr̄ioniū ꝓtrahunt ſꝫ cōditōne ⁊ qñ ſꝫ modo R⁹ q nō.sic ñ ē idē iudiciū in donatōne vl̄ vēditōe q̄ fit ſꝫ ꝯditōe ⁊ ꝛ ea q̄ fit ſꝫ mō. Nā fcā ſꝫ ꝯditōe nō tenet nisi ꝯditōne extante.fcā vo ſꝫ mō statiꝫ tenꝫ.ſꝫ nō exñte mō aut pacto illo reuocari pōt. vt L.ꝛ dona.q̄ ſꝫ mō.l.i.⁊.z. Uñ lꝫ sponsa^ ⁊ matrimoniū ꝓtrahi possint ſꝫ ꝯditiōe. nō tñ ꝓtrahunt sub mō.ita q illo mō vl̄ pacto nō exñte resoluant siue reuocent sicut fit i donatōe vel venditōe facta sub mō.Exq̄.n.semel ꝓtracta sunt matrimo^ vl̄ sponsalia ita q teneāt ipo iure resolui vel reuocari nō pñt ꝑpter modū nō exñtez vel pactū.hec Roð.⁊ ex ꝛ ꝯdi.app. vex.in glo. Quid si quis dicat accipiā te in vxorez vel dabo tibi.c.libras ⁊ permittas vel si pmiseris me coire tecuz. R⁹ nō credo q ꝑcarnalē copulā subsecutaꝫ ꝓsumendū sit ꝑ matrimonio. qz ille q sic dic̄ liberare se pōt vtrūlibet facien⁹. Nec recolo ꝓsumptōem hⁱ⁹ inductā esse a iure q intelligat qs recedē ab hⁱ⁹ optione p carnalē copulā subsecutam.hec Roð. Quid si dicat qs. ꝓmitto tibi q non ꝛficiam tibi ad vitā meā ⁊ ꝓmittas vel si p miseris me coire tecū. R⁹ nisi talit ꝓtrahentes intendant ꝑ hⁱ⁹ vba ꝓtrahē sponsalia ⁊ nisi ꝛ hoc ꝓstet iudici.nō ꝺz ꝓsumere ꝑ matrimo⁹ ex his vbis ꝑ carnalē copulā subsecutā cū p illa vba vel ꝓsilia non soleāt ꝓtrahi mr̄io^m vel sponsalia. ſꝫ Roð. Quid si dicat ducā te in vxorē anno elapso.⁊ ꝓmittas vel si ꝓmittas me coire tecū. R⁹ credit Roð. ꝓsumendū eē ꝑ matrimo⁹ ꝑpter carnalē copulam ſꝫsecutam.qz ꝑpter illam vł renunciasse dilationi tpis. Nō q in his casibus qui nō sunt oio exꝓssi a iure nō est ꝓcipitāda snia nec alt̄ est ptinacit asserenduz Et si post hⁱ⁹ ꝓtractus ꝯditōales ad alia vota solēniter transeat forte tutⁱ⁹ est dissimulare aut papam ꝓsulere q̄s mr̄ioniū cum sc̄da solēnit̄ ꝓtractum dirimere.ſꝫ Roð. Quid si dicat.accipiaꝫ te vel accipio te in vxorem si te inuenero v̄ginez. R⁹ talis conditio non ipedit mr̄io^m qz ē inhonesta ⁊ haberi ꝺz ꝑ non adiecta. vt dicit Ber.ex ꝛ ꝯdi.c.plt.⁊ Hoſt.ibidem ⁊ Inn.e.ꝛ illis.⁊ Hug.⁊ Hosti.in sum. Sz in apparatu dicit ꝺrium sup idem.c. ſ.q lꝫ actus sit inhonestus.ꝯditio tamen q̄tum ē ꝛ se est honesta ⁊ vtilis apponēti.qz forte vult ꝓmoueri.vñ ꝑm euz si cōditio ꝛficiē matrimoniū non erit.ſ.in foro ꝓscie lꝫ aliter iudicet si sit oio occultum in foro ecclesie ꝑpter ꝛfectum ꝓbationū ⁊ ꝑpter scandalum. Quid si vir dicat mulieri ꝓtraham tecum si pater tuus est mortuus vel si es v̄go. R⁹ in vtroq̄ cāu stante conditione stant sponsalia.non stante non stant. De modo ꝓtrahendi matrimoniū sub ꝯditōne habet infra titulo ꝛ ꝓsensu.ar.⁊.

In qua etate possunt ꝓtrahi sponsalia ⁊ mr̄imoniū.ti.4⁹.

Deide ꝓsideranduz est ꝛ etate apta ad ꝯbendum sponsalia ⁊ mr̄io^m. ne tractando.ſ.p se ꝛ etate apta ad mr̄onium.plura q̄ ꝺ dicent opteat ibi replicare.Et qz iura loquendo ꝛ etate hⁱ⁹ vtunt vocabulo pubertatis vl̄ impubertatis. iō ꝺ cōsideranduz est ꝑmo ꝛ pubertate et ipuberta te. 2⁰ ꝛ illa etate. Circa ꝑmuz querūtur plura. ꝑ qs dicit pubes ⁊ qs ipubes R⁹ impubes est ille qui nōdū impleuit. i 14.annum patre ꝛstitutus. talis tñ ꝑpie magis ꝺ pupillus. ⁊ hoc est vex ꝛ mare.femina vo est ipubes que nō ꝓpleuit iz.annum.ff.ꝛ ver.ob.pupillus. Pubes vero est qui ꝓpleuit i 14.annuz. ⁊ hoc est ꝛ mare.ſꝫ femina est pubes ꝓpleto āno iz.zo.q.z.si puella.⁊.z.q.6.§.diffinitiua Sunt.n.tres etates quas iura attendunt vna est ifantia q̄ in mare ⁊ femina eaꝺ die incipit.ſ.ꝑma die ortus ⁊ ꝛsinit i 7⁰ anno ꝓpleto.ex ꝛ spon.impuꝺ.lrās.⁊.c. sequē.sc̄da est impubertas siū pupillaris etas que in mare ⁊ femina eadem die.ſ. in septimo anno incipit ſꝫ diuersis diebus ꝛsinit.qz in.iz.anno in muliere.⁊ in.14.i mare.vt ꝺdictuz est. 3ª est pubertas que diuersis temporib⁹ incipit.qz i muliere.iz

anno.in mare.i4.ſz eadez die cēſinit.ſ.in
25.anno.vt inſti.de cura.℟°.i.Et ℔ pōt
dici pubertas ſemiplena.plena vo in ma
re.i8.anno.7 in feia i.i7.ar.inſti.de adop.
.§.minorē. Infans uero 7 pupill⁹ ſub
tutela ꝓſiſtunt.pubes ſ℔ cura.vt pz in di
ctis ꝓcordātijs.vñ tales ſine tutorib⁹ vel
curatorib⁹ cē nō pñt in iudicio. Et nō q
pupillus 7 īpubes idē ſignificāt vt dictū
eſt.pubes aūt 7 adoleſcēs 7 adultus ſil'
ſunt idez.ut pz ex de ſpon.c.i.7.c.pubes.

Unde dicit pubes.℟° a pube.i.a puden
tia.i.pudore ſiue vēcūdia q̄ afficiebat q
ſpiciebat i īferiori pte ſecreta an lanugi
nē ducēt.vt pz.d.c.pubes.vel dī pubes a
,pbitate ai.qz tunc fit ita ,pbus q pōt coi
re ſeu virum pati.vñ ,prie mares dicunt
puberes 7 mulieres viri potētes. inſti.de
nup.rñſo.i. Qualit ,pbat pubertas.
℟° triplr.primo p aſpectuz corpis.anqui
tus.n.inſpiciebatur ſecreta pars inferior
an lanuginez duceret.qō ſi ſic, pubes iu
dicabat 7 non alit.que ,pbatio Juſtinia
no īperatori pudibunda apparuit.7 ideo
eam reprobauit.C.qñ tu.vel cu.eſſe ceſſa
nit.indecoz.7 iſti.quib⁹ mōis tu.ff.rñſo.
i. Nihilo⁹ hunc modū Ber.Goſ.7 plres
alij dicunt obſeruandū eſſe.etiā hodie q̄
ad matrimoniū ꝯbenduz,vñ Ber.ex de
ſpon.īpu.puberes.in glo.dic̄ q pubtas
ex vigore nāli nō ex annoz numero ꝓſi
derat.quo ad matrimoniū ꝯbendū.ex.e
de illis.z.7.c.vlt.niſi malitia ſuppleat eta
tē.ex quib⁹ pz q ipe vult q matrimoniū
ex pubertate nō ex ānoz numero ꝓſide
rat qz īſpicit vir 7 mulier an ſint ad ma
trimoniū apti.ſz q ad tutelā 7 curā etas
ānoz tm̄ attendit.vt pz in.d.l.indecoz.
℔ Ber.Hoſtie.vo ℔ reprobat i ſum.qz le
ges p̄dicte ꝯdicūt.nec ipz vidit ſuis tpi
bus obſeruari.7 iō ſaltē eſt ,ppe diſſuetu
dine obūbrat⁹. Jura ēt canonica que pro
bis facē vident ꝯ eos ipe hoſtie.exponit
qō tñ ℔ omitto gr̄a breuitatis. z° ,pbat
p numez ānoz.ſ.iz.in feia.7.i4.i mare.
vt ſup̄ dictū ē 7 ℔ dī exp̄ſſe ex. q mr̄io^m
ac.poſ.iſup.7.ff.de ſpon.i ſpōſalib⁹.z.7 in
plibus alijs decretalib⁹ 7 legibus. Intelli
ge tñ q lz p numez annoz ,pbet qs pu
bes quo ad hoc vt i aliū poſſit matrimo
nialit ꝓſentire.qz talis ꝓſenſus firmatur
canonica ꝓſtōne.nō tamē talis ē ſemp po
tens in opere.vt dicet.j.de frigiditate. z°
,pbat ad euidentiā opis.ſ.q malitia ſeu
viri potentia aliqñ ſupplet qō in etate de
ficit.puta cum puella minoz.iz. annoruz
cognoſcit pubes iudicat.vt ex de ſpō.
ipu.ꝓtiebat.rñſo.i.7.§.i.7 c. a nobis. Et
℔ puer⁹ vocat aliqñ malitia.ex.e.de illis
z.aliqñ ,prudētia ſiue induſtria.ex.e.tue.
aliqñ viri potentia.ff.qñ dies.lega.cedit
l.pl'.Et in ℔ caſu ſi vir dicat q cognouit
vxorē 7 vxor neget ſtat ,vbo viri iuramē
to firmato. vt i.d.c.ꝓtinebat.7.c.duo pu
eri.ad fi.niſi mulier per aſpectū corpis ſe
,vginez ,pbet. Sz q̄re exigit iuramētum
viri in.c.ꝓtinebat cū ageret ꝯ eū ꝯ illō.
6.q.5.actor. Dicūt qdaz qz de tāta re oi
ligent eſt ,pter aie piculuz ingrendū.ex.
de ſpon.,pſultationi.vel etī qz mulier de q̄
agit ibi nondū ꝓpleuerat.iz.annuz.7 iō
de iure cōi fundabat ſuā intentōem. Nā
,pſumptio iuris eſt q talis nō ſit pubes.7
iō exigit a viro iuramētū qō ſic obtinet
de iure. Dat etī ℔ alia regula. ſi.n.cō
pleſſz annū.iz.mulier nullaten⁹ audiret
ex q mr̄io^m ac.poſ.iſup.7.c.de illis. Nec
etiā crederet ,vbo viri 7 mulieris ſil'ſi di
cerēt ſe ad iuicem nō poſſe ꝓmiſceri. Et
p ℔ ſm hoſt.ꝓfundunt q dicunt puberta
tem ānoz numero non ,pbari.Ergo ſm
hoſt.,pmus mod⁹ tanq̄z verecund⁹ repro
bat.lz ad probādam ,vginitatē vel arta
tōem vel frigiditatē ſiue mēbri defectum
ad nittat.vt.j.dicet. Per aſpectū tñ bar
be ſupiozis ,pſumptio nō dico ,pbatio in
ducit.ff.de minoz.minoz.z5.an. z° mod⁹
admittit ,pter ,pſumptōz iuris 7 de iure
vñ exquo ,pbat⁹ eſt numerus annoz ,pſu
mit q poſſint adinuicez ꝓmiſceri niſi cā
frigiditatis aliud cōtingat.vt ex de frigi.
q ſedē. In minore aūt ℔ nō ,pſumit niſi
,pbet ℔.vt in.d.c.q ſedez.Et intellige q
ē ℔ ,pſumptio iuris 7 de iure.q̄ſdo nec ,vgi
nitas allegat nec frigiditas vel malefi^m
,pbat. z° modus admittit oio.qz cert⁹
eſt 7 nunq̄z fallit quo ad matrimoniū. lz
dñs Alex ꝯdixerit in hoc cāu.dixit.n. in
ſum. ſua.ti.de nup. q ſic cognatio ipedit
matrimoniū ita 7 etas.ſz ipſe male dixit
vt pz ex ſup̄dictis in ℔ z°°. ℔ oia hoſti.

Queq̄ videt de z°.ſ.de etate ad ſpō
ſalia 7 mr̄io^m. Et circa ℔ querū
tur plra.ſ.q̄ etas ē apta ad ꝯben
dū ſponſalia.℟° q etas.7.annoz. qz pu
eri 7 puelle dicunt tūc diſcretiōem hre.
7 extunc ꝓſueuerūt eis ſponſalia placere
ex ō de ſpon.īpu.lrās. Cū.n.ſponſalia ſint

quedã ꝓmissio futuroꝝ.vt dictũ est opꝫ ꝙ illoꝝ sintꝫ aliquo mõ ꝓmittẽ pñt.qõ nõ ẽ nisi coꝝ q habẽt ꝓrudẽtiã aliquã ꝛe futuris q̃ vsuꝫ regrit rõnis. Cui⁹ triplex grad⁹ nõt in p̃ etb.ꝑm⁹ est cũ qs nec itel ligit p se nec ab alio cape põt. ꝛ⁹ est cuꝫ ab alĩs cape põt.lꝫ ipfecte sꝫ ipe p se nõ suffic̃ ad intelligẽdũ. ʒ⁹ est cũ hõ ab alio põt cape ⁊ p seipꝫ ꝛsiderare. Et qz ratio paulati in hoie ꝓualescit p̃ ꝙ getant mo tus ⁊ fluxibilitates humoꝝ.iõ statũ p̃m ratiõis obtinet hõ añ ꝑmũ septẽniũ.⁊ iõ hõ illo tpe nulli ꝓtractui ẽ apt⁹ ⁊ ita nec sponsaliũ. Sꝫ ad statũ scõꝫ icipit puẽire in fi.ꝑmi.septenij .vnõ etiaꝫ tũc tpis pueri ponũt ad scholas ⁊ ideo tunc icipit cẽ aptus ad ꝓmittẽdũ aliq̃ ī futurũ p̃cipue de his ad que ratõ magis naturaliter in cliat. nõ autez ad obligãõ se ꝓpetuo vin culo.qz nõduꝫ bꝫ firmã voluntatez.ideo ertũc pñt ʒbi sponsalia ⁊ nõ matrimoniũ. Sꝫ ad tertiũ statum incipit puenire in fi. scõi septẽnij . quantuꝫ ad ptinẽtia ad ci⁹ psonaꝫ in qbus ratõ naturaliꝫ citius ꝓua lecit.vnde extũc obligare se põt ad religi onẽ vl̃ ad matrimoniũ.Sꝫ quãtũ ad ea q̃ ex ipꝫ sũt in fine tertij septenij vnde ex tũc põt se de alĩs obligare.⁊ ꝑm leges ꝓ stituũt eis ptãs disponẽdi de reb⁹ suis p⁹. ꝛ5.annum. Sed ʒ.videt.n.lex obstare q̃ dicit ꝙ in sponsalib⁹ ꝓtrabẽdis etas dif finita nõ est.vt in mr̃ionĩs.ff.ꝛe spon.l.in sponsalib⁹. ℟° hoc dic̃.ꝙ nõ est diffinita varie ꝛe sponsalib⁹ in mare ⁊ fẽia sicut in matrimoniũs.vel qz nõ est tãta ⁊ talis in sponsalib⁹ sic̃ in mr̃ionĩs.hec Hos. Que etas est apta ad ʒbenduꝫ mr̃io⁹. ℟° in puella.iz.ann⁹.in puero.14.ex̃ ꝛe ꝛespon. ipu.puberes.⁊.c.ꝓtinebat. Matrimõiũ cni cũ fiat p modũ cuiusdã ꝓtract⁹ ordi natõi legis põsitiue sbiacet sic̃ ⁊ alĩ ꝓtra ctus.vnõ ꝑz iura ꝛeꝛinatũ est. ꝙ añ illud tp̃s discretõis mr̃ionia nõ ꝓtrabũt quo usq̃ vq̃q̃ possit ꝛe mr̃ionio ꝛeliberare suf ficient.⁊ etj reddẽ ꝛebitum sibi adiuicẽ ad qõ vn⁹ alteri in ꝓtractu mr̃ionij obli gat.hꝫ aũt tp̃s vt in plurib⁹ ẽ in masculis i.14.ãno in feis aũt i.iz.qz tñ p̃cepta iurĩ. positiui sequũt illõ qõ ẽ vt in plib⁹ si alt qs ad pfectõez añ tp̃s p̃dictũ puẽiat. ita ꝙ vigoꝛ rõis ⁊ etatj ꝛefectũ suppleat ma trimoniuꝫ non dirimitur.⁊ iõ si ʒbentes añ ãnos pubertatis añ tp̃s p̃dictũ fuerit carnaliꝫ copulati nibilo⁹ mr̃ioniũ indis/ solubile erit.vñ est ꝙ vnũ tp̃s nõ assigna tur puero ⁊ puellę in matrimonio. ī spon salib⁹ aũt sic. ℟° tp̃s sponsaliũ ꝛetermina tur q̃tum ad discretõem.tp̃s vo discretõ nis in mare ⁊ femina idẽ ꝛeterminat. q̃r ⁊ idem tempus sponsaliũ.sꝫ tp̃s puberta tis ⁊ mr̃ionũ ꝛeterminat q̃tum ad poten tiã cocundi.hoc aũt citi⁹ ꝓplet in fẽia q̃s in mare.tum qz p̃us in ea resoluit vis/co/ sitas ꝓpter meatus largioꝛes.tum qz dif ficilius est agere q̃s pati.tuꝫ qz natura ip fecta in muliere appetit viꝝ sicut mã foꝛ mam. vñ ꝓpter maioꝛez appetitũ nãe fit accelerato maioꝛ. Quid si ꝓtrabũt spõ salia ꝛe futuro.j.7.annos. ℟° ꝙ nulla sũt rõne ꝛefectus ꝓsensus.li.6.ꝛespon.si ifan tes.vñ nec accusari pñt lꝫ ꝛenunciatio ad mittat.ex̃ ꝛe ꝛespon.ipu.ad dissoluẽdum Prohibent.n.sponsalia ʒbi añ septẽniũ qnimo ẽt añ pubertaꝰꝫ.nisi forte ꝓ aliq̃ vrgentissi⁹ necessitate vtpote ꝓ bono pa cis.vt ibidem.c.vbi nõ est ꝓsensus.in tex ⁊ glo.vñ vsus.ut pax seruet moderamẽ iuris habeat. Rõ b⁹ ꝓbitõis est qz spon salia nõ possunt ratificari vsq̃ ad puber tatem.vt patebit.j.Uñ si mr̃io⁹ sponsalia nõ sequat adolescẽs forte cũ plurib⁹ pu ellis ʒbere ipediret.⁊ puella cuꝫ multj pueris cũ hinc ide tota ꝓsanguitas ꝛe ne geat.vt dicit.j.ꝛe effectu sponsaliũ . Si tñ sponsa minoꝛ.7.ãnoꝝ traducat in comũ sponsi ⁊ ibi adipleat 7⁹ annũ ratificant sponsalia.vnõ lꝫ anteq̃s 7⁹annuꝫ ipleue rit sponsa in como sponsi cognouerit car naliter mr̃ez sponse nibilo⁹ratificãt spõsa⁹ q̃re si p⁹ 7⁹ ãnũ ꝓpletuꝫ cũ matre sponse ꝓtraxerit sponsus ꝺꝫ int eos diuoꝛtiũ ce lebꝛari.⁊ sic affinitas ꝑcedens nõ ipedit sponsalia sbsequentia qn inducãt iusticiã publice honestatis.ipedit tñ matrimo⁹ adipleri cũ filia.vñ ñ hẽbit filiã ꝓpter ipe dimentũ affinitatj ꝑcedẽtis nec hẽbit ma trẽ ꝓpt ipedi⁹ iustitie sequentis publice hõestatj ⁊ sic unũ ipedit aliõ.ex̃ ꝛe ꝛesp. ipu.lrãs.⁊ q̃ ad hoc intelligunt sponsalia solui.vt dicat.j.ꝛe dissolutõe sponsaliũ. hꝫ host.Si aũt sponsus cuꝫ mr̃e sponse ꝓtra hat añ q̃s sponsa 7⁹ annũ in como sponsi ꝓpleat mr̃io⁹ tenet ⁊ sponsalia soluunt ⁊ sic non pñt ratificari sbsequent tacite vel exp̃sse.vt pꝫ in.d.c.lrãs. Jdeꝫ etiã in telligendũ ẽ ꝑm Jo.f.sponsalia ratificant ꝓpleto.7.anno.etj si traducat sponsa ī co mũ sponsi dũ tñ maneant simlr sine ꝓtra/

dictõe. Et hoc itelligẽ si sciebãt sponsalia ꝓtracta, ⁊ aliquo⁹ videbãt ꝓsentire. puta qz ꝓinges se vocabãt vel alio⁹ lz pueruli. Et ℔ idẽ intellige qñ sponsa traducit in domũ spõsi. Et rõ põt eẽ qz circa illam etatẽ aliqñ tentãt ifantes qõ adiplẽ fozte nõ pñt. eꝛ ꝛ spõ. iuuẽis. ⁊ ꝛ eo q̃ cogno. ꝓsang. veniẽs. Ibi ex quersiõe diuturna Idẽ itelligẽdũ ẽ qñ spõsus traducit i domũ spõse qz q̃tũ ad mꝛioniũ ptinet ñ indicant ad iparia, eꝛ ꝛ diuoz. gaudemus .℣. qz vo. ℔ host. Ex p̃dicti pz q⁹ si spõsa minoz. 7. annoꝝ in domo pꝛis vl' mꝛis manẽs sine sponso. 7. ãnos ꝓpleuerit. nũq̃ ꝑ Jo. rat ificãt spõsalia nisi spõsa interiz exp̃sse ꝓsenſit. 7. ãno adipleto. sic itelligẽ ⁊ diuerſifica. eꝛ ꝛ ꝛspõ. ipu. lrãs. qõ qdẽ. c. logt i cãu p̃. 7. c. accessit. logt i cãu 2ª ℔ host. ℔z aũt Ray. si spõsi vl' pẽtes eoꝝ noie ℨbant añ ẽptẽniũ spõsalia nihl' agũt. sz si cũ venerit ad septẽniũ incipiãt eis placẽ. extunc valent. vt pz ibidez. vbi nõ ẽ ꝓsensus. Jtez si spõsus spõsam añ 7. annũ a se eiecerit cũ ꝓpꝛio fco dissentiat. aut ẽt si sponsa a sponso aufugiat soluẽtur sponsalia. nisi post consensus exp̃ssus iteruenĩat. ar. eꝛ ꝛ ꝛspon. ipu. attestatões

Supꝛadict⁹ ꝓcõrdat Ber. eꝛ ꝛ ꝛspõ ipu. lrãs. dicẽs q⁹ spõsalia añ septẽm⁹ ꝓtracta ꝓpleto ãno. 7. ratificant nisi ℨdixerit exp̃sse. vt ex. d. c. colligit'. Ei ℔ est vez qñ cohibãt fil'. tẽ. n. itelligũt ꝓsentire exq̃ nõ ℨdicũt. ff. ꝛ ritu. nup. minoꝛẽ. sec⁹ ẽ qñ habitãt seoꝛsuz. tũc. n. nõ intelligũt ꝓsentire nisi vbo l' fcõ. puta qz ad domuz ei⁹ vtit' ꝓsilia q̃ solẽt facẽ sponsi. ar. ad ℔. eꝛ ꝛ ꝛ spõ. ipu. accessit. vbi diẽ ⁊ postea i cũ non ꝓsenserit. Ray. tñ idistincte scripsit q⁹ sponsalia ꝓtracta ad septẽniũ siue p filios siũ p parẽtes ratificãt tacite ꝓpleto. 7. anno. ⁊ mꝛioniũ p⁹ coactã pubertatẽ ꝑtertiz si fil' mozent'. Host. vo reputat ℔ falsum eẽ nisi itelligat p̃sertim. i. tñ. Decretal' autẽ vꝝ distinguẽ int' filios pubẽs ⁊ ipuberes diẽ. n. q⁹ pꝛ filiũ adultũ nõ põt alicui mulieri ꝓiungẽ. si fili⁹ aliquo⁹ nõ ꝓsentiat. q. d. tacite vel exp̃sse. ipuberez autẽ põt cui vult mꝛio tradẽ. ⁊ post q̃s filius ad etatẽ legitimã puenerit ℔ oio dz adiplẽ. eꝛ ꝛ ꝛspõ. ipu. c. i. Et expone ibi cui vlt mꝛio⁹ tradẽ. q. d. lz cõsueuerit filia tradi ⁊ traduci in domũ spõsi. vt supꝛadictũ ẽ ꝛ mõ ꝓtrahẽdi sponsalia. tñ ⁊ fili⁹ ꝑt tradi. vt supꝛadictũ est. ⁊ post q̃s fili⁹ puenẽit ad etatẽ legitimã. Baudi. sic tradit⁹ ⁊ morando cum sponsa nõ ꝓtradiceꝛis oio dz adiplere. q. d. cũ sponsalia firmata intelligãt tacite eoipo q⁹ fil' mozabãt. ⁊ nõ ꝓdicit ad etatẽ ltimaz pueniens p cẽturaz ecclesiasticã cogẽt ꝓtrahẽ mꝛioniũ ⁊ cõsũmare ꝑm ea q̃. no. j. ti. ꝛ effectu sponsaliuz. hec host. Predicti adijciẽdũ ẽ q⁹ papa Bonifa. 8. ꝓtroersiã coꝛtoꝝ circa p̃dictã mãm ꝛ medio amputans. põnem host. Jo. ⁊ Ber. approbans. sic põt patẽ ituenti supꝛadicta. 6. ꝛ ꝛspon. ipu. si ifantes. dicit q⁹ sponsalia q̃ nulla sit ꝓpt' etatẽ ꝛfectũ in vtroq̃ sponso vel in altero siũ sint ꝓtracta p ipos siue p ipoꝝ pentes p lapsum tpis vsq̃ ad ꝓpletũ septẽniuz minime ꝓualescũt. nisi post cõpletum septẽniũ manifeste appareat eos in eadẽ voluntate pdurare. Appareat inq̃ p cõtinuaz cohitatõem seu p alia vba vel fcã ipoꝝ.

Jtẽ qñ sponsalia p pentes ℨbunt' ꝓ filijs puberib⁹ vel ipuberibus. filij nõ obligãtur ad illa. Nec ex illis surgit publice honestatis iustitia nisi filij si sint pñtes cõsenserint exp̃sse vel tacite. vt in. d. c. si infantes. Quid si. j. septẽniuz tñ ꝓpe septenniũ ℨbant sponsalia. ℝ⁹ dicunt aliqui q⁹ tenent ꝑm illud dictũ plꝛi z⁹ pꝛbꝛoꝝ qõ paꝝ ꝛest q̃si nihil ꝛesse vꝝ. ℔ aũt ꝓpingtas a quibusdam ꝛtermiat tps sermensiũ. sz meli⁹ est q⁹ ꝛtermiet' ꝑm cõdicõez ℨbentiũ. qz in quibusdã magis accelerat' vsus rõis q̃s in alijs. Et h⁹ sñie sunt Host. ⁊ Tho. 4. di. z7. q. z. ar. z. c. 7. Ber. vo dicit eꝛ ꝛ spon. iuuenis. q⁹ si aliq̃. j. 7. annos tẽtauit qõ cõplere non potuit malitia p̃sumit' etatem supplere ⁊ sponsalia p̃sumũt' ⁊ vir ducere non potest ei⁹ cõsanguineã. Alij dicere vident' q⁹ in cõtractu sponsaliuz non põt pueniri septenniũ. ⁊si pueniat' nihil fit. qz si aliqua ꝓplacentia est in sponsalibus ante tps illud. Illa potius est in instictu nãe q̃s ex iudicio rõis nec est simile ꝛ matrimonio in quo põt pueniri tps ei ꝛterminatũ a iure qz euidẽtius potest habere gs supplementũ etatis p malitiã ꝓpe adolescentiaz q̃s ctrca ĩantiam ⁊ h⁹ sñie est Pe. 4. di. z7. q. 4. ar. z.

Esto q⁹ puer ⁊ puella cõtrahant mꝛionũ p vba ꝛ pñti. nunqd agit'. ℝ⁹ aut intendunt cõtrahere mꝛioniũ tñ ita q⁹ nõ sponsalia. ⁊ tunc nec est mꝛionũ qz illud cõtrahere nõ pñt etate impediente. Nec spõsalia qz nolunt. Et ẽt talis foꝛ vboꝝ

non ꝓuenit ſponſalibus.ſz matrimoꝝ aut intendūt ꝓtrahere ſimplr illud qꝺ pñt ꝑ illud ſi qꝺ ago nō valet vt ago valeat ꝓ ut valere pōt.ꝛ ſic ſt ſponſalia ꝛ futaro nō mr̄ioniū ſi etatē nō ſuppleat ꝓudentia ſiue malitia.Et ſic intelligi pōt illꝺ extra ꝛ ꝛeſpon.ipu.tue.ꝛ.c.a nob. ℔ Ray. Alīq vꝺ dicunt ꝓtrariū ꝛ ꝑ caſu.ſ.qꝺ ſt ſponſalia ꝛ inducūt iuſtitiā publice bone ſtatis.Et cū ℔ interꝑtatōz iurl.eꝛ ꝛ ꝛeſp. ipu.atteſtatōes.ꝛ.c.a nob.Et bꝰ ſnīe ſunt Tanc. Jo.Hoſti.Hoſ.ꝛ Ber.ſup illꝺ.c. a nobis.ꝛ ℔ ſnīa fuit poſtea appꝛobata.li 6.ꝛ ꝛeſpon.ipu.ſi infantes.§.zꝰ Et ℔ eſt verꝫ ſi ꝓtrahentes nō erant ꝓximi pubtati nec in eis etatē malitia ſupplebat.vt ibidē.Scōm tī Ber.ſup illud.c.a nobis ꝛ Hoſ.ꝛ Jo.ſi vterqꝫ mācat in eadē voluntate vſqꝫ ad etatē nubilem.mr̄ioniuz ꝓus inutile ꝓ ratibitōem exꝑſſam vel tacitā ꝓfirmat.vt eꝛ ꝛ ꝛeſpon.ipu.ꝛ illis. i.ꝛ.ff.ꝛ ritu.nup.l.minoꝛez.Tacitū ꝓſenſum intelligo cū ſīl'cobitant ſm Ber.vel ſi ſit in comū traducta ſm hoſt.ꝛ ibidem adipleuerit etatez ltimaz. vl' cū carnalr ꝓmiſcēt.eꝛ ꝛ ſpon.ad illꝺ.ꝛ.c.is q fidē Alias ꝑ hoſt.ꝓſenſus exꝑſſus neceſſariꝰ eēt vt vxoꝛ fieret.ꝛ ℔ etiā poſtea vident appꝛobata fuiſſe.li.6.ꝛ ſpon.ſi infantes. .§.z. Mō etiā ꝑ eundem.§.qꝺ ſi malitia ſuppleat etatez mr̄ioꝰ ꝓtrahē potuerūt. ad ℔.eꝛ ꝛ ꝛeſpon.ipu.c.vlt.ꝛ.c.ꝛ illis.i. qꝺ eſt cōtra illꝺ qꝺ notauerunt Tanc.ꝛ hoſ.ſup.c.ꝛ illis.ſ.qꝺ ad ℔ qꝺ teneat matrimoniū ℨctuz inr minoꝛes in ꝗbus malitia ſupplet.requirit qꝺ ſcienuicez cognouerint.cū ꝛ ℔ alr ꝓſtare nō poſſit.exquo ſunt minoꝛes. Sz ibi ꝓtrariū dicit Hoff. ꝛ ꝓueniūt cū eo Ber.ꝛ Jnno.quoꝝ etiā ſnīa in.d.§.appꝛobat. ſi.n.duo nondum puberes iam tamē expti copulaz carnis nō quidē adinuicez ſz cuz alīs. ꝓtrabāt matrimoniū.Nunquid nō tenet certe ſic ℔ Jo.an.ſup dictū.§. Eſto qꝺ adultꝰ contrabat ꝑ vba ꝛ pñti cū puella minoꝛe.tī etati nubili ꝓxima vel ecōnerſo.vel ambo ipuberes pubertati tī vicini ꝓtrahāt nunqd matrimoniū erit. Rñꝺ ſi ꝓudētia .i.carnalis cōcupīa ſuppleat etatez ꝛ mutuo cōſenſu carnalr ſint cōiuncti.aut exhabitu coꝛpis quē ꝓtendunt appareat.ꝛ verū ſit eos poſſe carnalr cōmiſceri matrimoniū tenet.eꝛ ꝛ ꝛeſpon.impu.pubēs ꝛ.c.cōtinebaſ.§.i.ꝛ.c.a nobis. Si tī puella inuita ꝑ violentiaz cognoſceret.ꝑ ℔ nō videt ſibi fieri iudiciū qn cū alio cōtrahere poſſit. vt in.c.cōtinebaſ.ꝛ.zz.q. §. ꝓpoſito.hec Ray. Roꝺ.vꝺ dicit.qꝺ ſi tpe contractꝰ poterant carnalr cōmiſceri.ꝛ poſtea cognoſcat inuite nō obſtante eta te ipubere verū fuit matrimoniū ꝑ carnis copulam cōſummatū. Quod ḡ dicit Ray. Roꝺ.dicit eſſe intelligenduz in eo caſu quo tempe cōtractꝰ nondū poterāt cōmiſceri.ꝛ puella ꝑuſq; viripotens diſſenſit.ꝛ durāte illo diſſenſu violēt ē a ſpōſo cognita.ſz adhuc in etate ipubere conſtituta. Per quantū tempꝰ impubēs q cōtrahunt matrimoniū debēt eſſe ꝓximi pubertati ad hoc qꝺ teneat mr̄ioᵐ. Rñꝺ diuerſi diuerſimode dicūt. Alīq.n.dicūt ℔ eſſe in arbitrio iudicis.vt ipe pſone q/litatē ꝛ ꝓudentiā ſiue malitiā metiatur. ar.ff.ꝛ iure.ꝛeli.l.i.ꝛ eꝛ ꝛ ꝛ ꝛ ꝛ bona.aplice.ꝛ hoc notat Tāc.ꝛ Hoſ.eꝛ ꝛ ꝛ eo q du.ioꝛdane.qꝺ etas nubilis ꝓuenit ex eo tpe qꝺ habet poteſtatē coeundi.Alīj vꝺ dicunt vt Guil.naſo.illam iudicari debere ꝓximam pubertati que ē circa.iz.annum ꝑ octo.vel.iꝯ.dies.qz in illo tpe ꝛpendi non poſſet aliqua mutatio plone.ar.ꝓo eo Bonuz.ff.ꝛ vſucap. rex mixtura.§.habeo. Alīj dicunt qꝺ tunc videt quis ꝓximus pubertati.qñ eſt in.xi.anno.eꝛ ꝛ ꝛeſpō.ipu.cōtinebaſ. ſz ibi certe cognita fuit. Alīj dicunt qꝺ tunc videt quis ꝓximus pubertati qñ nō diſtat a pubertate vltra.6.menſes.eꝛ ꝛ ꝛeſpō.impu.cōtinebaſ.ꝛ.c.tue. ſi tī eēnt ꝛ oi cōſēſu carnaliter copulati. tunc tuti eſſet ꝓ matrimoꝝ iudicare. etiā ſi vltra.6.menſes a legitia diſtarent etate.eꝛ ꝛ ꝛeſpon.ipu.a nobis ꝛ.c.ꝛ illis.z.bꝰ ſnīe ſunt Ray.ꝛ Ber. vt ꝑz in eius glo.ſuper illud.c.tue.ꝛ Jnno. ſup.c.cōtinebaſ.ꝛ pleriqꝫ alīj doctoꝛes. Vult tī ipe Ber.qꝺ malitia ſuppleat etatem in eo.q.ſ.diſtat a pubertate ꝑ ſeptem menſes ad ℔ qꝺ matrimoniuz cōtrahere poſſit alr nō eſſet matrimoniuz.ſm eum ēt poſt.i4.annum.Hoſti.vꝺ dicit in ſum. qꝺ ille ſolꝰ videt pubertati ꝓximus in q malitia ſeu viripotentia ſuppleat etatem ꝛ hoc neſcit niſi per euidentiaz facti.ꝛ ℔ ꝑz.eꝛ ꝛ ꝛ deſpō.impu.c.vlti. Et ita q̄ſtuz ad hoc de quo querit nulla niſi cognita ꝓxima pubertati videt. Vult etiā qꝺ q ē ꝓpe.i4.annum ꝑ tres dies cōcedi poſſit eſſe pubes.ar.eꝛ ꝛ ꝛ regularibꝰ ad nr̄az.

sic ēt potest intelligi illō ex re respon. ipu. puberes q si puella desponsata cognoscatur est matrimoniuz. etsi si sit minor. 7. annis. dummō discernat 7 sit volī capax. qz aliter consentire non posset cum compet furioso. Ex pdictis colligit q fm Ber. 7 Ray. tunc malitia intelligitur etatem supplere. quando videt posse carnalit ꝓmiscere. Scōm vo hosti. nunc intelligit in matrimonio malitia etatem supplere nisi ꝓbet p euidentiā facti. s. q se carnaliter cognouerunt. Esto q iste qui. 14. annum cōpleuit talis appareat q nullo mō gnā re possit. nunquid si ꝓtrahat matrimoniū erit. R° fz Ber. q non. qz non est pubes vt ipe notat. ex ō de spon. ipu. puberes. in glo. Ber. Scōm host. vo sic. qz ipe est pubes fm enm. vt pz ex supradictis de pubtate. q. qliter ꝓbatur pubertas. Quid si interiz adolescens transeat ad scōa vota. R° quidaz magistri dixerunt q si naturaliter erat impotens qñ recessit a pma 7 scōam cognouerit tenet matrimoniuz 2° contractum. ar. ex de fri. q sedē. Host. vo ꝓtrarium credit. ex de despon. impu. attestationes. nisi aliud acciderit ex defectu membri vt habet infra. Ad ꝟ nota q tutor ducere non dz pupillam ante reddita ratiocinia ne malignari possit. 7 similit nec curator adultam nec liberi eorum q si ꝓtrafaciūt ꝓtrahendo mrionitū vel etiā sponsalia grauit puniunt fm legis. aliquib⁹ casib⁹ exceptis. C. de iterdicto mat. si tutor. de hoc Azo i ti. pdicto.

Qñ habent diss. lui sponsalia. ti. 5.

Deinde ꝓsiderādum est qualr habent vel pōt dissolui sponsalia. Circa qō sciendū q spōsalia semel ꝓtracta sp tenent 7 ligāt ita q si spōsus ꝓtrahat postea cū alia sponsa cogendus est ad pmam redire 7 ecōuerso. extra de spon. sic ex lris. Fallit aūt ꝟ in plurib⁹ cāib⁹ in qbus sponsalia dirimunt. pmus ē cuz alt intrat religionem quod facere pōt añ carnalem copulā altero etiā inuito. Tenet tñ infra duos menses aut assumere religionē aut redire ad ꝓiugez. tunc. n. remanens in seculo absoluit a sponsaliuz vinculo. ēt si fuisset spōsalia de pūti. extra de ꝓuer. ꝓiu. verū. 7. c. ex publico. Sed nunqd ꝓpter simplex uotum castitatis emissuz post sponsalia. soluunt spōnsalia. R° fm aliquos q non soluunt. imo cogi dz q vouit vl' matrimoniū ꝓtrahere vel votū solemnizare. qz sp pma fides ſuari dz. extra de desp. ex lris. z. 7. c. sicut. nisi fortius vinculum supueniat. vt pz ibidem. c. si inter. Huius snie sunt Ber. extra' q cle. vel vo. veniēs 7 host. ibidem. c. rursus. 7 Bos. e. ti. Aliq vo dicunt hoc esse falsum qz votum simplex impedit matri. cōtrahendum. cuz q post sponsalia ꝓtracta matri. sit ꝓtrahendū 7 nondum ꝓtractum. sequit q votū simplex sponsalia dissoluat. Preterea q emittit simplex votuz cum deo cōtrahit matrimoniuz. q simplex votum est fortꝰ vinculum qō ꝓtrahit spāle matrimoᵐ. qz sponsalia vbi adhuc nulluz est mrioᵐ

Quid de eo qui iurauit aliquā ducere in vxorem. nunquid talis intrare poterit religionē matrimoᵒ pus non ꝓtracto. R° vt habet extra de spon. ꝓmissuz. tutius est ei religione iuramēti seruata pus contrahere 7 postea si elegerit ad religionez migrare. Hoc aūt fm quosdaz nō est sic intelligendū. s. q ꝟ sit tutꝰ fm vitatem sz q ad opionez ne de facto dicat ille ꝓtra iuramentum venire. qz nō videt iuramtū infringere q cōmutat illud in melꝰ. extra de iureiur. puenit. z. vñ si vult pōt religionē intrare mrioᵒ nō ꝓtracto. Alij di cūt cōtrariū. qz pōt vtrunq facē. Mā añ ꝓsūmatōz mrionū lz vni cōiuguz altero inuito religionē intrare. nō tenet tñ cōtrahere mrioᵐ nisi in loco tali in quo nō possit ad carnis copulā cogi. Prime opioni magt adheret Ric. 4. di. 29. q. z. ar. 4. o. maxie si cōtrahēs matrimoᵐ non cōtraheret illa intentione qua se cōtractuꝝ iurauit. nec sub illa q mulier iuramentum recepit. vnde si cum ea ꝓtraheret intēdēt intrare religionem añ debiti redditionē eam deluderet. hec Ric. ibidem. 2° cāus est qñ alter se transfert ad aliam regionē 7 longo tpe expectatus non redit. potest eni fm leges post tres annos contrahere cum alia pson. C. de repu. l. z. recepta tñ ab epo pnia de piurio. vel de ꝓmissione non seruata si stet p eum quomin⁹ cōsumaret mrioniū. Et hoc siue sit certuz q steterit p eum siue dubiuz saltem ad cautelaz. extra de spō. de illis aūt. in ter. 7 in glo. 7 intellige q tenet cū expectare per tres annos 7 nō vltra nisi ꝟbīt rōnabilis cā. vt dictū ē supra. ti. i. hꝰ. li. de spōsalibꝰ.

Sz si p eum stetit quomin⁹ ꝓsūmaret mr̄ioniuz ḡre dat ei ecclesia licentiā ꝓtra hēdi sponsalia. R⁹ ꝓpter piculū fornicationis vt dr̄ in p̄dicta glo. 3⁹ casus est q̄ qñ certus terminus tp̄is appos⁹ ē clapsus.postea enim per quem nō stetit si ad certū terminū eam ducere iuranit. ipune nubit nec piurij incurrit.sz alteri dar̄ penitentia cꝫ fide mētita.eꝫ cꝫ spon.ex lr̄is. 7.c.sic̄.in tex.7 gl.alias ibi temp⁹ frustra ponerer. 4⁹ casus est cuz alter lepram vel palisim incurrit.aut visum vel nasuz amisit aut ei aliqd turpe euenit.nō sanꝰ eni nō tenet seruare iuramētuz q2 bonestas in hoc iuramēto intelligit̄.s.si res in eodē statu pmanet.illud.n.tacite agit̄.secus esset si mulier facultatibus labereꝰ. eꝫ cꝫ ꝺin.lepro.lr̄ās.7 cꝫ iureiur. quēad modū.in tex.7 glo. 5⁹ casus ē si supueniat affinitas vel ēt cognatio spūalis. vt si sponsus cognouit ꝓsanguineā sponse vl' ecōuerso.27.q.2.siquis sponsam.7 eꝫ cꝫ eo q cogno.ꝓsan.vxo.ex lr̄is.7 pluribus alīs.c. In quo cāu si sponsa^ erāt firmata adminus duo testes idonei requiruntur alias si non erāt firmata ad dictū vnius soluunt̄.eꝫ cꝫ testi.super eo.§.i. Et intelligunt quidā firmata p iuramētum. eꝫ cꝫ spon.p̄terea.2.qō intelligūt dictū ꝓpter reuerentiā iuramenti.ar.eꝫ cꝫ iureiuran.si vo.7.c.vex.hostiē.vo dicit firmata p v̄ba cꝫ p̄nti. Nam nī iuramētuz interuenerit posset ceteri⁹ illud ꝓtingere.s.q in veritate vxor nō erit. Et sic cadē rō manet 7 idez ius.ar.eꝫ cꝫ osti.trāslato.7 cꝫ ꝓsan. 7 affi.tua.Et sic ſBaudiēdū est marie.eꝫ cꝫ spon.p̄terea.2.nisi iuramētuz iteruēiss3 B tñ intelligas qñ vn⁹ testis nō est suspectus. alit̄ ꝓtrariū eēt dicendū. Jō bon⁹ iuder arbitrabit̄ inspecta qualitate psonax.vtr.s.bona fide vel malitiose suspectus vel non suspect⁹ B ꝓponat 7 sic non admittet vel admittet.ar.eꝫ cꝫ iureiurā. iramentū.§.vl.Et ꝓsulo q iuder secreto mulieri loquat̄ q̄ peccatū ꝓmisisse dr̄ 7 si sibi videt̄ ipaz astringat iuramento dicere vitatez. Jdē faciet cꝫ psonis alijs si que sint que possint euz instruere ī hac pte. Sz si quis malitiose obiecerit ipe dimētuz canonicā non effugiet vltionez ꝓbar̄ boc eꝫ cꝫ spon.cū i tua.7 cꝫclādes. cꝫspō.cuz inhibitō.rnīso.i.7.§.vl.hec bo. Ray.tñ dicit q in ꝓposito casu sufficit ꝓbatio p solam famam ꝓpter scandalum vitanduz.eꝫ cꝫ ꝓsan.sup eo. Sz quid si supruenīat iustitia publice honestatis nunquid dissoluet sponsalia. R⁹ q non. Et merito. scōa enim sponsalia tollunt̄ p iustitiam publice honestatis ex sponsalibus ꝑmis ductam.non ḡ ex sponsalibus secundis potest esse honestas que tollat ꝑma 7 est simile.di.57.siquis. 6⁹ cāus est quando mutuo se absoluunt. extra cꝫ spon.p̄terea.i.quia in tali fide p̄stita sine iuramento intelligenda est conditio.s.si i eadez permanserit voluntate.ar.eꝫ cꝫ iureiuran.quemadmodum.Et hec fuit opinio Tanc. dicētis q hec cerl. ꝓtinet ius cōe.h⁹ etiaz snie est Hos.Host. Ray. Pe 4.di.27.q.4.ar.i.in fi.7 Tho.4.di.27.q 2.ar.2.c.5.Quidā tamē non recipiunt istū casuz.vt hug.7 Ber.sup dictā cerl. sz ꝛ eos est cert s.c.p̄terea.el.i.cꝫ sponsalibus. exp̄sse ad instar ingt coꝫ qui societatez fidei ꝓtrahunt 7 postea eandē sibi remittunt pōt in patientia tolerari si mutuo se absoluunt qui sponsalia ꝓtraxerunt. Sz ad hoc dicunt q dicta cerl loquit̄ cꝫ cō patiua ꝑmissione 7 dispensatōe 7 ꝓtinet ius cōe. Qō volunt ꝓbare p v̄ba ibi posita.s.pōt in patientia tolerari.s.ne ceterius indē ꝓtingat.al' cꝫ iure dēret merito cogi fidē siue iuramētū seruare. Sz fm p̄mos B nō vr̄ exēplo ꝓuenire qō dēa cert ad duc̄.Et iō est dicenduz q nō sp est leue q̄ p̄us firmata sunt retractare qz incerte st ꝓuidentie nr̄e.vt dr̄ in li.sap̄. 7⁹ casus est altero fornicante. eꝫ cꝫ iureiurl. quēadmodū.Et ad B ꝓbādū suffic̄ so^ fama eꝫ ō ꝓsan.sup eo.lz.n.sibi cederit mutuo ptātez sui corpis spōsalia ꝛbētes.tñ ex B reddūt̄ sibi inuicē suspecti cꝫ nō fuāda sibi fide i futuꝝ.7 iō pt sibi vn⁹ ꝛ alterꝝ cauē spōsa^ dirimē? Quid si spōsa ō futu⁹ inita corrūpat̄ ab alic̄. R⁹ bug.notauit. 27.q.2.raptoꝝ.q ñ oz spōsus cogi talez ducē si p⁹ morte ei⁹ velit ordinari. qz nō posset si corruptā duceret.vñ innuit q cā ducē oz ꝓpelli si nō velit ꝑmoueri.cū i^ nō fuerit i culpa.sz Ber.dic̄ q cū ea mr̄imoniū ꝛbē non tētur.eꝫ cꝫ iureiurl. quē admodū.i glo.Soluūt̄ etī spōsalia si alt̄ coꝫ fiat hētic⁹.qz hēsis ē fornicatio spūalis.zz.q.9.nō solū. 8⁹ cāus ē qñ alt̄ cō trahit cū alia psona p vba cꝫ p̄nti vel etī cꝫ futuro si sit carnal' copula ſBsecuta.tūc .n.soluūt̄ p^ sponsalia ꝓpt̄ mai⁹ vinculuz supueniēs.sz debz agē pniam cꝫ fide vel

ꝑmissione mẽtita. eꝛ ꝛ spon. si inꝯ vir. ⁊ c. is q. ⁊ ꝛ spon. du. c. i. ❧ Sz qd si ꝟxerit cũ ꝓma sponsalia ꝛ futuro simplr. s. stñ iuramento vel fidei interpositõe. cũ scõa vo ꝑ vba ꝛ futuro tñ cũ iuramẽto. Rº debz ad ꝓmã redire ⁊ ꝛ priuilo pniaz agẽ. qõ quidẽ ꝓmisit iurando illicite. iuramẽtuz .n. nõ põt esse inigtatis vinculũ. eꝛ ꝛ iu reinꝛ. cõto. ⁊ ꝛ spon. sic̃ ex lris. ⁊ zz. q. 4 in malis ꝓmissis. Quid si sponsus spõ saz ꝛ futuro attẽtauerit nõ tñ coꝯuerit. ⁊ postea cũ alia ꝛ pñti ꝟxerit. Rº ad ꝟ q ꝓma sponsalia soluñ qz nihil obfuit conatꝰ sine effectu. eꝛ ꝛ spon. adolescẽs.

Quid si ꝑ cognosceret scõaz ⁊ postea cõ trahẽt sponsalia cũ eo. Rº nihil opat illa copula ꝓcedens ad soluẽdũ sponsalia ꝓ^. eꝛ ꝛ spon. veniens. z. 9ª casus ẽ ꝟ hoc. si fama hẽat q sit inꝯ ipos canonicuz impedimẽtũ ⁊ ꝛ fama vel scandalo voccantur. eꝛ ꝛ spon. cũ in tua. ⁊ ꝛ ꝟsang. c. z. ⁊ ꝛ testi. sup eo. 10ª casus ẽ qñ venit ad etatez adultã ⁊ petit a vinculo sponsaliũ absolui ⁊ dari sibi licentiaz alij nubendi. eꝛ ꝛ ꝛspõ. ipu. ꝛ illis. i. ⁊. c. a nobis. liez n. nõ fuerit ꝟa sponsalia. fuit tñ ibi modꝰ spõsaliuz qdã. ⁊ iõ ne videat approbare veniens ad annos ltimos petẽ dz soloez sponsaliũ iudicio ecclesie faciẽdã ꝓꝯ bonũ exẽplũ. Et si nõ tenuerint eo ꝙ eẽnt. j. 7. annos. petere pñt absolutionez ante tẽ pus pubtatis. ꝟz Ray. ⁊ Tho. 4. di. 27. q z. ar. i. c. 8. ⁊. ar. 2. c. i. Ber. vo dic eꝛ ꝛ resti. spo. ex pte. ꝙ vbi sponsalia nõ tenuerꝯ etate ꝓhibente nec postea cursu tpis placuerũt. vt pz ĩ ꝓxie dicto. c. qz añq̃ puer 7. ãnos ꝟpleuerit vl' puella ab eo recesserit. vl'ꝑ vi ꝟcta fuerit. vt eꝛ ꝛ ꝛspõ. ipu. ex lris. alꝯ põt recedẽ auctẽ ꝓpria. qz nulla obligatio fuit hĩcinde ꝟcta. vt pz ibiõ c. lrãs. ⁊. c. accessit. Si vo tenuerũt nõ dz recedẽ sine iudicio eccᵉ tribꝰ cãibꝰ exceptis. vt. j. dicẽ. Sciẽdũ tñ ꝙ oẽs cãus pzedci ꝑter ꝓm ꝛbẽt itelligi tñ ꝛ sponsalibꝰ ꝛ futuro q̃ ꝓxie sponsalia dñr. Insup nõ ꝙ in sponsalibꝰ ꝟoluẽdis qcqd dicant leges. ꝟ tñ canões regr. ꝙ is q spõsaᴬ ꝛsit ꝛrat solui sit sane mẽtis. qz sic furiosus ñ põt ꝟsentire ita nec dissentire. eꝛ ꝛ spon. dilectꝰ. ⁊ ꝙ sit ẽt etatis ltime. ⁊ ꝙ aliq̃ iusta cã ex supdictis ꝓbeꝯ coraz ꝓpetẽti iudice. nõ dz. n. ꝓpria auctẽ spõsuz relinq̃ẽ. exꝛ ꝛ dino. ꝓxo. qõ si fecerit ꝭ peccat. ⁊ iõ ẽ iniũgẽda pnia. eꝛ ꝛ ꝛsp. pu. duo pueri. Excipe. z. casus. s. ꝑm ⁊ 8m ea suz ꝓdictoꝝ. ⁊ fornicatiõez ẽt notoziã. vt videbiꝯ ꝛ dinoz. In his. n. tribꝰ cãibus sponsalia soluunꝯ ipo iure. In ceteris vo casibus soluenda sꝯ iudicio eccᵉ. zz. q. z. scholares. ⁊. 5. q. 6. multoꝝ. ꝟ ãt ꝟm Ric. 4. di. 27. q. z. ar. 4. iuxta fi. veꝝ ẽ si sꝯ contracta publice. si vo secrete nõ videro ratõez ãre dissolui nõ possint sin̄ iudicio ecclesie cum secreta non subsint iudicio ecclesie. nisi quo ad foꝝ pnie.

De effectu sponsalium. ti. 6.

Postea ꝟsiderandũ ẽ ꝛ effectu sponsaliũ ꝑ. z° vtrum illi q cõtraxerũt sponsalia ꝛ futuro ꝛ beant cogi ꝓtrahẽ mr̃ioniuz. Circa ꝑm ꝟsiderãdũ ẽ ꝙ effectꝰ sponsaliũ ẽ duplex. vnꝰ est obligatio ad mr̃iom cõtrahendũ p ꝓmissionẽ ĩ ipis spõsalibus fcãm nisi interueniat aligs casuũ supius positoꝝ. Et peccat mortaliꝯ ꝓmittẽs nõ soluẽs. nisi interueniat ipedimẽtũ ltimũ ꝟ Tho. 4. di. 27. q. z. ar. i. c. z. magis vo peccat pubes cñ ipubes. ut ẽt notat hug. z. q z. vbi. Scõz vo rod. ipubes dissentiendo siue iuramẽtũ interuenerit siue nõ. ñ peccat mortaliꝯ qz p̃sumiꝯ iurasse ꝛ ꝓtrahẽdo sb ꝓditõe. s. nisi dissentiat cũ puenerit ad etatẽ ltiam cũ ꝟ ꝓcedaꝯ ei a iure. Alꝯ ẽ iustitia publice honestatis q est ꝙ nullꝰ ꝟsanguineꝰ spõsi cũ spõsa ꝟbẽ põt. l' ecõuerso. ꝛ q̃ bẽbiꝯ. j. ti. z4. Circa zm scieñdũ ꝙ spõsaᴬ ꝛ futuro aut pubes cuz pubere aut pubes cũ ipubẽ. aut ipubes cũ pubẽ ꝟbit. Si pubes cũ pubere ꝟxerit ⁊ alꝯ in mr̃iom ꝟsentiat ⁊ alꝯ dissentiat. di cũt qdã ꝙ ĩ sponsalibꝰ ꝟbẽdis si iuramẽtũ iteruenit aut fides interposita fuit. is q dissentit p cẽsurã eccl'iasticã cogeꝯ. al' nõ C. ꝛ spõ. l. i. ⁊ exp̃ssuz vr̃. eꝛ ꝛ. c. ꝑterea. z. ⁊ c. cũ ĩ tua. ⁊. c. ex lris. z. Et bꝰ ſnie videntꝯ cẽ ray. ⁊ ber. ẽt sup illõ. c. ex lrĩs. ⁊ ꝛ ꝛsp. ipu. ꝛ ill'. i. q ñ faciũt mẽtiõez ꝛ coactiõe nisi qñ iteruenerit iuramẽtũ. Alij vo dñt ꝙ ẽt vbi spõsaᴬ sꝯ nuda coactio locũ hz. Nã ẽt pacta nuda ꝟz cañ. fuari ꝛbẽt. vñ ex pacto cautõez dam. eꝛ ꝛ pact. c. i. ⁊ z. Et ueniẽs ꝟ simplex vbũ mortaliꝯ peccat. zz. q. i. ꝓdicãdũ. ⁊ ꝟ si sit licitũ ⁊ possibile. al'sec ẽ eꝛ ꝛ pa. c. vl. Jgr̃ si. j. tps a iudice pfixũ ñ pareat is q vocatꝰ ẽ ad iudiciũ excõicabr̃ rõe ꝟtumacie. eꝛ ꝛ spõ.

non ē vobis. Et hꝰ ſnīe eſt hoſti. ⁊ vī eſſe Hoſ. in ſum. qui dicit indiſtincteꝫ pubes diſſentiens cogi dz. Et ꝑz gof. Ber. Ray ⁊ talis excōicatꝰ nō abſoluīt niſi pareat qō vex ē eodē ſtatu durante. Secꝰ ār ē ſi ſtatꝰ mutet. puta qz ꝺxit cū alia ꝑ vba ō pñti. tūc. n. iniunget pnīa ꝛ fide mentita ⁊ ꝓtumacia ⁊ abſoluet. Iz nō ſatiſfaciat ꝛ eo ꝙ quo fuerat excōicatꝰ. qz non pōt. ſoluta ſunt. n. ſpōſalia ꝙt fortꝰ vinculū ſupueniēs. ⁊ idē fiat ſi alter ꝛcedat. Nō ār dictū ē. ſ. qꝫ talꝫ excōicatꝰ ſi abſoluīt niſi peat zē. ē ꝑz eos ius cōe. cāus tñ ē pōt in q̄ finalr nō cogī ex cā. puta ſi veriſimilr timeat vxoricidiū vel aliō ſīle periculū ſi coactꝰ ꝺxerit. qñz. n. ex cā ꝛ hīt ſeveritati. di. 50. vt ꝓſtituet. ſic intelligūt illō. eī ꝛ ſpōſo regſiuit. vbi dī qꝫ talꝫ pa monīda ē potꝰ q̄z cogēda. cū coatiōes exitus difficileſ ſoleāt frequēt hr̄e. Ad maiorē aūt euidētiā notādū qꝫ iſte oue p̄dcē ꝛcer. eī ꝛ ſpō. ſ. ex lrīs. z. ⁊ regſiuit. videtur ſibi ꝓtrarie. Jn pa dī qꝫ pa que ſb iuramēto ꝓtraxit eccleſiaſtica cenſura cogi dz ad ꝓtrahendū mr̄iom. Jn za vo dī qꝫ talis pa eſt monēda. ſb aūt q̄rietas ſoluīt vt pz ex p̄dictis ſm Ber. ⁊ gof. ꝙ ſb qꝫ pa loquit ꝛ iure cōi. za vo ꝛ cāu ſpūali vel ēt ſm eoſdez exponi pōt qō dī in za. ſ. poti⁹ eſt monenda q̄z cogēda. potiꝰ. i. ꝑius eſt monēda ⁊ poſtea cogēda. ſ. niſi acqeſcat. Et ſilis expō hr̄. zz. q. 4. nō iueniet. ⁊ tūc ꝓcorḋāt p̄dicte ꝛcer. Alīs ſolutōeſ aliq̄ Ber. ponit q̄s ipe ꝛſtruit ſup ꝛcer. ex lrīs gl. z. Si aūt pubes cū ipubere ſponſa ꝙxit tenet pubes expectare donec impubes veniat ad etatē ltiaz. ligat. n. pubes ī tñ qꝫ illud qō ſeī approbauit reprobare nō pōt. vī ꝑ eccleſiaſticā cēſurā expectare cogī. ⁊ ēt mr̄iom q̄z habere. qñ minor venerit ad etatē ꝛbitā ſi ipe minor voluerit

Sz q̄re tenet expectare cū ſīñ ꝓſenſu eiꝰ nō poſſit int eos mr̄ioniū cē. Rꝰ quia pōt volūtatē mutare interim ⁊ ꝓſentire. minor tñ veniēs ad etatē legitīam ⁊ ſi nō ꝓſenſerit reſilire poterit iterueniēte auc̄te eccleſie vt dictum ē. ē. ī p̄cedēti. ti. caſu. i. eī ꝛ ꝛſpon. ipu. ꝛ illis. i. §. z. ⁊. c. a nob. Nec mireris ſi ipubes nō cogat. Iz. n. pꝰ ifantiā ⁊ aſi pubertatē ſponſalia q̄z tenēant nō tñ ſunt tñ efficacia vt coactōnem iducāt niſi forte his ꝛ cꝰ coactōe agitur fit ꝓrimus pubertati. vt notatuz ē. ē. vel niſi is q ꝓſentit maxie iuramēto interueniente qñ ad etatē ltiam puenerit nō cōtradicit. Sic intellige ne ꝓtradicat. eī ꝛ ſpon. ex lrīs. z. ⁊ ſic vnus cogit. ſ. puber. alter nō. ſ. ipu. ⁊ in ſb ꝓueniunt ēt Tanc. Jo. Hoſ. ⁊ Hoſt. Pubeſ. n. fortius oblat q̄z impubes. qz maiozis ē cōſilij. vt dictū eſt. ē. ſepe. n. impubes ignorat qꝫ videat. C. ꝛ falſa. mo. l. i. ad fi. vī ⁊ ſm leges ſīñ ꝓſenſu pr̄is vel tutozis ꝓtrahere non poteſt. nam ſine tutozis auc̄te cōtrahere nō obligat. Iz alium obliget ſibi. inſti. ꝛ inuti. ſti. §. pupillus. Quid q̄ ſi pat noīe filij impuberꝭ. ꝓſentientis ⁊ ratificātis ſpōſalia ꝓtraxit. Rꝰ filius alij nubere nō dz ſi tamē nupſerit matrimoniū tenet. eī ꝛ ꝛſpō. impu. duo pueri. Sz ſi filiꝰ hoc iurauerat ei nō parētibꝰ eſt danda pnīa ꝛ fide mētita. nam ⁊ ſi parentes hoc iurauerant ad aliud nō tenent niſi ꝙ bona fide laborēt vt mr̄iom ſequat. cū. n. alienū factū ꝓmittāt. dicendū eſt eos ad ſb tñ ⁊ nō plus obligari. vt inſti. ꝛ inuti. ſti. §. ſi qs aliū. ⁊ eī ꝛ ſpō. ex lrīs. z. ⁊. zz. q. z. c. i

Si vo ipubes cū impubē contrahat. ſponſalia tenent dūmō ſint ſeptennes vel maiozes. ius tñ reclamādi manet eis ſaluum. Sz ſi ambo vel ēt alt citra ltiaz etatē reclamauerint cū maturitas ꝓſilij ſine diſcretōis in eis ꝛficiat mīme audiunt. eī ꝛ ꝛſpō. impu. ꝛ illis. i. rñſo. i. Sz ⁊ ſi alt cū ad pubertatē ꝑ puenerit nō reclamauerit. ꝛcetero nō audit ſm hoſti. Sic intellige illō eī ꝛ ſpō. ex lrīs. z. Sz ſi ille tūc reclamauerit vel aliꝰ q eſt minor cuz ad pubertatē ꝓmo venerit nec in alteruz cōſentire voluerit eccleſie iudicio poterit ſeparī. eī ꝛ ꝛſpon. impu. ꝛ illis. i. §. i. ⁊ ſb ſiue ꝓtraxerit ꝑ vba ꝛ pñti ſiue ꝑ vba ꝛ futuro. vt pz ibidez. c. a nobis. Dic tamē ꝛcer. ꝛ illis. z. qꝫ ſi ita fuerint etati ꝓxi qꝫ potuerint copula carnis ꝓiungi. i. ita qꝫ fuerint carnalr ꝓiuncti cū nec ō hac poſſit alt apparere. vl hoc dicit qz non ꝛcerat niſi triduuz ꝛ etate. ⁊ ſm hoc expone. potuerunt. i. poſſe p̄ſumantur minozis etatꝭ intuitu. non poterunt ſeparari. ſi vnus in aliuz niſus fuerit. ſubaudi p̄ſumptione iuris ⁊ ꝛ iure conſentire. ſ. per copulam carnis. extra ꝛ ſpon. is qui fidem. vel per vba ꝛ preſenti quando erant ꝓrimi pubertati. vt ſupra notat. Sed cuiuſcunqꝫ etatis ſint potuerunt ſe per violentiam illatam excuſare niſi poſt violentiam accedat cōſenſus. ſbaudi. exꝑſſus vel tacit⁹

sine ꝑsumpt⁹. vt si cohibent patient. eꝛ̄ ꝛ̄ ꝛ̄spō. ipu. ex lris. ℔ bo. ſoꝺ. vo exponẽdo dictū. c. ꝛ̄ illis. z. vī intelligere q̄ potuerit ꝛiungi. i. posse ꝛiungi ꝑsumāt. vñ dic̃ ibi ℔ tñ ꝓsideraſ an possint ꝛiugali vinculo sociari nō numer⁹ ānoꝝ. eꝛ̄ ꝛ̄ ꝛ̄spon. ipu pubereſ. Ray. vo dicit q̄ ille qui ꝑ venit ad pubertatẽ teneꝛ expectare minorẽ ꝛo nec ꝓueniat ad etatẽ legitimā ad mr̄io⁹ ꝛtrahendū. ⁊ tunc si alter eoꝝ vl̄ ẽt ābo relauerint nec ꝓsentire voluerint. poterūt eccleſie iudicio separi. ⁊ ℔ vt dic̃ roꝺ sine sponsalia fuerint firmata fide sine iuramento sic intelligit illā ꝛ̄ ꝛ̄ illis. i. ⁊ a nobis. Sꝫ q̄re nō daꝛ ipuberi lnīa cō trahẽdi cū alio exq̄o reclamat citra annos discretōis cū tñ tūc nō liget. ℞. ꝑ ifirmitatẽ ꝓsilij vt supꝛadictū est. Quid si pubes ꝛtraxit cū impubẽ sponsalia vel mr̄ioniū. ⁊ ipubes nō ꝺic̃ aduenīẽte legitima etate. ℞. dicunt qdā vt Ray. q̄ mr̄io⁹ ꝛfirmaſ ita q̄ cū alia ꝛ̄ cetero nō pōt ꝛtrahẽ. sic intelligunt dc̃a. c. a nob. ⁊ ꝛ̄ illis. i. ℔. fi. Sꝫ hoſtiẽ. ꝛtradiẽ ⁊ illud. c. ꝛ̄ illis. i. exponit qꝺ ibi dic̃. nō poterit diſſentire. i. diſſentiendo ⁊ ꝛtradicẽdo tñ v̄bis ne ꝛtrahere cogaſ efficẽ. imo nihilomin⁹ ꝑ cēſurā ecclesiaſticā cogere. ⁊ Unde c. a nob. exponit q̄ ibi dic̃. ꝛfirmeſ mr̄ioniū. i. ꝑ v̄ba ꝛ̄ ꝑnti ꝛtrahendo cōi ꝛsensu firmeſ. Nunq̄. n. sponsalia vl̄ mr̄ioniuꝫ inſ impuberes habitū qꝺ idē ẽ vt supꝛa dictū est. poterūt ℔m hoſt. ſolo tractu tpis ꝛfirmari nisi interueniat traductio vl̄ copula carnis. vt notaſ. ℟. ℔. Pōt etiā intelligi. ℔m hoſt. mr̄ioniū ꝛfirmari q̄ñ sil̄ morātes etatẽ explẽt bi q mr̄io⁹ nō sponsalia ℨxerant ⁊ sic pñt intelligi dicta iura. ſec⁹ ẽ si ſepatiꝫ morabāt vl̄ si nō mr̄io⁹. ſꝫ spōsalia ꝛtraxerūt. sic nōt. ℟. ℔ q̄ ad iudiciū eccleſie vt ꝑ mr̄io⁹ iudicet regrit q̄ pe sint nubiles. idonee ⁊ ltime. ⁊ q̄ inſ eas interueīat ꝓsensus tacit⁹ vel exꝑſſus vt supꝝ notaſ. hec hoſt. Ad ℔ nota q̄ ꝓꝫ Ber. eꝛ̄ ꝛ̄ ꝛ̄spō. ipu. ꝛ̄ illis. i. illi q sub'in rameto spōſalia ℨxerūt mr̄ioniū ꝛtrahẽ cogẽdi ſt̄ non tñ si sint maiores. ſꝫ ⁊ si sit vn⁹ maior ⁊ alt̄ minor vl̄ et si sint ābo minores. dū tñ fuerint voli capaces. quia etas illa plena ẽ ꝓiurīs. eꝛ̄ ꝛ̄ ꝛ̄lic. pu. puerīs. Si vo siñ sacꝛo cogẽdi nō sunt. ℔his ẽt ꝓcoꝛdat hoſt. in sum. ti. ꝛ̄ sponsalib⁹ di cens. q̄ ⁊ si sponsalia i etate pupillari sint cōtracta nihilo⁹ tpe suo exercẽt censura ecclesiaſtica maxie si interuenerit iuramñ tuꝫ. Et ℔ intelligit q̄ñ inſ psonas ꝛ̄ quarū ꝓiunctione agit interuenerit ꝓsensus secus ẽ si inſ pentes. nisi forte fili⁹ tacite ratificaſſet. Sic itelligi pōt lex quā dicūt correctā. C. e. l. i. ⁊ z7. q. z. ꝛ̄sponsataſ. hec hoſt. Sꝫ coram quo ꝓtradictio ℔ sine reclamatio fieri ꝺꝫ. ℞. coꝝā ꝑo. eꝛ̄ ꝛ̄ ꝛ̄sp. ipu. duo pueri. §. i. vel coꝝaꝫ missō dñico. i. officiali. eꝛ̄ ꝛ̄ frigi. c. i. §. i. vel alio iudice suo idoneo spāliť ad ℔ ab eo ꝛ̄legato vel coram alio iudice ad qnez ptineat ꝛ̄ mr̄ionio cognoscẽ. hoc iō dico q̄ ī diuersis eccleſiis diuersa obtinet ꝓsuetudo. vt dicẽt infra cū ageť ꝛ̄ mr̄ionialib⁹ cauſ. Quid si nō pōt haberi ẽpi copia vel officialis. ℞. ſuffic̃ tunc q̄ faciat coꝝā ꝓpꝛio ꝑbꝛo ⁊ in ꝛ̄fectu ei⁹ coꝝaꝫ vicinis. ar. eꝛ̄ ꝛ̄ appel. si iuſt⁹. ⁊ ꝛ̄ offi. ꝛ̄le. paſtoral'. §. fi ita tñ q̄ ꝗcito poterit veniat coꝝā ꝑo. ⁊ ꝓditiōem ſuā ꝓponẽ nō omittat. ar. eꝛ̄ ꝛ̄ ſen. ex. ꝛ̄cetero. in fi. hec hoſt. Quid si nō reclamat v̄bo ſed fcō. qꝫ. ſ. cū sil̄ morent vn⁹ ab altero recedit añ legitimam etatem nec poſtea ꝓsentit. ℞. talis reclamatio sufficere vī nisi inſ talef nō sponsalia ſꝫ mr̄ioniū ꝛtractū fuerit ſic̃ loquitur eꝛ̄ ꝛ̄ ꝛ̄spon. ipu. atteſtatōes. hec hoſt.
Quid si pubes q ꝛtraxit cū impubẽ nō expectat. ſꝫ mutata volūtate ꝛtrahit cum alio pubere ꝑ v̄ba ꝛ̄ ꝑnti. ℞. q̄ z⁹ mr̄imoniū tꝫ. qꝛ ꝑ⁹ nō tenuit ipediẽte etate. forti⁹ tñ obligaſ pubes q̄ ipubeſ ⁊ ℔ si ñ ipu. fact⁹ pubeſ ꝓsentiat. aliť cogaſ ꝓsentire ⁊ mr̄io⁹ ꝓsūmare. ℔ Hoſ. ⁊ hoſtiẽ. Quid si ipubes factus pubes exꝑſſe ratificauit. ſꝫ ali⁹ diſſentit. ⁊ vocat⁹ ꝑ ẽpm in iudiciuꝫ ꝛtrahit cum alia ꝑ v̄ba ꝛ̄ ꝑnti. Rñ. adhuc puto q̄ z⁹ mr̄ioniū tenet. vt ꝓꝫ in his q̄ notaſ supꝝ ꝛ̄ spōſalib⁹. ⁊ ℔ intelligas nisi sponsa fuerit traducta vl̄ al' simil' morauerit. ut. ſ. notaſ. traductō. n. ⁊ carnis copula eqparanť. eꝛ̄ ꝛ̄ ꝓiu. lepꝛo c. fi. hec hoſt. Quid ſigs coact⁹ ꝛtrahat cum aliqua sponsalia nunqd cogetur ad matrimoniuꝫ ꝛtrahendū. Rñ. sponsalia debent esse libera ab oī coactione. eꝛ̄ ꝛ̄ spon. cum locum. pī tñ pōt cogere filiū vl̄ filiā in ſua ptāte ꝓstitutos ad sponsalia vl̄ matrimoniū ꝛtrahendū. modica tñ coactione. ſ. interꝑtatione pī̄na. ff. ꝛ̄ ritu. nupl. si pe. ⁊. l. nec cogiť. ꝑcise āt cogẽ nō ꝑt. C. ꝛ̄ nup. l. nec filium. ⁊ in. o. l. non cogiť ℔ Hoff. Sigs igiť ꝑ vim vel metū q̄ pōt

cadere ī ꝺstātē viꝫ sponsalia ꝓtrabat nisi postea ci ꝺsentiat excusaꝝ a ꝓtrabendo mr̄io^{m} nec cogeꝝ ex̄ ꝛ ꝛspon.īpu.ꝛ ill'. vbi ꝛ ħ. Sec^{o} tn̄ est si mer^{o} sit leuis.ex̄ ꝛ spon.ꝛ muliere. vbi ꝛ ħ.ī glo.ħ Jo.dic̄ 7.c.veniēs.Et ēt ꝛ ħ hr̄.j.ti.ꝛ ꝺsensu.ar 8.q.vl. Quid sīgs iurauēit vnā ꝛ filia bus ticij ꝺcere ī vxorē.7 postea cuz alte ra illa^{m} ꝛrminuit.℟^{o} cogi ꝺz illā ꝺcere cū qua ꝛrminuit cū alterā hr̄e non possīt Et ħ intelligo ec̄ vē.si ipa ꝓtēplatōe tra ctatus p̄cedētis ci in copulā carnalē ꝺsen sit.ar.ex̄ ꝛ spon.ex lr̄is.z.7.c.is q.7 hui^{o} mōi sunt ħof.7 Ber.sup idē.c. ex lr̄is.7 host.ibidē ꝺicēs. q incertitudo ab initio ꝛclarata ē.p carnis copulā ex post facto vn̄ sicut alia spōsalia ab initio ꝺditōalia 7 incerta p carnis copulā fiunt pura ita 7 ista. Jnno.vo sup idē.c.vult ꝺzīū dicēs q si nō interuenerīt spōsalia nec mr̄io^{m} int' eos nec ēt interuenire possiut nisi int' certas psonas ꝓtrabere cuz alia sibi lz.7 ē ar.p eo.li.6.ꝛ spon.ex spōsalib^{o} Quid sīgs ꝓtrabat sponsalia ꝛ futuro cū duab^{o} dicēs sic.iuro vel ꝑmitto vobis q ꝺbaz mr̄io^{m} cū altera ex vobis. ℟^{o} casus ille silis est p̄cedēti.vt dic̄ ħof. Quid sīgs ꝓtrahat spōsalia sil' cū duab^{o} dicēs iuro vel ꝑmitto vob̄ q ꝺbaz cū vtraqz vr̄m. ℟^{o} hoc ēt ꝺ sbam mr̄ionū. ex̄ ꝛ diuoz. gaudem^{o}.§.qz vo.7 iō nihil agit'.zz.q.2 aliqñ.vbicūqz aūt ꝑbat' mr̄io^{m} 7 spōsa lia.ff.ꝛ spō.or̄o.ħ ħof. Quid si vna illa rū sit apta ad mr̄ioniū 7 altera nō. ℟^{o} ꝑ ħof.q q sic ꝓtrabit sic̄ dictū ē nō intēdit ꝺbere cū vna ꝺz cuz vtraqz qō nō pōt.7 iō nihil agit.ſ.nec illō qō vlt. qz nō pōt. nec illō qō pōt qz nō vlt.ex̄ ꝛ offi.ꝛl.cū sup abbatia.ħ ħof.Sz ħ ē ꝓtra illō gnā le.si nō valet sic̄ ago valeat sic̄ valē pōt. ꝺz nō ē multū curādū.qz rar^{o} ē iste casus tn̄ ꝑ gof.ē ar.ex̄ ꝛ ꝺdi.ap.c.vl.ħ hosti. Quid si cū vna eaꝫ ꝓtraxit 7 ea mortua supstes īstet q ipleat iuramētū. ℟^{o} ꝑ ho. pōt dici q nō tenet'. qz qñ ħ iurauit aut ītellexit q vtrāqz sil' ducēt.sic̄ gof. ītellit 7 sic nō tenuit. Aut diuersis tpib^{9} sic si qñ cū p^{a} ꝓtraxit īntēdebat iuramētū ser uare ꝑmuz mr̄io^{m} nullū fuit bono sacr̄i .i.indiuisibilitatis ꝛficiente. Quid sīgs iurauit aliquā ducē in vxorez.ſ.bertā ea absīte.nunqd ꝓtrabē cū ea cogeꝝ. ℟^{o} ꝺz hos.q sic.si qñ ad eā puenit ratū habuit 7 si p^{o} talē ratificatōez eā cognouerit ma trimoniū p̄sumptū ē ex̄ ꝛ ꝓuer.ꝓin.ex p te.7 ꝛ iureiur.§ vo. Quid sīgs iuret q cū aliq̄ muliere ꝓtrabet ſz nō exp̄mit cuz q̄ 7 postea carnal'r vnā cognoscēt. nūqd cū ea ꝺbere cogeꝝ. ℟^{o} ꝑm hosti.q nō qz pōt aliā eligē nec ꝛierat cū alia ꝓtraben do. Quid si iurasti mihi dare filiaz cer tā 7 noīatam cum plres haberes.7 si nō possez eā habere aliquo casu impedīente nunquid ꝛbuisti mihi aliā dare. 7 si nec illā an tertiā 7 sic ꝛ alijs. ℟^{o} ꝑm host.pz p ꝛcretalem.ex̄ ꝛ spon.ad audientiā. q ad p̄maz ꝺandaz mihi teneris iuxta pos se qz nec ad aliud te obligat iuramētum nisi q eam mihi dare labores. Sz non quid teneris ad sc̄dam. ℟^{o} ꝑm cundem aut p̄ma ꝺsensit exp̄sse vel tacite.puta qz ea p̄nte 7 sciente 7 non ꝺdicente sponsa lia fuerunt ꝓtracta vel ignorāte postea tn̄ ratificāte cū cēt etatis legitime.7 sic tenu erūt sponsalia int' me 7 p̄mam.ex̄ ꝛ spon ex lr̄is.7.c.spōsuz.vn̄ sc̄daz hr̄e nō possū ex̄ ꝛ spon.ad audiētiā. Aut nullaten^{9} in me ꝺsensit.7 sic teneris ad sc̄daz 7 sil' ꝛ alijs ē dicēd.vt pz ex̄ d ꝛspon.īpu.ex lr̄is

De īpo matrimonio. ti.7.

QOnsequēt' ꝺsiderād ē d mr̄io nio.Et ꝑ ꝛ īpo mr̄io^{o} z^{o} ꝛ ei^{9} cā efficiente.ſ.ꝛ ꝺsensu. z^{o} ꝛ bois. 4° ꝛ dr̄iis. 5° qs ꝓtra bere possit mr̄io^{m} 7 qs nō.ꝛ qb^{9} māife stabit' agendo ꝛ īpedimētis mr̄ionū. 6° ꝛ nuptijs sc̄dis. 7° ꝛ mr̄ionialib^{9} cāis i qb^{9} agit' ad mr̄ioniū ꝓiūgēdū vl' diſiūgē dū. 8° ꝛ filijs q̄z cā mr̄io^{m} ꝺbit'. 9° ꝛ dotib^{9} 7 ꝺnatōnib^{9} fcis ꝓp' nuptias. Circa p^{m} vidēdū ē ꝛ mr̄ionū essentia sī gnificatōe 7 noīatōe.z.ꝛ inst̄ōe.z.ꝛ obli gatōe. Circa p^{m} q̄rū' plra.ſ.qd sit ma trimoniū diffinitiē. ℟^{o} vt hr̄ a mgr̄o.sen. li.4.di.27.hr̄ ēt.27.q.z.§.i.7 ex̄ ꝛ p̄sup. illō q̄z nob.mr̄ioniū ē ꝓiūctio marital' vi ri 7 mulier.int' ltias psonas idiuiduā vi te ꝓsuetudinē retinēs. Ad c^{m} euidētiā sciē dū ē q ibi tāgit' gen^{9}.ſ.ꝓiūctio.i.coadūa tio diuersoꝝ qō ē rl'o.Hec̄āt rl'o ē multi plex ex pte sbi 7 sic sig̃t' bis noib^{9}.ſ.vxor 7 marit^{9}.7 ē vna ex pte cāe.ſ.final'.qz ad eād nūero gnātōz ordiat' 7 sic sig̃tur. ħ noīe mr̄io^{m}.ꝓiūctio āt illa q̄ ē i actu car nali ñ ptinet ad eēntiā mr̄ionū.ſz ad vsū Tāgit' ēt ibi ꝺzia ꝧbēſ i spē.ſ.mār̄al'.qz cū

matrimoniū sit ꝓiunctio in ordine ad alia qđ vnū. talis ꝓiunctio in ꝓpm cōtrahit ꝑ illud ad qđ ordinat. ⁊ h̄ est illud qđ ad maritū ptinet. q. d. mr̄ioniū est ꝓiunctio ad ea q̄ officiū mariti requirit. q. n. vt dic̄ aplus. vir non est ꝓpter mulierē. sz mulier ꝓpter vir̄. iō hec dr̄ia poti⁹ sumit a viro q̄s a muliere. Quia vero ꝓiunctio matrimonial' implicat in se duo. s. legitimitatē ꝑsonar̄ ⁊ indiuisionem ꝑsonar̄. iō ad maiorē euidētiā addit' int' ꝑsonas legitimas indiuiduā vite ꝓsuetudinē retinēs. vñ nō est ⁊ essentia diffinitōis. sz explicatio ꝑmi mēbri. Et notāduz q̄ ibi ⁊ scribit' matrimoniū ꝑm statū pfectū. Ad ꝓplementū aūt matrimonij tria ꝓcurrūt. oz. n. q̄ sit initiatū ꝑ ꝓsensuz aiozuz verbis exꝑssuz ⁊ q̄ sit ꝓsūmatuz ꝑ ꝓmixtionē lexuz. ⁊ q̄ sit ratū ꝑ fidē ꝓtrahētiū. i. ꝑ fidei sac̄m. vñ sub illa diffinitōe nō cōꝑhēdit' mr̄io⁹ initiatū nec mr̄io⁹ infidelium. q. neutr̄ eoz indiuiduā ꝓsuetudinē vite retinet. sz in casu separi pōt. vt hēt. j. Si tñ indiuiduitas itelligat' ꝑm aptitudinē nō ꝑm actū. sicut risibile positū in diffinitōe hois illa diffinitio ꝓplectit' vtrūq̄z eoz. Vltr̄ matrimoniū sit sacramentū noue legis. R⁹ q̄ sic. quod ꝑz ꝑ h̄ q̄ dō aplus ad eph̄. 5. ⁊ matrimonio dic̄ sacramentū hoc magnū est. dico aūt in xp̄o ⁊ in ecclesia quod nō posset dici ⁊ alīquo sacramento quod' esset in noua lege instituz. Et sic matrimoniū pōt accipi dupl' vno⁰ quātum ad ipi⁹ instōem ⁊ sic non ē sacramētuz noue legis. q̄ fuit ante nouā legē instituz. Alio mō quo ad eius effectū ⁊ sic lz fuerit añ nouā legē institutū nō tñ habuit tunc vim ꝓferendi grām. sicut habet mō. In noua ḡ lege matrimoniuz non est euacuatū sz ꝓfirmatuz ⁊ factū gr̄e causatiū. ⁊ sic mr̄imoniuz ē noue legis sac̄m. hec Ric. 4. di. 26. q. 4. ar. 2. c

Quid ē in sac̄o mr̄ionij mā ⁊ qđ fo[r]ᵃ R⁹ essentia hui⁹ sac̄i cōsistit in sensibili actōne suscipiētiū ipm. vñ vbū ꝑ platuz ab altero eoz bz rōnez mātē. ⁊ vbuz 2⁹ platū ab alio bz q̄si rōnez forme eo mō quo vba sunt forma in sacramēto. sicut cui cuz vbuz accedit ad elementū ⁊ fit sacramētuz vt supius ē habitū. sic cū ad vbū illi⁹ qui ꝑmo dicit accipio te i vxorez accedit vbū alteri⁹ dicētis. ⁊ ego accipio te in vir̄. vel ecōuerso fit sacramētum. ⁊ ita ꝑz q̄ nō est idē mā ⁊ forma. nec ⁊ necessitate sacramenti q̄ verbum viri ꝑcedat verbum mulieris. quia quodcunq̄z istorum precedat nihil obest sacramento Hec dicendū est q̄ bñdictio sacerdotis sit forma hui⁹ sacramenti. Illa enim est ꝙd sacramentale ⁊ non est quid ptinens ad essentiaz sacramenti. hec Ric. 4. di. 26. q 4. ar. 2. c. i. Alij dicunt q̄ vba ꝙbus consensus matrimōialis exꝑmit' sunt forma hui⁹ sacramenti. mā autem est ꝓsensus. ⁊ hec dicit Ber. ex ⁊ spon. tua nos. vbi tex clare. Obijcit' aūt contra predicta q̄ ꝑm Hug. ⁊ sancto Victo. sacramentuz est ex benedictōne sanctificans. ḡ omne sacramentuz habz benedictōem sibi essentialez. R⁹ hoc verum est ⁊ sacrament' in noua lege institutis. tale autē non est matrimonium ꝑm ꝑt. 4. di. 26. q. 2. ar. 1. c. i.

Quid est in matrimonio sacramētum. ⁊ ꝙd res. R⁹ ꝑm Ric. 4. di. 26. q. 4. ar. 2. c. ibi est sac̄m tñ exꝑssio ꝓsensuz ⁊ oblo mutua. q̄ ꝑ mutuū ꝓsensuz ꝑ vba ⁊ pñti exꝑssum est causata. Hec enim est res respectu significatōis exteriozis q̄ est ꝑ sensibilia signa. Et est sacramētuz siue signū duplic̄ rei. s. charitatis quā significat ⁊ dispositiue causat. ⁊ vnionis xp̄i ⁊ ecclesie quā sig̃t sz non causat. Ipa aūt charitas ē res tñ. Scōm alios aūt ē duplex sac̄z siue signū vnū ꝓncipale qđ ē vbū vl' nutus exꝑmens ꝓsensuz. altez annexū. s. copula carnal'. ꝓiunctio ēt xp̄i ⁊ eccl̄ie ē duplex. s. ꝑ charitatē. ⁊ ꝑ nāe ꝓformitatē. ꝑ^A significat' ꝑ ꝓsensuz aiozz. 2^A ꝑ ꝓiunctōz sexuuz ⁊ b⁹ snie sunt Bon. 4. di. 26. q. 2. ar. 1. c. 1. ⁊ c. 1. ⁊ 2. Tho. ⁊ pe. hec pñt hr̄i ab eis i hac mā. Vltr̄ in susceptio mr̄ionij gr̄a ꝓferat'. R⁹ q̄ ꝓtrahētibus mr̄ioniū digne ꝓfert' gr̄a gratuz facies. sic̄. n. natura nulli ꝓfert potētia qn etiā ꝓferat dispositōez necessariā ad idoneaz executōem actus illi⁹ potentie. sic ipe ⁊eus ꝓferendo alicui ptātem aliquaz ꝑ sacramenti susceptōem simul ꝓfert dispositōez necessariā ad idoneā executōez act⁹ ptātis illi⁹. ꝑ sacramentū aūt mr̄ionij dat' ex dīna institutōe ꝓtrahētib⁹ mr̄imoniū ptās. vt vn⁹ vtat' alio ad ꝑcreatōez ꝓlis ⁊ ad remediū ꝓcupisc⁹ ptātis actū exequi nō pñt idonee ⁊ digne sin̄ gr̄a gratū faciēte ḡ rē hec Ric. 4. di. 26. q. 2. ar. 2. c. Vltr̄ copula carnis sit ⁊ integritate mr̄ionij. R⁹ duplex ē rei integritas siū pfectio. ꝑ^A in esse simplr̄. 2^A in cē ꝓpleto ꝓsistit. ꝑmo modo

puer ē ꝓpletus nō z°° qz nō pōt pficē q̄ sē bois. p° copula carnal' nō est ꝛ itegritate mr̄ionū. ſz z°° qz lz sine ipa bēat ēt mr̄ionīū. tñ nō bz pfectā significatōz ꝛ sic dic̄ Aug⁹ nō ē dubitādū illā mulierē ad ꝓiugiū nō ptinē cū q̄ cocēt ꝓmixtio sexuuz nō fuisse. Quibus mōis noīat' mr̄io^m. Rñ°sic elicit' ex v̄bis Ysidori. 9. etb. trip^r noīat'. s. ꝓingiū. nuptie. ꝛ mr̄io^m. In ma ti mōio. n. ē ꝓsiderare tria. p̄ cēntiā ei° q̄ ē ꝓiūctio. ꝛ sic dr̄ ꝓingiū. z° ei° cāz q̄ est solēnis ꝛsponsatio ꝛ sic dr̄ nuptie a nube qz ī solēni bñdictōe velāt' capita nubētiū z° effectū siue fructū q ē ples. ꝛ sic dicit' mr̄ionīū. vt Aug. d. ō Faustū qz nō dz mulier ad alīō nubē. nisi vt sit mr̄. vl' fm Ysido. mr̄ionīū dr̄ q̄i mr̄is muniū. i. offi ciū. qz maxie feis icūbit educāde. pl' offi ciū. vñ sic̄ possessio dr̄ prio^m qz patna soli citudie acgrit'. sic. pl' acgsitio matrimōiū ꝛ b̄ est potiss^a int' oēs ethimologias licz etiā alie inueniantur.

Circa z^m arti. q est ꝛ īstōe mr̄io nū q̄rit' plra. s. vtz mr̄ionīū sit ō iure nāe. Rñ° ꝙ sic aliq°. vñ. ff. ꝛ iust̄itia ꝛ iure. l. i. ꝛ isti. rubrica p^a dicit' ius nāle ē qō oīa aīalia nā docuit ꝛ pax p°. hic ꝛcēdit marī ꝛ feie ꝓiūc° quā nos mr̄ionīū appellam⁹. Ad c° euidētiā scien dū ꝙ aliqd cē ꝛ iure nāe dicit' dup^r. vno° illō qō cāt' ex nā. i necita^e ñ coopāte vo lūtate nisi illi° q nām īstituit. ꝛ sic dicim⁹ ꝙ ꝛ iure nāe ignis ē asc̄dē ꝑsuz. ꝛ sic ma trimōiū nō ē ꝛ iure nāe. Alio° dicit' cē ō iure nāe illō ad qō nā inclinat q̄uis p li bex arbitriū pficiat'. ꝑz quē modū actus vtutū dr̄ esse ꝛ iure nāe. ꝛ sic mr̄ionīū ē ꝛ iure nāe. qz ad ip̄z iclinat' nā generl. ꝛ spēi ꝛ p ꝓpatōz ad ꝓncipalē ei° finē q ē bonū pl'. ꝛ p ꝓpatōz ad scōariū q ē mutu uz obsequū ī reb⁹ dōestic. Q aūt nā gene ris ad b̄ aliq° incliet ꝛclaro sic. ꝓcreatio filioꝝ cōis ē oīb⁹ aīalib⁹ q̄uis ad b̄ ñ icli net nā. vno° in oīb⁹. qz q̄dā sē aīalia q̄ꝝ filij nati statiz pñt sibi victū sufficiēt acq rere. l' ad q̄ꝝ sustētatiōez suffic̄ vir p se. Et iō q̄uis ī istis nā inclīet ad coitū ñ tñ ē in istis ꝛteriatio masculi ad feiaz. Jn ill' āt ī qb⁹ filij idigēt sustētatiōe vtriusq̄ pētis vsq̄ ad paucū tps ē ꝛteriata p nāz ꝓiun ctio masculi ad feiaz. vt pz ī qbusdā aui b⁹. filij āt boiuz idigēt cura vtriusq̄ pēt vsq̄ ad magnū tps. ꝛ iō ī boib⁹ nā icliat ad ꝛteriatā ꝓiūctiōem maris ꝛ feie vsq̄ ad magnū tēpus. qz ex b̄ non pōt ꝓcludi ꝙ nā generis ꝛclinet ad isepabilē vnionē p totā vitā. iō nā generl nō inclinat ita p fē ad mr̄ionīū sic nā spēi q̄ ēt ꝓuenit boi ꝑz illō qō ē bō. Q aūt ad b̄ iclinet nā spēi pfecti° q̄s nā generl ꝛclaro sic. Jus nāe dictū a nā būane spēi ē qō nālis rō bois dictat. Nālis aūt rō bois nō tñ dictat fi lioꝝ ꝓcreatōez. ſz ēt educatōem ꝛ īstru ctōem. vñ fm pb̄z. 8. etb. c. ii. filij bñt a pa rentib⁹ esse nutrimentū ꝛ disciplinā. Di sciplina aūt parentū indigent filij. vt ī plu ribus p totā parentū vitā. nō pñt aūt cō mode filij sic instrui nisi hērent certos pa rentes. Et nisi esset indissolubilis obliga° viri ad mulierez. si enim essent parentes certi non tamē obligati. non cēt eoruz tā pfecta ꝛ diligens solicitudo circa ꝓlis educationē. Unō videmus ꝙ nati ꝛ fo nicatione licz certos habeant pentes ab bis tñ vt plurimuz negligunt'. ꝛ ideo na tural' ratō dictat ꝛbere esse obligatōem ꝛterminati viri ad ꝛterminatā mulierē indissolubilit̄ p totā vitam que obligatō est matrimoniū. Q etiā ad matrimoniuz inclinet nā per ꝓparationē ad eius finez scōariuz q ē mutuum obsequium sic pōt ostendi. boies in ꝛfectibus ꝛ pfectibus habent se inter se. sicut excedētes ꝛ excel si' ideo dictat nāle iudicium ratōnis ho mines ꝛbere siml' cohabitare vt mutuo sibi inuicē suppleāt ꝛfectus. ꝓpter quod dicit pb̄s. i. po. c. z. ꝙ homo nā ciuile aial ē. qō ꝓcedat dēo apli dicēt gal'. 6. alter alteri° onera por. Similimō dici pōtest ꝙ cū in reb⁹ domesticis q̄dā magis ꝓueniāt viro q̄s mulieri. ꝛ ecōuerso nāl' rō dictat nō tñ cohabitatiōez viri ꝛ mulieris in vna domo vt suos ꝛfect⁹ mutuo suppleāt. ſz ēt cohabitatōnē p totā vitaz idissolubilē vt libēti° ꝛ fideli° sibi iuicē subueniāt. vnde pb̄s. 8. etb. c. iz. viro ꝛ vxori aīcitia vī ꝑz nām inexistē. Homo. n. nā ꝓiugale aīal.

Etꝝ mr̄ionīū institutum fuerit añ pctīū. Rñ. duplex ē vsus mr̄ionū. ꝛ ꝑz b̄ duplex ē īstō una ī officiū nāe mltiplicāde. alia in remedium culpe vitande. quo ad pri mā potest dici sacramentū large in ratōe signi non cause. quo ad scōam vero pro prie in ratōne signi ꝛ cāe inquātuz erat medicamentū ꝓcupie. ꝑma institutio fuit facta in paradiso añ pctīū. z^a vero ex pa radisuz post peccatuz. vñ institutio ipi° in q̄tum ē sacr̄m ꝓprie p° pctīū fuit nō añ

Utz fuerit institutū a xo imediate. R.
xo mrionīuz instituēdū ꝺixit cū vt habeā gen̄.2.dixit.nō est bonū hoiem cē solū faciam⁹ ei adiutoriuz sile sibi. mrio⁹ autē facto istituit iplicite cū xo cōsta Adde dormientis formauit mulierē ⁊ adduxit eā ad Adam vt habeā.e.c.Et ipz mrio⁹ vbo ꝺixit cū ꝺicit gen̄.i.crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrā ⁊ sbjcite eā.vñ Aug.i.4.xi ciui.c.22.nos nullo⁹ dubitamus ꝑm bñdictōem xi.cre.⁊ mul.⁊ re.t. nonū cē nuptiaz.quas x⁹ añ pctm̄ hois ab initio ꝓstituit creādo masculū ⁊ feiaz Adaz vo xo ispirāte instōem matrimonū specificauit cum dixit gen̄.2.B nūc os ex ossi.m.⁊ caro x car.m.⁊ parū p⁹.quā obrē relinquet hō pr̄ez ⁊ mrez ⁊ adhē bit vroi sue.⁊ er̄t iqt duo i car.vna. In qb⁹ vbis tria bona mrionij explicauit.s. bonū insepabilitatis. cū ꝺicē ꝓpter B relī. hō pa.⁊ ma.i.cohitatōnem pr̄is ⁊ mr̄is. Et bonū fidei cum ꝺicē adhēbit vroi sue nō aliene.Et bonū ꝓlis cum ꝺicē ⁊ erunt duo.in carne vna.s. ꝓlis vni⁹ ꝓcreande. Fuit autē ꝓueniens matrimoniū institui p xum ⁊ hoiem diuinit⁹ inspiratuz vt eā effectui rīderet. In matrimo⁹.n.est vtus spūalis in significando ⁊ efficiendo aliquid carnale.⁊ humanuz.s.obligatio ad carnalem actum.Et hec dicta sunt xo matrimonij institutōne.inquātuz fuit in officiuz. In quātuz etiā fuit in remediū fuit institutuz a xo post peccatuz iplicite cuz ꝺixit mulieri. in ꝺoloze pies filios ⁊ sub viri eris ptāte ⁊ ipe dñabitur tui. ⁊ Adde ꝺixit qz audisti vocez vroris tue rē. Ex quibus ⁊ sequentib⁹ simul in vnuz colle ctis videri potest xuz insinuasse copulā eorum iam nō esse trī in officiū sz etiam in remediuz ,Exp̄ssius aūt instituit B x⁹ cum post diluuiuz ꝺixit Noe ⁊ filijs eius crescite ⁊ multiplicamini rē.multiplicatō eni hoiuz ꝓiunctōe ma.⁊ fe.pficit.Cum aūt xps ꝺixit Mat.19.ꝙs x⁹ ꝓiunxit hō nō sepet.p illa vba matrimoniū nō instituit sz mrioniuz duduz institutū separi ñ posse oñdit.Et hoc ꝺixit ad instruendum eos q xo sepabilitate mrionij nō bñ sentiebāt.vt pz p lrām ibidem. hec Ric.4.di. 26.q.i.ar.3.c.Scōm aūt Sco.4.di.26.q vnica.ꝓcl'oe.4.dubio p.cuz mrio⁹ sit sacramētuz noue legis ꝑm q tenet ecclesia imediate fuit a xpo institutū sicut ⁊ alia noue legis sacra vbi aūt illud instituerit nō bētur pleni⁹ qz Mat.19.ibi.n.ꝓtractū mrionij institutū pus gen̄.2.approbauit. nō instituit.⁊ vlteri⁹ ꝓtractui matrimonij sacrm ꝓpie dictuz ānexuit.qō accipi potest ex hoc q addit ꝙs xus cōiunxit hō nō sepet.vt nō intelligat ꝓiunxisse ꝑ instituisse ꝑcise ꝓtractuz matrimonij.sz cōiunxisse extunc gratiose p institutionem sacri ꝓcomitantis matrimonij ꝓtractum

Objcit aūt q circa ea que xus imediate instituit nulla pōt fieri imutatio ꝑr hoiem sz p ecclesiā mutatio fit circa mr̄i monium tota ꝺie ꝙ rē. R.q mutatio ꝑr hominez nō potest fieri circa matrimo⁹ q̄tum ad ea q ꝺina institutione xtermiauit.sz quo ad ea que indeterminata per ecclesiaz xterminada reliquit.hec Bon̄. 4.di.26.q.i.ar.2.c.2.ad oppo⁹.

Circa 3m qō est x obl'one matrimonij querunt plura.s.vtruz fuerit in ꝓcepto añ peccatuz. R.q sic.vt vult magister sen.li.4.di.26. Nam eā instōis mrionij i officiū duplex ē vna ꝑ statu innocētie.s.multiplicatō spēi būane ꝓpter ꝓplendū numez electoz.altera ꝑ statu culpe.s.ꝓseruatō spēi humāe p successionē indiduoz.,ꝓt hoc datū ē bis ꝓceptū.illō.s.cresci.⁊ mul.sel'añ pctm̄ i paradiso.gen̄.i.⁊ sel' post pctm̄ terminato diluuio gen̄.9. Dico ꝙ q añ pctm̄ mrio⁹⁻⁊ vsus ei⁹ fuit i ꝓcepto.qz tm̄ fuit ꝓceptū affirmatiū nō obligabat nisi ꝑ loco ⁊ tpe. Et iō ꝑmi pentes nō fuerūt trāsgressores isti⁹ ꝓcepti sz nūqz fuerit in padiso carnalit copulati. Rō c⁹ pōt sic assignri.ꝑ qz statis cito p⁹ fornicatōz Eue fcā ē illa transgressio. ,ꝓt quā st̄ eiecti x padiso. 2° qz xtermiatōz tpis q̄ incipent coire expectabāt ꝺina auctē⁹ bas duas tāgit Aug⁹ sup gen̄. 3^ē qz superfluitas cibi rtia digestōe digesti.q ē mā seis nō dū erat i eis. Si objciat qō dam̄.li.2.c.vl.⁊ silr.li.4. c.16.sentire vr q si hō stetisz x⁹ gen⁹ humanū alit qz p coitū multiplicasset.ꝺō q illō ꝺicē opinādo.vñ addit fortassis ñ asserēdo.nec ei⁹ opio cēt i B tenēda.vñ ⁊ Aug i4.xi ci.c.23.reprobat eā. Utz copula ꝓingal fuerit sb ꝓcepto p⁹ pctm̄. R.mrioniū p⁹ pctm̄ fuit ⁊ i offi⁹ ⁊ i remediuz.q ad ꝑmū fuit sb ꝓcepto p⁹ pctm̄ donec fcā fuit multiplicatio sufficiēs hoiuz ad cultū diuinū.Et tot vacātes erāt illi opi q melī⁹ erat manē aliquos in vginitate vel viduitate qz oēs copule ꝓingali intendere

Quo ad 2m aũt nunq̃ fuit in ꝓcepto qz moꝛbuꝫ carnalis ꝯcupie boies efficaci⁹ pñt tpare p exercitiũ meditationuꝫ ⁊ affectionuꝫ ſpũaliuꝫ ⁊ ꝛgustationẽ celeſtiuꝫ ⁊ macerationẽ coꝛpoꝛ q̃s p mr̃ionialẽ ꝯcubitũ.ſic̃.n.dicit Ber.ī epla ad ꝓꝛios ptẽes Huſtato ſpũ neceſſe ẽ ꝛeſpere carnez.affectanti celeſtia terrena nõ ſapiũt. eternis inbiãti faſtidio ſunt tranſitoꝛia. Non igit̃ obſtat ꝛe btã ṽgine. qz tpe ei⁹ iam erat ſufficiens multiplicatio boium ad cultuꝫ diuinũ.⁊ iõ copula ꝯiugal'iaꝫ nõ erat ſb̃ ꝓcepto.vñ nec Jo.bap. matrimoniũ ꝯtraxit.vl' põt dici q ꝓſone ꝓuilegiate ſicut btã ṽgo ⁊ Jo.bap.erant ab illo ꝓcepto p diuinaꝫ diſpẽſationeꝫ ſecrete exempte. Utꝝ mõ obligẽt̃ boies ad illud ꝓceptum. R⁹ q non qõ pꝫ p hoc q aplus.i.cor⁹.7.ṽginitatẽ ꝯſulit q̃ ꝯtraꝛiatur copule ꝯiugali. Haꝫ ꝓceptuꝫ illud fuit affirmatiũ iõ non obligat ad ſemp ſꝫ p loco ⁊ tpe ꝯueniẽtib⁹. Et iõ q̃diu fuit modicus numer⁹ boium ꝛeuꝫ colentium illõ ꝓceptum obliganit q̃ cã mõ ceſſat.qz magna ẽ multiplicatio boium ꝛeuꝫ colẽtiuꝫ. ⁊ tot vacãt copule ꝯiugali q expedit vt multi maneãt in ꝓtinentia virginali ⁊ viduali. Fuit ẽt illud ꝓceptũ ſatis reuocatum p h̃ q apoſtol⁹ ꝓtinẽtiã ṽginalẽ ꝓfert copule ꝯiugali. vt pꝫ.i.cor⁹.7.⁊ p h̃ etiã q caſus in quo obligat nõ manet. ſi tñ redigeret̃ mũdus ad tã puuꝫ numeꝝ boium q qbuſdã caſtitatez ſeruãtib⁹ alij nõ ſufficeret ad ſufficientẽ multiplicationem hominuꝫ ad cultuꝫ diuinuꝫ.tũc ma trimonialis copula oibus illi actui vacare ꝓtentib⁹ eſſet ꝓceptuꝫ.tñ iaꝫ tot credũtur ſaluati ⁊ tñ ſunt boies p mundũ mlt̃iplicati.q ſicut dicit Aug⁹. ꝛe bono ꝯiu. ſi oñs vellent ꝓtinẽ ab oi ꝯcubitu ꝛe coꝛ de puro ⁊ ꝯſcia bona nõ ficta multociti⁹ ꝛei ciuitas ꝯpleret̃.h̃ Ric.4.di.z6.q.ꝫ.o

De cã efficiẽte mr̃ionũ.ſ.ꝛe ꝯſenſu.t.8

Poſtea ꝯſiderãdũ ẽ ꝛe cã efficiente mr̃ionũ.ſ.ō ꝯſenſu p quẽ bꝫ mr̃io⁹ ꝯtrahi. ⁊ p̃ ꝛe ꝯſẽſu ſimp⁹. 2° ꝛe ꝯſenſu ꝯfirmato ſuramẽto. 3° ꝛe ꝯſenſu cui ſupuenit copula carnalis. 4° ꝛe ꝯſenſu coacto. 5° ꝛe ꝯſenſu ꝯditionato. 6° ꝛe ꝯſenſu ad tẽpus. 7° ꝛe ꝯſenſu p ꝓcuratoꝛes int̃ abſentes exp̃ſſo 8° ꝛe ꝯſenſus mr̃ionialis obo

.i.in quid ſit ille ꝯſenſus. Circa ꝑmum querunt̃ plura.ſ.vtꝝ ꝯſenſus ſit cã efficiens mr̃ionũ. R⁹ q ſic.vñ Lbꝛ.mr̃ioniũ nõ fac̃ coitus ſꝫ volũtas.ex̃ ꝛe ſpon.duo tuas dudũ.cum.n.oẽ ſac̃ꝫ habeat aliqd ſenſibl̃e ⁊ aliquid ſpũale.eſt.n.inuiſibilis gr̃a viſibilis foꝛma.oꝫ q habeat aliquid humanuꝫ ⁊ aliqd diuinuꝫ. Jn matrimonio g̃ eſt aliquid humanuꝫ ⁊ b̃ eſt ꝯſenſus boꝝ.⁊ aliquid diuinuꝫ. ⁊ b̃ eſt inſtõ ꝛei.q̃ſtum g̃ eſt ex ꝑte hominis.ſolus conſenſus exp̃ſſus facit matrimoniũ verum ꝯcurrente tñ inſtitutione diuina.cuꝫ.n.tã vir q̃s mulier ĩmediate ſubſint eidez dño ſola voluntas coꝝ non poteſt trãſferre ptãtem eoꝝ ab vno in alteruꝫ niſi volũtate ⁊ auct̃e cõis dñi cõcurrente.h̃ Pe. 4.di.z7.q.z.ar.i.c. Utrum ꝯſenſus tacitus ſufficiat ad eſſe mr̃ionũ. R⁹ ad ꝛtra benduꝫ matrimoniũ requirit̃ conſenſus mutuus p ṽba ꝛe p̃ſenti vel p alia ſigna in nõ valentib⁹ loqui exp̃ſſus.p ṽba inquã ꝛe p̃ſenti.vt cũ dicit vir. accipio te in meaꝫ vꝛoꝛem.⁊ mulier dicit accipio te ī meuꝫ. ex̃ ꝛe ſpon.ſi int̃.vbi ponit̃ dicta foꝛma ṽ boꝝ vl'ẽt cũ dicit alia ṽba filia cõſenſuꝫ exp̃mentia ꝛe p̃ſenti. ⁊ addit̃ vel p alia ſig̃ q multi p̃ſ ꝯtrahere mr̃io⁹ p nut⁹.ex̃ ꝛe ſpon.tue fraternitati vbi gl.nõ. Jnt̃ etꝫ abſntes ⁊ qui nunq̃s ſe viderũt põt cõtrahi mr̃io⁹ ꝑ ꝓcuratoꝛes ⁊ lr̃ãs ꝯſenſus mutuos exp̃mentes vt ẽt bñ.j.ar.7.b⁹.ti. dũ tñ fama vl'auditu vel aliq̃ alio mõ ſe nouerit.ʒo.q.5.nec illud.in glo.⁊ zz.q.z. nõ ois.§.cũ dñ.in glo. R⁹ aũt q̃re regritur exp̃ſſio mutui ꝯſenſus p aliq̃ ſenſibile ſignũ ẽ.qz ſic ẽ inſtitutũ.c⁹ inſtõis ratõ cõgrua fuit.qz mr̃io⁹ eſt ſac̃m ⁊ ꝛe rõe ſac̃ri ẽ.vt ſupꝛadictũ ẽ q ī eo ſit aliquod ſenſibile ſignũ.b⁹ ſñe ſt̃ Ric. 4.di.z7.q. i.ar.z.c.⁊ cõiter oẽs theologi.Et etꝫ ber. ex̃ ꝛe ſpon.tue fraternitati.i gl.v.⁊.c.tua. ī glo.v.vbi dic̃ q ad eẽ matrimoniũ duo ſunt neceſſaria.ſ.ſbſtantia ſiue materia ⁊ foꝛma.p ſubſtantia eſt ibi conſenſus. Et ꝑ foꝛma verba ad exprimenduꝫ conſenſuꝫ ꝛeputata.hoc idez ſentit etiã Jnnoc. ibidez. Sꝫ obj̃cit̃ ꝛ hoc.qz ex̃ ꝛe ſpon. tue fraternitati dr̃ ſic, mr̃io⁹ ꝛ̃hit̃ in vitate p legitimũ viri ⁊ mulier ꝯſenſuꝫ ſꝫ neꝯia ſt̃ q̃ſtũ ad eccl̃iã ṽba ꝯſenſuꝫ exprimẽtia ꝛe p̃ſenti.g̃ ṽba nõ regrũt̃ ad h̃.vt ī foꝛo ꝛei mr̃io⁹ ꝯtrahat̃.ſꝫ tñ ad h̃ vt ab ecc̃a mr̃io⁹ ꝛ̃ctũ iudicet̃. R⁹ ī valẽtib⁹

log ſm Ric.4.di.27.q.1.ar.2.c.1.licz vba ſint necia q̄tum ad eccleſiā, nihilo⁹ etiaz ſunt necia ad hoc vt in iudicio cei mrio niū ꝓtrahat. vnō verba illi⁹ cerī. intelligi debēt p appꝛopꝛiatōz. qz in iudicio cei ꝓncipalioꝛ ē ꝓſenſus interioꝛ q̄z exp̄ſſio ei⁹ exterioꝛ. Jn iudicio aūt eccᵉ eſt econuerſo. ſm vo Hoſt. vba regrūtur tm̄ q̄ ad eccleſiā nō quo ad cei nec q̄ ad mrionij eſſentiā. vt vī dicē dicta cerī. regrit. n. eccleſia vba vt ꝓſenſuſ. pbet. Nec ꝛz eunō ſufficē ſi loquat tm̄ alt. ſz oꝛ vtrūq; expꝛimere vbis. ſi log poſſet vter q;. ꝛz vo hoſt. nō regrunt vba nec ad mrionij eſſentiā nec q̄ ad eccleſiā. ſz ſufficē ꝓſenſus. vñ ſufficit q; dicat ꝓſentim⁹. ff. de re. iurī. l. nuptias. 7 ex de clādeſ cſpō. q; nob Sufficūt ēt ſine aliqb⁹ vbis ſigna i loquēte. Nā ſi is q loqui nō pōt ꝓtrahit p nutuz multomagis q loqui pōt. ff. de le. 2. l. nutu. Jtē vī q; ſufficēt volūtatē ſuā ſcribere ſine vbis. ar. C. de teſt. l. iubem⁹. pl⁹ eſt etiā ꝓſentire fcō q̄z vbo. ex de ap. dilecti. el p̄. vnō nō refert vtꝛ facto vel vbo qs ꝓſentiat. ex de ꝓiu. ſer. c. fi. Nā ſi poſt nutū vl ſig^m ſpōſa ſequat vixꝛ 7 ipo facto ſine verbis ꝓſentiat in eū erit matrimoniū. Silr ſi dicat volo te hr̄e in vxoꝛez ſi vis me habē in vixꝛ 7 ſi in h̄ ꝓſentis q; ſit vexꝛ mrio^m oſculeris me 7 ſtatiz mulier oſculet enz erit mrio^m ſine aliqb⁹ verb. ex de mrio⁹. 2. 2. inſt. ecc. c. i. Nec obſtat illō. ſ. q; vba ſunt neceſſaria q̄tum ad eccleſiaz qz ibi debz ſubaudiri vel ſigna. qō patz per boc qō ſequit. naz 7 muti ꝛē. Vel loquit illud. c. tue. de matrimo⁹ vero 7 exp̄ſſo. h̄ Hoſti. in ſum. 7 ex de ſpon. dudum. c. i.

Obȝicit iterū qz in illo. c. nō ois. §. cū dr in tex. 7 glo. 7 in illo. c. tue fraternitati. in glo. habet q; ſi ꝓtrahāt pentes filȝs preſentib⁹ 7 ſcientibus ſufficit eoꝛ taciturnitas. Rn̄° dicunt alig vt hoſt. 7 Tho. 4. di. 27. q. 1. ar. 2. q. 2. c. 2. q; in caſu p̄dicto ſufficit ꝓſenſus ſine vbis eoꝛ qui ꝓtrahūt qz verba parentū 7 taciturnitas filioꝛuz pn̄tium 7 verba equiualent ſenſibili ſig exp̄menti interioꝛez ꝓſenſum. maxime q̄z do aliquo geſtu annuūt 7 ex verecūdia loqui omittunt. ſi autem verba dicerent p alios q̄z per parentes non ſufficeret prędicta taciturnitas. plus enim in boc valēt verba parentū eo q; filȝ ſunt aliquid ſbe coꝛ. Alȝ autem p̄dictas glo. negant. nec eiz in tex. exquo accipiunt ſm rei veritatem poſſunt haberi. hec Ric. 4. di. 27. q. 1 ar. 2. c. 2. Aliqui vero diſtinguūt etiaz q; refert an agat cē cōiunctione cozum qui ſunt ſui iurī. an alieni. Jn p̄mo caſu requritur ꝓſenſus expreſſus ꝓtrahentiuz matrimoniū. Jn 2° ſufficit taciturnitas ꝓſenſus ipoꝛum cum expreſſione eoꝛuz i quoruz poteſtate ſunt ꝓſtituti 7 ſic diſtinguit Pe. de. 2ē. ar^m ad boc. 22. q. 2. §. cuz g̃ dicit Non eſt inquit uirginalis pudoꝛis eligē ſibi viruz. expetita magis cēz videri q̄z viruz expetiſſe. verecundiaz p̄mittat añ q̄z nubat qz ꝓinquuz verecūdia plus cōmēdat. cē boc vide. ff. de. ti. l. hui⁹. legī. §. ꝛ hunt quoq;. Utruz in matrimonio ſit opus ſcriptura. Rn̄° q; ſic. ff. de ſpon. ſufficē lex tamē ſcripturaz cē matrimo⁹ cēſiderat qñ liberta cum ſenatoꝛe ꝓtrahit. vel vbi illuſtres ꝓtrahunt matrimoᵃ ꝓpter barbaros in auē. vt liceat matri 7 auie. §. qz. §. dudum. coll'. 8. ſiquis ꝓtrahat cuz ꝓcubina inſti. cē nup. §. vlt. hoc aūt vltimuz intelligas q̄tum ad legitimatōnem filioꝛum. quia ſm leges non intelliguntᵉ alit legitimi. hec Hoſt 7 Azo. in ti. cē nuptȝs.

Quid ſi dicat viro vis talem. vel placet tibi talis. 7 ille rn̄det placz. 7 poſtea ſi milit mulieri. 7 illa rn̄deat placz. Rn̄° matrimoniū ꝓtrabitur qz talis ſterrogatio 7 rn̄ſio fit qñ quis eſt in cp̄uz ꝓſecrandus vbi ꝓtrahitur mrioniuz ſpūale. hec hoſt. extra cē ſpon. ſponſa. Quid ſi vir dicat p̄mitto tibi q; prouidebo tibi tanquam vxoꝛi 7 illa idem reſpondeat. Rn̄° ꝛz hoſti. ſuper. c. ex parte eodem. idez eſt dicendum quod cē caſu p̄miſſo. Jn talib⁹ eniz 7 ſimilibus dubȝs ſemper eſt p̄ matrimonio indicandum. ar. extra cē ſentī. 7 re iudi. c. fi. Quid ſi dicatur a viro p̄mitto tibi q; habebo te p̄ legitima vxore. 7 mulier ſimiliter econuerſo dicat. Reſpondeo per huiuſmodi verba contrahr̄ matrimonium. extra cē ſpon. ex parte. inter. 7 glo. 7. 30. q. 5. nec illud. §. ſed obȝicitur. quia boc verbuz habebo ad preſens tempus referri poteſt. extra cē matrimo⁹ ꝓtrac. contra. inter. ec. ex litteris. ſm hoſt. 7 Hoſt. ſubaudiendū ē cēcetero l'ab h̄ tpe

qđ tñ si fuerit exp̄ssum nō erit dubiū. vt p3 ex̄ de iureiur. quēadmodū. Sec⁹ est si dicat ducā te in vxorez. ⁊ idem dicit Jo. in illo. c. nec illō. de hoc vide. s. in cāu silī. ti. z. b⁹. li. Quid siquis iurauit q̄ velit aliquā retinere ppetuo secū. R⁹ mr̄io nīū non ē nisi dicat q̄ velit eā retinere in vxorē legitimā in auc̄. quib⁹ mōis natu rales eff. le. §. penl. sec³ est p̄m can. zz. q. z solet. hec Jo. zo. q. 5. c. i. intellige q̄ in p̄dicto cāu erit matrimoniū p̄m can. si agat vt mr̄io⁹ ꝓtrahat. vt etiam dicit in glo. illi⁹. c. solet. Utr̄ ꝓsensus exp̄ssus p v̄ba de futuro faciat mr̄io⁹. R⁹ q̄ nō qr̄ si est ꝓsensus de ꝑsenti tūc mr̄io⁹ ſ3 facit sponsalia qr̄ ē ꝓmissio de ꝓsentiēdo. Utr̄ ꝓsensus exp̄ssus p vba de p̄nti si desit cōsensus iterior faciat mr̄io⁹. R⁹ duplex ē for̄. s. p̄niale ⁊ iudiciale. Jn p̄ iudicat p3 vitatē. Jn z⁹ p̄m allegata. ex̄ de spon. tua nos. in fi. Dicēdū q̄ q̄ i foro p̄niali nec ē mr̄io⁹ nec mr̄io⁹ iudicādū. c⁹ rō ē. qr̄ in oīb⁹ sacris req̄rit intētio volūtaria faciendi illud qđ ecc̄a facit. qr̄ q̄ talis nō intē debat ꝑbere mr̄io⁹. iō nō est mr̄io⁹. Jn foro v̄o iudiciali aut vol⁹ ꝓbari p̄t̄ euidentib⁹ signis ⁊ sic ecc̄a nō iudicabit matrimoniū. aut non. ⁊ sic iudicabit. s. tabit. n. v̄bis. hec Boñ. 4. di. z7. q. z. ar. z. c. 7 tho 4. di. z7. q. i. ar. z. q. 4. c. i. 7 ꝓueniūt cum eis cōit theologi ⁊ ray. ⁊ bos. Sz obj̄cit qr̄ si ꝓsensus interior req̄rit in vtroq⁹ ꝓiugū. tē neuī de alīo scire pōt an sit v̄us ꝓiūx ⁊ sic q̄libz mr̄io⁹ ꝑbēs piculose exponit. R⁹ q̄ de q̄lz ē p̄sumendū bonū nisi mānifeste appareat ꝓtrū. ⁊ iō de oi p̄sumēdū ē qđ corde ꝓsentiat si ore exp̄mat nisi p signa euidētia fictio appareat. vñ ille ex pte c⁹ nō ē vol⁹ excusat̄ p ignorātiā a pctō. Obj̄cit itr̄ qr̄ siqs ꝓbet̄ ꝓsensisse i aliq̄s p vba de p̄nti. cogit̄ p excōis sētentiā vt eā hēat vxorez ſ3 dicat de fuisse ꝓsensū interiorē et si postea cū alia ꝓcrit interiori ꝓsensu v̄b exp̄sso. ⁊ b nō cēt si req reret̄ ꝓsensus mētal' ad mr̄io⁹. q̄ nō req rit̄. R⁹ in tali cāu ecc̄a cogit eū ad stādū cū p̄ᵃ vxore qr̄ iudicat eū p3 ea q̄ forī apparēt. Nec i iustitia recipit̄ ſ3 in fcō recipiat̄. ille tñ pot⁹ dz excōicatōz sustinē q̄s ad p̄mā vxorē redire vl dz ad aliā regionē remotā fugē. b Tho. 4. di. z7. ar. z. q. 4. c. z. ⁊ z. Obj̄cit ad b qr̄ i foro iudiciali credit̄ cuilz ꝺ se testificāti. q̄ siqs neget se corde ꝓsensisse dz credi sibi. R⁹ qr ecc̄a bz testio⁹ in ꝺriū. Et qr̄ ēt tale testimoniū turpitudis ē in p̄iudiciū cāe mr̄imonial' q̄ est fauorabil'. Jō talis viri testimoniū nō audit̄. Jn foro tñ ꝓscie credit̄ sibi in quo bō. suā turpitudinē ꝓfitet̄. hec Boñ. 4. di. z7. q. z. ar. z. c. z. Obj̄citur ēt q̄ vol⁹ ⁊ fraus nemini debēt p̄iudicari q̄ tē. R⁹ q̄ ibi sūt duo. s. effect⁹ ꝓsensus q̄ sibi p̄iudicat in foro ꝓscie vt non astringat̄ vinculo mr̄imonij ſ3 nō i foro eccl̄ie in q̄ iudicat̄ p̄m allegata. Et vol⁹ v̄bor. ⁊ b i neutro foro sibi p̄iudicat qr̄ i vtroz p eo punit̄. Quid siqs dicat ita. petre accipis agnetez i vxorē ⁊ ipe rñdeat oñe. petr⁹ accipit agnetem in vxorez. postea interrogat mulierē. Agnes accipis petr̄ in virū ⁊ rñdet sic. nunqd p hec v̄ba int̄ tales ē mr̄io⁹ iudicandū ſ3 petr⁹ dicat q̄ nūq̄ ꝓsensit. R⁹ nō absurde dici p̄t q̄ si p̄bro interrogāte publice añ fores eccl̄ie sic fuerit ꝓtractū ⁊ postea secuta solēnitas ꝓducta erit p mr̄io⁹ iudicandū vt eli p3 ex supdictis. Si aūt alio interrogante ⁊ post talia v̄ba secuta fuerit copula carnalis adhuc p mr̄io⁹ stabit eccl̄esia. Nam carnalis copula eli v̄ba de futuro trahit ad p̄ns tēpus p̄sumptiue. ex̄ de spon. is q. c. fi. ⁊ c. veniēs. imo dicit tex. in c. plt. de ꝺit. app. q̄ carnalis copula subsequēs sponsalia ꝺcta sb ꝺitōne si p̄ nō ꝓtradicat si añ dictā copulā carnalē nō fuerit ꝺ dictū validat mr̄io⁹ ⁊ idē ēt sentit tex. i c. sup eo. c. ti. Jtē vī si in domo sponsi fuerit traducta dū tñ inueniat corrupta. arg. i bis q̄ dicit̄. j. de frigidis. al' mr̄io⁹ nō faceret traductō sola. ff. de spō. q̄sitā. Et b si volūtaria fuerit traducta. Sec⁹ ē si ēducat̄ in vita ⁊ fugiat q̄cito būit libtatem. ex̄ de spō. veniēs. ad nos. ⁊ de v̄spō. ipu. ex lr̄is. vñ v̄sus. Effuge cū poteris ne cō sensisse puteris. Et sic carnal' copula i v̄gine ⁊ ēductio icorrupta eq̄pāt̄. vt ex̄ de spō. veniēs. ⁊ de ꝓiu. le. c. fi. Et b mēbr̄ di stictōis apte ꝑbat lr̄a. ex̄ de spō. tua. ibi ⁊ int̄ eos rē. ⁊ ibi q̄ q̄lr̄ rē. q. d. tu dic. q̄ nū q̄s ꝓsenser. i mulierē. nos tñ nō videm⁹ q̄ lic̄ b tibi ꝓstare possit ⁊ exq̄ eā coguit. tū ex v̄bis p̄cedēti b⁹. ſ3 idirect. tū ex carnali copula subsecuta ꝑculdubio ē mr̄io⁹ p̄sumēdū. ar. exp̄ssuz de ꝺit. app. p. tuas. Si aūt eā nō coguit nec ēduxit ñ iudicat mr̄io⁹. ⁊ b ē qđ dic̄ illō. c. tua. i fi. ibi cū i eo nec sba rē. nec forma v̄bor rē. subaudi. nec alia iudicia p que bī ꝓctus. b Bos.

Quid si dicat alē se aio ludendi ꝟba ꝓtulisse. ℟o ꝑm ℔osti. papa sup ℔ esset ꝯsulendus: qz ē casus nou⁹ ꝛ maioꝛib⁹ cāis. ar. eꝛ ꝛ transla. epi. c. i. Et ℔ in cāu sili ꝓbare vī Aug⁹. ꝛ ꝯse. di. 4. solet q̄ri Secūduz tū iura q̄ mō currūt dici ꝑt: q̄ si vterq; iuret q̄ ludēdi aio ꝟba ꝓtulerūt nō intendētes ꝯbē: ⁊ testes q̄ ꝑntes fuerunt dicōi iurent: q̄ credūt veꝛ iurasse: maxime qz erāt potati nec erat boza sobzia: ꝯ mr̄imoniū iudicabit. Mā ebrius dr̄ ignoza s. iz. q. i. sane dicimus. ⁊ sic nō cōsentit ar. C. ꝛ donatio. l. nec ignozans

Quid etiam si qs ꝓ ludo repzesentā do cū aliqua famula vestibus alienis in duta ꝯxit. ℟: si ambo cōfitent: q̄ ꝯbere intēdebāt mr̄imoniū: standuz ē ꝯfessio eoꝛ. eꝛ ꝛ clandest. ꝛspon. c. i. ⁊. z. Si aūt alter ꝯfiteat ⁊ alē neget papa bñ faceret si ius statuēt q̄ mr̄imoniū tenēt in penā eius: q̄ clam ꝯxit: ⁊ q̄ mō pnitet: vñ ad i stātiā ei⁹ nō vī mr̄imoniū sepādū ar. eꝛ ꝛ eo q̄ duxit i mr̄imoniū. c. i. ⁊. i. q. i. si qs ꝓ ignozantiaz. ⁊ sic in dubio iudicat. hec ℔osti. Quid si dicat ꝛ aliq̄ q̄ nō fuit vel nō ē vxoz. ℟o sufficit ꝓbare q̄ eam publice ꝛsponsauerit ⁊ subarrauerit: vl̄ q̄ cā mr̄imonij benedicti fuerit: ⁊ postea eā in domū suā duxerit ⁊ vxoꝛē habuit ⁊ tenuerit: lz nō ꝓbēt ꝟba: qz sepe ꝑ nimio timultu ꝟba nō possūt audiri. Et frequē ter puella verecūdia ducta suā nō expzi mit volūtatē. ꝓbant ℔ eꝛ ꝛ spon. ex lr̄is i. qō verū est: nisi violētia alleget ꝛ qua dicet. ⁊. Videt etiā sufficē q̄ post ꝯctum mr̄imoniū eā in vxoꝛē tenuit ac ḋuxit: vel q̄ dixit q̄ nunq̄ eaz dimittēt: ß ei sp adherēt: talis. n. vxoꝛ dici pōt. di. 34. xpi ano. Jtē lz ī strumēta nuptialia sola ad p batōem mr̄monij nō sufficiāt. C. ꝛ nup. neq; sine nuptūs. vt etiā dicet. ⁊. ꝓbat tū mr̄imoniū ꝑ instr̄m: in quo se coniuges vocāt: ⁊ donatōem ꝓpt̄ nuptias mulieri factā tanq̄ vxoꝛi: cū fama ⁊ alijs idicijs eꝛ ꝛ ꝑsump. illud. ⁊ sic pōt intelligi illud ff. ꝛ ritu nup. in libe. ⁊. ff. ꝛ concubinis. i ꝯcubinatu. alis aūt mr̄imoniū nō ꝑsumi tur ß stupzū: nisi volūtas ꝓpzia suffragauerit: ⁊ alia vota succurrerit subaudi ta cita vel exꝑssa: vt pz ex ꝑmissis: sic nō ꝯ dicit: ß ꝯoꝛdat illud. zo. q. 5. alit. ⁊ accedit optime illud. ff. ꝛ sponsa. quesitum. ℔ ℔osti. Et bzenit etiā i sum. vt ꝛ ꝟba regrant vel nō: ⁊ vtrū sufficient ꝓbatuz sit vel nō: relinquēdū ē ꝑm ℔o. arbitrio iudicis: q̄ ispecta q̄litate pson ꝛ ⁊ ātiq̄tate tpis: ⁊ copula carnis: ⁊ alijs circūstātijs ℔ ꝛterminat: lz in magna pte p p̄cedētia ⁊ sequētia quō arbitrari ꝛbeat istruat.

Quid si mulier veniat benedicēda añ fozes eccl̄ie: ⁊ postea neget se ꝯsensisse. ℟o viro ꝯziū ltime ꝓbāte si audit tal' mulier sine teste: nec testis recipit si carnaliter cognita fuerit. eꝛ q̄ mr̄imoniū accu. posi. isti ꝑr. §. sicut ibi. si postq̄ legitimo tempe ac cedēte semel copule carnali ꝯsensit ꝛē. Et itelligo nisi cognita fuerit iuita: ⁊ añ ⁊ p⁹ copulā carnis reclamasset: tunc. n. nō cre derem ei audiētiā ꝛnegandā. eꝛ ꝛ spō. ⁊ mr̄i. ꝯsultatōi. añ si. ⁊ eꝛ ꝛ eo q̄ cog. cō sang. discretōem. nūso. i. vbi vo nō appa ret ꝛ reclamatōe in fauoꝛē ꝑsumit' vi ꝛ ꝯsensisse si carnaliter cognita fuerit: sic ī tellige illud. c. insup. ꝑsumit' etiā ꝯsensisse si cū viro longā moꝛā ꝯxerit. eꝛ ꝛ spō. ⁊ mr̄i. ad id qō. Sz si statim fugit ⁊ vult ꝓ bare coactōem nō ē sibi audiētia ꝛnegā da: vt dictū ē. s. ℔ ℔osti. Pone q̄ aliqs ꝓtestet coꝛā pulrib⁹: ⁊ dicat q̄ oīa q̄ dicet ⁊ faciet: nō faciet aio ꝯbendi matri moniū: ⁊ p⁹ea dicat publice ꝯsētio i te: ⁊ mulier silr dicat: nunqd erit mr̄imoniuz ℟ndet Ber. q̄ ecclesia dz ꝑ mr̄imonio iudicare: qz recurrēdū ē ad cōem intelli gētiā ꝟboꝛ. eꝛ ꝛ spon. ex lr̄is. i. bi⁹ eniz ꝟba nō possūt sue intētōi ꝛseruire. ꝑ ⁊ si ꝓbet ꝓtestatōem quā fecit: postea potuit ab illa volūtate recedē: ⁊ in eā cōsentire ⁊ videt ꝑ illō qō postea fecit publice. Et si dicat q̄ adhuc tpe ꝯctus in cadē volū tate erat nō credit ei: qz ꝯ cū iterp̄tatio fieri ꝛbet: q̄ dolū adhibet: vt dr̄ in dicta ꝛre. ℔ Ber. eꝛ ꝛ spon. tua nos. ⁊ ℔o. ß p̄dicta fozte sunt vera in iudicio eccl̄ie: secus aūt ē in foꝛo cōscientie: vt pz ex p̄ dictis. Quid si dicat tenebo te ī vxoꝛē donec moriar: cā ꝛcipiēdi cā. ℟o: dicūt qdam q̄ ē matrimoniū idissolubile: ⁊ sic po nūt casum. eꝛ ꝛ spon. ex lr̄is. Sz certe si apparet ꝛ dissensu ⁊ dolo: nō ē mr̄imo nium etiā in iudicio eccl̄ie: nisi fozte car nalis copula subsit: quat: vt pz ibidē. tua nos. ℔ ℔osti. Jn iudicio vo ꝯscie nūq̄ ē matrimoniū: nisi cōsentiat in coꝛde. Mō tū q̄ si qs dicat se dixisse bi⁹ ꝟba: cā ꝛ cipiendi nō audit. s. in iudicio eccl̄ie: si vo dicat se dixisse cā iusti timoꝛis bene audit. eꝛ ꝛ spon. veniēs. z. ℔ ℔ostiensis

Quid si qs vt possit cognoscē mulierē fingat se cū ea sponsalia ꝺ̄hē dicens: ego Jo. consentio in te: cū tñ vocet ꝑtr⁹. ℟° si talis nō cōsentiat nō est mr̄imoniū. eꝫ de spon. tua nos. Quid ꝙsulēdū est alci ꝙiugū cū alter affirmat: ꝙ nunq̄ in euz cōsenserit nec cōsentit. ℟° ꝙsulendū est ei ꝙ ℔ nō credat: qz nec alteri ꝙiugū i hoc credē tenet. eꝫ de ꝓbatōibus. ꝓ tuas. Si aūt temerarie credat: ꝙ alter ꝙiūx verus dicat durante illa credulitate ñ licet ei cū illo carnalit cōmiscerī: nec ad petitionē ꝓpr̄ia: qz credit ꝙ nō sit ei⁹ cōiūx: nec ad petitōz alci⁹: qz i ℔ sibi ꝑiudicat q̄diu se nō eē ꝙiugē affirmat: si aūt postea se eē mentitū affirmat: debitū petat: si alt coniunx i ꝑstina credulitate ꝑmaneat: pplex⁹ est: q̄diu illa credulitas durat: qz illa credulitate ꝑmanēte: nō credit alteꝫ suū cōiugem eē: vñ si debitum reddēt ꝺ̄ ꝙsciam facēt. qz nec credit eē debitū imo idebitū. Si aūt nō reddat etiaz ꝑccat: qz lz alter cōiunx in dicēdo se nō eē cōiugē ꝑiudicaret sibi quo ad ptātem ꝑtēdi debitum q̄diu ℔ nō reuocabat: tñ postq̄ reuocat credo ꝙ ꝑiudiciū illud expirat: qz reuocatio concordat vbis: qb⁹ in ꝺ̄ctu exp̄ssit suū cōsensuz de ꝑñti. ℔ Ric℔. 4. di. 27. q. i. ar. 4. o. Utꝫ ꝙsensus clādestinus faciat mr̄imoniū. ℟° ad eē mr̄imonij sufficiūt ℔ duo. s. legitimitas ꝑsonaꝝ: et vnitas cōsensuū. Ad solēnitatē vō et decorez siue honestatē regrit pentū traductio: et ꝓclāzi bñdictio: et nihilomin⁹ ℔ duo sūt i ꝑcepto ꝓpt ꝑiculū vitandū: qz sepe q ꝺ̄bunt occulte pnitēt: et cū alijs ꝺ̄bunt de facto: et cū nō possit ꝺ̄ctus ꝓbari: ecclesia necessario accipit: et sentētiat ꝺ̄ veritatez et iō oportuit talia ꝓhiberi. hinc è ꝙ si qs ꝺ̄bit cū aliq occulte: lz sit mr̄io⁹ ꝑccat tñ sic fornicari⁹: nō tñ tñ: qz facit ꝺ̄ ꝓhibiti onē. eꝫ de clādes. de ꝑsō. c. z. in glo. Ad maiorē ād euidentiā nō: ꝙ sic matrimoꝝ clādestinū dr̄ triplex. ita etiā pōt dici clā destin⁹ cōsensus triplex. Uno° dr̄ mr̄ioꝝ clādestinum: qđ ꝺ̄bit sine ꝑñtia testiū. eꝫ de clādes. de ꝑsō. qđ nobis. z°° qđ ꝺ̄bitur nō hitis solēnitatib⁹ ꝙsuet: lz ꝺ̄ctū fuerit i ꝑñtia testū. 30. q. 5. alr̄. z°° qñ fit ꝑmissa denūciatōe. eꝫ de clādes. de ꝑsō. cū ibibitio vbi etiā i glo. ꝑdicta ponit ꝑdcā distinctio et quoꝫ ꝑdictoꝫ mōꝫ si affinit cōsensus mutu⁹ ꝓ vba de ꝑñti exp̄ssus: vel ē matrimoꝝ ꝑm de i et ꝙscie iudiciū. eꝫ de clādes. de spon. c. i. et 30. q. 5. nostrates. Illud tñ qđ ita est clādestinū qđ nō fit in ꝑñtia testiū nō iudicat vel matrimoꝝ ab ecclesia: q̄ iudicat ꝑm allegata. vñ si aliqs istoꝫ in facie ecclesie cū alia ꝑsona ꝺ̄bet ꝑcipere ei ꝓ ecclesiā ꝙ cuz ea staret: et ad ꝑmā nō accedēt: cui tñ ꝑcepto obedire ñ debēt: q̄stū ad redditōem carnalis debiti qz magis è obediēdū iudicio dei et ꝙscie: q̄z iudicio ecclīastico: q̄ ꝑm ꝑsumptōne s iudicat. In qbus tñ sine pctō posset obedire ecclesie: tenet obedire sic in sbuenie illi mulieri in necessarijs si indiget: et ipe illi et alteri sufficē posset. ℔ Ric℔. 4. dis. 28. q. 2. ar. 3. c. Sed obijcit ꝙ. 30. q. 5. alit dr̄ de clādestinis matrimonijs: ꝙ nō sūt coningia: ß adulteria. vel cōtubnia. vl ſtūꝑ. aut fornicatōes. ℟° illud nō est ita intelligendū: ꝙ nō sint legitia ꝙiugia: ß qz nō hñt decorē et debitā honestatem: et sūt ꝺ̄ ꝓhibitōez: et sic hñt culpā. Uel pōt dici ꝙ illud itelligendū è de clādestino cōsensu nō expsso in ꝑñtia testiū: q ꝙsensus nō efficit mr̄io⁹ ß ꝑsūptōem: et iō tal⁹ concubitus ab ecclesia iudicat illicit⁹: lz. n. cōcubit⁹ i matrio⁹ sit licit⁹ regulariter: ꝑr accūs tñ aliquo loco et tpe pōt illicit⁹ eē: vt ꝓpt scandalū ꝓpū: vel ꝓpt ꝓhibitōez ecclīe: q̄ ꝓhibet alicubi ꝙiuges carnaliter copulari: anteq̄ adhibeāt mr̄io⁹ solennitates consuetas: quā tñ ꝓhibitōez qdaz eē nō dicūt respū act⁹ debituz reddendi ß respū act⁹ ꝑtēdi: vñ peccaret exigēs ß nō peccaret reddēs. ℔ Ric℔. vbi. s. c. z°°.

Eqr̄ videē de 2° arti. s. de consensu iuramēto firmato. Et circa ℔ q̄ritur vtꝫ iuramñtū adiūctū cōsensui exp̄sso ꝑ vba de futuro faciat mr̄io°°. ℟° ꝙ nō: qz ꝑ vba de futuro nō ꝺ̄bitur mr̄io°°: ß ꝓmittit futuꝫ: et ꝑ iuramentuz tñ cōfirmat: qđ i vbis significat.

Eqr̄ videē de z°. s. de consensu cui supponit copula carnal. Et circa ℔ q̄runt plura. ꝑ vtꝫ cōsensus exp̄ss⁹ de futuro cū carnali copula sequēti accedēte ꝙsensu de ꝑñti: ꝑ vba tñ de ꝑñti nō exp̄sso mr̄io°° efficiat. ℟° ꝙ sic. sic. n. ex institutōe sufficit ad ꝺ̄bēdū mr̄io°° consēsus de ꝑñti ꝓ vba de ꝑñti vel alia signa exp̄ssus ꝑ carnis copulā: ita in relatione sufficit ad ꝺ̄bēdū matrio°° iter legitimas ꝑsonas: cōsensus i mr̄io°° ꝑñs exp̄ssus ꝑ carnis copulā i relatōe ad vba: q̄ ꝙsēsuz de futuro ꝑus exp̄sserāt: lz neutꝫ ꝑdcōꝫ

sufficēt p se ad exp̄ssionē p̄dicti cōsensus eo mō quo regrit ad cāndū mr̄ionū. ℔ Rich̄.4.di.28.q.i.ar.2.c. Utr̄ sufficiat ad mr̄ioniū solus ꝓsensus de futuro cum carnali copula sequēte. ℟° q in cañ cēt mr̄ioniū p̄sumptū p̄m ecclesie iudiciū: eo q ecclesia p vba q̄ p̄cesserūt de futuro: 7 p copulā carnis sequētē p̄sumit ꝓsensum de p̄nti affuisse: 7 ipos se mutuo mr̄ionia li affectu cognouisse: tñ nō cēt ibi mr̄io[m] ver̄ nec p̄m rei iudiciū: q mr̄ioniuz p̄m rei veritatē sine ꝓsensu reali de p̄nti ñ p̄t ꝗbi. ex̄ de spō. tua nos. ℔ Rich̄.4.di.28. q.i.ar.2.c. Alij distinguūt 7 bñ vt mihi vr̄ q tales sibi copulant aut affectu cōiugali: ita q vir credit copulari cū sua: 7 e2°. 7 tūc copula sequēs facit mr̄ionium ver̄: nō tñ ex̄ p̄sensu p̄cedētez de futuro: ℔ etiā ex̄ ꝓsensuz tacitū p̄cedētez: q2 s. nūc solvit qō ꝓmiserat. s. se eā ducturū. aut affectu fornicario: 7 tūc fit mr̄ioniuz p̄sumptū non ver̄. Et ℔ in iudicio forēsī qō iudicat de mānifestis tñ: nō āt i p̄nali iudicabit cē mr̄io[m]. Jn ℔.n. iudicat p̄m rei verā ꝓfessionē. Jn illo vo p̄z signoꝝ exterioꝝ p̄sumptōem. Et ē talis ℔ p̄sumptio ꝗ quā nō admittit ꝓbatio: q2 ē pre sumptio iuris 7 de iure. ex̄ de spō. is qui fidē. 7. c. veniēs. Huius sñie ē Pe. 4. dis. 28. q.i.ar.2.c.7 vr̄ etiā cē Bon̄. 4. di. 28. q.i.ar.i.c.2°. Quid si qs añ carnis copulā ꝓtestet q nō cognoscet vxorē suā de futuro aio ꝓsentiēdi: 7 postea cogscat ℟° p̄m Hosti. p mr̄i° ē iudicandū. ar. ex̄ de appel. sollicitudinē. 7 de offi. ord. ꝑtum ℔ ℔ forte ē ver̄ in iudicio ecclesie. secus āt in foro ꝓscie. Quid si in p̄ntia pluriū fili arr̄ Licij dicat Petrus: p̄mitto q vnaz de vobis oībus ducā in vxorē: 7 rūdeant oēs placet: vel q̄libet p se dicat: 7 ego pro mitto tibi q si elegeris ꝗbē mecū: 7 ego ducā te in vix̄: 7 ipe postea cognoscit vnā eaz: nūqd est mr̄io[m]. ℟° p̄m Hosti. q sic q2 cōsentiunt ipo facto. ar. ff. de legib°. de qb°. 7 ex̄ de appel. dilecti. 7. c. vt nr̄m. Sz iste casus silis ē casui posito. ē. ti. 6. huius tractat°. questi. qd si qs iurauerit: 7 ideo dic vt ibidē. Utr̄ post copulā carnis solū cōsensuz de futuro sequentē alio ma trimoniū ꝗbē possit. ℟° alig dixerūt q q̄nis p̄mū mr̄io[m] nō fuerit ver̄ ℔ p̄cesserit ptum: tñ ex ꝓstone ecclesie in fic ꝗbentib° gñat impedimētū ne cū alijs ꝗbē possit nisi vir ꝓtraxerit cuz alia p̄ma viuente: 7 mulier cū alio viro p̄ viuēte: talia mr̄io[a] tanq̄s nulla sūt diriměda. vñ ex̄ de spon. is q fidē. dr̄ de matrio°ꝗcto post mr̄ioniū p̄sumptum: q neq̄ ver̄ nec aliq̄ cēset matrio[m]: 7 huic opi. vr̄ ꝓsentire ibiō glo. in fi. Sz q̄nis ℔ opi. sit ꝓbabilis: tñ nō ē vera: nec cōit tenet a doctoribº: q2 p̄mū matrio[m] cū nō fuerit ver̄ ℔ p̄sumptum: nō gñat in fic ꝗbentib° ver̄ impedimentuz ꝗbendi cuz alijs ꝓsonis: ℔ p̄sumptuz. Et Et q2 ecclesia iudicat de interioribº p exte riores p̄sūptōes z[m] mr̄io[m]: q̄nis cēt ver̄ p̄m rei iudiciū: dirimeret tñ p̄m iudiciuz ecclesie: 7 ad priorē copulā ꝓcellēt reuerti p ecclesiasticā censurā. 7 sic intelligi debz illud. c. is q fidem. 7 sibi. Tamñ q2 p̄m rei veritatē cōiuges nō fuerunt: 7 vera sunt matrimonia: q̄ cū alijs ꝗxerūt ꝓsonis: debz pmittē poti° glz se excōicari: 7 quācūq̄s penā aliā ſbire q̄s carnalit copulet priori. sibi dico de muliere respū viri. Hec ꝓpt ℔ talis pplexus est. q2 in ℔ casu nō obedi endo ecclesie nō peccat: ℔ sustinētia excōi catōis hac de cā ē sibi meritoria. Hui° z[e] opi. sunt cōit theologi p̄m Hosti. in sum. 7 ex̄ e. is q fidez. Quidā vo q sūt z[e] opi. vt Pe. 4. di. 28. q.i.ar.2. sic distinguunt. 7 bene vt mihi vr̄: q. s. illa copula aut in teruenit affectu ꝗugali: 7 tunc fuit verū mr̄ioniū p[m]: 7 z[m] nullū. aut affectu forni cario: 7 tunc p[m] mr̄ioniū fuit p̄sumptū 7 z[m] fuit ver̄: 7 sic p̄m cōem opi. ex p̄mo matrionio nō ꝓdit vere: ℔ tñ p̄sūptiue z[m] mr̄ioniū. vñ in iudicio ecclesie q̄ iudi cat p̄m p̄sumptōes z[m] mr̄io[m] indicabit nullum. Jn iudicio vo pnie ver̄. vñ debz pmittē se poti° excōicari: q̄s ad mr̄ioniuz p[m] reuerti. Sz qd si tal ad terrā ignotā fugiat: 7 de ꝓmisso peniteat. ℟° si lnia iudicis trāseat nō excōicat°: vr̄ tut°. Si āt excōicat° vel sine lnia: pōt excōicari: 7 quocūq̄s vadat debz sñiam seruare: ei enī ē periculosuz si se cōioni ꝛgerat: cōicātes aūt sibi ꝓbabilis ignorātia excusat. ex̄ de cleri. ex. illud. §. illud. 7. c. aplice. ℔ Hosti.

Sz obūcit ꝗ hāc z[am] opi. q2 ecclesia p̄t facē alīq̄s ꝓsonas illegitimas ad ꝗbēdum iter se: vt p̄z i machinatōne mortis viri vel vxoris. ex̄ de eo q duxit in mr̄io[m] c. i. 7. z. cū igit ecclesia ꝓsonas q̄ post con sensuz de futuro sūt carnalit copulate iu dicet z[m] mr̄io[m] non posse ꝗbere. ex̄ de spon. is q fidē. vr̄ q z[m] matrioniū nullū sit. ℟° ecclesia aliq̄n ꝓbibet aliqd fieri

ꝛcernẽdo ĩplicite: vel explicite irritum ⁊ ĩnane factũ ꝯ hãc ꝓhibitõez: ⁊ sic ꝓhibet ꝯ hi mr̃io⁹ ꝑsũptũ: qõ ꝑz veritatẽ nullũ ẽ. Alio mõ ꝓhibet aliqd fieri nõ ꝛcernẽ ꝛo explicite nec ĩplicite irritũ si fiat ꝯtũ. Et lz faciẽs ꝯ talẽ ꝓhibitõez ꝓcecet: factũ tñ tz nisi aliud obstet: ⁊ sic ecclia ꝓhibet ꝯhi mr̃io⁹ durãte alio mr̃io⁹ ꝑsumpto: qõ ꝑm rei veritatẽ nullũ est. Uel põt dici ꝙ ecclesia nõ ꝓhibet 2⁹ mr̃ioniũ nisi supponẽdo ex ꝑsumptiõe ꝙ p⁹ sit vex: ⁊ iõ lz 2⁹ mr̃ioniũ realit̃ sit vex ꝑm iudiciuz ꝛcitñ ꝑm iudiciũ ecclesie ẽ nullũ: ⁊ ita eo mõ ẽ nullũ q̃ ab ecclesia fuit ꝓhibitũ. ℔ Ric℔.4.di.28.q.i.ar.4.c.2⁹. Uñ in tali casu anteq̃z spõsus ducat aliã tenet̃ eam ducẽ ĩ vxorem: si sint eq̃lis ꝙditõis: ℔ si aliã duxerit fact⁹ ẽ ipotẽs ad soluẽdũ illõ ad qõ tenebat̃: ⁊ iõ sufficit si ꝛ nuptijs ci ꝓuideat: vl alit̃ sibi satisfaciat. Et ad ℔ etiã ñ tẽt̃ vt qdã dicũt si spõsus sit mlto melioris ꝙditõis: aut aliqõ signũ cuidẽs studij fuerit: qz ꝓbabiliꝛ põt ꝑsumi ꝙ spõsa ꝛcepta nõ fuerit: ℔ ꝛcipi finxerit. hec Tho. Et ꝓuenit cũ eo Io. ĩ sum. ⁊ in glo. ex̃ c. ex pte. e. Alber. ãt vꝛ velle ꝙ etiã si vir sit melioris ꝙditõis eã ducẽ tenetur.

Utz illi q̃ post ꝟba exp̃mentia cõsẽsuz ꝛ futuro carnalit̃ copulant̃: moztaliter ꝓcedẽt. ℟o hi⁹ copula aut fit affectu foꝛni cario: ⁊ tũc ẽ petñ moztale: nec facit mr̃i monioñ vex ℔ ꝑsumptũ. aut fit affectu matrimoniali ⁊ tũc ꝑsone aut sũt ignare iurꝭ. ⁊ ecclesiastice ꝙsuetudis: ⁊ tũc nõ ẽ moztale. aut ñ sũt ignare; ⁊ tũc puto ꝙ q̃ñ fit clãdestina copula: ꝯ ꝓhibitõz ecclesie sit petñ moztale: maxie vbi ecclesie ꝓhibẽ cõit̃ obꝟnat̃. ℔ Pe.4.di.28.q.i.ar.z.c.z. Uñ si spõsa spõsuz admittẽs credat eum velle mr̃io⁹ ꝙsumare: excusat̃ a ꝓcecato nisi aliq̃ signa exp̃ssa fraudis appareant: sic̃ si sũt multũ distãtis ꝙditõis: vel quo ad nobilitatẽ: vel q̃ ad foꝛtunaz: vl aliõ cuidẽs signũ appareat: ℔ tñ spõsus ꝛcecat ĩ foꝛnicãdo: ⁊ qõ plus ẽ fraudẽ faciendo ℔ Tho.4.di.28.ar.z.c.z⁹.

Equit̃ videꝫ ꝛ 4°.ſ.ꝛ ꝙsensu coacto. Et circa ℔ q̃runt̃ plura .ſ. vtz ꝙsensus coact⁹ faciat mr̃ionium. ℟o ꝙ nõ. qz mr̃io⁹ solo consensu ꝯbit̃. ex̃ ꝛ spõ. cũ locũ. coactio vo cõclu dit ꝙsensuz: vt dr̃ ibidẽ. Sciẽdũ tamẽ ꝙ ẽ duplex coactio: q̃dã absoluta. ſ. p vim. Est autẽ vis rei maioris ipetus: q reꝛlinõ põt. ff. qõ me. cau. l. z. §. vltꝰ. puta cuz qs capit̃. ducit̃. trahit̃. iuit⁹ vel ligat⁹ ipo reclamãte ⁊ renitẽte. Et ℔ coactio nõ cadit ĩ ꝙsensu aĩ: ℔ cadẽ ꝑt ĩ copulã carnis vñ ĩ quo casu copula sequẽs facẽt mr̃ioniũ si sic sit copula coacta ñ facit mr̃io⁹. ar. di. 50. ꝑ℔ros ⁊ ex̃ ꝛ spõ. veniẽs. z. ⁊ zi. q. z. c. i. ⁊. z. Quedã vo coac⁹ ẽ ꝙditionata. ſ. coactio p metũ. Est aũt met⁹ ĩstãtis vel futuri ꝑiculi cã mẽtis trepidaz: vt dr̃ ĩ supdicta. l. Et hi⁹ coactio ẽ duplex: q̃dã ĩsufficiẽs: vt ea q̃ ẽ p metũ leuẽ: puta cũ qs puulũ malũ minat̃: vt cũ dicit: nisi ℔ feceris te nõ diligã: vel nõ bẽbis gr̃am meã. Uel cũ talis minat̃ ꝛ q̃ ꝑsumit̃: qõ ĩplere nõ possit: ⁊ ℔ coactio nõ cadit in vir ꝙstãtem ℔ leuẽ. Cõstãs aũt vir iudicat̃ vtuosus: q ẽ mensura ĩ oi⁹ bũanis opi⁹: vt dicit pb̃s. z. ethi. Quedã ẽ sufficiẽs: vt illa q̃ ẽ p metũ iustum: vtpote que cadẽ posset ĩ ꝙstãtẽ vir: vt cũ qs potẽs ⁊ volẽs iferre minat̃ vel itentat mortẽ aut q̃ uẽ cozpis cruciatũ. ex̃ ꝛ his q̃ ni. cũ dicit⁹. Aut seruitutẽ vel stupꝛ. ff. e. ti. nec ti moze. insti. e. § i. z. ⁊. z. Et intellige p̃dicta q̃tuoꝛ sive ĩ ꝑsona ꝓpria: sive ĩ ꝑsona liberoꝝ vel vxoris. aliq̃ñ. n. affect⁹ pr̃is magis ĩ filijs q̃z in seipo terret̃. Hec ãt 2ª coactio excludit ⁊ excusat ꝙsensuz mr̃ionij ex̃ ꝛ his q̃ vi. relatũ. ⁊. c. ad audiẽtiaz. ⁊ ꝛ spõ. veniẽs. z. Et ℔ ꝓpt̃ ꝛfectũ pfecti ⁊ liberi ꝙsensus: q oz eẽ ĩ mr̃io⁹: ⁊ ĩ tali coactõe restitutio ꝛti põt ĩ itegrũ: ⁊ illud repugnat idiuisibilitati mr̃ionij. Alia vẽo coactio. ſ. ĩsufficiẽs nõ facit ꝙsensuz adeo ꝛfectiuũ: ꝙ impediat mr̃ioniũ ꝯbendũ: vel ꝙ dirimat iã ꝯctũ. Mõ ipetrat etiam restitutõez ĩ integz. vñ nõ opponit̃ idiuisibilitati mr̃ionij. ℔ Boñ. 4. di. 29. ar. i. c. Quidã tñ dicũt ꝙ si assit ꝙsensus lz coactus itert⁹ ẽ mr̃ioniũ quo ad ꝛcũ: ℔ non quo ad ecclesiã: q̃ presumit ibi nõ fuisse ꝙsensũ iteriorẽ ꝓpt̃ metũ. Huj⁹ sniẽ vꝛ eẽ Rob. ⁊ Hu. q videt̃ ℔ velle. zi. q. i. i ꝑn°. Sz ꝯ ℔ ẽ ꝙ ecclesia nõ oz ꝑsumẽ ꝛ aliq̃ petõ quousq̃z ꝓbet̃. ꝓcecauit aũt si dixit ℔ ꝙsensisse: ℔ iudicabat illũ cõsensũ extoꝛtuz insufficiẽtẽ eẽ ad faciendũ mr̃io⁹. hec Tho. 4. di. 29. ar. z. c. Põt etiaz dici ꝑm aliquos: ꝙ ecclesia aliquo mõ ĩplicite cõstituit vt ꝑsona ꝑdicto mõ coacta sit illegitima ad ꝯbẽdũ mr̃io⁹ durãte coactõe ꝑdicta cũ illa ad quã ducendã cogit̃: sic n. ecclia reddẽ ꝑt ꝑsonas aliq̃s illegitimas

ad ꝯbendum mr̃io^m inter se ꝓ q̃cũq; tpe ita ꝑt reddẽ aliquã pſonã illegitimaz ad ꝯbendũ mr̃io^m cũ aliã pſona ꝛetermiata ꝓ aliquo tpe: ⁊ ſub aliq; ꝯditõe: quã ꝓ alio tpe ⁊ ſub alia conditõe: ceſſante illa conditõe reputat legitima ad ꝯbendum etiã cũ illa eaꝺ pſona. ℞ ꝛe Richꝺ. 4. ꝺi. 29 q. i. ar. i. c. i fi. Quid g̃ ẽ ꝺicendũ ſi ꝑceſſit coactio ⁊ met^9 q cadẽt in conſtãtem vir̃: ℞ tñ ſic ꝓpulſus fact^9 ẽ volẽs: nũqꝺ tũc erit mr̃ioniũ. ℟ndet Roꝺ. q ſic. ex̃q tñ cõſtat ꝛe coactõe pſumet nõ ꝯſenſiſſe niſi ꝓbet ꝯtrariũ. Hungꝺ talis bẽbit exceptõez qꝺ me. cã. feꝛ. ℟ndet Roꝺ. cũ bu. q nõ. qz ℞ exceptio locũ ñ hz i mr̃ionio: nec etiã i alijs ꝯctib^9 quo aꝺ ꝛeũ. Sz tñ i bis ꝺuab^9 qõib^9 ꝯtrariũ ẽ tenẽꝺũ: vt pz ex ꝛictis in ſolone. q. ꝑcedẽtis. Ad ℞ nõ q met^9 aliqs cadit i vnũ q nõ ꝺiceretur cadẽ in aliũ: qz nõ ẽ veriſimile boiez clare ꝺignitatis in vrbe timuiſſe: vel q rex metu pni militis timeat. ff. qꝺ me. cã. non ẽ veriſimile. ⁊. zi. q. z. lotari^9. Si tñ aptiſſimas ꝓbatões bẽat repellit ꝓſumptio: q̃ eſt ꝯ talem virum vel regẽ: vt ꝺr̃ ibiꝺ. Et ſic iuꝺex ꝑm ꝺiuerſitatẽ pſonar̃ ⁊ locor̃ iuꝺicabit q̃lis ẽ met^9: ⁊ iuꝺicabit mr̃io^m aliqꝺ vel nullũ eẽ. ℞ Ray. Quid ſi ꝑ ꝑrem alicui^9 puelle velit occiꝺẽ: ⁊ illa metu pr̃is ſui ꝯbat cuz eo mr̃ioniũ. ℞ ꝑm Hoſti. ex̃ ꝛe ſpõ. cũ locũ. nõ ẽ mr̃io^m. ff. q me. cã. illi qꝺem. ⁊ ex̃ ꝛe ſpon. veniens. z. alij ꝺicũt ꝯtrariũ. Hungꝺ ꝑt aliqs exiſtẽs capt^9 ꝯbẽ mr̃io^m. ℞ ꝑm Ho. ex̃ ꝛe ſpõ. cũ locũ. ſi ſit capt^9 ꝓ ꝑcunia extoꝛquẽꝺa tz mr̃ioniũ i vinculis ꝯctuz: qz etiã tunc ꝓcuratoꝛẽ cõſtituẽ põt: niſi ſit capt^9 ab hoſtib^9: ⁊ ſit fact^9 ſeruus: vel niſi ſit capt^9 aꝺ tale mr̃ioniũ ꝯbẽꝺuz. Utr̃ coactio cõſenſus p metũ ĩꝑꝺiat ſpõſalia iuramẽto firmata. ℞ ꝺicũt gꝺã q ſponſalia p metũ cadẽtẽ in ꝓſtantẽ vir̃ ꝯcta: ⁊ iuramẽto firmata tenẽt ⁊ obligãt ꝯbentes in foꝛo ꝓſcie: i foꝛo tñ eccleſie nõ reputaret^r obligat^9: qz ꝑſumẽt q nõ fuiſſet ibi interior conſenſus. Sz huiⁿ^9 rñſiõis repꝛobaꝺ^9 pz ex ꝑꝺictis i ſolone qõis. vtr̃ ꝓſenſus coactus ꝛẽ. i repꝛobatõe z^e opi. Jõ ꝺicũt aliq q ſponſalia ꝑꝺicto mõ ꝯcta ñ tenẽt ipo iure: nec i foꝛo eccleſie: n^c i foꝛo ꝓſcie qz nec ꝛe^9 nec eccleſia iuramẽtuz tale voluit eẽ obligatoꝛiũ reſpectu eor̃ in qbus maxime regrit^r libertas: ⁊ quor̃ nũcꝛo ẽ ꝯctus ſponſaliũ ⁊ ꝓfeſſio in religione

q̃ qꝺez facta ꝓpt^r metũ moꝛtis nõ obligat ꝓſitentẽ. ex̃ ꝛe bis q̃ vi. c. i. ⁊. 15. q. i. non ẽ ꝺr̃ q volũtariuz militẽ eligit ſibi xp̃s.

Utr̃ pſona conſentiẽs i aliã ſibi nõ cõſentiẽtẽ ꝯbẽ poſſit mr̃io^m illa vinẽte. ℞^o pſona conſentiẽs i coꝛde aut exteri^9 ſigt ſe conſentire aut nõ. ſi nõ: nõ eſt mr̃io^m qr nõ vr̃ poſſe ꝯbi mr̃ioniale vĩculũ: niſi cũ mutua obligatõe cãta ꝓ mutuuz conſenſum: vñ mr̃io^m nõ ꝑt claꝺicare. ex̃ ó ſpon. tua nos. ⁊ ſic licebit cuiꝫ illor̃ cuz alio ꝯbẽ. Si ãt nõ cõſentiẽs i coꝛde ſigni ficet ꝓ vba ꝛe pñti ſe ꝯſentire mr̃ioniũ eſt ꝓſumptũ. Uñ pſona q̃ conſentit ꝺz reputare vex̃ matrio^m eẽ ꝯctũ etiã ſi illa pſo^a poſt tpis iternalluz nõbile iuret ſe nunq̃ conſenſiſſe in coꝛde: qz ſic ꝺr̃ ex̃ ꝛe ꝓba. ꝓ tuas. Mimis idigñũ ẽ iuxta legitimas ſanr̃iões: vt qõ q̃ſq; ꝓꝛia voce ꝺilucide ꝑteſtat^9 eſt: in cuz caſuz ꝓꝛio valeat teſtimonio ifirmare. vñ nõ credo q in hoc caſu ſit licitũ pſone q̃ ꝯſenſit cũ alia ꝯbẽ illa vinẽte: qz ſi ꝯberet ſe ꝓbabili piculo aꝺulterij exponẽt. Si tñ nõ conſentiẽs q̃ vbis ſignificat conſentire: i continenti reuocet: ꝓſumi ꝑt q ex erroꝛe ꝑmuz dictũ ꝓtulit: ⁊ tũc pſona q̃ conſenſit ſtare poterit vbis z^o platis. ar. ex̃ ꝛe teſti. cogẽdis. ꝑterea. Et i ℞ caſu credo q pſone q̃ conſenſit lz cũ alia ꝯbẽ ꝓꝛi vinente. Si aũt pſona q̃ i coꝛde nõ cõſenſit: ⁊ conſenſuz vbis ſignificauit: poſtea i coꝛde ꝯſentiat ꝺuraẽte ꝯſenſu alteri^9 efficit^r vex̃ mr̃io^m: qr tũc ex vtraq; pte aſſunt oĩa q̃ requntur ad vex̃ matrimoniuz. ℞ Richꝺ. 4. ꝺi. 29. q. i. ar. 3. c. Utr̃ matrio^m ꝯctum p ꝯſenſum metu coactuz ratificet^r p ſequẽtem conſenſuz tacitũ. ℞^o mr̃ioniuz ꝯctũ p conſenſuz coactũ metu cadẽte i conſtãtem vir̃. aut eſt ꝯctuz p coactõez ꝓſens viri vel mulieris tñ: aut vtriuſq; ſimł. ſi ꝑ^o ille q libere conſenſit ligat^9 eſt: alt^r nõ. ſi tñ poſtea tacite conſentiat ⁊ l. bẽ: pſona ligata i conſenſu ꝑſtino pſiſtẽte vex̃ efficitur matrioniuz: ⁊ tunc vtr̃q; ligatus ẽ: qr lz tacit^9 conſenſus p ſe non ſufficiat: ſufficit tñ cũ exꝑſſione exterioꝛi q̃ ꝑceſſit Si ãt pſona ligata reſilnit a conſenſu añ ſequentem conſenſuz alteri^9: tũc diſtiguo qr aut ꝯrit matrioniuz aliuꝺ: ⁊ tunc illõ z^o matrioniũ tz: lz ꝑcauerit ꝯbẽꝺo: ſi congruo tẽpe non expectauit conſenſum alterius tacitũ vel exꝑſſum: aut nõ ꝯrit aliuꝺ matrimoniuz: ⁊ tunc ꝑm iuꝺiciuz

ecclesie ꝑsumet in eodē consensu manē: qz q ī aliquā semel ꝓsenserit:amplius non poterit dissentire: vbi alius non neganerit suum ꝓsensum ꝑstare.exē ꝛ ꝛspō.impu. ꝛ illis.fm tñ ꝛi iudiciū:nō ē vex mrīoniū:qz tale nō ꝓt eē sine concursu mutui ꝓsensus iteriozis.Si āt vtraqs psona fuit coacta tūc ad ß q sit vex regrit nouus consensus ex vtraqs pte:ß nō exteriox ex ꝑssio nona. ß Ric.4.di.29.q.2.ar.i.c.

Utx tale mrīoniū ratificet ꝑ copulaz sequētez.℟o post consensū:aut bita ptāte reclamādi pmittit se cognosci:7 tūc ꝑsumit tacite ī matrimoniū cōsentire:aut cogit ad carnalē copulā:aut g̃ ꝑ vim absolutā:sic nō est mrīo⁹ aut ꝑ metū:aut g̃ ꝑ sufficiētē:7 nec sic ē mrīo⁹.aut īsufficiētē 7 tūc ꝑsumit ī iudicio fozi:si tñ vere non cōsentiat: non ē mrīo⁹ in iudicio poli. ß Pe.4.di.29.ar.2.q.2.c.ꝛ ß.ī.ti.ꝛ dr̄ys mrīonū in fi. Utx mrīo⁹ ꝫctū ꝑ consensuz metu coactū ratificet si iuramēto firmet. ℟o dicūt qdā q sic:saltē in fozo conscie.qñqz.n.ꝫctus q nō tz nisi firmet ꝑ iuramētuz:vel iterpositōez fidei validꝰ efficit:si ꝑ altex illox firmet.exē ꝛ bis q vi.ad aures.vbi dr̄ q renūcia⁹ electiōis facta ad terrozē laycox nō tz nisi iuramēto vel fide interposita firmet. Alij dicūt 7 ꝓbabilit q mrīo⁹ ꝫctū coactōe ꝑ metum cadentē in ꝓstātē vix ꝑ iuramentū firmatū ñ tz:nec ī fozo ecclesie:nec ꝓscie. qz aut illo iuramēto iurauit aliqd ꝑteritū aut aliqd ꝑsis:aut aliqd futux.si ꝑ mō: nō ꝓt ratificare mrīo⁹:qō al's cēt nullū. qz si coact⁹ iurat q vere ꝓsensit: tale iuramētuz nō ꝓt facē consensuz iā ꝑteritū eē validū:si antea nō valuit.Si z⁰⁰etiaz ratificare nō ꝓt: qz si ꝫbendo iuret q in rei vetitare ꝓsenserit ineri⁹ ī cozde: 7 nō consentiat ē piurus. Periuriū āt mrīo⁹ ratificare nō ꝓt.Si āt vere consentit:licz vex iuret illud tñ iuramētū nō ratificat mrīo⁹:qz tale iuramētū ē assertoziū. vñ ꝑ illud nō fit nisi testificatio ꝛ pātia consensus iteriozis.vñ si iterioz cōsensus ꝛ se ē inualidus ad ꝫbendū matrimoniuz testificatio pātie talis ꝓsensus nihil facit ad mrīo⁹.Si āt iuret aliqd ꝛ futuro sic iuro tibi q cōtentiā in te:tale iuramētuz nō ꝓt ratificare mrīo⁹ ꝫctū ꝑ vba ꝛ pñti:q ꝑcessit: qz talī iuramēto nō firmatur nisi ꝑmissio ꝛ ꝫctu hīdo. Utrū autez talis ꝑmissio iuramento firmata tencat dictū ēt.ō. Tenentes āt hāc 2ᵃᵐ opi.ad illud.c.ad aures.dicūt q ñ ē sil'e:qz maioz libertas requrit ī ꝫbendo matrioniū: q̃s in renūciādo electōi.exē e.ti. abbas in glo.ß ꝛ Ric.4.di.29.q.2.ar.2.o. Ad ß nō q q̃lit cunq̃s sit met⁹ vel violentia ī ꝫbendo mrīoniū;si mulier q̃ allegat metum steterit p annū 7 dimidiū cū marito vel etiā minoz tpe:si tñ iuxta arbitrium boni viri sit tñ tps:qō ꝑsumi ꝛbeat pro cōsensu:vel etiā si cōsenserit semel in carnalem copulā:nō ox postea audiri si metum vel violentiā allegat.exē ꝛ spon.ad illud.7 exē q mrīo⁹ accu.pos.insup adiecisti.7 exē ꝛ eo q vxrit ī mrīo⁹ quā pol. p adul.significauit.ß Ray. Utx aligs ꝓcepto pr̄is cōpelli posset ad mrīoniū ℟o cū ī mrīo⁹ sit q̃si q̃daz seruit⁹ ppx tua pater nō ꝓt cogē filiū:cū sit ī ß libere cōditionis ad mrīoniū ꝫbenduz:vel gñaliter cū q̃cunq̃s muliere.vel spāliter cū aliqua ꝛtermiata.exē ꝛ ꝛspon.impu.c.i.ß ꝓt cū iducē ex rōnabili cā: 7 tunc sic̄ se habet filius ad cām illā:ita se bz filius ad ꝑceptuz patris:vt si cā illa cogat ꝛ necitate vl ꝛ honestate 7 ꝑceptum silr cogat. Sed obijcit ꝫ ꝑdicta.qz ad Col.3.Filij obedite pentibus vr̄is p oīa. ℟o q ñ intelligit simplr 7 vlr:ß ꝛ oibus ptinentibus ad ptātē pr̄nā. Obijcit itex:qz si parētes nō ꝑñt cogē filios ad mrīo⁹ ꝫbendū.vr̄ q temē iurēt mrīonia liberox. ℟o q nō iurāt temē:qz ſbintelligit ex nā ꝫctus:si placuerit liberis.Et ipi obligant ad idu cēdū cos bona fide. Obijcit etiaz qz pr̄ spūalis.ſ.papa ꝓt cogē aliquē ad mrīmoniū spūale.ſ.ad accipiēdū epatum. g̃ silr pr̄ carnalis filiū carnalē ad mrīoniū carnale. ℟o q ñ ē sil'e:qz dñs papa maiorem bz ptātē sup mēbra ecclie: q̃s pr̄es carnales sup filios suos.Et etiā ꝓtrabēs mrīo⁹ spūale melioris ꝓditōis efficitur q̃s ꝫbēs mrīo⁹ carnale.Nec ē dicēdum q papa nō possit cogē psonaz idoneam ad recipiendū epatū:ß q ß possit potⁿ ē asserendū fm Rich.4.di.29.q.1.ar.4.c z⁰.Tho.4.di.29.ar.4.c.4ᵐ.7 Pe.4°. di.29.ar.4.q.1.c.2. Quiō tñ vt Bon. 4°.di.29.ar.2.c.z⁰.dicūt q si subditus sciret se insufficientē 7 indignū: 7 sibi videret iminē piculū: nō teneret obedire. ß.n.obedīē ta modicum aut nihil oz bīe ꝛ suo ꝑcipue moderno tpe. Quid si filius coactiōe pr̄is inductus consentiret i

aliquã:quã al's nõ ducẽt: nũqd mr̃io^m eẽt. R^o q̃ sic.ff.de ritu nupt.si patre.qz eã voluisse vr̃: cogi tñ non põt a pr̃e: vt dr̃ ibidẽ.l.nõ est.vñ iputet sibi si ꝓsensit: qz ꝓdicẽ potuit.Secus tñ ẽ de filia ꝑm leges Mã illa ꝓdicere nõ põt nisi pr̃ dederit ei turpẽ vel moribus suis idignũ.ff.de spõ. ß que pr̃is.ꝑm canones tñ idẽ dicendũ est de filia:qõ dictum est de filio.extra de despon.impu.c i.& in glo.a. Dz obȝcit qz ȝz.q.z.honorant.dr̃ q̃ pr̃ debz filie sponsuz q̃rere.& ibidẽ.c.hoc sanctũ.dr̃ q̃ filia nõ dz extra patris volũtatẽ nubẽ & idem Aug.ȝz.q.z.pr̃em. R^o ß iura loquũt de honestate nõ de necessitate.Iex ãt.s.illa q̃ pr̃.q̃ dic̃ q̃ patri danti sibi vix filia ꝓdicẽ nõ põt:intelligit̃ sbaudiendo sine victo ingratitudinis.incurrit.n.ingratitudinẽ:& poterit exheredari. in auc̃ vt cuz de ap.cognoscit̃.§.alicui.col.8.Sed nec mr̃ionia nec sponsalia tenebũt:nisi cõsensus filij & filie accedat.ex̃ d' despõ.ipu. c.i.ß Hoff.i sum. Dz qd si de coactõe facti supradicta iura nõ loquunt̃:ß de coactõe iur].nam ita bene vel melius & familiarius pñt pentes cõminari & verberare sicut extranei. q̃ mr̃ioniũ sic ꝓctũ nõ tz. ex̃ de despon.ipu.ex lr̃is.nã & mine exheredatõnis pñt timeri de quibus forte loq̃t̃ d.c.vbi ãt ꝓsensus liber alicui⁹ regitur dz ois violẽtia & coactõis mã remoueri. ex̃ de spõ.cũ locũ.minor tñ metus ꝓsensũ mulieris ipedíret q̃s viri.ar.ȝz.q.6. indignant̃.qz est fragilior & citius terret̃: vt ibidẽ dr̃.§ illõ. R^o non ẽ verisimile q̃ pr̃ filiã iterficẽt si ẽt nũq̃s ꝓsentiret. breuiter q̃ bon⁹ iudex exaũabit & determiabit in ipecta q̃litate psonaz vim inferentiuz & patentiũ: & violẽtie siue coactõis: loci & tpis assiduitas minaz ratificatõis tacite vel exp̃sse:vel ptinuatõis dissensus:vtz debeat iudicari vel nõ.ß Hosti.de ß vide ẽt.§.ti.de effectu spõsaliũ.qd si qs coact⁹ dẽ. Ad ß nõ q̃ ad iustũ metũ ñ sufficit regis vel pentũ ipriũ .ar.ex̃ q̃ cleri.insinuatõe.in ter.& glo. Insup vxor non dz a pncipe peti:ß pnceps ꝺziũ faciẽs meret̃ deponi:vt dr̃ ibidez i glo.qz matrimonia debent eẽ libera.

Legt̃ vidẽ de.5°.s.de ꝓsensu cõditionato.Et circa ß q̃runt plura p vtz p talẽ ꝓsensuz fiat mr̃io^m R^o ꝓditio apposita i mr̃ionij ptractu aut est ꝓ sbaz matrimonij:& tũc mr̃io^m nullũ est.sic etiã.p.de spõsalib⁹ dictum est ex ꝺ condi.appo.c.vltl. Aut nõ ẽ ꝓ sbam mr̃i monij:& tũc aut ẽ turpis aut impossibilis & tunc tenet mr̃io^m:qz vtraq; p adiecta hẽtur:vt pz in.c.ꝓdicto. Aut est honesta & possibilis:& tũc aut ẽ de ꝑterito:vt si dicatur ꝓbo tecũ si vir tuus est mortuus. aut de pñti:vt si dicat̃ ꝓbo tecũ si es vgo & tũc ẽ mr̃io^m exñtibus reb⁹ i conditione appositis:aliter nõ:& sic itelligit̃ ex̃ de ꝓdi. sup eo.lz videat̃ de sponsalib⁹ loq.Aut ẽ de futuro:vt si dicat̃ ꝓbo tecũ si placuerit patri tuo: & tũc indicãdum ẽ sic de spõsalibus sub ꝓditõne ꝓctis:qz vt dr̃ in d.c. sup eo.bi⁹ consensus nõ ẽ de pñti bñdus lz p vba de pñti exp̃mat̃ euidenti⁹:qz in alieno arbitrio nõdum bito:ß bñdo consistit.Cũ.n.sba ꝓctus in arbitrio alicuius ponit̃:ꝓctus ille nullus reddit̃ nisi ille arbitret̃.C.de ꝓben.emp.l.vltl. ß Ber.sup illud.c.sup eo.vñ si post matrio^m sub tali cõditione ꝓctũ ꝓbat̃ añ ꝓditõis enẽtuz aliud matrio^m pure.s.sine ꝓditõe:illõ matrimoniũ z^m tenebit:nec postea exñte conditione renocabit̃.ex̃ de ꝓdi.p tuas.i gl. z.de hac mã vide.§.vbi agit̃ de mõ ꝓbẽ disponsalia ß cõditione. Quid si aliq̃ mulier det̃ in vxorem alicui ß pacto sine ꝓditõe uel mõ q̃ sp debeãt simul morari & i certo loco forte in domo alicuz ipius mulieris: nũqd vir tenet̃ ꝺuare pactum. Rndet Hosti.q̃ sic.in traditõe.n.rei sue q̃z põt pactũ qõ vult apponẽ.ff.de pac. in traditõib⁹.Et ꝓctus ex quentiõe legẽ accipiũt.& ff.de re.iur].ꝓctus.Et ß non ẽ ꝓ ß poti⁹ ꝑm legẽ:qz simul morari debent q̃ ꝺuandũ: vt dr̃.ff. de pac.iur.gẽtiũ.§. ꝑtor ait.Et ß vr̃ exp̃ssuz.ȝ4.q.z.si quis necessitate. Dico ãt pactũ seruandũ:nisi aliq̃ necitas supueniat:q̃ impedíte vir ñ possit ibi ꝓmode stare:puta ꝓpt̃ inimicitias capitales.ifirmitatẽ aeris.vel aliõ sil̃e qõ iudicis arbitrio cõmitto: tũc.n.vxor seq̃tur vix ne ꝓmittat̃ adulteriũ:& tunc pactũ ꝓ legẽ icipet eẽ.ar.iz.q.z.vnaq;.

Legt̃ vidẽ de 6°.s.de ꝓsẽsu ad tps vtz faciat mr̃ioniũ: vt cũ dicit̃ accipio te in meã vxorẽ vsq; ad io.annos. R^o q̃ nõ.ex̃ de ꝓdi.ap.c.vltl. Mã cõsensus ñ facit matrio^m nisi eatenꝰ ꝓtenꝰ ꝓsuppõit dinã institutõem.dina aũt institutio respicit congruã significatõem qz matrioniũ ꝑm dinam ĩstitutõez significat indissolubibem ꝓiunctiõem.ideo

ꝛ° istituit ipm ee indissolubile. Et ß etiã dictat ius nãle: ꝛ iõ vt ꝓsensus cõsonet istrutõi necesse ẽ ꝙ sit ad oẽ tpus: aliogn cã pticularis ñ cõcordaret vli: tõ nihil fit nec cõsentit i talẽ vt i vxorẽ: ß poti° i concubinã. Sz obijcit qꝛ. L. ꝛ ꝓcubinis l. i. dr̃ nemini lnia cõcedat ꝓstãte mr̃io° ꝓnes se cõcubinã hr̃e: i quo vr̃ inui ꝙ ñ obstãte mr̃io° talis lnia põt cõcedi. q̃ vr̃ ꝙ cõcubinat° sit mr̃io^m: ß cõstat ꝙ nõ est nisi ad tps. R° ꝙ lex dicta concubinatũ nõ ꝓcedit: ß boi nõ vxorato pmittit tãꝯ bũana lege non punien. Nec ex ß segt ꝙ puniri nõ ꝛbeãt lege dina: qꝛ ut dicit Aug°. i. ꝛ libo arbi. lex bũana multa relinqt ipunita: q̃ recte ꝑr ꝛei ꝓuidentiam indicant.

Segt vidẽ ꝛ 7°. s. ꝛ consensu ex ꝓsso p ẏba ꝛ pñti p ꝓcuratores vtꝫ faciat mr̃io^m int' absentes. R° ꝙ sic. ẓz. q. z. bonozant'. §. cũ q̃. ꝛ ex ꝛ conuer. cõiu. ex pte. z. in tex. ꝛ gl. b. Ad ß aũt ꝙ qs sit ꝓcurator idone° ꝓ alio ꝫbere mr̃io^m dz sup ß spãle mãdatũ hr̃e. Et licz als is q ꝓstituit' ꝓcurator ad negocia possit ꝓcuratorẽ aliũ dare. Jn ß tñ cãu ꝓt' magnũ qõ ĩminet ꝑiculũ: nec põt dare aliũ: nisi ß ei spãlit' sit cõmissũ. li. 6. ꝛ ꝓcura. ꝓcurator. fm Jo. an. ibidẽ regrit' spãle mãdatũ ꝛ psona certa ꝛ ex ꝓssa. p. l. ff. ꝛ ritu nup. gñali. ad ß ex ỏ arbi. inotuit. Quid si aliqs ꝓsentit in absentẽ p ẏba ꝛ pñti: ꝛide mittit ꝓcuratorẽ ad cã: ꝛ ãteꝯ illa silr̃ cõsentiat ipse dissentit: ꝛ postea illa consentit credẽs eũ ĩ ꝑ durare cõsensu. R° si ille q revocauit mãdatũ: ꝛ revoca° puenit ad ꝓcuratorez añꝯ illa ꝓsentiat nihil actũ ẽ. ar. ex ꝛ ꝓcu. in nr̃a. Si vo puenit postꝯ illa ſaz cõsenserat ꝛ ꝛ ß ꝑt fieri ecclesie fides: nõ tz silit' mr̃io^m: qꝛ nec vere nec iterꝑtatie cõcurrũt consensus. Si tñ constet ecclie ꝛ ꝑ consensu viri: ꝛ ꝛ mãdato ꝓcuratoris ꝛ ꝛ consensu mulieris ſbsecuto: ꝛ nõ constet ꝛ dissensu ꝑnato: coget' vir ꝓt' ꝓbationis ꝛfectũ ꝓsũmare mr̃io^m: qꝛ ecclesia ñ iudicat ꝛ occultũ. ex ꝛ simoia. sic̃ tnis. Et sic fm ß diuersimõe diuersa iura loquunt' ꝛ ß: ꝛ aliꝯ loquunt' ꝑ casu: aliꝯ ĩ z°. si aũt postꝯ misit ꝓcuratorẽ ñ ꝓsensit nec dissensit tradẽs forte factũ hi° oblioni ꝓt' occupatõem vel aliã cãm vr̃ simplicit' standũ ꝑ mr̃io°: tũ ꝓt' ei° fauorem tũ qꝛ non bz ꝫue voluntatis obicẽ. ex ꝛ sen. ꝛ re. iudi. duob°. ꝛ ex ꝛ bap°. maiorez ĩ fi. ß Ray. Quid si eũ q ꝫrit peniteat anteꝯ absens consentiat: revoca° tñ ad ꝓcuratorẽ vl' absentẽ nõ veniat: eũ quo ꝫrit: nũqd tenebit factũ ꝓcuratoris. R° ꝙ nõ: qꝛ ibi ꝛfert cõsensus ĩ idẽ tps cõcurrẽs sine quo mr̃ionũ non tz. z. q. z. sufficiat. Ar. aũt ĩ ꝫriũ ex ꝛ pcura. i pñtia ß ẽ credim° in mr̃io° spãle. s. ꝙ mr̃io^m nõ tz etiã si revocatio nõ pueniat ad ꝓcuratorẽ: dũmõ ꝛ dissensu ꝫbentis constet. ß Innoc. ex ꝛ spõ. inuenis. ꝛ li. 6. ꝛ ꝓcura. vbi dr̃: ꝙ si ꝓcurator añꝯ ꝫrerit mr̃io^m a dño fuerit revocat°: mr̃io^m post ea ꝫctũ ab illo. s. ꝓcuratore non tenet: lz revocatõem hi° tam ꝓcurator q̃ illa cuz qua ꝫrit prorsus ignoret. Sed cũ nõ sufficiat consentire: nisi ꝓsensus exꝑmat' ꝛ notificet' iter ꝫbentes: quõ põt ee matrionũ iter absentes p epl̃az vel nũciuz donec ille ad quẽ mittit' epl̃a: vel nunci° renotificauerit consensum suum absenti Rndeo q̃ ille cui mittit' nũci° ꝓcuratori us renotificat ipi nuncio suũ consensum idẽ ẽ ac si r̃notificaret mittenti. q̃si ãt lr̃a mittit' p nũciũ: q nihil scit ꝛ fcõ: ß nudũ ministeriũ portandi lr̃am ẽ ei ꝓmissum: tunc si ille vel illa cui mittit' hi° lr̃a nulli notificat consensuz suũ. Credit R° ꝙ q̃stũcunq̃ cõsentiat: nõ est mr̃io^m ꝫctum ß tũc ꝛmũ cũ nũcio notificauit consensũ vel absenti q lr̃am misit: vel etiã alij. ar. ẓz. q. z. bonozant'. ꝛ ex q cle. vel vo. veniens. ꝛ ꝛ conuer. coniu. ex publico. Sozma aũt ẏbox q̃ nũci° dz vti br̃. ē. ti. z. b° li. q̃si iuxta mediũ. §. vbi vo p nũciũ.

Segt vidẽ ꝛ. 8°. s. ꝛ obiecto cõsensus mr̃ionũ. s. i qd sit consensus q facit mr̃io^m. Circa ß sciendz ꝙ circa ß fuerũt plures mõi dicẽdi: qb° omissis gr̃a breuitatis dicendum est fm Boñ. 4. dis. 28. ar. 6. c. ꝙ cõsensus q facit mr̃io^m ẽ consensus ĩ mutuã corpoꝛ ptãtez: ꝛ ß sonãt ẏba cũ dr̃ accipio te i meã vel ĩ meũ: ꝛ sic consensit btã ẏgo ꝛ Joseph. Sed nõ ꝙ alit' dat' ptãs corpis ĩ ꝫctione mr̃ionũ: alit' i cõsũmatõe. Jn ꝫctione enim illa dat' vni ut non possit illo nincente vari alij: ꝛ ut ius bẽat ptẽdi ꝛ necesse sit reddẽ petenti: nisi moriat' ipi mũdo p solenne votũ castitatis ꝛ igressũ religionis. Mñ igit' beata ẏgo noverat dina inspiratõe vel angelica reuelatõe: vel fortasis ipius Joseph relatõe edocta

q nunq̃ vellet vti corpis ei⁹ ptāte: ꝫ ei⁹ virginitatem custodire: ideo potuit ⁊ ꝛ buit ei committē siue dare. Sciebat enī q si vellet exigere q posset publicando votum contra ire. Si ergo velimus istā mutuam corporum potestatem vocare copulam coniugalem: sic beata virgo consensit in copulam vt omēs nubentes. In matrimonij autem consummatione trās fert oīno potestas: ita q nec voto ꝓuato nec solenni possit ptēti ꝛbitū aduersari. Unde beata virgo consensit contrahere tī certa fuit q nunq̃ matrimonium cōsummaret: ⁊ hoc sciuit vel ꝛi reuelatōne vel Joseph relatiōe: qz considerabat ꝛ uoti publicatione: qō in lege ꝓceptum erat seruare: ꝫ nullus fuerat ausus hoc vouere. Et hoc tangitur in libello quem transtulit beat⁹ Hieronym⁹ ꝛ natiuitate beate Marie. qui lz sit apocrifus continet tamen multa verisimilia. Hic igit̄ est modus dicendi Hoñ. vbi supra. cui silis esse videt modus Scoti. 4°. di. 30. q. 2. c. Et ſm hunc modum beata virgo nunq̃ consensit in copulaz carnalem: nec explicite nec implicite: vt aliq̄ voluerūt. Sicut n. dicit Anſel. ōcebat vt mater filij ꝛi ea puritate niteret: qua maior sub ꝛo negt intelligi. p̄ ipa angelo loquēti sibi ꝛ ple ex ea nascitura dixit. Quō fiet istud qm̄ virum non cognosco. ꝛē. si autem aliquo modo scilicet explicite vel implicite ī copulam carnalem consensisset: questio illa nulla fuisset. Unde Aug⁹ non quesisset si concubitura nupsisset. Sed obijcitur contra: quia Aug⁹. dicit ⁊ habetur. 4°. sententiarum. di. 28. q̄ committens virginitatem suam ꝛo consensit in copulam carnalem: non illam appetendo: ꝫ diuine inspirationi in vtroq; consentiendo. Ad quod dicendum: q illud verbum non ē Augustini: sed magistri positum minus caute. non enim consensit in copulā carnalez aliquo modo: qz ꝛ contrario erat certa: ⁊ ad ipm instructa. Et cū vouisset virginitatem instinctu spūs sancti nulla ten⁹ suspicari ꝛbebat q. s. ꝛ. ꝛiū inspiraret ⁊ iō nullo mō ꝛbebat ī suo ꝓposito vacillare. Et hec etiam est opinio Jo. frīs minoris quondaz archiepi cathariēn. in postilla sup Matheū.

De bonis mr̄ionij ī cōi ti. 9.

Deide ꝓsiderandū ē ꝛ bonis mr̄ionij. Et p̄ ꝛ ipis bōis matrimonij in cōi. z°. ī spāli ꝛ bono fidei. z° in spāli ꝛ bono sacramenti. Circa p̄m p̄ videndū ē ꝛ bōis mr̄ionij ī se. z° in q̄stū hñt excusare actū coniugalē a pcō. Circa p̄m querunt plura. s. vtr ꝛbeant eē aliq̄ bona mrio excusantia. R° recta rō ꝛcet nō eē faciē dum aliqd ab hoie: in q̄ iacturā fustineat: nisi p recōpensatōe boni eq̄l' vel maioris ꝫ in ꝛhendo mr̄ionū obligat se bō saltē iplicite ad copulā carnis sb ꝓditione. s. si alē coniūx exegerit: ⁊ nisi coniūx exact⁹ religionē infra ꝛbitum tpus intrauerit. In carnali āt copula rō patit̄ iacturam q̄stū ad sui vsuz: qz ī nullo actu ipeditur vsus rōnis. vñ pbs. 7. ethi. c. 8. dicit ꝛ venere: q furat̄ intellectuz spisse sapientis. Et. 33. q. 2. cōnubia. dr̄ q in illo tpe in q̄ ꝓiugalis act⁹ gerit̄ pñtia spūs scī ñ dat̄: etiā si ꝓpba hō eē videat̄: q gñatōis offo obseqūt. ꝫ hō in ꝛhendo mr̄io: obligat se saltē implicite ⁊ sub ꝓditiōibus pdcis ad patiendū iacturā q̄stū ad vsuz rōnis. Exñtes etiā in mr̄io iacturā patiunt̄ ꝓpter solicitudinez ⁊ carnis tribulatōem. vnō apls. i. Cor. 7. dicit q tribulatōz carnis habebūt hi⁹. Et iō ꝛbuerunt eē aliqua bona pdicta iacturas recōpensātia: ⁊ sic illa q̄ coitū cōiugalē excusant. Quot ⁊ que sūt bona mr̄ionij. R° ſm Aug. li. ꝛ bono ꝓiugali. tria sunt. s. fides. ples. ⁊ sacramētuz. 7. 33. q. 2. omē itaq̄. quoz suf ficiētia sumi pōt ex pte cāe īstituētis siue efficiētis: ⁊ sic sumit̄ a triplici beneficio. s. a dictamine nāe: vt vir coeat cū muliere ad cōseruatōem hūane spēi: ⁊ sic ē bonū ꝓlis. A dictamine rōis recte: vt coeat cū sua ⁊ nō cū alia: ⁊ sic ē bonū fidei. A dictamie gr̄e: vt significet̄ vnio dine nāe ⁊ hūane ⁊ sic ē bo⁹ sacr̄i. Hōndū āt q ī ple ꝫ itelligit̄ nō tñ ꝓcreatio ꝓlis: ꝫ etiā educatio ad quā sic̄ ad fin̄ ordinat̄ tota cōicatio opuz int̄ vir ⁊ vxorē: iq̄stuz st mr̄io cōiūcti: qz pr̄es nāliter thesaurizāt filijs: vt pz. z. Cor. 12. ⁊ sic ī ple q̄si a pncipali fine: ali⁹ finis q̄si scōarius ꝛcludit. Potest aūt ples q̄ri triplici ꝛtentiōe. p̄ vt educet̄ ad cultū ꝛi. z° vt succedat ī here ditate. ʒ° vt qs appareat gloriosus ī plis magnitudie ⁊ pulchritudine. p̄m ē bonū sub rōne boni. z̄m sub rōne indifferētis. ʒ̄m est bonū ꝛforme siue ad malū ꝓtum

Bonū igit mriony qō ē bonū simplicit ē ples cū tali itentōe ⁊ tali ordinatiōe. si āt alijs duob⁹ mōis bēat: bn qdē aliqō bonū ß nō sic ē istitutū. s. ad ꝓcurādū ꝓ lē ad cultū xi. Sides āt vt iā pz ex dcis nō sumit ß ꝓut ē vtus theologica: ß ꝓut ē ps iustitie: ꝑm q fides dr ex ß q fuerit dicta i ꝓseruatōe ꝓmissoꝝ: qz ī mrionio cū sit qdā ꝛct⁹: ē ꝓmissio qdā ꝓ quā tal vir tali mulieri xterminat. Ad fidē etiaz ptinet vt neut ad altez thoz accedat: ⁊ q sibiūicē xbitū reddāt. Jn sacro vo intelligit idiuisibilitas. Et etiā oia illa q cō sequunt mrio⁹ ex ß q ē ꝓiūctōis xpi ⁊ ecclesie signū. Utz ad ꝛbēdū mrioniū necessariū sit illa tria bona eē ī ꝛbentiuz itentōe. R⁹ ꝓdicta bona eē ī ꝛbētiū itentōe pōt duplicit itelligi. s. aut ī hītu ⁊ implicite: aut ī actu ⁊ explicite. dico g q nō ꝓt ꝛbi mrio⁹ nisi bonū sacrī sit ī intētōe ꝛbentiū altero dcōꝝ mōꝝ: qz oz q ꝛbētes consentiāt ī iseparabilitate viculi: rōne cui⁹ ē ī mrio⁹ bonū sacrī. Quid ergo ꝺ illo q ꝛbit mrio⁹ cū vna itendēs ēt mrimoniū ꝛbē cū alia. R⁹ talis itentio ꝓt eē aut dimissa ista: sic nō est mrio⁹. aut ista retenta cū alia sic est mrio⁹: sic fuit xe pri bus antigs. vñ talis itētio p⁹ siue exꝑma tur vbo siue nō mrioniū tollit: lz ꝓbari ñ possit: qm a ꝛbentib⁹ ñ ē exꝑssuz. vt nōt Hug. zz. q. z. solet q̄ri. sic etiā nō ē mrio⁹ vbi nō ē ꝓsensus aioꝝ. Ber. āt nōt exꝑ xe regularib⁹. vt clerici. q si qs copulet mulieri eo ꝓposito vt nolit cū ea stare: ⁊ ß sit pat⁹ ꝓbare nō sit audiēd⁹: qz ī spōsalib⁹ ⁊ mrionijs recurrit ad cōez itelligētiaz vboꝝ. exꝑ xe spon. ex lris. z. Necessariū ē etiā bonū fidei eē ī itentiōe ꝛbentiū aliq mō ⁊ aliq mō nō. Jn bono. n. fidei duo cōsiderant. vnū eēntiale: qō ē nō negar vsuz corpis sui si alt ꝓiunx ꝓtat. Alterꝝ accītale siue accessoziū. s. nō exhibē alti q̄s suo cōingi vsū corpis sui. rōne ꝓmi necessariū ē bonū fidei eē ī itentiōe ꝛbētium ad min⁹ bitualit ⁊ iplicite. vñ iten⁹ ꝛria excludēt mrioniū. rōe āt alteri⁹ non ē necessariū ad ꝛbendū mrio⁹. Bonuz ēt ꝓlis triplr sumi pt. s. aut ꝓ ꝓlis susceptōe ⁊ educatōe absolute. aut ß ꝓditiōe si xe⁹ eā xderit. aut ꝓ nō ꝓcurādo ipedimētū aliqō ꝓlis. p⁹ nō ē necessariū bonū ꝓlis eē ī itētōe ꝛbētiū; nec actualr nec bitualit: nec iplicite nec explicite. ß z⁹ ⁊ z⁰⁰ est necessariū ad min⁹ bitualit ⁊ iplicite.

Uñ si ꝛbētes itendāt nō suscipe ꝓlē nec educare si xe⁹ eā oaret vel sterilitatē ꝓcurare mrio⁹ sic ꝛctū nullū cēt. Loquēdo āt xe eē in ꝛbētiū itētōe actualit ⁊ explicite: sic ad ꝛbēdū mrio⁹ ñ ē neciū aliqō ꝑdcōꝝ bonoꝝ eē ī itentōe ꝛbētiū. sufficit n. q ī ꝛbēdo intēdāt illud qō iter ꝛbētes reqrit ad mrio⁹. ß Ricb. 4. dis. zz. q. z. ar. i. c. Utz ad eē mrionij necessariū sit bōa illa eē ī obligatōe. R⁹ q sic. in oi. n. mrionio ē obligatio ad isepabilitatē: ita q ab illa ꝓinges se mutuo absoluē non ꝑnt vita corpali durante: si tñ mrio⁹ sit ꝓsūmatū: lz ß possint añ mrionij cōsummatōez p religiōis igressuz. Est etiā in oi mrio⁹ necessaria obligatio ad ꝓlis susceptōem ⁊ religiosā educatiōem: si proles affuerit: ⁊ obligatio ad fidei obseruatōz q̄tū ad illud qō est bonū fidei eēntiale: ⁊ q̄tū ad illud qō ē accītale: q duo considerāt ī bono fidei: vt ꝑdictū ē ī sol'one. q. ꝑcedētis. Uñ qs. n. ꝛb⁹ obligat ꝛbentem ad aliqd ad qō actualit dissentit: dū cōtrahit sine ß q ꝛct⁹ sit irritus: ⁊ iō lz sine ꝓlis successiōe ⁊ fidei obseruatōe posset remanē mrio⁹: tñ obligatio ad ꝓlis susceptōem si venerit: ⁊ obligatio ad fidei obseruatōez: ita sūt eēntialia mrio⁹ q ab illis separi nō ꝑnt: nisi ab obligatōe reddendi xbitū mutuo se absolnāt ꝓ ꝓtinē votū ex vtriusq consensu: vel nisi interueneri: sepatio q̄tū ad thoꝝ ob causam fornicatōis. ß Ricb. 4. di. zi. q. z. ar. z. c.

Utz ad ꝓseruatōem mrionij necessariū sit illa eē ī mrionij executōe. R⁹ q ñ. Jnsepabilitas. n. ꝓ se ⁊ ꝓ nō respicit mrimoniales act⁹: ß mrionij eēntiā. bonū āt ꝓlis ⁊ fidei respiciūt mrioniales act⁹ in qb⁹ ꝓsistit mrionij executio. nō ē aūt necessariū q ꝓ act⁹ mrioiales ꝓueniat bo⁹ ꝓlis: qz ī mrio⁹ cū muliere sterili ꝓuenir nō pōt: ⁊ tñ cū illa ꝑt manē mrio⁹. Nec ēt ē necessariū ad ꝓseruatōez viculi mrimonij altez ꝓingū ꝓcedē alteri ꝓingi ß exigēti vsuz corpis sui: vel negare alteri q̄s suo ꝓingi. vñ magr sen. li. 4. dis. zi. c. i. manet viculū ꝓingale inter ꝓinges etiā si alijs a se discedētes adheserit. ß Ric. 4. di. zi. q. z. ar. z. c. Utz itētio libidis excludat mrioniū: puta cū qs cōsensit in aliquā ꝓt diuitias: vel ꝓt pulchritudinem. R⁹ libido ꝑt itelligi dupliꝛ. aut ꝑr modū finis ⁊ obiecti: vt cuz qs nihil q̄rit nisi copulā carnalē extorquē nō vxoreꝝ

ducē. aut solū p modū finis: vt cū qs cō
sentit i aliquā: vt eā ducat in vxorē. Hoc
tū nō facit ad seruandū castitatē: ꝑ ꝓ ex
plendā voluptatē. Inordinatio libidis p° est
ꝺ sacī veritatē. 2°° ꝺ vtilitatē nō ꝺ veri
tatem: iō p° excludit mr̄io nō 2. mō. Ḃ
Boñ. 4. di. 30. ar. 3. c. De pulchritudie
ãt visi ⁊ mulieris nō ꝙ duplr̄ monē ꝑt
ad mr̄io ꝺbendū. aut siē cā inducēs: ⁊
sic ēē ꝑt sine pctō admr̄ gui: qz pulchri
tudo nālr̄ ꝺbit aiuz ad amorē: ⁊si amor
talis sit cōplacētie nō multū intēsus nō ē
culpabilis. Aut sicut cā ꝓncipalis: ⁊ tūc
ē cā mr̄ honesta: qz Ḃ nō ꝺz itēdi i mr̄i
monio: ꝺ filioꝝ ꝓcreatio: vel aliqd sile ⁊
Ḃ etiā ꝓput ad dīnū obsequiū ordinatr̄. Ḃ
Boñ. 4. di. 30. i expōe lr̄e. q. 6. Mō etiam
ꝙ multe cāe pñt cē ĩductiue: q̄ sine pctō ī
ducūt: dū tū nō sistat ī eis. s. gr̄a. pulchri
tudo. diuitie. mores. sapia. ⁊ vtus. ꝺ vt⁹ ⁊
sapia ⁊ mores sup oēs debent attendi. Ḃ
Boñ. ibidē in fine.

Eqr̄ videē ꝛc. z°. s. ꝛc bonis mr̄io
nij inq̄tū bñt excusare ꝺiugalē
copulam a pctō. Circa qō distīn
guendum est ꝙ ad cōiugalē actū aut in
ducit vtus ⁊ Ḃ vel iustitie. s. vt debitū red
datr̄: vel religionis. s. vt ꝓles ad cī cultū
ꝓcreetr̄: ⁊ sic nō ē pctū: ꝺ potⁱ meritoriū
ī eo q gr̄am hz. lz. n. motⁱ ī carne ꝓclat
actū ꝺiugalē: ille tū actⁱ ꝝ Boñ. 4. dis.
31. q. 2. ar. 3. nō ē sp pctū: vt qū surgit ex
cognitōe ordinata: puta cū qs cogitat ac
cedē ad vxorē vt ex ea hēat plē. Aut ad
iꝑm monet libido sistēs ifra bona mr̄io
nij siue fines. s. nullo mō ad aliā velle ac
cedē: ⁊ sic ē pctū veniale ꝝ opi. cōioꝝ.
lz qdā dicāt ꝙ ibi nullum sit pctū. Aut
libido efferēs ex̄ bona mr̄ionij: siue fines
s. vt etiā cū alia muliere idē vellet facē: ⁊
sic ē pctū mortale. Mā. n. ad Ḃ monē nō
pōt: gn vel ordinetr̄ rōne: ⁊ sic est motus
vtutis: vel nō ordinetr̄: ⁊ sic ē motus libi
dinis. Et sic sūt q̄tuoꝝ mōi vxorē cogno
scendi: quos ponunt cōiē ꝛc. quoꝝ duo
ꝑmi sunt liciti ⁊ meritoriī ī bñte gr̄am. z⁹
ē venialis: ⁊ 4⁹ ē mortalis. Alīq vō pretr̄
duos ꝑmos mōs licitos ponūt z^m mo^m
licitū. s. qū pietas monet ad cognoscēdū:
puta cū aliqs scit vxorē suā verecundā
ēē ⁊ nūq̄s debitū petitūr̄a: ⁊ timēs ꝛc cāu
ci⁹ debitū petit. Sz alī ꝓbendunt hunc
modū sub mō quo vxor cognoscit vt ꝛc
bitū reddatr̄: ꝓ eo ꝙ cognoscēs vxorem
vt caueat ei pōt dici reddē debitū vxori
tacite ptenti: vt dicet ī ti. se. Alī dicūt ꝙ
differt cognoscere vxorē cā fornicatiōis
vitandi in seipo: ⁊ cā ꝓtinentie: qz ꝑ° cog
scit vir vxorē: nō vt q̄rat voluptatē i ea
ꝺ ne cadat cū alia: ⁊ tūc fortē ꝝ cos nul
lū est pctū. Et huius opi. vr̄ fuisse Alex.
de an. z. t. z. c. ꝛc. 6. ꝑcepto. ar. 8. q. z. z°° co
gnoscit cā: qz nō pōt ꝓtinē ꝓpt nimiū fer
uorē fomitis: ⁊ tūc ē pctū veniale. magr̄i
tū cōit duo ꝑdicta sumūt ꝓ eodē. Quidā
etiā dicūt ꝙ differt cognoscē vxorē cā in
continētie: ⁊ cā libidinis satiande: qz ī ꝑ
casū prenenit Ḃ agens a voluptate. in z°.
vo ꝓuenit voluptatem ⁊ ꝓuocat eā. Jn
ꝑ hoꝝ duoꝝ ꝓccat venialr̄. in z° vt dic
Hu. ꝓccat mōtalr̄. ⁊ Ḃ nōt Hu. 35. q. 5. §.
is ita. Sz ego ēdo ꝙ ēt possit cē sine mor
tali: dūmō sistat infra fines mr̄ionij. Jn
oibus tamen bis est ꝝ opi. cōem pctū
veniale: lz in vltimo ꝗuius: qz in oibus
videt iactura rō pati sine recōpensatiōe
alicui⁹ boni. Et pñt oēs isti modi reduci
ad z^m ⁊ 4^m mōꝝ: quos ponūt cōit ma
gistri. Si dicat ꝙ licet homini bibē ne
sitiat. q̄ ⁊ similr̄ coire ne fornicari appe
tat. Rndet ꝙ nō est sile: qz ibi ē motus
nāe ⁊ necessitatis: ī coitu vō nō nisi motⁱ
nāe. Sz qd ꝛc vir o q cognoscit vxorē
mō inconsueto: tū in vase debito. Rndet
ꝙ si ꝓpter voluptatem amplius queren
dam hoc faciat: mortaliter ꝓccat: vt dic
Rob. ⁊ communiter sentiūt doctores. si
autem faciat hoc ꝓpter aliquam causam
puta vt quia non potest: vel quia nō au
ꝛt anterius accedere ꝓpter nimiam ipg
natōez timens ꝛc aborsu: vel ꝓpt nimiā
pinguedinem: vel aliquam infirmitatez:
⁊ ideo accedat ex pte altera: tunc est du
plex modus dicendi. Unⁱ est ꝙ aut vult
cognoscere vxorem causa prolem gene
randi vel debitum reddendi: ⁊ tunc non
ꝓccat: aut causa delectandi: sistendo tam
infra terminos matrimonij: ⁊ tunc veni
alr̄ ꝓccat. Permittitur enim minus ma
lum vt vitetur maius scilicet adulterium
Et huius sententie fuit Rob. Et Tho. in
4°. suo. di. 31. circa litteram. Alius est mo
dus dicēdi: ꝙ nullo mō ⁊ nulla ꝺ cā pōt
hoc fieri sine ꝓccato mortali: nec aliqua
causa excusat a toto: ꝺ a tanto solū: quia
talis coitus est contra naturaz: qz nō fit

modo būano:ß bꝛntali.vñ licꝫ non sit ꝯ nām generalem: est tñ ꝯ nām rōnalem vñ sup illud ad Ro.i.ín cum q est ꝯ nāꝫ dicit glo.ꝯ naturā est coitus qñ vir cum muliere cꝛmit aliter q̄ꝫ ꝛcet.Sed sic ē i illo coitu.ḡ est ꝯ naturam:ß coitus ꝓtra naturā est maius pctm̄ adulterio.ḡ non pmittit vt adulteriū vitet.p.coitus ꝓtra naturam fit execrabilit in meretrice.zz. q.7.§.adulterij.Sz minus malum est cognoscere meretricem vsu naturali:q̄ꝫ vsu ꝯ naturam.ḡ minus ꝑccatum ē fornicatio q̄ꝫ coitus talis. Non ḡ oꝫ pmitti cā vitande fornicatōis.Hui⁹ mie fuit Alex. an.vt pz in z°sum.sue.t.z.c.ꝛ adulterio q.z.ar.z.c.i⁽ᵐ⁾.Et etiā Ray.vt videt i.z° li.sum.ti.z4.§.z5.vbi dicit q quocunq; modo tale factum exerceat ꝑterq̄ inter boiem ⁊ feminam ordinate i vase ꝛbito viciū ꝯ nām ⁊ sodomiticum iudicatur. Tenentes hanc opi.ad illud qđ tangit ꝓ pma opi.s.q minus malum pmittitur s.talis coitus vt mai⁹ vitet.s.fornicatio. vel adulteriuꝫ. Rndent q lꝫ sit ibi mai⁹ ꝑccatū quo ad ꝫ qđ ē cognoscē nō suā tñ in tali coitu ē mai⁹ ꝑccatū q̄ ad mo⁽ᵈᵘ⁾ vñ vitatio fornicatōis vel adulterij non est cā sufficiēs sic coeundi:⁊ sic volunt q manēte ipdimēto vterq; tenet continē. Tenentes aūt ꝑmam opi.ad ea q̄ tāgit ꝓ opi. z^. rndent q solus ille coitus ē ꝯ nām:q non est in ꝛbito vase: qꝛ ibi tota liter frustrat itentio nāe:⁊ ꝫ videt hꝛi p glo.sup illud ad Ro.i.relicto vsu nāli:q̄ dicit.qd est ingt vsuꝫ nālem mutare i eū q est ꝯ nām:nisi sublato vsu cōcesso alit vti q̄ꝫ est ꝛcessum:cū ps illa cꝛpis non hēat hi⁹ vsuꝫ a nā sibi datuꝫ.Opi.tñ z^ tutioꝛ ēe videt ⁊ intelligo cā ꝛ mō bꝛn tali:totū tñ saniozi iudicio relinquat:in coitu aūt p̄dicto est minoꝛ ratio eēndi ꝯ nāꝫ q̄ꝫ ꝑm alios mōs. Quid si mulier supgressa abutat viro.R° mortalit ꝑccat:qꝛ mod⁹ ille ē,ꝯ nām: cū nō ꝓueniat seminis infusioni q̄ ad vix:nec receptōi quo ad feiaz:⁊ ita frustrat totalit imētio nāe.vñ ⁊ ꝑccatū illud metodius int cās dilunij numerat:vt habetur etiam in bi storijs scholasticis dicēs.Mulieres i ve sania verse supergresse viris abutebant. ꝛ alijs ptinentibus ad ꝑccatum contra naturam dictum est in secūdo libꝛo bn⁹ summe.

De bono fidei ti.io.

Deinde ꝛsiderandū ē ꝛ bono fidei ꝓpāli. Ad ꝫ aūt ptinet duo:vt dictū est.s.Unū est q cōinges tenent nō accedē ad ad aliū tbox.z^ ē q tenent sibi reddere ꝛbitū.Contra p⁽ᵐ⁾ posset fieri dupliꝫ.s.vel plures vꝛozes bīdo:vel cōcubinā tenēdo:ꝛ qb⁹ duob⁹ qꝛ nulla iam est itꝛ xpi fideles difficultas omitto. Uñ restat considerare ꝛ z°.s.ꝛ mutua obligatōne coniugum ad reddendū ꝛbitū. Et p̄ ꝛ hac obligatōe absolute.z° p ꝛpatōem ad votum cōtinentie. 3° p ꝛpatōem ad accēs supueniēs.4° p respm̄ ad locū ⁊ tps i q̄ ꝛbitū ꝑti pōt. Circa p⁽ᵐ⁾ q̄runt plra s.vtꝫ reddē ꝛbitū sit necessitatis.R° q ist.vñ.i.Coꝛ.7.pcipit aplūs:q vꝛozi vir ꝛbituꝫ reddat:silr aūt ⁊ vꝛoꝛ viro. In casu tñ in quo vir nō posset vꝛozi ꝛbitū reddē:salua incolumitate coꝛpoꝛis ꝓpꝛij: non tenet reddere:qꝛ noluit ꝛus virū obligari mulieri in his que sunt ꝯ recta indinationem nature. Recta aūt iclinaᵒ nāe bui⁹ bois p ꝑus ē ad actū nutritiue quo ꝛseruat ꝓpꝛiū idiuiduū q̄ꝫ ad actuꝫ gñatiue:q ordinat ad ꝛseruatōnem spēi vñ nā ꝑus puidet ꝛ nutrimēto:qđ ē necessariū indiuiduo: ⁊ supfluum reseruat actui gñatiue.Et iō hō nō tenet ad actū gñatiue i notabile ꝑiudiciū icolumitatꝫ coꝛpis ꝓpꝛij. Obijcit aūt qꝛ ꝑm hiero. ⁊ hꝛ.zz.q.4.sciatl. q vꝛozi ꝛbitū reddit nō p̄t agni carnes comedē: ß ab ꝫ nul⁹ excludit ꝓpt impletōem ꝑcepti.ḡ zē. R° hiero.logt tñ ꝛ mīstris ecclesie: non ꝛ alijs q sūt suo iudicio reliquēdi; q possūt ex reuerentia dimittē ⁊ sumē coꝛpus xpi sine pctō. Uel p̄t dici q a coione ꝓuenit excludi nō tñ ꝓpt pctm̄ ꝓpꝛiū:ß etiā ꝓpt reuerētiā sacri:licē ⁊ iust⁹ iudex irregulat. excludit ab ordīe sacro ñ ꝓpt pctm̄:ß ꝓpt reuerētiā sacri.ꝫ Tho.4.di.zz.ar.i.c.i⁽ᵐ⁾. Utꝫ vir ⁊ mulier i actu mīrionij sint eq̄les. R° q duplex ē eq̄litas.s.q̄titatis: q attēdit iter duas q̄titates eiusdē mēsure: sicē bicubiti ab bicubitō:⁊ eq̄litas ꝓpoꝛtōnis q̄ attēdit iter duas q̄titates ꝓpoꝛtōnatas ꝑm ꝓpoꝛtōez eiusdē ipēi:lꝫ vna sit maioꝛ alꝫa:sicē dupli ad sicē duplꝫ ⁊ eq°. sicut quatuoꝛ ad duo:⁊ duoꝫ ad q̄tuoꝛ. Loquēdo ḡ ꝛ p^ eq̄litate vir ⁊ vꝛoꝛ ñ sūt eq̄les i mīrio°:nec q ad actū ꝯingalē:in q

illō qō nōbilī ē vīrō ꝛbeꝯ:nec q̄ ad dispensatōez ꝯm⁹ ī q̄ vxor regit ꝯ vir regit Nec ēt quo ad mox īformatōz:qz vt dr ff.ꝛ adul.si vxor.vir oz eē mulieri actor colēdi bonos mores.ꝛ vt dr zz.q.5.non mechaberi.si vir ē capt̄ mulieris:meli⁹ q̄s mulier oz viuē:ꝛ ī oīb⁹ bonis fcis eā p̄cedē: alꝫ vbi mulier meli⁹ vinit q̄s vir: capt ꝯm⁹ ꝛbꝛsuz pēdet. Oz q̄ ad zᵃᵐ eq̄litatē sūt eq̄les ī vtroq:qz sic tēr vxor viro ī actu cōiugali:ꝛ dispensatōe ꝯm⁹ ad illō qō ē vxoris:ita vir vxori ad illō qō ē viri. vñ nō ad īparia iudicant.zz. q.i.si qs vxo.ī fi. Utꝫ cōiūx p̄ceet si se reddat īpotētē ad ꝛbitū reddītōez. ℞° si qs reddit īpotēs reddē ꝛbitū ex cā ex mr̄io⁹ secuta:qz p̄us reddidit ꝛbitū ꝛ ex ℔ ē īpotēs vlteri⁹ soluē ipm:nō bz mulier ius p̄tēdi:ꝛ ī p̄tēdo vlteri⁹ magis exbibet se meretricē q̄s cōingē. Si āt reddat īpotēs ex alia cā si ala ē licita:sic itez nō tenet nec p̄t mulier exigē:si si ē licita tūc p̄ccat:ꝛ p̄cñ vxoris si ꝑ ℔ fornicetur aliquo mō sibi īputat:ꝛ iō oz q̄stuz pōt opam dare q̄ vxor ꝓtineat.℔ Tho.4°. di.zz.ar.i.c.zᵐ. Utꝫ vir teneat vxori ꝛbitū reddere nisi p̄tat. ℞° q̄ non:nisi p̄tat exp̄sse vbis vl iterp̄tatie:vt exp̄ssis signis:tūc.n. lz p̄e verecūdia taceat: tñ vir tenet sibi reddē ꝛbitū:exigē vo ñ oz nisi p̄tat alt̄o istoꝫ mōꝫ.℔ Tho.4.di. zz.ar.z.ꝛ Pe.4.di.zz.ar.i.q.z.c. Quid si nō p̄tat vxor.ſ.nec vbis nec signis: tñ vir videt piculū iminē.℞° q̄ oz ei ēt tūc ñ p̄tēti vir ꝛbitū reddē:qz tacite exactⁿ intelligit:lz nō exp̄sse exigat.℔ Pe.vbi.s c.iᵐ. Utꝫ vxor nō teneat reddē ꝛbitū viro nisi p̄tat.℞° q̄ nō ē ī hoc ꝛ vir ꝛ mulier sile:qz vir nō erubescit nālit ꝛbitū p̄tē sicut vxor:qz bz ī actu ꝓinga li nobiliorē ptē. Utꝫ vir possit vxorez p̄tētē auertē p̄cib⁹ ne p̄tat .℞° q̄ nō oz nisi ꝑ p̄ rōabilē cāz:ꝛ tūc etiā nō oz cum magna istātia eā auertē ꝑ p̄icula iminē tia.℔.Tho.4.di.zz.ar.i.c.4ᵐ. Utrum ꝛbitū exigē sit aliqñ necitat| ℞° lz sit ne cessitat| reddē ꝛbitū nō tñ p̄tēti exp̄sse ß ēt p̄tenti p aliq̄ signa:tñ exigē ꝑ p̄ie loquēdo nūq̄s ē necitatis. null⁹.n.tenet vti iure tñ p se introducto.ex ꝛ reglarib⁹.ad aplicā. Nec aliqs ꝛ suo ꝛbitore ꝛbituz suū cogit repetē: nec ꝛbitū offerre:si ē tale ꝛbitū:qō nō ꝛbet si nō p̄tat exp̄sse vel tacite:cuiusmōi ē ꝛbitū carnale.

Sequit vidē ꝛ z°.ſ. ꝛ obligatione mutua ꝓiugū ad redditōz ꝛbiti p r̄spcñ ad votū ꝓtinētie. Et circa ℔ q̄runt pl'a.ſ.vtꝫ ꝓinges p⁹ copulā carnis sine mutuo cōsensu possint uotuz emittē q̄ nō reddāt ꝛbitū. ℞° q̄ nō.vo uere.n.volūtatis ē:vt ēt ipm nomē oñdit vñ p̄t tñ eē ꝛ bonis illis: q̄ nr̄e subiacēt volūtati:cuiusmōi nō sī ea ī q̄b⁹ vn⁹ alt̄i tenet.Et iō ī talib⁹ nō p̄t aliqs uotū emittere sine ꝓsensu ei⁹ cui tenet.vñ Aug⁹ in epla ad armētarium.ꝛ ē.zz.q.5.vna sola cā nō exigit ꝛus si qs ex alieno vouerit aliqd: ß poti⁹ alienū vsurpare vetat. Uñ cū cōinges teneant inicē sibi reddē: nō p̄t vn⁹ sine cōsensu alt̄i⁹ vouē q̄ ꝛbitū ñ reddat alt̄i.Etsi vouerit p̄ccat:nec ꝛbet votū tenē.ß ꝛ voto male fcō p̄miaz agē. zz.q.5.una sola cā. Utꝫ p⁹ carnis copulā possit vn⁹ cōiugū sine cōsensu alt̄i⁹ vouē q̄ ꝛbitū nō p̄tat. ℞° p̄m aliqs q̄ sic.nō p̄t āt vouē q̄ nō reddat:qz ī p̄monterqs ē sui iur|.ß nō ī 2°.Alij vo dicūt q̄ nentꝫ p̄t vn⁹ sine cōsensu alt̄i⁹ vouē:qz si alt̄ ꝛbitū nūq̄s p̄tēt ex ℔ mr̄io⁹ onerosū alt̄i reddēt:dū oportēt eū sp cōfusiōz ꝛbitū p̄tēdi sīre:ꝛ ℔ ē opinio Tho.4. di.zz.ar.4.c.zᵐ. p⁹ vo ē Bon̄.4.di.zz. q.circa lr̄am.q.z. Pe.4.di.zz.ar.z.q.i. ꝛ Ray. ꝛ p̄m Rich.4.di.zz.q.z.ar.i.c.ē securior ꝛ cōior.nō.n. ex ℔ q̄ alt̄ vonet nō p̄tē reddit mr̄io⁹ alt̄i magl onerosuz ß magis leue:qz reddē ꝛbitū s̄p ē p̄ale ꝛ q̄ ad reddēdū ꝛbitū q̄ vonet manet ī fruitute alt̄i⁹:ꝛ ali⁹ efficit liber. Utruz vouē ꝓtinētiam sine consensu ꝓingis sit p̄cñ mortale.℞°aut fert iten⁹ ꝛ mitiate ad nō reddendō ꝛbitū nec exigendō:ꝛ tūc sciēti infra mr̄ionē est p̄cñ mortale si fiat ex ꝛliberatōe.aut ī cōi:ꝛ tūc nō ē p̄cñ: qz saluari p̄t ī eo qō licitū ē.i.ī nō exigē.

Utꝫ p⁹ copulā carnis liceat viro vxor̄ ꝓhibēte accipe crucē in ꝏsidiū terre sce. ℞°satis ē ꝓbabile:q̄ vxor ꝛbeat ad ips velle ꝓtinē ꝑ ꝏueniēdo necitati ecclesie gr̄alis.Et iō ī fauorē negocij p quo sibi crux dat̄ īstitutū ē q̄ vir sine ꝓsensu vxoris possit accipe crucē.ex ꝛ voto.ex multa.ℌ.z ī fi.sic ēt posset dño suo ℔reno sine ꝓsensu ei⁹ militare.nec tam̄ ꝏbibit ius suū vxori: qz vxor p̄t eū seq.ex ꝛ vo.q̄ supbis.ℌ.fi.Nec ē sile ꝛ vxore ad vir:qz eū vir ꝛbeat regere vxorem magis tenet vxor sequi virum q̄s econuerso.iz^a.q.z^a

vnaq̃q;. Et ꝓterea vxor cū maiori pcu lo castitat' discurrēt p terras q̃s vir: ⁊ cū minori vtilitate eccl'ie: ⁊ ideo vxor nō pōt hi⁹ votū facē sine ꝯsensu viri sui. Tho. tñ vult q̃ vxor si sit nobil' bñs tātū ꝓter votē q̃ ꝓt ꝓstare subsidiū terre scē: pōt ēt iuito marito votū illud emittē. Utꝫ aūt possit votū illō ꝑsonal' exeq̃ dist̄inguit: q̄ aut ē suspecta ⁊ infamata vel nimis iuuencula: ⁊ tūc nō exeq̃t ꝑsonal'. absit. n. vt ab ecclesia talis recōpensatio admittat'. ex̄ tr vsur'. sup eo. ß redimet votū cū sit i habilis ad eūdū. ex̄ tr voto q̃ sup his. §. rursus. Aut ē antiq̃ ⁊ matrona bone fame: ⁊ tūc ibit si mltos bellatores secū ducē possit: q̄ tūc cadē rō ē tr vxore q̃ ē tr viro. g̃ idez ius. L. ad. l. falci. l. fi. i fi. ar. ad bāc distinctōez. ex̄ tr ꝯuer. ꝯiu. cū sis prēdit⁹. ⁊. c. vxorat⁹. Et ꝑm has duas vias varie sūt accipiēda diuersa iura p̄dicta. Tho. āt dicē i. q. tr q̃libz. q̃ si vxor sit tal' q̃ seq nō possit vix ꝓpt' aliq̄ō ipedimētū ltimuz: ⁊ tr ei⁹ icōtinē⁹ timeat' nō ē viro ꝯsulendō q̃ crucē accipiat ⁊ vxorē dimittat. Sec⁹ ē si volūtarie cōtinē ꝓponat: vel velit ⁊ possit seq vix suū. Alber. etiaz dicit sup. 4. sen. di. 37. q̃ q timet ꝓbabiliter piculū futuꝝ vxoris: meli⁹ facit nō ꝓregrinādo etiā ꝑ pegrinatōe terre scē. Rō hui⁹ est ꝑm Tho. ibiō. q̄ necessaria non tr̄bēt ꝓtermitti ꝓpt' ea q̃ sūt ꝓprie volūtatis. necessario āt imminet viro gerē curaz vxoris: q̄ vir ē caput mulier'. i. Cor'. ii. ß crucē accipē ē volūtatis. g̃ ꝛc. Utꝫ cō iuges post carnis copulā tr̄beāt sil' mozari ⁊ scinicē seq. R⁹ q̃ cū ꝯiuges sint vna caro nō dz alt' sine alt'o diuti⁹ ꝯmozari. ex̄ tr coniu. lc. c. i. ß q̃stū extendat' ly diutius ibi nā tr̄minat': ⁊ iō i arbitrio boni viri ꝯsistit. Et etiā sic dr̄ i glo. d. c. c. vir tenet' vxorē seq: sicut ep⁹. cū nō ad ipia iudicēt'. xx. q. i. si qs vxo. in fi. Et h̄ si ex insta cā recedit: aliogn eaz ptāte retineat maritali. xx. q. 5. cū caput. Et vxor similr̄ tenet' vix seq. iz. q. z. vnaq̃q;. nisi eā trahere vellet ad infidelitatē. ex̄ tr dinoz. q̃ sinit. vel nisi fiat vagabūd⁹. vñ ex̄ g mr̄i. accu. pos'. relatū. dr̄ in glo. 7. q̃ vxor tenebat' vix seq q tr ciuitate fugit metu mōtis: nisi forte vagabūd⁹ discurrēt: q̄ tūc cū seq nō posset. Forte iō dicit: q̄ op⁹ ē distinctōe ꝑm aliquos. aut. n. ē vagabūd⁹ necitate inenitabili: ⁊ sic tenet' cū seq. aut ꝓpt' necessitatez: ⁊ tūc aut tpe ꝯci⁹ sciuit eū cē talē: ⁊ tūc etiā tenet' eum seq. aut tr sciuit: ⁊ sic nō tenet'. xx. q. z. si qs necitate ienitabili. ⁊. c. vnaq̃q;. i glo. Tho. ibi dic: q̃ sp tenet' eaz seq: ⁊ q̃ illud. c. si qs ē abrogatū. glo. vo sup. c. si qs. dicit q̃ ꝑm alios illō. c. vnaq̃q;. vbi dr̄ q̃ vnaquaq; mulier seq̃t' vir suū sive i vita sive mozte est ꝯsilium. vñ si vir vult vagari vxor nō tenet' cū seq: alⁱs vxor nō posset aliā eligē sepulturā: q̄ tñ falsū ē. ex̄ tr sepul. tr vxore. Utꝫ cōiūx dās alteri ꝯiugi lniam vouēdi ꝓssit illā postea reuocare R⁹ aut dat eā i facie ecclesie: ⁊ cozā suo ordinario: ⁊ sic datā reuocare nō potest aut i ꝓnato: ⁊ tūc anteq̃s vouēat reuocaī pōt. Jus. n. ß ꝯcedit: q̄ tales lnie clā fcē sē ꝓiculose: ⁊ q̄ lniat⁹ aī votū nō est no nō vinculo obligat⁹: iō meli⁹ ē q̃ reuertat' ad ꝯiugē: q̃s ꝯiūx i fornicatōis periculo remaneat. Sz vt multi dicūt p⁹ voti emissionē nō pt ipletionē voti ipedire vel ꝓhibē. Nec i h̄ tenet' mulier sibi obedire: q̄ iā alio vinculo ligata ē: ⁊ tr lnia viri: g h̄ pōt cōcedē. Et huic sniē consentit Bon̄. 4⁹. di. xx. q. circa lr̄am. q. z. ⁊ Pe. 4. dis. xx. expōne lr̄e. q. z. ⁊ magr̄ sen. li. 4. di. xx. c. z. ⁊ tr̄ cretū. xx. q. 5. mānifestū. §. ex ꝑmissis. vbi dr̄ tr cōiugib⁹. cū quilibet cozuz alterū a suo iure absoluerit ad ꝓteritaz fruitutem ipm reuocare non poterit. ⁊ ea. q. c. qui vxorē. dr̄ q̃ q suā vxorez velare pmiserit aliā nō accipiat: ß silit' ꝯuertat'. Alij dicūt q̃ nisi licentiet' ab alterō coniuge auctōritate dioces epi: ⁊ nisi lnians monasteriū itrauerit: vel votuz castitatis emittat in seculo remanēs: ⁊ talis etatis q̃ tr ipo nō possit ꝓbabilit' oriri suspitio. iura tr̄cernūt talē lniam ad ꝓtitōz ciusdō cōiugis: si tr̄dit eā q̃stū i se fuit irritādaz Et lz ꝓcedat h̄ ꝓtēdo: tñ ad eius ꝓtitōez ille qui intrauerat religionem pōt ⁊ tr̄bz reuocari. Et pro hac opi. expresse videt' ee illud ex̄ tr cōuer. cōiu. c. i. vbi dicit': q̃ si laic⁹ tr lnia ⁊ pmissione vxoris ꝓfessionem fecerit in religione: nisi vxor ad religionē transierit aut ꝓpetuā castitatē observare ꝓmiserit: vir potest ⁊ tr̄bz tr monasterio reuocari. Hui⁹ opi. vī ee Ray. q̃ dicit q̃ coniunx qui in seculo relingtur ꝓmittat i manu vel ꝑsōia epi ꝯtinentiā. Ut. n. addit Rod. talia maiora nō tr̄bēt expediri: nisi p eps vel alīū tr mādato ei⁹ ⁊ sic ibi ꝯia sit' necia. s. auctas epi. expssa lnia cōiugis sui. ⁊ votū ꝓpetue ꝯtinentie.

cū trāsitu ad religionē si sit suspecta: alis pōt i seculo remanē. Et ℔ etiaz sentire vī Ber. exī de quer. coniugi. 7 Innocl. ibi dem i glo. q dās lniam vouēdi: nō ipedi tur ꝓpt ℔ debitū exigē: nisi 7 ipe voueat 7 idē dicē Hosti. ibiō i gla. Si tñ p aliam psonā fieret iferiorē: si alis rite factuz eet ꝓpt ℔ eps renocare nō debēt: 7 peccaret si ō facto renocaret: maxie si loci ꝓsuetudo eet fieri talia p minorē epō. ℔ Rod. Itez vī dicendū i casu querso. s. q vxor itrare pt religionē: remanēte i seculo viro sene: 7 nō suspecto de icontinētia: qz i hi non ad iparia iudicant. exī conuer. cōiu. ad aplicā. Si qs vult tenē opi. ꝑmā pt dicē: q dictū. c. logt de illo q de lnia vxoris ig rāte epo i religione ꝓfiteť. 7 talis renoca ri pt fm fo. iudiciale: qz talis lnia ñ fuit debito mō data nec accepta: vel qz dicta lnia sufficienť ꝓbari nō potuit: qz ut vo lūt alīq si potuisz ꝓbari: mulier debuisz religionē itrare compelli: si iuuenis erat. ar. zz. q. 5. si qs vxorē. vel tñ castitatem vonē si senex erat. Qui vo volunt tenere z^a,b^ opi. pñt dicē ad dictū allegatū ꝑ cā q illō vbū silr quertať: itelligēdū est sic. s. nisi malit suū coniugē renocare. Et sic soluūt qdā. 7 glo. solnit ibiō. Uel pōt dici 7 melius q iō dicē silr conuertať: qz reno cādo peccat: lz ad petitōem eius alius debeat p iudicē renocari: qz iura ex cā rōnabili decernūt talē lniam p petitōez alterius con iugis irritādā: qz nisi ℔ fieret multa pcu la iminē possent ꝓingi i seculo remanēti. ℔ Ric. 4. di. zz. q. z. ar. z. c. z^o^. i fi. Utr ꝓinges i seculo remanēte possint se licite abiurare: 7 ppetuā ꝓtinentiā ꝓmittē. R° qdā dicūt q nō. ar. exī de conuer. coniu. ex pte tua i fi. Jo. vo dicē q imo: et si sine aliq iuramēto se posset ad ꝓtinē^a,m^ ppetuā obligare. ar. zz. q. 5. qō de o. 7 Ber. exī de reglarib^9^. veniēs. i glo. b. Hosti. etiā vult q possent vouē ꝓtinentiā ad tps: 7 ippetuū pari ꝓsensu. Et tūc fm Ray. etiam si vir alis penitēt 7 votū frangēt: tūc vxor i voto pseuerare debēt constāt: vt pz i illo c. qō de o. 7. c. vna sola. Hec obstat illud exī de iureiur. tua. z. qz ibi nō fuit factuz votum continētie. Consentiūt etiā pdcis Innocl. 7 Hosti. de quer. cōiu. i glo. c. i. tñ vt dicē ibi Innocl. ꝓpt hi^9^ votū vtriusq nō pt vn^9^ sine lnia alteri^9^ religionē itrare.

Utr añ copulā carnalē possit vn^9^ con iugū alio nolēte continere. R° talis aut ꝓponit deliberare ó religiōis igressu: aut nō. si sic: statuēdū ē sibi tps duox mēsiū fm Hoff. exī de conuer. coniu. ex publico vel fm Hosti. 7 Ber. ibidē. tps statui oz arbitrio iudicis: ita q itret: vel vxori ad hereat: 7 si tñ sciat qlz recupat q̄stū de suo penes alterū residebat. exī de conuer. ꝓiu. ex publico. 7. c. ex pte. qō itelligiť fcā pro fessiōe. ℔ Hosti. Si vo illo ťmino elapso nō trāsierit cogať p execūtōem satisfacē ꝓingi. Si tñ elapso ťmino illo itraret: dū mō añ carnis copulā ingressus tenēt. exī de conuer. coniu. ex publico. hec Ray. 7 Ber. Si aūt ñ ꝓponit deliberare; puto q eract^9^ ab alio stati p^9^ ꝑctū debito^o^ solen nizatū mrio^m^ debitū sibi reddē tenet: cū nō bēat exceptōez legitimā ad repellendō. de ℔ tñ vide. ī. ti. de dñs mrionij. questōe nunqd peccat mortaliť q zē. Esto q. j. tps idultū a iure iuita cogscať a viro: nū qd igredi pt monasteriū. R° cum p con sensuz mutuuz sit iam trāslata ptās cor poris: lz nō oino efficaciť: copula sequens nō ē oino violēta siue iuriosa: ℔ i pte tñ. vñ quodammō ē vsus iure suo. ar. exī de elec. cuz ecclesia vulcana. 7 iō consūmať mrio^m^: 7 iō non lz postea altero inuito mōasteriū itrare. Si vo cā cognoscēt p^9^ tps pfessiōis: cū vinculuz iam sit solutum pateret pnā. z7. q. i. si qs rapuerit. ℔ Io. Bar. vo i qōib^9^ nidet: q talis mulier sic violenť oppressa: pt igredi monasterium viro inito: qz vir deliques nō oz cē melio ris cōditōis q̄z non delinquens. ff. de re. iurl. nō fraudať. §. nemo. Sz q̄re dāť ei iducie. R° ꝓpt tria. p vt possit iteriz de liberare de religionis ingressu. z° vt pre parentur necessaria ad solennitatem nu ptiarum. ℨ° ne vilem habeat vir datam hanc quam diu suspirauit dilatam.

Quid si quis contrahat cuz corrupta 7 demū alter vult ingredi religionem: 7 ambo iurare volūt q se minime cogno uerunt: nunquid credendum est eis. Io. dicit q sic. ante traductionem: vt extra ó conuer. coniu. ex parte tua. z. post tradu ctionem autez non credeť eis i iudiciū matrimonij. extra de eo qui. cog. cōsang. sup eo. 7 extra de diuor. q̄sto. Ad ℔ nota q quicquid dictum est de vxore q̄stum ad votum continentie: intelligendum ē de viro: quia in talibus fm oēs vir 7 vxor ad paria iudicantur. zz. q. i. si qs vxorē. 7. q. 5. precepit.

Sequit vidē ꝛc.3°.s.ꝛc obligatōe ad reddit̄oēz ꝛbiti p respm̄ ad accidēs:puta lepꝛā vel furiam. Et circa h̄ q̄runt plura.s.vtꝝ ꝓiunx sanus teneat reddē ꝛbitū ꝓiugi lepꝛoso. ℟.ꝙ nō ē idē q̄rere vtꝝ teneat ꝛbitū reddē: ⁊ vtꝝ teneat ei cohabitare. cohabitare n.ē magis ꝓhibitū q̄s ꝑceptū ꝑt piculū infectōis. Uñ qō dr ex ꝛc ꝓiu.lepꝛo.c.i.s.⁊ vxores viros ⁊ viri vxores sequant: q lepꝛe morbum incurrūt:⁊ eis ꝓiugali affectione mīstrent. exhortatio ē nō ꝑceptuz vt pz p lr̄am īmediate sequēte.nbil.n.ē hūanꝰ q̄s spōsuz ⁊ spōsaz i fortuit casibus eē ꝑticipes.ff.solūto mr̄io°.si cū tote .§.si marit°. Sed reddē ꝛbitū ē ꝑceptuz vñ dr e.ti.q̄ñ.ꝙ si vir sine vxorē lepꝛosuz fieri cōtigerit:⁊ ifirmꝰ a sano carnale ꝛbitū exigat.gñali ꝑcepto apli:qō exigitur ē soluēdum:cui ꝑcepto nulla i h̄ casu exceptio inuenit:⁊ iō vt dic̄ glo.ibidē.nos ex sensu nr̄o excipē nō ꝛbem°. Unō fm Hosti.ꝓiuges quoꝝ vnꝰ ē sanꝰ alt̄ lepꝛosus sit monēdi ꝙ ꝛbitū sibi reddāt:⁊ si nolit monitis acgescē:nō cogant si continentiā volūt seruare.ex ꝛc ꝓiu.lepꝛo. si aūt nolūt vel nō possūt ꝓtinentiā seruare: cogant sibi ꝛbitū reddē.ex c.c.z.§.vlt. vñ debz ista ꝑpe locū eiꝰ stare:vt ei possit mīstrare:⁊ ꝛbitū ꝓingale reddē:vt ibiō dic̄ Ho.ex c.c.i.ꝙ sufficiat lepꝛoso ꝙ suo ꝛbito nō fraudet:nec oz ꝙ in eodē loco vel lecto morent. Itē reddēdo ꝛbitū nō ē sic piculū ꝛc ifectōe sic ꝛc ꝓmanēdo assi due:qz actꝰ ille cito trāsit:⁊ q̄nis ex tali ꝓcubitu ꝓles genita:vt i ꝑsonis ifectōez lepꝛe nō euadat:maxie viro exīte lepꝛoso tpe coit°:magis tñ pōderādū ē cōtinuuz piculū fornicatōis q̄s ifec° ꝓlis:maxie cū sit melꝰ lepꝛosaz eē q̄s si nūq̄s exiuisset i cē vñ magl eēt ꝺ bonū ꝓlis:si lepꝛosi nūq̄s gñarēt q̄s si ꝓles nascerēt ex eis. Huius sñie sūt Bon̄.4.di.zz.q.z.ar.i.c. Pe.4° di.zz.ar.z.q.4. Richb.4.di.zz.q.4.ar.z Tho.4.di.zz.ar.i.c.4°. Ber. ⁊ Alan°. Hoss.vō dic̄ ꝙ ꝓiugi lepꝛoso sepati manēti tenet ꝓiux sanꝰ cohabitare: h manēti cū alīs lepꝛosis nō tenet. Et dicit ꝙ ꝛcretalis ex ꝛc conīu.le.c.i. logt monitorie nō ꝑceptorie.s.vt lepꝛosi inducant ad cōtinēdū: ⁊ nō fiāt ip̄robi ad ꝛbitū exigendū:vel ꝛcretalis illa cozrigit ꝑ sequētem ꝓ.ª opi. tollerabilioz vr. Quid de filīs lepꝛosoꝝ. ℟.fm Hoss.⁊ Hosti.cuz sano r̄manē ꝛbēt:nec ificiant:cū ille nocebus sit contagiosus:ꝑt qō etiā ꝛc ꝓiudicie gñali approbata iure canonico:⁊ iure veteris testamēti lepꝛosi sepantur a cōione boīum.ex ꝛc ꝓiu.lepꝛo.c.i. i tex. ⁊ glo. Utꝝ coniux teneat reddē ꝛbitū cōiugi furioso. ℟.° hūti lucidū ītermallū reddēdū ē ꝛbitū i illo ītermallo: qz tunc reddi pōt sine ꝑicle psone piculo. Furioso āt actu exīti i furia nō tenet alt ꝓiux ꝛbitū reddē:qz nec ꝛbitū ē ꝑ illo tpe cōingi. Tñ idiote se hūti q̄ ad discretōnem ad modū pueri reddēdū ē ꝛbitū: qz tali etiā sine piculo psone pt reddi. Utrūz error lepꝛe ip̄ediat mr̄io™. ℟.° ꝙ nō.qz lz lepꝛa obuiet cohabitōi:ñ tñ obligatōi. Uñ nō ꝙ lz lepꝛa supueniēs soluat sponsalia p̄cedētia vt.s.dictū ē. Et h̄ intelligit Hosti.nisi forte spōsus iā traduxiss spōsam i cōmū suā.ex ꝛc conīu.le.lr̄as. ⁊ ꝛc iureiur̄.quēadmodū. Nō tñ mr̄io™ soluit.e.c.i.⁊.z. Uidet tñ illud.c.lr̄as dicē ꝙ anteq̄s illud mr̄io™ sit cōsummatū soluī possit.t.ꝙ dicit ꝓsūmatū exponc.i.ꝺctuz Uel iō dicit h̄:qz si eēt cōsūmatū: iudicaret ꝑsumptū mr̄io™. vñ dic̄ cōsūmatū sb audi nec ꝺctū ⁊ sic spōsalia uñ soluit.ex ꝛc iureiur̄.quēadmodū.ꝙ fz Hosti.si traducta erat vel si p vba ꝛbi pūti ꝺxerāt nō poterūt separari:nisi ante copulā carnis alter ꝓiugū volnerit ad religionē trāsire ⁊ tūc is q remanet pt i dño nubē. ex ꝛc spō.cōmissuz. Et h̄ itellige q̄n spōsa ē virgo. Si.n.corrupta eēt post traductionem separi nō posset nisi p mortē: vt pz p sup̄ dcā ꝛc mō ꝺbēdi mr̄ioniū. h Hosti. Alij vō volūt ꝙ etiā si spōsa eēt traducta nibilominus lepꝛa supueniēs soluēt spōsalia nisi post traductoēz fuisset corrupta.

Sequit vidē ꝛc 4°.s.ꝛc obligatione ad r̄ddit̄oz ꝛbiti p r̄spm̄ ad tps ⁊ locū. Et circa h̄ q̄rūt plura.s. vtꝝ tpe sacro liceat ꝛbitū exigē vel reddere. ℟.° dies festiui ⁊ ieiunioꝝ ⁊ pcessionum sunt instituti ꝑt mētis elevationez a carnalibus ad spūalia. In vtu vō coniugali mens ꝛpmit a spūalib° ad carnalia:⁊ ideo congrue ē institutū ꝙ cōinges tūc abstincāt ab illo actu. Sz ēt nō potest iuri dīno ⁊ naturali ꝓiudicare:nec itēdit filīs laqueū ponē. vñ cū redditio ꝛbiti sit ꝛc iur̄ nāli ⁊ etl dīno:ꝛbiti vō p titio sit licita.i.Cor.7. Nolite fraudare inicez nisi ex cōsensu ad tps vt vacetis oīoni

ecclesia nō intendit redditōez aut ꝓhibē aut dissuadē:petitōez vo itendit tūc dissuadē non ꝓhibē.Uñ dic̄ Aug⁹.7 bñ.zz.q.4.xp̄iano.q a licitis abstinēdum vt licita facili⁹ ipetrent.Ne āt dicit ibidē q nō licet tūc xp̄iano cuz ꝓiuge ꝓuenire.ß dicit nō q2 sit ꝓhibitū ß dissuasuz:q ḡ ꝛ bitū reddit nō ꝓccat: q āt ꝓtit alīq infirmitate duct⁹ sine ꝓtēptu vel irreuerentia tpis vl'ecclīastice exhortatōis:nō ꝓccat mortalit̄.ß Pe.4.di.zz.ar.z.q.i.c.Bosī 4.di.zz.q.z.ar.z.c.dicit q tūc pōt reddi ꝛbitū sine oi culpa:oū tamen reddat cū displicētia 7 dolore:peti antē nō pōt sine culpa.Etsi aspect⁹ sit ad ꝛlectatōez ē culpa ḡuis 7 mortalis.ſm Alex.an.z.t.z.c. ꝛ adulterio.q.z.ar.z.c.5ᵐ.Si āt lubricū carnis:7 suā ifirmitatē cui⁹ ē ꝓsci⁹ vel ꝛscia vehemēt timeat 7 iō ꝓtat: pōt esse culpa venial';vir tñ ꝓtigit q i dieb⁹ ꝓeci puis nō sit culpa ḡuis. Si obīcit illō Gregl.p.dia.q mulier q̄ fuerat a viro cognita nocte veniēs ad ꝓcessionē arrepta ē a diabolo: ß āt nō fuisset nisi mortalit̄ ꝓccassset.ḡ zc̄. R° ß nō fuit ex eo q2 ꝛbi tuz reddidit:ß q2 se temere postmodū ad dīa ꝓ ꝓsciam igessit.ß Ino. Sz esto q sit pasca ī q̄ vt̄q tenet̄ cōicare:nūqd tenet̄ reddē ꝛbitū: vñ q nō:q2 ecclia ꝓhibuit q nō accedat qs ad cōionē qñ cogscit vxorē. R° q si reddat inuite:7 cū dolore nō arcet̄ ab igressu ecclie:nec a cōione:posset tñ cōio differri ꝛ ꝓsilio sacerdotis.ß.Bosī.4.di.zz.q z.ar.z.c.zᵐ. Notādū āt q cū dr̄.zz.q.4.apl's.q vir nec ad tps vxore iuita pōt orare.itelligit ſm q dicūt alīq ꝛ spāli 7 ꝓuata oīone: vt si tota die vl'nocte vl'magna diei pte vellet ī ecclia eē:tñ i oīone gñali pōt itere esse vxore etiā inita: vt i vespis 7 missis ſm Ihu. Nec ꝓpt̄ oīonē gñalē vel'spālem dz qs ꝓtēti ꝛbitū ꝛnegare etiā i pasca: ß p̄ reddat 7 postea ad ecclesiaz vadat:7 ea q̄ sūt facieda ſm exigētiā dici faciat.ß Ro5.7 glo.sup.c.apl's. 7 cōuenit cū bis Alex.an.z.t.z.c.ꝛ adultio.q.z.ar.z.c.z.

Utr̄ ī loco sacro liceat ꝛbitū reddē vel exigere. R° q nō.nō.n.ē simile ꝛ loco 7 tpe:q2 facili⁹ mutari pōt loc⁹ q̄m tps.Et ꝓterea loc⁹ ita pollui pōt:q idiget recōciliatōe.vñ ī loco sacro nō licet carnale ꝛ bitū reddē nec exigē: si tamē p lōgū tps eēnt violēt recluſi ī loco sacro: vñ q tūc licitū eēt eis i loco sacro exigē 7 reddē.

Jn tali.n.casu nō vñ illa ꝓhibitio ꝛbere itelligi:q2 nō ē ꝓnēd⁹ laqus aiabus ꝓpt̄ mūdiciā loci. ß Ric.4.di.zz.q.z.ar.i.c

Utr̄ liceat ꝛbitū ꝓtē vel exigē tpe in ꝓgnatōis. R° si sine piculo aborsus vir pt carnalit̄ copulari sue vxori ꝓgnāti tenet̄ sibi ꝛbitū reddē: 7 ab ea pōt exigē sine pctō mortali: q2 ꝛcubit⁹ mr̄ionialis nō tñ ē i officiū:ß etiā i rmediū:7 mulier ꝓgnās frequent̄ pl⁹ appetit ꝛcubituz: q̄s q̄ nō ē ꝓgnās. Si aūt nō pōt cū ea carnalit̄ copulari sine piculo aborsus:tūc ñ dz sibi reddi ꝛbitū nec exigi ab ea:quia mr̄ioniū ꝓncipali⁹ ē ordinatū ad plē pro creādā q̄s in remediū. Uñ ſm Alex.an. z.t.z.c.ꝛ adulterio.q.z.ar.z.c.6ᵐ. si ꝓsumat̄ vehement̄ ꝛ piculo pt⁹ ꝓtēs mortalit̄ ꝓccat:7 alt̄ reddē non tenet̄.Si vo mulier ꝓbabilit̄ nō ꝓsumat ꝛ piculo pt⁹ reddē tenet̄:lz sciat eū ꝓccare:cū dolore tñ. Nec dr̄ ꝓsentire ei quo ad peccatū: ß q̄ ad ß q ꝓtit qđ ē suū:7 ne fiat ꝓi⁹.hec Alex.an.ibidē. Nec obstat qđ dic̄ ábro. 7 bñ.zz.q.4.si cā. Jpa ingt rō ꝓcept⁹ 7 ptus iuxta legē cessare ꝛbē tpib⁹ bis vsū carnis ꝛmōstrat:q2 itelligit ꝛ ꝛbito honestatis nō necitatis: 7 ꝛ exigēdo nō ꝛ reddēdo.ß Pe.4.di.zz.ar.z.q.z.Nō āt dic̄ Anicl.9.ꝛ aialib⁹.c.ꝛ formatōe Embrionis ī spāli q mulier prēgnās adhuc aliū fetuz ꝓcipe posset raro accidit:7 qñ accidit vt i plurib⁹ aborsit:vt dicit ibidē. Utr̄ tpe mēstruoꝝ liceat ꝛbitū ꝓtere vl' reddē. R° qdā dicūt q tpe menstruorum nō ē licitū ꝛbitū exigē:ß licitū ē reddere p̄ᵐ.n.qđ ē i volūtate ꝓiugū lex ꝓhibz: ñ zᵐ qđ ē ꝛ lege nāe.vñ etiā dñs nō ꝑcipit mulieri nō reddē:ß boi nō accedē.Leui. 18.ad mulierē q̄ patit̄ mēstrua ñ accedas 7 Ezech.18.vir q iustitiā fecerit:7 ifra ad mēstruatam non accesserit.zē. ac p ß nō exemit mulierē a tētione:ß vir obligat̄ vt scieter ꝓtē nō possit sine trāsgressiōe. Et ß vñ dic̄ magr̄ sen.li.4.di.zz.lz inquit ꝛbitū sit ꝓtēti solnēdū oi tpe:nō tñ lz oi tpe ꝓtē. Et ſm ß itelligi ꝛbēt auctes ꝛ ß loquētes:tñ alīq mō dz se difficilē reddere aliquā occasionē ꝓtēdo vel ifirmitatē allegādo si ꝓtat ignorant: vel ꝑcib⁹ 7 monitis auertēdo si ꝓtat scient:finalit̄ tamen si vir non ꝛsistat ꝛbet ꝛbitū reddere cum dolore si credat al's scandaluz viro ꝑstare:vel ei piculū alicui⁹ corruptōnis dānabilis iminē. Nō ē āt tutū q suā

passionē viro sp̄ dicet: ne forte ex ꝟ eam abhorreat: nisi ꝛ eius discretiōe p̄sumat. alij dicūt q̄ si illa pa° accidat nāliē. s. i sanitate semel i mēse ꝛtermiato tpe: tūc nō licet nec exigē nec reddē. Et ꝟ exp̄mi vī Leuit. 20. Qui coīerit cū muliere in fluxu mēstruo: ⁊ reuelauerit turpitudinē eius ipa q̄q̄ apuerit fontē sanguis sui iterfici ent ambo. Cui⁹rō ē: q⁊ tūc mulier potest cōcipē ⁊ ꝑpē maximā corruptōem: q̄ ē in corpe mulier. vt ostdit fetor ea⁊ illo tpe ⁊ infectio sp̄eculi p aspectū ea⁊: vt dic̄ pōs ꝛ sōno ⁊ vigilia. semē uiri q̄s tūc i ea recipiē aliquā icurrit infectōnem: ⁊ illō q̄ mīstrat mulier ē imūdū: ⁊ iō ex tali cōcubitu geniti vt in plibus efficiunt lepr̄osi: vl' alijs corruptōib⁹ ḡuib⁹ificūt. vñ glo. Hiero. sup illō Isa. 64. Oēs iustīcie nr̄e q̄si pān⁹ mēstruate dic̄: q⁊ tpe mēstruo⁊ viri ꝛbēt ab vxorib⁹ abstinē: tūc. n. cōcipiunt mēbris dānati. ceci. claudi. lepr̄osi ⁊ hi⁹. vt q⁊ nō erubuerūt sic i ꝓclaui cōmisceri eo⁊ pctā pateāt cūctis: ⁊ apte reparguant i puulis. ꝟ glo. Talis. n. cōcubitus est i p̄iudiciū plis. nō lꝫ aūt boi vti concubitu coniugali ad remediū: qñ est i plis nōbile p̄iudiciū ⁊ pbabile: q⁊ p̄ncipalius ordinat ad plē. ꝙ creādā: q̄s ad remediū. p̄terea talis fluxus pa⁊ durat: ⁊ iō si sciēter petat: nō excusat: si vo ignorant petat vel violēt reddat excusat. Si aūt mulier ināliē patiat: vt sūt aliq̄ q̄ q̄si ex infirmitate patiūt sanguis fluxū: tūc lꝫ exigē ⁊ reddē: tū q⁊ al's cū talis flux⁹ sit ꝑpetuus vel diuturn⁹ oportēt q⁊ vir ꝑpetuo abstinēt: tū q⁊ mulier tē ꝓcipē nō p̄t vt dicūt qdā. q⁊ vt dic̄ Auicl. 9. ꝛ aīalibus. c. ꝛ formatōne Embrionis in spāli. sanguis mēstru⁹ diuidit se impḡnata: ꝑm tres ptes. s. i cibū pueri: ⁊ alia ps ascēdit ad mamillas: ⁊ ꝫª ps ē supfluitas q̄ quiescit ītus vsq̄ ad tp̄s ptus: ⁊ tūc ejcit. vñ auctes ō ꝟ loquētes sī itelligēde ō fluxu nāli. Sꝫ esto q⁊ vir nesciat q⁊ sit tp̄us mēstruo⁊: ⁊ mulier timeat ꝛ lapsu ei⁹ qd faciet mulier. Rº si credat eū ꝛsistē ꝛbꝫ ei infirmitatē dicē vel saltē infirmitatē sil'ar. Et si nec sic ꝛsistat q̄stū p̄t ei resistē dꝫ: q si eā violent cognoscat ipa ē immunis a culpa: aliē aūt ꝓpē vitandā viri culpā: ñ dꝫ ipa facē culpaz. Quid si sit mulier sterilis: vī. n. q⁊ tē ꝛbitū peti posset ⁊ reddi q⁊ tūc non timet ꝛformitas plis. Rº q⁊ nesciē q̄diu mulier bꝫ mulieb⁹ia sine mēstrua vt⁊ concipiat: ⁊ iō mulier talis obligat diuo p̄cepto: sic alie mulieres: q̄ concipe ꝓsueuer⁹t. Ecce hēs duos mōs dicēdi: quo⁊. 2ª Ric. 4. di. 32. q. 4. ar. i. c. magis adhēt. p vo magis adhēt Bon̄ 4. di. 32. q. 3. ar. i. c. vñ Bon̄. vbi. s. c. 5ᵐ. ad oppo⁹. dic̄ q⁊ lꝫ 2⁹ mod⁹ videat ee ꝓ babilio⁊: p̄m⁹ tñ ē securio⁊ ⁊ sanio⁊: q⁊ est standū ꝓ mr̄imonio. Et vī valde dub⁊ q⁊ viro instant petēti mulier nō reddat ꝛbitum: qñ nō apparet infirmitas ḡuis: ⁊ tiet ur viro fornicatōis vel odij piculū. Hūc etiā p⁹ modus vī sentire magr̄ sen. vt bi tum est. s. ⁊ Hu. di. 5. ad ei⁹. Ad ꝟ nō q⁊ Leuit. 15. 18. ⁊ 20. agit ꝛ eo: q cognscit mē struatam: diuersimode tñ p̄m Alex. an. 2 t. 2. c. ꝛ adulterio. q. 2. ar. 2. c. ii. ad opp⁹. q⁊ in. 15. agitur ꝛ eo qui cognoscit ignorant. poterat. n. talis expiari p sacrificiū vel p lotionē vestiū. In 18. agit ꝛ accāte scienter: vbi ꝓhibet ꝑpē piculū ptus. In 20. vbi loquit ꝛ pena mortis: loquit ꝛ cognoscēte ⁊ petñ suū publicāte Unī vī ibi. ⁊ reuelauerit turpitudinē ei⁹. Et silit dī ꝛ mulie ibi. ipa quoq⁊ apuerit fontē sanguis sui. Sꝫ qd ꝛ muliere q̄ ꝑpit Rº si ē purgata ab illis corruptōib⁹: ⁊ cōmotionibus q̄ sūt in mulierib⁹ aliq̄ post partū reddēduꝫ ē ꝛbitū si petat: lꝫ nōdū aduenēit purificatōis sue ab eccl̄ia tp̄us ꝛtermiatū: ꝟ añ illud tp̄us abstinē dꝫ ab exigendo saltē ꝛbito ꝓgruitatis. Nō ät dī di. 5. ad eius. q⁊ vir nō accedat ad mulierē anteq̄s puer ablectet: abrogatum ē vel magis est monitio q̄s ꝓceptum. Rō autem dicte monitionis est vt subdit ibi ꝛm: q⁊ matres pueros nutrire ꝛbēt: q̄ facere non possent si a viris cognoscerē tur ⁊ impregnarent: quia tunc lacte carerent. Si autem prava consuetudine filios suos ad nutriendū tradiderint alijs admisceri nō ꝛbent vxoribus suis: nisi post tempus purificationis. ꝛ mā huius articuli plenius tractat Alex. an. in. 2°. libro. vbi. s.

De bono sacri. ti. ii.

Postea ꝓsiderandū ē ꝛ bono sacri in spāli. Et ad ꝟ ptinet i solubilitas mr̄ionū: q̄ ē signū ꝑpetue ꝓiunctiōis xp̄i ⁊ eccl̄ie. vñ ꝓsideraō ē ō ꝟ isolubilitate mr̄ionȳ. ⁊ p ō ipa i. sc. 2⁹ p respcū ad ingressū religiōis

ʒ°p respeñ ad petiñ fornicatois. Circa p^m q̄rit vtr mr̄io^m sit idissolubile. R°q sic.ex̄ de cōuer.cōiu.ver. sic̄.n.dictū ē.s. mr̄io^m ꝓiūctio ē maris ⁊ fcie:idiuiduam vite rctinēs ꝓsuetudinē:nō ꝑt g̃ solui nisi p mortē. Sciēdū tñ q̄ duplex ē cōiūctio mr̄ionij:⁊ duplex mors corrūpēs illi. Est n.ꝺiunctio spūalis p ꝓsensuz aīoꝝ:q̄ iniat mr̄io^m. Et ē coniūctio carnal'p cōiūctionē sexuū:q̄ cōsūmat mr̄io^m. q̄lis ãt ē coniunctio p talē mortē soluit:vñ q̄s diu cōiūc^o ē spūalis:soluit p mortē spūalē:q̄ morit hō mūdo p ingressū religiōis. Et ℔ ꝓbat ex̄ de quer.ꝓiu.ex pte tua.⁊.c.ver. post q̄s vo fcā ē cōiūctio carnal': soluit p mortē carnalē:ó quo pleni°.j.dicit. Rō ãt effectia hui° idissolubilitatis ē ꝑncipaliē institutio dīna.ordinauit.n.ꝺ° vt post mutuū consensuz maneat illō vinculū inꝺissolubile p totam vitā ipoꝝ sibi mutuo cōsētiētiū. vñ Matℏ.19. q̄s ꝺ° ꝓiūxit hō nō sepet. Scōaria vo rō ē dictamē legis nāe:matrio^m.n.ex itentōe legis nāe ordinat ad educatōez plis:ñ tñ p aliq̄ꝺ tps ℌ p totā vitā plis. Uñ ó lege nāe ē q̄ pentes filij thesaurizent: ⁊ filij sūt pentū heredes. Et iō cū ples sit cōe bonum viri ⁊ vxoris:oz eoꝝ societatē idiuisaz ꝑpetuo pmanē:ℌm dictamē legis nāe. Rō vo ꝺi sposituia ē significatio eius: q̄ significat vnionē idissolubilē xp̄i ⁊ eccleſie:ℌm conformitatē nāe. Sz obℑcit q̄ nō videt solui matrioniuz ꝓsummatū p carnalez mortē. q̄ ꝺr ad Hebℏ.ii. Acceperūt mulieres ex resurrectōe mortuos suos. R°.i. filios ℌz glo. vel si ex viris itelligat tūc eos receperūt ex nouo cōsensu:lz.n.hō resuscitat° sit idē hō:nō tñ p nāz:ℌ p mira culā.

Eqt videt ex z°.s. ex dissolubilitate mr̄ionij p r̄spen ad ingressū religiōis. Et circa ℔ q̄runt plra s.vtrū mr̄io^m initiatū:qꝺ.s.ē tñ i ꝓiūctōe aīoꝝ soluat p religionis ingressū. R°.duplex ē religiōis ingressus. vn° ad pbandū q̄ fit p vestium assūptōez. Alt ad pmanēdū:q̄ fit in pfessiōe tacita vel exp̄ssa. z° nō ꝑm° soluit matrio^m:q̄ in z° morit ꝑ hō mūdo. ex̄ de quer.cōiu.nullū. vñ relictus in seculo tenet eū expectare vsq̄ ad tps pfessiōis sue:⁊ si vsq̄ ad annū expectare nolit ep̄s ad req̄sitōnem ei° alt̄ ℌm canones tps duoꝝ mensiū p̄fig̃ possz.i q̄ꝺ aut pfiteret:aut mr̄io^m ꝓsūmaret. ex̄ de conuer.coniu.ex publico. alieq̄n cum exc̄icet:vt dicit glo.ibiꝺē.in casu tñ committitur arbitrio iudicis:vt tp̄is plus vel min° indulgeat ad pfitendū:vt etiā het ibidez in glo.ℌm Ber. Innocl. ⁊ Hosti. Secūꝺū tñ aliquos si pfessio fiat añ tps terminatū a iure.s.añ annū p nulla reputat ℌm nouā decretalē. ex̄ de regularibus.non solū.⁊ ideo tūc ē iꝺē iudicū q̄ꝺ de voto simplici:vñ sic̄ post uotū simplex vir tenet mulieri debitū reddē:cū alia tñ nō p̄t ꝓhibē:ita ⁊ B. Et ℔ est opio Tho.⁊ etiā Hosti.q̄ dicit q̄ añ pfessionē nō solui vinculū:⁊ ingressus bz a canone ānū vñ si iudex minus tps ꝓcedat supplet a lege.ff.de re.iur).l.4. Expectet g̃ mulier ñ obstāte q̄ de lapsu carnis timeat:vt ex̄ vt lite nō contesta.q̄n frequent.§.si aut de carnali. Si.n.tenet expectare vir crucesignatū q̄nq̄ ānis. ex̄ de spon.i p̄tia ⁊ ex̄ de voto ex multa.multofortiꝺ° tenet expectare p annū ingredientē religionem cū ℔ votuz vincat p̄mū:vt pz ex̄ de voto scripture.ℏ Hosti.in sum.ti.de cōuer.ꝓin. Ex ꝓdictis pz q̄ si remanens i seculo añ pfessionē alterius ꝓbat cū alio nō tenet matrimoniū:⁊ altero ãte pfessionē redeunte tenet ad eū redire: nisi ipa velit silr religionem itrare.ℏ De.4.ꝺi.z7.q.z.ar.i.q.i.c.5^m. Sciēdū etiā q̄ q̄n vt̄q̄ cōtinētiā pari voto vouet:tūc neut renūciat vinculo coniugali:⁊ iō adhuc manet. Sz q̄n alt tñ vouet:tūc q̄tū ē i se renunciat:iō reliqu° solui'a vinculo illo.ℏ Tho 4.ꝺi.z7.q.i.ar.z.q.z c.i^m.⁊ iō p̄t cū alia ꝓhē:sine alt itrauerit eo ꝓsentiēte:sine eo ꝓdicēte. Hu.tñ ꝺic q̄ si ꝓsēserit ℔ ipo vr cōtinētiā vouisse:qꝺ tñ nō credo. Sz obℑcit ꝓ pdecā illō Matℏ.19. q̄s ꝺ° ꝓiūxit hō ñ sepet. R° dñs loqt ex mr̄io° ꝓsūmato:vñ p̄mittit ⁊ er̄t duo i carne vna. Uel dicendum q̄ illud matrimonium est insolubile suo modo:cum sit sacramētum nec sepat ab homine sed a deo p̄mittitur solenne continentie votū:cuius sepatōis exemplum dedit Johannē vocādo de nuptijs:vt dicit Hiero.ex quibus legit Jo. z.hec Boñ.4°.ꝺis.z7.q.z.ar.z.c. ⁊ De.

Quid si transeat ad heremum vel reclusoꝝium. Hugo notat z7.q.z. desponsatam. q̄ etiam hoc potest inuito viro:dum tamen votum emittat continentie: quia ibi est vt ipe dicit artioꝝ religio q̄s i ecclesia regulari:sed Rodolfus non credit q̄ hoc possit:nisi solennit renunciet seculo:

ita ꝙ teneat ad cōtinentiā obedientiā ⁊ ꝓfessionē renunciatōez. Ber. vo nōt exꝫ cōuer. cōiu. ex pte tua. in glo. vltl. ꝙ vita heremitica ꝑm aliqs soluit mr̄imonium. ar. z7. q. z. §. ecce. Secūdus vo alios nō soluit. qz hēmita pōt hre ꝓfessionē. i9. q. 3. §. ecōtra. Quid si nō vult religionē itrare ꝫ quasi ꝑpetua ꝓfessionē castitatis i seculo remanere vult i ꝓpria domo suscepto aliquo religiōis velo. R° ñ sufficit: ꝫ nihilominus ē mr̄imonij ꝑfectum ꝑsūmandus añ bi⁹ ꝓfessionē: nisi voto se astrinxerit ad obseruātiā regularem: in quo casu cogi pōt vt relicto seculo relgionis ꝓfessionē exequat. exꝫ cōuer. cōiu. ex pte tua. in fi. Si tñ votū castitatis ꝛuouēt alicui religioni in ꝓpria domo remanēdo: bñ solemnizaret votuz. zo. q. i. viduas. ⁊ exꝫ q cle. vel vo. ifinuāte. ⁊ in d. c. ex pte. ⁊ glo. vltl.

Quid si anteꝯ cogat vel exequatur bi⁹ ꝓfessionem siue votū volūtarie cognoscat a viro: nūqd mr̄imoniū erit ꝑsumatū. R° credit Roð. ꝙ sic. nisi ꝑs astrinxerit se ita ad regularē obseruantiaz: ꝙ fecerit ꝓfessionez tacitā vel exꝑssam ꝑm alicui⁹ religiōis formā. Nō. n. votū qōcunqꝫ castitatis quocūqꝫ mō solennizatum dirimit mr̄imoniū iam ꝯctū: nisi sit solennizatū p ordinis susceptōez vel regularē ꝓfessionē tacitā vel exꝑssam. hec Roð. Utrū post initiatū mr̄imoniū statim teneat ꝑsumꝫ exact⁹ reddē debitum: siue vtꝫ vn⁹ cōiugū añ copulam carnis altero nolēte cōtinē possit: ⁊ vtꝫ si iuita cognoscat a viro infra tps idultū a iure. s. duoꝫ mensium nihilomin⁹ itrare possit monasteriū. bēs. ē. ti. de bono fidei. ar. z.

Utꝫ mr̄imoniū initiatū soluat etiā p ordis sacri receptōez: esto ꝙ recipiat ēpo ignorāte ⁊ vxore nesciēte. Et vr̄ ꝙ sic. qz idē est ac si itrasset religionē: qz hec duo eqpant. exꝫ de vi. ⁊ ho. cle. cleric⁹ si. tōsurā. 7. zo. q. z. c. z. Nec vr̄ mr̄imonij violatō ꝙ ꝑmutat illō i meli⁹. exꝫ de voto. scriptura. Sz ꝫ nō inuenit exꝑssuz in iure ꝙ i ꝫ casu mr̄imoniū soluat: ꝫ nō dz dici. ar. exꝫ de ꝙuer. cōiu. ex pte. z. R° Bertrand⁹ dicit ꝙ nullo mō soluit ibi vinculū: imo si ꝫ fieret: nec als religionē itraret: tenet mr̄imoniū ꝑsūmare. Et idē videt sentire Hugo. z7. q. z. ꝛesponsatam. Nec vr̄ cogēdus intrare cum ad hoc nunqꝫ intenerit se obligare: cū ꝫ etiā sit fortis⁹ ⁊ artis⁹ ꝫ votū continētie: ⁊ ad ꝫ p ura adducit

Sz opinionē istā tenēdo difficile eēt iuribus ꝫrijs rñdere. Ideo Hosti. dicit ꝙ talē cogēt religionē itrare: qz ipe tenet eligere viā illaz p quā possit licite votū ꝯtinētie seruare: qð ē annexū ordini sacro: qlibet n. vouēs tenet facē illud qð pōt ad hoc ꝙ seruet votū. Preterea itrare religionē cogit aliqs ꝓpter suū ꝛelictū. di. 34. fraternitat. Sz esto ꝙ intrauerit nō itrar tale iuramentū nō tenet: vt legit. zz. q. 4. §. fi. Et adhuc credit ipz cogendū ee: qz vr̄ auctoritas supioris ee excepta: maxime ne tali ptextu pnā euitet: ⁊ ꝫ mō vinculū est solutum ꝑm oēs. Aliq tñ dicūt vinculum mr̄imonij solui idūstricte. ⁊ sine dubio p his sunt potiora iura. Nec obstat illō qð obijcit i ꝫrium. s. ꝙ non inuenit ee. qz ꝛe sūlibus ad similia ꝓcedere debem⁹. exꝫ de rescrip. iter ceteras. multofort⁹ de his de qbus minus vr̄ ad ea de qbus magis vr̄. ꝑsulas aūt papa si te cōtigerit dubitare ꝑm Hosti. Sz esto ꝙ ꝑiugat⁹ vxore consentiente ⁊ continentiam ꝑpetuam ꝓfitente ꝓmoueat ad ordines sacros: nūquid ꝫ sufficiet vl̄ regrit ꝙ vxor etiā religionē itret. Et videt ꝙ ꝫ sufficiet. ar. exꝫ de cōuer. cōiu. coniugatus. ⁊ de cleri. coniu. sane. qð verū ē ꝑm glo. ibidē qñ ē senex ⁊ sterilis: ita ꝙ nulla suspitio bēt de incōtinētia ei⁹. ar. exꝫ de cōuer. cōiu. cū sis. als secus est. Uel ꝑm glo. ibidē dic cū Hano ꝙ in casu ꝓposito sufficiet ꝙ cō ꝑsensu vterꝫ cōtinētiā ꝓmittat: vt dictū ꝑma iura: qz etiā ꝫ posset facē sine receptione ordinū in seculo remanēdo. zz. q. 5. ꝙ de. qñ vero cōiugatus itrat religionem locū hz. c. illud cum sis. ⁊. c. illō ad aplicam. exꝫ de cōuer. cōiu. ꝫ glo. primū dictū magis placet mihi. Utrum mr̄imonium cōsūmatū solui possit p religionis ingressum. Rndeo duplex ē diuisio ꝑiunctōis mr̄imonialis. s. quo ad vinculum: ⁊ quo ad thoꝫ. Silr duplex ē indiuisibilitas. ꝓma dependet ex significatōe ꝙ diu. n. significat cōiūctōem diuisibilez xpi ad fidelē aiaz. s. dū est tñ i ꝯctione aioꝫ tandiu ē diuisibile etiā quo ad vinculum p religionis ingressum: tamē ꝑ mortē spūalē. postmodū vo significat coniūctōem indiuisibilē xpi ad nām humanam siue etiā ecclesiaz iam inter fideles non ē diuisibile quo ad vinculū p religionis ingressum tamē p mortem spūalem. Est tñ diuisibile quo ad thorum dupliciter: aut

aut culpa alteri⁹ cõiugis.s. ꝑpt fornicatõem: aut ex mutuo ꝯsensu p ordinis susceptõz:siue p religionis ingressuz:siue vo consensu coniugis nõ:qz p ꝯsũmatõem facta ẽ cõpleta ⁊ efficax ptãtis corporis translatio. Nec fieri potest obligatio sine consensu alterius re nisi cõsentiẽte dño. Si ãt itrauerit ad coniugẽ redire tenet:nisi i duob⁹ casibus ſm Ray. Unus est si illa fuerit publice fornicata: ⁊ igrediẽs virit caste.si.n.fornicatus fuisset añ ingressuz vel post.s. añ ꝓfessionẽ eam repellere non posset.si etiã illa fornicata fuisset occulte: nihilomin⁹ sibi restituí debẽt:si illa confiteret se nuite fornicatã fuisse añ igressũ vel post. Sed qd si vir nolit excipere. R⁹ Ber.⁊ Innocẽ. ex̃ de conuer.coniu. veniens. dicũt qz monasteriũ eo inuito ꝑ excipe ⁊ cum defendẽ:ne trahat in malũ statum.ff.de liberali cã.l.i.⁊.z.Iz.n.ꝑmo nõ tenuerit votũ: tenuit tñ quo ad vouẽtem:⁊ illa ꝙcito fornicata fuit:ius petẽdi perdidit:⁊ monasteriũ in eo ius plenum habuit:⁊ exceptio competẽs viro mõ est acqsita monasterio. Quid si exiret ⁊ excipere nollet.Credit Ber.ibidẽ qz põt eã recipe: qz põt ei remittẽ ñ obstãte monasteriꝝ ꝺdictione:qz votũ ex toto nõ tenuit:nisi vxor religionẽ itrare voluisset: vel nisi vir ꝓfessionẽ fecisset:postq̃ vxor fornicata fuisset. Alter casus ẽ si fuit inter eos lata sniã diuorciꝝ ad sepatõem thori. z7.q.z.multoꝝ. Post sniam enim in hac cã latã nõ põt de mõasterio reuocari.ar. ex̃ e.c.fi. Alꝫ ãt sniam non põt irreuocabiliter ingredi:qz si alr petẽt restitutõez nõ obstaret sibi exceptio adulteri ꝑmissi añ spoliatõem.ar.ex̃ de resti.spo. Itẽ cũ qs. Iz obstaret sibi adulteriũ ꝑmissum post spoliatõem. sic itelligit illud ex̃ de cõuer. coniu.cõstitui⁹.⁊ ex̃ de diuor.significasti qd̃ Ray.itelligit p p̃ casu.i.adulterio notorio.⁊ sic quo ad casuz ꝑmũ Hoſt.non conuenit cũ Ray.qz ſm Hoſt.b non bz veritatẽ in p̃ casu.s.qz non teneat redire ad coniugẽ:ꝫ tñ in casu z°.Io.vo videt idẽ sentire qd̃ Ray.ti.d diuor.ar.zz.q.i. dicit dñs i euangelio.⁊ p totũ.⁊ extra de diuor.ex lris. de adulterio.c.fi. de hoc vide.j.ti.z6.ar.i.q.esto qz sententia zẽ.

Sz obijcit ꝺ ꝺicta:qz ſm legẽ bñã p religionis ingressuz soluit matrimoniũ consũmatũ:vt dicit Greg⁹⁷ habet .4.ſẽ. di.z7. ꝫ multomagis ſm legem diuinaz q̃ spũalib⁹ bonis magis fauet. R⁹ lex diuina magis fauet spũalib⁹ bonis q̃s bña natñ sine ꝓiudicio aliẽo:puta lex bñana ꝯsiderat matrio^m tñ inq̃ntũ ẽ in officiuz ⁊ carnale:sz lex diuina inq̃ntũ ẽ spũale ⁊ sacramentũ i quo bz indiuisibilitatez oi modaz:⁊ iõ non ẽ sil'e. Sed nũqd vir q̃n vxor ẽ publice adulterata:sic licite põt ingredi ordinẽ:ita etiã in seculo remanẽs possit ad sacros ordines ꝓmoueri. R⁹ qz sic ſm Ber.ex̃ de ꝙuer.coniu.cõstitutus qz vxor ius amisit qd̃ habebat in eo.ex̃ de diuor.significasti. Innocẽ.vo dicit ibidem qz nõ.nisi monasteriuz itret.vnd ſm Innocẽ. ⁊ Hosti. ex̃ de conuer.coniu.veniens. In tali casu remanẽs i seculo ꝺbẽ põt post mortẽ intrantis:qz nihil vouit. Sed secus est de ordinib⁹: qz nõ põt vir remanẽs i seculo ordinari vxore inuita Et rõ est:qz vxor cuiuslibet i sacris constituti tenet continẽ post eius mortez.di. zo.⁊ di.z8.qz sunt.⁊ di.zz.seriatim.ß ad ß inuita cogi non pt. Esto qz aligs post consummatiõem matrimonij intrauerit inuito cõiuge:⁊ postea reddit⁹ sit illi:nũqd post ei⁹ mortẽ ad monasteriũ redire tenet Rndeo cum vir vult igredi religionem aut vxor consentit aut nõ. si nõ:nõ debz nec ingressus tenet. Et tũc ab ea reuocatus ipa mortua nõ tenet ad monasteriũ redire:ß pt ꝺbere qz non potuit votuz solennizare. Nam si solennizatio teneret tũc ius reddẽdi ⁊ exigendi debitũ tollẽt. ex̃ de sta.mo.cum ad monasteriũ.infine. vñ ex̃ de conuer.coniu.placet.d qz talis non est cogendus ad monasteriũ redire: ß potius est monendus.ß Hosti. Innocẽ. vero ibidẽ.dicit in glo.qz ad sacros ordines ꝓmotus sine vxoris consensu ⁊ ei restitutus:si post mortẽ vxoris contraxerit mr̃imoniuz nõ tenebit.Si ãt ꝯsentit:aut non est suspecta de incontinentia: ⁊ tunc põt in seculo remanẽ cum voto continẽtie ꝑpetue:⁊ postea vir suus pt votũ solennizare religionis.ex̃ de ꝙuer.coniu.cũ sis. quo facto non potest ad seculum redire. Nec etiã vxor ei⁹ in seculo remanens eo mortuo põt matrioniũ ꝺbere:⁊si ꝺxerit ñ tenebit.ar.zz.d i.seriati.⁊ dis.z8.qz sũt culpe.ß Io.Rod vo dicẽ ti.d vo.qz vxor in tali casu nõ põt ꝺbẽ:⁊si ꝺxerit:mr̃io^m nõ tenet; si votum solennizet.s.emittẽdo illud votũ i manu epi: vel alteri⁹ de mandato eius:alꝫ secus est. Votũ.n.simplex

emissum solennizat in pfessione vel ordinatiõe absoluti: qz coniuges sibiinuicem cõicant actões. 30. q. 4. si qs vnus. Sm Hoff. Et ℔ est vex sm Jo. qñ mulier certificata fuit: q sibi ppetuo preiudicabat alꝫ si simplex ⁊ ignara iuris nõ intẽdebat sic se ppetuo obligare: mrionũ ab ea contractũ tenẽt viro mortuo. ar. eẋ de cõuer. ꝓiu. veniẽs. sic intellige illud. c. 27. q. 2. si q. ⁊ similia. Si vero inita licentiet ñ nocet. 33. q. 5. notificasti. nisi tractus tpis ratificet. eẋ q clerí. rursus. Nõ tñ sufficit qõlibet ius. eẋ q clerí. insinuante. ℔ Ho. Aut est suspecta qz inuencula: ⁊ tũc etiã de consensu eius vir nõ ẽbet itrare: nisi ⁊ ipa itret. eẋ de conuer. cõiu. cum sis. Et si intrauerit non solennizat efficaciꝫ oio votũ. vñ adhuc cogi põt ad vxorẽ redíre vel ipa cogat ingredi vel profiteri. eẋ de conuer. coniu. significauit. q̃ tñ mortua qz de ꝓsensu eius intrauerat: sblato omi impedimẽto tenet redire ad monasteriũ nec põt mrio⁹ ℌbere. Et in tali casu. s. qñ qs intrauit de cõsensu coniugis dicit eẋ de conuer. cõiu. ex pte. q talis oz cogi p excõicatões: vt z⁹ vxore dimissa ad monasteriũ reuertat. ℔ Hoff. Pe. ⁊ Hostiẽ. Innocẽ. autem eẋ de ꝓuer. ꝓiu. sup. c. p⁹ dicit: q lz mulier inuenis ⁊ suspecta cogatur monasterium intrare: nõ tñ cogetur monacha fieri: ℔ ibi custodietur ne possit vagari ⁊ luxuriari. Et e. ti. sup. c. ex parte tua. dicit q talis mulier ẽbet cogi facere ꝓfessionez alicui de regulis approbatis. vt eẋ e. ti. cum sis. Item dicit Innocẽ. sup c. qdam. q qdaz dicũt ⁊ bñ q votũ qõ fit vxore inuita: vel etiã qõ plus ẽ volente ℔ non vouẽte nec ordinem intrãte ẽ votum simplex: ⁊ ideo impedit mrimoniuz ℌbendum: ℔ non diruit ℌctum: vt in. c. placet. Si tñ post ingressuz ratum bũerit votum ad petitõem viri: tenet ingressus: ⁊ ipa cogẽt intrare. Idem ẽ cũ ipe vir p⁹ mortẽ vxoris pozem ingressum: qui non tenuit ratificat tacite vel expsse. ar. eẋ de his q̃ vi. c. p̃. Ratificat etiã si p momẽtũ in religione steterit post mortem vxoris: qz votũ ei⁹ fit solenne: etiam si ignorauit mortem vxoris. Idem dñ sup. c cõsulnit Et intelligit ℔ ratificatio qñ est pmissa ꝓfessio tacita vel expssa: lz illa ꝓfessio vinente vxore nõ tenẽt: vt dicẽ ibidẽ Innocẽ. sup idẽ. c. Quidã tñ dicũt q etiã qñ quis intrat sine cõsensu coniugis: illa mortua non põt ℌbere cum alia: qz q̃ tũ est in se potuit continere: non tñ tenet intrare: qz potuit non exigẽ ℔ tenebat reddẽ. Et h⁹ opi. sunt Bon. [illegible]. 27. q. circa lram. q. 4. ⁊ Richẽ. 4. di. 27. q. 2. ar. 4. c. Ber. etiã de conuer. cõ. qdam in glo. z. dicit: q hec opi. verioꝛ videt: qz tñ ad continentiam seruandã votũ p ꝓfessionẽ solennizauit: vñ si contraxit dz separi. ar. eẋ de cõuer. coniu. ex pte. 7. c. consulnit. Secũdm vo lun. talis etiã tenet ad monasteriũ redíre qz qñ ꝓfessionẽ fecit: q̃ tũ i eo fuit: ad viuendũ ppetuo i religione se obligauit: cũ g̃ sublatũ sit illud qõ impediebat votum exequi ẽbet ipm. Et qñ dñ in. c. placet. q nõ est cogẽdus redire: ℔ ẽ vex sm cũ ad petitõem coꝛ ad quos itrauit: quibus se ℌbjcẽ non potuit: epus tñ de officio suo eum ad ℔ cogẽ poterit. Quid si vir cui mulier ẽdit lniaz fornicet i monasterio nunqd cũ reptẽ põt. Rndet Bernar. ⁊ Innocẽ. eẋ de ꝓuer. ꝓiu. veniẽs. q non. qz pdidit omẽ ius in eo. Et p sequens de lictum seruitus amissa non recupatur. de ꝓse. di. 4. queris. ℔ secus eẽt si eẽnt ambo in seculo: ⁊ ppt fornicatões essent diuisi. eẋ de dinoꝛ. ex lris. Et ℔ ideo: qz ius qõ monasteriũ hz i eo ppt ẽlictũ eius p ẽre non põt. Quid si qs de lnia vxoꝛ solennit pfiteat i religione: vxoꝛ aũt nec ad religionẽ transeat: nec ꝓtinentiam ꝓmittat: nũqd tenet monachat⁹: cũ forma supposita ñ sit ꝟuata q̃ bñ eẋ de ꝓuer. cõin. ex pte. puta vxoꝛat⁹ cũ sis. ad aplicaz Rndet Ber. sup. c. vxoꝛatus. ⁊ sup. c. ex pte. q credit q talis sit monachus: ⁊ votum oĩmode solẽnizauit quo ad se: ita q nõ posset monasteriũ exire: nec vxoꝛ cum reptẽ: qz lniam sibi ẽdit. Epus tamẽ ex officio suo põt cũ de monasterio reuocare ⁊ vxoꝛi reddẽ: ne ipa fornicet: ⁊ sit suspecta: ⁊ ea mortua tenet ad monasterium redíre. Et lz i pdictis. c. dicat q alt coniugz nõ recipiat: nisi alter ad religionẽ transeat: vel continẽtiã ꝓmittat. Non tñ dñ ibi q monachat⁹ nõ teneat si nõ seruetur modus ibi pfixus: qz multa fieri ñ ẽbẽt: q̃ tñ facta tenẽt. Quid si vxoꝛ q̃ relingt ꝓtinentiã ꝓmittat tñ ad tps vite viri. Rn⁹ si post hi⁹ votũ factũ vir ei⁹ fuit recept⁹ de facto: qz de iure nõ dz: mortuo viro põterit mrio⁹ ℌbere: si sic steꝛit vsq ad mortẽ viri: qõ ideo dico: qz sicut nõt lun. 33. q. 5. q vxorẽ. vinẽte viro dz cogi

monasterium intrare: vel saltem continẽ tiam ꝑpetuã vouẽ: qõ satis credit Roð. si ipa fuit iurĩ ignara: aliꝫ nõ cẽt cogẽda: ꝫ postea vir revocari ðz: si ipa nõ possit induci ad ũtrãdũ qñ ẽ suspecta: vel ad vouendũ ꝑpetuam ꝓtinentiã qñ nõ ẽ suspecta. ● Utꝫ inuito eo q̃ intuit: dimissus intrare poterit. Rndeo aut revocat⁹ ille a cõiuge redit iam ad seculũ: ⁊ tũc nõ põt ar. zz. q. 5. qõ ꝛo. aut nõ: ⁊ tũc põt. 27. q. 2. agathosa. ⁊. zz. q. 5. q vxorẽ. ℔ Innocẽ. ⁊ Ray. Ber. Pe. ⁊ Hosti. Sz videtur q̃ nõ obstãte q̃ recõciliat⁹ est: ipa religiõez possit intrare eo inuito: qz ipa iam nõ ꝑt ab eo ꝛbitum exigẽ. Et sicut ille ea iuita renũciauit exactioni ꝛbiti coniugal: ita ⁊ ipa eo inuito renũciare põt suituti quã bz in ipm: ⁊ ℔ est vꝫ q̃stũ ad ei⁹ sentẽtutem: qz ipe ꝛbet ad monasteriũ redire vbi fuit ꝓfessus. cx ꝛ cõuer. ꝓiu. placet. Tñ quo ad alia q̃ ꝛbet vir vxori ⁊ ep⁹ nõ videt q̃ eo inuito ad religionẽ trãsire possit: postq̃ eũ ꝛ monasterio edurit: ⁊ ẽ ei reconciliatus: qz coniuges non tñ ad reddendũ sibi ꝛbitũ carnale tenent: sed etiam ad mutuũ auxiliũ ⁊ obsequiũ: qz i gbusdã mr̃io⁹ ẽ legũ auxiliuz. 27. q. 1. nuptiaꝫ. ℔ nõt cx ꝛ cuer. cõiu. gdã intrauit. i glo. c. Secũdũ aute ℍosti. si ipa oluat eũ ꝛ monasterio: ⁊ statim ꝓficiat: ⁊ velit intrare: videt q̃ ℔ facẽ possit ante copulam carnalem. ar. cx ꝛ ꝓiu. ser. ꝓpo fuit. Innocẽ. aũt dicit super. c. intrauit. q̃ aliq dicunt: ⁊ vt videt melius q̃ mulier q̃ nõ vouit: qñ vir est in monasteriũ ingressus: nõ põt ingredi viro inuito religionem: ⁊ ingressã põt educẽ. ar. zz. q. 5. qõ ꝛo. qz nõ tenuit ingressus ei⁹ vt ℔. secus ãt cẽt si in ingressu viri vouisset: qz tunc eius ingressus tenẽt: ⁊ sic logt̃. c. agathosa ꝛ restituto ãt dicit idẽ cũ ꝑdcis. Quid si vterq; ñ ꝓtita lnia ab alĩo mõasteriũ intret: nũqd pñt se reꝓtẽ. Rndet Roð. q̃ nõ. qz neut̃ põt dicẽ se ab alio ꝓlatum: ⁊ vterq; renũciauit iurĩ: qõ bẽbat i altez. vñ votũ vtriusq; tenuit quo ad ꝛbiti redditõez ⁊ ꝓtitõez. Quid si vtq; credẽs altez cẽ mortuũ itret mõasteriũ: nunqd cõpta veritate pñt ambo vel alt̃ exigẽ: ⁊ scienter reꝓtẽ. Rndeo ℍu. notat 27. q. 2. agathosa. q̃ sic. qz neut̃ intrãdo voluit monachari: nisi alter mortuus cẽt sicut mulier credẽs suum vir̃ ei mortuũ nubit alĩ: ⁊ cõpta veritate licite redit ad ꝑmũ. Sz Jnno. cx ꝛ cuer. ꝓiu. super. c. q̃dam. dicit q̃ si ambo cõiuges siue ignorantes siue scientes altez vinẽ: monasteriũ sunt ingressi: votũ amboz videtur ratificatũ ⁊ solemnizatũ ꝑ pfessionẽ volũtarie ingrediẽtj. Utꝫ restitutus cõiugi ꝛbitũ ꝓtẽ possit. R⁹ q̃ non. reddẽ tamẽ põt ⁊ tenet̃: qz põt renũciare iurĩ suo: ea tñ mortua ꝓtinẽ tenet̃. Nõ tñ cogit̃ ab ecc^a ad monasteriũ redire. Jpe tñ ꝛccat si nõ pficiat qõ vouit: exq̃ impedimẽtuz cessauit. cx ꝛ cõuer. ꝓiu. q̃dam intrauit. in glo. a. b. Si etiam ea mortua cum alia mr̃io⁹ ꝛxerit: tenebit: vt dictũ ẽ. s. nõ tñ poterit ꝑm ℍu. ꝛbitũ ꝓtẽ: sic nec poterat a ꝑma. Et ℔ opi. est sanior: vt dicit Ray. lz Jo. ⁊ plures alĩ ꝛzium dixerit: vt patuit. s. i fi. solonis illi⁹. q. Esto q̃ aligs. zẽ.

Utꝫ iã tonsuratus vxori reddit⁹ tẽat̃ insignia religionis vel ordinis ꝛferre. R⁹ tõsurã vel bitũ religiõis ꝛferre nõ ꝛbet ꝓpt̃ vitandũ religiõis contẽptũ: ⁊ vxoꝛ scandalũ. Tõsurã vo ⁊ bitum ordis clericalis suscepti: aut põt ꝛferre sine ludibrio ⁊ scandalo vxoris: ⁊ tũc ꝛbet. aut nõ: ⁊ tũc ꝛbet dimittẽ. ℔. Pe. 4. di. 27. q. 3. ar. 2. q. 2.

Equit̃ videẽ ꝛ z⁹. s. ꝛ indissolubilitate mr̃ionij ꝑ respectum ad pctñ fornicatiõis seu adulterij. Circa ℔ cõtingit duo cõsiderare. ꝑmũ est vtꝫ licitũ sit vel ꝛbitũ dimittẽ coniugem ꝓpt̃ adulteriũ. z^m q̃lit̃ ꝛbet separari mr̃io^m: sine fieri mr̃ionij diuoꝛtiũ ꝓpt̃ illũ pctñ. ꝑ^m respicit diuisiõis ſbam. z^m q̃lua tẽ sine mo^m. ꝛ ꝑmo ãt ꝓsiderabim⁹ ℔. ꝛ z⁹ inferi⁹ vbi tractabit̃ quõ sit ꝓcedẽdũ i cãis mr̃ionialib⁹. Circa ꝑ^m igit̃ que rũt̃ plura. Primo utꝫ liceat viro dimittere vxorẽ cã fornicatõis. R⁹ q̃ sic. hãc n. cãm excipit xꝑus Matℏ. 19. nõ lz ingt viro dimittẽ vxorẽ: nisi ex cã fornicatõis ℔ ãt ꝓcessit i penã fidẽ frãgẽtis: ⁊ i fauoꝛẽ fidẽ seruãtis: ⁊ iõ in casib⁹ in gbus vel ñ est culpa adulterantis: vel adiũgit̃ culpa alteri⁹ cõingis nõ lz dimittẽ. Idi ãt casus sũt. 7. ꝛ gbus hr̃. j. vbi agit̃ quõ bz fieri diuoꝛtiũ ꝓpt̃ fornicatõem. Utrũ vxor possit dimittẽ vi ꝛ fornicantẽ. R⁹ q̃ sic. qz in cã diuoꝛtij ad eqlia iudicant̃ vir ⁊ vxor. zz. q. i. si qs vxorẽ in ꝓiugio. 7. q. 5. ꝓcepit dñs. nõ tñ iudicant̃ ex equali cã qz plus ꝛccat vxor ꝺ iura mr̃ionij. vno mõ. s. quo ad bonũ ꝓlis. alĩo mõ equal̃

scilicet quo ad bonū fidei: ⁊ qz hec ē cā p se sufficiēs diuisiōis; iō iuste licet vterq; dimittē. Quis ḡuius pccat adulteran do. ſ. vir vel mulier. R° in adulterādo inuenit cū rōne pccati illō qō cū fornicatione simplici: ⁊ vlteri⁹ qō magis ḡuat lesio mr̄ionū. si ḡ cōsidereť illō qō ē cōe vtrunq; pcm̄. ſ. viri ⁊ mulieris bñt se siē excedētia ⁊ excessa: qz ī muliere plus est cū humore: ⁊ ideo mulieres sūt plus ductibiles a cōcupiscentijs. Unde Chryso. dic q; ꝓpria passio mulier ē luxuria. ⁊ pbus 7. ethi⁹. dicit q; mulieres dicūť īcōtinēres ꝓprie loquendo ꝓť facilem inclinatōez in concupiscentias: qz nec bruta aialia pñt ꝓtinere: qz non bñt aligd qō possint ꝓcupiscentijs obuiare: ß in viro est plus cū calore: q concupiscentiaz excitat. Ite sexus muliebris est minus stabiľ p nām virilis vo minorē bz p nām verecūdiaz ⁊ maiorē bz ꝓcupiam. Simpliciter tñ loquēdo ī simplici fornicatione vir pccat plus ceteris paribꝰ: qz plus bz cū rōnis bono: qō ꝑualet qbuslibet motib⁹ corpalium passionū. Sz quo ad 2m. ſ. lesiōem mr̄ionū: quā addit adulteriū fornicatiōi ex q̄ diuortiuz cātur: mulier plus pccat q̄s vir: ⁊ etiā qz maior oriť ex pctō mulieris ifamia tam viro q̄s mulieri. Utr̄ vir teneat vxorē dimittē ꝓť adulteriuz R° vxorē dimittē ꝓť adulteriū ordiat ad correctōem adultere. autḡ mulier q̄ ē adultera ē correcta: ⁊ tūc nō teneť eam dimittē: qz nō ē necessaria pna corrigēs vbi correctio iam pcessit. Sili⁹ si parata ē corrigē se vt iustū est: nō teneť eā dimittere: qz nō ē necessariū pnā apponē grauiorē ad corrigendum delictum: qō mitiori pōt expiari mō. Aliť ꝓbabiliť p̄sumit incorrigibilis: ⁊ tūc credo q; teneat eā dimittē: ne suo crimini videat consentire: dū correptōem debitam nō apponit. Tunc āt p̄sumit incorrigibis q̄s pertinaci aio se corrigē recusat: aut q̄s correctōez ꝑmittēs ex cōsuetudine relabiť. vñ dicit magr̄ sen. li. 4. di. 35. c. 5. vir dz pccatricem recipe: q̄ priam egit: ß non sepe. i. nō nimis frequēť. ſ. vltra illud qō sapieś determinaret eam eē recipiendā. In hoc etiā casu q̄s vxor ꝓbabiliť p̄sumit incorrigibilis dic Chryso⁹ sup Matb. ⁊ bñ 32. q. i. sicut ingt crudelis ⁊ iniquus est: q castam dimittit: ita stulť⁹ ⁊ iniustus: q retinet meretricē. Sz obiť qz. i. Corl. 7. dicit glo. q; dñs p̄misit eā fornicatōis vxorē dimittē. ḡ non ꝑcepit. R°: p̄missio illa itelligiť p ꝑmissionem ꝓhibitōis: ⁊ sic ñ diuidiť ꝑceptū: qz etiā qō cadit sb pcepto nō ē ꝓhibitum. Obiť iterum q; nō debet reddi malū p malo. ḡ vir nō dz dimittē vxorē fornicātē. R° si ḃ liuor vidicte faciat pccat. Si āt ad cauendaz ꝓpriā infamiā ne videat ꝓticeps criminis: vel ad vitandā incertitudinē pl'ñ pccat.

Utr̄ ꝓť p̄sumptōez fornicatōis liceat vxorē dimittē. R° triplex ē p̄sumptio: vť suspitio: quedā levis: vt cū qs videt mulierem loquentē cū viro suspecto. quedaz probabilis: vt cū videt loco vel tpe suspectis loquentē cuz viro suspecto. quedam violenta: vt qñ qs ī̄uenit nudā cū nuda: solū cū sola in eodē lecto iacentē: loco ⁊ hora secretis: ⁊ ad ḃ cōmodis: q̄ suspi⁹ talis est: q; ea ꝓbata fornicatio ꝓbata videtur: qz sp solet adhere fornicatōi ꝓ hac sola suspitiōe licet coningem dimittē: lz ñ ꝓ alijs duab⁹. 33. q. i. c. i. fm Hosti. Nam etiā vt bñ ex̄ cū spon. inter opa. In vxorē ducē meretricē publicam: vt a meretritio desistat ad remissiōez ꝑficit. Utr̄ vxor possit dimittē vir̄ ⁊ e⁹. ꝓť pcm̄ ꝺ nām R° q; sic. 32. q. 7. oēs cātiones. 7. c. adulterij mr̄ionū. ß nō tñ ita fit mētio cū ipo: tū qz ē pa° inoiabilis: tū qz rari⁹ accidit tū qz nō ita cāt icertitudinē plis. Quid si vir cū ꝓpria vxore faciat tale op⁹. R°. Hu. nōt. 32. q. 2. meretrices. q; ꝓť qūlz pollutōem ex̄ fornicariā pt vir vxorē dimittē ⁊ e⁹. si alť agat cū alēo ī membro nāli vel posteriori. 32. q. 7. c. oēs cātiones 7. c. adulterij. Quid si polluat aliaz q̄s vxorē ex̄ claustrum pudoris: vel si aligs vel aliq̄ polluat se manibus ꝓprijs: nūqd ꝓpter ḃ poterit vir dimittē vxorē vel e⁹. Arguiť q; sic. 32. q. 4. meretrices. vbi dr̄ noie mechie ois illicit⁹ ꝓcubit⁹: atq; aliorum membrorū illegitim⁹ vsus itelligi dz Tñ dicit Hu. q; nō credit q; ꝓť ḃ dimittere possit. Jo. etiā nōt sup. c. oēs accusatōes. Et idem dicit Innocē q; ꝓpter sodomiā nō pt vxor vir̄ dimittē: sine polluat eā ex̄ vasa: sine polluat se manib⁹ ꝓprijs. ar. 35. q. 2. c. ex̄ fornicaria pollutio. Utr̄ ꝓť volūtatē fornicandi sine actu possit coniux dimitti: cū hi⁹ volūtas fornicadicať. 3ª. q. 5. nec solo. R ñdeo cū dicitur q; ꝓpter fornicatōem vxor vel vir potest

dimitti: vbū fornicatōis ꝛbet accipi cuz effectu. ar. ꝛ. pr. di. z. §. Hūt vba. Utꝝ ꝓpt̄ fornicatōem spūalem. s. ꝓpt̄ infidelitatem coniūx possit dimitti. R°. q sic. 28. q. 1. idolatria. 7 ex ꝛ diuor. quesiuit. Et hoc ideo: ꝛ ē ꝫ mr̄ionȳ bonū: eo q̄ ples non posset bñ educari ad cei cultū. Sz tñ alit̄ q̄ ꝓpter fornicatōem carnalem: qz ꝓpter vnū actū fornicatōis carnalit̄ ꝓcedi oz ad diuortiū: nō ät ꝓpt̄ vnū actū infidelitatis: ß ꝓpt̄ cōsuetudinē q̄ ptinaciā oñdit i q̄ infidelitas pficit̄. ꝛ ß regre. ꝫ. ti. zi°. ꝛ disparitate cul. ar. z. Utꝝ etiam ꝓpter alia pcā mortalia saltē q̄ fornicatōe sūt ḡuiora cōiunx dimitti possit. R° fornicatio ē directe ꝫ bona mr̄ionȳ: qz p eā certitudo ꝓlis tollit̄: fides frangit̄: 7 signi catio nō saluat̄: dū alt̄ diuidit carnē suā pluribus: 7 iō alia crimina lz sint fornicatione maiora: non tñ cānt diuortium. ex ꝛ diuor. quesiuit. ꝛ ß. ꝫ. ti. zi. ar. z. Utꝝ vxor adulterans ꝛ viri lnia: nō tñ ab eo coacta dimitti possit q̄ tū ad thorꝝ 7 cohabitatōez. R°. ſ a viro nō compellitur: nec p metum nec alio mō ꝓpt̄ tale adulteriuz pōt ab eo dimitti q̄ tū ad thorꝝ: 7 cohabitatōem p ecclesie iudiciū. ar. ex ꝛ eo q cogno. ꝫsan. vbi dr̄ q vir vxori nō ꝓpt adulteriū obūcē: qz eā adulterādā tradidit p̄sertim iuitā. Per ß. n. q dic̄ p̄sertim in uitam videt̄ dare intelligi q si ad ß non fuisset tradita iuita vir illud adulterium sibi possz obūcē: qz vt dr̄ ibidē in glosa. mādatū nō obligat i his q̄ sine peccato mortali nō pñt committi. vñ dicit eadez glo. q p ß q dicit p̄sertim iuitā: videtur ñdē tacite qōi: 7 sm eandē sumit̄ ibi p̄ sertum ꝓ tñ. ß Ricb. 4. di. 35. q. z. ar. 1. o.

Utꝝ vir vxorē suā quā nōdū cognouit tradēs adulterādā inuitā ꝫsanguineo ꝓpio possit postea ꝫ illi° volūtatē ingredi religionē. R° talis sm alios religionem posset ꝫ vxoris uolūtatē ingredi: qz non dum vna caro sūt effecti. Alij ät magis aspicientes ad iurisnālis eqtatē: 7 ad viri inigtatē: 7 ad vxoris ꝫfusionē: quaz est passa iuita: 7 ꝫsiderantes q corruptiōis vxoris vir ē cā p̄ncipalis: q coegit ad patiendū illā corruptōem. dicūt q ꝓ illam corruptōez acqsiuit vxor in corpus viri tantā ptātem: ut ꝫ volūtatē ei° ingredi ñ possit religionē. vñ ex ꝛ eo q cog. cōsan. discretōem. dr̄ ꝛ q̄dam mulierē: q nōdū a viro cognita ab eo consanguineo viri fuit iuita tradita: q ꝫcubuit cū ea iuita: 7 q̄cito fuit tradita libertati ab eo fugit: 7 se pōri viro restitui postulauit: q si monita vt ptinētiā fuet ad ß iduci ñ potuerit: vir pōr cogat̄ ad ipam redire: 7 eā affectione maritali ptractare. ß Ric. 4. di. 35 q. z. ar. z. o. Utꝝ uir possit a tali vxore ꝛbitū pt̄ē. R°. q nō: ꝓpt̄ ꝫctā affinitatē int̄ ipm vir̄ 7 vxorē suā ꝛ volūtate sua 7 p̄cepto: 7 ipo ad id eā cogēte. vnō non min9 sibi ꝑndicare videt̄ affinitas illa: q̄ si iacuisset cū vxoris sue cōsanguinea qz nec ß faciēdo tantū ꝑndiciuz fecisset vxori: q̄tū fecit sibi ipam iuitā adulterā dam tradēdo. ꝓpio ꝫsanguineo. ß Ric. 4. di. 35. q. z. ar. z. o. Utꝝ possit vxor a viro ꝛbitū pt̄ē si fuit ab eo tradita adulteranda ꝫsanguineo viri sui. R°. illa mulier aut fuit a ꝫsanguineo cognita p coactōem absolutā: aut p coactōem q̄ est p metū cadēte in cōstantē vir̄: aut p illā q est p lenē metū: q̄ nec coatio dz dici. Si p mō nullū ꝑiudiciū factū est mulieri etiaz si sic fuisset oppressa nō ꝛ volūtate viri: qz vt dr̄ ex ꝛ eo q cog. cōsan. discretōez affinitas q̄ p9 ꝫctū mr̄ioniū inique ꝫbit̄ ei nō ꝛbet obesse: q̄ hi9 inigtatis pticeps nō exist̄. Si z° mō mulier mortalit̄ pr̄e cauit pmittēdo se a ꝫsanguineo viri sui cognosci: 7 incestū cōmisit: credo tñ q in ꝛtestatōez inigtatis viri: q eā ad tale crimen sic coegit: nō sit ītердictū mulieri ꝛ bitū a viro pt̄ē: 7 vir pr̄tenti tenet̄ reddē Si z° mō credo q sibi nō lz ꝛbitū pt̄ē: 7 si pr̄tat vir nō tenet̄ reddē: qz pōt ei adulteriū illud obūcē. ar. in glo. sup p̄dictū. c. discretōz. vbi dr̄ q si vir occasionē adulterādi ꝛdisz vxori: nihilomin9 iputaret̄ ei. s. vxori. ß Ricb. 4. di. 35. q. z. ar. 4. o.

Utꝝ cōcubit9 soluti cū ꝫiugata a viro nōdū cognita sit adulteriū. R°. q sic. qz lz nōdū vna caro sint effecti; sūt tñ coniuges veri: 7 int̄ ipos ē mr̄ioniū ratum. vñ in glo. sup. c. dictū discretōnē. dicit q adulteriū cōmittit̄ cū sponsa a viro nō dum cognita. Utruz vir ꝓpio iudicio possit dimittē vxorē adulerātē. R°ndeo viꝝ dimittē vxorē ꝓpt̄ adulteriū potest ītellīgi dupli9. aut q̄tuz ad thorꝝ tñ. aut q̄tū ad thorꝝ 7 cohabitatōem simul. p̄ pōt vir vxorem ꝓpio arbitrio dimittere statim cum scit adulteriū eā cōmisisse: n° ꝛbitū tenet̄ exigēti reddē: nisi p ecclesiā compulsus: ß sic reddēdo nō ꝑiudicaret

sibi qñ agẽ possit ad diuortiũ: maxime si pte-statõez pmisit: q ad illã copulã accedat: nõ vt velit iuri suo cedẽ: ß tñ ne sit i obediẽs ecc^e. vñ tñ aliqb^9: q exq̃ ꝓponit ꝫ vxoris crimẽ ad diuortiũ agẽ: q ecc^a sibi nõ ꝺz ꝓcipe: vt carnalr cũ ea copulet donec cognouerit ꝛ diffinierit ꝛ cã. 2° vo mõ loquẽdo ꝛ sepatõne: aut inẽ virũ ꝛ mulierẽ ẽ mr̃io^m clãdestinũ tñ: aut ꝫctũ i facie ecclesie: vel saltẽ coꝛã testib^9. p mõ ꝓt vxorẽ ꝓprio arbitrio dimittẽ: q2 latẽ^a ꝛduci nõ ꝺz ad iudiciũ ecclesie: nisi i foro pnie. 2° mõ nõ licet sibi eã dimittere sine iudicio ecc^e: ꝛ nisi aliẽ dimittat: cõpelli ꝺz p ecclesiam ad cohabitandũ cum ea: nisi vir incõtinẽti posset ꝫ vxorẽ adulteriũ ꝓbare. cũ. n. ꝺns concessit vxorẽ ꝓpter foznicatõez posse dimittẽ: ius pmulgauit ꝺm qõ snia ꝺz in iudicio ferri. Et q2 snia est applicatio iuris ad pticulare factũ: ꝫ nõ nõ bñ dicũt dicentes: q sine iudicio ecc^e posset vxoꝛ dimitti: eo q ꝺns eam posse dimittẽ sniauit. Huius snie ẽ Ric. 4. di. 35. q. i. ar. 3. c. ꝛ cũ eo conuenit Bon̄. 4°. di. 35. ar. 3. c. Tho. 4. di. 35. ar. 3. c. Pe. 4. di. 35. ar. 3. c. Hoff. ꝛ Hu. Hosti. vo ꝛ Jo. ꝛ plures alij sũt ꝫrie opi. dicẽtes q põt dimitti anẽte ꝓpria qñ foznicatio ẽ notoria: ß ꝛ̃ vide. j. ti. 33. ar. 2. in ꝓn^o. Si ob�jciat q Matth. i. Joseph occulte voluit dimittẽ Mariã: q2 vidit eã ꝯuidam ℞^o q Joseph nolebat eã dimittẽ tanq̃ suspectã ꝛ foznicatõe: ß q2 reputabat se i dignũ ipa. Nec tñ ẽ simile; q2 in iudicio synagoge agebat^a ad lapidatõez adultere in iudicio vo ecclesie ad coꝛrectõnem vel thoꝛi sepatõem Utꝛ post diuortiũ vir alij nubẽ possit. ℞^o duplex ẽ sepatio matrimonij: vt dictũ ẽ. s. aut quo ad vinculũ: aut quo ad thoꝛ ꝛ cohabitatõez. ꝓmam ꝓt facẽ ipedimẽtũ añcedẽs: ꝛ tũc lz vtq̃ alteri nubẽ. 2^a^m vo nõ ꝓmã ꝓt facẽ impedimentũ supueniẽs. foznicatio ꝯ supueniens sepat quo ad thoꝛ: nõ quo ad vinculũ: vñ non licet nubẽ alteri. vt enim dicit Aug^9. li. ꝛ bono cõiugali. manet inẽ viuentes ꝫiugale vinculum: qõ nec separatio nec cũ alio ꝫiunctio põt auferre. ꝛ Aplus. i. Coꝛ. 7. ꝓcipio ingt nõ ego sed ꝺns vxorẽ a viro ñ discedẽ: q si discesseꝛit maneat inupta. ꝺz ob�jciẽ ꝫ ꝓdcã q2 nullus ꝓpetuo continẽ tenet^. cũ ergo vir vxorẽ in adulterio psenerantẽ teneat^ dimittẽ ꝓpetuo: videt^ q possit aliã nubẽ. ℞^o p se nullus tenet^ ad cõtinẽtiam nisi velit: p accñs tñ ꝯdirrecte teneri potest vt si vxoꝛ talem egretudinem ĩcurabilez ĩcurrat: q̃ copulã carnis nõ sustineat: ꝛ similit etiam ẽ ß ĩcoꝛrigibilit^ spũali infirmitate ꝛ foznicatõe laboꝛet. Utꝛ adulter intrare possit religionẽ inuito inocẽte. ℞ndeo q nõ: ne ꝓpter suum ꝛlictũ a seruitutis coniugalis vinculo liberet^. ar. ex ꝛ psue. ex pte. Etsi diuortij snia fuerit lata: q2 adhuc põt velit nolit reconciliari. 33. q. i. non erit. ꝛ. c. q autem. ℞ Ho. i sũ. Et idẽ dicit Hoff. ti. ꝛ voto. Si tñ tũc innocens sepius admonitus adulteruz reconciliare noluerit: nõ audit^ si ipm post ꝓfessionem reconciliare velit. Alñ vero sententiam latam potest infra biennium eum reconciliare. ℞ Hosti. in glo. extra ꝛ ꝓcur. tue. ꝛ ꝛ conuer. coniu. gauꝛem: us. ꝛ idem dicit Ray.

De differẽtijs mr̃ionij. ti. iz.

Deinde considerãdũ ẽ ꝛ dimissiõe mr̃ionij in suas spẽs siue ꝺrias. Circa qõ sciendum q mr̃oniũ aliud ẽ legitimũ aliõ clãdestinũ. Matrimoniũ legitimũ ẽ qñ puella a parentibus seu vicem parentuz gerentibus in vxoꝛem ab aliquo ꝛtitur ꝛsponsat^. ꝛotatur. a pꝛesbꝛo vt moꝛis ẽ bñdicit^. ac solennit^ accipit^: si aliter pꝛesumit^ non est ꝫiugiũ: ß adulteriũ vel foznicatio dicit^: vt. 30. q. 5. alit^. Et tũc dicit^ clandestinũ ꝺm Ray. Clandestinum vo dicit^ triplicit^: vt dictum est. ß. c. ꝛ ꝫsensu considerato in se. q. vtꝛ consensus clanꝛestinus faciat mr̃io^m. vbi etiã dicit^ quõ c. illud alit^ intelligi ꝺz. vñ ꝫsulẽdũ ẽ illis s. illi q ꝫrerunt clandestine mr̃io^m i foro pnie q ꝛ nouo consentiãt vel recognoscant: ꝛ approbẽt publice in facie ecclesie qõ fecerunt occulte: ꝛ faciãt pniam: q2 scandalizauerunt ecclesiam: dum. s. simℓ manserunt: vt foznicarij: q2 nõ reputabãtur coniugati: ꝛ exposuerũt se magno pꝛiculo ꝛ discrimini. posset. n. alter alterum ꝛ facto dimittere ꝛ cũ alio ꝫhere: ꝛ sic i adulterio ꝓpt^ ꝓbatõis ꝛfectum impune remanẽ. ℞ Ray. Debet ãt matrimonium talium q clandestine contraxerũt: ꝛ post ea in fac^ ecclesie volunt publicare: nisi causa rõnabilis obsistat: vt ꝫsanguinitat^ vel aliõ simile ab ecclesia approbari tãq̃

a ꝓncipio fuisset contractuꝫ in conſpectu ecclesie.eꝛ̄ ꝛ clādeſ.ꝛeſpō.c.z.ꝛ ſic intelligit illud.ꝛo.q.ꝛ.§ hiſta.ꝛ illō.c.adulter.in fi.Et ꝟ vꝛ est quo ad matrimonij firmitatē:qz etiā añ approbatōez firmum erat:ꝛ quo ad eccᵉ approbatiōem:nō tñ oio quo ad filioꝛ legitimatiōem ꝼm ꝟo. lz alīq ꝺziū sentiāt.eꝛ̄ ꝛ clandeſ.ꝛeſpon. cū inhibitio.§.ſi qs vero huiꝰ.ꝛ ꝟ.j.e.ti. in notabili qō incipit. Item pena ꝛc̄.ꝛ.j. ti.ꝛo.vbi tractaꝫ ꝛ filijs.Mō ſi alt eoꝛuꝫ neget incūbit ꝓbatio viro.vt eꝛ̄ ꝛ clan. ꝛeſpo.c.i.q.ꝺ.ſi mꝛioᵐ ꝓ teſtes ꝓbari nō ꝓt:ꝛ tñ coniuges ſponſalia ꝟfitentᵉ ſi vir dicat matrimoniuꝫ firmatū ꝓ copulam carnis:ꝛ mulier neget vel eꝓ standuꝫ ē vbo viri:qz ē caput mulieris:vt ꝺ.ꝛꝛ.q ꝛ.cum caput.ꝛ.z.q.i.ſi qs accepit vxoꝛ. Hā ſi iuret ſe cognouiſſe eam creditᵉ ſibi vt eꝛ̄ ꝛ ꝛeſpon.ipu.ꝓtinebatᵉ rñſo.i.qō ē vꝛ:niſi mulier ꝓbet ſe virginē ꝓ aſpectū Et idē est ſi vir iuret ſe nō cognouiſſe:vt ibidē.c.duo pueri.qō itelligas qñ vir ꝓ bat eam vginē ꝓ aſpectū: alꝫ crederetur mulieri ꝓ mꝛioꝝ ſtāti:vt etiā diceᵗ.j.ti.ꝛ ꝺinoꝛ.ꝓᵗ impotētiā cocūdi.Et ſic clāde ſtina mꝛionia ꝓcedētia ꝓeiudicāt mꝛionūꝫ publicis ꝟbendis.Et ꝟ vbi ambo ꝟ ꝟſitentᵉ etiā ſi zᵃ ſint firmata iuramento: vel fide data: lz ſcȝis fiat cluſio occulta: qz in ꝺubijs via tutioꝛ est eligēda. Alij ꝟdicunt.ar.eꝛ̄ ꝛ conſan.ſup eo.ß hoc.c. potius facit ꝓ via ꝓma:cꝫ ꝟ eam:qz etiā ꝟprobatᵉ.eꝛ̄ ꝛ ſpon.inuenis.ꝛ est tutioꝛ qz miꝰ malū est ꝛierare cꝫ adulterari imꝓpetuū: nec ꝓſumo ꝙ ꝛieret.ar.i.q.7. ſancimus. vni tñ ꝟbentiū non creditᵉ in ꝓiudiciuꝫ ſcȝoꝛ ſponſaliū:ꝺūmō eſſent iurata ꝼm quoſdam:vt eꝛ̄ ꝛ ſpon.p̄.z. Matrionia autez zᵒ ꝟcta publice i facie ecclesie ꝓiudicāt in foꝛo iudiciali matrionijs ꝓcedētibꝰ clandeſtinis.ſ. q̄ ꝓ teſtes legitimos ꝓbari non poſſunt:qz ecclesia ꝺinare non ꝓt.eꝛ̄ vt ec.benc.vt veſtrū. ſecus aūt est in foꝛo penitentiali. Hec ēt vnq̄ est credendū ſponſis:ſi etiaz ambo ꝟfitentᵉ ꝓ ꝓmo clandeſtino:exquo añ cꝫ zᵐ contraherᵉ nō fuit facta fides eccᵉ ꝓ teſtes vel confeſſionem:ꝛ ꝟ ꝓᵗ piculū colluſiōis.eꝛ̄ ꝛ teſti.ſup eo.z.ꝟ ꝟoſti.

Sed nūgd ē conſiliū vel ꝓceptū ꝙ ſez biꝰ ſolennizatio fiat in ꝟbendo mꝛioᵐ. Ꝛndet Roꝺ.ꝙ bāna ꝛ ſolennitates pre dicte conſuete ꝺimitti non ꝛebēt ſine cā; ꝛ q ꝟ facit ꝓccat moꝛtaliᵗ. ꝟ ſm ꝟe.est verū qñ illi non ſunt ignari iuris:maxie vbi eccleſie ꝓhibitio cōiᵗ ſeruatur:ſecuſ aūt est ſi ſunt ignari iuris.ꝟ ꝟe.ſequitur etiā Roꝺ.Ex hac cā aūt poſſunt ꝺimitti ſic nōt ꝟo.ꝛo.q.ꝛ.i ꝓn.puta qz fozte vir ſenex est ꝛ erubeſcit ꝟbere cū tāta ſolennitate. aut accipit ignobilem:cum ipe ſit nobilis.aut nobilem cum ipe ſit ignobiᵗ ꝛ tumet eius parentes: vel fozte ꝺiu man ſerunt:ſic vir ꝛ vxoꝛ:ꝛ erubeſcūt mō ad hibere ſolēnitatē bannoꝝ:ꝛ benedictōis nuptialis.creditᵗ autē ꝙ in talibus poſſit ex cā ꝓ epum ꝺiſpenſari:nec ſufficit ꝺiſpē ſatio minoꝛis ꝓlati. Sed nūgd ſufficit ſola ꝺiſſimulatio epi. Ꝛndet Roꝺ.ꝙ ſic. ſi fiat aīo ꝺiſpenſandi:aliᵗ non. Hunqd moꝛtaliᵗ ꝓccat q ante benedictiōem nuptialem poſt conſenſum ꝛ preſenti cognoſcit vxoꝛez. Ꝛndet Roꝺ.ꝙ ſic.ſi ſine ꝺiſpenſatōe eccleſie:ꝛ ſine cā iuſta faciat hoc:vbi ꝟſuenit biꝰ benedictio adhiberi. Dicit ēt ꝟoſti. ꝙ vterqꝫ ꝓccat: qz venit ꝟ generalem conſuetudinē eccleſie: ꝛ cō temptoꝛ eccleſiaſtice ꝟſuetudinis punit ſic ꝓuaricatoꝛ legis ꝺine:vt ꝺ ꝺiſ.ii.in bis rebus.lz enim vxoꝛ mꝛionio ꝓtracto ꝛ ꝑti statim teneaᵗ reddē ꝛbitū viro ꝛ ecōuerſo:nō tñ teneᵗ reddē ſtatim:ita ꝙ ly ſtatim ꝛterminat ifinitiuū.vñ.ꝛo.q.ꝛ. noſtrates.i fi.ꝺiciᵗ ꝙ ꝟbentes ꝑus ꝛbēt in eccleſia benedici:cꝫ carnaliᵗ coniungi. In ꝟ tñ ꝼm glo.ibidē.ſeruaᵗ cōſuetudo regionis. ꝛ ꝛ ꝟ.ē.ti.ꝛ conſenſu.ar.i.i fi. ꝛ ar.z.in fi. Idem ꝺicit ſi omittāᵗ bāniᵗōes: ꝛ alie conſuete ſolennitates.tñ ꝟo. nōuit.z7.q.z.cū initiaᵗ.ꝙ ſi qs ſponſaz cognoſcat anteꝫ eā traducat:vniꝰ anni est ei pnia indicenda:ꝼm quoſdaz canones pniales:q tamen in canonis coꝛpoꝛe non habēᵗur. hñᵗ tñ i bꝛocardo.li. ii.c.virgines. Hūgd ꝓccāt reges ꝑncipes ꝛ milites:q ꝟbūt hodie ſine bānis Ꝛndeo creditᵗ ꝛ.ꝙ non ꝓccēt moꝛtaliᵗ: vbi nō est conſuetum coꝛ matrioniа bānirī.Et qō eꝛ̄ ꝺ ꝛ clan.cū inhibitio.non intenditᵗ ad mꝛionia nobiliū:q i eccleſia non conſueuerūt bannirī.Secū ꝺum etiam ꝟoſti.non est neceſſe banna ꝓponi: qñ qs vxoꝛem vocat a remotis ꝛ publice mittit nuncios.ſic enim i facie eccleſie contrahi poterit matrimonium inter eos:nec erit contra mēt ipiꝰ conſtitutōis.tutius tamen est vt in eccᵃ ꝓōaᵗ

publice bodie ī ꝟ casu: ⁊ assignet ꝯmiñ vsq; i die crastinā i qua ꝛsponsū; vt sic mens ⁊ vba ei seruent. Et ideo etiam ibi dicit competenti termino. ꝛ quo vide. j. ti. ꝛ interdicto ec. Quid ꝛ eo q postq; contraxit cum vna p vba ꝛ pñti occulte postea contrahit cū alia in facie ecclesie. Aungd ad ꝓtitōem ꝑme tenet ipaz cognoscere saltem occulte. Rndet Roō. q non tenet si sit in loco vbi consuevit ante carnis copulā ⁊ traductōnem adhiberi benedictio nuptialis. Quid faciet iste talis si nō possit ab ecclesia benedictiōez obtinere cum ꝑma. Rndeo ꝑm Roō. cū coipo q ꝛxit cum ꝑma: teneat ei cohabitare ⁊ necessaria exhibē: ⁊ ꝛbitū reddē: vel religionē itrare: nō potuit se obligare z^s: vnde tenet z^am dimittere: ⁊ cuz ꝑma eē seu ad ꝑmam redire: indicio tñ ecclesie ⁊ habita benedictōne si fieri possit. Si āt non possit: qz forte veritas ꝓbari non ꝑt dicēdum ē sine ꝑuidicio q ꝟ auctoritate ꝓpria facē posset: ⁊ etiā tenet: etiaz si ecc^a ꝓhibeat ꝑsertim si p^a ñ fuit in culpa: vel si ignorauit ius qō ꝓhibet clandestina mr̄ionia. ar. exī ꝛ sen. ex. ingsitōi. Notat etiam Ho. zo. q. 5. alit. q qñ aligs clāde stine contraxit cum ꝑma: ⁊ postea manifeste cum z^a si excōicet ab ecclesia ꝓ eo q vult ad ꝑmam redire dimissa z^a ꝑti^o ꝛbet obedire ꝛscie q̄s excōicatōi ecclesie ꝛ hoc etiam est ꝓhabitū. q. vtz ꝛsensus clandestinus zc̄. Hec obuiat ꝑdictis illō qō solet notari. zz. q. z. in ꝑn. ⁊. c. secularres. cum suis concordātijs. q vir nō oz vxorem dimittere sine indicio ecclesie. ꝟ n. intelligit qñ est inter eos aliud impedimentum: q̄s sit ꝑcedens mr̄ioniū vel solēne votū ꝓpter qō vt q̄s cōmisceri non pōt sine ꝑccato mortali cum z^a. Item ꝑna clandestine. i. non ꝑmissis bannis; vel ꝯ interdictū ecclesie contrahentium ē: q si ꝯxerunt matrimonium: qō ꝛ iure stare non potest; quia noluerunt forte seruare formaz statutā. exī ꝛ clandest. cū ibibitio vident ignorantiam affectasse: ⁊ iō eos ignorantia non excusat: ß filij q nascunt impedimento ꝛtecto: quo ad ecclesiam illegitimi censent ꝛ ignorantia parentū subsidium nullum habituri: vt in ꝑdicta ꝛcretali cū inhibitio. §. si qs. vbi ꝛ hoc i glo. clandestinum. Concepti tñ ꝛ clādestino matrimonio post tamen cōceptōez approbato per ecclesiam: ß ꝛmum ꝓpter impedimentum canonicum sepato: lz p^o sepatōez nati ꝛbent legitimi reputari. ꝑm Ho. exī q fi. sint l. q nobis. Aliqui vero intelligunt dictā ꝛcretalē sicut lra iacet ⁊ male: vt vult Ho. ibidez. dicentes q ñ ꝛbēt legitimi reputari: nisi generati post approbatōem. Item ꝛ hac mā vide. j. ti. z8. ar. z. q. vtz filij succedāt. zc̄. Ulti^o sciendum q ꝑm Ho. matrimoniū initiat p vba ꝛ futuro: vl̄ p sponsalia. ff. ꝛ spō. l. i. ⁊ zo. q. z. nr̄ates. Contrahit p verba ꝛ pñti. exī ꝛ spon. cū locum. Ratificatur in fide. i. in fidei sacrameto. s. baptismo: q est fundamentum oīum sacramentorum vt ꝓbat exī ꝛ ꝓsbro nō bap. veniens. rñso. i. ⁊ ꝛ diuor. q̄to. §. si vero alt fidez Cōsūmat p carnis copulam. exī ꝛ ꝙuer. oiu. ex publico. ad fi. ⁊. c. ex pte. z. ad fi. Sz ⁊ ꝙsummatū sumit qñq; p ꝯcto tñ exī ꝛ ꝙiu. le. lras. Secundum tamē Ray. matrimoniū initiat p sponsalia ꝛ futuro ratificat p consensum ꝛ pñti. consūmat p carnis copulam. ⁊ ꝑm ꝟ ratū ⁊ ꝯctuz est idem. Sed ꝟ distinctio nō placet Ho. qz matrimoniū p ꝙsensum ꝛ pñti ꝯbit ⁊ non ratificat ꝓprie: qz prius bz ꝯctus fieri q̄s ratificari. Sciendum tñ q tria vltima eorū q ponit Ho. i dicta distinctōe sua concurrūt ad completuz cē mr̄ionij. q̄ diu. n. matrimonio ꝛficit aliqō illoruz trium: est solubile etiam sine morte: quia imperfectum. Nam si ⁊ contractū ⁊ ratū nō tñ ꝙsummatū soluit p religionis ingressum: si est ꝯctum ⁊ ꝙsummatū nō tñ ratū est solubile p conuersionem ad fidē mr̄onioniuz vo hns hec oia nō est solubile nisi p mortem: qz pfectū. Itē mr̄ioniū aliud ē legitimū ⁊ non ratum. s. qō legali institutōne vel ꝓuintie morib^o: nō cōtra ꝑceptū dñi ꝓtrahit. Et ꝟ ē etiā inter infideles inter quos non ē mr̄io^m ratū: quia fit sine fide. s. articuloz. ⁊ sic itelligit qō dicit Aug^o. z8. q. i. §. nō ē ratū cōiugiuz qō sine ꝛo est. Aliud ē mr̄io^m ratū ⁊ nō legitimuz. s. qō inter fideles ⁊ legitimas ꝑsonas: ß sine legitima solennitate ꝯbit. ꝛ quo dictū ē in ꝑn. hui^o ti. hi^o. n. mr̄io^m ē ratū ⁊ indissolubile. Aliud est legitimū ⁊ ratū: qō. s. inter ꝑsonas legitimas ⁊ fideles cū ꝛbita solēnitate ē ꝯctū. ꝟ distinctio ꝓbat. z8. q. i. §. item alius. ⁊ exī ꝛ diuor. q̄to. ⁊. c. gaudemus. Item mr̄ioniuz aliud vez aliō ꝓsumptū. vtz ē qñ int ꝑsonas legitimas ad ꝯbendū mr̄ioniuz

intercenit consensus legitimus ꝛ ꝑti.ꝑ sumptum vero aliud ē ꝑ carnis copulaz vbis conditionalibus vel indirectis vel coactis ꝓcedentibus:aliud ꝑ traductōez volūtariā:aliud ꝑsubarratōnem: vel alꝫ ꝑsumptōes:alió ꝑm quosdā vt ꝫz Ray. vt diuturnitate seu cursu tpis: vt in eo q̄ non reclamat q̄ ꝓuenit ad legitimā etatē: vt ex ꝛ ꝛspon.impu.ꝛ illis.Nō q̄dē indistincte dictū nō placet alijs vt Io. vt dictū ē.s.ti.4.ar.2.ſ.ꝛ etate apta sponsalibus.7 e.ti.ꝛ effectu sponsaliū.q.qd si pubes.Nō autem dictū ē ꝑ carnis copulam cāri matrimoniū ꝑsumptū intelligit q̄ consensit in copulam carnis. secus ē si puella innita 7 renitēs ꝛ florarec: vez si ꝛ reclamatōe non appareat mr̄imonij ꝓesumit cōsensisse.ex ꝛ ꝑdi.ap.ꝛ illis. 7.ff.ꝛ concubinis. in concubinatu.ꝛ ß etiā habituz est.s.ti.8.ar.4.ſ.ꝛ consensu coacto.q.vtrum tale zē.Secundum aūt Hoff.q̄ intercenit tractatus ꝛ mr̄imonio ꝫbendo:7 fidei datio:vel subarratio: vel iuramentuz:vel pmissio:si postea copula sequat mr̄imoniū est ꝑsumptum. Predcis autem differentijs matrimonij explanādis non insisto: qz patent ex supradictis ꝛ modis ꝫbēdi matrimoniū 7 sponsalia

Quis pōt ꝫbere mr̄io^m 7 ꝛ impedimētis eius in cōmuni ti.iz.

Consequent considerandū est qs pt ꝫbere mr̄ioniū 7 qs nō Circa qó sciendū q ꝫbē mr̄imoniū pōt glibet q non phibet.Edictū enim ꝛ mr̄imonio ē phibitoriū ex ꝛ spon.7 ma.cū apud.Qui aūt phibe ant videbit agendo ꝛ impedimētis matrimonij.Et ideo agendū est ꝛ ipis.Et ꝑ in cōi.z°.in spāli. Circa ꝑmū sciendum q matrimoniū bz plura impedimenta:ß q̄dam impediunt ex ꝓgruitate:7ß dicunt impedire matrimoniū ꝫbendum:ß nō dirimunt ꝫctum.Et ista sunt duo.ſ.ecclesie interdictū.7 tpus feriarum.qz talia respiciunt solennitates matrimonij.q̄dam vo impediūt ꝛ necessitate:qz nō constat cuz eis matrimoniū.vñ impediūt ꝫbendum:7 dirimūt iam ꝫctum:qz lz cēt ꝛ fcō ꝫctū nō tñ erat in veritate mr̄ioniū.7 ß sunt iz.q̄ bis versibus continentur.Error.cōditio.votū.cognatio.crimē.Cul^s.disparitas.ius.ordo.ligamē.honestas.Si sis affinis si forte coire nequibis.Hec faciē da vetāt:cōnubia iūcta retractāt. Io. tñ addit vnū impedimentū.ſ.ꝛ effectuz sensus: vt in furioso.vñ vbi dr̄ in z° versu.si sis. ipe dicit sēsus 7 affinis.7 exponit sensus ſ.ꝛ efficiens.

De impedimēto erroris ti.14.

Postea ꝓsiderandū ē ꝛ impedimētis mr̄ionij in spāli.Et ꝑ ō illis q̄ impediūt mr̄ioniū ꝫbendum:7 dirimūt iam ꝫctum.7 ß in eo ordine quo i supradictis vsibus ordinant.Uñ ꝑ considerandū ē ꝛ impedimēto erroris.Et cū ß ꝛ furia q̄ sub ipo ꝓtinet: qz ꝛ est vtrobiq̄ vsus rōnis ad ꝓsentiendū.Defectus etiā etatis ad ipm reducit:qz tūc plenus vsus rōnis nō br̄ ß ꝛ ß habitum est .s. vbi ꝛterminat ꝛ etate apta ad ꝫbenduz sponsalia.Circa autē ß impedimentum.ꝑ ꝛ ipo erroꝛe.z° ꝛ furia. Circa errorē vo q̄rit plura.ſ. vtꝫ error impediat matrimoniuz.R° q sic.Et ß triplici iure.ꝑmo iure nāli.qz qc qd impedit cām ꝛ sui nā impedit effectū consensus aūt ē cā matrimonij vt supradictum est.Et ideo q̄ euacuat ꝓsensum euacuat matrimonium.Consensus autē est actus volūtatis:q̄ ꝑsupponit actum intellectus. omis enim consensus 7 omnis voluntas sequit aliquā cognitionē.Inuisa.n. vt dicit Aug^s.diligē possum^s.incognita aūt nequaq̄.ꝛficiente aūt ꝑmo: necesse ē ꝛfectum cōtingere in z°qz ergo error cognitōem impedit:sequit etiam in ipo consensu ꝛfect^s: 7 ꝑ ꝓñs in mr̄imonio 7 sic ꝛ iure nāli bz q euacuet. z° impedit error ꝛ iure ciuili:ꝑm qó ius q erat non consentit.ff.ꝛ iurī. oīuz iudi.l.si p errorē. Et errātis nulla volūtas.C.ō iurī.7 fac. igno.cū testamētū.7.l.nō idcirco.Exquo sequit q̄ q erat i mr̄io^o ꝫbendo mr̄ioniū nō ꝫbit.z° iure canonico:ꝑm qó ius error ꝓsone vel conditōis nō admittit consensum: 7 ꝑ ꝓñs nec mr̄ioniū. 29.q.z.is ita.Sz nōne inter liam 7 Jacob fuit matrimoniū vez cuz tñ error fuerit ibi. R° mr̄ioniū illud nō fuit ibi pfectū ex coitu q contingit ex erroꝛe: ß ex consensu qui postea accessit. vterq̄ tñ excusat a pctō: vt pz.4.sen.di.30. Utrum ois error impediat matrimoniū. R° i cōtractib^s 7 sacramentis quedā sūt substātialia:q̄dā

vo accidentalia. Defectus ãt in ſbalibus facit ꝛficere ꝛctum ⁊ ſacramentum. ꝛfectus vero in accidentalibus nõ. vnde oz ꝙ error q ĩpedit mr̃ionĩ ſit alicui⁹ eoꝝ que ſunt ꝛ eẽ matrimonij. Duo autem ĩ cludit matrimoniuꝝ. ſ. duas ꝑsonas: que coniunguñ: ⁊ mutuã cozpis poteſtatem in inuicẽ in qua mr̃ionĩ ꝙſtit. Primũ tollit ꝑ errozem ꝑsone. zm ꝑ errozẽ cõditionis: qz ſeruus non põt libere ptãtẽ ſui cozpis tradẽ alteri ſine conſenſu dñi ſui: ⁊ ideo bi duo errozes matrimoniũ ĩmꝑdiunt: ⁊ non alij errozes. vñ error foꝛtũe ſ. qñ qs credit eẽ diues ⁊ eſt paup. ⁊ error q̃litatis. ſ. qñ qs credit nobilis vgo ⁊ ſimilia ⁊ nõ ẽ: cũ ſint circa accẽtalia matrimonij nõ ĩmꝑdiũt ĩpm. 29. q. 2. is ita. Error nãq; nobilitatis duplr̃ ꝙtingẽ põt aut qz errat circa ſbiectũ nobilitatis: ⁊ ꝫ eſt error ꝑſone: ⁊ ĩmꝑdit mr̃ionium: vt ſi cui ꝓmittat filia regis: quã nõ cognoſcit ⁊ ſupponat filia ruſtici. Aut circa nobilitatem ſbiecti: ⁊ ꝫ eſt error q̃litatis: nec ĩpedit matrimoniũ: vt ſi qs ꝙſentiat i ꝑſonã notã ſibi: quã credit eẽ nobilẽ cũ ſit ignobil. ꝫ Pe. 4. di. 2. q. 1. ar. 2. q. 1. ⁊. 2. Ad hoꝛ aũt maioꝛẽ euidẽtiã nõndũ ꝙ ad ꝫ ꝙ aliqs vel aliq̃ erret ꝙſentiendo i vnuꝝ quẽ putat eẽ aliũ: neceſſe ẽ ꝙ ꝑ viſuꝝ vel auditum vel famã hẽat noticiã aliquam illius abſentis: quẽ credit iſtũ eẽ pñtem: qz in penitus ignotũ nec affectũ nec conſenſum dirigẽ poſſumus: vt dictuꝝ eſt. ſ. ar. ff. ꝛ ꝙben. emp. l. cũ ab eo. ſ. menſam. ꝝ alĩã lr̃am. vñ cum conſentiat i ꝑſonã abſentẽ aliq̃lit̃ vt dictũ eſt ſibi notã: quã putat eẽ pñtem: cõſtat ꝙ non conſent in pñtẽ: ß ĩ cã quã pñtez eẽ credit: ⁊ ſic nõ ẽ matrionĩũ: qz i ꝑſona errat. ſi vo nullaꝝ noticiã habeat mulier ꝛ ꝑſona abſente non errat ĩ ea: ß ꝛcipit̃ in pñte. verbi gr̃a ꝝ Ray. ſi aliqs ruſtic⁹ veniat ꝛ anglia ad aliquã nobilem mulerem dicens ſe eẽ filiuꝝ regis: cuius regis vel cuius filij vl' ipius loquentis noticiam non habet illa mulier: ⁊ illa contrahat cũ eo credens cũ filium regis: nõ ĩmꝑdit matrionĩũ: qz ñ fuit error ꝑſone: ß poti⁹ q̃litatis ꝫ Ray. Sciendũ ãt ꝝ Ray. ꝙ cum dicit aliqs in hoc caſu. ego ſuꝝ f. filius regis: diſtinguẽdum eſt: qz ſi filius teneat̃ ſubſtantiue: ſb hoc ſenſu ego ſum talis ⁊ talis filij⁹ regis vel ſuꝝ ille qui eſt filius regis: diſtinguẽdũ eſt: vt. ſ. vl ſit notus aliq̃ mõ mulieri vel nõ. ſi aũt teneat̃ adiectiue ſub ꝫ ſẽſu ego ſũ generatus a rege. i. rex genuit me ⁊ ꝓpter hoc illa [illegible] eo contraxit non eſt error ꝑſone: ß filiatõis tñ. vñ non ĩpedit mr̃ionĩũ ſiue rex filiuꝝ habeat ſiue non. Predictũ tñ exemplũ ꝛ ruſtico ãglico qui dicit ſe eẽ filium regis anglie ll'o. reꝓbat: qz cũ vbiqz terraꝝ habeat̃ noticia regis anglie ſaltez ꝑ famã: videt̃ ꝙ ille ſit error ꝑſone. nõ. n. in pñtem ꝑſonaꝝ ſed in ꝑſonam filij regis anglie videt̃ cõſentire. nec enim refert vtꝝ ꝑtat ſeruus ꝓꝛio noie exꝑſſo: vel q natus eſt ꝛ illa ancilla. ff. ꝛ rei ven. ſi in rem. ar. ex ꝛ cõ ſang. tua. Vbi noĩbus ꝓꝛijs vel eq̃pollẽtibus indicijs ꝛc. Dicẽdũ ꝙ ꝫ qõ dic̃ Ray. ꝝ Io. locũ habz qñ nõ exꝓimit aliquam circunlocutõem ꝑ quam hẽat̃ noticia pr̃is: ⁊ ꝑ ꝑñs filij: puta qz dicit ſe filium regis vel comitis in gr̃e: nõ autez dicit cuius: vel ſi ſpecificat: vt nulla habetur noticia pr̃is vel filij. Quid ſi Job. dicat ſe eẽ ꝑtrũ: ꝙ petrus eſt mortuus: ⁊ illa contrahit cum illo. ꝛ° nõ eſt mr̃io⁹ qz error eſt in ꝑſona. ꝫ Roõ. Quid ſi aliqua mulier ſciat aliquẽ multos filios habere quoꝝ tñ nullus eſt notus ſibi; ⁊ vnus eoꝝ mentiat̃ ſe ꝓmogenitum eẽ. illa conſentiat in cũ ꝓpter ſpem ſucceſſionis pr̃noꝛ bonoꝛ. ꝛ° nõ eſt error ꝑſone ß foꝛtune ſiue religionis. ſ. ꝓmogeniture: ⁊ iõ matrionĩũ nõ ĩpedit̃: ſicut nõt lbu. 29. q. 1. m pn. ꝫ Roõ. Quid ſi frat̃ viri ĩ quẽ ſe ꝙſentire credit offerat̃ mulieri: ⁊ cũ eo carnaliter cõmiſceat̃: nũqd poterit redire ad illũ ĩ quẽ cõſentire ſe credit vel cũ eius fratre ſtare ꝛbuerit. ꝛ° ſi añ nõ ꝙſenſerat in frẽm eius põt eũ quez ꝑ errozem accepit retinẽ: ꝑcipue ſi cognita ſit carnaliter ab eo quẽ accepit. ſi aũt conſenſerat in ꝓmã ꝑ ꝛba ꝛ pñti ñ põt hr̃e zm ß põt vel zm reliquẽ: vel ad ꝑm redire Et ignoꝛãtia facti ꝓccatũ excuſat: ſicut excuſaret̃ ſi poſt ꝙſummatũ mr̃io⁹ a cõ ſanguineo viri ſui fraudulent̃ cognoſceretur: qz fraus alterius ſibi ꝑiudicare nõ dz. ꝫ To. 4. di. 30. q. 1. ar. 2. c. 9m. Quid ſi qs ꝛſponſat ꝑ ꝛba ꝛ futuro cozruptã quã credit eẽ virginẽ: nũqd poſtea compto añ carnalẽ copulã: ꝙ ſit cozrupta cõpellẽdus ẽ cũ ea matrio⁹ ꝙſummare. ꝛ° ꝙ ñ: ſic nõt lbu. 27. q. 2. raptoꝛ. qz ꝑ hoc ĩmꝑdit̃ eius ꝓmotio ad oꝛdines ſacros.

Quare error ponit̃ magis ĩpedimẽtũ

matrimonij q̄s ignorātia. R°q2 ignorā^a
ꝛe sui rōne nō ꝑt hr̄e aliquē cognitionis
actū:ß error pōt hr̄e [illegible]liciū rōnis puer-
sum ꝛe aliquo.tñ q̄stū ad impedimentuz
volūtariū nō differūt:q2 nulla ignorātia
pōt matrimoniū ipedire:nisi q̄ bz errorez
adiūctū:eo q̄ act⁹ volūtatis p̄supponit
estimatōem:sine iudiciū ꝛe aliquo in qō
fer̄. vñ si est ibi ignorātia oz eē errorem
7 ideo error ponit ipedimentū q̄si causa
prima:nō āt ignorantia.ß Tho.4.dis.
30.q.1.ar.1.c.1^m.

Equit̄ videre ꝛe 2°.s.ꝛe furia:Et
circa ß q̄runt̄ plura.ꝑ vtz furia
mr̄io^m impediat. R^o aut furia se
quit̄ matrio^m:sive ratū sive ꝓsummatuz
7 sic nō dirimit ipm.32.q.7.illi q mr̄io^m.
aut p̄cedit:7 tūc aut furiosus bz lucida i
terualla:7 tūc lz dū ē i illo iteruallo non
sit ratū q̄ ꝫbat mr̄io^m:q2 plē nescit edu
care:tñ si ꝫbit ē mr̄io^m.p̄t.n.tūc oia facē
q̄ illi possūt.7.q.1.q̄uis triste.7.C.ó codi
cill'. nec codicillos.Aut ñ bz lucida iter
nalla:7 tūc si ꝫbat:vel etiā qñ nō habet
nō erit verū matrimoniū:q2 nō p̄t eē cō
sensus vbi ꝛeest rōnis vsus.33.q.7.neq3
furiosus.7.33.q.9.iudicas Quid si mu
lier cū furioso sciēt̄ ꝫbat. R° i nullo sibi
p̄iudicat: nisi i amissiōe arraꝛ:nisi forte
būisset lucida iterualla.C. ꝛe spon.l.vlt.
Quid si furiosus ꝫbat tpe furie:7 postea
i lucido iteruallo ratificat:nūqd ē mr̄io^m
R° q̄ nō:q2 tpe ꝫctus nō fuit mr̄ioniū
7 q̄ nihil est ratificari nō pōt ꝑm Jo.qō
vez est nisi mulier i p̄ consensu pseuēt.ß
Tho.eꝛ ꝛe spon.dilectus. Quid ꝛe ebrio
R° ebri⁹q rōis vsū pdidit:q2 ñ p̄t ꝓsētir̄
nō pōt ꝫbere: q̄ si cū aliq̄ ꝫcerit:7 eam
carnalit̄ cognouerit:nō ē mr̄io^m:nisi post
ea ratum habuerit. si vero rōnis vsum
non pdidit tunc mr̄ioniū tenet.

De impedimēto cōditōis.ti.15.

Deinde cōsiderandū ē ꝛe impe
dimēto ꝓditōis.i.fuitutis.Et
p̄ respcū ipoz ꝓingū adiuncē
z^e respectu dñoz.2° vtz fuit⁹
possit supuenire mr̄io°.4°ꝛe ple fuoruz.
Circa p̄^m q̄runt̄ plura.s.vtz error condi
tionis impediat matrioniū. R^o error cō-
ditōis est triplex.aut melioris:vt cuz qs
ꝫbit cū libera quā credit ancill̄am.aut pis
vt cū seruus ꝫbit cuz ancilla quā credit
liberā.aut ꝛterioris:vt cuz liber ꝓtrahit
cū ancilla quā credit liberā. Prim⁹ error
nō impedit matrimoniū:q2 nō leditur in
aliquo sic ꝫbēs. Silr nec 2⁹: q2 eq̄ ledit̄
vterq3:vnō i neutro errore ꝛcipit̄. Nec
bz q̄ ꝛcipiat alteri.ar.29.q.2.p totuz.7
eꝛ ꝛe diuoz.significasti. p̄. edictū ꝛe mr̄io
nio ē pbibitoriū. vñ ad ipm ꝫbendū ad
mittit̄ q̄cūq3 nō ꝑhibet̄. eꝛ ꝛe spō.cum
apud.2° vero error ipedit matrioniū.29.
q.2.si qs igenu⁹. R̄ō hui⁹ est:q2 alter tñ
ledit̄ sine sua culpa:7 ß q̄uit̄: q2 ledit̄ i
bono ꝑfis q̄s non habebit in ptāte. Et i
bono fidei:q2 nō poterit ei ꝛbitū reddere
libere:7 in bono sacr̄i.s.in cohabitōis in
sepabilitate:7 iō ex equitate nāli prouisū
est: vt error ꝓditōnis ꝛterioris impediat
mr̄io^m ꝫbendū:7 dirimat iam ꝫctuz: 7
ß est opi.cōis etiā ꝑm Tho.s.q ꝑm⁹nec 2⁹
error ipedit mr̄io^m:quā tenent Boñ.4°.
di.36.q.1.ar.2.c. Tho.4.di.36.ar.1. Pe.
4.di.36.q.1.ar.1.c.Hu.Hoff.7 Innocen.
eꝛ e. ꝓponit.licz quidam alit̄ dixerint vt
referūt i sū.sua.Hoff.7 Ho.Si tñ postq̄s
eius conditionem agnouit in eam tacite
vel expresse vbo vel facto.s.per copulam
carnis consenserit:nō poterit separari:eꝛ
ꝛe ꝓiu.ser. ꝓposuit. 7.c.ad nostram.i glo.
b.vbi notat Ber.q̄ matrioniū ꝓtrahit
aliq̄ ipo facto sine verbis.s.tunc quādo
aliqua verba p̄cesserūt ad contrahendū
matrimonium vel sponsalia:lz tunc non
haberent effectum.Si tñ a p̄ncipio con-
ditionem eius scinit extunc matrimoniū
verum fuit.29.q.2.si quis liber.Secun-
dum tamen aliquos etiam error condi-
tōis ꝛterioris non impedit matrimoniū
ex sui nā:ß ex ꝓstitutione ecclesie:q̄ nisi ß
constituisset:matrimoniuz nō impediret
sicut nō impedit error qualitatis aut for
tune.Et ß est opi.Ros. videt̄ etiam esse
Boñ.Sed nunqd posset ecclesia ß idem
ꝓstituē ꝛe errore q̄litatis.7 fortune R°q̄
sic.sic nōt Hu.29.q.2.i p̄n.Error autem
p̄sone ꝛe sui natura sine constitutōe ecc^e
impedit matrimoniū:adeo q̄ ecclesia nō
posset statuē: q̄ talis error matrio^m non
ipediret.Sciendū āt q̄ si ꝑt̄ conditiōem
fuitutis matrio^m non ipedier̄ vir vxori
reddet qcqd accipit noie dot̄.eꝛ ꝛe ꝓiu.
ser. ꝓposuit. Utz error libertie ꝓditōis
vl̄ ascripticie vl̄ ozigiarie ipediat mr̄io^m
R° q̄ sic nōt Hu.29.q.2.in p̄n.q2 omēs
tales sunt liberi: lz ad quasdam operas

plus ceteris teneant'.ß Io. Sciēdum etiā q̄ si qs ꝯbat cū filia liberte nō solui' mr̄io^o ꝑ̄ ꝑ̄ terit̄ā fruitute mr̄is:si possit oñdē q̄ añ mr̄io^o mr̄ fuerit manumissa.ar.eꝛ̄ de natis ex libero vētre.idecēs. Notandū ēt q̄ rōne seruitutis mr̄ioniū solui non dz ad ꝓtitionē mulieris:si vir possit oñdē q̄ p̄ suus cui^o conditionem sequebat' fm legem ꝓuincie seu cōditōem patrie:lz olim fuerit seruus:tpe tamē sue mortis ꝑ libero se gerebat:7 tanq̄ liber condidit testamētū:7 fili^o ipe postea p̄ decem annos nec noie suo: nec noie p̄ris est passus ꝓtroversiā stat^o: vñ rōne tpis 7 i fauorē libertatis vir ē liber 7 mr̄io^o stabit.eꝛ̄ de ꝓiu.ser.lz.vbi de ß in glo.decennio.Sufficēt tñ qnquenniū: vt dicit' ibidem.vñ fm Io.cū dicit decē annos. subaudi maxime.vel dic fm Io.etiaz q̄ sufficit qnquenniū quo ad ß.s.ne nomie p̄ris sui questōez patiat':ß decēniū requirit' si suo noie questionez motā voluerit vitare.ar.L.de p̄scrip.lon.temp.q̄.ꝑ liber tate.l.i.dūmō bonā fidē habuerit:7 ß inter pentes.Mā int' absentes.zo.anni ꝛ̄si erant':vt dr̄ ibidē.l.fi. Insup nota q̄ puella bñs libeꝛ̄ auū 7 p̄rem fruū debet seq̄ i nuptijs ꝯbēdis potiꝰ volūtatē aui q̄s p̄ris.zz.q.z.c.i.7 b itelligit' de honesta te. Quid de illo q̄ ꝯxit ignorant' cum ancilla quā dñs manumisit:nūqd ibi est mr̄io^o cū ea ābo fuit liberi. R^o aut manumissionē ignorat credēs tñ eā ee liberz sic tpe ꝯcti mr̄ionij credebat.aut scit eam manumissā post ꝯctū mr̄io^o: 7 eā fuisse seruā tpe ꝯcti mr̄ionij.Si p^o copula carnalis sequēs manumissionē ꝓdictū mr̄imoniū nō ratificat ꝑz aliquos:qz adhuc liber ꝓmisceꝛ̄ ei ex p̄ ꝓsensu q̄ null^o fuit: 7 sibi nō ꝓiudicat. Et b^o sic fuit Tanc. Hoff.Io.in sum.sua.Innocl.7 Ber.eꝛ̄ de cōiu.ser.ad nr̄az.Alij dicūt q̄ ipa manumissa stati ē mr̄io^o vex̄: qz sublatū ē impedimētū.Et hāc sniam credit cē veriorē ipe Rod.Si z^o aut ꝓmisceꝛ̄ affectu matrimoniali aut fornicario.si p^o efficit' mr̄imoniū ratū nō ꝑ ꝓsensuz q̄ ꝑcessit qz nullus fuit:ß ꝑ nouū cōsensuz tacitum q̄ cū vbis de p̄nti q̄ ꝑcesserāt mr̄io^o facit Si z^o tūc lz nō sit mr̄io^o in conspectu dei:ēt tñ fm iudiciū ecclesie:eo q̄ ꝓsumēt interiorē ꝓsensuz affuisse. Quid si qs liber ꝯbat ignorant' cū filia fui 7 libere: vbi fm ꝓsuetudinē terre ꝑles seq̄t' p̄rem eꝛ̄ de cōiu.ser.licet.nūqd mr̄io^o dirimeꝛ̄ R^o vr̄ q̄ sic:si ꝓsuetudo terre sit ꝓscripta ar.eꝛ̄ de cogna.spūali.sup eo.fm Hosti.

Quid si liber cū ancilla ꝯbat ignorāt 7 illa durāte ignorātia ei^o ꝯbat cum alio sciēte ꝓditōem ejus:nūqd valet illō mr̄imoniū z^o. R^o q̄ sic:cū mr̄io^o p^m nullū fuerit. Utrū liber volēs cū ancilla manere quā credebat cē liberā tpe ꝓtractus possit ab ancilla dimitti. R^o: int' liberuz 7 ancillā quā tpe ꝯctus credebat cē liberam nulla fuit mr̄ioniū in rei veritate:qz lz valuerit consensus ex pte ancille:non valuit tñ ex pte liberi. Ad ß.n. vt valeat mr̄ionij cōtractus req̄rit' ꝓsensus mutu^o 7 iō cognita ꝓditōe seruitutis i ea:ipa ñ cogit' stare cū libero q̄ptū ē ex vi mr̄ionij z9.q.z.si qs ingenu^o.in glo.vñ si ꝯberet mr̄ioniū cū alio tenēt mr̄io^o:rōe tñ fidei ꝓmisse bñ tenet' ei:qz qlibet tenet' fnare qđ ꝓmittit libere:maxime si fidez firmet iuramento:7 si seruari pōt sine salutis de trimento.Uñ cōpellēda ē talis de nouo in eū ꝓsentire:7 cū eo remanē.ar eꝛ̄ de eo q duxit i mr̄ioniū.c.i.7 de ꝓiu.ser.ad nr̄az i glo. Si tamen pendēte compulsione cū alio contraberet;mr̄io^o z^o tenereꝛ̄: vt etiā dicit Hosti.in sum.7 Hoff. Utruz mr̄io^o liberi cū ancilla quā credebat liberā ratificeꝛ̄ ꝑ si quēte copulā carnalē R^o aut copula carnis sequitur certā cognitionem seruilis conditōis alteri^o coniugis:aut ꝓbabilem ꝓsumptionem: aut leuē suspitōem:aut añcedit.Si omia illa antecedit:nō ratificat mr̄ioniū ꝓdictū:qz adhuc liber ꝓmisceꝛ̄ ei ex ꝓri ꝓsensu: q fuit null^o.Si aūt seq̄t' leuē suspitōem tñ: etiā nō ratificat mr̄io^o ꝓdictū:tutibans enī ꝑ ignorante habēdus est.eꝛ̄ de ꝓiu. ser.ꝓposuit.in glo.Si autem sequit' ꝓbabilē ꝓsumptōez 7 discretā tūc distinguo qz aut illa carnalis commixtio fcā ē ad ꝓceptum ecclesie:aut nō.si nō:tūc aut fcā est affectu mr̄ionialī:aut fornicario.si p^o tunc dico q̄ ratificat matrimoniuz ꝓter ꝓsentem consensuz de nouo:q etiā sine carnali copula cū vbis de p̄nti q̄ ꝓcesseꝛ̄t mr̄io^o ratificasset:nisi alt' ꝓuēx q ē fnilis cōditōis p^o a suo ꝓsensu ꝑtino receditz Si aūt facta ē affectu fornicario mr̄ioniū nō ratificat' i ꝓspectu dei:q̄uis ratū ꝑsumēt iudicio eccl'e:eo q̄ ꝑsumēt iteriorē cōsensuz de nouo affuisse.Si aūt liber cū ancilla carnalit' cōpulat^o ē p cōpulsiōez

ecclesie dicũt alig q illa copula sibi non ꝓiudicaret. Sz non vr̃ q vez dicant: qz si carnaliť cõmisceť cum ea affectu matrimoniali ratificaret ꝓpť nouuz ꝓsensũ exr̃ re cõiu. ser. ꝓposuit. si ãt affectu fornicario mortalr ꝓccaret. Si ãt copula illa sequiť certã cognitõem in libero re seruitute alterius: tunc ꝑz oẽs siue cõmisceat cũ ea p compulsiõez ecclesie: siue non sp matrimoniũ ratificat in conspectu rei si illa cõmixtio fiat affectu mr̃ionali: si aũt affectu fornicario q̃uis nõ ratificaret in conspectu rei: ratificaret tñ ꝑm iudicium ecclesie ꝓpť cãm supius dictã. ℔ Ricℏ. 4. di. ȝ6. q. z. ar. i. o. Utz liber q ꝓtrarit cũ ancilla quã credebat liberã possit ab ea separi licite aliť q̃s p iudiciuz ecclesie. R° aut ȝrerũt in facie ecclesie: aut non: tñ ȝrerunt coꝛã testiℏ° p quos ȝctus ꝑt ꝓbari. aut ita secrete q nullo mõ potest ꝓbari. Si mõ ꝑ ȝrerunt: p iudiciuz eccℓ sepandi sũt: qz q̃uis in rei veritate mr̃ionium fuerit nullũ: tñ ecclesie rebet ꝓstare re impediñto: quo i forma iudicij cognito sniabit mr̃ioniũ nullũ fuisse. Uñ nemo p q̃cũq; cã publica põt ab vroꝛe sua separari sine iudicio ecclesie. exr̃ re diuoꝛ. pꝛro. ꝑm Ricℏ. 4. di. ȝ6. q. z. ar. z. Sz ꝑm Hosti. boc nõ est verũ. re quo vide. s. ti. ii. ar. z. q. vtz vir ꝓpꝛio iudicio rc̃. 7. j. ti. zz. ar. z. in ꝓn. Si ãt ȝrerunt zº mõ: ẽt p iudiciũ ecclesie sepandi sũt: qz cãe contractuuz mr̃ionialiũ: q̃ ꝓbari possunt in iudicio ecclesie ad iudiciũ ecclesie rebent referri: alꝫ multi possent fraudes ꝓmittẽ i dimittẽdo vroꝛes suas: falso eis obȳciẽ re notã seruulis ꝓditõis. Si ãt ȝrerunt zº mõ: tũc distinguo: qz aut fama est eos ȝrisse: aut ñ. si fama ẽ adhuc vr̃ ꝓbabile posse dici q nõ nisi p iudiciũ eccℓ rebent separari ad vitandũ scandalũ. Si ãt re ℔ nulla ẽ penitus fama: nõ video quare nõ possit eã ꝓpꝛia auc̃te dimittẽ: si certº ẽ re eius seruili conditõe. ℔ Ricℏ. 4. di. ȝ6. q. z. ar. z. o. Quid si qs occasiõe diuoꝛ tñ se faciat seruũ: vt p ℔ dirimať mr̃ioꝫ. R° ꝑm legẽ secularem q̃ dicit q seruitus supueniẽs mr̃io° dirimit ipm mr̃ionium dirimereť. Sz ꝑm canones talis vroꝛẽ dimittẽ nõ ꝑt: nec vroꝛ fit sua: si sine cõsensu suo seruum se fecit. z9. q. z. platum.

Quid re eo q mouet ꝓditõis questõem ȝ vroꝛem: 7 illa pendente lite petit sibi re bitum ab eo reddi. Rndeo non rebet cõmisceri spõte ei ne ꝓiudicet sibi. ꝑm aliq̃s tam̃ teneť reddẽ rebitũ exacto ab vroꝛe: 7 ad hoc est p ecclesiaz cõpellendus: nec ideo ꝓiudicať sibi: exigẽ autem non rebz Tanc. vero notauit exr̃ ô ꝓiu. ser. ꝓposuit 7 etiã Hoff. i sũ. sua. q nec exigẽ oz: nec reddẽ etiã ad mandatũ ecclesie: lz ꝓpť ℔ excõicet: qz si eã affectu mr̃ionali cognoscet tam vroꝛ: 7 ci ꝓiudiciũ fiẽt. si aũtem affectu fornicario: tũc mortaliť ꝓccaret: 7 iõ obedire non oz. Secũdũ vo aliquos vt Jo. z9. q. z. cuiº rei. ad mãdatum eccℓ reddẽ ꝑt sine ꝓiudicio suo q̃ nõ ẽ certus re suili cõditõe eius: lz bẽat ide aliquas ꝓsumptões. Et cognoscat eã in ℔ casu ex ꝑmo consensu quo consenserit in eaz ab initio nõ ex nouo. secº ẽ si constet re seruitute vroꝛis: qz tunc reddẽ nõ oz. Ihuius sniẽ ẽ Ber. exr̃ re cõiu. ser. ꝓposuit in glo. audiuit. eiusó etiã sniẽ vr̃ cẽ Tho. 4. di. ȝ6. in expõne lr̃e. Do. vo dicit i sũ. q liber reddẽ 7 exigẽ ꝑt: q̃tũcũq; sit certº re seruili ꝓditõe alr̃iº ꝓingis ꝓpť dubiũ enẽtũ iudicij. ar. ff. re adul. renũciasse. qz nũq̃s imeniť q rebeat potiº excõicatõez suslinere q̃s rebitum reddẽ: nisi vbi si reddẽt mortaliť ꝓccaret. Si q̃rať q affectu cogȝ scẽt eã. dicendũ q ꝓingali: nõ tanq̃s liberam nec tanq̃s seruã: ℔ tanq̃s illã cui fuitº obȳciť. 7 sic enẽtº iudicij rebarabiť vtz cogať eã retinẽ vel nõ. ar. C. re iudi. rem nõ nouã. añ. n. nõ oz eã reliq̃re ꝓpꝛia temeritate. ℔ opi. ẽ multũ ꝓbabiℓ. Rõ etiã plurimum ꝓbabilis ad casuz ꝓpositũ br̃ ex dictis Ricℏ. in i. la. q. vtz liber. rc̃. q ponit aliquãtulũ supr̃: vt pz ituẽti. Idẽ tñ Do. sup. c. ꝓposuit. dic̃ cauti. s. q si ꝓscia sibi dictat: q nõ sit eiº vroꝛ nullo mõ eã cognoscẽ oz: 7 sic vr̃ corrigẽ ꝑus dictũ.

Egť vidẽ re. z°. s. re impedimẽto mr̃ionũ seruoꝝ respcũ dñoꝝ. Et circa ℔ q̃rũť pla. s. vtz fui 7 ancille possint mr̃ioꝫ ȝbẽ sine ꝓsensu dñoꝝ suoꝝ. R° ꝑz leges fuº nõ ꝑt ȝbẽ mr̃ioꝫ vñ lex copulas fuoꝝ ꝓcubinatº vel cõtubnia vocat ñ nuptias. C. re icel. 7 iuti. nup. cũ ãcillis. ꝑm vo canones: vt pz exr̃ re ꝓiu. ser. c. i. fuº ȝbẽ ꝑt mr̃ioꝫ ẽt inuito 7 ȝdicẽte dño dãdo ꝑm Sco. ꝓingi tãtã ptãtẽ i corpe suo q̃ tũ ꝑt. s. saluo iure dñi sui. vñ nõ minº oz rebita 7 ꝓsucta fuitia dño ꝑstare. Quid si qs ducat ancillaz suã i vroꝛẽ. R° ancilla fit liba. C. re latia libertate tollẽda. i auc̃. ad ℔. Nõ tñ q q

ꝯbit cū ancilla fit irregularis. ℞ Jo. 29. q. 2. ⁊ c. 2. di. 34. c. ſi qs viduā. ⁊ ℔ iō q; talis ꝓſumit ee vilis; vt dr i glo. Quid ſi eodē tpe dns ſeruitiū aliqō imponit: ⁊ vxor ꝛbitū petit cui poti⁹ ſatisfaciet. ℞. ſi ſeruus dño ſciente ⁊ volente: vel ſaltez ꝓmittēte matrīo⁹ ꝯxit: ꝛbet poti⁹ vxori ſatisfacē: q; q cōcedit ꝑncipale: concedē itelligit ⁊ acceſſorium. ar. di. 8. quo iure. ⁊ 16. q. 1. ſi monachus. Si āt dño ignorāte vel ꝯdicente. dicūt qdā q; dr dño magis obedire: niſi ꝓbabiliť vxori fornicationis ꝑiculum īmineat: vel magnū ꝑiudicium fiat: q; vir cū onē ſuo ad vxorē tranſiuit ✠ Decretalis etiā ſuꝑdicta dic; q; ꝛbita ⁊ ꝯſuecta ſeruitia nō min⁹ ꝛbet ꝓꝛijs dnis ꝓſtare. Alij vo dicunt: q; vxori ꝑ⁹ ꝛbi tū reddē ꝛbet: cū ꝑ ℔ nullū ꝑiudiciū vl saltē modicū dño fiat ꝓť borā modicā nisi forte dns i ꝑſone auxiliū ſeruū ꝓtat vel pateret ḡue ꝑiudiciū: ⁊ in mora eſſet ꝑiculū. Hui⁹ opi. eſt Ber. i glo. ꝓdicte ✠cretalis. ⁊ etiā Jo. Alit dici pōt q; i his multa ꝑicula cōſiderari ꝛbēt: ſicut ⁊ in oibus actib⁹ būanis. ſ. piculū caſtitatis iminēs vxori. Jmpedimētū qō ex ꝛbiti redditōne generaret ſeruitio dñi. Et alia huiuſmōi gb⁹ rite ⁊ diſcrete ꝓnſatis iudicari poterit cui magis ꝛbeat obedire. ſ. dño vel vxori. Hui⁹ ſnie ſūt Boñ. 4°. di. 36. q. 1. ar. 1. c. 5ᵐ. ⁊ Tho. 4. di. 36. ar. 2. c. 3ᵐ. mihi etiā vr rōnabilis. Nō etiaz q; ſi dns ācillā tanq̄ liberā tradat alicui libero i vxorem ei ꝛdiſſe itelligit libertatē vñ habit matrīoniū inter eos etiaz ſi vir ignorasſet eā fuiſſe ancillā. i auc°. ✠ nup. ℣ ſi vo ab initio. coll'. 4. ⁊ �sm Bernar. ⁊ Hoff. ex ✠ cōiu. ſer. ad nr̄am. Idē et ē �sm Jo. ſi dns ancillā tradat viro i vxorem ꝓſcribēdo ꝛbē: qō i liberis feminis tñ fieri ſolet. Sciēduz et q; ſi dns videat ſuū cū libera uel ancillā ſuā cum libero ꝯbentē: ⁊ diſſimulet ſeruus eripit i libtatem ſimiliť ⁊ ancilla: vt patet. l. ꝑdcā �sm Hoff. ⁊ Jo. i ſū. Quid ſi vir ſit ſeruus dñi vni⁹: ⁊ vxor ſua alteri⁹ dñi. ℞° nihi lomin⁹ nō ꝛbēt dñi illi ꝛbitis ipoꝝ ſuitijs ✠fraudari. ex ✠ ꝓiu. ſer. c. i. ⁊ 29. q. 2. dictū. Nec tñ tales cōiuges ſunt ita di ſtrabēdi q; ſepent'. L. cōia vtriuſq; iudi. l. poſſeſſionuz. ℔ Hoff. Quid ſi ſint dñi diuerſaꝝ regionū: ita q; coniuges illi mutuo cognoſcē carnaliť ſe nō poſſint. ℞°. vt eniteť mā fornicatōis cogat' alť dñoꝝ p eccleſiā vendē alteri volenti emē. L. ✠ cōiu. ſer. l. i. ℣ ⁊ ḡnaliť. ℔ Hoff. Quid ſi neuť dñoruz emē velit. ℞° cogat alicui vēdē i puitia cōſ[illegible]el venalē expōat: ⁊ ſi null⁹ emptor appareat ecc⁹ emat. diſ. 54. fraternitatē. ꝓiuges. n. nō ſūt ſepandi. 33. q. 2. quos ✠ ⁊ 29. q. 2. c. vlt. ℔ Hoff.

Quid ſi dns vēdē velit ꝑuz ſuū alicui cū ducturo i ꝑtes exneas ⁊ r̄motas. ℞° nōt Ala. ex ✠ cōiu. ſer. ꝓpoſuit. q; ℔ ſe cē poſſet: ⁊ vxor eū ſeq teneť et ſi libera ſit: ⁊ �sm Jo. ℔ i glo. ibiď. ℔ opi. ē va qñ ꝑ⁹ ꝯbit cū liba ſciēte. Alij dicūt q; venditio talis ē ꝓhibēda. ar. L. cōia vtriuſq; iudi. poſſeſſionū. ⁊ ar. di. 54. fraternitatē. ⁊ ex ō iudeis. c. vlt. Jntereſt. n. ſiue expedit rei pūblice ne qs re ſua male vtať. inſti. ✠ hiꝰ q; alieni uel ſui iuris ſūt. ℣ pe. ℔⁹ ſnie ē Ber. ex ✠ ꝓiu. ſer. c. i. ⁊ Tho. 4. di. 36. ar. 2. c. 4ᵐ. ⁊ Pe. ⁊ Jnnoc. ibidē. ⁊ Jo. etiā i ſum. vñ iudex eccleſiaſtic⁹ ad rem ciatōem ſerui dñm ex officio ſuo cogē ꝑt. ar. ff. ✠ offi. ꝓcōſ. vi. l. i. ℣ q; autem. Secundum autem Hoſti. in glo. locū habēt quādo ambo ſunt ſerui. Alīq vo diſtinguunt: q; ſi ſeruus ⁊ ancilla ꝯbāt omnis contradicentibus ſibi ꝑiudicant nō dominis: ⁊ iō ſi dns indigeat ꝑt eos vēdē ⁊ ſi nō pōt eos vendē in terra ſua: ſiue ſi non inueniat iuſtum emptorem i terra ſua pōt vendē i aliena: ſi tñ pōt eos vendere i terra ſua teneť. Aliogn manifeſte iniuriať ꝓiugi ei⁹: ⁊ abutiť re ſua i ꝑiudiciū alienuz. Si vo ꝯbāt dñis ꝓſentiētib⁹: nō ꝑt vēdi aliq; eoꝝ a dño i ꝑiudiciū ꝓiugi ⁊ ſi alť vēdat: alť dr ꝓxlli q; redimat: vl nō eū emē vel ācile īniam dare q; viruz ſeqť. Et hui⁹ ſnie ē Boñ. 4. diſ. 36. q. 2. cca lr̄am. q. 2. ⁊ et Sco. 4. di. 36. q. 1. c. iuxť fi. niſi q; Sco. dic ibidē. q; ſi dñis ſuitis cō traxerūt: ꝛz eos mittē vel vendē vbi volūt ſic ꝑus eis licebat: q; illi ſic ꝯbēdo nō potuerūt in aliq diminuē ſuitutē. Sz nūqd vxor dr ſeq viz ſi gētilib⁹ venūdetur. ℞° dns ſu⁹ nō dr eū vēdē gētilib⁹. q; ē ibi piculū fidei: ſi tamē ✠ fcō vēdat ſi vxor nō timeat piculū peti: qō ſit i cō tumeliā ꝛi vel alic⁹ alt.⁹ fornicatōis ꝑt ⁊ dr ſeq viz: ℔ ñ video quō poſſit eū ſeq ſine fidei piculo: aut aliq alio⁹ ſine pctō. ℔ Boñ. 4. di. 36. circa lr̄am. q. 2. c. 2ᵐ

Quid ſi nō ſequať eū: nūqd diuidiť mr̄io⁹. ℞° ꝛz cohabitatio ✠ facto diuidať nō tñ diuidiť mr̄io⁹ quo ad viculū

sibi ät ipntet q cũ tali scient ꝓcit: ꝑt tam dñs cogi vt vẽdat ẽmẽdi bonas ꝓditões afferẽti nõ gues ⁊ oneroſas mrionio. ℔ Pe.4.di.36.ar.2.c.2ᵐ.

QEqr vidẽ ꝛ 3ſ vtꝝ fuit⁹ mrio⁹ ſupuenire poſſit. Et circa ℔ qrũr plura.ſ. vtꝝ vir i ſeruꝝ ſe vẽdẽ poſſit alij vxore nolẽte. ℞⁹ vir i vxoris ẽ ptãte: i bis q̃ ptinẽt ad redditõnez ꝛbiti carnalis. In oibus alijs ẽ ſui iuris. Hoc ẽ q̃ ſaluo iure vxoris etiã ſi diſſentiat: da re ſe ꝑt i ſeruitutẽ alteri⁹. Nec ꝓpẽ ℔ mri monij. 3 ſoluit: nec q̃tum ad victum qz erat legitime ꝓctũ: nec quo ad thoꝛuꝝ qz ſeruit⁹ ſequẽs ẽ acqſita ſaluo iure mri monij. vñ dño aligd ꝑcipiẽte: ⁊ vxore ꝛbitũ ꝑtẽte: cadẽ hora magis 3 obedire vxori q̃ dño. ſi vo vxor conſentiat tunc pleno iure trãſit i dñiũ alteri⁹: ⁊ ſibi ꝑiudicat. ℔ Boñ.4.di.36.q.circa lr̃az.q.5.

Sꝛ nũqd qñ venditõi viri vxor ꝓſentit: fit eoipo ancilla. ℞ᵒ q nõ: ꝛ uir eius diminuit i iure: vt iã dñs ei⁹ poſſit eã occupare qñ vxor vellet ꝛbitũ ſibi reddi: niſi fornicatõis ꝓbabile piculũ imineꝛ. Aut etiã i terra aliẽa poſſit vẽdẽ. ℔ Pe. 4.di.36.circa lr̃am.q.4. Utrum vxor poſſit ſe vẽdẽ viro nolẽte. ℞ᵒ q nõ: q̃ lꝛ vir ⁊ vxor quo ad carnale ꝛbitũ ad paria indicent: tñ quo ad regimẽ domus ⁊ familie ⁊ alia bi⁹ ſupaddita vir ẽ caput vxoris nõ eq⁹. ⁊ iõ eã corrigẽ 3 nõ eq⁹ ℔ Tho.4°.di.36.ar.2.c.2ᵐ.

QEqr vidẽ ꝛ 4.ſ. ꝛ ple ſeruoꝝ. Et circa ℔ qrunt plura. ſ. cuius pentis ꝓditõez 3 ptus ſeq. ℞ᵒ q 3 ſeq ꝓditõem mris ꝛ iure cõi q̃tuꝝ ad libertatẽ ⁊ ſuitutẽ. Et huic cõcordat lex dina: vt pz Exo.xi.⁊ ex ꝛ natis ꝛ libero vẽtre.c.vlt. Rõ h⁹ eſt vt dic̃ pbs.9. ethi.c.8.qz mres ſũt magis amatrices filioꝝ: ⁊ plus laborauerũt i gñatõe coꝝ: ⁊ certiores ſũt q ſũt filij eaꝝ q̃s pres. Et vt hr̃.15.ꝛ aĩalib⁹. in gñatõe ãminiſtrãt totius ſbe corpis mãm. Seruit⁹ ät ⁊ libertas ſt ꝓditões q̃ maxie reſpiciũt corp⁹. Magꝛ etiã initendũ ẽ certo q̃s icerto. Cõuenientius etiã ẽ vt iura attribuãt ꝓli ꝓditões pentis ipam magis diligẽtis: ⁊ q in eius gñatõe plus laborauit. De ꝓſuetudie tñ ſpãli aliq̃rum terraꝝ ptus ſeq̃ pentem ꝛteriozis cõditõis ſiue pr̃ ſiue mr̃. Non ſi poſt pactũ mrio⁹ pr̃ ſe vendidit i ſuuꝝ vxore nolẽte. 32.q.4.liberi. Ibi dr̃ q pt ſp ſeq̃ ꝛteriozẽ ꝓditõem: ſ ℔ itelligit ꝛ ꝓſuetudinẽ lõbardã: ſ lex romana aliud tenet. C. ꝛ rei ven.paruꝝ. vel gl. ꝛteriozẽ ſ. femineã. ex ꝛ ſer.ñ ozdi.diſtect⁹. in glo. Et ℔ adeo verꝝ ẽ: q ſi fuerit aliq̃ mométo i ventre libero liber naſcet̃. ff. ꝛ ſta.bo. l. ſeruoꝝ. Si aũt vterq; parẽs eſt ſeruilis ꝓditõis: ⁊ ſic diuerſoꝝ dñoꝝ: fit diuiſio liberoꝝ ꝛ numeꝝ: ſi plures ſũt. Etſi vn⁹ ẽ tm̃: dñs ille penes quẽ ꝑles remanebit: recõpenſabit alteri dño ꝑciũ iuſtũ. ℔ Ric 4°.di.36.q.5.ar.2.⁊ cõuenit cũ eo alij. In bonoꝛib⁹ ät ⁊ municipijs ptus ſeq̃ pr̃em. C. ꝛ curio. l. eos. Et ℔ in tm̃ eſt verum: q ꝛ curione cõceptus: lꝛ non natus ꝓditõz ſeq̃ pr̃s ibidẽ. l. 2. Utꝝ pr̃ vendẽ poſſit ꝑlẽ vxore iuita. ℞ᵒ filij nõ poſſũt nec ꝛbẽt vẽdi ſine culpa: niſi ſit pauptatis vel famis neceſſitas: i quo caſu vxor 3 conſentire: q ſi in alio caſu vendẽ velit: non ꝑt q̃ vxor diſſentit. ſic̃ n. vir nõ ꝑt vẽdẽ: nec alienar ꝛtẽ vxori q̃ſuis ſit dñs dom⁹: ſic ⁊ i ꝓpoſito. Et ät tpe neceſſitatis ⁊ famis vẽdi poſſint ꝓbatur p illõ qõ ſcribitur. Nec. 5°. ℔ Boñ. Põt ät pr̃ vẽdẽ filiũ i neceſſitate: vt cum ꝑcio a filio vẽdito vel quocũq; alio emptori reddito: ſit igenu⁹. C. ꝛ pr̃ib⁹. q fi. di. l. 2. ⁊ multofortiꝝ pignori obligare. ff. ꝛ re. iur. nõ 3. qõ plus ẽ 2ẽ. Sꝛ nũqd ſit ſeru⁹. ℞ᵒ q ſic. ℔ Aug. Alij ꝓ. tñ fuit 3. ar. C. cõia ꝛ ma nu. l. i. Nec in alio caſu pr̃ filiũ vẽdẽ ꝑt: qz lex ꝓhibet ℔ gñaliẽ: niſi in caſu ꝑdicto. mat ät ℔ nõ ꝑt: qz nec lex ei concedit: nec bz filiũ i ptãte ſic̃ pr̃. ℔ Ho. Utꝝ aliqs poſſit ſcipm vẽdẽ ℞ᵒ q ẽ emptio vel vẽditio ad obſequiuꝝ bũanũ ⁊ ad ſeruitiũ dinũ. dino ät offi°ñ repugt obſequũ hois: ſiue fuit⁹ corpal. ſ fuit⁹ ſpualis: q̃ ẽ fuit⁹ pcti. 3 q̃ q qz fiꝛles redẽpti ſt: ⁊ tẽplũ ꝛi facti ſt: nõ pñt ſe vẽdẽ vt faciãt mala: pñt tñ ſe vẽdẽ ad obſequa. ℔ Boñ. 4. di. 36. q. ꝛca lr̃az. q. 2.

De ipedimẽto voti ꝓtinẽtie. ti. 16.

DEide ꝓſideraõ ẽ ꝛ ipedimẽto voti ꝓtinẽtie. Et circa ℔ qrunt plura. ſ. vtꝝ mrio⁹ ipediat ꝑ cõtinẽtie votũ. ℞ᵒ duplex ẽ votũ. ſ. ſimplex ⁊ ſolẽne. Et p vtrũq; ipedit mrio⁹ 3hẽdũ. nõ ät dirimit iã ꝓctũ per votũ ſimplex: ſ p ſolenne: vt ex q cleri. vel vo. ꝓſuluit. 7. c. rurſus. 7. c. inſinuante. ⁊

oisputatur ℔ queſtio. ℣7.q.i.in ꝑn. vbi ꝑ oñdit q mr̃io⁹ ℣ctū p⁹ votū non tenet. vſq; ad. §. bis auctoritatib⁹. Ibi vo alle gat ℣riuz vſq; ad. §. vlt̃. ⁊ oimittit qō iſoluta:tñ ſoluit. ℣7. §. vlt̃. Ita.ſ.q ꝑ⁹.c. itelligūt ꝛ voto ſolenni: alia ꝛ ſimplici. ⁊ eſt opi.ꝑdicta q̃ſi cōis theologoꝝ ⁊ ca noniſtaꝝ. vñ in ea fuerūt Jo.⁊ Hr̃anus di.℣7.§. vlt̃.⁊.c. vlt̃. Tenuerūt etiā eam Boñ. 4. di. ℣8.q.2.ar.i.c. Ric. 4. di. ℣8.q. 7.ar.i.c. Tho. 4. di. ℣8.q.i.ar.℣.q.2.⁊ ⁹⁸. ⁊ Pe. 4. di. ℣8.q.i.ar.5.c. Hugo vo ℣riuz ſenſit. vñ ℞m eū in nullo caſu ē mr̃ioniuz poſt ꝓfectū cōtinētie votū:quo ad ꝛum: vt recitat Ber. cꝛ q cleri. rurſus.. Et ℞m Ber. dictū Hu. tuti⁹ videt:cum tamñ Ber. non eſt aſſentiēduz in hac pte. Rō autē quare votū ſolenne nō ſimplex dirimit mr̃ioniū ℣ctū ē ℞m Sco. 4. di. ℣8.q. vni ca.c. iuxta fi. quicqd dicāt alij:qz eccleſia illegitimauit vouētē ſolennit:nō aūt vo uentē ſimplicit; ⁊ hoc rōabilit ℞m Sco. ibidē. qz ille ſe poſuit i ptātē eccleſie q̃ſtuz ad ꝓtinendū: ille vo nō .qz q̃ ſe poſuit in manu ⁹i ecc⁹ ꝓſulit ſibi q non ℣bat:ne ℣ votum veniat:q ſi ℣ueniat relinqt eū iudicio ⁹i. nō.n.ecc⁹ omīa mala punit: nec etiā ꝓhibēdo ſemp ꝓnas iniungit:eo q forte maius malū ſeq̃ret ex illegitima tōe talium:q̃s ſeq̃t ex ℣rio. ꝑ.℞m Bo. videt excepta auctoritas papę i voto ſic i iuramēto.cꝛ ꝛ iureiur. veniēs. §. ft. Uñ papa reddit aliq̃s ꝑſonas ihabiles p cō ſtitutōem ad vouēdū:puta pupill⁹ maior iſante non pōt vouē ꝓhibēte ꝓſtitutione eccleſie:qui tñ pōt mortalit ꝑccare.cꝛ ꝛ ẽlic.pu.g̃ multofortius ꝑt int vouentes diſtiguē ⁊ diffinire:q ſi ſolennit vouens ℣bat mr̃ioniū nō teneat:⁊ q ſi ſimplicit vouens ℣bat teneat. Nam ſtatuta circa hāc mām i multis ſūt mere poſitiua: ⁊ ꝛpndēt ex volūtate ſola. Si.n. verā ⁊ nā lem rōnez eccleſia ꝓſiderare vellet:poti⁹ ſtatuēt q votū ſimplex dirimēt mr̃ioniū q̃s cognatio legalis vl' ſpūalis. ℔ ⁊ plura alia ꝛ hac materia ponit Bo. ti. q cleri. vl' vo. Sz obijcit:qz dicit Clemēs papa cꝛ q cleri. rurſus. apud ꝛū nō min⁹ obli gat votū ſimplex q̃ ſolenne. Si g̃ illō nō dirimit mr̃ioniū iam ℣ctū:nec ſolenne di rimet. ℞o vbū illud vex ē in bis q̃ ſpe ctant ad ꝛū:vt ē ſepatio a ꝛo p ꝑccatū mortale:qz mortalit ꝑccat frāgēs votū ſimplex ſic ſolenne:lz iſte grauius:vt ſic fiat compatio in gr̃e:nō i ꝛterminata re atus q̃litate:ſ quō ad mr̃io⁹ quo hō hoi obligat:nō oz q ſit eq̃lis obligatōis eiꝫ in gr̃e:qz ad quedā obligat votū ſolēne: ad q̃ nō obligat votū ſimplex. ℔ Tho. 4 di. ℣8.q.i.ar.℣.q.℣.i⁹⁸. Uel intelligēs q nō min⁹ obligat ⁊c. qz ab initio eq̃lit ſūt ſeruanda. Uñ glo. exponit illud nec min⁹ i. mínozi tpe:qz vtrunq; i ꝑpetuū obligat

Quid ſi ſimplex votū vouit: ⁊ poſtea ꝛ ℣bendo iuranit. ℞o votū ſeruabit pe nitentia ipoſita ꝛ temerario iuramēto. cꝛ q cleri. vl' vo. rurſus. ℔ Hoſſ. ⁊ Bo. Quid ſi q̃s iuranit aliquā ouc̄ē i vxoꝛē: ⁊ poſt ea vouit ꝓtinē. ℞o ℞m Hoſſ. ⁊ Bo. ꝓcua let iuramētū q̃ ꝑceſſit votum. Accedit ad ℔ illud cꝛ ſpō. ℘miſſuz. ſic cōtingit ꝛ duobus iuramētis ℣riꝫs. valet eni ꝑ⁹ q̃ vtrūq; ē licitū. Uñ ſi poſt fidē data ꝛ ℣bendo votū emittat a muliere:qz votū eius nō ē oimode obligatoriuz viro cui fidē ꝛderat mr̃ioniū ℣bente dat mulieri ſua ℣bendi. cꝛ q cleri. vel vo. veniēs. ꝑt tñ ⁊ alit ℔. c. veniēs. intelligi. ſ. ꝛ ꝓpatia ꝓmiſſione. q. ſ. ſi ꝓtinē nō pōt mulier illa ne ꝛteri⁹ ide ꝓtigat: dat ei ſua nubēdi i dño ab ecc⁹. i. oñdit nō negata:⁊ q ſi ℣ rent mr̃ioniū tenebit:⁊ ꝛponit ei pnia ꝛ fide mētita. Uel pōt dici q ibi diſpenſat papa ex certa ſcientia:tum ꝓpt aī turbati onem:qz quodāmō pterrita mulier illa votum emiſit:tum qz ℔ non fecit ex inſpi ratione:ſ in fraudez ſponſi: vt. ſ. ab eo di uertē poſſet:tum ꝓpter maius periculum vitanduz:qz forſan apte dicebat q poti⁹ ſe interimeret. ar. ad ℔ extra ꝛ ſpon. inue nis. Pōt etiam intelligi q mulier illa iaz contraxerat cum innuit ibidem fide mē tita:⁊ expone illud matrimoniū ꝓtrahat ideſt matrimoniū ℣ctum teneat:cui vult i. voluit. licētiam. ſubandi in eccleſia ſole nizandi: ⁊ publice ꝛſponſandi. extra ꝛ clandeſ. ꝛſpon. c. ℣. ⁊ ſic plana ē ꝛcretal' qz cū votū ſimplex fuerit:mr̃ioniū ℣ctuz tenuit:lz ℣bere non ꝛbuerit: ⁊ intellect⁹ iſte magis placet Bo. ℔ oīa Bo. ꝛ ℔ vide ſupza ti. qualit ſponſalia poſſint diſſolni in primo caſu. Utrum contrahens p⁹ ſimplex continentie votum ꝑcet morta taliter ſemper quando reddit ꝛbitum. Reſpondeo non obligatur quis efficaci ter p mr̃imoniū ad reddendum carnale ꝛbitum pzima vice añ mr̃io⁹ ꝓſūmatū quia pōt eligere monaſteriū. ⁊ ideo pma

vice mortalit̃ pcat reddendo: q̃ ꝺbit p⁹ simplex ꝓtinẽtie votũ: ꝑ alijs vicib⁹: qꝛ ẽ mr̃io⁴ⁱ iã ꝓsũmatũ tenet̃ reddẽ: nec pcat: qꝛ qꝺ erat i volũtate factũ ẽ ꝑ iuris necessitate: ꝑ tñ ꝺz facẽ cũ ꝺolore: qꝛ per culpã suã venit i necitatẽ istã. ꝛbz autez reddẽ siue vꝛor exp̃sse pcat: siue interpretatiue: siue tacite: ꝛ precipue si timet ei ꝛ periculo castitatis. ꝑ Pe. Utr̃ sic ꝺbẽs ꝛbitũ petẽ possit sine petõ. ℞ꝺ q̃ nõ. qꝛ ex vinculo mr̃ionũ nõ obligat̃ ad ꝛbitũ pretendũ. ꝓm Ricꝺ. 4. ꝺi. 38. q. 7. ar. i. c. zᵃ ꝛ Tho. 4. ꝺi. 38. q. i. ar. z. q z. c. zᵃ. Quiꝺã tñ ꝺicũt q̃ p̃ pretẽ: ne nimis onerosuz reddat̃ mr̃iom vꝛori sp̃ retẽti. Sz si recte ĩspiciat̃ ꝑ ẽ reddẽ vꝛori ꝛbitũ pretẽti iter p̃ratie. ꝑ ꝛ Ho. Utr̃ sic ꝺbens vꝛore mortua ꝺbẽ poterit cũ alia. ℞ꝺ q̃ ad ea ĩ qꝺbus nõ ẽ fact⁹ impotẽs ꝓuare votũ cõtinẽtie ꝺꝛdinat̃ adhuc post mr̃io⁴ⁱ ꝺctuz ad sernãdũ ꝓpt̃ q̃ mortua vꝛore tenet̃ totalit̃ ꝓtinẽ. ꝑ Tho. vbi. ꝑ. c. 4ᵃ. Quid si ꝺuo q̃ ꝑ vouerũt simp̃r ꝓtinẽtiã postea sit̃ ꝺbãt mr̃io⁴ⁱ. ℞ꝺ. Jo. z7. q. i. ꝛ ꝺicit: q̃ mr̃io⁴ⁱ nõ tz: qꝛ neut̃ ꝛbitũ petẽ p̃t. Aliq ꝺo ꝺicũt q̃ tz: ita q̃ si ꝺn⁹ eorũ altero vinẽte z⁰ ꝺbẽt: mr̃io⁴ⁱ zᵐ nõ tenẽt manebũt igit̃ ꝓinges tñ cũ cubiculo seq̃ strato. Itẽ si vir ꝓtinẽtiã vouerat: ꝛ mulier ꝑ nesciat nubit ei sine clꝑa. i7. q. z. nos nouum⁹. Et ex ꝑ ar⁹a ꝺ̃ꝛio sensu: q̃ si mulier votũ ei⁹ sciret ꝺbendo secũ mortalit̃ peccaret. Quid si is q̃ simplex votum emisit: me cõsulit vtr̃ ꝺbẽ possit. ℞ndebo secure q̃ nõ. Quid si ꝺicat si ꝺxero nunqd tenebit. nõ r̃ndebo: qꝛ si r̃ndebo si mẽtiar: si r̃ndebo sic: occasionez ꝛo ei ꝺbendi: ꝛ p ꝓñs mortalit̃ peccãdi. q̃ ẽ tacẽdum. zz. q. z. ne qs arbitret̃. ꝓm q̃sdam Sz certe ꝓm ꝑ vr̃ q̃ papa statuẽdo q̃ si talis ꝺbat mr̃io⁴ⁱ teneat mortalit̃ peccauerit: qñ nõ tñ asserit: ꝑ auctem ꝛ firmitatẽ ꝑbuit. Sz ꝺicũt q̃ papa in talib⁹ põt ꝺispensare: nõ tñ intẽdit ĩ ꝑ casu ab initio ꝺispensare: ꝛ ꝺ̃ est tacendũ. Utr̃ si vꝛeam q̃ nõ p̃t ꝓtinẽ ꝓpt̃ mai⁹ periculũ vitandũ possim sic r̃ndẽ tenebit. ℞ꝺ q̃ non ꝑ sic ꝛ ꝓilio meo cõtinebis: qꝛ si ꝺxeris mortalit̃ peccabis. ex̃ q cleri. veniẽs. ꝓus tñ ꝺictũ ẽ tuti⁹. ꝑ Hosti. Quid si ĩgress⁹ cui ꝛ iure lz ingredi assũptã religionẽ: ꝑ bz neẽe ĩgredi laxiorẽ p⁹ egressũ p̃ꝛ: ꝛ añ ĩgressũ zᵉ ꝺbat mr̃io⁴ⁱ: nũqd tenebit. ℞ꝺ Hoff. ꝺicit q̃ nõ. qꝛ ꝛ si bꝰ solus nõ solennizat votũ q̃tũ ad religionẽ assũptã solẽnizat tñ ĩ gñe q̃tũ ad religionẽ ĩ quã ꝓsensit itendens absolute mutare vitã: ꝛ iõ habitũ assũpsit. Si q̃ras cui⁹ mõasterij sit monach⁹. ℞ꝺ nulli⁹. Mã ꝛ ĩ ꝓpa ꝛomo p̃t qs eẽ ꝓfessus: ꝛ erit religiosus. z7. q. i. ꝛ viduis. sic ille q renũciat ep̃atui nulli⁹ eccᵉ ẽ eps ẽ tñ eps. Secũꝺũ ꝑ p̃t itelligi illõ ex̃ ꝛ regl'arib⁹. ñ solũ. vt. ſ. q̃nis ꝓfessio fcã ifra ãnũ nõ astrĩgat ꝓfessuz religiõi alicui spãli ꝓstõe. pbibẽte ĩ pnã recipiẽtiũ ꝺ̃ pceptũ pape. astringit tamen religioni ĩ gñe: ꝺũ qs ex̃sse seculo ꝛ bñficio renũciat ipi⁹. c. ex̃ ꝛ regularib⁹ statuim⁹. ꝛ. c. nõ solũ. ꝛ habitũ iduit religionis. ꝑ Hosti.

De cõsanguinitate ti. 17.

Postea cõsiderãdũ ẽ ꝛ cognatõe. Est ãt triplex cognatio. ſ. carnalis. spũalis. ꝛ legalis. est ãt ꝑ ꝓsiderãdũ ꝛ cognatiõe carnali: q̃ r̃liq̃s ꝺuas nãlr̃ pcedit. Hec ãt ꝺr̃ cõsanguinitas. Et circa hãc plura sũt narrãda ꝛ q̃renda. Sciẽdũ igit̃ q̃ cõsanguinitas ẽ vinculũ psonarz ab eoꝺ̃ stipite ꝛscẽdẽtiũ carnali ꝓpagatõe ꝺctũ. stipes ãt vocat̃ psona a q̃ plures ꝛscẽdũt. Distinguit̃ ãt consanguinitas p lineas. Linea ãt ẽ ꝺrdinata collectio psonarum consanguinitate coniunctarum ab codẽ stipite ꝛscendentium ꝺiuersos ḡꝺus hñs Est autem quedaz linea ascendẽtiũ: q̃ꝺã ꝛscendentium: quedam transuersaliũm. z5. q. 5. primo gradu. Quelibet vero barz linearuz ꝺistinguitur p gradus. Jn qualibet enim earum sunt plures ꝛ ꝺiuerse psone a seinuicem ꝺistantes ꝺiuersimodẽ: quarum vnius ab altera ꝺistantia ꝛterminata gradus ꝺr̃: qui sic ꝛscribi solet. Gradus est habitudo ꝺistantiũ psonarz qua cognoscit̃ quota generatõis ꝺistanᵃ ꝺue persone ꝺistant inter se: ꝛ colligitur hec ꝺiffinitio. extra ꝛ consanguinitate. ex litteris. ꝛ. c. q̃ ꝺilectio. Secundũ p̃mã lineam ita computatur gradus. ſ. pater ꝛ mater. auus ꝛ auia. ꝓauus ꝛ pauia. attauus ꝛ attauia. Secundũ secũꝺaz sic filius ꝛ filia. nepos ꝛ neptis. ꝓnepos ꝛ ꝓneptis. abnepos ꝛ abneptis. Secundum tertiam sic. ꝺuo fratres. filij ꝺuorũ fratrum: qui ꝺicũtur patrueles. aut filij ꝺuarum sororum: qui ꝺicunt̃ ꝓsobrini.

q̄ſi cōſorini nepotes duoꝝ fratrū. Et ſic duc linee deſcēdētiū vnā faciūt trāſuerſa liū: ⁊ filij duoꝝ fratrum attinēt ſibi linea tranſuerſali: ⁊ glibz eozum aſcendit ab auo cōi: ⁊ ſilr intelligēdū ē ō alijs. Et nō q̄ triplex ē dr̄ia fratruz. ſ. germani: q ex eodē pr̄e ⁊ eadē mr̄e ſūt nati. cōſanguinei q tm̄ ex eodē pr̄e. ⁊ vterini: q tm̄ ex eadē mr̄e. ℔ Ber. ex̄ ex ꝓſan. tua nos. §. q̄ āt ita ſint g̃dus ꝓputandi ⁊ diſtignēdi col ligit in d. c. tua nos. Recte āt collectio p ſonaꝝ ordinata fm eādē dr̄iam bitudis linea dr̄: q⁹ a pr̄e fili⁹: ⁊ ab illo ali⁹ fili⁹: ⁊ ſic ꝛceps. Sciēdū āt q̄ ꝑdcā diffini⁹ g̃dus ē fm ius canonicū nō ciuile. ſicut n. fm canones frat̄ ⁊ ſoꝛoꝛ faciūt vnum g̃duz: ſic fm leges faciūt duos: q⁹ illa ba bitudo q̄ ē fratris ad ſoꝛoꝛē: nō ē illa ea ō q̄ ē ſoꝛoꝛis ad fratrē. Unde fm Mui. c. ſ. methe. c. io. fraternitas: q̄ eſt in vno frē reſpcū alteri⁹ nō eſt fraternitas q̄ ē i alio reſpectu bui⁹. Canones āt iſtas duas ba bitudines accipiūt ſub vno g̃du: ⁊ ideo nō eſt realis ꝺdictio int̄ canones ⁊ leges. ℣Sūt etiā ℔ quedā regule nōnde vtiles ad ſciēdū quoto gradu qs attinet alicui

Prima ē q̄ ꝑſona addita ꝑſone p car nis ꝓpagatōem addit g̃dū. 2ª eſt q̄ q̄t ſūt ꝑſone ꝛ qb⁹ q̄rit̄ computatis int̄ me dijs vna minus tot g̃dus ſūt: vñ ſi ſunt gnq̄ ꝑſone q̄tuoꝛ ſūt g̃d⁹ vt ꝑſona vna ſubducat̄: ⁊ ille due regule locū hñt i linea aſcendēti. 3ª regula eſt: q̄ toto g̃du per ſone aſcendentes a ſtipite diſtant int̄ ſe: quoto diſtant a ſtipite. vñ nepos ex vno filio: ꝓnepos ex alt̄o filio diſtāt a ſe i 2⁰ g̃du ex vna ꝑte: ⁊ i 3⁰ ex alt̄a. gradus tm̄ idē vtuoſioꝛ ē i linea aſcēdēte: q̄s i trāſuer ſali: vt fili⁹ a pr̄e diſtat i ꝑ g̃du. duo frēs iter ſe attinēt ſibi i ꝑ g̃du: ⁊ tm̄ pl⁹ attinet fili⁹ patri q̄s frat̄ fratri. Similit̄ fili⁹ filij attinet auo i g̃du 2: filij āt duoꝝ fratꝝ at tinēt ſibi ēt. i 2⁰ g̃du tm̄ fili⁹ filij magis at tinet auo: q̄s filij duoꝝ fratꝝ int̄ ſe. Uidet g̃ q̄ idē g̃dus ꝓſanguinitatis in linea aſ cendēte eſt fozti⁹ vinculū q̄s i trāſuerſali 4ª regula ē q̄ q̄ ꝑſone diſtāt ineq̄lit̄ a ſtipite: vbi gr̄a vna i 4⁰. g̃du: ⁊ alt̄a i 2⁰. g̃du cōſanguinitatis: dz cōputari 2⁰ g̃. dum magis remotū a ſtipite. ex̄ ꝛ ꝓſan. c. vlt. ℔ Qui⁹ āt rō eſt: q⁹ rō ꝓſanguinitat̄ inter aliq̄s i linea trāſuerſali oꝛtuz habet ab illa q̄ ē ad ſtipitē. Unī pbs. 8. ethi. c. 12. dic oio cognata aicitia ꝛtendē vr̄ ex pr̄ na: ⁊ iō i linea trāſuerſali vn⁹ nō pōt eſſe ꝓpinqoꝛ alij q̄s ſtipiti. Et ℔ regula ⁊ pre cedēs locū hñt i linea collaterali. dr̄ tm̄ ex ꝛ cōſan. q⁹ dilectio. q̄ lz g̃dus cōſangui nitatis computari ꝛbeat a remotioꝛi: tm̄ ꝓſuetudo eſt alicui cōputari a ꝓpiquioꝛi ſtandū ē conſuetudini ꝓpt̄ ſcandalū eui tandū. 5ª regula eſt q̄ q̄to gradu diſtat aliq̄ ꝑſona a cōi ſtipite: toto g̃du diſtat a quolibet ꝛcēdēte ab eo: ⁊ ℔ ē ne ꝓ ſoluz vſq̄ ad eq̄lē g̃duz. Uñ ꝓnepos alicui⁹: ſic 3⁰ g̃du diſtat ab eo: ita ab oib⁹ ꝛcēdēti bus ab eodem vſq̄ ad 3ᵐ g̃dum: ℔ plus diſtat ab illis: q trāſcēdunt 3ᵐ g̃dū. ex̄ ꝛ ꝓſan. c. vlt. Et has regulas ponit Hoſt. i ſumma. Nō etiā q̄ cōueniēti⁹ dicunt q̄ pr̄ez ⁊ mr̄ez aſſignāt trūcū: q̄s Iſider⁹ q̄ frēz ⁊ ſoꝛoꝛē pōit trūcū: vt hr̄. li 9. ethi. 7. c. vñ q fm aſſignatōez Iſideri ſunt in g̃du. 3⁰. fm aliā ſūt in 4⁰. Utrum con ſanguinitas ꝑſtet impedimētuz mr̄ionio. Re⁹ cōſanguinitas mr̄io⁹ ipedit in aliq̄ gradu ꝓpt̄ dictamē legis nāe. In aliquo gradu ex dictamine legis dine. In aliq̄ vo ꝓpt̄ ſtatutuz ecc⁹. ꝓpt̄ dictamen legis nāe impedit mr̄io⁹ filie cū pr̄e ⁊ filij cuꝝ matre. Uñ ⁊ in lege nāe dictū ē Gen. 2⁰. Relinquet hō pr̄em ⁊ mr̄em: ⁊ adhēbit vxoꝛi ſue. Uñ apud oēs ⁊ omi tpe obſer uatuz eſt: vt fili⁹ mr̄i vel filia pr̄i nō iun gat̄. Jus. n. nāle dictat maioꝛē reuerētiā ꝛberi pentibus q̄s coniugibus. Et dictat nō ſic ꝛbere tractari turpit̄ parentes: ſic ſe contractāt cōiuges: magis tm̄ eſt ꝺ ius nāle mr̄io⁹ filij cū mr̄e: q̄s filie cuꝝ patre: q⁹ vxoꝛ ꝛbet eſſe viro ſubiecta. ꝺ antez ius naturale eſt vt filius mr̄em teneat ſb iectam. Unde ⁊ quedam aialia bruta ab boꝛꝛerēt coitū cū mr̄e ſua q̄ diu cognōſcit eam ee matrem ſuam: q⁹ patet per illud q⁹ narrat pbus. 8. ꝛ aialibus. ꝛ camelo qui cum ſaltaſſet ſuper matrem ſuam co opatam: poſtq̄s recognouit eſſe matrem ſuam interfecit ingenatozem. Narrat et ꝛ quodam equo: qui cum ſaltaſſet ſuper matrem ſuam ⁊ eā recognouiſſet: poſtq̄s diſcooperiebat fugit: ⁊ piecit ſe ꝛ alto. ⁊ mortuus eſt. Ex dictamine legis diuine pꝛohibēt̄ur matrimonialiter copulari cō ſanguinei in pmo gradu ⁊ 2⁰: vt pz Leui. 18⁰. Cuius ratio eſt: q⁹ ſi poſſent matrio nialit̄ copulari daretur incentiuum luxu rie eo q̄ tales perſone ſolent frequenter i eadem ꝺmo habitare. Per ſtatutū ecc⁹

phibent mrionialit copulari etiã in 3° 7 4° gdu ꝓsanguinei: q3 vsq3 tũc ꝓsuevit ĩ ter hoies satis durare amicitia ꝑt ꝓsanguinitatis nãle vinculũ. ß post illũ gradũ ꝓcedit eos posse copulari ad amicitiam q̃si fugiẽtẽ revocãdã: vt sic charitas iter hoies dilatet: eo q ꝓiunct ad ꝓsanguineos sui ꝓiugis multũ afficiat. ß Rich. 4. di. 40. ar. 3. c. Si q vo sine dispensatiõe ꝓcrit in gdu phibito nulla lõgitate ꝛfendunt annoꝝ: q3 diuturnitas tpis nõ minuit pctũ ß auget. ex ꝛ ꝓsan. nõ habet. Utꝝ aliqs tñ distare posset a stipite q licite posset cũ eo ꝓhẽ. R° q non. q3 rõ nãlis dictat q ordo nãlis gradoꝝ dz ꝑcedẽ nõ retrocedẽ: q aliquo modo fiẽt si aliqs vel aliq ꝓiungeret suo stipiti in carnali ope generatõis. Hãlit etiã maiorẽ reverẽtiã dz hõ illi: a q̃ cẽndi sũ ꝓsit inutiũ gradatõe nãli lz mediate q̃s debeat ꝓingi. ar. insti. ꝛ nup. ß int eas. 7. 35. q. 3 ꝑgenẽ. Et ß ẽ opi. Ric. vbi. s. ar. 4. Pe. Du. Io. 7 Azo. ꝑm legẽ q̃ bñ. L. ꝛ nup. nemini. Hoff. tñ dicit q neq3 in linea ꝛscendẽti ipedit mrio cõsanguinitas: nisi vsq3 ad illũ gdum vsq3 ad quotuz ipedit ĩ linea trãsuersali. Sciẽdũ etiã q lz consanguinitas quo ad ius ipediẽdi mrio non ꝓtendat: nũc vltra 4 gdũ: nec olim ꝓtendebat vltra. 7. q̃tũ tñ ad ius succedendi ĩ hereditate ꝓtendit vsq3 ad 4 gduz legalẽ. 35. q. 5. ad sedem. ß Hoff.

Quid si ꝓbant duo quoꝝ vnus distat a stipite in. 5°. gdu: alt ĩ. 4°. R° mrio tz eo q tales attinẽt sibi ĩ. 5°. gdu: vt patz ꝑ 3 regulã suprapositã. Et idẽ dicenduz est in. 5°. 7. 3° vel. 2°. Sz nunqd idẽ erit ꝛ. 5°. 7. ꝑ. R° Io. dicit q nõ. 7 sic ille q distat a stipite in. 5°. gradu ꝓbẽ non põt cũ filia stipitis: sicut nec posset cuz stipite vt dictũ ẽ. s. Idez dicit ꝛ 6°. 7. 7° gradu 7 sic ꝛ aliis in infinitũ. Et sic cũ qb° non pt ꝓbẽ stipes: nec fili ei 7 rõ ꝑm cuz: q3 filia 7 stipes vna caro eẽ ꝓbant: adeo q ꝑm aliquos int eos null est gdus. Ego ãt credo ꝓbũ: q3 null alt doctor invenit excipe p gdũ: nec ß p tex. bñ ĩ pt. Ad ß nõ qõ Ber. dicit ex ꝛ cognatiõe spuali sup eo. q forte dici posset q si ĩ aliq loco ꝑt ꝓsuetudinẽ ecc illi eẽt magnũ scandalũ 7 horroꝝ q aliq ꝓberẽt ĩ. 5°. gradu. Illud nõ toleraret nõ obstãte ꝓstitutõe illa. ex ꝛ ꝓsang. nõ dz. q3 ꝑt scandaluz multa ꝓ ius admittunt. q multofortius vbi aliq alia rõ subeẽ vi. ar. in d. c. super eo. Hosti. vo dicit sup idẽ. c. sup eo. q consuetudo nõ iudicat mrio nisi sit approbata p papã: 7 in corpus iuris redacta. Item dicit in sum. q ꝓsuetudo p papaz approbata põt ipedimẽtũ inducẽ 7 remouere in his q papa posset: vt in gradib ꝓstitutõe canonica ꝓhibitis 7 silib. ar. ex ꝛ consan. q3 circa. secus ẽ ꝛ ꝓhibitis ꝛ lege dina: in qb loquit iura ꝓzia. cõsuetudo vo exquo p papã reprobat non excusat. ex ꝛ ꝓsan. q sup his. ꝛ ß etiam vide i sequẽti ti. in fi. illi. q. s. int q̃s psonas ẽ. 7 dic vt ibi. Utꝝ papa dispensare posset in gdib ꝓhibitis. R° q non põt ĩ gdibus ꝓhibitis lege dina. In gradibus vo ꝓhibitis lege hũana põt. ex ꝛ resti. spo. Ias. in glo. i. 7 solus papa hoc pt. ex ꝛ ꝓsan. q3 circa. Sz nunqd posset ecca dispensare in 2° gdu. 7 videt q nõ: q3 Levit. 18. dr. turpitudinẽ sororis tue 7 filie ei nõ revelabis: filiã filij ei 7 filiam filie nõ sumes. 7 sic 2° gd ĩ ꝓsanguitate 7 affinitate ꝓhibit cẽ vr. Sz ꝓ ex ꝛ diuor. gaudemus. dr q si pagani ꝓrerit i 2° gdu post fidẽ receptã ꝛbent insimul remanẽ. R° in levitico ꝓhibet 2° gdus ĩ ꝛscendẽtib nõ ĩ collateralib. vñ in 2° gdu collaterali posset ecca dispensare: vt bñ in glo. ꝓdicta. Hõ q sicut dr i gl. sup d. c. gaudem. in lege ꝓhibit erat 2° grad nõ tñ ois. Erãt. n. ꝓhibite iste pso vt bñ Levit. 18. s. mater. nouerca. soror. neptis. amita. i. matertera. vxor patrui. vxor fratris. murus. soror vxoris. filia ꝓuigna 7 filia ꝓuigni. 7 filia ꝓuigne. Utꝝ committat incestus in 5°. gradu. Rndeo q non. q3 q incestus committat ß non ꝓcedit ex nã coitus: ß ex ꝓstitutõne ecclie: q statuit incestuosum forẽ coitũ eoꝝ: qui attinent sibi vsq3 ad 4 gradũ. ß Hoff.

Utꝝ infideles q ꝓbunt in gdu ꝓhibito sint sepandi postq3 sũt ad fidẽ ꝓversi. R° si ꝓrerũt in gdu ꝓhibito a iure nãe vel dino mrimoniuz nullum est nec fuit inter eos. omnes. n. subsunt diuine legi 7 legi nature: 7 ideo postq3 conuertuntur ad fidem sunt sepandi. Si autem contra rerunt in gradu ꝓhibito ab ecclesia tñ cum statuta ecclesie nõ extendant se ad infideles: q nunq3 baptizati fuerũt: legitimũ fuit matrimoniũ int eos ꝓctũ: 7 ido post ꝓversiõez eoꝝ ad fidẽ nõ st sepandi ex ꝛ ꝓsan. ꝛ infidelibus.

De cognatõe spũali ti.18.

DEinde considerandũ ẽ ꝛc cognatõe spũali: ⁊ circa hãc q̃runt plura.ſ. vtruz cognatio spũalis ſit:⁊ qd ſit. ℞o ſicut p carnalem cognatõem accipit hõ cẽ nãe vñ ꝯbit quoddã vinculũ ad dãtes illud cẽ. Ita in regñatõne ſacr̃i accipit cẽ gr̃e. vñ ꝯbit quoddã vinculũ ad ipos dãtes Sicut ãt quo ad cẽ nãe dantes ſũt pat̃ ⁊ mater:ſic quo ad cẽ gr̃e ꝛc:cui⁹ ꝑſonã gerit q ſacr̃z regñatõis tribuit:⁊ eccleſia cui⁹ ꝑſonã gerit:q puex tenet ad recipiẽdum ſacr̃m.vñ ſicut i gñatõe carnali cõtrahit̃ cognatio carnalis ex ꝑte patris ⁊ matris: ita in regñatõe ſpũali cognatio ſpũalis ex ꝑte dãtis ſacramẽtum ⁊ tenẽtis pueꝛ.zo.q.i.omnes.⁊ ex̃ e.c.vltimo Vñ ſpũalis cognatio ẽ q̃dã ꝓximitas ꝑſonarum ꝓueniẽs ex ſacr̃i datõe:vel ad illud tẽtione. Utꝛ cognatio ſpũalis impediat mr̃ioniũ. ℞o aut ꝑcedit mr̃oniuz ⁊ tũc impedit ipm quo ad cẽntiã: vñ impedit mr̃oniũ ꝯbendum:⁊ dirimit iam ꝯctuz zo.q.i.c.i.in fi.⁊ ex̃ e.veniẽs. Aut ſequit̃ ⁊ ſic nõ impedit quo ad cẽntiaz:impedit tñ q̃q̃ quo ad exactõnem ꝛbiti carnalis. Aut.n.ꝯbit̃ ex neceſſitate: vt q̃ vir ſuſcipit vel baptizat i arti.neceſſitatis filiũ ꝓpriũ vel filiũ nõ ſuũ:ß ſui ꝯiugis:⁊ tũc nõ impedit̃ exigẽ ⁊ reddẽ ꝛbitũ.zo.q.i.ad limia. Aut ſine neceſſitate:aut q̃ p errorẽ ſiue p ignorãtiã:⁊ tũc etiã ñ impedit̃ ſi adhibuit diligẽtiã.ex̃ e.ſi vir. Aut p frandẽ ſiue malitiã:qz.ſ.mr̃ionio inſidiat̃:⁊ tũc qz fraus nemini ꝓcinari dz:vt pz i d.c.ſi vir fraudulẽt⁹ impedit̃ exigẽ nõ reddẽ ß Boñ.4.di.4z.q.i.ar.i.c. Pe.4.di.4z q.i.ar.i.c. Tho. 4.di.4z.q.i.ar.i.⁊ Rich. 4°.di.4z.q.i.ar.i.⁊ Jo.an.zo.q.i.noſſe. Ber.vo ex̃ e.ſi vir.⁊ Roz.dicũt q cum nõ inueniat̃ ꝓhibitũ q talis fraudulẽtus nõ exigat ꝛbitũ nõ eſt ꝓhibẽdus ꝑtere ꝛbitũ ab vxore:ſi nõ põt induci q contineat a ꝛbiti ꝑtitione. Idem ãt dicit ex̃ ꝛc eo:q cogno.ꝯſan.tranſmiſſe.q ſi nõ põt continẽ ꝛc lnia eccleſie põt ꝑtẽ cuz etiam poſſet ꝯbẽ. Dicit etiã idẽ Hoſti.ex̃ eo.ſi vir.q ſi vterq; fraudulẽt⁹ fuit:⁊ malam fidem bũt ꝑm cum neuter ꝛbet ꝛbitum exigẽ:vel neuter ſubtrahẽ: lz vtq; meli⁹ faceꝛt ſi ꝓtinentiã vouẽt ⁊ ꝓuaret.⁊ ß lra d.c.ſonare vr̃. Alex.etiã an.z.t.z.c.ꝛ ſacrilegio.ar.z.q.6.dicit q ſi vterq; ſciẽter ſuſcepit cõem filiuz ex ſacro fonte:vterq; iure ſuo ꝓuat̃:vñ neut̃ ꝑtẽ põt:⁊ ſi ꝑtat alt̃:alt̃ reddẽ nõ tenet. Ex ꝯbus cãis ꝯbit̃ cognatio ſpũalis. ℞o q ꝯbit̃ ex tribus tñ:vt vult magr̃ ſnĩaꝛ.li.4.di.4z. ſ.bap⁹.confirmatiõe.⁊ cathe⁹ vt hr̃ li.6.e. q̃uis. Mã in carnali gñatõe p quã ꝯbit̃ cognatio carnalis ſũt tria.ſ.ad gñatõem diſpoſitio:q̃ eſt i ſeminũ cõmixtiõe:ipa gñatio: q̃ in fetus aiatione. Et hui⁹ gñatõis manifeſtatio: q̃ eſt p natiuitatem ex vtero. Sic i regñatõe ſpũali tria ſũt conſideranda.ſ.diſpoſitio ad regñatiõez:q̃ ẽ p catbeciſmũ.⁊ ipa regñatio ſpũalis:q̃ ẽ p baptiſmũ.⁊ eius manifeſtatio:q̃ eſt ꝑ confirmatiõis ſacr̃m:p qõ homo fidelis ad publicã fidei ꝯfeſſionẽ exponitur. In baptiſmo ãt ⁊ cõfirmatione ꝯbit̃ ita fortẽ vinculũ cognatõis ſpũalis:q impedit mr̃io⁹ ꝯbendũ:⁊ dirimit iaz ꝯctũ:ß q i cathe⁹ nõ ẽ niſi q̃dãz diſpoſitio ad regeneratõem:⁊ vr̃ ad eã ſe hr̃e:ſicut ſpõſalia ad mr̃io⁹: iõ ibi ꝯbit̃ cognatio ſpũalis ita ꝛbilis q vir impedit mr̃io⁹ ꝯbendus ⁊ſi poſt ꝯbat̃:nullo mõ ẽ ꝑpt̃ ß dirimẽd. ex̃ e.contracto.⁊.zo.q.i.ſi qs filiaſtrum. ⁊.c ꝛ bis q.⁊.q.e.ſi qs. Cui⁹ ꝓdicte ſnie ſunt Laur. Tanc. Hoff. Ray.⁊ doctores theologi. Rõ ãt fortẽ ꝑncipalis hui⁹ eſt: qz cognatio ſpũalis nõ ꝯbit̃ vere in catheciſmo:ß ei⁹ alĩq ꝛbilis ſilitudo. ſic.n. añ baptiſmũ nullũ aliud ſacr̃m ſuſcipi ꝑt ita nec vera cognatio ſpũalis. Idem ãt ⁊ Ber.i d.c.contracto.dicit q catheciſm⁹ impedit ⁊ dirimit mr̃io⁹:ſi qs teneat i toto cathe⁹. Hoſti. vero dicit q ꝑ⁹ opi.vr̃ ſibi rõabilioꝛ. Predictã ãt diſſenſiõez poſtea papa Bonifaci⁹ remouit dũ ꝑmam opi. approbauit.ex̃ li.6.e.p catheciſmũ. Inter q̃s ꝑſonas cognatio ſpũalis ꝯtrahit̃. ℞o cognatio ſpũalis tres ſũt ſpẽs.ſ.pr̃nitas.cõpaternitas.⁊ fraternitas. pr̃nitas ꝯbit̃ inter regñatuz ⁊ regñantẽ.regñantẽ dico ſiue i miſtrãdo ſacr̃m:ſiue in tenendo ſacramentũ:ſi tñ miſtrans vel tenens ſũt baptizati:alit̃ nõ.qz oiuz ſacramẽtorum ⁊ cognationũ ſpũaliũ:q̃ p ſacr̃m cõtrahuntur.baptiſm⁹ eſt fundamẽtuz.ex̃ ꝛ preſbro nõ bap.c.i. Cõpaternitas ãt ꝯbit̃ inter regñantẽ ⁊ gñantem. tam.n. ſacramẽtũ miſtrans:q̃s tenentes illũ qui regenerat̃ efficiunt̃ cõpatres vel cõmatres pentũ carnaliũ illius q regeneratur

Et qñq; transit spēs cognatiōis ad vnū cōiugū mediāte alio: aliqñ nō. Si enim alt cōiugū iter quos est ꝓsūmatū mr̄io suscipit filiū ꝫ sacro fonte: vel tenet i cō firmatōe: alter ꝓiunx efficit ꝓpat pentū carnaliū illi⁹ q regñat. ex̄ eo. Martin⁹. ⁊ li. cc. ne dum. ⁊. xo. q. 4. si qs vn⁹. Cui⁹ rō est: qz vt ibi dr̄: vir ⁊ mulier effecti sūt vna caro p mr̄io ꝓsūmatum. Si tñ alt coniunx nō cēt baptizatus nō transiret ad eū cognatio spūalis: qz nō cēt capax eius: vt pz ex supradictis. Si āt aliq efficiunt vna caro p fornicariā copulā: non ꝓpt̄ hoc transit ꝓpaternitas ab vno in aliū qz p rem pure carnalē non ꝺbit spūalis cognatio ꝑm Richd. 4. dis. 42. q. i. ar. 2. ⁊ Rob. Quidā vero dicūt vt Tho. 4°. dis. 42. q. i. ar. 2. q. 2. c. q cogna⁹ spūal' tñsit etiā a viro i vxorē p modū cuiusd affinitatis ⁊ ex⁹. Uñ etiā pari rōne vr̄ transire ad mulierē carnalē cognitā: licz non sit vxor. Innocl. vero vtrāq; opi. refert: sed neutrā p̄fert sup. c. Martinus. ꝑma opi. magis placet mihi. Si tñ aliqs suscipit ꝫ sacro fonte filiū alteri⁹ ꝓiugū: inter quos consūmatū est mr̄io⁹: siue fuerit nat⁹ añ cōsummatiōem matrimonij: siue post: ꝫ alia p̄son a q̄s ꝫ ꝓiuge nō efficit ꝓpater: nisi illi⁹ ꝓiugis cuius est fili⁹. xo. q. 4. Qui spūalē. in glo. Cuius rō est: qz ⁊ si q̄tum ad ꝺbendum ꝓpaternitatē ꝓiuges inter quos cōsummatuz ē mr̄io⁹ cōicent sibi suas actōes: nō tñ suas passiōes: qz hoc inducēt nimiū on⁹ ⁊ piculosuz mr̄imonio Et dic vt dicit glo. ibidē. q ille ꝓiunx q nō est p̄r pueri carnalis: nec spūalis: p se nec p actū vxoris p̄t p regñatōem illius fieri ꝓpr̄ regñant is. Si aūt vir vel vxor añ ꝺctū mr̄io⁹ vel añ ꝓsūmatōem mr̄io nū ꝺcti leuauit filiū alicui⁹ ꝫ sacro fonte vel tenuit i ꝓfirmatōe: nō ꝓpt̄ h̄ ad alterꝝ cōiugē trāsit cōp̄nitas. vñ i h̄ casu possz vn⁹ vir duas ꝓmr̄es br̄e i vxores: vnam post mortē alteri⁹. xo. q. 4. post vxoris. ⁊ h̄ siue int̄ p̄dictos ꝓiuges seq̄t carnal' copula siue nō: qz p vnionē carnis ad vnionē spūs p̄cedētē nō transit: vt hr̄ eo. ti. Et hoc bis vr̄ibus ꝓtinet. Que mihi vel cui⁹ mea natū fonte leuauit. Hec mea cō mater fieri mea nō valet vxor. Si q̄ mee natū non ex me fonte leuauit. Et sic patz distinctio Fr̄ani. quā ponit e. c. §. i. nōn duz est. quā etiā ponit magr̄ sentēti. 4. di. 42. nullā cē. vt etiā glo. dic ibidē. dicit. n. sic. s. q ille ꝓhibet ꝓmatri vxoris copulari: qui reddidit ꝫbitū sue vxori postq̄ ei⁹ vxor extitit. Ille vo ꝓmittit mr̄imonio copulari. s. cōmatri vxoris sue: cui⁹ vxor alicui⁹ ꝓmr̄ efficit: ⁊ post hoc a viro suo nō cognoscat: qō est falsuz. Nō. n. refert an post compr̄nitatē cognouerit vxorez vel nō cognouerit: dūmō antea non cognouerit. Fraternitas vo ꝺbitur int̄ regeneratū ⁊ filios carnales regñanti. xo. q. 2. pitaciū. ⁊. c. sc. ⁊ ex̄ e. ex lr̄is. ⁊ h̄ siue carnales filij nati sint añ ꝺctā ꝓpr̄nitatē inter suos pentes carnales regenerātes ⁊ parētes carnales regenerati: siue post ex̄ e. c. tua nos. Filij āt quoz neutro ad cōpr̄nitatē est puentū: p̄t inter se libere copulari mr̄ionialit. Ber. tñ dicit ex̄ eo. vtz. q cognatio spūalis ipedit mr̄oniū ꝺbēdū etiā iter duoz cōpatz filios illos p quos nō est spūalis cognatio ꝺcta: si h̄ bēat illi⁹ eccl⁹ ꝓsuetudo: ⁊ h̄ si sit tal' ꝓsue⁹ q si fiat ꝺcium eius generet ex h̄ scandalum: nō tñ dirimet ꝓpt̄ h̄ mr̄ioniū iā ꝺctum. Unde nō dicit dictū. c. sepantur coniuncti: ß q nō ꝺbent ꝓpt̄ scandalum cōiungi. multa. n. nō fieri ꝓhibent q̄ tñ fcā sustinent. ex̄ ꝫ iureiur. quēadmodū ⁊ huic sñie consentit Hu. ⁊ Hoss. i sum. Idē tñ Ber. e. ti. c. sup eo. dicit q si sit scā dalū magnū alicubi q tales cōiungant vel remaneāt cōiuncti: nō solū impediet inter eos contrahi mr̄imoniū: ß etiā dirimet iam ꝺctū ex⁹ ius antiquū: qō habet xo. q. 2. post susceptū. ñ obstāte ꝓstitutiōe q̄ postea manauit in ꝺcium: q̄ ibidē hr̄. Et sic Ber. ibiō apte ꝺdicit sibi ipi: vt pz intuenti duas p̄dictas glo. tñ magis consentiendum est p̄me glo. Hā ꝑm Hostiē. tolerabiliē ē aliqs ꝺ statuta hoiuz copulatos dimittē simul: q̄s sic ꝓiunctos ꝺ statuta ꝫi separe. ex̄ ꝫ testibus. licet. vñ vbi cunq; magr̄i p suas glo. mr̄ioniū soluūt nec ius exp̄ssum adducūt. Si inuenerl aliquem ꝛoctoꝛē scribentem contrariuz sequaris eum. ar. ex̄ ꝫ regularibus. licet ex q̄dam. ß Ho. ex̄ eo. si vir. Dicit etiam ibiō. e. ti. c. i. q sola ꝓsuetudo approbata p papā inducit ipedimētū: ne matrionium ꝺbat: ⁊ vt matrimoniū ꝺctū sepet: ⁊ h̄ i qbuscunq; casibus hec canonica ꝓstitu⁹ facē posset: vt patet. c. sup eo. approbatio enim pape vim cōstitutiōis hz. ꝓcordat etiā Innocl. ibidē. Pater etiā spūalis licite pōt ducē in vxorē carnalē sororez filij

sui spūal': ⁊ etiā filiā ei⁹: ⁊ etiā filiā spūalē filij sui carnalis: qz lz cognatio spūalis a pre i filiū trāseat: nō tū ep⁹ nō.n.egredit psonas cū qbus ē ꝯcta. vñ nō bz ramos cū ꝑ nō ineniat cautū: ⁊ edictū ꝛ mr̄io⁹ sit ꝓhibitoziū. ex ꝛ spō. cuz apud. ⁊. zo. q. z. post suscepti. §. si qs. ⁊. c. sc. Ex predictis patet abzogatū ee illud qđ dicit i d. c. post suscepti. vsqz ibi. qz leges. dr̄. n. ibi q q ex ꝓpre ⁊ cōmatre fuerint nati: mr̄ionio nō pūt ꝓiungi: qđ pz ex dictis ee falsuz. canon enim ille cozrigit p alios canones posteri⁹ editos. Utrum vxor ⁊ vir simul leuare possint puer ꝛ sacro fonte. R⁹ int' pr̄es ⁊ mr̄em spūalē nulla cognatio spūalis ꝯbit' .secus ē ꝛ carnali gn̄atōne: qz ad eā vtqz vnit': qz vtriusqz ꝓmixtio necessario requirit': ad gn̄atōez vo spūalem alt' sufficeret: vñ nō vniunt'. Inde est q vtqz ꝓiunx puer simul tenē nō ip̄edit' ꝛ necessitate: ꝑ ex q̄dā honestate: vt dic magr̄ sen. li. 4. di. 42. c. solet etiā Nñ vo vterqz cōiunx simul tenet duplex cognatio spūalis ꝯbit' i vtroqz. vna dire cta p factū suū. alt'a idirecta p factū alienum. Hec est ꝑ incōueniēs: sic nec q v' mulier alicui cōsanguinea siml' ⁊ affinis ineniat'. Utr̄ indeus licite possit ꝯbere cū sua cōmatre vel filia spūali. R⁹ Hug. nōuit. zo. q. i. puenit. q indeus cū indea cōmatre sua licite ꝯbit: ⁊ etiā cū filia spūali: quā in cathe⁹ suscepit: si nōdū ē baptizata: qz nō astringit' cōstitutiōi ecc'. Dic etiā q bi⁹ cognatio spūalis ꝯbit' iter iudeos: qñ vnus tenet vel suscipit filiū alci⁹ in baptismo vel ꝓfirmatōe. Sz ip̄e errauit i ꝑ qđ dixit q cognatio spūalis ꝯbit' inter iudeos: qz nō baptizat⁹ nō pt ꝯbere aliquā cognatōez spūalē. nō. n. est capax ei⁹ dū caret baptismo: q sic dictū ē. s. ē fūdamentū oīuz sacr̄oꝝ ⁊ cognationū spūaliū: q̄ p sacr̄a ꝯbunt'. Quid si qs puella baptizauit in tpe necessitatis. s. laycus vel in minozib⁹ ordinib⁹ ꝓstitut⁹: nunqd postea poterit ꝯbere cum ea. R⁹ ꝑ errauit ꝑm Ho. Tanc. ⁊ Ray. sequēs eū dicens ip̄ediri mr̄io^m ꝯbē cū ea. Sz si q̄ras vtr̄ matrimoniū ꝯctū int' eos sit dirimēdum cōsulas papā: cū sit' nou⁹ casus. dicēduz q̄ sine dubio q dirimi dz: qz si suscipiēs sine dubio separet': mlt̄o magis baptizās q est ꝓncipalis. ꝑ satis ꝓbatur ex. zo. q. i. oēs. Quid si filius ꝓesbzi q puellam baptizauit cū illa ꝯbat: nūqd tenebit matrimoniū. R⁹ Tanc. dicit q sic: ꝑ ip̄e in hac. q. ꝑm Ho. sicut i p̄cedēti errauit: vñ ꝯziū ē ver̄. Utr̄ si⁹ carnal' epi possit i vxorē duce eā quā eps ꝓfirmauit. R⁹. cū edictū ꝛ mr̄io⁹ sit ꝓhibitoziū: ⁊ iste casus sit nou⁹: si ꝯberet mr̄io^m int' tales eet papa ꝓsulendus ꝑm Ro. Mihi aūt videt' dicendū indubitant': q eā br̄e nō posset: sicut nec illam quā eps baptizasset qz eadē ē rō ꝛ bap⁹ ⁊ confirmatione.

Quid si qs non tangat ꝑ tangē se sil'et baptizatū rñdens simul cū alijs patrinis ad iterrogatōes: ⁊ cū alijs noīans eum. Rndet Ro. q nō efficit' patrinus: nisi tangat eū vel tenēdo dū baptizat': vel leuando ꝛ sacro fonte: vel tenendo ad cōfirmatōem: lz oia rñdeat ut dictum est.

Quid si teneat ⁊ nō rñdeat cū alijs patrinis intēdēs p ꝑ facē: ne compater efficiat'. ⁊ sic possit cū minozi pctō postea cognoscē pueri mr̄em: vel eā ducē i vxorē Rndet Ro. q. sine preiudicio credit q efficit' cōpater: exq̄ ip̄e tenet puer̄ vel tāgit: ⁊ eū tenē vel tangere intendit. ꝑ. n. est agere: qđ agunt veri patrini. Nec credit q respōsio patrinoꝝ sit ꝛ ſba q̄ ad compaternitatē ꝯbendam.

De cognatōe legali. ti. 19.

Postea cōsiderādū ē ꝛ cognatōe legali: Et qz legal' cognat⁹ ē ꝓpiqtas psonaꝝ ex adoptōe ꝓueniēs. Ideo dicendū ē ꝓus ꝛ adoptōe. z⁹ ꝛ legali cognatōe. Circa adoptōez q̄runt plura. s. qd ē adoptio R⁹ ꝑm Placē. Jo. ⁊ Ho. adoptio ē legal' actio ad solatiū eoꝝ facta. i. inēta. ſBaudi ꝓncipaliť q liberos nō babēt. i. br̄e non poterāt pene nām imitās. Ideo. n. natus mi⁹ nō pt adoptare maiorē: qz mōstruosuz esset q pater eet filio minor. Quot sūt spēs adoptōnis. R⁹ due. s. adoptio. ⁊ arrogatio. vtr̄qz. n. boꝝ ē spēs adoptōis gn̄alis: sicut ꝓpriū ⁊ p accns sūt spēs accidētis gn̄aliť dicti. Differūt āt in q̄tuor ꝑ qz arrogat' q ē sui iuris. i. q nō bz pr̄es nec mr̄em: vel si bz ē emācipat⁹. adopt' aūt q est alieni iuris. i. q est in ptāte pr̄is z⁹ qz arrogatus ⁊ eius filius ⁊ nepos si qs bz i ptāte: tñ seūt cū bonis suis i ptātē arrogāti. Et dr̄ ꝑ nepos ꝓprie filij fris. vñ adoptat⁹ pr̄e adoptant' et illi alij ꝑdicti Adoptatus vero nō transit in potestatē

adoptãtis. vñ adoptaꝝ filiusfamilias ⁊ manet in ptãte pr̃is.nisi ab auo pr̃no vl̃ mr̃no adoptaꝝ. Et ide intellige ſm Bo. de pauo vl̃ alio ſuperiori:a quo recte deſcẽdit:tũc.n.ſm ius ciuile ⁊ canonicũ trãſit in ptãtẽ adoptãtis.ff.e.l.i.⁊.z.vñ v. Arrogans q ſuus ẽ:⁊ bz mens eẽ neceſſe. Patris adopto ſuũ nec pr̃is deſinit eẽ. ℨ.qz arrogatio tñ fit ꝓncipis auctẽ: in cuius ptãte ſũt etiã q ſũt ſui iuris. Adoptio vo fit auctẽ cuiuſlibet magiſtr̃ cõpetentis: dũmõ actio ſit apud eũ.ſ. q bz merũ imperiũ ⁊ mixtum ⁊ iuriſdictõem.ff.e.l.z.⁊ ideo apud delegatũ nõ vr̃ poſſe fieri. 4° arrogat⁹ bz neceſſario ltiam ptẽ i bonis arrogãtis.vñ ſiue eũ emãcipet ſiue decedat bz ei q̃rtã ptẽ bonor̃ ſuor̃ relinquere.i. ltiam ſuam. Adoptat⁹ vo nõ bz i bonis adoptãtis ltiaz.vñ aliqd ei relinquẽ nõ tenet:ſi tñ ab iteſtato decedat:adoptatus ei ſuccedit.Ⓑ pbant.ff.e.l.z.⁊.l.ſi pr̃.C.e. ti.l.i.⁊ pr̃. Ex p̃dictis patet q ſic gñatio nãlis q̃dã eſt impfecta:q̃ nõ dat filio ius in pr̃na hereditate:nec pr̃i ius pr̃re ptãtis i filiũ:vt generatio illegitima. q̃daz ẽ pfcã: q̃ dat vtrũq;:vt generatio ltima ex mr̃io⁹. Ita duplex ẽ gñatio legalis.q̃daz ipfecta ex q̃ nõ trãſfert adoptat⁹ i ptãtẽ adoptãtis:nec acqrit neceſſario ius in hereditate adoptãtis: ⁊ Ⓑ gñali noie dicit adoptatio.q̃dã pfecta q̃ p̃dicta cõcedit: ⁊ Ⓑ ſpãli noie dr̃ arrogatio.qñq; tñ arrogatio dr̃ adop⁹:vt inſti.de adoptõib⁹.vbi dr̃ in pn⁹. q nõ tñ nãles liberi ſm ea q̃ dixim⁹ in ptãte nr̃a ſũt:ſ ẽt hi q̃s adoptamus. Dr̃ ãt arroga⁹ qz adoptãs rogaꝝ i.interrogaꝝ an velit eũ quẽ ẽ adoptaturus ſuũ eẽ filiũ:⁊ is q adoptaꝝ iterrogaꝝ an id fieri patiaꝝ.ff.e.l.i.vñ infans nõ ꝓt arrogari:ſ tñ adoptari:qz regritꝝ ibi verbũ exꝑſſuz.ff.e.l.z. Quis ẽ effect⁹ adoptõis. R° q multiplex.ꝑ vt acqraꝝ filia⁹ ⁊ pr̃is ptãs inttñ q pr̃ necitate famis in ſtãte filiũ vendẽ poſſit.C. de pr̃ibus q fi. diſtra.l. vltl.lz videaꝝ ꝑdicẽ vbũ ibi poſitum.ſ.ſanguinolentos. ſ exponit.i.ſanguie puniẽdos.z° vt ipediat mr̃to⁹:vt dicaꝝ.j.z° vt talis fili⁹ pr̃i ſuccedat:ſ Ⓑ oia itelligi debẽt ſane itelligẽdo bz ea:q̃ dicta ſũt ⁊ dicenꝝ.j. Quis ꝓt adoptare. R° nõ qlz ꝓt adoptare: ſ tñ ille cui pmittit a lege:ſic nõ qlibet ꝓt gñare. Unde nõ q vir ꝓt adoptaꝝ nõ mulier:niſi ei ſolatiũ liberor̃ i acie amiſſor̃ a ꝓncipe cõcedat ff.e.nã ⁊ ſcie.in fi.⁊.C.e.mulierẽ. Itẽ pr̃ familias q ſui iuris ẽ non filiusfamilias. Itẽ q põt generare nãliter:nõ q ñ ꝓt generare ꝑ ꝓt effectũ nãe.ſecus eẽt:ſi nõ poſſz gñare ꝑ aliqđ accñs ſupueniẽs.vñ caſtrat⁹.i.caſte nat⁹.i.nãliter frigidus: nõ ꝓt adoptare: ſ ſpado q cũ gladio vel ſpata teſticulos amiſit ꝓt: vt dic Bo.e.l.z.§.illõ

Item arrogare ꝓt maior.60.annis nõ minor:niſi ex aliq cã neceſſaria: vt ẽ morbus:aut valitudo:aut alia iuſta cã: vt ſi pſonã ſibi cõiũctã velit arrogare: qz añ tps illud dz intendẽ generatõi nãli. minor tñ.60.ãnis ꝓt adoptare: vt dicit Bo. dz ãt vt adoptãs adoptatũ plena pubertate ꝓcedat.i.annis.18.ita q poſſet eũ nãliter genniſſe.ff.e.ſi pr̃.§.vltl.⁊.C.arrogato

Quis ꝓt adoptari. R° qlibet tam maſculus q̃s fẽia:ſiue ſit ſui iuris:ſiue alieni dũmõ ſit etatis minoris adoptãte patre: ita q poſſet nãlis fili⁹ ei⁹ eẽ.ff.e.adoptat⁹ z. nec aliqs ꝓt adoptari:niſi pr̃is ⁊ volũtari⁹.ff.e.nec abſens. Sũt etiã q̃dã alia ꝑter p̃dicta ſpãliter ꝓſiderãda in arrogatione.ſ.an arrogãs velit arrogare plures q nõ pmittit.an libertũ alienũ vel maiorez ſe:vel diuitẽ:cũ ipe arrogãs ſit pauper:vel in honeſtate vite:vel eũ c⁹ tutelaz vel curã geſſit:ſi ſit minor.25.annis. Ne forte ideo arroget:vt rõnẽ nõ reddat.ff. e.l.z.⁊ ex cognat.le.c.i. Jn bis.n.oibus denegaꝝ.

Eqtr de z° arti.ſ.de cognatõe legali. Circa quã q̃runt plura.ſ.qd ẽ cognatio legalis: ſ Ⓑ dictũ eſt.ſ. in pn.ar.ꝓcedẽtis. Quot ⁊ q̃ ſũt ſpẽs eius. R° tres. vna ẽ q̃ſi aſcendentiuz:q̃ ẽ inter adoptãtẽ ⁊ adoptatũ.z^ q̃ſi collateraliũ:q̃ ẽ inter liberos adoptiuos nãles. Ⓑ etiã oñdit ad nepotes adoptãtis.i. ad filios filior̃.z^ q̃ſi affinitas legalis:q̃ eſt inter adoptãtẽ ⁊ vxorẽ filij adoptiui: vel ẽ⁹ iter adoptiuũ ⁊ vxorẽ adoptãtis.

Sz q̃re nõ ẽ etiã vna ſpẽs aſcendẽtiũ R°:qz humor venit ad ramos a radice: ⁊ non e⁹ qz igit filij ſũt rami pr̃is:iõ cognatio legalis cõicaꝝ a pr̃e filijs:⁊ nõ e⁹

Mõndũ ãt q ille q adoptaꝝ efficitur cognatus illis ſolis:q ſunt in ptãte pr̃is adoptantis.ff.de adop.q i adoptione.

Utrum cognatio legalis dicat ſm veritatẽ aliquod vinculũ. R° q ſic. Unde Nicolaus papa dicit:inter eos nõ ꝺbit coniugiũ quos adoptatio iungit.Ⓑ autez

viculū ē trāsūptiuū:7 hz originē a cognatōne carnali:sīc 7 cognatio spūalis.pīs n.carnalis ē filiū educare possessorem dimittē.Dic ē q ē ibi pīs affect⁹ 7 officiū ac p ℔ aliqđ viculū.℔ ät a legib⁹ statutū ē in solatū filioꝝ:qđ ē int cetera ipis cōingatis maximū: 7 sic pz quō cognatio legalis ē vinculū. Utꝝ adoptio siue legalis cognatio ipediat mrīo⁹. ℟° sīc cōsanguinei 7 affines:ita 7 adoptiui sil' in eadē familia solēt cohabitare.lex ät ꝓcipue psonas illas excludit a ꝓingio rōne honestatis:q̄s necesse ē cohabitare:7 ita sicut ꝓsanguineos 7 affines;ita 7 adoptios excludit a ꝓingio pari.Hz vt iā dicē ꝯsō sp:quosdā ad tps.s.durāte adoptiōe.Hz ät mrīo⁹ nō ℔iaceat legi adoptōis iq̄tū ē lex seculi:℔iacet tñ ei inq̄tū ē ab ecc^ susceptā 7 approbata.ex̄ e.c.vno. Qñ 7 q̄lit impedit. ℟° q cuz sit triplex spēs cognatōis legalis:vt dictū est.ē.p^ 7 z^ mrīo⁹ ipedit.z^ vo ad tps.s.q̄s din durat adoptio.i.q̄s din sūt ꝛeiusdem pīs ptātē. Ea quoq; soluta morte vel emācipatōe filij adoptiui vel nālis: vel alio mō quo adoptio hz solui:postea nō ipedit:qz ℔ pbibitio tñ itroducta ē rōne cohabitatiōis. Hz pbibitio respcū adoptātis 7 vxoris ei⁹ itroducta est rōne reuerētie:quā eis spœbēt.℔ ꝓfirmat instī.œ nup.§.i.z.7.z.7 ex̄ e.si q̄.in tex.7 glo.7.zo.q.z.ita diligē. 7.c.post susceptū. Utꝝ cognatio legal' trāseat ad nepotē.i.filiū filij adoptiui.℟° q sic.s.pp' cohabitatōem: nec tñ pp' ℔ hi⁹ cognatio hz gdus: qz ī eodē gdu attinet pī filio 7 nepoti. Utꝝ adoptiu⁹ q non trāsit ī ptātē adoptātis ꝟbē possit cū filia nāli ltima pīs adoptiui. Rñderi pt sm ℔u. q nōt ℔.zo.q.z.in pn. q adoptio q̄ nō ē arrogatio:nō ipedit mrīo⁹ int filios ℔ etiā vult ℔o. In ℔ etiā Innocē magis vī ꝓsentire. Arrogatio vo impedit dum durat:ℓ ea soluta nō ipedit. Secundum alios vo nō pōt adoptōe durāte: qz 7 sī nō trāseat talis in ptātē adoptātis: acq̄runt tñ ei iura q̄dā ex adoptōe: q̄ dissolunt p emancipatōem.ff. de adoptione l.pe.§.sup antē. Iura etiā canonica idistī cte loquūt de adoptōe nō distinguendo.s. int arrogatū 7 adoptatū.vnde idem ius ĩnuit quo ad hoc ee ī vtroq; casu.ex̄ e.c. vnico.ī glo.7.zo.q.z.c.i.℔ etiā veri⁹ reputat ℔o. Utꝝ filius alicuius nālis 7 legitimus ꝓtrahere possit cū filia mulieris arrogate a suo pī'e.Rñdeo q sic.cū enim mulier neminē hēat i ptāte sua:filia filie arrogate trāsire nō nōt ī ptātē arrogātis. 7 iō nulla cognatio orta ē int ipm 7 illā ex arrogatione mīs sue.ff. de adoptōe.si pī'.Nō possz tñ talis ꝟbē cū filia viri arrogati a suo tpe: si hēbat caz in ptāte sua qñ fuit arrogat⁹.℔ ℔o. Utꝝ filij adoptiui possint ꝟbere int se.Rñdeo q sic. sīc nōt ℔u.zo.q.z.ita sīc. Et spūales filij alicui⁹ int se ꝟbere pōt:7 etiā spūales cū adoptiuis.ex̄ e.c.si q̄.ī glo.q; ℔ ñ iuenit pbibitū. Secūduz vo ℔o.distinguēdum ē int arrogatos 7 adoptatos ꝓpie dictos nā int omēs illos:q sunt ī ptāte adoptātis pbibēt nuptie celebrari: vsq; ad gdū p legē pbibitū:7 iō int duos arrogatos ad eodē nō pt ꝟbi mrīo⁹: ℓ iter duos adoptiuos filios eiusdē pīs adoptātis pōt ꝟbi. Quid si adoptiu⁹ durāte adoptōe ꝟbat mrīo⁹ cum filia ltima adoptantis: nūqd mrīo⁹ soluet. Rñdeo qdā dixerūt q nō:eo q impedimētū ē tpale:vt refert glo.e.c. vnico.7 sī qua. Hz ℔ nō est vez qz hz illud impedimentuz sit tpale fm se. Inducit tñ ꝓpetuū effectum:7 ponit ex⁹ in glo.illa.s.q iste nō pōt mrīo⁹ ꝟbē cuz hac cōiugata:cuius viro mortuo poterit ꝟbere cū ea. Et hui⁹ sñie fuit ℔u. Ric℔. 4.di.4z.q.z.ar.z.c.z⁹.7 Rod. Utꝝ fili⁹ adoptiu⁹ ꝟbē possit cū filia illegitima pīs adoptiui. Rñdeo credo sine ꝑiudi⁹ q sic.qz sīc nōt ℔u.z.q.z.in pn.cū dī q fili⁹ adoptiu⁹ ꝟbē nō pōt cum filia nāli. Nālis fili⁹ 7 filia quo ad ℔ dicunt ltim⁹ fili⁹ vel ltīma filia.s.œ ltimo mrīo⁹ nati. Et cū eo cōueniūt ℔o. Innoc. Ber.e.c. vno. Nam fili⁹ illegitim⁹ non est in ptāte pīs:vt pz isti.œ nup.§.vltī.7 iō pt copulari filie adoptiue patris: nō tñ copulari posset filie spūali.zo.q.z.c.i.ī glo.a.

De ipedimēto criminis.ti.zo.

POstea considerandum est œ impedimēto criminis:vbi videndū ē p pp' q crimina ipedit mrīoniuz ꝟbendum.2° pp' q crimina dirimit mrīoniū iā ꝟctum.3° œ ipedimēto incestus in spāli. 4° œ impedimento vxoricidij. Circa p^m nōndū q q̄dā crimina impediūt mrīo⁹ ꝟbēdū pp' ipoꝝ enormitatē: ℓ nō dirimūt iam ꝟctū:quoꝝ p^m ē incestus:vt cū qs sciens

cognoscit suam consanguineam vel affinem vsq; ad 4.^m^ ēdam inclusiue .zz.q.7.si qs viduam.7.c.qui uxorem. 7 eē ꝛ eo q cog.consang.c.i.7.z. z^m^ est interfectio ꝓprie vxoris.zz.q.z.admonē.7.c. interfectores. z^o^ est raptus sponse alt^ri^ z7.q.z.statutuz. 4^m^ est leuatio ꝓpꝛij filij ꝛ fonte sacro malitiose.s.vt possit vxorē suam ꝛbito carnali ꝑuari.30.q.i.eo aūt. qō interrogatus. 5^m^ est interfectio p̄sb̄ri eē ꝛ pr.7 re.q p̄sb̄m. 6^m^ mōial' scient' in vxorē acceptio.z7.q.i.Hu.qui. Et isti sex casus ponunt in illa glo.illi^o^.c.q presbyterum. 7^m^ est solēnis pnia fm aliqs 7 est rō fm eos:q; solennit' penitentes intelligunt' vouē. vñ sub hac regula ecclie debent viuere.ꝛ pr.di.5.ꝓcium.Et ceteꝛ tur pone ecclesiastice.ii.q.i.aliud. Hugo vō dicit q; qlibet penitēs p̄t matrimoniū ꝯbē:nisi sit alicui iniunctum noie penitē^e^ ne ꝯbat.H tñ fallit' vt dicit i trib^o^ casibus s.in vxoricidio. in raptu sponse alterius. 7 in incestu.in qbus ꝯbere ꝓhibent':7 rō est:q; in his matrimoniū cōtaminatur. Ab his tamen casibus iuuenes excipit. Ambas has opi.ponit Hu.Et isti septez casus p̄dicti his versibus continentur.

Presbꝛum vxorē necās natiq; patꝛin^o^.
Incestus raptoꝛ sōlennis non sociantur.

Addūt etiā qdam ꝛ illo q occidit ꝓprium filiū.eē ꝛ his q ꝓprios filios.c.i.Hoff.et addit ꝛ eo q violat institiam publice honestatis.z7.q.z.si quis sponsam.Iz aūt crimina p̄dicta 7 forte q̄dam alia mr̄io^m^ impediant ꝯbendum.Adolescentibus tam ꝛ qbus timet' ꝛ incōtinētia pōt epus licentiā dare contrahendi.zz.q.z.antiq.7 c.in adolescentia. 7 eē ꝛ eo q cog.ꝓsā. ex lr̄is.Uel forte sufficit dispensatio q; ad hoc presbꝛi ꝓprium.imo ꝛ cōsuetudine hodie non seruat' rigoꝛ iste.s.vt pretat' dispēsatio in H casu.H Ray.7 Ro.

Egt' videre ꝛ z^o^.Circa qō sciendum q; crimina q; etiā mr̄ionii dirimūt iam contractum sūt tria p^m^ est cū qs adulterat' cū aliqua coniugata:7 ipa vel ipe machinat^o^ fuit i moꝛtem vxoris adulteri vel viri adultere cū effectu:ita.s.q; moꝛs sb̄secuta fuerit:machinatus inquā eo aīo vt ꝯbant postea simul:tunc eniz tales nō p̄t ꝯbē simul: 7 si ꝯxerūt sunt sepandi.zi.q.i.H qs.7 eē ꝛ eo q dux.i mr̄io^m^ quā pol.p adul.sup eo.Secus est si alia ꝛ eā interfecisset:tūc enim nō eēnt sepandi: vt nōt Hu.i dcō c.si qs.7 Ber. 7 Hosti.in d.c.sup eo. Et idem dicendum ē si mandauit vel p̄cepit vel consuluit interfici:7 factū est ita. Idē enim est ac si interfecisset: sicut nōt idem Hu.in dicto.c.si qs.Si autem i ei^o^ moꝛtē non optatus sit: H tñ cum interficeretur ratum habuit:nō ꝓpter H mr̄io^m^ dirimet' qz edictū ꝛ mr̄imonio est ꝓhibitoꝛium.Et ille casus nō inuenit' ꝓhibitus: 7 sic nōt Laur^s^. 7 Ber. eē ꝛ puer. infide. laudabilem.in glo.vlt^a^. Uñ vero qs interficit virum alicuius mulieris: vt cū ea postea ꝯbat:non tñ eam polluit viro viuente:tūc si tales postea ꝯbant simil'.fm aliquos.s. Hu.Ho.7 Inno.eē ꝛ.sup eo.matrimoniū dirimet'.eē ꝛ puer. infide. laudabilem. vbi nulla mentio fit ꝛ adulterio.7 tñ oī ibi q; nec etiam ꝓpter fidei fauoꝛem sustinetur matrimoniū ꝛctum inter sarracenuz cōuersum 7 xp̄ianam: que virū suū fecit interfici p illum adhuc i captiuitate viri constitutum.Cū p̄dictis etiā pueniꝛe vr̄ Ber.in p̄ma glo.sup d.c. qz non dicitur ibi nec etiā alibi:q; regrat' cū machinatōe adulteriū.Secūdum vero alios scilz Hoff.matrimoniū nō dirimet'.zi.q.i. relatuz.7.c.se.vbi fit exp̄sse mētio ꝛ adulterio eē ꝛ eo q dux.c.vlt^a^.Uñ fm Hoff.tria sē necessaria ad hoc q; mr̄ioniū dirimatur pretextu machinatōis.s. adulteriū.occisio actualis.7 q; eo aīo fiat vt ꝯbant sil' Sed dicendum q; iura q̄ Hoff.adducit non ꝓbant intentum eius:qz nulluz ius inuenit' dicēs ad H requiri machinatōez 7 adulteriū. Intelligendū etiam q; si aī baptismum machinatus eēt in moꝛtē cū effectu:nihilominus post baptismū eam ducere non posset.ar.eē ꝛ puer. infide. c.i. §.ad fi. Ad H nota q; siqua mulier in moꝛtez viri sui cū alijs fuerit machinata 7 ipe aliquem eoꝛum se ꝛtendendo occiꝛerit: post moꝛtem vxoris aliam ducere posset si voluerit. Ipa vō insidiatrix penitentie sine spe coniugij ꝛbet eē subiecta si tñ ipa ꝯxerit:matrimoniū tenebit.eē ō diuoꝛ. siqua.in tex.7 glo. z^o^ crimen est cum qs pstat fidem adultere:q; eam ducet p^o^ moꝛtē viri ei^o^ legitimi: vel p^o^ moꝛtem vxoris ipius adulteri .zi.q.i.relatū. 7 eē ꝛ eo q dux .sup.H. 7.c.significasti. 7.c.veniens..Et idez intellige si ꝓmissio firmata fuerit iuramento:siue fidei datōne:qz quo ad hoc equipalent interpositio

fidei ⁊ ꝓstatio inramti.ex̄ ꝛ bis q̄ ni.ad aures. Si queraṫ quare bi⁹ fides data adultere dirimit mr̄ionii. dicendū q ꝛ re nō vacāte ꝓmissio fidei fieri nō dz:vt ꝛ ꝑbenda vel hereditate viuētis:ne quis ꝛsideret ꝓximi mortē: ⁊ ß est rō statuti ecclesie in ß casu. Sz pone q adulter ꝓmissionē nudā faciat adultē ꝛ ꝯbēdo post mortē viri ei⁹:nūqd eo mortuo si cō trahāt tenebit mr̄ionii iter eos ꝯctum. R°qdam dicūt q sic:qz vt dr̄ ex̄ ꝛ spō. cū apud.cū ꝑhibitoriū sit edictū ꝺ mr̄io° ꝯbendo:qcunq; nō ꝑhibeṫ admittiṫ.nō inueniṫ aūt in iure ꝓhibitū vi⁊ ꝯbē cum adultera post mortē viri ei⁹: nisi viuente viro eius fidē ꝛderit:vl' iurauerit:vl' nisi alter co⁊ in mariti mortem ꝓpē ß fuerit machinatus. Alij dicūt ꝯrium:qz spōsalia nuda ꝓmissione ꝯbi pñt: nec soluunṫ p sponsalia fide vl' iuramēto firmata. vñ cū adultero nuda ꝓmissio ꝛ ꝯbendo cā re videṫ illud idē piculum ꝓ quo fuit facta ꝓhibitio. vñ volūt q ī ꝓdicto casu z° noie fidei itelligaṫ q̄libet ꝓmissio nuda vel nō nuda:q̄ ꝓmissio est quasi quedaz ꝛsponsatio ꝛ futuro. Et huius ſnie fuit Hu.ſicut apparet.zi.q.i.relatū. cōsentiūt etiā ei Ray.⁊ R oð. Esto q petr⁹ solicitet berthā:vt illa ꝯsentiat sibi tali pacto q ipe p fidem ꝓmittat martine ipius berthe ꝯsanguinee:q post mortez viri eius accipiet ī vxorē illā ꝛ qua ꝯsulit ei martina. Intēdēs ⁊ ꝓbabiliṫ credēs q martina ei ꝯsulat ꝛ ipamet.ſ.bertha:cui petr⁹ ꝯsentit: ⁊ postea pficiēs illud qō ꝓmisit berthā ꝛ consilio martine post mortem viri berthe in vxorē accipit:mō queritur vt⁊ illud mr̄io⁹ teneat. R° q nō: quia bertha sciēs q ille si daret sibi fidē postea nō posset eā bn̄e in vxorē fraudulenṫ fecē illā psuasionem:⁊ fraus neminī ꝛbet patrocinari. Si tñ bertha ꝑdictā ꝓmissiōez ꝓcurasset nō intendēs supradictā fraudem: ß potius q petrus vtiliorē ⁊ honorabiliorem vxorē bn̄et: si ꝛ consilio martine vxorē accipēt: ⁊ q accipiēdo vxorē ꝛ ꝯsilio martine post mortē viri sui sibi solatiosior eēt:mr̄io⁹ inter eam ⁊ pe.ꝯctū tenēt. z⁹ crimē est cū qs adulterā pñtialiter ducit:⁊ cū ea ꝯbit: qō est pl⁹ q̄z fidē ꝛ ducendo dare.ex̄ ꝛ eo q duxit.cū haberet.⁊.c.exultare.facit enim ꝑmū mr̄ionium q nō valet z⁹: qñ ꝑmū mr̄ioniuz fuit legitimū ⁊ vex:nam si nō fuit verus ß tñ putatiuum nō ipedit mr̄ioniuz z⁹. ex̄ ꝛ spō.veniēs.⁊ ꝛ mr̄io° ꝯ interdictū ex lr̄is in fi. Si tñ ꝑmū mr̄ionium fuit in facie ecclesie ꝯctum: ⁊ alē ante diuortiū p ecclesiā celebratū:⁊ ꝯ ecclesie interdictū cū alia ꝯbat peccat ⁊ pñiam agere ꝛbet Sz nihilomin⁹ mr̄ioniū tenet: vt dicīt in ꝛcretali ꝓximo allegata. Quid si qs ꝯbat cum aliqua.ꝛ pñti:⁊ eā nō cognoscat:qz ꝓuenit mortē vel religiōe:ß aliq; illa moriaṫ vel religionē intret cum alia ꝯbat vel alij fidez ꝛt eāq; cognoscat:nūqd illā potēit ducē ī vxorē. R° ex Inno. q sic.ß aūt Hosti.q nō.ex̄ ꝛ eo q duxit in mr̄ionium.si qs. Si vo nullus supra dcōrū triū casuum iteruenerit:⁊ adulter mortua vxore sua vel viro adultere contraxerit cum ea quā p adulteriuz polluit tz mr̄ioniū.ex̄ ꝛ eo q duxit.sup ß.signifi casti.veniens. Nō aūt dictum est.ſ.q qñ adulter fidē ꝛderit adultere: vel ꝯxit cuz ea viuente viro adultere vel vxore adulteri ꝛbet separi. Intelligendū est vtroq; sciente impedimentū:qñ sic ꝯxerūt. Si.n. alter ignoraret credēs eū cū quo ꝯtraxit eē solutū:posset cū eo eē ltime si vellet:⁊ ß in odiū alteri⁹ ⁊ fauorē inscij:q adulteriū nō ꝓmittit ꝓpē bonā fidē quā habuit.ex̄ ꝛ eo q duxit ꝓpositū.⁊.c.veniēs.⁊ ꝺ spō. cū in aplica. Hūqd mortua vxore legitima cōfirmaṫ eoipo matrimoniū iter insciam ⁊ adulteꝛ. R°q nō:ß ꝑmus cōsensus ꝑm iura fuit adulterinus: ⁊ ideo nouus ꝯsensus regriṫ ad ß vt mr̄ioniuz confirmeṫ:⁊ valebit non a tēpe ꝑmi:sed noui consensus. Est igiṫ ī ptāte mulieris insciē a viro putatiuo separi:vel iplozare ꝯpelli ipz publice consentire:si vouit spōte:vt in d.c.veniens.⁊ ex̄ ꝛ cōin.ſer. ꝓpositum. Si tñ illa que ꝑus insciа fuit p⁹ mortem vxoris certificata ꝛ morte ei⁹ semel copule carnali consentit:postea reclamare nō poterit.ꝑm Hosti.ar.in dictis.c.

Quid si qs vxore ꝑma vinēte cū pluribus ꝯbat eis insciis. R° ꝑm Ho.locus erit gratificatōi:qz quācūq; certificatam ꝛ morte ꝑme vxoris ꝑ cognouerit vxor eius erit.ar.in dictis.c. De ß etiā.j.videti.ꝛ ipedimēto ligaminis in qōnib⁹ vltl.

Quid si qs bi⁹ adulter nouū cōsensuz cum zª ꝓueniens contraxit cum alia ꝛ pñti. R° illud z⁹ mr̄ionium tenet.ar.in illo.c.veniēs.ꝑm Hoff. Quid si qs mulieri coniugate cū qua nōdū adulterium

cõmisit ꝛdit fidem ꝛ ducendo eam post mortem viri sui legitimi: ⁊ vxoris sue si ipe est coniugatus: vel contrabit cũ ea ꝛ facto: nunqd si ꝓcrit post mortẽ vxoris sue vel viri adultere sũt sepandi. Rndeo ꝛterminatuꝫ est in nouo iure: q̃ sine añ sine post fidem datam vel matrio⁹ ꝛ facto cõtractũ supstite tñ ltima cognouerit eã: oio separi ꝛbẽt. Si vo nec añ nec p⁹ ite ꝛuenerit carnal' copula: lꝫ vtriq; eoꝝ qz i b grauiꝫ ꝛliquerũt pnia sit iiũgẽda: mr̃io⁹ tñ qõ cũ ea ꝓxit: post vxoris obitũ nõ ẽ dirimendum. Cui⁹ tñ ꝓrium ꝟbugo nõuit. zi. q. i. relatũ. Sꝫ ius ẽ exp̃sse ꝓtra cum. ex̃ ꝛ eo q̃ duxit. si qs vxoreꝫ. ⁊ bi⁹ sñie sũt Ray. Do. ⁊ Hoff. q̃ dicũt q̃ forte opi. ꝟbu. saluari põt ꝛ mr̃io⁹ inꝰ tales cõtrabendo: nõ ãt ꝛ mr̃io⁹ dirimẽdo.

Eqꝰ vidẽ ꝛ zᵒ. s. ꝛ crimine iceſt⁹ q̃ qs coꝫuit cõsanguineã vxoꝛ vtꝫ ipediat matrio⁹. Rᵒ talem icestum duʳ itelligi põt qs ꝓmittẽ. s. aut añ matrionũ ꝓtractõem. ⁊ etiã post sponsalia ꝛ futuro: ⁊ tũc nullũ ẽ matrionium ꝓcteꝫ ꝓpꝰ affinitatẽ. vnõ sũt iudicio eccᵉ sepandi: ⁊ mulier nubẽ põt: vir ãt q̃ꝫ est ꝛ iuris rigore nõ põt nubẽ. Aut post cõtractõem matrionũ: ⁊ b etiã duʳ põt i telligi. s. aut ꝛ matrio⁹ iam ꝓcto: aut ꝛ ꝟbẽdo post mortẽ vxoris. ꝑmo⁹ nõ soluit viculum matrionũ: tñ icestuosus amittit ius ꝓtendi ꝛbitũ ab vxore attinente illi cum qua ꝓmisit icestũ. ex̃ ꝛ eo q̃ cogno. ꝓsang. c. i. Et etiã ab vxore nõ attinente ei cũ q̃ ꝓ misit icestum. eo. ti. transmisse. te neꝰ tñ reddẽ ꝛbitũ vxoꝛi ꝓtẽti: vt bñ. c. c. qz petñ ei⁹ ꝑiudicare vxoꝛi non potuit nisi sceleris ꝓscia fuerit. Si tñ ignorantꝫ soroꝛẽ vxoris cognouerit: putãs eam eẽ vxoꝛẽ suam: iurabit q̃ b inscius fecerit: ⁊ reddet ⁊ exiget: illa ãt sine cõiugio ma nere ꝛbet. zᵃ. q. i. in lectum. Si zᵒ. sic nõ ꝫ sibi post mortem vxoris mr̃io⁴⁹ ꝓbere vt bñ. ex̃ ꝛ eo q̃ cogno. consang. c. i. ⁊ c. transmisse. qõ est itelligẽduꝫ nisi cum eo fuerit dispensatum. dispensaret enim cuꝫ iuuene. e. ti. c. i. in glo. ⁊ ar. ad b. zz. q. z. in adolescẽtia. qz tali timeꝰ ꝛ incontinẽtia si tñ sine dispensatõe ꝓxerit mr̃io⁴⁹ tenebit: qz nõ est ꝓhibitio cũ statuto irritante si ꝓrium factũ fuerit: añ ab illa vxore sibi ꝛbitũ ptẽ nõ licebit: tenebiꝰ tñ reddere vt in. c. transmisse. Secũdũ tñ Do. secum dispẽsari ꝑt si sit iuuenis ꝛ ꝛbiti ꝓtitõe cũ etiã ꝛ lnia ecclesie possit ꝓbẽ ⁊ sic ꝑm eũ si ꝓtinẽ nõ possit ꝑt ptẽ ꝛbitũ ꝛ lnia ecclesie. Uolũt etiã q̃dam q̃ tales ad tps separi ꝛbeãt ad pniam faciẽdã: ꝓccant eni sine lnia ecclesie ꝓbendo. Jo. tñ nõt zz. q. z. i adolescentia. q̃ iuuenis sine dispensatõne ꝑt contrahere: ß senex indiget dispensatõe.

Eqꝰ vidẽ ꝛ 4°. s. ꝛ crimine vxoricidij. Et circa b q̃runt plura. s. vtrum i aliquo casu liceat vxoꝛẽ occidẽ. Rndeo vi⁹ interficẽ vxoꝛẽ cõtigit duʳ. Eno mõ ꝑ iudicium ciuile: ⁊ sic nõ est dubium q̃ sine ꝓccato ꝑt vir zelo iusticie: nõ liuoꝛe vindicte vel odij motus vxoꝛẽ adulterã i iudicio seculari ꝛ adulterio criminaliꝫ accusare: ⁊ pnã mortis a lege statutam ptẽ: nõ ãt i iudicio eccle siastico: qz eccª nõ bz gladiũ materialez s. q̃tũ ad executõem. zz. q. z. inter b. Alio mõ ꝑt ipam ꝑ scipm in iudicio cõiũctaꝫ ⁊ sic ex̃ actũ adulterij q̃tũcunq; sciat eã adulterã nec ꝑm legẽ ciuilẽ: nec ꝑm legez cõscie licet: ß lex ciuilis quasi licitũ reputat: q̃ in ipo actu iueniẽs eaz interficiat. zz. q. z. inꝰ b. in glo. ar. etiam ad b. C. ad legẽ iuliã ꝛ adulterio. l. graccus. Sꝫ illa lex loquiꝫ q̃tũ ad pene interficiẽtis miti gatõem: nõ q̃si nõ ꝓhibens: ß q̃si huiusmodi homicidij pnã nõ infligens ꝓpter maximũ incitamẽtũ: ß ecclª ad hoc non ẽ stricta legib⁹ humanis: vt iudicet eũ sine reatu pene eterne: vel pene ecclesiastico iudicio infligende: ⁊ iõ i nullo casu licet vxorem occidere viro ꝓpria auẽte. Sed ꝓ b obꝺcit. qõ. 7. q. i. sic dr̃ q̃ vxoꝛ a viro iudicari ꝺz eo viuẽte. Sed b ꝑm Jo. est vez eam i domo coꝛrigẽdo. zz. q. 4. duo ista. sed nõ verberãdo: qz illa sũt ab inge nuis aliena. C. ꝛ repu. cõsensu. vñ ꝑt eã tpate castigare cuꝫ sit ꝛ familia eius: sic dñs seruũ: ß nõ põt eã i foro iudicare: qz nullus ꝑt sibi vel suis ius dicẽ. ff. ꝛ iurisdic. o. iudi. qui iurisdictõni. q̃nimo si vir flagellis vel fustibus ꝟberauerit vxoꝛem nisi ꝓ cãis i iure exp̃ssis: ꝺabit ei zᵃ⁴⁹ ptẽ donatiõis: quã ꝛderat ei ꝓpꝰ nuptias. in auc⁹. vt li. mr̃i vel auie. § si qs aũt. Si ãt nõ ꝛdit donatũ ꝓpꝰ nuptias punit i 4ª ꝑte totius substãe: si substa eius nõ excedit 400. aureos. si aũtẽ excedat. 100. aureos ꝺabit ei. C. ꝛ repu. l. z. Clerici tñ possũt vxoꝛes suas si ꝓccauerint custodire ⁊ li gare in ꝺomo sua ꝑter necem ⁊ eas cogẽ

possunt ad iciunia salutaria: ita tñ q cū eis non comedāt donec ꝓueniant.zz.q. 2.placuit. ℞ aūt ꝺm Jo.layci nō possunt facē vxoꝛib⁹ suis. Ad ℞ nō q ꝺm leges pñi ꝺat ius occidēdi quelibz adulterātē cū filia quā bz in ptāte: ⁊ nulli alij ꝑmi ꝺat ℞ ius. Non tñ vbicūq; ꝓhenderit pater ei ꝑmittit occidē:ꝙ solū si in domo sua vel sui generi ꝓhendat: ita tñ q vtrūq; simul occidat:⁊ ℞ icōtinēti faciat ff.ꝺ actiōibus.l.pñi. Marit⁹ aūt tñ pōt occidere humilem psonaz:cui non ꝺbet reuerentiā:ꝙ si inuenerit in domo sua non in domo soceri.ff.e.marito.℞ Ho. Utꝛ vxoꝛicidiū impediat mꝛioniū. ℟° triplic⁹ ꝓtigit vxoꝛē occidere.s.aut psequēdo culpaz:vt qñ ꝓpt adulteriū occidit.aut psequēdo nāz.qñ.s.ꝓpt odiū psone.aut psequendo mꝛimoniū:qñ.s.vir occidit vxorem vt contrahat cū adultera. ꝑmo mō est ꝓcatum magnū.z⁹maius.z⁹ maximum.ꝑmo mō ⁊ z° impedit mꝛio⁹ contrahēdū:ꝙ nō dirimit iam contractū.zz. q.z.interfectoꝛes. z° mō ꝛespectu aliarū psonarum:similit impedit mꝛio⁹ ꝯbēdū ꝙ nō dirimit ꝯctum. ꝛespectu vo adultē impedit ⁊ dirimit.eꝝ ꝺ eo q duxꝛ.sup eo. ⁊.c.significasti.

De disparitate cultus.ti.zi.

DEide ꝯsiderandū est ꝺ disparitate cultus.Et ꝑ ꝺ ifideliuz. ꝯiugio.z° ꝺ ispoꝛ diuoꝛtio.z° ꝺ coꝛple. Circa ꝑimum q̄runt plura.s.vtꝛ fidelis possit ꝯbē cuz infideli. ℟° circa istā mām dicendum q aliud ius fuit añ legem Moysi: aliō tpe legis:aliud tpe euangelij. Ante legem.n. poterat ꝯbere fidelis cū infideli:qz nulla lege ꝓhibebat:sicut fecit Joseph cū Egyptiaca.Gen.41.⁊ Moyses cū Madiānitide.Exo.z. Tpe aūt legis fuit eis ꝓhibitū contrahere cū cbananeis ꝙpt caꝛ puersitatē ⁊ obstinatōez i infidelitate ꝓpt quam etiā oīs mandauerat eas occidi. vnde Deutro.7. Nō inibis cū eis fedus nec sociabis cum eis cōiugia. Nō fuit aūt ꝓhibitū cū oibus infidelib⁹ gñaliť.vnde nō licebat ꝯbē cū cbananeis:nisi relicto cultu idolatrie conuerterent ad fidem: sicut ꝯxit Naason cū Raab.ꝺ qua genuit Booz. Matth.i.cū alijs vo licebat maxie qñ nō timebat piculuz ꝑuersiōis

Tpe vo euangelij nō licet cōtrahere cuz vllo infideli mꝛio⁰ nec simplicit nec sub cōditōne conuertēdi ad fidē.sponsalia tñ licet ꝯbere nō qdem simplicit: ꝙ sub conditōne.s.si conuertat ad fidem.28.q.i.§. bis.⁊.c.caue.⁊.c.non oportet. Jn quo ꝺt c.nōt Hu. q mꝛio⁰ ꝯctum cum infideli etiā sub conditōe cōuertēdi ad fidē nō valet.Sponsalia vo sine cōditōe cōuertendi nō tenent.Cōtracta vo sub taliter cōditōe valent. Sed post cōuersionē opus est nouo cōsensu ad mꝛio⁰: qz ꝑ⁹ fuit ad sponsalia tñ.Sed attendendū q infidelis pōt quis ꝺupliciť ꝺici.vno mō quia caret fide: ⁊ talis disparitas vbi est bene impedit mꝛionium ꝯbendū:ꝙ nō dirimit iam ꝯctuz:vt si catholicus ꝯtrahat cum hēica baptizata. Et ℞ nōt Hu.28.q.i.cap. ue inquit Ambro.xp̄iane ne indeam aut gentilem aut alienigenā.i.hereticam vel a fide tua alienā accersias tibi vxoꝛē.Sz ℞ ꝺicit Ambro.nō qz mꝛio⁰ contractuz cū eis nō sit verū:ꝙ qz periculosuz.Alio⁰ oꝛ quis ifidelis qz caret fidei sacrāmēto .s.baptismo:q sacꝛo⁹ est ianua ⁊ fundamentum: ⁊ cū tali bz etiā fidē hēat nō ꝑt fidelis ꝯbere ꝺm sacramenta ecclesie: ⁊ si ꝯbat nihil facit.vñ dirimit matrimoniū iam ꝯctum:⁊ ℞ nōt Hu.oi.zz.§. verum. Ad ℞ etiā facit illud.c.caue. ꝺ si xp̄iana sis nō est satis:nisi sitis ambo initiati sacrāmēto baptismatis.℟ aūt q̄re non tz mꝛioniū ꝯctum int fidelez ⁊ ifidelē: qui baptismuz nō suscepit qcḡd ꝺicāt alij est qz iura reddunt fidelē illegitimaz psonā ad ꝯbendū cū tali infideli.vñ.28.q.i.sic ꝺicitur nō nisi eiusdez religionis ⁊ fidei maneant copulata cōiugia. Et simile ꝺicē ꝺ.ꝑdictus si xp̄iana.Hi⁹ aūt institutiōis fuit rō cōgrua:qz nō ꝺcet ꝯbere mꝛio⁰ i quo nō cēt rō sacri:ꝙ in mꝛio⁰ tali nō ē rō sacramenti:qz nō posset ꝺfe rōnez sacrāmēti ex ꝑte cōiugis vni⁹: ⁊ nō ꝺfe ex ꝑte alterius. Jlle aūt q non ē baptizatus nullū aliud sacrāmētū suscipe pōt:vt.ꝺ. visum est.Et ideo nō tenet mꝛio⁰ ꝯctuz int baptizatum ⁊ nō baptizatū:etiam si credat oēs fidei articulos: vt oñdit ꝺict⁹ ꝺ.si xp̄iana.qꝺ exponēdū ē ꝺm glo.i.cathetizata. Utꝛ mꝛio⁰ possit eē inter infideles.℟° q sic.eꝝ ꝺ ꝺnoꝛ.gaudemus. Considerandū aūt est q matrimoniuz ē institutū in officiū.in remediū.in sacm.⁊ in fedus humanum:vt etiam ꝺictū est.ꝺ.

ꝛ ista hꝫ apud fideles plene: apud vero i fideles semiplene. Est enim in officium ꝓ creandi plem: ß apud fideles ad cultū ꝛi apud infideles nō. Est etiā i remediū qō excusat actū ⁊ iugalē a culpa: ß apō fideles cū ħ etiā dat gr̄a remittēs cōcupiam rōnē bñdictōnis adiūcte. Apud ifideles aūt nō dat gr̄a. Est etiā i sacr̄m: qz signi ficat vnionē ꝛi ꝛ aie sine dīne nāe ꝛ bumane. Sed apud fideles sīgt actu: apud ifideles āt tñ aptitudie. Prima rō sacr̄i mr̄ionū consistit maxime in ratificatione vinculi. Apud ifideles āt nō hꝫ ratifica tōem pfectā ꝛ ħ ꝓp̄ ꝛfectū sacr̄i fidei: ꝛ ꝓp̄ statutū: qz i tali statu iūct⁹ ē vxori: in quo pōt vniri vinculo fortiori. s. suscipiē do sacm baptismi: ꝛ xpo alligari: a quo statu nō pōt ꝓhiberi. Et ideo i casu pōt illud infirmari: ꝓp̄ qō dicit Aug⁹. Non est ratū cōiugiū: qō sine ꝛo est. ꝛ habet .28.q.i.hꝫ tñ ratificatōem: vt solui nō pos sit vtroqꝫ in illo statu manēte. Est etiā in quoddā fedus bñane societatis: ß apud fideles est quoddā fed⁹ societatis indisso lubilis. Apud vo ifideles est fedus socie tatis dissolubilis. s. in casu: vt dictum est.

Utr̄ mr̄io⁹ cē possit inter infideles di uersoꝫ rituū: puta indei cū pagana. ℟°. Hu. nōt. 28.q.i. §. verꝫ. q̄ sic. Et q̄ aspi tas cultus nō impedit mr̄io⁹ nisi iter fidelē ꝛ infidelem. Et q̄ ꝓhibitio iurisgentiū ꝛ qua dicit dis. i. iusgentiū nō est adeo effi cax qn ꝫbi possit mr̄ionū int̄ tales. Alij dicūt q̄ lꝫ mr̄io⁹ sit ꝛ iure nāli pfectum recipit tñ ꝛterminatōnem a iure scripto vel dīno vel bñano. vñ lꝫ tales nō impe diant̄ ꝫbere p ius nāle: nec p ius dīnuꝫ nec p ius canonicum: quia ecclesia non iudicat ꝛ his qui foris sunt. i. Lorin. 5°. pōt tñ impediri p ꝓpria ꝛ spālia statuta ipoꝝ: qz ꝛ si nihil statuē pōt circa mr̄io⁹ inq̄stū ē sacr̄m: pōt tñ inq̄stū ē ibi fed⁹ bu manum. Et ħ ē positio Pe. 4°. di. 39. q. i. ar. 2. Esto q̄ i mr̄io⁹ ifideliū iteruenirēt pactū ħ. s. q̄ qñ vellēt dato libello repu dij abinuicē separent̄: nūqd mr̄i⁹ eēt int̄ eos. ℟° q̄ nō: qz talis ꝛditio ē ꝫ sbam mr̄ionij. Si vo ñ iteruenit: lꝫ ħ postea cō tingat ꝛ facto: est mr̄io⁹ int̄ eos. extra ó diuoz. q̄sto. ħ in glo. ex ꝛ sang. ꝛ ifide libus. Utr̄ mr̄io⁹ ifideliū excuset actū ⁊iugalē a pctō. ℟° tria bona mr̄ionij hꝫ q̄ sūt i mr̄io⁹ excusant actū ⁊ugalem a pctō: qz igit̄ in cōiugio fideliū sūt ꝛplete excusant cōplete. qz vero i cōiugio ifide lium sunt incōplete: excusant incōplete. In mr̄imonio. n. fideliū ē bonū ꝓlis i gene ratōe ꝛ educatōe ad cultū ꝛi bonū fidei nō tñ bñane: ß etiā dīne: qz cōinges ser uant adinicem sibi fidē: ꝛ ad ꝛū. bonuꝫ sacr̄i quo ad significatōeꝫ verā: ꝛ nō tñ verā ß etiā pfectā qz ꝓpriā: qz illud mr̄i monij ē idissolubile. Est etiā ibi signica⁹ actu nō aptitudine tñ. In ifidelibus aūt ꝛest educa⁹ plis ad cultū ꝛi: ꝛ fides dī na. si sit etiā ibi fides ad hoiez: nō refert ordinate quo ad ꝛū. Deest etiā ibi ꝓp tuitas ꝛ actualitas significatiōis: iō tale mr̄ioniū est impfectū: ꝛ impfecte excusat ⁊iugalē actū. Uñ nō q̄ fideles i illo actu vitare pñt pnā: ꝛ acgrere gloziā: qz ipis tū ꝓp̄ meritū fidei: tū ꝓp̄ bñdcōem ecc⁹ nō tñ dat̄ remediū qō ꝑseruat a culpa: ß etiā dat̄ gr̄a q̄ remittit ⁊cupiam. Infide les vero qdez qz cōiungūt̄ fm istitutio nem dīnam vitāt culpā: ꝛ p ꝫñs pnam nisi affectio libidinosa iteruenīat: q̄ etiaꝫ apud xpianos actū cōiugalē fedat: non tñ acgrunt palmaꝫ: qz nulla dat̄ eis gr̄a ꝓp̄ ꝛfectū fidei: sine q̄ impossibile ē placē ꝛo. ħ Bon. 4. di. 39. ar. 3. c.

Eqt̄ videē ꝛ 2°. s. ꝛ diuortio mr̄i monij ifideliū. Et circa ħ q̄runt̄ plura. s. vtr̄ fidelis cōuersus te neatur discedere ab infideli. ℟° ꝛ discessu fidelis cōiugis ab infideli aliq̄ē iudicādū ꝓ tpe ꝓmitine ecclie: aliq̄ ꝓ tpe Cōstātini impatoris ꝛ tpibus illi ꝓpinqs: aliter ꝓ moderno tpe. Primo. n. tpe passim con uertebant̄ ad fidē iudei ꝛ gētiles: ꝛ ideo cōiunx fidelis poterat br̄e spē ꝓbabilē ꝛ cōuersiōe cōiugis ifidelis: etiam si ꝛuer sionē nō ꝓmittēt. Et ideo tūc erat ꝛsiliuꝫ nō ꝑceptū cōmanē ifideli cohitare voleti sine iudeo sine gentili ꝓ quo tpe dic̄ apls i. Cor. 7. sanctificat⁹ ē vir ifidelis p mulie rē fidelem: ꝛ sanctificata est mulier ifidel⁹ p virū fidelē. 2° vo tpe erāt obstiati iudei gētiles vo satis ꝛfacili cōuertebant̄ ad fidem: ꝛ iō tūc nō erat tutū fideli cum in fideli iudeo cohitare: nec spes erat ꝛ cō uersiōe gētilis: ꝛ ideo tūc ꝛsiliū erat com manē ifideli gētili: nō tñ iudeo nisi ꝓmit teret cōuerti. Uñ ꝓ his duob⁹ dz intelligi ꝛsulē apls i. Cor. 7. si qs frater habet vxorem infidelē: ꝛ ħ cōsentit hitare cum illo nō dimittat eam. Huc vo vterqꝫ pro maiori parte obstinati vident̄. Et iō vbi

infidelis diligent⁹ ⁊ sufficienter monitus cōuerti nolu erit: nō ꝓmittet fidelis cohabitare ei: siue sit gentilis: siue iude⁹: ꝓpter corruptōis periculū cuitādū: qz sp ꝑmutatur vbi nolūt cōuerti: ꝙ nolit cohabitare sine cōtumelia creatoris. Et ꝓ isto tpe intelligit illud. 28. q. i. iudei. nō pōt inquit infidelis ī ci⁹ cōiūctōe manē: q̄ iaz ī xp̄ianam translata ē fidē. Si āt voluerit conuerti aut ℔ vult ⁊ ꝓmittit vel offert añ̄ꝑ post ꝙersiōez sui cōiugis exercuerit aliquē actū fidei ꝯtrariū: aut post. ꝑmo mō cōiūx cōuersus nō tenet ab eode discedere ꝯ tenet suū cōiugē maritali affectiōe tractare. Mō. n. sibi pōt obijcē spūalē fornicatōem: quā ambo piter exercuerunt. z⁹⁹ ē in ptāte fidelis ab ifideli discedē q̄tum ad cohibitatōez ⁊ thoꝛ: nō tñ q̄tum ad vinculi mr̄ionalis solutōem. ℔ Ric. 4. di. 39. q. 2. ar. i. c. Quid si ifidelis cōuersus bēat plures vxores. ℟. cum br̄e plures vxores sit ꝯ legē nāe: eni etiā ifideles sūt astricti nō ē vex mr̄io⁹ ifidel': nisi cū illa cū q̄ ꝑ ꝯtr. vñ si ipe cū oib⁹ vxoꝛib⁹ suis ꝙersat': ꝺz manē cū ꝑma ⁊ abijcē alias Si āt ꝑma ꝙerti noluerit: ⁊ aliq̄ exeaꝛ cōuertat': idē ius bz ꝯbēdi ꝛ nouo cuz illa qō br̄et cū alia. ꝛ quo p⁹ dicet. ℔ Tho. 4. di. 39. ar. 2. c. 4. Idē dicit Io. ꝛ diuoꝛ. gaudem⁹. ī casu quo ꝑma est mortua.

Quid si eodē mometo ifidelis ꝯtr. cū duab⁹ dicēs: accipio vos ābas ī vxoꝛes q̄ erit vxoꝛ ex istis. ℟ndet Rob. ꝙ nenī nisi forte altera illaꝝ sit talis ꝙ cū illa cōtrahē nō posset: ī quo casu mr̄io⁹ cū reliqua tenēt. sic Io. nōuit. Utꝝ mr̄ionū ifideliū ī ḡdu ꝓhibito ꝯctū q̄ cōuertī' sit sepandū. ℟° vt. s. e. ti. ꝛ ꝙsāguinitate

Utꝝ ꝙersus ad fidez possit ꝯbē cum alia ꝑsona cōiuge ifideli viuēte. ℟° ꝙūr ifidelis aut vult bītare cū ꝙerso ad fidē sine cōtumelia creatoris ⁊ scādalo ipius cōuersi: aut nō. ꝑ° nō licet conuerso ꝯbē cū alia ꝑsona viuēte ꝙiuge ifideli: ꝛz non sit cogēd⁹ cohabitare sibi. 28. q. z. si infidel'. §. hoc distinguendū. Cui⁹ rō ē: qz in hoc casu nō ē solutū iter eos vinculū mr̄iale: qz quo ad ℔ ifidelis coniūx ñ iuriat' mr̄io⁹: nec mr̄ionū cōditioni: nec marito. Si vo non vult cohabitare solui' vinculum mr̄ioniale iter eos: qz iuriat' mr̄io⁹ ⁊ tūc cōuersus aliā ducē ꝑt. Et sic pōt intelligi illud. i. Lozi. 7. si ifidelis discedit discedat nō. n. seruituti subiect⁹ est frater aut sozoꝛ in hi⁹. Dicit etiā in d. §. ꝙ discedentē nō oz seq. ⁊ ea viuente aliā ducē licet. ℔ nō est intelligēdū: nisi ꝛ his q ī infidelitate sibi copulati sūt. Si āt vult cohabitare: non tñ sine blasfemia xp̄iane fidei: adhuc in ℔ casu solui' vinculuz matrioniale iter eos qz directe iniuriat' mr̄ionū conditioni: ī quo casu intelligit illud qō dicit ī. c. sup̄ dicto. s. ꝙ cōtumelia creatoris soluit ius mr̄ionū: ⁊ tūc fidelis pōt aliud mr̄ionū ꝯbere. Si āt vult cohabitare sine blasfemia xp̄iane fidei: nō tñ sine scādalo coniugis fidelis: qz conat' ipm puertē: adhuc i hoc casu conuersus ꝑt aliud mr̄io⁹ ꝯbē: qz solutū ē vinculū ꝑmi mr̄ionū p ℔ ꝙ infidelis iniuriat' enoꝛmit' fideli coniugi. Et sic ꝓz ꝙ vinculū matrionū fidelis cū ifideli solui' ī trib⁹ casib⁹. vñ v. Decre sp̄nētē vel blasfemare volentē. Uel te credētem scelus ad moꝛtale trabētē. Maz sūt absq̄ moꝛa tūc vincula rupta ꝑoꝛa. ℙꝛopt' tam cās ꝑdictas nō solueret mr̄ioniale vinculum qō cēt ratū: ℔ int' infideles non est mr̄io⁹ ratū: vt dictū ē. s. ⁊ bī. 18. q. i. circa ꝑn⁹. ℔ Rich. 4. d. 39. q. 2. ar. 2. c. Ex prędictis ꝓz ꝙ eoꝛpo ꝙ alt' infideliū ꝙiugū conuertit' ad fidē altero ī ifidelitate remanēte: nō solui' iter eos vinculū ꝙingale: ꝯ qz nō ē ratū ē dissolubile: ⁊ ꝑ ꝑdictaz cōuersionē disponit' ad dissoluendū. Sz ifidelē nolle cohabitare cū fideli: aut nō sine blasfemia fidei xp̄iane: aut nō sine scandalo cōiugis fidelis vinculū ꝑdictū dissoluit. ℔ Rich. vbi. s. Hec oz illā solutiōem fieri p iudiciū ecc⁸: cū ecc⁸ nō iudicet ꝛ i fideli. 28. q. 2. si ifidel'. ī gl. Alij āt dicūt ꝙ oz fieī p iudiciū ecc⁸: ꝙ si ifidel'ñ vult cōparere: ecc⁸ ꝑt ⁊ oz sniare. Alij āt dicūt ꝙ nō solui' vinculū matrionū inter eos donec ꝙersus ꝯbat aliō mr̄io⁹: qz si infidelis post illas blasfemias ꝙertē' ad fidē: añ̄ꝑ ꝙersus aliō mr̄io⁹ ꝯtr. isset: ꝑ cōuersus aliō matrio⁹ ꝯbē nō posset. Et hui⁹ sniē vident' eē Ray. ⁊ Io. ⁊ ꝓz Ric. vbi. s. difficile ē vidē si ꝑmi mr̄ionū vinculū nō ē ꝑ solutū: quō sequēs matrio⁹ sit legitimū. vñ ꝑm ipm añ̄ꝑ ꝯbat' mr̄ionū z⁹ soluit' ꝑmū. vt dr̄ ī glo. illi⁹. c. si infidelis. Et tñ si añ ꝯctū scōi matrionū ali⁹ cōiunx cōuerteret': non licet ꝑ conuerso z⁹ matrio⁹ ꝯbere viuente alio: non qz ꝑ cōuersionē alteri⁹ restitueret' vinculum ꝑmi matrionū: q̄si iur̄ postliminiū: vt qdā

dicunt: qz ad cãndum viculũ matrionij regrit cõsensus mutuus: ꝫ qz ipedimẽtũ cãret quo alius alio viuẽte cũ alia ꝑsona matrio^m contrahẽ ꝓbibet .z8.q.z.si insi ꝛelis.in glo. Ibi tñ dicit ꝙ restituit vinculũ mr̃imonij:ꝫ exponẽdũ ẽ vt dictũ est ℔ Ric.vbi.s.i fi. Roð.aũt nõt ꝙ si aligs ꝓdictoꝝ trium casuuz sit notoꝛi⁹:poterit fidelis contrahẽ cũ alia non expectato in dicio ecclesie:nisi ad hñdum solẽnitates institutas ab ecc^a. si autẽ dubitet ꝛe illo casu:dicendũ est sicut Hu.nõt. z8.q.z.si infidelis.s.ꝙ ep̃us sine ecc^a ꝛebet ad eam mittẽ aliquos q voluntatem ei⁹ requirãt sup illo casu: vel recipe ꝓbatõnem sup ℔ si possit haberi: ⁊ illa voluerit rñdẽ. Aut si forte nõ inueniat alius aliã ducẽ non ꝛebet:si tñ ducat mr̃io^m erit vex:dum tñ ibi sit aligs illoꝝ triũ casuum. Laudat ãt Hoff.ꝙ fidelis testes adhibeat cũ ifidel regsitus cohitare recusat:velcohabitans blasfemat:vel cũ eũ trahere nitit ad mõ tale ꝓccatum.al's si dubitaret ꝛe 2° matrimonio:non ius ꝫ ꝓbatio ꝛeicẽt:⁊ ecc^a ꝑm allegata indicaret. Quid si fidelis ꝓus.s.oum esset infidelis ꝑm ritus suum repudianit ltiam vxoꝛẽ. Rndeo cũ tale repudium ꝯ legẽ nãe sit:⁊ dñs repꝛobauerit. Matℏ.i9.nunqꝫ ea viuẽte accipere aliã poterit:nisi i tribus casib⁹ supdictis. eẋ ꝛe diuoꝛ.gaudem⁹.§.q aũt.℔ Ray.

Sed nunqd vir iaz cõuersus ad fidẽ vxoꝛi restitui ꝛebet iiuste p bi⁹ repudium spoliate:si ℔ ꝓtat. Rº ꝙ nõ:si adhuc remaneat infidelis:qz ꝑm aplm.i.Coꝛ.7°. Frater aut soꝛoꝛ nõ est in hi⁹ seruitute subiectus:ꝫ si vix conuersuz ⁊ ipa ꝙersa se quat:anteqꝫ ꝓt aliquẽ triũ casuuz supdictoꝝ ille aliã ltĩam ducat vxoꝛẽ:eam recipe ꝙpellet:vt ꝓz i ð.§.⁊ ibidẽ.§. ꝙ si cõuersus. Ponat ꝙ p̃ credat vnus ⁊ alt discredat: ⁊ nolit cohabitare ⁊ fornicet:⁊ postea conuertat:nunqd postea reddendus est ei vir suus:an ille p̃ excipere iuriã dimiss.õis vel fornicatõis. Rndeo si coniuges veniãt successiue ad fidem si neuter altex dimissit: nec fornicationem cõmisit:cogẽdi sũt insimul cohabitare:⁊ se affectiõe mr̃ioniali adinnicẽ tractare. Si ãt alt ab altero discesserit:aut fidelis discessit ab ifideli:⁊ ℔ libere potuit ⁊ sine culpa vñ nllõ sibi ꝓindicat. Aut ifidelis discessit a fideli: ⁊ tũc ꝓt fidel'ẽtiã postꝫ venit ad fidẽ excipe:⁊ si vult ꝓt eã accipe tñ cogi nõ ꝺz:qz statiz est ab ea absolut⁹ s.quo ad cohitatõez nõ põt tñ ea viuẽte cũ alia ꝯbẽ. Sz ꝛe fornicatõe itelligẽdũ est:qz p̃ conuersus aut ꝛedit ei occasionẽ fornicãdi:vt qz repudiauit eã: vel noluit cohabitare ei volẽti cohitare sine ꝙtumelia creatoꝛ] :aut ñ.si ꝛedit nõ ꝓt ꝓt fornicatõz excipe.si ñ ꝛedit ꝓt excipe.℔ Ric:

Utx vir ꝓus cõuersus ad fidẽ vxoꝛis a se repudiate;postea ad fidẽ cõuerse fornicatõnem obijcẽ poterit ꝓ eo ꝙ alij post repudiũ nupserit. Rº ꝙ nõ eẋ ꝛe diuoꝛ. gaudem⁹.in fi.qz ibi dicit in glo. Intelligitur contraxisse ltime:qz legis siue ꝯrit auẽte.⁊.zz.q.4. q ꝓccat. ar.eẋ ꝛe frigi. fr̃nitatis. Nũgd ei fornicatõz obijcẽ poterit quã al's añ baptismũ ꝙmisit. Rº baptism⁹ oẽ crimẽ ãtea cõmissuz abluit quo ad ꝛeũ:nõ tñ tollit fornicatõem illã ꝗtinus respicit vix:qz crimen illud commaculat tam vxoꝛem ꝙ maritum.zz.q. i.coniugio. Et sic ius qõ ex illo ꝓccato competit viro remanet ei saluum:⁊ sic ꝓt excipere contra illã.℔ notat eẋ ꝛe diuoꝛ. gaudemus.in glo.vltl.Hug.vero dicit ꝙ potest.z8.q.z.si ifidel'.℔ male ꝛẽ. Quid si talis talẽ recipiat:⁊ eã cognoscat nũqd postea potest ad sacros oꝛdies ꝓmoueri Respondet Roð.ꝙ sic ꝑm Hu.z8.q.z. si infidelis.sed certe dicendum est ꝙ nõ: quia vt habitum est supꝛa baptismus irgularitatem non tollit. vide ꝛe hoc.s̃.li.4 ti.4.ar.i.q.z. Utruz cõuersus ad fidẽ possit ingredi religionem vel subdiacon⁹ fieri:inuita vxoꝛe remanente in infidelitate volente tñ cohabitare. Rndeo opinio Hu.est.z8.q.z.si infidelis.ꝙ ifidelis moneri ꝛebz vt cõuertatur:⁊ si dicat se velle conuerti tunc est expectãda:si vero dicat se nolle conuerti nõ expectabit si ꝯdicat. Alij autem dicunt ꝙ ea inuita põt monachus vel subdiaconꝰ fieri:⁊ iputet sibi ꝙ non conuertitur. Hunus opinioꝝ esse videtur Hosti.ar. extra ꝛe cõuer ꝙiu. c.vltl. Tho. vero notat.4.di.z9.ar.5.c.4 ꝙ si post conuersionẽ viri sit aliqua spes probabilis ꝛe vxoꝛis conuersione:nõ ꝺz vir emittẽ votũ continentie: vel aliõ matrimonũ transire:qz difficilius vxoꝛ cõuerteret sciens se viro suo ꝓuatã eẽ.si ãt nõ sit spes ꝓt ad sacros oꝛdies vel ad religiõez accedẽ ꝓ⁹regsita vxoꝛ ꝙ ꝙuertat

Et si postꝫ aliqꝺ ꝓdcõꝫ fecerit: ꝙuertat vxoꝛ nõ est vir ei⁹ sibi reddendus: ß ꝑputare sibi ꝺz ī pnã tarde ꝙuersiõis ꝙ viro suo ꝓuat. Utꝫ cõiũx ifidelis dimissus possit illo viuẽte cũ alia ꝑsona ꝯhẽ. ℟° ß fuerũt opi. diuerse: vt accipi põt ex dcis 28. q. z. si infidelis. ī glo. gdã. n. opinati st ifidelẽ posse ꝯhẽ aliꝺ mr̃io⁹: nõ tñ añꝫ fidelis aliud mr̃io⁹ ꝯhat: vel solẽne votũ continẽtie faciat ß post: qz postꝫ fidelis ꝯxit vel solennit vouit: sibi nõ remanet ius aliqꝺ in ꝙinge infideli. vñ vir ifidel' nullo iure obligat ad nõ ꝯhẽdũ: qz exq̃ mr̃ioniale vinculũ ẽ int ipm ⁊ fidelẽ solutũ: ins nãe non ꝓhibet ifidelẽ ꝯhẽ: nec ius dinuz: qꝺ ego sciã: nec statutũ eccle qz statuta ecclesie nõ ligãt ifideles nõ batizatos. Alij dicũt ꝙ ifidelis manẽs infidelis ī vita alteri⁹ nõ põt ꝯhẽ: nisi post vitã: qz licet iter ipm ⁊ fidelẽ sit solutũ cõ ingale vinculũ q̃tũ ad eẽntiaz: remanet tñ q̃tũ ad obligatõis efficaciã in infideli ꝓt culpã suã. Hec ex ß segt ꝙ obligef ad ꝓpetuã ꝙtinẽtiã: qz si ꝙuertat ad fidẽ ꝯhẽ põt postꝫ alt cõtraxit: vel solennit vouit. Et ß vr̃ eẽ opi. Tho. 4°. di. 39. ar. 5. c. z⁴ᵃ. ⁊ Pe. 4. di. 39. q. 2. ar. 3. ß Rich. dicit. 4. di. 39. q. 2. ar. 3. c. Hoss. vo circa ß nõt ꝙ mr̃io⁹ solni dicit inter fidelẽ: quia ipe ī trib⁹ casib⁹ supadictis sine ꝓcato ꝯxit. Infidelis vo q ī mr̃ionialib⁹ ꝓccat odio nois xp̃iani sine ꝓcato nõ ꝯxit: vel ecc⁹ nõ curauit dicẽ ꝛ fidelib⁹. qd. n. ad nos ꝛ bis q fozis sũt: ⁊ iõ dic tñ ꝛ fideli

Utꝫ soluat mr̃io⁹ si fiat ifidelis alter ꝙingũ spãlit quo ad fidelez. ℟° ꝙ non ex ꝛ diuoꝛ. q̃situit. Et ß onplici rõe. Una est vt ꝓcludat malis via silatõis ⁊ ꝓceptõis: q q̃ꝙ beresim fingerent: ⁊ ab ea postꝫ relict⁹ nupsisset resilirẽt ⁊ nuberẽt cui vellẽt. z⁹ rõ ẽ: qz mr̃io⁹ fideliũ oino ẽ idissolubile: tñ qz pfectã bz significatõz ⁊ significat vnionẽ dine nãe ⁊ humane vt indissolubilẽ: tñ qz ẽ fundatũ sup̃ baptismũ: q impmit characterẽ idelibilẽ. vñ Innocꝯ. ex ꝛ diuoꝛ. q̃to. dicit: ꝙ sacm fidei. i. baptism⁹ quod semel admissum nũqꝫ amittit ratũ efficit cõiugij sacm.

Utꝫ coniũx fidelis teneat discedẽ ab alio ꝙinge ī heresiz lapso. ℟° ꝙ sic: si obstinate pseueret ī beresim: ⁊ ß ꝓt subuersiõis piculũ: ne pr̃on⁹ turpitudinis ei⁹ eẽ videat. Si ãt redeat ad fidẽ tũc distigue vt continet rñsio sequentis qõnis. ꝛ hoc etiã vide. ß. e. li. ti. ii. ar. z. q. vtꝫ ꝓt fozni catõem spũalem 2ẽ. Esto ꝙ coningum fideliũ alt labat in fidelitatẽ: ⁊ ꝓt hoc fidelis sepet ab ifideli: nũqd ifideli ad fidem reuertẽdi ꝺz alt coniũx fidel' restitui ⁊ nũqd religionẽ intrare poterit ĩuito fidẽli ad fidez redeunti. ℟° aut sepati sunt iudicio ecclesie aut nõ. si sic tũc fidelis religionẽ intrare poterit altero inuito: licet redeat ad fidẽ. si non: ß fidelis ab infideli ꝓpria auctoritate recessit sine ꝙsensu alteri⁹ religionẽ ītrare nõ poterit. exꝫ ꝛ diuoꝛ. ꝛ illa. Jn vtroq tñ casu ꝑm Ber. ⁊ Ho. ī sum. ti. ꝛ diuoꝛ. siue fuerit sepati iudicio ecclesie: siue sine iudicio ecclesie: si nolit fidelis religionẽ ītrare: cogi ꝺz ad alterum redire. exꝫ ꝛ diuoꝛ. q̃to. nõ obstãte spũali fornicatõe ei⁹: cũ iam sit emẽdatus: ⁊ incipiat eẽ qꝺ nõ fuit. di. 50. ferrũ. Laur. tñ dixit ꝙ qñ sepati fuerunt iudicio ecclesie fidelis nõ ẽ cogẽdus recipe ifidelẽ. Sec⁹ autem est ꝛ foznicatõe carnali ꝓt quaz siue sepati fuerit iudicio ecclesie: siue sine iudicio ecclesie: dummõ illa fornicatio sit publica nõ tenet ĩnocẽs nocẽtem recipe nisi velit: lz se cozzexerit. exꝫ ꝛ quer. ou. gaudemus. Et hec sepatio fit tñ quo ad mutuã seruitutem: qz viculuz mr̃imonij nõ dissoluit: cum alt fidelis infidel' efficitur: vt ꝑz in d. c. q̃to. ß Ber. exꝫ ꝛ cõuer. cõiu. mulier. ⁊ i. c. pallegato exꝫ ꝛ diuoꝛ. q̃to. Sz q̃re tenet siue cogit vxozem recipe emẽdatã ꝛ foznicatõe spũali non tñ ꝛ carnali. ℟° qz si vir vxozẽ post eius fornicatõem carnalẽ cognoscẽt: ea mortua ꝓt effectũ sacri ꝓmoueri nõ posset ⁊ sic ei ꝓiudiciũ fiẽt. zz. di. layci. qꝺ nõ cõtingit ī fornicatiõe spũali: qz p pniam est purgata. Jtẽ ī fornicatõe carnali pollut corp⁹ ⁊ aĩa: ß ī spũali solũ aĩa. Et in carnali fornicatõe nõ tñ fit ī aĩa: qꝺ displiceat viro: ß ẽt ī corpe: qꝺ ñ fit ī spũali. Et vir magis scãdalizat ⁊ offendit ex eo qꝺ fit ī corpe q̃z ex eo qꝺ fit ī aĩma: ⁊ ita ẽ ci maiozis scãdali cã. ß Ber. ī d. c. mulier.

Quid si qs nõ excõicat⁹ ꝯhat cũ excõicata. ℟° gdã dicũt ꝙ nõ tz mr̃io⁹ ꝑ qꝺ facit ꝙ talẽ a sacris ecc⁹ sepata. exꝫ ꝛ cle. ex. mi. si celebrat. talib⁹ ẽt st oẽs act⁹ lũmi iterdicti: vt bitũ ẽ. ß. ꝛ effcũ excõicatõis Hu. tñ scripsit ꝙ lz nõ ꝛbeat ꝯhi cũ tali mr̃ionium: tñ contractũ tenet. ar. z8. q. i. caue. ⁊ extra ꝛ diuoꝛ. q̃to. quod ẽ verꝫ ꝑm iura q̃ nũc currũt: vt dicit etiã Ho.

Utrum ꝓp̄t qͦcunqꝫ pctm̄ possit vxor dimitti. ℟. ꝺ̄s vxorez dimittē ꝓhibnit ꝓter cām fornicatōis: ꝫ triplex ē fornicaꝯ ⁊ ꝓ ꝺ̄s triplex ē missio. Est enim fornicatio ꝓp̄ie dicta. ſ. pctm̄ carnis. Et dicta cōmunit. ſ. pctm̄ infidelitatis: p quē modū ꝓp̄e idolatras meretricib⁹ fornicantib⁹ cōparāt. ij. ere. z°. Et dicta cōissime. ſ. qͦ cunqꝫ pctm̄ quo ꝺ̄us relinqt. Dimissio vero ē triplex. ſ. vel quo ad vinculū mr̄ionȳ: vel quo ad cohabitatōem ꝑpetuaz: vel quo ad cohabitatōem tpalem. ꝓp̄t fornicatōem ꝓp̄ie dictā pōt vxor dimitti: non q̄ ad vinculū: ꝫ quo ad cohabitatōez ꝑpetuā ꝓp̄t infidelitatē vero si infidelitas p̄cedat dimitti pōt quo ad vinculū: si seqt dimitti ꝑt quo ad cohabitatōem tpalem. ſ. quousqꝫ corrigat. Uñ ipo reuerso ad fidē ꝑmittit cohabitare is q in fide remansit: nisi aꝺ̄ uersionē fuissent p sñiaz ecclesie sepati ex ꝺ̄o. gaudemus. in fi. Sz ꝓp̄t aliꝫ ꝑccatū si est pctm̄ ex vxoris dimitti nō pōt. ex ꝺ̄o. quesiuit. Si vo est scandalū viri: vt q̄ nō vult cū eo quiete viuē nisi cōsentiat malefacē: ⁊ sic est sibi occasio ruine: ⁊ vehemēt tumet ꝺ̄ lapsu: vt si ptrabere ad mortale nitat: vel i mortē viri cū effectu machinet: vt ex e. c. i. ⁊ in glo. pōt dimitti q̄ ad cohabitatōez tpalē ſ. q̄uſqꝫ corrigat: vt hr̄. z8. q. i. idolatria. Matℏ. 5°. si oculus tuus scandal. te. ez. p oculū ꝺ̄tur. ſm glo. itelligunt spūales amici ⁊ ꝓpinq. pater ⁊ mater. filiⁱ ⁊ sororꝫ ⁊ biⁱ. ⁊ tūc dimittit vt scandalū: non vt sortū: ⁊ cessante scādalo ꝺz recōciliari.

Seqt vidē ꝺ̄ z°. ſ. ꝺ̄ ple infideliū. Et circa ℏ queritꝫ quem pentem ꝺeat sequi ꝑles infideliuz. ℟. ꝑles aut ꝓuenit ad volūtatē adultā: aut nō. si sic cū i eiⁱ volūtate ꝓp̄ia ꝺpendeat sua salus: eius ē regrend⁹ ꝫsensus: ⁊ quē vult libere seq est ꝓmittend⁹ pentem. ſ. fidelē vel infidelez. Si āt est minor cū salⁱ eius ꝺpendeat a pentib⁹ ꝓcuranda: seq ꝺz fidelē i fauorē fidei: ⁊ salutis ꝓuli: ⁊ bōi mr̄ionȳ: nō obstāte q̄ idigeat ad eductōez obsequio mr̄is. ⁊ ℏ totū ꝓbat ex ꝺ̄ ꝓuer. iſide. ex lr̄is.

De ip̄edimēto ordinis. ti. zz.

Postea ꝫsiderandū ē ꝺ̄ impeꝺimēto violētie siue metus: ꝫ ꝺ̄ hoc vide. ℟. ti. 8. buiⁱ li. ar. 4 ꝺ̄ cōsensu coacto. Et iō restat ꝫsiderare ꝺ̄ ip̄edimēto ordinis. Et circa ℏ p̄ ꝫsideradū ē vtq̄ ordo ip̄diat mr̄ioᵐ. 2° vtrū mr̄ioᵐ ip̄diat ordinē. Circa p̄m sciēdū q̄ ptās sacri ordinis p̄ncipalit ordiatur ad misterū altaris. Ad illō vo duo p̄ncipales actus regrūt. ſ. ꝫficē sacrm: ⁊ disponere ꝑplm ad cōicandū. Et p̄ ꝺ̄seruiunt tres ordines supiores. vñ i ipo sacro ꝺ̄seruiūt imediate: q̄ ſbdiacon⁹ patenaz ⁊ calicez ℟si a pplo acceptā offert diacono diacon⁹ presbro: pbro ꝺ̄o. Et bi tangunt sacra: iō sacri dicūt ꝓp̄t ℏ ē etiā eis spāls ꝫtinētia annexa: q̄ maria mūdicia req̄rit ad tractādū digne sacra: ⁊ iō ip̄diūt mr̄ionᵐ ℨbendū: ⁊ dirimūt iā ℨctū. dis. zz. si qs eorum. ⁊. c. lectores. ⁊. c. placuit. ⁊ ex q cleri. vel vo. ℨbere pñt. c. i. ⁊. z. In z° vo actu ꝺ̄seruiūt q̄tuor minores ordies vt dictū ē. s. iō nō dicunt sacri. Hic ē etj q̄ nō ē eis ꝑpabilit annexa ꝫtinētia. vñ nō ip̄diūt mr̄ioᵐ ℨbere. di. zz. si q vo. ⁊ c. seriati. ⁊ di. 28. ꝺ̄ his. ⁊ ex ꝺ̄ cleri. ꝫin. c. i. z. ⁊. z. In ℏ tñ est dr̄ia inter clericos orientales ⁊ occidētales: q̄ clerici oriētales i minorib⁹ ordinib⁹ ꝫstituti ℨbūt: ⁊ i offic̄ cȳs suoꝝ ordinū mīstrāt. vñ ⁊ bñficia ecclesiastica obsequunt. Occidētales vero ℨbūt gdez: ꝫ i officȳs ordinū suoꝝ nō mīstrant. vñ beneficia ecclesiastica: q̄ ꝓpter officia sūt data retinēt nec assequunt. ℏ Pe. 4. di. z7. q. i. ar. i. c. q vlcꝫ ℨbere possint. di. zz. si qs eorum. ⁊. c. lectores. ⁊. c. placuit. Quid si clericⁱ in sacris ꝫstitutus ℨbat ꝺ̄ facto mr̄ioᵐ. ℟. aut ℨbit cū vidua vel corrupta: ⁊ tūc cū eo tanqꝫ cum vidue marito nō licet dispensare: nō ꝓp̄t sacri ꝺfectū: ꝫ ꝓp̄t itentōis affectū cū ope subsecuto. ex ꝺ̄ biga. a nobis. Aut ℨbit cuz virgine: ⁊ tunc illa dimissa ⁊ ꝫpleta iniūcta pnīa si vita laudabilis appareat ⁊ correcta poterit cū eo epūs dispensare iure suo: vt i susceptis ordinib⁹ ministret ex ꝺ̄ cleri. ꝫin. sane. ⁊ etiā vt ad ordines supiores ascendat. ex ꝺ̄ q cleri. c. i. Et hoc videt velle ter. ibidē exp̄sse. Ido. vo dicit q̄ ad ℏ vt ad supiores ordies ascendat necāria ē auctoritas papē si i seculo remaneat. si vo religionē itret epūs suo iure dispēsare posset. ex ꝺ̄ q cle. vel vo. c. i. ⁊. z. Si tñ appareat icorrigibilis epūs cum eo non dispēsabit: nisi i minorib⁹ ordib⁹ si i seculo remanebit. si vo ad religionē trāseat post laudabilē ꝓuersatiōem etiā i maioribus

poterit dispẽsare. exẽ q cleri. c. z. ⁊ extra de apostata. c. z. Et ẽm aliquos exẽ q cleri. c. z. papa loqt cõsulendo si iure suo dispẽsare posset eũ ipe: vt videt e. ti. c. i. ℔ de occisentalib⁹ clericis. Orientales ãt clerici et ĩ sacris vtũtur mr̃io⁹ ꝯcto ĩ miozib⁹ ozdinibus. vt exẽ de vi. ⁊ ho. cle. vt clericozũ mozes. in fi. ⁊ de cleri. cõiu. cũ olim. Orie talis. n. ccc^a votũ cõtinẽtie nõ admisit: qz ꝓ oibus ꝑbanũci⁹ ꝓfessoz ꝓtradixit: cui merito credendũ fuit: cũ nunq̃ copulam nuptiaz exptus fuerit: vt pz di. zi. aliter. ⁊ c. nicena. ℔ ho. Pot ãt ℔ queri vtz cleric⁹ ꝓiugat⁹ gaudeat pulegio clericali ℟. ois cleric⁹ viues ĩ statu ⁊ mõ clericali oz gaudẽ pulegio clericali: aliz nõ. vñ dr̃ li. 6. de cleri. cõiu. clerici. q cleric⁹ q cũ vnica ꝯrit vgine: si tonsurã ⁊ vestes cferat clericales pulegiũ retinet illi⁹. c. si qs i. 7. q. 4. qõ ẽ ꝯ pcussores clericoz. dicit etiã ibidẽ. q hi⁹ cleric⁹ ꝓiugat⁹ ꝑ pmissis ab eo excessibus vel delictis nõ pt criminaliz aut ciuiliz ad seculare iudiciũ trahi nec ullaten⁹ psonaliz aut pecunializ a secularibus iudicibus ꝓdemnari; ⁊ sic etiã retinet pulegiũ illius. c. nullus. exẽ de fo. compe. In ceteris ãt nõ gaudet pulegio clericali. Sz nec etiã ĩ pmissis gaudet pzi vilegio clericali: nisi vt dictũ est tõsurã ⁊ vestes cferat clericales. In ceteris inquã nõ gaudet: vt in pulegio qõ habẽt clerici ne vexent exactõib⁹ ⁊ collect. exẽ de vi. ⁊ ho. cleri. c. vlt. Hec obstat illud. c. Job. exẽ de cleri. cõiu. qõ videt ee ꝯtium d. c. clerici. qz vt dicit Jo. an. ex delatiõe tonsure siue habit⁹ nõ retinet cleric⁹ pzi vilegiũ illud: vt pz ibidẽ. vel loqt de alio pulegio. s. de pulegio emunitatis ab exactõibus ⁊ collect. Utz vero bigam⁹ gaudeat aliquo pulegio clericali q̃situ est. ẽ. c. li. 6. ti. 7. Sz vñ hz sacer ozdo q mr̃io^a impediat. R⁹ ozdo sacer nõ ĩpedit mr̃ioniũ inq̃tuz ozdo: ℔ inq̃tuz sacer. Hi⁹ ãt rõez alig dicũt ee ꝓpt statutum ecc^e: ℔ auctas Hregl. di. 28. c. nullũ. dicit exp̃sse ĩ ordinis suscepcõe pmissionẽ fieri debẽ. Alij dicũt ℔ ee ꝓpt votũ: ℔ p hoc nõ differret impedimentũ ozdinis ab impedimẽto voti. Jdeo dicendũ q ozdo sacer impedit ⁊ dirimit mr̃io^a apud nos: ⁊ apud grecos: ℔ apud grecos ꝓpt statutũ ĩ cõcilio niceno editũ de quo hr̃ dis. zi. c. nicena. Apud nos vo ꝓpt statutũ ⁊ ꝓpt votũ tacitũ annexum. ar. exẽ de cleri. cõiu. cum olim. ⁊ hoc etiaz vult in glo. Jdeo greci ĩ sacris constituti nõ ꝯhunt de nouo mr̃io^a: qz obuiat statutũ tñ pus ꝯcto mr̃io⁹ vtunt. exẽ de vi. ⁊ ho. cleri. vt clericoz. q votum cõtinẽtie non repugnat. non enim consenserunt ĩ obligatõem cõtinentie ministroz sacroz vt dicit in d. c. olim. ⁊ di. zi. aliter. Latini vo nõ ꝯhunt: qz statutuz obuiat: nec vtũtur mr̃io⁹ ꝯcto: qz votuz obstat. Secũdũ aũt Sco. 4. di. 37. q. vnica. c. cõstituens i sacris ꝯhẽ nõ pt: qz ecc^a fecit talẽ psonã simplicit illegitimã ꝓpt rõnẽ. s. assignatã

Sed nunqd clericus ad sacros ozdines ꝓmotus ⁊ postea depositus mr̃ioniũ ꝯhere põt. Rndet Jo. q nõ: qz talis retinet caracterez: cui est annexũ ꝓtinentie notũ. di. 84. cũ in pterito. caracter. n. per depositõem tolli nõ põt: qz aie idelebiliz impr̃it. talis eniz clericaliz viuere debet di. 81. dictũ. Quid si qs clericus fuit p simoniã ordinatus: cũ caracterẽ habeat violatũ. i. q. i. qbus narrantibus. Rndet Hosti. q delictũ ꝓmissum non dabit ei cõ trahendi priuilegium. ff. ad. l. fal. pcida. ⁊ i6. q. i. legi.

Eqt videt de. z⁰. s. vtz mr̃ioniuz impediat ordinem: siue vtz sacer ordo mr̃io⁹ ꝓsummato supueniz possit. Rndeo in ordinis susceptione sũt duo. s. ptãs ordinis: ⁊ executio ptãt. aut q ordinatur coniugatus cõsentiente vxore: ⁊ tũc recipit vtrũq3: ⁊ vxor cum eo intelligitur cõtinentiam pfiteri. di. 77. epus aut vxore nescite vel nõ ꝓsentiẽte: ⁊ tũc recipit ptãtem ordis. i. caracterẽ: sed non executõem: vt pz in. c pdicto. Et ℔ dico d ecc^a occidẽtali. sec⁹ est de orientali: in qua p ordinẽ nõ pindicat ꝓiugio. di. z7. diacon⁹. ⁊ di. zi. nicena. Nõ tñ q siẽ pbabili⁹ vr̃: lz qdã ꝯiũ dixerint vt Hu. Hreci ẽt nõ debẽt ad sacros ordines accedẽ sñ ꝓsensu vxoz: qz admin⁹ tpe sui misterij fraudarent redditõe debiti. di. zi. qñ. q fraudari nõ possent ꝑz ordinẽ iur. si uiri suscipent ordinẽ ꝯdicẽtib⁹ aut ignoãtib⁹ ipis. Hi⁹ sñe sũt Ho. Laur. Jo. ⁊ Ray. Sciẽdũ ẽt q eoipo ꝑz pdictos q mulier ꝓsentit apd grecos: q vir su⁹ ordinẽ reciat: ad ℔ se obligat: q ippetuũ alti non nubat: vt in d. c. qñ. Alis significa⁹ mr̃io nij ñ fuaret: qd maxie ĩ mr̃io⁹ pslbz reqrit. Si vo sine ꝓsensu ei⁹ ordinet ad ℔ teneri nõ vr̃. Nõ ẽ ẽt ptermittendum q apd latinos ozdo sacer mr̃io⁹ supueniẽs

ſoluit vinculum eius ex pte viri: quo ad petitionem debiti: qz nō ꝓt debitū pte nec vxor tenet ei reddē: ß nō ſoluit ex parte alterius ſi nō ꝓſenſit vel neſciuit: qz tunc tenet vxori reddē debitū: ſi nō poſſit eaz inducē ad continendū. diſ. 28. diaconi. 7 27. q. 2. multoz. Etiā ſi ſit factus epus vl papa: vt nōt Ho. 27. q. 2. agathoſa. Et re pte cū vxor corā cōcilio vl cardinalib⁹ vel etiā corā ipo papa: qz ius debet facē de ſeipo. ℞ Roð. Sz eſto q aliqs i inferioribus ordinib⁹ ꝓſtitutus vxore tacente 7 ſciēte ꝓmoueat ad ſacros ordies nunqd qñ reclamabit debitū ſibi reddet ℞° ex quo habuit ips 7 locū reclamādi ꝓſumit conſenſiſſe: 7 amplius nō ꝓt reclamare: 7 ex conſenſu ſuo indicit ſibi lex continētie: nec ꝓt vlz regrere. ℞ Boñ. 4 di. 37. circa ifam. q. 2. In ℞ caſu tacitur nitas hñ ꝓ conſenſu: 7 ℞ ꝓpt dignitatem ordinis ſacri. ſec⁹ ē de monachatu vbi nō ē dignitas tāta. Secūdū tñ Ho. idez ē ius in vtroq caſu. ℞ Roð. Sz nunqd tal mulier mortuo viro tēt ꝓpetuo ꝓtinē vel ꝓt ꝯhē. ℞° ſicut oſ di. 31. c. feriatiz. q poſt viri mortē tenet ꝓpetuo ꝓtinē. Sed quō ℞ ſit itelligēdū diuerſi diuerſimode ſentiūt. Quidam. n. dicunt q ſi vxor viro conſentiat q ordinē ſacrū ſuſcipiat: vt q religionē intret in cōſpectu pſone: ꝓ quā fm ecc⁹ formam diuortiū fieri poſſit: ipſa obligat ad ꝓpetuā ꝓtinentiā cum viro: q ē eadē caro cū ipa: nec excuſat ꝓ ignoratiā iuris fm Boñ. vbi. ſ. nō tñ religionē intrare tenet: niſi timeat de periculo caſtitatis. ſecus ā eēt ſi vir ſimplex votuz emiſſet. fm Tho. 4°. di. 37. q. 1. ar. 2. c. 2ᵐ. 7 Ho. Nec eſt diuerſimode indicanduz de clericis 7 religioſis q̄ſtū ad ℞: eo q vtro biq corp⁹ viri perpetuo debo dicit: 7 ℞ expōſſe dicit in. c. feriatim. Et iō ꝓbabiliē dicit q viro vouēte: 7 votū ſolennizāte ipa intelligit vouiſſe. ar. 2. q. 4. c. 1. 7 vltl. 7 ex de cogna. ſpūali. Martin⁹. 7 ℞ opi. ē ſanior fm Boñ. 7 Tho. Alij dicūt q nō ꝓt ꝯhē voto ſimplici ipediēte: 7 ſi contraxerit: nō valet vi ꝓſtitutōis dirimēde Et inc bos ē Ray. di. 28. quia ſunt culpe. vtrāq iſtaz opi. ponit Ho. Sed nūqd cogit intrare religionē. Ray. dicit q nō niſi ſit vxor i epm ꝓmonēdi. ex de ꝓuer. ꝓiu. cōiugat⁹. 7. c. ſane. Et Innocl. idem dic e. ti. ſup. c. ex pte tua. Sz dicēdū vt. ſ. ti. de bono ſacri. ar. de idiſſolubilitate mri monij p reſpectū ad ingreſſum religionis q. eſto q aliqs. 2ē. qz illud eſt meli⁹ dictū vt dicit Ho.

De impedimēto ligaminis ti. zz.

DEide ꝓſiderādū ē de impedimēto ligamis. ſ. cū qs alteri coniugi eſt obligat⁹: qō impedimētū ſp validū fuit etiaz añq aliqd ſup ℞ ab ecc^ ſtatueret: nūq. n. obligat⁹ vxori aliā ducē ꝓt vel potuit: nec vnq licuit: 7 q ℞ fecit adulteriū ꝓmiſit: niſi cum eo adeo diſpēſatū fuerit: vt cū pīarchis ex de diuor. gaudem⁹. §. i. Circa ℞ āt ipe dimētū q̄runt plra. ſ. vtz alligat⁹ alicui p ſpōſalia de futuro ꝯhē poſſit mrio⁹ cū alia ꝓſo^. ℞° vt. ſ. ti. quō hēant ſpōſalia ſoluī. cāu. 8. Utz alligat⁹ mrionialiter alicui ꝯhē poſſit mrio⁹ cū alia ꝓſo^. ℞° tales ſi nō ſūt p carnis copulā vna caro effecti ꝓt alt alt⁹o iuito ad religionē trāſire Et q remanet ꝓt cū alio ꝯhē. ex de ꝓuer. ꝓiu. vex. 7. c. ex publico. 7 de ſpon. du. Iz poſt ſolutū. Si āt ſit ſecuta copula carnal inc eos: nūq niſi ꝓpt fornicatōez ꝓt alt alterz dimittē: 7 ſi ꝓpt fornicatōz diuiſerit: ñ ꝓt cū alio ꝯhē: 7 ſi ꝯhat mechat. vñ aut recōciliet cōiugi: aut remaneat ſine cōiuge. zz. q. 7. c. i. z. 7. z. Qui āt noīe ſuo nō iuſſu ei⁹ cui⁹ē ptāte: vel ci⁹ noīe quē vel quā hz in ptāte bina ſpōſalia vel binas nuptias ꝯxerit: fit infamis ipſo iure. ff. de his q no. ifa. l. i. i fi. Excuſāt āt ab hac infamia filij: ſi iuſſu pris in eni⁹ ſūt ptāte ꝯhāt: 7 pres infamia notant: vt patet ibidē. l. bi. Sz bodie forte ē ꝓtiū: cū filij nō teneant ſeq volūtatē parētū i mrimonijs ꝯhēdis: vt dcm ē. ſ. Incurrit et talis aliqñ bigamiā de q dictū ē. ſ. tractatu de ordine. 7 p ꝓs irregularitatē. Item qui ſciēt ducit alt excōſpōſatā agē dz. 7. ānorum pniam: ieunādo carenā ſic dictam qz caret cibis. ſ. p q̄drageſimā q̄libz āno i pane 7 aq. ex de ſpon. du. accepiſti. hec Hoſti. Utrum mulier credens virum mortuum licite contrahē poſſit. Rndeo vt habet extra vt lite non ꝓteſ. quoniaz frequent. §. ſi autem de carnali. qñ alter coniugū ē abſens tādiu a relicto expectetur: donec de eius obitu veriſimiliter ꝓſumat. glo. ꝓſumat. ſ. ex fama: vel quia ſenex erat: vel quia in acie fuit nec redijt: quia ꝓſumit ex his caſibus q ſit mortu⁹. Etſi

ꝯbat credēs ita cē:etiā si viuat ꝓpt̄ ignorātiaz ab adulterio excusat̄.34.q.z.cuz p bellicā.qz adulteriū sine dolo nō ꝓmittitur.ff.de adul.l.pe.vl' si l'as eoꝝ recepit cū qbus militauit.C.de repudijs.anē.hodie.ß Ber.Quidā aūt vt etiā dic̄ eadem glo.dicūt q̄ nō dz ꝯbē mr̄iom̄ donec certa sit de morte viri q̄tūcūq; de icōtinenti timeat:7 etiā q̄tūcunq; manserit sine eo Nam olim ꝑm legez.C.de diuor. vxor p q̄drienniū.ꝑm vo legē.ff.uteri .c.ti. vxores p quinquenniū.ß mō ꝑm legē ꝓdictam bodie tenet̄ vxor expectare vsq; q̄tiscūq; annis māserit sine eo.Unū nō sufficit credulitas:ß regrit̄ certitudo.ex̄ de spon.in pūtia.7 de scōis nup.dns. Et hi' sñie sūt Ray.Hostiē.7 Pe.4°.di.34.q.4.ar.i.c. Ber.vo rñdet ad dicta.c. q̄ satis certū ē ei:si post hi' violētas ꝓsumptōnes postq; aliq;to tpe duxerit expectādū. Sz esto q̄ ꝓus certificari de morte viri dēat añq; cū alio ꝯtrahat:quō certificabit̄ ó morte viri sui q̄ ínit ī exercitu ꝺ sarracenos: vl' in regionē longinquā.R° p iuramentuz socioꝝ ei':q morte ei' sciuerit:vel p iuramētuz ei' sub quo militauit:7 post hi' iuramētuz statim ꝑm canones etiā ifra tps ei' luct' sine nota ifamie pōt nubē. ex̄ de scōis nup.sup illa.ß Ray. Quid si nō sit nisi vn' testis. R° Hu.nōt.34.q.i.in pn.q̄ sufficit si coadiuuat publica fama: quā etiā solā sufficē dic̄ sine teste:si ex p̄sumptōibus mortuū cē verisīle sit: vt si multū diu stetit: vel si senex sit: vel egrot' recessit 7 silibus. Secūduz vo Hostien. regrit̄ 7 sufficit vnus testis. Dē.n.in singulari i.c.ī pūtia.q̄ talis ꝯbē nō poterit donec de morte viri nūciū certū receperit Dicet̄ aūt certus nūcius is ꝺ quo militauit: vel socius eius bon' 7 honestus qui mortē ei' bñ nouit. si enim talis vsq; esse mortuū coꝝ ꝺ eo iurauerit:statiz nubere poterit. Qui si deieranerit ei quē mortuū cē mentit̄ i.io.libē.a iure tenebit̄ obnoxi' C.de diuor.7 repu.vxo. 7 in auē.bodie. Nō g̃ regrit̄ ꝓbatio:ß verisilis ꝓsumptio q̄ vn' testis nō facit ꝓbatōem sed ꝓsumptōez:sic intelligit Hos.illud.c.q̄ frequēter.ibi presumat̄. Sz esto q̄ aliqs nō sit reuersus:nec certificari possit p magr̄z militū nec p aliū. R° tūc mittat ad locuz illuz si pōt; vel ad loca vicina:7 regrat si pt :alt's expectet donec certificet de morte ex̄ de spon.in pūtia.in glo. Quid si nō sit certa ſ tm̄ cū mortuū credat:7 tm̄ cuz alio ꝯbat. R° vt dictū ē.ſ.q.vtrum vxor cē. q̄diu ita ꝓbabiliē credit nec ille recedit excusat̄ ab adulterio ꝓpt̄ ignorātiā facti 7 filij ex z° viro susceptī censent̄ legitimi ß Ray.Quiō ꝺ vt Pe.4.di.38.q.i.ar.i. dicūt q̄ debitū pt 7 debz reddē: tm̄ nō pt petē.ex̄ de scōis nup.dns.In dubio enim stat̄ p mr̄imonio:sic etiā ꝓnēti simpliciter continentiā non licet mr̄iom̄ ꝯbē: tamē si ꝯxerit tenet̄ debitū reddē:nō pt tm̄ petē: 7 quasi idem dicit Hos.ex̄ de spon.i pūtia

Quid facē debet q̄m redit vir ꝓmus. R° stati relicto z°redire debet ad p̄m: qđ si nō facit adultera iudicat̄.34.q.z.cuz p bellicā. Sz cm' auēte reliquet z̄m 7 redibit ad p̄m. R° Hug.nōt sup dictū.c. cū p bellicā.q̄ auēte ecclesie. Quid si ꝓmus redeat de nocte:nec est tps adeūdi ad iudiciū ecclesie. Rndet Hu.ibidez.q̄ illa nocte sine peccat̄ debitū negare pōt vx̄q;.Secūdū tm̄ Ros.auēte ꝓpa redire pōt ad p̄mū. Etsi ecc̄a eam separe nollet a z°:debēt potius pati excōicatōem:q̄ cū z° manē saltem quo ad ꝓmixtionem.

Quid si p̄ reuerso ꝓmittat se scienter a z°cognoscī:nūqd p̄mus eā recipe cogēt̄ R° Hu.dicit q̄ nō:sine ß faciat ex iuris ignorātia:credēs ß sibi licē: sine scienter 7 in contemptū p̄mi viri. ß enim est ignorantia iur] naturalis:7 iō nō excusat eā

Quid si non reuertit̄ credit tamē cum viuere:qd faciet. Rndeo si ß ꝓbabiliter credit a z°viro debitū nō exigat:ß ei petē ti reddat.ex̄ de scōis nup.dns.ß Ray. Sec' aūt ē si credat ex leui 7 temeraria p̄ sūptōne.Si aūt postq; itellexit de vita p̄mi viri,p certo stet cū z° stati est adultera:7 ñ añ.34.q.z. cū p bellicā. ß Ber.sup d.c. dns.Hāc etiā distictōem ponit decretalis ex̄ de sen.ex.ingſitōi.7 ponit̄ etiā i.q.se.

Quid de eo q̄ vxorem suā relinqt:7 ābiēs ī regionē longinquā vxorē aliā accipit:nūqd talis mortua vxore p^a pt ꝯbē cū z^a. R° si altero vel vtroq; ꝺdimētuz ignorāte sit ꝯctū z̄m mr̄iom̄ cedit ī fauorē ignorāt] q nō dz puniri:qz nō peccauit. Cūm si soluat̄ p̄mi mr̄ionij vinculū:poterit stare z̄m.Si vo vtroq; sciēte sit ꝯtractuz mortuo ltimo ꝯiuge nō pñt iuicē ꝯbere. Si vo q p' ignrauit postea certificet̄ statiz dz discedē: nec pt postea debitū petē: nec reddē:etiā ab ecc^a p excōicatōz cogat̄:lz magr̄ sē.li.4.di.29.ꝯiūi dicat:ß ei' opi.i

ß hodie nō tenet:qz excōica° ecclīastica ad foznicādū nō obligat nec excusat. vñ talis nō oz i ß ecc̄ obedire. Si vo nō sit cert°: ß tñ credat: aut credit leui cdulitate ⁊ temeraria q̄ expulsa sibi ꝛbitū red ꝛre ⁊ pt̄ē pōt: aut ꝓbabili ⁊ discreta: ⁊ tūc oz reddē: ß nō pt̄ē: sic distinguit ꝛcretalis. ex ꝛ sen. ex. inquisitōi. Quid si qs bñs vxozē ⁊ ea viuēte ⁊ lite etiā pendēte ꝛ vtuoz. ꝯbat cū alia. R° soluto p̄ mr̄io° tenet z^m: ⁊ hz locū cū cū nullū fuit p̄^m mr̄ionium: etiā si z^a sciebat ꝛ p̄ma. Si vo p̄^m fuit vex: aut z^a vxoz ignozabat ꝛ p̄^a: aut nō. Si ignozabat tūc p̄ma moztua p̄t cū z^a remanē si ipa voluerit: ⁊ vir cogetur recipe eā ꝓp̄t voluz suū: ⁊ si post moztē p̄^e cōsentiat scient i eū: tūc p̄ inducit mr̄io^m. Si vo z^a sciebat ꝛ p̄ma: tūc nullū ē mr̄ionium: ß nec eē pōt etiā post moztē p̄me. ex ꝛ spon. cū in aplica. in glo. vlt̄. Quid si pt̄ā f. ēi dinoz^m inf̄ me ⁊ vxozē meā hac rōe q̄ dico me alia bf̄e vxozē vinā: nō tñ ꝓbo: nunqd illa moztua ꝯ quam ago ꝯbere potero. Quid etiā si iurē ꝛ aliq̄ qnā pto q̄ est vxoz mea: ipa vo ꝓp̄t ꝛfectū ꝓbatōis nihilomin° absoluit: nūqd ea viuēte possuz cū alia ꝯbē. R° ß Io. in talibus sum mee ꝟscie relinquendus. ex ꝛ inreinf̄. mulieri. Sz pone q̄ veniā ad ep̄m dicēs: dñe ego volo z° ꝯbē cū tali exq̄ p̄mā absoluistis: nō tñ ꝛbeo ꝯbē cū tali nisi p̄missis bānis. ex ꝛ clan. ꝛspō. cū inhibitio. ideo pto q̄ mandetis pßro meo q̄ hoc publicet i ecclesia sicut ꝛbet qd epo consules i hoc casu. R° fm Io. epus ei dicet carissime tu iurasti q̄ cū tali quaz iam absoluimus ꝯxeras p̄ vba ꝛ pñti: lniaz publicādi negare tibi nō possumus: cū te tue cōscie reliquere teneamur ar. di. 28. ꝛ his. placet ḡ nobis ⁊ sustinemus q̄ pręsb^r ß banna ꝓponat: non tamē intendimus tibi dare lniam ꝯbendi: imo obtestamur te p̄ aspsionez sanguis Jesu xp̄i q̄ si scis te vex iurasse nullaten° z° ꝯbas: nec ꝯ iuramētū tuū vēias: qđ si feceris mūdus suz a sanguine tuo. di. 44. Ephesijs. Quid si aliq̄ mulier putans vir̄ suum viuē: q tñ moztuus est: vere cōtraxit cū alio: nūqd est vex mr̄ioniū illō R° Io. sup illud. c. p bellicā. distinxit q̄ si illa credebat sibi licē vinente p̄ cū alio ꝯbē mr̄io^m est: si nō mr̄io^m nō est. qz non maritali affectu ß adulterino cū z° ꝯxit. Idē etiā nota ꝛ eo q̄ ꝯxit cū aliq̄ quam putabat eē consanguineā suā: ⁊ nō erat. Alij credūt q̄ i hoc casu sine p̄iudicio est matrimoniū: nō distincto vtr̄ ꝯbentes hoc sibi licere credāt vel nō. ß Roo.

De iustitia publice honestatis ti. 24.

Postea ꝟsiderādū ē ꝛ publice honestat̄ iustitia. Et circa hāc q̄runt plura. s. q sit: ⁊ vñ cāet ⁊ q̄re sic noiet. R° sic spōsalia nō bñt p̄fectā rōnē mr̄ionij: ß sunt q̄dam p̄para° ad mr̄io^m: ita ex spōsalib^9 nō cāt affinitas ex mr̄io°: ß qd affinitati simile: quod dr̄ publice honestatis iustitia: que sic ꝛscribit. Publice honestat̄ iustitia ē ꝓpinqtas ex spōsalib^9 pueniēs: robur ex institutōe ecc̄ trahēs: ꝓp̄t ei^9. s. ecc̄ honestatem. Et sic pz rō nois ⁊ cā: q. s. talis affinitas est instituta ꝓp̄t ecc̄ honestatem.

Utr̄ publice honestatis iustitia mr̄io^m ipediat: ⁊ fm quos q̄dus ipediat. R° q̄ ipa ipedit ⁊ etiā dirimit tā mr̄onia q̄s et̄ sponsalia sequētia nō āt p̄cedētia. Impedit inquā ex statuto ecclie. li. 6. ꝛ spō. ex sponsalib^9. Et ecc̄^a statuit ß ꝓp̄t honestatē vt p̄dictū ē. Et cū sit qđā sile affinitati ipedit fm illos q̄dus fm quos impedit affinitas. s. vsq̄ ad 4^m q̄duz iclusiue.

Sciēdū tñ q̄ antiqtus fuerunt ei^9 spēs duc. vna q̄ ꝯbebat ex scōis nuptijs. vbi gr̄a. petrus vxozē hēbat: quo moztuo ei^9 relicta cū alio ꝯxit: ꝓles nata ꝛ z° viro olim nulli cōsanguineo p̄mi viri poterat ꝟiungi. Et ß spēs ē hodie sublata ꝛ medio. ex ꝛ ꝟsang. ⁊ affi. nō oz. Alia ē que ꝯbit ex sponsalib^9 ꝛ futuro: vt si qs alī quā ꝛspōsauit lz eā nō cognouēit: null^9 tñ ei^9 ꝟsanguine^9 vxozē illā: ⁊ nulla ei^9 cō sanguinea virum enim bf̄e poterit. ex ꝛ spon. iuuenis. ⁊. c. ad audientiam. Et hoc si tpe ꝛsponsatōis septē vl' plures annos hēbat. ex ꝛ spō. sponsam. in tex. ⁊ in glo. a. Quid si ñ tenuerunt sponsalia: puta qz non ꝛ iure ß ꝛ facto tñ ꝯcta fuerūt: puta aliquis ꝛsponsat consanguineam suam: vel aliquis monachus: vel cleric^9 i sacris ordinibus: vel frigidus: vel pr̄pe tuo maleficiatus: vel sectus. s. vtroq; testiculo ꝛsponsat aliquam ꝛ facto: nunqd ex huiusmodi sponsalibus ipedit mr̄io^m contrahendum: ⁊ dirimit iam cōtractuz inter sponsam ⁊ consanguineum sponsi. R° oiē Io. ⁊ plēs alij cū eo sentiūt q̄ sic

ꝛ p̄ casu bꝝ ex ꝛ spon. ad audientiā. Et vꝝ exp̄ssuz ꝛ oibus. z7. q. 2. si qs vxorē. 7 c. qdā ꝛspōsauit. Et nūc bꝝ exp̄ssi⁹ li. 6. ꝛ spō. ex spōsalib⁹. Excipit tñ casus i q̄ spōsalia nō tenent ꝓpt̄ etatis ꝛfectum: qz ꝛficit ibi cōsensus. li. 6. ꝛ spō. si infantes. qz si añ septenniuz sponsalia fūt ꝯcta nō ipediūt nisi post septēniū: q qō añ cō traxerūt approbauerit. ex ꝛ ꝛspon. ipu. lras. 7 c. accessit. vel nisi post septennium eos i eadē volūtate pdurare mānifeste appareat p mutuā cohitatōem: vl' alis vbo vel facto coz: puta qz vocāt se sponsos: vel simul iacent: se iuicez osculant' tanq̄ spōsus 7 sponsa 7 filia. li. 6. ꝛ spō. si ifantes. qz forte ē spāle i illo casu: qz i pueris añ septenniū tam corpis q̄ ai est ꝛfect⁹: qz nōdū ꝓsueuerūt discretōem bꝝe. Idez videt' si ille q ꝯrit sit pxim⁹ septennio; 7 capax voli. ex ꝛ spō. iuuenis. qz tunc malitia supplet etatē. Quid si spōsalia fuerunt ꝯcta ſb conditōe: vt si dicat' accipiā te i vxorē si ꝛderis mihi cētuz libras: vl' si possum ꝛ iure te bꝝe in vxorē: nunqd hi⁹ sponsalia publice honestatis iustitiaz introducūt. ℟ꝰ q nō añ ꝓditōis cuētuz Uñ q ꝯbit cū aliq̄ sponsalia ſb conditōe 7 postea cū alia ei⁹ ꝓsanguinea ꝯbit ãte ꝓditōis cuētuz p vba ꝛ pñti: cū zª remanere oz, secus eēt si ꝯbēt p⁹ ꝓditōis cuētum: qz tūc non ꝛfesset cōsensus. vñ idē eēt ac si a pn⁹ ꝯxisset pure. li. 6. ꝛ spon. ex spōsalib⁹. Et idē est iudicandū ꝛ sponsalib⁹ i ceteris: vt pz ibidē. vt qñ pmisit ducere vnā ꝛ filiab⁹ petri. Quid si quis ꝯbat sic spōsalia cū aliq̄: pmitto tibi q te ducā in vxorē si placuerit ꝛo: 7 postea ꝓueniat' ꝓsanguinitas iter eos: nūqd pōt postea ꝯbere cū sozore sue spōse nata ex matre nihil sibi attinēte. ℟ꝰ q sic: qz spōsalia fuerūt cōditōalia. Sz nōne ocā cognitio itelligit' etiā si nō apponat'. ℟ꝰ q sic tñ qñ cōditio nō exp̄mit' manet purus cōsensus. Jō ex hi⁹ sponsalib⁹ honestatis publice iustitia gñat'. ℟ Jo. ex ꝛ spō. ad audiētiā. Idē etiā dicit Jo. an. li. 6. ꝛ spon. ex spōsalib⁹. Ad ℟ tñ nō q si apponeret' ꝓditio talis: q̄ bētur pro nō adiecta: idez eēt ac si eēnt pure ꝯcta. Et ex eis surgēt honestas publica: vt pz ex ꝛ condi. ap. c. vlti. Quid si spōsalia nulla fuerūt consensu ꝛficiēte. ℟ꝰ nō generāt ℟ ipedimētū. li. 6. ꝛ spō. ex sponsalibus. Et ſm ℟ consanguineus furiosi continue sponsaz ei⁹ ducē pōt: cū ꝓsēsus ꝛfecerit. ex ꝛ spō. dilect⁹. 7. zz. q. 7. neq furiosus.

De affinitate ti. z5.

Deide ꝓsiderādū ē ꝛ affinitate ꝛ q̄ plura q̄runt'. s. qd sit affinitas. ℟ꝰ vt dicunt iurispiti. Affinitas ē primitas psonaꝝ ex copula carnali pueniēs oi carēs pentela. Ad cui⁹ euidentiā sciendū est: q nāt' amicitia sup nāli cōicatōe fundat'. ℟ aūt cōicatio duꝝ fit. ſm pbm. 8. ethi. vno mō p carnis ꝓpagatōem siue pcreatōem: 7 ℟ dꝝ cōsanguinitas. Alio⁹ p ꝓiūctōez ordinatā ad carnis ꝓpagatōnez: 7 ℟ dꝝ affinitas. vñ affinitas mediāte ꝓsanguitate 7 carnali cōmixtōe ꝓpagat': iō ꝓsanguinitatē imitat'. Sz i h differt: qz psona cōiūcta siue addita alicui psone: p ꝓpagatōnem fit ꝓticeps eiusdē nāe: lz i differenti gdu. vñ ñ mutat gen⁹ attinētie: ß tñ gdū ß psona addita siue ꝓiūcta alicui psone p copulā carnalē: nō fit ꝓticeps eiusdem nāe: ß q̄si cōiungit' ab extrinseco. Unde cōiūgit' alio gñe ꝓiūctōis: ß i eod ē gdu. mutat. n. gen⁹ attinētie: ß nō gdū. vnō v. Mutat nupta gen⁹: ß gñata gdum. Hoc ãt meli⁹ pz p exm. Ecce Petr⁹ 7 sozor ei⁹ Bertha attinent sibi attinenᵃ ꝓsanguitatis in p̄ gdu: si qs ãt Bertbā cognouēlit carnalit': erit psona addita consanguitati Petri p copulā carnis: 7 attenebit ꝑtro 7 ꝑtr⁹ ep⁹ sibi. nō qdē eodē gñe attinētie quo attinet bertha ipi ꝑtro: ß alio gñe: tñ i eodē gradu: qz sicut bertha ē consanguinea petri i p̄ gdu: ita 7 ille erit affinis ꝑtro 7 ep⁹ in p̄ gdu. 7 idē itelligēdū est ꝛ alijs cōsanguineis ꝑtri. Dicti fūt ãt affines q̄si ad fines alci⁹ accedētes. vel affines q̄si ꝓping. ex ꝛ. sup eo. imo dicti sunt affines ex eo q vna cognaᵗ ad fines alteri⁹ cognatōis accedat. ff. ꝛ gdib⁹. nō facile. § affines. ℟ Jo. Hōndū ēt q ātiq tus solebant eē tria gña affinitatis: ß sublatis z⁹ 7 z⁹ ꝛ medio: ꝓpt̄ qō etiā ea notificare nō curo: remāsit so⁹ p⁹ gen⁹. s. qō ꝓsurgit ex ꝓsanguitate; 7 pᵃ carnis commixtōe. Utꝝ affinitas remaneat p⁹ mortem viri vel vxoris inᶜ supstitē 7 ꝓsāguineos ꝛfūcti. ℟ꝰ q sic. Est. n. vinculuz p petuū q̄diu psone viuūt inᶜ q̄s est ꝯcta: sicut 7 consanguinitas ex qua causatur

Utꝝ coit⁹ illicit⁹ cauſet affinitatez. ℟° affinitas mediãte ꝓſanguinitate ꝯbit̃:ꝛ eã imitat̃: vt dict̃ eſt. ſ. Et hic ē q̃ p oēz actũ ſufficiēt ad carnis ꝓpagatōez ordinatum p quã conſanguinitas ꝯbi poſſit affinitas ꝯbit̃:ꝛ non p aliũ. vñ ꝯbitur p oēm actũ in quo ē cõmixtio ſeminũ:non ãt ꝯbit̃ p pollutõem eꝫ ordinariã.i. q̃ fit eꝫ ordinē nãe.i.eꝫ vel circa vaſ ẽbitũ. ℣. q. z. eꝫordinaria. ꝛ eꝫ ẽ eo q̃ cogno. coſang. fraternitatis. talis.n. pollutio nõ facit ſanguinis cõmixtõnez: nec carnis vnitatẽ p quam affinitas ꝯbit̃. ℣. q. 10. fraternitatis. Quid ſi videat̃ dici ꝯzũ eꝫ ẽ eo q̃ cog. conſan. fraternitatis. Dicendũ q̃ illa ſepatio nõ fuit ꝓpt̃ affinitatem: ſ ꝓpt̃ publice honeſtatis iuſtitiã: que ꝯbit̃ ex ſpõſalib⁹ puris. Illa etiã ẽcretalis eꝫ ẽ ſpõ. iuuenis. nõ obſtat p̃dcis qz loqt̃ ẽ illo q̃ attentauit in nãlibus :ꝛ mr̃ioniali affectu: vt dicit glo. ibidem. ꝛ Innocl. ꝛ Hoſti. ſup. c. fraternitatis. Et etiã qz vſquequaq̃ nõ plene fuit certum vtꝝ eꝫ vas nãle ſeminaſſet vel intus: vt etiã lr̃a ſonare vr̃. Nõ tñ q̃ ex affinitate q̃ ꝯbit̃ ex coitu fornicario ẽferri nõ ꝑt hereditas vel tutela. ff. ẽ gradib⁹. non facile. §. ſciendũ. Nec ꝑt excipi cõtra teſtẽ ſ ex illa ſola: q̃ ex nuptijs ſurgit. ℍ Hō. in ſũ. ꝛ eꝫ ẽ eo q̃ cog. diſcretõez. Quidã tñ vt dicit Hoſſ. reputãt abſurdũ q̃ affinitas que ē vinculũ legitimum ex dãnato coitu oriat̃. Et ideo dicit q̃ ꝓbabilt̃ dici ꝑt q̃ affinitas ex tali coitu nõ oriꝛ̃: quia affinitas ē q̃dam ꝓmitas ꝓueniẽs ex nuptijs: vt ꝑz in d. §. ſciẽduz. Oriꝛ̃ tñ ide publice honeſtatis iuſtitia. Cõtrariuz tñ cõit̃ tenet̃: qz affinitas nãlis ꝛ illegitima bñ ꝯbit̃ ex coitu tali: ſ nõ ꝯbit̃ ciuilis ꝛ nãlis legitima: niſi nuptijs ĩterueniẽt: ib⁹ vt dic̃ Hō. Quid ſi clanſtꝝ pudoris inaſit: nõ tñ ſemen emiſit. ℟° Rõ. q̃ nõ ꝯbit̃ affinitas: ſic̃ nec p pollutõez eꝫ ordinariã: ꝛ ꝓpt̃ eãdez cãz. Quid ſi vas ñ ĩtret in eo tñ ſeminet: nũqd p ℍ affinitas ꝯberet̃. ℟° q̃ ſic: qz p ℍ fit cõmixtio carnis: ſic̃ cuidã in francia ꝓtigit: q̃ cũ non poſſet vxorẽ ſuã ꝓpt̃ nimiã artitudinem corrũpere: eaz ĩ vaſe ẽbito polluit ꝛ ĩpgnauit: quã icidi tpe ptus optuit. ℍ Abbas.

Quid ſi mulier nõ tñ vir ſemẽ emittat. ℟° p ℍ nõ cãtur affinitas: q̃ꝰ ꝑz qz frigidus ꝓuocare põt mulierẽ palpitãdo ad ſemis effuſionẽ: tñ p hi⁹ copulã ſpõſalia ꝑ facta ratificant̃ etiam ſi nent̃ emittat dũmõ ſint apti vel ꝓmi mr̃ionio. eꝫ ẽ ẽſpõ. ĩpu. continebat̃. Quid ſi in vaſe ẽbito vir ſemen emittat: nõ tamẽ mulier emittat: nũqd ex ℍ affinitas ꝯberet̃. ℟° q̃ non ꝑm Innocl. ſup. c. fraternitatis. ꝛ Tho. 4°. di. 41. ar. i. q. 4. c. zª. ꝛ Hoſtien. in ſum. ꝛ ẽt Hu. q nõt ſup illũ. c. eꝫordinaria. q̃ nõ ē ibi ſeminũ commixtio: nec fuit vna caro. vñ ꝯſanguine⁹ hui⁹ illã poſſet hr̃e vxorẽ ſi ẽ facto poſſet ꝯſtare. non.n. ẽt credẽduz iuramẽtis eoꝝ vt dic̃. Nec vir ſecure iurare poſſet illã nõ emiſiſſe: ꝛ qz ĩ dubijs via certior ē tenẽda copula ipi⁹ mulieris ē ꝯſanguineis illius viri ex toto ꝓhibenda. Rõ. vo credit q̃ ſine p̃iudicio ſiue mulier emittat ſiue nõ affinitas ex tali coitu cõſurgit: exq̃ vir emittit. Hi⁹ ẽt ſnie ſũt Innocl. ꝛ Hō. ĩ apparatu. eꝫ ẽ eo q̃ cog. fraternitatꝫ. Utꝝ affinitas ꝯbatur p mr̃io⁰ nõ ꝯſũmatũ. ℟° affinitas ꝑt accipi ꝓpie ꝛ cõit̃. p° nõ ꝯbit̃: niſi mediãte carnali cõmixtiõe. z°° ꝯbit̃ etiã p mr̃io⁰ nõ cõſũmatũ: ꝛ etiã p ſponſalia vt bituz eſt. ſ. p mr̃io⁰. n. nõ ꝯſũmatum ꝯbit̃ aliq̃ ꝓpiqtas cũ ꝯſãguineis ꝯiugi ĩpe diẽs mr̃ioᵐ. vñ ĩ effectu ĩpediẽdi mr̃io⁰ cõuenit cũ affinitate ꝓpie dicta: ꝛ q̃dam ẽ affinitate ꝓpie dicta dr̃. ℣. q. 10. fraternitatꝫ. De cõit̃ vo dicta hr̃ ꝛ e. q. z. ẽ ꝓpi qs. ꝛ eꝫ ẽ eo q̃ conſan. c. i. ℍ Richℏ. Utrum affinitas p ſeipam bẽat g̃dus. ℟° carnis ꝓpagatio per ſe comparat̃ ad conſanguinitatem: quia ex ea immediate vinculuz conſanguinitatis contrahit̃: ꝛ ad affinitatem non compar̃: niſi mediante ꝯſanguinitate: que eſt cauſa eius. vnde cum gradus attinentie per carnis ꝓpagatõez diſtinguatur: diſtinctio graduuz per ſe ꝛ immedidiate competit conſanguinitati: ꝛ mediante conſanguinitate affinitati.

Utruz gradus affinitatis extendant̃ ſicut gradus conſanguinitatis. ℟ndeo q̃ ſic: qz exq̃ gradus affinitatis ſumit̃ ℔z gradus conſanguinitatis: oz q̃ tot ſint gradus ei⁹ quot ſũt gradus illius: tñ qz affinitas eſt vinculũ min⁹q̃ ꝯſanguitas facilius olim ꝛ nũc diſpenſat̃ in remotis gradibus affinitatis q̃ in remotis gradibus cõſanguinitatis. Utrum affinitas impediat matrimoniuz. ℟ñdeo q̃ affinitas impedit matrimonium in aliquo gradu ẽ iure diuino. Prohibetur enim Leuit. 18° filius contrahere cũ vxore patris

ꝛ nepos cū vxore patruꝰ: ꝛ pr̄ cuꝫ vxore filij. ℑn aliquo vero gradu ꝛ iure positio vñ exī ꝛ ꝓsan. ꝛ affini. non dꝫ. ꝓhibetur ne qs ꝫhat cuꝫ affine infra 5m gradum. Ad hāc etiā qōnem pleniꝰ dissoluēdam valent aliqua q̄ dicta sūt. s. ti. ꝛ ipedimēto criminis in solutione questionis ꝛ incestu. Utrum linea recta ꝛscendens intelligat̄ ꝓhibita in infinitum: sicut dictū est supra ꝛ ꝓsanguinitate. ℟ꝰ q̄ sic. ar. in his que dicta sūt. s. ꝛ cōsanguinitate ff. ꝛ nup. §. affinitatis. ſm ℣o.

De frigiditate. ti. 26.

POstea cōsiderādū ē ꝛ ipotentia cocūdi q̄ obtinet maximū locū inē ipedimēta matrionij. qz matrimoniū impedit potius ex nā sua qꝫ ex ꝓstitutōne ecclesie. cuꝫ. n. omē mr̄ioniū fiat cā plis suscipiēde: vel incōtinentie: ipotētia cocūdi vtrūq; tollit ꝛ iō merito mr̄ioniū ipedit. Est āt ipotentia cocundi vicīū animi vel corꝑis vel vtriusq;: quo qs impedit alij carnaliter comiscerī ſm ℟ay. Spēs āt ei⁹ sūt due. vna ipotentia nālis: vt frigiditas i viro: artatio i muliere. ꝛ ꝛfect⁹ etatis i vtroq;. De ℣ āt 3ꝰ dictuꝫ est. s. s. ꝛ etate apta ad ꝫhendum mr̄ioniū ꝛ sponsalia. Alia tñ ē impotētia accītalis: q̄ puenit ex cā extrinseca ꝛ accītali: vt castratio ꝛ maleficium. Dicēduꝫ igit̄ ꝑ ꝛ frigiditate. 2ꝰ ꝛ artatōe. 3ꝰ ꝛ castratōe. 4ꝰ ꝛ maleficio.

Circa āt frigiditatē q̄rit̄ plura. s. vtꝝ frigiditas ex pte viri ipediat mr̄io⁴⁹. ℟. frigiditas viri aut supuenit mr̄ioꝰ iaꝫ legitime ꝫcto siue ꝓsūmato: ꝛ sic nō ipedit mr̄io⁴⁹ ſm cōem opi. lꝫ alig dicāt q̄ si sit ꝑpetua ꝛ añcedat mr̄ioniū cōsūmationeꝫ poterit ꝑpt̄ eā si poterit ꝓbari mr̄iom diriminī. Aut ꝑcedit mr̄ioniū ꝫctōeꝫ: ꝛ tūc si ē tpal̄ cui ꝑt adhiberī remediū p nāꝫ vl̄ p artē nō dirimit mr̄ioniū si ꝫhat̄: tñ male facit hō ꝫhendo duꝫ est in statu illo: nisi magna necessitas vel vtilitas ℣ requirat. Si āt sit ꝑpetua. s. cui nō ꝑt subueniri per medicine beneficiū: nec p etatis ꝓcessum qz ē a ꝑma cōplexione nālī: vt est i his q̄ sūt insensibiles p nām: tūc ipedit ꝛ dirimit ℣. q. i. c. i. ꝛ. z. ꝛ exī ꝛ frigidis. c. i. ꝛ. z. ꝛ c. laudabilē. Cuiꝰ rō est: qz i ꝫctu mr̄ioniū ꝫhentes obligāt se iplicite ad reddēdum ꝛbitū sibi mutuo si ꝑtat̄. nullus aut̄ se pōt ad impossibile obligare. Et itellige q̄ nō pōt cē ꝑpetuū ipedimētū nāle frigiditatis respectu vni⁹ psone: ꝛ non respectu alteri⁹. Sꝫ si nō possit actū carnis exercē cū virgine: ꝛ possit cū corrupta tūc medicinaliter posset aliquo īstrumēto frangere claustrū pudoris: ꝛ ei cōiugi. ℣ Ric. 4. di. ℣4. q. 2. ar. i. c. ꝛ Tho. 4. di. ℣4. ar. 3ꝰ.

Sꝫ obiicit̄ qz si frigiditas ipedit mr̄imoniū: tūc videt̄ q̄ senes nō possint ꝫhē cū sint nāliter frigidi. ℟ꝰ q̄ ꝑt contrahē 17. q. i. nuptiaꝝ. ꝛ exī ꝛ frigidis. q̄ sedem in glo. qz senes hñt caliditatē sufficientem ad copulā carnis. ꝑ. frigiditas senū iuuari ꝑt aliquo bñficio: ß nō q̄libꝫ frigiditas nālis. pōt etiā i eis ꝛfectus iuuari: vnde ꝫhens cū eis nō ꝛcipit̄ sicut cum alijs. Dicūt tñ alig q̄ si cēt frigiditas tal⁹ rōne senectutis: q̄ nullo mō iuuarī posset. dicēduꝫ cēt sicut ꝛ nāli frigiditate: qz talis ꝫhendo se obligaret ad ipossibile. ℣ Ric. 4. di. ℣4. q. 2. ar. 1. c. 2m. Utꝝ caliditas ipediat sicut frigiditas. ℟ꝰ caliditas supflua vix pōt cē impedimētū ꝑpetuuꝫ. si tñ iueniret̄ q̄ p triennium copulā carnis i pediret indicaret̄ ꝑpetuum: qz tñ frigiditas magis ꝛ sepius ipedit. tollit enim nō tñ ꝓmixtōem semīm: ß etiā rigorē membrorum: quo fit ꝓmixtio corꝑis: ideo frigiditas magis ponit̄ ipedimētū q̄ caliditas. ois tñ ꝛfectꝰ reducit̄ ad frigiditatēꝫ ℣ Tho. 4. di. ℣4. ar. 1. c. 2m. Quid si mulier dicat q̄ vir eā cognoscē nō pōt: sup ℣ allegās mēbri ꝛfectū. ℟ndet ℣o. vixꝝ cē ipiciēdū p viros exptos ꝛ honestos: sic etiā dicēt ꝛ muliere arta: qz vbi eadē ē rō ibi idem ius. exī ꝛ ꝓsan. tua nos.

Quid si mulier alleget magnitudinem membri viri dicēs q̄ ñ pōt cū sustinē. Dicūt alig cā audiēdā. dic. n. Quid. q̄ mulier q̄q; nō ē arta: ß vir ei⁹ nō ꝓuenit ei. vñ vl̄q; idiget ꝑmutatōe. Dic̄ āt ℣o. se audiuisse a feia exptā: q̄ ℣ vir aut nūq; accidē ꝑt. qdā āt dicūt talia cē relinquēda iudicio exptoꝝ. ℣o. vo dic̄: qz ipe ꝓsulēt papā i ℣ casu. Quid si vir bēat mēbꝝ multū carnosuꝫ. ℟ndet ℣o. se audiuisse ab exptis: q̄ ℣ ꝑt esse cā iusta dirimendi matrio⁴⁹. Item infirmitas elephātie occasio posset cē q̄ reddit etiā natū grossuꝫ Et ℣ ipe ℣o. ꝛ facto fiunt exptus vt ipse dicit ad hāc qōneꝫ: ꝛ etiā ad. q. ꝑcedētem facit illud exī ꝛ frigidis fraternitati. ibi cuius fili. 2ē. 7. c. q̄ sedem.

De artatione. ti.27.

DEinde ꝯsiderandū est ꝛ artatione. Et ꝛ hac queruntꝫ plura.s.vtrum artatio ex pte mulieris impediat mr̄iom. R° artatio aut nō est tāta qn ei ibuēiri possit sine periclo per nām siue per artem chirurgie.vel p ꝯsortium viri ꝯuenientis nature ⁊ statureipius mulieris. Et sic nō impedit licet malefaciat mulier ꝯtrahendo dum est in tali statu. Aut est tāta ꝙ non potest ei aliquo modo subueniri sine periculo corporis.⁊ tunc aut talis artatio supuenit mr̄io°ltie ꝯtracto siū ꝯsūmato l' nō ꝯsummato.⁊ sic matrimoniū nō dirimit ꝑm opi.cōem.Iz aliqui dicantꝫ si sit perpetua ⁊ antecedat matrimonij ꝯsūmatio nez.poterit ꝓpter illam matrimoniū dirimi si potuerit legitime probari. Aut antecedit mr̄ionij cōtractionem. ⁊ si impedit mairimoniū ꝯtrahendū. Et si ꝛ facto cō ꝯtrahaꝫ poterit impedimento legitime ꝓbato dirimi p ecclesie indiciuz. vnde illō quod habeꝫ ex ꝛ frigidis ꝯsultatio.vbi dr̄ ꝙ ecclesia romana ꝯsuenit in ꝯsilib⁹ iudicare.vt que tanꝫ vrores bri nō possunt.vt sororesbabeanꝫ ꝯsilium est non ꝑceptum ꝑm glo.ibidem.mr̄ioniuz tamē non est inter tales.Separatiōe aūt facta dabit licentiā ꝯtrahendi cum alia.Mulr vō dz siñ ꝯiugio remanere.ex.e.ti. ex literis.⁊.c.fraternitatis.hec Ric.4.di.34 q.2.ar.2. Ad hoc nota ꝑm bos.ꝙ sicut impedit matrimoniū p hoc ꝙ mulier est ita arta ꝙ non potest a viro cognosci. ita etiā impedit si sit ita lata ꝙ non possz cognosci sicut accidit ꝛ fō in ꝓuintia apō grassam.Et breuiter qualitercūqꝫ sit ipotens reddere ꝛbitum ipedit matrimom qz non distinguit.ex ꝛ frigi.ꝙ sedē. Secus est si sit cognoscibilis quoquo° Iz cōcipere non possit vel in lecto mingat vel mortuuz pariat vel alias viciosa existat qz ꝑ edictum est ꝓhibitoriuz.ex ꝛ spon. cum apud.nisi forte papa ꝯtrariū responderet. Quid si mulier ꝓpter artitudinē sepetur ⁊ postea ab alio cognoscat. R° aut cognoscitur fornicarie.⁊ tunc p viro non reddeꝫ si ꝯtra eam excepit ꝛ fornicatione.Aut legitime qz cum eo ꝯtraxit Et tunc ꝑz Hos.⁊ plures alio• distingue quia aut secūdus vir est in statura similis primo viro et tunc reddatur primo viro qz apparet ecclesiaz fuisse ꝛceptaz in iudicando impedimentū ppetuum.qz sic fuit cognoscibilis a scō ita ⁊ a p̄. Aut ē dissimilis.⁊ tunc aut p vsum scī non ē facta apta p̄ quod accidere pōt ꝓpter inequalitatē membroꝝ.vel ꝓpter aliquid aliud ⁊ sic stabit cum scō.aut facta est apta ⁊ sic ꝑm quosdā est reddēda p̄. Sz Bern. Ray.Hos.Tan. Inno.Hug.⁊ Jo.distinguunt. Aut.n.a primo nullo° cognosci potuisset sine piculo.ꝛbz.n.violentiam sustinere modicam.sz grauez cuz periculo mortis non teneꝫ. Et tūc non redibit ad primū.Iz sibi facta sit apta.qz non fuit matrimoniū inr̄ ipam ⁊ primum. Aut potuisset sine periculo cognosci ⁊ tunc reddeꝫ p̄. Et hoc innuit.ex ꝛ frig.fraternitatis. in fi.ꝑm Ber.⁊ Hos.ibidez.Host.vō dicē in sum.papaz esse ꝯsulendū.sz in apparatu sup dictum.c.fraternitatl. notat cū Inn. ꝙ qñ cognoscit a scō viro dz reddi p̄. qz que est cognoscibilis vni est cognoscibilis alij.ꝑcedens opi.s.Ber.magis placet mihi. Sz cum dictū sit ꝙ si ꝓr vnum vsum scī viri facta sit idonea p̄. ꝛbz ei reddi saltem i aliquo casu.quomō ꝯstabit ꝙ sit idonea.i.cognoscibil p̄. R° forte ꝯstabit p iuramentum mr̄onar̄ a quib⁹ inspicient tam vir qꝫ mulier vel admin⁹ ipa.hec Ros. Quid si primo reddita fuerit ⁊ eam aptam nō inuenerit. R° restituet scō.si tñ eā prim⁹ repetierit restituet ei ⁊z° ⁊z° ⁊ sic vsqꝫ ad infinitū ꝑm Jo. Tanel. aūt dicit ꝙ restituenda est p̄ viro bis non z° qz nec Iz z° appellare.ex ꝛ ap pella.sua.Scōm vō host.si secund⁹ cognoscit eam est restituenda p̄.cum quo p triennium remanebit qꝫ ꝑsumat maleficiat⁹ fuisse.Et si interim eā cognoscere potuerit cum eo remanebit als elapso triennio restituet.z° sine spe restitutionis faciēde primo. Et hic est casus in quo priuatur quis iure suo sine culpa sua.sz non siñ eā ⁊ hec opinio magis placet mihi. Utruz matrimoniū ꝯtrahi possit ante inciſionē cum arta qñ per inciſiones pōt fieri apta R° Hug. dicit ꝙ non credit. sz post inciſiones credit ꝙ possit. Ego aūt credo sine ꝓiudicio ꝙ cum tali possit etiā añ inciſionem ꝯtrahi si sine piculo potest apta fieri

Quid si añ inciſiones ꝛ facto eaz duxerit. nunquid facta inciſione ab ea recedere poterit. R° Hugo.dicit est opus nouo ꝯsensu ad hoc vt sit matrimonium

quem tñ ꝓsensum intelligit interuenire si postea carnaliter copulentur. Unde innit ꝙ nisi interueniat nouus ꝓsensus post incisionez potest ab ea recedere ⁊ aliam ducere. Alij dicunt vt Roð. sine ꝑiudicio ꝙ si duret adhuc ꝑmus ꝓsensus facta incisione non est opus nouo ꝓsensu. ſz sublato impedimento ꝓpter quod cõsensus ꝑmus inefficax erat ad efficiendũ matrimoniuz iam efficax est ad illud efficiendũ

Pone ꝙ sit arta vni ⁊ apta alteri. nũ quid est ꝑsona legitima ad ꝓtrahendum matrimoniuz. Rº hug. dicit ꝙ sic respcu eius cui potest sine periculo ꝓmisceri. hec Roð. Quid siquis ꝛ facto ꝓtraxit cũ arta que per incisionem potest fieri apta nunquid cogi potest ad sustinendam incisionez. Rñdet hug. ꝙ non cũ timetur de piculo mort'. ⁊ hec omnia notat hug. zz. q.7.ꝙ ꝓposuisti.

De castratõe. ti.z8.

POstea ꝓsiderãdũ est ꝛ castratione. Et circa hanc querunt plura. ſ. vtz castratio impediat mrionium. Rº castratus ꝑ aliquos dicit q hz virilia secta ita ꝙ vlqz testiculus est abcisus. Scõm vo Hoff. ⁊ host. castratus dicit quasi caste natus. i. nãliter frigidus. vnde ꝛ tali castrato idẽ est dicendũ qð supra dictũ est ꝛ naturaliter frigido. Spado vo dr is q spata vel aliquo gladio virilia amisit. Eunuchꝰ ãt se hz cõiter ad vtrunqz. Et accipit ex vtlite non ꝓtes. qñ frequent. §. si vo aliter. vimur tñ vt dicit idez host. ꝑdictis tribꝰ noibus ꝑmiscue. ſz va significatio eozũ se hz ꝑdicto mõ. Si ꝙ loquimur ꝛ eo q amisit virilia cõꝑbendendo testiculos ⁊ vgam. talis cum non possit reddere ꝛbitum non potest ꝓtrahere matrimoniuz sicut nec puer. ex frigi. ꝙ sedem. ⁊. ff. ꝛ iure oo. si serua. §. si spadoni. Et si ꝓtraxerit est separandꝰ cũ nulluz sit matrimoniuz. si tñ mrionium ꝓcesserit sectõem nõ separat'. ſz uir sit factꝰ impotens ad reddẽdũ ꝛbitum. zz. q.7. illi qui. ℞ intelligunt gratianus ⁊ Jo. ꝛ mrionio ꝓsũmato. Et pro eis ẽ ar. zz. q.i. §. ꝓiugũ. ingt ꝓfirmatur officio. ſ. carnis ꝑm glo. ſz vt dicit ibidez paruz post anteqz ꝓfirmet impossibilitas officij soluit uinculum ꝓiugũ. Hoff. vero ⁊ host. hoc intelligere videnꝫ ꝛ mrimoꝫ ꝓtracto. non tñ ꝛ matrimonio ꝓsũmato sed etiã ꝛ non ꝓsũmato. Unde dicunt in sũmis suis ꝙ exquo matrimoniũ semel tenuit nullo ipedimento supueniente tollit'. sic intelligitur illud. c. ꝙ sedem. ⁊ illõ qui nulli. ⁊ filia. nisi religione ꝓueniente copulam carnalez. ex ꝛ puer. ꝓiu. ex publico. Et hec opinio est tutioz ꝑm Ric. 4. di. z7. q.z. ar. z. c. in fi. Si tamen saltẽ vnũ testiculuz haberet ꝓtrahere posset. sic põt intelligi illud. ff. ꝛ lib. ⁊ po. sed est quesitũ Si vo loquamur ꝛ eo qui testiclos ambos amisit. virga tamen ei remansit. talis ꝑm aliquos contrahere põt dummõ virgaz erigere possit. vnde. zz. q.7. his vo q dicit' in glo. ꝛ spadone ꝙ si virgaz habz erectaz siue sperma resoluat siue non. sit ibi matrimoniuz qz talis satisfacit mulieri. sicut mulier viro siue sperma resoluat siue nõ. Nec requirit' semp in matrimoꝫ ꝙ sit spes filiozum. ſz sufficit ꝙ ꝑles non euitet'. vnde ⁊ ꝑm legistas spado põt cõtrahere ⁊ adoptare. lz non possit gnãre sicut notat hug. Sz cum spadonis erigat virga. ⁊ semẽ emittat vt vult Anic. lz sit inualidus ad gñandum querit Hu. vtrũ per talem coitum affinitas ꝓtrahatur. Et respondet ꝙ tutius est dicere ꝙ sic. lz forte ibi non sit ꝓmixtio seminum sine q̃ ꝓtrahitur affinitas aliqñ vt dicit licet videatur notasse cõtrariũ. zz. q.z. exordinaria. vt dictum est supra ꝛ affinitate.

Ad hec nota ꝙ omnia supradicta ꝛ impedimento impotentie coeundi ꝛbent intelligi qñ matrimonium inter potentez ⁊ impotentem est ignorãter ꝓtractum. si eni ambo impotentiam sciunt ⁊ sil' ꝓtrahere vel post ꝓtractum sil' remanere volunt. ꝑñt. nõ tñ inter eos est matrimoniũ ex. ꝛ frig. laudabilem. Quid si solus potens sciuit. Rº idem est qð in ꝑmisso casu. ar. ex. ꝛ ꝓiu. lepro. ꝓposuit Tho. vo dicit in 4º suo ꝙ si persona cum qua ꝓtrahitur impotentiaz reddendi ꝛbituz ꝛ facto sciat esse in altero ⁊ ꝓtrahat matrimonium erit nec separi poterit. Secꝰ est si nõ posset reddere ꝛ iure vt si solemnizasset votum ꝓtinentie. tunc enim siue hoc sciret siue nõ nullum esset matrimonium. Quid si vteqz ignorat. Rº locũ habet dinoztium. Quid si solus potẽs ignorat. Rº in potestate eius est vt dinoztium celebret. ar. ex. ꝛ eo qui dur. c. i. potens tñ semper ꝓsumitur ignorãs. ff. ꝛ

ꝓbat. veri⁹. Nec est.n. credibile ꝙ potēs scienter ꝓtrabat cum ipotente eꝫ ꝛe frigi. ꝓsultationi. si tamen scia ꝓbet coget cā vt soꝛoꝛez retinere. vt dicit in. d. c. laudabilem. qꝛ ecclesia romana sic ꝓsuevit iudicare. sic illa ꝛer. ꝓsultationi. potest itelligi ꝑcipiēs. que ꝑm alios cōit est ꝓsulēs ar. eꝫ ꝛe sen. ⁊ re iu. in cauſ. Nec obstat illud. zz. q. i. integritas. vbi dicit ꝙ castitas nec suaderi nec impari pōt. qꝛ illud est verus ab initio. sz secus est ex postfcō eꝫ qui cle. vel vo. c. vl. Potest etiam dici ꝙ ista ꝛer. oz intelligi qñ tale matrimoniū ꝓtrahit publice i facie ecclesie. Nec illud ꝑꝫ oz omittere nisi potens voueat publice ꝙ alij nō adherebit ea viuente. Et ideo postea coget ꝑcise. ar. eꝫ ꝛe frigi. fraternitatis. Potest etiā dici ꝙ lz mr̄io⁹ nō rescindat ad petitiōem scientis q vel votum emisit exꝑssum vel saltez ꝑsumit emisisse tacitū. tñ si talis cum scōa mulie re ꝓtraxit matrimoniū tenebit. qꝛ lz votum simplex impediat mr̄imoniuz ꝓtrahendū non tñ dirimit iam ꝓtractum. vt dictuz ē supꝛa. Nulluz tamen ius dicit ꝙ aliquis cogat talem retinere. sz ꝙ si ꝓsentiunt sil' morari. hoc pñt facere. mulier tamen nō potest vxoꝛ cē. sz pōt retineri tanqz soꝛoꝛ sic. n. exꝑsse loquit. eꝫ ꝛe frigi. ꝓsultatiōi. ⁊. c. laudabilem. ℞. i. ad fi. q. d. siml' morantes caste pñt viuere sz non cogentur votum emittere. zz. q. i. integritas. Intelligeꝛ igitur ꝙ q̄diu eis placebit sic moꝛa bunt. Et ecclesia viz licet peccantem cū alia coꝛrigere poterit ꝛe occultis. zz^a. q. 5. christiana. sz nec vir nisi p̄ ex cā ꝓpter ad diuoꝛtiū cuz effectu ipetrabit ab ecc^a licentiam cum alia ꝓtrahendi. Et hoc est ꝑm hosti. tenendum ⁊ tota hec solutio accepta est ab host. Nō etiaz ꝑm Bern. ꝙ ad hoc ꝙ possint simul esse optet ambos ꝓsentire. 6. q. z. scriptum est. qꝛ cuz nullū sit matrimoniuz alter alteri non tenetur. eꝫ ꝛe frigi. laudabilem.

De maleficio. ti. z9.

DEinde ꝓsiderandū est ꝛe maleficio. Et circa hoc querunt. vtz maleficiū impediat mr̄ioniū. ℞. quidā dixerunt ꝙ maleficiuz nihil erat in mūdo nisi in opinione hoiuz qꝛ nāles effectus quoz cāe sē occ' te maleficijs iputabant. Sz hoc est ꝓtra scōs qui dicunt ꝙ dęmones habent potestatem supꝛ coꝛpoꝛa ⁊ supꝛ imaginatiōnes hoium qñ deus pmittit. vñ ꝑ eos maleficicialiqua signa facere pñt. vñ illi qui ipos inducunt ad talia facienda maleficiꝛ. Et iō alij dicūt ꝙ ꝑ maleficia copule carnali ꝑstari potest impedimētū sz nulluz tale est ppetuuz. vñ non dirimunt mr̄ioniū iam ꝓtractum. Sz hoc est cōtra expimentuz ⁊ cōia iura antiqua ⁊ noua. Et iō ꝑm cōem opinionem doctoꝛuz distinguendum est ꝙ impotentia coeundi ex maleficio aut est tpalis aut ppetua. si tpalis non impedit. tē aūt ꝑsumit esse tpalis. qñ infra spacium triuꝫ annoꝛ cohabitantes. ⁊ q̄tum pñt operam dantes siue ꝑ ecclesiastica sacꝛa siue ꝑ alia remedia sanari pñt. Si vo nō sanent aliquo remedio extunc ꝑsumitur esse ppetua. Aut p̄cedit mr̄ionij ꝓtractōnez ⁊ ꝓsūmatōem ⁊ sic impedit mr̄ioniuz ꝓtrahendum ⁊ dirimit ia ꝓtractuz aut sequit mr̄ionij ꝓtractōez sz nō ꝓsūmatōz ⁊ sic etiā vt dicunt aliqui dirimit mr̄io⁹ iaz ꝓtractū. Dicit. n. zz. q. i. c. i. ꝙ ꝓiugiū cōfirmat officio. s. carnis. vt dicit glo. Et paz post dicit ꝙ anteq̄z ꝓfirmet impossibilitas officij soluit vinculuz ꝓiugij. Aut sequtur mr̄ioniū ꝓsūmatū ⁊ tūc uinculum mr̄ioniale non dirimit. Cōis etiā opio tenet ꝙ si certū esset ꝙ cēt secutū mr̄ioniū ꝓtractum. nō tñ ꝓsūmatuz nō ꝓpter hoc dirimeret vinculum mr̄ionij. Et b⁹ sñie videt esse Ber. eꝫ ꝛe frigi. fraternitat. in glo. Sz qūo pōt sciri ꝙ p̄cedat vel sequat. ℞. lz vir possit sciri vtz p̄cedat ꝓsūmationem mr̄ionij vel sequat. facile tñ pōt sciri vtruz p̄cedat ꝓsūmatōem mr̄ionij. Et hoc sufficit ꝑm aliquos. qꝛ tūc dirimit ipm ꝑm eos. Uel pōt dici ꝙ in fauoꝛe alterius mr̄ionij vtiliozis ꝑsumit. Et si p̄cedit mr̄ionij ꝓsūmatōez p̄cessit ꝓtractionez. hec ꝛe R ic. 4. di. z4. q. z. ar. i. Scōm etiā gof. ⁊ host. si dubitat vtz impedimētuz p̄cessit mr̄ioniū vl'eꝛ ꝑsumet ꝙ impedimētuz p̄cessit. ar. C. ꝛe edil. edic. l. z Ad ꝫ nō ꝙ maleficiū ppetuuz vel ē respectu oīs mulieris. ⁊ sic reddit inhabilez ad oñs. vel respectu vxoꝛis ⁊ sic reddit inhabilem ad illā. sz ñ ad alias. vñ tales sepati ꝑm iura pñt alijs copulari. ꝫ Boñ 4. di. z4. q. z. ar. z. Sciendum etiā ꝙ si maleficiū fuerit gnāliter respectu oīuz tunc si nupserit alteri ofidetur maleficiū nō fuisse ppetuum. vnde redire ꝛebz ad

ꝑmum mr̃ionium. Si vo fuerit respectu
spālis psone cuz cē vtrīqꝫ licētia nubendi alteri.nō pōt reddita potentia cocūdi
redire ad ꝑmum mr̃io^m. qz z^m mr̃ioniū
nulluz fuit. Insup nota q ꝑm host. q̃do
vga nullaten^r mouet.hoc est signuz frigiditatꝫ .sz qñ mouet ⁊ erigit. pficere ät
non pōt ē signum maleficij. Dicunt autē
aliq q non solū fit maleficiū ne gs coire
valeat.sz ctiā aliqñ fit ne mulier ꝓcipiat
vel vt abozsum faciat. Quicunqꝫ aūt ꝓpt
vindicte libidinez explendā vl ꝓpt odiū
aliquid fecerit viro vel mulieri. ꝓpter qō
nō posset generare vel ꝓcipe reputatur
homicida.ex cē homicidio si aliqs. Itez
sup illud.c.si p fortiarias.zz.q.i.dic glo.
q si mulier ꝓcuranit maleficiū nō pōt pcere diuortiuz.qz ad hoc sua culpa cūenit.vt pz.di.50.si euangelica. Sz videt ꝺ
ꝓdicta q nulluz maleficiū sit ppetuuz qz
oē maleficiuz videt posse remoueri. vl p
aliud maleficiū vel p exorcismos ecclesie
q sit ordiati ad repmendū vi cmonū vl
p veram pniam cum diabolus non bēat
ptātem nisi sup peccatores. Rō maleficiū
est ita ppetuum q non pōt habere hūanum remediuz.qz si hz remediuz nō est
homini notū vel licitū. lz cus pstare possit remediū cmonē cogendo ⁊ cmon cessistendo.nō.n.semp oz vt id qō est p maleficiuz factū cstrui possit p aliō maleficiū
vt ipi malefici ꝓfitēt. Et tñ si posset p maleficiū adhiberi remedium nihilomin^r reputaret ppetuū.qz nullo^o pōt homo pcr maleficiū inuocare cmonis auxiliuz. Similit exorcismi ecclesie non valent ad repmendū cmones semp quo'ad oēs molestias corporales. ℞ vi iudicio exigente. Sp tñ valent ꝓtra illas cmonuz infestatōes ꝺ qua sūt ꝓncipalr instituti. Silr nō
oz q si ꝓpter pctm diabolo sit ptās i aliquē data cessante pctō cesset ptās.qz int
dū trāseūte culpa remanet pena. ℞ Boñ
vbi.s. ⁊ Tho.4.di.34.ar.3. Preterea
maleficiū ꝑm gof.nō pōt solui sp p il'uz q
fecit.vel qz est mortuus.vl' qz nescit cē
ipm vl' qz maleficiū est pditū. Si.n.scire
tur dic Scot^r.4.di.34.q.vnica.ar.2.q liceret'illud cstruere. imo ēt est meritoriū
opa diaboli cē. Nec in ℞ est infidelitas
aliq qz cstrues nō assentit opib^r diaboli.sz credit eū posse ⁊ velle fatigare dum
durat tale sig^m.qz ex pacto nō assistit ad
℞ nisi duz illō durat. Et sic cstructio illi^r
signi ponet finē tali vexatiōi. ℞ Sco. vbi
s. Clerūtamē sūmam remediū ꝓtra maleficiū est pnie faci^m. vñ cx cē frigi.oz.cō
iuges q nō pūt cōiungi ꝓpter impedimētū
maleficij cē cōmissis pniam agant. Et sic
forte cco placebit q mr̃ioniū instituit. vt
op^r matrimonij pficiāt.qz vt ibi dr i glo
infirmitas corpalis aliqñ ꝓuenit ex pctō.
Et sic cā cessante forte cessabit effect.ex
cē pe.cū infirmitas. Sz q̃re magis bz dia
bolus posse actū gnātiue q̃s alterius vtutis. ℞ q sic diabolo magis ē pmissa potestas sup serpētes q̃s sup oia aialia i pōris facti memoriā. vñ serpētes magis q̃s
aues p incantatōnes capiunt. Sic ēt qz
actus ille ē vicios⁹ ⁊ q̃dāmodo fetidus
⁊ boies in actu illo libidinose iungunt
vt in plurib^r. Iō actū illū magis impedire
pmittit diabol^r. Et hoc ꝓbat ex^o quod
dr cē thobia.s.q cmon noie asmodē^r dr
iterfeciss viros in lecto nō in cōiunio. ℞
Boñ.4.di.34.q.2.ar.2.c.3. Sz q̃re act^r
ille alīs impedit r̃spectu vni^s mulier nō respectu alteri^s. ℞ ꝑm Boñ.vbi.s.c.4.℞
ē vel qz fortileg^r ad ℞ respectu psone cē
minate diabolū inuitauit.vel qz cē^r respectu p^e cuiusz impedire nō pmittit. Occltū
.n.iudicium dei ℞ latet. vt patet in vxore
Thobie. Sz quo diabol^r hoc facit.dō
q impedit gnātiuam. nō impedimēto itrinseco ledēdo organū sz extrinseco impedie^o
vsuz. Et est impedimentū artificiale nō nāle. Iō pōt impedire ad vnam ita q nō ad
alias.vel tollendo excitatōz cōcupie ad
illā vel aliā. Et ℞ p vtutē ꝓpriā vel p herbā vel p lapidē vel p aliq̃s nāz occultam
Et cōuenit cū ꝓdictis Pe.4.di.34.ar.4.
Utx sepati ꝓpt maleficiū^m si postq̃s alia matrimōia ꝺxerint carnalit se cognoscāt sic
ad mr̃io^m pmū reuocādi. ℞ q sic.ar.extra cē frigi. fraternitat'. i tex.⁊ glo.f.7.zz
q.i.q aūt.vbi dr cē sepatis ꝓpt frigiditatē q si frigido reddat potentia coeūdi coget reuerti ad pmū cōiugiū. q̃re silr dō
est cē sepatis ꝓpt maleficiū. Maz snīa diuortij lata fuit int eos p errorē qz impedimētū qō fuit iudicatum ppetuuz non dirimit matrimoniuz nisi ꝑm rei vitatez sit
ppetuum. vñ tales anteq̃s sciāt maleficiū
cessasse cognoscendo sedam excusant a
pctō ꝓpter inuincibilem ignorātiam. sed
postq̃s sciunt illud cessasse si cognoscāt se
cūdā mortalit peccāt. Nec obstat qō dr
cē talibus.zz.q.i.si per fortiarias.s.q si

possibilitas coeũdi fuerit ei reddita recõ ciliari negbunt. qz illꝫ excretũ fuit ẽna ri remẽsis archiepi. qõ non tenet in cãu pdicto. vnde dic ibi glo. b potius dicẽdus est ignarus ꝙ gnarus. Esto ꝙ post pdcãz separatõem vir recipiat aliquẽ sacruz ordinẽ 7 postea mulierẽ a qua fuerit sepat⁹ carnalit cognoscat. nũqd est restituend⁹ mulieri ad petitõem eius. R° ꝙ sic. qz se paratio facta fuit p errorem. Inquãtum fuit estimatũ maleficiũ ppetuũ quod nõ erat ppetuum. Eñ post ꝓtractũ matrimo niũ sp remãserũt ꝓiuges veri ẽm ẽi iudi ciũ. Eñ vir suscipiendo sacꝫ ordinẽ vxo ri ꝓiudicare nõ potuit. suscipiendo tñ nõ peccauit. qz p ignorãtiã inuincibilẽ siũ ꝑ babilẽ excusat⁹ fuit. Sz nunqd sibi ꝓiu dicauit recipiẽdo ordinẽ sacꝫ ꝙstum ad hoc ꝙ sibi nõ liceat petere debitũ ab vxo re. R° videt aliqbus ꝙ sic. qz votũ qõ ẽ annexũ sacro ordini tenuit ꝙstum ad il lud qõ erat in ptãte viri. qõ ẽ debituz exi gere. lz nõ quo ad illud qõ erat in ptãte mulieris qõ est debituz reddere. Alij dñt ꝙ ille suscipiendo sacꝫ ordinez nõ ꝓiudi cauit mulieri nec sibi ꝙstũ ad b qn liceat sibi debitũ reddẽ 7 petere qz ignorãtia in uincibilis seu ꝑbabil'eũ ab vtroqꝫ excu sauit ꝓiudicio. nisi. n. solutuz esse mr̃ionũ vinculũ existimasset sacꝫ ordinẽ nõ rece pisset nec se ad votũ ꝓtinentie obligare i tendebat. nisi cũ hac ꝓditione ꝙplicita. s. si cẽt totalit 7 ẽm vitatẽ ab illo ꝓiugio libe ratus. hec Ric. 4. di. z4. q. z. ar. z. Si vo qrat de abhoiatione vtꝫ ꝙpediat mr̃io⁹ R̃ndet Tho. ꝙ idẽ est indiciuz de. ea qõ de maleficio. cum sit cã accñtalis extrinse ca sic 7 maleficiũ. hec Tho. Bonũ autez esset in tali cãu ꝙ vxor inqꝫtum posset vi ro modis tñ licitis 7 ꝓgruis se gratiosaz 7 amabilem exhiberet.

De ferijs. ti. zo.

Postea ꝓsideranduz ẽ de his q̃ ꝙpediũt mr̃ioniuz ꝓtrahendũ sz nõ dirimũt iaz ꝓtractum. q̃ sunt tps feriaꝫ 7 interdictũ ec clesie. Et ꝑ de ꝑ de q̃ querit plura. s. vtrũ liceat celebrare tribus tpib⁹. s. a. lxx. vsqꝫ ad octauã pasce. 7 trib⁹ ebdomadis ãte festũ bti Jo. bap. que qdem ẽm glo. ibiõ incipiunt z°. die añ ascensionem 7 durãt vsqꝫ ad octauã pentl. exclusiue. vt volũt aliq. qz illud festum non bz octauã. Unõ ẽm hoc i dñica post pentl. possent nuptie celebrari. Host. aũt sup. c. capellan⁹. e x̃ de ferijs. exponit inclusiue. Ita ꝙ nõ in illa dñica qñ agit festũ trinitatis. sz in chrasti no liceat nuptias celebrare. Itẽ ab aduẽ tu vsqꝫ post ꝓphiam. qõ intelligunt. i. post octauã ꝓphie. Reputãt. n. tps ꝙ ẽ ꝓphia 7 octauã eius totuz ad ꝓphie festũ ptinẽ qz illud festũ bz octauam. Scõm aũt ro mane ecclesie ꝓsuetudinez a. lxx. vsqꝫ ad 7. diez pentl. nuptie nõ celebrãt. e x̃ de fe rijs capellan⁹. Ratõ aũt dicte ꝓhibitiõis est qz in trib⁹ tpib⁹ pdictis debent fideles plusqꝫ alio tẽpe spũalib⁹ occupari. maxie qz in trib⁹ festis maximis q̃ tẽpibus illis occurrunt ꝓsueuerũt fideles cõicare. In solenni aũt nuptiaruz celebratioue ꝑter maioza gaudia carnalia que fiũt ibi ꝑpt nouitatẽ rei multũ retrahunt a spũalib⁹ animi. Intelligendum autez ꝙ tpibus pdictis ꝑhibent tria. s. solennitas nuptia rũ. e x̃ de ferijs. capellanus. 7. zz. q. 4. nõ oz. Traductio solennis vt. c. q. nec vxor. Et copula carnalis. ẽm Ray. 7 Inno. 7 Ber. sup illud. c. capellanus. vbi dicit ꝙ solennitates nuptiaꝫ illis diebus ꝑhibẽ tur ne carnalit copulentur. Hos. vero de carnali copula non oio admittit. Illis tñ tpibus vt quidã dicunt lz. nisi ꝓtradicat cõsuetudo pric. mr̃io⁹ manifeste ꝓtrahẽ p simplicẽ aiꝫ ꝓsensum sine solenni bñ dictõe 7 traductõe ad cohitandũ. vt in. c capellan⁹. sz exp̃s⁹ in glo. Cui ꝓcordant Hos. Ray. 7 De. qz sic mr̃io⁹ ꝓtrahẽ nõ ita ꝑhibet aiuz spũalibus intẽdere. sic ce lebratio nuptiaꝫ q̃ solennẽ bñdictõnem ꝓphendit 7 traductõz ad cohitandum. Hosti. aũt dic in sũma ꝙ ipe credit ꝙ ho die ꝓsensus 7 solẽnitas iterdicãt. Mã ill' dieb⁹ nõ iterponit ecc^a auctem suã sic in qt de facto seruari videm⁹. nec sine auctẽ ecc^e mr̃ioniuz est ꝭbendũ. Alias penaz bz 7 clãdesti^m indicãt. e x̃ de clãdes. desp. cũ inhibitio. Et si p ꝓs oia sequẽtia pro hibent. lz mr̃io⁹ teneat si ꝓtrahat. b tñ in glo. sup. c. capellan⁹. nõ asserit. sz tanqꝫ opionez recitat aliquoꝫ. Utꝫ mr̃io⁹ ꝓtractum tpe ꝑhibito ab ecc^a sit sepanõ R° ꝙ mr̃io⁹ sic ꝓtractuz ꝑpt hoc separi nõ oz quo ad vinculũ nec quo ad thorũ simplr. sz ad tps in penã sic ꝓtrahentiuz eo ꝙ ptẽpserũt ecclesie ꝑcepta. e x̃ de mr̃i monio ꝓtracto ꝓtra interdic. c. i. 7 de tali

sepatõe itelligit illõ.zz.q.4.nõ oportet.z.

De interdicto. ti.zi.

DEinde ꝯsiderandus est de interdicto ecclesie qõ ē qñ quis p ecclīam ꝓhibetur ꝯhere cũ aliqua qꝝ forte dr̃ eē ei⁹ ꝯsanguinea vel affinis vel alterius sponsa vl̃ ꝓter aliquid aliud. Et circa h̄ queritr̃ Vtrum matrimoniuz ꝓtractũ ꝓtra eccliē interdictũ sit omnino dirimendum. R⁹ cũ matrimoniuz interdicit ab eccl̃a aut cã ꝓhibitõis est ꝑpetua aut tpalis .si sit ꝑpetua ꝑbet statim scz pendēte lite separi a cohitatõe. Et h̄ est verum ꝑm hos. nisi ꝯsuetudo que gnāt scādalũ ꝛ multitudo ꝓtrahētium vel ꝛfectus ꝓbationis vl̃ in dulgēcia pape in ipedimentis ꝑpetuis canonica institutione inductis dispensatõz ꝓcedat ar.ꝛ cogna.spũali.c.i.in fi. h̄ hos. Et si vellent abinuicem recedere sunt excõmunicādi ꝯcesse legitime ꝯgnitũ sit ꝛ ipedimento quo ꝓbato sepantur ex toto lata sñia diuorcij inter eos. Eo vero non ꝓbato simul remanebunt.eē ꝛ ma.cõ trac. cõtra iter.ꝛ muliere,vbi dicit i glo. q̃ pdicta sententia excõmunicatõis est ad tempus.vnde ex tpe tollit sine alia absolutiõe. Sz tutius est vt absoluant cē pr̃ sepaitonem ad cautelam.lz videãtur excõicati dum sil'manent. Si aut sit tpalis puta tempus in quo matrimoⁿ ꝓtrahi ꝓhibetur ob reuerentiaz dieruz cũ ꝯsensu ꝛ futuro cũ aliquo.tũc non ꝛbent separi . pñia tamen semp ꝛbet imponi siue causa sit ꝑpetua siue tpalis .ꝛ si sit causa ꝑpetua siue ꝓbet esse ꝙa siue nõ ꝓpt cõtẽtuz eccⁱ.eē e.c.z. Et ꝑm dicta distinctõnē ꝛbēt itelligi diuersimos diuersa iura h̄ nõt eē ꝛ spon.du.tua nos.i glo.b. Ne ēt ꝑceptuz eccⁱ ꝛclusoziuz videat pñt ad tẽs abinuicez separi ꝛ vtriq̃ põt copula carnal'interdici.si tñ vtq̃ malã hũit fidē alias illi soli cui iterdictũ erat factũ ꝛ sciens ꝓcit.vr̃ interdicẽdũ ne ꝛbitũ exigat ꝛ ꝑcipiẽs vt soluat.Et sic itellige illõ eē e.c.i.z.ꝛ.z.ꝛ filia.Quo tpe elapso pñt sil' libere ꝯmiscerī.Et ē tẽs arbitrariũ lz ꝛcretalis ponat mẽsem vnũ.eē.e.c.i.in fi.h̄ aũt.s.ad tẽs separi.põt fieri q̃cunq̃ cõtrahit ꝓtra interdictũ ecclesie ex cã factũ sine sit ꝑpetua sine tẽpalis vera vel falsa Et ꝑm hoc põt exponi sepent.s.ad tẽpus. eē ꝛ spon.du.tua nos.in fi. ꝛ.zz.q.4.nõ oz.Nõ aũt dictũ est ꝑcedẽte lite cõinges abinuicẽ sepãdos ꝛ postea ad tẽpus.intellige vez esse qñ ab initio ꝓtra iterdictuz ecclesie exp̃sse factũ ne ꝓtrahãt ꝓtraxerī secus esset si sine ꝓhibitione aliqua ꝓtraxissent int' se vel in facie ecclesie. qꝛ exq̃ ius semel est acqsitum non est turbanda ipa possessio vel quasi nisi ꝓhibitiõe icã Et sic soluit illud eē ꝛ vt lite pen. laudabi lez.ꝛ eē q fi.sint le. cũ int' veterē.vel illa laudabilẽ.locũ hz qñ ꝓtraxerũt ab initõ in facie ecclesie. alias si clam ꝛ opponat ipedimẽtuz ꝑpetuz etī pendente lite se parari poterũt ꝛ ꝛbebunt qꝛ tunc ab initio ꝓtra ecclesie interdictũ gnãle ꝓtrahit qõ ꝓhibz ꝓtrahi mr̃ionia clādestina.qõ veri⁹credit hos.eē ꝛ clādes.spõ.cũ inhibitio. rñso.i.ꝛ.§.sigs autẽ.ꝛ.zz.q.4.non oportz.ꝛ exē.e.c.vlt. Et h̄ locuz hñt q̃do mr̃io⁹ⁿ ꝓtra iterdictũ ꝓtõis ecclesie scripte vel ꝓtra iterdictũ iudicl.papa inferioris.hec hos. Quid si ꝓtra interdictũ pape iterdicẽtis ꝛ ꝓnunciãtis irritũ si ꝓtra hac. R⁹ ꝑm host. In hoc casu recurrẽdũ ē ad intentõem pape q ex cã psonas reddit inhabiles ad ꝓtrahendũ. Nam sicut gnãlm sup h̄ ꝓdit ꝓstõnem sic ꝛ spãlem ꝛ localem ad psonalẽ. Ad h̄ di.zo.sciendũ. Si ꝯ intedat q̃ tale mr̃ioniuz nõ valeat nullum erit.h̄ vo dicit q̃ illi q sic cõtraxerint sepabunt ad tẽs donec cognoscat ꝛ ipedimẽto.ar.extra ꝛ mr̃io⁹ ꝓtra ex litteris.ꝛ.c ꝛ muliere. forti⁹.n.viculũ est matrimonij q̃s pape interdictum. hoc notat extra ꝛ ꝛspon.impu.ad dissoluendum.in glo.fi. Sciendũ aũt q̃ hi⁹ int'dictum aliqñ fit ex canone pape ꝛ hoc inducit aliqñ tpale impedimentuz.aliqñ ꝑpetuz.pmo⁹ impedit matrimoniuz. sed non dirimit.zo impedit ꝛ dirimit ꝛ quo loquit'.zs.q.z.ꝓtradicim⁹.ꝛ extra ꝛ consangl. nõ oz.Aliqñ aũt a iudice illo.s.tñ qui ꝛ cã matrimoniali põt cognoscere.ꝛ h̄ ꝑm Dam̃.Sz ꝑm hostiē.põt etiã fieri a ꝑsbro ꝓchiali.extra ꝛ clāde.ꝛspon.cuz inhibitio.Quis tamē ꝛ cã mr̃ioniali cogn̄scere nõ possit.quis vo ꝛ hac cognoscere possit'dicit'.j.ti.zz.in pn⁹.Sane vt diuersa circa matrimoniũ picula euitēt statuit ꝓsilium gnãle.vt cum fuerint matrimoⁿ ꝓtrahenda anteq̃s ꝓtrahant p ꝑsbros in ecclesia publice ꝓponat ꝓpetenti termino pfinito.vt.j.terminum illuz q voluēt

ꝛ valuerit legitimum ipedimentuz oppo nat ꝛ ipi ꝑſbr nihilomin⁹ perquirāt vtꝫ aliquod impedimentū obſiſtat. Cum aūt apparuerit ꝓbabilis ꝓiectura ꝓtra copulam ꝓtrahendā interdicat ꝓtractus exꝑſſe ꝓnec quid fieri ꝛeat fuerit manifeſtum. ſ. ꝑ teſtes vl' ꝑ inſtitiā. eꝫ ꝛ clāde. ꝛeſpon. cum inhibitio. circa ꝑn^m. vbi agit ꝛ bannitōibus faciendis vel ꝑmittēdis ante matrimoniuz ꝓtrahendum. Mō ad euidentiam dicte ꝓſtōis ꝙ dicit ſbaudi ſm mentem ꝓſtōnis ipſi⁹. Iz nō ſm ꝟba aliter non ꝓuideret piculis aīarum ſm hoſt. Et ſic nullus dz ꝓtrahere etⁱ ſponſalia ſine licentia eccliē. i. ꝑſbr prochialis. Si tñ hoc non ſeruet ſicut nec ꝓſuetudo ſeruat talit ꝓtrahens nullam penā ordinariā patiet. ar. ff. ꝛ penis. ſi ꝑſes. In pluribus tñ vel licentia epi regit ꝑ ꝑſbros prochiales vel ꝑ aliquos ꝛ mādato ipōrum in eccleſia uel aliquo loco prochialibus ſil' vocatⁱ ꝛ coadūatⁱ. vt ī ꝑdicatōib⁹ Quid ſi petētes publicari ſint excōiti ex cōicatōe maiori. R^o ꝑſbr eos non audiet cum nō ꝛeat cū eiſ ꝑticipare. eꝫ qō me cā. ſacris. Quid ſi ꝓtrahant tales ꝛ poſtea legitimum ipedimentū appareat nū quid ꝓles cenſebit legitima. R^o q nō ſi excōicatio fuerit iuſta. ar. eꝫ ꝛ ꝓceſ. ꝑb. qz diuerſitatez. Cōpetenti termino. ſ. maiori vel minori vno vl' bino vel trino ad arbitriū ꝑſbr prochialis niſi forſan inhibitio ſupioris obſtet vel ſtatutū aliqō ſynodale. Cōtractus ſponſalium. ſ. non firmatoꝫ iureiurādo l' fidē data mītomagⁱ nullo^o ꝓtractoꝫ. ħ ho. Segtur in ꝑdcō c. ſ. cū inhibitio. ſi āt ꝑſbr prochialis tales ꝓiunctōes. ſ. q fiūt nō ꝑmiſſa ꝛnūciatiōe vel ꝓtra quas apparet ꝓbabilis ꝓiectura maxie in gradu ꝓhibito ꝓtēpſerit ꝓhibē aut qūolibz ēt eis ꝑſūpſerit inīcē. ſ. in bñdictōe nuptiali clādeſtine celebrata. ꝑ trienniū ab officio ſuſpendat ſi etⁱ culpe q̄litas exigat grauⁱ⁹ puniēdus. ibidem. §. ſane. Et eſt ille canon nō late ſnie ſz ferende. Sz nunqd penā minorē iſta īponē pōt. R^o ꝙ nō videt ab initio. ar. eꝫ ꝛ offi. ꝛele. ꝛ cauſ. ſz ea inflicta pōt diſpenſare ꝛ diminuere ſm ꝙ exigit qualitas ꝑ. ar. eꝫ ꝛ iudi. at ſi clerici. hec ho. Mōndū. ꝙ āt ꝑſbr prochialⁱ punit bac pena. ſi tñ ſi interſit. ſz etiam ſi ꝓtractum fieri ꝛ bere ſciat ꝛ non ꝓhibeat. Alij vo preſbri nō tenent hoc ꝓhibere. oēs tamen ꝑſbri ſeculares ꝛ etiaz regulares qui interſunt puniunt. Et hoc videt notare cum dicit aut quilibz etiā regularⁱ. q. d. aut quilibet. ſ. ꝑſbr non ſolū ſecularⁱ. ſz etiā regularis. Et in hoc etiā innuit ꝙ etiam exemptus pōt ab ordinario puniri ſi ꝺ hoc delinqt hec hoſt. Sz nunqd eadē pena puniēdus eſſet ſi ꝓtractui mrioniali iterfuerit. R^o. volunt aliqui ꝙ ſic. ſi ſciat edicta ſiū banna in eccleſia nō fuiſſe ꝓpoſita. quia mrioniuz non tñ ꝓtrahit cum bñdictio nuptialis exhibeat. ſz etiā qñ ꝓſenſus p ꝟba ꝛ pñti exꝑmit. hec Roꝺ. Sequit ibidez bis vo q talit copulari ꝑſumpſerint etiā in gradu cōceſſo ꝓdigna pnīa īponatur. Et ēt ſupple oībus ſuā pñtiam exhibētibus cum oēs peccent. Quid ſi ꝑſbr filiuz vel filiā ſic ꝓtrahere coegit. R^o inter coactōem ꝛ coactōez arbitrat bonus index. ar. eꝫ ꝛ ſpon. ꝛ muliere. vt etiā dictū eſt ſupra ꝛ ꝓſenſu coacto. ħ hoſ. Qui aūt ꝓtrahit nuptias ſ cū ea cū qua ꝛ iure ñ ꝑt ꝺbere fit infamis. Iz nuptie nō ħeant effectū. ff. ꝛ his qui no. infa. l. quid ḡ. §. z.

Ad ħ nō ꝙ ꝑdicta ꝓhibitō. ſ. ne quis clā deſtinis interſit ꝓiugⁱs ſm hoſt. in ſūma ꝛ in gl. ſup. c. cū ihibitō. extendit etiā ad laycos. Pena tñ ordinaria nō videt iponi niſi ꝑſbro prochiali ꝛ regulari. Siquis aūt ad impediēdum legitimā copulā malitioſe impedimētuz obiecerit ꝓpt pnīaz quā ꝛbz agere ꝛ petō canonica non dz effugere vltōez. vt ī. d. c. cū inhibitio. §. ſi qs aūt. Hec aūt vltio ſm glo. ibidem arbitrio iudicⁱ ꝓmittit exquo certa pena nō ſtatuit. eꝫ ꝛ offi. ꝛele. ꝛ cāis. clericⁱ tamē qui calūnioſe ꝛnunciat ab officio ꝛ bñficio ſuſpēdit. eꝫ ꝛ calū. c. z. ħ glo.

De ſecundis nuptijs. ti. zz.

POſtea ꝓſiderandū eſt ꝛ mrio nio ſiū ꝛ ſcōis nuptijs. Et circa ħ querunt plra. ſ. vtꝫ ſcōe nuptie ſint licite. R^o ꝙ ſic. qz ꝑ mortē alterⁱ ꝓiugⁱ. tollit alterius ꝑmi mrionū ipedimentum. vñ. i. cor⁹. 7. aplūs ꝓcedit mortuo viro vxorez ei⁹ nubē cui vult ī dño. Et hiero⁹ in epla ad pāmatiū ꝛ hr. zi. q. i. aperiant. dicit Ego nē libera voce ꝓclamo nō dānari in eccleſia bigamiā. imo nec trigamiā ꝛ ita licere. §. 7. 6. ꝛ vlt. quō ꝛ z^o marito nubē. Sci tñ vitu perant eas duplicⁱ rōne. ſ. ꝓpter ſacrāmti

ꝛfectū qꝛ ꝑstant ordini sacro ipedimētū. Et ꝓpter incōtinentie signum. qꝛ pluriuꝫ mr̃ionioꝝ expientia ē signum icontinentie vt dicit pbs 4°. etb. Nec obstat qđ dic̃ Chry. sup Matb̃. ⁊ est. xi. q. i. hac rōne q᷑ zm̃ viꝝ accipe ꝑm aplm̃ lz. ꝑm autē veritatis rōnem vere fornica° est. qꝛ sic debz exponi ꝙ fornicatio ē. i. signū incōtinētie vel dz intelligi qñ non ꝓstat sufficienť ꝛ morte ꝓiugl. ꝑmi. Illud aūt qđ dic̃ mgr̃ sen. li. 4. di. 42. q᷑ bigamus indiget pnia dz exponi. i. vr̃ indigere ꝓpter signum icōtinētie. Utꝝ scōe nuptie sint hōeste. R°. honestum pōt aliqđ dici dupr̃. vel ꝑm se ⁊ absolute. sic oñe rōabile factum qđ nō est peccatū est honestuꝫ. vel in ꝓparatōe ad aliud ⁊ sic non oē factum licitū ē honestum. sz illud qđ est laudabile ⁊ honore dignum p° scōe nuptie sunt honeste. z° mō non sic̃ ita honeste sic̃ ꝑme ceteris paribus ꝓpter signum aliquod ꝓnitatur ad incōtinentiā. ꝓpter qđ dicit Amb° q᷑ carent gloria in ꝑsenti. Nec obstat qđ mgr̃ sen. 4. li. di. 42. dicit q᷑ presbr̃m in nuptijs bigami prādere nō ꝓuenit. qꝛ illud intelligi pōt ꝛ bigamo q᷑ putať insidiať vxori ꝑme ꝛsiderio scōe. Utꝝ scōe nuptie rōez bēant sacr̃i. R°. q᷑ sic. q̄stum ad oia q̄ sunt ꝛ essentia ⁊ ꝛ necessitate sacr̃i. aliqua tñ accītia ꝛsunt. s. ꝛfectō significatōnis. significatio nāq᷑ ꝓiunctiōis xp̄i cum ecclesia est ꝛ necessitate sacr̃i matrimōij Sz significatō ꝓiunctōis vnius cuꝫ vna est ꝛ ei° ꝛfectione que ꝛest scōis nuptijs Uñ non reddunt ineptū ad receptōez ordinis. qꝛ non sint sacr̃m. sz ꝓpter ꝛfecte significationis ꝛfectū q̄ tñ nō ptinet ad essentiam sacr̃i. sz ad ꝛcorem ⁊ accītalem ꝛfectionē. Utꝝ vno ꝓiugum mortuo liceat alteri statim nubere. R°. q᷑ vir nō solum ꝑm canones. sz etiā ꝑm leges statim post mortem vxoris cōtrahere pōt. Mulier vo que post obitū viri nubit. j. annuꝫ s. ꝓputandum a morte viri incurrit infamiā ꝑm leges. eꝝ. e. cum ꝑm. Hoc. n. testatur lex. tum ne ꝓsanguinei turbenť. tum ne ꝛ prole dubiteť. s. cui° sit. tuꝫ etiaꝫ ne maligne suspitionis causa viro z° prestetur. eo q᷑ tam cito cōtrahere festinauit. C. ꝛ repudijs. ꝓsensu. §. si vero. Et hoc itelligitur ꝑm hosti. qñ matrimoniuꝫ sine culpa mulieris soluiť. si. n. eius culpa soluať per quinquennium abstinere iubetur. C. ꝛ diuoꝛ. ꝓsensu. sic q᷑ vxor lugere cogiť virum nō econuerso qualiťcunq᷑ soluatur matrimonium siue᷑ diuoꝛ. siue p obituꝫ In casu tamen spāli indulgent leges vt mulier post tres menses elapsos a morte viri nubere possit. Si. n. mulier p̄gnās remanserit ⁊ pepiť ⁊ vir talis fuerat q᷑ Jugēdus nō erat vt hostis pduellionis statim nubē pōt. ff. ꝛ his q᷑ no. īfa. liberoꝝ. Si vo sit p̄gnans vxor talis viri tunc elapꝰ trib° mensibus a morte ei° nubē pōt cuꝫ eni necesse sit vt concepto ptu ex primo viro pariat. j. nouez mēses ⁊ dies. 8. si nubit post tres menses. nunq᷑ ex 2° viro parere pōt. j. nouē menses a morte ꝑmi. cuꝫ ptum ex 2° viro ꝓceptum opteat hr̃e in vtero mensibus. 7. vt pz. ff. ꝛ statu. ho. 7° Sz talem mulierē. s. qui statim nubit post mortez viri liberat aplūs. i. cor. 7. dicens mulier mortuo viro so. est a lege. viri sui cui vult nubat tñ in dño. Et canones extra. c. cū fz. 7. c. sup illa. liberāt inq᷑ nō tñ ab infamia sz ēt a pena in reb° quas lex exp̄mit. C. ꝛ scōis nuptijs. l. i. vbi dr̃ q᷑ talis mulier p̄uať oibus a viro sibi relictis Et ꝛ reb° ꝓpr̃ijs nō pōt vltra tertiā ptez 2° viro in dotez dare nec in vltima voluntate relinquē. Et ab alijs penis quas lex exp̄mit alibi. vt in auť. ibidē positis. s. isdē penis. Jtē ea. ⁊ in auť. ꝛ resti. ⁊ ea q̄ pit. §. vnū. Uñ nec dici dz infamis in foro ciuili exquo p ecclesiam ⁊ Aplm̃ licentia est remissa. Quidam tñ dicunt q᷑ nō evadet penā illā qua p̄uať donatōne anup tiali in §. prime dicto q̄ viꝝ suū ita cito ꝛhonestauit vt appareat ēt eo viuente ñ caste vixisse. vt dr̃ ibi. Et iō dz pdere q᷑ gd ad eā ex libertate viri potuit puenire Nec ēt i ꝟ illā penā potuit tollē. qꝛ vr̃ q᷑ dā ingr̃atitudinē ꝓmisisse. ꝟ ber. eꝝ. e. cū fz aliq᷑ tñ sic̃ ibi ꝛ sū. host. Pria opio fuit damasi quā ēt sequiť gof. ⁊ eaz ꝛ vitate ⁊ rigoꝛe iur̃ indistincte credit ee verā. Ho. aūt dicit q᷑ nihil ad leges ꝛ mr̃ionijs vl̃ sequētibus ex eis. Preterea quare mulier puniret̃ si licētia Apostoli ⁊ ecclesie vtiť. Ad hoc nō q᷑ vxoꝛ dignitatē a viro sortiť. vñ vxoꝛ regis dz appellari regia. ettā post mortem regis ꝯcesserit viro dignitatl inferioris. ff. ꝛ senatu. feie. Utꝝ zm̃ matrimonium ꝛbeat benedici. R°. zm̃ matrimoniū lz in se ꝓsideratū sit ꝛfectum sacr̃m respectu tñ ꝑmi matrimonij hz aliquid ꝛ ꝛfectu sacr̃i. qꝛ ꝛest sibi pfectio significationis. vt dictum est sup̄.

ꝛ rõne huiꝰ effectus bñdictio subtrahit a scõis nuptijs. zi. q. i. ex his. ꝛ ex. c. vir aũt vbi etiã alia rõ assignat. s. ꝙ cum alia voce bñdicti sit. s. zº ꝓtrahẽtes eoꝝ bñdictõ iterari non dz. Utꝝ scõe nuptie tã ex pte viri qꝫ ex pte mulieris debeant bñdici puta mulier aliqua q̃ nunqꝫ alias ꝓtraxit ꝓtrahat cũ eo qui vxorem aliaz hũit Rº dicũt aliqui ꝙ qñ scõe nuptie sit secũ de ex pte vtriusqꝫ vel ex pte mulieris tñ nullo mõ debent benedici. Sz qñ sunt secunde ex pte viri tñ tunc pñt bñdici. qz aliquo mõ seruat ibi significatio etiã in ordine ad pmas nuptias. qz christus ꝛ si hẽat vnam ecclesiaz. bz tamen in vna ecclesia plures psonas despõsatas. Sz aia non põt esse alterius sponsa qꝫ xpi q cũ demone fornicat nec ibi est matrimoniũ spũale. Et iõ qñ nuptie sunt secunde tñ ex pte viri benedicunt. non aũt qñ sunt secunde ex pte mulieris ꝓpter defectum sacramenti. Et hec est opinio Tho. ꝛ credo ꝙ cõiter seruat. cui opinioni ꝓsentit ber. in glo. supradicti. c. vir aũt dicens ꝙ tales scõe nuptie bñdici pñt. si ꝫ habeat ꝓsuetº loci. Et hoc si papa talẽ ꝓsuetudinẽ sciat ꝛ nõ ꝓtradicat alias non lz. Consentit et gof. dicens. ꝙ iterari põt talis bñdictio sicut extrema vnctio. qz bñdictõ que fit sup hoies nõ ꝓhibet iterari. i. q. i. manus. Ho. aũt in sum. sentit ꝙ secunde nuptie i nullo casu debẽt benedici dũmodo alias ꝓtrahentes vel ambo vel alt eoꝝ fuerit bñdicti. qz nuptie nõ dicũt bñdici ꝓprie sz psone. qz cuz alia vice sunt bñdicti nõ dz coꝝ benedictio iterari. vt in. c. vir aũt cõis est enĩ illa bñdictio vtriusqꝫ nec vnꝰ sine altero eã põt recipe. ꝛ iõ si alt eoruz ꝓtrahat zº non dabit benedictio. Et ad illud qõ allegat gof. ꝙ bñdictõ que fit sup hoies nõ ꝓhibetur iterari. Rñdet hoc vexꝫ cẽ nisi vir ꝓhibeat in iure. Ad aliõ vo qõ dicit ber. de ꝓsuetudine. dicit ꝙ in sacris ꝛ sacralibus nõ excusat ꝓsuetudo nisi p papã vel p ius approbet. Si vero duo ꝓtrahãt mrionium ꝛ ambo bñdicantur deinde añ copulaz carnis ꝓpter ipedimẽtuz aliqõ ppetuz sepent ꝛ ambo cõtrahant zº nõ bñdicent in nuptijs scõis. Si vo duo trãseunt ad bigamiã q tamẽ nũquã fuerũt benedicti poterũt bñdici in scõis nuptijs. ꝛ sic nõ ẽ vis de bigamia. sz potiꝰ in bñdictõe que iterari nõ dz. vt dictũ est. Ho ꝫm host. Capellanꝰ igit q benedictõnem ꝓtra ꝑmissa dabit ab officio ꝛ bñficio suspensus cum lris epi ꝓpij ad sedẽ aplicam ẽ mittendus. ex. c. c. i. Et vr ꝫm host. ex hoc ꝙ aliꝰ qꝫ papa dispẽsare nõ possit. Ꝓro benedictõne aũt pdicta nihil exigi dz a clericis sicut nec ꝑ alijs sacramẽtis. Laudabilis tñ ꝛ pia ꝓsuetudo dz seruari ad quaz seruandã pñt layci p epm cogi. ex de simo. ad apostolicã. Debent aũt sponsus ꝛ sponsa cuz bñdicunt illa nocte ꝓtinere. zz. di. c. vlt. ꝛ zz. q. 5. dr ꝙ debẽt biduo vel triduo ꝓtinere. vtrũqꝫ tñ est ꝓsilium ꝫm Jo.

Quo agit ad mrium ꝓtrahẽdũ. ti. zz.

Consequent ꝓsiderandũ est de causis mrionialibus in quibus agit ad matrimoniũ ꝓiungendum. Est. n. mrium magnum sacramẽtum in eccª dei. ꝛ iõ de eo ꝛ de cãis eius cognoscere nõ põt de iure cõi nisi iudex ecclesiasticꝰ vt epus vel officialis eiꝰ q dr missus vel aliqs ab eo spãliter delegatꝰ vt ex de frigi. c. i. Sz ꝛ. cam archidiacoꝰ archipbr. abbas. vel aliꝰ minister ecclie ex spãli ꝓuilegio vel spãli mãdato epi vl ꝓsuetudine ꝓscripta. Hꝫ põt aliter nõ. Sic intellige illõ ex de testibꝰ. alberic. ꝛ de testi. cogẽ. ꝓterea. ꝛ ꝙ ille oue dicit. dicũt cam posse cognoscere. põt intelligi gnãliter sede vacãte. tũ qz succedit in iurisdictõe. tũ ꝓpter piculũ aie. Sz ius alijs seruat ꝓsuetudo vel ꝓuilegiũ spãle. vt ex de frigi. fraternitatis. rñso. i. hec hosti. ꝛ cũ eo ꝓcenit Ber. ex de resti. spo. in glo. a. ꝛ de excess pl. accedentibꝰ. in glo. vl. Sz quid de ꝓcessu ꝓcho ꝓchiali. Rº hĩ põt matrimoniũ interdicere. vt pz ex de clãdes. despon. cũ inhibitio. non tamẽ põt de eo cognoscere. vt pz ex pdictis. vñ male dixit Dañ. dicens ꝙ nõ põt interdictum fieri nisi ab eo qui põt cognoscẽ de hac mã ꝫm hosti.

Nõ etiã ꝙ iudex cãe matrimonial dz hre inrisdictõem ordinariã vel delegatã. dz etiã canonuz hre sciam. de pe. di. 6. c. i. ꝛ ex de ꝓsan. c. i. ꝯ. ecteꝝ. in ter. ꝛ glo. Ita ꝙ ꝫm host. ptãtez hre debz de necessitate. aliter sntia non valeret. ꝛ sciam de ꝓgruita te sic intellige illõ ex de ꝓsan. c. i. in fi. Est aũt hꝫ ꝑmo ꝓsideranduz qualiter agat ad ꝓiungendum matrimoniuz. Circa qõ videnduz ẽ ꝑ de duplici modo agendi ꝛ fornicatione libelli. zº de cãibus in qbus

vir nō est restituend⁹ mulieri petenti ipz sibi restitui. 3° ꝛ cāibus in quibus non obstat exceptō adulterij qñ vir sit restituendus mulieri. 4° ꝛ pstatione iuramenti calūnie. 5° ꝛ ptium interrogatione ⁊ snie latione. 6° ꝛ cautione pstanda a viro qñ mulier timet sibi. Circa pmuz sciendū q si mulier petat aliquē in vix vel ecōuerso videndū ē vtz ille q agit intentare velit petitoziuz vel possessoziū iudiⁱ .i.an mulier dicat aliquē esse suū virum. qz cū ea ꝓtraxit ⁊ petat eū adiudicari sibi in vix qō est agē petitozio ꝙsi agat ꝛ ꝓpzietate. An petat euz sibi restitui tanqz ab eo iniuste sit dimissa quē dic̄ secū contraxisse qō est agē possessorio. qz petit sui viri possessionē adiudicari sibi ꝛ q dic̄ se iniuste expulsaz. Iz aūt ꝑm ꝓsuetudinem aliquaz eccleſiaz nō ꝓzigat libellus. tū melius est ⁊ tutius ꝑz ho. q ꝛ ita. q is q ipetit sciat a q̄ ⁊ sup quo ⁊ qualit sic ꝛli beret. qz libellus ē ꝛ sba iudicij. ar. ad ℔. ex ꝛ libel. ob. c. i. ⁊. z. q. 4. libelloz. Alit aūt dz formari libell⁹ si agat petitozio. ⁊ alit si possessozio. si. n. agat petitozio ꝛbz sic formari. agit bertha ꝓtra petz dicens cū ipe eā p vba ꝛ pñti ꝛsponsauerit. ⁊ in eā tanqz in vroꝛē ꝓsenserit ⁊ ipa in eum. dict⁹ petr⁹ ipaz i vrozem tenē remit. q̄re dicta bertha petit petz in maritū sibi adiudicari ⁊ cogi q cohabitet sibi tanqz vroꝛi ⁊ eā tractet in lecto ⁊ ex lectū affectiōe maritali. Et hec forma ꝓbat ex ꝛ spon. c. i. ⁊. c. ex pte. Sz ⁊ in hoc casu iudex aliq̄ ꝓcedit ex officio suo. vt ex ꝛ spon. ad illud. qō pōt ēt sic formari. Agit bertha ꝓtra petz dicens. q cū sponsalib⁹ int eos ꝓtractis eā carnalit cognouerit eam vt vroꝛē tenere remit. q̄re dicta bertha petit rē. vt ꝓus Si vō agat possessozio sic dz formari. Agit bertha ꝓtra petz dicēs q cū dict⁹ petr⁹ cum ea legitime mriom ꝓtraxit. ⁊ eaz in comū suā traduxerit idē petr⁹ ipaz bertham ꝓpria temeritate a se abiecit. ⁊ q̄i possessiōe mrionialis vinculi siue sacri spoliauit. vñ petit ipm sibi restitui ⁊ se in eādē possessionē reduci i qua erat ꝓusq̄ eā abiecisset. ad ℔. ex ꝛ diuoz. ꝓzro. ⁊ ꝛ resti. spo. ex ꝙquestione. ℔ hos. Differunt aūt duo ꝓdicti mōi agendi qz si mulier agat petitozio. i. petat aliquez dicens eum esse vix suum. ⁊ ille neget. ⁊ excipiat ꝓtra eaz dicens non pōt esse vroꝛ mea qz ē ꝙsanguinea mea vel affinis vel aliud simile impedimentum legitimum obȝciat. ꝓus tractabit exceptio viri quā mulieris petitio. qz ꝓbat exceptiōe viri questio ꝑncipalis vroꝛis pmit ⁊ absoluend⁹ est vir ab eius petitiōe ex ꝛ quer. ꝙiu. c. i. Si vo agat possessozio. s. petens sibi restitui vix. Iz vir dicat non potes ē vroꝛ mea qz es mea cognata vel aliud impedimentum. vel etiam aliquod crimen obȝciat. ꝓus fieri dz restitutio mulieri q̄s cognoscat ꝛ exceptiōe viri. ex ꝛ diuoz. ꝓzro. ⁊ ponitur hec distinctio ex ꝛ resti. spo. lrās.

Circa 2m sciendū q ℔. s. q vir ꝛ bet restitui mulieri nō obstāte aliqua exceptiōe fallit in qbusdam cāibus. ꝑm⁹ est si mulieri obȝciat adulteriuz. vt ex ꝛ diuoz. gaudem⁹. §. sane. qō Tancl. Ray. ⁊ Ber. ex ꝛ appell. tua. vbi in glo. plura ꝛ ℔ dicūt esse verū si sit notoriū vel si mulier ꝙfitet. vt ex ꝛ diuoz significasti. ⁊. c. ex lrīs. aliaſ si fuerit occultū nō obstaz talis exceptio petēti restiz vt ex ꝛ resti. spo. itē cum quis. ꝑm Ray. ⁊ c. ex lrīs. ⁊ ex ꝛ diuoz. ꝓzro. rūso. i. Iz obstaret in petitozio. 27. q. 2ª. agathosa. ꝑm Ala. ⁊ Ber. ex ꝛ diuoz. significasti. ī glo Ber. Alij dicunt q in vtroq obstat exceptiō adulterij etiā occulti. duz tū ꝓbari possit in breui. ar. C. ꝛ ꝙpen. l. fi. Scōz āt hosti. exceptio adulterij cui⁹ ꝓbationes offerunt pte petenti restōem quo ad thorum. ar. ex ꝛ resti. spo. lrās. §. ꝓterea. si. n. infra. g. dies ꝓbari possit dicit notoriū. li. 6. ꝛ sen. ex. solent. §. in ꝑma. qbus elapsis fiet restō plena si fides nō fuerit facta. ⁊ sic intelligi pōt illud. 33. q. 3. ecclesiastica historia. Et ℔ intellexit Hos. ⁊ roō. etiā ꝛ adulterio ꝙmisso post electōez. Cōmissū enim aū nō obesset petēti restōem cū quis auēte ꝓpria dimisisset vroꝛē. vt ꝙuinc ex ꝛ diuoz. significasti. ⁊ ꝛ adulterio intellexim⁹. Et sic ꝑm cū viro nō Iz vrozem dimittē ꝓpria auēte etiā ob cām fornicationis. Sz ꝑdicit ei qō dicit. 32. q. i. dixit dñs. ⁊ p totū ꝑm hos. vñ ho. distinguit sic. s. q quo ad ꝛbitū carnale vroꝛi reddēdū nō recōciliate. Sz ꝑnitenti iubet dñs vroꝛē dimitti. sic intelligunt illa capla p ꝓterptationē scōz q fecerūt ipa. 32. q. i. dixit dñs. Ad idē ex ꝛ eo q co. ꝙsan. discretōem. §. nā ⁊ſi. al' si sciens eā cognosceret puniri ꝛberet. vt dicit. 32. q. i. sigs vroꝛē ⁊. c. se. Permittit aūt dñs ⁊ nō iubet quo

ad aliam mutuaz ꝓuitutē. ſic intelligit. zz q.7. apoſtolus. Et quo ad hoc intellige q̄ ſz viro ⁊ nulli alij ſubāudi eo ĩuito i vxore vindicari. vt.7.q.i. ſicut alteri⁹. Nō iubet aũt nec pmittit qz nec cē hoc loquit quo ad lucrandam vot⁹ vel aliaz penā que non eſt infligenda ſine iudice. zz.q.z.§.in hoc.c.ꝑm Jnno. Si tamen dimittatur ſine auctoritate eccleſie obſtat ipſi agenti fornicationis exceptio tñ. Nec tñ paratur aliquod p̄iudicium ſibi quo ad hoc vt eccleſia non audiat ipſam immo ſemper audiet eaz donec cē crimine fides facta fuerit ſibi Quid ergo ſi vir ſit certus cē adulterio vxoris. ⁊ eam q̄incere non poſſit ⁊ ideo ab eccleſia que cē occultis non iudicat excōicetur. Rñ⁹ ſuſtineat excōicationem ſi ſentiat eam incorrigibilem vel reconciliet corrigibilem. vt eẋ cē ſen.ex.inquiſitioni. ⁊ cē reſti. ſpo. lrās.§. penū. ſi.n. ſciat eaz incorrigibilem puta qz eam cum adultero cēphendit ⁊ ei effronſ dixit q̄ ꝓpter eum non dimitteret quādo cum illo ⁊ alijs ſuam voluntatem faceret illa ſententia non ligabit cuz quo ad cēũ ad hoc ar. eẋ cē adulterio. ſi vir ſciens. ⁊ zz.q.i. ſiquis uxorem. Igitur ſi ꝓtra auctoritatem eccleſie. licz eam dimittere. vt patz ex p̄dictis. multofortius licz hoc ſiñ auctoritate eius. quando. ſ. non contradicit. licentia eniz a dño data non poteſt auferri. di.z8ª. cē his. ad fi. Poteſt ergo vir ob cām fornicationis ab vxore cōmiſſe eaz dimittere iudicio eccleſie vel ꝓpria auctoritate. Nec mirum qz ipa adultera ꝫ facit. vt eẋ cē dona. inc vi. ⁊ vxo. pluriuz. Et i vtroq̄ cāu obſtat mulieri exceptō ēt ō ad cotē niſi ⁊ viro obſiſtat replica⁹. vt ibidē dr̄. ⁊ eẋ cē adulterio. itelleri⁹. q̄ cē cretal' hāc ſatis cēfinat qōez. ꝫ ho. i ſum. ⁊ ꝓcordāt ibidē. Ho. ⁊ Jnn. eẋ cē ſen. ex. ingſitōi. cē hac qōe vide ēt. ē. e. li. ti. ii. ar. z. q. vtz vir ꝓpria iudicio xē. Sz vr̄ q̄ ēt ſi adulteriū vxoris ꝓmiſſuz ab ea p⁹ dimiſſiōez ſit notoriū vir cēbeat reſtitui ſibi qz cēdit ei māz adulterandi. q̄re iputet ſibi. ar. z7. q. z. ſi tu abſtines. Sz ꝛrium eſt vez qz mulier ad ꝫ nulla ꝓditōne oz adduci. zz. q. 5. ita ne. Nec ei oz ignoſci qui ꝓtertu pauptatis vitā turpiſſimā duc̄. ff. cē ritu. nup. palā. §. nō eſt. hec Ber. extra cē dinor. ſignificaſti. i glo. a. 2⁹ caſus ē ſi vxor r̄ceſſerit ꝓpria volūtate. eẋ cē adul. intellexim⁹. qz tūc nō ipa. ſz vir dr̄ potiꝰ ſpoliatus. zz. q. i. cē benedicto. ſz Ray. ⁊ Jnno. Jnno. tñ ⁊ etiaz Ber. notāt eẋ cē dinor. ſignificaſti. q̄ etiā in hoc cāu debz vir reſtitui mulieri. qz eoipſo q̄ rediens non admittit cē poſſeſſione expellit. ff. cē acq. poſ. clam poſſidere. §. vult. hoc idem vult Jnno. ⁊ ſilr ꝑm Ber. eẋ cē reſti. ſpo. lrās. Et etiā ꝑm ho. ſi vir vxorem a ſe repulerit. nihilomin⁹ eam repetere poterit. qz eoipſo q̄ eam repetit ⁊ ipſa non vult ad eum redire. cum intelligitur ſpoliaſſe. extra cē adulterio. intellerimus. Sed nunquid a viro petere pōt expenſas q̄s facit poſtq̄ ab eo receſſit. Rñdet Bern. eẋ cē dinor. ſignificaſti. q̄ nō cum vir nō repulerit eaz. ſz ſi eā reuertentē nō admittat. poſtea tenet. ſ. ad expenſas quas fc̄ exquo eā venientē nō admiſit idez dicit Hoſti. 3⁹ ca⁹ eſt qñ vir pſequit mulierez odio capitali ⁊ tanta ē ſeuitia viri q̄ mulieri non poteſt ſecuritas ſufficiens p̄uideri. tunc eniz non cēbz mulier viro reſtitui ſz potius in domo alicui⁹ honeſte matrone vſq̄ ad finez cauſe ſequeſtrari. vt eẋ cē reſti. ſpo. lrās. §. vlti. ⁊. c. ex trāſmiſſa. 4⁹ caſus eſt ſi mulier dicat ſe vḡinem eē ⁊ religionem velle intrare. tunc eniz cēbet reſtitutio differri. ita tamen q̄ infra tēpus certum intret. petens enim reſtitutōnem neceſſario habz duo ꝓbare. ſ. q̄ cum ea contraxerit. vt extra cē reſti. ſpo. ex parte. Et q̄ eā cognouerit. vt ibidez. c. ex tranſmiſſa. ⁊ cē ſpon. cum locum. 5⁹ caſus eſt qñ obīcit exceptō rei iudicate a qua nō eſt appellatum. tunc. n. nō oz reſtitui. niſi p̄mo cē illa ſententia cognoſcat. ar. extra cē offi. cēle. cāz matrimonij. Sed quid ſi eccleſia decepta diuortium celebrauerit. deinde homo ſacros ordines recepit. ⁊ poſtea inuenitur q̄ eccleſia decepta fuit nunquid reſtituet vxori cuz repenti. Rñ⁹ q̄ ſic niſi potuerit ad ꝓtinentiā induci. qz ētiā monachus reſtituet ei. extra de fri. fraternitatis. ⁊ de ſen. ⁊ re iu. latoz. Et tenebit iſte vxori debitū petēti reddere. ſz non oz petere. qz cōtraz in ſe ē ſolēnizauit votū. de ꝫ vide. ē. ti. io. ar. z. ⁊. ti. xi. ar. z⁹ Quid ſi nō repetat illū. nunqd ille repetē poterit eā. Rñdet Ro6. q̄ nō qz p̄iudicauit ſibi p ſuſceptōez ordinis ſacri. Quid ſi ⁊ ipa ſit ingreſſa religionē l' mōaſte^m aliter nō ingreſſura. niſi qz credebat dinor tiū iuſte celebratū. nūqd ꝓpta vitate poterit repetē vir̄ factū ſbdiaco^m l' mōachū

Rñdet Ro8.q nō.qz falsa cā nō ipedit monachat⁹ votuz.ar.eẋ ce votis.magne 7 ce ꝓuer.ꝓiu.ex pte.Hug.tñ notat.z7.q.z.agathosa.q si vter qs ꝓiugū ꝑ eo q credit alterꝫ cē mortuū intrat monasterium. ꝓpta postea vitate repetē pōt vter qs reliquū.qz neuꝫ eo aīo intrauit vt monach⁹ fieret si alꝫ viueret.Et ponit exᵐ ce vroze q̄ credēſ vixꝫ suū cē mortuū nupsit alteri a q̄ tenet recedē cognita vitate postea ce vita p̄mi viri. 6⁹ casus est si obꝟciat cō sanguinitat gradus in dīna lege ꝓhibitus.ſ.leuit.i8.7 pat⁹ sit incōtinenti ꝑbare Jn h.n.cāu lz restituat q̄ ad cohabitatiōez nō tñ q̄ ad copulā carnalē.recipi tam oz ad cautelā iuramētuz ab excipiēte q ipe h nō obꝟciat malitōſe.Si aūt nō sit pat⁹ ꝑbare īcōtinēti.tē oz plē restitui. 7 ad h oz p excōicatōz cogi quā tñ vroz oz humilit tolerari negando viro thoꝛ si sciat eū cē cognatū suū donec ꝓbatōeſ offerat 7 tūc absolui oz p̄stito iuramēto q pebit mādatus. Sz añ qs mādet illi aliqd ſ ce bito iuramēti debēt ꝓbatōes recipi 7 sententia ferri.Et idē est ce q̄cūq gradu ꝓsāguinitat ſm Ber.ar.eẋ ce resti.ſpo.lrās. ad fi.h etiā ber.eẋ ce diuoꝛ.pozro.ī glo. 7⁹ casus ē qñ excipit ce alia spoliatiōe tē .n.p̄ cognoscet ce exceptōe.Et si illa ꝓbata fuerit ñ fiet restō nisi p̄ ille restituat eẋ ce oꝛ.co.c.vl. Hodie tñ cautū ē ce iure nouo ꝑ Jnn.q si vroꝛ excipiat ō vixꝫ detentē restōz vroꝛis ce spoliatiōe rex oīuz ab eo fcā nihilomin⁹ tñ ē restituēda.sic 7 petēti restōz rex ecclesiasticaꝝ ablataꝝ nō pōt obꝟci spoliatio rex ꝓuataꝝ.eẋ ce resti.ſpo.frequēs.vñ oz q spoliatio ꝓposita ī modū exceptōis sit ciusdē generi cū spoliatōe ꝓposita in modū actōis. 8⁹ ca⁹ ē qñ ꝓponit spoliatio in modū exceptōis tūc.n.nō fiet restō qz ī h nō agit ſz tantū actoꝛ ab agēdo repellit.eẋ ce oꝛ.co.cū dilect⁹. 9⁹ ca⁹ est qñ mulier e⁹ restō petit ē minoꝛ.iz.ann.eẋ ce rest.ſpo.ex pte. io⁹ ca⁹ ē si cohabitare nolit sine ꝓtumelia creatoꝛis.vel si ptrahat eaz ad petñ mortale tūc.n.negat ei restō.vel si sit spoliat⁹ ō oꝛdinē iur.eẋ ce diuoꝛ.q̄sto.7.c.gaudemus .§.qui āt.Et idē est ꝑz ho.si vehemēt ce hereſi sit ſuſpect⁹. Predictoꝝ casuū aliquos ponit Ber.eẋ vt lite non ꝓtestata. ad h in gl.d.ponit.n.ibi casuz p̄ᵐ.z.4.6. 7.io.Jn oībus alīs casib⁹ vir ē restituendus mulieri petēti ipm restitui sibi.7 eo⁹ sine aliqua exceptōe.dūmō fuisse se ꝑz in possessiōe 7 a viro spoliatam sine iuris oꝛdine.Et q h duo ꝓbare debeat ꝓbat eẋ ce offi.ex⁹.ꝓsultationibus. 7 qui fi.sint le.cām.z.

Circa zᵐ sciendum q hoc qō dictuz est in p̄ casu.ſ.q ꝓiugi petēti sibi ꝓiugē suū restitui obstat exceptio adulterij fallit in plurib⁹ casibus.

Primus ē cuz is q agit obꝟciēs.ſ.adulteriuz ipemet etiā ꝓuincit ce foznicatiōe eẋ ce diuoꝛ.significasti. z⁹ cū vir ꝓstituit vroꝛē.vt eẋ ce eo q cogn.ꝓsan.discretōez

z⁹ est cū mulier credens vixꝫ mortuū alteri nubit quaz vir rediens recipe tenet sine foznicatōis exceptione nisi scienter cum ce⁹ viro stetit postq̄s ce p̄mo sciuit. vt z4.q.z.cū p bellicam.7.c.si virgo. Et in hoc cāu ſm host.credit sacr⁹ vroꝛis habito respectu ad honestatez 7 alias ꝓbabiles ꝓiecturas vt ea.q in lectū. ar.z5.q.z.eẋordinaria. 4⁹ cum quis falso simulans se virum alicui⁹ mulieris.lectum ei⁹ intrauit 7 eam cognouit.vt in dcō.c.in lectum. 5⁹ cum vi fuit oppressa.zz.q.5.ꝓposito.quod intelligit ſm Ray.7 Hoſ.ce vi absoluta non ce ꝓditionali.vt.zz.q.7 omnes accusationes. 6⁹ est qñ vir vroꝛez post adulteriuz ꝓmissuz sibi reconciliauit vel eam publice adulterantē scienter ī ꝓsortio matrimoniali retinuit.vt.zz.q.i c.i.z.7.z. Nemo enim moꝛes reꝓbabit quos semel approbauit. vt.ff.ce adulterio si vroꝛ.in fi. Jn quo casu vir est reus lenocinij.ſ.qñ sine reconciliatione scienter retinet talem.Et qñ reconciliat eam sibi ipa debet duobus vel tribus annis penitere.7 q̄diu penitet vir abstineat ab ea. vt.zz.q.i.siquis.7.c.cum apud.Etsi non perseuerat in adulterio sed penitet.potest vir eam post penitentiaz retinere.vt.e.q non erit. Nec eo inuito potest mulier religionem intrare.qz potest eaz inuitam et si sententia sit lata reconciliare. 7 eam infra duos annos a religione quā intrauit reuocare.vt extra ce ꝓuer.ꝓiu.gaudemus. Nec tamen debet eaz sepe reconciliare.vt eẋ de adul.si vir sciens.ſm host.Jo.etiā notat.zz.q.6.c.i.q si vir sibi reconciliauit vroꝛem adulterā.7 ipe vir postea adulterē.vroꝛ eum pōt de adulterio accusare. 7 vir ō eam nō pōt excipe.qz lz sit adulterata tñ p reconciliationem exceptio est remissa.ff.de edili.edic.queritꝫ.§.vēditoꝛ

7° est. qñ aliqs infidelis ꝓiugez infidelẽ dimittit. q̄ recepto libello repudij ꝑ suũ ritũ alteri nubit. vtroqꝫ. n. postea ad fidez ꝓuerso vir tenet eã recipe nõ obstãte q̄ ab alio cui nupserat cognita fuit. secus est si cũ alio fornicata fuerit. vt e x̄ de duor. gaudemus. §. plũ. ⁊ vl. Hẽs aũt p̄dcĩ casus p̃ter 7ᵐ notant e x̄ de adulterio. in tel. exim⁹. in glo. ſ.

Circa 4ᵐ. ſ. p̃statoꝫ iuramẽti ca lũnie. nõ q̄ ois agẽs bz. ꝓbare necessario suã intentõez e x̄ vt bñ. ecc. vt nr̃m. Et iõ porrecto libello dari debẽt inducie ꝛ deliberatorie. vt. z. q. z. offeratur. Die aũt aduenient aut ẽt añ q̄ dies assignet iurabit glibz mãdat ecc̃ stare ⁊ vitatẽ dicẽ siẽ ꝓsuetudo gnãlis obtinuat vt e x̄ de appel. qóz. lz facẽz calũnie in his spũalib⁹ nõ p̃tet. vt e x̄ de iuramen. calũ. lris. Mã ꝑ iuramẽtum. ſ. de vitate dicẽda putat bo. eẽ vez in oi cã. vt. i. q. z. si verũ ẽ. ⁊ e x̄ de iureiur. ex lris. ⁊ tñ quilz dz rñdere sm q̄ credit eẽ vez. nec ꝛierat. licz res aliter se hãt. De ꝑ tñ. ſ. vtz i cã mr̃ionij sit ꝛferẽdũ iuramẽtũ ẽ ꝓtrouersia int iurispitos. dicũt. n. qdam q̄ nõ. qz inuite nuptie tristes exitus ꝓsueuerũt hr̃e. e x̄ de spon. cũ locũ. Et optie fac ad ꝑ e x̄ de testi. sup eo. cũ ibi nõ ꝓsit testio⁹ mulieris i assertõe filie alteri⁹ e x̄ nec scie. e x̄ de iureiu rã. mulieri. Hosti. ãt dicẽ q̄ nõ est ꝛferẽdũ iuramentũ stati ꝫ mr̃io⁹ qz nõ ẽ credendũ ẽt si ãbo ꝓsiteãt ꝫ mr̃io⁹. Sed⁹ est si stent ꝓ mr̃io⁹ nisi pet alij mr̃io⁹ p̃iudi⁹ vel ꝓbari possit legitimũ impdimẽtũ. tẽ tñ ẽ eis credẽdũ. e x̄ de eo q cogl. sup eo. ⁊ e x̄ de clãdes. de spon. c. i. ⁊. z. ⁊ de ꝓsangl. c. i. Añ dicẽ q̄ melio⁹ ẽ ⁊ tutio⁹ q̄ ꝛferat iuramẽtũ ei q asserit mr̃io⁹ esse ꝫctũ. bñti testẽ vnũ bonuz. Mã ⁊si vir valde diues eẽt ⁊ potẽs ⁊ nobilis ⁊ mlier paup ſz pulchra petẽs eũ hẽret vnũ bonuz testẽ ⁊ oi exceptõe maiorẽ ꝛferẽdũ eẽt sacr̃m. ꝑ bo mulieri honeste lz paupi maxie alijs adminicul' interuenientib⁹. vt si sepi⁹ eam de stupro sollicitasſz vt e x̄ ô sepul. ex pte parẽtũ. vl' si testẽ vnũ hẽret testificãtẽ q̄ inrasset eã ducẽ vrorẽ certo tpe ⁊ ex ꝓfessione vtriusq̄ ꝓstaret q̄ post illud tps copula carnalis secuta fuisſz nisi cũ alia affi copulã illaz ꝓtraxisset. ad ꝑ e x̄ de spon. is q fidẽ. ⁊ de ꝓdi. ap. p tuas. hãc opi. fulcit bo. inrib⁹. e x̄ de spon. inuenis. ⁊ q matri. ac. pos. vr̃. ⁊ de sen. ⁊ re iu. c. fi. ⁊ de re. iurſ. estote. Et rñdet ad ꝓtraria. Ad illud. n. ſ. q̄ inuite nuptie zc̃. dicit q̄ poti⁹ erunt voluntarie. qz coget vir nolẽs charitatie p excõicatõez vt de nolẽte fiat volẽs. vt extra de spon. ex lris. z. Et qó dr̃ in. c. mulieri. pbatões alias non bñti subaudit. ſ. p̃t ꝓpriũ sacr̃m. vel nulla ꝓbatiõe facta vel semiplena qz min⁹ bõesta vel suspecta p hãc opionẽ in dubio ꝓ mr̃io⁹ stat tutior via eligit ⁊ periculum aie vitat. ꝑ ⁊ plura alia adduc̃ hosti. p ista opi. in sum. sua rubrica de iuramẽto assertorio.

Circa 5ᵐ. ſ. ptiuz interrogatõez ⁊ finie latõem nõ q̄ ꝑ dz interrogari agens. 2° re⁹ vtz sint va que ꝓtinent in libello. Etsi vtr̃qz asserat plam ẽ q̄ eis iuñget q̄ sil'reuertãt nisi obsistat aliqó impedimentũ ltimuz. vt e x̄ de ꝓsã. c. i Et iterrogabit alteruꝫ adultero p̃te. ar. e x̄ de iudi. at si. Alit ꝓfessio nõ pdesſz Sz qdã sigillatiz secreto siue seorsuz int rogãt eos ⁊ male si iterrogant in forma iudicij nisi forte iudex caut⁹ ꝑ faciat ad ertorquendũ melio⁹ vitatẽ. Nec aduocatus rñdere dz ad factũ. vt e x̄ de iudic. pastoralis. Et sqdẽ ꝓbabilit dubitauerit inducias ꝛpetrabit. hec bo. Si q̄ re⁹ ꝓfessus i iudicio fuerit qó actor ꝓponit stãduz est ei⁹ ꝓfessioi. nisi p ꝓfessionẽ illã fieret p̃iudiciũ mr̃io⁹. timet. n. tunc colludũ. vt e x̄ de clãdes. de spon. q nob. ⁊ de eo q cogl. sup eo. Uñ ⁊ si ibi agit ad dissolutiõez mr̃ionij. tũc credit ꝓfessioni partiuz. z5. q. 6. si duo. Si vo agat ad sepatiõez thori p̃ter tu fornicatõis stat ꝓfessioi ei⁹ q de sua fornicatione confitet. e x̄ de duor. ex litteris Sz quare in hoc casu statur confessioni ꝓiugum ⁊ non in p̃dicto. Respondet gof. q̄ in hoc casu non timetur de collusione cum coniuges maneant separati occasione adulterij. ita q̄ neuter altero viuente contrahere potest. zz. q. i. dixit. sed in precedenti casu timetur vt supra dictum est

Sz nunquid idem est si fiat preiudicium matrimonio spirituali. vt si mulier facta monialis confiteatur se esse vxorem alie⁹ eam repetentis. R⁹ Inno. notat extra de rap. cum causam. ⁊ etiã Ber. ⁊ Goffr. q̄ in hoc casu standum est confessioni mulieris. ⁊ debet restitui viro repetenti. per ꝑ enim nulli fit p̃iudicium nisi sibimetipsi. nec credendum est eos īmemores eẽ sue salutis. iz. q. i. scimus. Aliud tñ dz esse de rebus quas hi⁹ mulier monasterio dedit

Dz ꝓtra hoc obꝫcit hoſ.q̄ ſi crederet ꝓfeſſioni ꝓiugū in ꝑiudiciū mr̄ionꝫ ſpūa lis ⁊ ꝑ carnali multi ⁊ multe rl'onez exi rent. Et iō dic̄ q̄ in.c.cuz cām.ē alia rō.ſ. q̄ ꝓſtabat ꝛe mr̄io⁹ ꝓtracto añ q̄s intraſ ſet monaſteriū.ſubaudi ⁊ ꝛe tractōe i tomū.ſubaudi et ⁊ fuit inſpecta ⁊ inuen ta corrupta.⁊ ꝑſumēduz eſt ab eo ſic cor rupta. Jō in hoc dubio tuti⁹ eſt ſoluē ma trimoniū ſpūale q̄s carnale.breuit̄ tñ illō putat Ber.arbitrariū cē.vt.ſ.bon⁹ index attēdat ꝛē.vt in.c.ſe.in.q.illa.eſto q̄ ꝓiu ges ꝛē.⁊ in.§.illo.epus etiā ex officio ꝛē. Quidā vo exponūt in p̄dicto.c.cū cām. l' ꝓcedētes q̄ ſic nō credit̄ ꝓiugib⁹ cōfitē tibus ꝓtra mr̄io⁹ carnale. ſic nec religio ſo ꝫ mr̄io⁹ ſpūale q̄ ligat⁹ ē religiōi. ex̄ ꝛe reglarib⁹. vidua.⁊.27.q.2.q̄ iterroga ſti. Cur.n.inferior erit lex dīna.ix.q.2.cū ꝛeuotiſſimā. Si vo re⁹ iterrogat⁹ in ire neget qđ ꝓponit̄ ꝓbare dz qui ꝓponit. ⁊ſi nō ꝓbet ſuccūbit.ex̄ ꝛe iureiur.c.vlt. ⁊ re⁹ oio abſoluit̄.nō tñ ꝓtrahē cuz alio ꝓhibet̄ nec etiā licentiat̄.ſz ſine ꝓſciereli quit̄.ſ.a iudice qui dubitat ꝛe fcō.vtq̄ cō trabat l' nō.vt ex̄ ꝛe iureiur. mulieri. Et ſ̄ eſt vex̄ i foro iudiciali. Jn foro vo pēi tentiali dicet̄ ei q̄ nullatenus ꝓtrahat ꝫ ꝓſciam.ſ̄ dico q̄ē qō ꝛe ꝓtractu. Si vo ꝓbet ꝫctum ⁊ agat petitozio dz cogi co pulari ſibi re⁹. niſi bēat aliquaz ltiam ex ceptōem. Si vo agat poſſeſſozio ⁊ nō ex cipiat̄ ꝓtra eum.reſtitui dz ad oia q̄bus ſe ſpoliatū ꝓbauēit ⁊ ita vt.ſ.gaudeat pa cifica poſſeſſione ⁊ plena ſecuritate.vt.z. q.i.reintegranda.

Circa 6m.ſ.cautōz p̄ſtādā a viro q̄ mulier timet ſibi vt ſi mulier dicat ſe hr̄e verū reſpectū q̄ eaz i p^ vel reb⁹ ledat dūmō viſilez cāz oſtē dat q̄re ſuſpectū eū bēat. ſpectat ad indi cis officiū iubē cauē ſibi cautōe ſufficiēti q̄ vir eā tractabit in lecto ⁊ i menſa ⁊ in alīs ſic̄ vir tractare dz mulierē ⁊ q̄ non ledat eā in p^ l'reb⁹ vel aliquo⁹ ꝛebōeſta bit eā.ſalua tñ correctōe hōeſta ⁊ marita li. Et hāc cautōez dz vir p̄ſtare p̄ iuramē tū.zz.q.i.ꝛe bñdicto. Forma āt iuramēti ē ſ̄.dicet.n.index viro.ab hac die i antea iſtā ꝓiugē tuā quaz iniuſte dimiſeras ita tenebiſ ſic̄ vir dz vxorē ſuā tenere in dile ctōe ꝛebita ⁊ diſciplina.nec eam a te p ali qđ malū ingeniuz ſepabis.nec ea viuēte aliā accipies.ſic te ꝛe⁹ adiuuet ⁊ ſ̄ ſcā ꝛei euangelia.zz.q.6.ab iſta die. Si vo muli er nō ꝓfidat ꝛe iuramēto viri qz forte pa rū timet iuramētū cautōem illā vir p̄ſta re dz.quā magl timet.ſ.pignoraticiā vel fideiuſſoriā ſub ꝓmiſſa pena.ar.ex̄ vt li te nō ꝓteſt.qñ frequent̄.§.vl.⁊.zz.q.4. ea vindicta. Et in his index ex ꝑſonis di cta ⁊ fcā pēſabit.vt.ſ.ſigs.īpa.maledi.l. vna. Quid ſi mulier egit poſſeſſorio ⁊ ſuccubuit in cā.nunqd pōt agere petito rio. R⁹ q̄ ſic.ſed ſi egit petitozio.⁊ ſuccu buit nō pōt poſtea agē poſſeſſozio. ſi vo i cepit agere petitozio.nō tñ pegit ⁊ nōdū ē renunciatū teſtib⁹ nec plene liquet ꝛe cā pōt dimittē indiciū petitoziū ⁊ incipe poſ ſeſſozium.ex̄ ꝛe cā poſ.paſtoralis.

De accuſatione matrimonꝫ ꝓpter ꝓſanguinitatē vel affinitatē. ti.34.

Deinde ꝓſiderandum eſt quali ter agit̄ ad dirimēdū mr̄io⁹. Et q̄ accuſatio p̄ecedē dz di uortiū. Jō p̄ ꝓſiderandū ē ꝛe accuſatione. Et p̄ ꝛe accuſatōe que fit ad dirimendū totalit̄ mr̄ionium ꝓpter aliqđ ꝑpetuum ipedimentum. z⁹ ꝛe illa que fit ad ſepandum thoꝝ ꝓpter adulterium Jmpedimētum aūt mr̄ionꝫ ꝑpetuū aut ē ſine pctō ꝓiugū. vt frigiditas arta⁹ ma leficiū ⁊ erroz. Et in tali ipedimēto ſoli cō inges admittūt̄.ar.ꝛe erroze.extra ꝛe con iu.ſer. ꝓpoſuit.ar.ꝛe alīs.extra ꝛe frig' cō ſultatōi. Et ꝛe diuoz. ꝓpter tale ipedimen tū vltio agit̄.j. Aut impedimētum illud inducit pctm̄ vt cōſanguinitas et affinitas ⁊ ꝛe ſ̄ ꝑus dicet̄. Circa ſ̄ āt ꝑ videdū eſt q̄ mr̄io⁹ ac.poſ. ꝓpt̄ tale ipedimentū. z⁹ q̄ teſtificari p̄ñt ꝫ ipz. z⁹ quo bi⁹ accuſa tio fieri dz. Circa p̄mū ſciēdū q̄ accuſare pōt mr̄io⁹ ꝓpt̄ ipedimētū ꝑpetuū qđ in duc̄ pctm̄ cōiugū ad plenū diuortiū q̄q̄ nō ꝓhibet̄. ꝓhibet̄ āt gnālit oēs extrnei q̄ſcq̄ ſt̄ aliq ꝛe cōſanguinitate ꝓiugū.q ve lint ⁊ poſſint accuſar ipz. Deficiētib⁹ aūt cōſanguinei admittūt̄ antigozes ⁊ ve neratiozes vicini qb⁹ cadē ꝓpīquitas ſit nō Et ē illō ſpāle.q̄ ad accuſatiōez mr̄ionꝫ admittūt̄ cōſanguinei. vt p̄r ⁊ mr̄ ſozoz ⁊ frat̄ patru⁹ ⁊ auūcul⁹. amita ⁊ matertera. Rō b⁹ ē qz qlibz genealogiā ſuā te ſtib⁹ inſtrīs. ⁊ recitatōe maiorez ſcire la borat. extra qui mr̄i. accu. poſ. videt̄ nob. Sec⁹ ē in cāis crimialib⁹ ⁊ i alīs ꝛcib⁹

In his.n.pr̃ nō recipit̃ in testiom̃ pre filio nec ep̃o. ꝓdictū t̃c. vñ ꝫ Ber. ibidē non logt̃ ꝛteſtificādo, p ipo ꝟctu. qz ſi exne⁹ intercēt ita bñ ſciret ſic̃ pr̃ ⁊ mr̃ an tē ad inuicē ꝟxiſſent. ſz logt̃ ꝛ teſtificādo vtꝫ aſſit conſanguitas. ꝓſueuit tñ a plib⁹ induci q̃ pr̃ ⁊ mr̃ admittūt̃ ad ꝓbādū ipm cō tractū mr̃ionū. ℞ ber. Hodie tñ vt dic̃ ray exnei admittūt̃ ad accuſatōez mr̃ionū. i multis locis ⁊ in ꝓpinquis exātib⁹ q boc pñt. qō tñ male fit ꝫ bo. oū tñ ſupſint ꝓpinq honeſti ⁊ antiq ⁊ bone fame. qz tūc exnei ſt̃ ſuſpecti. ſz ſi tales ꝛficerēt. tūc ēt vicini bone fame ꝛberēt admitti. ſic itelli/ lige illud ex ꝛ cogl. ſpi. tua nos. qō itelli/ git hoſt. niſi fama crebreſcēt. tūc. n. ēt exnei cēnt admittēdi. Vir ēt ⁊ vxor accuſa re pñt mr̃iom̃. ex ꝛ ꝓſan. nō dz. §. pbibi tio. Pone q̃ aliqs tpe ꝟtract⁹ mr̃ionū. ſ. qñ banna ꝫ ꝓſuetudinē in eccl̃ijs ꝛbēt̃ tacuit. ⁊ poſtea vult accuſare nunqd pōt ℞. ſup ℟ ex q mr̃i. ac. poſ. cū in tua. diſti guit̃ q̃ ſi tpe ꝛnūciatōis p̃miſſe is q iaz ꝓiunctos ipedit ex dioc. erat vl̃ al's ꝛnūciatio ad ei⁹ noticiā puenire nō potuit. qz ſana mēte nō exiſtebat. vl̃ tā puer erat q̃ talia nō ꝓpēdebat. vel alia cā ltīma euz ipediebat. ci⁹ accuſatio dz audiri. aliogn ſi rōabil̃ p̃ſumat̃ q̃ ꝛnunciatōez publi ce fcām idē exñs in ipa dioc. nō igraue rit tāq̃ ſuſpect⁹ dz r̃pelli. niſi iurauerit q̃ poſtea didicerit ea q̃ obīc̃. ⁊ ad ℟ ex ma/ litia nō ꝓcedat. qz tūc ēt ſi didiciſſz ab ill' q ꝛnūciatōiſ tpe ſiluerūt nō dz ei claudi adit⁹ accuſandi. qñ ⁊ ſi illos ſilēt̄ culpa repellerz. ille tñ remoueri nō poſſet cū cul pabilis nō cēt. ſic̃ tñ illi repellerēt a teſti/ ficādo. ſic ⁊ iſte. ar. ex ꝛ teſti. lz. z. Rō h⁹ diuerſitatis ē q̃ accuſator nō ꝓbat. ſed teſt. ⁊ tta teſt̄ ꝓiudiciū mr̃io⁹ pat. ℟ hoſ. ⁊ ber. ſup. d. c. cū in tua. ⁊ glo. fi. Sz nun qd taciturnitas talis ipediret ſtati clapſo tino ab accuſando vel ꝛnūciādo. ℞. Jo dic̃ q̃ ℟ taciturnitas cū q̃dā tpamēto dz itelligi. ar. ad ℟ ex ꝛ loca. c. vlt. ⁊ penul. Boñ. vo credit q̃ q̃diu res ē integ̃ pōt ⁊ dz admitti. Cōtracto vo mr̃io⁹ ꝛ pñti nō vr̃ audiēd⁹ tāq̃ ſuſpect⁹ ſi ꝓus potuit ipedimētū ꝛnūciare. ex q ma. ac. poſ. cū i tua. i gl. ℟ idē vlt̃ bo. Taciturnitas vero ipoꝫ ꝟbētiū non p̃iudicat eis ex ꝛ teſti. ſpo. ex ꝟqueſtiōe. Quid ſi iō tacuit qz pro batōes patas nō būit. vr̃ q̃ nō ſit repellē dus. ar. ex ꝛ ꝓſan. c. i. Sz ꝟ qz nudo ver bo potuit ipedire. vt ex ꝛ ſpō. ꝓterea. z. ℟ bo. ⁊ ber. ſup illō. c. cū in tua. Eſto q̃ ābo ꝟiuges ꝓfiteāt̃ ⁊ crāt int̃ ſe affines añq̃s ꝟberēt mr̃iom̃. ⁊ ꝛ ℟ ēt ſit rumor ſiue cla mor vicinie. nūqd ex ℟ mr̃iom̃ dirimet̃. ℞. q̃ ñ niſi aſſint. pbatōes ſide digne. ex ꝛ eo q̃ cogl. ꝓſan. ſup eo. Et rō reddit̃ ibi dez vt colludū̃ piculū cuitet̃. Et intellig̃ ℟ ℞ bo. i foro iudiciali. nā in pniali ſtabit̃ ꝓfeſſiōi ꝟiugū vl̃ ꝓiugi. ⁊ iunget̃ eis ne iuicez miſceāt̃. vt ex ꝛ eo q̃ cogl. veniēs vñ vr̃ ꝫ bo. q̃ bon⁹ iuder attēdē dz. vtꝫ bona fide fiat ꝓfeſſio ꝟ mr̃iom̃. ſ. ab eo q̃ ſtat̃ p mr̃io⁹. Et tūc ei ſtat̃. vt in. c. veniēs al'. ꝟ. vt in. c. ſup eo. ⁊ ꝛ eo q̃ cogl. uenīēs ⁊ ꝛ diuor. ex lr̃is. Et itellige ꝫ q̃ inuit̃ i c. ſup eo. in tex. ⁊ dr̃ in glo. a. ⁊ dictū ē. ff. li. 4. ti. 16. q. vl. Aliud ē rumor ⁊ aliud eſt fama. vñ ſi fama publice ꝓfeſſiōi ꝟiugū ꝓſentire. bñ dirimēt̃. vt dr̃ in ea. gl. ar. ꝛz. q. 6. ſi duo. Quid ſi int̃ ꝟiuges ſit pente la publica ⁊ notoria. nūqd pñt abinicem ſepari auēte ꝓpria. ℞. q̃ nō. ex ꝛ diuor pozzo. qz diuortiū ē pena ⁊ pena nō ē niſi p iudicē iferenda. zz. q. z. §. i ℟. Quid ſi int̃ eos ſit pētela mānifeſta vl̃ publica ⁊ ñ ſit q̃ accuſet. ℞° eps ꝛ offi° ſuo tale mr̃io niū diſſoluē dz adhibita grauitate. vt i. c pozzo. §. z. Quid ſi pentela nō ſit mānifeſta l'publica ⁊ tñ cū fama. ℞° ꝫ gl. ibi dē eps ex officio ſuo ingrē ⁊ ꝓpellē poſſz vt gcūq̃s vītatē ſciret teſtiom̃ phiberet. zz q. 6. eps i ſynodo. ⁊ ex ó teſti. ꝓterea. imo glz ꝛnūciare tenet̃. ex ꝛ cogl. ſpi. tua.

Sz nūqd is q̃ ab accuſan⁹ repellit̃ ad ꝛ nūciatōz admittet̃. ℞° ꝫ bo. vbicūz qs i mr̃io⁹ ꝓpt̃ ſuſpitōem repellit̃ ab accuſā do. repellit̃ ⁊ a ꝛnūciā⁹ ex ꝛ accu. cū op teat. ⁊ c. ſe. ℟ idē vlt̃ gof. Quid ſi mr̃iom̃ ſit ꝟctū nulla p̃miſſa ꝛnūciatōe aliqbus pñtib⁹ q̃ñ ꝟbit̃ ⁊ ſcientib⁹ ipedimētuz ⁊ nihil obīciētib⁹. nunqd iſti poſtea ꝛbent admitti ad accuſandū ⁊ teſtificāō ꝟ ipm poſt mortē vel ēt in uita. Rñdz ber. ex ꝛ de clāde. ꝛſpō. cū ibibitio. i gl. e. q̃ ñ. qz ñ vi dēt̃ ſuſpitōe carē. ꝛnūcia⁹. n. nō fit niſi p/ pt̃ igrātes. Eps ēt ex offi° ſuo pōt igrere qñ aliqs accuſat. ⁊ null⁹ ꝛfēſor appz. ar ex ꝛ offi. or. c. i. Juder āt qñ ex offi° ſuo ꝓcedit actore appēte ⁊ ꝛfēſore n° ꝓpēte dz eē caut⁹. Dz. n. attendē vtꝫ ꝟiuges ſe diligāt adinuicē ve. ⁊ tūc ꝓfeſſio ābozuz cū aliꝫs admīculis p̃iudiciū p̃ſtat. vl̃ ficte ⁊ tūc ēt nullā p̃ſūptiōez inducit fm hoſti.

Attendere etʒ ꝛbz vtꝫ accusator vel testis sit notoriꝰ excõicatus.sacrilegus fornicator.vsurarius.ꝛ sic euz ex officio suo repellet.ar.eẋ ꝛ testibꝰ testimoniuz.repellet etiã si accuset ꝓpꝫ turpez questuz.eẋ qui mr̃i.ac.pos.significante.Attendat etʒ. si sit fama ꝙ sint ꝙsanguinei. qr ad ꝟ ad mr̃iculum p̃bet.eẋ ꝛ spon.cũ in tua.Et sp ĩ dubio ꝓ mr̃ioⁿ tã ꝟcto iudicz.eẋ ꝛ testibus.lʒ.z.Testis aũt repellit si iurare nolit.eẋ q matri.ac.pos.a nobis. quãtecũqz sit religionis.eẋ ꝛ testi.nuper. Nec ꝟ ꝓtes renũciare valent. eẋ ꝛ eo.qui cogl. sup eo. Debet aũt testis iurare ꝙ vitatẽ ꝛ vtraqz ꝑte nec gratia vel pecunia vel amoꝛe vel odio motus dicet.vt eẋ ꝛ testi.quotiens.Alia etiã que ꝑtinent ad testiuz receptiõem ꝛ exaltationem diligent ibi seruari ꝛbent.

Equit videre ꝛ z°.s.q pñt testificari.ꝛ q non ꝙtra mr̃ioniuz ꝓpt bi⁹ impedimentũ. Circa qõ sciẽduz ꝙ oẽs q admittunt ad accusanduz admittunt etiã ad testificãduz. dũmodo sint alꝭ pſone ltũme ad testificãdũ. Et etʒ qui ꝓhibent ab accusando.s.q erant in dioc. qñ banna fiebant ꝑm formã illi⁹.c. cum ĩ tua. ꝓhibent ꝛ a testificando. Notanduz vo ꝙ si fiat accusatio sup federe matrimonij.s. ꝑ ꝙiungendo vel dirimendo vt qñ nullũ matrimoniũ esse dr̃ ꝓpter ꝙsanguinitatẽ vel aliud ꝓpetuũ impedimentũ põt ꝙtra ꝙtumacẽ lite nõ ꝙtest.ꝑcedi ad testiũ receptõez ꝛ ẽt ad sñaz diffinitiuã ꝓpter piculuz fornicatiõis. secus aũt ẽ si fiat accusatio ꝛ adulterio ad thori sepatõem.qr tũc nõ ad testiũ receptõz nec ad diffinitiam sñam ꝓcedi põt ante litẽ ꝙtest.eẋ vt lite nõ ꝙtest.c.i.ꝛ.c.qñ frequent §.porro. Itẽ licz pat ꝛ mr̃ sint idonei testes ꝑ filio ꝛ filia. vbi agit ꝛ fedẽ matrimonij.i.vtꝫ sit talis ꝙsanguinitas int eos ꝛ qb⁹ agit q̃ mr̃ioᵐ impediat. l dirimat.vel nõ vt etʒ dictũ ẽ.s.in p̃nº bi tituli.tĩ si ꝛ ipo ꝙtractu.i.vtꝫ mr̃ioᵐ sit int eos ꝙtractũ qõ ventilet tanqz suspci ꝛbent repelli.vbi alẽ est supior diuitijs. nobilitate.potentia.vel honoꝛe.Et hoc iõ qr pentes vident incrementũ ꝛ honorẽ diligere filioꝝ. alias vbi ẽ equalitas vel etiã modica excellentia in altero sunt admittendi.eẋ ꝛ testibꝰ sup eo.in tex.ꝛ glo Et lʒ ibi fiat mentio ꝛ matre tñ. Idem tñ credenduz est ꝛ ꝙsanguineis vt dicit hosti.ar.C.ꝛ transac.ꝛ tutela.ꝛ eẋ qui matri.ac.pos.vide.in glo. Itẽ in cã mr̃i monij idez põt esse accusator ꝛ testis,ar. eẋ ꝛ testi.co.ꝓterea.

Equit videre ꝛ zᵒ.s.qõo ꝛbz fieri accusatio matrimonij ꝓpter impedimẽtuz ꝙsanguinitatis vel affinitatis. Circa qõ sciendũ ꝙ talis accusatio mr̃ionij ĩprꝺrie dr̃ accusatõ.q bi⁹ accusatõ ꝛ si sit ꝛ crimine nõ tñ est criminalis.ſz mixta int criminalez ꝛ ciuilez.ꝛ etiã qr ibi nõ fit inscriptio in qua accusator obligat se ad talionem Sz dr̃ canonica ꝛnũciatio ꝑm illud Matb̃.18.si peccauerit in te frater tuus zẽ.que quidez fit ꝓpter petitiõ in quo hõ pmanet. Fit aũt ꝛ nunciatio qñqz in scriptis. qñqz sine scriptis.ſz tutius fit in scriptis.ar.eẋ ꝛ testi. ſpo.lrãs.ꝛ eẋ qui matrimoniuz accu.pos. a nobis. ſz Ray. Denunciatõis aũt bi⁹ libellus sic fieri põt. Ego petr⁹ ꝛnuncio vobis dñe cpe matrimoniũ quod tractat inter ticium ꝛ berthaz ꝙtrahi non ꝛbere.qr sunt ꝙsanguinei vel affines ĩ 4° gradu ꝛ ꝟ scit talis ꝛ talis. Si ãt sit ꝙtractuz dicet. matrimoniũ qõ est ꝙtractũ inter ticiuz ꝛ berthaꝫ ꝛ feõ nõ ꝛbere tolerari ꝛ iure. ꝓpter talez causaz quã scit talis ꝛ talis. Nec est ꝟ ſz host.necessaria trina monitõ que requirit qñ alia crimina ꝛnunciant.cᵒ rõ est qr quãtuncunqz ꝙmoneret non posset eam ꝓpria auctoritate dimittere.vt eẋ ꝛ diuoꝛ.porro.ꝛ.c.se Quidam autem distinguunt gradum in libellis. Sz ꝑm host.hoc non est necessarium in libello ſz tñ in testimonio.Et pos sunt in his libellis indistincte poni plres causse.quia cuz ꝛ periculo anime queratur.non refert ex qua cã piculum ꝓbet. Accusationis aũtẽ libellus sic potest formari.Ego petrus ꝙsanguineus ticij in tali gradu accuso matrimoniũ ꝛ puoco ad diuoꝛtiuz quaten⁹ ꝛ facto consistit inter Ticium ꝛ berthaꝫ.Et peto ꝓnunciari matrimoniuz inter eos nullum ꝛ vtriqz licentiam dari cum alio ꝙtrahendi. ꝑ eo ꝙ predicti ticius ꝛ bertha attinent sibi in 4° gradu consanguinitatis ꝛ ꝟ offero me legitime ꝓbaturuz ꝛ ꝓbatur hec forma.extra qui matrimoniuz accu.pos.c.i. ꝛ.c.insup. Naz vbicunqz agit ꝛ ꝓpetuo ipedimẽto sine a ꝙiugibus siue ab extraneis petenduz est.vt ꝓnuncietʒ mr̃ioniũ nullũ ꝛ vt ꝙiũcti nepharie sepent.ꝟ hos.

Sciendū aūt q̄ p̄ scripturā nō p̄t abs̄ abs̄tem accusar̄ nec ex̄ q̄mfi.ac.pos̄. a nob̄ Nec ꝛenunciare.ex̄ ꝛe accu. ingsitōis.ꝛz Bof. Ellj ꝓtradicunt vbi ꝛe federe matrimonij agit̄.q̄ tunc ꝓtumacia exigente recipient̄ testes ꝫ absent̄.ex̄ vt lite. non ꝓtes̄.c.i.7.c.q̄n.§.i.7.z. Vel dic q̄ tūc locum hz ꝛenunciatio.ar.ex̄ ꝛe ꝛespon.ipn. ad dissoluendum ℔ hosti. Oblato aūt libello quilibet ꝓiuguz mrabit stare mandatis eccles̄ie.citari enim ꝛebent cum factum eos p̄ncipaliter tangat. ex̄ ꝛe resti. spo.ex litteris.aliter sententia non valerz si his ordo iudiciar⁹ non seruet̄. Sic intellige illud.ex̄ qui fi. sint le.p venerabilem.§.i.Sz si ꝓtumaces appareant.tunc non vsquequaq̄ seruat̄ iudiciar⁹ ordo. Ad hui⁹ aūt maiorem euidentiam distinguit sic host.q̄ q̄n vir ē absens ex ꝓtumacia 7 agit̄ ꝛe crimine adulterij testes non recipiunt̄ ſz ꝓtumax excōicat̄. vt ex̄ vt lite non ꝓtes̄.c.i.q̄n autem agit̄ ꝛe federe matrimonij.s.vtruz ꝛe iure stare possit vl̄ non testes recipiunt̄.vt ibidem.c.q̄n.§. porro.Q̄n vero est absens non ex ꝓtumacia ſz ex necessitate.vt q̄ ē captus uel infirmus vel alio iusto impedimento ꝛetent⁹. tē sb̄distingue.q̄ aut sperat̄ ꝛe eius ꝓrio reditu.7 tūc non ꝓcedit̄ ꝓtra eum.vt dicit̄ ibidem.§.si vero.v.si autez. in p̄nci⁹ Aut ꝛesperatur vt q̄ venire nō audet ꝓpter homicidiuz q̄ō ꝓmisit 7 iō exulat.7 tunc possunt recipi testes.7 si loquit̄ ex̄ q̄ mr̄io⁹.ac.pos̄.c.i. Si aut sit absens ex sola voluntate.7 voluntas sit malitiosa ꝓcedi p̄t ꝓtra eum.ar.a ꝓtrario sensu p̄dicti v.si autez.7.§.porro.Si vo non sit malitiosa 7 citari nō p̄t ꝛefacili 7 in breui nō ꝓcedet̄ ꝓtra cū.vt in.o.v.sint aūt. Si aūt citari p̄t ꝛefacili 7 in breui ltūe citari dz 7 requiri anteq̄z ꝓcedat̄ ꝫ euz ex̄ vt lite.nō ꝓtes̄.accedens.z.in fi.7 si legitime citat⁹ 7 requisit⁹ non venerit. nec aliqs eū ꝛefendat. ꝓcedet̄ ꝓtra euz sic intellige illud.ex̄ q̄ fi. sint le.platuz. Sed esto q̄ appareat legitimuz impedimētū int̄ vir 7 vxorē dirimēs mr̄io⁹ ꝓtractum 7 assint legitime accusatōes 7 testes.nesciat aūt ꝛe viro vbi sit 7 quo inerit 7 diu vel p̄ plures annos expectatus nō venit. Nunquid eo abs̄te non aut̄ citato 7 ita non abs̄te p̄ ꝓtumaciaz p̄t̄ testes recipi 7 sententia ferri. ℟° q̄ sic.ex̄ q mr̄ioniuz accu.pos̄.relatum. In hoc enim casu iur. ordo non est vsquequaq̄ seruandus. vt ex̄ vt lite.non ꝓtes̄.c.i.Sed ꝓtrarium vī ibidem.c.q̄n.§.z.cum ille ex cōtumacia non sit absens.vt dicit̄ ibidez.Ad quod potest dici q̄ cum iste ꝓ sua culpa abs̄ fuerit 7 inueniri non potuerit. culpa illa loco ꝓtumacie habetur.vt contra eum ꝓcedatur. nec mulieri debz obesse que in culpa non fuit. vnde contra eum ꝓcedi poterit. Nec contradicit illud.c.q̄n.quia ibi dicit̄ cum sine culpa sit abs̄ ꝛē.quia hic est absens ex sua culpa 7 malitia.

Quidam tamen dicunt q̄ illud .c. relatum. cozrigitur per illud .c. q̄n.7 standum est ei.hoc notatur in glo. vltī. illius c.relatum. Si vero querat̄ ꝛe matrimo⁹ contrahendo dicenduz ē sicut dictum est sup̄.e.li.ti.i.s.quid sunt sponsalia.q.quare lex.v.cessat tamen hec pena.7 ti. qualiter habent dissolui sponsalia casu.z⁹.

Citationes aut̄ ꝛebent scribi 7 talit̄ fieri q̄ possint ꝓbari.ar.ex̄ ꝛe sen.ex.sacro.Et si bi quos tangit p̄ncipaliter negociuz ꝛefendere nolint.accusatio est in eccl̄a publicanda.Et siquis affinis vel cognatus velit ꝛefendere mr̄io⁹ audiet̄.Et ꝛemū his ꝛeficientib⁹ quilibet extraneus admittetur.ar.ff.ꝛe dam.infec.l.4.q̄nimo cōiugibus iuitis ꝛefensor audiri dz.ar.ff.ꝛe ap. non tm̄. Et hec ꝓbant̄ ex̄ qui fi. sint le.platuz.Si ḡ appareat aliquis ꝛefensor audiet̄ 7 poterit repellē accusatorem aī litem ꝓtes̄.extra ꝛe ꝛespon.impn.ad dissoluendum.ſz lite ꝓtestata minime.cum hec exceptio sit dilatoria.ar.ex̄ ꝛe sen.7 re iu. int̄ monasteriū. Si āt nullus ꝛefensor appareat iudex ꝛe plano inquiret 7 si cozā eo vbet̄ impedimentū int̄ ꝓiuges diuez tū sniam feret. Potest.n.hoc etiaz facere nullo accusatore apparēte nimia infamia orta.semp tm̄ sunt citandi quos res tāgit 7 publicanduz est si aliqs velit accusare vel ꝛefendere.Sic intellige illud extra ꝛe diuor.porro.in fi.7 ꝛe accu. qualiter.z.§. debz.hec host. Pone q̄ duo ꝓsanguinei vel duo fratres habeant duas ꝓsanguineas vel duas sorores in vxores.7 inter alterum eorum 7 eius vxorem ferat̄ sententia diuortij ab ecclesia ꝓpter ꝓsanguinitatem.Modo querit̄ vtrum alt̄ ꝓpter ℔ separari possit ab vxore sua vel quo se dz hr̄e cuz ea. ℟° q̄ ꝓpter hoc nō p̄t separari ab ea.q̄ res iter aliquos acta nō p̄iudicat alijs.ex̄ ꝛe fide istru.int̄ dilc̄os.

ctum aũt ad copulaz carnis distinguit qz aut scit certitudinalit̃ ꝙsanguinitatez vel aliud impedimentuz ꝓpetuũ esse int̃ se ⁊ vxorez suã ⁊ tunc ꝛebitũ non petat nec reddat.sz humilit̃ excõicatõem sustineat si ꝓpter hoc excõicet̃. Aut credit ⁊ tunc aut credit ex cã ꝓbalibili ⁊ discreta liez nõ manifesta.puta qz vidit vix suũ loco ⁊ hora suspect cũ ꝙsanguinea affi matrimoniuz.vel qz hoc publice dr a bonis psonis.⁊ tunc reddat sz nõ petat ne in alt̃utro vl̃ ꝓtra legẽ ꝙiugij vel ꝛ iudiciũ cõsciẽtie offensaz ꝓmittat. Aut credit ex cã leui ⁊ temeraria vt qz audiuit impedimentũ a leuibus psonis forte a paucis ⁊ tũc reddat.Et sic postea ꝙsciam erroneaz ad ꝙsiliuz ꝓlati sui ꝛeponat qõ facere dz.ar. zz.q.i.qd culpat̃. Itẽ credo ꝛe ꝙsilio aliorũ bonorx virorx ⁊ postea petat ex̃ ꝛe sen. ex.ingsitõi.vbi habet̃ distinctio ꝑdicta Mũgd enz aligs audit impedimentũ cẽ ꝓpetuum int̃ se ⁊ vxorẽ suã tenet̃ ingrere vitatẽ marie si credat ꝙ illud i iudicio ꝓbari nõ possit. Rñdet Roꝺ.ꝙ si audiuit illõ a fidedignis ⁊ nõ suspect cũ nõ debeat salutẽ suã negligẽ tenet̃ vitatẽ ingrere nec dz dissimulare ꝯ̃ si min⁹ peccet ꝓ ꝓ ꝙ nescit vitatez qz ꝓ esset ignorãtia affectata q̃ nõ excusat.Etsi ad testimoninz alic⁹ fidedigni iurati vel nõ iurati ꝓbabilẽ opionez ꝙcipiat ꝛebitũ petẽ nõ dz.licet reddere ꝛebeat. Sz nũgd credẽ tenetur viro fidedigno marie iurato dicẽti se scire vitatẽ.nũgd ẽt tenet̃ credẽ ꝙ̃ri suo ꝓ dicenti vel ꝑbro suo vel ẽt publice fame Rñdet Roꝺ.ꝙ nõ tenet̃ ita ꝙ mortalit̃ peccet si non credat.sz peccet venialit̃ ex hũana tẽtatõne.si nõ credat vbi ꝓbabilr credẽdũ sit.⁊ põt peccare venialit̃ credẽdo nimis ꝛefacili vbi nõ ẽ credẽdũ. Mũgd peccat ꝑbro vel alt̃ ꝙiugũ vl̃ ẽt qcũq⁹ ali⁹ insinuãdo bi⁹ impedimẽtũ alteri coiugũ vel vtriq⁹. Rñdet Roꝺ. ꝙ si credat ꝙ ꝓbare non possit idiscrete agit nisi credat ꝙ assentire pitoꝛ ꝙsilio velit. Quid si ꝓbare possit impedimẽtuz ⁊ hoc credat l̃ sciat ꝑbro prochial̃ l̃ ẽt alt̃ ꝙiugũ. Rñdet Roꝺ.ꝙ tunc tenet̃ tã iste ꝙ̃ ille agẽ solẽnit̃ ad dinorciũ nisi possit ipetrari ꝛe cõi ꝙsensu ꝙiugũ ꝙ cohabitent simul tanq̃ frat̃ ⁊ sorez. Mungd ꝓpt̃ quãcunq⁹ ꝓbabilẽ opinionẽ ꝓpetuo sine tñi certa scia tenet̃ alt̃ vter q⁹ ꝙiugũ alteri negare ꝛebitũ. Rñdet Roꝺ.ꝙ non.nisi ulla prꝛobabilis opio surgat ex tali facto sup quo canõ inducat ꝑsumptõ vt cũ ꝙstat vxori q⁹ vir ei⁹ ante mr̃ioniũ cũ ea ꝓtractum iacuit nudus cũ nuda sororẽ vl̃ ꝙsanguinea ipi⁹ sororis. Ad ꝟ nõ ꝙ accusatõ locũ bz in matrimonio iã ꝙtracto nõ ãt in ꝙtrahẽdo.cũ nõ sit qõ accusari legitime possit.sz ꝛenunciari põt impedimentuz ꝓ quo ꝓhibet̃ matrimoniũ.ex̃ ꝛe ꝛepõ. impu.ad dissoluendũ. Itẽ añq̃ ꝙtrahat̃ mr̃ioniũ vel sponsalia sufficit ꝛenunciatio sola sine ꝓbatione si nõ inuenerit iuramẽtũ.⁊ hoc si ꝛenunciãs nõ sit suspectus si ꝛo sit suspect⁹ ꝛebz iurare ꝛe calumnia s.ꝙ ꝛenunciat bona fide.aliaſ.ſ.si inuenerit iuramentũ necesse ẽ ꝓbari saltẽ famã exp̃sse.ex̃ ꝛe spon.ꝓterea.ꝛe muliere.⁊ ꝛe ꝙsangl. sup eo qõ.hec Ray.Hoſ.aũt diẽ ꝙ ad impediẽdũ sponsalia ꝛe futuro contrabenda sufficit ꝛenunciatio.stabit̃ enz simplici assertõni ꝛenunciantis impedimẽtum.Ad impediendũ aũt post sponsalia ꝙtracta matrimoniũ ꝙtrahẽduz non sufficit sola ꝛenunciatio nisi ꝓbet̃ saltẽ per famaz loci.vt extra ꝛe ꝙsangl. sup eo qõ hoc idẽ dicit Ber.ex̃ ꝛe spon.cum in tua in glo.ꝺ. Ad ꝟ tamen bene sufficit fama qñ ꝯstat ꝛe ea.ex̃ ꝛe ꝙsangl. sup eo.qõ i glo.c.⁊ hoc siue interuenerit iuramentũ siue nõ vt dicit̃ ibidem. qñ vero nõ constat ꝛe fama nõ impedit nisi alia ꝓbatio assit.ex̃ ꝛe spon.cum in tua.in glo.ꝺ. Un⁹ etiã testis sufficit.vt ex̃ ꝛe testiꝺ⁹.sup eo. .§.i.ꝛe ꝙsangui.sup eo quod.in glo.c.⁊ ꝛe spon.ꝓterea. ꝛe muliere.in tex.⁊ gl.Quid aũt Hoſti.sup hoc dicat. vide.s.ti.ꝛe mõ dissoluendi sponsalia cãu gnto.

De accusatione matrimonij ꝓpter fornicationez. ti.zz.

Deinde ꝙsiderandum est ꝛe accusatione q̃ fit ꝓpter fornicatõnez qñ agit̃ ꝛe iepatõne thori ⁊ relaxatõe mutue seruitutis. Et talis accusatio magis ꝓprie dr accusatio ꝙ̃ illa ꝛe qua dictũ ẽ.s.qz ꝟ fit ꝓpt̃ crimen adulterij.⁊ fit cũ inscriptõe.i.cũ scriptura.nõ tñ vir vl̃ mlier accusans oblat se ad talionez vt.j.dicet̃. Circa vero hi⁹ accusatõem ꝙsideranda st̃ tria. p̃ q ad mittit̃ ad ꝓpam. z° quo fieri dz. 3° qñ vir põt vxorẽ accusare ꝛe adultio ⁊ qñ ñ l̃ e⁹.sz alia ptinẽ ad accusatõz adulterij

requirē supra in 2°.li.ti.de adulterio. Circa primum pſiderandum q̄ lz tam fm can̄. q̄z fm leges quilibet bone fame admittatur ad accusationem adulterij cum agit ad penaz legalez vel canonicā infligendā. tñ cum agit ad sepatōnem thori nullus admittit nisi vir vel uxor in modū. ſ. accusantis. in modū autē denunciantis quilibz admittit. qz denunciato crimi nuz ad oñs spectat. ar. c. de de gl. spi. tua nos. in fi. vt dicit ibidez. in glo. de qua accusatione ad pñs intendimus. Uxor aūt vir̄ potest accusare sicut e2°. vt c. de diuo2. gaudemus. §. sane. Sz ctra. 33. q. 7. qd in oibus. 7. c. se. Sz ibi est lr̄a falsa vt dicit host. Vir tñ facilius auditur. habet .n. vir ꝓuilegiuz q̄ iure mariti sine inscriptione metu calumnie. j. 40. dies vtiles ſ. computandos a tpe diuo2tij. vt. ff. de adulterijs. is cui°. accusare potest uxorem. qō tamē negat uxori. vt. 33. q. i. §. B in mulieribus. 7. l. se. Q̄ aūt uxor accuset in hac cā quo ad penam canonicam habet c. de vt lite nō ꝓtes. §. i. Secus autez est quo ad penaz legalez. Sic intellige fm hosti. dictū. §. B in mulieribus. Sciendum aūt q̄ ius mariti siue ꝓuilegiū. j. 40. dies ꝓsistit in quatuo2. p̄ q̄ ex sola suspitōe adulterij rea facit uxorez. c. de adulteri. mariti. qō intelligit Hos. de suspitōne violenta c. de ꝓsump. lris. 2° q̄ p̄ferē alijs volentibus accusare. vt. C. de adul. q̄uis. 2° q̄ non inscribit saluo eo qō dō c. de ꝓcura. tue. Nono tñ iure cū vir agit ad penā legalez in foro seculari ꝓtra uxorez inscribere tenet. vt in auc. vt li. mſi 7 auie. §. cās. Scōm tñ can̄. nō videt q̄ pena talionis locum habeat siue agat criminalit. 33. q. 5. hec imago. siue ciuilit. vt c. de ꝓcur. tue. fm Hoff. 4° q̄ de calūnia non punit nisi sit euidens. vt. C. de adul. iur. mariti. Sz esto q̄ vir uxori iuret q̄ eā sup nullo crimine accusabit. R° tale pactū vel etiā iuramentū è temerariuz. qz si uxor fieret infidelis 7 nollet cohabitare viro sine ꝓtumelia x̄pi. vel nisi eū ptraheret ad ifidelitatē eā apud iudicē impetere deberet. vt nisi resipiscet eā dimitteret. vt c. de iureiur. quēadmodū. Quid si ei iurasset q̄ eaz sup adulterijs nō ipeteret R° vt habet in. d. c. tale iuramētum ſuā dū non eēt. qz p̄onus est turp̄itudinis q̄ crimē celat uxoris. Et fm euangeliuz si p̄ 7 2° correcta resistere nollet ecclesie dicē duz essz. vt tanq̄z ethnica vitaret. vt in. c. quēadmodum. Non enim valet pactum quo aliquis paciscit cum aliquo q̄ cum accusabit de crimine nondum ꝓmisso. ff. de pac. si vnus. §. pacta. 7. §. illud. Et hoc ideo ne dolus p̄stetur. ff. de re. iurſ. ꝓtract⁹ potest tamen quis paciſci de crimine iam ꝓmisso. vt in. §. pacta. 7 in. d. c. quēadmodum. ad fi. v̄. non tñ septies. hec Bern. ibidem. Dicit tamen in fi. eiusdem. c. q̄ tutius videt in casu de quo querit vt p̄ pter sacramenti reuerentiaz non accuset uxorem ad diuo2tiuz liez eam denuncia re possit ad penitētiam. Quid si ipa corrigi nollet nec de excōicatione curet. R° ad hoc dicit Jo. q̄ licite eaz dēserere. qz iam creato2i ꝓtumelioſa esset. 28. q. i. si infidelis. Tancre. vero dicit q̄ nō dz eam ēt si insidiet eius vite. 33. q. 5. quicquid mulier. Sz eam dz in vinculis tenere 7 castigare cū pmittat a iure. 33. q. 2. placuit. hec Ber. sup illud. c. quēadmodum.

Circa 2m. ſ. quō accusatio debet fieri. sciendum q̄ vir volens accusare uxorem de adulterio coram iudice seculari ad penā legalez dz inscribere. i. libellum accusatōis facere 7 ad penaz talionis se obligare. nec per procuratorem agere. sed debet eam per seipsaz presentem accusare. Sed si coram iudice ecclesiastico velit eam ad thori separatōnem accusare tenetur ei libellum accusationis dare. tenetur inquam de iure scripto licet alter fiat alicubi de consuetudi / ne. Et in hoc casu sustineri potest q̄ agat p̄ procuratorem si sit necesse. quia 7 si de crimine sit accusatō non tamen est criminalis. sed quasi media inter criminalem 7 ciuilem. licet in presentia personarum principalium securius procedatur. Non autem debet obligare se ad penam talionis quia siue ꝓbaret quod obijceret. siū non haberet qō vellet. i. priuaretur uxoris amplexu. extra de procurſ. tue fraternitatſ. hec Ray. 7 Hostien. Libellus autē continere debet nomen uiri accusantis 7 uxoris accusate 7 eius cum quo dicitur adulterium perpetratum 7 locum 7 annum 7 mensem in quo est cōmissum 7 sō quo consule. sed non est necesse ponere diem vel horam. Sed 7 nomen iudicis sub quo accusatur debet apponi saltem appellatiuum. licet nō ꝓpriuz vnde v̄. Consule mense die coram p̄tore ꝓfessus.

Te deferre reū crimen loca pone ſodalē. Et ſz dies hora menſis non ꝓtereat. q. d. nō tenet diē ⁊ horā ꝯmiſſi crimis ponē i libello ſz mēſez. diē tñ inſtitute accuſationis exꝑmere dz. Forma igit libelli accuſatōis dz eſſe talis. Anno dñi. M. ccc xiij reſidēte dño papa Gregl. ix. in aplica ſede ⁊ dño hu. epo aſtēſi. idib⁹ ſeptēbris in dictōe. 5. Ego petr⁹ accuſo vxorez meam bertham ꝛe adulterio apō te dñe. bu. epe aſtl. qz dico eā ꝯmiſiſſe adulteriū. cū. ſ. i villa tali ⁊ in domo tali menſe tali pñtis anni nup tranſacto qō patus ſum ltīme ꝓbare. vñ peto ab ei⁹ obligatōe ⁊ ſeruitute q̄ ſum ei obligat⁹ abſolui ⁊ cotē. cc. lib. quā ab ea ꝙſecut⁹ ſuz cū centuz lib. q̄ faciūt tertiā ptē q̄ſtitatis totis cū ipa mulier liberos nō hēat mihi adiudicari ⁊ in his eam mihi ꝙdēnari. Si āt mlier libos hēat nō petet niſi cotē quam recepit ſibi adiudicari. Et hec forma ꝓbat. ex ꝛe ꝓ curſ. tue fraternitat. ⁊. z. q. 7. libello⁹z. ⁊ ex ꝛe dona. iuc vi. ⁊ vx. plerūq⁹. hec hoſt. Et nō q̄ ſi petat cotē dz ſe inſcribē quo ad ipaz vt i auc. vt li. mſi ⁊ auie. §. quia vo plīmas. coll. 8. als aūt ei⁹ ſba applicabit fiſco vl' monaſterio in q̄ retrudet vt ibidem. §. adultera. coll. 9. hec hoſti.

Circa z^m ſciendū q̄ gnāliē vir po
c teſt accuſare mulierez ⁊ dimittē
ꝓpt fornicatōem ⁊ ex⁹ ſm illud. Wis q dimiſerit vxorē excepta cā fornicatōis facit eaz mechari. Sunt tñ plures caſus in qbus vxor adultera nō pōt accuſari a viro ꝛe qb⁹ habitū ē. ſ. e. li. ti. z. ar. z. Sz nūqd vxor adultera p⁹ pniaz vix repellē pōt ab accuſatōe vel ex⁹? R⁹ ſ oēs doctores cōit q̄ nō. qz pnia nō tollit ius accuſandi vel excipiēdi vl' replicādi in foro iudiciali. di. z5. p^m. ⁊ ex ꝛe teſti. teſtimoniū. Pnia. n. tollit adulteriuz quo ad cū. nō aūt quatin⁹ reſpicit vix. ex ꝛe diuor. gaudem⁹. i glo. vl. Quid ſi vnus fornicet carna^r ⁊ alē ſpūalē ⁊ añ ſniaz nūqd recōpēſatio fiet. vī q̄ ſic qz ille fornicatōes ſunt ſiles ⁊ idez opant quo ad diuortiuz. vt. z8. q. i. idolatria. ⁊. c. iā nūc Et multomagis idez operari debent quo ad reconciliandū qz leges debēt eſſe promiores ad ꝙiungendū q̄s ad ſepandū. ar. ex vt li. nō ꝙteſ. c. i. i fi. Sz ꝛ qz ille fornicatōes ſunt diuerſaꝝ ſpēꝝ. ⁊ res diuerſarū ſpēꝝ non veniūt in recōpenſationem. qz ſpēs cum q̄ſtitate nō recōpenſatur. vt ff. ꝛe pigno. ac. l. ſi venerit. R⁹ ſm Hoſ. recōpenſatio fiet. ſz ſm Hoſtiē. ſic diſtingue aut accuſat quis ꝛe ſpūali ⁊ excipitur ꝛe carnali. ⁊ tūc nihilomin⁹ ꝓcedit in accuſatione. niſi ꝙuincat accuſatus ⁊ reuerti noluerit recōpēſatō nō admittit. ſz poſt ꝙuerſionez locū habz. Si autem accuſet quis ꝛe fornicatione carnali ⁊ excipiat ꝛe ſpiritnali exceptio admittetur ⁊ ſuper eam ꝑmo ꝓcedetur ⁊ ſi ꝛe ea ꝑmo appareat ⁊ lapſus nō peniteat vlterius minime audietur. Et ſz boc intellige iura prędicta ꝑ ⁊ contra. Ad hoc fauor fidei ⁊ animarum periculum inducunt que etiā ꝙprobantur. extra ꝛe ꝙuer. inſt. ex lris. Nanquid lite pendente tenet vir vxori adultere debitum petenti reddere. R⁹ dicunt Hoſ. ⁊ Ber. ex ꝛe adulterio. tua. q̄ non. ſ. qñ crimen eius eſt notoꝛium. vt extra ꝛe diuor. ſignificaſti. niſi vir fuerit fornicatus. vt pz ibidem. ⁊ habituz eſt ſupꝛ. Si vero non ſit notoꝛium nō exiget. ſed exactus reddet qz ante ſniam ſuam vxorem iure ſuo ꝑuare nō dz. vt ex ꝛe diuor. ꝙnō. ⁊ ex vt lite penden. laudabilem. Nunqd ſibi ꝑiudicat ſi debituz ei reddat R⁹ ſi ſponte reddat ſibi ꝑiudicat vt eam accuſare non valeat. di. zi. c. i. z. ⁊. 4. ſi āt ad mādatuz eccleſie non ꝓcindicat ſibi quin accuſare poſſit. irregularis tñ fit. ar ex ꝛe reſti. ſpo. lrās. ⁊ di. z4. ſi cuius vxorem. hec Hoſ. ⁊ Ber. extra ꝛe adulterio. cum in tua.

De diuoꝛtio ꝑpter fornicationem vel ꝑpter ꝙſanguitatez ⁊ affinitatē. ti. z6

Poſtea ꝙſiderāduz eſt ꝛe diuoꝛtio. Et ꝑ quid ſit ⁊ vnde dicatur. z^o qbus modis ⁊ ex quibus cauſis fiat. z^o quomodo teſtes debent exaiari anteq̄s ferat ſnia diuoꝛtij. 4° vtrum atteſtatiōibus publicatis ꝑduci poſſint teſtes alij. 5° qualiter ferri dz ſnia diuoꝛtij. Effectus aūt ſnie patebit ex his que dicent ex cā diuoꝛtij ꝑpter fornicatōem. Sciendum eſt q̄ q̄ſtuz ad ꝑmū q̄ diuoꝛtiū eſt viri ab vxoꝛe vel ex⁹ ltīma ſepatio. ltia iō dico. qz q̄s ꝛeus ꝙiunxit bō non ſepet. ſ. violent ſine lege abſq̄ rōne. vt. zi. q. z. qō ꝛeus. Dicit aūt diuoꝛtiū a diuerſitate mentiū. vel qz bi q matrimoniuz diſtrahunt in diuerſas partes eunt. ff. ꝛe diuoꝛ. l. i.

Circa secūdū scicūdū q̄ diuortiū fit dupl[illegible]ter. Uno[illegible] quo ad thoꝝ ⁊ cohabitationē tm̄ ut qñ alt̄ cō iugum fornicatur. xx. q. i. dixit dñs. Alio modo quo ad fedus cōiugale ut qñ adest aliquod impedimentū dirimēs matrimoniū oīmode. s. quo ad fedus. Sūt aūt plures cause ꝓpter quas fit diuortiuꝫ se cūdo modo dictum. s. quo ad fedus que patent ex supradictis ꝛ impedimētis matrimonij. Sūt etiam plures cause alie diuortij ꝑm leges. ut in auten. ꝛ nup. per occasionē. ⁊ in auten. ut liceat matri ⁊ anie .§. ga vo. Sed leges ille ⁊ similes non tenent ꝓter causas canonicas. ga mr̄imonia iure poli non fori regūtur. ut. x. q. x. hinc colligit. Sunt aūt due cause diuortij canonice quo ad thoꝝ ⁊ mutuā seruitutem. s. relígio ⁊ fornicatio. ꝛ ꝑmo dcm̄ ē sup̄. eo. li. ti. ii. ar. c. secūda vo. s. fornicatio ē duplex. s. spūalis ꝛ qua etiaꝫ dictū ē sup̄ ti. xi. ⁊ carnalis ꝛ qua ad presens. Sciendū igitur q̄ ꝓpter fornicationē coꝛporalem licite dimittit vxor ⁊ vir. ut. xx q. i. dixit dñs. ⁊. q. 7. licite. hoc tm̄ fallit in septē casibus supdictis ti. xx. ar. x. vnde si vir ꝓbet q̄ intendit licet vxor hoc confiteat cui⁹. s. confessioni contra se creditur in hoc casu nisi ipsa replicet contra virū aliquē ꝛ illis septē casibus absoluitur ab eius cohabitatiōe ⁊ seruitute qua sibi tenebat ⁊ ei dos adiudicat si hoc i libello petat. ga ꝑm petitionis formam snia fori mari ꝛebet. ut extra ꝛ simo. lx beli. ⁊ habitū religionis ea inita pōt sumere. ut. xx q. x. agathosa. vel in seculo sine ea potest viuere. tenet tm̄ q̄diu illa viuit cōtinere. alt̄. cogit eā recupare etiā si iurasset non recupare. ut ex ꝛ iureiurā. tua. Est autē sciendū q̄ exceptiōes p̄dictoꝝ casuū septē cū sint pemptorie pñt obīci qñq̄ añ snīam. ut. l. sniam rescin. nō pos. peremptorias. qñq̄ etiā p⁹ snīam ꝑm aliquos puta si ꝛ nouo emergant. ar. extra ꝛ offi. ꝛ le. insinuāte. qó Hosti. nō credit eē verū salno eo qó dicit in casu q̄ sequit. Esto q̄ snia sit lata ad sepationē thori ꝓpt̄ adulterū vxoris postea vir adulterat. q̄rit vtr̄ vxor possit eum repetere snīa non obstante. R⁹ Jo. ⁊ Ray. dixerūt q̄ nō. hoc idē etiā Goff. sentire videt. ga snia ꝓpter delictū supueniens nō retractat. ⁊ actio semel extincta nō renascit. ꝛ ꝯse. di. 4. q̄ris. ⁊. 6. q. 4. qó semel bene diffinitum est retractari nō ꝛebet. Si aūt snia non sit lata tūc renascit seruitus illa. Ber. vo credit q̄ etiam si snia sit lata recupat seruitus illa. ga alter illi snie renūciauit qñ p⁹ snīam adulteriū cōmisit. ex ꝛ diuor. ex litteris. ⁊ ꝛ adulterio. tua. vbi hoc Ber. notat. Et b⁹ snie ē etiā Hosti. ⁊ sic delictū supueniens rei iudicate diudicat ei ꝓ q̄ ē snia lata. qó ē verū etiā si iurassent se ulterius non recepturos. ut notat Ber. super d. c. ex lr̄is. ar. ꝛ iureiurā. tua nos. Ray. tamē dicit q̄ iudex ex officio suo cogē ꝛ ebet talem ad vxorē redire. ar. extra ꝛ iureiurā. tua nos. z. ⁊ ꝛ diuor. ex litteris, ℔ idem sentit Hosti. in su. Sed Goff. credit ꝯriū. ar. extra ꝛ diuor, ó illa. ⁊ ꝛ conuer cōiu. c. vl. Nec obstat ꝑm eos illud. c. ex litteris. ga ibi non fuit facta sepatio p sē tentiā sed p ꝓuidentiā ad tēpus ut iteriꝫ eps ingreret an ex colludio mulier adulteriū confiteret. vnde postea ꝛecto colludio sepatio reuocat. Pone q̄ vir velit eam sibi reconciliari p⁹ snīam. illa vo nō velit nūquid ꝛebet cogi aut illa ꝓccat si ñ redeat. R⁹ ꝑm Ray. Hosti. ⁊ Ber. extra ꝛ diuor. ex litteris. in glo. d. si vir sit ino cens ga non fuit adulteratus ꝓtere pōt eam inuitam sibi reconciliari snia ñ obstāte. ga quod fauore meo introductū est i damnū meū retorq̄ri nō ꝛebet. l. ꝛ legi. quod fauore. Esto q̄ aliqui cōiuges iurauerit nūq̄s se mutuo petituros ⁊ postea alter eoꝝ repetat qd fieri ꝛebet. R⁹ vtq̄s ꝛebet ad continentiā induci quā si seruare ꝓmiserint ꝛebēt habitare diuisim. si āt alter noluerit. cōtinere tūc alter ꝛebet per excōicationē cogi cohabitāe sibi. ga iramentū illicitū fuit ⁊ vterq̄s piuriuꝫ cōmisit. extra ꝛ iureiurā. tua. z. vnde ꝑm Ber ibidē nō obstante iuramēto oꝫ ꝓpria auctoritate redire nec oportet auctoritatem superioris expectare. Utruꝫ alter intrare possit religionē inuito inocente. R⁹ ut sup̄ e. li. ti. xi. ar. x. in fi. Quid si illa sit iam ingressa monasteriū ipso nō cōtradicēte nūquid eā poterit recupare. Rndꝫ ro⁹. q̄ non. Pone q̄ vir sit adulteratus occulte. vxor vo manifeste. nūquid vir sine pctō pōt eā accusare ⁊ p snīam dimittē. Rndet Ray. ⁊ Goff. q̄ nō. ga nō ꝛficit vxori ius excipiendi sed ꝓbatio. ar. xx. q. 6. p to. si tm̄ vir pnīam egisset ⁊ vxor monita pnīam agere nollet ℔ in adulterio p seueraret sine ꝓccato eam accusare ⁊ ꝑ

sniam dimittere posset. xx. q. i. c. i. x. 3. 7. 4 Postea di endū ē de 3° s. de examinatione testiū. 7 p̄ de cā diuortij ꝓpter fornicationē. 2° ꝓpter ꝓsanguinitatē vel affinitatē. Quantum ad p̄mū sciendū q̄ si nulla sup̄dictaꝝ exceptionū habet nec vir pōt repelli lis cōtestabit 7 pbationes fient. 7 si mulierē ꝓsiteat adhibebit ei fides contra se ut ē x. de litteris. 7 de adulterio. c. pe. qa nec coniugali vinclo paratꝰ p̄iudiciū. Et sic ñ obstat illud ex ō eo. q cog. ꝓsan. vx. sup. eo.

Quid si de consilio alicuiꝰ cōfessa esset nūquid confessionē hꝰ modi renocāe posset. videt q̄ sic cū hec cā sit q̄si crimialis vel mixta. confessio eni crimis nō p̄iudicat nisi p̄seueret. ff. de q̄nibus. l. i. ß lex illa loqtur de confessiōe q̄ p tormentū extorquet. Lau. dicit q̄ pōt renocari. Sed ſm Ber. si fiat ex deliberatiōe 7 nō ex calore iracūdie nō videt q̄ renocari possit qa non posset errorē ꝓbare. ex ē. de lris. in glo. Ber. Si vō neget testes recipiētur quos iudex diligent examinabit q̄rens a quolibet eoꝝ vbi 7 q̄n viderit si vidit nudū cū nuda in eodē lecto si se agitāt si vterq; erat apte etatis ad actuꝫ illū. et si q̄ secretiora putet ingrenda. si de nocte vidit eos intrare camerā 7 mane exire. si pluries hoc cōtigit. si fama loci hoc hꝫ. si strepitū carnalē audiuit distās tenui pariete cū eos vidit intrare. Si solus erat et tūc non ꝓbat vel si aliq; cū eo erat 7 tūc ꝓbat dūmodo 7 ille alius i hoc ipo iuratus cōcordet. si p obscura loca 7 suspecta, vidit eos sil' sepe ꝙuersari. vel vagari solū cū sola si fama loci ß hꝫ. Hec eni admincula sūt lz non faciāt plenā ꝓbationem. hec oia ꝓbant ex de p̄sūp. illud. 7. c. lris. 7. c. 3. de testi. p̄terea. vbi notat i glo. c. ad fi. q̄ fornicatio non videt satis ꝓbari per testimoniū de tali auditu. s. qa audierunt eos cōmiscere distātes tenui picte. sed si fama publica consentiat 7 alia adminicula suffragent. put dr in. c. p̄terea. tūc omnia insimul collecta sufficient ꝓbant. qa q̄ nō ꝓsūt singula iuuant insil' considerata. Ex his aūt oibus iudex discretus firmabit motū ai sui. ut pz i. c. p̄dictis. 7 extra de ꝓba. cū cām vbi ō hoc. Nota etiā q̄ dicit sup illud. c. lris. in glo. q̄ cū actus carnis nō plene pateat visui sufficit ferre testimoniū de hoc q̄ p̄sūptionē violentā inducit que in hoc casu sufficit ut pz ibidem i lra Caueat aūt iudex ne lenonē vel sociuꝫ si ue ptic̄pē crimis eiusd' putet idoneuꝫ testē. q̄ q̄nq; ex confessione eiusdē testis ppedit. ptic̄pes eni repellūt ut ex ō testi. veniēs. i. 7 q̄ dr ex e. ti. c. p̄terea. Conscios Hosti. exponit. i. certos qa distabāt tenui piete. Ber. vō dicit q̄ cōscij erat qa forte a fornicatore audierāt. xx. q. 5. hoc videt. vel qa viderāt solū cū sola i lecto vel nudū cū nuda. nō tñ viderāt eos carnaliter cōmiscere. ex de p̄sūp. tertio. vnde in. c. p̄terea seqt in lra. ß de visu non affirmant. Si aūt accusans i pbatiōe deficiat absoluet accusatus. 7 erit iudex cautus q̄ si testis dicat de adulterio cōmisso alio mense vel alio loco quā cū eo de quo cōtinet in libello nō faciat scribi. qa nec ō illo agit. sed potius dicat talis testis iuratꝰ sup tali facto nihil scit de eo sup quo pro ducit. si aūt clare ꝓbetur qa tales ꝓbationes regrunt. ut. C. de pba. l. vl. sniam di uortij feret. hec Hosti. Deinde dicendū ē de examinatione testiū i cā diuortij ꝓpter consanguinitatē 7 affinitatem. Circa quod sciendū q̄ iudex debet p̄mo facere testē in p̄sētia ptiū iurare. 7 postea eū interrogabit seorsū quo scit parentelā. et si testis incipiat a stipite vel germāis cōsiderabit quo distinguet gradꝰ. debet eni incipe a stipite 7 germanis singulos gradus ex vtroq; latere, ꝓp̄ris nominibꝰ vel circūlocutionibꝰ eq̄pollentibus sufficientibus exp̄mendo. Ideoq; ſm Hosti. i sū. 7 Ber. si dece testes ꝓbant vnū latꝰ et decem alij aliud latus non videt sufficere. Iz q̄libet de germanis faciat mentionem. C̄ p̄uis Jo. cōtradixerit 7 etiā Hosti. in apparatu. ex de testi. Iz. Et debēt concludere q̄ ita acceperūt a maioribus suis 7 q̄ ita credūt esse. Hodie tñ non sufficit testionū de auditu nisi ab hōibus bone fame seniores. 7 antiq̄ hoc audierint pꝰ litem motam 7 plures a pluribus ita q̄ q̄libet de pluribus loquat. Nā si singuli de singulorū auditu loq̄rent eēnt in suo testionio singulares. 7 ideo nō admitterent. ut ex de testi. §. q̄t° nūer°. Sed nec illud sufficit nisi dicant se vidisse germanos vel ꝓsanguineos secūdos vel tertios p ꝓsanguineis se habere. vnde q̄ret ab eo si vidit oēs gradus. si dicat q̄ sic. q̄ret si tenebāt se p consanguineis. 7 sufficit q̄ dicat q̄ vidit p̄sonas gradꝰ p̄mi vel secūdi vl' tertij p consanguineis se tenere. aliꝫ ñ valz.

Si dicat q̄ vidit psonas cax sed ó alijs audiuit.q̄ret a quo vel a qbus ⁊ qñ. Et si ab accusatore vel testibus didicit non valet.⁊ cē testes didicerūt ab vno.non valet.si duo bone fame a duob⁹ vel cē male fame nō valet, qa ñ cēbēt illi recipi q̄x repellēt actiōes.si cē male fame ⁊ leuis opīonis a duob⁹ male fame ñ valz. Necesse ē q̄ q̄ saltē duo bone fame ⁊ graues psone didicerīt hoc a duob⁹ bone fame.Queret etiā an añ litē motam didicerit testificata vel p⁹.si dicat q̄ p⁹ repellit si q̄ añ.q̄ret an pñs fuerit tpe sponsaliuz si sic an tacuerit.si sic an si cōtradicere potuerit.si sic tūc repellet.al's admittet. Itē si sciuerit sponsalia cōtrahi ⁊ nō cōtradixerit q̄liter hoc sciuerit.Q̄ tñ testis reprobet ex hoc q̄ pñs fuit ⁊ tacuit ñ ē expressū ꝑm Hosti.qa ex q ma.ac.pñt.cū i tua. logtur in teste suspecto.ar.ex cē frigi.c.i. ⁊ suspect⁹ repellit.extra cē testi.mlti. Queret etiā si scit vel credit vā eē testificata. si odio timore vel pcio inductus testificat ut hec oīa ꝓbant i.d.c.cū in tua. ⁊ ex cē cē diuor.tua.⁊ cē clā.ꝛspon.cū inhibitio ⁊ cē testi.q̄tiens.⁊.c.cū in tua.⁊.c.lz.si sit cē parētela viri vel mulieris vel exne⁹.ut 35.q.6.ꝓsanguineos cē q̄ pleni⁹ habitū ē supꝛ.Et sic restringit facultas ꝓbandi et tolerabili⁹ ē alīqs ꝑ statuta boiuz dimittere copulatos q̄s cōiugatos legitime cōtra statutū dñi separare. sic itellige illud ex cē testi.licet ex quadā.hec Hosti.

Egtur videre cē q̄rto.s. vtrū attestationib⁹ publicatis ꝓduci possint alij testes in cā matrimonij. Circa qd sciendū q̄ dicūt qdā q̄ sic.⁊ ē spāle hoc i cā mr̄imoniali ut dicūt.⁊ ħ i fauorē mr̄imonij.ex ó testi.series.⁊.c.ex tenore.⁊.c.cū in tua.⁊.c.sicut.Et h⁹ sentētie videt eē Ber.ex cē ꝓba.cām.i glo.c. Secūm vo Hoff.hoc nō ē fauere ß viam falsitatib⁹ apire.ar.ex ó testi.§. quia vo multi.Secūz aūt Hosti.dicēdū q̄ i causa mr̄imonij nō pñt testes ꝓduci sup eisdē articulis exq̄ testificata didicerint.extra cē testi.ꝓstitutis.z. Nec obstat illud.c.seri es.qa ibi testes ꝓducūt ad aliū graduz approbandū. Nec istud ex tenore.qa ibi ꝓbāt negatiua.⁊ p pñs reprobāt testes idirecte. Nec illud cuz in tua.qa ibi ꝑma ꝓductio facta fuit cū ꝑdiceret in eccla cē matrimonio cōtrahēdo ex indiciū. se cūda i inditio.Et iō caute subdit in fi.cū hec exceptio locū nō hēat i hoc cāu.qdā tñ hñt ibi in hac cā.ß lra ꝑor ē vior. Nec illud ex ó ꝓsan.ex lr̄is.qa ꝑma ꝓductio fuit facta ibi ex indiciū.secūda i indicio tertia ad nouū articulū ꝓbandū. Super hac aūt qōne cuz inter Hoff.⁊ doc.dissensio cēt ꝓsulta curia romana sniam scōm Hoff.approbauit ut dicit Hosti. Ad saluandū vo opīones istas ⁊ iura ꝓcordan dū distinguit Io.hoc mō.s. q̄ articul⁹ ille cē q̄ q̄rit aut tāgit piculū aīe.aut ē de apicib⁹ iuris.si ꝑ mō ⁊ ē tale qd in q̄ ecclesia dispensare nō pōt. ut qa ē in ꝑmo gradu ꝓsanguinitatis siue sit cōsulinz si uc sniatū siae nō.siue ꝓ matrimonio siue cōtra.indistincte admittunt testes.ut ex cē re iudi.tenor. ⁊ ar.ex de fri.fraternitatis.⁊.c.vl.⁊ ⁊ diuor.porro. Si aūt sit tle qd in quo ecclesia dispensare nō solet ut secūdus grad⁹ in linea trāsuersali vel cognatio spūalis q̄tūcūq̄s añ sniaz ꝓbatio admittit etiā attestationibus publicatis. ex cē testi.cū in tua.⁊ ó cog.spi.c.vl. Idē ē si ꝑ matrimoniū sniā ferat.qa tūc nūq̄s trāsit in rē iudicatā.ex cē sen.⁊ re iudicata.or.sed solis vbis mulieris credit nisi alr̄ fiat.ex ó sen.⁊ re iudi.ꝓsanguinei.si aūt sniā ferat ꝓ matrimonio bñ trāsit in rem iudicatā.Et sic cēteris nullus audiet cū ecclesia videat tacite dispēsare. Et hoc totū pōt dici in fauorē matrimonij.⁊ ut aliq̄d sit finis litis.ar.ex ó testi.licet.z.in fi. ⁊ extra q ma.ac.pñt.videt.⁊ cē sen. ex. c.vl.Et sic vbiq̄s exceptio pōt opponi p⁹ sniam.ut ex ó ꝓba.licet.§.i.Als autem vbicūq̄s impedimentuz ꝓrtū opponit vi cet q̄ volēs ꝓbare sp sit audiēdus.ar.ex ó cōsan.nō oz.in fi.Si aūt illud de quo q̄rit sit ó apicibus iuris.ut qa mulier dicit sniam cōtra matrimoniuz latā nō valere ex eo q̄ ordo iuris non ē seruat⁹.puta qa licet cōfiteat se citatā.dicit tñ q̄ p virū fuit impedita quo minus cito potuerit venire cū ó apicibus iuris cōtendat merito.⁊ apices iuris contra se debet approbare. Idemq̄ obest renūciatio ⁊ publicatio etiā in eadē instātia.ex ó testi.cōstitutis.z. Nec obstat illud ex ó ꝓba.iuranit. qa logt ó ꝓtrahēdo nō ó ꝓtracto.vl'dicmeli⁹ q̄.s.ibi iō nō audit qa dicē astruebat ꝓbare negatiuam dicēs q̄ nullo gradu cōsanguinitatis attinebat sibi.⁊ non distinguebāt gradus.⁊ ideo non audit extra ó spōn.cōsultatiōi.rñso.i. Si enim

distingueret.7 sic offideret q indirecte ꝓ bare vellet bñ audirē.ex ce testi.series. 7.c.cū in tua.etiā in ꝯtrahēdo.ex ce spon cū in tua.hec in eadē instantia.

POstea dicendū ē ce qnto.s.q̄mo do oz ferri sntia diuoꝛtij. Et qdē solet eē cōtrouersia inf doctores vtꝝ valeat si non sit lata in scriptis. Dicūt eni aliq q sic.ut ex ce testi.Alberic⁹. Sed ꝫ qa sntia retractaf ꝓpter ordinē in diciariū nō seruatū.ex q fi.sint le.p venerabilē.§.videbaf.v.ꝓterea. Nec obstat.c Albericus.qa ibi nō oꝛ q in scriptis nō fuerit recitata sntia ꝛ q nō fuit i publicā scripturā redacta. Et iō videf sic distinguendū ꝑm Hosti.s.q aut alīa ps ē cōtumax.7 tūc valet.aut ē pñs.7tūc nō valet.ut.z.q.i.in pmis.in fi.vel dicendus q nō refert dūmō ce vitate cōstet.quia nec ista sntia transit i rē iudicatā. Aliter pōt dici q aut pcedit.s.in ipsa figura iudicij s.sublato libello.7 tūc si ordo iudiciarius nō seruet sntia cassaf.nō cassa denūciaf ut in.c.p venerabilē.7 ar.ex ce testi.cōstitutj .z.aut ex officio.7 tūc valet.Et sic intelligi pōt illud.c. Albericus. 7 ar.extra ce clā.espon.cū inhibitio.Et huic solutioni ē standus ꝑm Hosti.q̄tūcūq̄ tñ iudex ex officio ꝓcedat sp seruare debet ordinē notatū supꝝ ut dicit Hosti.Debet autē in ce ꝓtibus tradere sntiam in publicā scripturā redactā ne filijs susceptis ex secundo matrimonio cōficiēte ꝓbatōe ꝓindiciū generet.7 si hoc non fecerit testes q iter fuerit sntie poterunt publicari. Et ne aliq dubitatio vel intricatio oriaf cebz ibi in ce totū ꝓcessū ponere.s.qūo libell⁹ oblat⁹ fuerit.cos ad quos ptinebat citauerit. li tē ipsis pñtibus cōtestari fecerit. q viderit iurare testes cis denūciauerit diligenf auditis hinc inde ꝓpositis 7 allegatiōib⁹ 7 deliberatiōe habita atq̄ ꝯsilio cū pitus 7 studio librozꝝ sntiam tulerit. vel qūo libello oblato accusationē in ecclesia publicauerit.7 his ad quos ptinebat cōtumacibus 7 nullo defensoꝛe apparente ex officio suo ꝓcesserit 7 testes receꝑit 7 diligēf examinauerit. 7 sic cōsilio habito sententiā tulerit. De qbus oībus erat a testibus q interfuerūt sntie regrendū.7 si non probant ꝓcessū sntia nō valebit. ꝓbanf ꝫ ex ce testi.significaut.7.c.Albericus. Si āt ꝓcessus i nullo ipugnef nec aliud fuerit cautū oīa ꝑsumūf solēniter acta.ut extra ce testi.sicut. Ad hec nō q q̄ celebraf diuoꝛtiū ꝓpter ꝯsanguinitatē vel aliud p petuū ipedimentū tūc vir sub hac forma mulierē abiurare debet.s.q̄ cetero non accedet ad eā nec cū ea ad vnā mensam comedet nec bibet nec stabit sub vno tecto nisi i ecclesia vel alio loco publico vbi nulla mali possit eē suspitio.nec etiam ibi cū ea nisi coꝝ testibus idoneis loquaf. 7 nisi ꝓ necitate certa.z.q.6. a b ista die.

De diuoꝛtio ꝓpter impotentiam coeundi. ti.37.

DEinde ꝯsiderandū ē qūo 7 q̄ debet fieri diuoꝛtiū cū allegaf ipotentia coeūdi. Et ꝑ q̄ allegaf frigiditas vel maleficiuꝫ z⁰ q̄ sectio vel artatio. Circa pmū sciendū q qdā dixerūt q cuꝫ allegaf frigiditas vel sectio vel artatio stati pōt diuoꝛtiū celebrari qa hec sūt manifesta. ut ex ce fri.c.i.cū aūt maleficiū allegaf triēniū expectaf.ut in aucten.de nup..§. p occasionē. Tancre.vo dicit q indistincte triēniū ē expectandum nisi manifestissimis signis 7 pbationib⁹ cōstaret ce frigiditate 7 artatiōe.Sic itellexit illud ex ce fri.c.i. in glo.8.Hosti.vo vtroslibet reꝓbans sic distinguit.s.q si diuoꝛtiū ꝓpter ipotētiaꝫ coeūdi celebrari petatur 7 frigiditas allegaf aut vir hoc petit aut mulier. Item aut vir expleuit.18.annū aut nō.si vir maioꝛ 18.annis hoc petat 7 femina cōfitcaf hoc idē qó vir asserit tēpus debet eē arbitrariū.s.vnius mensis vel triū mensiū vel āni quo simul debēt morari.7 ꝑstabūt sacrm de quo dicef infra cū agef de diuoꝛtio ꝓpter maleficiū.quo tpe elapso si ꝑ rectuꝫ ecclesie iudiciū ꝓbari poterit q vir sit ipotens stati diuoꝛtiuꝫ celebrabit 7 mulier nubet in dño.sed viro iterdicef q nō ducat aliquā q si duxerit subandi 7 cognouerit habebit reus pinrū 7 pmū mrīmonij repandū erit etiā muliere cōtradicente si fuerit cōscia fraudis.ar.ff.ad.l.iul.de adulterio.si vroꝛ.§. iudex.7.§.vl.Si vo non fuit cōscia pōt eaꝫ repellere obiectu adulterij.ar.xx.q.i.de bñdicto7.q.6.nihil ꝑm Da.7 Ala.Ber.vo extra de frigi.c.i i glo.c.dicit q nō credit q hoc obstet qn matrimoniuꝫ pmū debeat restaurari. Est aūt hoc rectū iudiciū.s.istud. vir iurabit se esse naturaliter frigiduꝫ.i.se non posse

cognoscere aliquaz mulierē nec moueri ad volūtatē coīdi. n. aliquotiens mo ueret ꝙ pficere nō posset nāliter frigidus nō eēt. mulier vero iurabit ꝙ nūqz vidit ipsū moueri nec eī⁹ vgā erigi. lz oēm dili gentiā habuerit ut op⁹ carnale sequeret infra tēpus elapsū a iudice statutū. ⁊ qui libet hēbit septē ꝓpinqs vel si nō supsunt vicinos bone fame q iurabūt se credēve rū eē qō cōinges iurauerūt. ⁊ sic celebra bit diuoꝛtiū. sic itelligit illud ex̄ de frigi. c. i. rñso. i. ⁊ c. laudabilem. §. si aūt. Et isti cōpurgatoꝛes cognoscē ꝛbēt cōuersatio nē cōingū. ar. ex̄ de pur. ca. q̄liens. Sed ⁊ mēbꝛ viri dz ispici sicut dicūt exti. Jo aūt. xx. q. i. c. i. dicit ꝙ illud qō dī q ꝛbz iurare cū septia manu ꝓpinqꝛ intelligit qñ mulier nō ē vgo. si aūt sit vgo ꝛbz ꝓ bari p aspectū coꝛpis ⁊ p iuramentū vtri usqz cōingis. Sed Hoff. ⁊ Hosti. dicunt ꝛtrariū. ⁊ hoc iō. qa sepe fallit oculus et man⁹. ut ex̄ de ꝓba. cām. Sed nūquid necessario regrit ꝙ iurēt septem. Rndet Hosti. ꝙ nō putat in tā solēni cā piculosa a statuto iure recedendū cū hoc sit ius ex pssū. ar. ex̄ q ma. ac. pūt. videt. ⁊ ō sen. ex co. c. fi. Jdē dicendū ē si mulier ꝑtat fieri diuoꝛtiū ⁊ vir idē ꝛfiteat. si tū vir cū alia ꝛtraxit iurātes nō cōpurgatoꝛes si bōa fide iurauerūt ut dicit Ber. ꝛ ꝛiuges rei piurij babebūt ⁊ pniam agēt ⁊ isimul re uertent. apparet enī mō ꝙ cā odij ⁊ sug gerēte diabolo illud fuit factū. ex̄ ō fri. c. i. §. si aūt statī. ⁊ c. laudabilē. i fi. Hec hoc videt ꝑm Hosti. distinguēdū vtꝛ femia sit vgo vel coꝛrupta exquo vtercꝛ ipoten tiā ꝛfitet. ut etiā pz ex̄ de fri. c. i. rñso. i. et c. laudabilē. §. si aūt. secus ē si alter neget ut dicet statī infra. Quid si mulier di cat vitꝛ ipotentē nō ꝓponēdo cām ipoten tie ⁊ hoc ꝓbet ⁊ sñia lata sit diuoꝛtij et vir postea cū alia cōtraxerit nūqd restitu etur ꝑmū matrimoniū. Dicit Jo. xx. q. i. c. i. ꝙ nō. qa totū ius suū ꝛduxisse videt in iudiciū. vñ idē ē acsī ꝓter frigiditatē ex vel maleficiū sepati cēnt. ar. ex̄ de cā pos. cū sup electiōe. Sciendū aūt ꝙ i casibus ꝑdictis. s. qñ vtercꝛ cōingū cōfitet ipedi mentū videt. p. c. illud. ex̄ de fri. littere. ꝙ regrant iuramēta cōingū ⁊ matronarū ⁊ etiā ꝓpinqꝛ. Et q̄re hoc. qa ut dicit ibi glo. ibi ē cauti⁹ agendū vbi ē aie piculū. Si tū omitteret altex̄ istoꝛ. s. vel iuramū matronaꝛ vel iuramentū ꝓpinquoꝛū nihilomin⁹ valeret ꝑm glo. ibidē. ut ex̄ de ꝓba. ꝓposuisti. ⁊ c. cām matrimonij. si aūt viro petēte diuoꝛtiū ex hac cā femia se as serat eē cognitā ab eo standū ē i casu isto eius vbo. s. femine. tū qa si crederet vbo viri multi piurarēt ut possent ab vxoꝛib⁹ separi. imo si ābo cōinges confiterentur cōtra matrimoniū nō eēt ꝓter hoc sepa randū ꝓter colludij piculū. Et iō cis sol' non credit sed septia man⁹ ꝓpinquoꝛ ad ijcit. q̄re multomin⁹ credit soli viro ꝛtra dicente vxoꝛe. tū ꝓter fauoꝛē matrimo nij. ex̄ de sen. ⁊ re iudi. c. vl. tū qa vir ē ac toꝛ nisi nō ꝓbat ut dicit mulier cū sit rea dz absolui ab eius ipetitione etiā si nihil ꝓbauerit. ex̄ de iurciurā. c. vl. tū etiaz qa vir aliqua iueniret q̄ hoc asserēt nisi ve rū eēt cū sibi generari ꝑiudiciū sciret. ut ex̄ ō eo q cog. cōsan. iozdane. Sic expo nit Ala. illud ex̄ ō clā. ꝛspon. c. z. hoc in telligo nisi vir eā cōuincēt p aspectū. Hec obstat ꝑm Hosti. ex̄ ō ꝛspon. ipu. duo pu eri. v. fi. vbi dicit ꝙ standū ē vbo viri qa ibi sine eā cognouisset sine nō. nō poterit matrimoniū ꝛfirmari impediēte publice honestatis iustitia. si aūt vir se asserat co cognouisse vxoꝛē ea cōtradicēte ⁊ diuoꝛ tiū petēte standū ē vbo viri. qa est caput mulieris. ut ex̄ ō ꝛspon. ipu. cōtinebat. nisi cōuincat eū mulier p aspectū coꝛpis. puta si ipsa hoc iuret ⁊ septē mulieres q̄ eā aspexerūt. ut extra ō ꝓba. ꝓposuisti. et c. ex. hoc aūt itelligitur ꝑm Jnno. qñ vir simpliciter negat. sed si vir cū septia ma nu ꝓpinquoꝛ ꝓbare possit ꝙ eā cogno uerit audiri dz. ergo si mlier sit coꝛrupta caueat cui nubat qa stat vbo viri nec se vginē ondere pōt. scōm hoc itellige illud ex̄ ō fri. c. i. §. illa aūt. Et cū dicit cur taz diu tacui. subaudi maxie. qa idē fuisset si ab initio contract⁹ matrimonij reclamas set. sed ⁊ qa tādiu tacuit magis ꝑsumit cōtra eā. Alij dicūt ꝙ ille. §. illa aūt. coꝛ rigit ꝓ sequentē qō nō ꝓbat Hosti nā et posset aliter seruari ut. s. mulier coꝛ rupta cōtrahens audiat si i nouitate. s. i fra duos menses ꝓclamauerit etiā si vir asserat se eā cognouisse. ut extra ō frigi. c. i. §. fi. si autē ꝓ annū ⁊ dimidiū taceat postea non audit. ar. extra ō spon. ad il lud. ⁊ sic exꝑsse loq videt ille. §. illa aūt. Pōt etiā dici ꝙ ille. §. illa aūt itelligit ō coꝛrupta. sequēs vo ꝛburginz. lz i vtroqz vir asserat se cognouisse vxoꝛem. ꝛ vgo

eũ p aſpectũ cõuincit qõ non põt corrupta facere.hec Hoſti.Scõm aũt Ber. et Inno.tacens ꝛ ipotentia coniugis reclamare põt vſq; ad terminũ ⁊ nõ vltra. ut in auctẽ.ꝛ nup.§.occaſionez.coll'.4.⁊ eẽ ꝛ frigi.laudabilẽ.vnde nõ tenet ſcõz eũ illud ꝛ frigi.c.i.vbi dr̃ q̃ p̃annũ⁊ di midiũ reclamare nõ põt. Hec tenet etiaz illud.C.ꝛ repudijs.in cauſis. q̃ p̃ duos annos reclamare nõ põt.hec Ber.eẽ ꝛ frigi.c.i.in glo.8.Abbas vo dicit q̃ muli er q̃ corrupta erat eo tpe quo ꝺ̃xit matri moniũ aut gerebat ſe p vgine aut p corrupta.ſi p vgine tũc ſi dicat modo ſe ꝑus ab alio fuiſſe corruptã nõ audiet.qa alle gat turpitudinẽ ſuã.eẽ ꝛ cõcel.ꝑben.cnz ſup.Si aũt p corrupta qa erat vidua vl' alit corrupta ⁊ ꝛ hoc cõſtat. vir dz iſpi ci.qa forte poterit cõſtare ſtatim ut qa ñ bz lanceã vel acceſſoria lãcec. ⁊ tũc põt ſtati matrimoniũ ſeparí.Si aũt vir dicat ſe mouerí ad coitus ut qa mulieres alías cognoſ.ut patet q̃ maleficiũ allegat ⁊ iõ p triẽniũ cõtinuũ ꝛbẽt ſil'mozari ad ꝓce ptũ iudicis.Hoſt.tñ dicit q̃ nõ ẽ vis ꝛ cepto iudicis.qa hoc nõ inuenit cautũ in iure.Scõm vo Hoſti.quo ad mentez vr̃ hoc ſatis cautũ.eẽ ꝛ frigi.laudabilem. i ꝑn.ibi.indulgendũ ſit.ſubaudi a iudice. Nec obſtat ſed cõcordat illud eẽ ꝛ fri. lr̃e.qa lz p̃ ſeptimũ annũ videat ꝓtitio facta.tñ itelligendũ ẽ q̃ cã fuerat añ diu vẽtilata.⁊ q̃ ad ꝓceptũ iudicis ꝑnitẽtiã egerũt ⁊ ſil'cohabitauerũt ſic manifeſte i nuit in p̃ rñſo.ad fi.ibi.q p̃ plures ãnos ſubaudi a iudicib̃ datos.Ad ꝓceptuz ꝯ iudicis ꝛbẽt ſil'mozari hoc mõ.vt q̃z con fitebit pctã ſua.qa aliq̃ infirmitas ꝓue nit ex.pctõ.ut eẽ ꝛ pe.⁊ re.cũ infirmitas Et iniũget eis ſacr̃o recepto q̃ ſimul ba bitẽt ⁊ bona fide ꝛent operã cũ oi diligen tia ad ꝛbitũ reddendũ.⁊ ſi ſic p ꝓtinuũ triẽniũ ſil' cohabitauerit ⁊ in fine triẽnij ite ad cp̃m venerint dicẽtes ⁊ iurãtes q̃ ſicut ꝓmiſerũt fecerũt nec cõiũgi potu erũt.tũc recepto iuramẽto coꝛ ⁊ ꝓinq̃rũ matrimoniũ dirimet ⁊ vtriq; licẽtia con trahendi dabit.ut eẽ ꝛ frigi.c.vl.⁊.33.q i.ſi p ſortiarias.vel pot dici q̃ etſi ſimul cohabitauerit p ſeptẽ ãnos vel circa ⁊ ſi ne ꝓcepto iudicis.⁊ nõ repiat q̃ vir ali quã cognouerit tẽpus arbitrariũ erit qa ꝓſumit vir eẽ frigid⁹.ut eẽ ꝛ frigi.c.vl. ſicut Hoſt.intellexit.Scõm tñ Hoſti.tu tius ẽ ſp q̃ a tpe ꝓcepti iudicis trienniuz cõputet ut pz ex dictis. Sed qũo in telligit qõ dictũ ẽ ꝛ cõmuno triẽnio. Re ſpondet Hoſti.in ſũ.⁊ ſup.c.lr̃e. q̃ ſufficit q̃ p maiorẽ ptem ãni maxie p ver continuũ.quo ſolet boies ad luxuriã fozti⁹ in citari ſil' cohabitauerit ⁊ bona fide opaz ꝛderit.ar.ff.ꝛ aq̃ quoti.⁊ eſti.l.i.§. duo aũt genera.q̃ ſi infirmitate vel alio caſu ipediant tẽpus reſtituendũ videt.ar.ff.õ itinẽ actuq; ꝑua.l.i.§.z.z.et.4. ar.ꝺ̃.ff.õ ſta.li.cũ heres.§.ſtich⁹. Quid ſi vir vel mulier nolit cohabitare. Rndet Hoſti.q̃ oz excõicari ⁊ idonea cautio exigi q̃ co habitẽt.ar.extra ut lite nõ ꝓte.qñ.§. vl. ⁊ addit idẽ Hoſti.i glo.ſup.c.lr̃e. vl'aſtri gat p curiã ſeculare.extra ꝛ dinoz.p ve nerabilẽ.⁊ idẽ fiat ſi cohabitẽt ⁊ non attẽ tent. Quid ſi vir non ſit maleficiatus nec nãliter frigid⁹ ⁊ ãſi nãliter frigid⁹ pu ta qa vgã mouet ⁊ erigit ſed nõ ꝓficit.vl' duas bz vgas ⁊ vna alterã ꝑdit.vel q̃z cito virgã apponit ſemẽ ſpgit vel ĩmittit ſed nõ pficit.multa talia i iudicijs ⁊ cõfeſ ſiõibus repũt. Rndet Hoſti. q̃ ſi poteſt medicinis aliq̃bus iuuari nõ ꝛbẽt diui di.ſi aũt nõ põt in aliq̃bus ex his ãtnoz ꝓſulẽdus eẽt papa.tñ ſi femina ſit vgo et vterq; ꝓficeat in oibus expectanduz erit triẽniũ.quo elapſo ãſi nãliter frigid⁹ forte pot'it diuidi ꝑm ſup̃dcã ꝛ nãliter frigido tuti⁹ tñ ẽ q̃ papa cõſulat ſup his q̃ meri to dubitabilia videbunt.Si aũt mas ſit maioz.14.an.vel.15. ſed minoz.18.licet ſit pubes nõ tñ bz plenã pubertatẽ.ar.eẽ ꝛ regularibus.qa in iſulis.plena eni puber tas ẽ.18.annoꝝ i mare.⁊.17.in femia.ar. inſti.ꝛ adop.§.minorẽ.⁊ iõ tũc ſp ẽ trien niũ expectandũ vel quouſq; 18.anni ſint cõpleti vel vltra.Et ꝛbet dari tẽpus ad arbitriũ boni iudicis ꝺz qõ videbit qua litatẽ ꝑſonaꝝ ⁊ tẽpus q̃ ſimul ſteterũt. ut eẽ ꝛ frigi.c.fi.qcqd alleget qcqd confite atur.Et iõ correcta ẽ.l.q̃ dicit tñ bieniuz expectandũ.C.õ dinoz.l.i cauſis.hec Ho ſti.⁊ cõuenit cũ eo Inno. Si tñ biennio elapſo iurauerint ſe nõ poſſe carnalit cõ iũgi ⁊ dixerint q̃ vir nullaten⁹ mouebat nec infra hoc tẽpus fuit mot⁹ apparet q̃ frigiditas allegat.iõ ſi hac ꝛ cã mr̃imo niũ dirimat ⁊ poſtea vir contrahat ſepa rabũt ſecũdo ꝓtrahẽtes.ſm hoc intelligi põt qõ dicit lr̃a.ꝛ fri.laudabilẽ. reſpõſo i.vñ dr̃ ibi ſi frigiditas ꝓius ꝓbari non

possit subaudi qa vir erat.i4.vel'.i5.an. ꝑm Hosti.Sed Tancre.aliter glosauit dicens.puta qa manifesta signa7 pbatōes extāt pate.Et ꝑm Hosti.nō videt' lr̄a intellexisse sed erassc.q̄ enī alie pbationes extare possent nisi q̄ efficacē operam darent.Doc.tū sentiūt cū Tācre. q̄ ñ ignorauit Hosti.sed Hosti.exponit qō dicit' i lege illa ī causis ibecillitate nature.s.q̄ tā dēm pubescit.ut ex ō ꝛ spon.ipu.puberes Et sic ibecillitas nature.i.simplicitas siue mollicies q̄ pcenit ex ꝛfectu etatis nō ē impedimentū ꝓpetuū.Sed etsī in hoc casu bñ vgā mouebat7 erigebat sed pficere nō poterat tūc apparet q̄ ē maleficiatus ꝛ quo dictū ē supꝑ. Ad hec nota q̄ ꝑm Inno.ex ꝛ frigi.c.i.ad pbationē frigiditatis tria sūt inuenta.s.aspect9 corpis. iramenta septē ꝓpinquoꝝ.7 triēniū cohabitationis.ß discretus iudex ꝓuidebit vtꝝ vnū solū vel duo vel oīa tria faciāt pstari.7 cū in sūa diuortū vertat' piculū aie melius ē ibi ꝓbationes supabundare q̄s ꝛficere.

Equit' videre ꝛ z⁹ s.quō7 qñ ꝛ bet fieri diuortiū qñ allegatur sectio vel artatio.Sciēdū igit' q̄ si sectio alleget' pōt statī diuortiū celebrari 7 mulier i dño nubere.qa ꝓbabit' ꝑ aspectū.Si vo artatio alleget' tūc etiā statim pōt diuortiū fieri.hoc mō vocabunt' matrone fidedigne 7 in nuptiali ope expte. ar.ff.ꝛ ven.inspi.l.i.v̄.igit'.7 ꝓtestabūt' sub piculo aiaꝝ suaꝝ7 sub fide sua q̄ eā s.artā manu 7 oculo diligent' pgrent an sit corrupta 7 an possit fieri mat'.Et si dicant eā corruptā cōuincit' accusans matrimoniuꝝ.7 ꝑm q̄ dicit Ber.ex ꝛ frigi. fraternitatis.nō ē eis remittendū iuramñ tū ne qd in fraudē matrimonij dicāt. ar. ex ꝛ eo q̄ cog.ꝛsan.sup eo. Sed qa sepe fallit' man⁹ vel ocul⁹ poterūt iterū 7 alie magis expte vocari q̄ diligētius hec cōsiderēt.ut extra ꝛ ꝓba.c.ꝑ. si aūt dicant eā vginē 7 posse fieri matrē tūc ē ipedimñtū ex pte viri.7 iō iudex diligenter pgret an vir moueat' p coitū vel nō.7 sic presumet frigiditatem vel maleficiū.7 ꝓcedet modo supdicto.Si vo mulieres asserant eā non posse fieri nāliter matrē tūc statiꝝ pōt diuortiū fieri.7 dabit' viro licētia cū alia cōtrahendi sed indicet' continentia mulieri.qa que ē arta vni ꝓsumit' arta oībus donec ꝓbet' cōtrariū ut dicit Ray. ut ex ꝛ frigi.fraternitatis.rūso.i. Nec obstat qō dicit' in ꝑn.ibi.cū p multos ānos narrat eni factū.nā nec āni ꝓsūt ꝑm Hosti.nisi sint p iudicē assignati ut dictū est supꝑ.7 eps nullū tēpus assignauit sed statim suiam tulit.7 tū papa dicit q̄ iuste ꝓcessit lz ꝛcept⁹ fuerit ut ibidē.§.i.v̄. nostū. Ad hec notat Hosti.ī apparatu. ex ꝛ frigi.fraternitatis.q̄ anteq̄s mulier inspiciat' faciat eā iudex p medicinas mulier ī aqua calida diu balneari. ut si glutinū aliqō apposuit liq̄fiat 7 interi sit subfida custodia ne possit iterꝝ apponere medicinas.ar.ff.ꝛ ven.inspi.l.i. Mā q̄dam mulier vas suū adeo cōstrinxit q̄7 viro 7 oībus alijs inhabilis facta fuit nec postea p aliquem medicum iuuari potuit.

Quid si mulier arta p⁹ diuortium cognoscat' ab alio viro. nūqd ꝑm⁹ vir pōt ei fornicationē obijcere7 repellere. R⁹.q̄ nō si cognita fuerit legitime.qa cōtraxit cū illo secūdo viro legitime ꝑm suam credulitatē.ex ꝛ diuor.gaudem⁹. Si āt fornicarie qa.s.nō cōtraxit cū eo ꝑm⁹ vir si voluerit ꝓtextu illius fornicatōis eā pōt repellere.ex ꝛ frigi. fraternitat. qa sicut ibi dicit glo.sup illud fornicario. sicut ex futuro cuētu apparet retro fuisse mīmoniū. sic etiā apparet fuisse factā iniuriam ꝑmo viro.Alia ptinētia ad qōnē7 materiā istam regre ß.li.c.ti.z7.s.ꝛ artatione.

Quid si mulier arta post diuortium7 cōtractū matrimoniū cuz viro secūdo anteq̄s redeat ad ꝑmū ingrediat' religionē Rndet Ber.sup.d.c. fraternitatis. q̄ si sit ingressa7 pfessa statī fuit matrimoniū solutū si qō fuit inter cos.ex ꝛ quer. cōiu.ex publico.secus ē si sit ingressa causa ꝓbationis qa tūc si rediret ad seculuz redire cogeret' ad ꝑmū virū. Ex his que supꝑ dicta sūt in diuersis locis ꝛ mīmonio pōt ī vnū breuit' recolligi q̄ valde fauorabilis ē cā ꝛ matrimonio fedē. ꝑ qa in dubio p eo iudicabit'.extra ꝛ sen.7 re iudi.c.fi.z⁰q̄ lite non cōtestata recipiunt' testes.extra ut lite nō cōte.c.i.3⁰qa mīor ē in iudicio p ꝓcuratorē.extra ꝛ restitu. spo.ex pte mulieris.4⁰ qa non transit in rē iudicatā.extra ꝛ sen.7 re iudi. latoꝝ. 5⁰qa pater 7 mater ibi testificāt'.extra q̄ ma.ac.pūt.videt'.6⁰qa non pōt super eo transigi nec cōpromitti.extra ꝛ transac. c.fi.7 resti.i inte.cā.§.fi.7⁰ qa nō appōit' in eo pena.extra ꝛ spon.gemma.8⁰ quia

filius agit ꝯ patrē. extra ꝛ spon. nō ē nobis. 9° qa ꝓfessio nō ꝓiudicat. eꝛ ꝛ eo q cog. ꝓsan. sup eo. qó ē vex in ꝓiudicium matrimonij. ut dr ibidē al's contra. extra ꝛ clā. ꝛspon. c. z. io. qa sub cōditiōe ipossibili contractū tenet nt habitū ē supꝫ. ui° q testes testificātes ꝛ auditu admittūt. eꝛ ꝛ cōsan. tua. iz° q aliqñ vn° ⁊ idem ē accusator ⁊ testis. eꝛ ꝛ testi. cogē. ꝓterea. iz° qa in fauorē eius ꝓfert opio vitati ⁊ aliqñ ecōuerso. eꝛ q fi. sint le. ex tenore. ⁊ c. p tuas. plura ex his ponit Ber. eꝛ ut lte nō cōte. c. i. in glo. ꝯ

De filijs. ti. 38.

QOnsequent' considerādū ē ꝛ filijs quox cā cōtrahunt matrimonia. Et ꝑ q̄t sūt genera filiox. z° ꝛ successiōe cox in hereditate pentū. ꝫ° ꝛ eox educatiōe. 4° ꝛ illegitimox legitimatiōe. 5° ꝛ filiatiōis ꝓbatiōe. Circa ꝑmū nota q genera filiorū sūt. 7. nā alig sūt legitimi ⁊ nāles ut suscepti ex legitio matrimonio siue vero siue putatino. Alij legitimi et ciuiles vt adoptiui. Alij legitimi ⁊ spūales ꝛ gbus s̄ti. ꝛ cognatiōe spūali. Alij nāles ⁊ nō legitimi ut nati ex cōcubina vnica i ꝯmo ⁊ idubitato affectu retenta ⁊ tali q̄ posset vxor cē. ut. ff. ꝛ cōcu. l. i. z. et. ꝫ. C. e. l. i. large tñ oēs filij ꝑter adoptiuos ⁊ spirituales appellant nāles. ut. ꝫo. q. ꝫ. c. i. ⁊ eꝛ e. p venerabilē. in glo. c. Alij nāles ⁊ illegitimi sed ex postfacto facti legitimi. ⁊ bi ꝓpr dici legitimati. eꝛ e. tanta. Alij spūales tñ. ⁊ sic oēs sum° filij paꝛ vel q̄si. extra ꝛ cri. fal. q̄s grani. Alij nec nāles nec legitimi ut spurij manere ⁊ notbi q̄x differentiaz regre supra li. 6. ti. ꝛ filijs ꝓcbyterox.

QUrca secūdū sciendū q pentibus legitimi filij ⁊ nāles succedunt ⁊ oib° ꝑferūt ut. C. ꝛ suis. ⁊ le. p to Et dicūt legitimi exq̄ pentes publice cōtraxerūt in facie ecclesie iz inter eos non possit matrimoniū cē dū tñ alt cōingum bēat bonā fidē. eꝛ e. cū int. et. c. ex tenōe secus ē si sciāt ābo ipedimentū. ut eꝛ e. in ferēte. secus ē etiā si clam ꝯxerūt etiā ipedimentū ignorātes. qa tūc nō excusant filij nati ex tali matrimonio añq̄s eēt per ecclesiā approbatū. Putat tñ Hosti. q si nascant p° approbationē matrimonij iz antea sint cōcepti erūt legitimi. Sic itellexit illud eꝛ e. q nobis. sic ecōuerso concep tus ex matrimonio putatino ꝫ publice cōtracto añ sniam ꝫ p°sniam diuortij natus reputat legitim°. ut eꝛ e. cū int. Alij tñ hoc largi° intelligūt dicētes q etiā nati añ approbationē censent legitimi post approbationē. s. si postea aliqd contra matrimoniū nō approbet. ꝫ si nati sint post approbationē tūc legitimi manebūt etiā si ex iusta cā sepent. Et hui° opionis fuit Ber. ut pz eꝛ q fi. sint le. q nobis. ⁊ facit ꝓ eis fauor plis. ⁊ eꝛ e. tāta. ⁊ ꝛ clā. ꝛspon. c. z. Sed ꝑm Hosti. cōtra eos ē odiū pentū ⁊ cōtēpt° statutox ecclesie. ar. eꝛ e ꝛ fi. ꝑꝫ. li°as. ⁊ mens ⁊ vba cōcilij generalis eꝛ ꝛ clā. ꝛspon. cū inhibitio. ꝫ. sigs ⁊ se. Nec obstat. c. tanta. qa loqt de filijs natis ex ꝓcubina. Sed nūqd filij nati ex matrimonio tali. s. cui° ipedimentuz ābo pentes sciebāt bereditatē restituē tenent beredib° veris. Rndet Rob. q si ꝑ scripserūt cū bona fide restituere ñ tenēt si āt ꝑscriptio legitia nō sit cōpleta tenēt totā bereditatē cū fructibus cōsūptis restituere q̄tūcūq̄s eos oporteat indigē vel mēdicare nisi q̄stū beredes veri remiserit eis sponte. Sciendū aūt q si alter cōiugū ipedimentū ꝓditōis seruilis sciat ⁊ alt nesciat vel clādes. ꝓtrabāt ⁊ postea sepet matrimoniū ꝓpter errorē cōditiōis fuil'. ples inde genita erit legitima ꝑm Hoss. ar. ff. so. ma. sic vot. ꝫ. fi. Nec obstat illō eꝛ e. ꝛ clā. ꝛspō. cū inhibitio. qa loqt ꝛ ipedimēto cognatiōis ut pz i gradu ꝓbibito. Sed Ho. ꝯ dicit. eꝛ e. q fi. sint le. ex tenore. Nō tñ q filij seruox nati ex legitimo matrimōio nō sūt legitimi nec quo ad ordines nec quo ad bereditatē. Commissio etiā crimis lese maiestatis mrimoniū nō soluit ⁊ tñ filij nō succedūt. 6. q. i. ꝫ. vex. v. sigs. Idē ē ꝛ crimine bereſis. eꝛ ꝛ bere. vgentis. Legitimi vo ⁊ ciuiles q̄ñ ⁊ q̄ño succedāt dictū ē s. ti. ꝛ cognatione legali. Spūales autez ⁊ legitimi quo ad successionē sūt extranei. Nāles vo ⁊ illegitimi ex testō nō succedūt ex necitate iuris sicut legitimi ⁊ nāles. qa nulluz ius cogit aliqñ suos filios b°mōi beredes īstituere vel exheredare vel eis aliqd int vivos dare vel i vltia volūtate relinquē ut. C. ꝛ nāli. li. l. vl. ꝫ succedē pñt ex voluntate patris. ⁊ sigdē pr legitimā plē habu erit iz eis ⁊ cox mri vnciā. i. quodecimā

ptē hereditatis suē relinq̄re vel soli cōcu
bine seminunciā nō vltra. nā qō vltra re
linq̄t ascendēt⁹ si supsūt applicat.et si
ascendētes cessūt ⁊ ascendētes supstūt reli
cta legitīa pte.s.tertia bonoꝝ suoꝝ ascen
dentib⁹ qō reliquū fuer⁹ lz distribuē nā
libus. Sed si vtriq; cessūt.s.ascēdentes et
descendētes lz eos insolidū istituere. Ab
intestato aūt nō supstite.p legitīa nec ꝓin
ge succedūt nāles vna cum sua matre in
duabus vncijs. Si vo ples legitīa vl' cō
iūx supsit nō succedūt ab aliquo.tū debēt
saltē ali a succedētib⁹ arbitrio boni viri.
Sicut aūt ⁊ inq̄stū ⁊ qñ succedūt filij nā
les pentib⁹.ita ⁊ in tñ ⁊ tūc succedūt pa
rētes eis.⁊ idē ē de nepotib⁹ nālib⁹.ut.C.
de nāli.li.l.vl. ⁊ aucten.ibi posita. lz. Nā
les aūt ⁊ illegitimi ꝑ exposī facti legitimi
equant' in oib⁹ nālib⁹ ⁊ legitimis. Spu
rij aūt māseres ⁊ notbi nō succedūt pri
nec alicui de linea paterna. Sed etsi quid
talibus obuenerit restitui dz ꝓpli legitīe
aut fratri aut sorori aut patri aut matri.
Et si pdicti nō extāt vel si extāt vel si dis
simulēt vel taceāt infra duos mēses ina
dit fiscus res tales ⁊ torq̄t amasiā ut ve
tē dicat de rebus sibi vel alijs relictis.
ut.C.de nāli.li.l.i.beres ēt istitut⁹ si talib⁹
legatū relictū tacitū ꝓferat suā q̄rtā pdit
ff.de vsu.cū gdā.§.tacito.secus aūt est de
matre ⁊ ascendētibus p eā.qa ipsis tam
intestatis q̄z testatis pdicti filij succedunt
eiode piter cū filijs legitimis. Inno.tam
dixit q̄ spuri⁹ ex incestu natus nō succe
dit etiaz matri.ut.C.ad orfi.siq̄ illustris.
secus est de vulgo q̄sito. qa talis succedit
matri ⁊ multo fortius nālis. Idē itellige
de primiorib⁹ linee mēne. sic itelligebat
illud insti.ō sena.cōsul.orphi.§.nouissie.
Alij dicūt q̄ illa.l.siq̄.spālis ē de femīs il
lustrī que ꝑcipue castitatē seruare dz ut
dī ibi.vñ dicūt q̄ natus ex incestu succe
dit matri nisi sit illustris.Et huius senten
tie videt' ē Hosti.ar.extra e.p venerabilē
.§.vl.in fi.vbi dicit tales ꝓuandos sc̄m
leges hereditate pēna.nō dicit materna.
Et siliter intelligendū ē q̄ mater ⁊ ascēdē
tes p eā succedūt filijs illegitimis ⁊ eoꝝ
liberis testatis ⁊ intestatis sicut succedūt
legitimis ꝑter illustrē.ut insti.ō sena.ꝓsul
terculiano.§.vl. Sed nūquid pat' spu
rius succedet ipsi. R⁹ dicit Pla.q̄ sic. ꝛ
Azo dicit cōtrariū.qa nec talis pī nec fi
lius ēnōrandus.insti.de nup.§.si aduer
sus.Ex pdictis pz q̄ ples censet' illegitīa
si pentes clādestine vel cōtra interdictū
ecclesie cōtrahāt lz ābo ipedimentū igno
rent.⁊ idē ē si ābo sciētes ipedimentū con
trahāt etiā in facie ecclesie.Et hoc ē verū
ꝑm Hosti.si matrimoniū vinentib⁹ parē
tibus accuset' ⁊ dirimat'. nūqd q̄ p⁹ mor
tē pentū vel alteri⁹ eoꝝ q̄ret' de hoc mri
monio.videt' q̄ sic.ex q fi.sint le.latoꝝ.⁊
c.cām.Sed ꝛ.qa p⁹ mortē nemo pōt ac
cusari.xx.q.z.admonere. ⁊ di.xx.q̄rūdā.
⁊.C.si accusa.vel re⁹ mor fu.l.i.z.et.4.
Ad hec distingnit Hosti.q̄ aut matrimo
niū fuit ipetitū ipsis vinētib⁹.⁊ tūc nihilo
minus q̄ret' de eo p⁹ mortē rōne hereditatis.Et sic intelligi pōt illud.c.latoꝝ.⁊ si
milia.ar.C.in.d.ti.l.vl.lz nō quo ad dete
gendū delictū pentū vel puniēdū eos qa
mortui nō pōt puniri nec cōueniri.ex de
script.significauit.aut fuit ipetitū alicui
nēte.⁊ tūc etiā pōt q̄ri de eo infra qnquē
niū rōne hereditatis.⁊ sic etiā pōt intelli
gi illud.c.latoꝝ.quo elapso nō pōt q̄ri.C
ne delic.defū.p⁹ qnquēniū.⁊ sic intellige
casū exp̄ssū p hac via.extra e.puenit.qō
aūt dicit ō decē annis.extra ō cōiu.ser.
lz. In facto cōsistit.sic enī de facto contī
gerat.sed idē cēt ō qnq; annis ut pdictū
ē.Secus aūt putat ee Hosti.de his q clā
vel ꝛ interdictū ecclesie cōtraxerūt.ibi enī
ꝑpetuū q̄ri pōt lz pentes mortui sint. in
quo casu manifeste logt' extra e.causaz.
qō ē verū nisi ⁊ ipsū matrimoniū clādesti
nū fuisset postea añ q̄onē mortā i facie ec
clesie publicatū ⁊ solēnizatū.qa tūc secus
cēt ut bītū ē s. Nota ēt hic q̄ si eps di
xerit⁹ sniam lz erroneaz inter duos tule
rit ⁊ alter eoꝝ secūdo cōtraxerit auctori
tate eiusdē epi.ples ex hoc secūdo matri
monio suscepta iudicari dz legitīa.extra
e.platum.§.fi.qō intelligas etiā si postea
inueniat' ecclesiā occeptā fuisse.ar.ex ō
frigi.fraternitatē.§.fi.ad fi.qō intelligas
nisi ⁊ cōiuges secūdi ꝓbent' fraudis con
scij.ut qa corrupūt testes vel iudices vel
alīs sciūt sniam iniq̄ latā.extra de clā.de
spon.cuz inhibitio.§.pari. Et sic intelligi
pōt illud extra e.p venerabilē.§.i.vl' ibi
nō fuit ordo iudiciari⁹ seruat⁹. sic obest
ꝓpli pentū conscientia mala.sed hic non p
sumit' nisi ꝓbet'.ar.extra de ꝓsūp.c.fi. ꝛ
Hosti. Sed qs cognoscet' de successio
ne. R⁹ dicit Inno.q̄ iudex secularis nō
iudex ecclesiasticus.extra q fi.sint.le.tāta

Hosti.vo dicit contrariū. quia sicut ꝺs accedit matrimonio ita hereditatis pti tio.q̄ qdē non cōpetit alicui nisi sit ꝛ legi timo matrimonio ꝛ quo cognoscit eccle sia.qñ tñ agit ꝛ hereditate ⁊ nihil obſ̄ cit ꝛ illegitimatiōe tūc obtinet quod dic Inno.hec Ho.ex̄ ꝛ ꝺona.ꝛ prudentia.

Circa tertiū sciendū q̄nō sūt alē dī a pentib⁹ filij nati ex incestu ꝛ rigore iuris ciuilis.qō inductꝫ videt ꝓpter ꝛtestationē crimis.ut ex̄ e.p venerabilē.§.vl. secus ē ſm canones. ut ex̄ ꝛ eo q ꝺu.cū hēret.in fi. ⁊ multomagis alij filij⁊ hoc cōsonat iure nāli q̄ etiā aīalia bruta fet⁹ suos pascūt.ꝺi.i. ius nā le.vñ ius canonicū merito ꝓfertur ciuili.

Sed apud quē ꝺz proles ali facto ꝺiuortio. Ro.si sit infra tres ānos regularit ꝛbet ali apud matrē.si vltra apud patrē ar.ff.ꝛ libe.agno.sigs a liberis.§.nō tñ Sed ⁊ iudex ꝛterminare ꝺz apud quez cōmodi⁹ moret. ita tñ q⁹ p⁹ triēniū apō matrē expensis patris alat.ut.C.so. ma. l.i.Et iō mīor triēnio apud ꝓnersū fidelē nutrit in fidei fauorē ut bītū ē s. ꝛ ꝺinō in fide. Pōt tñ pr recusare filiū alere iusta ꝛ cā.puta si eū accusauit.ut pz in.ꝺ.l. sigs.a.§.sigs ex his.in fi.vbi aūt pater⁊ filius egent mat cogit eos alere.ut in ea ꝛm.l.§.vtꝫ.ß ⁊ filij pentes si egeant alē ꝛbēt ut in e.l.in pn.Hodie tñ distinguit q⁹ aut pater pstitit cām ꝺiuortij aut mat aut vterqꝫ.si pater tūc ipse pstabit expen sas matri q̄ nō puenit ad secūdas nupti as apud quā filius alit.Et si pater hoc tñ possit filij paupes a matre diuite ꝛbent ali.Et quod dictū ē ꝛ filijs ⁊ patrib⁹ itel lige ꝛ ascendētibus ⁊ ꝛscendētib⁹ in infi nitū.Si aūt mater cām ꝛdit apud mīez ꝛbēt ali expensis matris etiā si sint trien nio maiores.hec oīa ꝓbant in aucten.ut li.ma.⁊ anie.§.illud q̄z.coll.8.Si autem vterqꝫ ꝛderit cām.tūc vterqꝫ ꝓfibi ſm q⁹ facultas suppetit necessaria mistrabit.ex̄ ꝛ eo q ꝺuxit.cū hēret.Distinguit tñ ſm leges q⁹ pater ⁊ linea ei⁹ ꝛscendēs alere tenet filiū ut sit legitim⁹.mater aūt et ei⁹ linea cogit etiā si vulgo cōcepit.Itē mīr nō cogit alere filiū legitimū nisi pr ei⁹.f filij ⁊ supiorib⁹ ꝛficientib⁹.ut.ff. ꝛ li.ag. sigs a liberis.§.vtꝫ.ß ⁊ mater expensas repetere pōt a patre ꝓter ea q̄ affectu ero gasset mīno etiā si apud patrē nutriret. ut in.ꝺ.l.sigs.§. si mater.Scōm autē ca nones pr tenet oēs filios sive sūt legiti mi sive illegitimi educāt etiā dictū ē s

Quid iuris ē ꝛ illis gerolūt alere ß ex ponat ante ecclesias filios suos ut aliqui mia moti colligant eos. Ro.circa hoc sic distinguit Hoff.q⁹ si aligs exponit.i.ex ponit.aut a patre vel ꝺño vel patrono. aut ab exneo.si a pr vel ꝺño vl pfono aut sponte ⁊ tūc nō pōt āplius cū recolligere.ut.C.ꝛ infan.l.i.et z.aut necessitate ⁊ tūc qcūq⁹ repetit euz ꝺabit sibi ut ibi ꝺē.⁊ tūc ꝺz locū ꝓtestatō ꝛ q̄ ꝺi.87.si ex positus.Et ꝺz locū hoc secūdū mēbrū ꝺe filio nō ꝛ serno quē ut videt ꝛberet po tius vēdere q̄s exponere si emptorē ineni ret⁊ qñ exponēs eū mittere nō pōt in ali quod hospitale. Mī aūt infans exponit ab extraneo aut exponit ꝺño pr vel pa trono sciente.vel postea ratū habente aut ignorāte. In p̄ casu in trib⁹ casibus libe rat fili⁹ a patria ptāte libert⁹ eripit in in genuitatē ⁊ serv⁹ in libertatē.imo etiam i hoc cāu pater ſm leges ꝛcapitat.C.e.ti l.vl.Prim⁹ casus ē cū infans exponitur z⁹ cū exponit languid⁹ cuiuscūq⁹ etatis. 3⁹ ē cū alicui illoꝝ infanti vel maiori ali menta negant. hos tres casus numerat ⁊ eqparat ꝛcretalis ex̄ ꝺ ifan.ſm Hoff. vnde Hoff.reꝓbendit Inno.q⁹ secut⁹ azo nē dixit q⁹ vbi infans vel maior expōit sed ei alimēta negant in libertatē nō eri pit sed ꝓ derelicto haberi videt ⁊ iō oc cupanti cōcedit.ff.ꝓ derelicto.l.vl. hoc ceni ut dicit Hoff.ē cōtra p̄dictā ꝛcretalē Alan⁹ aūt dicit q⁹ si alimēta negant sa no occupāti cōcedit ut in legib⁹ antiqs. si vo languido in libertatē erīpit sicut ⁊ qñ exponit.⁊ sic manifeste lōgt auctem. ꝺ nup.§.sivo ab iurio.⁊ opio ꝟ magl pla cet Hosti. In z⁹ aūt casu.s. qñ exponitur ignorāte patre ꝺño vel patrono non pin dicat ei in iure suo sed repetit infantē red ditis expensis nisi repetat a fure. ut.C.e. ti.l.i. vel nisi expense cā pietatis sint facte. ut ff.de reli.⁊ sūp.fin.l.sigs.§. interdū. Al li aūt q exp̄sitos colligūt nihil iuris.s.pa trie vel ꝺñice ptātis i eos acgrūt.ex̄.e.de infan.⁊ lan.c.vno.in fi. Si qd aūt expen dit is q colligit i puero erudiēdo in aliq̄ pte repetit a recolligente.C.e.ti.l.i.non tñ repetat alimēta nisi fuerit ꝓtestatus q⁹.s. expensas hr̄e velit.ut.ff.ꝛ ne.ge.nc segñs vl nisi collect⁹ nolit filiā colligētis ꝺucē i vxorē ſm Hoff.vel si pr recollecti tlima

trimonio ꝯdicat. Sigs enī non regrens expensas filiā exposītā a patre aluerit. et cā filio suo copulare velit pr̄ aūt ꝛ fcō ꝯ dicat ga nō pōt ꝛ iure teneāt pr̄ expēsas reddē ⁊ nihilomin⁹ mr̄imoniū fiet si filia ꝓsenserit. L. ō nup. patet. Sciēdū aūt q vbi⁹ exponit igrāte būte ius i eo is q recolligit cū ꝯtestatōis eplam ponet i lo co pūblico q pat⁹ ē reddē puex cuilibet q pbauerit eē suū. ⁊ si infra. x. dies a tpe scie nō fuerit q̄sit⁹ postea repeti ñ pt ꝑm Bou. ⁊ Jo. di. 87. c. vl. Et nō ad cuidētiā pdcōx q ꝑm ꝛere. expōi dicūt filij a patre. seruj a dño. ⁊ liberti a patrono. Et dr̄ libert⁹ q ex seruo fact⁹ ē liber p mānumissionē. mānumissor aūt ei⁹ patron⁹ dr̄. dr̄ āt i casu supdicto libert⁹ eripi i igenuitatem ga iā ertūc nō teneāt in aliq̄ obligat⁹ suo pr̄ono. igenu⁹ enī dr̄ q nat⁹ ex libo vētre nll'as alicui opas ex ꝯditiōe sua tenetur pstare.

Circa q̄rtū sciēdū q filij illegitimi legitimāt multiplr̄. ꝑ si pr̄ int vi nos offerat filiū seruitio curie ci nitatis ex q̄ ē oriūd⁹. Idē ē si sit oriūdus ꝛ veteri vel ꝛ noua roma. i. ꝓstātinopoli. ⁊ offerat eos curie ciuitatis cui⁹cūq; me tropo. ut isti. ꝛ nup. §. vl. 2° si pr̄ filiā suā nālē copulauerit officiali curie ciuitat. ō q̄ ē oriūd⁹ vel etiā officiali ciuitatis me tropolis si sit oriūd⁹ ꝛ alia pdcāx ciuita tū. nt. C. ꝛ nā. li. l. 3. Et itellige q pr̄ filios ⁊ filias pdcō mō legitiatos pōt istituere heredes insolidū vel ꝑ pte si non supsint alij filij nāles ⁊ legitimi. tūc enī. s. qñ sup sūt instituet eq̄lit legitios ⁊ legitiatos. ut i auctē. gb⁹ mo. nā. ef. sui. §. ⁊ qñ. Hoc āt ē vex qñ nāles ex libera fūt suscepti. si. n. ex ancilla 3 manumittāt nō tñ offerūt si legitimi supsūt ut p3 ibidē. §. figs igit fuerit. ⁊. §. ⁊ iste mod⁹. 3° si ipse nālis se ipsuz offerat curie qñ nō supest legitima ples. al'. n. nō licēt ei q̄nis licēt pr̄i. ut in auctē. gb⁹ mo. na. ef. sui. §. ⁊ iste modus col. 7. Et itellige q filij ꝑ oblationē legiti mati succedūt pr̄i ab itestato. nō tñ alijs cognatis ex pte pr̄is nec ipsi eis ut in. d. auctē. §. filiū vo. 4° si ꝛficiēte ꝑle legi tima pr̄ offerat pncipi pces ꝑ filijs nāli bus ut sint sibi legitimi successores etiaz sine mr̄imōio. ⁊ mulier cōcubina sit ꝛfū cta vel occultet vel alit venire phibeat. vel mr̄imoniū q̄ q̄mō ipediat ut ordie sa sacro. dū tñ pnceps pces admittat ut i. d auctē. §. illud tñ. 5° si pr̄ in testō dixit se velle eū sibi succedē. si tñ fili⁹ p⁹ mortem ei⁹ pncipi supplicauerit ⁊ testm̄ ostēderit tūc. n. ꝛono pncipis ⁊ legis heres erit dū mō volūtatē patris seq̄t ut ibidē. §. si vo is q. 6° si pr̄ in instr̄o publico. i. p manū publicā ꝓfecto vel etiā manu ꝑpria. tunc triū testiū successiōe ꝓscripto dixerit eu3 eē filiū suū nec adiecit nālē. ⁊ si sint ples filij ex eadē matre nati ⁊ testionū ꝛderit tñ vni eox suffic alijs ad legitiatō3. Et h intellige qñ ples legitia nō supest ⁊ mat ē talis q̄ pōt vxor eē ⁊ q̄ i ꝑpria domo te neāt. ut in auctē. ut lz ma. ⁊ ante. §. ad h coll. 8. ⁊. §. si vo nō habes. 7° p sequens mr̄imoniū. ga figs h3 filios nāles ꝛ mu liere aliq̄ ⁊ postea ꝯhat cū ea filij iā nati legitimāt. s. q̄ ad oia. s. ordines honores ⁊ alia. ⁊ si spurios h3 ex ea nō legitimāt ut e x̄ e. con q̄st⁹. ⁊. c. gaudem⁹. ⁊. c. tanta ē vis. 8° p indulgentiā dñi papx. e x̄. c. p ve nerabilē. ⁊ iste mod⁹ ⁊ pcedēs būt ꝑm ca nones. Alij vo ꝑm leges pdictos modos legitimādi. ⁊ pdcō modo ponit Bo. i su. ⁊ Ber. e x̄ q fi. siut le. p tuas. ponit q̄tuor ex eis. s. ktiū q̄rtā ⁊ gutū ⁊ sextū. Sz nūqd papa pōt legitiare quo ad hereditariam successionē. R° ad hoc dixerunt qdam. s. Lau. Tan. Jnno. ⁊ Ber. q nō nisi in pr̄i monio sci Petri. ut e x̄ e. p venerabilē. in fi. rūso. i. ibi bti Petri. Jo. vo dixit q non pōt directe nisi in pr̄imonio sci Petri. se cūdario vo ⁊ indirecte siue p ꝓñam hoc pōt. ga eoipso q legitiat⁹ ē aliqs quo ad act⁹ spūales p ꝓñs legitimat⁹ videt quo ad tpales. si enī maiora cōcedūt. g ⁊ mi nora. ut in. c. p venerabilē. rūso. i. Sic ⁊ ali as indirecte p consequentiā concedit qō directe negat. ff. ō penis. moris. circa pn cipiū. Hosti. vo dicit q papa ⁊ solus pa pa legitimare potest quo ad spiritualia ⁊ temporalia. ut innitur in. c. p venerabilē. rūso. i. ibi pūertim. 2ē. Maz cui negatur co gnitio multo fortius dispensatio. ar. 3. q. 6. q̄nis. ⁊ extra ꝛ sen. ex co. cū illoruz. cognitio autem causē matrimonialis specia liter pertinet ad ecclesiam adeo q iudex ꝛ eo secularis cognoscere nō pōt etiā si incidet. nec etiam de legitima filiatione. ut extra e. latoz. c. causam. ergo de legiti matione non potest se intromittere. Di citur tñ impator alios legitimare nō ga vere legitimet ꝑ ga p eū tāq̄s legitimi ad act⁹ legitimos admittūt. vñ ⁊ i hoc pōt

cũ filio ꝓprio nõ tanꝗ cũ filio sed tãꝗ cũ
subdito dispensare. ſ. ut succedat alijs nõ
ut succedat sibi. ar. eẋ c. p venerabilẽ. §. i
in fi. in ter. ⁊ glo. ⁊ ff. de adop. si ꝓsul. pa-
pa aũt vere legitimat ⁊ illegitimat. cũ. n.
ſm leges filij duoꝝ fratꝝ rite contrahãt
ut instit. de nup. §. itẽ duoꝝ. ⁊ etiã ſm legẽ
dñi veteris testi. ut eẋ de cõsan. de infide
libus. papa hꝫ modi matrimoniuꝫ illegiti
mũ fecit. ⁊ sic filij nati ex tali matrimõio
hodie ⁊ ſm leges ⁊ ſm canones illegiti
mi censent⁹ ⁊ ab hereditate repellunt⁹. ut
eẋ de cõsan. nõ dꝫ. Plures etiã alie pſõe
cõtrahere phibent⁹ lege canonica q̃ non
phibent⁹ lege dina. ut eẋ de resti. spo. li. as
. §. opioni. Si ergo illegitimauit q̃ntomagl.
legitimare poterit. hoc itellige de filijs na
tis in matrimonio i quo dispẽsare põt. ſ.
qñ impedimentũ a iure canonico. ẽ inductũ.
ut pꝫ eẋ e. c. vl. vbi papa censet filios ĩfi
delium ad fidẽ ꝓuersoꝝ legitimos fore licꝫ
cõtraxerint i 2⁹ et 3⁹ gradu. ⁊ extra de cõ
san. nõ dꝫ. ibi restrigit inhibitionẽ. vñ mõ
sũt legitimi q̃ olim censebãt⁹ illegitimi. vbi
ergo papa dispensare põt i matrimonio
ut sit legitimũ ibi etiã põt filios legitimare
ut i tertio ⁊ q̃rto gradu. Mũꝗ q̃ cũ filio
adulterino vel etiã nato ex matrimonio
cõtracto in ꝑ gradu vel secũdo i linea de
scendẽte põt dispensare cũ nõ possit in ꝑn
cipali. ſ. i matrimõio i tali gradu. ut extra
de transac. c. vl. § hñ posset cum filio pſbi
q̃ talis matrimoniũ ꝓtrahere cõstitutio
ne canõica phibeat⁹. ⁊ sic itellige illud eẋ
e. p venerabilẽ. rñso. i. Et expone adulteri
nis. i. sacerdotalib⁹. ut. 56. di. cenonicũ. et
extra de fi. pſ. c. pe. ⁊ vl. secus ẽ de spuriꝭ ⁊
manseribus q̃ hꝫ modi legitimare nõ põt
ut extra e. p venerabilẽ. §. vl. tñ cũ talib⁹
dispensare põt ⁊ sic legitimare. i. eos acsi
legitimi essent ad honores suos spũales
admittẽ sicut dictũ ẽ s de ipatore. Iꝫ aũt
hoc facẽ possint ꝓncipes ut papa ⁊ ipatõ
nõ tñ cõuenit eis ut cõcedãt ꝓuilegiũ in
ꝓiudiciũ eoꝝ ad q̃s hẽditas deuenire dꝫ
si dispensatio nõ fieret. ar. extra de offi. de
le. sup eo. ⁊ C. de mãci. nec Aug⁹ q̃nis q̃ i
pator sit dñs oiuꝫ tpaliũ. C. de q̃drien. p
scrip. hñ a zenone. ñ tñ i ꝓiudiciũ alteri⁹
cõcedere dꝫ ꝓuilegiũ ut pꝫ i d. l. nec aug⁹
põt tñ si vult dispẽsare si ue legitimare. Idẽ
dico de papa q̃ ad ecclesiastica ⁊ sc̃laria
vbi tpalẽ hꝫ iurisdictõꝫ ⁊ i q̃busdã certis
casib⁹. ar. 9. q. 3. cũcta. ⁊ c. p ꝓncipales. ⁊
eẋ de appel. si duob⁹. Ih itelligo ita q̃ nõ ꝑ
iudicẽt⁹ ei. ſ. ad quẽ ẽ iã hẽditas deuoluta
eo tñ q̃ ius hꝫ ꝓsentiẽte⁹ deerit legitimatio
q̃ de dia. ar. C. de pac. l. fi. aliter nõ ꝑderit
nisi quo ad spũalia ⁊ honores sc̃lares et
act⁹ legitios i q̃b⁹ nõ vtit⁹ ꝑnatũ interesse
sec⁹ aũt ẽ si hereditas non ẽ deuoluta sed
ẽ deuoluẽda. ut eẋ de ꝓsan. qa circa. ⁊. §. q
8. de gradib⁹. Per spãlẽ q̃ legitimato⁹ neu
ter ꝓnceps ꝓiudicare dꝫ ut acqsitũ aufe
rat ſ vtq̃ ipedire põt ne acqrat⁹. ar. C. de
codicil. l. vl. ad fi. põt etiã ipator auferre
ius acqsitũ sed nõ sine petõ nisi hꝫ ex ma
gna cã faceret vel nisi aiuꝫ tenãdi hꝫ et.
hoc eni facẽ posset sicut ad pñs supponi
mus cũ oiuꝫ sit dñs ſ hoc non põt papa
nisi casualiẽ Iꝫ p gnãlẽ constitõnẽ solus pa
pa legitimet ⁊ illegitimet. ⁊ sic ptãs gnãl
ẽ soli⁹ papę. spãlis aũt quo ad secularia i
qbus vtit⁹ ꝑnatuꝫ interesse ẽ soli⁹ ipatoris
nisi i hoc casu. ſ q̃ ad ecclesiasticã ẽ solius
papę. cõis vo ẽ vtriusq̃ quo ad sc̃laria in
qb⁹ nõ ꝓiudicat⁹ alteri. hoc saluo q̃ ꝑ
papã aliqs ve legitimat⁹. p ipatorẽ nũꝗ Iꝫ
aliqs p eũ tanꝗ legitim⁹ admittat⁹. vnde
qõ dictũ ẽ s de modis legitimãdi ꝓterꝗ
de vltio dictũ ẽ ipropc. vñ sp dꝫ expõi vel
saltẽ itelligi legitimãt⁹. i. tãꝗ legitimi ad
mittut⁹. hec so. sũpta ẽ de Hosti. Ad hec
nõ q̃ Inno. p. c. venerabilem de hac mã
int⁹ alia dicit Ber. ſ. q̃ legitimat⁹ ⁊ restitut⁹
fame ⁊ cũ quo dispẽsatũ ẽ cũ in quocũq̃
foro sine ecclesiastico sine ciuili oia facẽ
potest sup qb⁹ dꝫ pt tãẽ ille q̃ legitimauit vel
fame restituit vel dispẽsauit nisi sint talia
q̃ ꝓiudicãt alteri. Preterea nõ obtinebit ab
itestato bona hereditaria i tra legitimãti
nõ sbdita. ⁊ legitimat⁹ a iudice sc̃lari ñ erit
legitimat⁹ ad ordies. legitimat⁹ tñ ab vno epo
põt i alia dioces. ꝓmoueri. qa dispensare i
ordinib⁹ cũ illegitio ẽ de iurisdictiõe cui⁹
libꝫ epi⁹ ẽt hoc nulli ꝓiudicat Quid si
ipator legẽ facẽt vel rescriptũ cõcedẽt q̃
spuri⁹ succedẽt ñ obstãtib⁹ legibus ꝓhĩs
Rndꝫ Ino. q̃ Iꝫ ipator illegitimos possit
ad hẽditatẽ admittẽ tãꝗ legitios ut dcñ
ẽ. tñ nõ põt sup hoc legẽ gnãlẽ condẽ qa
multi nõ curarẽt vñ filios hẽrent vũmõ
sibi succederẽt⁹ ⁊ sic lex tal⁹ eẽt cã multoꝝ
mortaliũ petõꝝ. q̃ abolẽda eẽt. eẋ de ꝓscri
pt. fi. ⁊ de re. cũ ifirmitas. gratiã tñ potest
facere per rescriptum ut dictuꝫ est supra

Mũquid is qnẽ papa legitimat ad di
gnitates põt in epm ꝓmoueri. Respõdit

Hoff.⁊ ꝓsentit Hosti.q nō.ga cū hec in dulgētia sit odiosa ē restringēda.eꝛ̄ de cō san.cū dilectio.⁊ iō ad psonat⁹ ⁊ aliaſ ob gnitates minores eꝑatu tñ ē extendēda eꝛ̄ de ꝓcess.ꝑben.cū dilect⁹. Ūquid is quē papa legitimat simplicit ⁊ i forma cōi intelligit legitimat⁹ quo ad dignitates. Rndet Hoff.q nō.sed Hosti dicit.q sic.q talis est pinde acsi ab initio fuisset ex legitio matrimonio nat⁹. hoc eni facit lex mortua.eꝛ̄ e.tanto.multo fortius lex viua.ff.de cōsti.ꝑn.bñficia. Sicut eni simpliciter restitut⁹ ad oia restituit.C.de sen. paſ.l.i.sic simpliciter legitimat⁹ itelligi dz ad oia legitimat⁹.eꝛ̄ de ꝓuil.quia circa

C Jrca qntū sciendū q maſnitas legitia ⁊ nālis ꝓbari pōt ꝑ testes ſ.ꝑ obstetrices q̄ iterfuerūt.ut.ff. de ven.inspi.§.de inspiciēdo.⁊.§.sc.paſnitas aūt ꝓbat⁹ ꝑ nuptias ga legitim⁹ fili⁹ ē quē nuptie demōstrāt.ut.ff. de i ius vo. ga sp.Stat aūt in hoc casu vbo viri vel mulieris.ſ.patris ⁊ matris si eū filiū nominēt ⁊ appellent ⁊ affectū paſnā gerant erga eū.talib⁹ eni ꝓsūptionib⁹ violētis ꝑ ma facie stabit nisi ꝛriū ꝓbet.nt eꝛ̄ ó ꝑ sūp.afferte.⁊.c.illud.maxie si i possessiōz filiatiōis inueniat.pōt tñ ꝓbari cōtrariuz ⁊ sic soluit illud.C.de ꝓba.nudis.⁊ silles ll.grandē q̄ ꝓsūptionē facit.ꝑ filio patris ꝓfessio.ut.ff.de libe.agno.l.i.§. Julianus Et lz ab initio neglexerit si tñ postea cui etus ꝑcib⁹ aliq̄ eū tāq̄ filiū tenuerit de negare postea nō pōt.it eꝛ̄ de ꝓba.ꝑ tuas. Sed ꝛ̄ eꝛ̄ e.ꝑ tuas.§ certe pot⁹ ē silē. ga ibi stat vbo viri ⁊ nō tñ ei § testib⁹ iō ut ples legitia reputet.nā ⁊ si qs aliquē filiū noiauerit stat vbo eoꝝ ꝛrio.nec credit fili⁹ i casu quē habes eꝛ̄ e.trāsmisse. ℔ dcā sūt ꝑm Ho.Scōz aūt Hoff.lz pen tū pfessio ⁊ affectō ꝑ filio iducāt ꝓsūptōz nō tñ ꝓbationē faciūt q̄ ad successionem sic itelligit illā.l.nō nudis.⁊ silles. sic etsi pr̄ filiū neget ꝓsūptio ē ꝛ̄ filiū § ñ ꝓuicit. vñ nec negatōi stat.ff.de li.ag.l.z.pr̄nital aūt nālis ꝓbatur ꝑ testes ⁊ famā ⁊ recognitionē ⁊ affectōz.eꝛ̄ de ꝓba.ꝑ tuas. C ó nup.si vicinis. Sz qd de spuria pr̄nitate.certe vulgo ꝓcept⁹ ostendē ñ pōt pr̄ez ut.ff.de sta.ho. vulgo.nat⁹ vo de adulterio ostēdit § nō lz noiare ut dr̄ ibidē. § hoc ꝑ bat ꝑ famā affectionē ⁊ noiationez sine ꝓfessionē filij.ar.eꝛ̄ de fi.ꝓſ.michael. et ꝑ totū.pōt tñ filius ꝓbri se purgare si labo ret infamia sola.ut extra ó pur.accedēs ⁊ ó hoc regre supra.li.6.de sacro ordinis ti.zz.vbi agit ó filijs ꝓbrozꝝ.

De donatione ꝓpter nuptias.ti.39

C Onseqnt ꝓsiderādū ē ó donatiōib⁹ ꝓpter nuptias sine etiaz de donationib⁹ int̄ vir ⁊ vxorē.⁊ de dotib⁹ ó qb⁹ tractatur eꝛ̄ e.li.4.ti.ꝓ. sūt eni accessorie mr̄imōiona sine mr̄imonio nō sūt.vñ ⁊ dos ꝑmissa ꝑ vi vel ꝑ metū nō tenet sicut nec mr̄imoniū.ff.qó me.cā.si mulier.§. dos. q āt cogscit de ꝓncipali ꝓgnoscē dz de accessorio.⁊ iō ex q̄ iudex ecclesiastic⁹ cognoscit ó mr̄imonio dz etiā cognoscē ó ꝓdictis. ⁊ hoc ē vez q̄n ꝓncipaliť agit ó mr̄imonio.si vo mulier cōstante mr̄imōio agat ó dote qa vir forte facultatib⁹ labit.vel sua bona dissipat vel decessit. tūc cā illa dz agi coz̄ iudice sc̄lari ⁊ tūc cā dotis ē ꝓncipalis.eꝛ̄ e.de prudentia. i tex.⁊ glo. Ber. Jn plerisq; tñ regionib⁹ ecclesia idistincte istas cās audit etiā si ꝓncipaliť moneant q̄ó pōt ó ꝓsuetudie ꝑm Ber.i glo ꝓdcā.ar.extra ó pig.ex lr̄is.⁊ extra ó iudi.nouit.⁊ etiā ó iure ut dicē Ho.⁊ Jnno ga ad ecclesiā ptinet defensio dotiū. Primo aūt ꝓsiderādū ē ó ꝓdictis donatōib⁹ ⁊ ꝑ q̄ ē donatio ꝓpt̄ nuptias.z⁹ q̄liť ⁊ ad qd fiat.z⁹ q̄ donatio ē licita int̄ cōiuges. Circa ꝑmū sciendū q donatio ꝓpt̄ nup.ē illa quā sponsus vel ali⁹ noie ei⁹ fact̄ spōse vel eius noie alij. ut.ff.ó iure do. pfecticia.sic ḡ dos dat̄ viro sic⁊ donatio ꝓpter nup.vxoi.vñ ⁊ hec donatio vocat̄ antiferna ab āti q̄ ē ꝛ̄ ⁊ ferna q̄ ē donatō sine dos q̄si donatio ꝛ̄ donatōz.ut.C.de l fi.⁊ extra e.nup.i fi. vocat̄ etiā donatio ꝓpt̄ nuptias spōsalicia largitas. ipropē tñ ut i aucten.ut spōsa.lar.rñso.i.colla.9. vocat̄ etiā ⁊ dos ipropē.extra e.nuper.⁊ etiā totaliciū.extra e.plerūq;. Fiebat aūt olī hec donatio añ nup.§ hodie cōcedit etiā fieri p⁹ nuptias.⁊ iō ut nomē ꝙueniat rei mutatū est nomē ut dr̄ donatio ꝓpter nup.ut isti.ó dona.§.ēt alib⁹.et sic hodie ⁊ añ ⁊ p⁹ nup.fieri pōt. si aūt fiat añ pōt sup̄ ⁊ infra dotis quātitatē subsistē.ut.C. de pac.cōuen.ex morte.q̄n aūt fit p⁹ matrimoniū ꝓtractū nō dz dotis quātitatez excedere iaz p̄stita ipsa dote.ut.C.e.l.vl. .§. si ergo ⁊ ē rō ne qd i fraudē donatōis

phibite inter virꝝ ꝛ vxorem attẽtet. Sz hodie aliter se habẽt. nã ꝛ in quãtitate ꝛ in pacto equalitas oz cẽ. ut i auctẽ. ỏ eq̃li. do. §. hoc igit. coll'. 7. vñ si nõ sit pactũ eq̃le sp maiꝰ pactũ ꝛ lucro reducit ad minus. ut. C. ꝛ pac. ꝓnẽ. sup dotẽ ex morte. si ẽt apponat i dote pactũ ꝛ lucrãdo eã In donatione vo ꝓpter nuptias minime pactũ sup dote factũ ad donationẽ extendit. vnde si vir paciscat ꝛ pte dotis lucrãda vxore ꝑmortua tñ debet vxor lucrari ꝛ donatione ꝓpter nuptias ꝑmortuo viro. ut. C. c. l. vl. §. si aũt donatio. ꝛ extra. e donatio. §. sane. in text. ꝛ glo.

C Circa secũdũ sciendũ ꝙ donatio ꝓpter nuptias fit viro dicente ꝛ no tibi tale qd ꝓpter nuptias vel in dotaliciũ. Et sufficit ꝙ mulier in possessionẽ inducat nõ tñ fructꝰ pcipiet. sed vir ad sustentationẽ sui ꝛ vxoris. alꝫ cũ eq̃litas bincinde regrat vir nullũ cõmodũ conseq̃ret ex dote recepta. cũ tantũdem mulier pcipiet ꝛ suo. ꝛ sic dos non ferret onera matrimonij qõ eẽ oz. ut. ff. ꝛ iure do. bis. §. i. ꝛ ex ꝛ vsuris. salubrit. gnimo etiã sufficit ꝙ nudo solẽni tñ verbo fiat donatio. ga regrit sola stipulatio. ut i auctẽ. ꝛ equali. do. §. hoc igit. coll'. 7. in hac aũt donatiõe si excedat sũmã gngẽtoꝝ aureoꝝ nõ regrit insinuatio quo ad vxorẽ ꝫ quo ad virũ. aliꝫ vir ñ lucrabit dotẽ etiã pacto locũ hñte vltra gngẽtos solidos. vñ si pactũ sit factũ inꝫ virum ꝛ vxorẽ ꝛ donatione ꝛ dote lucrãdis vrõ lucrabit in donatiõe vltra gngentos aureos sine insinuatiõe. vir aũt i dote nõ lucrabit vltra gngentos nisi cũ insinuatiõe in auten. ut spon. lar. rũso. i. coll'. 9. Ad qd ꝙ fit hec donatio mulieri exq̃ ipsa nõ pcipiet fructus. Rñnt dos ei saluet ꝑ ipsam qa soluto matrimõio ỏ rebus donatis satisfit. et mulieri ꝑ dote si vir nõ hẽat aliũde vñ si sit imobilis vir nõ põt eã alienare nec obligare vtpote alienã. ut in. d. auctẽ. §. hoc igit. Et lz mulier renũciare possit tacite hypotece etiã matrimonio ꝓstante nõ tñ ꝑsumit qõ hz in donatiõe ꝓpter nuptias. ut. C. ad vell'. etiã ꝓstãte. l. iubem⁹. Si tñ ꝓsentiat nõ tñ semel ꝫ bis alienationi donatiõis ꝓpter nuptias parat ꝑindiciũ sibi maxie si pcunia cõuertat i vsus cões. ut ex ỏ emp. puenit. ad hoc melius habet i ti. se. ar. 4. q. vtꝝ vir alienare posset rẽ dotalẽ imobilem pcipue in casu. §. 7 6. qõ enĩ ibi dicit ꝛ dote ẽ etiã verus ꝛ donatione ꝓpter nuptias. ut pz ꝑ glo. d. c puenit. 7 p. c. 6. ꝛ fureum. licet.

Equit videre ꝛ 3°. s. q̃ donationes inter virũ ꝛ vxorẽ sunt licite ꝛ que illicite. Circa qõ sciendũ ꝙ donatio inter virũ ꝛ vxorẽ aut fuit facta qñ matrimoniũ fuit cõtrahendũ. puta inter sponsũ ꝛ sponsam. aut qñ fuit cõtractũ. si ꝑ mõ aut nuptie seq̃bant aut si si sic donatio tenet etiã si aliꝫ inde sit pauperior alter ditior etiaz si sponsa ꝛducta fuerit in domũ sponsi que ꝓpter etatẽ nõ poterat vxor eẽ. quod ẽ verꝝ nisi sit ꝓxia pubertati ꝑm Hosti. ff. ꝛ dona. inter virꝝ ꝛ vxorẽ. inter eos. Si aũt nuptie nõ seq̃bant aut hoc ẽ a pte donatoris aut non si sic aut donauit sponsus sponse aut econuerso. si ꝑ modo aut oscula nõ intervenit ꝛ sic revocat donatio tota. lz enĩ donatõ illa simplicit fiat inesse tamẽ cõditio tacite. s. si matrimoniũ sequat aut intervenit ꝛ tũc medietas revocat. Si vo donauit sponsa sponso revocat tota sive iterveneritoscula sive nõ. C. c si a sponso. Si aũt non remansit a pte donatoris qn matrimoniũ sequeret. tũc donator totũ recepe rat ꝑ conditionẽ sine cã vel totũ retinet si nondũ ꝛdit. C. ꝛ dona. ꝓpter nup. cuz veterũ. Si vo donatio sit facta post matrimoniũ contractũ. aut dans fit pauperior recipiens tamen non fit ditior. puta si emat inde vnguenta ꝛ sic tenet. ff. c. §. i. ꝛ similiter si vir ꝛt vxori ornamenta. ff. ꝛ auro ꝛ ar. le. argenti. §. ornamẽti. ex. e donatio. in glo. Ber. Aut dans non fit pauperior ꝛ recipiens non fit ditior. ꝛ tũc etiam donatio tenet. ut qñ quis virũ heredem suũ instituit. tunc enĩ vir potest hereditatem illam donationis causa repudiare nisi ꝛferatur vxori substituto. ñ enĩ pauperior fit qui nõ acquirit sed q ỏ suo patrimonio ꝛponit. Idem ẽ ꝛ legato viro relicto ꝛ postea vxori restituẽdo. tũc enĩ si vir illud statim restituat animo donandi tenet. Idem ẽ si vir legatum repudiet qõ vxor que heres instituta fuit solvere ꝛtenuit. Idem ẽ etiam si vir fuit rogatus hereditatem vxoris restituere certa quãtitate ꝛducta ꝛ restituat nulla deductione facta donationis causa. ut. ff. e. si sponsus. Idẽ etiam ẽ si vir donet vxori rem alienã. ff. e. ꝫ etsi cõstante. hec pdcã exẽpla habent ex e. donatio. i glo. Ber.

Aut dans fit paupior ⁊ recipiens ditior ⁊ tūc non valet.ex e.donatio.i tex.⁊ i glo ⁊ nisi in tribus casib⁹.p si dans sit i eadē volūtate vsq; ad mortē etsi donatio legitimū modū excedat nō tñ fuerit insinuata vsq; ad legitimū modū valebit si pmanserit vsq; ad mortē.L.e. donationes. ut pz in.o.glo.vñ affirmat mortē dātis. mortē inquā nāli nō ciuili.ff.e.cū hic status.§.si donator.vbi dr q̄ lz seruit⁹ morti cōpet.tñ si donator puati sit seruus vel etiā si psona cui donatū ē sit serua donatio ē extincta.z⁹ si donatio sit facta causa mortis.tūc cū res donata nō fit donatarij sed vsq; ad mortē differt.ff.e. si cū.§. vl.⁊ ex e.donatio.in tex.⁊ glo.Ber.3⁹ si dans credit pecuniā ad refectionē edium succesūr.ff.e.q̄ si vir. Quid si dubitet vtr donatio facta fuerit añ matrimoniū vel p⁹. Rndet Hosti.⁊ Azo.q̄ aut spōsus donauit in domo sponse aut in domo sua s.cū iam eā traduxisset p mō facta videt añ matrimoniū ⁊ etiaz donatio tenet z⁹ mō videt facta cōstante matrimōio.q̄re nō tenet.Et addūt q̄ lz matrimoniū solo ꝯsensu ꝯtrah.tñ forte q̄stū ad hāc ꝓhibitionē nō videt cōstare donec sit traducta q̄re in itinē poterit ei dare.ut.L.e.l.q̄.§.i

Quid si matrimoniū ō iure nō teneat nūq nid tenebit donatio. R⁹ q̄ sic ex iure scripto ß nō ē fas eam ratā habere ne sit melior cōditio delinquētis.ut.L.e.si volūtate.sic ḡ dabit repetitio donanti.si putabat vterq; matrimoniuz tenere.si autem vterq; sciebat nō tenere vel sol⁹ donator fiscus repetet.qa idign⁹ ē donatari⁹ rebabere.ut.ff.e.cū ō stat⁹.§.vl.ar.ꝯ.ex e.etsi necesse.hec Hosti.ß papa disponit ibi alr ꝓ bono pacis ut dicit Ber.i glo.vl.vltra mediū. Ad hec nota q̄ lz heres accipiens nō teneat si accipiēs i vita sua rez donatā ꝯsūpserit in rē vtilē vel necessariā sibi tenet tñ ipse heres si ipsemet ꝯsūpserit.ut.ff.ad.l.fal.qō de bonis.§. donatiōibus.hec Hosti. Nota etiā q̄ oia ꝓdicta de donationib⁹ int virū ⁊ vxorē sūt vera si vn⁹ cōiugū donauit p se vel iterpositā psonā.ut.ff.e.l.z.§.nō tñ.hec Hosti. Nō itez q̄ si matrimoniū morte ei⁹ q est factus ditior soluat.donatio facta nō revocat.si āt soluat morte ei⁹ q ē fact⁹ ditior donatio sibi facta revocat.ut.ff.e. q̄ aut .§. si vir ⁊ vxor.hec Hosti. Nota etiā q̄ fructus rei donate restituent vbi donatarius sciuit donationē non tenere.si autē credidit eā valere lucrifacient eos.ut.ff.de vsufructu.hec Hosti. Insup nota scōm Ber.ex e.donatio.in glo.c.q donatio facta int virū ⁊ vxorē dupliciter euanescit. Vno mō si donatari⁹ ꝓmoriat.si enim sit moriant ut naufragio vel ruīna donatō tenet.ff.e.cū hic stat⁹.§. si ambo. Idem ē si sit capiūt ⁊ neut reuertat.si aūt vn⁹ reuerterit alt nō.nō videt supuixisse is q re dñt ꝓm Hosti. Alio mō si a dāte revocet revocat āt dupl.r.s. tacite ut p diuortiuz nisi voluerit in diuortio donationē valē ff.e.a marito. Et expresse ⁊ hoc dupliciter. p⁹ vbo ut cū revocat eā nisi pēitcat cū revocasse ut expectem⁹ eius supīmā volūtatē.ff.e.cū hic status.§.pnia. Alio mō fcō ut si ea que credit postea alij donet vel pignori det vel etiā alit alienet.L.e.si maritus.revocat aūt donatio ut dr ex e.donatio.in glo.Ber.in fi.q̄ten⁹ dans est factus paupior ⁊ recipiēs ditior.ff.e.si sponsus.§.vl. Sz q̄re ē ꝓhibita donatio iter virū ⁊ vxorē ex qua fit alter paupior ⁊ alter ditior. R⁹ p ne mutuo se inicē spolient nō tpando donatiōes.z⁹ ut int cōiuges cēt amor honestus q pendet ex aīo nō ex lucro.3⁹ ne melior in pauptatem iciderē ⁊ deterior ditior fieret.4⁹ ne mutuo amore se spolient donationib⁹ nō obtpando.ex e.donatio.in glo.a.et.ff.e.l.i.et.z.

De dotibus. ti.40.

Deinde ꝓsiderādū ē de dote. Et primo qd est dos.z⁹ quot ⁊ que sūt spēs eius.3⁹ ad quē ptinet dominiū ⁊ piculū rerū dotalīū ⁊ paphernaliū.4⁹ de alienatione ipsarū 5⁹ de dotis repetitione ⁊ redditiōe. 6⁹ de p̄ uilegio dotis. Circa p̄mū sciendum q̄ dos ē donatio a pte mulieris facta parti viri p sustinēdo onere matrimonij. Et est dotis natura ut durante matrimonio dnret apud virū nisi in casu ut dicit infra. eo vo soluto soluatur. ⁊ ē quasi patrimoniū mulieris.ff.de mīoribus.q̄niq;.§. pide Et ad hoc q̄ sit dos oz q̄ mr̄imoniū sit ꝯctū nō tñ de facto ß etiā de iure.ut.ff.de iure.dotiū.l.z. Nec pōt dos nec etiam donatio ꝓpter nuptias ꝓstitui nisi in liberis psonis ⁊ a liberis.ex ō psūp.illō.i glo.d. Paraferna aūt ē illud qō mulier habet p⁹ vel p̄ter dotē vndecūq;.⁊ dicit a para

qđ ẽ iurta ⁊ferna qđ ẽ dos. vnde pafernalis.i.iurta dotem.

Circa secūdū sciendū q̄ spēs dotis sūt due.qa vna ẽ p̄fecticia.alia aduēticia. Profecticia ẽ q̄ a p̄re vel supiore aliquo ꝛe linea patris tanq̄ a patre ẽ p̄fecta.s.ꝛe bonis ei⁹. nec refert an filia cœperit esse in ptāte vel emācipata.qa nec ius ptātis sed nomē pentis dotem facit p̄fecticiā. p̄fecticia ḡ ẽ si ipe dederit vel ali⁹ eius mādato vel nomine eo ratū hūte vel curatore eius si sit p̄dig⁹ vl furiosus.ff.ꝛe iure do. p̄fecticia. Si vo p̄ non tanq̄ p̄ ⁊ tanq̄ extran⁹ dederit illud qđ dederit extran⁹ sibi ut daret i dotē filie ñ erit p̄fecticia ⁊ aduēticia.hec eni i.aduēticia ẽ quā mulier dat p se vel ali⁹ a patre ⁊ alijs ascendentib⁹ ei⁹ siue sit frater siue auūculus vel qlibet ali⁹.ff.e. p̄fecticia. Ad hec nō q̄ si filia q̄ñ nuptui tradit cū patre paciscat qa dote cōtenta nullū habebit igressū ad patris bona. tale pactū nō tenet ꝑm leges ciuiles.C. de pac.pactū dotaliū.⁊.l.vl.si tū eadē pactū illud iuramēto fi vi sed dolo p̄stito firmauerit oio seruari debebit.li.6.ꝛe pac.q̄uis cū non vgat in eterne salutis dispendium nec i alteri⁹ detrimentū ut p̄z ibidē. quod ẽ verū p̄ncipaliter.scōario eni ibi posset detrimentū eē filijs vel viro vel venientibus ab intestato vel filijbus.hec Jo.an.in.d.c.q̄uis.

Circa tertiū q̄runt plura.s.ad quē spectat dominiū rer⁹ dotaliū ⁊ paraphernaliū vxoris. R⁹ ꝑm Jo.q̄ dominiū dotaliū spectat ad mulierē ꝛe iure nāli.hoc p tanto dī qa ex eis alit ut dicit Hosti.i sū.ad virū vo ptinet ꝛe iure ciuili C.e.ꝛe iure do.in reb⁹. vñ q̄stū ad eas vir agere pōt iure suo tanq̄ dñs ⁊ iuita vxore.C.ꝛe rei.ven.dote.nisi vir ad inopiam vgat ut dī ibidē. In paraphernalib⁹ aūt vir nullū ius hz nec ꝺ volūtatē vxoris ó eis intromittere se pōt.C.ꝛe pcu. maritus. vñ q̄stū ad ea nō pōt agere sine mādato vxoris.C.ꝛe pac.inuen.sup dote.l.vl. Si tamē vir p̄stiterit cautionē ꝛe rato pōt agere in rebus vxoris etiā sine mādato ei⁹ ⁊ cum mādato eius agere nō pōt nisi ꝑm q̄ cōtinet in d.l.marit⁹.hec Ber.ex ꝛe pcura. cōstituti. Ad quē ptinet piculū rei dotalis.s.ad vir̄ vel vxorē. R⁹ res date i dotem aut sūt estimate aut nō. si sic piculum spectat ad virū nisi res ex toto pierit ante nuptias.nā estimatio venditionē facit in hoc casu tam luc⁹ q̄z dānū spectat ad virū sicut ad rei emptorem ff.ꝛe iure do.plerūq̄s.⁊.l.res in dotē. Si vo nō sūt estimate tūc ad virū non spectat piculū rei dotal' vel euictionis vel exteriorat̄ois ⁊ ad vxorē.ff.e.plerūq̄s. Et ponit ibi exemplū q̄ si vestis sit estimata ⁊ mulier eam attulerit vir estimationē reddit. nō āt si estimata aīalia vel vestes accepit. fruct⁹ tū dotis ptinēt ad virū ꝓpter on⁹ matrimonij sustinendū. si tū sustinuerit on⁹ matrimonij al' secus ẽ.ff.e.dotis fruct⁹.⁊.l.plerūq̄s.§. si serui. vbi dī q̄ fet⁹ ꝓcoꝛ dotaliū ptinēt ad virū qa cōputant in fetib⁹ sic tamē ut suppleat ꝑus capita ꝑmortua ex fetib⁹ ia natis. vnde ibi fallit hec regula. Cuius ẽ emolumentū ei⁹ dz cē piculū.⁊ hoc ẽ verū nisi res dotal' ꝺsistat i nūero ponderꝺ mēsura.qa piculū taliū spectat ad virū. Set⁹ tū ācillaꝛ dotaliū ñ cedit viro.ff.e.plerūq̄s.§. serui. Idē ẽ ꝛe lapicidinis vbi lapis ñ renascit. nisi eniz sint tales q̄ lapides ibi renascāt cui⁹mōi sūt i gallia ⁊ asia fruct⁹ coꝛ ptinēt ad virū. Idē ẽ ꝛe fūdis argēti fodinis ⁊ silibus ⁊ ꝛe arboꝛib⁹ nō cedendis.ff.soluma.dinoꝛ.§. si fūdus.hec Ber ex ꝛe vsuris.saluberr. Si vo dos sit estimata electio tū ẽ reseruata viro exp̄sse vl tacite nisi vel rē vel estimationē p̄staret. idē ẽ ac si nō estimata eēt nisi actū sit ꝰcōtrariū.ut.ff.e.plerūq̄s.§.vl. Jó ẽ si dos sit estimata nō ut estimatio p̄stet ⁊ ut appareat q̄stū sit ꝛeteriorata matrimonio solu to.ut.C.ꝛe iure do.si int' virū. hec Hosti. Ad hec nota q̄ si ī estimatiōe ꝛecipiatur alter etiā maioꝛ.25.annis etiā sine alteri⁹ dolo etiā nō vltra dimidiū iusti p̄cij succurrit ei.qa nō cōuenit aliquē lucrari cū alterius dāno.ut.ff.e.l.i.§.vl.

Circa q̄rtū q̄runt plura.s.vtrum vir alienare possit rē dotalē īmobilem puta domū vel agrū. R⁹ tal' res aut ẽ estiata aut nō. si sic vir eam alienare pōt qa ẽ emptīcia nisi estimatio fieret ut sciret q̄stū res valeret.C.ꝛe iure do.si inter. Si aūt non sit estimata tūc nō pōt alienare nisi in his casibus.p̄ si ꝓcedat ad diuisionē fūdi dotalis a socio qui cōem hz illū fundū cū ipo. ipe tamen ad diuisionem prouocare non potest socium C.ꝛe fundo dotali.l.fi.z⁰ si alienet cū vniuersitate.ut ibidem.l.i. 3⁰ si alienet ex necessitate ut i.e.l. 4⁰ si cōuertat in vtilitatē

vroris.ut ibidē.l.vl.§° si vror alienatiōi ꝓsētiat secūdo pˢbiēnīū.eꝛ̄ ō iureiurā.cū ꝓtīgat i glo.a.bonūmō sint alie res viro ex qbˢ ei ꝓsulē possit.C.ad vell.auc.sine anie.6°.si tñ semel ꝓsentiat ⁊ cū ℔ iuret lz n.nō valeret talis ꝓtract. ꝑm leges valēt tñ ꝑm canōes.ut pz i.d.c.cū ꝓtigat.i tex ⁊ glo.qa iuramentū q̄si ꝑ secūdo ꝓsensu cēt ꝓtra illud venire ñ licēt.Et ad ℔ ins canōicū ꝑnādū iudex ecclesie ordinariˢ cogē debet p censurā ecclesiasticā iudices seculares.li.6.de iureiurā.lz.Et ꝑm Jo.an ibidē hoc itelligit sine mulier iuret p se sine p ꝓcuratorē cui dederit ad hoc spēciale mandatū.eꝛ̄ de ꝓcu.c.vl.⁊ di.63. tibi. vbi de hoc. Esto ꝙ mulier ꝑmo iurauerit dotē vel donatiōnē ꝓpter nuptias non alienare nec alienatiōi ꝓsentire nisi ex cā rōnabili ⁊ auctoritate iudicis. quid si postea ꝓsenserit nō auctoritate iudicis et reuocauerit nō cōtrauenire. Rº ꝑm Hosti.sup d.c.cū cōtingat.ꝑmū matrimoniuz seruabit.ar.extra de iureiurā.ea te.⁊.c. intellecto.Sed ℣.c.ti.tua nos. Rādet Jo.an.in c.lz.ꝙ ibi ꝑmū iuramentū fuit illicituz ⁊ iō nulli ꝓindicauit secūdū. Quid si mulier iuret rē dotalē alienatā non repetere. nūqd tale iuramentū erit seruādū. videt ꝙ sic.qa seruari pōt sine iteritu vite et ne. ⁊ mulieri tñ obest illud iuramentuz nec habebit auctorē piurij papā.ut eꝛ̄ c.cū contingat.Et idē ē de adulto rē suā alienante ⁊ iuramēto cōfirmāte.ut C.si aduerˢ vē di.l.i.in ꝓsti.feu.hac edictali.§.sacra.Ho aūt intelligit illud.c.cū cōtingat hoc mō. s.cū ibi oꝛ̄ seruare debēt subaudi mlieres. qa ꝓpria temeritate nō debēt venire ℣. ℔ papa restituet eas ꝓpio motu si iteruenerit iuramentū vi vel dolo ꝓstitū. Et ideo sequit sine vi sine dolo rē. ⁊ similit loqt aucten.sacra pubert. Sed quo constabit de metu vel dolo. Rº constabit ꝑm Hosti ex pspicuis insidijs cōsiderata psonaꝝ q̄litate.aut eni mulier ē q̄dā virago ⁊ sic ñ ꝓsumit coacta.aut ē nature debilis ⁊ vir dure cerucis ⁊ faciei ferocis.⁊ tūc iudex attēdat an exigente necessitate vera res dotalis sit alienata ⁊ tūc bñ ē.ar.extra ō emp.⁊ ven.ꝓuenit.aut vicio pdigalitatis viri ⁊ tūc alienatio ē suspecta. Itē an exparte creditoris fuerit adhibita cautela iuramēti.qa vix in hˢmōi ꝓsumit sponte ꝓstari.ut eꝛ̄ de renū.sup hoc. Itē mulier ꝓbabit minas viri ⁊ fortē vbera.eꝛ̄ de spō veniēs.⁊ de respon.ipu.ex lris.his oibus cōcurrētibus mulier absolutionē poterit ipetrare. Quid si vir suaui eloquio mulierē inducat ad ꝓsentiendū. Rº ꝑm Hosti ꝓsensus valz.ar.C.sigs aliquē testa. phi l.vl.Sed ar.℣.ff.de dona.int vir ⁊ uroꝛ̄ l.3.sed illud itellige q̄n non iteruenit iuramentū. Quid si mulier inducat ad iuramentū coꝛ̄ iudice ⁊ veniat ad aurē iudicis ⁊ dicat sibi ꝙ inita cōsentit ⁊ iurat Rº ꝑm Hosti.iudex non dz hoc sustinere sed etsi sustinuerit ꝓsumit ꝑ mulierē. ar. eꝛ̄ de his q̄ vi.c.i. Quid i dubio. Rº vi det tenendū iuramentū.qa in dubijs via tutioꝛ ē tenēda ⁊ eligenda.extra de spon. inuenis.vel relingit arbitrio papē.qa qō ipse voluerit tutiˢ erit. nec aliter agere potuerit nisi p eū absoluta fuerit ut dictuz ē supꝛ. Cōsiliū aūt generale gratia mulieꝝ ⁊ pentū eaꝝ videt hoc cē.s.ꝙ q̄n multer nubit faciant eā iurare ꝙ nūq̄z cōsentiat alienatiōi rei dotalis nisi coꝛaz iudice cā cognita ⁊ ꝓbata.s.necessitatis vere istātis.tūc eni si aliter cōsentiat etiā si iurauerit facit cū sit contrariū ꝑmo licito ⁊ honesto non tenebit.ut eꝛ̄ de iureiurā.ea te Et pōt addere ꝙ si vnq̄z cōtrauenerit nō valebit.ut extra de ꝓben.cū dilecto.§.1.vbiq̄z.sub ꝓtextu tamen talis iuramēti vi detur ꝙ quilibet rem alienatam expetere possit.hec Hosti.ti.de iureiuran. Quid si vir alienet rem dotalem imobilem. Rº aut alienat eam matrimonio cōstāte aut matrimonio soluto.si ꝑmo modo vir vendicare pōt ipsam veniens contra ꝓpriuz factū quia non ꝓcessit de iure.C.de agri.⁊ censi.quemadmodū.si secūdo modo aut paciscit mulier ꝙ non veniet contra aut non.si non mulier alienationē reuocabit. si sic non reuocabit. Et idem est si heres viri extiterit.⁊ deductis legatis quātitatem dotis habuerit de hereditate viri. Mā a possessore vendicare poterit qō ex hereditate sibi defecerit.ff.de fundo.dota.dotales.hec Hosti. Quid si vir alienet res mobiles. Rº hoc facere potest. quia non est ꝓhibitum.hec Hosti. Utrū vir alienare possit parafrenalia. Rº ꝙ sic scōm Jnno.si dominium eoꝛum sit translatuz in virum.alias non .ff. de iure dotium. si ego.

Circa qntū articulū q̄ ē de repetione ⁊ redditiōe dotis q̄rit pla. s.vtꝛ mulier cōstante mr̄imonio

dotem petere possit. R° aut vir est suspectus de dilapidatione aut nō. si sic. s. qa tuale vtit' sua substātia. puta qa ē lusor vl' taberna'ius tūc dos ē seq̄stranda. s. qñ vir p̄sumit' eā dissipatur'. ff. solu. ma. sicut de tem. §. si vo dotē. Et in hoc casu pōt mulier dotē petere matrimonio constāte. C. si p̄stan. ma. l. vna. Nō pōt tn̄ eā alienāe sed debet uti fructibus ad sustentatōz sui 7 viri 7 filioꝝ. C. de iure do. v. Sz qñ mulier petit dotē soluto matrimonio qō vult facere pōt de dote. Si vo vir nō sit suspectus aut labit' facultatibus aut nō. si sic p̄stare debet cautionē quā pōt p dote seruāda. vñ si non pōt p̄stare idoneā cautionē fideiussoriā p̄stabit iuratoriā. 7 i hoc casu non pōt mulier petere dotē nisi dos fuerit estimata. ut in. o. l. v. si vo nō labit' sic non oz cautionē p̄stare. 7 hec solutio elicit' ex dictis Ber. extra e. p vras. Si aūt mulier ēet suspecta vel etiam vir ēet ignotus 7 suspectus de fuga cōmēdari debet pecunia cōtis alicui mercatori ut de pte honesti lucri supportent onera matrimonij. extra e. p vestras. hec Hosti. Nōt etiā hic Hosti. q̄ cautionē fideiussoriam p dote seruanda vel restituēda nō debet mulier petere nec vir dare. etsi det eā siue añ matrimoniū sine cōstante matrimonio datio nō tenet. qa ē cōtra ius ut inuit ex p̄sse rubrica. C. ne fideiussori do. deuntur l. i. et. z. ar. extra e. p vestras. quod autem fit cōtra iura non valet. C. de legi. nō dubiū. Alig vo distinguūt q̄ si vir renūciet legi ex certa scia datio valet. si autem ex ignorātia nō valet. ff. sigs cau. §. si quis. Ad hoc rñdet Hosti. q̄ illud nō ē verū i p̄hibitis ex eā matrimonij qō ee debet libere. extra de spon. gemia. Dictū tn̄. c. per vestras velle videt' q̄ dos sub ea cautione tradat' quā vir p̄stare pōt. q̄ sub fide iussoria si eā p̄stare pōt. sic videt' Ber. i telligere. Hosti. vo exponit sub ea cautōe s. nuda quā pōt. subaudi de facili p̄stare. vel quā pōt. i. debet qa aliā de iure p̄stare nō pōt. 7 sic facit p eo q̄ logt' de potētia iuris nō facti. Est enī duplex potētia. ex de rescrip. scisciat'. Si aūt vir dedit fide iussoriā soluto matrimonio datio tenet. ff. so. ma. si p̄state. §. quotiens. Añ di uortio facto dos sit petenda 7 reddenda R° cōinges aut separent' ab inicem ꝓpter eām licitā ut ꝓpter p̄sanguinitatē vel affinitatē vel aliud h' modi aut ꝓpter causā illicitā. si p̄mo mō aut contraxerūt ignoranter. 7 tūc debet reddi qcqd habuerit alter ab altero si etiā scierūt cōsanguinitatē sed ignorauerūt gradū fore p̄hibitū repeti pōt dos 7 donatio ꝓpt' nuptias fm Jo. aut ꝓtrerūt scient' 7 tūc pdere debent qcqd alt' alteri dedit 7 oz fisco applicari. nisi excusent' errore vel minori etate vel etiā nisi papa aliter disponat. p bono pacis. ex e. mulieres. i tex. 7 glo. a. 7. c. si necesse. i glo. e. Si vo alter sciuit 7 alt' ignorauit q̄tū ad scientē locū hz p̄dicta pena ut dicit Hosti. Si aūt separent' ꝓpter eām illegitimā ut ꝓpter adulteriū ab alio cōmissū. aut separent' ꝓpter adulteriū vroris 7 tūc mulier p̄dit dotē 7 vir eā lucratur. p̄dit etiā dotaliciū. i. donatione ꝓpt' nup. si supple eā ex pacto deberet habere. ex e. vl. vel dotaliciū. i. pafrenalia ad quoꝝ restōnē nō tenet' vir i tali casu. C. de pac. cōuen. l. vl. 7 ex e. pluriū. i tex. 7 glo. fi. si tn̄ vir occidat vroꝛē ꝓpter adulteriū ñ lucrifacit dotē etiam si pactū de lucrādo eā p̄us fuit factū. ff. so. ma. si ab hostib'. §. i. vñ tūc dos redit ad filios vroris occise. in auct. ut liceat matri 7 auie. §. si ō ad ulterio. hec Jo. zz. q. z. admonere. Aut separent' ꝓpter adulteriū viri. 7 tunc vroꝛ lucrabit' donationē ꝓpter nuptias. quia vir 7 mulier nō ad iparia iudicant'. si tn̄ extant filij ex eoꝝ matrimōio ad eos spectat dos siue donatio. ex e. ut lite nō ꝓte. ad hoc. i glo. 7. Si vo ꝓtractis sponsalib' mr̄imoniū ñ seq̄t'. sigd noie dotis traditū fuerat repeti pōt 7 fruct' ei'. sp enī intelligit' si mr̄imoniū ſeq̄t'. ff. de iu. do. stipulat'. Idē ē de ācilla 7 ptu ei'. ff. de p̄di. cā da. 7 cā ñ se. l. q se debē. §. fūd'. Qua actione aget mulier p dote recipienda soluto mr̄imonio insta de eā ñ ꝓpter cōsanguinitatē vel aliud h' mōi. R° nō aget actione de dote qa nullū fuit mr̄imoniuz. q̄ nulla dos ß aget ꝓditiōe sine cā. ff. de cōdi. sine cā. l. vi. qa cā ñ fuit secuta ꝓpt' quam dos debat'. ex e. de prudētia. i glo. a. Sz nūqd fruct' oz restitui. R° q̄ ñ nisi illi q añ mr̄imoniū obuenerūt. qa illi ipso iure do tē augēt. ß q p' mr̄imoniū obuenūt ꝓpt' on' mr̄imonij sustinendū viri fiūt. extra e. mulieres. i glo. b. ff. e. dotis fruct'. Quid si vir on' mr̄imonij sustinuit añ nuptias puta qa puella ñdū nubilē duxit 7 aluit Rndz Ho. 7 azo q̄ ō egtate pt dici q̄ retinē pt fruct' pceptos tpe q̄ eā sustētauit

Ad hec nota q̄ vir tenet lucrari tripliciter. Uno modo ex pacto. ut si paciscat de tota vel pte lucranda vxoris ꝑ donatione ꝓpter nuptias, pactū eni hinc ide debet eē equale. ut extra e. donatio. in ter. glo. C. ō pac. cōuen. l. ex morte. Secū do ex lege. hoc duplicit. vno mō ꝓpt ad ulteriū vxoris ut supꝫ dictū ē. alio modo si vxor instituta decesserit vel religionem intrauerit deficientib⁹ liberis ꝓpinquis tūc eni vir succedit vxori. et econuerso. ut C. vnde vir et vxor. l. i. In oibus alijs et tos ad mulierē et donatio ꝓpter nuptias ad viꝝ redit soluto matrimonio. nisi cōtrariū obtineat cōsuetudo approbata. ex e. mulieres. et. c. donatio. §. sane. i ter. et glo c. Dia etiā empta de cōibus bonis viri et vxoris diuidi debent inter eos facto diuortio ꝓpter cām licitam si hoc cōstet. al'. oia ꝑsumunt ee de bonis viri. ex e. c. i. et z. Pone q̄ vxor cōicta de adulterio sit filiafamilias nūqnid vir lucrabit dotem ꝓfecticiā. Rndet Hosti. q̄ sic si dos sit recasura ad patrez. al's sec⁹ ē. ff soluto ma. l. z. videt tñ q̄ viuēte filia pater ne queat recupare dotē. Et habes optimū exemplū in ꝑlato vasallo alicui⁹ ꝓncipis qa si ꝑlatus cōmittit fellonia cōtra dñm ecclesia feudū pdit q̄diu ille ꝑlat⁹ viuit. sed post mortē eius recupat illud. ut in li fendoꝝ de capitulis regis cōradi. §. si clericus velut eps. hec Hosti. Quid si mulier amisit dotē suam ꝓpter fornicationē sua diuortij lata quo ad sepationez thori. et postea ꝓbata cōsanguinitate int eā et virū sepentur oio ꝑ ecclesiā data vtriq̄s licentia contrahendi. nūquid mulier dotem reptere poterit tanq̄s adulteriū nō fecerit. R⁹ Tancre. dicit q̄ sic. quia ex quo nullū fuit matrimoniū nō fuit adulteriū nec vlla dos. et qa ecclesia in illa sentētia decepta fuit reuocare debet vtitate ꝓbata ar. extra de fri. fraternitatis. Lau. vero dixit q̄ non ē decetero audienda z modo appareat q̄ non fuit matrimoniū nec ad ulteriū. qa ē punienda ꝓpter intentionez cū ope subsecuto. extra de biga. nuper. et. c fi. et ut ꝑ hoc auferat ceteris materia delinquendi et ne excogitetur ꝓbatio falsa contra matrimoniū ꝓpter dotem recuperandā. et hui⁹ sñie ē Hostien. Hoff. Jo. et Ber. extra e. plerūq̄s. in glo. e. ● Cui debet dos reddi matrimonio soluto. R⁹ si sit dos ꝓfecticia patri debz reddi mortua filia. ut. C. solu. ma. dos a patre. et hoc ē vtiq̄ si decedat sine liberis aliogn penes liberos remanet. z qdam contrariuz dicant ut ibidē. l. post mortē. Si vo fiat diuortiū viuēte pre et filia dos patri et filie ē reddenda ut ibidē. l. z. et. l. pe. vel saltem filie. extra e. c. i. Si aūt sit aduenticia debet reddi mulieri. ut. ff. so. ma. l. z. nisi ille qui dedit ꝑ muliere dotem stipulatus sit eam sibi reddi. ut ibidē. l. quotiens. §. i.

Sed nūquid soluto matrimonio debz dos statim reddi. R⁹ q̄ sic si dos constet in rebus imobilib⁹ iestimatis. si aūt in rebus mobilibus vel se mouentib⁹ vel etiaz in corpalibus ut pecunia vestimētis animalibus infra annū. ut. C. de rei vxorie actiōe. l. vna. §. cū aūt. quod tū est ad funus necessariū statim exigit. ut. ff. so. ma si filia. Si ergo imobilia stati soluto matrimonio non restituūtur tenet vir et ei⁹ heres ad fructus et eius pensiōes. In mobilibus aūt et se mouentibus tenetur ad vsuras post annū et vecturas nauiū sine iumentoꝝ et opas seruoꝝ vel quest⁹ ciuiliū annonaꝝ. ut. C. de rei vxo. ac. §. exactio. hec Hosti. Ad hec nota q̄ vir totam dotem reddere debet si pōt. al'. inq̄s tū facere potest. i. habita ratione eius ne egeat ut dicitur in dicta. l. nisi dolo diminuerit suam substantiam. si tamen venerit ad pinguiorem fortunam restituet totam. sed si vir paciscatur ut reddat totaz non valet tale pactum cū sit contra bonos mores. si tamen soluerit repetere nō potest. ff. de condi. inde. nā etsi. hec Ber. extra e. mulieres. in glo. Ber. Et transit dictum priuilegiū etiam ad filios ei⁹ de matrimoniū. non aūt ad heredes extraneos. ut. ff. solu. ma. maritum. Nota etiā q̄ expense facte in rebus dotalibus a viro aut fuerunt necessarie. et de minuunt dotem ipso iure. aut vtiles et ille repetuntur actione mādati vel negocijs gestis. aut negligenter et volūtarie ut picture et huiusmodi. et in his nulla dat actio etiā si fuerunt facte volūtate mulieris sed ꝑ mittuntur abradi sine deduci sine lesiōe prioris status. C. de ipensis in rebus dota. factis. l. i. et. l. quod dicitur. Et hoc est verū cū sit sepatio quo ad fedus matrimoniū. secus ē si quo ad thorū ꝓpter ad ulteriuz. extra e. plerūq̄s. vbi de hoc. bene Ber. extra e. mulieres. in glo. b. ad fi.

Circa sextū articulū qui ē ō primi legio dotis.nota q̄ dos ē multū ꝓuilegiata.Nam ꝓ ea oīa bona viri tacite sūt uxori obligata.vnde siquis hereditatē viri possidet mulieri ꝛ dote respondere debet.extra ꝛ pigno. ex litteris habet etiā uxor ꝓ paffenalibus tacitam hypotecā nisi sibi ꝓuiderit ꝓ speciale ⁊ expressam.qa tūc alīs renūciare videt.C. ꝛ pac.cōuen.sup dotē.l.fi.Et hoc ꝓuilegiū extendit ad heredes uxoris ꝓprios i.ad filiū nepotē.nō āt ad heredes eī⁹ exneos.C.ꝛ ꝓuil.do.vna.l.hoc tm̄ ꝓuilegiū nō habent mulieres heretice.C. ꝛ here. l.i.vnde uxor quo ad dotē p̄fertur oibus creditoribus etiā tpe ꝓximis actiōes personales vel etiā tacitas hypotecas habētibus.nō aūt p̄fert ꝓximis creditorib⁹ hypotecas exp̄ssas habentibus sicut nec fiscus q̄ simile ꝓuilegiū hz cū muliere.ex ꝛ pigno.ex litteris.in glo.c.e.In donatione aūt ꝓpter nuptias p̄fert mulier posterioribus tm̄.C.e.l.fi.Itē bona uxoris ñ sūt distrahenda nec etiā ꝓpter ꝛlictuz viri.distrahūt tm̄ ꝓ viro q̄cq̄ in casu.nam in cā ꝓmipilarij sunt ꝓ eo obnoxia si oīa bona eius sūt exhausta.C.ne uxo.ꝓ mari.l.i.et.z.⁊.C.in q̄bus causis pig.ta.contra.l.satis. hec extra ꝛ cōsue.ex pte.ī glo d. Sed nūquid dos p̄mi matrimonij cōuerti debet in matrimoniū sequēs. R⁹ q̄ sic nisi ꝓbet aliud cōuenisse.ff.e.dotē. Et hoc ē verū si mulieris erat actio pura nā si erat extranei non cōuertit nisi consentiente stipulatore dotis.ff.eo.stipulatō dotis.Hoc etiam intelligitur si pater eī⁹ non vivit. nam si patre viuente non nupserit constituta heres cum extraneo dotem ꝓcipiet.ꝓstituta vō cuz fratribus dotem conferet.C.ut oīa vtriusq̄.l.fi.Si vō pater vivit. tūc aut mulier cōtraxit volēte patre.aut nolēte.Si volente nō licet patri aliquid diminuere ꝛ dote p̄mi matrimonij nisi forte eius substātia sit aliqua clade fortuita diminuta. qa tūc dare nō cogit ultra vtutē substantie suc. Si autē patre nolente.tūc secus ē, vnde imputet sibi q̄ cum ea sine dote contraxit. marie si pater iusta ꝛ causa contraxit. ut quia vir erat vilis ꝓsona.in aucten.ꝛ eq̄li.do. qa vō.colla.7.hec Hosti.Aliter dī.ff. de ritu nup.ꝓ si filia inuito patre nupserit pater eam dotare tenet nisi virū indignuz elegerit.

Finis ad ꝛi laudē⁊ virginis Marie.

De significationibus vbozum.ti.41°.

QVonĩ quenĩ quia ĩ aliquibus p̃missis capitulis siue titulis nõnulla reperiunt qñq; iurĩ tã ciuilis q̃ canonici vocabula. que lectoribus eozum ignaris tediuz in legendo ꝛ etiã difficultatez in itellegẽdo ꝓbere possent. Jdeo ħ̃ ẽ aliqualis doctrina bꝛuis ꝛ vtilis ꝛ significatiõibus biꝰ vocabuloꝝ ꝑm ordinez alphabeti supponenda. Illoꝝ tamen vocabuloꝝ quoꝝ noticia in titulis buiꝰ summe tradit. ĩ eisdem titulis significatio requirat super q bus etiam vocabulis ꝛ alijs cõtentis in ipis titulis.tabulam ꝓposui ꝑm ordinem alphabeti.Exordium g̃ istius tituli sumemus a vocabulis incipientibus ab.a.

ABigeus dicit ꝓꝛie qui pecora a pascuis ꝛ armentis subducit. ab abigendo.ff.ꝛ abigeis. vnde dicit ibi qui pecudem vnã aberrantẽ vl̃ equos ꝛ solitudine abduxerit nõ est abigeus sz fur.

Abintestato.i.sine testamẽto.ꝛ ẽ aduerbiuz ꝛ intestatus.ta.tũ.nomẽ.i.sine testõ. hec ꝓbant in Rica.inſti.ꝛ hẽd.tatibꝰ q̃ abintesta.ꝛferunt. Juncto ꝑncioꝰ nõ tñ q̃ ista dictio hic non ꝓꝛie ponit sz ꝓꝛie vbz poni sub dictõe in. vñ intestatus.i. sine testamento.

Abolitio est accusatiõis institute p snãz pemptõ.ꝑm glo.in Rica ẽ ꝛ abolitõibꝰ.

Abrogare est ꝛstruere sz ꝛrogare est in ptẽ tollere. vnde lex dicit quandoq; abrogata.vt.ff.ꝛ v̄.sig.

Acceptilatio est quidã actus iurisciuil' inuentꝰ regulariter ad tollendũ tñ obligationẽ vbozuz.i.stipulatõez que ẽt ẽ in iure ciuili ꝛ sicut in ꝓtracta obligatione p stipulationez quedam vba sunt certa a iure ciuili introducta.puta p interrogatõnẽ ꝛ rñsionem vtriusq; ptis a quibꝰ ꝓcedit obligatio sic ẽt eodẽ iure in acceptilatõne introducta sunt certa vba interrogationis ꝛ rñsionis mutue.ptis vtriusq;. a quibꝰ ꝓcedit ciusdez obligatõis dissolutio.puta ꝛbitor stipulatõe obligatus interrogat creditorẽ suuz sic. qõ ego tibi p stipulatõez ꝓmisi habes ne acceptuz ꝛ creditor Respondet.habeo acceptum q̃si d.pinde habeo ac si accepissem a te p verã solutionez ꝛ sicut vba solutione liberatus esses ita hac acceptilatõne liberaris vnde acceptilatio est imaginaria solutio in hoc similis vẽ solutõni q; sicut p verã solutionez oio tollit ipo iure obligatõ natularis ꝛ ciuilis ita etiaz per acceptilatõnẽ que est solutõ imaginaria ꝑ eo q; lex imaginat ꝛbitorez absolutum per eam. p solutionez veraz.vt instit. quibꝰ mõis tollit obligatio.§.ẽ aũt acceptilatio. Dic ergo acceptilatio regulariter non tollit nisi obligationes verbis.s.per stipulatõnem ꝓtractas.obligationes vo ꝓtractas re vl̃ ꝓsensu vel litteꝛ ꝛ quibus vide supra.liz.ti.4.ar.z.non tollit.nisi ꝛducant in stipulationez acquilianaz.ꝛ qua vide supli.z.ti.19.ar.z.b.

Accipere differt a capere.j.in capere.

Acor ꝛ mucor sunt vicia vini.q; q̃doq; accescit ꝛ qñq; muccescit. vnde dicit acidũ vel muciduz.ẽ etiã mucor vicium panis cuz panis muccescit.

Acta dicunt publice scripture negocioruz q̃ gerunt ordinez ꝓtinentes.

Actio vt dicit instit. ꝛ actõibus in ꝑpe est ius ꝓsequendi in iudicio q̃ sibi ꝛbetur. Est autem actio alia psonalis.ħ̃ est in psonam. alia realis.i.in certam rẽ vt qñ petit res certa. vnde actio in rem dicit vendicatio.qñ.s.aliqs dicit rem ꝛ q̃ agit suaz.ꝛ aduersariꝰ dicit eam etiam cẽ suã Actio aũt in psonam dicit ꝓditio qñ aliquis ꝓtendit aliquid dari vel fieri sibi. qñ vo agit vt res sua restaureꝛ sibi ꝛ negociũ certũ ꝛ spãle nomen incidit. vt ide posito tunc non dicit ꝓditio sed psonalis actio simplicit. Hoc aũt nomen ꝓditio ꝛscendit inde qõ olim erant iudicia ordinaria ꝛ certa ꝛ quedam solennia verba oportebat ꝓdici.i.simul dici. vt si quis ꝛ ficeret in vna syllaba cadebat a cã. Non ꝛbz autẽ actio in rez moueri ꝓtra vẽditorẽ.sz ꝓtra ꝑsidentem in loco in quo res est.L.vbi in rẽ actio exerceri ꝛbeat l.i.ħ̃ instit. ꝛ actionibus. Jtem actiõm alie dicunt bone fidei alie actões stricti iurĩ Actiones bone fidei sunt iste.s. exempto ex vendito.ex locato.ex ꝓducto. ꝛpositi ꝓmodati.pignoraticia.ꝛ ex pmutatione. ꝛ ꝛ his actõibus oibus habituz est sup̃ in titulis suis.Sunt etiã plures alie actiones bone fidei quas sub silentio transeo gr̃a brꝛuitatis.Actões autez stricti iurĩ sunt actio ex mutuo.ex arbitrio.ꝛ ex stipulatione. Actio redibitoria est quãto minoris que daꝛ emptori ꝓtra vẽditorẽ

si seruū vicioſum ſibi vendat.ſz differen
ter qz ſi fuerit viciū corpis vt ſi ſeruꝰ vel
aīal ſit morboſuz dat' redhibitoria ẽptori
īfra ſex menſes vtilis.vt vẽditor aut ſer
uum vel aīal morboſuz recipiat ⁊ p̃ciuz
reſtituat.Si vo ſit vicium aī datur actio
eſtimatoria q̃ſto minoris īfra ānuz vtilẽ
q̃ſti ẽ ẽptoris ſeruū nō eẽ ebrioſuz vl' lu
xurioſuz.ff.de edil.edi.l.i. Actio ꝓſcri
ptis vbis.q̃ ꝓpetit.ſi ita ꝯdnri equū tuū
vt poſt eadẽ q̃ſtū nos ꝓueniet vl' q̃ſtū eſt
iuſtū vel q̃ſtū vī bono viro vl' ſilia.iſtitl.
de.le.§.q̃ de cā Actio de iofficioſo teſtō
q̃ ꝓpetit liberi circa teſtm̃ pentū ⁊ pẽtiꝰ
circa teſtm̃ liberoruz ⁊ circa teſtm̃ frīs ſi
turpẽ ꝑſonā inſtituat bẽdez. Actio le
gis aeglie q̃ ꝓtinet duo capitula.ꝑmū eſt
de occiſ ſuis vel q̃drupedibꝰ q̃ nūero pe
cudū ꝓtinent.q̃ cāu fit ꝯdẽnatio q̃ſti p̃ci
ea res fuerit eo āno retro.zᵐ capitulū de
eiſdẽ vulneratis ⁊ feris ⁊ beſtijs occiſis
ceteriſq; rebꝰ ruptis. veluti veſte. vaſe. ⁊
ſilibꝰ.q̃ caſu tāti ꝯdẽnat' q dānū dedit q̃
ti res fuit.zo.diebꝰ retro.Ꝟ actō dat' ꝯ cō
fitentẽ in ſimplū ⁊ negātem in duplū.
Actio de dolo q̃ ꝓpetit qñ dānū mihi do
lo datuz eſt.vel qñ aliqs ꝯ me dolo vſus
nec ſupeſt aliꝙ alia actio q̃ poſſit expiri.
Actio ī factū q̃ dat' ꝯ iudicẽ q p īgrā
tiā male iudicauit ad reſtituẽdū dānum
qō p eius ſnīam ẽ illatū. Actio certi q̃
ꝓpetit qñ res certa in ſtipulatiōez ẽ deduc
ta. Actio indebiti q̃ ꝓpetit ei q p erro
rẽ idebitā pecuniā alī ſoluit.Sunt ẽt p̃
ter p̃dictas mlte alie actōes ſtricti iuris.
quas relinquo gratia breuitatis.Scien
duz autẽ q̃ ꝑme actōnes dicunt' bone fi
dei.nō qz tñ in eis debeat bona fides ſer
uari.qz ẽt in actōibꝰ ſtricti iuris ⁊ in q̃lz
ꝓtractu bona fides dz ſeruari.ſz qz ī ipis
bona fides eruberās eſt p̃nāda. ⁊ inde
plenioꝛẽ bz ptātez ad oīa exequẽda que
ſuadet equitas vel fides bona. Actio
nes vo alie dicūt' ſtricti iuris qz ñ venit
ī eis niſi qō ſtricte exigit nā actō s vl' qō
p̃n' ẽ in obl'one.vñ in ꝯctibꝰ ſtricti iurī ñ
veniūt vſe niſi ſint ſpālit' ꝑmiſſe. Illō.n
tñ venit ī iudiciū de quo eſt actuz exp̃ſſe
p pacta int' ptes habita.vt venirẽt ſz ī ꝯ
ctibꝰ bone fidei veniūt vſe ex mora.ſi.ſ.
aliqs ſit ī mora ſoluẽdi.q̃ tū ꝑdie nō ſūt
vſe ſz itereſſe. Nō veniūt ẽt in ꝯctibus ſtri
cti iuris fructꝰ vt ſi petā qō aliqñ ñ fuit
meū niſi atpe. litis ꝓteſtate.ſz ſi petā qō
aliqñ fuit meū veniūt fructꝰ ex mora vl'
ẽt aſi morā qñq; de qs locupleteſ' cū al
teriꝰ iactura.ff.de vſur l.z. Nō venit ẽt ī
eiſdẽ intereſſe ſi rẽ dari mihi ſit ī obl'one.ſe
cus ẽ ſi rẽ tradi vl' p̃ſtari l' fieri certo die
ſit ī obl'one. Jn bis.n.tribꝰ cāibꝰ ſi p me
ſteterit q̃ minꝰ impleā.ꝑmiſſuz ter̃poꝛ ad
intereſſe ex mora.ſi ille incurrat dānū.ff.de
v.ob.vbi āt.§.vltī. ⁊ l.ſi fūdū. Jtē in ꝯcti
bꝰ bone fidei veniūt ea de qbꝰ ñ ẽ cogita
tū.vt rupta.ceſa.qz ibi ſi tñ vẽit p̃ncipa
le.ſz ẽt acceſſoria.ſ.fructꝰ. Jn ipis.n.oīa
veniūt ī iudiciū p̃ter illa de qbꝰ actū ẽ vt
ſi vẽirent oīa inq̃s veniūt q̃ ſb nā actōnis
q̃ ꝑdīt' includūt'. qnimo ⁊ in actōibus
ſtricti iuris pꝰ litẽ ꝓteſtatā veniūt fructꝰ
⁊ alia acceſſoria ſz Ꝟ fit offiº iudicꝭ poti⁹
ex̃s iure actōis.ex̃ de excep.cū venerabil'.
ī glo. Actōes q̃ infamāt ſt' q̃tuor.actio
nes deſcẽdētes ex ꝯctibꝰ q̃tuor.ſ.mādati
depoſiti.tutele.ꝑ ſocio.qō ītellr de actōne
directa.⁊ q̃tuor deſcẽdētes ex q̃tuor delī
ctis.ſ.iniurijaꝝ.bonoꝝ raptoꝝ.furti ⁊ dolī
ff.de bis q no.infa.l.furti.p̃dcā ẽt de actōi
bꝰ patẽt inſtitl.de act ⁊ tribꝰ rubricis ſeqn
tibꝰ. Actiōes q̃dā ſt' ꝑtorie vt q̃ ſt' an
nuales.qz ⁊ ipe ꝑtoris.j.ānuz expirat ī
piū.vt actōes iniuriaꝝ.⁊ alie ꝑtorie actō
nes ⁊ penales.iſtitl.de ppe.⁊ tpa.ac.circa
p̃nᵐ.elapſo āt āno a tpe in q̃ iceperūt cō
petẽ nō p̃ſt intẽtari niſi fuerīt ātea mote.
Quedā ciuiles vt que ex ciuili ꝓficiſcūt'
Actoꝛ ẽ q agit ⁊ pulſat aliū.reꝝ aliq̃s ab
eo petẽs ꝓcedi l'reſtitui.de actore etiā in
fra in curatoꝛ.
Accuſatoꝛ ẽ q aliquẽ accuſat ⁊ crimialẽ
mouz qōz.⁊ dī accuſatoꝛ q̃i ad cātoꝛ.qz
ad cāz vocat cū q appellat.ex̃ ō v.ſi.foꝛ⁹
Accenſa: ẽ alicꝰ de crine delatio p̃m goff.
de hoc infra in referre.
Acempta dicuntur illa legata q̃ teſtatoꝛ
admittit legatario volūtate mutata.
Aduerſio ẽ cꝰ cuiq; opis certa rōna⁹ p̃m
quā qs ꝑ certa mercede certū opꝰ ⁊ dē
minatū ſuis ipēs ſuſcipit dirimēdum vel
faciendum.
Affirmatia q̃q; exponit' p negatiaz.ex̃
de teſtibꝰ.⁊ at.veniēs.meliꝰ i.c. lz vniuer
ſis.vbi dī in oꝛe duoꝝ vl' triū.i.ñ pancio
rū.q̃q; ecōuerſo.vt di.i.ius nāle.vbi dī
trāſire p agꝝ alienū.i.ñ tuū fas ẽ.iure.n.
nāe nihil eſt alienū qz oīa ſunt cōia.
Agaſo dī cuſtos equoꝝ.ſz ꝑdie aſinoꝝ
inde dī egtiꝰ. egtiū vo dī grex eq̃ꝝ de q

ī.l.fi.ff.si q̄dru.pau.feciſſe dica.

Alla ꝑ accurſiū dr̄. 20.egtes ſic dc̄i.quia vice alax tegat.Coborſ bz.io.alas.legio io.coborres.

Albū ptoris dicebaf tabula q̄dā walbata ſita i roſtris i q̄ ꝓpoſitā edicta ptor vt facile ex eminēti ꝓſpicerēt 7 legerēt roſtra ät dr̄ foꝝ cāx.i.vbi cāe tractāt.ſic dictum q2 auguſt⁹ fecē walbata roſtris nauium fieri ſedes cauſarum.

Allegare.allegādi mod⁹ in iure tā canonico q̄ ciuili tradit infra in iuris coꝝ⁹.

Alienatō cā mutādi iudicij fcā ē q̄ tractat ex̄.i.li.ti.41.locū bz cū qs credēt ſe ꝓuehēdū ſup re aliq̄. aliēat eā volo malo cā iudicij mutādi a ſe 7 ſuſcipiēd ab eo i quē trāſfert poſſeſſiōez illi⁹ rei ꝑ gof.

Alimēta. alimētox noīe itelligūt cibaꝝ veſtit⁹ 7 habitatio.q2 ſiñ his coꝝ⁹ ali ñ pt. vñ alimēti legatis pdcā wbēt.ff.ē ali.7 ciba.legl.l.legatis.

Annotatio ē bonox pſcriptio.vt cū qs ī ius vocat⁹ abſentat ſe.vt re⁹ crimis patiatur ānotatōez bonox.vt ſi.j.ānū venēit 7 a crimine ſe purgauerit bona ſuſcipiat 7 ſi nō venerit in fiſcum ꝓgregent.

Appitores ſunt illi q ptes citant 7 eas ī iudicio faciunt apparere inde ſic dicti.

Appellatio eſt a minori iudice p inuocatōez maioris iudicis ptextu iniqtatis p̄ſ ſine late wciſio fm hoſti.

Apices iuris ē his ſūt q̄ ad mex ptinēt ipiū 7 q̄ nō vt dic̄ R o ō.ſup ti. ē penis. ē his ēt ē q̄ ordo iur⁹ eſt ſeruād⁹ vt vlt hoſti.ti.ē diuor.ꝓpt fortitudinem.

Apotheca ē ſcriptura quā wbitor accipiens pecuniā loco cautōis dat creditori. 7 recipit eam wbito ſoluto.7 dr̄ ab apo qō ē re 7 captio q̄ receptio. 7 ꝓponit ēt cū anti qō ē ō 7 dr̄ ātipotheca.ce.q̄ ē ſcriptura in q̄ wbitor cōfitet ſe recepiſſe pecuniā quā credidit 7 ēdidit eā wbitori. vñ v. Apoca ſoluēti dat ātipoca r̄cipiēti.

Apocriſari⁹.i.nunci⁹ ſecretus.ex̄ ē elco. ſignificaſti cū glo.i.

Apolides dr̄ qui ſunt ſine ciuitate ab a qō eſt ſine 7 pol qō ē ciuitas.

Applūbarij ſunt nuncij pape fm Jo.i.q 7.ꝓuenientibus cū glo. in vo apocriſarijs

Apli dr̄ i iure lex dimiſſorie appellantibus date ab illis a quibus appellatur.fit mentio in cle.i.7.z.ē appell.

Apotheca dr̄ loc⁹ vel arcba ī qua repōitur aliquid cuſtodie cauſa.

rbitriū ē ꝙ hoſt.ptās alicui volūtarie data 7 recepta ad ꝓnūciādū in lite ꝓut fuerit ei viſuꝝ aliqñ certa pena vallata 7 certis termis limitata.ꝙ vo abbatē ꝓpromiſſū ē ptās arbitris data.arbitriū ät eſt ei⁹ ſnīa.Sūt ät arbitrox duo gnā.ſ.ꝓpromiſſarij q ꝓprie dr̄ arbitri 7 arbitratores p̄mi eligūt vt indicef.vt.ſ.pcedāt ſuato ordine iudiciario in ſbalib⁹.ſcōi nō. Jtē p̄mi dāt ꝑ abbatē ad cogſcēdū 7 diffiniēdū.vt ſi petas a me comū 7 ego wnegez 7 fiat ꝓmiſſio ī aliquē.ille ē ver⁹ arbiter q2 eligit vt cogſcat 7 diffiniat c⁹ ſit com⁹ ſz ſcōi eligūt a ptib⁹ nō ſup re litigioſa. ſz vt ꝓponēdo l'diuidē⁹ int ptes diffiniāt tñ.vt ſi duo ſocij res ſocietatis diuidē velint ad arbim. De.petrus erit arbitrator. ar.ff.p ſocio.l.ſi ſocietatē.§.arbitrorum.

Archimādrita ē ꝓnceps ouiū ab archos qō ē ꝓnceps 7 mandros qō eſt ouis.

Archipſbrox duo ſt gnā.ſ.ciuitatē ſis 7 ruralē ex̄.e.t.offim.7 hi vocāt wcāi.ſb ho

Arguñtū q̄ argute iuentū. ex̄ ē v.ſigl. foꝝ⁹. Utx ab ecclēſis gētiliū ſit argumē tādū.ē ꝓſe.di.i.§.i.ī gl.ī v.ſi.n.iudex.

Arma hoſtis ātiq ad miſeras aīas captiuandas ſunt ocioſitas 7 voluptas.ex̄ ē renū.niſi cum pdem.§.verum.

Aſſiſteriū ē com⁹ mōialiū ſic monaſteriū monachorum.

Aut.qñz ponit diſtictīe vt qñ alio poſtonecē ē altex tolli.vt cuz dr̄ dies aut nox. Mñz ſbdiſiūctiue.Subdiſiūctiax duo ſt gnā. vm ꝑ qō ñ pñt ābo cē ſil'.ita tamē ꝙ vtrūq; pt cē.vt cū dr̄ aut ſedz aut ābulat altex ꝑ ꝙ ābo pñt ſil' cē. vt cum dr̄ oñe aīal aut facit aut patit.ff.ē v.ſigl. ſb vba

B

Bannire dr̄ ſb pēa ad cāz vocare

Biarcha ē ꝓnceps militū.40.a bis viginti 7 archos qō ē ꝓnceps.

Bona eccleſiax ifra in eccleſiarum.

Bona vacare eſt ea dñm non habere.

Boues ñ ptinēt ſb appella⁹ iumētox. ſz pecox.ff.ē edil.edi.l.ediles.§.iumētox.

C

Calumnia eſt falſi crimis ipoſitio

cancellari⁹ dr̄ c⁹ officiū ē reſcripta 7 rūſa ipatox reſpicē 7 male ſcripta dānare 7 bñ ſcripta ſigillare. 7 dr̄ a cācellādo.i.dānādo lras linea p mediū ducta.ſuppūctare vo non lram punctis ſuppoſitis damnare.

Canō.i.ecretales.

E.

Ape ē aliō ꝑs accipe. cape. n. ē capere ita ꝙ cū capis fiat tuū. accipere autē potes qō accipiendo non fiat tuum.

Capl'z fac maior ps capli. ex de elec. qz p pt̄. i glo. ⁊ qñ ꝑs sanior lz sit nūero minor est iudicāda maior. ⁊ ꝓponēda. puta qñ ps altera nō ē sana. s. qz idignū eligit vl' ꝯ ecclesiā aliqd fac. sec⁹ ē qñ vtraq; ē sana. ex de bis q̄ fl. a p. ea nosc̄it̄ l glo. d.

Jtē qō fac maior ps capli totū cap^m itellr̄ facē. B ē vuz i bis q̄ ꝙpetunt eis. vt collegiatl. ñ vt singul. ⁊ i bis q̄ sit de necita te faciēda. vt i electoīb⁹. alienatoīb⁹ ⁊ si milib⁹. B ⁊ plura alia de hac mā. extra de ꝙsti. cum omnes in glo.

Captō ē dece⁹. vñ captiosū ē deceptuosū

Cardinales dc̄i sc̄a cardie. qz sic̄ hostiū regit̄ cardie. sic p eos regit̄ ecc^a vlis. di zz. sacrosan. in fi. Dicūt̄ ēt cardinales ꝓzi. i. ꝓncipales. qz p eos dz offi^m i ecc^a regi. vt ex de offi. archipsbzi. misteriū i gl. ⁊. 7. q. i. pastoral. Jtē cardo oiuz ecc^a⁹ dr̄ papa. zs. q. i. §. bis ita. ⁊ cardinales dn̄r. ex de ꝙsue. cū venēabil' Nō ꝙ ꝑsbzi cardinales bñt titulū. diaconi vo nō br̄e dn̄r. ex de arbitrl cū a nob. qō ibi male ꝓba. ⁊ lz i decretalib⁹ sepe ponāt̄ ꝑsbzi sñ titulo. tñ in lr̄is pape nūq̄s ponit̄ ꝑsbz sine titulo. nec diacon⁹ nec epus cū titulo. vñ si lr̄az bullatā in q̄ B ñ fuer̄t inuenerl. ipaz iudices ēe falsaz. ar. ex de crīne falsi. ꝑs ḡui B host. i sū. ti. de offi. archipsbzi.

Casstare est minutatim stillare.

Calcul⁹ est rō. numer⁹. snia. carbo.

Causa dr̄ a cān q̄ venit qz sepe casualit̄ occurrit boi ꝯ volūtatez ci⁹. ē. n. cā mā ⁊ ozigo negocij necdū discussōis examine patefcā. q̄ dū ꝓponit̄ cā est. dū discutit̄ in diciū. dū diffinit̄ institia. ex de v̄. sig. foz⁹.

Est āt cā q̄dā spūalis l' āneza spūali ut si sit de iurepr̄onat⁹. q̄dā ciuilis vt cū agit̄ de rei vēdicatōe vel cā pecūiaria. ex de libel. obla. c. pen. ⁊ vl. Quedā crinal' ut cū agit̄ directe de crīne ⁊ actōz dz iscribē. ex de accu. veniēs. Quedā mixta ut cū agit̄ de crīne ciuilit̄. vt de adultio ad sepatōez thoz. Jn bis trib⁹ cāib⁹ vltis iurat̄ de calūnia. Jn p^a vo cā nō iurat̄ de calūnia. sz tñ de vitate dicēda. B ber. ex de iurl calū. c. i. ⁊. z. si tñ agat̄ possessozio ꝓ re simplici iurat̄ ō calūnia. ⁊ silr̄ i expōib⁹ ꝓpositi. i re spūali. vt ibiō Cā minima dr̄ duoꝝ aureoꝝ. vel. io. aureoꝝ. vel. 50. solidoꝝ. l' illa q̄ nō suffic̄ ad sūpt⁹ iudiciales. vt ex de appel. de appel. i glo. Cāe fauorabiles sc̄ ḡtuō. s. de libtate. ecc̄ie⁹ cote. ⁊ testō. ex de re. iud. duob⁹. Cā aūt argumto. s. nāl rōis. aut ꝓbatōe testiū vel tabularꝝ .i. instrōꝝ ꝙstat. ex de v̄. sig. fozus. facit etiam ꝓbatōem ꝙfessio. vt ibidem in glo.

Cautio ē gnāle nomē oīuz securitat̄. Cautionū aūt alia ē fideiussoria. s. qñ inc uenit fideiussor. a^ ē pignoratoria sit^ ypotheca^. vt cū pign⁹ dat̄ aut ipotheca supponit̄. alia iuratoria. vt cū ꝓmissio iuramēto firmat̄. alia apothecaria siū chirogr̄ pharia. alia ꝓmissio nuda. ⁊ dr̄ policitia ꝙuētio. Moie āt cautiōis nuda ꝓmissio itelligr̄. cū vo addit̄ idonea vel sufficiēs itelligit̄ pignoratícia vel fideiussoria. B ber ex vt lit̄l. nō ꝓtestata qñ. Scōz āt canones qñq̄s cautio sufficiens dr̄ cautio iuratoria. ex de sen. ex. ex sacro. meli⁹ glo. i. c. qñ. §. in alīs vt lit̄l. nō ꝓtl.

Cautio ex cuictōe est securitas ēptoꝛi p stita a vēditoꝛe qō si res ēpta euicat̄ ab alio. vēditoꝛ ei restituat estimatōez rei in duplū l' i simplū ꝑ qō inc̄ eos ꝙuenerint

Cedit bonis q onerat⁹ debitis cū ñ bēat vñ soluat oīb⁹ creditoꝛib⁹ oia q̄ bz illis concedit.

Cedē die debiti ē pecuniā incipe debere.

Celicole dicūt̄ q colūt plāctas. C. de iudeis ⁊ celicolis p totū. maxīe i glo. Nice que hoc notat.

Censere ē iudicare. ꝑcipere ⁊ ꝙsentire.

Cēsor ē iudex. ⁊ cēsura iudiciū. Jtē cēseri dr̄ ꝑdia q̄ ꝑbēt censuz. ff. de v̄. sig.

Censitor est qui censum exigit.

Cēsiti q cēsent̄. i. cēsuz ꝑbēt. ⁊ dr̄ tributarij a tributo. tributū vo dr̄ a tributōe.

Cessio ē iuris ⁊ actōis trāslatio. Nōnō āt q̄ i instrīs cessōis dr̄ q̄ cedēs cū cui cedit ꝙstituit ꝓcuratoꝛē vt i rez suā. Ad c⁹ cuidētiā sciendū q̄si cū Petro ex mutuo vel alit̄ Xristi tibi ꝙpetit ꝯ cuz actio directa ⁊ psonalis qz cū eo i tua p^a Xristi tibi ēt ꝙpetit actō vtilis q̄ vtilit̄ ⁊ cū effectu debitū ipz tanq̄s rē suā ꝓseq̄ris. Si āt mihi iura ⁊ actōes ꝯ ipm debitoꝛē tuum ex cā vēditōis vl' alia certa cā cēserl. trās ferr̄t i me vtilis actō q̄ possū vti ad ipsuz meū debitū tāq̄s rē meā exigendā. Drca vo ⁊ psonalis remanet apō te cū a te per cessionē ñ potuerit separi ēt si velis. adeo inhēt tibi. vō. ff. p socio. l. z. nō video qūo ibi pbēt̄. sz bñ ē gl. in. l. frat. a fratre. ff. de ꝙdi. idebi. in gl. sup vbo pueniss̄et. vñ ad

eā intētādā ꝛbes me ꝓstituē ꝓcuratozē tuū.lz i rē meā.i.ad exigēdū ipm ꝛbituz factū meū. Ad qō nō.ff.ꝛ ꝓcur. si qs i rē suā.ꝫ sic pz ꝙ in actōe directa ꝫ ꝓsonali suz ꝓcuratoz tu⁹. q̄ alit nō poteram vti.lz.n.directa non ꝓsit cedi pōt tamē mādari ꝫ ei⁹ exercitiū ꝓmitti

Libarioꝝ noīe ñ itelligūt vestes sz alīa tozn.ꝛ alimētis.l.vlt.

Liminilia dñr pelues. inde ciminiliare⁹ .i.thaurari⁹ siū sacrista q custodit thesaurū q i peluib⁹ colligi solet ꝫ ide ciminiliarchū.i.loc⁹ vbi thesauri custodiunt.

Linic⁹ribald⁹ꝛphēsoz.a cinos qō ē caus

Circūducē lrām ē eam circūducta linea damnare.

Circūmuniatozes dñr q circūdāt prīam a nūdinis ad nūdinas venalia ꝛferētes

Cistellū dr loc⁹ in q̄ collēa vsui rebuāt.

Citatio est in ius vocatio.si vo in edicto p̄co vel iudex aldat.ff.s.si die p̄scripto ñ veneris ꝓdēnaberis.tūc dr edictū pēptoriū. Fit autem citatio a iudicib⁹ ecclesiasticis p lras a secl'aribus p nūcios cōitatl.

Ciuitatis noīe nō ꝓhēdit diocesis nec ecōuerso.eꝛ ꝛ eta.accepim⁹ i gl. Ciuitas muroꝝ ambitu terminat.eꝛ ꝛ sen.ex.si ciuitas.ꝫ vide tex.in.l.z.ff.ꝛ v.sig.

Clausula qdam alīj p hanc pñt tñ quatuoz ꝓueniri.li.6.ꝛ rescrip.cū in mltis.ꝛ hac clausula i.c.sedes.e.ti. i ꝛcretalibus

Clericoꝝ nomē sumit alīs ꝓnter.vt ꝓhēdat oēs nō canoicos ꝫ canoicos extra ꝛ v.sig.cum tibi.aliqñ stricte ꝓ clero cathedralis ecclesie vt ibidem cū clerici.

Coborz qui est supra in aula.

Cliens dr.e⁹ cām aduocat⁹ tuet.

Cognati dñr oēs ꝓsanguinei p sexuz sine virilem sine femineum. agnati vo tñ p virilem sexum.

Collegium faciunt tres.

Congregatōz faciūt duo. populū.io.turbā.z5.gregē.5.pozci vl.io.oues.eꝛ ō elec c.i.in glo.

Colimiarche.i.limiarche.

Collusio ē int actozē ꝫ reū latens ꝫ fraudulēta ꝓuentō.p quā alt in iudi⁹ se supari pmittit.eꝛ.c.audiuimus in glo.

Cōmēdare ē ꝛponē.ff.ꝛpoīt.luci⁹ticius

Comitatenses milites.dñr milites stipendiarij a comitatu dicti.eo ꝙ sp militāt in comitatu.comeat⁹ ꝫ comeata dr remūeratio eoꝝ. Alit tñ videt cape tex.in.l.q comeat⁹.ff.ꝛ re militari.

Cōmentū.i. ꝛceptio vel occultus ꝫ malitiosus tractatus ꝑm Jo.an.eꝛ ꝛ restitt. in integꝝ.si ecclesia.

Comes sacraꝝ largitionuz ē p quē ipatoz suā munificētiā exercebat. Comes rerꝝ ꝑuataꝝ eāt q ꝑuati ꝓmodi ꝫ rerꝝ fiscaliū hēbat administratōz vt eas ꝓserua ret ꝫ in eis negociaretur. Comes sacri patrimonij erat q ꝓcurabat patrimoniū imperatoris.

Compromissuz qd est supō i arbitrium.

Compendium infra in dispendium.

Concessio simplicit ꝫ indifinite fcā itelligit gnālit.ꝫ respicit futuꝝ tps. eꝛ ꝛ pauile.quia.cum glo.fi. Qui nihil excipit ꝫ excipe potuit.totū ius suū ꝓcessisse vr ibi dē. Cui ꝓcedit mai⁹ ꝫ min⁹ eꝛ ꝛ ꝛci. ex pte.z. ꝫ hoc est vꝝ gnāliter nisi ꝓhibeat min⁹ ex cā. eꝛ ꝛ tozne.c.i.in ter. ꝫ gl.vbi ꝓcedit occisis i torneamēto pnia ꝫ viaticū ꝫ phibet ecclesiastica sepultura. Cōcesso pncipali ꝓcedit accessoziū eꝛ ꝛ offi.ꝛle.ꝑterea. Nō vni ꝓcedit nulli ē ꝛnegādū di.5.ad ei⁹. Sz ō.16.q.i. hinc ē. Rō pmū est vꝝ ꝛ eo qō ꝓcedit ꝛ iure cōi.2ᵐ aūt vꝝ ē ꝛ eo qō ꝓcedit ex ꝓilegio spāli.eꝛ ꝛ iure calū.c.i.in glg. Cōcesso vel ꝓhibito aliq̄ oīa q̄ ex iº sequūt ꝓcedūt ꝓhibent.ar. eꝛ ꝛ ꝓstitt. nā ꝓcupiaz. In ꝓcessiōe gnāli veniūt q̄ qs spāliter ꝓcederet. ꝫ nō ea q̄ nō ē vī silē in spāli ꝓcedi.ff.ꝛ peculio. q peculij. ꝫ ꝛ pigno.l.obligatōe. Si alicui ꝓceda tur via p fundū alienuz sine certi loci diffinitōe.lz illi p quālibz eius ptē iter agē ciuili mō.nā quedā in ꝑmōe tacite excipiunt.nō.n.p ipam villā aut p mediā vi neā viā facē sinēdus ē sz q̄ pmū viā dixerit ea ꝛmuz ire ꝛbebit.ff.ꝛ seruituti. si cui.

Cōcilia q̄tuoꝝ pncipalia fuerūt q̄ ita venerāt ecc^ sicut q̄tuoꝝ euāgelia.s.niceni ꝓstantinopolitani.ephesini.s.pmū. ꝫ calcedonense. Dispensat tñ papa i illis ꝫ ō illa dū tñ nihil statuat ō fidē. eꝛ ꝛ renū. post trāslatōem.§.vez.ꝫ i gl.5.ꝫ vlt.

Cōcussiōis crimē.j.i crimē ꝓcussiōis.

Cōditōes gnāles sp in pactōib⁹ sbintelligūt.s.si ꝛ⁹ voluerit.si res in eodē statu pmanserit ꝫ silia.eꝛ ꝛ rescrip.c.z.i glo.d Cōditio quid ē supra in actio.

Cōfessio fit i iure triplr.s.oze.fci euidentia.ꝫ iterꝑtatiē.s.ꝓtumacia.eꝛ ꝛ ꝑsumpnull⁹ dubitat in glo.d. Preiudicat aūt

ꝓfessio ſi fiat a iure.ℬ eſt ſi fiat in iudicio coram iudice ꝓpetēte ⁊ aduersario pñte. Regrunt ät quedaz alia ad ℬ q ꝓfessio ꝓiudicet.ſ.q fiat ſponte.ſcient ⁊tra ſe. p⁹ litē ⁊teſtatā ⁊ q ꝓfiteat ſe ꝛbere ex certa cā.⁊ q nō ſit ꝯ nām. vt ſi dicat ſe occidiſſe eū q̄ viuit nec ꝯ ius vt ſi inde⁹ dicat ſe cū xpiana ꝯriſſe mr̄io⁹ nec ꝛ re litigioſa nec in cauſa fauozabili ⁊ q ꝓfitens ſit maioz.xx.annis.ℬ Ber.ex ꝛ ꝓfeſ.ex pte.⁊ Boſ.in ſū. Cōfeſſio aūt.ſ.indicial' eſt certa ⁊ clara aſſeueratio.i.rñſio ei⁹ ꝛ q̄ querit' in iure cozā legitimo iudice fcā

Confinia dr̄ q̄ adeo ſ' ſibi ꝓxia vt nullus ꝑies ſit medius int' ea.vñ ꝑdia vrbana q̄ ꝓſueuerunt pietib⁹ diſtingui ꝓxie nō dicunt' ꝓfinia ſz poti⁹ vicina. Prędia vo ruſtica pñt ꝓfinia dici. qz ſola ptis finalis ꝛterminatōe ſunt diſticta.ff.ꝛ leg. i.l.q in rex nā.§.ſi qs poſt.q ter.ñ ꝑbat

Confirmatio vno⁹ eſt ſacr̄z ecc'.ſ.,put ē ī fronte criſmatꝭ ꝓſignatio.alio⁹ ē iurꝭ p⁹ habiti cozroboratio. Cōfirmatō eſt in his v̄bis.ſ.ꝓf.rmam⁹ te ſic̄ rite poſſides.l' ſic̄ ſine ꝑuitate fcā eſt.vel ſicut ꝑuide fcā ē.que cl'a ponit' in ꝓfirmatōe ꝓpōnis vl' bāficū.⁊ ſumit' ſic̄ ꝑ ſi. Secus aūt in ꝑui legūſ.qz ꝑuilegiū ē lex ꝑuata.iō ſp aliqd ponē dz. Mſiqs tñ ponit' in ꝓfirmatiōe cā vt cum papa ſniam aliquā ex certa ſcia ꝓfirmat.vt ex ꝛ offi.ꝛle.qñ abbas.vel cū gl.ſi.cū vidit aliquā ꝓpōnem ⁊ in lr̄is ꝓfirmationis inſerit tenozē ꝓpoſitiōis.ex ꝛ cōfir.c.fi.in tex.⁊ glo.⁊ ſil'r cum iudex qui tulit ſniam mandat eā alicui exequē dā dicens ſicut rite lata ē tunc tenet' log cālit'.ſecus eſt ſi ali⁹.hec hoſtie.

Confiſcari eſt ī fiſcū induci.fiſc⁹.n.eſt ſaccus regius in quē inducunt' bona dāna toz.⁊ ꝓſcriptoz. vñ dr̄ bonoz oīum facta eſt cōfiſcatio.

Congregatōez faciūt duo ſuꝑ in collegiū

Conniere eſt ꝑxie oculos claudē ⁊ caret ſupino.⁊ ꝯniuētia qñz pōit' ꝑ ꝓſenſu

Coniunctio qñqs ꝑ diſiūctione ponit'.vt cū dr̄ mihi bercdiqs meo.ff.ꝛ v̄.ſig.ꝯiunctiōz.⁊ diſiūctō qñqs ponit' ꝑ ꝯiunctiōe ff.e.ſepe.

Conſequentia lr̄arum dr̄ ꝓñs ozdo ſcripture.ſ.qñ ſcribit' ſine titulis.

Cōſenſus ē q̄drupler.ſ.neglie.ꝓſilij coopatōis.⁊ auct̄j ſiue ꝛfenſiōis.ex ꝛ offi. ꝛle.c.i.in glo.b.

Conſiliū.ſi qs ſit obligat⁹ regrere ꝓſiliū alteri⁹ nō valet qđ agit niſi regrat ꝓſiliū ex ꝛ arbi.cum olim. nō tñ tenet' ſeq ꝓſiliū.⁊ dz petē ꝓſiliū tpe ꝓpetenti.⁊ expectare ꝛñſuz.ex ꝛ elec.cū in veteri. Cōſiliuz reuerentie obligat ſicut p̄ceptū.di. 6.c.i. Cōſilium vo ꝓfectionis nō obligat ex ꝛ eta.ad aures in glo. Que ꝛ nouo emergūt ꝛ nouo idiget ꝓſilio ⁊ remedio ff.ꝛ vē.inſpi.l.i. Ubi mai⁹ piculū timet' ibi magis eſt ꝓſulendū.ff.ꝛ carbo.edi.l. i.§.z. Nō eſt p̄cipitandū ꝓſiliuz qñ indigem⁹ vt aliquid maturi⁹ agamus.di.ſo. ponderet. Cōſilium a grauibus ⁊ exptis eſt requirendū.i.q.i.eſtote.

Qui fraudulent' dat ꝓſilium tenet' actōne ⁊ dolo.⁊ ꝯ cū agi pōt q̄ſti ei⁹ iterfuēit illō factuz nō eſſe.ff.ꝛ dolo.l.arbitrio.§. dolo.qđ verꝝ ē ſi ſit ſoluēdo.ſi aūt ſit non ſoluēdo ad ius p̄ſtinū reſtitui nō dz.ff.ꝛ dolo.l.elegāt'.§.fi.ℬ ber.ex ꝛ renū.c.pl'.

Conſiſtoriuz eſt tribunal vel p̄toriū.ſ.locus in quo ius dr̄.

Conſtitutio.ꝯ.in ꝛcretales epl'e.

Cōſulaꝛ fcia ē vroz ꝓſulis.l.i.ff.ꝛ ſcna.

Conſules ſic dc̄i ſ'.qz vt plurimū reipublicē ꝓſulebāt cū oportebat.

Cōtignatio.tignoꝝ ꝯiunctio.et qñqs dr̄ tectū. vnde dr̄ due edes ſunt ſub vna cō tignatione.i.ſub vno tecto.

Contract⁹ in limine dr̄ ec̄.qñ res ē tradita ⁊ p̄ciuz nō ē ſolutū.qz ꝯctus ē initiat⁹ ſic̄ limē eſt initiū introitus dom⁹.

Cōtumacia ē ꝑ goſ.inobia ⁊ ꝛtēptus.cū qs tribus edictis vl' vno pemptorio ꝑ oī bus citatus p̄tiaz ſui facē ꝓtēnit. vl' veniens mandato nō obedit. Cōtumax ē q vocē iudicis exaudire ꝓtēnit.

Conuenire mihi ē cōgruere mihi. ꝓuēire me ē alloq me. conuenire int' aliquos ē placere int' eos.

Cozā ticio dr̄ fieri illud qđ fit eo p̄ñte ⁊ ſciente.ff.ꝛ v̄.ſig.cozaz.

Cozniculariꝰ dicimus illos q ī libello cozrua alarum regenda habuerunt.

Cozp⁹ qñqs dr̄ tota ecc'.i.oēs fideles ꝑ fidez ⁊ charitatē ꝯiūcti. Sūt.n.vnū cozpus myſticū e⁹ caput ē xp̄s.ex ꝛ ſū.tri.c. z.qñqs ēt dr̄ cozp⁹ collegiū ſiue vniuerſitas e⁹ caput eſt p̄lat⁹.ex ꝛ bis q̄ fi.a pla nouerit.⁊ tale cozp⁹ p̄t bre vnū ſigillum ex ꝛ excef.pla.dilecta.dr̄ etiā congregatio cuiuſcūqs ciuitatꝭ vel ville vel caſtri bre cozp⁹. Itez quelz congregatio ꝑ inſtitia facienda. vt cōgregatio ſcholariū l' toti⁹

vniuersitatis. Item societas causa religionis. Quibus autem permissum ē vnuz corpus habere debent instar reipublice habere res ꝯmunes. aream cōem actorem siue syndicuz cōem per quē agere possint.ff.q̄ cuiusque vniuersi no.l.i.

Item episcopus cum suo capitulo facit vnum corpus cuius ipe est caput.sz cum clero ciuitatis vel diocesis non dicit facere vnum corpus. Similit nec abbatissa cum clericis suis sz ipa sit caput facit vnum corpus. Dicit etiā vnum corpus qđ vno claudit spū vt aial lignū. Dr et vm cor illud qđ bz ptes integrales siue sibi coherentes vt domus ⁊ etiam quod habz ptes distantes.vt grex.populus collegium hec ber.extra de excess.pla.dlca.

Procurator siue allegatus dicunt qui sunt de aliquo corpe siue collegio.

Crimen est peccatum querela.i.accusatione ⁊ damnatione dignissimū.di.25.§. nunc autē. Criminum capitales erāt carceris custodes qui etiam stratores dicebant a sternendo.qz ꝺdemnatos puniebant. Crimina excepta.s.ad quoz accusationez ⁊ testificationē admittunt ꝓtra clericos etiaz layci si bono zelo ꝓcedant sunt hec.s.simonie.heresis.lese maiestatis fraudati cēsus. fraudate ānone.dilapidationis ⁊ sacrilegij ꝑz aliquos.17.q.4.qui rapit.de primis tribus ber.extra de accu. cum.p. Crimen lese maiestatis est. qñ quis ꝯ vrbem aliquid molit.vel qui ꝓfugit ad hostes vel qui hostes qualiter cunqz iuuat.s.armis vel pecunia vel ꝯsilio vel qui subiectas ꝓuintias nitit facē rebelles vel qui seditionez mouet in ciuitate vel qui magistratū occidunt vel ꝑn cipem.vel eos qui circa latus eius militant.vel qui arma ferunt uel occupant loca ꝓtra rēpublicā.⁊ idez dicit crimen p duellionis.i.hostile.pduelles.n.dicuntur hostes.ff.ad.l.iul'.maiestatis.iuncta.l.q̄s nos.ff.de v̄.sig.l.i.z.ꝫ.⁊.4.hec Azo. Crimen fraudati census est.cū quis furatur publicā pecuniā sibi ꝓmodatā.

Crimina.alia sunt ꝑuata vt illa quoz executio.i.accusatio vel denunciatio pertinet ad illos tñ quibus inferunt vt furta ⁊ damna illata ⁊ iniurie.alia aūt sunt publica.ut illa quoz executio dat cuilz de populo vt homicidia.adulteria.crimen lese maiestatis ⁊ bi⁹. Item crimina alia sunt capitalia.s.ꝑ quibus pena sanguis infert.alia non. s.q̄ pena pecuniaria puniunt. Crimen fraudate annone ē cuz portitores furantur victualia a republica ad exercitum missa. Crimen sacrilegij ꝑz pe.⁊ abbatez dicit exceptuz in casu.s.qñ quis hominem extraxit de ecclesia in casu nō ꝓcesso.C.de bis q̄ ad ecclesiā ꝓfu. l.z. Crimen ꝑiculare dicit qđ morte expiat. Crimen ꝓcussionis ꝓmittit q̄ preterxu officij sibi ꝓmissi extorquet cōminando aliquid ab inuito.zz^a.q.i.militaris 2ē. Crimina siue culpe quedā sūt in quib⁹ est culpa relaxare vindictā.ext de postu.p.c.i.§.nos.igr.

Cuculla.infra in flocci noīe.

Curator datur adulto minori.z5.an. tutor vo dat pupillo infra.14.annuz. ⁊ pupille infra.12.annum.datur etiam pupill' curator ad lites.

Economus est cui res ecclesiastica gubernanda mandat.vt quia administrat res canonicorum.qui etiā in quibusdaz ecclesiis ꝑpositus dicit.vñ ꝓstituit tñ in rebus ecclesiasticis ⁊ etiā aliqñ defendit in cā.⁊ etc. ponit q̄ñq̄s in aliqua ecclesia vacante ad percipiendum ⁊ ꝓservandū ꝓ uentus ad op⁹ futuri ꝑlati ꝯm gof. Ui cedñs est qui gubernat res epi. Syndic⁹ ꝓstituit a qualibz uniuersitate ⁊ a pluribus tñ.vñ dicit syndic⁹ quasi cām singuloz dicens. ⁊ cōstituit ad unā cām ⁊ ad plures vel ad oēs.⁊ ad pñtes lites ⁊ futuras ⁊ sine decreto ⁊ non videt lex facē dziaz ut dic gof.int syndicū ⁊ defensorē.

Actor vo ꝓstituit ab epo. Constituit et a corpe vel uniuersitate ⁊ ꝓstituit ab vno ⁊ a pluribus. ff.q̄ cuiusque uniuersitatis.l.i.⁊ ibi vide gl.i q̄ hec differant.⁊ dz ꝓstitui cū decreto iudic⁹ ⁊ dat ad unā cāz ⁊ plres.sz dat ad lites pñtes nō futuras. Procurator aūt ꝓstituit ab uno ⁊ a plurib⁹ ꝯm host.⁊ sp a vo dño ab initō ⁊ ad unaz litē ⁊ ad plures.⁊ ad lites presentes ⁊ futuras.⁊ ꝓstitui pōt sine iudice ⁊ ꝓstituit in reb⁹ ecclesiasticis ⁊ ꝑuatis Et dicit host.ti.de syndico q̄ dzia ꝑdicta int hec noia attendit ꝯm leges sz ꝑz can. si ē facienda nisi de noīe.dūmodo ꝓstet de ꝓstituentis mente.hec gof.⁊ host. Et ꝓstitui pōt procurator presens ⁊ absēs nō tñ i uitus.ex de procur. nō iniuste in glo.b.

Chirographum ē cuz duo paciscentes faciūt duas scripturas sb eadē forma vborum.⁊ mutuo sibi tradunt.

E.

Damnū.q dat occasiones damnī dānum ædisse uidet.ꝛ iō tenet ſ.ſi æt opaz rei illicite vel ēt ſi æt opaz rei licite ꝛ nō adhibz diligētiā quā pōt.eꝫ æ teſti.ꝛ attel.ſic in glo.c. Itez dāna dr̄ſt ab expenſis.j.in expenſe. Dānū dr̄ a ræmēdo vñ dānuz pateris qñ æ reb⁹ tuis aliquid æreſcit.ñ qñ nō accreſcit eis.q̄re qñ lucꝛ amittis nō iō dānū pateris. Dānuz ſiue inkeſſe ē circa rē puta ſbtraxiſti inſtr̄a gbus poſſeſſio mea firmat.teneris mihi ad dānuz qō ꝓtigit mihi ꝓpter abſtiā inſtr̄oꝝ.quoddā ē eꝫ rē rē.vt.j.in vocabulo intereē. æ hoc eꝫ æ iniurijs.in nr̄a.in glo.

Dardanarij dr̄ q falſas mēſuras tenēt a quodam dardanario dicti.

Dare itelligit q remittit.eꝫ æ teſti.ꝛ attel.veniens.i.in glo. Itē dare ſolet du plr̄ ſumi in inſtr̄is.vno⁹ ꝓprie vt cuz res data trāſit in dñiuz accipiētis.alio⁹ ꝓpꝛie. vt qñ ꝓcedit ſol⁹ vſus vel ſola poſſeſſio rei Itē dare i ſolutū qō ſolz poni in inſtr̄is eſt dare in ſolutōez.

Debet ꝛ oz.altqñ dicunt neceſſitatē alīs honeſtatem.zi.q.i.c.i.

Debitum itelligit remitti i chirographi redditōe vel inſtr̄i. nō ſic i redditōe pigꝛis eꝫ vt lite penden.eccleſia ſancte Marie.in glo.vltꝫ.

Debiti diez venire eſt æbituz poſſe peti.

Declinare ē aliquā rē paulati in firmare ꝛ eam ædinantem facere.vñ dicit ſnīaz iudicis ædinare.

Decretales epl̄e.nō ꝑ Jo. q ꝓſtitutio ecclesiaſtica dr̄ canō. ædecretal.epl̄a. ꝛ ædecretuz. Dr̄ ēt canō qō ſtatuit in ꝓcilio gnāli. Decretuz dr̄ qō papa ad nulli⁹ ꝓſulta tōem ſtatuit æ ꝓſilio cardinaliū. Decretalis epl̄a dicit qō papa ſtatuit vel ſol⁹ l̄ cum cardinalibus.

Conſtitutionū alia ciuilis q̄ dr̄ ius fozē ſe l̄ ciuile alia eccleſiaſtica q̄ dicit canon di.z.inter. Itē ꝓſtō dr̄ duplr̄.vno mō cōit ꝛ ſic ꝓhēdit oēs ædecretales ꝛ leges ꝛ ædecreta.alio⁹ ſtricte ꝛ ſic ꝓſtōes dñr p̄n cipū.leges populi romani.edicta p̄toꝝ vl̄ iudicum.vuō dr̄ iudex citare trib⁹ edicti hec Jo.di.z.plebiſcita.

Decretū diuidit infra i inris corp⁹.

Deductio.i.ſepatio. vnde æducē.i.ſepare.ꝛ idem eſt æductio.

Defendē eſt vicē dñi ſubire vel illō facē quod dñs faceret in lite.

Deferre ē aliquē accuſare.dr̄t tamē.qz ac cuſare fit reo p̄ſte.æferre vo reo abſte.

Defunctio ē libatio.vñ æfūgit.i.libat.

Delegare ē aſſigre creditozi æbitoꝛez ꝓ ſe ſolutuꝝ ipſi.

Delegat⁹ eſt is cui vel a papa vel ab ordinario vl̄ a ædelegato p̄ncipis cā ꝓmitti tur.nā ꝛ ſubdelegat⁹ ē ædelegat⁹. Dr̄ autē ſbdelegat⁹ reſpectu ædelegati.hec gof.

Deponē ē ſimplici vbo aliquē ſuſpendē.

Degradare vo ē cuz ſolēnitate.ſ.āſignia cuiuſlz ordinis ꝓut in ordiatiōe ſt̄ tradi ta auferendo.ſepe tñ vnū ponit ꝓ alio.

Deportare ē aliquē i ꝑpm exiliū dānare

Derogare gd ē.ſ.i uocabulo abzogare.

Determināt qñq; p̄cedentia ſequē^a qñq; ecōuerſo.qñq; mediū vtraq;.æ appe.zi requiris

Detestatio ē cū teſtib⁹ fcā ænūcia⁹.vt.ff.ō v̄.ſig.ſz ꝛ ætestari ꝛ execrāe.talē.l.ñ ꝑpio

Dicere.vtrum qui dicit vnū dicat plā q̄ ſequunt ex illo.di.8.quo iure.

Dictatozes erāt qui in cauſis maioꝝib⁹ ſnīam dictabant.

Dies pfeſti dicunt illi dies in qb⁹ fiunt ꝓmemozatōes ſcōꝝ loco feſti.vt ij ſabba tis btē marie virginis.ſm boſti.

Dieta ē cenaculuz i quo qs magl die q̄s nocte ſolet reſidere.ē etī diei ſpacium. eſt etiā vni⁹ diei operatio eſt etiam vnius diei certa comeſtio. Continet autem dieta legalis.zo miliaria.ff.ſi quiſ cautō nib⁹.l.i. Dieta vulgaris dicit illa que habet ſm ꝓſuetudinē regionis. eꝫ æ re ſcrip.nonnulli.in glo.d.

Dictarij ſunt illi q ſe ad aliena cenacula dirigunt aīo furandi a dieta dicti. Itez ſunt graſſatozes.

Dignitas dr̄ qñz q̄dā p̄rogatia in ecc^a q̄ ēt dr̄ ꝓſonat⁹.qñz ſecularis p̄rogatia.q̄z doq; ptās.qñq; ꝓditio.eꝫ æ cle.nō reſi. qz nonnulli.in glo.

Diminutio capitis.ē ꝓpꝛis stat⁹ mutatio inſtīa.e.in p̄n⁹ Et ponit ꝺ ꝑ Alzo.ſtatus ꝓ ciuitate ꝛ libtate vel ciuitate tñ.vel pat na ptāte.vel ꝓpꝛia ptāte ſiue media.tria enī p̄cipua ſūt q̄ hz bō.ſ.ciuitas.libtas.ꝛ familia.ꝛ ſō tria eſt triplex capitis dimi nutio.ſ.maxia.media.ꝛ mīma. Maxia ē cū quis amittit ciuitatē ꝛ libtatē.vt ſi qs dānet in metallū vel opus metalli.vel ſi maioꝝ.zo.an.patit ſe venūdari ad p̄ciuz pticipāduz.vl̄ſi manumiſſus i ſeruitutē

er ingtitudine renocetur. Media ē cum libertas retinet. sed ciuitas amittit. vt si quis in insulā deportet. Minima est cuz vtrunq; retinet. sz status hominis circa familiam mutat. vt qz pmo erat in aliena potentia 7 mancipat. vl erat pmo sui iur. 7 postea adoptat vel arrogat. seruꝰ tñ manumissus nō dr capite diminui. qz antequ manumittat. p nullo vel p modo tuo reputat. Hodie eniz incepit statum habere. beccoia. pbant insti. e. Ad hoc nota q̄ p̄dicta descriptio intelligi dz cum pmutat status hois facto ei⁹ interuenie te. vel in pdēnando. vel in emancipando vel arrogando vel adoptando. vel ēt revocando ex ingratitudine. vel indignitat collatione. 7 si qs statū mutet dignitate. vñ lz mortuo pr̄e alicui⁹ mutet stat⁹ ei⁹ qz sui iur ē fact⁹ nō ió capite ē diminut⁹

Diptice sunt colūne ecclesie in qbus imagines pat̄z in suo cathalogo ponit. z4. q. z. sane pfert. v. 7 i sacris diptycis nē

Dispendiū dicit longuz 7 inutile. pendium breue 7 vtile. li. 6. de rescrip. dispendia in glo. Jo. an.

Distrabere. i. vendere.

Diuti⁹ vbi nō determinat quātuz extendatur arbitrio boni viri relinquet. ex̄ de offi. del. de cāis. 7 de priu. lepro. in glo.

Doli prim⁹ dicit q est primus pubertati ff. de reg. iur. l. pupill⁹. vñ pueri dicūt doli capaces qñ st primi pubertati. ff. de regu. iur. pupillū. vt qñ mas bz. io. annos 7 dimidium. tunc. n. pōt delinquere pter ps in adulterio. hec accur. Hugl. vo i epistola ad renatum dicit q puer dr doli capax cum est. 7. an. quia tunc potest mētiri 7 vez loqui. Dolus malus est callidi tas ad decipiendum alium adhibita. Dolus bonus est idez quod solertia. maxime. s. aduersus hostes 7 latrones ne qs machinet. vnde dicit quis bone indolis qñ si bonū dolum intus hns. i. solertiam vel ingeniū. ff. de dolo. l. i. Jtez bonus dol⁹ ē qui fraudē excludit. ff. de le. z. l. cū pr̄. §. ticio. hosti. tñ fidē seruanti fides est seruanda. zz. q. i. noli existimare. nemo autē vr̄ dos frandare qui sciunt 7 cōsentiunt. ff. de regl. iuris. nemo. Si dolū adhibeat re⁹. intelligenda st vba fm q actio intelligit. si aūt vterq; dz intelligi in pdio sensu. ex̄ de spon. ex lr̄is. in ter. 7 glo. Jtez q dolū obiicit dolum pbabit. ff. de pba. q tiens. hec fallit in pastore q negat suo dolo vel negligentia onez pisse 7 in custode carceris. ar. ff. de eden. l. si qs. ex. §. vl. qó ibi non pbat. hec Jnno. Jtē oīs dol⁹ est fraus. nec ecōuerso. ff. de pac. in regentiū. §. dolo. Sz ꝑ. ff. de regl iur. l. fraudē. vbi dicit q fraus non fit sine dolo. Rō fraus fit duplr. vno⁰ de re cū psilio. alio⁰ de re sine psilio. vt cum qs decipit aliquē re ipa ignorata. ꝑmo⁰ nunq; fit fraus sin dolo. z⁰⁰ fit sine dolo. vñ vide glo. in. d. §. dolo. qui plene soluit in v. si qs fraudādi

Donum infra in vocabulo munus.

Dromones dr̄ qui perant nauibus.

Dubiū sine obscurz dubium iterptandū ē p reo nisi in quatuor casib⁹. s. qñ agit de cā liberali. de inofficioso test̄. de mr̄io. 7 de dote ex̄ de fide istru. inc dilectos. in gl. vltl. 7 de sen. 7 re iudi. c. vltl. in glo Dubia st in meliorē ptē iterptāda. ex̄ de reg. iur. l. estote. Dubi⁹ in fide. j. in vocabulo. infideles.

Ducētarij dr̄ magistri militū ducētoz.

Duplomate vtit q duplicata vtit.

E

Ecclesia multiplr dr̄. s. p̄ malignātiū. ps. odiui ecclesiā malignātiū z⁰ collectio fideliū de pse. di. i. ecclesia. z⁰ murorz ambitus. de pse. di. i. de fabrica. 4⁰ corp⁹ xp̄i. de pse. di. i. in ecc⁹. 5⁰ platura ecclesie. ex̄ ne plati vices suas vel ecclesias. i. platōes. vt exp̄ōit ber. ibi dē. 6⁰ ep̄alis ecclesia 7 hāc dispōsat ep̄s qñ psecrat. 7. q. i. scire. 7⁰ obuētiōes ecclesiastice pueniētes romane ecclesie. extra ne pla. q̄relaz. hec ber. ibidē. q viri ecclesiastici. 6z. di. c. i. 9⁰ canonici matricis ecc⁹. di. 6z §. fi. io. maior ps capli. di. 56 aplica. ii⁹ q̄libet ecc⁹ puintic. ex̄ de vsu pallij. Cū sup hec ber. ex̄ de vb. sig. cū clerici. Ecclesie matricis noie intellr ecc⁹ cathedralis. ex̄ de v. sig. venerabili. Ecclesie cathedralis noie itelligit eps 7 capitulu illi⁹ ecclesie 7 nō alij clerici. vt in c. cū clerici. in glo Ecclesiaz bona sunt dei. vñ lz oīa sint ei⁹. B tñ spālius. extra de v. sig. cā. glo. b.

Edilis dr̄ q edib⁹ p̄est q ēt dr̄ editu⁹. qz edes tuet. ne. s. dom⁹ ciuitatis cēnt ruinose vel inordinate poste. Dicūt ēt ediles currules. qz i currib⁹ ire solebāt. ff. de edil. edi. l. i. in pn. cum glo. in v. ediliū. Edilis cerealis dicitur a cerere. qz p̄fuit annone Jdē ēt dr̄ p̄fectus annone.

Dez p̄ptoriū qó ē. s. i vocabulo cita⁰.

E.

Adicta supra i vocabulo secretales.
Alectio ꝑ q se ea tractat exē.ē alic⁹ pso ad dignitatem vocatio.
Amblema ē eminens scriptura vl ornatus vasoꝝ vl varieas coloꝝ in pauimto
Emergere est subito accidere.
Emptor bone fidei vr ē qui aut ignorauit rē esse alienā.aut putauit eum q vendidit hr̄e vēdēdi ptātez.puta tutorē esse vel curatorē.ff.de v̄.sig.bone.
Equ⁹ emissari⁹ ē q salit sup eqs.Eqti⁹ ē custos equoꝝ.Equitiū grex equoꝝ.
Ergasteriū dr̄ ab ergos grece qđ latine ē op⁹.z sterō grece qđ latine ē statō. ide ergasterium quasi statō oposa.C.de epis z cle.l.z.in glo.
Erro ē qui oberrare solet. z frequenter sine causa vagat.
Est sīgt pns z pteritū. vt cuz dr̄ tici⁹ est solutus ab obligatōe.Et sil' erit sīgt futurū z pteritū.vt cū dicit' q ī codicill' scriptuz erit do l' lego.ly erit pteritū z futurū demōstrat.Mō fuisse videt q nō durauit exē de v̄.sig.nā z ego.i tex.z in gl.c.sic ētr̄ ē q min⁹ est idone⁹.exē de trās.inter.
Emittē aliqz rē ē eā p sniaz iudicꝫ seq.
Ercādescē ē subito irasci.habita sil'itudine int furorē z ferri estuātis candorem.
Exceptō ē rei defensio. p quā qs tuet se ab actore.Et pōt exceptio sumi dupr̄.s.p priē z ipropriē.ꝓpriē cū actō ꝓpetit actori.vt qz mutuaui tibi.io.lib.sz ꝫ actio excludit exceptōe.vt qz feci tibi pactū de nō petēdo.z tūc dr̄ exceptio actōis exclusio z tē est exceptio iuris.Impropīe vo dr̄ exceptō cū actori nō dat actō sed calūnio se petit.z talis nō pōt de iure expiri sine actōe.qz nemo pōt expiri sine actōe.Uñ cū tūc nulla sit actō dici nō pōt actionis exclusio.sz dr̄ ꝫ intentōem actoris defensio.z tūc pōt dici exceptō fcī.vñ qñ qs in aliq̄ instr̄o se obligat ad aliqd sine exceptōe aliq̄ iuris l' fcī.sensus ē q ꝫ ꝫ nullaz faciet defensiōez de iure vl de fcō.Est aūt exceptō alia pēptoria q̄.f.actōz oīo perimit.puta petebā a te.c.lib.z tu excepisti dicēs q pepigi tecū de nō petēdo ī ppm Alia dilatoria.puta ꝓdēio te cozā iudice ñ tuo z tu dicis te nō cē de foro ci⁹.Alia ē dilatoria solutōis puta peto a te.c.libraz z tu dicis q nō debes eas vsq ad annū exē de excep.exceptōem in glo.
Excōsul infra in vocabulo exquestor.
Executores sr̄ illi per quos iudex sniam suā mādat executōi.dr̄ ēt executores illi q instituūt ī testis ad pficiendū ordinata in ipsis.
Exēia dr̄ pue res ꝓmessibiles q̄ a vl'go pūtatōes dr̄ z maxie diuitib⁹ afferūt.
Exhibere ē rē in publicū ondere.vt aduersari⁹ copiā habeat rē suaz eē ptēdēdi.vt cū qs dicē ꝫ res est mea.
Expense.ipense sr̄ vtiles z necessarie.expēse vo sr̄ volūtarie nō necie q̄i exē pēsū .i.debitū. Expēse differunt a dānis. vñ iuramētū factū sup vnum nō extēdit ad altez.Expēse.n.sr̄ q̄ cā litis fiūt.dāna vo q̄ ex discordia ꝓuēiūt. vt destructō dom⁹ z filia.exē de iurīs.in nr̄a.in tex.z ī glo.
Expiri qñz ponit ꝓ rūdere siue defendē exē de iudi.c.i.qñqz ꝓ agere. exē de causa pos.pastoralis.
Expilatores sr̄ q de reb⁹ vacātis hēditatis aliqd expilant z surripiunt.de pe.di.i. aut facta.
Explicatio.nō q exceptō adiuuat reuz Riplicatio vo ē illa allega⁹ q̄ exceptōez infirmat z actorē adiuuat. Supplica⁹ est illa q̄ replicatōez ifirmat z reū adiuuat. Explicatō vo ē illa q̄ supplicatōz ifirmat
Exquestor ē q offi^m z administratiōez pecunie q̄rēde z ꝓuāde deposuit.sic exconsul q ꝓulē desit.
Extūc tps extremū sigt.ff.de ꝓb.z dem. l.si bis.§.si ita.
Exulabit sine spe prie redditusqz reiqz. Inscript⁹ māet ī pria.sz re spoliat'.Amittit ꝓscript⁹ opes.nō posse reuerti. Quiqz relegat⁹ sua cū remeabit habebit.

F

Facere dr̄ ille cui⁹ auctē fit.exē de sen.ex.mulieres. Facē qs dr̄ statiz incōueniēti. mox'ilico qđ facit sine iteruallo nullo actu ꝓtio l'impti nentē int'medio.exē de elec.qz ꝓpt'.vbi dr̄ q p⁹ collatōez mox dz electio celebrari Silr cū vis inferr̄ p^e incōtinenti repelli dz.i.sine iteruallo q̄si bello ꝓtinuato.
Itē illud qđ facit in triduo.C.de erro.ad uo.l.ol.vbi dicit' q aduocat⁹ pōt renocare errorē suū statiz.i.ꝫ.triduū. z hoc intelligit placē.sic sonat. sz accur. intelligit ꝫ. qñ cā durat post errorē tm̄ p tres dies.
Itē qđ facit in.io.dieb⁹.ff.de ꝓsti.pecu.l. ꝓmissor.vbi dr̄ q si qs sine die ꝓstituerit se solutuz pecuniaz alicui.ꝫ eum agi pōt si statim non soluat.i.ꝫ.io.dies. Itē quod facit ī vno anno.ꝫo.q.i.puelle.vbi

dr̃ q si inscis pentiõ infra.iz.annuz as
sumpserit velũ pentes ⁊ tutores possunt
ẽ irritare statim.i.infra annum. Item
qõ facit cum quodam tpamento tpis ita
q nec minimũ nec maximũ tps assumit
qõ magis potest intellectu percipi q̃s dici
ff.de solu.l.ratũ. Item quod facit cum
p̃ pt. ē de resti.spol. olim cãm. vbi dicit
q vim illatam rebus põt quis repellere
incontinenti.i.q̃cito poterit collectis ami
cis.ita q illud incõtinenti non extendit
vltra annuz.hec ber.ex̃ de elec.q2 ꝓter.
Item quod facit in vno mense.i.q.i.con
stat vbi dicit q si aliqui sint ordinati ab
hereticis per vim si statiz renunciauerit
ꝓciliabulo hereticoꝝ.tunc excusant.i.in
fra mensez. Item q̃cito scit.zz.q.z.mu
lieri. Item quod facit quandoq̃.ff.si
certum petat.l.i.vbi dicit q cuicunq̃ as
sentim⁹ alienam fidem secuti mox recep
turi ex hoc ꝓtractu credim⁹.

Falsarij dñr qui criminis falsi tenent.
Fama.opio.⁊ estimatio.idẽ sit ꝑ Jo.z.q.7.
porro.de fama ẽt infra vocabulo ꝓbatio.
Familie noie liberi ꝓtinent ⁊ ẽt dñs fa
milie.ff.de v.sig.l.familie.vnic⁹ vo seruus
noie familie nõ ꝓtinet.nec duo faciũt fa
miliã.vt dr̃ ibidez nõ dr̃.
Fermentatio est eiusdẽ generis metallo
rum ꝓsolidatio sine ꝓiunctio.
Ferri dicim⁹ ꝓprie qõ qs suo ꝓprio cor
baiulat.portari vo ea q̃ qs ī iumẽto secũ
duc.agi vo sibi duci alia.ff.de v.si.ferri.
Fideiussor ẽ q ꝑ alio se obligat vt.s.co
non satisfaciẽte satisfaciat.⁊ dr̃ fideiussor
q̃i iussu alt̃i⁹ ponẽs fidẽ suã. Fideiussor
ī rẽ suã datus ẽ q fideiubet ꝑ re aliqua ī
cã illa ī q̃ res ẽ futura sua.vt si fideiubz ꝑ
suo procuratore ī cã r̃i sine rẽ iudicatã solui
Fides.qs ẽ infidelis.ex̃ de sũ.tri.firmit.
Fieri.ẽ vba fit ⁊ fiunt nõ tñ respiciunt
pñs tps sz ẽt futuꝝ. zs.q.i.gnãli.ī tex. ⁊
glo. Fieri incõuẽiẽti qd dr̃ ẽ põt ꝓmit
ti arbitrio iudicis vt dixit ala.ex̃ de ap.an
sit in glo.Uel fieri incõtinẽti dr̃.i.ī actu se
tenenti.i.añ q̃s ꝓtrahẽtes ad alios act⁹ ⁊
negocia diuertant.ff.de v.ob.l.ꝓtinuis.
Filiaſka.est.qui ẽ in potestate patris.
Filius emãcipat⁹ ẽ q ẽ ex̃ ma^m l'ptãtẽ pr̃is
Filij infra in vocabulo liber⁹.
Fisc⁹ q ẽ.s.ī vocabulo ꝓfiscarij.
Fiscaria sit tributa.C.de epis.l.z.ī glo.
Flocci noie intelligit habit⁹ hns mãicas
longas ⁊ ãplas. Cuculle vo noie habit⁹
longus ⁊ amplus sine manicis.li.7.de sta
m mo.ne in agro.§.verum.
Foresta est locus vbi fere iciuntur qui
bus habet aliquis vsum venandi.ex̃ de
ꝺona.cum dilectus.in glo.
Forum est locus rebus venalibus ꝺpu
tatus.est et tribunal ꝑm gof.
Forus est locus exercendis litibus in p̃
sentia iudicis assignatus.a fando dictus
vel a foroneo rege qui primus grecis le
gem ꝺedit.extra de v̄.signi.forus. Et dici
tur competens.s.alicui quem sortitur ra
tione ꝺelicti vel contractus vel domicilij
vel rei de qua agit.
Forancus est qui forum tenet.vt ibidez
vel de foris venit.z.q.6.pegrina.
Forsitan q̃q̃s est dubitatiuum.vt extra
de voto magne.
Frm nomine continet soror.ff.de pact.
l.tres fratres.
Fraus.fraudare.supra in vocabulo do
li primus.
Fructus dicunt qui supsunt ꝺductis ex
pensis que fiunt gratia fructuuz. Fru
ctus quidaz sunt industriales vt frumẽ
tum.vinum.⁊ consimilia.quidam nãles
vt fructꝰ arboꝝ.ex̃ de resti.spo.quis.ī gl.
Functio est vsus consuetus.
Fundus ẽ mansio alic⁹ cũ accessiõibus.
Fundũ diuidi in certas regiões est diui
di in ꝺterminatas ptes.
Fur ẽ abigeꝰ ī q̃ dr̃.s.ī võbl'o abigeꝰ.

G

Generali ꝑmone pᴬloquẽs q̃z in
telligit excepta. q̃z nõ.nc ẽt fa
milia ci⁹.ex̃ de iureiur. peritio.
Gnãle vbũ ñ ẽ sp gnãlit itelligẽdũ.ibi
dẽ ad nr̃az.ī gl.vlt. Mõ gnãlit dr̃.imo ẽt
qõ idefinite dr̃.gnãlr ẽ itelligendũ.ex̃ de
ꝓcu.lepro.q̃n ī gl.de v.j.ī võbl'o idefita.
Gnãlia vba sit ad ciuilẽ modõ r̃ferẽda.ff.
de fuitut.l.si cui.de v.s.ī võbulo ꝓcessio.
Glandis noie omnes fructus ꝓtinent.ff
de glande.l.vna.
Gregẽ faciũt.5.porci. l.io.oues.s.ī voca
bulo collegium.

H

Haust⁹ ẽ ius hauriẽdi aquã de pu
teo vicini.
Habere acõez ẽ min⁹ q̃s hr̃e rẽ. ⁊
ẽ ẽt qõ dr̃. meli⁹ ẽ pigri incũbẽ q̃ ī pso
nã agẽ.ff.de re.iur.l.min⁹. Hr̃e.tenẽ.⁊
possidẽ.q̃n ẽ tria ponit ī aliq̃ istr̃o sic de
bẽt exponi.s.q recipiens bẽat.s.de iure te
neat nãr ⁊ de fcõ.possideat ciuilr ⁊ de iure
q2 ciuilis possessio est causa acqrẽdi dñij

T.

lz aliqſi poſſeſſio ſit tñi nãlis nõ ciuilis: vt illa quã hz vaſallus.

erciſco.i.diuido.⁊ inde iudiciuz familie berciſcende.i.diuidende.

¶ I

Erotoniũ ẽ locꝰ in q̃ paupes alũ i tur ꝑ accur. C. de ſacroſanctis eccleſiis.l.illud.

gnozantia lz ſupza habitum ſit in multis locis de multiplici ignozantia.tam ad pleniozem enidentiam ponende ſunt hic plenius diuiſiões ignozantie.⁊ eſt hic dicendum que ignozantia excuſat⁊ q̃ non ⁊ que magis excuſat⁊ que minus.

Sciendum igit̃ ꝓmo q̃ ignozantia ẽ triplex. Prima eſt ignozantia negatõnis.q̃ .ſ.ſcientia negat̃ nec debituz ſciendi ponitur⁊ hec ſimplicit̃ excuſat. 2ª eſt ignozantia priuationis.ſ.qua ſcientia negat̃ aptitudo tamẽ ſiue debitum ſciendi ponitur.⁊ hoc in eis que ptinent ad ſalutem excuſat a tanto ſz nõ a toto. 3ª eſt ignozantia diſpoſitõis.ſ.que ponit errozem ſiũ ꝯceptionem cõtrariam ſcientie recte.⁊ ꝫ in bis que pertinent ad ſalutem accuſat⁊ non excuſat. Itez ignozantia diuiditur ex parte materie circa quã ẽ. q̃ alia eſt iuris.alia facti.⁊ ignozãtia iuris ſi aliquos excuſet.minus tamẽ excuſat q̃s ignozantia facti. Ignozantia vo iuris.alia eſt iuris naturalis. alia iuris diuini. alia iuris canonici.alia iuris ciuilis. Ignozantia iuris naturalis nullum habentem vſum ratõnis excuſat. quia hoc ius eſt i cozde hominis ſcriptum.i.q.4.i.c.turbatur notandum. Ignozantia vero iuris diuini quantum ad aliqua ſimplr excuſat laycos.quãtum vo ad aliqua excuſat a tanto non a toto. Legem.n.⁊ ꝓbetas ⁊ euangelium.⁊ doctrinam apoſtolicam ſcire tenent̃ epiſcopi⁊ prelati maiozes q̃ tenent̃ omni poſcenti redderere rationez de ea que eſt in eis fide⁊ ſpe. vnõ ab eis requirit̃ ſcia noui⁊ veteris teſtamenti. Layci vo tenent̃ ad noticiã decalogi⁊ fidei ꝓut in apoſtolozꝝ ſymbolo ꝓtinet̃.

Ignozantia autẽ iuris canonici excuſat aliquos⁊ aliquos non. ꝓtinet enim ius canonicum ꝓſtitutiones p̃ quas diſcernũtur peccata⁊ baſ tenent̃ ſcire p̃ſbri curã aiarum babentes.⁊ confeſſozes.nõ antẽ ita tenent̃ alij clerici⁊ multominus layci Sz⁊ ipſi p̃ſbri⁊ alij clerici ſm q̃ ſunt in maiozi gradu conſtituti ſm boc plura ſcire tenent̃. Ignozantia autem eoruz q̃ publice ꝓmulgant̃ ad laycos p̃tinentiuz non excuſaret eoꝝ peccatum quod per ignozantiaz perpetrarent.di.16.q̃ dicit̃

Ignozantia vo iuris ciuilis aliquibus ꝓdeſt.vt militibus.ruſticis.mulieribus.⁊ minozib⁹.maxime in damno vitando. non ſic autem in maleficijs. Ignozantia facti.alia eſt facti indifferenti ad ſalutem vel ad officium.⁊ hec excuſat.i.cor.10.Omne quod in macello venditꝰ manducate.nibil interrogantes ꝓpter ꝯſcientiam. Alia eſt facti neceſſarij ad officium vt in p̃ſbzo q̃ ſit facta manuum ĩpoſitio ⁊ hec non excuſat. Alia eſt facti neceſſarij ad ſalutez vt q̃ xp̃us eſt paſſus⁊ hec non excuſat in habentibus vſum rõnis.

Item ignozantia facti.alia eſt facti ꝓprij. Alia facti alieni. ſi ꝓprij.aut ergo quis operam dedit rei illicite⁊ tunc non excuſat. Aut rei licite⁊ tunc aut habuit diligentiam⁊ ſic non excuſat a toto ſed a tanto.ſi autez ſit facti alieni. aut ẽ ignozantia ꝓbabilis.ſ.ad quam non requiritur q̃ ſit nimis diligens⁊ curioſus in inquirendo.nec etiã q̃ ſit nimis negligens⁊ hec excuſat.aut ẽ craſſa⁊ ſupina.vt cũ quis dicit ſe ignozare ea que ſunt publice coram populo facta.hec non excuſat.

Item ignozantia alia eſt ſimplex. vt cum quis tenet̃ ſcire quod neſcit⁊ facit ad boc q̃ ſciat.ſed nõ quicquid põt. vel ſm aliquos poteſt dici ignozantia ſimplr illa que priuat ſcientiam nec ponit debitũ ſciendi.⁊ hec eſt in bis qui non habent vſum rationis. Alia eſt craſſa.vt cum negligit ſcire illud quod tenetur ſcire. nec tamen vult ſe neſcire. Alia eſt affectata vt cum quis negligit ſcire quod tenetur ſcire⁊ placet ei neſcire. prima excuſat a tanto⁊ a toto. ſed ſecunda adbuc excuſat ſed minus q̃s prima.tertia vero accuſat⁊ non excuſat. Item ignozãtia alia vincibilis alia inuincibilis. Inuincibilis autem. aut eſt introducta preter omnem culpam.aut propter culpam preambulaz.Si primo modo. aut ſimpliciter cognitionem priuat.vt in bis qui caret vſu ratõnis omnino⁊ hec excuſat a toto.aut non tollit omnino vſum rationis. ſed plenum.⁊ tunc non excuſat a toto vt in bis qui non ſunt plene furioſi. ſz bñt aliquo mõ lucida intervalla⁊ in pueris qui ſũt capaces aliquo modo precepti lz nõ plẽ

Si aũt p ꝓpriam culpam vt in ebrioso ⁊ furioso quoꝝ vterq; se ꝓcipitauit in ꝟ p suam culpam. sic excusat saltem a tanto. Si aũt sit vincibilis. aut est crassa supina. aut affectata. ꝛ quibus ē. s. prie oēz l. §. Itē ignorantia. alia est simplex ⁊c.

Incorpa^a oñr iura actōes ⁊ seruitutes.

Incola ē qui in aliqua regione domicilii uz ꝓtrahit vel transtulit q̄ ibi sedē habi turus. ff. ꝛ v̄. sig. ita q̄ trāsactis. io. an. domicilium retinuit. lz etiā cā studij ibi sterit. C. ꝛ incolis.

Indefinita equipollet vli. eꝝ ꝛ ꝑuile. qz circa ꝟ est vez ꝛ indefinita legis vel canonis ius tradere intendenti. tal'. n. indefinita equipollet vli. si lege vel canone ñ diffinitur. zi. q. i. q̄ si dixerit. ꝟ ⁊ plura alia ꝛ hac mā. eꝝ ꝛ ꝓiu. lepro. qm̄ in gl.

Ad ꝟ nō ꝙ Jo. an. q̄ qñ nō est eadem rō ⁊ ꝓditio ꝓpter aliqō accñs oium particularū in vniuerso ꝓbensoꝝ. indefinita nō equipollet vli. vbig'a. si legeꝫ lana indefinite nō ꝓtinet in legato lana tincta ff. ꝛ le. g. l. si cui. ⁊ si legeꝫ ois lana. tincta lana ēt cedit legato. ff. ꝛ au. ⁊ ar. lega. l. pe diculis. §. tincta. lana. n. nō ꝓcedit ex ei⁹ origine. sz ex accñtali ei⁹ opōne. Sz qñ oiuz ptⁱcularū ē eadē rō ⁊ ꝓditio. quia nō variaꝫ p accñs lz forte sint ꝑtia ex origine qz vna lana ē melior alia ab origine. tūc indefinita eqpollet vli. ff. ꝛ le. g. l si plib⁹. ꝟ io. an. 6. li. ꝛ elec. vt circa ī gl. g.

Inditō ē numer⁹ annoꝝ ꝓsistēs ex trib⁹ lustris. ē aũt lustꝝ quinquenniū q̄ō quō vere possit inueniri bñ eꝝ ꝛ fide instru. ī ter dilectos. in glo.

Indoles. s. in vocabulo. toli primus.

Infamia ē alīō cꝫ scandalū ⁊ pl⁹ impor tat graue scādalum cꝫ infamia. qz ꝟ per purgationē tollit. sz ī illo purgatio nō indicit. eꝝ ꝛ homicīō. ex lr̄is. i. in glo. fi.

Ingenu⁹ est ꝑprie is q statiz vt nascit ē liber. instit. ꝛ ingennis in ꝑncipio. tñ alñ sumit ꝑ eo q plenā bz libertatem. eꝝ ꝛ seruis nō oz. c. i.

Inscribē est se obligare si nō ꝓbauerit ad eā penā quā⁹rē⁹ oz pati. si ꝓbauerit accusator. eꝝ sup bis. i gl. ꝛ accusatōib⁹.

In integꝝ restituē. ē reducē in eum statū in quo erat añ lesionē. eꝝ ꝛ resti. in inte. auditis. in glo. fi. p quē modū ꝟbuenit mi noꝛib⁹ q nō ꝓplenerūt. zꝯ. an. ⁊ ecc^e iure minoꝛis. ⁊ qñq; ēt maioꝛib⁹ ex iusta ⁊ legitima cā. ff. ex quib⁹ causis maiores per totū ꝑm gof.

Iniuria dicit vno⁹ gnāliter oñe qō nō iure fit. z⁹ spāliter iniquitas ⁊ iustitia iudicantis ēq̄ ius iniquū ex eo dicta qō iure ⁊ iustitia caret. z⁹ ꝛ culpa. vt in. l. acq. 4⁹ dicit ꝓtumelia vt inst. i. e. in ꝓn⁹

Fit aũt iniuria triplr. s. re. vt cuz man⁹ inferunt. vbis. qñ. s. ꝓuiciū dicit. lr̄is vt cum ad infamiā alicui⁹ libell⁹ vel carmē famosuz ꝓficit ꝓscribit vel edit. ff. e. l. i. ⁊ l. apō labionē. hec gof. ti. ꝛ iniurijs.

Inofficiosuz testñ dicit qō est factū ꝙ pietatis officium. s. in quo extraneus bē constituit ⁊ filius inique preterit vel exheredat.

Inseruire frequentiam notat. eꝝ ꝛ fide iusso. c. i. in glo.

Insolidū qñ pōit ī istr̄is ē illō qō ī to^m

Insolutū. i. ī solᵒez. s. in vocabulo dare

Instituē. j. in vocabulo innestire.

Instr̄z publicū dr̄ instr̄z manu publica factū. i. notarī q est ꝑsona publica. Sūt aũt illa que faciunt instr̄m publicū ⁊ auctēti cū regularit. 6. s. cānus oñi. idictio. dies. locus. testis. ⁊ nomen notarij. lz alicubi addat. 7^m. s. nomē pape vel ipatoris regnā tis tpe quo ꝓditū est instr̄m.

Intentio siue cap^m in iure dr̄ illō qō in tēdit ꝓbare p testes q ꝓducit eos.

Intelligētia dictoꝝ ex causis est assumēda dicēdi. eꝝ ꝛ v̄. sig. intelligē^a. nō ex opinionib⁹ singuloꝝ sz ex cōi vsu sūt intelligenda noīa. ff. ꝛ sup. l. labeo.

Interdictū est idez quod actio in iure ciuili. vnde dicitur interdictum quia inter duos dictum. non ab interdicendo vt ꝓhibendo. Est autem multiplex int dictum quod hic dicere omitto gratia breuitatis. ⁊ quidem ꝛ quibusdaz interdictis habet infra in vnde.

Interesse est damnum emergens ⁊ lucrum cessans ex eo ꝙ aliquid fieri cessat C. ꝛ sen. que pro eo quod cōmuniter interest. l. vna. in glo. in v̄. prout possibile.

Interesse est quādoqꝫ circa rem. quādoqꝫ extra rem. Item quādoqꝫ loco rei quandoqꝫ loco pene succedit. Item aliō est in bone fidei iudicijs scilicet aut ī stricti iuris iudicijs seu arbitrarijs vel ī maleficijs. Item aliquando in lucro. aliqꝫdo in damno. Item aliquando ex ꝙuētione ꝛ eo habita. aliquando ex nā ꝓt⁹ seu ꝙuentōis estimandū est. Intcē qō ē circa rez iuste potest peti ⁊ bituz retineri

puta vendidisti mihi vinum quod nunc valet.zo.ꝑcio.zo.precium solui nec vinū vis tradere mihi ⁊ postea vinum fit maioris precij scilicz 40.id prestandum est. quia saltem hodie dandum est. Si enim fuisset mihi traditus eram habitur⁹ tñ.ff ꝛ act.ēpt.⁊ vē.l.si sterile.§.cū p vēditorē.

Extra rem ē itereē.vt vendidisti mihi vinū ꝑcio.io.solidō.nō ē cari⁹ vinum factū sz si tradidisses potuisses ex eo lucrari. l' vēdidisti mihi granuz nec tradis.⁊ ideo serui mei fame interierunt. B qz lucꝛ vl' dānū ex rē vēditā ꝓtingit nō estimat' nisi petit' sz petit' res vēdita vl' interesse cōe.s.ꝑciū grani vel vini vt ibidē.Nīq tñ euēit vt illud ēt itereē qđ ē ex rē ꝑstet tā i ꝯctib⁹ qꝫ in maleficijs.i ꝯctib⁹ vt si sciēs seruū furē vel fugitiū mihi ignoranti vendidisti.teneris mihi ꝛ oīb⁹ dānis ⁊ iurijs ab eo mihi illatis.vt ibidē.l.iulian⁹.§.i.ꝛ actōib⁹ empti. Jn maleficijs vt si ꝓmisisti mihi bouē aut asinū.⁊ asinuz occidisti q erat ꝑcij minoris teneris ad dāduz bouē cū te potuisses libare ꝑstādo añ asinū.ff.ꝛ soc.l.sticū. Loco rei succedit interesse qñqꝫ.puta fui i macello ⁊ emi carnes noluisti dare ea die q̄ ꝛbuisti nō ad carnes sz ad meū interesse teneris mihi. Jtē si ꝓmisisti facē cōmū vsqꝫ ad certū diē nō ad ipaz cōmū die transacta.sz ad interesse mihi teneris.C.ꝛ ac. ēp.⁊ vē.l.cū vēdito rez.⁊ tale itereē petit' vt ibidem. Succedit ēt itereē qñqꝫ loco pene.vt si ꝓmisisti mihi solue quēdā equū certa die ⁊ loco quē ego alteri eodē die sub certa pena tradē ꝓmisi ⁊ solutōem seu traditōnem ꝓrogasti.⁊ iō die q̄ ꝓmisi tradē ñ potui ⁊ sic penā incidi.nō tñ ad equū.sz etiam ad itereē pene teneri mihi.ff.ꝛ eo.quod certo loco.l.z.§.nē ꝛ offi⁹. Jn bone fidei iudicijs cū ꝓsiderat' itereē ex nā ꝯctus ex natura actionis.⁊ ex officio iudicis. Ex natura contractus vt vendidisti mihi fundum iuxta fundum petri ⁊ dixisti ꝙ fundus petri ꝛbebat seruitutem fūdo quez mihi vendebas cuz in veritate nō ꝛberet.vel vendidisti mihi equum ⁊ dixisti ꝙ in stabulo erat mansuetus cū eēt ferocissimus. Et generalit' si non ꝑstetur quod conuenit siū dixeris aliquid adeē quod abest. vel aliquid abeē quod adest interesse.meum petere possum. etiaz si ꝭ ignorans ita credens esse dixisti.qz ꝙ ig rabas asserere non ꝛbuisti.ff.ꝛ ac.emp. ⁊ ven.l.iulianus.§.quod autē.⁊.§.si vē ditor.Ex natura actionis ꝓsiderat' interesse quandoqꝫ.vt vendidisti mihi cōmū ⁊ non tradis mihi eam teneris mihi ad meum interesse etiam singulare vt ibidē l.i. Judicis officio venit interesse in iudicijs bone fidei vt vsure ⁊ fructus.vsura vt ꝛposui apud te pecuniam ⁊ eaz cō uertisti in vsus tuos nec restituis eā mihi sz es in mora mihi teneris ad vsuram.C ꝛpost.l.vsure. ⁊ petitur hoc interesse nō vsura.⁊ istud interesse peti potest cum petit' causa damni vitandi non lucri captā di.⁊ ideo caute dixit canon incrementa susceperint.14.q.4. si quis oblitus.Fructus vt vendidisti vineam ꝑciuz solui si tradis mihi. teneris ad fructus quos p⁹ contractum percepisti. qui veniunt iudicis officio.vt.C.ꝛ ac.ēp.⁊ ven.l.fructus. Jn stricti iuris iudicijs quando queritꝛ ꝛ estimatione rei petite.interesse circa rē venit a tempore more.ꝟbigratia ꝛdi tibi vinuz mutuo quod tpe contractus valebat.5.solidos extra iudiciuz ꝓgruo loco ⁊ tempore ꝛnunciaui tibi vt mihi vinuz redderes ⁊ tunc vinum valebat.zo.solidos.postea passus es me litem ꝓtestari ⁊ tunc valebat.9. Jn qua estimatōe ꝛbes ꝓdemnari certe in.zo.solid.qz tñ fuit tē pore ꝛnunciatiōis a quo tempore incepisti esse in mora. vt.ff.si certum.petatur.l. vinum. Jn arbitrarijs actionibus cōsideratur interesse ⁊ in lucro ⁊ in damno. ꝟbigratia.ex aliqua certa causa ꝓmisisti mihi soluere aliquas merces loco certo. puta rome certa die vel pecuniā.nō solū damnum quod sustinui si non fuit solutum quod fuit promissum suo loco ⁊ die sed etiaz si negociator suz.illud quod ex mercibus lucrari mihi potui est restituendum. vt.ff.ꝛ eo quod certo loco.l.arbitraria. Jn maleficijs considerandum est interesse.⁊ circa rez.⁊ extra.Circa rē vt si meus seruus erat institutus heres. quem ante aditam hereditatem occidisti.teneris enim mihi ipius corporis pempti ⁊ quanto plurimi fuit eo anno.vl' zo.diebus retro. Extra rem quia non solum precium serui heredis occisi.sz etiā ꝑciū hēditatis quā morte aduēiēte nō būi fcō tuo mihi dabis.ff.ad.l.acq.l.si fundus.

Ex cōuētōe ꝑstat itereē.ꝟbigra. vēdidi tibi cōmū ⁊ tradidi. pactū fecisti mihi in ꝯctu vt eā mihi locares i āno sequēti

ꝛ ꝓmisisti q̄ si non feceris mihi dares.c
soliꝺ .noīe pen̄.non facis'. teneris mihi
ad penā q̄ pen̄ ẽ meū itereſſe ex eo q̄ ſi
locaſti.vt.ff.ꝺe ac.emp.ꝛ vẽ.l.p̄dia. Int̄
eſſe cōſiderat' regularit' in damno tñ.ca
ſualit' aūt in lucro. ꝛ ſunt bi cāus in qb⁹
lucꝝ cōſiderat'. p̄m⁹ eſt qñ agit' arbitra
ria actōne.ſ.cū qd certo loco ꝓmiſſuꝫ ẽ.
q; ibi cōſiderat' lucꝝ ꝛ dāmuꝫ vt.ſ.dēm
ẽ. 2⁹ cāus cū agit' iure locati ꝛ ꝙducti.v̄
bigꝛa.locaſti mihi vineā vl'aliꝗs coloniā
vſq; ad.5.āños.nō pateris me frui re lo-
cata forte p āmuꝫ.ſ̄ q̄nis alijs annis me
patiaris vti.tñ teneꝛl mihi ad itereſſe meū
in q̄ ꝙtinet' lucꝝ q̄stū inde factur⁹ erā.ff.
locati.l.ſi fand⁹. 3⁹ ẽ qñ agit' in maleſi:
vt ſup̄dictū ẽ in exēplo ꝺe ꝟuo hēde iſtitu
to occiſo añ aditā hēditatē. 4⁹ cāus eſt
qñ agꝛ rē ratā hꝛi. v̄bigꝛa agebas ꝙ me
noīe petri.c⁹ te oicebas eē ꝓcuratoꝛē ego
ꝺixi q̄ ꝺubitabā ex mandato ꝛ tu ꝺixiſti
q̄ ꝓmittē volebas q̄ petr⁹ ratū būerit ꝛ
ꝓmiſiſti.poſtea petr⁹ noluit ratuꝫ bre.ꝛc
cōmiſſa ẽ ſtipulatō i q̄ ſtipula⁹ vẽit int̄eē
meū ꝛ i lucro ꝛ i dāno.i dā⁹ i eo q̄ mihi
abeſt ꝓt' litē a te mihi motaꝫ.in lucro q̄
lucrari p̄tuiſſeꝫ.ff.rē ra.ba.l.ſi ꝙmiſſa.
5⁹ cāus ẽ cū agꝛ tutele. v̄bigꝛa.petruſ mi
noꝛ erat annis.i4. Joꝟes ei⁹ tutoꝛ fuit ꝛ
cepit admīſtrare bona ſua fact⁹ ẽ petrus
maioꝛ an.i4.ꝛ ſic finita eſt tutela.agit pe
tr⁹ ꝙ Joꝟes petēs ſibi reddi rōeꝫ tutele
i q̄ actōe int̄eē ꝙſideraſ ꝛ in lucro ꝛ i dā
no.q; pupill⁹ añ erat hēs iſtitut⁹. Joꝟes
v̄ꝺ ſua culpa hēditatē tenuit l' cū aliq̄ poſ
ſet q̄rere noīe pupilli ſua culpa nō q̄ſiuit
lucꝝ.n.qꝺ volo vel culpa tutoꝛl pupill⁹
amiſit tutoꝛ ei⁹ reſtituē tēt'. Jn dāno v̄ꝺ
q; male admīſtrauit. Et qꝺ ꝺixi ꝛ tuto
re locū v̄ bre ēt ꝛ curatoꝛe. vt.ff.locati.
ꝛ cōdnc.l.tutele. 6⁹ cāus ẽ cū agꝛ it'dēo
ne qd i lo⁹ publico fiat.puta ꝓhibitū eſt
a iure ne aliqs dēat edificāe i loco publi
co.ꝛ ſi qs ſ̄ faciat glz ꝛ poplo p̄t agē ꝙt'
eū.niſi.ſ.p̄nceps cōcedēt q̄ edificarꝛ.Sꝛ
pone q̄ Joꝟes ipet'uerit ſ̄ a p̄ncipe ꝛ edi
ficauit.martin⁹ v̄ꝺ v'lt' ꝓhibē nūgd p̄ot.
R⁹. ſi martin⁹ dānū patit' agē p̄ot ñ ob
ſtāte reſcripto. q; p̄nceps illꝺ ꝙcedē⁹ vī
ꝙcedē ſine dāno alt'⁹.ꝛ i ſ̄ cāu dānū pa
tit' q̄ ꝙmodū amiſit.vt ſi martin⁹ ꝛomuꝫ
hēat in ꝑ locū publicū i q̄ ali⁹ edificat.ꝛ p
p̄ edificiū illꝺ adit⁹ ſeu ꝓſpect⁹ com⁹ mar
tini fiat ex'ioꝛ.ff.ne qd i loco publico fiat
l.z.§.merito Ad ſ̄ nō ꝓ ber.ꝛ bo.ex̄ ꝛ
iurijs.i nr̄a.q̄ t'plex ẽ itereē ſic ꝛ p̄ciū.ſ.
ꝙuētū ꝙſe ꝛ ſingl'are.ff.ꝛ ac.ēp.ꝛ vẽ.l.i.
itereē ſiue p̄ciū eſt t'plex.ꝛ q̄ ptes cōuene
rūt int' ſe.ꝛ illꝺ ẽ p̄ſtādū ſic ẽ ꝙuētū. Jnt'
eē ꝙſe ẽ illꝺ qꝺ reſ cōit' valz.puta dēbaſ
mihi dare.io.minas tritici tpe certo ꝛ nō
ꝛꝺiſti.iō teneris mihi dare tñ q̄ſtū vale
bat cōit' illo tpe. Jnt'eē ſingl'are ẽ illꝺ qꝺ
res pl⁹ vz vni q̄ſ alt'i. puta amiſiſti libꝝ
meū quē mihi cozzexerā i q̄ mlto tpe ſtu
ꝺuerā.ꝛ iō pl⁹ valebat mihi q̄ſ alij.

Int'locutoꝛia ẽ qñ iuꝺex reſidens ꝓ tri
bunali ꝓnunciat aliquid ex plano.

Int'pellare ẽ qñz iterrūpe. vñ ꝺr ꝓ litis
ꝙteſtat⁹. iterpellari.i.rūpi legl p̄ſcriptōz.

Interp̄ta⁹ ꝺubioꝝ.ſ.i vocabulo ꝺubiū.

Intruſi ꝺñr q ñ p electoz canonicā ſz p vio
lentiaz occupant bonoꝛes vel officia vl'
beneficia eccleſiaſtica.

Inuētariū ẽ ſcriptu⁹ quā hēſ ichoare ꝺz
j.zo.ꝺies a moꝛte teſtatoꝛl. l'poſtq̄ ſcit ſe
iſtitutū hēdē ꝛ ibi ſcribē oñs res ex'ūcti
ſ̄ teſtib⁹ ꝛ eū pficē ꝺz.j.4o.ꝺies l'.j.āmū
ſi res ſint remote.ꝛ tē ñ tēbit' creditoꝛib⁹
vlt' illꝺ qꝺ inuētū fuerit i hēditate. Si aūt
nō fecerit inuentariū tenebit' inſolidū.

Inueſtire ꝛ iſtituere idē ſonāt.ē aūt iſti
tuē ꝑz ꝓpꝛietatē vocabuli ponē i poſſeſſio
nē q̄i int⁹ ſtatuē.ſz i ſ̄ ꝺr̄ñt.qꝛ iſtitui quiſ
ꝺr̄ p̄ñ'. inueſtiri āt i abñtia ꝑ bo.ꝑ vo ber.
ex̄ ex iſti.auctē.iſtituē ẽ ſp̄ñal'iurl bñficij
l'ꝺignitatl coꝛpalē poſſeſſiōeꝫ tradē. inue
ſtire āt ẽ ius canōie l'ꝺignitatl tribuē.qꝺ
fieri p̄t p anulū l'libꝝ iꝺifferēt' tñ unū ꝓ
alio ſumit'.

Irenarche ꝺñr q ꝺiſciplie publice ꝛ coꝛ
rigēdis moꝛib⁹ p̄ſūt. vt milites q vaꝺunt
pgrere latrōes.ff.ꝺe mu.ꝛ bo.l.vltl.§.ire
narche.

Irrepe.i.latent'.invaleſcere. Jo.an.li.6.
ex'cep.pia.

Itinerarche ꝺñr itinex̄ cuſtodes.

Interēptoꝛ eſt mediatoꝛ in emptionib⁹
ꝺi.4.c.i.ꝛ penl'.

Interdiu.i.in ꝺie.

Ivbeo infra in vocabulo p̄caria.

Ivdices comeſtici ſunt ex quibuſ ꝓ ma
gna pte ius pendet ꝛ conſilium.

Ivdicio maiorl. ptl ſtādū ẽ gnāliť.niſi i
certl cāib⁹.ex̄ ex reſcri.paſto.i'gl.b.

Ivdiciū ꝺr q̄i iuriſdictō.ex̄ ꝺ v̄.ſi.foꝛ⁹.

Iudicium ꝓtradictum ꝺr ſi ꝺicerē ſ̄ eē
conſuetudinem. ꝛ tu aꝺuerſarius meus

E.

diceres nō eē ꝓsuetudinē.⁊ iudicarek eē ꝓsuetudinē.e x̄ ꝛ v̄.sig.abbate.ī gl.ff.

Ydex dr̄ quasi ius dicens populo siue q̄ iure disceptet.est aūt iure disceptare iuste iudicare. non est q̄ iudex.s.bonus si ñ sit in eo iustitia.vt in.c.fozus.

Ydices assessozes sē qui assident iudici in cognitiōe cāe suū p̄bentes ꝓsiliū.

Ydices pedanei erāt qui ꝛ causis minimis cognoscebant.

Ytigiū dicit q̄si iuris garriū.eo q̄ hi q cām dicūt iure disceptāt.vt in.c.fozus.

Ius est genus.lex aūt spēs eius.di.i.ius gnāle nomen.Jus est ars boni ⁊ eq.ff.ꝛ iustitia ⁊ iure.l.i. Jus aliud ē nāle q̄ ō s.est cōe omni nationi.eo q̄ instinctu nature nō aliq̄ ꝓstōne vbiq̄ br̄. vt marī ⁊ feie ꝓiunctio.liberoꝝ successio.s.ī bonis pentum.pueroꝝ educatio.cōis oīuz possessio.quia iure nāli oīa sunt cōia. ⁊ oīuz vna libertas.acquisitio coꝝ que ī celo ⁊ terra mariq̄ capiunt.q̄ in nulli⁹bonis cedūt occupanti ꝓcedunt rei ꝛposite vl cōmodate pecunie restitutio. violētie p viz repulsio. Aliud ē ciuile.q̄ō.s.q̄sq̄ popul⁹ vel queq̄ ciuitas sibi ꝓpriū ꝓstituit diuina humanaq̄ cā. Aliud gentiuz vt sedium hostiliū occupatio.edificatō.munitio.bella.captiuitates seruitutes ⁊c. quod iō dr̄ gentiū q⁊ eo oēs fere gentes vtunt.

Aliud militare vt solennitas belli inferendi.nexus federis faciendi.signo ꝓdato cū hoste ꝓflict⁹ ⁊c. Aliō publicū ⁊ istō ꝓsistit ī sacris ⁊ p̄bzis.⁊ mgr̄atibus.

Aliud gritū q̄ō est ꝓprie romanoꝝ.quia nulli tenēt iliud nisi grites.i.romani in q̄ agit ꝛ legitimis hēditatib⁹.ꝛ curatōib⁹ ꝛ tutelis.ꝛ vsucapionibus.q̄ iura apud romanos tm̄ repiunt di.i.⁊ dicunt ꝟ romani oēs q romano impio subsunt.ꝟ Jo di.i.ius.gritū. Jus ciuile inuenit accipi diuersimode in iure.dr̄.n.vno⁹ ius ciuile quod q̄sq̄ populus vel ciuitas ꝓstituit sibi.vt instit.ꝛ iure nāli.§.i.⁊ dr̄ ciuile ad dzīam iuris nālis ⁊ iuris gentiuz. z° dr̄ lex.iz.tabularuz.vt.ff.ꝛ institia ⁊ iure.l.ius ciuile.§.hoc q̄. z° dr̄ omne ius q̄ō ñ est p̄toriuz.vt ibidem.l.ius ciuile in p̄ncipio. 4° dicit disputatio p̄udētiū que fuit facta sup̄ legē.iz.tabulaꝝ.vt.ff.ꝛ ozigine iuris.l.z.§.hec disputatio. 5° quicquid habemus scriptum ꝛ iure. vt.ff.ꝛ varī. cogī.l.i.§.pide. 6° quicquid iuri nāli vel etiam iuri gentium subtrahit ꝟ accur.in glo.⁊ instit.ꝛ iure natu.§.i.

Jus p̄toriū est quod p̄tores introduxerunt adiuuandi vel supplendi vel corrigendi iuris ciuilis gratia.ff.ꝛ iustitia.l.ius autez. Jus quirituz ꝓstat ex legib⁹ ⁊ plebiscitis ⁊ ꝯsultis ⁊ ꝓstōib⁹ p̄ncipum.⁊ edictis senatoꝝ.⁊ rēsis p̄udētum. Est aūt lex ꝓstitutio populi qua maiozes natu cum plebibus quiō sanxerunt. Plebiscitū vero est quod plebs tm̄ ꝓstituit.vel q̄ō ad p̄ces populi ꝓstituitur Fuerunt autez plebiscita p̄mo facta p̄pt discordiam. que fuit inter nobiles ⁊ plebeios.ff.ꝛ ozigi. iur.l.z.§.bisdē. Senat⁹ cōsultuz q̄ō senat⁹ tm̄ populis ꝓsulendo docuerunt. Cōstō vel edictuz est quod tm̄ rex vel impator ꝓstituit vel edicit. Responsa p̄udentum que iurispiti respōdent ꝓsulentibus.di.z.cōstat.c.i. Jus publicum est q̄ō spectat ad vtilitatem publicam. Jus p̄uatu⁹ q̄ō p̄ncipalit pti net ad vtilitatem p̄uataz. Juris corp⁹ diuidit in canonicuz ius.⁊ ius ciuile. Jus aūt canonicum diuidit in ꝛcretales ⁊ ꝛcretū. Decretales quaꝝ volumen dicit et extuagantes.diuidūt in.5.libzos q̄ruz materia bis versibus habet. Pars p̄or officia creat ecclesiaq̄ mīstros. Alia dat tēpa.⁊ cetera indiciozum. Tertia ꝛ rebus ⁊ vita p̄sbzoruz. Nubendi formā dat rite quarta ꝛcenter. Ultima ꝛ vicijs ⁊ penis tractat eozum. Quilibet autez liber habet plures rubzicas siue titulos in quibus p̄mittitur materia ꝛ qua tractat in capitulis sequentibus. Sub qua libz aūt rubzica sunt plura capitula que dicunt ꝛcretales vel ꝓstōnes.⁊ aliq̄ in capitulis sunt pagraphi. vñ q̄ꝺo allegabis aliquid ꝛ ꝛcretalibus non alleges libzum sz titulum ⁊ capituluz in eo ⁊ si sit capitulum longum dices.c.tali circa p̄ncipiū vel medium vel finem vel versus finem.vel si sint paragraphi in capitulo alleges capitulum ⁊ paragraphum.

Post autez compilationem predictoruz 5.libzoruz elapsis multis annis.compilati sunt duo alij libri.scilicz. sextus ⁊ septimus.in quibus quidez plurima ꝛ eisdem materijs ⁊ sub eisdem rubzicis cuz 5.libzis p̄cedentibus apponunt. Decretum vero diuidit in tres partes.p̄ma vocat distinctiones.q⁊ est distincta p pticulas centū ⁊ vnā.quaꝝ q̄lz vocat distō ⁊ habz quelz distinctio plura capitula ⁊

plures.§.qñ igit allegas aliqd ꝛ hac ꝑ^a pte allega quotam distinctõis.7.c.vel.§. 7si sit capitulũ longũ.dicas tali capitulo circa ꝓncipiuz vel mediuz vel finẽ.7 qñ allegas capituluz non alleges.§.7 q̃do allegas.§.non alleges cap^m. z^a ps dr̃ cãe.eo ꝙ ẽ distincta i cãs.s.z6.q̃ꝫ q̃lz bz ples q̃es.7 q̃lz qõ bz pl'a cap^a 7 pl'res .§.bz at.zz.cã.qõcs.7.q̃ꝫ.z. qõ bz.7.di stictões in gb^z tractat ꝛ pnia.vñ illa qõ z^a intitulat ꝛ pnia.bz ãt q̃lz illaꝫ distin ctionũ pl'a cap^a 7 ples pagraphos.qñ ꝯ vis allegare aliqd ꝛ z^a pte ꝛcreti ꝛbes allegare q̃tã cãe 7 q̃tã qõis tacendo cãz 7 noian^o qõez 7 allegare cap^m vel.§.sic i.q.5.tali ca^o vel.§.7 sintelligr̃ cã. Qñ ãt allegat aliqd ꝛ illa qõne q̃ intitulat ꝛ pnia oz allegari sic.ꝛ pe.di.i.c.tali.vl'.§. vñ noiari oz distictio cũ sua q̃ta. z^a vo ps b^z libri ititulat ꝛ ꝙsectõe.7 bz.5.disti ctões q̃ꝫ q̃lz bz pl'a cap^a.vñ qñ aliquid allegat ꝛ hac pte oz noiari distictio cuz sua q̃ta.dicẽdo sic.ꝛ ꝙse.di.i.tali.c.vel.§. tali. Jus vo ciuile dicit i q̃tuor.s.codicẽ digestũ.auctẽticã 7 istitutã. Codex bz.iz libros.q̃ꝫ.9.pmos tñ mgr̃ i legẽ solẽt. 7 qñ allegat aliqd ꝛ pmis.9.libris.ñ noia tur lib nec eius q̃ta.sz'tñ codex 7 titul^z 7 ꝓncipiũ legi. vel lex cũ q̃ta sua 7 si lex sit lõga dicẽ lege tali circa pn^m mediũ vel finẽ.vl' si lex sit distincta i ples.§.dicẽ le ge tali.§.tali Qñ vo allegat ꝛ trib^z vltis libris noiari oz lib cũ q̃ta sua 7 noiari ẽt dñt alia vt i pmis.9.libris Et nõ ꝙ qñz i codice allegat auctẽtica. Est ãt auctẽti ca ꝫ qđ ẽ additũ iuri ãtiq 7 ponit i mar gine int glosas sz ꝛ lr̃a grossiori 7 qñ al legat aliqd ꝛ hac auctẽtica oz noiari.C 7 titul^z i quo ẽ auc.vt.C.ꝛ epi.7 cle.auc gnãlit. Digestũ ãt dicit i digestũ nouũ digestũ iforciatũ.7 digestũ vet^z. Nouuz bz.24.libros. Jnforciatũ.iz. Uet^z.14.7^e sc libri.5o.7 qñ allegat aliqd ꝛ digesti. q̃ cũq noiari oz digesti. 7 titul^z 7 lex sic in iz.libris pmis codici. Auctẽtica vo dini dit i.io.collatiões 7 q̃lz colla^o bz plures titulos siue rubricas 7 qlz titul^z vnuz.§. vñ qñ allegat aliqd ꝛ hac auc. ꝑ ꝛbet noiari auc.postea titul^z.ꝛide.§.7 vltl.col latõ.sic vt i auc.ꝛ mandato ꝓncipis.§.si tibi.coll'.z^a. Jnstituta ãt bz.4.libros.7 qlz lib bz ples titulos.7 qlz titul^z bz ples .§.vñ in allegã^o istituta.oz ꝑ noiari istit. p^z ea titu.z^e.§.sic isti.ꝛ fideicõ.§.i bẽdẽ. uspronatus ẽ auctas seu ptãs ꝓuiciis ex bñficijs añ ꝙsecutionẽ ecc^e collati.puta ex fiidatõc.edificatõc.7 dotatõc.vt.i6.q 7.filijs.7.c.qcũq.7.i6.q.z.abbatẽ.vñ v. Pronũ faciũt dos edificat^o fiid^z.ꝟ gof. Dcit ẽt iuspronat^z. qñq aduocat^o qñq vicedominat^z l'custodia.vel guardio. vl' ius frequentatõnis vel ꝓcessionis.qñq gr̃a.ex ꝛ iurepatro.qui cleri.in glo.a.

ure ꝓprie dr̃ res aliq̃ vẽdi i istris vẽdi tõis.qñ ꝓprietas ei^z trãsfert in ementez.

ussio infra in vocabulo mandatum.

ustitia dr̃ q̃i iuris status.ex ꝛ v. sigl.

L

Lex qd ẽ.dez ẽ.s.i võbl'o iusgritũ ex alia publica q̃ a scis pr̃ib^z scri pturis ẽ ꝙfirmata.vt lex canonũ alia ꝑuata.s.q̃ ex istictu.s.i cordib^z fide liũ ẽ scripta.s.charitatis que dignior ẽ q̃ ꝑma.i9.q.z.due.

ex qñz dr̃ ꝙsuetu^o i.di.ꝙsue.qñz regl'a i.q.7.c.z.qñz rõ.di.i.ꝙsuetudo qñq ius scriptũ siue ꝙstõ q̃cũq.qñz ꝙstõ ciuil' tñ

Lex.iz.tabulaꝫ dr̃ lex i.iz.tabulis scri pta.cũ.n.leges ꝓpt discordiã plebeiorũz cũ nobilibus fere.p.3o.ãnos i dissuetudi nẽ abijssent.creati fuerũt.io. viri.q trãstu lerunt leges grecoꝫ in latinũ 7 eas i.io. tabulis eburneis scripserũt.7 ijdez.io.vi ri postea videtes in illis.io.tabulis multas leges ꝛcẽ accepta ptãte corrigẽdi 7 sup plẽdi.duas alias tabulas addiderũt 7 in de dcã ẽ lex.iz.tabulaꝫ.hec Jo.di.7.c.z. Postea cũ p̃dicti.io.viri sibi mgr̃atũ vꝭ parẽt sc a populo icarcerati.7 sic cõsules sc fci q senatusco̅sulta ꝙposuerunt.postea ꝓtores ꝙstituti sc q edicta fecerũt.ꝟ Azo.

Lex municipalis est lex quaz aliqua ci uitas ꝙstituit sibi 7 ẽ ius ciuile. Jnsti. ꝛ iure natu.§.1.in tex.7 glo.

Leges ciuiles fcia si nescit 7 miles.cleri cus 7 cultor pcit sibi iudex 7 vltor.

Lex multiplex ẽ.s.falcidia sic dcã a falci dio tribuno q legẽ fecẽ ꝙ null^z tñ legarz i testõ qn saltẽ adminus q̃rta ps supesset bẽdib^z.di.z.q̃dã. Satira.s.q̃ ꝛ plurib^z sil' reb^z loqr̃ dcã a copia rer̃ 7'a saturi tate.vñ 7 satirã scribẽ est poemata varia ꝙdẽ.vt Orati^z 7 Juuẽalis. Rhodia. q̃ s.naulij ꝓmẽcioꝫ ẽ.ab isula rhodo dcã. ꝟ inigmã est.q̃ patiẽtib^z naufragij inha bitatores oia auferunt. bodie autem ex cõicati sunt.di.z.quedaz.7.c.sequentib^z Ortẽsia.fcã.s.it plebẽ 7 popl'z.q̃ ꝙstituit

C.

vt nō valerēt pl⁹ plebiscita q̄s leges popli Acquilia ꝑ plebiscitū ē. q̄ logē in eo cāu in q̄ qs culpa sua dānū alī ꝛcdit veluti si equū suū occidit l' vlnerauit. l' vestē suaz scidit. Et i hac lege venit culpa leuissi⁹ vt si qs ex alto se ꝓcipitauit ⁊ sup aliū venerit ⁊ ceciderit tenet lege acql. vl' si putator ramū ꝛcciecerit ⁊ nō ꝓclamauerit ⁊ sic aliquē occidat tētur lege acqlia. sz nō tēt lege cornelia. ꝛc sicc. i q̄ venit tm̄ vol⁹. ff. ad. l. acq. in le. Julia lese maiestat. ℔ punit eos q̄ in rēpu. aut in ꝓncipē aliqd machinari moliti sūt. Cornelia ꝛc sicarijs. ℔ logē ꝛc hōicidis q̄ cū telo ābulāt cā occidēdi hoies. i hac lege vēit tm̄ dolus. Sūt ⁊ plures alie leges q̄s omitto causa breuitatis.

Legio. ꝛc ℔ supza in vocabulo ala.

Legare ē mittē. ē etiā in vltima voluntate rem aliquam alicui relinquere.

Libell⁹ ē pu⁹ liber. i. modica scriptura, ⁊ ē duplex libell⁹. s. ꝓuētōis ⁊ accusatōis pm⁹ in ciuilib⁹. z⁹ i crinalib⁹ locū hz. In ꝑ ꝓtineri dz nomē actoris ⁊ rei ⁊ iudicī cozā q̄ agē ⁊ res q̄ petit. ⁊ dies in q̄ libellus dat. In z⁹ vo ꝓtineri dz nomē accusatoris ⁊ rei ⁊ iudicī ⁊ crimē ꝛc quo agē ⁊ q̄ꝗ pᵃ cū q̄ crimē ꝓmissū cē dr. ⁊ loc⁹ in quo ⁊ dies accusatōis. ꝓfessio accusatōis cozā iudice. ⁊ mensis i quo ē ꝓmissū die ād ⁊ hozā ibi ponē nō ē necesse. ℔ gof.

Liberi vel filij dñr oms ꝛcscēdētes vsq; ad trineptes. ⁊ vlcⁱ⁹ dñr inferiorez. s. Silr pentes dñr oēs ascēdētes vsq; ad ternariū. ⁊ vlterius dicūtur supiorez. ff. ꝛc v. sig ⁊. ff. ꝛc gra. l. i.

Libertas ē nālis facultas eius qd̄ cuiq; facē libz ist. ꝛc iure psonaz. Liberi sūt q̄ nascūt ex ingenuis. Libti vo sūt q̄ māumit tunt. ist. ꝛc ingenuis.

Liceri est appreciari.

Licitarij dñr q̄ rē aliquā emēdo l' ꝓducēdo vl' aliē negociando appetunt ⁊ alt alter supare ꝓtendit plus offerendo.

Limiarche dñr ꝓncipes locoz in qb⁹ sūt diuersaz ꝓuintiaz aut diuersoz regnoz limitū tmini. Et idē colimiarche dñr. q̄ s. ꝓuincia custodiūt vt hoies terrā colant.

Limitanei dñr q̄ sunt int' ciuitates ⁊ castra ꝓstituti vt limites ꝛcfendāt vt hoies terram colant.

Lis a ꝓtentōe limitī nomē ꝓus sumpsit extra ꝛc v. sig. fozus.

Litē ꝓtestāi dr ille q̄ cozā iudice cū testimonio ⁊ ꝓublice litez ichoat cū aduersa⁹ Scōz gof. litī ꝓtestatō ē hinc ide negocij ꝓncipat apō iudicē fcā narratio. Itez q̄i litī ꝓtestatio ē qñ aliqs ꝓuēt⁹ in iudi⁹ sup reb⁹ imobilib⁹ q̄s possidet noīe aliēo noīat dñz i iud⁹ ⁊ accipit iducias ad ꝛc nūciādū dño vt ad iudicē vēiat vel mittat. at si ipe dñs nō ꝓpet i termino sibi dato. tē. n. ē lis q̄i ꝓtestata ꝫ ipz dñz siue bī ꝑ ꝓtestata ad iterrūpēdā lōgi tpis ꝓscriptōem. ex. vt. lite nō ꝓte. qñ frequenter litē pendē. ē litē i incerto cē dū ci⁹ cuētus est dubius.

Littere ꝛc rato. dñr ꝓcuratoriū. q̄z ꝓstituēt ꝓcuratorē sp adījē in fine ꝙ gcqd ipe ꝓcurator fecerit sup cā ad quā ē dat⁹ ratū hēbit. ex ꝛc reli. vo. cū dilect⁹ in glo.

M

Malgones siue vētilarij sūt q̄ i fruis emēdis vel vēdēdis mercatōez exercent.

Magri scrineoz idē sūt qō scrinearij siue scrineoz custodes siue ꝑgmatarij sic dōi q̄z ꝑgmaticas sanctōes scribebāt ⁊ cozū exēpla i scrineis ad memoriā recōdebāt

Maleficiū est hōicidiū furtū ⁊ bi⁹. Sz q̄i maleficiū ē cū iudex ꝑ inexpientiā iudicat. vel cū ꝛc dolo malo alic⁹ ē electū vl' effusz aliqd qō nocuit trāseunti.

Malleatorez false monete adulterine sūt q̄ malleāt falsam monetam.

Mandatari⁹ est qui suscipit mandatum.

Mandator ē q̄ aliquid alicui mandat. vt illud faciat.

Mandatū. ꝑ mādatū gnāle posteri⁹ datū nō ꝛcrogat ꝓuilegio nisi ꝛc illo faciat mētōem. ex ꝛc offi. oz. gūe. Itē ꝑ mādatuz gnāle ñ ꝓhibent' nisi illicita. ex ꝛc v. sig. sup qbusdā. Itē tm̄ valet mādatū gnāle quo ad oia q̄tū spāle quo ad q̄dā. ex ꝛc voto magne. Itl. rei turpis mādatū nullū ē. ff. mād. l. ſi. remunerādi. §. rei.

Itē qñ mādatū vl' pactū vnū ꝓtinet in se duo. quoz vm ē possibe altez ipossibe nō obligat in ꝛctib⁹ vt si ego exūs rome ꝑ mittā tibi hodie dare colonie. c. Sz bene obligat i iudicijs. vt si iudex mandet alicui ꝙ ꝓpeat cozā se die ipossibili sibi tē cōparere die possibili sibi ſm hostien. extra ꝛc dolo. cum dilecti. Item q̄ exequit' mandatū nō debet excedere fines mandati. ist. mandati. §. is qui. Item mādatū spāle ꝛcrogat gnāli. etiaz si ꝛc eo faciat mētionē. ex ꝛc reiert. ç. i. ℔ āt ꝑ bar. i

qõib⁹ ꝑ fallit ī mãdat⁹ gñalib⁹ q̃ sĕ effectu spũalia.eẋ .œ offi.ordle.ex pte.i. 2° ī p uilegijs.eẋ .œ rescrip.cũ ordinẽ. 3° q̃do res ñ ẽ integ̃. 4° in legat⁹ ff.œ suppellĕi. legl. Mãdatũ ⁊ iussio dr̃nt.qz iussio imꝑtat nec̃itatẽ nec finit⁹ morte. qz succes sor tenet illõ facẽ. mandatũ vo ĩꝑtat liberã obsequẽdi ptãtez ⁊ finit⁹ morte.

Quida tñ dicũt q̃ tã ꝓceptũ q̃s mãdatũ finit⁹ morte si noib⁹ expssis scribat⁹.ℏ Jo i4.q.2.dudũ.non repio.sz br̃ in.c.qñ abbas.œ offi.ordle.œ mandato ẽt habes.j.in vocabulo ꝓcaria.

Mappula est ornamẽtũ q̃ impator ꝓstãtin⁹ cardinalib⁹ ꝓcessit.di.96.ꝓstãtinus.

Mappa ẽ ornamẽtũ eccl⁹ ⁊ sĕ mappe ẽt bea mia alba qb⁹ coopiũt⁹ ec̃l cardinaliũ cũ faciũt ꝓcessionẽ. Alij dicũt mappl'am esse ep̃alem mitraz. hec Jo.œ hoc habet⁹.di. 93.§.ꝓpagis.in.c.nonnulli.

Maffamilias ẽ q̃ hõeste vivit quã nulle nuptie nec natales faciũt mr̃emfa.sz tñ bõi mores.ff.œ v̄.si. pnũtia⁹.§.pr̃fami.

Maxime aliq̃n ponit⁹ ꝓpatie.aliq̃n ꝑ tñ vt eẋ .œ ſt.pſbi.ad abolẽdã.Alij ẽt legũt maxie ꝑ magl.⁊ sic tĕt⁹ ꝓpie ꝑ ber.ibidẽ aliqui pro tñ.

Menia ꝓpie dicũt⁹ edifi⁹ muroꝝ ciuitatis sic dcã.qz muniũt ciuitatẽ.⁊ interdu dicunt⁹ abusiue menia oĩa edificia.a munio nis.i.edifico.

Mercis nomen ad mobilia ꝑtinet.ff.œ v̄.signi.mercis.

Mex imperiũ.ẽ br̃e gladij ptãtez ad pũiendũ facinorosos. vñ mex impiũ ẽ q̃dã sũma ptãs p quã ea q̃ sĕ iurisdictõis maxie explicãt⁹.⁊ dr̃ mex q̃i sepatũ a cognitõe pecũiaria eo q̃ nullũ ide seq̃t⁹ ꝓmod⁹ pecuniaꝝ.ar.inſtl.œ publi.iudi.in ꝓn⁹.tex ẽ ī.l.impiũ.ff.œ iurſ.o.iu. Hec aũt sĕ meri impij facinorosos pũire ꝛelinquẽtes vinculare.vl'incarcerare.mẽbra mutilare.pe nã capitalem ĩponẽ.ℏ aũt ẽ triplex vt diẽ hosti.eẋ .œ iureiurſ.veniẽs.ſ.mors.exiliũ ⁊ relegatio.ff.œ publi.iudi.l.z.

Met⁹ dr̃ q̃i mẽtẽ tenẽs sive ĩpediẽs.q.n. timet nõ semp gerit in corde qõ hz ĩ ore. ⁊ inde dr̃ meticulosus.i.metu plen⁹.q.ſ. timet timenda ⁊ non timenda.

Minores qb⁹ succurrit⁹ restõez ī integꝝ sĕ q̃ ñ ꝓpleuerũt.25.an.ff.œ i ite.resti.l.fi.

Missalia l'missilia dr̃ q̃dã pbatões quas nouus ꝓtor solebat mittẽ ī vulguz vt qõ quisq; apprehẽderet fieret suuz.

Mitti in possessionẽ noĩe vẽtris ẽ mitti in possessionẽ noĩe ei⁹ q vl' q̃ ẽ in ventre.

Mittere aliq̃ẽ in possessiõez ẽ aut facere eũ possessorẽ vt q̃n ꝓbauit rẽ eẽ suã. aut eũ ducẽ ī possessionẽ vt custodiat eã ⁊ in ea maneat ñ vt eã possideat.vt re⁹ q citatus nolnit ꝓpere tandẽ veniens litẽ susciꝑiat donec ꝓbauero eã esse meam.

Mixtũ impiuz ẽ ptãs media p quã ea q̃ sunt in iurisdictiõe media explicãt⁹.⁊ dr̃ mixtũ q̃i ex iurisdictõe ⁊ mero impio.eo q̃ hz ꝓmodũ pecũiaꝝ ⁊ ptinet ad ipz bonoꝝ possessorẽ dare.ī possessionẽ mittere. iubere.cauẽ.pupillis tutores dare.⁊ oẽs alie pene gues. ꝑter penã capitalẽ ⁊ mutilatõem.vt ẽ relegatõ vl'fustiga⁹ l' gũis correctio.ff.œ iurſ.o.iud l.i.z.3.⁊.4.ī tex. ⁊ glo.ℏ Guil.⁊ pe.œ sam.

Morb⁹ sontic⁹ ẽ q ꝓpetuo nocz nisi sit curatus.l.z.§.si qs in iudicio.⁊ ibi.glo.ff.si quis cautionibus.

Mortuariũ dr̃ q̃ qs relinqt ī morte.eẋ .œ offi.iudi.or.ꝓquerente. in glo.supra.

Mulio dr̃ custos mulorum.

Mulctare ẽ pũire.⁊ dr̃t mꝛcta a pena.qz pena ẽ certa ⁊ a iure inducta.mꝛcta vo a iudice p sniaz irrogat⁹.vñ appellat⁹ a mꝛcta.nõ aũt a pena.ff.œ v̄.sig.si qua pena

Municipiũ dr̃ a munẽ ⁊ capio.ẽ aũt municipiũ opidũ ī q̃ pacis obſuãde cã milites sĕ ꝓstituti.⁊ mũicipes dr̃r q mũicipia custodiũt.⁊ q̃ pest eis dr̃ mũicipal'. Dicũt ẽt mũicipales q ī municipio nati sunt.

Munimẽta dr̃r ꝓbatões ⁊ instr̃a.qz cãz muniũt.li.6.œ elec.q̃uis.ī fi.⁊ ī gl. Jo.an

Nun⁹ dr̃ cũ aliqd dat⁹ cã ꝓcedẽte. vnũ aũt ẽ sine cã. eẋ .œ v̄.sig.inſt⁹ vnum.

Nusio est idem quod fatuus.

N

Nanciſci est aliquid consequi.

Naufragiũ est naue fracta submersio rerum sive corporum.

Negatia ꝓbari non potest.œ hoc.j.i vocabulo ꝓbatio.

Neglia ẽ ei⁹ q̃ fieri põt ⁊ dz omissio.

Negociũ aliq̃n sig̃t actũ alic⁹ rei cui ꝓxiũ ẽ ociũ. Alĩ actõz cẽ q̃ ẽ iurgiũ litis.⁊ dr̃ nego⁹ q̃i negãs ociũ. dr̃ ãt nego⁹ ī cãis ⁊ negocia⁹ i ꝓmertijs.⁊ regrit⁹ ī oi nego⁹ ſ.non notorio inder.accusator.re⁹ ⁊ testſ. eẋ .œ vbo.sig.forus.

Notio.i.noticia iudicialis. ⁊ pertinet ad eos que hñt iurisdictõem.põt ẽt sumi notio ꝑ cognitione.eẋ .œ excep.pia.

T.

Notarius dicit persona publica q̃ eius officium est ad publicam vtilitatem inuẽtum. & dicit notarius a notaria. que. s. est negocia bonum publice & auctentice notare. i. in publicam & auctẽticam formaz redigere. Et idem dicit scriba a scribẽdo dicitur etiaz tabellio quia in tabulis oliz notabant.

Nouale. i. terra ꝛe nouo ad culturam redacta. ꝛe qua non est memoria q̃ alias fuerit culta. extra ꝛe v̄. sig. qd si p nouale.

Nouatio ẽ obligatõis ꝓditionalis in obligationez puram. s. sine ꝓditione trãsla⁹.

Nouũ opus facit qui aut edificãdo aut ꝛetrahendo aut foueã faciendo pstinã faciez ĩmutat. sec⁹ est si vetus ꝛficiat. ff. e. l. i. ¶. nouũ. & ¶. si qs edificiũ.

Noui opis nunciatio est ꝑm bost. illi qui ꝛe nouo edificat in ꝓiudiciũ alteri⁹ facta legalit ꝓhibitio. & ptinet ad ea tñ q̃ sũt solo ꝓiuncta. vt pz in d. lege. Fit autem triplicit. p̃ solo v̄bo. s. dicendo nuncio nouum op⁹ & hec in loco edificij vel etĩ ipi dño operi. z⁰ per iactum lapilli. z⁰ p̃ in dicis phibitõnem. p̃mo modo nuncians pdit possessionem & facit aduersariũ possessorez. nũcians vero z⁰ & z⁰⁰ retinz possessionem. hec ber. e. ꝛe v̄b. signi. ex pte. lo z⁰ in glo.

Noxa est corpus nocens non seruus est ĩpm maleficiuz. Noxia vo est ꝛelictũ. vñ v̄. Noxia ꝛelictũ ꝛelinquẽs noxa vocat.

Obducere est q̃i ꝛe mente sbducẽ ꝑ Jo. an. li. 6. ꝛe elec. fundamẽta. Omnia si ꝑpus dicat. vo tibi talẽ villã & oĩa que habeo ibi. nõ intelligitur dare decimas vel alia iura mere spũalia. q̃ ly oĩa non extendit se ad ea q̃ penitus st alterius nature & iuris q̃z ea que ꝓncipalit transferunt. Sz qñ dat aliqd qõ bz tpalia & spũalia iura cum omnib⁹ ptinentijs suis. vt ꝓbenda possessiones brĩs & decimas. tunc oĩa trãsferunt simul. hec bosti. extra ꝛe iurepatro. lras.

Omologare idẽ est qõ confirmare.

Optimates sunt meliores & sũt ditiores ꝛe populo ab opibus sic dicti.

Oportet aliqñ dici necessitatem. z. q. 9. ñ oportz. aliqñ honestatẽ. vt. z5. q. i. c. z. Itẽ optebit tam futurum q̃z psens significat ff. ꝛe v̄. sig. v̄bum.

Oraculũ. i. rñsuz. q̃ pcãdo impetrat. C. ꝛe legib⁹. l. digna vox.

Ordinaria onera sunt illa q̃ ꝛe ꝓsuetudine ꝛebentur. e ꝛtraordinaria vo que insolita necessitate emergunt.

Ordinarij vo sunt no tm epi sz ẽt q̃cũq̃z inferiores q̃ hñt institutõem & ꝛtestitutõnẽ. e ꝛ ꝛe offi. or. cũ ab eccl. & li. 6. e. c. z. ¶. I conferendis

Orphanatroph⁹ ẽ orphanoz & pupillorũ tutor & adolescẽtiũ curator. q̃ eos q̃i p ẽtib⁹ ꝛstitutos suscipit alẽdos. vñ orpha natrophiũ ẽ loc⁹ h⁹ administratõis.

Pagani sunt homines pnati a pago. i. villa dicti
agan⁹. na. nũ. i. villanus & q̃cũq̃z habitat in villa dicit paganus.

Palatin⁹ comes dicit q̃ curã gerebat p̃ cipuaz vt missis notarijs suis. iudiciũ negligẽtiã argueret. & a ꝓuintialib⁹ ꝓsueta tributa exigeret.

Papa qõ fit nũcẽte pape dñ fieri auctoritate ꝛci. & h̄ ẽ vez si faciat iusta ꝛe cã. e ꝛ ꝛe trãsla. inc corporalia. in glo. io.

Parabolarij dicunt medici sic dicti q̃ plura ꝓmittunt q̃z faciunt.

Parentes supra in vocabulo liberi.

Partis indistincte plate noie ps dimidia ꝛsigit. ff. ꝛe v̄. sig. l. nomen filiorum. ¶. ad operationis.

Paterfamilias dr homo cuiuscũq̃z etatis sit. dũmõ sit sui iuris & ꝓprie ptãtis.

Patricij dr quẽ ipator eligit sibi i pcem

Patritij ẽt dicti st q̃dã nobiles i ciuitate

Paupies dr dãnũ siue iuria vt cũ equ⁹ petit aliquem.

Pecoz noie ꝓtinent boues. supra in vocabulo boues.

Penã ꝓmitti est penã ꝛeberi.

ꝛe pena supra in vocabulo mulctare.

Pensita⁹ ẽ pẽsiõis solo. C. ꝛe epis. l. z. i gl.

Perduelles. ẽ. in vocabulo crimen lese maiestatis.

Perlone q̃dã dicũt pnate impropꝛie vt ille que sunt exempte a cõi iure. di. z. pri uilegia. vbi dicit q̃ puilegia sunt leges pnatoz. Quedã vo ꝓprie dicunt pnate p sone vt illi qui non habent dignitatẽ. z4 q. i. q ẽ. vnde clerici non dicunt pnate p sone cũ habeant dignitatẽ. i. ordinẽ ecclesiasticũ. di. z. puilegia. & di. 4. ꝛeniqz. hec Jo. Item ꝑm abbatem psone quedam dicunt publice. que. s. in offi⁹ publico sũt vt tabellio. inder. & balin⁹. quedã dicũt pnate. que. s. nõ st in officio publico.

Pertinẽ ad nos dicunt illa que spectãt ad nos aliquo titulo. non cã pignoris &

que nostra non sunt, sz esse pñt. ff. eodem vbum ptinere.

Pign⁹ ꝓtracti est in eum statum venire nisi ꝛbitor pign⁹ ꝓmittat. i. amittat.

Plagiarij sunt q liberos homines furripiũt. ⁊ vẽdunt a plaga maris sic dicti.

Plebs dr̃ a poplo vt spẽs a gnẽ. qz populus ꝛtinet maiores ⁊ minores nobiles ⁊ ignobiles plebs tñ minores ⁊ inde plebi scitũ. i. p plebẽ statutuz. insti. de iure naturali. §. plebs.

Plurale qñqz ponit̃ p singulari. vt. i. oẽs leges aut sunt diuine aut humane. i. ois lex. aut ẽ diuina aut humana. vt dic̃ Jo. ibidẽ. qñqz ponit̃ ad exclusionẽ maiozis vel minozis nũeri. ex̃ de diuor. gaudem⁹.

Pluralis locutio duor̃ nũero ẽ ꝓtenta. 4. q. z §. Jtem vbi nũerus ⁊ ꝓcor. in. c plũralis locutio. de reg. iur. li. 6.

Populũ faciũt. ff. in vocabulo colle⁹.

Jtẽ de populo supra i vocabulo plebs.

Portari supra in vocabulo ferri.

Possessor. bonor̃ possessor est nomen iuris sic̃ bonor̃ possessio. ff. de v. sig. bẽditatis. ⁊ dr̃ bonor̃ possessor ille q tñ de iure ꝓtorio succedit vt fili⁹ emancipat⁹ vel cognat⁹ q dñr bonor̃ possessores. ex bonorũ possess. one edictali ⁊ decretali. nã statũ vt habẽt edictã ⁊ decretã possessionẽ bñt b iterdictũ decretũ ad b vt ꝓsequant̃ hereditat̃ possessionẽ qb̃ dr̃ q̃z bonorum insti. de iterdictis. §. restitutoria i glo. de b ẽt br̃ de cã. possessiõis. pastoral. in glo.

Portit. n. bẽs ⁊ possessor bonor̃. qz heres succedit de iure ciuili. bonor̃ possessor de iure ꝓtorio. vñ aditio bẽditatis nõ desiderat auctez iudic. sz bonor̃ possessor req̃rit auctez ⁊ pñtiã iudicis insti. de bonor̃ possess. §. q̃s autẽ. Jtẽ bonor̃ possessio aliq̃ dr̃ ẽm tabulas testi. vt. qñ ꝓtor pmittit bẽdi scripto possessionez bonor̃. Aliq̃ etj ꝓ tabulas testi vt qñ dat̃ possessio liberis a pre in testõ ꝓteritis.

Pro bẽde possidere est aliquem ita possidere q se putat heredem esse.

Pro possessore possidere ẽ ita possidẽ q nõ putat se iuste possidẽ.

Possessio est corporal̃ rei detẽtio corpis ⁊ ai ⁊ iuris ãmiculo ꝓcurẽte. Corpalis rei dic̃ q sola corpalia possident̃. Jncorpalia vo dr̃ q̃ possideri ⁊ q̃ tradi p patiẽtiã ad vsuz. Jtẽ dic̃ corpis. qz necẽ ẽ vt qs corpe vel saltez ocul̃ adipiscat̃. Jtẽ dic̃ ai. qz possessio ei⁹ solo aio pdic̃t.

Jtẽ dic̃ iurl. qz oz q sit b viã iuris. Possessio ⁊ q̃i possessio dñt. qz corpalia possident̃. vñ dicta ẽ possessio q̃i pedũ positio Jncorpa⁹ vo vt iurisdictõ ⁊ fruitutes nõ possident̃. sz q̃i possidẽt̃. qz nõ pñt corpaliter apprehẽdi. ex̃ de fo. ꝓpe. ꝓquest⁹. in gl. b. Possessor bone fidei ĩ iure pdior̃ tãdiu dr̃ q̃sdiu ignorat se alienuz possidẽ. q vo b scierit nec ab aliena possessiõe recesserit malefidei possessor phibet̃. z4. q. i. si vgo. Possessor malefidei dr̃ p̃ qui mercat̃ ꝛ leges. C. de agricol. quẽadmodũ. 2° qui post denũciatiõem sibi fcã q res si ẽ distrahẽt. C. de rei vẽ. si fund⁹. 3° si emit a procuratore meo p collusionẽ rez meã p pcio multũ minori q̃z debuerit vẽdere ⁊ b scient̃. ff. p empto. q fundũ. §. q scient̃. 4° si emit a furioso. 5° si a pdigo. 6° si a luxurioso cũ sciret cũ pecũiaz ꝓsumptuz vl̃ scorto datuz qb̃ vez ẽ. cũ ꝓpt̃ b bonis est iterdictũ a iudice. vt ibiõ l. si qs. b ber. ex̃ de ꝓscrip. si diligenti.

Possessoriũ iudiciũ ẽ triplex. C. p possessione adipiscẽda vel recuperanda vel retinẽda. ex̃ de cã possess. pastoralis. in glo. d.

Possidet̃ b iure qb̃ iuste. b iuste qb̃ bñ. qb̃ aũt male possidet̃ alienũ est. male aũt possidet q vel suis male vtit̃ vel aliena p sumit. ex̃ de v. sig. ius.

Possidẽ p indiuiso ẽ ita possidere rẽ alĩ quã vt ĩ ea nullã ptẽ bẽat ab illis sepatã quã simul cum alijs non possideat.

Postliminiũ est ius q̃ restituit̃ res vsucapta vel ꝓscripta ab alio alicui quã p captiuitatẽ amiserat. i6. q. z. ꝓterea. recuperanti cã q̃i p⁹. i. in ex̃ limẽ com⁹ sue sp fuisset ⁊ possedisset.

Posthum⁹ ⁊ posthuma q vel que nascit̃ post humatõem patris.

Postulare ẽ suũ vl̃ alteri⁹ desideriũ ĩ iure coram iudice exponẽ vl̃ alteri⁹ desiderio ꝛ dicere. ex̃ de postu. cũ sacerdotis ĩ glo. d. ⁊ l. i. ff. de postulãdo. Est ẽt postulatõ petitio q̃ petit̃ ex gr̃a aliquez ineligibilez licent̃ eligi. de ꝓma postulatõne tractat̃. ex̃ de postulando. de z⁹ ex̃ de postu. ꝓla. p totũ

Pragma tis. i. cã. ⁊ inde p̃gmatic⁹. i. causidic⁹. vñ p̃gmatica sanctõ ẽ cã ĩ ꝓsistorio ꝓncipis vẽtilata coram ꝓceribꝰ sacri palla cij. Est ẽt ꝓstõ ꝓncipis ex aggregatione cause fcã. qñqz tamẽ dr̃ ꝓfirmatio siue scriptura ab impatore fcã cũ cãe cognitõne sup ꝓtractu pmutatõis. ex̃ de rer. pmu. c i. in glo. Et pragmaticũ sacrum ẽ ꝓncipis

rescriptū. ⁊ pragmatarij sc̄ q scribūt ꝓpragmaticas sanctiones.

Precaria vba sunt hec.s.rogo.volo.mādo.fideicōmitto. Jubeo aūt est ꝑceptū. C. cōia. de leg' l.z.in ꝓncipio.ar.z.q.4.mandasti. vbi eps mandat pape. qñq; tñ mādo ponit ꝑceptiue. C. de ac. ⁊ obl. siquidē Silr rogo qñq; ponit ꝑceptiue. ii.q.z.rogo. qñq; mandatiue. vñ. ff. de negl ges. si serui mei rogatu.i.mādato suscepisti ⁊c. qñq; ꝛpecatie sic ponit. vt frequenter hic ii.q.z.rogo.

Predia rusticana sc̄ illa q̄ sine edib⁹ sūt siue sint i vrbib⁹ siue in agro. et si sint ibi edes ad vsuz rusticanū.s.ad fruct⁹ recolligēdos ⁊ oues ⁊ boues custodiēdos.

Prefectus vrb̄ dicebat' q ceteris mgr̄atibus q̄cunq; ex cā ꝓficiscentib⁹ ab vrbe relictis ius dicebat ⁊ oībus i ciuitate dignitatib⁹ ꝑcellebat q cū egrederet' vrbē nō hēbat iurisdictōez. iubē tñ ⁊ iudicare poterat' in ciuitate. vt. ff. de offi ꝓtoris. l.i. ⁊ z. Prefect⁹ ꝓtori⁹ ad vicē mgr̄i eq tuz ē creat⁹. Prefect⁹ augustal' dr̄ ꝑfect⁹ egypti Prefecti vigilū sc̄ ꝑfecti nocturni q excubias agebāt. ⁊ malefcōres nocturnos puniebāt. nisi eēt ꝓsona tā famosa ut ad ꝑfectū vrbis mitteret' pūieda. ff. de offi. ꝑfci. vigilum. l.z.

Preindicare ē aliqd alicui ꝑferre. dr̄ et⁊ qs sibi ꝑiudicare dū i iudicio ꝓfiteť aliqd rōne ei⁹ ꝓfessiōis dānificat'. dr̄ et⁊ q̄ res iudicata ꝑiudicat vitati.

Prelati noīe intelligit' ecc^a ⁊ misteriū populi ⁊ ecc^a ē i cpo ⁊ ecōuerso nō tñ noīe ꝓlati semp intellr ecc^a. c. ex de rescrip. edoceri. in glo.

Prepositus pōt dici qlibz q alijs ꝑest. vsus tñ retinuit vt ꝓpositus dicat' q quādā porat'ꝛcurā sup alios gerit. c. ex de v.si. q̄suis.

Presentes dr̄ q i eadē ꝓuintia sunt. C. de ꝑscrip. lon. tē. l. fi.

Presti alī ponit' in iure ꝑ marīe. vt ex de boi. ex lr̄is. z. ⁊ aliq̄s ꝑ tñ vt ibidem c. petrus. in glo.

Preses ꝓuincie alic⁹ post impatorē sūmā ptātem olim gerebat.

Presumptio ꝑ gof. ē alic⁹ fcī dubū q̄z semiplena q̄q; plena inuestigatio. Sunt āt tres spēs ꝑsūptōis. s. temeraria. ⁊ ꝝ reprobat' vt. z. q. i. ꝑ⁰ probabilis. ⁊ hec admittit' ad semiplenā ꝓbatōez. vt ex de ꝑsūp. i multis. c. vñ coadiuuat ad ꝓbatiōez si assint alia āmicula. ex. q matri. ac. pos. a nobis. i glo. admittit' et ad purgatōnem idicendā. vt ex de purg. ca. si qs de ḡdu Et violēta. ⁊ ꝝ ad ꝓdēnandū sufficiēs reputat'. vt ex. c. afferte. ꝝ ber. ex. co. q̄sto. Presumptio violenta q̄dā ē iuris ⁊ de iure vt cū ius fingit ⁊ statuit aliqd super facto. ⁊ ꝝ hāc nō admittit' ꝓbatio. extra de spon. is q fidē. vbi dr̄ q si qs dederit fidē mulieri de ꝓbendo mr̄io^m cū ea ⁊ postea copula sequit' mr̄io^m esse ꝑsumit'. ⁊ pro batio in ꝓtrariū nō admittit'. Quedā est iuris ꝛz nō de iure vt cū ius ꝑsumit ꝛz nō statuit aliqd vt si vir diu mulieri cohabitauit. ꝑsumit' ab eo cognita. zz. q. i. dixit. ⁊ ꝝ hanc ꝑsumptiōem admittit' ꝓbatio

Quedā ē bois. vt cū ꝑsumit' ꝝ aliquē ꝓpter malā famā. ⁊ ꝝ hanc ēt admittitur ꝓbatio. vt ex de spon. cū i tua. Quedā ē va. vt cū exhēdo filiū meū ꝑsumit' contra me q̄ iuste exhēdet eū ⁊ ꝝ ꝓt' nām vñ heredes mei tenent' ꝓbare q̄ cuz ex hereditaueriz iuste. C. de inoffi. t. sta. auē vt nō liceat parēti. Quedā ē fcī ⁊ hec ē duplex q̄z q̄daz est fcī ꝑcedētis circa futura. vt si semel sis calūniatus. ⁊ itez me velis accusare ꝑesumit' q̄ itez me velis calūniari. ex. e. mādata. Quedam ē fcī sbsequentis. circa ꝑterita vt si qui ꝑus de adulterio accusati q̄ ipi repellebāt ꝑtextu ꝓximitatis fuerint postea mr̄ionialit' ꝓiuncti. ꝑsumit' illud de q̄ ꝑus fuerāt accusati. C. de adul. si q adulteri. Ber. ex de spon. is q fidē. Sz ꝛo. di. 50. ferrū. nō mlt̄ū curat de ꝑdicta distinctōe. sz dic q̄ cōtra oēm ꝑsumptōez admittit' ꝓbatio nisi vbi ius de iure alic⁹ nō tñ ꝑsumit sz ē certū q̄ statuit. q̄z p fictōem iuris vitas nō velet'. C. de iure do. l.i reb⁹.

Pretor ē q i vrbe ordīabat' ad disceptādos act⁹ dubios ⁊ cās. Pretor vrbanus dr̄ q ius in ciuitate dicebat. Pretor fidei cōmissarius dr̄ q de fideicōmissis indicabat. Pretor pegrin⁹ qui int' peregrinos ius reddebat.

Pretoriū ē loc⁹ i q̄ iudex exercet iustitiā ē etiā loc⁹ habitatōis presidis.

Primates officioz sc̄ q officijs ꝑsunt.

Primiceri⁹ dr̄ ꝑm⁹. vl' i choro. vel in cātu. vnde in aliquibus ecclesiis dicit' cantor vel etiam succentor.

Primipilarij dr̄ q ꝑmi actōnem officij sui administrant ⁊ q ꝑmū pilū portāt. C. de ꝑmipil'. l.i. nō gl. in. c. plt. de ꝓsue.

Primogenitū vocat scriptura diuina nō

que frēs sequunt sz qui p̄ fuit natus ex ce v̄. sig. Joseph

Priuata celicta st q̄ ciuilit tractant. publica celicia qi populo publicata dñr. q̄z pscutio ē cōmissa cuilz re populo. q̄le est crimē lese maiestatis 7 accusatio ce suspecto tutore vel curatore i quibus oīs ac cusare possunt.

Processus ce plano 7 siñ strepitu iudicij qñ bz fieri ce v̄. si. sepe ꝓtingit. in clemētis

Probatio sz gof. ē rei dubie p testes vel instra 7 plerūq; p indicia 7 psumptiones oīs̄io. plerūq; iō dr. qz 7 si in cāis pecuniarijs 7 ciuilib⁹ psumptōes 7 idicia pro bēt ita vt si fuerit certe vl violēte ad ten tētiā pceda. ex ce p̄sūp. lr̄is. nō tñ in criminalib⁹ sufficiūt ad ꝯdēnandū. qz in criminalib⁹ nō pceditur ad penā p psūptiōi b⁹. vt pz ioidē. c. lr̄as. nisi cēnt idicia idubitata 7 luce clariora. C. ce pba. l. sciant. Dicit aūt pbatio a pbe aduerbio. qz p be fac. q pbat qō intēdit. qz p b penas ñ pbātū cuadit. Nō ēt ad maiorez euidentiā q pbatio fit multip⁹. p̄ p aspectū vt i notorio qō pbat p fci cuidētiā. ex ce accu. cuidētia. In atroci iniuria. ff. ce iniur. Li. In etate. ff. ce mino. l. minor. is. an. a certo p̄side ex habitu corpis. In cāis ex ce pba. ex lr̄is. b gof. z⁹ p testes 7 b p testes plures. vel ēt p vnū cū alijs psūptiōi b⁹ vehemētib⁹. z⁹ p instz. 4⁹ p ꝓfessionē. 7 b q̄tuor ponit ex ce resti. spo. ad sedē. 5⁹ p scripturā antiq̄z libroz. ex. c. cū cāz. 6⁹ p violētā psumptōz. zz. q. i. dixit dñs. 7. c. afferte. ce psumptōib⁹. 7⁹ per famā cū alijs psūptōib⁹. ex ce p̄sūp. z⁹ 7 ēt p famā cū vno teste. ar. ex ce pba. sic. Et si iudex dubitet ce fama q̄rat a vicis. ff. ce magi. quē. l. i. pōt tñ fama pbari per duos testes. ex. ce testi. 7 attesta. tā i lr̄is 7 magis pbat fama q̄s vnus testis. ex ce ꝓsan. sup eo. b Jo. 4. q. z. §. sepe. Sz nū qd p famā 7 vnū testē pōt qs ce crime cōdēnari. dic ber. ex ce pbatōib⁹. veniēs. q nō. qz i crime cebēt ee pbatōes aptissime sec⁹ est i cā ciuili. C. ce pba. l. vl. 8⁹ p iuramentū. nā soli sacro credit qñ ce ꝓscia alic⁹ q̄rit sine dubitat. ex ce sen. ex. si vo aliqs. ce hac mā. s. in vocabulo cā. Negatiua pbari nō pōt. ex ce elec. bone. Nō q̄ multiplex ē negatia. s. fci. dicti. iur 7 q̄litat. Negatia vo fci quedā ē pure negatia. q̄dā ē mixta. s. cū affirmatia. Negatiua fci pure negatia. aut bz cēterminatōem loci. vel tpis vl alteri⁹ rei. 7 b pbari pōt idirecte. vt si instr̄m exhibeat ꝓtinēs stipulatōez factā tali die vel locoar. ex ce testi. ex tenore. aut nō bz. 7 tunc pbari ñ pōt. nec directe nec idirecte. vñ on⁹ pbādi transfert ad aduersarium. 7 b iō qz negationū nō st cāe nec circūstātie q̄ st necessarie i pbatōe. vt si qs dicat se nū q̄s ꝓrisse cū berta Mixta vo. s. cū affirmatiua ē illa q̄ bz affirmatōez iplicitā. vt si dicat ego nō renūciaui spōte q̄si dicēt coact⁹ renūciaui. 7 b dz pbari ab eo qui negat. ex ce renū. sup b. Negatia vo dēi pbari dz sz Guil. ar. ex ce pba. z⁹ tñ dicit ibi ber. q negatiua pbata fuit ibi idirecte. Et Jo. 6. q. 5. in fine dic q illa pba⁹ magis fuit psumptiua q̄s vera. Negatiua āt iuris pōt pbari vt si dicat qs alicui. nō potes ee testis dz b pbare. Negatiua vo q̄litatis. aut ē negatia q̄litatis intrinsece. i. ei⁹ cū q̄ nascit bō. vt cū qs negat ee pacific⁹. sobri⁹. 7 bi⁹. 7 tē psumit affirmatia nisi pbet negatia. aut ē negatiua q̄litatis extrinsece. i. ei⁹ cū q̄ bō non nascit 7 tūc psumit negatia nisi pbet affirmatia. vñ si neget scia pbādū ē b p examinatōez iudic. ex ce pbē. cū f apl̄z. Si etas p aspectū corpis. ex ce spō. ipubes. Si legitimitas aut q̄ is cui illegitimitas oppo⁹ ce b infamat⁹. 7 tē cogit se purgare. ex ce pur. ca. accedēs. aut ñ. 7 tē q sibi obijc tētur pbare. ar. extra ce elec. si forte. Habbas. 7 Guil. 7 Ber. extra ce elec. bone. 7 gof. in sū. ti. ce pba.

Procōsul ordinat⁹. ē iudex a populo ꝓstitut⁹ nō a p̄ncipe nec ab alio celegat⁹. sed ēt aīi dignitatē impialē creat⁹. b officium erat i p̄uintijs vt p eū p̄uintiales sua negocia expedirēt. Procōsul legat⁹ ē cui p cōsul p̄uintiā ingressus mandat.

Procurator ē nomē gnāle ad q̄libet administratiōez 7 p sequētia q̄ ꝓtinēt i ꝓstōe restringit ad illō ce q̄ agit. ex ce pcur. petitio. i glo. c. finā i vocabulo curator. Procurator cāz ē q cām ce defendit absēti sz aduocat⁹ cāz ē q cāz tuet p̄ntis. vt q̄s vo dr postulare. Dz āt officiū pcuratoris ee gtuitū 7 si qd recepit fac ꝯ bonos mores. C. ce pcur. litē. 7 b intellr qñ paciscitur. vt bēat certā ptē ei⁹ ce q̄ ē qō qō non lz. pōt tñ licite r̄cipe salariū suū p laboze li. 6. ce fo. ꝓpe. romana. b Jo. an.

Probēs ē q se putat bēdē ee cū nō sit. ff. ce peti. here. l. p herede.

E

rohibita intelligunt esse oia q̃ nõ sunt ꝓcessa.ar.ex tra.in cozpalia. Ar. ꝫ q̃ oia intelligũt ꝓcessa q̃ exp̃sse nõ sc̃t ꝓ hibita. Jõ nõ q̃ vbi aliqua ꝓstõ ꝓmlga tur affirmatiue sp intelligit ꝓcessum qõ nõ inuenit ꝓhibitũ. exemplũ. zi.q.i.c. vlt. vbi dr q̃ si cozmierit vir ei⁹ cui vult nubat i dño. nõ dic̃ duob⁹ vl trib⁹ vl q̃tuoz vñ põt ꝓbẽ cũ his oib⁹. Ubi vo ꝓmulgatur negatie sp intellr ꝓhibitũ nisi inuenia tur ꝓcessuz maxie vbi fuerit eadẽ rõ vt cũ dr nõ occides. ℔ nulli lz nisi inuẽiatur ꝓcessu vl exp̃ssum. vt ex iudice cui lex ℔ ꝓcedit ℔ ber. in. c. int cozpalia. in glo. z6. Põt ẽt dici ℔ q̃ notat ibidẽ q̃ ℔ regula. s. q̃ nõ ẽ ꝓcessuz itellr eẽ ꝓhibitũ. bz locũ i iudicijs ꝫ ꝯctib⁹ stricti iuris ꝫ i arbitrijs ꝫ puilegijs ꝫ i rescriptis litiũ. ℔ aũt regula. s. ꝓcessũ eẽ intellr q̃ nõ ẽ ꝓhibitũ exp̃s se. locũ bz in iudicijs ꝫ ꝯctib⁹ bone fidei ꝫ i bñficijs ꝫ absolutõib⁹ ꝫ in edictis ꝓhibitozijs. in illis. n. qlz admittit q̃ nõ ꝓhibeat vt in edicto ex ꝓcur. testi. ex mr io⁹.

Proiectũ dr q̃ dã gen⁹ edificij q̃ nlla colũna suppo^a in edib⁹ l menijs appẽdet

Promissio in gnẽ mediocritatẽ respic̃. extra ex fi. p̃by. lr̃a s in g'o. c.

Promissoz ẽ q̃ ꝓmittẽdo negociationez. ichoat. Repromissoz vo est qui repromittendo ratificat.

Promissionẽ ꝓmitti ẽ in cũ casuz venire vt ex ea possit aliquid haberi.

Propꝛietari⁹ est q̃ cuiuscunq̃ rei ꝓpꝛietatẽ bz. ꝫ est idem quod dñs.

Prozogare est ꝓducere ꝫ extendere.

Proscriptio est ꝯ abñtem iudicial' pnuntiatio vt i postex ꝓcul agat ab impio.

Proseneta dr mediatoz in ꝓtractib⁹ cui⁹ merces dicit ꝓsenecticium.

Prouintiales dñr nõ illi q sc̃t oziũdi ex p uintia sz q̃ in ꝓuintia domiciliũ bñt. ff. ex v. sig. ꝓuintiales.

Publicãi sc̃t q̃ publica vectigalia exigũt vl tributa ꝓducunt. ff. ex pu. p totũ. ꝫ in. l. cũ qui vectigal. ff. ex v. sig.

Publicari dñr q̃ ob aliq̃d delictũ i publicũ erarium ꝛeducunt.

Pueri dñr filij ꝫ nõ filie. dñr ẽt pueri oẽs seruí ꝫ seragenarij dñr ẽt z.° pueri cõiter oẽs q̃ sc̃t in etate puerili. vt mares j. i4. an ꝫ puelle. j. iz. ff. ex v. sig. pueri. qñ tñ legãtur pueris alimenta. tẽ puer dicit puella vsq̃ ad. i4. an. ff. ex ali. lega. mela. Jtẽ qñ pueri dicunt doli capaces quere supza i vocabulo doli primus.

Purgatio est ex ob. crine obssio inocẽtie ℔ est duplex. s. canonica. q̃ fit p iuramẽtũ ꝫ ℔ approbat. ꝫ vlgar. s. quã sibi vlg⁹ inuenit ꝫ ℔ fit p duellũ ꝫ candẽs ferx ꝫ p aquã frigidam vel bulientẽ. ꝫ ℔ reprobat ex. e. ex tuax.

Q

Quanciti⁹ ℔ tps est ad arbitrium boni viri cũ lege vl canone non terminet. ff. ex iure dli. l. i.

Quasi. ex est q̃i exp̃ssiuũ vitatis. sic̃ Jo. i q̃si vnigeniti a patre.

Questio dr or̃o interrogatiua dr et̃ tormentũ q̃ tormentis veritas inquiritur. vñ torꝛores dicunt questionarij.

Questores erarij dicebant q̃ pecũie publice petende ꝫ ꝓseruande cã creati fuerunt. Questozes vo sacri pallacij idẽ officiũ gerebant in domo imperiali. Questoz⁹ parricidij erant cãis capitalib⁹ pfecti.

Quirites romani dicti sc̃t q̃rites a q̃rino q̃ fuit rex eox dict⁹ a q̃ris q̃ est basta q̃ magis basta vtebat.

R

Ratihabitio retro trahit ꝫ mãdato ꝓbat hoc ẽ vex si sit tale fcũz q̃ ab initio mãdari potuit ꝫ cõcedere q̃ratũ habuit. als nõ. vt ex ex regularib⁹ significauit. ꝫ. c. cũ vix. vñ q̃i regulare vr. vt ratihabitio retro trahat ꝫ ꝓfirmet ꝑcedentia. ex ex his q̃ fi. a ꝑla. cũnos. ꝫ. ff. ex reg'. iur. l. ℔ i initio. ꝫ ℔ locuz bz in maleficijs. negocijs. ꝯctib⁹. sacr̃is. ꝫ his q̃ p exceptõez ãnullari p̃nt. vt electõ q̃ fcã est aliq̃ ꝓtẽpto q̃ est ãnullãda nisi ille postea ꝓsentiat. ex ex elect. cũ nobis.

Fallit ℔ aũt p̃ in illis q̃ p alios expleri ñ p̃nt vt p vicariũ. z.° in his q̃ ꝓtra nãz fiũt vel fiũt q̃ sine pctõ ꝛetineri vel fieri vl posideri nõ p̃nt q̃ nulla sc̃t ipso iure. z.° in filia q̃ nubit tpe luct⁹ q̃ si faciat ℔ pex inubẽte. pat infamat. nõ aũt si pex postea ratũ bñte. 4.° in pupillo vbi nõ valet ratihabitio tutoris nisi sit pñs in negocio pupilli. insti. ex anẽ. tutox. §. tutoz. 5.° in seruo q̃ iussu dñi adiens hẽditatez acgrit dño. dño vo post aditã hereditatẽ ratũ bñte ñ acquirit et vt ibidẽ. 6 in his q̃ pl⁹ bñt iuris q̃s fci. vt sñia. talia. n. sc̃t que ꝓfirmari nõ p̃nt p ratihabitõez. vñ v. Nulla pupillare ins explet filia seru⁹. Sol⁹ tam̃ pnceps põt sñiaz q̃ nulla ẽ ꝓfirmare. qz ipe mutat subam rei. z. q. i. in ꝓmis. Si tam̃

aliquis alterius noīe ſniam tulit rata bꝫi
pōt.hec ber.ex.de pac.c.z. Jnno.vo dicit
q ſnia noīe alteri⁹ lata nō pōt rata habe
ri.Silr ſi qs noīe alteri⁹ iudicis iudicet i
illi⁹ terra.nō pōt ei⁹ ſnia rata bꝫi.

Natōales ceſaris.i. pceratores.

Nedq.de.ē quoddā gen⁹ vehiculi ad eū
dū ⁊ redeūdū habil.⁊ ē quatuor rotaꝝ.

Nembē eſt facē bꝫe aliquem qō pus ha
bebat.vnō redibitio q̄i reditio.ff.de edil.
edic.l.redibere.

Nefrēdarij ſt aduocati q referūt boiuz
negocia.

Nefragari eſt neceſſitare ⁊ impedire.

Nelegare ē aliquē in inſulā mittē ꝑpt ali
qō delictū ad ſtandū ibi p quinquenniuz.

Nemunerare.de⁹ nō remunerat bonum
qō fit.ſz qō bñ fit. iō dixit gdā q de⁹ nō
ē remunerator noiuz.ſz aduerbioꝝ. ex
de collu.ſcripta.in glo.

Nenūciatio ꝑtis de ea tractat ex.ē ꝑprie
rei vel iuris ſpontanea refutatio

Neplicatio.ē.in vocabulo explicatio.

Nes iudicata dr̄ cū elapſis.io.ann.ſnia
nulli⁹ iuris remedio pōt attenuari.

Nes lcē ſūt q ab hoīum lelıōe munite ſt
facte.vt porte ciuitatis vel muri.q res ſcē
dñr.qz aliquētes in eis pena ſanguis pu
niūt.vt ſi qs aliqd in leſionē ipoꝝ iferrz

Nes ſacre ſt q de ſto ſt p epos ꝓſecrate.

Nes dr̄ in ꝓctu vēditōis adhuc ee inteḡ
qñ res eſt in toto vel in pte tradita ⁊ pre
cium in toto vel in pte nō eſt ſolutū licet
ꝓctus ſit factus.

Nescripta pape vel ꝓncipis ſt mādata q
ad inſtātiā alicui⁹ vel aliquoꝝ ſeu ꝑprio
motu vel ex relatōibus abſtitium vel ſug
geſtionib⁹ pūtiuz vel ad ꝓſultatōem fac̄
vel cum aliqd alicui vel aliqbus corpori
collegio vniuerſitati.vel ciuitati mandat
ſeu indulget.talia.n.ins faciūt non gnāle
ſz ſpāle i negocijs ⁊ inf̄ pſonas in quib⁹
⁊ inf̄ quas ꝑmulgata ſunt.vt.C.de leg.⁊
cō.l.z. Jn reſcripti ſp dz intelligi ſi ꝑces
vitati ſnitant.⁊ ſi ita eſt.ex de reſcrip.c.z
in glo.d.⁊ ſi ponat ibi hec cla ſi ita eſt.re
ſerri dz ad oia pcedētia ꝑ Ber.ex.e.oliz.
ponit tñ ibi opiones in glo.c. Jtē cla
B.ſ.⁊ qdam alij talis dict. non extendit ſe
ad illos de ciuitate niſi dicat ⁊ quidā alij
ciuitatis.vel dict. ſec⁹ eſt ſi diceret talis
epatus.ex.e.rodulfus in glo. Jtez cla
B.ſ.ſi ꝑ alio nō ſcripſerim⁹.dz ſemp intelli
gi in reſcripto q̄ papa ſcribit q ꝓuidea
tur alicui de beneficio in aliq eccleſia ⁊ ſi
non apponat.Si vo papa velit alicui fa
cere gr̄am plenam ſcribit ſic.non obſtan
te q ꝑ alijs direxerem⁹ ſcripta nr̄a.ex.e
mandatū.i glo.b. Jtem p hanc cla ſi
pñt plures quā quatuor citari. quoꝝ et⁊
noīa debēt in pmo citatorio exprimi.li.6.de
reſcript .cum in multis. in ter. ⁊ glo.

Jtem in reſcriptis ſeruari dz ordo ſcri
pture.ex.e.cū dilecta.in glo.d.

Neſtitutio q̄ fit eccliе iure minoris dr̄t a
reſtōne q̄ fit iure maioris.qz pma dat ſi
bi officio iudicis deficiente actōne. z^a vo
qz tē hz actionem ſuo iure.ſ.vtilitatez of
ficio iudicis accedente.ex de in integruz
reſtōe.cū veniſſet.in glo.n. Reſtitutio
qñq petit vbi nulla poſſeſſio pōt eſſe vt
cū petit reſtitutio ꝓſanguinee.ex de in in
tegꝝ reſti.cum veniſſent.in glo.d.

Nevocare comū.ē dicē nō te debē litem
pati in illo loco in quo ꝓueneris.ſz in illo
vbi habes comum.

Neus ē defenſor in cā. qz rē dr̄ bꝫe a re
dict⁹.q ab ipo petit ex de v.ſig.fo⁹us.

Noſtꝝ qd eſt ſupra in vocabulo album.

Nogo ſupra in vocabulo ꝑcaria.

Nudera ſt ſordes com⁹ cū ſcopis mūdate
cura ceſa dñr que cedunt ⁊ eruunt.

S

Saeculariſ ſt q vetitas artes ex
ercēt ⁊ ex ſaecul' ptes ſbducunt
⁊ ptem diſtrabūt. vt.ff.de ex⁹or.
criminibus.

Sacerdos.ſ noīe intelligūt iferiores. ⁊
noīe clericoꝝ ſuperiores.ex de coha.cle.
c.z.in ter.⁊ glo.

Sacra ānotatio dr̄ reſcriptuz qō ipator
indulget alicui ꝑprio etiam motu.

Sacrum oraculuz dicit impatoris reſcri
ptum q̄i orando impetratum.

Sanctō ē ꝑpe ꝓstō cui addit pena.di.z
in ſumma.

Satiſdare ſiue cauere eſt ſecuritatem p
fideiuſſorem pbere.

Scrineariſ.ē.in vocabl'o mgr̄i ſcrineoꝝ.

Senatores dñr mgr̄at⁹ populi q̄ſi ſenio
res. Senatores.n.ſt q a patricijs ⁊ cō
ſulib⁹ vſq ad viros illuſtres aſcēdūt.qz
bi ſoli ſolebant dicē ſniaz i ſenatu.quoꝝ
et ꝓſul dr̄ ſenator mgr̄atū.vt.ff.de ſena
toꝝib⁹.⁊ inſti.de iure nāli.Senatores ctiā
dici debēt ſenatoꝝ filij ⁊ nepotes ex filijs
nati.nō āt nati ex filiab⁹.ff.de ſenatoꝝib⁹
l.liberos. Senatuſconſultū dr̄ illō qō

senatores habito consilio ꝓstituerunt.

Senodochus est qui senonem alicui⁹ ciuitatis ꝑcurat. Est autem senon comus in qua infirmi alunt᷑. ⁊ idē dicit᷑ senodochiū

Sententia ē diffinitio iudicialis ꝓtinens finem imponens. ff. e. l. i. Snie spēs sit᷑ duc. s. diffinitiua ꝑ quam. s. ꝑncipalis qō diffinit᷑. ⁊ interlocutoria. que. s. non semp ꝑncipali questione sz sup alijs qōnibus fert᷑. vel qz iudex inter partes loquendo sine solennitate ꝑnūciat scripture.

Sequela dicit᷑ omne qō naturalit᷑ seq̄t᷑ vt pupillus matrem. vitulus vaccaz.

Sequester dicit᷑ apud quem res ꝛ qua ē ꝓtrouersia ꝛponit᷑ ⁊ inde sequestrum. vñ dicit᷑ aliquis rē aliquā ponē in sequestro sic̄ in ꝛposito vel apō ꝛpositarium.

Sensus sapiētis. nō ꝙ qñ alter ꝫbentiū paciscit᷑ aliqd facē ad sensum sapiētis alteri⁹ ꝓtrahentis tenet᷑ ea facere q̄ ꝛ iure fieri ꝛbent sup illo ꝫctu. nec pōt sapiens ille aliquid arbitrari ꝓtra iura. qz tūc sapiens non esset.

Seruitus est ꝓstō iuris gentiuz ꝑ quam qs ꝓtra ius nāle sbdit᷑ dño.

Seruitus inducta est iure naturali. di. zs sexto die inregentiuz. di. i. iusgentium. ⁊ iure canoico. extra ꝛ iudeis. c. i. ⁊ iure ciuili. §. serui aūt. insti. ꝛ iure ꝑsonaz.

Serui dicunt᷑ a seruando non a seruiendo. qz imperator iubebat eos seruari nō occidi q erant ab hostibus capti. Idē dicunt᷑ ⁊ mācipia qz manu capiebant᷑.

Seruus corruptus dī seruus qui per alcui⁹ inductionez factus est ꝛ bono mal⁹ vel ꝛ malo ꝛterior. s. in aīo vel in corpe Seruus publicus dicit᷑ tabellio non qz sit seruus. sz qz publicum exercet officiū li. 6. ꝛ vsur. quāquā ꝼm Jo. an.

Seruitutes ꝑdioz rusticoruz sunt iste. s. iter. actus. via. aqueductus. haustus aq̄. pecoz appulsus ad aquam. Item est ius quo ex ede mea ꝑ agros tuos possiz agros meos intrare ⁊ in vias publicas ire. ⁊ dicit᷑ ꝫ ius seruitus. qz ꝑdium tuū in hoc mihi seruit. Actus est vt nō tñ possum ire sz etiā iumentū ducere. Uia ē vt etiā possim vehiculū ducē ⁊ lignū vel lapidem trahē. Aqueductus est vt ꝑ agrum tuum ducē possim aquaz ad irrigandū agrum meum. Haustus aque ē vt haurire possim aquam ꝛ puteo tuo

Pecoz appulsus est vt pecora ducere possim ad aquam ad aquandum.

Seruitutes vero ꝑdioz urbanoz sunt. vt possum habere tignum in pariete tuo. ⁊ vt stillicidium tecti mei cadat in fundo tuo.

Sepulchruz est locus in quo est corpus. monumentū vō est sepulchz sine corpe.

Siccarij sunt homicide dci a sicca qō significat ferrum siue cultz vel telū insti. ꝛ pu. iudic. §. siccari⁹. Siccarij etiaz pos sunt dici qui vite alicui⁹ armis insidiāt᷑. ꝛ pe. di. i. si qs cum telo. vnde tenetur. l. cornelia ꝛ sicca. l. i. ℔ ex ō homic. sicut dictum in glo.

Sicut est iusta. hec clausula qñ ponit᷑ in confirmationibus intelligit᷑ ꝓditionalit᷑. secus est qñ ponit᷑ in priuilegijs. qz ꝑmuz sp ponere aliquid ꝛbet. extra ꝛ offi. ꝛleg. qñ. in glo.

Sigillum auctēticum ꝼm Ber. extra ꝛ fide istru. scriptura. dī sigillū epi ⁊ ci credit᷑ q̄diu ꝓtrarium non ostendit᷑ ⁊ sigillum capli. ⁊ sigillū alic⁹ ꝑncipis secularis cui ꝛ consuetudine credit᷑. Ad hoc etiaz ꝙ sigillum sit auctēticum ꝛbent caracteres apparere. vt idez dic̄ ibidem. c. interdilectos. in glo. ii.

Silua cedua ē silua ad cedendū apta. silua pascua est que pascuis pecudū est assignata. Silua palaris ex qua pali ⁊ pedamenta assumunt᷑.

Symbolū quadruplex. s. apl'oz. scōrum patrum. athanasii ⁊ ꝑm⁹ titulus ꝛcretalium. ℔ in glo. super ꝑmum titulum ꝛcretalium. in fi. glo.

Sindicus supra in uocabulo curator

Siquis. hec dictio non tñ mares sz etiā feminas ꝓprehendit. ff. ꝛ v̄. si. l. i. hoc verum est quādo agit᷑ ꝛ fauore. secus est si ꝛ pena. unde si dicat᷑. siquis fecerit hoc ꝛt. io. sol'. ⁊ non addatur siqua. tunc mulier ꝓtra faciens non ligat᷑ ad penam. vl' si dicat᷑ siquis tenuerit bircos ꝛt. io. sol'. tunc tenens capras nihil debit. hac autē dictione siqua non ꝓtinent᷑ mares. quia femininum non ꝓcipit masculinum. Jo. an. super hoc plures alias sententias refert. li. 6. ꝛ elec. gnāli. ⁊ tandem dicit cuz bar. ꝙ masculinum a canone ꝑlatuz cō prehendit feminas. quod ꝑbatur. i. 7. q. 4. si quis suadente. coniuncto cum ca ꝛ sen. ex. mulieres. quod est verum nisi cadez constitutione vel alia femina excipiat᷑. li. 6. ꝛ elec. indēnitatib⁹. §. sz cū eo

olum ꝙqd plantat᷑ serit᷑ vel edificat᷑

omne solo cedit radicem si tñ egit.

Solidum.hec dictio insolidum ꝓprie hz locum in ꝓmissionibus stipulatione valatis que stipulatio concipit ꝑ verba ꝛ futuro.vt ꝓmiserunt insolidum se daturos vel acturos.

Soluendo esse est habere vñ soluat insolidum vel p se vel p alium. ff.ꝛ vb.sig.l. soluendo.

Sponse vecta est q ꝛ paninphus.ꝛ est q curã gerit vt mrio⁹ ꝓsumer.

Stationarij dicunt milites ꝓstituti ad ß vt alijs teneant stationem.

Statutum ꝛ psonis vel reb⁹ aliquibus non extendit ad res alias.vel psonas. eꝝ ꝛ postu.ex pte.in glo

Stellio ē qui varius est aĩo verbo ꝛ fcõ vt qui rem aliquã alicui pignori obligatã alteri pignorauit.ꝛ dr a stellione ꝛpente vario ꝛ maculoso qz est vari⁹ ꝛ inconstans in mente. gnãliter aũt q in ciuilib⁹ cãis dr volus.ß in crinalib⁹ dr stelliõat⁹.

Stramentum dicit gnãliter omne gen⁹ vestis.ff.ꝛ v.sig.sz magl ꝓprie vestes cubiculares. stramẽtuz.n.a sternendo dicit nã illud sternit qđ in imũ diuertit.vñ ꝛ via publica stratum dr. eo q lapidibus sternatur.

Subastãi rẽ.ē eã vẽalẽ ꝓpõi asta suppo^.

Subdisiunctaꝝ duo sunt genera.

Subscribẽ est ſbsignare. vñ testes solent ſbscribẽ i chirogꝛpho.i.notulas q̃sdã ponẽ

Subsignare ē aliqđ signuz alicui rei ipponere vl' etiã ſbsignare ē subscribere.

Suffragiũ qñqꝫ sumit ꝑ auxilio.ꝓsilio. siue seruitio.iz.q.z.cũ suffragio.qñqꝫ est ꝓsensus i scriptis redactio. cuz.s.qs dicit ego.b.noio.p.in ꝑlatum.sic sumit .li.6.ꝛ elec.ppetue.

Suggerẽda est ps tecti ei⁹ dom⁹ q̃ incũbit extremis ptibus tignoꝝ capitalium.

Suppelles ē domesticuz instr̃z pr̃ifamilias.in quo ꝓtinent oĩa vtẽsilia dom⁹.ꝛ ẽt que nõ st ad aliqua spãlia officia ꝛputata.ꝛ dr suppelles.qz bi q mittebant in legatõem.ſß pedibus secum portabant.

Superficiales edes sunt q̃ in solo ꝓducto vel empto sunt posite.quaꝝ ꝓprietas ꝛ ciuili ꝛ nãli iure ei⁹ est. cui⁹ est solum.ff.ꝛ superficiebus.l.fi.sup soli faciez factuz.puta qz dñs soli ex locatiõe ꝓcessit sup solo suo edificium fieri.

Supplicatio supra in vocabulo explica^

Subpũctar lr̃az ē dãnare suppositi pũcti

ubrogare ē aliquẽ loco alteri⁹ ſbstituere.

T

Tacitumitas qñqꝫ est bñda ꝑ cõfessione.eꝝ ꝛ ꝓba.qñ ꝓtra.i gl. l.melius.in.c.i.ꝛ ꝓfes.li.6.

Tecta sacra.i.tecta integra.

Telũ dicit nõ solũ qđ ab arcu mittit.sz ẽt qđ a manu.eo q in longinquũ mittat ff.e.l.si calumniet.

Thelon grece tributuz latine.vñ ß thelonij dr tributũ.dr etiã loc⁹ in q̃ exigit.ꝛ hinc thelonearij⁹ q exigit tributa.

Termin⁹ pemptoriꝰ obtinẽ dz tñ tpis ꝯstũ tria edicta.nisi aliõ exigẽt alia iusta cã.eꝝ ꝛ dila.dilecti.in glo.b.

Terminos ꝓpr̃i transgredit aliqs. qnqꝫ mõis.s.cũ prochianũ alteri⁹ ad sepulturã admittit cũ alteri⁹ subditũ excõicat vl' interdic.cũ alterius prochianũ ad pniaz recipit.cũ fidei ꝛzium p̃dicat ꝛ cũ termios possessionũ enellit.eꝝ ꝛ sepl'.c.i.i glo.vlt.

Territoriuz est vniuersitas agroꝝ alic⁹ ciuitatis.eo q mgr̃atus loci ei⁹ int̃ fines ei⁹ terrendi vel admonẽdi ius bz.ff.ꝛ v. sig.si pupill'.§.territorium.

Tignũ dr esse lignuz.vñ tignari dicunt omnes qui edificant.

Testes antiquit⁹ supstites dicebãt eo q sup cãe statu ꝓferebant. nunc ꝑte nois ablata testes vocant.

Testes sunt cũ iuramento.testimõia sine iurãmto.eꝝ ꝛ coh.cle.ꝛ mu.tua nos.i gl.

Titul⁹ qñqꝫ dicit signũ qñqꝫ cã dñũ acqrendi.qñqꝫ ipsa ecclesia. vt titul⁹ sancti Petri.qñqꝫ clericat⁹ vel canoicat⁹ in aliqua eccᴬ.vñ dicit qs intitulari.i.clericari vel canoicari.qñqꝫ quilibz ordo ecclesiastic⁹ q̃libz dignitas vel ꝑlatio. vñ dr qs i titulari in aliq̃ ecclia.i.ordinari vel ꝓfici. ß ber.eꝝ ꝛ elec.dudũ.Titul⁹ possidendi ē initium possessionis. vt emptio.donatio ꝓmutatio.p hec.n.incipim⁹ possidere.

Tradere dr oup'. vno⁹ dicit rẽ suã i alterũ trãsferre.vñ tradere dr trãsferẽdare Allio⁹ tradẽ ponit ꝑ eo qđ ē inducẽ i possessionẽ siue ꝑ corpalis rei ꝓstatiõe.

Traiicere ē mare trãsire.ꝛ inde dr traiectus.ꝛ inde pecunia traiecticia vocat.

Transfuga qui transit ad hostes.

Translatio ſm q ꝛ ea tractat eꝝ est ꝛ sede ad sedem ꝓmutatio.

Tribuni quiritũ ꝛ militũ p̃erãt militib⁹.

Tribuns plebis dr mgr̃atus plebeus

Triũuiri monetales.dci sunt auri argẽti

ꝛ eris conflatores.

Turbā faciunt. is. ē. in vocabulo colle^{m}.

Autor supra in vocabulo curator.

U

VAlitudinarij dicunt infirmi. qz valitudo infirmitas ꝓ̄ziū dr̄.

Vendicare ē coram iudice rē suā intendē. vt cū quis dicit hec res est mea.

Venditio, in instrīs vēditionis solet poni q̄ venditor ꝓmittit emptori rē venditā legitime ꝫfendere. auctorizare. ꝫ dilbrigare. q̄ vba ꝫbent sic intelligi. s. q̄ si ꝫ re ipa lis fuerit mota emptori venditor tenet rē in ipa lite ꝫfendere legitīe. i. p̄m leges. auctorizare sīū auctorizari. i. auctor litis fieri siue p se litē agē. ꝫ dilbrigare. i. litē expeditā ab oi hoie reddere. Nota q̄ q̄ñ venditor ē cert^{9} q̄ rei vendite ps ē ei ꝓpria ꝫ ps ꝓditicia. i. alicui^{9} ꝓditioni vl̄ alteri dño subiecta. ignorat tñ que ꝫ q̄sta tūc ponit in instrō venditionis sic qō ꝓ ꝓzīū imppetuuz. qō ꝓditiciuz vñ ptinu erit. qō ē dicere qō ē ꝓzīū i hac re bēas vt ꝓzīuz imppetuuz. qō vo ꝓditiciū habeas cū ea ꝓditione ad quā ptinet.

Ventilarij sunt vt in vocabulo magōes.

Verba a ꝓprietate vboꝝ nō est receden dū nisi ꝓstet loquentē aliud voluisse, vel ēt nisi res alit esse salua nō possit. ꝫ ipzo ꝓprietates nō st̄ ad ꝓña trahende sz excusande. hec ber. ex ꝫ v̄. sig. ꝓterea.

Verboꝝ forma ē ꝓsideranda nec ab ea recedendū sine certa cā ibidez. ad audiē tiā ꝫ. ex ꝫ spon. ex lr̄is. i. in glo. c. Itez quo verba sunt intelligenda q̄ñ col^{9}. sup in vocabulo coli ꝓrimus.

Vernacul^{9} dicitur seruus ex ācilla mea mihi natus.

Vestimentum iterpellatum dicit vestiū tuz vetus iterū politum.

Vicedñs supra in vocabulo curator.

Vic latitudo si nō ꝫsignet ꝑ ꝫbentes lege diffinit octo pedib^{9} vbi via ē recta. ꝫ 16. vbi via est tortuosa.

Victus noie intelligit omne qō esui potui cultuiq̄ corpis. ꝫ oē quod est necessarium homini ad vinendum. vestis. n. bz vicem victus. ff. ꝫ v̄. sig. victus.

Vidua ē que ēt virum non habuit. ff. eo. maritum.

Vis est rei maioris impet^{9} qui repelli nō potest. s. o mode. ff. quod me. ca. l. i. Est autem mltiplex vis. Compulsiua ꝑ quaz quis cogit aliquid facere ꝓtra voluntatem suam. ꝫ ꝫ vis includit in se metum ꝫ est supinis ad ipsum. Expulsiua respectu rer̄ imobiliū. Ablatiua respectu mobiliū Turbatiua. i. possessionis vt cū in dubiū reuocat quis possideat. Ingetatiua. s. q̄ñ qs nō ꝓmittit aliuz vti gete re sua. ꝫ hac mā require ex ꝫ ꝓba. lz. circa finē capli ꝫ i gl. i7. ꝫ ꝫ his q̄ vi. li. 6. ad audiē tiā. in glo. b. Itē est quedā vis publica. i. que fit cum armis. quedā ꝓuata sine armis. ex ꝫ ordi. cogl. cum dilect^{9}. in glo. b. vñ vi. vi bonoꝝ raptoꝝ vti possidetis. q̄ vi aut clā. hec sunt quedā interdicta ꝫ qb^{9} require in p̄dictis glo.

Usurari^{9} est q̄ vsuz habet alic^{9} rei. vsuz nemoris. hr̄e dicit ille cui dñs nemoris ꝓstituit vsū nemoris ad necitatē suā ꝫ familie sue. ꝫ accipiet ligna. poma. olera. ꝫ flores q̄ nascuntur in nemore ꝓ se ꝫ suis ꝓuiuis. nō tamē ad uendendū. qz hoc nō esset vti sz frui. ff. ō vsu ꝫ ba. plenū. §. i. bz glo. ex ꝫ arbi. dilecti filij. Nō pōt etiaz vsuari^{9} vendē vsum nec locare nec gratis dare irreglito dño. vsufructuari^{9} vo bz facere pōt. insti. ꝫ vsu ꝫ ba. in p̄n^{o}. Usuarij p̄nt dici clerici q̄ nō p̄nt vēdere. testari conare. sz victu tñ ꝫ vestitu ꝓtenti ꝫbēt ee. io. q. z. eps habeat. hec ber. ex ꝫ pigl. c. cū ꝓstet. in glo. c. Scōm alios aūt clerici seclares p̄nt vsufructuario ꝓpari ad quē ptinet oiuz fructū peceptoꝝ dñium ff. quēadmodū vsufru. amittit messez nomen. ꝫ in vita ꝫ in morte st̄ reddituū suorū dñi ꝫ ex eis ꝫbita sua ex quacūq̄ cā ꝓtracta solue p̄nt. Fallit tñ in p̄latis secularib^{9} q̄ ꝫ reddituib^{9} suis ꝓueniētib^{9} eis rōne p̄latōis solue nō p̄nt ꝫbita nisi eēnt p ecclesie vtilitate ꝓtracta

Usufructus est ius vtēdi ꝫ fruendi reb^{9} alienis salua rer̄ sba. ff. e. l. i. ꝫ ē ius i corpe. q̄ sblato ꝫ ipm ē tol'i necesse. estructa. n. como estruit^{r} vsufruct^{9}. q br̄ in ea ff. e. l. 2. Dicit aūt in reb^{9} alienis. qz res sua nemini seruit. vtendi fz Accur. dicit ad oziaz creditoris q̄ ius bz in pignore. nō tñ pōt eo vti. imo furtuz ꝓmittit si eo vtat. vl̄ p̄m ber. dr̄ vtendi ad oziam vtil' dñij quod br̄ in rebus alienis. sic̄ habent emphiteote ꝫ feudatarij. fruēdi fz accur. ꝫ ber. dr̄ ad oziam nudi vsus in quo tñ ꝓmittit vti. salua sba rerum. dicit ad differentiam superficiarij ꝫ emphiteote q̄ nō tenent reficē edes. vsufructuari^{9} autem tenet ꝫ tenet ad tributū qz ad eū ptinet

omnes fructꝰ. vnde ber. exponit. salua re
ruꝫ ſba. i. ne pereat in totum ſba. Accur.
vo exponit salua reꝫ ſba. q. d. tandiu du
rat vſufructus quādiu ſba [illegible] hec ⁊
plura alia ꝛ hac mā. eꝫ ꝛ pigl. cuꝫ ꝓſtet
in glo. ⁊ inſti. ꝛ vſufructu in tex. ⁊ glo. ⁊
ꝛ ba. ⁊ vſu.
ſuꝑare ē ꝓtra vſum ⁊ rōnem capere.
Y
conomus ſupra in vocabulo curatoꝛ.

Explicit titulus tabule ꝛ vboꝝ ſignifi
cationibus ⁊ ꝛ expoſitione ſeu ꝛclaratione vocabulorum ⁊ terminoꝝ cum ſuis notabilibus in coꝛpoꝛe iuris tam canonici qꝫ ciuilis contentoꝝ. quę maꝛi maꝝ difficultatem in iure ſtudentibus cōferunt atqꝫ tedium ꝓpter eoꝝ raritatem ſeu obſcuritatem quā edidit frater aſtē ſanus ꝛ ciuitate Aſtenſi oꝛdinis minorum fratrum ⁊ poſuit eam ꝑ vltimo titulo ſumme ſue vna cum rubꝛicis totiꝰ voluminis ꝛcretaliuꝫ. Et ꝑ ꝓmt eas ꝑꝫ oꝛdinem ꝑm quem tractat ꝛ illis in ſuis libꝛis. zº ponit ipſas rubꝛicas iuris ꝑꝫ q tractantꝛ in iure ob hāc cauſam vt hō qui neſciret cognoſcere quotationes ⁊ allegationes haberet viam qua cognoſcerē poſſet ⁊ vbi tractaretꝛ ꝛ illis in coꝛpoꝛe iuris. ⁊ vt clariuſ ꝓcipi poſſent poſuit ⁊ ꝛſcripſit eas ꝑ alphabetum tam in iure canonico qꝫ ciuili.

In tabula īmediate ſequenti bꝛeuiter oſtendit ꝛ quibus titulis ꝛcretalium ⁊ vbi in ꝓcedenti ſumma tractatur. ⁊ ꝑ ꝓmi libꝛi.

De ſumma trinitate ⁊ fide catholica. li. z. ti. 55.
De conſtitutionibus. li. i. ti. 46.
De conſuetudinibus. li. i. ti. 47.
De auctoꝛitate ⁊ vſupallij. li. 6. ti. 44.
De tempoꝛe oꝛd. ⁊ qualitate oꝛdinandoꝝ. li. 6.
De ꝛpe oꝛd. habet ibi. ti. 4. ar. i.
De qualitate oꝛdinandoꝝ. li. 6. ti. 6.
vſq; ad titulum. z7ᵐ.
De ſcrutinio in oꝛd. faciendo. li. 6. ti. 5.
De etate oꝛdinandoꝝ. li. 6. ti. 52.
De ſacra vnctōne. li. 4. ti. ꝛ ſacramento ꝓfirmationis. ar. 9.
De ſacramentis non iterandis. ꝛ. li. 4. ti. i. ar. 6.
De filijs preſbiteꝝ. li. 6. ti. zz.
De ſeruis obligatis ad rōcinia. li. 6. ti. 19
De coꝛpoꝛe viciatis. li. 6. ti. zi.
De bigamis. li. 6. ti. 7.
De peregrinis. li. 6. ti. z 4.
De officio vicarij. li. 6. ti. 46.
De officio legati. li. 6. ti. 40.
De officio oꝛdinarij. li. 6. ti. 45.
De officio iudicis. li. i. ti. ꝛ iudicibus.
De maioꝛitate ⁊ obedientia. li. 6. ti. ꝛ obīa. ꝛ treuga ⁊ pace.
De treuga. li. i. ti. 30.
De pace. li. z. ti. 64.
De pactis ⁊ tranſactiōibus. li. z ti. 6. ⁊ 7
De poſtulationibus. li. i. ti. ꝛ aduocatis. ſ. 39.
De bis que vi metus ve cauſa fiunt. uis quid eſt. li. 8. ti. ꝛ cauſa effi. matri. ſ. 8. ar. 4. a. ⁊ ti. finali. ⁊ ibidem ꝛ multiplici vi.
De metu vero. li. z. ti. ꝛ timoꝛe. ⁊ li. 8. ti. ꝛ cauſa effi. matrimonij. ar. 4. a. ⁊ ti. fi.

De titulis ſcōi libꝛi ꝛcretaliuꝫ.

De iudicijs plura. li. i. ti. ꝛ iudicibuſ. ⁊ ti. ꝛ ꝓceptis eoꝝ.
De iuramento calūnie. li. i. ti. ꝛ iuramēto. ar. z.
De feriis. li. i. ti. zz.
De dolo ⁊ ꝓtumacia.
De dolo vo. li. z. ti. ꝛ emptꝰ. ſ. 8. ar. 7. li. 8. ti. finali.
De cōtumacia vero. li. 7. ti. ꝛ cauſis excōicationis. ſ. 7. in ꝓncipio. ⁊ li. 8. ti. fi.
De ꝓbationibus. li. 4. ti. ꝛ vſu coꝛpoꝛis xꝑi. ſ. i7. ar. 4. c. ⁊ li. 8. ti. fi.
De teſtibus. li. i. ti. z7.
De teſtibus cogendis ibidem.
De iureiurando. li. i. ti. ꝛ iuramento.
De exceptionibus. li. 8. ti. fi.
De preſcriptionibus. li. z. ti. z.
De ſententia ⁊ re iudicata. li. 7. ti. 8. ⁊ li. 8. ti. fi.
De peregrinātibus. li. 6. ti. ꝛ peregrinis ſ. z4. in fi.

De titulis tertij libꝛi ꝛcretl.

De vita ⁊ honeſtate clericoꝝ. li. 6. ti. i. ar. 5. ⁊ ti. ꝛ innocentia oꝛdi. ⁊ ti. ꝛ ſobꝛietate. ⁊ ti. ꝛ pudicitia. ⁊ ti. ꝛ oꝛnatu.
De cohabitatione clericoꝝ ⁊ mulieꝝ li. 6. ti. ꝛ pudicitia.

De clericis coniugatis.li.6.ti.i.ar.5.7 li.8.ꝛ impedimento ordinis.
De clici nō residētib⁹.li.6.ti.ꝛ residētia
De p̄bēdis 7 dignitatib⁹.li.6.ti.zz.7.z8.
De clerico egroto vel ꝛbili.li.4.ti.ꝛ ministro eucha.ar.z.7.li.6.ti.ꝛ cor⁹ viciat
De reb⁹ eccleſie nō alienādis.li.6.ti.z7
De p̄carijs.li.6.ti.z7.ar.7.
De ꝓmodato.li.z.ti.i6.
De ꝛpoſito.li.z.ti.17.
De emptione.li.z.ti.8.
De locato.li.z.ti.14.
De permutatione.li.z.ti.9.
De feudis.li.z.ti.18.
De pignoribus.li.z.ti.1z.
De ſolutiōibus.li.z.ti.19.
De donatōibus.li.z.ti.20.7.z1.
De teſtamento.li.z.ti.z8.
De ſucceſſiōib⁹ ab inteſtato.li.z.ti.z5
De peculio clericoꝝ.li.6.ti.z6.
De ſepulturis.ii.6.ti.z1.
De parrochianis.li.6.ti.z1.
De ꝛcimis.li.6.ti.z5.
De regularibus.li.6.ti.47.
De ꝙuerſiōe ꝙinga.li.8.ti.ꝛ bono fidei.ar.z.7 ti.ꝛ bono ſacr̄i.ar.z.7.z.i fi.7 t.ꝛ ip̄edimēto voti ꝙtinētie.7 ti.ꝛ ip̄edimento ordinis.
De ꝙuerſiōe ifideliū.li.8.ti.ꝛ diſpi cultu
De voto.li.i.ti.zo.
De ſtatu monachoꝝ li.6.ti.ꝛ regl'arib⁹.
De comibus religioſoꝝ ibidem.ar,io.
De capellis monachoꝝz.ar.ii.
De cenſibus.li.6.ti.5z.
De ꝙſecratione.li.6.ti.z9.
De eccleſiaꝝ edificatione.li.6.ti.z8.
De eccleſie emunitate.li.6.ti.zo.
De clici l'mōachi ſecularib⁹ cō.li.6.ti.50.
De celebratione miſſe li.4.ti.i4.
De baptiſmo.li.4.ti.z.4.5.
De p̄ſbro nō baptizato mi.li.6.ti.ō ſacr̄o ordinis.ar.4.
De cuſtodia euchariſtie.li.4.ti.ꝛ ꝛfecti bus ꝙtingentibus.in fi.
De reliquijs.li.6.ti.ꝛ ꝙſe.ar.5.
De obſeruātia ieiunioꝝ.li.5.t.ꝛ ieiunio
De purificatione.li.4.ti.ꝛ impedimētis vſus eucha.ar.z.ad fi.

De titul' oib⁹ q̄rti libri ꝛceretaliū hēt̄ i hac ſūma li.8.vt p ſe p3 ꝙſiderāti p̄t̄ q̄s ꝛ pauc' ꝛ quibus ſignificabo vbi habentur in ea.

De ꝛſpōſatione ip̄n.ti.qua etate.7 ti.ꝛ effectu ſpon.
De clādeſtinis ꝛſpō.ti.ꝛ drīis mr̄ionū 7 ti.ꝛ cā ef.mat.ar.i.q.vlt.
De ſpōſa[illegible]oꝝ.ti.quo bīt ſpōſa.diſſoluī cāu.8.7 ti.ꝛ mō ꝓbēdi ſponſa.q.qd ſi qs iurauit.7 ti.ꝛ effectu ſpōſaliū.q.qd ſi qs ꝓbat ſpō.ſil'.7 ti.ꝛ ip̄e.liga.in p̄n⁹
De ꝙditōib⁹ appoīt. in mr̄io⁹ti.ō ꝛ nō ꝓt̄ bendi ſpon.ar.z.7 ti.ꝛ cā effi.mat.ar.5.ō ꝙditōib⁹ vo appoſitis in alīs ꝓtractibus li.z.ti.ꝛ pact.ar.6.
Qui clerici vel vo.ti.ꝛ ip̄edimento ordinis.ar.i.7 ti.ꝛ impedimento voti.
De eo q durit in mr̄ioniū quā polluit p adulteriū.ti.ꝛ impedimēto criminis.
De natis ex libero ventre ti.ꝛ ip̄edimēto ꝙditionis.
De eo q cognouit ꝙſangl. vxo.ſ.ti.ꝛ ip̄e dimento criminis.ar.z.

De titulis q̄nti libri.

De ſimonia.li.6.ti.55.
De prelatis.li.6.ti.z8.
De magiſtris.li.6.ti.fi.
De iudeis 7 ſarracenis.li.z.ti.57.
De hereticis.li.z.ti.58.
De apoſtatis.li.z.ti.59.
De iterantib⁹baptiſmū.li.4.ti.i.ar.6.b.c
De ſciſmaticis.li.z.ti.ꝛ pace.ar.6.
De his q oc.fi.li.6.ti.ꝛ modeſtia.ar.7.7 li.5.ti.z1.ca.17.
De infan.vl'lā.exp̄o.ibiō.q.qd ꝛ illis.7 li.8.ti.ꝛ filijs.ar.z.
De homicidio.li.i.ti.ꝛ quinto p̄cepto.7 li.5.ti.ꝛ canonib⁹.canone.14.vſq; ad.19.7.li.6.ti.ꝛ modeſtia.
De torneamentis.li.i.ti.z8.
De clericis pugnātib⁹ in duello.li.i.ti.ꝛ duello.
De ſagittarijs 7 baliſtarijs.li.7.ti.ꝛ excōi.maiori.a iure.ar.i.caſu.zo.
De adulterijs 7 ſtupro.li.z.ꝛ ſtup̄ eni.ti.ꝛ luxuria.ar.z.ꝛ adulterio vo codē.li.ti 47.ꝛ accuſatōe āt adulterij.li.8.ti.ꝛ accuſatione mr̄imonij ꝓpter foznicatōez.
De raptoribus 7 incendiarijs 7 violatoribus eccleſiaꝝ.
De raptoribus rerum.li.i.ti.ꝛ rapina.
De raptorib⁹ mulieꝝ.li.z.ti.ꝛ luxuria.ar.4.
De incendiarijs.li.7.ti.z.caſu.i8.
De violatoribus vo eccleſiaꝝ.ibidem.
e furtis.li.i.ti.zz.7 tribus ſequētibus.
De vſuris.li.z.ti.ii.

De crimine falsi.li.i.ti.& falsarijs.7.li.7.
ti.z.cãu.zz.7.z4.
De sortilegijs.li.i.ti.i4.
De clerico venatore.li.6.ti.ne cle. l' mo.
ar.z.7 & restõne 7 pena venator.li.5.ti.
& resti.ar.z.in fi.
De clerico pcussore.li.6.ti.& modestia.
De clerico maledico.li.z.ti.& maledictõ
ne.7 ti.& tractione.7 ti.& ptumelia.7
ti.& blassemia.
Item & pena maledicor.7 blassemorũz
li.5.ti.& canonibus.
De clerico excõicato vel interdicto vel
& posito.li.7.ti.& penis excõicati sniam
ptẽp.7 li.4.ti.& mistro.cucha.ar.z.
De clerico nõ ord.mis.li.6.ti.& colla.or.
ar.z.q.qd si nõ ordinat.7 sequẽti.ti.
De clerico per saltum ,pmoto ibidem in
pn° ar.z.
De eo qui ordines furtiue suscc.li.6. &
coll'.ord.ar.z.g.p.i.
De excessibus plator.li.6.ti.54.
De ,puilegijs ibidem.ti.48.
De purg'.vul.li.8.ti.fi.7.li.i.ti.& sortil'.
ar.i.q.z.
De iniurijs 7 dãno dato.li.5.ti.& restõe
li.i.t.& iiurijs.7.ti.& bello.ar.z.7.li.8.t.fi
De penitẽtijs 7 remissio.li.5.fere p totũ.
De snia excõi.li.7.
De signi.vbor.li.8.ti.fi.
Et & iterptatõe oubior.li.6.ti.49.

Quia aligs posset dubitare q nõ tra-
ctet & oibus materijs pm q sunt in iure
nõ mix qz solum recitauit in sua tabula
mãs quas diffuse tractat non eas quas
imptinent tractat 7 pax.quãobrez dixit
ipse mgr Astesanus. hic ponunt tituli &
quibus parum aut nihil habetur in hac
summa.7 pmo pmi libri.

De rescriptis plura.li.8.ti.fi.
De postulatõe quid est.li.8.ti.fi.
De electõe quid est.li.8.ti.fi.
De translatione quid est.ibidem.
De renunciatõe qd est ibidez.7.li.[illegible]ti.5.
De supplenda negligentia plator.pla
li.z.ti.io.ar.z.7.4.
De officio archidiaconi.
De officio archipsbr.duplex est archip-
sbr.li.8.ti.fi.
De officio pmicerij qs dr pmiceri? ibid.
De officio sacriste.
De offi° iudicj vel.qs ẽ velegat?.li.8.ti.fi.
De ,pcuratoribus qs dr ,pcurator ibid.
De sindico qs dr sindicus ibidem.
De in integr restõne qd est ibidem.
De aliena.iudi.mu.cã fcã qñ fit ibidem
De arbitris plura ibidez.

De titulis scõi libri.

De iudicijs plura.li.i.ti.z8.7.45.7.li.z.
ti.ii.7.li.5.ti.z7.in fi.
De foro ?petẽti qs dr for? ?petẽs.li.8.t.fi
De libelli oblatõe quid ẽ 7 plura alia &
ipo ibidez.vt lite nõ ?testata.
De dilationibus.
De ordine cognitionum.
De plus petitionibus.
De causa possessionis 7 ,ppie.
De restõe spol'.
De eo q mittit' i possessiõez cã rei suãde
Quid est mittẽ in possessionem.li.8.ti.fi.
Ut lite pendẽte qd ẽ litez pendẽ.li.8.ti.fi.
De ,pbatõib? ibidez.li.4.ti.17.ar.4.coõ
De fide instrumentor.
De psumptionibus.li 8.ti.ii.ar.z.c.
De exceptionibus.li.8.ti.fi.
De sententia.ibidem.
De appell'.recu.7 rela.
De confirmatione vtili.li.8.ti.fi.

De titulis tertij libri.

De institutõibus quid ẽ institutẽ.li.8.ti.fi
De ?cessio.pbendar l' ecclesiar nõ va.
Me sede vacante.
De his q fiũt a pl'.sine ?sensu capituli.
De his que fiunt a ma.par.ca.
De capitulo.li.8.ti.fi.
Ut ec.bñ.sine di.con.
De fideiussoribus gs dr fideiussor.li.8.t.fi
De iurepatronat? quid est ibidem.

De titulis quinti libri.

De accusatõib? igsitõib?.7 & nũciatõib?
De accusatõib?.li.i ti.& accusa.7 t.& ac
cusatis.ar.z.puaricari.
De & licto puer or.li.8.ti.fi. in vocabulo
voli ,primus.
De noui opis nũciatõe qd ẽ.li.8.ti.fi.
De purgatione quid est ibidem.
De pẽis.li.i.ti.& indicib?.ar.5.7.li.8.t.fi.
De regulis iuris.

Sequit' ordinatio titulor & retaliuz
7 libror legalũ fz ordinẽ alphabeti.

Postremo qz in pcedẽtib? sepe ru
brice q̃ noiant' i allegatõibus iu
riũ in tñ sẽ abreuiate q mlti ẽt
bñ lr̃ati nescirẽt eas legẽ. Ideo ꝟ in fine
huius operis pro consolatione illorum
quos ?tigerit ipz br̃e subiunxi rubricas

sine abreuiatõne scriptas tam decretaliũ q̃z librorum legaliuz per ordinem alphabeti fm ordinem librorum eas continentium ordinatas vt lector si indiguerit recurrat ad eas inchoans a rubrica decretl.

Rubrice libri decretaliu.

De auctoritate ⁊ vsupallij. li.i.ti.8.
De alienatione iudicij mutandi causa facta.li.i.ti.4i.
De arbitris.li.i.ti.4z.
De appellationibus recusationibus ⁊ relationibus.li.z.ti.z8.
De accusationibus inquisitionibus ⁊ denunciatõib⁹.li.5.ti.5.
De apostatis ⁊ reiterantibus baptismũ li.5.ti.9.
De adulterijs ⁊ stupro.li.5.ti.i6
De bigamis non ordinãdis.li.i.ti.zo'.
De baptismo ⁊ eius effectu.li.z.ti.4z
De ꝓstitutionibus.li.i.ti.z
De ꝓsuetudine.li.i.ti.4.
De corpe viciati nõ ordinãdis.li.i.ti.zo
De clericis pegrinis ⁊ eis non sine litteris recipiendis.li.i.ti.zz.
De cã possessionis.li.z.ti.iz.
De confessis.li.z.ti.i8.
De confirmatione utili.li.z.ti.zo.
De cohabitatõe cle.⁊ mu.li.z.ti.z.
De clericis ꝓiugatis.li.z.ti.z.
De clericis non residentibus in ecclesia vel p̃benda.li.z.ti.4.
De clerico egrotãte vl' debilitato.li.z.t.6
De ꝓcessione p̃bende vl' ecclesie non vacantis.li.z.ti.8.
De ꝓmodato.li.z.ti.i5.
De conuersione ꝓiugatoꝝ.li.z.ti.zz.
De ꝓuersione infidelium.li.z.ti.zz.
De capellis monachoꝝ ⁊ aliorum religiosorum.li.z.ti.z7.
De censibus exactionibus ⁊ ꝓcurationibus.li.z.ti.z.
De ꝓsecratione eccᵉ l' altar.li.z.ti.4o.
De celebratione missaꝝ ⁊ de sacramẽto eucharistie ⁊ diuinis officijs.li.z.ti.4i.
De custodia eucharistie ⁊ crismatis ⁊ aliorum sacrorum.li.z.ti.44.
Ne clerici vel monachi secularibus negocijs se imisceant.li.z.ti.5o.
De clãdestina desponsatõe.li .4.ti.z.
De ꝓditionibus appositis i desponsationibus vel alijs ꝓtractib⁹.li.4.ti.5.
Qui clerici vel vouentes matrimoniuz ꝓtrahere possunt.li.4.ti.6.
De ꝓiugio leprosoꝝ.li.4.ti.8.
De ꝓiugio seruoꝝ.li.4.ti.9.
De cognatione spũali.li.4.ti.ii.
De cognatione legali.li.4.ti.iz.
De ꝓsanguinitate ⁊ affinitate.li.4.ti.i4
De calũniatoribus.li.5.ti.z.
De clericis pugnantib⁹ i duello.li.5.ti.i4
De crimine falsi.li.5.ti.z.
De collusione.li.5.ti.zz.
De clerico venatore.li.5.ti.z4.
De clerico percussore.li.5.ti.z5.
De clerico maledico.li.5.ti.z6.
De clerico excõicato vel deposito vel interdicto ministrante.li.5.ti.z8.
De clerico per saltum ꝓmoto.li.5.ti.z9.
De dilationibus.li.z.ti.8.
De dolo ⁊ contumacia.li.z.ti.i4.
De depposito.li.z.ti.i6
De donationibus.li.z.ti.zz.
De decimis ⁊ p̃micijs.li.z.ti.zo.
De desponsatione impuberꝝ.li.4.ti.z.
De diuortijs.li.4.ti.zo.
De donationibus inter virum ⁊ vxorẽ ⁊ vote post diuortium restituenda.li.4.ti.zi.
De delicto puerorum.li.5.ti.zz.
De electõe vel electi potestate.li.i.ti.6.
De etate ⁊ qualitate in ordine p̃ficiendorum.li.i.ti.i4.
De eo qui mittit' in possessionem causa rei seruande.li.z.ti.i5
De exceptionibus.li.z.ti.z5.
Ut ecclesiastica beneficia sine diminutione ꝓferant'.li.z.ti.iz.
De emptõe ⁊ vẽditõe.li.z.ti.i7.
De ecclesiis edificandis vl' reparandis .li.z.ti.48.
De emunitate ecclesiaꝝ cimiterij ⁊ rerũ ad eas ptinentium.li.z.ti.49.
De eo qui duxit in mrio^m quã p̃mo polluit p adulterium.li.4.ti.7.
De eo qui cognouit ꝓsanguineam vxoris sue vel sponse.li.4.ti.ii.
De eis qui filios occidunt.li.5.ti.io.
De eo q ordinẽ furtiue suscepit.li.5.ti.zo.
De excessibus p̃latoꝝ i sbditos.li.5.ti.zi
De filijs p̃sbrorum.li.i.ti.i7.
De foro competenti.li.z.ti.z.
De feriis.li.z.ti.9.
De fide instrorum.li.z.ti.zz.
De feudis.li.z.ti.zo.
De fideiussoribus.li.z.ti.zz.
De frigidis ⁊ maleficiatis.li.4.ti.i5.

Qui filij sint legitimi.li.4.ti.17.
De furtis.li.5.ti.18.
De falsarijs.li.5.ti.20
De bis q̃ vi met⁹ ve cã fu[illegible]li.i.ti.40.
De bis q̃ fiunt a plazo sine ꝓsensu capi tuli.li.2.ti.10.
De bis q̃ fiũt a maiozi pte.capli.li.2.ti.11
De hereticis.li.5.ti.7
De homicidio volũtario l' casuali.li.5.ti.12
De in integrum restõne.li.i.ti.40.
De iudicijs.li.2.ti.i.
De iuramento calumnie.li.2.ti.7.
De iurciurãdo.li.2.ti.24.
De institutionibus.li.2.ti.7.
De iurepatronatus.li.2.ti.28
De indeis ⁊ sarracẽis ⁊ coꝝ fuis.li.5.t.6
De ifantib⁹ l' lãguidis expsitꝫ. li.5.ti.11.
De iniurijs ⁊ dãno dato.li.5.ti.36.
De libelli oblatione.li.2.ti.2.
De litis ꝓtestatione.li.2.ti.5.
Ut lite non ꝓtestata nõ ꝓcedat' ad testiũ receptionem vel ad diffinitiuam sententiam.li.2.ti.6.
Ut lite pendente nihil inouet'.li.2.ti.16.
De locato ⁊ conducto .li.2.ti.18.
De maiozitate ⁊ obia.li.i.ti.22.
De mutuis petitionibus.li.2.ti.4
De matrimonio ꝓtracto ꝓtra interdictũ ecclesie.li.4.ti.16.
Qui matrimoniũ accusare pñt vel testificare.li.4.ti.18
De mgr̃is ⁊ ne aliquid exigat' ꝓ licẽtia vocendi.li.5.ti.5.
De maledicis.li.5.ti.26.
De nato ex libero ventre.li.4.ti.20.
De nõ ordinato ministrante.li.5.ti.28.
De noui operis nunciatõne.li.5.ti.22
De ordinatis ab epo qui renũciauit epatui vel excõicato.li.i.ti.12.
De obligatis ad rõcinia ordinandis vl' non.li.i.ti.19.
De officio archidiaconi.li.i.ti.23.
De officio archipb̃ri.li.i.ti.24.
De officio pmicerij.li.i.ti.25.
De officio sacriste.li.i.ti.26.
De officio custodis.li.i.ti.27.
De officio vicarij.li.i.ti.28.
De offi⁹ l' ptãte iudicꝫ delegati.li.i.ti.29
De officio legati.li.i.ti.30.
De officio iudicꝫ ordinarij.li.i.ti.31.
De officio iudicis.li.i.ti.32.
De ordine cognitionum.li.2.ti.10.
De obseruantia ieiuniorum.li.2.ti.46.
De postulatione.li.i.ti.5.
De pactis.li.i.ti.35.
De postulando.li.i.ti.37.
De ꝓcuratoribus.li.i.ti.38.
De plus petitionibus.li.2.ti.ii.
De ꝓbationibus.li.2.ti.19
De ꝓsumptionibus.li.2.ti.22
De ꝓscriptionibus.li.2.ti.26.
De peregrinantibus.li.2.ti.19.
De pbendis ⁊ dignitatibus.li.2.ti.5.
De precarijs.li.2.ti.14.
De pignoꝛib⁹ ⁊ alijs cautõibus.li.2.t.21
De peculio clericoꝛum.li.2.ti.25.
De parrochijs ⁊ alienis parrochianis .li.2.ti.29.
De pbro nõduz baptizato.li.2.ti.42.
De purificatione p⁹ partum.li.2.ti.47.
Ne prelati vices suas alijs concedant sb annuo censu.li.5.ti.4.
De priuilegijs ⁊ excessibus priuilegiatorum.li.5.ti.22.
De purgatione canonica.li.5.ti.34
De purgatione vulgari.li.5.ti.35.
De penis.li.5.ti.37.
De penitentijs ⁊ remissiõib⁹.li.5.ti.38.
De rescriptis.li.i.ti.2.
De restitutione.li.i.ti.9.
De rebus ecclesie alienandis vel non. li.2.ti.12.
De restõne spoliatoꝛum.li.2.ti.13.
De rerum permutatione.li.2.ti.19.
De regularibus ⁊ transeuntibus ad religionem.li.2.ti.21.
De religiosis vomibus.li.2.ti.36.
De reliquijs ⁊ veneratione sanctoꝛum. li.2.ti.45.
De raptoꝛibus ⁊ incendiarijs ⁊ violatoribus ecclesiarum.li.5.ti.17.
De regulis iuris.li.5.ti.4.
De summa trinitate ⁊ fide catholica .li.i.ti.i.
De supplenda negligentia prelatoꝛum. li.i.ti.10.
De scrutinio in ordinatione faciendo li.i.ti.12.
De sacra vnctione.li.i.ti.15.
De sacramentis iterandis vel non.li.i. ti.16.
De seruis non ordinandis.li.i.ti.18.
De sindico.li.i.ti.39.
De sequestratione possessionis ⁊ fructum.li.2.ti.17.
De snia ⁊ re iudicata.li.2.ti.27.
Ne sede vacãte aliqd inouet'.li.2.ti.9.
De solutõibus.li.2.ti.22.

De successionib⁹ ab intestato.li.z.ti.z7.
De iepulturis.li.z.ti.z8.
De statu monachoꝝ.li.z.ti.z5.
De sponsalibus ⁊ matrimonijs .li.4.ti.i.
De sponsa duoꝝ.li.4.ti.4.
De secundis nuptijs.li.4.ti.zi.
De simonia ⁊ ne aligd ꝑ spūali exigat vel ꝓmittat.li.5.ti.z.
De scismatici ⁊ ordinatis ab eis.li.5.ti.8
De sagittarijs ⁊ balistarijs.li.5.ti.i5.
De sortilegijs.li.5.ti.zi.
De sntia excōicatōis ⁊ sol'one.li.5.ti.z9
De trāslatōe epi vel electi.li.i.ti.7.
De tempoꝝib⁹ ordinationū ⁊ qualitate ordinandoꝝ.li.i.ti.ii.
De trenga ⁊ pace.li.i.ti.z4.
De transactionibus.li.i.ti.z6.
De testibus ⁊ attestatōib⁹.li.z.ti.zo.
De.testibus cogendis.li.z.ti.zi.
De testis ⁊ vltis voluntatibus.li.z.ti.z6
De toꝛneamentis.li.5.ti.iz.
De vita ⁊ honestate clicoꝝ.li.z.ti.i.
De voto ⁊ voti redēptoe.li.z.ti.z4.
De vsuris.li.5.ti.i9.
De v̄boꝝ significatōib⁹.li.5.ti.40.
Incipiunt rubꝛice institutionum.
De adoptionibus.li.i.ti.z.
De attiliano tutoꝛe vel eo qui a lege attilia datur.li.i.
De auctoꝛitate tutoꝛum.li.i.
De adēptōe legatoꝝ ⁊ translatōne.li.z.
De assignatione libertoꝝ.li.z.
De acqsitione ꝑ arrogationē.li.z.
De actionibus.li.4.
De bonoꝝ possessionibus.li.z.
De capitis diminutione.li.i.
De curatoꝛibus dandis ⁊ ꝓfirmandis.
De codicillis.li.z.
De consensu ⁊ obligatione.
De donationibus.li.i.
De duob⁹ reis stipulādi ⁊ ꝓmittēdi .li.z
De diuisione stipulationū.li.z.
De excusatiōib⁹ tutoꝝ ⁊ ꝓcuratoꝝ.li.i.
De exhereditatione liberoꝝ.li.z.
De eo cui libtat) cā bona adꝟciūt.li.z.
De emptōe ⁊ venditōe.li.4.
De exceptionibus.li.4.
De fiducia ⁊ tutela.li.i.
De fideicōmissarijs bēditatibus.li.z.
De fideiussoꝛibus.li.z.
De gradibus cognationum.li.z.
De his qui sui vl alieni iuris sunt.li.i.
De his q̄ ꝑnt dare tutoꝛes l'curatoꝛes.li.z
De habitationibus ⁊ vsu.li.z.
De heredibus instituendis.li.z.
De heredum qualitate ⁊ doꝛia.li.z
De bēditatib⁹ q̄ ab intestato ꝛeferūt.li.z.
De hi[illegible]os agē possumus.li.4.
De iustitia ⁊ iure.li.i.
De iure naturali ⁊ ciuili.li.i.
De iure personarum.li.i.
De ingenuis.li.i.
De incoꝛporalib⁹ rebus.li.z.
De inofficioso testamento.li.z.
De inutilibus stipulationibus.li.z.
De iniurijs.li.z.
De interdictis.li.z.
De libertinis.li.i.
De lege fusia.li.i.
De legitima agnatoꝝ tutela.li.i.
De legitima pr̄onoꝝ tutela.li.i.
De legitima parentum tutela.li.i.
De legatis.li.z.
De lege falcidia.li.z.
De legitima agnatoꝝ successiōe.li.z.
De litterarum obligatione.li.z.
De locatione ⁊ ꝓductione.li.z.
De lege acquilia.li.4.
De militari testamento.li.z.
De mandato.li.z.
De nuptijs.li.i.
De noxalibus actionibus.li.4.
De obligationibus que ex quasi cōtractu nascunt.li.z.
De obligationibus.li.z.
De obligationibus que ex delicto nascūtur.li.4.
De obligatiōib⁹ que quasi ex maleficio nascūt.li.4.
De officio iudicis.li.4.
De patria potestate.li.i.
De pena temere l tigantium.li.4.
De pupillari sbstitutione.li.z
Per quas psonas nobis acquirit.li.z.
De ppetuis ⁊ tpalib⁹ actionibus ⁊ que in heredes ⁊ ab heredib⁹ transeunt.li.4.
De publicis iudicijs.li.4.
Qui ⁊ ex qb⁹ cāis māumitti.possint.li.i.
Quib⁹ mōis ius prēdie ptātis solvit.li.i.
Quib⁹ ari possunt tutoꝛes in testō .li.i.
Quibus modis tutela finit.li.i.
Quibus alienare licet.li.z.
Quib⁹ est ꝓmissū facē testm̄.li.z.
Quib⁹ mōis testā infirmant.li.z.
Quibus modis retrahit obligatio.li.z.
Quib⁹ modis tollit obligatio.li.z.
Quod cū eo q̄ in aliena ptāte est negoᵐ gestum esse dicit.li.4.

De rerum diuisione.li.z
De replicatione.li.4
De satisdatione tuto⁹ ⁊ curatorum.li.i.
De suspectis tutoribus ⁊ [illegible]ib⁹.li.i.
De seruitutibus.li.z.
De singulis rebus p fideicōmissum relictis.li.z.
De senatusconsulto terculiano.li.z.
De senatusconsulto oficiano.li.z.
De successione cognatorum.li.z.
De seruili cognatione.li.z
De successione libertorum.li.z.
De successiōib⁹ sublati q̄ fiebāt p bono rū vēditōz ⁊ senatuscōsulto claudiāo.li.z
De stipulatione seruo⁹.li.z.
De societate.li.z.
Si q̄drupes paupiez feciſſe dicat.li.4.
De satisdonationibus.li.4.
De tutelis.li.i.
De testamentis ordinandis.li.z.
De vsufructu.li.z.
De vsucapionibus.li.z
De vulgari substitutione.li.z.
De vbozum obligatione.li.z.
De vi bonozum rapto⁹.li.4.

Incipiunt rubrice digesto⁹.

De adoptionibus ⁊ emancipati.li.i.
De alienatiōe iudicij cā mutādi fcā.li.i.
De arbitris.li.4.
Ad senatusconsultum velleianum.li.i8.
Ad legem acquiliam.li.9.
Ad exhibendum.li.io.
Ad legem rodiam ꝛ iactu.li.9.
De aleatoribus.li.ii.
Ad senatusconsultuz macedonianū.li.9
De actionibus empti ⁊ venditi.li.9.

Infozciati

De actione rerum amotarum.li.i.
De agnoscendis vel alēdis liberis a parentibus vel patronis libertis.li.i.
De administratione ⁊ ꝓsensu tutoruz⁹ ⁊ curatorum.li.z.
De acquirēda vl' omittēda hēditate.li.5
Ad senatusconsultum sillāianum ⁊ claudianum.li.z9
De annuis ⁊ menstruis legatis ⁊ fideicōmissis.li.9.
De alimentis ⁊ cibarijs legatis.li.io.
De auro ⁊ argēto mundo.ornamentis vnguēti vestib⁹.⁊ vestimēt' statuis legati.li.io
De adimēdis ⁊ trāsferendis legatis ⁊ fideicōmissis.li.io.
Ad senatusconsultū trebellianū.
De assignandis libertis.li.i4.
Ad senatuscō.fculianū ⁊ oficianū.li.i4

Digesti veteris

De aqua pluuiali arcenda.li.i.
De adeptione libertatis.li.z.
De acquirenda possessione.li.z.
De acquirendo rerum dominio li.z.
De aqua quotidiana ⁊ estiua.li.5.
De actionibus ⁊ obligationibus.li.6
De arbozibus cedendis.li.5.
De acceptilationibus.li.8
Arbozum furtim cesarum.li.9.
De abigeis.li.9.
De accusatōibus ⁊ inscriptiōibus.li.io.
Ad legem iuliam maiestatis.li.io.
Ad legem iuliam ꝛ adulterio.li.io
Ad legem iulia ꝛ vi publica.li.io.
Ad legem iuliam ꝛ vi ꝓuata.li.io.
Ad legem corneliaz ꝛ siccarijs.li.io.
Ad legem pompeiam ꝛ parricidis.li.io.
Ad legem corneliam ꝛ falsis.li.io.
Ad legem iuliam repetundaꝛ.li.io.
Ad legem iuliam ꝛ annona.li.io.
Ad legem iuliam peculatus.li.io.
Ad legem iuliam ꝛ ambitu.li.io.
Ad legem flauiā ꝛ plagiarijs.li.io.
Ad senatuscōsultum turpilianum.li.io.
A quibus appellare non lz.li.ii.
A quo appellet quis.li.ii.
De appellatōibus ⁊ relatōibus.li.ii
De appellationibus recipiendis.li.ii.
An p alium causa appellationis rescindi possit.li.ii.
Apud eum a quo appellat' aliam cām agere compellat'.li.ii
Ad municipales.li.iz.
De albo scribendo.li.iz.
De administratione rerum ad ciuitatez pertinentium.li.iz.

Digesti veteris.

De bonozum possessionibus.li.5.

Infozciati.

De bono⁹ possessione furioso.īfanti.surdo.⁊ ceco ꝓpetente.li.iz
De bono⁹ possessione c̄ tabulas.li.iz.
De bono⁹ possessione s̄m tabulas.li.iz.
De bonis libertorum.li.i4.
De bonozum possessione ex testamento militis.li.iz.

Digesti noui

De bonis auctozitate iudicis possidendis seu venundandis.li.4.
De bonis damnatozum.li.io.
De bonis eozum qui ante sntiam mortē sibi ꝓsciuerunt.li.io.

Digesti veteris.

De ꝓstitutionibus ꝓncipum.li.i.
De calumniatoꝛibus.li.ꝛ.
Lõia ꝑdia tã rustica ꝙs vrbana.li.8.
Communi diuidendo.li.i.
De ꝓditõe cã data cã non secuta.li.iꝛ.
De conditione ob turpem vel iniustam causam.li.iꝛ.
De conditione indebita.li.iꝛ
De conditione sine causa.li.iꝛ.
De capite minutis.li.ꝛ.
De conditione furtiua.li.iꝛ.
De conditione ex lege.li.iꝛ.
De conditione triticaria.li.iꝛ
De ꝯbenda emptõe ⁊ venditõe ⁊ ꝛ pactis int̃ emptoꝛem ⁊ venditoꝛem.li.i8.
Cõmodati vel ꝓducti.li.iꝛ
De constituta pecunia.li.iꝛ.
De compensationibus.li.i6.
Inforciati
De concubinis.li.i.
De ꝓfirmando tutoꝛe vel curatoꝛe.li.ꝛ.
De contraria tutele actione.li.ꝛ.
De curatoꝛibus furioso vel alijs ex̃ moꝛes dandis.li.ꝛ.
De conditionibus institutionum.li.4
De ꝓditionibus ⁊ ꝛemonstrationib⁹.li.ii
De conditionibus ꝓtra tabulas.li.iꝛ.
De collatione bonoꝝ.li.iꝛ
De collatione ꝛotis.li.iꝛ.
De coniungendis cum emancipato liberis eius.li.i4.
De carboniano edicto.li.i4.
Digesti noui.
De collusione ꝛetegenda.li.ꝛ.
De confessis.li.4.
De concessione bonoꝝ.li.io.
Accessione bonoꝝ.li.io.
De curatoꝛe bonis dando.li.io
De collegijs illicitis.li.9.
De cloacis.li.5.
De glande legenda.li.5
De concussione.li.9.
De confractoꝛibus ⁊ expilatoꝛibus.
De crimine expilate hereditatis.li.9.
De crimine stellionatus.li.9.
De custodia ⁊ exhibitione reoꝝ.li.io
De cadaueribus punitoꝝ.li.io.
De captiuis ⁊ postliminio reuersis.li.ii.
De castrensi peculio.li.ii.
De ꝛecurionibus.
De censibus.li.i8.
De diuisione rerum ⁊ qualitatum
Digesti veteris
De dolo malo.li.4
Depositi vel ꝓcta.li.i6.
De distractõe pigꝛ ⁊ hypothecaꝛ.li.i8
De di[illegible]li.ꝛ4.
De donatõib⁹ inter viruꝝ ⁊ vxoꝛẽ.li.ꝛ4
Inforciati.
De dote ꝛelegata.li.9.
De dotis collatione.li.i4.
Digesti noui
De dãno infecto ⁊ subgerundio.li.i.
De donationibus.li.i.
De donationibus causa moꝛtis.li.i.
De diuerꝛ tpib⁹ ⁊ ꝓscriptõibus.li.6.
De dolo mali ⁊ metus exceptõe.li.6.
De duobus reis stipulandis.li.7.
De ꝛecurionibus.li.iꝛ.
De ꝛecretis ab oꝛdine faciendis.li.iꝛ.
Digesti veteris
De eo per quẽ factum erit quo minus quis in iudicio sistat.li.ꝛ.
De edendo.li.ꝛ
De eo ꝙ cuiusꝙs vniuersitatis noĩe vel ꝓtra eam agatur.
De eo qó certo loco dari opoꝛtet.li.iꝛ
De exercitatoꝛia accusatione.li.i4.
De exceptione rei vẽdite ⁊ traditę.li.ꝛi.
De edilitio edicto.⁊ ꝛ redhibitoꝛia actione.li.ꝛi.
Ex quibus causis maioꝛes.ꝛ5.an.restituuntur.li.4.
Inforciati
De excusatiõibus ⁊ temꝑoꝛibus coꝛ .i.tutoꝝ.li.ꝛ.
De eo qui ꝓ tutoꝛe vel curatoꝛe negocia gessit.li.ꝛ.
Ex qbus cãis in possessionẽ eat̃.li.6.
Digesti noui.
De exceptione rei iudicate.li.6.
De eo qui appellauerat in ꝓuintia.li.ii.
De exceptõibus ⁊ ꝓscriptionibus.li.6.
De effractoꝛibus.li.9.
De extraoꝛdinarijs crimĩnibus.li.9.
De exceptione dolí mali ⁊ metus.li.6.
De euictõib⁹ ⁊ dupli stipulatione.li.ꝛi.
Digesti veteris
De ferijs ⁊ dilationibus ⁊ diuersis tẽꝑoꝛibus.li.ꝛ.
De fideicõmissaria hẽditat̃ petitõe.li.5.
Familie herciscunde.li.io.
De fugitiuis seruis.li.ii.
De fide instrumentoꝝ.li.iꝛ.
De fundo ꝛotali.li.iꝛ.
Inforciati
De fundo instructo l' instructo legato.li.9

De fideiussorib⁹ ⁊ mandatorib⁹ bēdib⁹ tutor⁊ ⁊ curator⁊.li.27.

Digesti noui.

De fideicōmissarijs libtatibus.li.12.
De fluminibus ⁊ ne qd in flumine publico.li.8.
De fonte.li.8
De furtis.li.9.
Furti aduersus nautas.li.9.
Furti aduersus nautas.caupones.stabularios.li.9
De furibus ⁊ balnearijs.li.9.

Inforciati

De gradibus ⁊ affinitatibus ⁊ noibus eorum.li.14.

Digesti veteris

De his q sui vel alieni iuris sunt.li.2.
De his q infamia notant.li.3.
De his q ieecerunt vel effuderūt.li.9.
De heredibus tutor⁊ vel curator⁊.li.3.
De hereditate vel actione vendita.li.18.

Inforciati.

De his q in testamento ꝛelent vel inducunt vel inscribunt.li.4.
De heredib⁹ instituendis.li.4.
De his q̄ pene cā relinquunt.li.10.
De his q̄ ꝓ non scriptis habent.li.10.
De his quibus vt indignis legata auferunt.li.10.

Digesti noui

De his q̄ in fraudē creditorīs.li.4.

Digesti veteris.

De iustitia ⁊ iure.li.1.
De iurisdictiōe omnium iudicum.li.2.
De in ius vocando.li.2.
In in ius vocati vt eant.li.2.
De in integrum restitutione.li.4.
De iudicijs vbi quis agere.li.5.
De inofficioso testamento.li.5.
De iudicio finium regendorum.li.10.
De iurādo sine volūtario siū necio.li.12
De iterrogationib⁹ in iure faciēdis.li.11.
De in lite iurando.li.12.
De institutoria actione.li.14.
De in rem verso.li.15.
De in diem adiectione.li.18.
In quib⁹ cāis pign⁹ vl̄ hypotheca.li.20.
De iuris ⁊ facti ignorantia.li.22.
De iure ꝛotium.li.23.

Inforciati

De ipensis circa res ꝛales fcis.li.2.
De iniusto rescripto ⁊ irrito testō.li.4.
De iure ꝛeliberandi.li.4.
De iure codicillor⁊.li.5.

Digesti noui

De iure patronatus.li.12.
De iure aureorum anulorum.li.2.
De interdictis.li.5
De itinere actuq; priuato.li.8.
De interdicto saluiano.
Judicatum solui.li.8
De incēdio ruina ⁊ naufragio.li.9.
De iniurijs ⁊ famosis libellis.li.9.
De illicitis collegijs.li.9.
De interdict⁊ ⁊ ꝛportat⁊ ⁊ relegat⁊.li.10
De iure fisci.li.11.
De iure imunitatis.li.12.

Digesti veteris.

De legibus ⁊ senatusconsultu ⁊ longa consuetudine.li.1.
De lege rodia ꝛ iactu.
De lege commissoria.li.18.
Locati ⁊ conducti.li.19.

Inforciati.

De legitimis tutoribus.li.2.
De liberis cognoscendis.li.1.
De liberis ⁊ posthumis instituēdis ꝓtcritis vel exhēdādis.li.4.
De legatis ⁊ fideicōmissis p̄mo.li.6.
De legatis ⁊ fideicommissis 2⁹ li.7.
De legatis ⁊ fideicommissis 3⁹ li.8.
De liberatione legata.li.10.
De lege falcidia.
De legat⁊ p̄standis circa tabulas bonorum possessione petita.li.12
De liberis ⁊ libertis ⁊ obsequijs ⁊ liberis ⁊ libertis pentib⁹ ⁊ p̄onis p̄stādis.
De libertis vniuersitatis.

Digesti noui.

De liberali causa.li.2.
De loco publico fruendo.li.8
De locis ⁊ itineribus publicis.li.8
De libero homine exhibendo.li.5.
De liberis exhibēdis ⁊ ꝛducendis.li.5.
De litigiosis.
De libellis dimissorijs.
De legatiōnibus.

Digesti veteris

De minoribus.25.annis.li.4
De mortuo inferendo.li.11
Mandati vel conducti.li.17.

Inforciati

De militari testamento.li.5.
De magistratibus conueniendis.li.3.

Digesti noui.

De manumissionibus.li.1.
De manumissis vindicta.li.2
De mānumissiōib⁹ q̄ fuit ad vniuersitatē

pertinentibus imponunt.li.z.
De muneribus ⁊ honoribus.li.iz.
De manumissis in testō.li.z.
Digesti veteris.
Ne quis eum qui in ius vocabitur vi eximat.li.z.
De negocijs gestis.li.z.
Naute.cauponet.stabularij vt recepta restituant.li.4.
De noxalibus actōibus.li.9.
De nautico fenore.li.zz.
Digesti noui
De noui operis nunciatiōe.li.i.
De natalibus restituendis.li.z.
Ne vis fiat ei qui in possessionez missus fuit.li.5.
Ne quid in loco sacro fiat.li.5.
Ne qd ī flumine publico ripa ve ei⁹.li.5
Ne ⁊ statu ⁊functoꝝ post quinquenniū queratur.li.z.
Nihil ⁊bz īnouari pendēte appl̄oe.li.ii.
De nundinis.li iz.
De nouatōib⁹ ⁊ ⁊legatōibus.li.8.
Digesti veteris.
De origine iurium ⁊ omnium magistratuum.li.i.
De officio consulis.li.i.
De officio prefecti pretorio.li.i.
De officio prefecti vrbis.li.i.
De officio questoris.li.i.
De officio ptoris.li.i.
De officio prefecti vigilum.li.i.
De officio ꝓconsulis ⁊ legati.li.i.
De officio prefecti augusti.li.i.
De officio presidis.li.i.
De officio procuratoris cesaris.li.i.
De officio iudici li.i.
De officio ei⁹ cui mādata ē iurisdictō.li.i
De officio assessoris.li.i.
De operibus seruoꝝ.li.7.
Inforciati
De optione vel electione legata.li.i9.
De obsequijs a liberto.li.iz.
De operis libertorum.li.i4.
Digesti noui.
De operibus publicis.li.iz.
De pactis.li.z.
Digesti veteris.
De ꝓcuratoribus ⁊ ⁊fensoribus.li.z.
De petitōne hereditatis.li.5.
De possessoria hereditatis actōe.li.5.
De postulando.li.z.
De publiciaria in rem actione.li.6.
De pignoraticia actione.li.iz.
De peculio.li.i5.
De periculo ⁊ ꝯmodo rei vēdite.li.i8.
De p̄script̄ verb ⁊ in factū actōib⁹.li.i9
Pro socio.li.17.
De pignoribus ⁊ hypothecis ⁊ qualiter ea contrabāt.li.zo
De ꝓbatōib⁹ ⁊ p̄sumptōibus.li.zz.
De pactis ⁊otalibus.li.zz
Inforciati
De penu legato.li.i9.
De peculio legato.li.z9
Digesti noui
Pro solito.li.z.
De publicanis ⁊ vectigalibus.li.i.
Pro emptore.li.z.
Pro hērede.li.z.
Pro ⁊onato.li.z.
Pro ⁊relicto.li.z.
Pro legato.li.z.
Pro⁊ote.li.z.
Pro suo.li.z.
Pro priuilegio creditorum.li.4.
De precario.li.5.
De pactis inter emptorem ⁊ venditorez
De pretorijs stipulationibus.li.8.
De priuatis ⁊lictis.li.9.
De publicis iudicijs.li.io.
De priuilegijs veteranorum.li.ii.
De preuaricatoribus.li.9.
De pupillaribus actionibus.li.9.
De penis.li.io.
Per quez appellauit in ꝓuintia ⁊fendi.
De pollicitatiōibus.li.iz.
De ꝓsentis.li.iz.
Digesti veteris.
Quod quisq; iurl in alterum statuit ipe eodem ytat.li.z
Qui satisdare coguntt.li.z.
Quod cuiusq; vniuersitatis.li.z.
Quibus ex causis maiores.li.4.
Quod metus causa gestum est.li.4.
Quādo dies vsufructꝰ legati cedit.li.7.
Quando seruitutes admittant.li.8.
Quibus modis vsufructus vel vsus ad minuatur.li.7.
De qbus reb⁹ ad eundē iudicē cāt.li.ii.
Nō cuz eo q in aliena potestate est negocium gestum esse dicatur.li.i4.
Nā ⁊ peculio actō ē ānual'.q; iussu.li.i5
Quod iussu.li.i5.
Que res pignori vel hypothece obligari possit.li.zo.
Qui potiores in pignore hēant.li.zo.
Quib⁹ mōis pign⁹ l' hypoteca soluit.li.zo

Quib⁹ cāis pign⁹ l' hypotheca ꝯbīt'.li.20
Jnforciati
Qui petunt tutores et curatores & vbi petantur.li.2.
Quādo ex fcō tutor vel curator minores ꝓueniri & agere possint.li.2.
Nō falso tutore vl' actore gestum esse dicet'.li.3.
Qñ dies legatorum vl' fideicōmissor cedit.li.12.
Quēadmodū testamenta aperiant'.li.5.
Quib⁹ nō ꝓpetit bonor possessio.li.14.
Quis ōdo i bonor possessiōib⁹ fuer'.li.14
Digesti noui.
Qui sine mūmissione ad libertatē ꝑueniunt.li.12.
Qui & a qbus manumissi libant'.li.12.
Quib⁹ ad libertatē ꝓclamare nō lz.li.12
Que in fraudē creditor fcā st'.li.4.
Quor bonor.li.
Quor legator.li.5.
Quod vi aut clam.li.5.
De qōnibus.li.10.
Quarum rerum actio non dat'.li.6.
Quando appellare licet.li.ii.
Quis & a quo appellet'.li.ii.
Quando appellandum sit.li.ii.
Que snīa sine appellatōe rescindat'.li.ii.
Digesti veteris.
De rer ꝺiuisione.li.i.
De receptis q arbitriū receperūt vt sententiā dicāt.i.de arbitris.li.4.
De rerum vendicatione.li.6.
De reb⁹ credit si cer.pe.& de ꝓditōe.li.12
De religios & sumptib⁹ funer.li.ii.
De rescindenda venditōe.li.18.
De rer ꝓmutatione.li.19.
De ritu nuptiarum.li.23.
De repudijs & diuortijs.li.24.
Jnforciati.
De reb⁹ eor q sub tutela vel circa st' firmi decreto nō alienādis uel supponēdis.li.3
De reb⁹ dubijs.li.10.
De regula catboniana.li.10.
Digesti noui.
De re iudicata & effectu snīar & interlocutionibus li.4.
De ripa munienda.li.5.
De rebus auctē iudicis possidendis.li.4.
De remissionibus.li.5.
De rinis & fonte.li.5.
Rē pupilli vl' adolescētis saluā fore.li.8.
Rē ratā bri & de ratihabitione.li.8.
De receptatoribus.li.9.
De regrēdis & abūtibus puniendis.li.10
De re militari.li.ii
De regulis iuris.li.12.
Digesti veteris.
De statu hominum.li.i.
De senatoribus.li.i.
Si quis in ius vocat⁹ non ierit.li.2.
Si quis ius dicenti nō obtēpauerit.li.2.
Si ex noxali causa agatur quomodo agatur.li.2.
Si quis cautōib⁹ in iudicio exhibendi cā factis non obtemperauerit.li.2.
Si pars hēditatis petat'.li.5.
Si ager vectigalis vel emphiteoticus petatur.li.6.
Si vlufructus petitur vl' ad alium pertinere noscat'.li.7
De seruitutib⁹ vrbanor ꝓdior.li.8.
De seruitutib⁹ rusticor ꝓdior.li.8
Si seruitus vendicet' vel ad alium pertinere neget'.li.8.
Si quadrupes pauperiem.i.damnum fecisse dicat'.li.9.
De seruo corrupto.li.ii.
Si mensor falsum modū dicat.li.ii.
De sepulchro edificando.
De seruis exportādis.li.18.
De sponsalibus.li.23.
Jnforciati.
Soluto mr̄imonio quemadmodum cautio petat'.li.ii.
Si ventris nōie i possessionē missa.
Si mulier ventr̄i nomine calūnie causa ipius esse dicet'.li.i
De suspect tutorib⁹ & curatorib⁹.li.2
Si quis ab intestato vel alio mō possideat hereditatem.
Si quis aliquod testamentū iterari ꝓhibuerit vel coegerit.li.5.
De seruitute legata.li.9
De suppellectili legata.li.9.
Si certum petatur.
Si a parente qs manumissus fuit.li.12.
Si quid in fraudē pignor factū sit.li.14
Si tabule testi nulle extabant.li.14
De successorio edicto.li.14.
De seruis & legitimis heredibus.li.14.
Si cui plusq̄ licuit p legem falcidiaz legatum esse dicat'.li.ii.
Digesti noui.
De statuliberis.li.2.
Si ingenuus esse dicatur.li.2.
De separationibus.li.5.
De superficiebus.li.5.

De siluiano interdicto.li.5.
De stipulatione seruorum.li.7.
De solutionibus ⁊ liberationibus.li.8.
Si qs in testamento liber esse iussus.li.9.
Si familia furtum fecisse dicatur.li.9.
De sepulchro violato.li.9.
De sententiam passis ⁊ restitutis.li.10.
Si tutor l' curator l'mgr̃at⁹ appellat.li.ii.
Si applone pẽdente mor̃ ĩterueniat.li.ii.
Si tabule testamento extabunt.li.iz.

Digesti veteris.

De transactionibus.li.z.
De tributaria actione.li.i4.
De testibus.li.zz.

Jnforciati.

De tutoribus ⁊ curatorib⁹ datis ab his q ius dãdi hñt.⁊ qb⁹ ex cãis dari pñt.li.z
De tutelis.li.z.
De tutela testamentaria.li.z.
De testis qui testamenta facere possunt ⁊ quẽadmodum testamenta fiant.li.4.
De testamento militum.li.5.
De testis quẽadmodũ apiãt inspiciant ⁊ ꝛscribantur.
De tritico vino ⁊ oleo.li.9.

Digesti noui.

De tabulis exhibendis.li.5.
De tigno iniuncto.li.8.
De turba.li.8.
De termino amoto.li.8.

Digesti veteris.

De vsufructu quis vtat vel fruat.li.7.
De vsufructu accrescendo.li.7.
De vsufrcu car̃ rer̃ q̃ vsu ꝛsumũt.li.7
De vsu,⁊ habitatione.li.7.
Usufructuari⁹ quẽadmodũ caueat.li.7.
De vsuris ⁊ fructu ⁊ mora.li.zz.

Jnforciati.

De vẽtre ispiciẽdo custodiẽdoq; ptu.l.i.
De vulgari ⁊ pupillari instõne.li.4.
De vsu ⁊ vsufructu ⁊ reditu ⁊ habitatõne ⁊ opis p legatuz fideicõmissum dat.li.9
Ut legator̃ ⁊ fideicõmissor̃ fuandorum causa caueatur.li.iz.
Ut in possessione legatorum vel fideicõmissor̃ seruandor̃ cã esse liceat.li.iz.
Unde legitimi.li.i4.
Unde liberi.li.i4.
Unde cognati.li.i4.
Unde vir ⁊ vxor.li.i4.
Ut veteranor̃ militum successiõe.li.i4.
Ut legibus senatusq; cõsulto bonor̃ possessio dẽ.li.i4.
De vẽtre i possessio.mittẽ⁹ ⁊ curatore ei⁹

Digesti noui.

De vsurpatõib⁹ ⁊ vsucapionibus.li.z.
De via publica ⁊ itinẽ publico fruẽ.l.5
Ut in flumine ripa vel nauigare.li.5.
De vi ⁊ vi armata.li.5.
Uti possidetis vtrobi.li.5.
Ut migrando.
De v̄borum obligationibus.li.z
De vi bonorum raptorum.li.9.
De vacatõe ⁊ excusatione munerr̃.li.iz.
De varijs ⁊ extraordinarijs cognitõib⁹.li.iz
De v̄borum significatione.li.iz.

Sequunt rubrice codicis.

De apostatis.li.i.
De assessoribus ⁊ comestibus.li.i.
De annonis.li.i.
De aduocatis diuersorum iudicior̃.li.z.
De aduocatis diuersor̃ iudicum.li.z.
De alienatione iudicij mutãdi cã.fa.li.z
De aduocatis fisci.li.z.
Ad exhibendum.li.3.
De actionibus ⁊ obligationibus.li.4.
An seruus pro suo facto.li.4.
De actionibus hereditarijs.li.4.
De actione pignoraticia.li.4.
De actione exercitatoria.
Ad senatusc̃ultum macedonianũ.li.4.
Ad senatusconsultum silanianum.li.4.
De actionibus empti ⁊ venditi.li.4.
De alendis liberis a parentibus.li.5.
De administratõe tutor̃ ⁊ curator̃.li.5
De alimentis pupillis prestandis.li.5.
De arbitrio tutele.li.5.
De auctoritate prestanda.li.5.
De actore ⁊ curatore vl' tutore dãdo.li.5
De adeunda ⁊ abstinenda hereditate
Ad senatusconsultum silanianum.
Ad legem falcidiam.li.6.
Ad senatusconsultum terculianum.li.6.
Ad senatusconsultum orficianum.li.6.
De assertione tollenda.li.7.
De acquirenda ⁊ rẽtinenda possessione aduersus creditorem.li.7.
De annali exceptione.li.7.
De alluuionibus vel paludibus.li.7.
De appellationibus.li.7.
De acceptilationibus.li.8.
De adoptionibus liberor̃.li.8.
Ad legem iuliam maiestatis.li.8.
Ad legẽ iuliã ꝛ adulterijs ⁊ stupris.li.9
Ad legẽ iuliã ꝛ vi publica ⁊ priuat.li.9.
Ad legem corneliam ꝛ siccarijs.li.9.
Ad legem flauiam ꝛ plagiarijs.li.9.
Ad legem viseliam.li.9.

Ad legem corneliam de falsis.li.9.
Ad legem iuliam repetundarum.li.9.
Ad legem iuliam de ambitu.li.9.
De abigeis.li.9.
De abolitionibus.li.9.
De senatusconsultum turpilianum.li.9.

Trium librorum codicis.

De annona & tributis.li.10.
De apochis publicis.li.10.
De athletis.li.10.
De auri publici persecutoribus.li.10.
De argenti pcio qđ thesauris infert.li.10
De annonis ciuilibus.li.11.
De administratione rei publice.li.11.
De aqueductu.li.11.
De armorum vsu inscio pncipe interdicto
De agricolis censitis & colonis.li.11.
De agricolis & mancipijs dnicis vel fiscalibus.li.11.
De agentibus in rebus.li.11.
De apparitoribus pfectorum ptorio & pui legijs eorum.li.12.
De apparitoribus magistrorum militum & pnilegijs.li.12.
De appitorib⁹ pcōsul' & legati.li.12.
De appitoribus comitis agentis.li.12.
De appitorib⁹ comitis orientis.li.12.
De appitoribus pfecti annone.li.12.
De bonis libtorum & iurepatronat⁹.li.6.
De bonorum possessione sm tabulas.li.6.
De bonorum possessione ꝫ tabulas.li.6.
De bonis dānatorum seu ꝓscriptorum.li.9.
De bonis ꝓscientium sibi mortez.li.9.
De bonorum possessione ꝓtra tabulas testamenti liberti.li.6.
De bonis matnis & materni generis.li.6.
De bonis q̄ liberis.li.6.

Trium librorum codicis.

De bōis auctoritate pncipis possidēdis.
De bonis vacantib⁹ & in ꝓpatione.li.10.
De ꝓtractibus reifamiliaris.li.1.
De ꝓtractibus indicum vel eorum qui sunt circa eos.li.2.
De causis ex quib⁹ infamia alicui irrogatur.li.2.
Cōmunia vtriusq; iudicij.li.3.
Cōmuni diuidundo.li.3.
De ꝓsortibus ciusdem litis.li.3.
De conditione indebiti.li.4.
De ꝓditione ob cām datorum.li.4.
De conditione ob turpem cām.li.4.
De conditione furtiua.li.4.
De conditione ex lege.li.4.
De constituta pecunia.li.4.
De ꝓmodato.li.4.
De ꝓpensationibus.li.4.
De ꝓtrahenda emptione.li.4.
De cōiun rerum alienatione.li.4.
De ꝓmercijs & mercatoribus.li.4.
De concubinis.li.5.
De confirmando tutore.li.5.
De ꝓtrario iudicio tutele .li.5.
De curatore furiosi vel ꝓdigi.li.5.
De carboniano edicto.li.6.
De collationibus.li.6.
De codicillis.li.6.
Cōia de legatis & fideicōmissis.li.6
De ꝓditōe inserta legatis vel fideicommissis.li.6.
De caducis tollendis.li.6.
Cōia de successionibus.li.6.
De collusione detegenda.li.7
Cōia de vsucapionibus.li.7.
De cōi seruo manumisso.li.7
Cōia de manumissionibus.li.7.
Cōmuniationes vel epl'as.li.7.
De confessis.li.7.
De ꝫhēda vl' ꝓmittēda stipulatōe.li.8.
Creditorem euictionem nō debere.li.8.
De crimine peculatus.li.9.
De custodia reorum.li.9.
De crimine sacrilegij.li.9.
De crimine expilate hereditatis.li.9.
De crimine stellionatus.li.9.
De calumniatoribus.li.9.

Trium librorum codicis.

De ꝓueniendis fisci debitoribus.li.10.
De capiendis & distrahendis pignorib⁹ tributorum.li.10.
De canone largitionaliū titulorum.li.10.
De ꝓditis in publicis horreis.li.10.
De collone donatorum vel reuelatorum aut translatorum.li.10.
De collone eris.li.10.
De decurionibus & filijs eorum.
De classitis.li.11.
De curialibus vrbis rome.li.11.
De collegiatis.li.11.
De canone frumētario vrbis rome.li.11.
De capitatione ciuium censibus eximēda.li.11.
De colonis palestinis.li.11.
De colonis tracensibus.li.11.
De colonis illiricianis.li.11.
De censibus censitoribus equatoribus & inspectoribus.li.11.
De collone fundorum patrimonialium & emphiteoticorum.li.11.

De ꝓductorib⁹ ⁊ ꝓcuratorib⁹ p̃diorum fiscalium.li.ii
De coll'one fundor fiscaliũ vl' rei p̃uate vel ecc̃lie vel ciuitatis vel templi.li.ii.
De ciprensis ex luco dānēsi vel pscis per egyptum non excidendis.li.ii.
De ꝓsulib⁹ ⁊ nō spgendis ab his qcūq; ⁊ qpscis ⁊ mgr̃atib⁹ ⁊ pricȳſ militū.li.iz
De militibus consistorianis.li.iz.
De comitib⁹ ⁊ tribunis scholar.
De comitibus rei militaris.li.iz.
De cōitib⁹ ⁊ archiatrȷ sacri palacȳ.li.iz.
De comitibus q ꝓcuratōem petunt.li.iz
De curiosis.li.iz.
De castrēsi oīuz palatinor peculio.li.iz
De castrēsi peculio militū p̃fecti annonarum.li.iz.
De cōmeatu.li.iz.
De cursu publico ⁊ angarȳs ⁊ perangarȳs.li.iz.
De coartalibus p̃cipibus.li.iz
De qfensoribus ciuitatum.li.i.

Codicis.

De diuersis rescriptȷ ⁊ pragmaticis.sanctionibus.li.i.
De dolo malo.li.z.
De dilationibus.li.z.
De qposito.li.4.
De donationibus ante nuptias ⁊ ꝓpter nuptias.li.5.
De dotis ꝓmissione.li.5.
De dote cauta non numerata.li.5.
De donatōibus int' vir ⁊ vxorē.li.5.
De diuortio facto apud quez liberi morari qbeant.li.5.
De diuidenda tutela.li.5.
De diticia libertate tollenda.li.7.
De distractione pignor.li.8.
De duobus reis stipulandis ⁊ duobus reis ꝓmittendis.li.8.
De donationibus que sub modo vl' cōditione fiunt.li.8.

Trium librorȳ codicis.

De qlatoribus.li.io.
De qfensoribus.li.io.
De discussoribus.li.io.
De qcretis qcurionū sup̃ ĩmunitate quibusdam ꝓcedenda.li.io.
De qbitoribus ciuitatum.li.ii.
De diuersis p̃dȳs vrbanis ⁊ rusticāis tĕplor ⁊ ciuitatū ⁊ oīuz redditu ciuili.li.ii
De dignitatibus.li.iz.
De domesticis ⁊ ꝓtectoribus.li.iz.
De qcanis.li.iz.
De qfertoribꝫ ⁊ occultatoribus.li.iz.
De diuersis officȳs ⁊ apparitoribus iudicum ⁊ ꝓbatorȳs eor.li.iz.

Codicis.

De emendatione.li.i.
De epis ⁊ clericis.li.i.
De edendo.li.z.
De epali audientia ⁊ diuers capl̃is.li.i.
De errore calculi.li z.
De erroꝛe aduocatorȳ.li.z.
Ex qb⁹ cāis alicui infamia irrogat'.li.z.
Ex qlictis qfunctor inq̃stuz heredes restitutionis ꝓueniant'.li.4.
De exercitatoria actione.li.4.
De eunuchis.li.4.
De edilicȳs actionibus.li.4.
De eo q ꝓ tutore negocia gerit.li.5.
De executōib⁹ ⁊ tpib⁹ eorȳ.li.5.
De excusationib⁹ veteranorȳ.li.5.
De executione rei iudicate.li.7.
De edicto successorio.li.6.
De edicto diui adriani tollendo.li.6.
De edificȳs p̃uatis.li.8.
Etiam ob chirographariaz pecuniaz pignus teneri posse.li.8.
De exceptōibus siue ꝑscriptōib⁹.li.8.
De euictionibus.li.8
De emancipatōibus liberorȳ.li.8.
De exhibendis l' trāsmittēdis reis.li.9.
De emendatione seruorum.li.9.
De emendatione ꝓpinquorȳ.li.9.

Trium librorȳ codicis.

De exactionibus.li.i.
De excusationibus munerȳ.li.i.
De excusationib⁹ artificum.li.i.
De expensis ludorȳ.li.ii.
De equestri dignitate.li.iz
De exactione ⁊ translatione militarium annonarū.li.iz.
De executionib⁹ ⁊ exactionib⁹.li.iz.
De erogatione militaris annone.li.iz.

Codicis.

De filiofamilias.li.z.
De fideiussoribus minorȳ.li.z.
De formulis.li.z.
De ferȳs.li.z.
Familie herciscunde.li.z.
Finium regundorum.li.z.
De fide instrumentorum.li.4.
De fundo dotali.li.5
De fideiussoribus tutorȳ.li.5.
De fugitiuis seruis.li.6
De furtis seruo corrupto.li.6.
De fideicōmissis.li.6.

De falsa cā adiecta legato vel fideicom
misso.li.6.
De fideicōmissarijs liber[illegible]li.7.
De fructibus ⁊ litis expensis.li.7.
De fideiussoꝛib⁹ ⁊ mandatoꝛib⁹.li.8.
De famosis libellis.li.9.
De falsa moneta.li.9.
Trium libꝛoꝝ codicis.
De fide instrꝛoꝝ ⁊ iure hastę fiscal. li.io.
De fiscalibus vsuris.li.io.
De filiifamilias ⁊ quēadmodū pat̄ ꝑ
bis teneat̄.li.io.
De frumēto vrb̄ ꝓstātinopol.li.ii.
De frumento alexandrino.li.ii.
De fabricentibus.li.ii.
De fundis limitosis ⁊ terris ⁊ paludib⁹
⁊ pascuis.li.ii.
De fundis patrimonialibus ⁊ saltuensi
bus ⁊ emphitcoticis.li.ii.
De fugitiuis colonis patrimonialibus
⁊ emphiteoticis.li.ii.
De fundis reipublice ⁊ saltibus diuine
domus.li.ii.
De fundis ⁊ saltib⁹ rei dn̄icę.li.ii.
De filijs officialium militarium qui mo
riunt̄ in bello.li.ii.
Codicis.
De generali abolitione.li.9.
Trium libꝛoꝝ codicis.
De gladiatoꝛibus.li.ii.
De grege dominico.li.ii
Codicis.
De hēticis ⁊ māicheis ⁊ samaritāis.li.i.
De his q ad ecclesiā ꝓfugiunt.li.i.
De his qui in eccl̄az manumittūt̄.li.i.
De his qui ad statuā ꝓfugiūt.li.i.
De his q potentioꝝ noīe titulos prędijs
affigunt.li.z.
De his q̄ vi metus ve cā fiunt.li.z.
De his q veniā etatis ipetrauerūt.li.z.
De hereditate vel actione vendita.li.4.
De heredibus tutoꝝm.
De heredibus instituendis ⁊ que psone
nō possint institui.li.6.
De his quibus vt indignis hereditates
auferunt̄.li.6.
De his que pene noīe in testamento vel
codicillo relinquunt̄.li.6.
De his que sb̄ modo legati vel fideicō
missi relinquunt̄.li.6
De his quibus ad apertas tabulas he
reditates transmittunt̄.li.6.
De his q ante dn̄o manumittunt̄.li.7.
De his qui ꝑ metū a sīia iudicis non
appellauerint.li.7.
De his q in ꝑmoꝝ creditoꝝm loco suc
cedunt.li.8.
De his qui accusare non possunt.
De his q pentes ⁊ liberos occidūt.li.9.
De his q sibi ascribunt aliqd ī testō.li.9
De his qui latrones vel alijs crimīnib⁹
reos occultauerunt.li.9.
Trium libꝛoꝝ codicis.
De his qui ex publicis rōibus mutuaz
pecuniā acceperunt.li.io.
De his q se defendunt.li.io
De honoꝛib⁹ vl̄ munerib⁹ nō ꝓtinuādis
int̄ patrē ⁊ filium ⁊ de interuallis.li.io.
De his qui spōte mūera publica suscipi
unt.li.io.
De his qui a ꝑncipe vacationem acce
perunt.li.io.
De his qui numero liberoꝝm vel pau
ptate excusationem meruerunt.li.io.
De his qui nō impletis stipendijs sacr̄o
soluti sunt li.io.
De his qui exilio dati vel ordine sunt re
moti.li.io.
De his que ex publica collatione illata
sunt non vsurpandis.li.io.
De honoꝛatoꝝm vehiculis.li.io.
De his qui ex officio quod administra
uerunt conueniunt̄.li.ii.
De his qui in sacro palatio.li.iz.
Codicis.
De iudeis ⁊ celicolis.li.i.
De iuris ⁊ facti ignoꝛantia.li.i.
De iustiniano codice ꝓfirmādo.li.i.
De in ius vocando.li.z.
De in integrum restitutionibus minoꝝ
z5.annis.li.z.
In quibus causis restitutio in integrum
necessaria non sit.li z.
In integruz restitutione postulata ne qd
noui fiat.li.z.
De iureiurando ꝑ cal̄niā dādo.li.z.
Inuit⁹ nemo agē l̄ accusare cogat̄.li.z.
De iudicijs.li.z.
De iurisdictione omnium iudicum.li.z.
In quibus causis militantes.li.z.
De inofficioso testō.li.z
De inofficiosis dotibus.li.z.
De iure emphiteotico.li.4.
De iureiurando.li.4.
De incestis ⁊ inutilibus nuptijs.li.5.
De interdicto matrimonio int̄ pupillaz
⁊ tutoteꝝ seu curatoꝝē liberosq eoꝝ.li.5.
De iure dotium.li.5.

In quibus causis tutorez habenti tutor vel curator dari.li.5.
De in lite dando tutore vl' curatore.li.5.
De in litem iurando.li.5.
De institutoib⁹ 7 sbstitutoibus.li.6.
De iure aureor annulor.li.6
De impubex 7 alijs sbstitutoib⁹.li.6.
De iure deliberandi 7 de adeuda 7 acq/renda hereditate.li.6
De indicta viduitate.li.6.
De interdicta libertate.
De ingenuis 7 manumissis.li.7
In qb⁹ caīs cessat lōgi tpis p̄scriptō.li.7.
De interdictis.li.8.
In qb⁹ caīs pign⁹ tacite ꝯhat'.li.8.
De iure dñij impetrando.li.8
De inutilibus stipulationib⁹.li.8.
De ingratis liberis.li.8.
De infantibus expositis.li.8.
De iniurijs.li.9
De infirmandis penis celibatis.li.8.
De iure liberor.li.8.
Trium librorz codicis.
De iure fisci.li.io.
De indictionibus.li.io.
De imponenda lucratis descriptione.li.io.
De incol' 7 vbi qs domiciliū hr̄e videt Et de his q studior causa in alia ciuitate degunt.li.io.
De infantibus.li.io.
De hyrenarchis.
De imunitate nemini p̄cedenda.li.io
De iure reipublice.li.ii.
In quibus causis coloni censiti dnos accusare possunt.li.ii.
Codicis.
De legibus 7 constōnibus p̄ncipum 7 edictis.li.i.
De litis p̄testatione.li.z.
De lege acquilia.li.z.
De locato 7 p̄ducto.li.4.
De legitima tutela.li.4.
De libertis 7 cor liberis.li.6.
De liberis p̄teritis 7 exheredatis.li.6.
De legatis.li.6.
De legitimis heredibus.li.6.
De lege fusia tollenda.li.7.
De latina libertate tollenda.li.7.
De liberali causa.li.7.
De liberis exhibendis.li.8.
De lnitione pignoris.li.8.
De litigiosis.li.8.
De latoribus.
Trium librorz codicis.
De libertinis.li.io.
De legationibus.li.io.
De lustrali auri collatione.li.li.
De locatōe p̄diorz ciuiliū vl' fiscaliū.li.ii.
De locor 7 itinerz custodia.li.iz.
De lucris aduocatorz 7 concussionib⁹ officiorum.li.iz.
Codicis.
De mandatis p̄ncipum.li.i.
De mō mulctarz que a iudicibus infli/guñ'.li.i.
De magistratibus municipalib⁹.li.i.
Mandati.li.4.
De monopolio.li.4.
De magistratibus p̄ueniendis.li.5.
De mortis causa donatione.li.8.
De mulierib⁹ q̄ suis p̄prijs se agūt.li.9.
De maleficis 7 mathematicis.li.9.
De mutatione nominis.li.9.
Trium librorum codicis.
De municipijs 7 originarijs.li.io.
De muneribus patrimoniorum.li.io.
De mulierib⁹ in quo loco munera seruī ꝯgruentia 7 honores agnoscant.li.io.
De metallarijs 7 metallis 7 p̄curationi bus metallorum.li.ii.
De murilegul' 7 ginecarijs.li.ii.
De metropol. btā.li.ii.
De medicamentis validis.li.ii.
De manna.li.ii.
De mācipijs 7 colonis mr̄ionialiū 7 sal tuensiū 7 emphiteoticorz fundorz.li.ii.
De magistris scrineorz.li.iz.
De militari veste.li.iz.
De mensoribus.li.iz.
De meratis 7 epidometicis.li.iz.
Codicis.
De nouo codice componendo.li.i.
De sanctum baptisma iteretur.li.i.
Nemini licere signum saluatoris xp̄i.li.i
De xp̄ianum mancipiuz bētie⁹ bēat li.i.
De comitib⁹ rei militar. uel tribunis la nacra p̄stent'.li.i.
De nulli p̄rie sue administratio.li.i.
Ne liceat potentioribus⁹ patrociniuz.li.z.
De fiscus vel respublica p̄curationem alicui⁹ p̄restet cāe.li.z.
De negocijs gestis.li.z.
De quis in sua causa iudicet.li.z.
De noxalibus actionibus.li.z.
De vxor p̄ marito.li.4.
De filius p̄ patre.li.4.
De non numerata pecunia.li.4.
De seruus p̄ suo.li.4.

De nautico fenore.li.4.
De nundinis.li.4.
Noua vectigalia instituí nõ posse.li.4.
De nuptijs.li.5.
Ne fideiussores vl' mandatores totium rent'.li.5.
De nãlibus 7 legitimis liberis.li.5.
Ne p̃pote mulieri cuiusdam mariti bona abdicanf.li.5.
Ne tutor vl' curator vectigal ꝺducat.li.5
De necessarijs 7 seruis heredibus instituendis.li.6.
Ne ꝛ statu ꝛfunctorum post quinquenniũ queraf.li.7.
De nudo iure quiritum tollendo.li.7.
Ne rei ũsice vel tẽploꝝ vendicatio tpis exceptione submoueaf.li.7.
De nouationibus 7 ꝛlegatõibꝫ.li.8.
Ne liceat in vna eadẽq causa tertio appellare.li.7.
De nili aggeribus nõ rũpendis.li.9.
Ne sine iussu p̃ncipis liceat ꝺfiscare.li.9.
Trium librorꝫ codicis.
Ne fiscꝰ rem quã vendidit euincat.li.10.
Ne opa a collatoribꝫ exigaf.li.10.
De nauibꝫ nõ excusandis.li.11.
De nũmularijs seu naualarijs.li.11.
Ne quid oneri publico imponaf.li.11.
De naufragijs.li.11.
Nulli licere in frenis 7 sellis margaritas 7 smaragdos aptare.li.11.
De nautis tiberinis.li.11.
Ne qs lib̃ actũ reipublice agẽ cogaf.li.11
Ne rusticã ad vllũ obsequiũ.li.11.
Nõ licere bibatoribus metrocomede.li.11
Negociatores ne militent.li.12.
Codicis.
De offiꝰ p̃fecti p̃torio orietis 7 illirici.li.1
De officio p̃fecti p̃torio aphrice.li.1.
De officio p̃fecti vrbis.li.1.
De officio magistrorꝫ militũ.li.1.
De officio questoris.li.1.
De officio magistri officiorꝫ.li.1.
De officio comitꝫ sacrarꝫ largitionũ.li.1.
De officio comitis p̃natarꝫ rerꝫ.li.1.
De officio ꝓconsul' 7 legati.li.1.
De officio comitis sacri patrimonij.li.1.
De officio comitis orientis.li.1.
De officio p̃fecti augustal'.li.1.
De officio vicarij.li.1.
De officio p̃toris.li.1.
De officio rectoris ꝓuintie.li.1.
De officio p̃fecti vigilum.li.1.
De officio ciuilium iudicum.li.1.
De officio militarium iudicum.li.1.
De officio eiꝰ q gerit vicez p̃sidis.li.1.
De officio p̃fecti annone iudicum diuersarꝫ militiarum.li.1.
De officio diuersorꝫ iudicum.li.1.
De officio iudicum alexandrie.li.1.
De ordine iudiciorum.li.3.
De opis libertorum.li.6.
De obsequijs patrono p̃standis.li.6.
De ordine cognitionum.li.7.
De opis noui nunciatõe.li.8.
De opibus publicis.li.8.
Trium librorꝫ codicis.
De obligatione votorꝫ.li.12.
De omni agro ꝛserto 7 qñ steriles cum fertilibus ponunf.li.11.
Codicis.
De paganorꝫ sacrificijs 7 templis.li.1.
De p̃cibus imperatori offerendis.li.1.
De pactis.li.2.
De postulando.li.2.
De ꝓcuratoribus.li.2.
De pedaneis iudicibus.li.3.
De plus petitionibus.li.3.
De petitione hereditatis.li.3
De ꝓbatõibus.li.4.
De pignoraticia actione.li.4.
Plus valere quod agif q̃ꝫ qꝺ simulate ꝓcipif.li.4.
Per quas psonas nobis acquritur.li.4.
De ꝓhibita sequestratione.
Pro socio pecunie.li.4.
De patribꝫ qui filios distraxerunt.li.4.
De piculo 7 ꝓmodo rei vendite.li.4.
De pactis inf emptorez 7 vẽditorẽ.li.4
De pactis ꝓuentis tã sup dotez q̃ꝫ super añ nuptias donatõem.li.5.
De piculo tutoris 7 curatoris.li.5.
De p̃dijs 7 alijs rebus minorꝫ sine ꝛcreto nõ obligandis vel alienandis.li.5.
De posthumis hẽdibus instituẽdis.li.6.
De periculo eiꝰ q libertatez meruit.li.7.
De p̃scriptõe longi tpis.li.7.
Pro quibꝫ causis serui accipiunt p̃minz libertatis.li.7
De pena iudicis q male iudicauit.li.7.
De p̃uilegio fisci.li.7
De p̃uilegio dotis.li.7.
De pcario.li.8.
De publicis opibus.
De pignoribus.li.8.
De p̃torio pignore.li.8.
De partu pignoris 7 oĩ causa.li.8.
De pactis pignorꝫ.li.8.

De patria potestate.li.8.
De postliminio redemptis ⁊ ab hostib⁹ reuersis.li.8.
De ꝑnatis carceribus inhibendis.li.9.
De penis li.9.
Penis fiscalib⁹ creditores ꝑferri.li.10.
De petitis bonoꝝ ablatis.li.10.
De ꝑdijs sine decreto nō alienādis.li.10.
De ꝑbendo salario.li.10.
De ꝓfessoribus ⁊ medicis.li.10.
De periculo successoꝝ parentis.li.10.
De ponderatoribꝰ ⁊ auri illatoribꝰ.li.10.
De potioribꝰ ad munera noīandis.li.10.
De ꝑdijs ⁊ oīb⁹ reb⁹ nauicularioꝝ.li.11.
De ꝑuilegijs corpatoꝝ vrbis rome.li.11
De periculo noīatorum.li.11.
De paſtoribus.li.11.
De paſcuis publicis ⁊ ꝑnatis.li.11.
De periculis eorum qui ꝑ magiſtratib⁹ interuenerunt.li.11.
De ꝑdijs damnatis vel ofiicis.li.11.
De ꝑuilegijs comus auguſte vel rei ꝓ uate.li.11.
De palacijs ⁊ comibus.li.11.
De ꝑfectis ꝓtorijs ſacre vrbis.li.12.
De ꝓtoribꝰ ⁊ bonore ꝑfecture.li.12.
De ꝑpoſitis ſacri cubiculi ⁊ ce oib⁹ cubi cularijs ⁊ ꝑuilegijs coꝝ.li.12.
De ꝑmicerio ⁊ ſcꝺocerio ⁊ notarijſ.li.12
De ꝑpoſitis libroꝝ.li.12.
De ꝓfessoribus q in vrbe ꝯſtantinopoli docētes ex lege meruerūt comitatiaz.li.12
De ꝑpoſitis ſacroꝝ ſcrineoꝝ.li.12.
De ꝑncipibꝰ agentiuz in rebus.li.12.
De ꝑuilegijs eorum qui ī ſacro palacio militant.li.12.
De ꝑuilegijs ſcholarum.li.12.
De palatinis.li.12.
Publice leticie vl' ꝯſulū nūciatiōes.li.12
De pfectiſſima dignitate.li.12.
De ꝑmipilo.li.12.

Codicis.

Nō libell⁹ ꝑncipi datus litis ꝯteſtationē facit.li.1.
Qui ⁊ aduerſus eꝰ reſtitui ī itegꝝ nō ꝑt
Qui per ꝓcuratorem.
Quibus ex cāis maiores in integruz reſtituunt.li.2.
Qui ꝑ ſua iuriſdictione iudicez dare vel dari poſſunt.li.3.
Qui legitimam in iudicijs ꝑſonaz habēt vel non.li.3.
Nō inter pupillos ⁊ viduas.li.3.
Nō ſine iudice liceat ſe vindicare.li.3.
Quibus ex cauſſis militantes.li.3.
Nō fiſcus vel ꝑuatus.li.4.
Quod cum eo qui in alterius ꝑtāte eſt negocium geſtum eſſe dicit.li.4.
Que res vendi non poſſunt.li.4.
Que exportari nō debent.li.4.
Nō liz ab emptiōe recedere.li.4.
Qui petant tutores vel curatores.li.5.
Qui dare tutores vel curatores poſſunt vel non poſſunt.li.5.
Nō mulier tutele officio fungi pōt.li.5.
Nō ex cā tutoris vel curatoris minores agere vel ꝓueniri poſſunt.li.5.
Nō tutores vl' curatores cē deſierīt.li.5.
Qui numero liberoꝝ ſe excuſant.li.5.
Qui facē teſtamenta ꝑt vl' non.li.6.
Qui etate.li.5.
Qui morbo.li.5.
Qui tuſclarum numero.li.5.
Nī decreto opus non ſit.li.5.
Qui admitti ad bonoꝝ poſſeſſionem ꝑt ⁊ infra qō tps.li.6.
Qui non petentiū ptes petentibus accreſcunt.li.6.
Nī dies legati vl' fideicōmiſſi cedat.li.6
Quēadmoduz teſtamenta aperiunt.li.6
Qui manumittere non ꝑt.li.7.
Qui non ꝑt ad libertatez ꝓuenire.li.7.
Quib⁹ ad libertatē ꝓclamare nō liz.li.7.
Quib⁹ nō obijcit longi tpis ꝓſcriptō.li.7
De quadriennij ꝓſcriptione.li.7.
Nūo ⁊ qñ iudex ſuiaz debeat ꝑferre.li.7.
Quibus res iudicata nō nocet.li.7
Nō ꝓuocare neceſſe non eſt.li.7.
Quoꝝ appellatōes non recipiunt.li.7.
Quoꝝ bonoꝝ.li.8.
Qui bonis cedere poſſunt.li.7.
Que res pignori obligari poſſunt.li.8.
Quoꝝ legatorum.li.8.
Qui potiores in pignore habeant.li.8
Quib⁹ cāis pign⁹ tacite ꝯtrahit.li.8.
Nō debitores vēditōz pignis impedire ꝑt
Que ſit longa ꝯſuetudo.li.8.
Nī ciuil' actio ꝓiudicet criminali.li.9.
De queſtionibus.li.9.
Nī ⁊ qb⁹ quarta ꝑs debet ex bōis.li.10
Quēadmodum ciuilia munera indicantur.li.10.
De quibus muneribus vel ꝓfeſſatōib⁹ nemini liceat excuſare.li.10
Qui etate.li.10.
Qui morbo ſe excuſant.li.10.
Quibus muneribꝰ excuſant hi qui poſt impletam militiā vel aduocatōnem per

ꝓuitias suis ꝯmodis vacãtes ꝯmoꝛãt.li.ii
Et ꝛ ꝓuilegijs eoꝛum.
Et ꝛ ꝯductionibus vectigalium fisci.
Quo quis oꝛdine ꝓueniat.li.ii.
De questoꝛibus ⁊ magistris officioꝝ.li.iz.
Qui militare ꝓhibẽt vl' nõ ⁊ ꝛ suis ad militiã vel dignitatẽ aspirãtib⁹ ⁊ vt nemo l'duplici militia vel dignitate ⁊ militia vtat' sit'.li.iz.
Qui actu arc non possunt.li.9.
De restõnib⁹ minoꝝ q̃ fiunt in integꝝ.li.z.
De reputationibus q̃ fiunt in iudicio.li.z.
De restitutione militum.li.z.
De receptis ⁊ arbitris.li.z.
De rei uendicatione in integrum.li.z.
De religiosis ⁊ sumptibus funerum.li.z
De rebus creditis ⁊ iureiurando.li.4.
De rebus alienis non alienandis.li.4.
De rescindenda venditione.li.4.
De rem alienam gerentibus.li.4.
De reꝝ ꝓmutatõe ⁊ ꝓscripti vb actõe.li.4
De rei vꝛoꝛie actione ex stipulatu.li.5.
De repudijs ⁊ diuoꝛcijs reꝝ amotaꝝ.li.5.
De repudianda bonoꝝ possessione.li.6.
De re iudicata.li.7.
Res it' alios acta l'iudicata alijs ñ nocz.li.7
De relationibus.li.7.
De reuocãdis his q̃ in fraudẽ creditoꝝ ali
De remissiõe pignoꝝ.li.8. enata sit'.li.8
De ratiocinijs operum.li.8.
De reuocandis his que in fraudem.li.8
De reuocandis donatõibus.li.8.
De raptu vginũ seu viduaꝝ necnõ ⁊ mõia
De regrendis reis.li.9. liũ.li.9.
Trium librorum codicis.
De reis postulatis.li.io.
De re militari.li.ii.
De erogatione militari.
Codicis.
De sũma trinitate ⁊ fide catholica.li.i.
De sacrosã.ecclijs ⁊ reb⁹ ⁊ ꝓuilegijs eaꝝ.li.i
De senatusconsultis.li.i.
Si q̃ ius vl' vtilitatẽ publicã aliqd fuerit po
De statuis ⁊ imagib⁹.li.i. stu.li.i.
De sacrificijs paganis ⁊ templis.li.i.
Si tutoꝛ vel curatoꝛ interuenerit.li.z.
Si i cõi cadẽq̃ cã i itegꝝ restõ postulet'.li.z
Si aduersus rem iudicatam.li.z.
Si aduersus venditõez.li.z.
Si aduersus venditionem pignoꝛis.li.z.
Si aduersus donationem.li.z.
Si aduersus libertatem.li.z.
Si aduersus transactionem.li.z.
Si aduersus solutõem a debitoꝛe.li.z.
Si aduersus iudicem.li.z
Si aduersus edictum.li.z.
Si aduersus vsucapionem.li.z.
Si aduersus fiscum.li.z.
Si aduersus creditoꝛem.li.z.
Si vt se ab hereditate abstineat.li.z.
Si omissam hereditatem.li.z.
Si minoꝛ se maioꝛem dixerit.li.z.
Si sepi⁹ in testõ in integꝝ postulet'.li.z.
Si maioꝛ factus ratum habuerit.li.z.
De satisdando.li.z.
De sportul' ⁊ sũptib⁹ ⁊ diuerꝝ iudicijs faci
De fruitutib⁹ ⁊ aqua.li.z endis.li.z
Si certum petatur.li.4.
De suffragio.li.4.
Si seruus emisse mandauerit.li.4.
De sequestratione pecunie ꝓhibita.
Si ꝓpter publicas pensiones venditio fue
rit celebꝛata.li.4.
Sine cẽsu ⁊ reliqijs fũdũ ꝯpari ñ posse.li.4
Si quis alteri vel sibi.li.4.
Si seruus exportandus venerit.li.4.
Si mãcipiũ ita venerit ne ꝓstituat'.li.4.
Si mãcipiũ ita fuerit alienatũ vt mãumitta
De sponsalibus.li.5. tur.li.4.
Si rectoꝛ ꝓuintie.li.5.
Si q̃cũz p̃dit⁹ ptãte l'ad eã ptinẽtes ad sup
positaꝝ iurisdictionis sue aspirare tẽtauerit
nuptias.li.5.
Si nuptie ex rescripto petantur.li.5.
De secundis nuptijs.li.5.
Si secundo nupserit mulier.li.5.
Soluto mr̃imonio quẽadmodũ vꝛor petat'.li.5
Si ꝯstãte mr̃imonio vꝛor soluta fuerit.li.5.
Si ex pluribus tutoꝛibus vel curatoꝛibus
vnus agere vel ꝓueniri possit.li.5.
De suspectis tutoꝛib⁹ vel curatoꝛib⁹.li.5
Si mr̃ indẽnitatem ꝓmiserit.li.5
Si ꝑ mr̃is volũtatem tutoꝛ dat⁹ sit.li.5.
Si tutoꝛ non gessit.li.5.
Si ex falsis allegatiõib⁹ se excusauerit.li.5.
Si tutoꝛ reipublice causa abierit.li.5.
Siqs ignoꝛans reꝝ minoꝛis esse sine ꝛcre
to ꝓsauerit.li.5.
Si maioꝛ fact⁹ sine ꝛcreto factã alienatõez
confirmauerit.li.5.
De seruis fugitiuis.li.6.
Si i fraudẽ pr̃oni a libto aliena⁹ fcã sit.li.6.
Siqs aliquẽ testari ꝓhibuerit l' coegẽit.li.6
Si omissa cã testamenti.li.6.
De seruis ⁊ legitimis liberis.li.6.
De seruo pignoꝛi dato manumisso.li.7.
De seruis reipublice manumittẽdis.li.7.
De senatusc̃sulto claudiano tollendo.li.7.
De sentẽtijs p̃fectoꝝ ꝓtoꝛio.li.7.
De sentẽtijs ex periculo recitandis.li.7.

De sñiis ⁊ iterlocutõib⁹ iudicum.li.7.
De sñia que sine certa q̃stitate ferē.li.7.
De sñiis q̃ p eo qõ interest ꝓferūt.li.7.
Si a ñ ꝓpetēte iudice sñia lata cē dicat.li.7.
Sniam rescindi non posse.li.7.
Si plures vna sñia ꝓdēnentur.li.7.
Si ex falsis instrīs.li.7.
Si pendente applone mors iteruenerit.li.7
Si vn⁹ ex pluribus appellauerit.li.7.
Si ꝛe mometanea possessiõe fuēit appellatū
Si p vim vel alio⁹.li.8. li.7.
Si aliena res pignori obligata sit.li.8.
Si antigor creditor pign⁹ vendiderit.li.8.
Si cõis res pignori data sit.li.8.
Si in cā iudicati pign⁹ captuz sit.li.8.
Si pignus pignori datum sit.li.8.
Si ex vendito pignore agatur.li.8.
Si vn⁹ ex plurib⁹ heredib⁹ creditoris vl ꝛe
bitoris ptez suā.soluerit.li.8.
Si pīgris ꝓnētiõez nūera⁹ ꝓsecuta ñ sit.li.8.
De solutõib⁹ ⁊ liberatõibus.li.8.
Siquis impatori maledixerit.li.9.
Sigs eā c⁹ tutor fuerit stupꝛauerit.li.9.
De sepulchro violato.li.9.
ꝛe seditiosis.li.9.
De sñiam passis ⁊ restitutis.li.9.
Trium librorum codicis.
De sñis aduersus fiscū latā rectādis. li.10
De supindicto.li.10.
De superactionibus.li.10.
si fu⁹ aut libt⁹ ad ꝛcuriōatū aspirauēit.li.10
Si curialis relicta ciuitate rus habitare ma-
luerit.li.10.
Si ꝓpt inimicitiā crea⁹ fcā sit.li.10.
De sumptnū recuperatione.li.10.
De susceptorib⁹ ꝓpositis ⁊ archarijs.li.10.
De suarijs ⁊ susceptorib⁹ vini ⁊ ceteris cor
poratis.li.11. pol'.li.11.
De studijs liberalib⁹ vrb rome ⁊ ꝯstātino
Sumptus inuicti muneris ad omnes ꝛcti
nere collegas.li.11.
De spectacul' ⁊ scenis ⁊ lenonib⁹.li.11.
De silenciarijs ⁊ ꝛcurionib⁹ eorum.li.12.
De stratoribus.li.12
De salgamo hostibus non ꝓbendo.li.12.
Codicis.
De transactionibus.li.2.
De tpibus in integꝝ restõnis.li.3.
ꝛe testibus.li.4.
De tutelis.li.5.
De tutorib⁹ ⁊ curatorib⁹ illustrium.li.5.
De testamentaria tutela.li.5.
De tutore l'curatore q ñ satisfēdit.li.5.
De testõ militis.li.6.
De testis ⁊ quēadmodū testā ordinēt.li.6.
De tpib⁹ ⁊ repatõibus appellatõnū.li.7.
De testamentaria manumissione.li.7.
De tabulis exhibendis.li.8.
Trium librorum codicis.
De thesauris.li.10.
De tabularijs scribis ⁊ olographis.li.10
De tyronibus.li.12.
De tractatorijs ⁊ statutis.li.12.
Codicis.
De veteri iure enucleando.li.1.
Ut lite pēdente vel post ꝓuocatiõem.li.1.
Ut oēs tā ciuiles q̃s militares indices.li.1.
Ut q ꝛsunt aduocati ptiū iudex suppleat.li
Ut nemo ꝓuat⁹ titulos.li.2. 2.
Ut nemini signum impmē liceat sine auc̃te
iudicis.li.
Ubi ⁊ apō q̃s cognitio restõis hīda ē.li.2.
Ut nemo inuit⁹ agē vl accusare cogat'.li.2.
Ubi ꝛe criminib⁹ agi oꝛtet.li.3.
Ubi fideicõmissum peti oꝛteat.li.3.
Ubi ꝓcreiat' qui certo loco dare ꝓmisit.li.3.
Ubi ꝛe possessione agi oꝛteat.li.3.
De vsufructu ⁊ habitatõe.li.3.
Ubi in rem actio exerceri dz.li.3.
Ubi ꝛe hereditate agit'.li.3. li.3.
Ubi agi oz ꝛe rõcinjs tam publicꝭ q̃s ꝓuatꝭ
Ubi quis ꝛe curiali vel coꝛtali aliaue cõ
ditõe ꝓueniat'.li.3.
Ubi status cā agi ꝛebeat.li.3.
Ubi senatores vel clarissimi.li.3.
Ubi cause fiscales.li.3
Ut actões ab hēde ⁊ ꝯ hēdes icipiant.li.4.
De vsufructu ⁊ misterio seruoꝝ.li.4.
De vsuris.li.4.
De vectigalib⁹ ⁊ ꝓmissis.li.4.
Ubi petant' tutores uel curatores.li.5.
Ubi tutor cāe post pubertatē assit.li.5.
Ubi pupilli educent'.li.5.
De vsuris pupillaribus.li.5.
Unde liberi.li.6.
Unde legitimi ⁊ vnde cognati.li.6.
Unde vir ⁊ vxor.li.6
De vborum ⁊ rerum significatione.li.6.
De vsurꝭ ⁊ fructib⁹ legatoꝝ l' fideicõmisso
rum.li.6.
Ubi ꝛe possessione legatoꝝ vel fideicõmisso
rū fuādoꝝ cā ꝓmittat'.li.6
De vsucapione p emptore.li.7.
De vsucapione p donato.li.7.
De vindicta ⁊ libertate.li.7.
De vsucapione p ꝛote.li.7.
De vsucapione transformanda.li.7.
De vsucapione p herede.li.7.
Unde vi.li.8.
Uti possidetis.li.8.

Ui bonozum raptozum.li.9.
De villa aggeribus rumpendis.li.9.
Ut ītra certū tps crimiaq̄ agaī.li.9.
Trium libzoz codicis.
De venditione rez fiscalium.li.io.
Ut nemini liceat in emptōe spēz se excu
sare & re munere sicomec.li.io.
De vacatione publici muneris.li.io.
De vestibus obloboris & auratis.li.ii.
De veteris numismatis potestate.li.ii.
Ut censibus p equitatoribus.
De vendendis rebus ciuitatis.li.ii.
De venatione ferar.li.ii. li.ii.
Ut nemo ad suū pōciniū suscipiat vices
Ut nullus ex vicarijs ex alienis vicario
rum ꝛbite teneaī.li.ii.
Ut dignitatum ozdo seruet.li.iz
De veteranis.li.iz.
Incipiunt rubzice auctenticoz.
De admistrādis officijs in sacris appel
lationis colla.z.
De appellatōib⁹ & j.q̄ tpa ꝛbeat appel
lari colla.4.
Apud quos opozteat causas dicī mona
chis coll' 6
De armis.colla.6.
De appellatōib⁹ colla.8.
De administratōib⁹ colla.7.
De aliēatōe & emphitheosi locate & hy
pothec & alijs diuersis ꝛctibus. colla.9.
Cōstō iustiniani ad pfectū pozij colla.i.
De consulibus colla.4.
Constō q̄ ex ascriptitio & libera natos li
beros esse vult colla.5.
De ꝓsanguineis & vterinis frīb⁹ coll'.6.
De collatōibus & alijs capitulis colla.9
De ꝛfensozibus ciuitatum colla.z
De ꝛposito colla.7.
De duobus reis ꝓmittendis colla.7.
De ecclesiasticarum īmobiliū rez aliēa
tione & solutione colla.4.
De exhibēdis & introducēdis reis coll.5
De executōnibus & q ꝓueniunt & recō
ueniūt colla.7.
De nqualitate ꝛtis & ꝓpter nuptias ꝛ
nationis colla.7.
De ecclesiasticis titulis colla.9.
De fideiussozibus & mandatozibus & so
lutionibus colla.i.
De filijs añ ꝛtalia instra natis colla.z.
De bis qui ingrediuntur ad appellatio
nem colla.5.
Ibi qui obligatos se habere res ꝓhibent
minozum colla.6.
De bis quis ingrediunt monasteriuz &
substancijs eozum colla.6.
De hēdib⁹ ab intestato venientib⁹ col'.9
Jusiurandū quod pstat ab bis q admi
nistrationem accipiunt colla.z.
De incestis & nepharijs nuptijs coll'.z.
De iureiurando a moziente pstito ꝓpter
mensuram substantie sue colla.5.
De iudicibus colla.6.
De īmens ꝛnatōib⁹ in filios fcis col.7
Jn me⁹ litꝫ ñ fieri sacras formas colla.8.
De iterdcis collegijs hēticoz colla.9
De lenonibus colla.z.
De litigiosis & ꝛ ꝛcima pte litis colla.8
De monachis colla.i.
De mandatis pncipum colla.z.
De mēsura ozdinandoz clericoz coll'.z
De nō eligē⁹ z⁹ nubentes mlieres col.i.
De non alienandis aut pmutandis ecc
rebus īmobilibus colla.z.
De nuptijs colla.4.
Nullū credētē agricole tenē illi⁹ terras
& q̄stam ꝛbeat vsuram dare colla.4.
Neq̄ vix qō ex ꝛte ē nec mulierez ex
sponsalitia largitate lucr ꝓuiū hr̄e col.8.
De ꝓilegijs ꝛtis hereticis mulieribus
non pstandis colla.8.
Nūo opteat epos & reliqs clicos ad ozdi
natōez ꝛduci & ꝛ expens clicoz colla.i
Nuīb⁹ mōis nāles filij efficiūt ltīmi col.6.
De questore.
Ne ꝛ dignitatib⁹ alijs ab epatu liberet
filium a patria potestate colla.7.
Nuib⁹ mōis nāles efficiunt sui colla.7.
De referendarijs palacij colla.z.
De restōnibus colla.4.
De restōne fideicōmissi colla.9.
De raptu mulier que raptozib⁹ nupse
runt colla.9.
Scenicas non soluz si fideiussozem sz etī
si iusiurandū ꝛderunt sine periculo rece
dere colla.5.
De sanctissimis & reuerendissimis epis
clericis & monachis colla.5.
De triente & semisse & successionib⁹ filio
rum & nepotum nālium colla.z.
De tabellionibus colla.4.
De testibus colla.7.
De tpe non solute pecunie sup ꝛte.
De testis ipfectis a pentib⁹ i filios fcis
colla.8.
Ut ꝛterminatus sit nūer⁹ clicoz sanctis
sime maiozis ecclesie colla.i.
Ut iudices sine quoq̄ suffragio fiāt col.z

Ut ecclesia romana centum annorum ha beat ꝓscriptionem.
Ut nullus mutuans agricole teneat eius terras colla.5.
Ut ponat nomen imperatoris in instru mentis.colla.5.
Ut cetero ecclesiasticarum reruꝫ ꝓmu tationes fiant.
Ut nō fiant pignoratōes ꝑ alīs ꝓsonis.
Ut ea que sunt insinuata sup clericis in maiori ecclesia ventur.
Ut clerici qñ recedunt alīs ꝑ eis surro gatis ꝓbeant surrogatis emolumenta.
Ut i ꝓuatis domib⁹ sacra ñ fiāt mysteria
Ut cfuncti seu funera eoꝝ nō iniurient a creditorib⁹.
Ut īmobilia añ nuptiales donatōnes.
Ut facte none ꝓstōnes post īsīnuationes eaꝝ post duos menses valeant.
Ut nullus fabricet oratorij domos ꝓt vo luntatem epi.
Ut ab illustribus ⁊ q sup eā dignitatē sc.
Ut ordinarie ꝓfecture vrbane.
Ut oēs obediant iudicib⁹ ꝓuintiaꝝ.
Ut nō litiget ꝫ mrionium.colla.6.
Ut liberi cetero aureo nō egeāt ānulo
Ut clerici apō eos ꝓrios ꝙueniant
Ut sine ꝓhibitōe mres cbitrices ⁊ cre ditrices tutelā minoꝝ gerant.colla.7.
Ut ex actōe instātis dotis ꝓme ⁊ xc viro ad scōa vota migrāte ꝓponant ex ꝓma vel ex ꝓori matri filij.colla.7.
Ut nec miles nec federat⁹.colla.8.
Ut diuine īssiones subscriptōem bēant glorioſi questores.
Ut cū ce applone cognoscit ꝶ illas leges cbeat iudicari q̄ tpe date sīe obtinebāt
Ut liceat mri ⁊ auie ⁊ alīs pentib⁹ post legitimam ptem liberis cclictam quo voluerint facultatem.
Ut spōsalitia largitas spālis ꝫct⁹ sit.col.9
Ut litigantes iurent ꝙ non ꝓmiserūt da re iudicibus nec dabunt.
Ut fratꝝ filij succedāt pic ad imitatōem fratrum.
Ut nulli iudici liceat bre loci seruatorez nisi in certis causis.
Ut differentes iudices audire iterpellan tium allegatōes ꝓpellant.
De vsuris nauticis.

Incipiūt rubrice ce vsu feudoꝝ.

De alienatione feudi.
An maritus succedat vxori in bñficio.
Apud quem vel quos ꝓtroversia feudi
An remoueri cbeant testes.
An mutus vel alius ꝓfectus.
An ille q interfecit frem domini sui.
De alienatōe feudi paterni.
An agnatus vel filius cfuncti.
An apud iudicem vel dñm.
De bñficio fratris ⁊ qualr frac
De beneficio femine.
De ꝓtroversia investiture.
De ꝓtentōe inc dñm ⁊ vasallum.
De ꝓtentōe inc dñm ⁊ fidelem.
De investitura feudi.
De ꝓtentiōe inc me ⁊ dñm.
Constōnes dñi lotharij feudorum.
De ꝓtroversia feudi inc pares cminada
De ꝓtroversia inc dñm empbitheosis ⁊ vasallum.
De ꝓsuetudine recti feudi
De clerico qui investituram facit.
De capitulis conradi.
De ꝓtroversia inc masculum ⁊ feminaꝫ
De ꝓtroversia inc dñm ⁊ emptorem.
De capitaneo qui curiam vendidit.
De ꝓtroversia inc vasallū ⁊ aliū ce bñfi⁹
Constitutiones dñi federici.
Epm vel abbatez vel abbatissaz vl dñz plebis feudum dare non posse.
De eo q finem fecit agnato ce feudo pmo
De eo q sibi ⁊ hēdib⁹ suis masculis ⁊ fe minis investituram acceperit.
Hic finit lex.ceiñ ꝓsuetudines legi icipiūt
Impator lotharius.
De investitura ce re aliena fcā.
De īuestitura quā tici⁹ cepit a sēpronio
De investitura in maritum facta.
De īuestitura apō pares curie cianda.
In quibus causis feudum amittat.
De lege conradi.
De milite vasallo qui contumax est.
De minimis valuasorib⁹.
Mut⁹ vel ali⁹ impfect⁹ feudum retineat
De natura feudi.
De noua fide formata.
De natura successionis feudi.
De notis feudorum.
De pace iuramento firmanda.
Per qs fiat investitura ⁊ p qs restituat.
De pace tenenda ⁊ eius violatorib⁹.
De ꝓhibita alienatione p lotharium.
De ꝓhibita feudi alienatōne p federicū
De pugna.
Qui feudum dare possunt.
Qui successores feudum.
Quo tpe miles investituraꝫ petē cbeat

Quibus modis feudum amittat.
Qui successores teneant.
Quēadmodū feudum ad filios ptineat
Quibus modis feudum ꝓstitui potest
Quid sit inuestitura.
Q̄ ꝓcedere inuestituraꝫ ꝛeat fidelitas
Qualiter vasallꝰ iurare ꝛeat fidelitatē.
Qualiter olim feudum poterat alienari.
Quis dicatur dux marchio.
Que fuit ꝑma causa būficij amittendi.
Qui testes sunt necessarij ad ꝓbandaꝫ nouam inuestituram.
Quid iuris sit si post alienationeꝫ feudi.
Qualiter dñs ꝛ ꝓprietate ꝑuat.
Que sint regalie.
Quot testes sunt necessarij ad ꝓbandaꝫ ingratitudineꝫ.
De successione feudi.
Si ꝓtroversia fuerit in inuestitura.
Si ep̄s vl' abbas vel abbatissa.
Si ꝛ inuestitura int dñm ⁊ vasallum lis oriat.
Si ꝛ feudo ꝓtroversia fuerit.
Si ꝛ feudo vasallus ab aliquo interpellatus fuerit ⁊ dñs euꝫ ꝛfendere noluerit
Si negatum fuerit būficium a vasallo.
Si vasallꝰ feudo ꝑuat cui ꝛeat ꝛferri
Si vasallus feudi ꝓditoꝫ negauerit ex certa scia.
De vasallo ꝛcrepite etatis q feuduꝫ refutauit.
De vasallo qui contra ꝓstōneꝫ lotharij feudum alienauit.
De votis feudorum.

Explicint rubrice diuersorum voluminum iuris ciuilis ꝑm ordineꝫ alphabeti a fratre Astesano posite siue ꝓpilate.

Incipit tabula totius hui⁹ operis seu summe.

QUpiens ego frater astesanus ꝓpilator hui⁹ sūme ad honorem ꝛi vtilitati cōi seruire tabulā istam sup eandē sūmā ꝑ ordinē alphabeti studui ꝓponere. vt facili⁹ qō quisq; requisierit in ea valeat inuenire. Ad ꝛsignandū autē locī in quo qō queritꝫ inueniatꝫ. posui vt in pluribus tres numeros ꝑ quoꝝ ꝑmū ondit̄ quōto libro sūme ꝓtinetꝫ quod queritꝫ. ꝑ zm numeꝝ ondit̄ quoto titulo libri eiusdē. ꝑ zm quoto articulo tituli. nā vt in plurib⁹ titul⁹ in pl'es articulos diuidit̄. Interō ēt ꝑ raro ꝑdiuidit̄ articul⁹ i alios articl'os. q dici ꝑt ꝑticuli. qꝫ sō articulo positi. ⁊ tūc addit̄ 4⁹ nūer⁹ per quē ꝛsignatꝫ q̄to ꝑticulo hr̄ qō queritur. Nisq; etiā post vltimuꝫ numeꝝ ponitur aliq̄ lr̄a alphabeti ad ꝛsignādum q illa ps articuli in q̄ ponit̄ qō queritꝫ obtinet illū nūeꝝ int ptes articuli vl' ꝑticuli quotū nūeꝝ obtinet illa lr̄a int lr̄as alphabeti. Attēdēduꝫ aūt q hᵇ tabula nō ē sup qōib⁹ ⁊ sup alijs q̄ ꝑn̄r ⁊ directe ptinēt ad mās ipoꝝ tituloꝝ. qꝫ prudēs lector inuento titulo ꝓsideraꝫ distinctōeꝫ ⁊ ordinatōeꝫ articuloꝝ in ꝑn̄r tituli positā. illa statim poterit repire. ⁊ iō reputaui superfluū hᵇ ea ponē. vñ turbari nō dꝫ si non singula repit in tabula q̄ in sūma ista ꝑtractāt̄. Nō est ēt hec tabl'a sup vocabul' quoꝝ significa⁹ ponit̄ in vltio titul'o sūme ꝑdicte. s. q est ꝛ significatōnib⁹ ꝟboꝝ. qꝫ sine aliq̄ alia tabula ibi facilr̄ poterūt inueniri. Est aūt hᵇ tabula sup titul' ipi⁹ sūme. ⁊ sup alijs q̄ in ꝓsequēdo mās tituloꝝ tāgunt̄ ꝛ alijs materijs. Et sup his ꝛ q b⁹ posset dubitari in q̄ titulo vel articulo ꝛeant requiri

De dictionib⁹ incipiētib⁹ ab A

ABbas. an possit facere donatōeꝫ li. 2. ti. 20. ar. 3.
Abbas vn⁹ nō pōt sil' plrib⁹ n;o nasterijs ꝑesse. li. 6. ti. 47. ar. 10. in fi.
Abbas on⁹ aliq̄ nō pōt ipōnē ꝑoratui dū vacat nec in coll'one ei⁹ nec in ꝑoribus ꝓstitutis. li. 6. ti. 47. ar. 5. circa ꝑn̄m.
Abbas potest licentiā dare monacho retinendi aliqua sibi quo ad vsum. li. 6. ti. 47. ar. 9. c.
De būdictōe abbatū. li. 4. ti. 14. ar. i.
Utrum abbas ecclesiam quam accepit ꝛ manu clerici retinere possit. li. 6. ti. 37. ar. 6. c.
Utꝫ abbas possit dare indulgentias. li. 5. ti. 39. ar. 3.
Utruꝫ abbas ꝑcipere possit aliquid ꝫ obseruantias spūales vel carnales. li. 6. ti. 47. ar. 3. f. g.
Utꝫ abbas retractare possit votuꝫ sb̄ditī. li. i. ti. 20. ar. ii. q. 3.
Abbas ꝓferre pōt clicatū. li. 6. t. i. ar. 3

Nec debet vnus pluribus locis ꝑesse ibi dem.ti.47.ar.10.

Abbatissa q̄ pōt 7 q̄ ſi ꝑt.li.6.t.26.b.c

Abhominatio vt̄ impediat mr̄ionīū li.8.ti.29.in fine.

Aborsum mulieris ꝓcurans fit irregularis.li.6.ti.14.ar.8.o.

Abſis.vt̄ ꝺ abn̄tē ꝛbeat admitti accusatio vel ꝛnunciatio. vel testes.li.8.ti.34.ar.3.d.f.g.

Vt̄ abſ ſ possit ꝺdēnari.li.i.t.40.ar.i

Quis pōt dare lniaz abessendi a bāſcio.li.6.ti.34.

Absolo a petis ꝛ bꝰ forª.li.5.ti.2.ar.2

Vt̄ ille cui ꝺmisit ep̄s vices ſuas poterit absoluere ēt in casibus ep̄i.li.5.ti.39. Plures etī casus ꝛ hac mā ponūtur. ibidem.f.g.h.

Casus in qbꝰ teneť absoluendꝰ iurare se silia nō factuꝝ.c.li.ti.21.l.

Vt̄ q explet pniaz iniunctaz sibi minorē tñ ꝺdigna sit absolutꝰ totaliť.ibiō.n.

Vt̄ p̄sbr possit semp absoluē subditū suum.c.li.ti.39.b.

Quid ſi absoluat a peccato a quo nō poteſt.ibidem.c.

Casus i qbꝰ ꝺz mitti penitēs ad supiorē absoluēdꝰ ab eo.c.li.ti.39.d.e.f.g.h.

Vtruz p̄sbr mulierē quā cognouit absoluere possit ibidez.i.

Quid ꝛ muliere que filium ſuscepit ꝛ adulterio.ibidem.l2.

Utrum absolutio p̄sbri sit p̄incipalioꝝ pars sacramenti pnie quā ꝺpunctio coꝝ dis.li.5.ti.8.b.

Ad absolutionez a peccato tria ꝺcurrunt.li.5.ti.26.

Absolutio ab excōicatione ꝛ hac.li.7 t.iz.7.ti.14.7.ti.15.

An possit ꝓ absolutione pecunia ꝓti li.6.ti.54.ar.i.a.

Nūo ecclesia absoluit post mortem.li.5.ti.40.ar.5.

Abstinentia ꝛ hac.li.2.ti.42.ar.i.

Abusiões clausti q̄t 7 q̄ ſt.li.5.ti.17.

Achaz repbendiť qꝛ non petit signū 7 quare.li.i.ti.16.q.2.

Acceptio p̄sonaꝝ ꝛ hac.li.2.ti.13.

Accidia ꝛ hac.li.2.ti.63.

Actio iniuriaꝝ cui ꝺpetit.li.i.ti.26.

Accusatio.ꝛ accusatōe.li.i.ti.40.

De accusatis.li.i.ti.41.

De accusatōe adulteriī.li.2.ti.47.

De accusatōe mr̄ionij.li.8.ti.2.7.3.

Actꝰ humani.ꝛ horꝝ bonitate 7 malitia.li.2.ti.22.7.4.

Actꝰ humani.qdā ex genē boni. qdā mali.qdā indifferentes.li.i.ti.18.ar.2.q.3

Vtrum bonum 7 malum sint differentie actuum humanoꝝ.li.2.ti.2.in ꝓncipio.

Actus hominum sunt duplices ibidē.

Vtrum vnus 7 idem actus possit eē bonus 7 malus.ibidem in fi.

Vtrum teneamur omnes actiones nostras ad ꝛum referre.li.2.ti.2.ad fi.

Actus virtutum conueniunt humane nature.viciorum vero diſcōueniunt.li.3 ti.6.in ꝓn°.7.ti.9.in ꝓn°.

Actus humani quinq; sunt dñe.li.3. ti.ii.ar.2.in ꝓn°.

Adiuratio.ꝛ hac.li.i.ti.21.

Adoptio.ꝛ hac.li.8.ti.19.

Adorare 7 colere quomodo differūt. li.i.ti.4.ar.2.

Adoratio adoratoꝝ creatoꝝ 7 creatura.dīſnt.li.i.ti.5.ar.2.b.

Item qōes ꝛ adoratōne.li.i.ti.6.ar.3

Acquirere nobis possunt plures.li.3. ti.ii.ar.6.g.§.nota 2ª.

Acquisitum illicite est tripler.li.5.ti. 26.ar.4.b.

Aduersariꝰ tripler.li.i.ti.44.ar.2.a.

Adulatio ꝛ hac.li.2.ti.29. Item li.i.ti.36.ar.4.q.2.§.notādum autem

Adulter vt̄ possit ingredi religionez inuito inocente.li.8.ti.ii.ar.3.

An ex adulterio natus ꝛbeat admitti ad hēditatē cuz legitimis.li.5.ti.39.

Adultera an possit occidi.li.8.ti.30. ar.4.

Adulteriū.ꝛ b̄.li.i.ti.36.7.li.2.ti.47.

Quis adulterando plus peccat.s.vir l' vxoꝝ.li.8.ti.ii.ar.3.b.

Vt̄ coitꝰ soluti cū ꝺiugata nōdū a viro cognita sit adulteriū.li.8.ti.ii.ar.3.r

Aduocatꝰ.ꝛ hoc.li.i.ti.39.

Affabilitas.ꝛ hac.li.2.ti.29.a.

Affectus est tripler.l.2.ti.62.ar.4

Affinitas ꝛ hac.li.8.ti.25.

Agatha scā vt̄ tentauerit ꝛum.li.i. ti.15.in fñ.

Agendi modus in cā mr̄ioniali ē duplex.li.8.ti.33.ar.i.a.

Secundum duplicem agendi modum est duplex modus formandi libellū.ibiō

Agere.agendi modus duplex.li.8.ti. 33.ar.i.a.c.

Alea.ꝛ ludo alcaꝝ.li.5.ti.30.ar.3.
Alliēa⁹ aliēari phibēt q̄dā.li.3.t.3.ar.4.e
De aliēatōe ⁊ ſpālr ꝛꝝ ecc̄ſ.li.6.ti.37.
Altare nō pōt ꝓſtrui vl'ꝛeſtrui ſine ꝓſen ſu epi.li.6.ti.28.b. ti.15.in fi.
Quid ſi circa altāe fiat aliqd enorme.li.i.
Ambitio.ꝛ hac.li.2.ti.36.ar.3.
Amicitia.ꝛ hac.li.2.ti.29.
Angarie ⁊ pāgarie qd ſt̄.li.6.ti.30.ar.3.
Angariare qd ē.li.i.ti.44.ar.6.
Angel⁹.āgelos vocat ſcriptura ꝛos.li.i. ti.4.ar.2.a.
Utꝝ angeli poſſint eē miſtri ſacꝝ.li.4. ti.i.ar.5.f.
Anni diſcretōis q ſt̄.li.5.ti.10.poſt mediū
Apparat⁹ exterior vtꝝ circeūcū poſſit eē vtus ⁊ vicium.li.2.ti.54. 2.ti.59
Apoſtaſia.ꝛ apoſtaſia ⁊ apoſtata a fid̄.li.
Apoſtata an r̄cipiat ordinē.li.6.t.4.ar.3.n
De apoſtaſia ⁊ apoſtatis a religione vel clericatu.li.6.ti.47.ar.9.
Apli vtꝝ fecerit baptizati.li.4.ti.6.ar.i.c.
Utꝝ habuerīt fidē inſtāte paſſiōe xp̄i.li. 2.ti.55.ar.4 c. ar.6.a.
Utꝝ apli māib⁹ laborauerint.li.6.ti.47.
Appropriatio reꝝ.ꝛ hac.li.3.ti.i.
Per quā legē fcā ſit appropa⁹ reꝝ.ibid.d
Aq̄.quo aq̄ dār eē ſb̄ terra.li.i.t.4.ar.2.a
Aq̄ bñdicta.vtꝝ ſit ſacr̄m.li.4.t.i.ar.3.d.
Aqua non bñdicta qñ addit aque bñdicte tota fit benedicta.ibidez.in fi.
Armonie diuerſe inducunt diuerſas paſſiones.li.i.ti.15.q.7.
Archieps ꝛ b̄.li.6.ti.42. ti.55.ar.3.
Argu'' quo ſumit' i diffinitiōe fidei.li.2.
Arma nō debēt ferre clerici.li.6.ti.ii.
Appellatōe armoꝝ lapides intelligūt.li 6.ti.14.ar.8.verſus finez.
Arra ꝛ hac.li.3.ti.8.ar.i
De arris ſponſalic̄ li.8.ti.i.d.7 ꝛiceps vſq ad finem tituli.ii.d.
Arrogatio.ꝛ hac.li.8.ti.19.
Ars notoria nō eſt licita.li.i.ti.15.in p̄nc⁹
Ars magica nō eſt licita.li.i.ti.ii.d.
Ars cāpſoria.ꝛ hac.li.3.ti.9.ar.5.
Artifex.qd ꝛ artificib⁹ q faciūt vl' vēdūt arma vl' toxicū. taxillos.aleas. ⁊ hi⁹.⁊ ea q̄ ꝛferunt' ad vanā gloriā vel laſciuiā.li.3.ti. 8.ar.ii.ad finem.
Artifices.ōnat⁹ mliꝝ qd ꝺ eis.ll.2.t.54.d
Artitudo ſiū artatio in muliere.ꝛ hac.li. 8.ti.27.⁊ ibidez ꝛ nimia latitudine.b.
Aſcriptici⁹ quis dr̄.li.6.ti.20.l.
Aſpect⁹ ludoꝝ l' ioculatoꝝ.ꝺ b̄.li.2.ti.82
Aſtra vtꝝ ꝛnpmant in ar.i.c.
boies ⁊ ꝛemões.li.i.ti.12.a.b. 5.c.
Aſtutia.fraus.vol⁹ quo dr̄ſt.li.2.t.10.ar.
Attentio i or̄one.li.5.ti.27.ar.4.
Attritio quo dr̄t a ꝓtritōe.li.5.ti.9.a.
Utꝝ attritio fiat ꝓtritio.ibidem.b.
Auaritia.ꝛ hac.li.2.ti.30.ar.2.a
Audacia ꝛ hac.li.2.ti.34.ar.3.
Aureola vgitatis ꝛ hac.li.2.ti.45.ar.3.

B

Bannauſia ꝛ hac.li.2.ti.37.in fine.
Bannitio.ꝛ,bānitōib⁹ ſiue ꝛnūciatōibus ſeu publicatiōib⁹ p̄mittēdis añ ꝓtionez mſſionioꝝ ⁊ ſpōſalium.li.8.ti.31.c. d.f.⁊ ti.12.b.c.d.f.
Baptiſm⁹.ꝛ hoc.li.4.ti.3.4.5.⁊.6.
De pena rebaptizātis ⁊ rebaptizati.li.4 ti.i.ar.6.
Quid ꝛ illo q dubitat pbabilr̄ an ſit baptizatus ibidez.f.⁊ plures alij cāus ſimiles ꝛ hac mā ibidem.
Utꝝ aliquis ſaluari poſſit ſine baptiſmo. li.4.ti.6.ar.i.a.
Utꝝ mal⁹ miſter cū offerr̄ puer baptizād⁹ i mortl. piculo erit pplex⁹.li.4.ti.5.ar.5
Quid ſi p̄ſbr̄ ſiñ p̄cio nolit baptizare.li.4. ti.6.ar.i.f.⁊ plura alia ibidez ꝛ p̄ſbro.
Eſto q̄ puulus dū ferr̄ ad baptiſmz occidat' ab infideli nunqd ſaluabit' ibidem.d.
De varia⁹ fo⁹ baptiſmi pl'a.li.4.t.i.ar.2
Baſiliſc⁹.ꝛ hoc.li.i.ti.15.q.6.
Bellum. ꝛ hoc.li.i.ti.29.⁊.li.2.ti.64.ar. 7.⁊.li.6.ti.14.ar.8.
Benedictio. vtꝝ p̄ſbr̄ in fine miſſe poſſit dare bñdictōez.li.4.ti.14.ar.i.b.
Utꝝ abbates poſſit bñdicē ſupioꝛē.ibid.i
Utꝝ moꝛtalr̄ peccez q añ bñdictōz nuptialē p⁹ ꝓſēſū tñ ꝛ p̄ſti cogſcit.vr.li.8.ti.12.d.
De bñdictōe nuptiali.li.8.ti.22.
De bñficētia ꝛ hac.li.2.ti.66.
Beneficiū.bñficia iuris ſunt plura.li.3.ti 5.ar.2.⁊.3.
Beneficiuz eccleſiaſticuz multiplex ꝛ b̄ li.6.ti.22.ar.4.ad finem.
Quid intelligit' noīe beneficij eccleſiaſtici li.6.ti.23.ar.i.b.
Beneficium eccleſie multiplex ibid.ar.3
Utrum aliquis poſſit habere plura beneficia ⁊ plura alia ꝛ hac mā ibidem.ar.4
Beneficiuz quod dicitur ſimplex.li.6.ti. 55.ar.6.
Que bñficia hāt curam aīarum.li.6.t.22 ar.4.circa finez.
Beneficiū intrantis religionē vtꝝ poſſit ꝓferri.li.i.ti.22.ar.6 d.
Bigamia.ꝛ hac.li.6.ti.7.⁊.li.8.ti.32.

Utr clerici bigami teneant non ferre tõ
suram.li.6.ti.i.ar.5.d.
Bilinguis ꝓprie dr̃ susurro.li.2.ti.16.
Blasphemia.ꝛ hac.li.2.ti.60
Blasphem⁹ quõ ē puniēd⁹.li.5.ti.22.cañ.20
Bonũ ⁊ malũ vtrum sint dr̃ie ĩmediate
actuum humanorum.li.2.ti.2
Boni moralis ⁊ mali triplex ē dr̃ia.ibiõ.
De bonitate ⁊ malitia interioris actus
voluntatis.li.2.ti.3.
Utr bonitas actual' volũtatis addatur
aliquaz bonitatem sup bonitatem habitus
gr̃e.li.2.ti.3.ar.1.c.
Utr bonitas vl' malitia p ꝑns sit ĩ actu
voluntatis interiori q̃s in actu exteriori. ⁊
an tota bonitas ⁊ malicia act⁹ exteriorꝭ ꝛ
pendeat ex volũtate.⁊ an sit cadē bonitas ⁊
malitia act⁹ volũtati ⁊ act⁹ exteriorꝭ.li.2.ti.
4.a.Et an act⁹ exteriõ ⁊ act⁹ volũtati iterior
iordinat⁹ sint vnũ ⁊ idē peccatum. ibidem.
Utrum exterior actus addat in bonitate
vel malitia sup actũ interiorem ibidem.d.
Utr euentus sequẽs addat ad bonitatẽ
vel malitiam act⁹.ibidem ad finez.
Act⁹ hũan⁹ ex ob⁹ q ē bon⁹ l' mal⁹ hz ra-
tõez rectitudinis vl' pcti laudabil' l' culpabi
lis meriti vel ꝛmeriti.li.2.ti.5.in ꝑn°
Bonitas vel malitia actus exteriorꝭ ē
duplex.li.2.ti.4.a.
Bona mr̃ionij.ꝛ his in cõi.li.8.ti.9.
Bona opa facta ex̃ charitatem ad quid
valent.li.5.ti.24.g.
Bonũ vni⁹ cõicatur alteri dupl'r.li.5.ti.
40.ar.1.in fi.
Brenia.⁊ qd ꝛ breuib⁹ ⁊ alijs bi⁹ q̃ por
tant' vel fiunt vel dicunt'.li.i.ti.15.q.x.

C

Calix ⁊ patena ꝛ quo ꝛbent esse.li.
4.ti.14.ar.4.g.
Calũniari qd ē.li.i.ti.40.ar.3.
Cãpsor.ꝛ b̃ li.3.ti.9.ar.5.
Canonia quid ē.li.6.ti.29.ar.1
Canones pnĩales.ꝛ his.li.5.ti.32.
Canonizatio scõr̃.li.6.ti.29.ar.5.
Canonica portio.ꝛ b̃.3.i vocabulo portio
Cant⁹.vtr̃ sint assumẽ canonica.
di ĩ laudem cei.li.5.ti.27.ar.9.b.
Capella.ꝛ capell' monachor̃ ⁊ alior̃ re
ligiosor̃.li.6.ti.47.ar.2i.
Capitulũ sede vacãte repñtat in oĩbus p̃
latũ.li.6.ti.52.ar.4.ad finez.
Cap^m põt cognoscẽ ꝛ mr̃io°.li.8.ti.33.
Capitalia vicia q̃ ⁊ q̃t sĕ.li.2.ti.8.ar.2.e.
Character qd ē ⁊ ĩ quib⁹ sacris impmit'
li.4.ti.i.ar.4.c.
In quo hz character vniuscuiusq̃s ordi
nis impĩmi.li.6.ti.4.ar.6.⁊ ti.2.ar.4.
De characteribus q fiunt breuib⁹.vtr̃
sit ibi pctñ.li.i.ti.ii.in fi.
Cardinal' cui dr̃ ꝓfiteri.li.5.ti.15.b.
Carina quid est.li.8.ti.22.b.
Charitas.ꝛ hac.li.2.ti.62.
Charitas ē forma vtutũ ibidem.in pñ.
Utr opa bona in charitate facta possint
mortificari p pctñ.li.5.ti.4.ar.4.c.
Charitatis mod⁹ vtr̃ cadat sb̃ pcepto.li.i
ti.3.ar.3.q.2.
Charitatis act⁹ dupl'r põt ꝓsiderari ibiõ
Castitas.ꝛ hac.li.2.ti.44.
Castratio.ꝛ hac.li.8.ti.28.
Castratus quis dr̃ ibidem.
Casus.ꝛ casibus fortuitis.li.3.ti.16.ar.4
b.⁊.ti.17.ar.4.e.
Cathecismꝰ.ꝛ hoc.li.4.ti.2.
Cathedraticũ.ꝛ hoc.li.6.ti.53.ar.2.a.
Causa.ꝛ causa mr̃ioniali quis cognoscẽ
põt.li.8.ti.33.ar.1.a.
In cã mr̃ioniali idem põt esse accusator
⁊ testis.li.8.ti.34.ar.2.in fi.
Cã mr̃jonialis ꝛ fedẽ mr̃ionij est valde
fauorabilis.li.8.ti.27.ar.2.in fi.
Cautio.qd intelligit' p cautõem idoneã.
li.3.ti.ii.ar.6.g.§.intelligunt' autem.
Cautõ pstari dr̃ a viro qñ vxor sibi timz
ꝛ eo.li.8.ti.33.ar.6.
Celum duplex est.li.2.ti.55.
Celestia corpa vtr̃ impmere possint in ꝛ
mones.li.i.ti.12.
Celebrare missam.li.4.ti.14.
Censura ecclĩastica.ꝛ hac.li.7.p totum.
Quid intelligit' noie censure ecclesiastice
ibidem in pncipio.
Census ꝛ his.li.6.t'.52.ar.1.
Cimiteriuz violat' qñ violat' ecc^a.li.6.ti.
29.ar.3.
Cimiteriũ q̃stũ dr̃ eē.li.6.ti.31.ar.1.b.
Circunstãtia.circũstantiar̃ triplex est ge
nus.li.5.ti.22.a.
Circũstantie attẽdẽde a ꝓfessore quot ⁊
q̃ sunt.li.5.ti.17.d.e.f.g.
Chirurgie⁹.ꝛ b̃ ifra in vocabulo medici.
Clauis ecclie. ꝛ hac.li.5.ti.36.37.38.⁊.39
⁊ qñ fuit data.li.5.ti.36.
Clementia ■ hac.li.2.ti.49.
Clerici⁹.nõ dr̃iam int' clericos occidenta-
les ⁊ orientales q̃stuz ad ꝓtinentiam.li.8.ti.
22.ar.1.b.
Clici sec'lares bñficiati vtr̃ possint testãi
ꝛ fructib⁹ bñficior̃ ecc^e.li.3.ti.27.a.ad fi.
Quid fiet ꝛ rebus clericoꝝ ꝛcedẽtiñ

ab intestato.li.3.ti.36.ar.3.
Rūgd clerici vsuras q̄s būerint restituē possunt ꝛ reb⁹ eccl̄esie.li.3.ti.ii.ar.7.
Quid si cleric⁹ eccl̄e cui sit intitulat⁹ ꝺo nauit aliq̄ bona. nūqd si ab ea r̄moueat ad eū illa bona reuertēt.li.3.ti.20.ar.8.b
Clerici pegrini ⁊ curiales pñt dicē sil' suas ꝺecimas.li.4.ti.14.ar.3.c.
De clericatu ⁊ tonsura.s.quō fit clericus qs ⁊ quare tales vocant clerici ⁊ qs pōt ꝓferre clericatū. ⁊ vt̄ renunciet tpalib⁹ bonis.⁊ vt̄ p̄lati teneant eis p̄uidere.⁊ q clerici teneant tōsurā bf̄e sīl̄ ferre ⁊ q tenēt officiū dicē.li.6.ti.i.p to⁰
Qui clerici nō pñt audire legef ⁊ phy sicā.li.7.ti.2.casu.27.28.29.7.li.6.ti.9
Quam penam patiunt clerici ꝓcubinarij ⁊ coꝝ ꝓcubine.li.6.ti.io.
De clericoꝝ residentia.li.6.ti.24.
De clericoꝝ sobrietate.li.6.ti 8.
Utꝝ clerici i sacris vl' būficiati teneā tur oi die missaꝫ audire.li.6.ti.i.ar.6.i fi.
Utꝝ liceat clericis vti armis.li.6 t.24 ar.7.
Utrum clerici liceat maleficos occide re.li.i.ti.25.ar.2.c.
Et vtrum se ꝺefendendo liceat eis aliquem occidere ibidem.b.
Utrum clericus ꝺingatus gaudeat p̄uilegio clericali.li.8.ti.22.c.
Clerici ꝓhibēt negocia secl̄aria ⁊ ml' tonagi religios⁹.li.6.ti.50.nō tñ ꝓhiben tur facere honestū artificium nec iustum negocium.ibidez.ar.2.
Clericos in sacris non lz parentibus vberare etiā cā correctōis ꝑm Jo.⁊ ber. li.7.ti.3.ar.i.post casum.i8.
Coactio ꝺuplex.li.i.ti.19.ar.i.c.⁊ li.8.t. 8.ar.4.a.
Codicilli.ꝛ his.li.3.ti.24.
Cogitaᵒcānal'an sit ibi petñ.li.2.t.7.c
Cogitatio cordis potest cognosci ꝺuplici ter.li.i.ti.ii.q.3.
Cognatio carnalis ꝛ hac.li.8.ti.17.
Cognatio spūalis ꝛ hac.li.8.ti.18.
Cognatio legalis.ꝛ hac.li.8.ti.19.ar.3
Coit⁹ illicit⁹ hz octo ordias.li.i.ti.30.
Colonus quis dicit.li.6.ti.20.l.
Columbaria tenere vtꝝ sit petñ.li.5.t 29.ar.2.circa finem.
Colleᵐ faciūt tres.li.4.ti.16.h §.Si ēt
Collegiū quid sit.li.7.ti.2.cāu.56.⁊ q̄ differt ab vniuersitate ibidem.
nō sciā an aliqui sint in aliq̄ eccl̄ia sicut singulares vel sicut collegiū.li.6.ti. 54.ar.2.circa finez.
Cometa ꝛ hac.li.i.ti.12.q.i.
Cōmissarij.ꝛ his.li.3.ti.23.
An in generali ꝓmissione veniant spe cialia.li.5.ti.39.
Cōmodatum.ꝛ hoc.li.2.ti.16.
De cōione fideliuz ⁊ infideliū.li.2.ti. 56.ar.3.⁊.ti.58.ar.2.
Cōe.vtꝝ oia ꝛberēt eē cōia.li.i.ti.i.c.
Concordia.ℬ p̄cipit.li.i.ti.44.ar.2.
Quō ꝓcordia se habz ad pacē.li.2.ti. 64.ar.i.
Concubinam habere quō leges punit tunt.li.8.ti.8.ar.6.
Cōcubina clerici quō punit.li.6.ti.io.
Concupiscentia dicit ꝺupl'r.li.i.t.3.ar i.in fine p̄me q̄nis.
Cōcupiscentia carnis.nō p quid pōt tēperari.li.8.ti.7.ar.3.b.⁊.li.i.ti.25.a.
Cōcupiscēᵃ alienaꝫ vxoꝝ ⁊ reꝝ ꝓhi bēt in ꝺuob⁹ vltimis p̄ceptis.li.i.ti.47
Utꝝ ꝓcupiscētia gnālis ibi ꝓhibeatur ibidem.
Utꝝ ꝓhibeat iteriorꝫ mot⁹ ꝓcupiscē in p̄ motu.aut i ꝛlectatōe l' i ꝓsēsu ibidē ⁊ ꝛ triplici ꝓcupiscentia ibidem.
Utꝝ ad idem p̄ceptū ptineat ꝓhibitō voluntatis ⁊ opis ibidem.
Utrum ꝓcupiscentia causet inuolūta rium.li.2.ti.i.ar.2.c.
Cōcupiscē ꝺuplex ē.li.2.ti.46.ar.2.c.
Conditio est multiplex.li.8.ti.3.ar.2.
Conditio.modus.cā.ꝛmonstratio.per quid ꝛsignant.li.8.ti.3.
Et ibidem habet ꝛ ꝓditōnib⁹ appositis in sponsalibus ⁊ matrimonijs. sed ꝛ ꝓditōnibus appositis in ꝓtractibus alijs habet.li.3.ti.6.ar.6. Item ꝛ ꝓditioni bus appositis in matrimonio habet.li.8 ti.8.ar.5.in p̄n⁰
Conditio indebiti ⁊ ꝓditio sine causa ⁊ ꝓditōis incertum.li.3.ti.5.ar.3.
Conductum ꝛ hoc.li.3.ti.14.
Confessio fidei ꝛ hac.li.2.ti.55.ar.3
Quid faciet confessor ꝛ illis qui nec vendunt nec emunt sine mendacijs.li.3. ti.8.ar.ii.p.
Confessio peccatorum ꝛ hac.li.5.ti.io. vsq; ad ti.20.
Utꝝ liceat in ꝓfessione aliena peccata referre.li.5.ti.14.f.
Cāus in q̄bus licz ꝓfiteri alij cū ꝓprio p̄b⁹.li.5.ti.14.r.

Vtr epc̃s pōssit dare aūctem audiēdi i 7 absoluendi subditos suos. vel qui sunt in epatu alieno. ibidem in fi.
Casus in quibus optet iterum ꝓfiteri li.5.ti.18.l.m.n.
Vtr sit vtile iteruꝫ ꝓfiteri etiam ꝑcet illos casus. ibidem.o.
De confessione generali plures qōes li.5.ti.12.7 ti.19.c.d.e.
Confessor qualis ꝛbet esse 7 qūo dz suum officiuꝫ exercere. li.5.ti.16. 7 qūo ꝛbet interrogare. e.li.ti.17.
Vtr ꝓfessor teneat ad memoriam reducere ꝓfitenti pcā que scit eū ꝓmisisse. vel etiam ei dicere impedimenta matrimonij sui ibidem.
Sicte confitens an teneat ꝓfessionem iterare. li.5.ti.18.in fi.
Coniurationes 7 ꝯspirationes tacite sint illicite. li.i.ti.io.ar.8.§.cur.
Confirmatio sacr̃m. ꝛ bac.li.4.ti.7.
Coniectura ꝑbabilis que ē. li.5.ti.6.
Cōiuges. vtr post carnis copulam debeant simul morari 7 se inuicem sequi. li.8.ti.io.ar.2.c.
De ꝯiugum ꝓuersione p ingressuꝫ religionis vel susceptionem sacri ordinis. li.8.ti.ii.ar.2.p totum.
Vtr ꝯiunx possit vl' ēt ꝛbeat dimitti ꝓpter adulteriuꝫ vel aliud pcūm. ibidem. ar.2.7.ti.2i.ar.2.in fi.
Vtr ꝯiuges se possint vendere. li.8.ti 15.ar.3.
Cui cōicamus viuo cōicamus 7 mortuo. li.6.ti.13.in fi.
Consanguinitas. ꝛ bac. li.8.ti.17.
Consanguineoꝝ ꝑmotio vtr ptineat ad psonaꝫ acceptōem. li.2.ti.13.b.
Conscia. vtr liget 7 vtr excuset si sit erronea. li.2.ti.3.ar.2.b.c.d.7.li.i.ti.18.ar io.q.2.
Conscia dupl' erat. ibidem.c.
Item triplicit. ibidem.b.
Quid magis liget. s. vel ꝓscia erronea vel ꝓceptū ꝛi vel p̄lati ibidem.e.f.
Consecratio vel reconciliatio ecclesie. altarium. cimiterioꝝ. vestiū. 7 vasorū ecclesie. ꝛ bis. li.6.ti.29.
Cōsecratio epi. ꝛ bac. li.6.ti.3.ar.9.
Cōsecra° vginū ꝛ bac. li.2.t.45.ar.4.
Quis pōt ꝓsecrare vgines. li.6.t.3.ar.io
Consecratio epoꝝ 7 vginū qñ dēat fieri li.6.ti.4.ar.i.circa ꝓncipiū 7 post.
Consensus i ꝛlectatione vtr sit mortalis. li.2.ti.7.d.
De ꝓsu q ē cā mōionis. li.8.t.8.p to^m
Conseruato ꝛ ꝓseruatoribus ꝓuilegioꝝ. li.6.ti.48.ar.9.
Consiliari est actus prudentie. li.2.ti. io.ar.i.7.2
Constantia. ꝛ bac. li.2.ti.39.ar.i.b.
Quis est ꝓstans. li.8.ar.4.circa ꝓncipium 7. li.2.ti.io.ar.3.
Constōnes. ꝛ bis. li.i.ti.46.
Nota ꝓstōnes in qua ꝓhibent multa religiosis. li.6.ti.48.ar.8.in fi.
Consuetudo. ꝛ bac. li.i.ti. vltī.
An sola ꝓsuetudo faciat aliquez vere excōicatum. li.7.ti.2.in casu.i8.
Cōsuetudo cōis ꝑ lege est habenda. li.i.ti.8.q.2.b.
Cōtēpla° ē cā ꝛuotōis. li.5.ti.27.ar.vl.
Cōtinere. ꝓtinentia. ꝛ bac. li.2.t.48.7 ibidem ꝛ incōtinentia.
Vtr ordinati añ discretōis annos teneat ꝓtinere. li.6.ti.25.d.
Vtr coactus recipiens ordinē sacrū teneaꝫ ꝓtinere. li.6.ti.2.ar.4.d.
Contract° ō bis i cōi. li.3.ti.3.7 ꝛ ꝯctu i quo vol° intervenit ibidez. ti.8.ar.7.b.
Contractus ē inutilis rōne psone vel rei. ibidez.
Contritio ꝛ bac. li.5.ti.9.
Contentio quomodo ē peccatū. li.2.ti. 64.ar.3
Contumacia multiplex est. li.7.ti.7.a.
Contumelia. ꝛ bac. li.2.ti.14.p totum
Contumelia. ꝓuiciuꝫ improperiū quo modo differunt. ibidem.b.
Conuicium. ꝛ hoc ibidez.
Conuersi ecclesie seculares vel regulares vtrum gaudeant ꝓuilegio ecclesiasti co. li.7.ti.3.ar.2.d.e.g.
Correa. ꝛ correatricibus. li.2.ti.53.f.
Corpore viciati vtrum possint ordinari. li.6.ti.2i.
Vtr ꝓpter infirmitatem amittat' bñficiū ibidem.in fi.
Vtr corpe viciati possint celebrare. li. 4.ti.13.ar.2.a.b.c.d.
Corpus xpi vtr sit sumendum si appareat in spē carnis. li.4 l'.5.ti.14.ar.i.d.
Corporale ꝛ quo ꝛbet esse. li.4.ti.14 ar.4.b.
Correctio fraterna ꝛ bac. li.2.ti.67.
De correctione p̄lati. li.6.ti.13.
Credere ē triplr. li.2.ti.55.ar.3. ꝛ hoc actus. s. credendi ibidem.

Crimen.crimina plura impediunt matrimoniuz.li.8.ti.20

Crimina q̃dã sĩ ꝛ qb⁹ agi nõ põt penitẽtia nisi fiat restõ l' renũcia⁹li.5.ti.12.e

De crimine ꝓuincit hõ quadruplicit li.4.ti.17.ar.4.c.

Crminator gs dr.li.2.ti.16.

Crmen ꝓcussionis qd sit.li.6.ti.55.ar.5.7.8.

Crisma ꝛ hoc plura.li.4.ti.7.ar.2.

Crudelitas opponit virtuti vindicatõnis.li.2.ti.5.in fi.

Crudelitas. senitia. feritas.seueritas. qũo differunt.li.2.ti.49.ar.2.

Crux ꝛ b⁹ ꝓdicatione.li.1.ti.20.ar.12.

Utꝝ crucez accipere possit vir inuita vxore.li.8.ti.10.ar.2.d.

De crucis adoratione.li.1.ti.6.q.7.

Crucis signũ in cithara ꝛmonez ꝓpe scuit in saule.li.1.ti.15.q.8.in fi.

Culpa.lata.leuis.leuissĩa.ꝛ bis.li.2.ti.16.ar.4.b.7 li.ct.t.17.ar.4.7li.1.t.5.ar.1.a.

Culpaz agnoscere vbi non est. ẽ piaꝝ mentium quomodo intelligitur.li.5.ti.18. post ꝓncipium.

Cultus ꝛi. cultus ꝛo ꝛbit⁹ quatuor noibus noiat.li.1.ti.5.ar.1.a.

Utruz in cultu ꝛi possit esse aliqd pnitiosum vel superfluũ.li.1.ti.8.

Cupiditas multiplr sumit ꝛ sm quez modũ est radix oium maloꝝ.li.2.ti.8.a.

Curam animaruz bñficiati habentes ꝛbent fieri ꝓfbri.li.6.ti.4.ar.4.d. 7.ti. 25.ar.2.

Curialis.ꝛ curialib⁹.li.6.ti.18.

Curiositas.ꝛ hac.li.2.ti.52.

Custodia.custodiri ꝛbet diligent crisma ꝛ eucharistia.li.4.ti.15.in fi.

D

Damnum graue rerum.quid dicat.li.2.ti.34.

Damnat⁹ ad mortem testari nõ potest.li.3.ti.27.

Dãnuz.ꝛ damnis que fiunt i guerra li.1.ti.21.ar.6.

Quid si petẽs scãdalizet.li.2.ti.68.i fi

Debita sĩ plus psoluenda ꝙs bñficia impẽdenda.li.5 ti.26.ar.6.

Debitũ ꝓingale.ꝛ b⁹ ꝛbiti redditiõe ꝛ exactione. li.8.ti.10.p totum.

Utꝝ vir possit petẽ ꝛbitum ab vxore quaz adulterandaz inuitã radidit ꝓsanguineo suo.li.8.ti.11.ar.2.p.

Utruz talis vxor petẽ possit ꝛbitum a viro ibidem.q.

Utꝝ ille q ꝓtraxit ꝑus cũ vna p ẽba ꝛ pnti postea ꝺxit cũ alia in facie ecclie. ad petitionez ꝑme teneat cam cognoscẽ saltem secrete.li.8.ti.12.e.

Utꝝ ꝓiugib⁹ liceat petẽ vl' reddẽ ꝛbi tũ tpe sacro l' impgnatõis vl' mẽstruoꝝ l' i loco sacro.li.8.ti.10.ar.4.a.b.c.d.e.f.g.

Debitũ est aliquid ex legi necessitate aliquid ex honestate.li.2.ti.21.

Deceptio duplex.li.2.ti.11.ar.4.cãu.4 .§.silr duplex est.

Decipere vltra dimidiuz iusti pcij.li. 3.ti.8.ar.7.7 ti.11.ar.4.7.5.

Declme.ꝛ bis.li.6.ti.25.

Decretum quid est.li.6.ti.37.ar.3.

Defendere.vtꝝ liceat vim vi repellẽdo se ꝛfendẽ.li.1.ti.29.ar.2

Utꝝ liceat se calũniose accusato ꝛfendere.li.1.ti.40.ar.3.b.

Utruz ꝺdemnato ad mortez liceat se ꝛfendere si possit.ibidem.b.

Cũ gs ꝛfendẽ põt clericuz a violenta manuz in iectõe.7 nõ ꝛfendit est excõicat⁹ 7 qũo ꝝ intelligit.li.7.ti.2.casu.8.

Degradatio ꝛ hac.li.7.ti.17.

Delectatio an sit effectus ꝛuotõis.li. 5.ti.27.ar.10.d.

Delictũ ꝛ ꝝ.li.2.ti.6.b.7 ti.20.ar.2.d

Delictũ quod ꝺr mediocre 7 qõ leue 7 qõ enorme.li.6.ti.6.in fi.

Demon.vtrum ꝓcognoscat futura 7 qualiter 7 specialiter pluuias futuras.li. 1.ti.11.a.b.

Utꝝ cogscat cogitatões cordiũ.ibiõ.c

Utꝝ liceat vti ei⁹ mistẽio l'arte.ibiõ.d

Utꝝ ꝛmõ ipediri possit a veratõe bo minuz p herbas vl'armõias.li.1.ti.15.c.

Utꝝ i ꝛmones possint impmere corꝑa celestia.li.1.ti.12.q.4.

Demones sm certa augmenta lune vexant aliquos.ibidem.

Propk duo vocati etĩ in certis ꝓstella tõibus magis se pñtant.ibidez.

De ꝛxtrum oculum 7 ꝛxtram manum quid intelligitur.li.1.ti. 44.ar.3.7 li.8.ti.21.ar.2.

Per ꝛxtram patris quid intelligitur li.2.ti.55.

Denũciatio.ꝛ ꝛnũciatõne ꝺ mrio⁹ ꝓpter ꝓsanguinitatem vel affinitatem.li. 8.ti.24.ar.3.

Depositum ꝛ hoc.li.3.ti.17.

Depositio ꝛ hac.li.7.ti.7.p totum.

Derisio ꝛ hac.li.z.ti.17
Desperatio.ꝛ hac.li.z.ti.61.
Detractor occidit pri^{m}.li.6.t.i4.ar.2
Detractio ꝛ hac.li.z.ti.25.
Deuotio ꝛ hac.li.5.ti.27.ar.10.
Deuotio qͣo requirit in dicēdis boris canonicis.li.6.ti.i.ar.6.
Deus unde dicit.li.i.ti.4.ar.3.b.
Quod quis plus venerat 7 amat.hoc illi ꝛus est .ibidē.in fi.
Dei nomi qñ recolit in missa caput ꝛ bet inclinari.li. 4.ti.i4.ar.i.ad fi.
Deos vocat angelos scriptura.li.i.ti. 4.ar.z.
Diabolus ꝛ hoc.s̄.i vocabulo ꝛmō.
Diacon^{9} ordinati a papa i diaconos vel etiā in subdiaconos habēt aliquas p̄rogatiuas.li.6.ti.z.ar.8.i.l2
Diaconissa que dicit.li.6.ti.26.e.
Dies ꝛnotatōe diep̄.li.i.ti.zz.ar.3.e.
Dñi dies incipit 7 finit.li.i.ti.38.ar.z.
Dignitas pso^{s} duplr attēdit.li.z.t.iz.
Dignitas ep̄alis 7 sacerdotalis libat a seruitute.li.6.ti.zo.in fine.
Dignitas multiplex.li.6.ti.38.ar.i.
Utp̄ in p̄ceptōne beneficiop̄ ꝛbeat attendi rō dignitatis ibidem.ar.2.
Dignitatis plures gradus ibiō ar.3.
Utrus dignitas ecclesiastica amissa recuperet p̄ penitentiaz.li.5.ti.4.ar.4.d.
De dilectione dei sup oia.li.i.ti.4.7 li. z.ti.6z.ar.5.
Dilectio.ꝛ p̄cepto dilectionis inimicop̄.li.i.ti.44.ar.9.
Dilectio multiplex ibidem.
De dilectōe inimicop̄.li.z.ti.62.ar.3. b.c.d.
Dilciō dei an hēat mob.li.z.t.62.ar.5.
Diligē possum^{9} ꝛū p̄t mercedē ibiō
De alīs ptinētib^{9} ad dilectiōez multa hītur in eodē ti.Et ꝛ ordine diligēdop̄.
Discordia.ꝛ hac.li.z.ti.64.ar.z.
Discordes pacificari ꝛbent p̄ platus maxime p epm.li.i.ti.29.d.
Dispensatio potest dici dupliciter.li.i. ti.zo.ar.ii.in p̄n.
Utrum posset dispensari in p̄ceptis ꝛ calogi.li.i.ti.3.ar.5.
Dispensat solus papa in quatuor casibus.li.6.ti.5.in fine.
Jn quibus pōt p̄ p̄xium epm dispensari.li.6.ti.ibidē.ar.3.
Dispensatio qūo ē iterp̄tanda.li.6.ti. zz.ar.4.
De dispensatōe cuz criminosis hēt i plib^{9} titulis inquib^{9} agit ꝛ criminibus.
Dispensatio triplex.li.6.ti.zo.in fi.
De dispensatione.li.6.ti.5i.per totum 7 ibidem ꝛ rigore
Disputat ꝛ fiō qūo lz.li.z.ti.56.ar.3
Diues nolens egenis sbuenire ꝛtruz sit raptor.li.i.ti.35.ar.i.
Diuitie quare dicunt mamona iniqtatis.li.5.ti.26.ar.4.a.
Diuinatio ꝛ hac 7 spēb^{9} ei^{9}.li.i.ti.io. ii.iz.iz.7.i4.
Diuortiuz vtp̄ post ipm vir alij nubere possit.li.8.ti.ii.ar.3.t.
De diuortio matrimonij ifidelium.li. 8.ti.zi.ar.z.
De diuortio p̄pter ꝓsanguinitatez vel affinitatez vel fornicatōez.li.8.ti.36.
De diuortio p̄pter ipotentiam coeundi.li.8.ti.37.
Docere alium qñ cadit sb̄ p̄cepto.li.5. ti.26.ar.3.
Doctrina ordinandi in quib^{9} cōsistit. li.6.ti.iz.
Dol^{9}.ꝛ dolo qui ꝓmittit in ꝓctibus li.3.ti.8.ar.7.
Dol^{9} qd ē.li.3.ti.17.ar.4.d.
Dñi capax qñ qs dr̄.li.5.ti.15.añ finē.
Domiciliū vbi qs bñe dicat.li.6.ti.3. ar.8.e.7.b.
Domiciliū trāsferre qs dr̄.li.6.ti.zz.i
Dñs tēt fidē seruare uasallo.li.3.t.18. ar.6.i.
Dom^{9} religiose.ꝛ bis.li.6.ti.47.ar.io
Dñius vtruz dñia rep̄ essent in statu innocentie distincta.li.3.ti.i.b.
Dñium est duplex.li.3.ti.z.ar.i.
De dñandi ptāte.li.6.ti.38.ar.3.
Dñica dies.ꝛ h^{9} obſuatione 7 successione sabbato 7 noiatōne.li.i.ti.zz.ar.3.
Donatio int̄ vivos.ꝛ hac.li.3.ti.26.
Dona^{9} p̄pter nuptias.ꝛ hac.li.8.ti.39
Que dona^{9} ē licita int̄ vir 7 vxorem ibidez.
Donatio cā mortis.ꝛ hac.li.3.ti.zi.
Donum 7 munus qūo differunt. li.z ti.58.ar.6.circa fi.
Dos.ꝛ hac 7 rebus totalibus 7 parafrenalibus.li.8.ti.40.p totum.
Dzo dote ꝓhibet lex dari fideiussorē ꝛ hoc.li.3.ti.5.ar.z.in fine.
Utrum gener raptoris vl̄ vsurarij possit recipere totem ꝛ bonis eius.cū qcqd qō habet nō sufficiat ad r̄ddēdū vsurā

eius.li.3.ti.ii.ar.7.l2.
Dubitatio est multiplex.li.2.ti.55.
Dubium.ꝛ dubiorum interptatione. li.6.ti.49.
Duellum.ꝛ hoc.li.i.ti.27.
Dulia qd est.li.i.ti.4.ar.2.b. Item dulia multiplr sumit.li.i.ti.5.ar.2.b.
Dulia pōt sumi dupli.li.2.ti.22.in fi.

E

Ebrietas.ꝛ hac.li.2.ti.43.
Utrum causet inuoluntarium.li. 2.ti.i.ar.2.in fi.
Ebrietas dr multiplr.li.6.ti.8.ꝛ pena ebriosi ibidem.
Ecclesia.ꝛ ledentib⁹ ecclesiā ⁊ rapiē tibus aliquid in ea.li.i.ti.32.ar.10.
De prelatis ⁊ alijs clericis bona eccle siastica male expendētibus vel male ad ministrantib⁹ vl nō residentibus.li.i.ti. 35.ar.2.
De ecclesiis edificādis fundādis pse crandis.li.6.ti.28.⁊ se.
Ad ecclesiam pfugientes debent reci pi.li.6.ti.30.ar.5.
Ecclesia nulli redeunti gremium clau dit.li.2.ti.58.ar.5.
De ecclesiis ⁊ eccliaꝝ reb⁹ vty pmu tari possint.li.3.ti.9.ar.3.⁊ cum quibus p sonis.ar.4
Quid figs locet eccliaꝝ suā ad tps ali qđ ⁊ j.tps illud moriat.li.3.ti.14.ar.7.b
In eccla sunt tria loca.li.6.ti.10
Ecclesie pōt qs rē suā reliquē ⁊ dona re et inr viuos sine insinuatōe.li.6.ti.30. ar.5.ad fi.⁊ et feudū antiquū ibidē.ar.6.
Ecclesia dr multiplr.li.6.ti.55.ar.7.
Ecclesia nō debet incastellari ⁊ bi⁹.li. 6.ti.30.ar.5.c.
Ecclesie res nō possunt distrahi nisi in certis cāib⁹ ⁊ sub certa forma.li.6.ti.37.
Ecclesiastice psone q̄ dicant.li.7.ti.2. casu.49.
Elemosyna.ꝛ hac.li.5.ti.26.
Elemosyna dr triplr.li.5.ti.25.a.
Circa elemosynam multa psiderant. li.6.ti.12
De pcepto erogationis elemosynē.li. i.ti.43.ar.7.
Emphitheosis.ꝛ hac.li.3.ti.15.
Emptio.ꝛ hac.li.3.ti.8.
Quid ꝛ ementibus pposituras secula res rē.li.i.ti.32.ar.5.l2.
De emptōe reꝝ raptaꝝ.li.i.t.32.ar.9
Electio.an sp sit melior eligendus.li.6 ti.43.ar.i.
Emunitas.ꝛ hac.li.6.ti.34.
Epicheya vtus.ꝛ hac.li.2.ti.21.
Eps in epm non pōt qs eligi nisi sit in sacris.li.6.ti.25.circa finem.
Utr eps dispēsare possit in voto.ꝛ ie/ iunio.li.5.ti.28.ar.6.in fi.
Eps qūo intellr pmittē vices.li.5.t.29
De bis que legāt epo vel ecclesie ca thedrali vel alij ecclesie.li.3.ti.22.ar.ii.
Utr epat⁹ sit ordo.li.6.ti.2.ar.2.f.
Eps nō debz vberare.li.6.ti.14.ar.i.a
Utr eps thesaurizare possit ad tuitio nez ecclesie sue.li.2.ti.30.ar.2.d.
Quare clericus secularis pōt eē epus regulariū nō aūt ppositꝰ.li.6.ti.16.e.
De epo eiusq officio ⁊ dignitate.li.6. ti.43.⁊ ibidem etiam queritr ꝛ multi du bijs circa mām istaz.
An peccet eps dicēs se scire ve.⁊ no. testiñ ibidem.
In quibus pōt eps dispensare.li.6.ti. 51.ar.2.b.
Quid si eps monachuz vocet ad se p mīsterio cubiculariat⁹.nunqd b eo vel et abbate inuito facē pōt.li.6.ti.52.ar.4.e.
Eps sumpt⁹ ex religiōe an teat ad ob seruātias rē.li.6.ti.43.ar.2.⁊ ti.47.ar.5.
Quid si eps ad suū quietuz vocet ali quem religiosum vbi non pōt statuta sui ordinis seruare ibidez.f.
Monachi ⁊ regulares magis astricti sunt obedire suo abbati vel priori q̄s cle rici seculares suo epo ibidem.g.
Quid si epus p̄cipiat clerico suo q vadat romam p negocijs ecclesie.nunquid excusat propter curā rei familiar⁹. ibidē.l.
De epi vicario.li.6.ti.46.
Nunquid episcopus cogere potest in nitos clericos ordines recipere.li.6.ti.52. ar.4.n.
Quid si eps mandet alicui presbro q excōicet aliquez quē scit innocentez.li.6 ti.52.ar.4.o.
Eps extra ex diocesim suam utr pos sit suspendē vel excōicare ⁊ absoluere sb ditos suos.li.7.ti.13.ar.i.o.
Utrum possit celebrari sine vestimen tis benedictis ab.episcopo.li.4.ti.14.arti 4.g.
Epistola diui adriani.ꝛ hoc.li.3.titu. 5.ar.3.
Equitas ius suum vnicuiq tribuens est li.6.ti.51.ar.i.in fi.

Error quo deprehendit.li.z.ti.58.ar.z
Error. vtz error lepre impediat matrimonium.li.8.ti.10.ar.z.in fi.
De errore qui impedit mīmoniū.li.8 ti.14.ar.1.p totum.
De errore in ꝯctibus.li.z.ti.8.ar.7.
Etas ltima que sit.li.z.ti.z.ar.z.
Etates tres attēdūt iura.li.8.ti.4.ar.1.a
De etate ordinandi ꝓficiendi 7 ꝓbendandi.li.6.ti.z5.
Septem sunt etates mundi.li.1.ti.zz. ar.z.in fi.
Euenire. vtrūz effectus naturales eueniant ex necessitate.li.1.ti.ii.q.z.
Eucharistia. ex ℔.li.4.ti.8.vsq ad fi eiusdem li.
Qui ꝓbr non pōt ꝓficē ex iure.li.4.ti iz.ar.z.b. Et q pōt eucharistiā dare.li.4 ti.16.c.Et ex vsu siue sūptōe ei⁹.li.4.ti.17.
Utz liceat ꝓbro penit⁹ a ꝓsecratōne eucharistie abstinere.li.4.ti.14.ar.1.a.Et an ꝓsecrans teneat sumere ibidem.b.
Quid si qs.j.missaz ifirmet ad mortē 7 ꝓbr nō hz aliā hostiā ꝓsecratā qz illaz quā ꝓfec nūqd ꝓbr dabit illi hostiā illaz 7 a sumptōe abstinebit ibidem.c.
Utz pluribus ꝓbris liceat candē hostiam ꝓsecrare ibidem.
Hostia cum in missa eleuat vel ad infirmos fert ex̄bent genua flecti ibidez.i.
Presbr visitans infirmuz dz esse munitus pluribus hostijs ibidem.lz.
De eucharistia 7 crismatis ꝓseruatione.li.4.ti.15.in fi.
Eunuch⁹ qs dr̄ li.8.ti.z8.
Exactio. ex exactōnibus dominoz̄um li.1.ti.zi.ar.5.
De exactōib⁹ epoz.li.6.ti.5z.ar.z.
Exceptō nō numerate pecunie.ex bac li.z.ti.5.ar.z.
Exceptio voli mali.ex hac ibidez.ar.z
Excessus platoz in ꝑbditos vel econuerso.ex hoc habet.li.6.ti.54.
Excessus grauis 7 enormis qs est.li. 7.ti.iz.ar.4.b.7 ar.5.n.o.
Excōicatio ex hac.li.7.
Excōicatis negat cōio fidelitm 7 in quib⁹.ex hoc.li.7.ti.1.ar.1.
Excōicatus quo turpiter sathane ibidem.7.ti.9.
Excōicato a papa cōicās spōte 7 sciēter i diuinis officijs est excōicat⁹ fm hos. li.7.ti.z.cān.z.
Excoicationē a iure non incidit aliqs nisi ꝓpter petm̄ mortale.li.7.ti.z.ar.1.ā fi.
Nec dz qs excōicari nisi ꝓ mortali.li.7. ti.7.a.7 nisi sit notor ibidem.
Excōicatō quo est cohertio modica 7 quo ea nulla maior.li.7.ti.4.q.1.lz.
Excōicare aliquos cōicantes cū exēptis i odiuz eoz nō lz plat.li7.ti.6.q.1.lz.
Excōicans iniuste qualiter punit.li.7 ti.8.ar.z.
Excōicatōnis sntia ēt iniusta dūmodo tēat est timēda 7 seruāda.li.7.ti.8.ar.z.o
Excōicat⁹ mlta dāna incurrit.li.7.ti.9.
Excōicatus in excōicatiōe iacens per annum ē suspectus ex hereti.li.7.ti.r.f.
Excōicat⁹ solēnit baptizans fit ex hoc irregularis 7 silr̄ bñdicens aquā.nō aūt bñdicens mensam ibidez.g.
Excōicato cōicans an peccet mortaliter.li.7.ti.ii.ar.1.a.
Excōicatus licz non sit ꝛnunciat⁹ an sit vitandus ibidez.i.
Excōicati lr̄as vel nūcios vl exenia recipere vel eidez ℔ mittere vtrum liceat ibidem.n.l.z.s.t.o.
Excōicatuz esse aliquē qñ qs dr̄ scire ibidem qōne.lz qñ.7 sequentib⁹.
Excōicati cōicare lz in quinq casib⁹ li.7.ti.iz.a.
Excōicatus vtrum absolui possit a peccatis.li.1.l.li.7.ti.iz.ar.1.b.
Excōicatum volentez aliquā religionem intrare ꝓlatus illi⁹ religionis potest absoluere fm hosti.ibidez.ar.5.b.
Utrum excōicatus excōicatione maiori intrare possit ecclesiam.li.4.ti.16.c.7 li.7.ti.9.b.
Exēplū malū occidit.li.6.ti.10.4.ar.z.
Exemptio.in quo differunt exēptus 7 ꝓuilegiatus.li.6.ti.49.ar.1.b.
Propter fidem nemo eximit⁹ ab obia supiozis.li.z.ti.zz.7 ti.56.ar.z.
Utrum exemptus si ꝛelinquat infra dioc. alicuius epi puniri possit ab eo.li.6 ti.48.ar.8.
Exheredatio. ex cauſ h⁹.li.z.ti.z5.ar.9
Exoziſmus. ex hoc.li.4.ti.z.ar.z.

F

Facere quid in se est ad remissionē peccati.li.5.ti.7.in ꝓn⁹.
Falcidia quid est.li.z.ti.z5.ar.5.lz. 7.ti.z9.ar.1.
Falsitas. falsari⁹ lr̄arum pape vl epi vel regis q̄a pena sit puniendus.li.1.ti. 4z. ex hoc ctiā.li.7.ti.z.cān.zz.7.z4.

Fama ꝛ hac.li.4.t.16.g.7 ꝛ bꝰ reſtõe li.5.ti.29.ar.2.c.

Falcina⁹ vtꝫ ſit poſſibil⁹.li.1.ti.15.q.6.

Fatũ ꝛ hoc.li.1.ti.12.q.2.7 ſe.

Fauere qd c̃.li.7.ti.11.ar.1.h.l.

Feia ñ põt mlta ẽt abbatiſſa.li.6.t.26

Femine ꝛ bis.li.1.ti.22.

Fine ſunt in foro pniali ferie ltime. ꝛ bis.li.1.ti.23.

Fine feſta ſunt celebrãda.ibidem.ar.1.

De feſtis trinitatis 7 corpis xpi.ibiõ.

Ferie ꝛ bis.li.1.ti.22.

Ferie ltie ĩ foro pniali.li.5.t.22. ꝓpe fi.

De ferijs q̃ mr̃io⁹ ipediũt.li.8.ti.20

Feudum ꝛ hoc.li.2.ti.18.

Vtrum feudum poſſit eccleſie conari vel legari.li.6.ti.20.ar.6

Fictio an ſit mendacium.li.2.ti.27.

Fides ꝛ fide 7 eius articulis.li.2.ti.55

Bona fides que dicaꝫ.li.3.ti.2.ar.2.

Fidelitas.li.2.ti.18.ar.1.

Fideicõmiſſarij ꝛ bif.li.2.ti.22.in pn°

Filius.ꝛ filioꝫ ſucceſſiõe educatione illegitimoꝫ legitimatõe 7 filiatõis ꝓbatione.li.8.ti.18.ar.2.3.4.7.5.

Filius in quib⁹ teneꝫ obedire p̃ri.li.1.ti.22.ar.3.a.

Filiuſſa.vtꝫ ꝯbẽ poſſit.li.3.ti.2.ar.3.f.

Vtruꝫ filius teneaꝫ ſoluere debita patris.li.2.ti.19.ar.3.d.

Filij p̃ſbroꝫ.ꝛ bis.li.6.ti.22.

Filioꝫ illegitimoꝫ duplex eſt differẽtia ibidem.ar.2.

Vtrum filij p̃ſbrozuz poſſint ꝓmoueri ibidem.ar.3.

Filioꝫ noie ꝓtinenꝫ nepotes ibidẽ.c.

De filijs expoſitis.li.8.ti.28.ar.2.

Finis.fines plures ſtatuẽ põt eſſe triplicit.li.2.ti.3.ar.1.q.2.

Flagella. vtꝫ biꝰ flagella qbꝰ ß a ꝛo punimur ſint ſatiſfactoria.li.5.ti.14.b.

Formice q̃re iminente pluuia portant granũ in cauernã.li.1.ti.11.q.2.

Fornicatio ꝛ hac.li.2.ti.46.7 ibidem ꝛ mulieꝫ tactu.oſculo.aſpectu.7 biꝰ.

Fortitu⁹.ꝛ hac.li.2.ti.22.ꝛ vicijs ſibi oppoſitis ibidem.ti.34.7 ꝛ ptibus eius in cõi ibidem.ti.35.

Forum duplex.li.8.ti.8.ar.1.g.7.li.1.ti.18.ar.7.q.4.b.

Fraus.volꝰ.aſtutia.quo differunt.li.2 ti.10.ar.5.

Frater.vtꝫ qõ vnus fraꝫ lucraꝫ ꝛ/ beat alijs cõicare.li.3.ti.12.ar.5.o.

Vtꝫ in receptione ad fraternitatẽ lice at aliquid recipere.li.6.ti.21.ar.9.

Frequẽ⁹er q̃t vicibꝰ dr̃ cẽ.li.6.t.10.ĩ fi

Frigiditas ꝛ hac ꝓput impedit mr̃io⁹ li.8.ti.26.

Fundus totalis quis ſit.li.2.ti.3.arti.4.c.7 qs ſit fundꝰ q̃ſi totalis ibidem.

Furia.furioſus.vtꝫ ꝓiũr tẽaꝫ ꝛbitũ reddere ꝓiugi furioſo.li.8.ti.9.ar.2.c.

Vtꝫ furia ipediat mr̃io⁹.li.8.t.14.ar.2

Vtꝫ furioſus poſſit ꝯbẽ.li.3.t.2.ar.3.b

Futura ſẽ triplicia.li.1.ti.11.in pn° Itez ſunt in qntuplici dzia.li.1.ti.12.in pn°.

Vtꝫ liceat aliqd facẽ ad p̃cogſcẽduz fortunia vel ifortinia.li.1.ti.15.d.

Furtũ dr̃ triplr̃.li.1.ti.22.in pn°

De furto ꝓprie dicto.li.1.ti.23.

Vtꝫ re ꝓmodata alr̃ vtẽs quã ad vtẽ dũ accepit ꝓmittat furtũ.li.3.ti.16.ar.4.f

Vtꝫ liceat furari vt ſbueniaꝫ exñti in extrema neceſſitate.li.5.ti.26.ar.4.b.

Furtuz interp̃tatiuuz ꝛ hoc.li.1.ti.25.

G

Audium ꝛ hoc.li.2.ti.62.

Genua flecti non ꝛbent in feſtꝫ. li.1.ti.22.ar.3.c.

Bula ꝛ vicio huiꝰ.li.2.ti.42.ar.2.

Qui gladio pugnat gladio pibit.li.2. 64.ar.7.

Gratuituz opꝰ dr̃ duplr̃.li.2.ti.22.

Gratituꝺ⁹ 7 ingtitudo ꝛ bis.li.2.ti.34

H

Abitus qd eſt.li.2.ti.6.in pn°

De habitu clericoꝫ.li.6.ti.11.

Habitus vilis ex multis cauſis põt aſſumi.li.6.ti.47.ar.6.

Hebetudo mentis hec eſt filia gule.li. 2.ti.42.ar.2.c.

Hereditas ꝛ hac.li.3.ti.24.

Heremita vtꝫ poſſit fieri abbas.li.6. ti.47.ar.5.b. Et vtrũ gaudeat eccliaſtica libertate.li.7.ti.3.ar.2.f. Et vtꝫ ire poſſit i ciuitatez.li.2.ti.69.ar.3.b.

Heres ꝛ bꝰ inſtõne 7 ſbſtõne.li.3.ti. 25.7.26.

De heredũ diuerſitate ibidez ar.4.7 ibidez qs heres põt inſtitui.ar.7.d.

Ad quid heres teneꝫ.li.3.ti.36.

Hermofroditus vtruz poſſit ordinari li.6.ti.26.in fi.

Hereticus ꝛ hereticis eorũq; fautoribus.li.2.ti.58

Vtrum filius ꝛbeat accuſare patrem hereticum.li.1.ti.24.ar.3.c.

2

Hereticoꝝ diuersitas in ꝓferendo sacramenta.li.4.ti.5.ar.4.c.7 in recipiẽdo ordinem ep̃alez.li.6.ti.z.ar.z.c

Hereticꝰ diuersi diuersimode recõciliant.li.ibidẽ.ti.5.ar.4.

Huis dicit hereſi ꝓsentire ibidem.

Diuersimode recipiũt ab eccᵃ recipiẽtes sacra ab hẽticis 7 scismaticis 7 recipiẽtes a simõiacis 7 foznicarijs notorijs ibiõ

Hõ dꝛiam inter ordinatos ab hẽticis li.6.ti.z.ar.z.c.

Hꝛ hẽticꝰ possit ordines recipe ibidẽ ar.z.b.

Herodias quid ꝛe illis q se dicunt ire nocte cum ea.li.i.ti.i5.q.4.

Histrio.ꝛe histrionibꝰ.li.z.ti.5z.g.

Hꝛum eis sit elemosyna danda.li.5.ti 26.ar.6.c.

Homo ligiꝰ.hõ nõ ligiꝰ quis dicat.li.z.ti.i8.ar.6.

Homagiũ nõ dz fieri ꝛe spũalibꝰ qꝛ fiẽt simõia.li.i.ti.i8.ar.8.§.4.7.li.z.t.i8.ar.z.

Homicidiuz.ꝛe h̃.li.i.ti.z5.7.li.6.ti.i4.ar.z.vsq; ad finem illiꝰ tituli.

Homicidiũ ꝓmittit mltipr ibidẽ.ar.z.

Honestas ẽ ps tpantie.li.z.ti.ii.

Honestas impedit mr̃iom.li.8.ti.z4.

Honestũ dr̃ aliqd duplr̃.li.8.ti.zz.

Honoꝛ qd sit.li.z.t.zz.7 qũo differt a laude 7 gloria 7 reuerentia ibidem.

Honoꝛ ꝛebetur diuersis ꝓpter diuersa li.z.ti.iz.d.

Hoꝛe canonice ꝛe his qũo ꝛebent dici. li.6.ti.i.ar.6.

Hoꝛas qui tenent dicere ibidem.

Hoꝛas oẽs simul dicere pñt clerici peregrini.li.4.ti.i4.ar.z.d

Hospitalia vtꝝ sint comꝰ religiose.li.6 ti.47.ar.io.c.

Hospitalitas ꝛe hac pcipue clericoꝝz li.6.ti.iz.

Hui paupes sr̃ ꝓferẽdi i.sbuẽtõe.ibiõ.

Hꝛuz hospitale possit erigi sine auctẽ epi.ibidem.ti.z8.b.7.ti.47.ar.io.

Humilitas ꝛe hac.li.z.ti.5i.

Utꝝ ex hũilitate possit aliqs dicẽ se eẽ peccatoꝛẽ vel aliud hiꝰ.li.5.ti.i8.d.c.

Hũo itellr̃ illõ bonaꝝ mẽciũ ẽ ibi culpaz agnoscẽ vbi culpa nõ est ibidẽ.c.

I

Actantia.ꝛe hac.li.z.ti.z8.

Ieiuniuz.ꝛe hoc.li.5.ti.z8.

Ieiuniuz dr̃ triplr̃.li.5.ti.z5.

Utꝝ ieiuniũ indictũ ab ecclesia redimi possit.li.5.ti.z8.ar.5.in fi.7.ti.zi.in fi.

Ignoꝛantia causat inuoluntariũ 7 bz ꝛe triplr̃ ad actus volũtatis.7 ꝑm h̃ est ig̃rantia multiplex.li.z.ti.i.ar.z.a.

Ignoꝛantia triplex.li.z.ti.z.ar.z.d.

Item ignoꝛantia duplex.li.z.ti.ii.ar.4 casu.4.§. Item aliqui.

Ignoꝛantia affectata 7 scia equipollẽt li.6.ti.z.ar.8.f.

Item ignoꝛantia multiplex.li.5.ti.z.c.

Ignoꝛãª qũo ẽ cã pcti.li.z.ti.8.ar.4.

Illicitũ dr̃ aliqd mltiplr̃.li.z.ti.8.ar.io

Illusio ꝛe hac.li.z.ti.i7.

Impoᵉ manꝰ mltiplex.li.8.t.5.ar.4.

Impꝛoperiũ.ꝛe hoc.li.z.ti.i4

Impubes quis dicit 7 quis pubes 7 vnõ dr̃ 7 qñ incipit 7 ꝛesinit ipubertas 7 pubertas 7 qualit ꝑbat pubertas.li.8. ti.4.ar.i.

Inanis gloria potest sumi duplr̃.li.z. ti.8.c ꝛe hac ibidem.ti.z6.ar.4.

Incantatio serpentum ꝛe hac.li.i.ti.i5. q.9.in fi.§.Sed ꝓtra.

Incarceratio vtꝝ sit licita.li.i.ti.z8.c.

Incendiarius an sit excõicatus.li.7. ti.z.casu.i8.

Incestus ꝛe hoc.li.z.ti.46.ar.5.

Utꝝ impediat mr̃iom.li.8.ti.zo.ar.z.

Incorrigibilis qñ dicat adulter.li.8. ti.ii.ar.z.7.ti.zz.ar.z.

Indebitũ in iure ciuili dicit multiplipliciter.li.z.ti.i9.ar.5.c.

Indulgẽtia.ꝛe hac.li.5.ti.40.ar.5.q.5.

Industria duplex.li.z.ti.io.ar.i.

Infamia.ꝛe infamatione.li.z.ti.i5.7.li 5.ti.z9.ar.z.c.

Infamia tollit ꝑ baptismum.li.4.t.4. ar.i.c.

Utꝝ infamis possit ordinari.li.6.t.z7

Infans quis dicit 7 quis ꝓximus infanti.li.z.ti.z.ar.z.a.

Infidelitas ꝛe hac.li.z.ti.56.

Hũo xp̃iani se ꝛebent ad infideles habere ibidem.ar.z.

Infirmitas qũo ẽ cã pcti.li.z.t.8.ar.4

Infirmis põt dari corpꝰ xp̃i post cibũ si ꝛe eoꝝ piculo timet.li.4.ti.i8.ar.z.a.

An ex infirmitate corpis aliqs sit priuandus bñficio.li.6.ti.zi.

Infirmum respiciens an efficiat irregularis ꝛc.li.6.ti.i4.ar.8.p

Ingenuus qs dicat.li.8.ti.i8.ar.z.i fi.

Infortuniũ vtꝝ accñs alicui colorem ꝛgerere possit eiꝰ amico ꝛe hoc nihil sciẽte

li.i.ti.15.q.7.
Inimic⁹ qñ obligend⁹ est.li.2.ti.62.
Iniuria.q̄ est iniuria fuis⁊ enormis⁊ q̄ leuis⁊ q̄ leuissima.li.7.ti.12.ar.4.b.
Utr̄ iniuria sit ꝓpulsanda.li.i.t.29.ar.2
Inobīa. utr̄ ois inobīa sit peccatum mortale.li.6.ti.47.ar.2.c.
Inopia dupler.li.6.ti.47.ar.4.
Inglinus p̄ot expelli a dño in q̄tuor casibus.li.2.ti.14.ar.6.
Ingsitor bētice p̄uitatis.li.2.t.58.ar.8
Ingsitō.utr̄ liceat ingrē rē pdītā p inspectōem astrolabij.li.i.ti.14.ar.i.in fi.
Insensibilitas.ꝛ hac.li.2.ti.40.ar.2.b
Forma instr̄i obligatiōis vsurarij ad restituēdum.li.2.ti.ii.ar.8.
Ad istr̄i opōnez tria regrūt.li.5.t.28
Instr̄z n̄ debēt facē clici i sacr̄.li.6.t.50 ar.i.b.
Intentio intentionis obliquitas ꝓhibetur.li.i.ti.45.a.
Intētio p̄ot dupl̄r dici.li.2.ti.5.b
Intentio bitualis dr̄ tripl̄r ibiō in fi.
Intentio triplex.li.4.ti.5.ar.2.d.
Intentio alicui⁹ p̄ot dirigi ad alteruz tripl̄r.li.5.ti.40.ar.2.a.
Interdictuz ecclesie.ꝛ hoc.li.7.ti.16.⁊ ꝛ hoc ꝓut impedit mr̄io⁹.li.8.t.21.
Interdicti vel excōicati noiatim q dicunt.li.7.ti.9.ar.i.a.
Interdictus est ingressus ecclesie plu ribus.li.7.ti.ii.ar.i.c.
Interdictū gñāle q̄ teneat quis fuare.li.7.ti.16.ar.5.
In loco interdicto scient celebrās est irregularis ibidem.ar.6.c.
Interdictū suū ep̄s suspendē p̄ot⁊ iterū appellari p̄ot ibidem.ar.9.c.
Interpta⁹.s.dubioꝝ ꝛ hac.li.6.ti.49.
Interrogatio.ꝛ interrogatiōib⁹ faciē dis a confessore.li.5.ti.17.
De interrogatōe ptinz q̄ agit ad ꝓiūgendum mr̄io⁹.li.8.ti.22.ar.5
Intimiditas ꝛ hac.li.2.ti.24.ar.2.
Inuestitura quid est.li.2.ti.18.ar.6.
Inuidia.ꝛ hac.li.2.ti.62.
Innolūtariū quid causet.li.2.ti.i.ar.2.
Iohannes baptista.vtrum dubitauerit i fide.li.2.ti.55.ar.4.d.
Ipocrisis ꝛ hac.li.2.ti.27.
Ira ꝛ hac.li.2.ti.49.ar.2.⁊ ꝛ gradibus ire qui ponunt matb.9.b dē.
Utr̄ ira causet inuoluntarium.li.2.ti.i. ar.2.in fine.
Irregularitas vtr̄ tollat ꝓ baptismū li.4.ti.4.ar.i.d.
Irregulares st̄ isti.in oib⁹ tñ fere ē op⁹ distinctōe. Et i li.6.br̄ ꝛ.20.q sūt bi.c.in ꝓpetenti.ti.i.ar.2.4.5.6.7.8. Ordinatus extra tpa statuta.ti.4.ar.i.Ordinatus p saltum vl̄ furtie.ti.4.ar.2.Ordinat⁹ i excōicatōe ibidē.Ordinat⁹ in apostasia ibidē. Ministrās in officio ordinis quē nō hz ibidē.Ordinat⁹ sine examīatione.ti.5. Criminosus.ti.6.Bigamus.ti.7.Homicida.ti.14.Neophitus.ti.16.Solēnit̄ penitens.ti.17.Curialis.ti.18.Obligat⁹ ad rācinia.ti.19.Seru⁹.ti.20.Corpe viciat⁹.ti. 21.Fili⁹ ꝑsbr̄i.ti.22.Adult⁹ ꝛferēs baptizari vsq̄ ad egritudinē.ti.23. Simoniacus.ti.55.De q̄tuor sequētib⁹ br̄ in li.7.q sunt isti.s.excōicat⁹ maiori excōicatione Interdict⁹.Suspēsus ab officio celebrās ti.10.Suspēsus ab ingressu eccē ingerens se diuinis in eccā.ti.16.ar.6.Celebrās sic ent̄ in loco iterdicto ibiō. Itē iterās baptismū vel ordinez.li.4.ti.i.ar.6.Deficiēs etate.li.6.ti.25.
Iude⁹.ꝛ iudeis.li.2.ti.57.ꝛ seruis eorundem ibidem.ar.4.
Receptū a iudeis an possit retineri.li. 2.ti.57.ar.2.
Iudex q̄ iudicio possit iudicare.li.i.ti. 38.ar.i.b. ar.2.3.7.5.
De iudicibus⁊ eoꝝ officialib⁹ ibidē
Utr̄ iudex ꝛbeat iudicare fm allegata vel fm q̄ nouit.li.i.ti.18.ar.10.q.6.
Iudex ecclesiasticus qd p̄ot q̄ iudex secular̄ nō facē iustitiā.li.i.ti.50.ar.i.
Iudiciū multiplex.li.i.ti.38.ar.i.
Iudi⁹ ad quā vtutē ptinz.li.2.t.ii.ar.
Iudicij nōmē sumit̄ mlt̄l⁹ ibiō 3
Iudiciū būanuz ē mltiplex.li.6.t.47.
Iudiciū triplex.li.5.t.37.i fi. ar.3.b.
Iudiciū q̄ñ dr̄ fieri p sortes.li.7.ti.ꝛ iterdicto.ar.7.cāu.13.7.li.i.ti.14.
Iudex ordinari⁹ ꝛ hoc.li.6.ti.45.
Iudex ꝛlegatus ꝛ b⁹ ptāte in cōmittēdo⁊ excōicando.li.7.ti.4.c.d.e.f.
Iudicandi ꝛ his.li.i.ti.41.
Iudiciū inordinatum triplex ꝓhibet̄ li.i.ti.45.ar.i.
Iudicium multiplex ibidem.
Iudiciū vlgare ꝛ b.li.i.t.14.ar.i q.3.
Iuramentū ꝛ hoc.li.i.ti.17.7.18.
Iuramētuz metu extortū nō valet in nouē casibus.li.i.ti.18.ar.7.q.7.in fi.
Utr̄ iuramētū sit sacr̄z.li.4.t.i.ar.3.c.

Quid ſiquis iuret ſe nunq̃ futuꝝ ep̃z li.6.ti.43.ar.i.c.

Quid ſiquis iuranit aliq̃ ducē in vxo rez ⁊ poſtea vouit ꝓtinē.li.8.ti.16.c.

Vtꝝ iuramentū ſit ꝛferendū in cauſa mr̃ionȳ.li.8.ti.33.ar.4.

Juriſdictio ordinaria qñ impedit vl finit.li.6.ti.46.ar.3.

Juriſdictio regrit ad vſum clauium. li.5.ti.38.

Juriſdictio duplr amittit ibidem.

Juriſdicꝰ plearie reſidz ī vno.li.5.t.39

Jus dr̃ multiplr.li.2.ti.ii.ar.2.

Jus qd eſt.li.6.ti.51.ar.i.

Jus publicum ⁊ ius ꝓuatuz.ꝛ bis.li. 3.ti.5.ar.5.

Juſ nāle ó ꝑ ē aliqd dur.li.8.t.7.ar.2.a

Juſpr̃onatꝰ.li.6.ti.vl.ar.9.vſus finem ⁊ diuerſimode vocat.li.7.ti.2.cāu.52.

Juſtitia ꝛ hac ⁊ iniuſtitia.li.2.t.ii.⁊ ó ſpēbꝰ ciꝰ ⁊ ptibꝰ ī titulꝰ ſequēti.vſq; ad.zi

Juſtitia gnālis ⁊ ſpālis.li.2.ti.20.ar.i.

De vtutibꝰ ānexis iuſtiᵉ i cōi.li.2.ti zi

L

Labor tripler.li.i.ti.22.ar.5.

Utꝝ laborare i dieb̃ nō feſtiuis ſit in p̃cepto.li.i.ti.22.ar.5.

Vtꝝ labor manualꝰ ſit in p̃cepto.li.6. ti.47.ar.6.a.

Labor manualꝰ eſt vtilis ad tria ibidē

Lachrymari q̃ homo non lachrymeᶜ p̃ōt ꝓtingē ꝓpter plura.li.5.ti.9.ar.2.

Largitas ſiue libalitas ꝛ hac.li.2.t.20

Latria triplr ſumit.li.i.ti.5.in p̃n.⁊.ti. 9.q.i.§.3.

Quid ē latria ⁊ qūo dr̃t a theoſebia ⁊ dulia.li.i.ti.5.

De actibus latrie.li.i.ti.6.

Laus quid dicit.li.2.ti.22.

De laude diuina.li.5.ti.27.ar.9

Legatꝰ ꝛ hoc.li.6.t.40.legati triplicef li.7.ti.13.ar.4.c.

Legata ꝛ bis.li.3.ti.22 ar.5.g.

Legitima portio filioꝝ qd eſt.li.3.t.25

Legitumatio ꝛ hac.li.8.ti.38.ar.4.

Vtꝝ legitimatꝰ ad actꝰ ſpūales ſit legi timatꝰ ad actꝰ ſeclares.li.6.t.22.ar.4.ad fi

Lenociniū ꝛ hoc.li.2.ti.47.ar.3.

Leproſus.ꝛ leproſis ꝓiugibꝰ ⁊ eoruz filiȳs.li.8.ti.10.ar.3.

Vtꝝ lepre error impediat mr̃ionᵐ ibidē ⁊ utꝝ ſponſalia ſoluat.li.8.ti.5.in cāu.4.

Letitia vtꝝ ſit effectꝰ ꝛuotiōis.li.5.ti.

Lex qd ē.li.i.ti.46. 27.ar.10.d.

Legibꝰ ꝛrogat p q̃tuor ꝓcilia gnālia ⁊ ſacre leges nō ꝛdigunt ſacros canōes imitari.li.3.t.ii.ar.3.§.ē et ꝓbita iur̃ ciuili

Lex dina ꝛ hac.li.i.t.i.⁊ ē duplex.ibiō

Legē dinam fuit neciuz habere ꝓpter tria ibidem. vlq;.li.i.i fi.

Lex būana quedā ē ſcripta q̃dā nō.ꝛ

Lex dioceſana ⁊ lex iuriſdictionis ꝛ bis.li.6.ti.43.ar.3.

Lex nāe quare nō poteſt mutari ſicut lex poſitiua.li.i.ti.3.ar.5.q.2.

Lex nālis qūo ſe bz ad cōitatez ⁊ pro prietatē rerum.li.3.ti.i.c.

Lex talionis ꝛ hac.li.i.ti.44.ar.4

Libellꝰ in cā mr̃ioniali ad mr̃ioᵐ ꝓiū gendū qūo formaf.li.8.ti.33.ar.i.b.

Qūo formaf libellꝰ in ꝛnūciatōe vel accuſatōe mr̃ionȳ ꝓpter ꝓſanguinitatem vel affinitatē.li.8.ti.36.ar.3.b.

Qūo formaf libellꝰ accuſatōnis mr̃io nȳ ꝓpf fornicatōem.li.8.ti.35.ar.2.b.

Libellus famoſus.ꝛ hoc.li.2.ti.15.d.

Liberalitas ꝛ hac.li.2.ti.20.ar.i.

Libertꝰ qd eſt. ⁊ dria iter libertū eccᵉ ⁊ pſone ꝓuate.li.6.ti.20.b.c.⁊.li.8.ti.38. ar.3.in fi.

Libido dr̃ duplicit.li.i.ti.36.ar.3.c.

Ligamē.ſ.cū qs eſt obligatꝰ alteri ꝓiu gi qñ impedit mr̃ioᵐ.li.8.ti.33.

Linguoſitas ꝛ hac.li.2.ti.19.

Lingua fit homicidiū.li.6.ti.14.ar.3.

Litigiū ꝛ hoc.li.2.ti.29.ar.3.

Littere ꝓmēdaticie ⁊ dimiſſorie q̃ dr̃ Locatū ꝛ ꝑ.li.3.t.14. li.6.t.24

De dria int locatōez ⁊ mutuū.li.3.ti. ii.ar.4.cāu.10. ti.47.ar.9

Locꝰ religiōiſ qñ p̃ōt aſſumi a clic li.6

Loculos būit xp̃s.li.6.ti.47.ar.4.

Longanimitas ꝛ hac.li.2.ti.38.

Loquela.int loquelā ſimplicez ⁊ iura tā nō fac ꝛus dria3.li.i.ti.19.in fi.

Ludus.vtꝝ i ludis poſſit eſſe vtus vl vicium.li.2.ti.53.

Vtꝝ ludi ipediāt vaz pria3.li.5.t.5.b.

De ludo alearum.li.5.ti.30.

Ludoꝝ triplex ē dria.li.5.ti.5.

Ludi aliq ſunt liciti aliq non.li.6.ti.10

Lugere eſt tripler.li.5.ti.i.ar.i.in fi.

Lupꝰ vltrēdo aufert voce.li.i.t.15.q.6.

Luxuria bz octo driaſ.li.i.ti.31.ꝛ hac ⁊ ꝛ eiꝰ driis habef.li.2.ti.46.

M

Magiſter vtruz poſſit aliqd a ſcho laribꝰ accipe.li.6.ti.55.ar.8.b.

Magnanimitas ꝛ hac ⁊ vitijs ei⁹ op positis.li.2.ti.36.
Magnificē⁹ ⁊ nificē⁹ ꝛ his.li.2.t.37
Maiorita⁹ ꝛ hac.li.6.ti.52.
Maledictō ꝛ hac.li.2.ti.18.vtꝫ sit idē cū blassemia ibidem.b.
Malum est dupler.li.1.ti.3.in fi.
Item est multipler.li.2.ti.8.ar.10.
Maleficiū.vtꝫ ipediat matrimoniuz li.8.ti.29.
Malitia qūo sumit⁹ cuz dicit⁹ pcīm ex malitia.li.2.ti.8.d.
Manifestū ꝛ hoc.li.4.ti.16.b.
Mansuetudo.clementia.mia.pietas. mititas. qūo differunt.li.2.ti.49.ar.1.
Manumissio quid est.li.6.ti.20.b.
Manus impositio multiplex.li.4.ti.5 ar.4.in fi.
Maria.vtꝫ beata virgo aliquo⁹ ꝓsen serit in copulā carnalē.li.8.ti 8.ar.8.
Martyriū ꝛ hoc.li.2.ti.33.ar.2.
Utꝫ puer exīs in vtero possit regnāri p sanguinis effussionē.li.4.ti.6.ar.2.i fi.
Matrimoniū.li.8.ti.7.⁊ sequēti.
Ad mr̄io⁹ pīt iducē multa.li.8.ti.9. ar.1.in fi.
Utꝫ mr̄io⁹ possit solui.li.8.ti.11.
Utꝫ meretrix possit contrahere matri moniū ibidem.ar.2.f.
De differentijs siue spēbus matrimo nij.li.8.ti.12.p totum.
De approbatione mr̄ionū clādestini ibidem.d.
De solēnizatōe fienda in ꝓtractu spō saliū ⁊ mr̄ionū ibidem.c.d.e.
De omissiōe eiusdē solēnizatōis ibiō ⁊ ꝛ pena omittētiuz eā ibidez.g.
Mr̄io⁹ qs pōt ꝫhere.li.8.ti.12.
Matrimonij ꝗt ⁊ q̄ sit ipedimēta ibiō
De mr̄ionū ipedimēt.li.8.ti.14.7.t.se.
Matrimoniū vtꝫ ipediat⁹ p furiā ibi dē ar.2.vel p ebrietatē ibidem in fi.
Quid si mulier alleget mēbri ꝛfectuz vl' magnitudinē l'grossitiē.li.8.t.26.e.f.g
Utꝫ matrimoniuz ipediant senectus vel calidītas ibidem.c.d.
Utꝫ nō excōicat⁹ ꝓtrahē possit mr̄io niuz cū excōicato.l..8.ti.21.ar.2.r.
De mr̄ionio scō.li.8.ti.22.
De mr̄ionio qs cognoscere potest.li.8 ti.33.a.
De matrimōio dubio ꝓpter aliquod ipedimentuz ppetuū qū multiplīr mo uet⁹.li.8.ti.34.ar.2.l.m.n.o.p.
Matrix ecc⁹ā q̄ dicat⁹.li.7.t.2.cāu.33.
Maxime qñqꝫ exponit⁹ p tñ.qñqꝫ cō paratiue.li.6.ti.22.ar.3.
Mechia ꝛ hac.li.1.ti.21.
Mitatio occasionis eius p̄cipit⁹.li.1.ti. 44.ar.2.in p̄n⁹
Medici vtꝫ sint aliqū homicide.li.6. ti.14.ar.8.p.
Medici tenent⁹ sꝫuenire paupib⁹ gra tis.li.1.ti.39.ar.1.§.vl.
Medicis districte p̄cipit⁹ vt indicāt in firmos ad ꝓfitendū.li.5.ti.16.in fi.
Meditatio causat ꝛuotōem.li.5.ti.27 ar.4.c. 26.a.
Membrū vtruz liceat abscindē.li.1.ti.
Mēbꝫ magnuz qō dicat⁹.li.6.ti.21.
Mēdacium.mentiri ꝛ his.li.1.ti.36.
An liceat mētiri cā būlitat⁹.li.5.ti.18.b
Utꝫ aliqs peccet mortalr negādo vi tatez p quaz ꝓdēnaret⁹.li.1.ti.41.ar.2.a.
Ad hoc etiā.li.5.ti.29.ar.2.
Mēsura.ꝛ mēsuris.li.2.ti.8.ar.8.
Mercator.mercā⁹.ꝛ his.li.2.t.8.ar.10
Mercatio ꝓhibet⁹ clericis.li.6.ti.50. ar.2.b.
Merces triplex est.li.2.ti.62.ar.5.
Meritū ⁊ ꝛmeritum ꝛ hoc.li.2.ti.5.
Utrum merita mortificata faciant a'i quid ad oandam p̄mā gr̄az boi lapso.li. 5.ti.4.ar.4.f.g.
An opa extra charitatē facta sint alic⁹ boni meritoria.li.5.ti.24.
Meritū ꝛ ꝓdigno ⁊ meritū ꝛ ꝓgruo quid sint.li.5.ti.24.
Utꝫ peccās pl⁹ ꝛmereat⁹ p actū volū tatis interiorez inordinatū ⁊ p actū exte riorez sil'q̄z p actū interiorē tñ.li.2.ti.5.e
Et plures alie qōnes ꝛ hac mā ibidem
Meritoriū magis est op⁹ bonuz factū cū voto q̄z sine voto.li.1.ti.20.ar.6.q.2.
Met⁹ quid ē ⁊ ē dupler met⁹ ꝛ hoc. li.8.ti.8.ar.4.a.⁊.li.2.ti.34.ar.1.e.
Metus qui caderet in vnum nō dice ret⁹ in alium cadere.ibidem.c.
Ad metum iustū nō sufficit impiuz re gis nec parentum ibidem p.
Utꝫ met⁹ cāet inolūtariū.li.2.t.1.ar.2
Met⁹ est dupler.li.2.ti.34. c.
Militia vtꝫ exercitiū militie ipediat pnāz.li.5.ti.5.d.
Minister.utꝫ bōitas vl' malitia mini stri sacr̄i,pfit l'obfit.li.4.t.1.ar.5.a.b.c.d.e
Minor etate qs dicit⁹ ⁊.quis maior. li.2.ti.3.ar.2.b.

Minoꝛis res q̃ nō pñt alienari ibidē.
Miserabilis pⁿ.li.6.ti.19. ar.4.a
Misericoꝛdia ꝛ hac.li.z.ti.65.
Missa.ꝛ huiꝰ celebꝛatiōe siue ritu celebꝛandi.li.4.ti.14.
Utꝝ missa mali p̄sb̄ꝛi minꝰ valeat q̃s boni ibidem.ar.z.a.
Utꝝ p̄sb̄ꝛ malꝰ tēat celebꝛare ibiō.b.
Quo tpe ꝛbent dici misse ⁊ hoꝛe ibidem.ar.z.
Utꝝ.p̄sb̄ꝛ possit in eadem die pluries celebꝛare.ibidem.l2.
De loco ⁊ vaꝰ celebꝛatōis ibiō.ar.4.
De altari poꝛtatili.ibidē.c.
Non lz celebꝛare sine vestibꝰ ab epo bñdict.ibiō.l.m.nec sine igne ibiō.ar.i.l2
Quid ꝛ illis q scientꝫ ꝓ viuis cantant missaz ꝛfunctoꝝ.ibidē.ar.z.d.
De quo dz esse altare calix patena ⁊ palle altaris.ibidem.ar.4.
De auditōe misse p̄sb̄ꝛi mali.li.4.t.16 c.f.⁊ cuius missa nō dz audiri.ibiō.⁊.g.n
Utꝝ clerici in sacris vel bñficiati tenean̄ oi die missaz audire.li.6.t.i.ar.6.i fi
Missaꝝ solēnia sunt ꝯz ꝓuenientiam dieꝝ ꝓuentualiꝫ celebꝛāda.li.4.ti.14.ar.i.c.⁊ quot ibi ꝛbēt eē mīstri.ibidem.f.
Missa ꝓ ꝛfunctꝰ q̃tidie pōt dici ibiō
Quid si ꝓmotꝰ simoniace tenet̄ psonaliꝫ celebꝛare. nunquid celebꝛabit.li.z.ti.69.ar.z.a.
Utꝝ seculares teneant̄ audire missaz in die dñica.li.4.ti.16.a.
Moderamen inculpate tutele qd dr̄.li.i.ti.25.l2.⁊.ti.29.ar.z.b.
Modestia ꝛ hac ⁊ spēbus eiꝰ.li.z.t.50
De modestia ꝑm q̃ exīstit in exteꝛioꝛibus motibꝰ coꝛpis.li.z.ti.52.
De modestia ꝑm q̃ ꝓsistit i oꝛnatu siū apparatu exteꝛioꝛi.li.z.ti.54.
De modestia oꝛdināndi.li.6.ti.14.
Molles siue imundi sunt qui ꝑcurāt in se pollutōem.li.z ti.46.ar.7.a.
Mollities ꝛ hac ꝑut opponit cōstantie.li.z.ti.39.
Monachus pōt eē aliqs ⁊ tñ nullius monasteꝛij erit.li.8.ti.16.in fi.
Aliquis pōt esse monachus in ꝛmo ꝑpria.li.i.ti.20.ar.6.g.§.fz nunquid.
Esto q̃ aliquis modo intrat monasteꝛium videt monachos ꝛdere carnes cogitat q̃ hec bene poterit sustinere ꝑfitet̄ q̃ ⁊ forte non ꝑfiteꝛet̄ si crederet q̃ hec sibi non liceret nunqd iste pecꝫat edēdo carnes.li.6.ti.47.ar.z.l2.
De platōnibus monachoꝝ ⁊ regulaꝛium.li.6.ti.47.ar.5.
A quibus obseruantijs absoluantur monachi cum transeunt ad plationes seculares ibidem.d.
Utrum monachus possit fieri canoicꝰ in ecclesia seculari ibidem.f.
Quid faciunt monachi ꝛ ecclesijs ad eos ptinentibꝰ quo ad tpalia in quibus ñ possunt duo monachi habitare ibiō.g.
Pone aliquis videt monachum aliquem splendide ꝛdere ⁊ induere ⁊ biꝰ cogitat hoc bene possem sustinere ⁊ sic ītrat ꝛmum facta inquisitione monasteꝛium reformaⁿ ⁊ oñs ad seruandu regulaz cogunt̄ nunquid exire potest.li.6.ti.47.ar.9.c.
Utrum is qui reliquit ꝓsoꝛtium spūale ad qō transierat possit recuperare que secum ibi ꝓtulerat.ibidem.g.
De monacho fugitiuo plures qōnes ibidem.
De capellis monachoꝝ ibidē.ar.ii.
Utrum monachus eligi possit in plat̄ ecclesie secularis.li.6.ti.16.d.
Utruz in ecclesia pꝛochiali possit poni monachus solus.li.6.ti.37.ar.5.
Utrum monachi p̄fici possint ecclesiis pꝛochialibus ibidem.
Monachuz quis coꝛriget.s.abbas vl̄ eps qñ est epī ecclesie regularis.li.6.t.16.g
Moneta qualis ꝛbet dari in solone.li.z.ti.19.ar.5.b.
In moneta tria requiruntⁿ ibidem
Qui mutat monetā in grauamē populi tenet̄ ad satisfactōem.li.6.ti.57.ar.z.
Monialis in vxoꝛez acceptō impedit matrimoniū.li.8.ti.20.ar.i.a.
Monitio competens que dicit̄ esse.li 7.ti.8.ar.z.
Monopolium ꝛ hoc.li.z.ti.8.ar.iz.
Moꝛes hominuz vtꝝ cauſent̄ ex impssionibꝰ astroꝝ.li.i.ti.iz.in pn̄o.
Moꝛtem quis infligere potest sibiipsi triplicit̄.li.z.ti.33.in fi.
Moꝛs. vtꝝ moꝛti pena minuat aliqd ꝛ pena actuali ꝛbita.li.5.ti.24.c.
Moꝛtui absolutio ad quid valet.li.5.ti.40.ar.5.g.
Moꝛtificari vtꝝ possint opa vtuz in charitate facta.li.5.ti.4.ar.4.e.
Utrum opa moꝛtificata ꝑ pniam reuiniscant ibidez.f.

Mortle.q̃ sunt pcta mortalia.li.5.t.21.
Motus carnis qñq; ẽ sine culpa qñq; nõ.li.2.ti.7.b.
Primus motus qs sit ibidez vsus fi.
Motus anime tendens in aliquid est tripler.li.2.ti.41.
Multiloquiũ ꝛ b.li.2.ti.19.7 qõ dr̃t a vbositate siue linguositate ibidez.
Multitudo peccans vtrum sit puniẽda.li.1.ti.41.ar.1.c.
M̃ multitudini est pcendum.li.2.t.25 7.ti.68.ar.4.
Mulier ꝛ hac ꝛbent cauere spāliter clerici.li.6.ti.10.b.
De mulierib⁹ que ꝛ nocte egtare dicunt cuz diana.li.1.ti.15.q.2.
Mulieres nõ pñt pdicare.li.6.ti.26.
Utz mulier se possit p alio obligare.li 2.ti.2.ar.2.li.
De mulierũ ornatu.li.2.ti.54.b.
Mun⁹ multiplex.li.6.ti.20.ar.2.
Mun⁹ 7 comũ dr̃t.li.2.ti.58.ar.6.
Ad q̃ munera tenent ecc⁹ ibidẽ.ar.4
Mun⁹ triplex.li.5.ti.55.ar.2.
Musica vbi armonia.
Mutilare utz licear aliquem mẽbro li.1.ti.26.7.li.6.ti.42.ar.1.
Mutilatus 7 ꝛbil.tatus quis dicat. li.6.ti.21.
Mut⁹ utz possit ꝯbere.li.2.t.2.ar.2.b
Mut⁹ an teneat̃ ꝓfiteri.li.5.ti.18.
Mutuuz ꝛ hoc.li.2.t.10.ꝛ differentia mutui 7 cõmodati.li.2.ti.11.ar.2.§.ad h aũt vt sciat̃.
De mutuatõis pcepto.li.1.ti.44.ar.8.

In Aturalis utz possessio rex exterior sit homini nãlis.li.2.ti.1.a.
Utz naturales effect⁹ eueniant necessario.li.1.ti.11.q.2.
Naufragantes.ꝛ spoliantibus eos.li 1.ti.22.ar.2.
Necessariuz dicit̃ dupl̃r.li.5.ti.26.ar. 4.a.7.ti.27.ar.4.
Necessitas cuitabilis 7 ineuitabilis. li.6.t.14.ar.5.
Necessitas duplex.li.1.ti.19.ar.1.c.
Negligẽtia ꝛ hac.li.2.ti.10.ar.2.7.4.
Negociatio an sit licita.li.2.ti.8.ar.10.
Negocia secularia que dicunt̃ quib⁹ imisceri nõ ꝛbent clerici vel monachi.li. 6.ti.50.Et differt negocium a negociatõne ibidem.
Negociatiõis exercitiũ utz impediat pniam.li.5.ti.5.d.
Neophit⁹.ꝛ hoc.li.6.ti.16.
Nigromãtia qd est.li.1.ti.10.circa p̃n̄m
Nomen xi multipl̃r assumit̃ inuanũ li.1.ti.17.b.
Non velle oꝝ multipl̃r.li.2.ti.1.ar.1.
Notoriuz.ꝛ hoc.li.4.ti.16.g. 7 ibidez ꝛ dria.6.notum.
Noualia ꝛ his.li.6.ti.25.ar.2.
Nouatio quid est.li.2.ti.19.ar.2.1.
Nuptie utz liceat eas oi tpe celebrare.li.8.ti.20.
De nuptijs scõis.li.8.ti.22.
De benedictõe nuptiaz ibidem.

Obedientia. ꝛ obediẽtia 7 inobedientia.li.2.ti.22.
De obedientia q̃ ꝛbeat̃ plātis a sbdit li.6.ti.52.7.li.5.ti.14.in fi.
Quid si subditus dubitet an sit licitũ qõ pcipiat̃ a plato ibidem.ar.4.c
Quid si ep̃s velit monachũ instituẽ in platum in ecc⁹ seculari 7 abbas nolit cui obediet ibidem.d.
Quid si sint dñi equales alic⁹ cui obediet ibidez.b.Et duo alij casus similes ꝛ hac mã ibidem sequentes.
Utz obedire quis teneat̃ pape ī epatus receptõe.li.6.ti.8.ar.4.m.
De obia religios⁹.li.6.ti.47.ar.2.
Obedire patri filius in quibus tenet̃ li.1.ti.24.ar.1.
Utruz teneat̃ obedire sibi in ꝯbendo mr̃io⁹.li.8.ti.8.ar.4.m.
Oblatio. offerre ꝛo tenent̃ oñs spūale sacrificium.li.1.ti.6.ar.2.
De oblationibus.li.6.ti.22.
Oblatio meretricis vtruz possit recipi li.5.ti.26.ar.4.b
Obseruatões ordinate ad sanitatẽ vl̃ ad aliqd aliud bi⁹ vel ad cognoscenduz aliqua fortunia vel infortunia vtruz sint licite.li.1.ti.15.
Obseruantia virtus est 7 habz duas spẽs.li.2.ti.22
Obligatio ꝛ hac.li.2.ti.4.
De obligatis ad rõcinia.li.6.ti.19.
Oblig tus cã pignoris utz ꝓmoueri possit ibidem.c.
Omissio ꝛ hac.li.2.ti.20.ar.2.b.
Ociuz ꝛ hoc.li.2.ti.20.ar.2.c
Oculi ifecti inficiũt aerẽ.li.1.ti.15.q.6.
Occultũ pctũ oꝝ triplex.li.2.ti.67.ar.5.
Occultum 7 pene occultum qd ẽ.li.4.

ti.i6.l.m.
Ordinꝫ ꝛ boc.li.z.ti.6z.ar.6.
Officiū diuinū ꝛ boc supza in voca/bulo boze canonice.
Oleū nō ꝓsecratū qñ adjicit olco cō fecrato fit ꝓsecratum.li.4.ti.i.ar.z.d.
Opari manibus vtꝫ teneant religio si.li.6.ti.47.ar.6.a.
Opꝰ spūale est multiplex ibidem.
Opio cōis in q̄ dr̄ta fama.li.4.t.i6.b
Oratio potest sumi tripl̄r.li.5.ti.z7.vbi plura ꝛ oratione.a.
Oro dñica exponit bidem.ar.5.c.
Oro triplex ibidem.ar.7.b.
Orationes nr̄as vtrum sancti cogno/scant.li.z.t.z8.ar.i.
De oronibꝰ btōrum.ibidem.ar.z.
De oronibꝰ exn̄tiuꝫ in purgatorio ibi dē.ar.z.ꝛ nr̄is inuocatōibꝰ scōꝫ.ar.4.
Oratorium vtꝫ in oratorio ꝑuato pos sit celebrari.li.4.ti.i4.ar.4.e.
De officio ordinarij.li.6.ti.45.
Ordinariꝰ loci quis dicit.li.z.ti.ii.ar. 6.g §. Item p loci.
Ordo ꝛ ordinis sacr̄o.li.6.ti.z.
Ordines qui potest ꝓferre ibidē.ti.5. ar.i.z.3.4.6.7.7.8.
De ordinatis a quibusdaꝫ epis quid iuris ibidem ar.8.d.
Ordinatus a papa hꝫ p̄uilegia multa li.6.ti.z.ar.8.b.
Ordines.qñ.vbi.quo ordine ꝫ qualr̄ ꝛbent ꝓferri.li.6.ti.4.
Utꝫ tps sit ꝛ sba ordinum ibidem.ti. 4.ar.i.c.
Utꝫ missa sit ꝛ sba ordinis ibidē.f.
Ordinari furtiue quis dicit quadrupl̄r ibidem ar.z.g.
Quid si ordinet excōicatus vel suspē sus ibidez.l2.
Quid si ordinet apostata religiōis ali cuiꝰ ibidem.m.
Quid si nō ordinatꝰ alicꝰ ordinis offi ciuꝫ vel ēt ordinatus alicꝰ ordinis quez nō hꝫ officium administret ibidem.o.
Quid ꝛ clericis minoꝝ ordinum qui in nouis missis mistrabant in officio sub diaconi ibidem.r.
Utruꝫ ille qui iurauit alicui aliqđ ꝓ licitū facere possit aliquez ordinez recipe re vel religionem intrare anteq̄ impleat quod iurauit.li.6.ti.19.e.
Ordo sacer liberat a patria potestate. li.6.ti.zo.in fi.
Utꝫ aliquis exn̄s in pctō mortali pos sit sine peccato i ordine suscepto ministra re.li.6.ti.6.b.c.
Utꝫ peccet mortalr̄ petens aliquod diuinū ab eo q̄ est in mortali ibidez.d.e.
Quid siqua omittant in ordinatione ꝛ forma i canoibꝰ ꝓstituta.li.6.ti.4.ar.5.
Quid si duo epi ordinēt sil̄ ibidē.e.f.
Ordo sacer ipedit mr̄jom.li.8.ti.2z
Ordines maiores dñr sacri ꝫ quare ē eis spāliter ānexa ꝓtinentia ibidem.e
Utꝫ ordo sacer supuenire possit mr̄io ꝓsummato.ibidem.ar.z.a.
Ordinādus qualis dꝫ esse.li.6.ti.6.ꝫ sequentibus vsq̄ ad ti.z7.
Quid si clericꝰ petat ordinari ꝫ platꝰ ei nolit.li.6.ti.5.l2.
Utꝫ ordinans indignos peccet ibidē.l.
Utꝫ qui reputat dignus ad ordinem vnū reputari possit idignꝰ ad aliū ibidē.n
Ordinandꝰ dꝫ ee prudēs ꝫ quā sciaꝫ dꝫ br̄e.li.6.ti.9.pudicꝰ ꝫ qualit̄.ti.io.or/natus moribus bonis.ti.ii.non solēniter penitens.ti.i7
Originariꝰ quis dicit.li.6.ti.zo.l.
Ornatus clericoꝝ ꝛ boc.li.6.ti.ii.
Ornatus mulierum ꝛ bis.ꝫ.in voca/bulo mulier.

P

Patientia p̄cipit respectu lesionis corpis ablationis reꝝ ꝫ angaric opum.li.i.ti.44.ar.4.
De patiēcia ꝫ longanimitate.li.z.t.z8.
Patientia irratōabilis vicia seminat. li.z.ti.49.5.6.
Pactum ꝛ pactis.li.z.ti.6.
De pacto cōmissorio.li.z.ti.iz.ar.6.d.
Pactū ꝛ nō accusando sup crimē cō/mittendū non valet.li.8.ti.35.ar.i.d.
Palla quid est.li.6.ti.z9.ar.4.b.
Palliū ꝛ hꝰ dignitate.li.6.ti.44.
Papa ꝛ huiꝰ dignitate ꝫ ptāte.li.6.ti. 39.7.ti.5i.ar.3.a.
Papa vtꝫ teneat ꝓfiteri.li.5.ti.io.ar. z.g.ꝫ.li.5.ti.i5.a.
Papa vtꝫ possit absoluere exn̄tes in purgatorio.li.5.ti.39 ar.5.ad finem.
Parafrenalia que dicunt.li.8.ti.40.
Parentes sunt honerandi ꝫ quō ꝫ in quibus.li.i.ti.z4.
Pares qui dicunt.li.3.ti.i8.ar.6.
Parricidia quō punit.li.6.ti.i4.ar.7.
Parrochia prochianꝰ ꝛ bis.li.6.t.3z.
Pasca multipl̄r dr̄.li.4.ti.9.ar.z.g

Passiones aīe ꝛ bis.li.2.ti.33.
Passio anime qūo dicit infirmitas.li.2.ti.8.ar.4.
Pater dr multiplr.li.2.ti.24.ar.i.a
Paternitas ⁊ maternitas qūo ꝓbat li.8.ti.38.ar.5.
Patrinus tenens ad baptisimum ꝛ b̄ li.4.ti.2.⁊.3.ar.7.a.
Patriarcha ꝛ bꝰ dignitate.li.6.ti.41.
Paupertas assumpta ꝓpter xp̄um ꝛ hac.li.6.ti.47.ar.2
Paupes xp̄i possunt heredes ꝓstitui.li.3.ti.25.ar.7.a.
Pax ꝛ hac.li.2.ti.64
Peccatoribus qūo malum optamus li.2.ti.62.
Peccatum quid ē ⁊ vtrum omne peccatus sit voluntarius ⁊ alia q̄ ptinent ad ipm.li.2.ti.6.7.8
Peccatum. viciū.culpa.⁊ demeritum qūo dr̄nt ibidem ti.6.ar.i.in fi.
Diuisio peccati multiplex ibidez.ar.2
Qūo peccatus aliquod dicit alio graui⁹.li. .ti.9.q.2.b.
Qūo intelligit illud Greg. pctā carnalia sunt minozis r̄.li.2.ti.6.ar.3.
Peccati initius potest dici triplicit.li.2.ti.8.ar.2.
Peccati occasiones q̄ dicunt̄.li.5.ti.21.in fine.
Peccatum triplex.li.5.t.4.ar.2.f.
Peccata dimissa p pniam qūo dr̄ redire p pctm̄ sequens.ibidē.ar.3.
Peccata que sunt mortalia ⁊ que venialia.li.5.ti.31.g
Peccato minori qlīcs maior iūgit pena.li.5.ti.21.
Peccata in spiritum sanctū sunt sex.li.2.ti.8.ar.4.in fi.
Peccatum in spm̄ sanctum qūo dicit irremissibile.li.2.ti.60.
Peccādi necessitas duplex.li.2.t.69.ar.2
Nunqd pōt aliquis ꝓmittē vēiale ut ali⁹ vitet mortale ibidem ar.3.e.
Peculiū clericoꝝ ꝛ b̄.li.6.ti.36.
De peculio castrēsi ⁊ pfectitō r̄.ibiō
Pecunia omne illud ꝓ pecunia habetur cui⁹ pciu3 pōt pecunia mēsurari.li.3.ti.3.ar.2.b.⁊.ti.li.ar.i.in fi.⁊.3.in fi.
Pedagium ꝛ hoc.li.i.ti.33.ar.4.
Pena multiplex que peti potest.li.i.ti.38.ar.5.
Penam quā quis incurrit ex ꝓhibitō ne alie⁹ facti non tenet̄ quis soluere nisi sit ad illā ꝓdēnatus.li.5.ti.29.ar.3.
Agere ad penam criminalr ⁊ ciuilr quid est.li.i.ti.33.ar.4.
Pena ꝓmissa causa mr̄ionij ꝓtraben di peti non potest.li.8.t.i.
Pnia ꝛ hac.li.5.fere p totum.
De necessitate ⁊ institutōe sacr̄i penitentie ⁊ ꝛ mā ⁊ forma eiusdē.li.5.ti.2.
De quibus pnia ꝛbet agi.li.3.ꝛ efficacia eius.ti.4.
De ptibus integralib⁹ pnie in cōi.t.8
Utr̄ opera mortificata p pniam reuiuiscant.li.5.ti.4.ar.4.f.
Utr̄ homo p pniam semp resurgat in equali vtute ibidem.b.
Penitentie vere ipediūta sunt q̄tuor li.5.ti.5.
De pnie duratione ⁊ iteratōe.li.5.ti.6
Pnie triplex est modus ibidē in fi.
De pnia sera siue finali.ti.7.
Utrum homo post veram pniam possit peccare.li.5.ti.6.b.
Utr̄ pnie sint arbitrarie.li.5.ti.21.
De canonibus pnialibus.li.5.ti.33
Utrum pnia sit ꝓponenda ingredienti religionez.li.5.ti.21.
Quid faciet ꝓfessor si ꝓfitens dicat se penitere ⁊ tm̄ nolit sufficientem penam recipere ibidez lr.
Quid si credat eū nō factur̄ ea que ꝓmittit vel que sibi iniungit ibidem.
Quid si nolit a pctō abstinē.ibidē.m.
Utr̄ p̄bz pniam ꝓdigna minorē impo nens sp peccet ibidem.o
Quid si p̄bz iiungat sibi vt missas dici faciat ibidem.p.
Utruz penitens teneat̄ explere pniaz sibi iniunctam ibidem.q.
Quid si ꝓponat̄ maior ꝓdigna ibidē.r.
Quid si iterdicat̄ sibi familiaritas cū amicis ibidez in fi.
Quid si pnia iniūcta petat̄ cōmutari vel relaxari ibidem.r.s.
Pnia triplex.li.5.ti.33.
Pnia non est deneganda adiudicatis morti.li.5.ti.16.ad fi
Quid si imponat̄ alicui penitentia in pane ⁊ aqua non habenti panem.li.5.ti.33.ꝓpe finez.
Percussio ꝛ hac.li.6.ti.14.arti.i.⁊.8. circa finem.
Peregrin⁹ ⁊ ignotus quis dicitur ⁊ vtr̄ possit ordinari.li.6.ti.24.
De pegrinantib⁹ ibidem in fi.

Peregin⁹ cui oz ꝓfiteri.li.5.ti.14.
Periculum rei vendite ad quē ptine at.li.3.ti.8.ar.5.
De periculis circa sacramentū eucharistie.li.4.ti.15.
Perfectio rei est duplex.li.8.ti.7.ar.1. in fine.
Perfectio presentis vite in quo consistit.li.6.ti.47.ar.1.a
Qui sunt in statu pfectionis ibidē.
Quis status est perfectioꝝ.s.platox vel religiosorum ibidem.c.
Utx pfectionis xpiane sit se vilificare ꝛ humiliare ibidem.ar.4.a.
Periurium ꝛ hoc.li.1.li.19
Permittunt mala fieri ꝓpter duo.li.3 ti.56.ar.3.in fi.
Permutatio ꝛ hac.li.3.ti.9.
Perplexitas ꝛ hac.li.3.ti.69
Perseuerantia ꝛ hac.li.3.ti.39.
Personatus plures vtruz quis possit habere.li.6.ti.33.ar.4.b.f.
Persona.persone.13.non possunt ꝓtrahere.li.3.ti.3.ar.3.a.
Persone ecclesiastice que sunt.li.7.ti. 3.casu.49.
Pertinacia ꝛ hac.li.3.ti.39.ar.3.
Petere tenemur a ꝛo gratiaz suaz.li. 1.ti.45.b.Et quo est petenduz ꝛ quid est petere in noīe ihu ibidem.b.
Pietas.ꝛ hac.li.1.t.5.ar.1.ꝛ.li.3.ti.49 ar.1.ꝛ.li.5.ti.36.ar.8.
Pia loca dicunt ecclesie.monasteria. ꝛ hospitalia quocunqz nomine censeant li.7.ti.3.cāu.52.
Pignus.ꝛ pignoribus.li.3.t.13.
Utrum pignori obligatus possit ordinari.li.6.ti.19.c.
Pigritia ꝛ torpor quo differunt.li.3.ti 10.ar.3.c.
Phitones qui sunt.li.1.ti.10.§.3.
Pollutio nocturna ꝛ hac.li.4.ti.18. arti.3.
Pollutio ꝓiugal' vtx ꝛbeat retrahē a sumptione eucharistie.li.4.ti.18.ar.3.
Pōdera ꝛ bis.li.3.t.8.ar.8.ꝛ.t.16.ar.5
Popul⁹ hunc faciūt .io.boies.li.4.ti. 16.b.§.si etiam.
Porta angusta quā ꝛbemus intrare est charitas vel pnīa.li.1.ti.45.li.
Portio triplex ꝓpetens heredibus.li. 3.ti.35.ar.5.b.
Portio canonica presbi parrachialis ꝛ hac.li.6.ti.31.ar.3.
De portione vero epi.li.6.ti.43.ar.4
Possessio rex exterioꝝ vtrum sit boī naturalis.li.3.ti.1a
Postulari vtx possit laycus in episcopum.li.6.ti.16.d.
Postumi qui sunt.li.3.ti.35.ar.5.d.
Potentia vltimum potentie quid dicat.li.3.ti.33.
Potestas quadruplex.li.6.ti.3.ar:4. .§.notandum.
Potestas ligādi ꝛ solvēdi ꝛ hac tres regule dant.li.7.ti.13.ar.7.
De ptāte dñandi.li.6.ti.38
Pragmatica sāctio qd ē.li.3.t.9.ar.4
Prebēda ꝛ pbendis ꝛ bñficijs ecclesiasticis.li.6.ti.33.
Precaria ꝛ hac.li.6.ti.37.ar.7.
Precepta ꝛ bis in cōi.li.1.ti.3.
Precepta moralia veteris legis ꝛ bis ꝛ pcipue ꝛ pceptis ꝛcalogi in cōi.li.1.ti. 3.ꝛ ponea ꝛ vnoquoqs ipoꝝ in titulis sequentibus vsqs ad titulum.43.
Precepta noue legis ꝛ bis.li.1.ti.44. ꝛ.45.
De pcepto affirmatiuo legis nature. li.1.ti.45.li
Precipitatio quid est.ꝛ ē spēs iprudē tie.li.3.ti.10.ar.3.b.
Precisus ab ecclesia ꝓficit. oīo tñ ei⁹ nō valet.li.4.ti.13.ar.3.in fi.
Predicatoꝝ qd scire tenet.li.3.ti.45.f
Utrum teneat facē qō pdicat ibiō.g.
Utx peccatoꝝ pecceꝛ pdicando ibiō.b
Utx licite pdicet infidelib⁹ ibidem.c.
De pdicatōe pcipue plati.li.6.ti.13.
Prediū.qō dicit pdiū rusticum ꝛ qō vrbanum.li.3.ti.14.ar.8.in fi.
Predo ꝛ hoc.li.1.ti.33.ar.3.in fi.
Prelatio ꝛ hac in cōi.li.6.ti.38.
Utx prelatio ecclesiastica sit dñium. ibidem.ar.3.c.
Prelatus quid est ꝛ qntum dare pōt. li.3.ti.30.ar.5.
Prelatus malus vtrum sit honorād⁹ li.1.ti.34.ar.3.b.
Utrum iuste possit iudicare subditos suos.li.1.ti.38.ar.4
Prelatus quid ꝛ qntum pcipere pōt li.3.ti.67.ar.8
Quis plus peccat.s.platus vel subditus non soluendo quod ꝛbet.li.6.ti.47. arti.3.c.
Prelati qñ subditis sacramēta negāt malitiose possunt ab alijs pcipi.li.4.ti.6.

ar.i.f.7.li.6.ti.5.b.
Preeminentia vni⁹ ad alterū pōt esse multipler.li.6.ti.38.ar.i.b.
Preposit⁹ qs dici pōt.li.6.ti.38.ar.i.a.
Presbr ꝓprius ē multipler.li.5.t.14.b.
Presbr quō se dz hr̄e ad prochianos ꝓsiteri nolētes 7 ad surdos mutos 7 bi⁹ 7 ad egros.li.5.ti.16.f.g.b.
Presbr non ꝫbet recipere ꝓmissiōes aut cautōem ꝫ non peccando a confitentē nisi in certis casibus.li.5.ti.31.
Presbr orientalis vtit matrimonio.li 8.ti.22.ar.i.
Presbr quis fieri dz.li.6.ti.4.ar.4.d.
Presbri ordo liberat a fortuna seruili li.6.ti.20.in fi.
Quid ꝫ p̄sbro qui facit aliquid enorme.li.i.ti.15.in fi.
Prescriptio ꝫ hac.li.3.ti.2.
Prestigium ꝫ hoc.li.i.ti.10.circa p̄n⁹
De p̄sumptione.li.6.ti.5.
Presumptio fornicationis triplex.li.8 ti.11.ar.3.c.
De p̄sumptione ꝓut opponit magna mitati.li.2.ti.36.ar.2.Et ꝓut opponit spei.li.2.ti.61.
Preuaricari quid est in iure.li.i.ti. 40.ar.3.
Primas ꝫ hoc.li.6.ti.41.
Primicie ꝫ his.li.6.ti.35.ar.8.
Primi motus sensualitatꝭ qñ sunt ꝑcata.li.2.ti.7.c.f.g.
Princeps negligens pōt ꝫponi.li.2.ti 58.ar.4
Principatus duplex.li.3.ti.i.d.
Priuilegium 7 ꝫ ꝓseruatoribus eoꝝ li.6.ti.48.ar.i.d
Probatō criminis fit quadruplr.li.4 ti.17.ar.4.e..§.si enim iura
Procuratio ꝫ hac ꝓut ꝫbet rōne visitatōis.li.6.ti.53.ar.3
Ordinādus quō crimē suū ꝓdere teneat.li.6.ti.5.
Prodigalitas ꝫ hac.li.2.ti.30.
Professio ad hanc non ꝫbent recipe aliquez p̄dicatores 7 minores ante probationis annum elapsum.li.i.ti.20.ar.5. ꝑpe finez.
Professio diuersimode cadit sup his que in regula continent.li.3.ti.47.ar.2.
Prophete falsi a quibus est cauendū qui sunt.li.i.ti.45.in fi.
Proles queri potest triplici intentiōe. li.8.ti.9.ar.i.b.
Prudentia ꝫ hac 7 vicijs sibi oppositis.li.2.ti.10.
Prudētia carnis ꝫ hac.li.2.ti.10.ar.5.
Psalmista 7 clericus ꝫ hoc.li.6.ti.i.
Psalmistatus an sit ordo ibidem.t.2. arti.2.d.
Pubes adolescens 7 adultus idem significant.li.8.ti.4.ar.i.circa p̄n⁹.
Plene pubes quis dicat.li.8.ti.37.ar i.ꝑpe finez.
Pudicicia qūo se dz ad castitatem.li. 2.ti.44.
Pudor.vtꝝ necesse sit sp hr̄e pudorez ꝫ peccato.li.5.ti.9.ar.4.c.
Puer vtꝝ pueris sint b̄ficia ꝓferenda 7 qualia.li.6.ti.33.ar.2.
Pulchritudo viri 7 mulieris duplicit mouē pōt ad mr̄io⁹.li.8.t.9.ar.i.circa fi.
Puniri q ꝫbēt.li.i.ti. 41.
Non punit dñs bis in idip̄z qūo itelligitur.li.5.ti.24.
Pupillus 7 ipubes idē sīgt.pupill⁹ tñ ꝑpric dr̄ carēs pr̄e.li.5.t. 4.ar.i.circa p̄n⁹
Purga⁹ vlgar ꝫ hac.li.i.t.19.ar.i.c.
In purgatorio exigit qñqs minor pena ꝗ̄s in mundo.li.5.ti.31.
Purgatoriū. vtꝝ q ꝓtrit⁹ ꝫcedit pena aliq̄s in illo sustinebit.li.5.t.7.c.7.li.3.t.38.
Pusillanimitas ꝫ hac.li.2.ti.36.ar.5.

Q

Questores ꝫ his.li.5.ti.40.ar.3.
Quēstionibus.li.i.ti.32.ar.5.
Questus quid sit.li.3.ti.12.ar.7.

R

Ratōis vsus triplex est gradus. li.8.ti.4.ar.2.circa p̄n⁹.
Rōcinia ꝫ his.li.6 ti.19.
Radix pcti dr̄ multipr.li.2.ti.8.ar.i.
Rapina rez ꝫ hac.li.i.ti.32.
Raptor dr̄.li.i.ti.32.circa p̄n⁹.
Raptus feminarum ꝫ hac.li.2.ti.46 arti.4.
Reconciliatio ecc̄e ꝫ hac.li.6.ti.29. arti.3.
Recōciliatio pri ꝫ hac.li.i.t.44.ar.i.
An liceat emere redditus ad vitā.li.3 ti.8.ar.ii.7.ti.ii.ar.5.
Reficere est aliud ꝗ̄s facere.li.6.ti. 28.b.
Regalia que dicunt.li.7.ti.2.cāu.52.
Religio ꝫ hac put est cultus diuinus li.i.ti.5.ar.i.7.ti.6.ar.i.

Religiosi seculares ꝛ bis.li.6.ti.47.
Religionez ingredienti pnia nō ꝛbz imponi.li.5.ti.30.b.
Utrum religionez intrare possit matrimonio non pus ꝓtracto q iurauit aliquā ducē in vxorem.li.8.ti.5.b.7.ti.6.
Utrum occasione religionis pretermitti possint officia pietatis in parentes.li.i.ti.24.ar.3.d.e.
Religiosis vtruz liceat repetere sua.li.i.ti.44.ar.5.
Religiosi an possint esse tutores.li.3.ti.29.ar.3.in fi.
Utrum eodem genere peccati religiosus grauius peccet ꝙs secularis.li.6.t.47 ar.2.h. Item.li.i.ti.20.ar.9.b.
Religiosi an teneant manibus operari.li.6.ti.47.ar.6.a
Religiosis an ꝓueniant vel liceant quidam actus ibidem.b.c.d.e.f.
Utrum ꝛbens pecuniam alicui possit religionem ingredi ibidem.ar.8.d.
Religiosi vtrum teneant epis obedire.li.6.ti.52.ar.4.
Religiosi mendicantes ad non mendicantes rranseuntes prefici non possunt li.6.ti.47.ar.5.in fi.
Esto ꝙ aliquis post consummatiōem matrimonij intrauerit religionem inuito cōiuge 7 postea sit illi redditus nunquid post eius mortez redire tenet ad religionem.li.8.ti.ii.ar.2.e.
Utrum vir vxorem suam quā non cognouit tradens adulterandam ꝓsanguineo suo possit ea inuita religionem ingredi ibidem.ar.3.g.
Religiosus potest ee aliquis 7 tñ nullius erit religionis.li.8.ti.16.in fi.
Religionis votuz an in aliud possit cō mutari.li.i.ti.20.ar.10.q.4.
Utruz religiosus possit assumi ī mgrz li.6.ti.55.ar.8.
Religiosi an possint esse executores testamētoꝛ.li.3.ti.22.ar.2
An eligi possint in platum alicꝰ eccle li.6.ti.16.d.
An q iurauit alicui facē aliqd opus licitum intrare possit religionez anteꝯ impleat illud.li.6.ti.19.f.g.
Utrum liceat transire ꝛ vna religiōe ad aliam.li.i.ti.20.ar.10.q.12.
Religioꝭ vtꝛ liceat suum habitum ꝛ ponere.li.6.ti.ii.c.
Religiosis multa ꝓhibent.li.6.ti.47. arti.6.
Religiosus in bō faciendo plus meretur 7 penitens ꝛ peccato maiorez grām ꝓsequit.li.i.ti.20.ar.9.q.i.in fi.
Religiosus quasi locus dicit.li.6.t.21
Relige ꝛ bis.li.6.t.29.ar.5. ar.i
Reliquie sanctorum an sint venerande.li.i.ti.6.ar.3.ad finem.
Utꝛ bas liceat portare.li.i.ti.15.q.ii.
Remissio peccati vtruz ꝛeus possit pēcatum remittere sine satisfactione.li.5.ti.22.b.
Idē ē remittere qō ꝛonare.li.3.ti.ii.
Renunciatio beneficioꝝ iuris ꝛ bac li.3.ti.5.
Repetere sua vtꝛ liceat.li.i.t.44.ar.5
Repsalie vtꝛ sint licite.li.3.ti.13.ar.3
Res. reruz quedam sunt quarū vsus est eaꝝ consumptio. quedam sunt quarum vsus non est earuz consumptio.li.3.ti.ii.ar.3.b.
Res litigiosa que oꝛ.li.3.ti.3.ar.4.c.
Res que sunt sacre.religiose. sancte. pudice.ibidem.f.
Res inter aliquos acta non ꝓiudicat alijs.li.8.ti.24.ar.i.b.7.li.3.ti.6.ar.3.
Residentia clericoꝝ ꝛ bac.li.6.ti.24.
Restitutio.qñ ꝓinꝝ ꝛbet ꝓingi petēti ipm restitui sibi 7 qñ non.li.8.ti.22.ar.2.7 se.
Restō raptoꝝ ꝛ bac.li.i.ti.22.ar.ii.
Restō furtoꝝ ꝛ bac.li.i.ti.22.ar.5.
Restō vsuraꝝ ꝛ bac.li.3.ti.ii.ar.7.
Forma legandi ꝓ restōne male acqsitoꝝ.li.3.ti.22.ar.8.
Utrum non habens vnde restituat teneat se facere seruum vt restituere possit li.5.ti.29.ar.3.b.
Quid est restitutio.li.5.ti.29.ar.i.
Utrum sit pars satisfactionis.li.5.ti.35.in fine.
Restō fame.li.5.ti.29.ar.2.d.
Utruz vxor restituere possit male ablata viri ipso viuente 7 ignorante.li.3.t.ii.ar.7.f.
De illis qui recipiunt bona ecclesie īdebitō mō a clericis.li.i.ti.35.ar.3.
De restitutione datorum vel etiaz receptorum ꝓ peccato carnis a clericis vl regularibus.ibidem.ar.4.
Utruz aliquis teneat restituere dānū quod incurrit ille cui rez aliquā abstulit ex illius ablatione.li.3.ti.ii.ar.7.t.

Restõ acquisitoꝝ ad aleas ⁊ taxillos li.5.ti.30.ar.4.ꝑncipali.
Reuerẽtia ⁊ honoꝝ qũo dr̃nt.li.2.t.22
Rigoꝝ iuris qd ẽt.li.6.ti.51.ar.i.⁊ qd tus ⁊ dispensatio ibidem.
Risus ꝛ b̃.li.2.ti.52.ar.i.c.
Rixa ꝛ hac.li.2.ti.64.ar.4.
Moꝝ illata in rixa pluriũ cui ꝑputat li.6.ti.14.ar.8.
Romanã ecclesiã nõ esse caput asserẽs est hereticus.li.7.ti.2.cãu.5.
Rumoꝝ quid est.li.4.ti.16.p.

S

Sabbatũ ꝛ bꝰ obseruatõe.li.i.t.22.
Sacr̃m ꝛ sacr̃is in cõi.li.4.ti.i.
Sacr̃m noue legis dr̃ duplr̃.li.6.ti.7.ar.i.b. li.i.ti.6.ar.i.
Sacrificiũ qd ẽ ⁊ qũo dr̃t ab oblatõe
Sacrificandi actus ꝛ hoc ibidẽ.ar.2
Sacrificium triplex ibidem.
Quid si quis sacrificet ꝛo mõnone.li.i.ti.14.in fine.
Sacrilegiũ ꝛ hoc.li.i.t.34.⁊.li.2.t.46 ar.6.⁊.li.7.ti.2.⁊ cãu.18.
Sagittariꝰ oꝝ excõicari li.7.t.2.cãu.30
Samuel ꝛ ciꝰ apparitõe.li.i.tio.q.2.g
Scificatiõ.li.i.ti.22.ar.i.b.
Sarraceni ꝛ bis.li.2.ti.57.
Satisfactio ꝛ peccatis ꝛ hac.li.5.ti.21 vsq; ad.ti.25.
Satisfactionis mensura.ti.30.
Utr̃ unus ꝑ alio satisfacere possit. li.5.ti.22.f.
Utr̃ satisfaciens ꝑ alio satisfaciat eodem opere ꝑ seipo.li.5.ti.22.in fi.
Utr̃ opa satisfactoria ex̃ charitatem fcã vinificent adueniente charitate ⁊ ꝛ beãt in sortez ꝓputari.li.5.ti.24.f.
Utr̃ satisfactio possit fieri ꝑ opa q̃ fiũt in pctõ mortali.li.5.ti.24.d.
Utr̃ ꝑ opa in charitatez inchoata ⁊ ĩ mortali ꝓpleta ibidem.
Nũquid iniungẽt vt iterent ieiunia que qs in peccato ꝓpleuit ibidem.g.
Saul q vexabat a diabolo alleuiabatur qñ dauid citharã pcutiebat ⁊ quare b̃.li.i.ti.15.r.
Scandalũ ꝛ hoc.li.2.ti.68.
Scientia siue litteratura si requirat ĩ ordinando.li.6.ti.9.
Sñ dicat quis scire aliquẽ esse excõicatum.li.7.ti.11.ar.i.r.
Scisma ꝛ hoc.li.24.ar.6.
Scholares cuiꝰ eccleſie sunt ꝓchiãi li.6.ti.22.in fi.
Scholares sr̃ ꝑuilegiati.li.6.ti.24.ĩ fi.
Scurrilitas est filia luxurie.li.2.ti.46. ar.i.b.⁊.ti.52.ar.2.
Secretũ ꝛ hoc.li.5.ti.20.in fi. Et.li.4. ti.16.h.§.si etiam in fi.
Seditio ꝛ hac.li.2.ti.64.ar.5.
Sẽsualitas ꝛ sẽsualitati.motu ordĩato
Utr̃ sit ĩ sẽsualitate vt ĩ sbo.li.2.t.7.b.
Sensualitas põt duplr̃ ꝑsiderari ibiõ
Utr̃ in motu ꝑdicto sit culpa ⁊ qualis culpa ibidem.
An pctũ aliqõ possit esse in rõne qõ nõ oriat ex sensualitate ibidem.
Snia qũo debz fieri ĩ diuorcio.li.8.ti.36.ar.5.
Que snia dr̃ ferri a iudice ⁊ q̃ a inf̃.li 7.ti.8.ar.4.⁊.5. Et q̃ snia est nulla ⁊ q̃ est iusta ⁊ ininsta ibidem.ar.i.⁊.2.
Septẽniuz triplex ꝓz q ẽ triplex stat rõnis.li.8.ti.4.ar.2.circa ꝑn.
Sepultura ꝛ hac.li.6.ti.21.⁊.ti.vlt.ar.9.in fi. ar.5.
Sepeliri intra eccliaz q pñt.li.6.ti.30.
Sermo qualis ꝛbz esse.li.2.ti.46.
Seruus vtr̃ ꝓtrahẽ possit mr̃io sñ ꝑsensu dñi.li.8.ti.8.ti.15.ar.2.⁊ mlta alia ꝛ mr̃io. seruoꝝ ibidem.
Seruitus ꝑsonalis ⁊ seruitꝰ realis que dicant̃.li.3.ti.14.ar.4. ar.3
An seruitꝰ supuenire possit mr̃io. ibiõ
De seruoꝝ ꝑle ibidem.ar.4.
Utr̃ seruꝰ possit ꝓtrahẽ.li.3.ti.3.ar.3.g
Utr̃ possit ordinari.li.6.ti.30.a.
Seruitus triplex.li.i.ti.22.ar.4.a.
De seruili opere ibidem.
A seruili fortuna liberat dignitas epalis ⁊ sacerdotalis.li.6.ti.30.in fi.
Sigillum confessionis.⁊ sigillus secreti ꝛ bis.li.5.ti.20.in fi.
Sigillum qui possunt habere.li.6.ti.54.ar.2.circa finem.
Signum peti potest a ꝛo multiplr̃.li.i.ti.16.q.2.
Symbolũ ꝛ symbolis fidei.li.2.ti.55.
Simonia ꝛ hac.li.6.ti.55.
Simulatio ꝛ hac.li.2.ti.27.
Sinodoticũ ꝛ hoc.li.6.ti.51.ar.2.a.
Sobrietas ꝛ hac.li.2.ti.43.ar.i.
Sobrietas ordinãdi ꝛ hac.li.6.ti.8.
Societas.ꝛ hiꝰ ꝓtractu.li.3.ti.12.
Sollicitudo superflua tpalium ꝓhibet li.i.ti.45.⁊.li.2.ti.10.ar.5.
Sollicitudo ꝑtie ꝑtinet ad prudentiã

li.z.ti.io.ar.5.7.i.
An sollicitudo tpaliū sit licita ibidem ar.5.in fi.
Solitudo qūo comenit religiosis.li.6 ti.47.ar.7.
Solitariam vitam agentes alijs sunt vtiles ibidem in fi.
Solēnitas.li.i.ti.zo.ar.5.q.i.
Solutio ꝛ hac.li.z ti.19.
Somniuz ꝛ somnijs 7 diuinatione p somnia.li.i.ti.iz.
Sortilegiū ꝛ hoc.li.i.ti.14.7 ꝛ sortib⁹ 7 diuinatione somnioꝝ ibidem.
Spado quis dicit.li.8.ti.z8.a.
Spectaculū vtꝝ impediat penitentiā li.5.ti.5.c.
Spes ꝛ spe 7 ꝛesperatione 7 ꝓesumptione.li.z.ti.6i.
Spūale op⁹ dr̄ multiplr̄.li.6.ti.47.ar.6
Spūale dicit multiplr̄.li.6.ti.55.ar.i.f.
Spirituale peccatum quare dicatur. li.z.ti.6.ar.z.
Spūalis oīa diiudicat.li.z.ti.ii.ar.z
Spurius quis dicatur.li.6.ti.zz.li.8. ti.z8.ar.i.
Sponsalia ꝛ his.li.8.in p̄mis titul'sex
Sponsis vnde dicit.li.8.ti.i.in fi.
Ste la comata ꝛ hac.li.i.ti.iz.a.
Sterilitas quid dicat.li.z.ti.14.ar.7.
Stipulatio ꝛ hac.li.z.ti.4.ar.4.
Stipulatio non est necessaria in sponsalibus.li.8.ti.i.b.
Stipula⁹ acgliana ꝛ hac.li.z.t.19.ar.z
Stuprum ꝛ hoc.li.z.ti.46.ar.z.
Subarratio ꝛ hac.li.8.ti.z.ar.i.a.
Studiositas ꝛ hac.li.z.ti.5z.
Subsannatio quid est.li.z.ti.17.
Supbia p̄t sumi mltiplicit 7 ꝑz quē modū dr̄ initiū ois peccati.li z.ti.8.ar.z
De supbia.li.z.ti.51.ar.z.
Supstitio quid est 7 quot 7 que sunt species ei⁹.li.i.ti.7.
De diuerꝑ obꝑuātiss supsticioꝝ.li.i.t.15
Suspensio ꝛ hac.li.7.ti.16.
Suspitio triplex. li.i.ti.z8.ar.i.7.li.4. ti.17.ar.4.d.
Item duplex est.li.6.ti.io.
Susurratio ꝛ hac.li.z.ti.16.
Surd⁹ vtꝝ possit ꝓtrahere.li.z.ti.z.b.
Surd⁹ an possit testari.li.z.ti.z7.
Surdus an teneat ꝓfiteri.li.5.ti.16.
Successio ab intestato ꝛ hac.li.z.t.z5
Suffragiū.ꝛ suffragijs ꝛfunctoꝝ. li.z.ti.z7.

T

Tabellio ñ p̄t eē clic⁹.li.6.t.50.ar.i.b
Tabellio a quo p̄t fieri ibidē.b.c.
Tabernam non ꝛbent intrare clerici nec etiam tenere.li.6.ti.8.
Taciturnitas ꝛ hac.li.z.ti.19.ar.z.
Tallie ꝛ his.li.i.ti.zz.ar.5.
Tempantia ꝛ hac 7 ꝛ vicijs oppositk li.z.ti.41.
Tētatio q̄ ꝛ⁹ tētatur & hac.li.i.ti.16.
Temeritas ꝛ hac.li.z.ti.io.ar.z
Tergiuersari qd ē.li.i.ti.40.ar.i
Thesaurus ecclesie integrat ex trib⁹ li.5.ti.z7.7.40.
Thesaur⁹ ecc⁹ ouplici via dispēsat.li.5
Testiñ ꝛ h̄ 7 ꝛ pti- ti.40.ar.4 nētib⁹ ad ip̄m.li.z.ti.z8.vsq; ad.ti.zz.
Quis testari p̄t.li.z.ti.z7.
Testoꝝ executoꝛes ò his.li.z.t.z7.ar.z
An dilatio executoꝛis p̄iudicet aīe testatoꝛis.ꝛidem ar.z.in fi.
Testimoniū dr̄ ouplr̄.li.i.ti.z6.in p̄n⁹
Testimo^m falsū ꝛ h̄.li.i.t.z7 i.i fi.
Testis repel^r si inrat nolit.li.8.t.z4.ar
De testib⁹ ꝫ mr̄io^m ꝓp̄t ꝓsanguinita tē vel affinitatē ibidē.ar.z. z6.ar.z
De testiū exaīatōe i cā diꝛoꝛū.li.8.ti.
Utꝝ publicat attestatōib⁹ ꝓduci pos sint testes in cā mr̄ionū.li.8.ti.z6.ar.4.
De testibus plura.li.i.ti.z7.
Timoꝛ.ꝛ timoꝛe iordinato q oppēit foꝛtitudini.li.z.ti.z4.ar.i. ar.5.
Titul⁹ qd dicat in possidēdo.li.6.t.55
Tōsurā p̄mā qs p̄t eā ꝓferre.li.6.ti.i ar.z.7 qs teneat eā poꝛtare ibidē.ar.5.
Tonsuramentuū ꝛ hoc.li.i.ti.z8.
Trāsactio ꝛ hac.li.z.ti.7.7.ti.19.ar.z.
Transgressio ꝛ hac.li.z.ti.zo.ar.z
Trebellianica quid est.li.z.ti.z5.ar.5. b.ꝛ hac etiam.ti.z9.ar.i.
Treuge ꝛ his.li.i.ti.3o.
Tutela triplex.li.z.ti.z9.ar.z.in fi.
Tutoꝛes possunt esse clerici miserabiliuz ꝓsonaꝝ.li.6.ti.50.ar.i.b.
De tutoꝛe qui puidere potest testatoꝛ pupillo.li.z.ti.z9.ar.z.
Tutoꝛ cuz pupilla 7 curatoꝛ eū adulta.vel filij eoꝛum ꝓtrahē non ꝛbent ipō salia vel matrimoniū añ rōcinia reddita li.8.ti.4.ar.z.in fi.

El

Vela quid est.li.4.ti.9.ar.z.b.
Velasq; ò his.li.z.t.8.ar.8.7.t.16.ar.5
Velasq; sac ecc⁹ ꝛ his.li.6.t.z6.ar.4

Uelum est quadruplex.li.6.ti.3.ar.10.
Uenatio ꝛ venatoribus vtrum teneã tur restituere illis quos damnificant.li.5. ti.29.ar.2.in fi.
Quid ꝛ oñis punientib⁹ tales nimis seuere ibidem.in fi.
Uenatio triplex.li.6.ti.50.ar.3.⁊ ꝓhibet clericis ibidem.
Uenditio ꝛ hac.li.3.ti.8.
Forma inſtr̃i venditoñis a ꝓmissarijs facte ꝛ reb⁹ testatoris ibiõ. ti.ii.ar.8.in fi
Ueniale multiplex.li.5.ti.3.f.
Ueniale quomodo est voluntarium. li.2.ti.6.ar.1.
Uenialia ꝓ q̃ remittũt.li.5.ti.4.ar.2.o
An veniale remittat in purgatorio ⁊ in inferno.ibidẽ.g.lz.
Ueniam non semp tenet petere prelatus excedens.li.6.ti.13.
Ueniale dr̃ triplr̃.li.5.ti.1.b.
Venialia ꝓcta q̃ sunt.li.5.ti.3.g.
Unio ecclesiar̃ quibus fit ex causis. li.6.ti.28.
Uerba diuina vtr̃ liceat ad collum ſuſpendere.li.1.ti.15.q.9.
Uerba duplicia ſm quez ſenſum ſunt accipienda.li.1.ti.18.ar.7.q.4.
Uerberare an liceat.li.1.ti.26.b.
De vberatõe clericor̃.li.6.ti.14.ar.1.
Uerbositas q̃o dr̃ a multiloqo.li.2.1.19
Uerecũdia ẽ ps tpantie.li.2.ti.41.
Uerecunda dz esse mulier in petendo virum.li.8.ti.8.ar.1.q.2.in fi.
Ueritas vtus ꝛ hac.li.2.ti.26.
Ueritas vite doctrine ⁊ iustitie ibidem ⁊.ti.68.ar.4.
Uestes licet hr̃e ꝑciosas.li.2.ti.54. Et viles.li.6.ti.47.ar.6.
Uestes eccl̃e ꝛ his.li.6.ti.29.ar.4.
De vestib⁹ clericor̃.li.6.ti.11.
Utr̃ liceat vti vestib⁹ virilib⁹ feminis vel festib⁹ mulierib⁹ viris.li.2.ti.54.d.
Uiciũ ꝫ nãm ꝛ hoc.li.2.ti.46.ar.7.
De viciatis corpe.li.6.ti.21.
Uicarius quis dicat̃.li.6.ti.46.
Uictus.vict⁹ noie qd intelligit̃.li.7. ti.ꝛ interdicto.ar.7.in cãu.4.in fi
Uindicatio ꝛ hac.li.2.ti.25
Uindictam quomõ petũt sancti.li.5.ti. 27.ar.6.b.
Uiolentia.vis quid est.li.8.ti.8.ar.4.a
An liceat vim vi repellere.li.1.t.29.ar 2.7.li.6.ti.47.ar.6.7.li.7.ti.2.casu.10. Et quid est repellere vim incõtinenti ibidẽ.
Uiolentia causat inuoluntarium.li.2. ti.1.ar.2.a.
Uirginitas ꝛ hac.li.2.ti.45.
Uirtus ꝛ hac in cõi.li.2.ti.9.
Uirtute potest quis abuti ibidem.
De virtutibus moralibus in cõi ibiõ c.d.e.ꝛ vtutibus vo theologicis in cõi.li 2.ti.55.in pn̄o.
Uirtus põt dupliciter sumi.li.2.ti.33.
Uirtutis alique sunt partes subiectie alique potentiales.li.2.ti.10.
An virtutes ꝑ penitentiam restituantur.li.5.ti.4.ar.4.
De virtutum ordine.li.5.ti.1.ar.2.i fi.
Uisitatio religiosorum.li.2.ti.67.ar.6.
Uisitatio ꝛ hac.li.6.ti.53.ar.4.
Unctio extrema ꝛ hac.li.5.ti.41.
De vnctione sacra.li.4.ti.7.ar.9.
Uoluntas duplex.li.1.ti.44.lz.
Uoluntas triplex.li.1.ti.3.ar.1.a.
Uelle duplex plenum ⁊ semiplenum.li 1.ti.20.ar.2.q.2.
Quid facit voluntatem bonam ibidẽ.
Uoluntarium ⁊ inuoluntarium ꝛ bis li.2.ti.1.
An vni⁹ bone voluntatis sit vn⁹ sol⁹ finis.li.2.ti.3.ar.1.b.
An teneamur conformare voluntatem nostram voluntati diuine.ibidem. arti.3.
An ad hoc ꝙ voluntas sit bona necesse sit ꝙ conformet se conscientie recte ibidem.ar.2.a.
Utrum voluntas discordans a ꝓscia erronea sit mala ibidem.b.
Uoluntas potest fieri melior in bonis ⁊ peior in malis triplr̃.li.2.ti.4.b.
Quomodo voluntas pro facto reputatur.li.5.ti.19.
Uoluntas ꝓpria dicit̃ tripliciter.li.6. ti.47.ar.3.
Uoluntas mala duplex ibidem.
Uotum ꝛ hoc.li.1.ti.20.
Quod votus est potius inter tria vota religionis.li.6.ti.47.ar.2.c.
De voto intrandi religionem.li.6.ti. 47.ar.8.c.d.e.
Uotum simplex castitatis emissum p⁹ sponsalia an solu.ꝛ ea.li.8.ti.5.b.
De voto continentie coniugum.li.8. ti.11.ar.2.
Uotum ꝓtinentie an impediat mr̃io⁹, li.8.ti.16.
Uotum duplex ibidem.

In voto ē excepta auctas pape ibidē
Votuz simplex nō min⁹ obligat apud deum ꝙ solēne ibidem.
Quid siquis voueat se nunqꝫ futurū cpm.li.6.ti.43.ar.i.c.
Usucapio ꝛ hac.li.z.ti.x.ar.i.
Usura ꝛ hac.li.z.ti.ii.
Utꝫ possit aligs ꝓ pecunia mutuata ꝫmodū aliqđ expetere ibidē.ar.z.q.x.
Utꝫ liceat accipe pecuniā mutuo sub vsura ibidem in fi.
De qbusdaz casibus dubijs an sit ibi vsura ibidem.ar.4.7.5.
Quid si exis ianue emat a petro turonenses recipiendos in francia in talibus nundinis.li.z.ti.ii.ar.4.cāu.4.
An creditor accipe possit qđ sibi debetur ab vsurario vel raptore c⁹ oia bona q̄ bz non sufficerent ad reddēdū sua male ablata ibidem.ar.7.b.
Utꝫ sola spes recipiēdi aliqd vltra sortē faciat vsurarium ibidem.ar.5.
Utꝫ talis teneat restituē ea que recepit vltra sortē ibidem.ar.7.m.
Mutuare pecuniā ꝓpter spez lucri potest quis duplr ibidem.ar.5.a.
An heres vsurarij cogat restituē ibiđ ar.6.l2.
Quid ꝛ possessiōe empta ꝛ fenebri pecunia.ibidem l.
Quid sigs inrauit vsas soluē ibiđ.p.
Quid ēt si iurauit nō repetere ibidem
Quid siquis equū sibi ipignoratū egtat ad sua negocia vl alijs locet.li.z.ti.iz.ar.6.b.
An in vsura transferat dñium.li.z.ti.ii.ar.7.
An filius vsurarij possit ordinari.li.6.ti.i9.d. 7 li.7.t.z.cāu.56.
Usurarij māifesti q dñr.li.z.ti.ii.ar.6.b.
De quibusdam casibus dubijs an sit ibi vsura.li.z.ti.8.ar.ii.
Uxor non debz a ꝓncipe peti.li.8.ti.8.ar.4.in fi.
Uxor pōt cognosci a viro triplr.li.6.ti.i.ar.zi.ad fi.
Item quadruplr.li.8.ti.9.ar.z.a.
Quid si vxor cogscat mō incōsucto a uiro tū in vase ꝛbito ibidem.d.
Quid si vxor supergressa abutat viro ibidem in fi.
An viro liceat in aliquo casu occidē vxorem.li.8.ti.zo.ar.4.a.
Et vtrum liceat occidere adulterantē cum ea ibidem.b.
Utꝫ liceat eam verberare ibidem.
Utꝫ vxoricidiū ipediat mr̄io^m.ibiđ.c
Quando vxor ꝓfert creditoribus.li.8.ti.10.ar.6.
Utꝫ sortiat mulier dignitatez a viro li.8.ti.zz.e
Aungd restituē pōt male ablata viri eo viuente 7 ignorāte.li.z.ti.ii.ar.7.f.
Uxor suspecta ꝛ adulterio a viro qđ ipa ꝓmisit an postꝫ petuit iurare possit q̄ non sit in culpa ꝛ adulterio ꝓpter vitā dñi scādaluz viri.li.i.ti.i8.ar.7.l2.

Ydolatria qđ est.li.i.ti.4.ar.z.a.
Ydolatria ꝓhibet ꝓ ꝑmum ꝑceptum ꝛ calogi.ibidem.
De ydolatria.li.i.ti.9
Ydolum nihil est in mundo 7 ydolis ĩmolatum non est aliquid hec verba apostoli qđ intelligunt.li.i.ti.9.q.i.
Ymaginatio vtꝫ possit facere aliquas transmutationes in corpore in quo est.li.i.ti.i5.q.5.
Ymagines ad quid fiunt.li.i.ti.4.ar.z.§.sz hostien.7.ti.6.ar.z.q.6.
Ymago xpi vtrum sit.ādorāda latria ibidem.
Ypotheca quid est.li.z.ti.iz.ar.i.
Ypocrisis ꝛ hac.li.z.ti.z7.
Yronia ꝛ hac.li.z.ti.z8.

Sūme ꝓfessionis operi nobilissimo 7 huic facultati operā dantib⁹ pernecessario quā frat astesan⁹ ꝛ Ast ordinis minoꝝ doctor solēnis edidit maxia cura 7 sollicitudine famosissimi sacre theologie mgr̄i fratris Bartholamei ꝛ Bellati ꝛ feltro circa iuris cottatōes.necnō fratr⁹ Hometij hispani ꝛ vlyrbona prouintie portugalie sacre theologie bacchalarij clarissimi in ꝓuentu Uenetiaꝝ circa rest duuz totius voluminis ambo einsdē religionis minoꝝ emēdate sumptib⁹ 7 iussu Johīs ꝛ Colonia socijqꝫ eius Johānis Wintben ꝛ Eberretzez.Uenetijs finis ꝛpositus est.i478.die.i8.mēsis martij.

Regiſtr cartar
4. vltimorum li
brorr hui⁹ ſūme.

ee

Incipiunt ti.
oportet autem
peccatoris
circunſtantijs
ꝙ magis.

ff

tolorem
excuſatur
religioſos
poteſt culpa
7 boſti.

gg

ante mortem
ſicut quidam
ad hoc
ſit peccatum
R⁹ illud.

hh

computari
2⁹ ſobrie
ſpūali.
alienas
R⁹ ꝙ

ij

Hoſtiē. ſuper
quadraginta
inclinato
num. vt
eius 7

ll ll

50. accedens
7 quolibet
ipe. n.
ꝓpter dignitatē
pactione

ll

7 ꝛnota
ſuſceptionem
ꝛ dignitatibus
ſed quare
aliquid ꝛ offi⁹

m m

ſolēnitatem
ignorāter
ab initio
ꝙ tactus
ꝙ alia

n n

miniſtrat

vel ſimilem
ſibi concedere
ſcienter
cadit 7

oo

homini eſt
ſi habuit
7 ꝓmotus
intelligi extra
conſtitutus

pp

diruatur
apparet
per ꝓſbm
non tenentur
aut inuadere

qq

Quis habere
ideo intellige
ſed 7 beneficiuz
habet vſqz
proceſſum

r r

eccleſia cum
ſemp penes
ſimpliciter
adminiſtratiōis

s

Non eniz
habet etiam
euidenti cauſa

ſſ

mobilia
in auc⁹
circa 4ᵐ
vite p̄beat
teneatur ex

t t

patiantur
pecuniam
bona ſicut
caſu preſbros
extra ꝛ

vv

famam. ff
poteſt put⁹
extra ꝛ
expenſarum
in neceſſarijs

xx

vt extra
talem ſub
quid ſi
ordinum

ſi iuriſdictionez

A

Incipit liber
nec poſſunt
niſi ea
cardinalium
ratōnabili

B

exercente
ſe ꝛfendendo
non incidit
ipm manda.
iudice

C

internalla
7 ſacrificijs
intelligi ꝛbet
dicitur ſic
propoſuit

D

quia omnes
nemo ꝓpria
cuz tali
vero boſt.
anteceſſor

E

Seqt̄ vidē ꝛ 5⁹
mutilationez
Seqt̄ vidē ō 7⁹
Tancl. 7
extra ꝛ

F

Quorum
niſi per
beneficijs
infamiam
emendet

G

tunc ſolet
ſub conditione
anno in'
dictione
ſic etiam

H

Quid ſi
ſufficeret
ad ꝓtrabenduz
aliquam
ꝙ nunc̄z

I

aut culpa
monaſterium
dimitti
a p̄ncipio

interuenit.

K

7 qñ ꝙ
adoptantis
cognoſcit
cōmiſit
7 iſta

L

ꝛ artatione.
ꝓbatur veri⁹
poſſibilitaſ
7 valuerit
7 rōne

M

circa zᵐ
ſi dicat
cognoſcere
poſſit ſub
partem bere.

N

ꝛ ſignificatiōe
in. l. ſi.
eā intentandam
vniuerſitatis
ex ingratitudie

Z

que noſtra
que fratres
aliquis alterius
omne ſolo
omnes fructus
7
ad legem
ꝛ falſa
ꝛ nautico
prouintias
vi bonorum.

?

fama ꝛ
li⁹. i⁹. ti⁹
magnanimitas
mortale
paſſiones.

Finis.

590

8399
25 vol

colorchecker DIGITAL SG
DCSG - UBU # MX - 7181
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
x-rite
mm
0
1
2
3
4
5
6